

Giới thiệu Cửu Thiên Thần Hoàng Convert

Thiếu niên thiên tân vạn khổ thu được trân quý được thảo giao cho ngưỡng mộ trong lòng nữ tử, lại gặp đến nữ tử phản bội, bị phế tu vi, kinh mạch đứt từng khúc. Không cam lòng hơn, bị từ trên trời giáng xuống thần bí mầm móng chọn trúng, thu được bá đạo huyết mạch chi lực, từ đó ngang dọc Lục Hợp Bát Hoang, phách tuyệt cửu thiên thập địa. Cuối cùng có một ngày, ta muốn phượng hoàng lâm Cửu trọng!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Bên ngoài Thánh Quân cờ xí lay động đến.

Một năm trước Ma tộc chẳng bao giờ nghĩ tới, được xưng vô địch Ma tộc đại quân dĩ nhiên sẽ có như vậy thất bại thảm hại thời khắc, mà chiến hỏa cũng từ Nhân Loại đại lục, dần dần chuyển dời đến Ma tộc lãnh thổ thượng.

Ma Vực là ma tộc phòng tuyến cuối cùng, một khi Thánh Quân dẫn dắt bộ đội công phá, cũng liền ý nghĩa Ma tộc diệt vong tới đến.

Đương nhiên, tất cả mọi người biết Ma Vực công phá chỉ là vấn đề thời gian, không có người nào có thể ngăn trở công vô bất khắc Thánh Quân.

Ma Vực trung tâm nhất chỗ.

Một tòa cổ xưa tế đàn bên trên, ba vị thân mặc hắc bào Ma tộc Thái thượng trưởng lão làm thành một vòng tròn, tiến hành nào đó nghi thức, trong tế đàn lòng có đến một gốc cây chính đang thu nhỏ lại cây non.

Theo ba vị Thái thượng trưởng lão nghi thức tiến hành, bụi cây kia tán ra ngập trời hắc khí cây non thành công hóa thành một quả bình thân không có gì lạ mầm móng.

Tế đàn đột nhiên tán mát ra một loại lực lượng cường đại.

Ba vị Thái thượng trưởng lão thân thể bắt đầu run, chúng nó do hắc khí hóa thành thân thể bắt đầu tiêu tán, dần dần dung nhập tế đàn, trở thành tế đàn năng lượng.

"Trở lại ah! Minh cây!"

"Ma tộc Sinh Mệnh Chi Thụ chung quy một ngày còn có thể lại thấy ánh mặt trời."

"Khi đó, liền là chúng ta Ma tộc ngóc đầu trở lại ngày!"

Không gian bắt đầu vỡ vụn, một cỗ cường đại hấp lực đem cái này miếng bình thân không có gì lạ mầm móng mạng vào trong hư không.

...

...

Mầm móng tại băng lãnh trong hư không nổi trôi,

Một ngày lại một ngày...

10 vạn năm sau một ngày nào đó, kia... Rốt cục phá hư không ra...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2 :Huyết mạch chi lực

Thiên Hà trấn là vị vào Đông Dương để quốc nam bộ một cái trấn nhỏ, nó là thuộc về cái loại này mở ra Đông Dương để quốc bản đồ số một, tiêu tốn một ngày cũng tìm không được thăm son cùng cốc chi địa.

Cho dù ai cũng không từng nghĩ qua, tại đây khe suối trong rãnh nứt dĩ nhiên cất dấu một ngôi học viện, càng làm cho người nghĩ không ra chính xác, nhỏ nhỏ này một ngôi học viện dĩ nhiên đạt được để quốc cường đại nhất 7 chỗ phủ chiếu sinh cơ hội.

...

...

Thiên Hà học viện học viên chỗ ở khu nội.

Một gã lớn lên sạch sẽ, mặt mày non nớt thiếu niên chính ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường.

Thiếu niên bất quá 15 16 tuổi đáng đáp, đúng là huyết khí phương cương tuổi tác, thể nhưng trên mặt hắn lại không hề hồng nhuận vẻ, ngược lại là vẻ mặt tái nhợt.

"Hô."

Thiếu niên mở mắt, thật dài phun ra một ngụm trọc khí, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn.

Đương nhiên hắn cũng không phải là bởi vì tự thân mà vui sướng, mà là vì có thể đủ tham gia ngày mai bảy đại học viện chiêu sinh mà cảm thấy mừng rỡ.

Bảy đại học viện, Đông Dương để quốc tối cao chờ học phủ, có hùng hậu nhất thầy giáo lực lượng, hội tụ toàn bộ lực địa tinh anh, mà ở bảy đại học viện trong mắt, Thiên Hà học viện thậm chí so bất quá bọn hắn một cây đầu ngón chân.

Mỗi một cái Thiên Hà học viện học viên đều là lấy tiến nhập bảy đại học viện là mục tiêu mà phấn đấu, đây chính là 4 năm mới có một lần cơ hội, bỏ qua lần này, thì đem làm lỡ chung thân.

Thiếu niên tên là Diệp Nhiên, chính là Thiên Hà học viện bài danh thứ 2 học viên, lấy hắn tư chất tiến nhập bảy đại học viện không khó, thậm chí có thể nói là chắc chắn chuyện này.

Chân chính khiến Diệp Nhiên cảm thấy cao hứng chính là bản thân chơi đùa từ nhỏ đến lớn thanh mai trúc mã, Tần Như Nguyệt, ở ngoài sáng ngày khảo hạch ở giữa cũng là có lớn lao cơ hội.

Mà Tần Như Nguyệt cơ hội đúng là Diệp Nhiên mang đến.

"Có ta đưa tặng 'Bích Châu quả' nghĩ đến Như Nguyệt cũng là rất nhanh liền có thể đột phá ah?"

Bích Châu quả chính là Tam phẩm dược thảo, tại đây khe suối trong rãnh nứt thể nhưng trăm năm khó gặp bảo bối, Diệp Nhiên trong lúc vô tình phát hiện cái này miếng Bích Châu quả, cuối cùng chém giết bảo vệ này quả yêu xà, thành công đem Bích Châu quả bỏ vào trong túi.

Vì thế Diệp Nhiên cũng là nỗ lực không ít đại giới, thiếu chút nữa liền tài ở nơi nào.

Bất quá nghĩ đến có thể cùng Tần Như Nguyệt đang tiến nhập bảy đại học viện, Diệp Nhiên ngược cũng hiểu được không có gì không đáng.

Ngay Diệp Nhiên miên man bất định tới, gian nhà môn lại bị người đột nhiên đá văng tới.

Từ môn lay động trình độ có thể thấy được người bất thiện, Diệp Nhiên nhin không được nhú mày, ai sẽ tại lúc này điểm tới?

"Diệp Nhiên, đã lâu không gặp a."

Một đạo giọng nói bất thiện rồi lại quen thuộc ngôn ngữ truyền vào Diệp Nhiên cái lỗ tai.

"Là ngươi, Hà Hằng Thành!" Lâm ngoài phòng người đi tới, Diệp Nhiên tái nhợt trên mặt hiện ra lướt một cái vẻ giận.

"Thế nào? Nhìn thấy ta ngươi tựa hồ không thể nào vui vẻ a." Một gã thân mặc cẩm y, dáng người mập mạp nam tử một cước giẫm ở ngưỡng cửa, bị trên mặt thịt béo chổng chất đều nhanh nhìn không thấy trong ánh mắt chính tràn đầy lửa giận.

Tên này tai to mặt lớn nam tử chính là Thiên Hà học viện bài danh ổn áp Diệp Nhiên, trong viện xếp hàng thứ nhất Hà Hằng Thành.

"Hừ." Diệp Nhiên như trước ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, hừ lạnh một tiếng, chế nhạo đến nói, "Ta cũng không có, ngược lại thì ngươi, giống như nhìn thấy ta cho tới bây giờ chưa từng vui vẻ qua ah?"

"Ngươi!" Hà Hằng Thành giọng nói bị kiềm hãm, vẻ mặt thịt béo mặt tựa hồ trở nên càng thêm vẩn vơ, Diệp Nhiên ngôn ngữ như một cây mũi tên nhọn,

hung hăng đâm tại Hà Hằng Thành trong lòng.

Thành như lá Nhien nói, hai người mỗi lần gặp lại, Hà Hằng Thành đều là mang theo một cỗ nòng đậm oán khí, nguyên nhân nếu không, chính là bởi vì Diệp Nhiên rõ ràng tu vi so với hắn thấp hơn 1 tầng, thế nhưng hai người tiến hành qua 14 cuộc tỷ thí, đều là lấy Hà Hằng Thành thất bại mà kết thúc.

Có bức này sỉ nhục, Hà Hằng Thành làm sao có thể cho Diệp Nhiên sắc mặt tốt xem.

Bất quá, hôm nay toàn bộ sỉ nhục đều muốn cọ rửa.

Nghĩ tới đây, Hà Hằng Thành nhe cười một tiếng, "Diệp Nhiên, chuyện cho tới bây giờ ngươi còn theo ta cản trở đúng không?"

"Ta nghĩ ngươi còn không có biết rõ hiện trạng! Hôm nay, ta sẽ cọ rửa ngươi mang đến sỉ nhục."

"Lăn qua đây chịu chết đi!" Hà Hằng Thành phóng xuất ra một cỗ cường đại khí tức, cực độ kiêu ngạo nói.

Diệp Nhiên nghe được Hà Hằng Thành mà nói, đầu tiên là sửng sốt, có chút không giải thích được nhìn Hà Hằng Thành, nghĩ thầm, cái này nha không uống lộn thuốc chứ?

Tiếp theo nghe được Hà Hằng Thành câu nói thứ hai, đáy lòng nhin không được cười khế, ngươi lời này đều nói vô số lần, chỉ là đáy lòng đáng tươi cười không có tồn tại bao lâu, một lát sau liền đọng lại.

Diệp Nhiên nhìn khí thế bức người Hà Hằng Thành, một mực bình tĩnh nghiêm mặt thượng hiện ra lướt một cái kính hãi, hắn khó có thể tin nói, "Thối... Thối Thể cảnh... 9 tầng?!"

Tu hành một đường cộng phân là 9 cái cảnh giới, Thối Thể cảnh, khuếch trương mạch cảnh, minh văn cảnh...

Mỗi một cái tu sĩ đều là từ Thối Thể cảnh bắt đầu, mà Thối Thể cảnh lại chia làm 9 cái tiểu trình tự.

Diệp Nhiên tự thân chính xác Thối Thể cảnh 7 tầng tu sĩ, nguyên bản chỉ so với Hà Hằng Thành thấp hơn như vậy một tiểu tầng, hơn nữa 2 cái cảnh giới đột phá tốc độ đều là hiện ra một loại nhắm mắt theo đuôi trạng thái, Hà Hằng Thành đột phá, Diệp Nhiên cũng đột phá.

Thế nhưng hiện tại Diệp Nhiên ngay cả Thối Thể cảnh 8 tầng cảnh cửa chưa từng mò lấy, Hà Hằng Thành dĩ nhiên suất trước một bước đột phá đến Thối Thể cảnh 9 tầng.

"Không sai." Hà Hằng Thành nhìn thấy Diệp Nhiên vẻ mặt kính hãi đáng đáp, đáy lòng một trận nói không nên lời vui sướng, giống như so ăn cái gì Tiên đan thân được còn muốn thoái mái, kêu tiêu tử ngươi đắc sát, hiện tại biết lão tử thực lực ah? Ha ha!

Nếu để cho ngươi biết ta là thế nào đột phá đến Thối Thể cảnh 9 tầng, chỉ sợ ngươi sẽ trực tiếp tức hộc máu ah?

Hà Hằng Thành không có hảo ý nghĩ, tuy rằng muốn đem điều này thăm thống tin tức nói cho Diệp Nhiên, thế nhưng hiện tại rõ ràng còn không phải lúc.

"Ngươi... Ngươi đây là..." Cảm thụ được Hà Hằng Thành phát ra tin tức, Diệp Nhiên nhin không được cau mày một cái bởi vì hắn từ bên trong cảm thụ được một tia dị dạng, "Ngươi đây là dùng được thảo mạnh mẽ đề thăng!"

Cảm thụ được Hà Hằng Thành cảnh giới bất ổn mang đến khí tức, Diệp Nhiên bưng tỉnh đại ngộ, nghĩ thầm, ta nói tiêu tử này làm sao có thể nhanh như vậy đã đột phá đến Thối Thể cảnh 9 tầng đây, nguyên lai là dùng thiên tài địa bảo, thảo nào.

Thật là ước ao ngươi có người có tiền cha.

Hà Hằng Thành phụ thân chính là Thiên Hà trấn nhà giàu số một, trong tay đầu cũng là có khách quan tài phú, là ứng đối ngày mai bầy đại học viện khảo hạch, cho nhi tử mua chút đề thăng tu vi được thảo cũng chính xác không gì đáng trách.

Bất quá, dựa vào đến thiên tài địa bảo mạnh mẽ đột phá, sẽ đối tượng lại tu hành mang đến không ít trở lực, Diệp Nhiên là rất thiếu dùng cái này một loại được thảo.

"Quản hắn thuốc gì thảo không được thảo." Hà Hằng Thành trên mặt thịt béo run run hai cái, "Hôm nay, lão tử muốn phế ngươi Đan Điền, cho ngươi cuộc đời này không được tu hành!"

"Ta ngươi vốn là đồng môn, có cần phải hạ như vậy độc thủ?" Diệp Nhiên biến sắc, nếu như nói mình không thụ thương hoàn hảo, lấy Thối Thể cảnh 7 tầng chống lại Thối Thể cảnh 9 tầng, còn có sức chạy trốn, thế nhưng hiện tại bản thân thụ thương, ảnh hưởng nghiêm trọng đến bản thân hành động, sợ rằng chạy trốn có chút trắc trở.

Đáng chết! Hắn thế nào chọn ở nơi này máu chó đi lên tìm việc!

"Độc thủ?" Hà Hằng Thành cố ý thả chậm cước bộ, hướng phía Diệp Nhiên đi tới, thấy Diệp Nhiên cái này phó hoảng sợ đáng đáp, hắn càng là nghĩ hưng phấn, "Ta cũng không có cảm giác mình có bao nhiêu ác độc, ngươi vĩnh viễn không có cách nào khác lý giải ta là có bao nhiêu sao cảm hận ngươi!"

"14 lần khiêu chiến, ta chịu nhin 14 lần sỉ nhục."

"Ngày này bọn ta lâu lắm, thật lâu lắm!"

Diệp Nhiên biến sắc, coi Hà Hằng Thành bộ dáng này, biết hắn là thế không bỏ qua, vô luận mình tại sao khuyên chưa từng dùng.

"Người không phải là nhất tâm hy vọng có thể tiến nhập bảy đại học viện sao? Hôm nay liền để cho ta tới nghiền nát người cái này mộng đẹp!"

Hà Hằng Thành vẻ mặt hung tướng hướng Diệp Nhiên nhào tới.

Diệp Nhiên phản ứng không chậm chút nào, quyết định thật nhanh, thân thể khẽ động, "Rầm" một tiếng, phá vỡ một bên cửa sổ, thoát đi ra bên ngoài.

"Hừ! Còn muốn trốn? Thật là buồn cười!" Một kích không có kết quả, Hà Hằng Thành cũng không nổi giận, xoay người cũng chính xác đi theo ra, tại trong mắt hắn, Diệp Nhiên giống như là trong tay hắn châu chấu, như thế nào đi nữa nhảy nhót, cũng là không trốn thoát được.

"Người dĩ nhiên không trốn?" Đi tới rộng mở bên trong viện, Hà Hằng Thành liếc mắt liền thấy như lâm đại địch, làm ra chiến đấu chuẩn bị Diệp Nhiên.

"Người đây là muốn cùng ta liều mạng sao?" Thấy Diệp Nhiên bộ dáng này, Hà Hằng Thành lại là một trận căm tức, người tiểu tử này đều đã chính xác nỗ lực hết đà, lại vẫn vọng tưởng theo ta cứng đối cứng, đây quả thực là không đem ta đặt ở đáy mắt, quả thực chính là tại nhục nhã ta!

"Hừ!" Đối mặt Hà Hằng Thành nghi vấn, Diệp Nhiên chỉ là hừ lạnh một tiếng, dùng hành động làm ra trả lời.

"Huyết mạch chi lực! Mở ra!"

Kèm theo Diệp Nhiên một tiếng gầm lên, cánh tay hắn thượng đột nhiên hiện ra lưỡng đạo màu đỏ văn lộ, ước một thước trường, một tả một hữu đem Diệp Nhiên cánh tay cùng quán vòng quanh.

Mà trừu này bên ngoài, Diệp Nhiên thân thể phát sinh kịch biến, từng tầng một dường như nham thạch kiểu vật chất bao trùm Diệp Nhiên biểu hiện mặt, khiến Diệp Nhiên trở thành một người đầu đá kiểu tồn tại.

"Nham thạch huyết mạch!"

Hà Hằng Thành mất lạnh nhìn phát sinh dị biến Diệp Nhiên, không có nửa điểm kinh ngạc, bởi vì hắn 14 lần thất bại đều là bởi vì cái này huyết mạch chi lực, bằng không mà nói hắn lấy cao Diệp Nhiên 1 cái cảnh giới tu vi, làm sao có thể thất bại.

Huyết mạch chi lực, đây là cực nhỏ tu sĩ có thể kích thích giữ tại lực lượng, 100 cái tu sĩ ở giữa mới có thể có 1 cái tu sĩ kích thích, rất may mắn Diệp Nhiên đó là một người trong đó, đồng dạng may mắn còn có Hà Hằng Thành, hắn cũng có huyết mạch chi lực, chỉ bất quá cùng Diệp Nhiên vừa so sánh với, phải kém nhiều lắm.

Huyết mạch chi lực cũng chia đẳng cấp, cộng phân là 9 cái đẳng cấp; Hà Hằng Thành Thối Thể cảnh kích hoạt chính xác Nhất trọng huyết mạch chi lực, mà Diệp Nhiên nham thạch huyết mạch chính là Nhị trọng huyết mạch chi lực.

Huyết mạch chi lực chính xác tu sĩ một loại vô cùng trọng yếu thủ đoạn, mỗi một loại huyết mạch chi lực đều có bất đồng hiệu quả, càng cao cấp huyết mạch chi lực mang đến chỗ tốt là phi thường thật lớn.

Như Diệp Nhiên, bằng vào Nhị trọng huyết mạch chi lực, từng sở chính xác nghiền ép cao hơn hắn 1 tầng cảnh giới Hà Hằng Thành, mà Tam trọng, Tứ trọng huyết mạch chi lực mang đến tăng phúc không chỉ có riêng chính xác chiến đấu phương diện thượng, có chút thậm chí có thể giúp đỡ tu luyện, rất nhanh để thăng tu vi.

Mặc dù có chút đố kỵ, thế nhưng Hà Hằng Thành cũng biết cái này thì không cách nào cải biến, muốn trách thì trách mình làm ban đầu không có nhiều kiên trì một chút, tranh đoạt kích hoạt Nhị trọng huyết mạch.

Không quan hệ, chờ ta đến khuếch trương mạch cảnh, tin tưởng lấy ta thiên phú, tất nhiên có thể có được đến lần thứ hai tiến nhập huyết mạch chi môn cơ hội, đến lúc đó nhất định phải kích hoạt Nhị trọng huyết mạch!

Hít sâu một hơi, Hà Hằng Thành nhìn nham hóa Diệp Nhiên, cười lạnh một tiếng, "Người cho là người còn có thể chiến thắng ta sao? Thật là buồn cười! Huyết mạch chi lực cố nhiên có thể tăng người năng lực chiến đấu, thế nhưng hiện tại người vốn đã thân chịu trọng thương, chiến lực đại phúc độ giảm xuống, mà nhưng ta vẫn còn hài lòng trạng thái, tu vi càng áp hai người tăng!"

"Lần chiến đấu này, lão tử thắng định!"

"Lực lượng huyết mạch! Mở ra!"

Chương 3: 1 cây

Nhìn trong sân đông hỗn độn một mảnh, Diệp Nhiên không biết nên khóc hay nên cười.

Lúc này trên người hắn thương quá nặng, liên liền đứng lên năng lực cũng không có, tuy rằng nỗ lực thăm trọng đại giới, thế nhưng so với bị Hà Hằng Thành huy bỏ tu vi tốt.

Dựa vào đến Nhị trọng huyết mạch chi lực, Diệp Nhiên lấy bị thương thân dĩ nhiên cùng Hà Hằng Thành đánh bình thủ.

Thời khắc nguy cấp bộc phát ra ý thức chiến đấu, khiến Diệp Nhiên đoạt chiếm tiên cơ, cơ hồ là lấy giết địch 1 nghìn tự tổn hại 800 biện pháp, thành công đem Hà Hằng Thành đánh tan, khiến Hà Hằng Thành không hề năng lực tác chiến, không cách nào đối với mình tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Mặc dù nói hiện tại Diệp Nhiên thân thể suy yếu ngay cả một đứa bé con qua đây đều có thể tùy tiện đánh chết, thế nhưng đối diện nằm Hà Hằng Thành lại không hẳn không phải là như vậy.

"Ghe tởm a!"

Hà Hằng Thành trên người thương không thể so Diệp Nhiên nhẹ, cánh tay hắn thượng thì có ba chỗ nghiêm trọng vết thương, đây hết thấy đều là bài Diệp Nhiên ban tặng.

"Vi sao vẫn không thể nào thắng!"

Bản thân lấy Thối Thế cảnh 9 tầng tu vi cứng rắn ngăn chặn Diệp Nhiên, thế nhưng vì sao cuối cùng chiến đấu kết quả dĩ nhiên là lưỡng bại câu thương, người không làm gì được ta, ta cũng không có cách nào đem người chế phục.

"Đáng chết huyết mạch chi lực!"

Hà Hằng Thành hai mắt hiện ra lướt một cái nguyên nhân đó kị mà sản sinh huyết sắc, hắn ho ra một đạo tơ máu, nanh vừa cười vừa nói, "Diệp Nhiên, người cho là như vậy tính là hết sao? Người nghĩ quá giản đơn."

"Hừ." Diệp Nhiên há hốc mồm, khế cười nói, "Người còn có thể có thủ đoạn gì."

"Người không hiểu kỳ vì sao ta sẽ chọn ở nơi này máu chốt tới tìm người phiền phức sao?" Hung hăng thối một búng máu bọt,

Hà Hằng Thành mang trên mặt bí hiểm đáng tươi cười.

Diệp Nhiên đẩy lòng vừa nhảy, tay trái mượn bên cạnh 1 khóa tan vỡ cây nhỏ, đem thân thể mình chống lên.

Xác thực, Diệp Nhiên hồi tưởng lại bản thân thu được "Bích Châu quả" bị thương trở về, cái này trên đường Diệp Nhiên có thể nói là ần dẩu vô cùng tốt, trung gian cũng không có cùng bất luận kẻ nào trò chuyện qua, Diệp Nhiên có thể bảo đảm xác định không người biết mình bị thương chuyện này, trừ một người...

Diệp Nhiên trái tim co lại, chợt lắc đầu, làm sao có thể, Tần Như Nguyệt làm sao có thể sẽ phản bội bản thân.

"Còn có..."

Hà Hằng Thành thanh âm đem Diệp Nhiên hấp dẫn tới.

"Bích Châu quả mùi vị không tệ a..."

Hà Hằng Thành mang trên mặt một loại thương hại đáng tươi cười.

"Bích Châu quả!"

Cho dù ai nghe đến thời khắc này, đều có thể lập tức minh bạch tiền căn hậu quả; Diệp Nhiên chân trước mới vừa thu được Bích Châu quả, đem giao cho Tần Như Nguyệt, Hà Hằng Thành chân sau liền theo qua đây, còn đề cập kỳ Bích Châu quả sự tình.

Giữa hai người này nếu là không có cái gì mờ ám đánh chết Diệp Nhiên cũng không tin.

Thế nhưng, Tần Như Nguyệt thế nhưng bản thân chơi đùa từ nhỏ đến lớn thanh mai trúc mã, giữa hai người quan hệ cũng chỉ kém một hồi nghi thức,

Diệp Nhiên thở rằng tin tưởng ngày mai Thái Dương sẽ vĩnh viễn rớt đáy biển, cũng không nguyện tin tưởng Tàn Như Nguyệt sẽ phản bội bản thân.

"Cái gì Bích Châu quả không Bích Châu quả? Ngươi đang nói cái gì lộn xộn lung tung?" Diệp Nhiên tái nhợt trên mặt chảy ra tinh mịn mồ hôi hột, chỉ bắt quá hần giọng nói yếu nhược thượng không ít.

"Diệp Nhiên a Diệp Nhiên." Thấy Diệp Nhiên bộ dáng này, Hà Hằng Thành đáy lòng oán khí hể quết là sạch, hần giọng nói ác độc gào thét, "Chuyện cho tới bây giờ, ngươi cũng còn không muốn tiếp thu sự thật này sao?"

"Ngươi nghĩ rằng ta nhanh như vậy có thể đột phá đến Thối Thế cảnh 9 tầng chính xác ngẫu nhiên sao? Không! Đây hết thảy đều là ngươi mang cho ta tới!"

"Ha ha ha ha! Diệp Nhiên, ngươi trăm triệu không nghĩ tới ngươi liệu mạng được tới bảo bối, mình cũng không nỡ bỏ ăn, lại bị ta cho dùng ah?"

"Có đúng hay không rất đau lòng? Có đúng hay không rất tức giận? Đây hết thảy đều là ngươi trừng phạt đúng tội!"

Diệp Nhiên trên trán mồ hôi hột dường như nước mưa kiểu một giọt tiếp theo một giọt hạ xuống, "Không có khả năng! Không có khả năng!"

Hà Hằng Thành cười lạnh một tiếng, "Khiến ta cho một mình ngươi có lực nhất chứng cứ ah."

"Tàn Như Nguyệt nhanh lên đi ra cho ta!"

Bên trong viện thoáng cái liền an tĩnh, Diệp Nhiên theo Hà Hằng Thành ánh mắt nhìn về phía kia phiến màu đỏ thắm môn, phảng phất ngoài cửa có đến nào đó vị đại nhân vật gắt hất.

"Cốt kết" một tiếng, màu đỏ thắm cửa bị đẩy ra.

1 vị thân mặc bạch y, duyên dáng yêu kiều nữ tử đứng ở ngoài cửa; nàng kia thân hình nhỏ gầy, nhu nhu nhược nhược, khiến người ta nhìn không được dâng lên một loại cường liệt ý muốn bảo hộ, mà nữ tử dung mạo cũng là khiến người ta thấy nghĩ cảnh đẹp ý vui, chọn không ra nửa điểm tật xấu.

Nữ tử đứng ở cửa do dự mà, cúi thấp đầu không biết đang suy nghĩ gì.

"Tàn Như Nguyệt, ngươi còn không tiến đến? !"

Hà Hằng Thành nhướng mày, trong giọng nói mang theo một loại chân thật đáng tin bá đạo.

Bên ngoài nữ tử thân thể run lên, phảng phất làm ra nào đó quyết định trọng đại, rốt cục từng bước một chậm rãi đi tới.

Nữ tử đi động qua trình trong, tới mới tới cuối cùng cũng không có xem Diệp Nhiên liếc mắt.

Mà Diệp Nhiên hai mắt lại từ lâu thất thần, trong miệng không ngừng lẩm bẩm, "Làm sao có thể?"

Tiến đến nữ tử coi như là hóa thành tro, Diệp Nhiên cũng đều có thể nhận ra được, nàng đúng là Tàn Như Nguyệt, cùng mình tình đầu ý hợp, ở chung cùng một chỗ 10... nhiều năm nữ tử.

"Ha ha!" Hà Hằng Thành đắc ý cười lớn một tiếng, rất có loại báo thù rửa hận vui vẻ, "Cái này ngươi tin ah?"

"Vì sao?" Diệp Nhiên không để ý đến Hà Hằng Thành, mà là dừng ở Tàn Như Nguyệt dò hỏi.

Đứng ở Hà Hằng Thành bên cạnh, một mực cúi thấp đầu Tàn Như Nguyệt, áp ứng trả lời, "Ta... Ta..."

"Để cho ta tới nói cho ngươi biết ah." Hà Hằng Thành cười lạnh một tiếng, "Bởi vì ngươi cái gì cũng không thể cho nàng mang đến, ngươi bởi vì tiến nhập bảy đại học viện liền một bước tới trời sao? Quá buồn cười ah? Ngươi cũng không muốn nghĩ bảy đại học viện là địa phương nào, chỗ đó hội tụ nhiều ít thiên tài, huyết mạch Tam trọng Tứ trọng người vô số kể, mà ngươi mới huyết mạch Nhị trọng, chỉ bằng cái này ngươi cũng nghĩ xuất đầu, ta xem ngươi cuối cùng là bị bao phủ ở trong đó, ngay cả bóng dáng đều nhìn không thấy."

"Như vậy ngươi có thể cho nàng mang đến cái gì?"

"Chỉ si nhục a! Ngươi hiểu không?"

"Không... Sẽ... ..." Diệp Nhiên thấp giọng thì thào một câu, thế nhưng đáy lòng lại như là đè nặng một khối đá lớn, khiến hần có chút nói không nên lời khó chịu.

"Hừ." Hà Hằng Thành cười lạnh một tiếng, tiếp tục nói, "Theo ta, tới thiếu ở Thiên Hà trấn nhỏ cũng có thể quá tư nhuận."

"Đối." Hà Hằng Thành chợt nhớ tới cái gì, khoe miệng lộ ra tàn nhẫn đáng tươi cười, "Ta nói rồi sẽ phế ngươi tu vi liền nhất định sẽ làm được."

"Tàn Như Nguyệt! Cảm giác đi bắt hần cho ta phê!"

"Cái... Cái gì?" Một mực cúi đầu trầm mặc không nói Tần Như Nguyệt chợt ngừng đầu, có chút khó có thể tin nhìn phát ra đạo mệnh lệnh này Hà Hằng Thành.

"Thế nào? Có cái gì trắc trở sao?" Hà Hằng Thành mặt lộ hung ác vẻ, "Hiện tại liên động đạn cũng không thể, muốn ngươi bắt hắn cho phé rất khó sao?"

"Thế nhưng... Ta..." Tần Như Nguyệt thoáng cái hoảng hốt, theo nàng bản thân tiếp thu phụ thân mệnh lệnh, tuyền chọn phản bội Diệp Nhiên đã là nhất kiện thiên lý khó chứa sự tình, hiện tại muốn đích thân xuất thủ đem Diệp Nhiên Đan Điền phá hủy, đây là vô luận như thế nào cũng làm không được sự tình a.

"Ngươi còn do dự cái gì?!" Hà Hằng Thành động tác quá lớn thoáng cái liên lụy đến vết thương, nhin không được ho khan hai tiếng, "Khái khái..."

"Ngươi cho là ngươi không động thủ, Diệp Nhiên đối với ngươi cừu hận sẽ có làm giảm thiểu sao?"

"Từ ngươi phản bội hắn đệ nhất khắc bắt đầu, ngươi đã đi thượng một cái không đường về, nơi đó có quay đầu lại tuyền chọn?"

"Kéo cung có thể nào có quay đầu lại mũi tên!"

"Ta..." Tần Như trắng sáng tiếng trong ánh mắt chảy ra trong suốt giọt nước mắt.

"Đi!"

Đối mặt một chữ này mệnh lệnh, Tần Như Nguyệt như là mất hồn phách, một bước tiếp theo một bước đi tới.

"Diệp Nhiên!" Hà Hằng Thành tiếp tục gọi rầm rĩ đạo, "Nhìn ngươi âu yếm nữ tử, ngươi nỗ lực tất cả lại đổi lấy nàng phản bội!"

"Như... Như Nguyệt." Diệp Nhiên nhìn đi bước một đi tới nữ tử, tâm như rớt vào hầm băng, bản thân nỗ lực nhiều như vậy, thậm chí còn đem trân quý Bích Châu quả giao cho nàng, là chính là để cho nàng đề thăng tu vi, hai người có thể đang tiến nhập bảy đại học viện học tập, thế nhưng Tần Như Nguyệt lại tuyền chọn phản bội bản thân, còn nghĩ Bích Châu quả giao cho Hà Hằng Thành, đây đối với hắn đã kích thật sự là quá lớn.

"Đứng... Xin lỗi." Tần Như Nguyệt nước mắt không ngừng hạ xuống.

Thế nhưng Diệp Nhiên từ trước đến nay không phải là 1 cái hối hận người, rất nhiều chuyện hắn đều có thể thấy mờ, nói thí dụ như hiện tại, Diệp Nhiên thoáng cái đã nghĩ thông, mình cùng kỳ nghĩ mình lại xót cho thân, không bằng hóa đau thương thành lực lượng.

Chỉ là đáng tiếc chính xác, hiện tại Diệp Nhiên cả người đầu khớp xương đều nhanh tán giả, không đề được một tia lực lượng tới, chỉ có thể trở mắt nhìn Tần Như Nguyệt đối với mình Đan Điền làm xằng làm bậy.

"Ách..."

Cùng Hà Hằng Thành phát sinh kịch liệt như thế chiến đấu cũng không có thể Diệp Nhiên phát ra nửa điểm tiếng kêu, thế nhưng giờ này khắc này, Diệp Nhiên lại cũng chịu không nổi nữa tu vi bị phé, kinh mạch tan vỡ đau đớn.

"A!"

Diệp Nhiên kêu thảm, một loại xóp cảm giác vô lực biết trải rộng Diệp Nhiên toàn thân, hắn biết mình lực lượng tiêu thất, nữa cũng vô pháp tiến hành tu hành.

"Ha ha ha! Sáng khoái!"

Hà Hằng Thành càn rỡ tiếng cười điên cuồng rất lồi thời cười rộ lên, "Diệp Nhiên a Diệp Nhiên, ngươi cũng có hôm nay a! Chậm rãi hưởng thụ ah, ta trước hết đi."

Tại Tần Như Nguyệt nâng đỡ, Hà Hằng Thành khắp khiêng đi động tới, "Đối, nếu là ngày mai có thời gian, sang đây xem ta tại bảy đại học viện khảo hạch ở giữa là như thế nào thi thố tài năng, chờ ta đoạt giải nhất, ta còn sẽ ở trên đài cao cảm tạ ngươi tặng cho Bích Châu quả giúp đỡ đây!"

"Ngươi!" Diệp Nhiên oán hận nhìn càn rỡ rời đi Hà Hằng Thành, một đầu ngất đi.

"Răng rắc răng rắc."

Tại Hà Hằng Thành rời đi, Diệp Nhiên hôn mê tới, bên trong viện vang lên như là nào đó tinh thể nghiền nát thanh âm

"Ông!"

Một tiếng rung động, phảng phát toàn bộ thế giới đều tùy theo run, một quả hắc sắc mầm móng chưa từng tận trong hư không bay ra, cuối cùng rơi vào Diệp Nhiên trên người, xuyên thấu qua hắn huyết nhục, một nhập Diệp Nhiên trong cơ thể.

Diệp Nhiên cũng không biết bản thân hôn mê bao lâu, khi hắn có ý thức thời điểm, hắn cảm giác mình thân thể đang không ngừng xoay tròn, toàn bộ thế

giới đều điên đảo.

Xoay tròn hồi lâu, Diệp Nhiên thân thể mới dừng lại, hần phát hiện mình đi tới một mảnh vô biên vô ngần, đen nhánh thần bí không gian.

"Nơi này là nơi nào? Ta không phải là hần là ở trong sân sao?" Diệp Nhiên có chút không giải thích được nhìn cái này phiến thần bí khó lường không gian, đáy lòng lại sinh ra một cố dự cảm bất tường.

Tại Diệp Nhiên xa xa, đột nhiên sáng lên một đạo hào quang, bởi vì là duy nhất một đạo hào quang, cho nên Diệp Nhiên nghĩ đặc biệt tiếng, so tăng sáng tới Thái Dương sơ thăng lúc còn muốn sáng sửa.

"Đó là cái gì?" Do dự luôn mãi Diệp Nhiên cuối cùng vẫn khắc phục sợ hãi, đi tới.

"Đây là 1 khóa... Cây?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Huyết mạch chi môn

Một gốc cây thân cây chỉ lớn bằng cánh tay cây giống im lặng lập ở chỗ này.

Tại thân cây biểu hiện ra có đếm không hết thật nhỏ phù văn, ẩn chứa trong đó nào đó Thông Thiên triệt địa lực lượng, Diệp Nhiên chỉ là hơi chút nhìn chăm chăm xem một hồi, sẽ cảm thấy ngực khó chịu, nhưng mà hình ảnh Nhất chuyển, Diệp Nhiên phát hiện mình đang ở một chiếc đơn sơ bè trúc thượng, đang ở cuộn trào mãnh liệt dâng trào trên mặt biển đi trước, cùng lúc đó, một đạo con sóng gió động trời chính hướng Diệp Nhiên nhào tới, nhắc lên sóng biển trong còn có một đôi lại một đôi Bích ngọc lửa màu xanh lá cây con người.

"Mau lui lại!"

Diệp Nhiên mạnh mẽ đem bản thân ánh mắt nhắm lại, từ ảo cảnh trong thoát đi đi ra,

Đội Diệp Nhiên mở mắt ra phát hiện mình trở lại lúc trước hắc ám không gian, hần một thân đều bị mồ hôi thấm ướt, lúc trước đạo kia con sóng gió động trời mang theo một loại cường đại cảm giác áp bách kéo tới, khiến Diệp Nhiên không hề chống lại chỉ lực.

May bản thân thoát đi mau, nếu không mình đã có thể tạo ương. Diệp Nhiên có chút may mắn phun ra một hơi thở, sau đó lại không khỏi sản sinh một đồng lớn nghi vấn, cây này mầm đến tốt cùng là cái gì? Vì sao ta sẽ đi tới nơi này dạng một cái không gian?

Ngay Diệp Nhiên nghi hoặc không giải thích được thời điểm, kia khóa bất quá so với thường nhân cao hơn 2 cái đầu cây giống đột nhiên vươn một cây cành, cuốn lấy Diệp Nhiên.

Bị cuốn lấy Diệp Nhiên đầu tiên là dọa cho giật mình sau đó không ngừng giãy dụa nếu muốn thoát khỏi cành, lại phát hiện cái này cành có ngàn quân lực, căn bản không cách nào tránh thoát.

"Đáng chết!"

Ngay Diệp Nhiên cảm giận bất bình tới, kia trên cây khô phù văn tinh quang mãnh liệt, quán vòng quanh Diệp Nhiên đen nhánh cành tản mát ra một loại sương mù màu đen, như mây đen nồng mực, không ngừng chui vào Diệp Nhiên trong cơ thể.

Diệp Nhiên lập tức cũng cảm giác được không thích hợp, hắc khí kia dĩ nhiên có một cỗ Chí Âm chí hàn lực lượng, không ngừng xâm nhập Diệp Nhiên thân thể, một loại kịch liệt đau đớn trào lên toàn thân.

Diệp Nhiên thân thể kịch liệt lay động, lập tức té ngã trên đất, không ngừng giãy dụa, phát ra cực kỳ bi thảm tiếng kêu, mồ hôi không ngừng từ Diệp Nhiên trong cơ thể tuôn ra.

Thông khổ Diệp Nhiên cảm giác mình thân thể sắp bạo tạc, hắc khí kia như nóng chảy dung nham không cạo rửa Diệp Nhiên thân thể, mỗi một tia huyết nhục đều giống như là ở trong liệt hỏa dày vò.

Thông khổ tính là, Diệp Nhiên rất bị kịch phát hiện mình dĩ nhiên không có cách nào đã hôn mê, ngược lại là đầu óc càng ngày càng rõ ràng, kia cảm giác đau đớn không ngừng tại phóng đại.

"Thứ quý gì!"

Diệp Nhiên đang ở toàn thân tâm chống cự lại đau đớn tập kích lúc, một cổ tà ác âm hàn khí tức trực tiếp dũng mãnh vào hân đáy lòng.

"Cái này... Cái này là muốn chiếm lòng ta Thần?!"

Diệp Nhiên rất nhanh thì phát hiện cái này đến khí tức tà ác ý đồ đến bất thiện, kia đang cùng bản thân tranh đoạt thân thể điều khiển quyền.

Diệp Nhiên tại sao có thể cho phép, hân buông tha đối cảm giác đau đớn chống lại, toàn thân tâm đối phó đạo này nếu muốn xâm chiếm tâm thần mình khí tức.

Đối mặt với đạo kia khí tức tà ác tập kích, Diệp Nhiên cố thủ tâm thần, không làm cho đối phương có bất cứ cơ hội nào, bản thân tu vi bị phế cũng không tính, tối thiểu còn có thể trở thành 1 cái không có gì đặc biệt người bình thường, thế nhưng tâm thần một khi bị chiếm, bản thân có thể liền trở thành một không hề ý chí khôi lỗi.

Mẹ! Lão từ hôm nay đã đủ hung ác! Các ngươi còn muốn muốn như thế nào!

Kinh mạch tan vỡ, Tần Như Nguyệt phản bội, thân thể cộng thêm tinh thần song đả kích nặng, khiến Diệp Nhiên cả người uể oải, thế nhưng hiện tại càng bị thúc chính xác cái này không rõ lai lịch cây nhỏ toả ra khí tức tà ác, nếu muốn chiếm tâm thần mình, như thế có thể làm cho Diệp Nhiên dễ dàng tha thứ, mang theo một cổ ngấp trời oán khí, Diệp Nhiên bắt đầu cùng khí tức tà ác đấu tranh.

Không biết là Diệp Nhiên đáy lòng oán khí mang đến lực lượng quá mức cường đại, còn là cái này khí tức tà ác tạm thời còn không có khôi phục lại hoàn toàn trạng thái, hai phe dĩ nhiên cứ như vậy một mực giằng co.

Cũng không biết quá nhiều lâu, Diệp Nhiên ý thức bắt đầu mơ hồ, thế nhưng đáy lòng chấp niệm vẫn chưa vì vậy mà ma diệt, đã rồi kiên trì cùng khí tức tà ác tranh đấu.

Mà quán vòng quanh Diệp Nhiên hắc sắc cảnh bản thể cây nhỏ, đột nhiên run hai cái, trên cây khô phù văn bắt đầu trở nên âm đậm dâng lên, cuối cùng tại Diệp Nhiên bắt diệt chấp niệm hạ, kia tuyển chọn thỏa hiệp, nếu muốn chiếm Diệp Nhiên tâm thần khí tức tà ác tiêu tán.

"Rốt cục... Thỏa hiệp sao?" Diệp Nhiên tê liệt ngã xuống chầm chầm đất thương, khoe miệng lộ ra thỏa mãn đáng tươi cười, an tường đã hôn mê.

Ai ngờ kia cây nhỏ thậm chí có linh tính, nghe hiểu Diệp Nhiên nói nhỏ, trên cây khô phù văn vụt sáng chợt diệt, tựa hồ phi thường tức giận, thế nhưng đúng là vẫn còn không có làm ra bất cứ thương tổn gì Diệp Nhiên sự tình, ngược lại là tản mát ra đường như mực nước như hắc khí, đem Diệp Nhiên thân thể toàn bộ bọc lại.

Hiện tại phát ra hắc khí cùng lúc trước không giống với, lúc trước chính xác dữ dội, tràn đầy xâm lược chi ý, mà lúc này hắc khí còn lại là đường như xuân thủy thông thường nhu hòa, không ngừng săn sóc ân cần đến Diệp Nhiên thân thể, chữa trị Diệp Nhiên trên người vết thương.

Mà Diệp Nhiên trong cơ thể tan vỡ kinh mạch, cũng đang bị một tắc tắc chữa trị hoàn chỉnh.

Rốt cục, Diệp Nhiên kinh mạch toàn bộ chữa trị hoàn thành, chỉ bất quá vốn có cảnh giới lại toàn bộ tiêu thất, biến thành 1 cái còn chưa tu luyện qua người bình thường.

Nếu là Diệp Nhiên lúc này còn là thanh tỉnh, nhất định sẽ mừng rỡ như điên, chỉ cần có thể chữa trị kinh mạch, dù cho tu vi chính xác hiện ra một loại cây trạng thái, Diệp Nhiên cũng sẽ không có bất kỳ bất mãn nào.

Dù sao dưới tình huống bình thường, nếu muốn chữa trị kinh mạch, đây chính là khó với trên thanh thiên, không chỉ phải có trân quý hiếm thấy đan dược, còn phải tu vi cao thâm tu sĩ đem đan dược luyện hóa, giúp đỡ chữa trị.

Ở trên trời hà trần nhỏ nội chính xác tìm không được như vậy người, chớ nói chi là kia phượng mao lân giác đan dược.

Cho nên Diệp Nhiên vốn có đều chết tu hành cái ý niệm này, dự định thanh thân ổn định làm một người bình thường, lúc đó qua một sinh, nhưng bây giờ kinh mạch dĩ nhiên kỳ tích kiểu chữa trị.

Nếu như Diệp Nhiên thanh tỉnh, nhìn thấy cái này cây nhỏ, không biết là nên khóc hay nên cười.

Mà viên kia thần bí khó lường cây nhỏ nhìn thấy Diệp Nhiên bộ dáng này, tựa hồ cực kỳ bất mãn, trên cây khô một quả phù văn bay lên, sau cùng có thể tại Diệp Nhiên trên trán.

Đạo bùa kia vẫn bắt quá một tắc trường, vết tích nhạ thương cảm, không nhìn kỹ thật đúng là không nhìn ra.

Tại phù văn hạ xuống một khắc kia, Diệp Nhiên tu vi bắt đầu tăng vọt, Thối Thể cảnh 1 tầng, 2 tầng, 3 tầng... Bất quá là trong vòng mấy cái hít thở, Diệp Nhiên tu vi dĩ nhiên đạt được Thối Thể cảnh 7 tầng, cùng lúc trước tu vi giống nhau như đúc.

Vẫn chưa xong, Diệp Nhiên trên trán phù văn đột nhiên bắn ra ra một đạo cường quang, Diệp Nhiên thành công đột phá làm Thối Thể cảnh 8 tầng!

Kia cây nhỏ thấy thế, tựa hồ là cực kỳ thoả mãn, cảnh run run vài cái, sau đó rơi vào yên lặng, đại khái là lực lượng tiêu hao nhiều lắm.

Mà Diệp Nhiên rồi lại đi tới một chỗ khác không gian.

Diệp Nhiên vị trí không gian thừa dịp một loại u ám sắc thể nhưng trước mặt đồ vật vẫn có thể thấy, xung quanh không ngừng có bọt khí đang lưu động đến, cả người hình như là đặt mình trong cùng đáy nước, mà ở Diệp Nhiên trước mặt đứng lặng đến một tòa to lớn đại môn, kỳ nhan sắc là là một loại quý dị đỏ như máu, đại diện thượng vẫn còn có không ngừng nhảy lên huyết quang.

"Làm sao sẽ?"

Đối mặt hoang đường như vậy một bộ tràng cảnh, Diệp Nhiên lại không có nửa điểm kinh hoảng, nội tâm chỉ có không giải thích được, bởi vì... này địa phương hẳn đã tới, Hà Hằng Thành thua cho mình nguyên nhân chỗ.

Không sai, nơi này chính là kích hoạt huyết mạch chi lực địa phương, huyết mạch chi môn.

Huyết mạch chi môn cộng phân là Cửu trọng, bởi vậy huyết mạch chi môn cũng bị mọi người xưng là huyết mạch Cửu trọng môn.

Tu sĩ đang đột phá đại cảnh giới thời điểm, đều sẽ phải chịu huyết mạch chi môn triệu hoán, đương nhiên có thể đến chỗ này nhân số phi thường rất thưa thớt, hoàn toàn là nhìn bầu trời phú.

Mà Diệp Nhiên chính xác may mắn, khi hắn thành công Thối Thể, trở thành một người tu sĩ thời điểm, đó là đến chỗ này, đẩy ra lưỡng trọng huyết mạch chi môn, tìm được thuộc về mình "Nham thạch huyết mạch".

Thế nhưng ở đây rõ ràng là tu sĩ đang đột phá 1 cái đại cảnh giới mới có tỷ lệ đến địa phương, thế nào hiện tại tự cái tiến đến?

"Lộn xộn lung tung!"

Diệp Nhiên nghĩ không ra cái nguyên do, có chút tâm phiền ý loạn chửi bới một câu, hôm nay chuyện phát sinh thật là nhiều lắm, trước có kinh mạch tan vỡ, sau có Tần Như Nguyệt phản bội, hiện tại còn lại là kỳ quái cây nhỏ, cùng với không hiểu đi tới huyết mạch chi môn.

"Cốt kêt" một tiếng, Diệp Nhiên dễ dàng đó là đẩy ra cái này thứ 1 trọng huyết mạch chi môn.

"Thế nào nhẹ nhàng như vậy?" Diệp Nhiên có kinh ngạc nhìn tay mình, nhớ kỹ lần đầu tiên tới ở đây, Diệp Nhiên thế nhưng phí không ít sức mới đưa thứ 1 trọng môn cho đẩy ra, đệ nhị trọng huyết mạch chi môn càng lao lực dốc sức bình sinh, mới đẩy ra, cuối cùng mới ở bên trong đem "Nham thạch huyết mạch" kích hoạt.

"Đây là Hóa huyết mạch..." Tại Diệp Nhiên trước mặt nổi trôi không ít tản ra hào quang huyết đoàn, cảm thụ được ở giữa lực lượng, Diệp Nhiên dễ dàng liền có thể biết đây là thuộc về cái gì huyết mạch.

"Quá yếu." Lắc đầu, Diệp Nhiên tiếp tục đi về phía trước, dù sao cũng là Nhất trọng huyết mạch chi lực, uy lực yếu thương cảm.

Cưỡi ngựa xem hoa tựa như lướt qua tất cả Nhất trọng huyết mạch, Diệp Nhiên đi tới đệ nhị trọng huyết mạch chi môn trước, đồng dạng, Diệp Nhiên cũng là rất nhẹ nhàng tương môn cho đẩy ra.

"Quá kỳ quái, làm sao sẽ trở nên đơn giản như vậy?" Diệp Nhiên có chút không giải thích được cùng tiếc hận, nếu như bản thân mới vừa Thối Thể lúc đi tới nơi này, có thể nhẹ nhàng như vậy mở ra huyết mạch chi môn, cũng sẽ không phát sinh hôm nay thảm kịch.

Tại đồng đảo huyết đoàn trong, Diệp Nhiên dễ dàng tìm được thuộc về mình "Nham thạch huyết mạch".

Nhị trọng nham thạch huyết mạch chẳng những có thể tăng cường Diệp Nhiên công kích, còn có thể cường hóa hắc da, tăng cường lực phòng ngự, có thể nói được cho lần Nhị trọng trong huyết mạch Cực phẩm huyết mạch.

Hà Hằng Thành vài lần 3 lần thua bởi Diệp Nhiên trong tay, cũng không phải là không có đạo lý.

Diệp Nhiên không có dừng, tiếp tục hướng phía trước đi, hắn đi tới thứ 3 trọng huyết mạch chi môn trước, vươn hai tay, cổ sức đẩy, lúc này hắn rốt cục cảm thụ được một tia trở lực, bất quá cũng không có ích lợi gì, Diệp Nhiên còn là đem huyết mạch chi môn đẩy ra, đi tới thứ 3 trọng huyết mạch chi môn nội.

"Dùng nham huyết mạch!"

"Ao đầm huyết mạch!"

"Kim Cương huyết mạch!"

Cảm thụ được huyết đoàn nội bộ truyền đến lực lượng cường đại, Diệp Nhiên đáy lòng nhìn không được cảm khái, cái này càng sau huyết mạch chi lực quả nhiên là càng mạnh, bản thân nham thạch huyết mạch cái này những huyết mạch này trước mặt vừa so sánh với, trên căn bản không mặt bàn, thảo nào Hà Hằng Thành sẽ nói mình cho dù đến bảy đại học viện, cũng chẳng qua là một người bình thường, căn bản không coi là cái gì, tại bảy đại bên trong học viện những thứ kia cái học viên ưu tú môn đều là kích hoạt Tam trọng huyết mạch tồn tại.

Càng là có chút phượng mao lân giác tồn tại, kích hoạt Tử trọng huyết mạch chi lực!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Ngũ trọng huyết mạch

Tiếp tục về phía trước! Diệp Nhiên cảm giác mình còn chưa tới đạt cực hạn, có thể tiếp tục hướng phía trước đi, hắn rất muốn nhìn một chút huyết mạch Tử trọng phía sau cửa huyết mạch chi lực mạnh như thế nào.

Đi tới huyết mạch Tử trọng trước cửa, Diệp Nhiên hít sâu một hơi, song chưởng đồng thời phát lực, trước cửa truyền đến trầm trọng cảm, khiến Diệp Nhiên cảm thấy phi thường tốn sức, thế nhưng Diệp Nhiên cũng không có phát sinh, cắn răng kiên trì đến, chậm rãi tương môn cho đẩy ra.

"Hô!"

Huyết mạch Tử trọng môn!

Ở đây tất cả huyết mạch chi lực đều là không gì sánh được cường đại.

Diệp Nhiên đi tới một đoàn tản ra nồng nặc hào quang huyết đoàn trước, hiếu kỳ cảm ngộ trong đó huyết mạch chi lực, Diệp Nhiên phân tán ra một đạo thần thức cẩn thận tỉ mỉ tra xét đến.

Một tòa Tuyết sơn xuất hiện ở Diệp Nhiên trước mặt, tại đứng trên đỉnh núi, một đầu tuyết trắng Lang chính ngửa mặt lên trời Khiếu Nguyệt, phát ra một trận kéo dài tru lên, Tuyết sơn tuyết rơi trong nháy mắt đổ nát, phủ thiên cái địa tuyết từ bốn phương tám hướng hướng xuống dưới tuôn ra, tràng diện chấn động không gì sánh được.

Diệp Nhiên chống lại con kia Bạch Lang lam sắc con người, trái tim trong nháy mắt co lại, cả người như rơi hạ hầm băng, công đến cả vật thể triệt lạnh, bản thân đem giống như dã thú nhìn thấy thiên địch, bản năng nghĩ sợ hãi.

"Đây là Bạch Lang huyết mạch!" Diệp Nhiên chặt đứt cùng huyết đoàn liên tiếp, từ ảo giác trong lui ra ngoài, lòng còn sợ hãi vỗ ngực một cái, "Tử trọng huyết mạch quả nhiên không giống tầm thường, cái này Bạch Lang huyết mạch quả thực cường hãn, bản thân nam thạch huyết mạch tại Bạch Lang huyết mạch trước mặt vừa so sánh với, ngay cả xách gậy tư cách cũng không có."

Như cái này một loại Yêu thú loại huyết mạch, chẳng những có thể khiến tu sĩ có Yêu thú nào đó lực lượng cường đại, còn có cái khác tăng phúc.

Mượn cái này Bạch Lang huyết mạch mà nói, chẳng những có thể tăng tu sĩ nhanh nhẹn, lực lượng, dựng lên vẫn có thể cho người có Yêu thú bản năng, ở trong chiến đấu bộc phát ra cường đại phản ứng năng lực.

"Sớm có nghe nói nói đô thành trong những thứ kia thế gia đệ tử huyết mạch chi lực có chút cho phép kỳ tài chính xác Tử trọng môn sau khi, chiến lực không giống tầm thường, có thể lấy một địch trăm, bây giờ nhìn cái này Tử trọng huyết mạch chi lực, ta ngược là có chút cái tin tưởng." Ngay cả biết mình kinh mạch tan vỡ, từ nay về sau không cách nào tu hành, thế nhưng Diệp Nhiên khát vọng cường đại tâm lại chưa từng có tắt qua.

"Giống chúng ta loại này xuất thân bản hàn học viên nếu là không có đến thiên đại gặp gỡ, nghĩ muốn cùng hắn môn một tranh cao thấp, chỉ sợ là không có khả năng." Nghĩ đến đây, Diệp Nhiên lại là nhìn không được lắc đầu.

"Mặc kệ nó, đâu có chuyện gì liên quan tới ta đây."

Diệp Nhiên cũng không có hối hận, có nhiều hăng hái đem Tử trọng môn huyết mạch xem cái đại khái, mỗi khi thấy cường đại huyết mạch, Diệp Nhiên cũng không nhịn được cảm khái một trận, tìm đập nhanh huyết mạch cường đại.

Chút bất tri bất giác, Diệp Nhiên đi tới Ngũ trọng huyết mạch chi môn trước, nhìn đỏ như máu trên cửa đặc biệt đến quý dị văn lộ, Diệp Nhiên trái tim nhìn không được phác thông phác thông nhảy dựng lên.

Ngũ trọng huyết mạch chi môn, đây chính là tu hành đến Thối Thể cảnh, khuếch trương mạch cảnh,

Mình vẫn cảnh trước 3 cái đại cảnh giới sau khi khả năng tiếp xúc được huyết mạch chi lực, cho tới bây giờ liền không có người có thể phía trước 3 cái đại cảnh giới tiếp xúc được cường đại như vậy huyết mạch chi lực, ngay cả đô thành những thứ kia cái phượng mao lân giác như tồn tại thiên tài tới đa

cũng chỉ có thể là Tứ trọng huyết mạch.

"Để cho ta tới nhìn này môn phía sau đến cùng có cái gì ah!"

Hoạt động một chút gân cốt, Diệp Nhiên sâu hít sâu một cái, cắn chặt răng, sử xuất cả người sức thôi động huyết mạch chi môn, thế nhưng phía trước huyết mạch chi môn như một tòa cao không gặp đỉnh ngọn núi, Diệp Nhiên điểm ấy khí lực tại trước mặt nó có vẻ như vậy không còn chút sức lực nào.

"Ách a a a!"

Diệp Nhiên phát ra liên tiếp gập gào, trên trán phù văn tán mát ra từng đạo rất nhỏ không thể nhận ra hào quang, ngay cả Diệp Nhiên cũng không có nhận thấy được.

"Động!"

Diệp Nhiên đẩy lòng vui vẻ, bởi vì hắn cúi đầu thấy thứ 5 trọng huyết mạch chi môn chính nhất tắc một tắc di động tới.

Thời gian từ từ trôi qua, tại Diệp Nhiên kiên trì không ngừng nỗ lực hạ, thứ 5 trọng huyết mạch chi môn rốt cục bị mở ra.

Một mối lực tấn Diệp Nhiên 1 cái lão đạo ngã nhào xuống đất, đem thân thể lộn lại, bộ mặt hướng lên trên, Diệp Nhiên nhìn không được thở mạnh.

Mà thứ 5 trọng huyết mạch chi môn nội huyết đoàn rõ ràng so trước 4 trọng yếu thiếu nhiều lắm.

Đột nhiên, một đoàn huyết mạch chi lực bay tới Diệp Nhiên đỉnh đầu, kia tán ra tia sáng chói mắt, đem Diệp Nhiên tầm mắt hấp dẫn tới.

"Đây là cái gì huyết mạch?" Không biết sống chết Diệp Nhiên hiếu kỳ dụng thần thức liên tiếp huyết mạch. Tại Ngũ trọng huyết mạch chi môn sau này huyết mạch chi lực đều là có không gì sánh kịp uy năng, tuyệt đối không giống trước mấy trọng dễ đối phó như vậy, tiến nhập huyết mạch ảo cảnh trung tướng sẽ gặp phải cực kỳ nguy hiểm, không có nắm chắc tu sĩ ngay cả là đi tới thứ 5 trọng huyết mạch chi môn sau, cũng không dám tùy tiện lộn xộn.

Mà Diệp Nhiên lại hoàn toàn không biết cái này một ít tình huống, nếu như biết mà nói, hắn tuyệt đối không dám bốc lên lớn như vậy phiêu lưu.

Trong nháy mắt Diệp Nhiên liền tới đến 1 cái tử sắc thể giới, thân thể hắn trôi lơ lửng trên không trung, bốn phía toàn bộ đều là tử sắc, nhìn không thấy cái khác một điểm cảnh vật.

"Thật kỳ quái không gian a?"

Ngay Diệp Nhiên sinh lòng điểm khả nghi thời khắc, một loại khó diễn tả được cảm giác sợ hãi này lên Diệp Nhiên trong lòng, khiến Diệp Nhiên tóc gáy đứng thẳng ngược, đây là một loại chưa bao giờ có cảm giác nguy hiểm.

"Chạy mau!"

Diệp Nhiên đẩy lòng chỉ một cái ý niệm như vậy, hắn lập tức nghĩ chặt đứt cùng cái này ảo cảnh liên tiếp, lại kinh hãi phát hiện mình dĩ nhiên bị trở ngại, cả người bị nhốt tại cái không gian này.

"Đây là cái gì một hồi chuyện?"

Diệp Nhiên nhất thời hoảng hốt, bị huyết mạch bên trong ảo cảnh còn là đầu một hồi, hắn có thể chưa từng có nghe nói qua ảo cảnh cũng có thể đem người cho vây khốn a, thần thức mình nếu như đụng phải bị thương, như vậy đã có thể ý nghĩa mình ở thể giới hiện thật ở giữa đại não bị đồng dạng đòn nghiêm trọng, không làm được, bản thân vô cùng có khả năng biến thành ngu ngốc.

Mẹ! Hôm nay chẳng lẽ chính xác bản thân vận rủi ngày sao? Cuối cùng là tránh không khỏi một kiếp này sao?

Diệp Nhiên đẩy lòng ý niệm bách chuyển thiên hồi, đột nhiên giữa trên bầu trời rơi hạ một đạo tử sắc Lôi Điện, toàn bộ bên trong không gian năng lượng đều hỗn loạn, có thể thấy được cái này đạo lôi điện uy lực.

Lôi Điện công bằng trực hướng Diệp Nhiên bổ tới.

Ta cũng không có phát cái gì thề a!

Diệp Nhiên đẩy lòng hò hét, trong nháy mắt mình bạch đây là cái gì huyết mạch.

Tử sắc Lôi Điện rơi vào Diệp Nhiên trên người, trong nháy mắt bắn ra ra cường liệt hào quang, Diệp Nhiên cả người huyết nhục đều bị một cái bên ngoài tiêu trong mềm, một đạo lôi điện để Diệp Nhiên chỉ còn một hơi thở, trở lại một đạo Diệp Nhiên hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Mà đạo thứ 2 Lôi Điện theo nhau mà tới, Diệp Nhiên chỉ có thể vô lực nhìn Lôi Điện hướng bản thân đánh xuống.

Mạng ta xong rồi! Muốn thành ngu ngốc sao?

Diệp Nhiên trong miệng tràn đầy khổ sở, hắn tuyệt vọng nhắm mắt lại, ngồi đợi Lôi Điện đến.

"Hí nữa!" Một tiếng vang thật lớn, ngay Lôi Điện rơi vào Diệp Nhiên trên người trong nháy mắt đó, hấn trên trán phù văn lần nữa hiển Thần uy, đem Lôi Điện toàn bộ hóa giải, biến thành từng cỗ một nhiệt lưu trào lần Diệp Nhiên toàn thân.

"Thân thể ta..." Mơ mơ màng màng giữa, Diệp Nhiên cảm thụ được một cỗ nói không nên lời thoải mái cảm.

Mà ở phù văn hóa giải kia đạo lôi điện trong nháy mắt, trên bầu trời Lôi Điện tựa hồ là cảm thụ được khiêu khích, tiện đà rơi hạ một đạo càng mãnh liệt hơn Lôi Điện, kia Lôi Điện thành thanh sắc, uy lực càng so lúc trước mạnh hơn gấp trăm lần.

Mà Diệp Nhiên trên trán phù văn dĩ nhiên tản ra lúc sáng lúc tối hào quang, đây là trần trụi đang gây hấn với.

Kia thanh sắc Lôi Điện trực tiếp nhắm ngay Diệp Nhiên trên trán đánh xuống, toàn bộ không gian đều bị chiếu rọi Thành thanh sắc.

Sẽ ở đó thanh sắc Lôi Điện rơi trong nháy mắt kế tiếp, ai có thể lường trước kia Diệp Nhiên trên trán phù văn dĩ nhiên biến thành 1 cái hắc động, đem cái này đến thanh sắc Lôi Điện cho hấp thụ, hơn nữa cái này vẫn chưa xong, theo cái này đến thanh sắc Lôi Điện quỹ tích, đạo bùa kia vẫn dĩ nhiên đem ẩn nấp ở trên trời Lôi Điện điều khiển, bốn nguyên cho lôi kéo đi ra.

Đó là một đoàn quả đấm lớn nhỏ huyết đoàn, huyết đoàn quanh thân tản ra "Kết kết" rung động Lôi Điện.

Kia phù văn tản mát ra từng đạo hắc khí, hóa thành từng cây một xiềng xích đem kia huyết đoàn cho quán vòng quanh, huyết đoàn không ngừng gãy dụa, không gian đoạn thả ra Lôi Điện, nhưng là lại không hề tác dụng.

Cuối cùng, hắc khí kia hóa thành xiềng xích dăm đem huyết đoàn lôi kéo tiến Diệp Nhiên trong cơ thể, đồng thời trấn áp, mà kia phù văn cũng biến thành âm đậm dâng lên, yên lặng tại Diệp Nhiên trên trán.

Tinh thần thác loạn Diệp Nhiên hoàn toàn không biết phát sinh chuyện gì, cả người rơi vào một hồi xa xôi mộng cảnh ở giữa.

Tại nghiền nát trong giấc mộng, Diệp Nhiên thấy cường đại tu sĩ cùng kinh khủng Ma tộc chiến đấu, còn thấy phổ thiên cái địa hỏa diễm đem thiên quân vạn mã đốt đốt thành tro bụi, thậm chí thấy trên bầu trời Thái Dương hóa thành một con kim sắc chim to tham dự chiến đấu, tại mộng sau cùng, Diệp Nhiên thấy một gốc cây cả vật thể đen nhánh, trên cây khô có thần bí khó lường phù văn cây, chỉ bất quá viên kia cây có thể so với một tòa đình viện, cao không gặp đỉnh...

Viên kia cây tản ra vô tận hắc khí, cuối cùng lại bị ba vị thân mặc hắc bào lão giả cho mang đi, từ trong giấc mộng Diệp Nhiên cũng biết cây này tên, mình cây!

Diệp Nhiên dám xác định chính xác, bản thân lúc trước thấy đến cây, đúng là mộng cảnh kia một gốc cây.

Từ trong giấc mộng rời khỏi, Diệp Nhiên kinh ngạc phát hiện mình dĩ nhiên trở lại cái này khóa mình cây trước mặt, mình không phải là hấn là bị chém thành ngu ngốc sao? Thế nào bây giờ lại bình yên vô sự ngồi ở chỗ này?

"Ách..."

Chính nghi hoặc không giải thích được Diệp Nhiên, đột nhiên cảm giác được thân thể mình nội bộ truyền đến một trận điện lưu, một cỗ cảm giác tê dại biết trào lần toàn thân.

"Ta... Thân thể ta!"

Lập tức dò xét tra mình một chút thân thể Diệp Nhiên bị dọa cho giật mình, bản thân kinh mạch dĩ nhiên hoàn toàn khôi phục, mà ở bản thân Đan Điền, 1 cái quả đấm lớn nhỏ huyết đoàn bị từng đạo hắc sắc xiềng xích giam cầm.

"Chậm đã chậm đã, ta đây không phải là đang nằm mơ chứ?"

Diệp Nhiên nhắm mắt lại, thật sâu hít một hơi, xác định đây không phải là ảo giác, kích động thân thể cũng bắt đầu run rẩy, kinh mạch chữa trị, liền ý nghĩa mình có thể tu luyện tới, có thực lực, mình cũng tự nhiên có thể tìm Hà Hằng Thành báo thù rửa hận!

Ha ha ha ha! Quả nhiên là trời không tuyệt đường người a! Diệp Nhiên đáy lòng cười to, Hà Hằng Thành ngươi chờ cho ta ah!

"Kinh mạch chữa trị nguyên nhân chẳng lẽ là bởi vì cái này mình cây?"

Diệp Nhiên nhìn không được nhìn yên lặng mình cây, đáy lòng càng phát cảm giác mình suy đoán chính xác chính xác, trên người mình phát sinh quái sự cũng chỉ có cái này mình cây.

Tra xét bản thân kinh mạch nhiều lần, Diệp Nhiên mới vừa rồi kèm chế đáy lòng kích động, đem lực chú ý chuyển dời đến vùng đan điền huyết đoàn trên.

Cảm thụ được huyết đoàn mặt trên truyền đến trận trận Lôi Điện chi lực, Diệp Nhiên trong đầu hiện ra 1 cái ý niệm điên cuồng, hô hấp cũng bắt đầu trở nên gấp.

"Đây chẳng lẽ là Ngũ trọng huyết mạch chi lực, Lôi Đình huyết mạch? !"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: 7 đại học viện đứng đầu

Không sai!

Cảm thụ được huyết đoàn mặt trên mặt mờ Lôi Điện ba động, Diệp Nhiên trái tim thỉnh thoảng nháy, đây là lúc trước mình ở huyết mạch chi môn nội tiếp xúc được Ngũ trọng huyết mạch.

Hiện tại kia vị với mình Đan Điện vị trí, tuy rằng Diệp Nhiên không biết ở giữa phát sinh biến cố gì, nhưng là từ huyết đoàn mặt trên quần vòng quanh hắc sắc xiềng xích đến xem, nhất định là vậy khóa mình cây làm.

Cái này có đúng hay không ý nghĩa mình có thể đem cái này Lôi Đình huyết mạch cho luyện hóa?

Diệp Nhiên hô hấp trở nên dồn dập, trong đầu nghĩ cách khiến hần đều nghĩ có chút sai lầm, đây là Ngũ trọng huyết mạch chi lực! Đò thành những thứ kia cái thể gia thiên tài cũng chỉ có kích hoạt Tứ trọng huyết mạch, Ngũ trọng huyết mạch đó là Thối Thể cảnh tu sĩ không có khả năng tiếp xúc được.

Nhị trọng huyết mạch đã khiến Diệp Nhiên có thể vượt cấp chiến thắng Hà Hằng Thành, đối với mình nham thạch huyết mạch Diệp Nhiên đã biểu hiện kỳ rất hài lòng. Tam trọng huyết mạch Diệp Nhiên cho tới bây giờ cũng không có xa cầu qua, bởi vì hần thật sâu mình bạch cái gì gọi là thấy đủ.

Thế nhưng trước mắt thật có một đoàn Ngũ trọng huyết mạch ở trước mặt mình, Diệp Nhiên làm sao có thể không tâm động.

Làm liền làm! Có cái gì tốt sợ hãi! Diệp Nhiên tâm đưa ngang một cái, thích thả ra thần thức tiếp xúc kia đoàn "Két két" rung động huyết đoàn.

Vừa tiếp xúc Diệp Nhiên thân thể run rẩy kịch liệt đến, từng đạo Lôi Điện tại Diệp Nhiên trên thân thể tán loạn đến, kia mạnh năng lượng nhất thời khiến Diệp Nhiên cảm thấy sợ hãi.

Tuy rằng biết rõ hắc sắc xiềng xích đem Lôi Đình huyết mạch lực lượng phong tỏa hơn phân nửa, thế nhưng cái này Lôi Đình huyết mạch lực lượng Diệp cũng quá bá đạo ah?

Bất quá, càng là bá đạo lại càng chứng minh Lôi Đình huyết mạch bất phàm! Diệp Nhiên cũng không có nổi giận, điều chỉnh tốt hô hấp, hần lại một lần nữa phóng xuất ra thần thức mình, nếu muốn câu thông Lôi Đình huyết mạch.

Từ sắc Lôi Điện không ngừng Diệp Nhiên trên người lên đến, Diệp Nhiên da thịt toàn bộ trở nên đen thui lùi một mảnh.

"Ách a a a!"

Diệp Nhiên một đầu tóc đen bị toàn bộ Lôi không, tại mạnh Lôi Điện dưới, Diệp Nhiên trực tiếp bị Điện mất trọn trắng.

"Quá... Quá biến thái!"

Diệp Nhiên phác thông một tiếng đến cùng, toàn thân mạo hiểm khói trắng, lần thứ hai nếm thử, Diệp Nhiên vẫn là lấy đến thất bại mà kết thúc, tại mạnh Lôi Điện chi lực hạ, Diệp Nhiên ngay cả ba giây đồng hồ chưa từng kiên trì nổi.

"Ta cũng không tin ta cứ như vậy phế!" Diệp Nhiên mất lộ ra hung quang, "Ngươi một bị phong ấn ở huyết mạch chi lực ta đều hàng phục không? Thật là buồn cười!"

Diệp Nhiên bị đầy đủ kích thích ý chí chiến đấu, hiện tại hần mặc kệ cái này có đúng hay không Ngũ trọng huyết mạch chi lực, trong đầu chỉ có một ý niệm, chính là đem kia hàng phục!

Thoả thuê mẫn nguyện Diệp Nhiên bắt đầu một lần lại một lần hàng phục hành trình.

Mà ngoại giới, Thái Dương từ lâu xuống núi, thiên không hiện đầy đầy sao, biểu thị ngày mai đúng là một rất đẹp trời khi.

Diệp Nhiên vẫn ở chỗ cũ bên trong viện vẫn không nhúc nhích nằm, chỉ bất quá trên người quý dị lóe điện lưu.

Cùng Diệp Nhiên chỗ ở yên tĩnh tương phản, Hà gia phủ uyển còn lại là đèn đuốc sáng trưng.

Hà gia xây dựng kiểu khác đại khí trước cửa, Hà gia gia chủ chính nhất mặt vui vẻ đối về 1 vị thân mặc bạch y nam tử, nhìn kỹ một chút, Hà gia gia chủ trên mặt còn mang theo nịnh nọt vẻ.

"Công tử xin đi thông thả."

"Hà gia chủ xin dừng bước, ngài nhờ vả trả chuyện, tại hạ nhất định nhớ kỹ trong lòng." Kia bạch y liền ôm quyền, thần sắc kiêu căng nói.

"Làm phiền làm phiền." Hà gia gia chủ như trước khom người, trên mặt chất đầy dáng tươi cười, tựa hồ đối với trước mắt vị nam tử này phi thường kiêng kỵ.

"Cáo từ."

Mà ở một bên bọn người hầu, nhộn nhịp đều gặp quý một dạng nhìn Hà gia gia chủ, phải biết rằng ở trên trời hà trấn nhỏ nội, Hà gia có thể nói là bá chủ tồn tại, căn bản không có ai dám chọc Hà gia, ngay cả Thiên Hà học viện Viện trưởng, Hà gia gia chủ cũng là không sợ hãi chút nào, chút nào không cần nhìn đối phương sắc mặt.

Thế nhưng cái này thoát nhìn bất quá chừng hai mươi nam tử đến tốt cùng là lai lịch gì, dĩ nhiên khiến Hà gia gia chủ như vậy tất cung tất kính đối đãi?

Thật là kỳ quái!

Nhìn bạch y nam tử đi xa thân ảnh, Hà gia gia chủ thật dài thở dài ra một hơi thở, đáy lòng trăm vị trần tạp, ai có thể nghĩ tới vừa rồi đi vị này nam tử trẻ tuổi lại muốn Hà gia gần một nửa gia sản.

Hằng Thành a! Cha cho người thế nhưng nỗ lực quá nhiều đại giới, nếu như người không tranh điểm khí, cha thật đúng là cũng bị tức chết.

Nghĩ tới Hà Hằng Thành, Hà gia gia chủ trên mặt lập tức lại hiện ra vẻ bất mãn, "Hằng thành người đây? Trọng yếu như vậy mọi người không được vừa thấy?"

Đi theo Hà gia gia chủ quản gia khom người, thấp giọng nói, "Lão gia có chỗ không biết, thiếu gia hẳn bây giờ buổi trưa chịu chút ít thương, hiện tại một mực bế quan chữa thương đây."

"Hừ!" Hà gia gia chủ nhượng mày, "Sớm không bị thương muộn không bị thương, hết lần này tới lần khác chọn ở nơi này mấu chốt trên cho ta làm ra như thế một góc rạ tới."

"Lão gia không nên tức giận." Quản gia ăn nói khép nép nói, "Thiếu gia nói thương thế hẳn phục hồi như cũ, lập tức tới ngay thấy lão gia."

"Nói là ai đem nhà của ta Hằng Thành bị đá thương?" Hà gia gia chủ thiêu thiêu mi đầu, không giận tự uy nói, "Cái nào to gan lớn mật gia hỏa cũng dám đối với ta nhà Hằng Thành xuất thủ, thật là không muốn sống!"

Cảm thụ được trong không khí hàn ý, quản gia sợ hãi trả lời, "Hồi bẩm lão gia, theo thiếu gia khẩu thuật, đối phương hình như là Diệp Nhiên..."

"Lại là Diệp Nhiên tiểu tử này." Đối với cái này vài lần khiến Hà Hằng Thành kinh ngạc gia hỏa, Hà gia gia chủ thật có thể nói là chính xác sát ý nghiêm nghị, "Nếu không phải là Thiên Hà lão đầu vài lần 3 lần ngăn cản, Diệp Nhiên tiểu tử này đã sớm mất mạng."

Thiên Hà lão đầu chính là Thiên Hà học viện Viện trưởng, đối Diệp Nhiên chiếu cố có thừa, vài lần Hà gia gia chủ nghĩ đối Diệp Nhiên làm chút gì tay chân, đều bị Thiên Hà lão đầu cho ngăn lại.

"Hồi bẩm lão gia, nghe thiếu gia nói, hẳn tự mình đem Diệp Nhiên giải quyết." Quản gia chợt nhớ tới cái gì, có chút kích động nói, bởi vì Hà Hằng Thành vài lần bị Diệp Nhiên đánh bại, dẫn đến Hà gia gia chủ phi thường khó chịu, vừa có oán khí, liền rơi tại trên người mình, điều này làm cho quản gia cảm thấy rất thụ thương, hiện tại Hà Hằng Thành đem Diệp Nhiên giải quyết, tốt như vậy tin tức, nói vậy gia chủ nhất định sẽ phi thường vui vẻ.

"A?" Hà gia gia chủ một bên hướng buồng trong đi vừa nói, con trai mình thiên phú hẳn cũng là hiểu rõ, nếu muốn đánh tan Diệp Nhiên căn bản là không có khả năng, nhưng bây giờ Hà Hằng Thành dĩ nhiên bản thân đem Diệp Nhiên giải quyết, điều này làm cho hắn cảm thấy hiếu kỳ.

"Cái này chính xác chuyện gì xảy ra? Mau nói đi!"

"Cái này..." Quản gia một trận nhức đầu, bởi vì thời gian quá mức vội vàng vàng, hắn cũng không biết sự tình chân tướng, cái này thế nhưng mang lên tảng đá đập bản thân chân.

"Cha!" Nhưng vào lúc này, Hà Hằng Thành thanh âm truyền đến, quản gia nhất thời thở phào một cái.

"Người lui xuống trước đi ah." Hà gia gia chủ phân phó quản gia lui ra.

"Cha, người tìm hài nhi có chuyện gì?" Hà Hằng Thành bước nhanh đi tới, trên mặt lay động thịt béo vừa lên một chút lắc lư, nhìn kỹ còn có thể phát hiện Diệp Nhiên tại trên mặt hắn lưu lại vết tích.

"Đi vào nói."

2 người tới buồng trong, Hà Hằng Thành tại Hà gia gia chủ ý bảo hạ trương môn đóng lại.

"Hằng Thành người thế nào khiến cho?" Hà gia gia chủ đầu tiên là biểu hiện đạt bản thân bất mãn, "Không phải là sớm với người đã thông báo đêm nay có khách quý đến, phân phó người nhất định phải trình diện sao?"

"Cha." Hà Hằng Thành đầu tiên là sùng sốt, thấy cha mình nhủ mảy, nhất thời ý thức được tầm quan trọng, bất quá vừa nghĩ tới bản thân muốn nói cho phụ thân cái này phần chần nhân tâm tin tức, giọng nói trong nháy mắt trở nên kiêu ngạo dâng lên, "Hải nhi hôm nay đem 1 cốc đại phiên toái giải quyết rồi, cho nên mới đình lại."

Hà Hằng Thành cố ý đem "Thành" chữ kéo rất trường.

"Phiền toái gì?" Hà gia gia chủ tuy rằng đã biết được đáp án, bất quá vẫn là tiếp tục vấn Đạo.

"Diệp Nhiên!" Hà Hằng Thành kích động thiêu thiêu mi đầu.

"Nói tiếp!" Hà gia gia chủ biến sắc, giọng nói trở nên kích động, hẩn thấy, hẩn thấy, Diệp Nhiên xác xác thật thật có thể xưng là con trai mình nhất đại phiên toái, có hẩn áp chế Hà Hằng Thành, ngày mai bày đại học viện khảo hạch, Hà Hằng Thành nhất định là muốn trở thành phối hợp diễn.

"Bây giờ..." Hà Hằng Thành đem sự tình chân tướng nói lần, chỉ bất quá thoáng thay đổi một chút mình cùng Diệp Nhiên quyết đấu kết quả, dù sao mình ngồi Diệp Nhiên thụ thương, vẫn cùng người ta đánh 1 cái bình thủ, thật là nhất kiện không quang thái sự tình.

Nghe tới Diệp Nhiên bị Tần Như Nguyệt phá hủy kinh mạch lúc, Hà gia gia chủ vỗ bàn một cái, hô to một tiếng "Tốt!"

"Cái này từ Thiên Hà lão đầu phần nộ cũng không làm nên chuyện gì, dù sao hai người chính xác công bình quyết đấu."

Nghe nói như thế Hà Hằng Thành, chỉ là cười hắc hắc, không có làm nhiều giải thích.

"Có thể đem Diệp Nhiên giải quyết chính xác không thể tốt hơn, nghĩ đến trở thành phế nhân Diệp Nhiên bị bản thân âu yếm nữ tử phản bội, nhất định tức giận nếu muốn thất cô tự sát ah?"

Hai người nhìn nhau, đồng thời cười ha ha, đáy lòng đều nói không nên lời khoái ý.

"Ta chỉ trung tâm khẩn cầu Diệp Nhiên không muốn vô cùng yếu đuối, chịu không đã kích mà tuyển chọn tự sát, dù sao ta còn hi vọng hẩn thấy ta hăng hái đáng đáp!" Hà Hằng Thành tà ác cười nói.

Một già một trẻ ở trong nhà nội phát tiết đến bản thân nội tâm khoái ý.

"Đối, Tần Như Nguyệt nha đầu kia..." Đột nhiên, Hà gia gia chủ nhớ tới Tần Như Nguyệt nhân vật như thế, ngón tay gõ gõ mặt bàn, không hề tội ác cảm nói, "Vui đùa một chút tính là, cuối cùng là một bình thường hương nữ, không có gì tốt lưu niệm."

"Dạ dạ dạ." Hà Hằng Thành không ngừng bận rộn gật đầu, trong mắt lộ ra dâm tà chi quang, chuẩn bị buổi tối thành làm một cuộc, Diệp Nhiên ta không chỉ muốn đem người phế, còn muốn đùa bốn người sâu nhất ái nữ từ!

"Còn có." Hà gia gia chủ thu liễm đáng tươi cười, giọng nói ngưng trọng nói, "Người biết tối hôm nay ai tới?"

Thấy cha mình trịnh trọng như vậy, Hà Hằng Thành đáy lòng vừa nhảy, liền vội vàng lắc đầu, "Không biết."

"Bây đại trong học viện xếp hàng thứ nhất Linh ẩn học viện giám thị người." Hà gia gia chủ thần bí khó lường thấp giọng nói.

Hà Hằng Thành quá sợ hãi, bày đại học viện ở giữa là thuộc Linh ẩn học viện cường thịnh nhất, một mực bá chiếm bày đại học viện đầu bảng vị trí, lực áp cái khác lục đại học viện, cái khác mấy đại học viện căn bản thì không thể nhúc nhích.

Thế nhưng Linh ẩn học viện giám thị người tới nơi này làm gì?

Tựa hồ là đọc lên Hà Hằng Thành trong mắt nghi hoặc, Hà gia gia chủ tiếp tục nói, "Ta đã cho người đã thông tốt quan hệ, ngày mai khảo hạch có hẩn sẽ chiếu cố người, người chỉ cần an ổn phát huy, nhất định có thể tiến nhập Linh ẩn học viện."

"Còn có, ta làm cho người tới đây chờ thứ tốt!"

"Đây là..." Hà Hằng Thành trước mắt sáng ngời.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Khảo hạch bắt đầu

Ngày treo ở không, Thiên Hà bên trong học viện bảy đại học viện khảo hạch hùng hực khí thế tiến hành.

Dù sao đây là 4 năm mới có thể có một lần cơ hội, đúng là tới không dễ, cho nên lần khảo hạch này chưa từng có rầm rộ, so bất kỳ thời gian đều phải tới náo nhiệt.

Thiên Hà học viện nhạ tỷ võ trảng địa thượng, từng cái một trẻ tuổi khí thịnh các học viên chính ngẩng đầu, ngược nhìn chỗ khách quý ngồi 7 vị thần tình kiêu căng nam tử trẻ tuổi.

Bọn họ 7 người đúng là bảy đại học viện giám thị người, tuổi còn trẻ lại có thể đại biểu bảy đại học viện đến đây chiêu sinh đủ để nói rõ bọn họ bất phàm.

Thiên Hà học viện học viên mỗi người đều cực kỳ hâm mộ nhìn bọn họ, nghĩ thâm bản thân lúc nào khả năng đến bọn họ loại cảnh giới này.

Nếu để cho chỗ khách quý ngồi 7 vị giám thị người nghe được, nhất định sẽ cười to không ngớt, bọn họ có thể đại biểu bảy đại học viện đi ra chiêu sinh, hoàn toàn là bởi vì mình tư lịch lão, cộng thêm Thiên Hà trấn nhỏ chính là 1 cái danh không lịch sự truyền trấn nhỏ, bên trong học viện lão sư mới không chịu tới loại phá địa phương, kết quả là khổ như thế tôi liền rơi xuống bọn họ cái này một loại học viên cũ trên đầu.

Chỗ khách quý ngồi 7 vị giám thị người song song ngồi, mặc bất đồng viện phục đại biểu cho mỗi người bọn họ học viện.

Vốn có chỗ ngồi trình tự là dựa theo bảy đại học viện thực lực bài danh tới ngồi, Linh ẩn học viện lý nên ngồi ở chủ vị, thế nhưng kia thân mặc bạch y viện phục Linh ẩn học viện giám thị người lại ngồi ở thứ hai đếm ngược vị.

Bởi vì hắn thấy một gã người quen.

Linh ẩn học viện giám thị người Đinh Minh Ngộ mặt lộ mỉm cười, đối về ngồi ở bên cạnh mình Nguyệt Hoa học viện giám thị người cười nói, "Đào sư đệ, thật là đã lâu không gặp a, ngày trước học viện từ biệt, cho tới bây giờ cũng có 3 4 năm ah."

Tuy rằng mang trên mặt đáng tươi cười, nhưng là người ngu cũng có thể nghe ra ngôn ngữ trong tức giận.

Cái khác mấy đại học viện có nhiều hăng hái nhìn hai người bọn họ, biết kế tiếp có trò hay xem, bởi vì hai đại học viện trong lúc đó bản thân thì có huyết hải thâm cừ, dẫn đến hai đại học viện các học viên vừa thấy mặt đã tranh phong tương đối, cho tới bây giờ sẽ không có hài hòa qua.

Nguyệt Hoa học viện cùng Linh ẩn học viện thù có chút sâu, nói đúng ra chính xác sâu không thấy đáy.

Đồng Dương đế quốc học viện vô số kẻ, lúc đầu cường thịnh nhất chỉ lục đại học viện, Nguyệt Hoa học viện thủy chung bá chiếm vị thứ nhất đưa.

Thăng đến một ngàn năm trước, Nguyệt Hoa học viện Phó viện trưởng dẫn dắt một đại ba học viên ưu tú cùng với tư lịch thâm hậu lão sư, nhất cử phản bội Nguyệt Hoa học viện, thành lập Linh ẩn học viện.

Mang đi không chỉ là học viên ưu tú cùng với tư lịch phong phú lão sư, cùng hướng bị mang đi còn có vô số phong phú tài nguyên.

Trải qua hơn một ngàn năm phát triển, Linh ẩn học viện trở thành xếp hàng thứ nhất học viện, mà Nguyệt Hoa học viện thì trở thành điểm đáy học viện.

Nguyệt Hoa học viện một mực coi Linh ẩn học viện là kẻ phản bội, mà Linh ẩn học viện thì nhất tâm muốn Nguyệt Hoa học viện chiếm đoạt.

Hai đại học viện cừ hận làm sao có thể không sâu?

Cùng hướng xem hai người bọn họ hình dạng.

Càng quen biết đã lâu, có thù riêng. Cái này có thể có trò hay xem. Học viện khác học viên trông mong ngóng trông, ngồi đợi trò hay trình diễn.

"Hừ, nguyên lai là Đinh sư huynh, đã lâu không gặp." Nguyệt Hoa học viện giám thị người Đào Thiên Nhạc nhìn thấy người, hơi một trận kinh ngạc, chợt trên mặt hiện ra lướt một cái chế nhạo đáng tươi cười.

Thấy Đào Thiên Nhạc trên mặt hiện lên chế nhạo đáng tươi cười, Đinh Minh Ngộ đã cảm thấy một trận khó chịu, "Nói lâu như vậy không gặp, thế tử người bệnh có khỏe không?"

"Người đây là ý gì?" Đào Thiên Nhạc biến sắc, cả khuôn mặt trở nên vẩn vơ.

"Ta kia có ý gì." Đinh Minh Ngộ dựa vào ghế trên, thanh âm trầm thấp ác độc nói, "Chỉ là muốn quan tâm người một chút thôi, không có ý khác, người có thể không nên suy nghĩ nhiều, còn có năm đó lấy đi cứu trị thôi tử người được thảo là ta, ta nghĩ người cũng là biết chưa, đối với lần này, ta nghĩ hướng người nói lời xin lỗi."

Nghe đến đó, Đào Thiên Nhạc trên mặt hiện ra lướt một cái huyết sắc, bản thân yêu thôi tử chịu khổ người khác độc thủ, rơi vào bệnh kín, cần một mặt trân quý được thảo cứu trị, hân thiên tân vạn khổ nỗ lực thăm trọng đại giới, cơ hồ là dốc hết tất cả, cuối cùng được đến được thảo, nhưng ở thời khắc mấu chốt bị người khác lấy đi, dẫn đến vợ mình hiện tại liệt nằm trên giường không tưởng.

Tuy rằng mơ hồ đoán được chính là Đinh Minh Ngộ âm thầm phá rối, nhưng là lại khổ nỗi không có chứng cứ, hiện tại lúc cách nhiều năm như vậy, Đinh Minh Ngộ lại chủ động làm rõ, vậy làm sao có thể Đào Thiên Nhạc tỉnh táo lại, đáy lòng để dành tới oán khí thoáng cái liền hiện ra tới.

"Người đến cùng muốn làm cái gì!" Đào Thiên Nhạc từng ngum từng ngum thở phì phò, mỗi lần thấy vợ mình vẫn không nhúc nhích nằm ở trên giường, Đào Thiên Nhạc tâm liền như đao cắt, toàn tâm đau đớn.

"Hừ." Đinh Minh Ngộ hừ lạnh một tiếng, thanh âm trước sau như một ác độc, "Kỳ thực ta đã sớm nghĩ nói cho người biết, chỉ bất quá người năm đó đi quá nhanh, bỏ qua cơ hội thôi."

"Người tại sao muốn làm như vậy!" Đào Thiên Nhạc cầm một bên trường kiếm, sát tâm đã lên, kẻ thù ngay trước mặt, hân hận không thể đem toái thi vạn đoạn.

"Vì sao?" Đinh Minh Ngộ cười lạnh một tiếng, "Người còn nhớ rõ năm đó học viện tỷ thí, người thiếu chút nữa đem ta giết chết chuyện sao?"

"Năm đó tỷ thí chính là công bình quyết đấu, ta như không ra tay thương người, đến lúc đó mất mạng chính là ta." Đào Thiên Nhạc đem thân kiếm rút ra vô kiếm, thanh âm băng lãnh nói, "Chẳng lẽ cũng là bởi vì chuyện này người liền ghi hận trong lòng sao?"

"Lý do này thiếu sao?" Đinh Minh Ngộ cười ha ha, "Hiện tại thôi tử người như trước nằm ở trên giường ah? Thật là quá nhanh nhân tâm a! Trùng phạt đúng tội a! Ha ha ha ha!"

"Người muốn chết!" Đào Thiên Nhạc rốt cục nhìn không được rút ra trường kiếm, một kiếm đâm về phía Đinh Minh Ngộ.

Đối mặt với cái này thế tới hung mãnh một kiếm, Đinh Minh Ngộ có vẻ không chút hoang mang, thân thể hơi một bên, trường kiếm liền thất bại, một kiếm đem bàn dài cho bổ nát vụn.

"Dừng tay!"

"Lãnh tĩnh!"

Học viện khác giám thị người vốn có nghe được chính xác có nhiều hăng hái, cho là hiện tại tình thế tựa hồ có chút nghiêm trọng, kết quả là liền nhón nhíp đi ra ngăn lại.

"Lãnh tĩnh, bây giờ là bảy đại học viện khảo hạch thời khắc, có chuyện gì chờ kết thúc sau này hãy nói."

"Dưới đài cũng không thiếu học viên nhìn đây, lấy đại cục làm trọng a."

Cái khác mấy đại học viện người khuyên can mãi mới đưa Đào Thiên Nhạc cho ngăn lại ở, mà đối đãi Đinh Minh Ngộ ánh mắt lại mang theo dị dạng cảm.

"Cái này chính xác chuyện gì xảy ra?" Thiên Hà học viện Viện trưởng vội vàng vàng qua đây, nhìn sụp xuống trên mặt đất bàn, vẻ mặt không giải thích được.

"Không có gì lớn chuyện, phát sinh chút xú ngoài ý muốn, đổi cái bàn đến đây đi."

Tràng diện cuối cùng là an tĩnh lại, tất cả mọi người không nói được một lời, nhìn phía dưới tiến hành khảo hạch.

Bảy đại học viện khảo hạch yêu cầu học viên tuổi tác không vượt lên trước 18 tuổi, lại tu vi đạt được Thái Thể cảnh 5 tầng, thông qua lần này điều kiện mới có thể có tiền nhập vòng khảo hạch kế tiếp cơ hội.

Vòng thứ 2 khảo hạch còn lại là súng thật đạn thật luận võ, lần này bảy đại học viện trúng tuyển danh ngạch chỉ 20 vị, nói cách khác vòng thứ 2 luận võ bài danh trước 20 khả năng cơ hội tiền nhập bảy đại học viện.

Mà toàn bộ Thiên Hà học viện tổng cộng ngàn người, đạt được điều kiện thứ nhất có 300 người, điều này cũng làm cho ý nghĩa tại vòng thứ 2 luận võ khảo hạch ở giữa, các học viên được từ nơi này 300 người ở giữa trở hết tài năng, mới có thể đi vào bảy đại học viện.

Cái này hợp lại không riêng gì thực lực, còn có số vận khí.

Tính là người có trước 20 danh thực lực, nhưng ở vòng thứ 1 ở giữa bị đệ nhất danh cho quét xuống tới, đó cũng là không tốt.

Vòng thứ 1 sàng chọn rất nhanh thì kết thúc, lập tức liền tiến vào vòng thứ 2 luận võ khảo hạch.

Mỗi một vị thông qua sàng chọn học viên đều lĩnh đến một cái mã số bài, bị lấy ra đến người lập tức lên đài luận võ.

Bên trong học viện có 10 trương đến lúc dựng luận võ đài, 20 danh học viên đồng thời tiến hành quyết đấu.

Chỗ khách quý ngồi, bảy đại học viện một mực vẫn duy trì một loại quý dị yên tĩnh không khí.

Trước hết chịu đựng không không khí chính xác bảy đại học viện bài danh thứ 2 Tinh Hiền học viện, hần chi vào dưới đài, mở miệng nói chuyện, nếu muốn hóa giải một chút không khí.

"Các người nhìn số 3 trên đài tỷ võ bên trái học viện, nhìn hần đáng người cường tráng như trâu, ánh mắt lợi hại đáng đáp, nghĩ đến thân thủ tất nhiên phải không phạm."

Cái khác mấy đại học viện quay đầu nhìn lại, khoe miệng nhìn không được co quắp, cái này cái gì cùng cái gì a, hoàn toàn chính là mò mẫm nhặt nha, ánh mắt gì lợi hại, đáng người cường tráng, hoàn toàn chính là lớn lên so người khác muốn tráng kiện như vậy một chút nha, có cái gì tốt đáng giá quan tâm.

Lúc trước mở miệng Tinh Hiền học viện giám thị người cũng là một trận không nói gì a, không phải là hần nhìn không ra môn đạo gì, mà là ở đây học viên căn bản cũng không sao môn đạo cho mình xem, bản thân còn chưa phải là Ái Tử bên trong cất cao tử, hóa giải một chút không khí nha.

"Các người nhìn nữa đối thủ của hần, thân hình mập mạp, không hề phòng thủ chi ý, số một cũng chính là 1 cái đồ ăn bức, ta cá là hần một quyền sẽ bị lược ngã xuống đất."

Bị Tinh Hiền học viện không nhìn mập mạp đúng là Hà Hằng Thành, hần chính nhất mặt kiệt sức đứng ở luận võ tràng trên, ánh mắt căn bản sẽ không nhìn mình đối thủ.

Ngược lại không phải là nói hần sơ suất khinh địch, mà là hần căn bản sẽ không coi hần là làm đối thủ.

1 cái Thối Thể cảnh 5 tầng, huyết mạch chi lực đều không thể kích hoạt gia hỏa, bản thân có cần phải dành cho hần hoàn toàn chăm chú sao?

Đáp án có hay không định.

Nhìn đối thủ thể tới rào rạt một quyền, Hà Hằng Thành ngay cả huyết mạch chi lực chưa từng mở ra, tùy ý chém ra một quyền, liền đem đối thủ đánh ra luận võ tràng.

Quá đồ ăn, quá rác rưởi.

Mà chỗ khách quý ngồi, Tinh Hiền học viện giám thị người còn lại là đầu đầy mồ hôi, bản thân lúc trước còn lời thể son sắt nói Hà Hằng Thành muốn một quyền bị đánh bại, hiện tại ngược lại thì bị người khác một quyền đánh bại, điều này làm cho hần mặt lúc đỏ lúc trắng, tốt không xấu hổ.

"Ngoài ý muốn ngoài ý muốn, chỉ do ngoài ý muốn, ta xem hần bộ dáng này, cuộc kế tiếp gặp phải cái thực lực mạnh mẽ đối thủ, nhất định bị loại."

Mà Thiên Hà học viện chỗ ở ra, Diệp Nhiên như trước nằm ở bên trong viện, bị Thái Dương bạo phôi, trên người như trước lóe ra Lôi quang, hần hiện tại đang cùng Lôi Đình huyết mạch lâm trước đó chưa từng có độ sức.

Diệp Nhiên không nhớ đã biết chính xác lần thứ mấy thất bại, Lôi Điện cảm giác chợt bắt đầu có một loại giảm bớt, không biết là chết lặng còn là thể nào.

"A a a! Còn kém như vậy một điểm a!"

Diệp Nhiên cắn chặt răng, đáy lòng có một loại không hiểu tín niệm, lần này tuyệt đối sẽ thành công.

Từ sắc Lôi Điện không ngừng kéo tới, không thể khiến Diệp Nhiên có nửa điểm ba động, hần nhìn kia đoàn sắp cùng mình huyết dịch hòa làm một thể Lôi Đình huyết mạch, căn bản dục dục thúc giục, không dám có nửa điểm đại động tĩnh, sinh sợ thất bại.

"Thành!"

Diệp Nhiên mừng rỡ vạn phần, kia đoàn Lôi Đình huyết mạch khi hần dưới sự thúc giục cùng mình huyết dịch hòa làm một thể, một cỗ cường đại điện lưu tại trong cơ thể hần qua lại vọt động, thể nhưng đối với mình không hề uy hiếp, ngược lại là tại trợ giúp tự mình rửa sạch thân thể.

Chương 8: Đoạt giải nhất người

"Kia... Lại đang thôn phệ ta nham thạch huyết mạch."

Cảm thụ được trong cơ thể mình biến hóa, Diệp Nhiên phát hiện kia đoàn dung nhập bản thân trong máu Lôi Đình huyết mạch, dĩ nhiên đem trước khi bản thân có nham thạch huyết mạch cho thôn phệ.

"Một núi không thể chứa hai cọt sao?"

Diệp Nhiên ngược cũng không có cái gì quá nhiều tự ba động, dù sao cũng có Lôi Đình huyết mạch cũng đã cũng đủ, nham thạch huyết mạch phía trước người trước mặt vừa so sánh với, xách gậy tư cách cũng không có, hiện tại hấn bức thiết hi vọng huyết mạch nhanh lên một chút tiến hành dung hợp, dù sao mình còn muốn đi tìm Hà Hằng Thành báo thù rửa hận!

"Hà Hằng Thành, ngươi chờ đấy, ta lập tức tới ngay!"

Diệp Nhiên kèm chế bản thân đầy lòng kích động, kiên trì cùng đợi huyết mạch dung hợp hoàn tất.

Mà ở Thiên Hà học viện bên kia, Hà Hằng Thành chính như Diệp Nhiên nói, thật có thể nói là chính xác đường làm quan rộng mở.

Toàn bộ Thiên Hà bên trong học viện, chỉ có Diệp Nhiên có thể cùng mình một tranh cao thấp, thế nhưng hiện tại Diệp Nhiên bị phế, to như vậy Thiên Hà học viện, dĩ nhiên không ai có thể chống nổi một quyền của mình.

Cái loại này miếu sát vui vẻ, khiến Hà Hằng Thành nội tâm kích động không ngớt, nhất là dưới đài kia một đám khán giả càng lộ ra cực kỳ khuếch trương biểu tình, khiến hấn phiêu phiêu dục tiền.

Muốn chính là loại cảm giác này, không có Diệp Nhiên cái này đóa mây đen che tại đỉnh đầu của mình, Hà Hằng Thành cảm giác thế giới thật là một mảnh mỹ hảo a, duy nhất khiến hấn nghĩ tiếc nuối chính xác Diệp Nhiên không ở tại chỗ quan sát bản thân chiến đấu, hấn thật đúng là nghĩ cảm tạ Diệp Nhiên tặng cho Bích Châu quả đây.

Thế nhưng cùng Hà Hằng Thành tâm tình tương phản lại có khối người, tỷ như vị này Tĩnh Hiền học viện giám thị người, sắc mặt hấn chính là đặc biệt khó coi, cùng mình tiên đoán một trời một vực, trong miệng hấn Hà Hằng Thành không có giống hấn dự liệu một dạng bị loại, ngược lại là càng chiến càng mạnh, trắng trận tỷ thí đều là lấy vô địch hướng tư chiến thắng đối diện.

Nguyên bản còn không đối Hà Hằng Thành lên quan tâm bảy đại học viện, cũng không nhìn được bắt đầu chú ý hấn, dù sao cũng là bảy đại học viện chiêu sinh, tài năng ở loại này thâm son cùng cốc chi địa chiêu đến 1 cái 2 cái không sai lầm, trở lại học viện cũng coi như có thể giao được kém.

Chỉ bất quá tất cả mọi người mang theo một loại hồ nghi biểu tình nhìn Tĩnh Hiền học viện giám thị người, tiểu tử này sẽ không phải là người có ý nắm đứng lên đi?

Đối mặt mọi người nghi vấn, Tĩnh Hiền học viện giám thị người biến sắc, vội vã phủ nhận, "Tiểu tử này là lai lịch gì, thoát nhìn không giống như là học viện này học viên a? Có muốn hay không tìm một cơ hội điều tra rõ một chút hấn nội tình?"

"Không cần, to như vậy Thiên Hà học viện ra mấy người không sai lầm có vấn đề gì không?" Linh ẩn học viện Đình Minh Ngô mở miệng nói chuyện, dù sao mình thế nhưng thu Hà gia gia chủ không nhỏ thù lao, thế nào cũng phải chiếu cố một chút ah.

"Nhưng này..." Tĩnh Hiền học viện giám thị người còn muốn đang nói cái gì, nhưng là lại so Đình Minh Ngô dùng ánh mắt sắc bén cho chế trụ.

"..."

Mọi người đều trầm mặc không nói,

Cái này Đình Minh Ngô lời này chính xác công nhiên hướng về Hà Hằng Thành, giữa hai người tuyệt đối có cái gì mờ ám.

"Hừ!" Mà đảo Thiên Nhạc cũng chỉ là hừ lạnh một tiếng, cũng không có làm khó dễ, nghi vấn Đình Minh Ngô.

Trải qua kịch liệt quyết đấu, trước 20 danh đã ra lò, lập tức muốn tiến hành chính xác trước 20 danh quyết đấu, phân ra 1 cái bài danh cao thấp.

Trước 20 danh quyết đấu vừa lên tới chính là điểm nổi bật, Hà Hằng Thành quyết đấu Thiên Hà học viện bài danh thứ 3 1 vị nam tử gầy nhỏ.

Dưới đài khán giả lập tức lên tinh thần, trông mong nóng trông đến, dù sao đây chính là thực lực quyết đấu, Thiên Hà học viện bài danh thứ 3 nam tử cùng Hà Hằng Thành ở phía trước quyết đấu ở giữa đều là dễ dàng nghiền ép đối thủ.

Hai người cách xa nhau đứng thẳng, nam tử gầy nhỏ trong mắt tràn đầy ngưng trọng, kèm theo phán quyết ra lệnh một tiếng, nam tử gầy nhỏ ngửa mặt lên trời giận quát một tiếng, "Giờ mạch huyết mạch mở ra!"

Một đạo màu đỏ vẫn lộ cuốn lấy hai tay hắn.

Dưới đài các học viên trong mắt tràn đầy cực kỳ hâm mộ, huyết mạch chi lực không phải là mỗi người đều có thể mở ra, 100 cái người ở giữa có thể có người mở ra coi như là tốt.

Mà chỗ khách quý ngồi bày đại học viện giám thị người trái lại có nhiều hăng hái nhìn dưới đài quyết đấu.

"Không nghĩ tới cái này thâm son cùng cốc chi địa lại có người có thể mở ra huyết mạch chi lực, mặc dù nói chính xác Nhất trọng huyết mạch ngược lại cũng phải không sai."

"Xem ra chắc là Nhất trọng huyết mạch, ở trên trời hà trần nhỏ coi như là không sai, thế nhưng tại đô thành nội vừa so sánh với, liền có vẻ thua chị kém em."

Mọi người đều đều trầm mặc không nói gì, tựa hồ là nhớ tới đô thành nội những thứ kia cái kích hoạt Tam trọng, Tứ trọng huyết mạch chi lực những thiên tài, tuy rằng bọn họ bản thân đều là kích hoạt Nhị trọng huyết mạch, cũng có cá biệt kích hoạt Tam trọng huyết mạch, nhưng là cùng những thứ kia cái thiên tài môn vừa so sánh với, chính xác có vẻ như vậy vô lực.

Dưới đài quyết đấu chính thức bắt đầu, kia kích hoạt gió mạnh huyết mạch nam tử dần dần phát động thế công, hấn tốc độ như trên bầu trời hiện lên Lôi Điện, cực nhanh. Nghĩ đến kia gió mạnh huyết mạch chắc là tăng tăng tốc độ.

Đối mặt nam tử gầy yếu liên tục xuất kích, Hà Hằng Thành ngược lại cũng chính xác mặt không đổi sắc, nhất nhất ứng đối đến, không có chút nào tổn sức cảm.

Một sóng tật phong sâu vũ thế công hoàn tất, nhưng là lại không có đối với Hà Hằng Thành tạo thành nửa điểm uy hiếp, nam tử gầy yếu thấy tình huống không đúng, lập tức tránh lui, cùng đợi vòng kế tiếp cơ hội.

"Hết?" Hà Hằng chân mày cau lại, hấn vốn tưởng rằng người này có thể có cái gì ngoài ý muốn cử động, thế nhưng không nghĩ tới cứ như vậy chút thủ đoạn, khiến hấn nghĩ rất khó chịu, người lại không thể có điểm lực lượng? Khiến ta nhẹ nhàng vui vẻ nhể nhại đánh một trận, thật là thất vọng.

Nghe được Hà Hằng Thành câu hỏi, kia nam tử gầy yếu không trả lời, bởi vì hấn đã cảm giác được không thích hợp, một loại không hiểu cảm giác nguy cơ hiện lên trong đầu hấn.

"Nếu như người chỉ như thế chút bản lĩnh mà nói, vậy thật liền quá làm cho ta thất vọng." Hà Hằng Thành lắc đầu cười nói, "Như vậy nên đến lượt ta công kích."

"Lực lượng huyết mạch mở ra!"

Một đạo màu đỏ vẫn lộ cuốn lấy Hà Hằng Thành hai tay, Hà Hằng Thành trong mắt hiện lên một tia hung quang, lập tức thân hình tăng vọt, trong chớp mắt liền tới đến nam tử gầy yếu trước mặt, "Cho ta đi tìm chết!"

Một quyền chém ra, kia nam tử gầy yếu căn bản liền tới không kịp đề phòng, thân thể bay rót ra ngoài, ở trên không ra phun ra một ngụm đỏ sẫm Tiên huyết, chiếu xuống trắng thuần trên mặt đất, có vẻ như vậy nhìn thấy mà giật mình.

Nam tử gầy yếu té ngã trên đất, nơi ngực rõ ràng lõm đi xuống một mảng lớn, đáng đặc biệt thảm liệt.

"Mau tới người, cứu trị!"

Phán quyết đầu tiên là hơi sững sờ, sau đó lập tức gọi tới nhân viên cứu cấp, đem nam tử gầy yếu khiêng xuống đi.

Mà dưới đài khán giả còn lại là lặng ngắt như tờ, nội tâm sợ hãi nhìn xuất thủ hung ác Hà Hằng Thành, tuy rằng có không ít người đáy lòng tràn đầy phản uất, nhưng nhìn đến Hà Hằng Thành kia hung ác ánh mắt, đều là giận mà không dám nói gì.

Ai có thể đem đánh bại, hung hăng dạy dỗ một trận? Chúng học viên nghĩ thầm.

Diệp Nhiên!

Bọn họ đồng thời nghĩ đến một người tên, chỉ có Diệp Nhiên có thể đem Hà Hằng Thành cho đánh tan.

Mọi người đưa mắt đặt ở trước 20 danh học viên trên người, sau đó kinh ngạc phát hiện Diệp Nhiên dĩ nhiên không ở trong đó, cái này chính xác chuyện gì xảy ra? Dựa theo đạo lý mà nói, Diệp Nhiên không có khả năng không đến à?

"Xin lỗi, thất thủ, ta nhất định cải chính." Trên đài tỷ võ, Hà Hằng Thành giọng nói đậm mạc đối về phán quyết nói, tựa hồ lúc trước chẳng qua là không nghĩ qua là thất thủ đem một con chó bị đã thương.

"Người!" Từ chỗ khách quý ngồi xuống tới Thiên Hà Viện trưởng bộ mặt tức giận nhìn Hà Hằng Thành, bởi vì Diệp Nhiên cùng Hà Hằng Thành mâu

thuần, dẫn đến Thiên Hà Viện trưởng xưa nay không quen nhìn Hà Hằng Thành, lúc này hắn dĩ nhiên xuất thủ ác độc như vậy, càng làm cho Thiên Hà Viện trưởng giận không kềm được, "Hà Hằng Thành ngươi thật lớn mật, lại đang tỷ thí ở giữa đối đồng môn học viên hạ như vậy độc thủ, dựa theo đạo lý ta muốn đem ngươi khảo hạch tư cách cướp đoạt!"

"Cướp đoạt?" Hà Hằng Thành nhìn Thiên Hà Viện trưởng, "Viện trưởng lão nhân gia ngươi có đúng hay không lão hồ đồ? Bây giờ là bảy đại học viện khảo hạch, nữa nói thế nào cũng không tới phiên ngươi đi?"

"Ngươi lời này là có ý gì?" Thiên Hà Viện trưởng biến sắc, đáy lòng dâng lên một cỗ bất an cảm.

"Bảy đại học viện các vị các sư huynh, " Hà Hằng Thành xoay người đối về chỗ khách quý ngồi người nói, "Tại hạ nguyên nhân thất thủ làm đem học viên đã thương, ta cảm giác sâu sắc áy náy, thế nhưng Thiên Hà Viện trưởng lại muốn cướp đoạt ta khảo hạch tư cách, ta hướng xin hỏi một chút chư vị sư huynh là như thế nào đối đãi?"

Thân ta sau thế nhưng đứng Linh ẩn học viện! Hà Hằng Thành có nhiều hăng hái nhìn Thiên Hà Viện trưởng, đợi ta muốn xem ngươi thế nào xuống đài.

Nghe được Hà Hằng Thành câu hỏi, Đinh Minh Ngộ cũng không cùng cái khác mấy đại học viện thương nghị, mở miệng nhân tiện nói, "Vô tội, khảo hạch tiếp tục."

"Có nghe hay không." Hà Hằng Thành mặt lộ dáng tươi cười, đắc ý nhìn Thiên Hà Viện trưởng cái loại này lúc đỏ lúc trắng mặt, đáy lòng nói không nên lời thích ý.

"Đối, Thiên Hà Viện trưởng có hay không đang chờ đợi Diệp Nhiên?" Hà Hằng Thành trên mặt lộ ra ác độc dáng tươi cười, "Ta khuyên ngươi không cần chờ."

"Ngươi đây là ý gì?" Thiên Hà Viện trưởng biến sắc, tại khảo hạch lúc bắt đầu thời gian, hắn liền phát hiện Diệp Nhiên không có trình diện, nhưng là bởi vì các loại sự vụ quần thân, không kịp tìm kiếm, bây giờ bị Hà Hằng Thành vừa nói như vậy, hắn đáy lòng dâng lên một cỗ bất an cảm.

"Bởi vì..."

"Diệp Nhiên đã bị ta cho phế! Kinh mạch đứt từng khúc, trở thành một phế nhân!"

"Cái gì? !" Thiên Hà Viện trưởng như bị sét đánh, thân thể nhện không được run, hắn vươn khô vô lực tay, chỉ vào Hà Hằng Thành nói, "Ngươi... Ngươi nói cái gì?"

"Ta nói, " Hà Hằng Thành cố ý đề cao âm điệu, nói ra mà nói, đủ để cho ở đây các học viên cũng nghe được, "Diệp Nhiên đã bị ta cho phế, kinh mạch đứt từng khúc, đã trở thành 1 cái tay trái gà không chặt phế nhân!"

"Điều này sao có thể?" Dưới đài các học viên một mảnh ồ lên, nhộn nhịp biểu hiện kỳ không tin, theo bọn họ Diệp Nhiên cường đại như vậy, có thể lực áp Hà Hằng Thành, làm sao có thể bị Hà Hằng Thành đánh bại.

"Ngươi đang nói cái gì chê cười." Thiên Hà Viện trưởng sắc mặt tái nhợt, chỉ vào Hà Hằng Thành cười nói, "Đừng tưởng rằng bằng ngươi lời nói của một bên, ta liền sẽ tin tưởng ngươi mà nói."

"Có tin hay không là tùy ngươi." Hà Hằng Thành âm độc cười cười, "Bất quá, 4 năm một lần bảy đại học viện khảo hạch cơ hội, ngươi nghĩ Diệp Nhiên sẽ tùy tiện buông tha sao?"

"Không... Không có khả năng chuyện..." Thiên Hà Viện trưởng lắc đầu liên tục, nội tâm nghĩ muốn thuyết phục bản thân, thế nhưng đi có vẻ có chút tái nhợt vô lực, "Ngươi làm sao có thể đánh bại Diệp Nhiên..."

"Hừ." Tựa hồ là bất mãn Thiên Hà Viện trưởng xem nhẹ bản thân, Hà Hằng Thành mặt lộ sắc mặt giận dữ, "Có cái gì không có khả năng."

"Còn có Viện trưởng đại nhân không muốn ảnh hưởng khảo hạch, ta còn muốn tiếp tục tiến hành tỷ thí đây." Hà Hằng Thành cười cười, "Dù sao ta nhưng là phải đoạt giải nhất người!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Muốn chết

Thiên Hà học viện không khí có chút nặng nề.

Tại đông đảo học viên coi vị cộc tiêu Diệp Nhiên, dĩ nhiên... Lại bị phế, trở thành một không cách nào tu hành, kinh mạch đứt từng khúc phế nhân.

Lúc đầu mọi người đều là không tin, thế nhưng theo mọi người suy đoán, cũng không khỏi không tiếp thu sự thật này.

Dĩ nhiên cứ như vậy ngã xuống sao?

Ai có thể tới đánh bại Hà Hằng Thành?

Rất nhiều các học viên đều sắc mặt khó khăn xem một chút trên đài diễn võ dương oai Hà Hằng Thành.

Trên đài tranh tài cũng là nhìn rất nhiều học viên đáy lòng buồn phiền, ngay cả chiến thắng liên tiếp, đây là Hà Hằng Thành chiến tích, tại toàn bộ khảo hạch ở giữa, Hà Hằng Thành căn bản sẽ không gặp phải bất kỳ mạnh, đối với hắn tạo thành uy hiếp đối thủ.

Mất thấy Hà Hằng Thành sẽ lên đỉnh, trở thành lần này khảo hạch đệ nhất nhân, toàn bộ khảo hạch hoàn toàn Thành hắn cá nhân biểu diễn.

Mà Thiên Hà Viện trưởng còn lại là ném hòn phách tựa như dừng lại đứng nghiêm một bên, Diệp Nhiên bị phế với hắn mà nói đã kích quá lớn, khiến hắn trái tim có chút thừa thặng không.

Mà bên kia, nằm ở bên trong viện Diệp Nhiên trong lúc bất chợt mở mắt, đen nhánh trong con ngươi xẹt qua chói mắt Lôi Điện.

Vốn có hấp thu Lôi Đình huyết mạch nên vui vẻ hắn, lại thấp giọng nắn một câu, "Cái này mình cây dĩ nhiên hấp thu ta Lôi Điện chi lực!"

Bản thân bản năng phóng xuất ra 10 Thành lực lượng, hiện tại lại chỉ có thể thi triển ra 8 thành tới, điều này làm cho Diệp Nhiên có chút buồn bực; tại Diệp Nhiên trong cơ thể mình cây chính khoan khoái hấp thu Lôi Điện chi lực, kia trên cây khô phù văn lúc sáng lúc tối, phảng phất là đang khôi phục đến tự thân lực lượng.

"Cũng được, coi như là trả lại người." Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, hai tay nhịn không được run, ai có thể đủ tin tưởng mình gầy yếu trong thân thể có Ngũ trọng Lôi Đình huyết mạch, toàn bộ Thiên Hà học viện lại có ai có thể cùng bản thân tương đối? Sợ rằng hiện tại mình cũng có thể cùng đồ thành những thứ kia cái thiên tài tuyệt thế một so sánh ah?

Tùy ý chém ra một quyền, trong không khí liền xen lẫn mạnh Lôi Điện chi lực, cái này Ngũ trọng Lôi Đình huyết mạch chi lực chẳng những có thể tăng phúc bản thân năng lực chiến đấu, vẫn có thể rèn luyện thân thể mình, khiến thân thể mình thời thời khắc khắc đều đang tiếp thụ đến Lôi Điện tẩy lễ, trở nên mạnh mẽ không gì sánh được.

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt sắc trời, Diệp Nhiên biến sắc, đều trẻ như thế, sợ rằng bảy đại học viện khảo hạch đều nhanh muốn kết thúc.

Không kịp rửa mặt, Diệp Nhiên liền vội vã chạy tới Thiên Hà trong học viện tâm.

"Hà Hằng Thành, ta tới!"

Làm một thân phá đồ nát vụn Diệp Nhiên đi tới trước mặt mọi người lúc, Hà Hằng Thành vừa vặn đem sau cùng 1 vị đối thủ đánh bại, cùng đội phán quyết tuyên bố bản thân thắng lợi, tuyên bố bản thân chính là lần này khảo hạch đệ nhất danh lúc, lại nghe thấy một đạo không nên nghe thanh âm.

"Chậm đã!"

Nguyên bản nặng nề không tiếng động Thiên Hà học viện lúc đó bị đánh phá, đông đảo học viên quay đầu lại nhìn phát ra âm thanh nhân vật.

"Cái này... Đây là Diệp Nhiên?"

Rất nhiều các học viên về mặt không xác định nhìn vị này y đến phá đồ nát vụn,

Lôi thôi lếch thếch thiếu niên, không sai, thật đúng là Diệp Nhiên!

Mọi người đầu tiên là sững sốt, sau đó là không giải thích được, chiếu Hà Hằng Thành nói, Diệp Nhiên không phải là bị phế sao? Dựa theo đạo lý mà nói cũng có thể chính xác trốn đi không mặt mũi gặp người, hơn nữa vì sao nhìn hắn hình dạng hoàn toàn không giống như là bị phế người a?

Mọi người thấy vẻ mặt tinh thần phấn chấn bông bông, tinh thần chấn hưng, khí vũ hiên ngang Diệp Nhiên, đây là kinh mạch đứt từng khúc, không cách nào người tu hành phải có trạng thái sao?

Mà nguyên bản còn thất hồn lạc phách Thiên Hà Viện trưởng nhìn thấy Diệp Nhiên đến, 1 cái bước xa liền tới đến Diệp Nhiên trước mặt, hoàn toàn không giống như là bước vào người lớn tuổi phải có tốc độ.

"Diệp... Diệp Nhiên." Thiên Hà Viện trưởng nhìn hắn, run rẩy thanh âm nói, "Người không sao chứ?"

"Ta không sao, gia gia." Diệp Nhiên đỡ lấy Thiên Hà Viện trưởng, ý bảo hắn an tâm, "Lúc trước phát sinh chút xú ngoài ý muốn, bất quá bây giờ tốt, hoàn toàn không có việc gì, hiện tại liền giao cho ta ah, ta muốn cùng người nào đó giải một chút ân oán."

"Ngươi..." Thiên Hà Viện trưởng nhìn rõ ràng bất đồng dĩ vãng Diệp Nhiên, thân thể run một chút, chợt gạt đầu, "Hào hảo hảo, ngươi đi đi, cẩn thận một chút."

Mà trên đài tỷ võ Hà Hằng Thành thấy xa xa Diệp Nhiên, đầu tiên là hơi sững sờ, sau đó càn rỡ tiếng cười điên cuồng tại toàn bộ bên trong học viện tán mát ra, "Ha ha ha ha! Ta còn tưởng rằng là thần thánh phương nào tới đây! Cảm tình chính xác Diệp Nhiên ngươi a!"

"Ta thật là không có nghĩ đến ngươi lại có mặt qua đây, thật là chuyện lạ, quái sự a!"

Diệp Nhiên nhàn nhã dạo bước đi tới, hần thấy Hà Hằng Thành càn rỡ vụn vụn mặt, cười lạnh một tiếng, "Ta có cái gì không dám qua đây? Chẳng lẽ ta còn sợ ngươi?"

"Thế nào?" Hà Hằng Thành có nhiều hăng hái nhìn Diệp Nhiên, "Bại tướng dưới tay dĩ nhiên ngồng cuồng như thế? Thế đạo này là thế nào?"

"Bại tướng dưới tay?" Diệp Nhiên lắc đầu cười nói, "Ta thua ở Tần Như Nguyệt trên tay qua, chính là không bại trong tay ngươi trải qua, ngược lại thì ngươi, thua ta cũng không phải là một lần 2 lần."

"Nếu như dĩ vãng ta nghe lời này, ta có lẽ còn có thể phẫn nộ, thế nhưng hiện tại sẽ không." Hà Hằng Thành cười lạnh một tiếng, "Hiện tại ngươi kinh mạch đứt từng khúc, chỉ khiến ta đồng tình phần."

"Đối, còn có Tần Như Nguyệt." Hà Hằng Thành hạ giọng, cười quái dị nói đạo, "Tối hôm qua, ta giúp ngươi đem nàng cho... Hắc hắc "

Diệp Nhiên trên mặt hiện lên một tia thống khổ, 10 năm tình ý không phải là dễ dàng như vậy là có thể quên mất, hần lạnh giọng nói, "Ngươi đây là đang muốn chết!"

"Muốn chết?" Phảng phất là nghe được buồn cười nhất chê cười, Hà Hằng Thành ngửa mặt lên trời cười ha ha, "Hiện tại ngươi còn có tư cách gì nói ra những lời này tới?"

"Đợi ngươi chi biết!" Diệp Nhiên gắt gao theo dõi hần, sau đó xoay người nhìn một bên phán quyết, "Xin hỏi, ta bây giờ còn có tham gia khảo hạch tư cách sao?"

"Cái này..." Kia phán quyết về mặt quán quyết về, dựa theo đạo lý mà nói, Hà Hằng Thành đã đem đối thủ đánh bại, đạt được khảo hạch đệ nhất danh, khảo hạch lý nên kết thúc, thế nhưng hần đáy lòng cũng là phi thường muốn cho Diệp Nhiên tiến nhập khảo hạch, đương nhiên cái này là tại Diệp Nhiên có thể đem kiều ngao Hà Hằng Thành đánh bại cơ sở trên.

"Ha ha, ta muốn nhìn ngươi còn có thể chơi ra hoa chiêu gì tới." Hà Hằng Thành cười lớn một tiếng, xoay người đối về chỗ khách quý ngồi nói, "7 vị sư huynh, hiện hữu một gã học viên nếu muốn tham gia khảo hạch, hi vọng các sư huynh phê chuẩn."

"Chuẩn." Đinh Minh Ngộ trả lời.

"Tạ sư huynh."

Diệp Nhiên trăm triệu chưa từng nghĩ đến, giúp đỡ bản thân tham gia bảy đại học viện khảo hạch người dĩ nhiên là Hà Hằng Thành, hần về mặt chế nhạo nhìn Hà Hằng Thành, vừa cười vừa nói, "Ngươi biết chính ngươi làm nhất kiện chuyện sai lầm?"

"Chẳng lẽ ngươi cho là ngươi có thể thắng sao?" Hà Hằng Thành về mặt không thèm nhìn Diệp Nhiên, hần thấy một khi mạch đứt từng khúc gia hỏa khiêu chiến bản thân, không khác là ở người si nói mộng, hần trái lại muốn nhìn một chút, Diệp Nhiên sẽ mang đến cho mình thế nào vừa ra khỏi hải biểu diễn.

"Hà Hằng Thành! Ta muốn khiêu chiến ngươi!" Diệp Nhiên không trả lời hần vấn đề, ngược lại là về mặt ngưng trọng nhìn Hà Hằng Thành, phát ra bản thân khiêu chiến.

Phía sau khán giả còn lại là một mảnh ồ lên, cái này Diệp Nhiên không biết là điên ah? Hần còn cho là mình chính xác lúc đầu bản thân sao? 1 cái kinh mạch đứt từng khúc người, làm sao có thể chiến thắng 1 vị tu sĩ, huống chi, Hà Hằng Thành cũng không phải hơi hợm hạ người.

Diệp Nhiên sẽ chết rất khó khăn, đáy lòng của mọi người đều có chút không phải là tư vị, xem ra Diệp Nhiên bị Hà Hằng Thành huỷ bỏ tư vị, trở thành một kinh mạch đứt từng khúc người, đáy lòng nhất định là chịu không như thế đã kích, mới sẽ làm ra cử động như vậy ah?

"Ngươi quả nhiên là điên." Sự tình nằm trong dự liệu, Hà Hằng Thành cũng không có nghĩ có cái gì ngoài ý muốn, hần cười cười, "Ta tiếp thu ngươi khiêu chiến."

"Ngươi yên tâm, ta sẽ ôn nhu đối đãi ngươi."

Diệp Nhiên chậm rãi leo lên luận võ đài, cùng Hà Hằng Thành đối lập đứng thẳng.

"Có thủ đoạn gì sử hết ra ah." Hà Hằng Thành nhìn Diệp Nhiên, cười ha ha đạo.

Kèm theo phán quyết ra lệnh một tiếng, Diệp Nhiên không có chút nào ướt át bản thủ, thân hình bạo cướp ra, như một mũi tên nhọn, khiến người ta tiếp

xúc không kịp đề phòng.

"Chuyện gì xảy ra?" Hà Hằng Thành nụ cười trên mặt trong nháy mắt động lại, loại tốc độ này, hay là kinh mạch đứt từng khúc người có thể có sao?

Hà Hằng Thành bản năng tiến hành phòng ngự, hai tay khoanh đến che chở tại trước ngực mình, không ngờ Diệp Nhiên lực đạo sao mà to lớn, trực tiếp là ngạnh sinh sinh đem Hà Hằng Thành đẩy ra ngoài mấy bước.

"Thối Thế cảnh 8 tầng! ? Thực lực người..." Hà Hằng Thành cảm thụ được trên cánh tay truyền đến cảm nhận sâu sắc, nhìn không được ngược hút miệng khí lạnh, đây rõ ràng là Thối Thế cảnh 8 tầng mới có lực đạo, không đúng! So tầm thường Thối Thế cảnh 8 tầng lực đạo còn muốn lớn hơn.

Dưới đài khán giả một trận ồ lên, có chút khó có thể tin nhìn Diệp Nhiên, kinh mạch đứt từng khúc? Điều này sao có thể chính xác kinh mạch đứt từng khúc người có tốc độ cùng lực lượng.

"Điều này sao có thể? !" Hà Hằng Thành vẻ mặt gấp gáp nhìn Diệp Nhiên, ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) "Người kinh mạch khôi phục?"

Diệp Nhiên từ chối cho ý kiến cười cười, xoa xoa nắm tay nhìn Hà Hằng Thành, "Ta bây giờ là tìm người báo thù, người ngoan ngoãn qua đây lãnh cái chết ah!"

Chỗ khách quý ngồi bảy đại học viện giám thị người nghe vậy đều là như rụng mảy, cái này mới tới gia hỏa cũng không tránh khỏi quá càn rỡ, bắt quá là Thối Thế cảnh 8 tầng mà thôi, dĩ nhiên đối thân là Thối Thế cảnh 9 tầng, mà lại kích hoạt huyết mạch chi lực Hà Hằng Thành hô to gọi nhỏ.

"Tiêu tử này cũng quá càn rỡ, thật là không hiểu được cái gì gọi là trời cao đất rộng, ta xem hán nếu không mấy hơi thở cũng sẽ bị Hà Hằng Thành giết chết!"

Từ biết được Hà Hằng Thành cùng Đinh Minh Ngộ có mật thiết liên quan sau, Tinh Hiền học viện giám thị người thái độ cũng là rất là chuyển biến, trước trước châm chọc, cho tới bây giờ tấn thưởng.

Hiện tại vừa thấy được Diệp Nhiên khiêu khích Hà Hằng Thành, không chút do dự liền đối với Diệp Nhiên bắt đầu liên tiếp châm chọc,

"Hiện tại người trẻ tuổi thật là quá càn rỡ kiêu ngạo, hoàn toàn không đem người khác để vào mắt, như loại này gia hỏa nên hung hăng giáo dục chừng một lát, đánh cho ngay cả cha hán mẹ đều không nhận ra."

"Ta cá là 10 hơi thở, kia càn rỡ gia hỏa cũng sẽ bị phóng ngã xuống đất."

"Báo thù?"

Mà Hà Hằng Thành trong lòng rất là khiếp sợ, không có Tinh Hiền học viện giám thị giả thuyết được nhẹ nhõm như vậy, trong lòng mặc dù có kiêng kỵ, thế nhưng hán như trước ngửa mặt lên trời cười to, trang làm ra một bộ nắm chắc phần thắng tư thế, "Người cho là bằng người Thối Thế cảnh 8 tầng liền có thể thắng được ta sao? Thật là quá buồn cười."

"Không thử một chút làm sao biết." Diệp Nhiên mặt lộ dáng tươi cười, khí thế bức người nói,

"Phóng ngựa qua đây!"

"Muốn chết!" Biết rõ Diệp Nhiên đáng sợ Hà Hằng Thành không có khinh địch, vừa lên tới đó là mở ra huyết mạch chi lực, dự định tốc độ giải quyết Diệp Nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Chịu không nổi 1 kích

"Vừa lên tới liền khiến cho xuất huyết mạch chi lực có thể hay không đánh giá cao đối thủ?"

"Đổi phó 1 cái Thối Thế cảnh 8 tầng gia hỏa, phải dùng tới mở ra huyết mạch chi lực? Theo ta thấy, hoàn toàn có thể bằng vào tự thân lực lượng đem kia không biết trời cao đất rộng gia hỏa cho miếu sát!"

Bảy đại học viện giám thị người môn nghị luận âm ỉ, nhộn nhịp biểu hiện kỳ Hà Hằng Thành vô cùng đánh giá cao đối thủ.

"Tôi vừa lúc, cho ta nhận lấy cái chết!" Mà Diệp Nhiên đối mặt với mở ra lực lượng huyết mạch, đạt được cực đại lực lượng tăng phúc một quyền, không có chút nào né tránh, ngược lại là trực diện nghênh đón.

"Tiểu tử này thật là không biết chết sống!"

Bảy đại học viện người đối Diệp Nhiên nhận định lại hạ thấp 1 tầng.

"..."

Tràng địa thượng hình ảnh lại để cho bọn họ nghẹn họng nhìn trần trời, "Cái này cái này cái này, điều này sao có thể? Thối Thế cảnh 8 tầng lực lượng dĩ nhiên ngược lại là đem Hà Hằng Thành bức cho lui."

Có cái học viện giám thị người thậm chí kinh ngạc đem trên mặt bàn nước trà cho ném đi.

"Ta không bị hoa mắt ah!"

Luận võ tràng trên, trắng thuần sắc mặt đất lưu lại một đạo hắc sắc vết tích, đó là Hà Hằng Thành bị Diệp Nhiên mạnh lực đạo bức lui khi thì sản sinh.

Mà luận võ tràng hạ, Tần Như Nguyệt vẻ mặt âm trầm nhìn Diệp Nhiên, khi nhìn đến Diệp Nhiên đem Hà Hằng Thành bức lui, nàng nắm tay nắm thật chặt, giờ này khắc này, nàng không ở là Diệp Nhiên lo lắng, đáy lòng mà là đang cầu nguyện, Diệp Nhiên nhanh lên một chút thất bại.

Ngày hôm qua, Tần Như Nguyệt thành công vào ở Hà gia, tại thấy được Hà gia tráng lệ sau khi, Tần Như Nguyệt triệt để rơi vào tay giặc, nàng nghĩ thông suốt, có thể trở thành Hà Hằng Thành nữ nhân là lớn bức nào vinh quang, về phần đáy lòng đối Diệp Nhiên hận thẹn, tại hôm qua cùng Hà Hằng Thành mây mưa thất thường trong tiêu tan thành mây khói.

Diệp Nhiên, đã trở thành đi qua kiều.

Tần Như Nguyệt dùng ác độc ánh mắt nhìn chăm chăm Diệp Nhiên, phảng phất có thể vì vậy mà khiến Diệp Nhiên thất bại.

Trên đài Diệp Nhiên cũng không có chú ý tới Tần Như Nguyệt điểm ấy mờ ám, hấn đối mặt Hà Hằng Thành không thể tưởng tượng nổi ánh mắt, biểu hiện kỳ cũng rất vô cùng kinh ngạc, bản thân lực đạo lúc nào trở nên lớn như vậy? Ta có thể còn chưa sử dụng huyết mạch chi lực đây? Chẳng lẽ là bởi vì Lôi Đình huyết mạch giúp đỡ cạo rửa thân thể, do đó dẫn đến?

Bất quá Diệp Nhiên cũng không có nhiều suy đoán, mà là về mặt lãnh ý nhìn Hà Hằng Thành, "Người sẽ không đem người tất cả thủ đoạn sử dụng ra, vậy coi như không có cơ hội!"

"Hừ!" Đối mặt Diệp Nhiên khiêu khích, Hà Hằng Thành sắc mặt có vẻ có chút khó coi, hai tay hấn nắm chặt thành quyền, hít sâu một hơi, "Phá không quyền!"

"Linh kỹ?" Diệp Nhiên chân mày cau lại, đây là hấn chưa từng thấy qua Linh kỹ, xem bộ dáng là mới vừa học.

"Chịu chết đi!" Hà Hằng Thành trên mặt lộ ra dữ tợn biểu tình, tựa hồ là đối một chiêu này phi thường có nắm chắc, "Cho người ném thử cái này Huyền cấp Linh kỹ tư vị!"

Huyền cấp? Diệp Nhiên trên mặt hiện ra trang nghiêm vẻ,

Tu sĩ đem cường đại chiêu thức gọi chung vị Linh kỹ, mà Linh kỹ lại từ thấp đến cao phân là, phạm cấp, Huyền cấp, Địa cấp, Thiên cấp, thánh cấp, Tinh cấp 6 cái thành đẳng cấp.

Huyền cấp Linh kỹ ở trên trời hà trần nhỏ cái này thâm son cùng cốc chi địa, có thể nói là dị thường hiếm thấy, thân là Thiên Hà Viện trưởng đặc thù chiếu cố Diệp Nhiên, trên người cũng chỉ có một bộ uy lực thường thường phạm cấp Linh kỹ.

Thế nhưng không nghĩ tới Hà Hằng Thành dĩ nhiên thân cất cường đại như vậy Linh kỹ.

Bất quá mặc dù cái này cái gọi là phá không quyền uy lực bất phạm, thế nhưng Diệp Nhiên vẫn không có chút nào sợ hãi, hấn giận quát một tiếng, dĩ nhiên trực tiếp xông lên, nếu muốn cứng đối cứng.

"Sai lầm!" Hà Hằng Thành cười lạnh một tiếng, cái này Linh kỹ thế nhưng xuất từ Linh ẩn học viện, há là vật tầm thường, người lại vẫn mưu toan dùng thân thể ngạnh kháng? Thật là không biết sống chết!

2 quyền tương đối, phát sinh một tiếng nổ vang, luận võ tràng trên nhấc lên từng đạo khói mù.

Đội khói mù tán đi, mọi người tập trung nhìn vào, phát hiện dùng cực kỳ kiên cố Bạch mới vừa thạch phô thành luận võ tràng dĩ nhiên xuất hiện lưỡng đạo cực kỳ rõ ràng vết rách.

Mọi người một mảnh ồ lên, bọn họ chưa từng nghĩ, công bố bị Hà Hằng Thành huỷ bỏ tu vi Diệp Nhiên, dĩ nhiên có thể đánh ra thanh thể lớn như vậy tới.

"Điều này sao có thể?" Hà Hằng Thành nhìn tiếp thu bản thân Huyền cấp Linh kỹ hoàn toàn lực đạo Diệp Nhiên dĩ nhiên bình yên vô sự, hai người lại có thể đánh cân sức ngang tài.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Ngày trước cái kia vô địch Diệp Nhiên tựa hồ trở về, Hà Hằng Thành trong lòng thất kinh, một cổ không thể diễn tả khẩn trương cảm hiện ra tới.

Không thể thua a!

Hà Hằng Thành cắn răng một cái, tâm đưa ngang một cái, phảng phất làm ra nào đó quyết định trọng đại, trên mặt tràn đầy vẻ thống khổ, hần phát ra thê lương tiếng kêu, "Diệp Nhiên, đây đều là ngươi bức ta! Ta muốn ngươi chết a!"

Từ nơi ống tay áo móc ra một viên thuốc, Hà Hằng Thành một thanh ăn vào, một cổ cuồng bạo lực lượng tại trong cơ thể hần vọt động, hần lực lượng không ngừng tăng vọt, dần dần sắp đánh vỡ Thối Thể cảnh 9 tầng bình chương.

Khoách mạch đan!

Tam phẩm đan dược Khoách mạch đan, có thể giúp đỡ tu sĩ từ Thối Thể cảnh 9 tầng đề thăng tới Khoách mạch cảnh, thuốc về hiếm lạ chi vật, đây là Hà Hằng Thành phụ thân từ Đình Minh Ngộ trong tay đầu đời lấy trọng yếu nhất bảo bối.

Hà Hằng Thành vốn muốn đến Linh ẩn học viện tại đem dùng, thế nhưng bây giờ bị Diệp Nhiên một bức, cũng không khỏi không sớm dùng, hần biết mình đang chiến đấu ở giữa đột phá đại cảnh giới, tâm thần bất ổn, không cách nào cấu thông huyết mạch, tất nhiên vô duyên vào huyết mạch chi môn, nếu muốn kích hoạt Nhị trọng huyết mạch nguyên vọng cũng liền vì vậy mà thất bại.

Nỗ lực thăm trọng như vậy đại giới, toàn bộ đều là Diệp Nhiên đưa đến.

Ta muốn giết ngươi! Ngươi hủy ta mỹ hảo tiền đồ! Hà Hằng Thành sát tâm đã lên, hần muốn tại luận võ tràng trên, ngay trước mặt mọi người thân thù đem Diệp Nhiên trăm thù, để tiết mối hận trong lòng.

Khoách mạch cảnh lực lượng cũng không phải là Thối Thể cảnh có thể tương đối, cho nên nói, Diệp Nhiên hần phải chết không thể nghi ngờ!

Cảm thụ được trong cơ thể dâng trào lực lượng, Hà Hằng Thành ngửa mặt lên trời cười thảm, "Diệp Nhiên, lần này Thiên Vương lão tử cũng cứu không được ngươi!"

Nhìn khí tức cường đại hiển lộ không thể nghi ngờ Hà Hằng Thành, Diệp Nhiên con ngươi co lại, la thất thanh, "Khoách mạch cảnh? !"

Loại lực lượng này cũng chỉ có Khoách mạch cảnh khả năng có, cái gọi là Khoách mạch cảnh chính là tu sĩ tại tự thân vốn có kinh mạch trên khai thác bước phát triển mới kinh mạch tới, tăng lực lượng cường đại, Khoách mạch cảnh 1 tầng tu sĩ có lực lượng là Thối Thể cảnh 9 tầng tu sĩ gấp đôi.

Hiện tại Diệp Nhiên mới bắt quá là Thối Thể cảnh 8 tầng, cùng đã đạt được Khoách mạch cảnh Hà Hằng Thành vừa so sánh với, quả thực chính là yếu bạo, Diệp Nhiên tràn ngập nguy cơ a.

"Cái gì?"

Mà ở dưới đài học viên nghe được Diệp Nhiên mà nói, đều là ngược hút miệng khí lạnh, hiện tại cái tình huống này, Diệp Nhiên nhất định, hơn nữa từ Hà Hằng Thành trong giọng nói còn có thể biết được, mặc dù Diệp Nhiên tuyển chọn đầu hàng, Hà Hằng Thành cũng sẽ không dễ dàng buông tha hần.

Chẳng lẽ lại muốn thấy máu? Các học viên trong lòng giật mình.

"Chết cho ta!" Hà Hằng Thành thân hình khê động, bộc phát ra tốc độ so lúc trước nhanh hơn gấp đôi.

"Ngươi cho là ngươi nắm chắc phần thắng sao?" Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng, trên tay hiện ra màu đỏ văn lộ, một cổ đặc biệt cuồng bạo lực lượng tại mảnh không gian này bộc phát ra, ngay cả không khí tựa hồ cũng bắt đầu ngưng trệ.

"Lôi Đình huyết mạch! Mở ra!"

Một đạo tử sắc hào quang phóng lên cao, hoàn toàn ngăn chặn Hà Hằng Thành.

Trong lòng mọi người đều là vừa nhảy, cảm thụ được kia bó tử quang cuồng bạo, lập tức đưa mắt từ Hà Hằng Thành trên người chuyển dời đến Diệp Nhiên trên người.

"Đó là? !"

Yêu dị Tử Lôi tại quần vòng quanh Diệp Nhiên bàn tay, kia từng đạo bắn ra đến Lôi Điện hình thành từng cái vũ động Thần Long, hoặc thần thánh, hoặc yêu dị.

"Ầm ầm!"

Chỗ khách quý ngồi bàn dài lại một lần nữa oanh động, bảy đại học viện giám thị người mỗi một người đều nghẹn họng nhìn trân trối, bọn họ mỗi người đều đến từ đô thành, cái dạng gì trảng diện chưa từng thấy qua, thế nhưng tại nho nhỏ này Thiên Hà trấn dĩ nhiên xuất hiện 1 vị có Tam trọng huyết mạch học viện, hơn nữa còn là vô cùng lực phá hoại Lôi hệ huyết mạch.

Tam trọng huyết mạch cũng chia ba bảy loại, không thể nghi ngờ, Diệp Nhiên cái này cuồng bạo Lôi Đình huyết mạch tuyệt đối là Tam trọng huyết mạch ở giữa người nổi bật, tương lai thành tựu so tầm thường Tam trọng huyết mạch cường đại hơn nhiều, vậy làm sao có thể không để cho bọn họ kinh ngạc.

Tam trọng huyết mạch, đây chính là có thể cùng đô thành những thứ kia cái thiên tài tuyệt thế so sánh với so với.

"Đưa hán thu nạp tiến học viện!" Đây là mọi người nghĩ cách.

Có thể mượn hơi 1 cái có Tam trọng huyết mạch thiên tài tiến vào học viện, học viện nhất định sẽ đại lực gia phần thưởng, bản thân chính xác thiếu không tốt chỗ.

Ngay cả một mực trầm mặc Đào Thiên Nhạc cũng bắt đầu tâm động.

Duy chỉ có Đình Minh Ngô lại vẻ mặt âm trầm, bản thân thế nhưng thu Hà gia gia chủ xa xỉ hời lộ, chẳng lẽ muốn xem đến Hà Hằng Thành thất bại?

Mình cây đem Lôi Đình huyết mạch bộ phận lực lượng hấp thu, Diệp Nhiên ngăn chặn huyết mạch lực lượng, cho nên mới dẫn đến người ngoài cho là mình có huyết mạch chỉ lực chính là Tam trọng, Diệp Nhiên cũng không muốn người ngoài biết được bản thân có huyết mạch chỉ lực chính là Ngũ trọng, để tránh khỏi chọc cho người khác sinh đổ.

"Không không không có khả năng!" Hà Hằng Thành run lập cập nhìn Diệp Nhiên, điều này sao có thể chính xác Diệp Nhiên huyết mạch chỉ lực, hán huyết mạch chỉ lực không phải là Nhị trọng nam thạch huyết mạch sao? Hiện tại làm sao sẽ biến thành cái gọi là Lôi Đình huyết mạch?

Tuyệt đối không có khả năng!

Hà Hằng Thành mặt trở nên dị thường dữ tợn, chẳng lẽ chuyện cho tới bây giờ bản thân còn không sánh bằng Diệp Nhiên sao?

"Nhất chiêu định thắng bại ah!"

Hà Hằng Thành điều động đến lực lượng toàn thân, tứ chi bách hài lực lượng cuộn cuộn không ngừng hướng trên cánh tay hội tụ, hán muốn thi triển ra mạnh nhất một quyền, muốn một kích đánh chết Diệp Nhiên.

"Phá không quyền."

Vẫn là Huyền cấp Linh kỹ, Hà Hằng Thành thủ đoạn mạnh nhất. Khoách mạch cảnh 1 tầng thi triển ra phá không quyền không phải chuyện đùa, chỉ thấy lượn võ trảng bầu trời khí đều lấy mất thường có thể thấy được trạng thái vận vẹo.

Một kích này, sợ rằng ngay cả Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ cũng phải diêm lượng một chút.

Thế nhưng Diệp Nhiên lại không sợ hãi chút nào, tại tử sắc Lôi quang tôn nâng hạ hán, giống như Lôi Thần giáng thế, không thể xâm phạm.

"Tối tốt."

Diệp Nhiên một tiếng gầm lên, trực diện nghênh đón, hắc sắc tóc vũ điệu đến.

"Ầm ầm!"

Thiên Hà học viện phát ra một tiếng kịch liệt nổ vang, toái thạch bụi mù loạn vũ, dưới đài các học viên rất nhanh tránh lui, cái này tiết ra ngoài lực lượng quá mức cường đại, không là bọn hán có khả năng đủ thừa thụ.

"Chịu không nổi một kích!"

Trong khói mù truyền đến một đạo nhàn nhạt thanh âm.

Đội khói mù tán đi, mọi người tập trung nhìn vào, phát hiện Diệp Nhiên vẻ mặt lạnh lùng đứng ở trên đài, mà chân hán chính đạp tại Hà Hằng Thành trên ngực.

Thắng bại đã phân, Hà Hằng Thành hoàn bại!

"Diệp Nhiên quá cường hân!"

"Khoách mạch cảnh Hà Hằng Thành dĩ nhiên không hề lực trở tay!"

Dưới đài các học viên một trận hô to, đều biểu lộ ra đối Diệp Nhiên sùng kính chi ý.

"Diệp... Diệp Nhiên, ngươi muốn làm gì?" Hà Hằng Thành lộ ra kinh hãi biểu tình, hán cảm giác được đạp tại bộ ngực mình trên chân chính không ngừng

gia tăng lực đạo, khiến hấn nghĩ có chút hít thở không thông.

"Làm gì?" Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng, "Đương nhiên là báo thù a! Ngươi nghĩ rằng ta sẽ dễ dàng như vậy buông tha ngươi sao?"

"Không thể, ngươi không thể giết ta." Hà Hằng Thành sắc mặt tái nhợt, Diệp Nhiên kia lạnh lùng biểu tình nói rõ hấn không phải là đang nói đùa, "Ngươi nếu là giết ta, cha ta tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi!"

"Cha ngươi?" Diệp Nhiên lắc đầu, "Nói thật đi, ta còn thật được cảm tạ ngươi, đánh bại ngươi, liên ý nghĩa ta thuận lợi tiến nhập bảy đại học viện, đến lúc đó cha ngươi còn có thể tới bảy đại học viện trả thù ta?"

"Cái gì?" Hà Hằng Thành sắc mặt như tro tàn, cái này thế nhưng mang lên tảng đá đập bản thân chân, kết quả là hấn cao giọng hô to, "Đinh sư huynh, mau tới cứu ta!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Nhập viện thành công

Đinh Minh Ngô có chút hối hận thu Hà gia gia chủ hối lộ, bây giờ bị Hà Hằng Thành khiến cho tiến thoái lưỡng nan.

"Tĩnh, trước cứu ngươi sống!"

Đinh Minh Ngô thân hình vũ động, trong nháy mắt liền tới đến vỡ tan trên đài tỷ võ, "Vị học viên này, lần này khảo hạch coi như ngươi thắng, làm phiền ngươi đem người cho phóng."

Mặc dù là đang cầu xin người làm việc, Đinh Minh Ngô trên mặt như trước mang theo nhân nhật kiêu căng vẻ, tuy rằng Diệp Nhiên có Tam trọng huyết mạch, thế nhưng Đinh Minh Ngô một cách tự tin đem mượn hơi tiền Linh ẩn học viện, dù sao không phải ai đều có thể đủ ngăn cản Linh ẩn học viện khối này biến chữ vàng mẽ hoặc.

"Phóng?" Diệp Nhiên vẻ mặt cảnh giác nhìn vị này trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt mình nam tử trẻ tuổi, trong lòng nhện không được kinh hãi, "Đây là mình văn cảnh tu sĩ!"

"Không sai." Đinh Minh Ngô khẽ vuốt cằm.

"Ngươi là ai, dựa vào cái gì?" Diệp Nhiên đáy lòng nhện không được dâng lên một cỗ tức giận, cái này y đến hoa lệ, thần tình kiêu căng nam tử thái độ cực kỳ ác liệt, hoàn toàn là đối đãi bản thân người hầu vậy, vênh mặt hất hàm sai khiến, cao cao tại thượng.

"Ta là ai?" Đinh Minh Ngô cười hỏi ngược lại, sau đó trong giọng nói mang theo tức giận đối nằm trên mặt đất Hà Hằng Thành nói, "Nói cho hấn biết ta là ai!"

Cảm thụ được ngực áp lực yếu bớt rất nhiều, Hà Hằng Thành nhất thời trở nên lớn lối, "Sư huynh là Linh ẩn học viện phái tới giám thị người, ngươi nhìn thấy Linh ẩn học viện giám thị người cũng dám vô lễ như thế, còn không mau mau quý xuống cầu xin tha thứ!"

Nghe Hà Hằng Thành nói ra như vậy một phen càn rỡ ngôn ngữ, Đinh Minh Ngô dĩ nhiên không có ngăn cản, tựa hồ mặt trên những lời này đúng lúc là nội tâm hấn độc thoại.

"Linh ẩn học viện?" Diệp Nhiên con ngươi hơi co lại, Linh ẩn học viện thế nhưng bảy đại trong học viện cường đại nhất 1 cái học viện, bản thân có thể vẫn luôn là lấy tiến nhập Linh ẩn học viện là mục tiêu mà phấn đấu, bây giờ thấy Đinh Minh Ngô, nội tâm hấn tựa hồ sản sinh một tia dao động.

"Hiện tại, ta có tư cách gọi ngươi thả người sao?" Đinh Minh Ngô như trước thần tình lạnh lùng.

"Không thả!" Đối mặt Đinh Minh Ngô bức bách, Diệp Nhiên trực tiếp lấy cường ngạnh thái độ từ chối, Hà Hằng Thành chính là bản thân tử địch, đối với hấn cứu hận có thể nói là ngập trời, nếu là bởi vì đối mặt mạnh mẽ hơn tự mình nhân vật áp bách, do đó tuyển chọn thỏa hiệp, Diệp Nhiên tin tưởng chuyện này sẽ trở thành trở ngại bản thân tu vi đi tới Tâm Ma, sau này đường tu hành tất nhiên khó có thể đi tới nửa bước, cho nên Diệp Nhiên quả quyết tuyển chọn cự tuyệt.

Linh ẩn học viện giống như này cậy mạnh sao? Có thể tùy ý chứa tể người khác sao? Diệp Nhiên không phục.

"Người thật lớn mặt!" Đinh Minh Ngô còn chưa mở miệng, ngược lại thì Hà Hằng Thành hiện ở chỗ này kêu gào đến, "Đinh sư huynh, mau nhanh đem điều này cả gan làm loạn tiểu tử cho chém giết, đồ phải hấn ở chỗ này hung hăng càn quấy, làm xằng làm bậy!"

Xưa nay cao cao tại thượng Đinh Minh Ngô vẫn là lần đầu tiên đụng phải như vậy cây mạnh đáp lại, đáy lòng đột nhiên dâng lên một cỗ lửa giận vô hình,

"Làm càn! Để cho ta tới xuất thủ giáo huấn ngươi một chút tiểu tử này!"

Ta muốn cho ngươi biết, ngay cả ngươi có cái này Tam trọng huyết mạch chi lực, chính xác cái thiên tài, thế nhưng không lớn lên thiên tài cái gì đều không phải là!

"Hừ!" Đinh Minh Ngô còn không có xuất thủ, Diệp Nhiên lời lệ phong hành một thanh, chân hấn dùng một lát lực, trực tiếp công kích Hà Hằng Thành nhất bạc nhược cũng là nhất vị trí trọng yếu, Đan Điền!

"Ách..." Hà Hằng Thành kiều ngạo trên mặt hiện ra lướt một cái vẻ thống khổ, "Ngươi... Ngươi dĩ nhiên phế ta tu vi!"

"Hừ." Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng, "Đây là ngươi trừng phạt đúng tội!"

"Người thật lớn mặt!" Đinh Minh Ngô nổi giận đùng đùng, hấn trăm triệu chưa từng nghĩ đến Diệp Nhiên cũng dám không nhìn hấn ngôn ngữ, nhưng lại suất xuất thủ trước đem Hà Hằng Thành tu vi cho hủy bỏ, cái này từ khiến hấn thế nào cùng Hà gia gia chủ khai báo, "Ta hôm nay muốn lưu lại cho ngươi 1 cái khó quên hồi ức!"

Sát tâm đã lên.

Không khí chung quanh cũng bắt đầu ngưng trệ, một cỗ bàng bạc lực lượng tại Đinh Minh Ngô trong tay đầu ngưng tụ.

Diệp Nhiên thân hình chợt lui, âm thầm điều động đến Lôi Đình chi lực, cần phải liều chết đánh một trận.

"Cho ta đi tìm chết!" Đinh Minh Ngô tốc độ không biết so Diệp Nhiên nhanh hơn gấp bao nhiêu lần, nháy mắt liền tới đến trước mặt hấn, trên tay lóng lánh ánh sáng màu vàng mang, đối về Diệp Nhiên đỉnh đầu trực chộp xuống.

Dưới đài các học viên một mảnh ồ lên, bảy đại học viện giám thị người lại đang trước mặt mọi người đối nhỏ yếu học viên xuất thủ, đây cũng quá qua vô pháp vô thiên, nhìn gần từ vong Diệp Nhiên, mọi người cũng không nhịn được nhắm mắt lại, không đành lòng tại nhìn tiếp.

"Dừng tay!" Thiên Hà Viện trưởng biến sắc, hấn không nghĩ tới sự tình dĩ nhiên phát triển đến nước này.

Mà chỗ khách quý ngồi, cũng là một loạt kinh ngạc mặt, bọn họ có không thể tưởng Đinh Minh Ngô dĩ nhiên vô si đến loại tình trạng này.

Ngay chỉ mảnh treo chuông tới, một thanh màu trắng bạc trường kiếm tận trời xuống, sừng sờ là ở mấu chốt nhất thời khắc đem Đinh Minh Ngô thể công cắt đứt.

"Đào Thiên Nhạc, ngươi thiếu cho ta lo chuyện bao đồng!" Đinh Minh Ngô nhìn cảm trên mặt đất kia đem phong cách cổ xưa trường kiếm, bộ mặt tức giận.

"Nhân sự?" Đào Thiên Nhạc từ chỗ khách quý ngồi trực tiếp xuống, đem trường kiếm thu hồi, hấn nhìn Đinh Minh Ngô nói, "Thân là bảy đại học viện giám thị người dĩ nhiên đối khảo hạch học viên xuất thủ, ngươi phải bị tội gì!"

"Hơn nữa đều là bảy đại học viện giám thị người ta đương nhiên là có tư cách ngăn cản đây hết thấy!"

"Hừ!" Đinh Minh Ngô nhìn đứng ở Đào Thiên Nhạc phía sau Diệp Nhiên, cười lạnh nói, "Người này tâm tính ác độc, dĩ nhiên đối đồng môn học viên hạ như vậy hướng độc thủ, ta lý nên đem tru diệt, miễn cho hấn tai họa người khác!"

"Ác độc?" Diệp Nhiên cười ha ha một tiếng, "Ngươi đang không có biết rõ chân tướng của sự tình trước khi, liền dám vọng hạ quyết định nói, khó tránh cũng quá mức qua loa ah?"

"Sự thực xảy ra trước mắt, ngươi cho ta chính xác người mà không được." Đinh Minh Ngô ánh mắt âm lãnh nhìn Diệp Nhiên, "Hôm nay mặc kệ nói như thế nào, ta đều phải lấy thủ cấp của ngươi!"

Đinh Minh Ngô đáy lòng tức giận một mặt là không tốt hướng Hà gia gia chủ khai báo, khác càng nhiều thì là bởi vì Diệp Nhiên đối với mình không tôn kính; một thâm son cùng cốc đi ra gia hỏa, cũng dám không phục tùng ta ra lệnh lệnh, thậm chí không đem ta để vào mắt, thật là đáng chết!

"Hừ!" Diệp Nhiên thấy hấn như vậy rất không nói lý, liền không muốn sẽ cùng hấn làm nhiều biện luận.

"Hôm nay có ta ở đây, ngươi liền mơ tưởng thực hiện được!" Mà Đào Thiên Nhạc cảm kích đối về Đinh Minh Ngô, trên mặt tràn đầy kiên định chi ý, "Ở đây không phải là do ngươi Linh ân học viện nói tính!"

"Đào Thiên Nhạc!" Đinh Minh Ngô đối về hấn gầm lên giận dữ, "Ngươi đây là muốn đem thù cũ cùng nhau giải sao? Xem ra thê tử ngươi đau vẫn không có thể cho ngươi tỉnh ngộ!"

"Người đây là muốn chết!" Đề cập kỳ vợ mình, Đào Thiên Nhạc trong mắt hiện ra lướt một cái huyết sắc, một mực áp chế tức giận, trong nháy mắt bình phát ra ngoài, cảm kiếm đó là nghênh đón.

Hai người trong nháy mắt liền triển khai kịch liệt giao phong, quyền phong gào thét, kiếm quang bắn ra bốn phía.

Vốn là một hồi Diệp Nhiên cùng Hà Hằng Thành cừ hận quyết đấu, trong nháy mắt biến thành Đào Thiên Nhạc cùng Đinh Minh Ngộ trong lúc đó cừ hận quyết đấu.

Diệp Nhiên thấy thế, lập tức lui xuống đi, hẳn biết cái kia tên là Đào Thiên Nhạc người giúp đỡ bản thân, rất lớn một bộ phận nguyên nhân là bởi vì hẳn cùng kia Đinh Minh Ngộ có mâu thuẫn, hiện tại vừa lúc né tránh, mình vẫn cảnh tu sĩ cũng không phải là đùa giỡn.

"Người không sao chứ." Vừa đưa ra, Thiên Hà Viện trưởng đó là chạy tới, tại xác nhận Diệp Nhiên bình yên vô sự sau, hai người đưa mắt chuyển dời đến giao phong đặc biệt kịch liệt trên đài tỷ võ.

"Viêm hỏa huyết mạch mở ra!" Đây là Nhị trọng đỉnh phong huyết mạch, so với Tam trọng huyết mạch cũng không hoàng nhiều khiến, Đinh Minh Ngộ trên người mạo hiểm đem không gian vận vẹo hỏa điểm.

"Surong lạnh huyết mạch!" Đồng dạng phẩm cấp huyết mạch, Đào Thiên Nhạc trên thân kiếm hiện ra lướt một cái tinh lam sắc, đem trong không khí khô nóng áp chế xuống.

Tình hình chiến đấu càng ngày càng nghiêm trọng, ngồi ở chỗ khách quý ngồi cái khác mấy đại học viện người không kèm chế được, đây chính là bảy đại học viện khảo hạch, mà không phải hai người cừ hận quyết đấu.

"Tất cả dừng tay cho ta!"

Cái khác mấy đại học viện giám thị người trong nháy mắt xuất thủ, rất nhanh liền đem tràng diện cho ổn định lại.

Tại những người khác một phen khổ tâm khuyên nhủ hạ, hai người cắn giận thu tay lại.

"Đinh Minh Ngộ, ta hôm nay trước hết buông tha ngươi, cuối cùng có một ngày, ta sẽ đem ngươi chém giết!"

"Ta chờ ngươi!"

Dưới đài các học viên thấy quyết đấu nhanh như vậy liền kết thúc, đều biểu lộ ra tiếc nuối thần tình, hai đại minh văn cảnh cường giả quyết đấu, không chính xác lúc nào đều có thể thấy.

Chỗ khách quý ngồi lúc này rơi vào một mảnh Hỗn Loạn.

"Diệp Nhiên như vậy ác độc, tất nhiên không thể vào bảy đại học viện, hẳn là đem thành tích thủ tiêu, tư cách cướp đoạt!" Đinh Minh Ngộ vẻ mặt tức giận nhìn Đào Thiên Nhạc, lúc trước trong chiến đấu hai người cũng không có chiếm được đối phương tiện nghi, đánh 1 cái bình thủ.

"Hừ." Đào Thiên Nhạc cười lạnh một tiếng, "Lúc nào lần này khảo hạch từ bảy đại học viện biến thành Linh ẩn học viện khảo hạch? Người cũng quá đem mình làm chuyện ah?"

"Ta cũng không có nói như vậy qua." Đinh Minh Ngộ liếc mắt nhìn xa xa Diệp Nhiên, trong lòng cháy lên hừng hực lửa giận, "Chư vị cũng là thấy, Diệp Nhiên tại trên đài tỷ võ đối đồng môn học viên hạ như vậy độc thủ, nếu là phóng hãn tiến nhập bảy đại học viện, chẳng phải là dẫn sói vào nhà? Đến lúc đó tất nhiên lại có những học viên khác chịu khổ độc thủ!"

"Nhất phải nói vậy!" Đào Thiên Nhạc lạnh giọng nói, chợt nhìn Đinh Minh Ngộ cười lạnh một tiếng, "Không bằng nghe một chút những người khác ý kiến ah?"

Đinh Minh Ngộ thấy Đào Thiên Nhạc tính trước kỹ càng đáng đáp, đáy lòng dâng lên một cỗ bất an cảm.

"Ta nghĩ nha, cái này Diệp Nhiên tuy nói là xuất thủ trọng điểm, thế nhưng cũng không có thương tổn được đối phương nha, chỉ cần vị kia thua học viên kiên trì nghỉ ngơi mấy ngày, hẳn vẫn có thể tốt!"

Đinh Minh Ngộ thiếu chút nữa không phun ra một ngụm lão huyết tới, tu vi bị phế chính xác nghỉ ngơi mấy ngày là có thể khôi phục sao?

Hắn mới vừa muốn mở miệng phản bác, một người khác cũng nói chuyện trước,

"Các người nhưng là phải biết, Diệp Nhiên thế nhưng có Tam trọng đỉnh cấp huyết mạch, chỉ bằng điểm này, hẳn liền có tư cách tiến vào bảy đại học viện!"

Cái này lại càng quá phận, căn bản không đề cập tới Diệp Nhiên xuất thủ hung ác sự tình.

"Đối, ta cũng đồng ý Diệp Nhiên tiến nhập bảy đại học viện..."

Còn lại mấy người đều biểu đạt ra ý nghĩ của mình, nhất trí đồng ý Diệp Nhiên tiến nhập bảy đại học viện.

"Người... Các người khỏe... Hào thủ đoạn!" Đinh Minh Ngộ tức giận đến nói không ra lời, Diệp Nhiên tiến nhập bảy đại học viện đã không có người có thể ngăn cản.

Mà một bên Hà Hằng Thành mặt hiện ra lướt một cái đỏ ửng, hẳn vốn còn muốn chính mắt thấy được Diệp Nhiên bị khu trục, không nghĩ tới dĩ nhiên thấy như vậy tràng diện, trực tiếp lửa giận công tâm, hai mắt vừa lộn, đã hôn mê.

"Khái khái, hiện tại ta tuyên bố, bảy đại học viện khảo hạch lúc đó kết thúc, lần này có tư cách tiến vào bảy đại học viện học viên theo thứ tự là..." Tỉnh Hiền học viện giám thị người rất nhanh tuyên đọc danh sách, nếu muốn đòi đi mọi người lực chú ý.

"... Diệp Nhiên." Người cuối cùng tên đọc lên, Diệp Nhiên thở phào một cái, xem ra chính mình huyết mạch chỉ lực cũng là người thật hấp dẫn, cho dù là Linh ẩn học viện Đinh Minh Ngộ kiệt lực ngăn lại, cũng không làm nên chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Nguyệt Hoa học viện

Đương nhiên, còn có một món đáng giá khiến Diệp Nhiên chuyện cao hứng, danh sách trong không có Hà Hằng Thành, bất quá vậy cũng là chính xác nằm trong dự liệu, dù sao tu vi bị phê Hà Hằng Thành, như thế nào đi nữa có Đinh Minh Ngộ tăng này quan hệ, cũng là tiến nhập không bảy đại học viện.

Tỉnh Hiền học viện khảo hạch người vung tay lên, "Thỉnh chư vị học viên lên đài chọn viện!"

Chọn viện!

Rốt cục đến cái này làm người ta kích động nhân tâm thời khắc, thu được tư cách học viên tuyển chọn tu hành học viện, dù sao đây chính là có thể ảnh hưởng tu sĩ một sinh quyết định trọng đại.

19 danh học viên không có làm nhiều do dự, rất nhanh đó là làm ra bản thân quyết định, nhộn nhịp tuyển chọn bản thân ngưỡng mộ trong lòng học viện.

Không biết là bởi vì Đinh Minh Ngộ công nhiên đối về Diệp Nhiên xuất thủ duyên cớ, dĩ vãng được hoan nghênh nhất Linh ẩn học viện trái lại không ai tuyển chọn.

"! "Đinh Minh Ngộ nhện không được dưới đáy lòng mắng một câu, đã biết lần đi một chuyến uống công, kế tiếp không chỉ muốn đối mặt học viện chất vấn, còn phải tiếp nhận Hà gia gia chủ oán khí, đây hết thảy quả đáng đều là Diệp Nhiên tạo thành, hẳn đối Diệp Nhiên có thể nói là hận thấu xương.

20 danh học viên chỉ còn lại có Diệp Nhiên không có làm ra quyết định.

Nếu là không có phát sinh Đinh Minh Ngộ ra tay với tự mình cái này một việc chuyện, Diệp Nhiên sẽ không chút do dự tuyển chọn cường thịnh nhất Linh ẩn học viện, thế nhưng hiện tại đang chọn chọn Linh ẩn học viện, bản thân thật là chính là ngu ngốc.

"Khái khái, Diệp Nhiên học viên, ta xem ngươi về mặt thiên phú dị bẩm, không bằng tới ta Tỉnh Hiền học viện ah." Đúng lúc này, Tỉnh Hiền học viện giám thị người đột nhiên mở miệng nói, "Chúng ta Tỉnh Hiền học viên nguyện ý vì ngươi cung cấp một quả Khoách mạch đan, 2 cuốn Huyền cấp Linh kỹ."

Cái khác mấy đại học viện thăm mắng đề tiện, cũng không biết lúc trước ai không coi trọng hắn, nói hắn chịu không nổi một kích, bây giờ lại nói ra thiên phú dị bẩm cái từ này tới, thật là không biết xấu hổ!

"Diệp Nhiên học viên, không bằng tới chúng ta Huyền Minh học viện, chúng ta Huyền Minh học viện nguyện ý vì ngươi cung cấp 2 miếng Khoách mạch đan, 3 cuốn Huyền cấp Linh kỹ!"

"Người đây là ý gì?" Nói chuyện lúc trước Tỉnh Hiền học viện giám thị người nhất thời không vui, người cái này rõ ràng cho thấy là ở theo ta tranh cãi a!

"Ta cái gì có ý tứ?" Huyền Minh học viện giám thị người một thiếu mi, "Thế nào? Chỉ cho phép các người Tỉnh Hiền học viện mượn hơi học viên?"

"Hừ! Theo chúng ta Tỉnh Hiền học viện so đúng không? Tới tới tới, vậy đi thử một chút, ta Tỉnh Hiền học viện nguyện ý nỗ lực gấp đôi đại giới, mời người tiến nhập chúng ta Tỉnh Hiền học viện."

"Chúng ta Huyền Minh học viện cũng chưa sợ qua người, chúng ta nguyện ý ra gặp ba!"

"Còn có ta thanh khùng học viện..."

"Còn có ta Càn Quân học viện..."

Bây đại trong học viện, trừ cùng Diệp Nhiên có cừu oán Linh ẩn học viện, cùng với một mực trầm mặc đại biểu Nguyệt Hoa học viện Đào Thiên Nhạc bên ngoài, mấy người khác nhộn nhịp gia nhập tranh đoạt Diệp Nhiên hàng ngũ ở giữa.

Theo mọi người tranh đoạt,

Bọn họ nguyện ý trả giá thật lớn theo tranh đoạt càng ngày càng thái quá, thậm chí còn Địa cấp Linh kỹ, loại này hiếm thấy công pháp đều chạy đến.

Dù sao như Lôi hệ loại này cuồng bạo hình huyết mạch, có thể nói là ít lại càng ít, đồ thành nội có thể cùng Diệp Nhiên sánh vai cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, một khi khiến Diệp Nhiên bản thân cảnh giới tăng lên, Lôi hệ huyết mạch có chiến lực thể nhưng đủ để đánh bại cùng cảnh giới địch thủ.

Kể từ đó, bọn họ khởi có không tranh lý do?

Cái khác 19 danh học viên đồ mắt nhìn Diệp Nhiên, bọn họ trừ cực kỳ hâm mộ còn là cực kỳ hâm mộ, Huyền cấp Linh kỹ, Khoách mạch đan, cái này có thể đều không phải là cái gì vật tầm thường, có lẽ bọn họ cần phải cố gắng đã nhiều năm khả năng có trong đó một món khác, thế nhưng Diệp Nhiên lại có thể dễ dàng liền có thể thu được, người này so người thật đúng là được tức chết người!

"Ách..." Âm ỉ chi thanh khiến ngất đi Hà Hằng Thành tỉnh lại, hắn có chút không giải thích được nhìn tranh cãi thành một đoàn mọi người, bên lên cái lỗ tai tới muốn nghe cái đến tột cùng, nhưng lại nghe được một mảng lớn,

"Các người chờ cùng ta tranh, ta Tinh Hiền học viện nguyện ý ra một quyền Địa cấp Linh kỹ, mời Diệp Nhiên gia nhập chúng ta Tinh Hiền học viện, các người có cái này quyết đoán sao?"

Mà... Địa cấp? Hà Hằng Thành đầu óc trong nháy mắt mông, cha mình từ Đinh Minh Ngô trong tay mua hàng một quyền Huyền cấp Linh kỹ liền tiêu hao cả gia tộc một phần ba tài lực, đất này cấp Linh kỹ coi như là dốc hết toàn bộ Hà gia tài lực, cũng mua không nổi a.

Bây giờ lại có người nguyện ý nỗ lực một quyền Địa cấp Linh kỹ chỉ vì câu được Diệp Nhiên tiến vào học viện?

Ta thảo! Hà Hằng Thành lần thứ hai ngất đi, mới vừa rồi còn không bằng bất tỉnh đây!

Diệp Nhiên có chút không nói gì nhìn bọn họ, hắn chưa từng nghĩ bản thân dĩ nhiên thành vì bọn họ tranh nhau cạnh đoạt tồn tại, muốn biết mình trước đó vài ngày vẫn chỉ là cái là tiền nhập bảy đại học viện mà nỗ lực phấn đấu người, căn bản sẽ không nghĩ tới sẽ có một ngày như vậy.

Bất quá, nhìn cái này ném ra các loại bảo bối tới hấp dẫn bản thân mọi người môn, Diệp Nhiên đáy lòng hơi mỉm cười, bản thân sớm đã có dự định, ngay cả các người ném ra lợi hại hơn nữa bảo bối tới, ta cũng sẽ không động tâm.

"Diệp Nhiên, người nguyện ý gia nhập ta Nguyệt Hoa học viện sao?" Một mực trầm mặc Đào Thiên Nhạc xem Diệp Nhiên liếc mắt phát ra bản thân mời, cũng đồng dạng nói ra bản thân nguyện ý trả giá thật lớn, "Ta Nguyệt Hoa học viện nguyện ý vì người cung cấp 2 cuốn Huyền cấp Linh kỹ."

Học viện khác hơi sững sờ, chột nhin không được cười nhạo, hiện tại đều lúc nào, chúng ta ở đây ngay cả Địa cấp công pháp đều đòi ra ngoài, người dĩ nhiên muốn dùng 2 cuốn Huyền cấp Linh kỹ đã động người ta, khó tránh cũng quá buồn cười ah?

Nhất là Tinh Hiền học viện giám thị người, thân là bảy đại học viện thứ 2, hắn cũng là có ngao khí, "Ta nói Đào Thiên Nhạc, người cũng quá khôi hài ah? Chính là 2 cuốn Huyền cấp Linh kỹ đã nghĩ đã động người ta? Người khiến ta đây Địa cấp Linh kỹ bộ mặt Hà tồn?"

"Người ta có bản thân quyết định." Đào Thiên Nhạc đạm mạc nói.

"Hừ!" Tinh Hiền học viện giám thị người hừ lạnh một tiếng, đối về Diệp Nhiên nói, "Làm sao? Tới ta Tinh Hiền học viện ah, Địa cấp Linh kỹ có thể cũng coi là cực kỳ hiếm thấy."

"Rất xin lỗi." Diệp Nhiên khẽ khom người, cự tuyệt hẳn, ngược lại đối về Đào Thiên Nhạc nói, "Ta nguyện ý gia nhập Nguyệt Hoa học viện."

"Cái... Cái gì?" Vốn tưởng rằng ôn lâm nắm chắc thắng lợi Tinh Hiền học viện khảo hạch người về mặt khó có thể tin, "Người... Người nói không sai chứ?" Hắn không tin có người sẽ thả chằm đất cấp Linh kỹ không muốn, mà tuyển chọn 2 cuốn Huyền cấp Linh kỹ.

"Xin lỗi." Đối mặt kinh ngạc Tinh Hiền học viện giám thị người, Diệp Nhiên hồi lấy hai chữ.

"Ta đại biểu Nguyệt Hoa học viện hoan nghênh người gia nhập." Đào Thiên Nhạc nhìn Diệp Nhiên nói.

"Người... Người..."

Cảm thụ được những người khác đầu tới dị dạng ánh mắt, Tinh Hiền học viện giám thị người mặt mũi có chút không nhìn được, hắn lạnh giọng vấn Đạo,

"Người cô ý muốn như vậy?"

"Xin lỗi." Đây là Diệp Nhiên nói qua tiếng thứ ba xin lỗi, tuyển chọn Nguyệt Hoa học viện xác thực người ở bên ngoài thoát nhìn rất ngu, thế nhưng Diệp Nhiên có ý nghĩ của mình, mặc dù nói hiện tại Nguyệt Hoa học viện là tại bây đại trong học viện điểm đáy, thế nhưng xin không cần bỏ qua kia trước đây huy hoàng, hướng hồ hôm nay đệ nhất Linh ân học viện cũng cũng coi là từ Nguyệt Hoa học viện đi ra, điều này cũng làm cho chứng minh Nguyệt Hoa học viện nội tình.

Hơn nữa Đào Thiên Nhạc lúc trước còn xuất thủ tương trợ bản thân, nếu là không có hắn giúp đỡ, bản thân sợ rằng khó thoát khỏi cái chết.

Về tình về lý, Diệp Nhiên cảm giác mình tuyển chọn Nguyệt Hoa học viện chưa từng sai.

"Ta đều nói tiểu tử này kiêu ngạo, căn bản liền không đáng các người như vậy tổn nhiều công sức mượn hơi, chưa trưởng thành đáng lên thiên tài cái gì đều không phải là!" Thấy Diệp Nhiên cự tuyệt Tinh Hiền học viện mượn hơi, buông tha Địa cấp Linh kỹ, mà lại chọc giận Tinh Hiền học viện giám thị người, Đình Minh Ngộ nhất thời tâm tình thoải mái nhiều, cái này ngu ngốc, dĩ nhiên làm đầu trước Đào Thiên Nhạc ân cứu mạng, mà buông tha Địa cấp Linh kỹ, thật là thật quá ngu xuẩn a!

Thấy Diệp Nhiên cùng mình học viện vô duyên, học viện khác cũng đều thu hồi mượn hơi thời khắc ý thể hiện bình dị gần gũi, thật sâu chấp nhận gât đầu, nhất là Tinh Hiền học viện giám thị người, càng hỗn hển chỉ vào Diệp Nhiên, "Người đừng không biết phân biệt, đến lúc đó có người ném mùi đau khổ!"

Diệp Nhiên nhìn không được nhăn cau mày, cái này Tinh Hiền học viện tố chất thật không được tốt lắm.

"Người lời này là có ý gì?" Đào Thiên Nhạc che ở Diệp Nhiên trước mặt, về mặt bất thiện nhìn hắn.

"Hừ." Tinh Hiền học viện giám thị người thấy thế, hừ lạnh một tiếng, mang theo thuộc về bản viện học viên suất rồi đi trước.

Học viện khác cũng nhộn nhịp dẫn người rồi đi, không ở số nhiều làm dừng, lúc rồi đi chỉ bất quá còn có ý nói,

"Bất quá là Tam trọng huyết mạch thôi, đồ thành nhất không thiếu chính là Tam trọng huyết mạch!"

"Ngược thời điểm đi đồ thành, hắn liền phát hiện mình cái gì đều không phải là!"

Diệp Nhiên nghe xong mỉm cười, cũng không để ý, dù sao mình thế nhưng Ngũ trọng huyết mạch, lúc trước bày ra chỉ là bộ phận lực lượng.

"Diệp Nhiên, chúng ta còn có thể gặp lại!" Mang theo âm lãnh đáng tươi cười Đình Minh Ngộ dẫn theo Hà Hằng Thành rồi đi lúc, lưu lại một câu nói như vậy.

"Ta há sợ người sao?"

Đối mặt uy hiếp như vậy, Diệp Nhiên cũng là không sợ hãi chút nào trả lời.

"Chuẩn bị một phen, chúng ta ngày mai buổi sáng đi trước hạo Dương thành." Người ngoài toàn bộ tán đi, Đào Thiên Nhạc đối về Diệp Nhiên nói, "Đến lúc đó cửa viện hội hợp."

"Tốt, sư huynh."

"Đôi, đêm nay người đến ta căn phòng cách vách nghỉ ngơi đi, ta sợ đến lúc đó có người đối phó người." Đào Thiên Nhạc tựa hồ nhớ tới cái gì, tiện đà nói bổ sung, "Thuận tiện đem 2 cuốn Huyền cấp Linh kỹ dành cho người."

"Đa tạ sư huynh chiếu cố." Diệp Nhiên hơi thi lễ một cái, đừng xem cái này Đào sư huynh một mực trầm mặc ít nói, lạnh như băng đáng đáp, thế nhưng Diệp Nhiên vẫn có thể cảm thụ hắn đối mình quan tâm.

Về phần Đào Thiên Nhạc lo lắng cũng không phải dư thừa, nghĩ đến Hà gia gia chủ biết mình đem Hà Hằng Thành tu vi hủy bỏ, tất nhiên sẽ điên cuồng ah, đến lúc đó nhất định không tiếc bất cứ giá nào, phái người đột kích giết bản thân; bản thân đi theo Đào sư huynh phía sau, an toàn cũng càng có bảo đảm.

Thu giản đơn thập thứ tốt, Diệp Nhiên nghe Thiên Hà Viện trưởng lái nhai cảm khái một phen, liền vội vã đi tới Đào Thiên Nhạc gian phòng.

"Người tới."

Diệp Nhiên đến thời điểm, Đào Thiên Nhạc chính cẩn thận tỉ mỉ lau chùi bản thân chuỗi này phong cách cổ xưa trường kiếm.

"Người trước phóng xuất ra người huyết mạch chi lực khiến ta xem một chút." Đối với cái này cuồng bạo Lôi Đình huyết mạch, Đào Thiên Nhạc cũng là tràn đầy hứng thú.

"Tốt." Diệp Nhiên hít sâu một hơi, cẩn thận tỉ mỉ điều khiển huyết mạch chi lực, tận lực không bộc lộ ra bất kỳ đoan nghi tới.

Từ sắc Lôi quang tràn đầy cả phòng, cuồng bạo lực lượng khiến Đào Thiên Nhạc nhìn không được khen ngợi, "Không sai, không hổ là Tam trọng huyết mạch ở giữa đỉnh cấp huyết mạch, uy lực quả nhiên bất phàm!"

Nghe nói như thế, Diệp Nhiên nhin không được thờ phào một cái, xem ra Đào Thiên Nhạc cũng không phát hiện bất kỳ không thích hợp địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Huyền cấp Linh kỹ

"Tuy nói có cường đại huyết mạch chi lực, có thể ngời so với thường nhân càng cường đại hơn, thế nhưng người có thể nghìn vạn không muốn tự cao tự đại, dù sao đô thành Hạo Dương thành thế nhưng tàng long ngoạ hổ chi địa." Đào Thiên Nhạc ý bảo Diệp Nhiên thu liễm huyết mạch chi lực, cẩn thận tỉ mỉ cùng Diệp Nhiên nói, "Có Tam trọng huyết mạch chi lực cũng không phải số ít, Tứ trọng huyết mạch bậc này nghịch thiên tồn tại cũng là có."

"Tu hành một đường, trọng yếu nhất còn là nỗ lực hai chữ."

"Cần tuân sư huynh giáo huấn." Diệp Nhiên thật sâu chấp nhận gật đầu, hẳn có thể sẽ không cho là bản thân có Ngũ trọng huyết mạch chính là thiên hạ vô địch, phải biết rằng có chút thiên phú thật tốt thiên tài mặc dù là Thôi Thể cảnh kích hoạt huyết mạch thông thường, thế nhưng ở phía sau cảnh giới ở giữa, cũng là có thể kích hoạt cái thứ 2 huyết mạch chi lực, theo tu vi đề thăng, tu sĩ có thể dần dần có càng nhiều huyết mạch chi lực, đừng nói Tứ trọng Ngũ trọng huyết mạch, ngay cả đến Lục trọng Thất trọng huyết mạch đều có thể đủ kích hoạt.

Hơn nữa, những thứ kia cái thế gia đệ tử có tài nguyên có thể mạnh hơn tự mình nhiều, mỗi ngày dùng các loại thiên tài địa bảo săn sóc ân cần đến thân thể, dùng đến các loại đan dược, đề thăng vững chắc tu vi.

Bản thân nhất định phải so với bọn hắn nỗ lực gấp trăm lần mới sẽ không thua bọn họ.

"Như vậy, sư huynh người thức tỉnh vài đạo huyết mạch?" Diệp Nhiên hiếu kỳ nhìn Đào Thiên Nhạc, mỗi một vị tu sĩ đang đột phá 1 cái đại cảnh giới thời điểm, đều có thể đủ có cực tiểu xác suất tiến nhập huyết mạch chi môn, Đào Thiên Nhạc đã mình văn cảnh cường giả, dựa theo dưới tình huống bình thường, lý nên có ba lần tiến nhập huyết mạch chi môn cơ hội.

Nghe được Diệp Nhiên câu hỏi, Đào Thiên Nhạc sắc mặt biến được đặc biệt ngưng trọng, "Ta hiện nay mình văn cảnh 3 tầng, chỉ kích hoạt lưỡng đạo huyết mạch, ta hiện tại trước cho người đề tỉnh, kích hoạt huyết mạch chuyện này không phải là giống như người nghĩ tượng đơn giản như vậy, lần đầu tiên kích hoạt huyết mạch thành công, không có nghĩa là lần thứ hai người cũng có thể thành công."

"Chẳng lẽ rất khó lần nữa tiến nhập huyết mạch chi môn sao?" Diệp Nhiên có chút không giải thích được vấn Đạo.

"Đây không phải là có vào hay không vào huyết mạch chi môn vấn đề, tiến nhập huyết mạch chi môn cái này hoàn toàn nhìn bầu trời phú, có vài người cùng huyết mạch chi môn thân thiện trình độ phi thường cao, rất dễ liền có thể đi vào." Đào Thiên Nhạc kiên trì cho Diệp Nhiên giải thích, "Thế nhưng..."

"Nhưng là cái gì?" Diệp Nhiên vội vã truy vấn.

"Thế nhưng, hẳn tại kích hoạt đạo thứ 2 huyết mạch chi lực thời điểm, bởi vì bản thân có huyết mạch chi lực, cùng hẳn nếu muốn kích hoạt huyết mạch chi lực phát sinh bài xích, dẫn đến hẳn trực tiếp chết bất đắc kỳ tử mà chết."

"Chết bất đắc kỳ tử?" Diệp Nhiên ngược hít một hơi khí lạnh.

"Không sai." Đào Thiên Nhạc gật đầu, "Như vậy cũng tốt so thân thể người giống như là một gian phòng, người vốn có huyết mạch chi lực vào trước là chủ, chiếm gian nhà, mà lúc này người lần thứ hai tiến nhập huyết mạch chi môn, muốn mang một đạo khác huyết mạch chi lực vào nhà, nguyên bản huyết mạch chi lực làm sao có thể dễ dàng tha thứ cái khác huyết mạch chi lực tiến đến chia một chén súp đây?"

Đào Thiên Nhạc ý vị thâm trường xem Diệp Nhiên liếc mắt,

"Cho nên nói có đôi khi, người mặc dù có lần thứ hai tiến nhập huyết mạch chi môn cơ hội, cũng phải thận trọng lo lắng một phen, không làm được liền..."

Diệp Nhiên một trận hoảng sợ, hẳn chẳng bao giờ tiếp xúc qua đây hết thấy, bây giờ nghe Đào Thiên Nhạc một giảng, nhất thời hù dọa ra một thân mồ hôi lạnh, tiện đà liền tưởng đến kia bá đạo Lôi Đình huyết mạch, bá đạo Lôi Đình huyết mạch có thể chứa cho phép cái khác huyết mạch chi lực cùng kia cùng tồn tại sao?

Sợ rằng rất khó!

"Hiện tại ngươi hiểu chưa?" Đào Thiên Nhạc đối về Diệp Nhiên nói, "Không muốn một mặt truy cầu huyết mạch chi lực nhiều ít, có đôi khi đem một đạo huyết mạch chi lực lực lượng kích thích đến mức tận cùng, không hẳn không cần có vài đạo huyết mạch chi lực yếu."

"Đa tạ sư huynh giáo huấn!" Diệp Nhiên ôm quyền nói, nghe Đào Thiên Nhạc một phen mà nói, nhất thời khiến hắn nghĩ Minh Ngộ rất nhiều.

"Còn có một việc ta muốn nói với ngươi một chút." Đào Thiên Nhạc nhìn Diệp Nhiên đột nhiên nghĩ đến cái gì, "Đến Nguyệt Hoa học viện, ngươi còn muốn tiến hành vòng thứ 2 khảo hạch."

"Còn muốn khảo hạch?" Diệp Nhiên nhất thời há hốc mồm, hắn có thể chưa từng nghe nói qua còn có vòng thứ 2 khảo hạch.

"Không sai." Đào Thiên Nhạc cho Diệp Nhiên giải thích, "Cái này vòng thứ 2 khảo hạch hội tụ toàn bộ đề quốc thiên tài, đúng lúc là kiểm nghiệm ngươi chân chính thực lực thời khắc đến, không cần khẩn trương, mặc dù là thua cũng không có gì quá lớn quan hệ."

"Ách..." Diệp Nhiên bất đắc dĩ liếm liếm môi, thế nào sẽ không nghĩ tới ta sẽ thắng đây?

"Còn có, đây là ta hứa hẹn 2 cuốn Huyền cấp Linh kỹ ngươi cầm ah." Đào Thiên Nhạc đưa cho Diệp Nhiên 2 cuốn Linh kỹ.

Diệp Nhiên nhận lấy số một, phát hiện 2 cuốn Huyền cấp Linh kỹ theo thứ tự là một bộ quyền pháp 《 Thiên Cương quyền 》， cùng một thân pháp linh kỹ 《 Huyền ảnh bước 》.

"Sẽ sẽ không hối hận không có tuyển chọn Tinh Hiền học viện Địa cấp Linh kỹ?" Đào Thiên Nhạc đột nhiên mở miệng nói.

"Sẽ không." Diệp Nhiên không chút nghĩ ngợi trả lời, "Sau này ta sẽ bằng vào bản thân nỗ lực thu được."

"Tốt." Đào Thiên Nhạc khẽ vuốt cằm, hiển nhiên phi thường hài lòng Diệp Nhiên cái này tràn ngập ý chí chiến đấu ngôn ngữ, "Tới trước bên trong viện luyện tập một phen ah, ta kể cho ngươi giải một chút trong đó chỗ mấu chốt."

"Đa tạ sư huynh." Diệp Nhiên đại hỉ, có mình văn cảnh Đào sư huynh tự mình chỉ điểm mình, nói vậy đến vòng thứ 2 khảo hạch thời điểm, mình cũng có thể mò lấy Linh kỹ cánh cửa, cũng có thể vì mình tăng không ít phần thắng.

...

...

Ngắn một lúc lâu sau.

"Sư huynh, ngươi sắc mặt vì sao khó coi như vậy, có đúng hay không ta luyện sai?" Diệp Nhiên dừng lại mình luyện quen quyền pháp, mang trên mặt nghi hoặc nhìn Đào Thiên Nhạc.

Trải qua một giờ giao lưu, hai người cũng dần dần quen thuộc dâng lên, Diệp Nhiên biết thường xuyên nói ra bản thân nghi vấn, mà Đào Thiên Nhạc cũng là không có chút nào tàng tư, hoàn toàn không để lại dư lực cho Diệp Nhiên kiên trì giảng giải.

"Không... Không có, ngươi tiếp tục." Đào Thiên Nhạc nhìn tiếp tục luyện tập Diệp Nhiên, đáy lòng đầu đột nhiên bắt đầu sinh một loại cảm giác bị thất bại, bản thân giao cho Diệp Nhiên 2 cuốn Linh kỹ đều không phải là cái gì vật phẩm, chính là Huyền cấp ở giữa thượng đẳng tồn tại.

Mà Đào Thiên Nhạc đã ở trước kia luyện tập qua cái này 2 cuốn Linh kỹ, có thể nói là phi thường giải cái này 2 cuốn Linh kỹ học tập độ khó, như cái này 《 Thiên Cương quyền 》， hẳn thế nhưng tiêu hao thời gian một tháng tài học sẽ quán thông.

Thế nhưng... Thế nhưng người trước mắt này lại đang ngắn trong vòng một canh giờ dĩ nhiên đại khái học được, duy nhất khiếm khuyết vẫn chỉ là thuần thực trình độ trên, cho thêm Diệp Nhiên 3 ngày, Đào Thiên Nhạc tin tưởng hắn có thể đạt được bản thân tổn hao thời gian một tháng học tập trình độ.

Biến... Biến thái a.

Nếu không phải là từ Diệp Nhiên mỗi tiếng nói cử động trong cho ra, Diệp Nhiên chẳng bao giờ tiếp xúc qua quyền pháp này, Đào Thiên Nhạc thật đúng là cho rằng người này lúc trước chính xác luyện qua.

"Thiên Cương quyền!"

Diệp Nhiên một tiếng gầm lên hấp dẫn Đào Thiên Nhạc ánh mắt, hắn thấy Diệp Nhiên nắm chặt trên nắm tay hiện ra 1 tầng 1 tầng rung động, trước mặt không gian cũng bắt đầu vận vận tới.

Biến... Biến thái! Đào Thiên Nhạc khóe miệng nhin không được co quắp, hôm nay cương quyền chia làm chiêu thức cùng sát kỹ, Diệp Nhiên hiện tại sử xuất đúng là Thiên Cương quyền sát kỹ, hắn chưa từng nghĩ Diệp Nhiên không chỉ ngay cả chiêu thức toàn bộ học được, ngay cả sát kỹ cũng đều lĩnh ngộ.

"A!"

Kèm theo Diệp Nhiên một tiếng gầm lên, Diệp Nhiên nắm tay chém ra, bên trong viện một khối Thanh Thạch bị Diệp Nhiên một quyền đánh thành mảnh vụn, loạn thạch bay lượn.

Hôm nay cương quyền quả nhiên bất phạm, chút nào không thể so Hà Hằng Thành bước vào Khoách mạch cảnh, mở ra lực lượng huyết mạch tăng cường sau uy lực muốn kém bao nhiêu, Khoách mạch cảnh 1 tầng tu sĩ nếu là ăn đã biết một quyền, bảo chứng lập tức ngã xuống đất không tương.

Nếu là lấy Lôi Đình huyết mạch tăng phúc một phen... Diệp Nhiên rất chờ mong mình mở mở Lôi Đình huyết mạch sau, thì triển ra một chiêu này, uy lực sẽ làm sao.

"Sur huynh, ngươi thấy thế nào?" Diệp Nhiên có chút hưng phấn nhìn Đào Thiên Nhạc, hấn đối với mình có thể nhanh như vậy lĩnh ngộ quyền pháp, hấn cũng biểu hiện kỳ rất vô cùng kinh ngạc, không biết tại sao mình luyện tức thì thời gian đầu óc trở nên đặc biệt thanh minh, toàn bộ thể giới tại trong mắt hấn đều biến hóa 1 cái dạng.

"Chẳng lẽ chính xác kia mình cây duyên có?" Diệp Nhiên suy đoán đến, duy nhất có thể giải thích đây hết thấy cũng chỉ có viên kia thần bí khó lường mình cây.

"Không sai." Đào Thiên Nhạc gật đầu, "Thiên Cương quyền ngươi cũng đã lĩnh ngộ không sai biệt lắm, hiện tại chỉ cần chăm chỉ luyện tập cho giỏi, thông hiểu đạo lý là được."

"Kế tiếp đó là cái này 《 Huyền ảnh bước 》, cái này Huyền ảnh bước chính là một bộ thâm ảo bộ pháp, tu luyện tới Đại thành có thể cho thân ngươi hình phiêu hốt bất định, đi như quỷ my, ở trong chiến đấu có ưu thế tuyệt đối." Vừa nói, Đào Thiên Nhạc một bên cho Diệp Nhiên biểu thị đến, "Ngươi xem tốt."

Đào Thiên Nhạc sắc mặt chút ngưng, cái này Huyền ảnh bước giá trị xa ở trên trời cương quyền bên trên, thân là mình văn cảnh hấn, đảm nhiệm Nhiên ở trong chiến đấu sử dụng một bộ này Linh kỹ.

"Cái này..." Nguyên bản gắt gao nhìn chăm chăm Đào Thiên Nhạc Diệp Nhiên con ngươi co lại, bởi vì khi hấn trong tầm mắt dĩ nhiên mất Đào Thiên Nhạc.

Một trận gió nhẹ thổi qua, Đào Thiên Nhạc thanh âm tại Diệp Nhiên phía sau vang lên,

"Thế nào?"

"Thật nhanh!" Diệp Nhiên không chút nào che giấu nói ra bản thân nội tâm nghĩ cách, trải qua mình cây một phen chơi đùa, Diệp Nhiên phát hiện mình thấy rõ năng lực đề thăng một cấp bậc, thế nhưng dù vậy, cũng là không có thể bắt được Đào Thiên Nhạc hành động vết tích, có thể thấy được này Linh kỹ cường đại.

"Đây là tự nhiên." Đào Thiên Nhạc đối về Diệp Nhiên nói, "Đây chính là có thể sánh ngang Địa cấp Linh kỹ thân pháp!"

"Sánh ngang Địa cấp? !" Diệp Nhiên con ngươi hơi co lại, đáy lòng không che giấu được khiếp sợ.

"Hiện tại đang cùng Đình Minh Ngộ trong chiến đấu, ta sử dụng cũng là một bộ này Linh kỹ thân pháp, khả năng cùng hấn đối địch, không thì mà nói, ta đã sớm thất bại." Đào Thiên Nhạc không che giấu chút nào cùng Diệp Nhiên nói.

"Đa tạ sư huynh biếu tặng Linh kỹ." Diệp Nhiên đáy lòng rất là cảm động, cái này số một cũng là sư huynh áp đáy hòm tuyệt chiêu, bây giờ lại cứ như vậy truyền thụ cho bản thân, đủ để nhìn ra hấn đối với mình chiếu cố.

"Tới, ta dạy cho ngươi luyện tập Huyền ảnh bước."

Lại là một lúc lâu sau, mang theo thụ thương tâm, Đào Thiên Nhạc yên lặng ly khai, độc lưu đem hai bộ Huyền cấp Linh kỹ hiểu được Diệp Nhiên, tại bên trong viện chăm chỉ luyện tập.

Mặc dù biết Diệp Nhiên rất biến thái, thế nhưng hấn không nghĩ tới Diệp Nhiên dĩ nhiên chỉ tốn một canh giờ liền đem 《 Huyền ảnh bước 》 cũng ăn thông thấu, đây rốt cuộc là thế nào năng lực lĩnh ngộ a!

Dài dằng dặc 1 cái buổi chiều, liền tại Diệp Nhiên luyện tập Linh kỹ ở giữa đi qua, sau khi ăn cơm tối xong, Diệp Nhiên an tĩnh ngồi ở trên giường, cẩn thận tỉ mỉ quan sát đến trong cơ thể mình mình cây cùng huyết mạch chi lực.

Không rõ lai lịch mình cây không có nhìn ra cái nguyên có tới, ngược lại thì cái này Lôi Đình huyết mạch bị Diệp Nhiên phát hiện cô quái.

Chương 14: Đô thành Hạo Dương

Tại Diệp Nhiên bụng dưới trung tâm, có 1 khóa cận lớn chừng ngón cái hình thoi huyết sắc tinh thể, lúc này tinh thể nội không ngừng lóe ra Lôi quang.

Đây là Diệp Nhiên Lôi Đình huyết mạch dung nhập trong cơ thể mình hình thành bốn nguyên hạch tâm, Diệp Nhiên kích thích Lôi Đình chi lực, bắt đầu từ trong này sản sinh.

Lúc này, Diệp Nhiên vận dụng thần thức tra xét một phen, lại kinh ngạc phát hiện cái này huyết sắc tinh thể nội Lôi Điện dĩ nhiên chia làm ba loại.

Từ sắc Lôi Điện ở ngoại vi, thanh sắc Lôi Điện bị ngoài bao vây lấy, mà ở thanh sắc Lôi Điện cốt lõi nhất ra thậm chí có một đạo dây nhỏ trạng huyết sắc Lôi Điện.

Tại từ sắc Lôi Điện Diệp Nhiên không xa lạ gì, tiến nhập huyết mạch chi môn dẫn đạo Lôi Đình huyết mạch lúc, hẳn cũng không thiếu bị đến từ sắc Lôi Điện dẫn dắt, hơn nữa hẳn hiện tại kích hoạt huyết mạch chi lực lúc, vận dụng Lôi Điện chi lực cũng là cái này từ sắc Lôi Điện.

Về phần cái này thanh sắc Lôi Điện, Diệp Nhiên tiểu tâm dực dực vận dụng thần thức tra xét một phen, lại nhất thời lọt vào Lôi Đình huyết mạch phản kháng, trong nháy mắt Lôi cái bên ngoài tiêu trong mờ.

"Ta... Dựa vào! Người lại vẫn chống cự ta..." Diệp Nhiên từ trong miệng phun ra 1 cái hắc sắc vòng khói, vốn cho là mình đã từ cả người mỗi cái phương diện chinh phục Lôi Đình huyết mạch, có thể không nghĩ tới cái này Lôi Đình huyết mạch lại vẫn tới đây sao vừa ra, biểu hiện ra thần phục, kỳ thực tâm mang ý xấu, cảm tình kia còn không phục lắm a.

Diệp Nhiên nhất thời liền khí tắc, người có cái gì tốt không phục? Chẳng lẽ dung nhập trong cơ thể ta cho người cảm thấy rất khó chịu sao? Còn là nói ta đem người hàng phục hoàn toàn chỉ là bởi vì màu đen kia xiềng xích, dẫn đến người nghĩ ta thắng không anh hùng?

Diệp Nhiên nhất thời liền nghĩ đến rất nhiều, vận nhất một cái tiết người cho ta hạ ngáng chân cái này có thể như thế nào cho phải? Tính là không hổ bản thân, như vậy chiếu cái tình huống này đến xem, người đối với mình như thế không phục, sau này mình còn có kích hoạt đạo thứ 2 huyết mạch khả năng sao?

Xem tiểu gia làm sao đem người từ cả người các phương diện chinh phục! Diệp Nhiên đáy lòng nộ điểm ngập trời, chuẩn bị bắt lên tay áo thành làm một cuộc thời điểm, kia huyết sắc tinh thể trực tiếp phóng xuất ra một đạo từ sắc Lôi Điện, đem Diệp Nhiên Lôi cái tê đại.

Lôi Đình huyết mạch phảng phất đọc hiểu Diệp Nhiên suy nghĩ, thả ra ngoài không phải là thanh sắc Lôi Điện, vẫn là uy lực yếu nhất từ sắc Lôi Điện, mượn này tới nói cho Diệp Nhiên không muốn không biết lượng sức.

"Ta... Dựa vào." Diệp Nhiên nhất thời cảm giác mình rời rạc vô lực, cả người xương cốt đều giống như chính xác say thông thường.

"Tại sao có thể như vậy tử?" Diệp Nhiên có chút không giải thích được, thân thể mình rõ ràng đã có thể thừa thụ từ sắc Lôi Điện, thế nhưng vì sao hiện đang đối mặt từ sắc Lôi Điện, như trước không lực trở tay?

"." Trăm nghĩ không thể lý giải Diệp Nhiên thanh tú trên mặt hiện ra lút một cái xấu hổ chỉ ý, "Trở lại!"

Từ sắc Lôi quang liên tiếp không ngừng nện tại Diệp Nhiên trên người, không hề sức chống cự Diệp Nhiên chỉ có thể cắn răng thừa nhận, như cái uy khuất nằng dâu nhỏ, tức giận nhưng không dám nói.

Mà giới bên ngoài, Diệp Nhiên y phục trên người từ lâu hóa thành tro tàn,

Cả người ngồi xếp bằng ngồi trên mặt đất trên. Suông mù màu trắng từ thân thể hẳn trên bốc hơi đi ra, từng đạo rất nhỏ không thể nhận ra từ sắc văn lộ quần vòng quanh toàn thân hẳn, tại dưới bóng đêm lúc sáng lúc tối, vô cùng quỷ dị.

Diệp Nhiên thân thể mỗi một khối huyết nhục đều ở đây từ sắc Lôi Điện rèn luyện hạ, khoan khoái run rẩy, cuộn cuộn không ngừng mà hấp thu Lôi Điện lưu lại lực lượng, tăng cường đến thân thể cường hãn trình độ.

Suốt đêm không nói chuyện.

Không biết là bởi vì Đào Thiên Nhạc uy hiếp còn là cái gì khác, trái lại không có bọn đạo chích hạng người trước tới quấy rầy, cho nên Diệp Nhiên rất là an tâm nhận lấy Lôi Điện tàn phá.

Sáng sớm ngày thứ hai, Thái Dương luồng thứ nhất ánh nắng soi sáng tại cả vùng đất, Diệp Nhiên liền tỉnh táo lại.

Vừa mở mắt, liền có thể thấy Diệp Nhiên trong ánh mắt đòi bại vẻ, suốt cả một buổi tối, Diệp Nhiên bị Lôi Đình huyết mạch các loại hoa kiều ngược đãi, hẳn cảm giác mình giống như là 1 cái mới ra sinh tiểu mao hải, muốn cùng một người trưởng thành quyết đấu, lại luôn bị vô tình trêu chọc.

Hơn nữa chỉ vẫn chỉ là yếu nhất Tử Lôi, phía sau còn có Thanh Lôi, cùng với cường đại nhất huyết lôi!

Điều này làm cho tuyên hạ muốn từ cả người các phương diện đem Lôi Đình huyết mạch chinh phục thế ngôn Diệp Nhiên rất là thụ thương.

"Cuối cùng có một ngày ta muốn cho ngươi quỳ ta dưới chân cúi đầu xưng thần!" Diệp Nhiên bày ra thiếu niên phải có ý chí chiến đấu, đảo qua lúc trước đòi bại, dưới đáy lòng âm thầm phát thệ.

"Nên rời giường chuẩn bị đi trước đô thành."

Mới vừa đứng dậy, Diệp Nhiên liền phát hiện mình thân thể không thích hợp, hẳn phát hiện mình thân thể trở nên mềm mại rất nhiều, cả người飘飘荡荡, hơn nữa trong cơ thể có lực lượng cũng là nâng cao một bước.

"Ta dựa vào." Buồn bực Diệp Nhiên lập tức vận dụng ra Huyền ảnh bước, trong chớp mắt liền từ trên mặt đất đi tới gian nhà treo cổ tự tử trên, cả người tốc độ so với hôm qua nhanh hơn không chỉ một sao nửa điểm.

"Thật là gặp quý!"

Diệp Nhiên ngẫm lại, cuối cùng được ra kết luận, "Chẳng lẽ là bởi vì Lôi Điện không ngừng rèn luyện thân thể mình dẫn đến?"

Nghĩ đến cũng là, dù sao ngày hôm qua mình ở tiếp thu Lôi Điện dẫn vật thời điểm, hẳn cũng cảm giác được thân thể mình trên phát sinh biến hóa rất nhỏ, nhưng là bởi vì hẳn đem toàn bộ lực chú ý tập trung ở chống lại Lôi Điện trên, ngược lại thì quên đây hết thấy.

"Nói như vậy, cái này từ sắc Lôi Điện đối với ta còn có lớn lao ích lợi?" Nghĩ thông suốt đây hết thấy, Diệp Nhiên ngược là có chút chờ mong tiếp thu Lôi Điện dẫn vật.

Bất quá bây giờ cũng không phải là tìm tòi nghiên cứu tình huống thân thể, đi trước đô thành Hạo Dương thành mới là nhiệm vụ thiết yếu. Diệp Nhiên vội vã rửa mặt đi ăn, sau đó đi tới Thiên Hà học viện cửa viện.

Đào Thiên Nhạc chính nắm 2 thất thần tuần con ngựa trắng cùng đội Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên vội vã đi lên trước hướng, cùng Đào Thiên Nhạc chào hỏi sau, phát hiện hẳn nắm 2 con ngựa con ngươi dĩ nhiên bày biện ra một loại quỷ dị màu lửa đỏ.

"Sur huynh, ngựa này con ngươi nhan sắc..." Diệp Nhiên có chút ngạc nhiên vấn Đạo.

"Đây là xen lẫn Yêu thú huyết mạch mã, so tầm thường ngựa muốn cường tráng nhiều, tốc độ càng vượt qua tầm thường ngựa gấp mấy lần." Đào Thiên Nhạc giải thích, "Thiên Hà trấn cự đô thành khá xa, nếu muốn đạt được cần phải tiêu tốn tốt thời gian vài ngày, đường xá xóc nảy, ngươi có thể muốn chuẩn bị sẵn sàng."

"Ngươi yên tâm đi, Sur huynh, như thế điểm trắc trở có thể không làm khó được ta." Diệp Nhiên có chút hưng phấn nhìn xen lẫn Yêu thú huyết mạch ngựa, giục ngựa chạy chồm vẫn là hẳn 1 cái tâm nguyện, hiện tại rốt cục có thể thực hiện.

Cùng chiếu cố bản thân nhiều năm Thiên Hà Viện trưởng cáo biệt, Diệp Nhiên cỡi thần tuần con ngựa trắng, bước trên đi trước Hạo Dương thành đường xá.

...

...

"Sur... Sur huynh, chúng ta còn muốn đi bao lâu khả năng đến đô thành a?"

"Mau mau."

"Sur... Sur huynh, nhanh đến sao?"

"Mau mau."

"Sur... Sur huynh..."

"Mau mau."

Liên tiếp 3 ngày liên tục chạy đi, khiến Diệp Nhiên cả người đều có được hay không, cái gì giục ngựa chạy chồm ý niệm giờ này khắc này đều tiêu tan thành mây khói, nếu là bây giờ có thể đủ có một cỗ xe ngựa cho mình ngồi, thật là là như thế nào mỹ hảo a.

Về phần lúc nào có thể đến Hạo Dương thành, cái này hoàn toàn là cái chưa giải hướng mê, nếu không phải Đào Thiên Nhạc lúc trước như vậy chiếu cố bản thân, Diệp Nhiên đều biết nhịn không được hoài nghi mình có đúng hay không bị lừa gạt.

"Đến!"

Ngay Diệp Nhiên miễn man suy nghĩ tới, Đào Thiên Nhạc lôi kéo dây cương, ngựa phát ra một tiếng hí sau, nhìn phía xa nói.

"Cái gì?" Diệp Nhiên nhất thời phục hồi tinh thần lại, đáy lòng nhện không được kích động một phen, liên tục giục ngựa tiến lên, ngẩng đầu nhìn về phía viễn phương.

"Đây là..."

Gian nan vô vị đường đi gây cho Diệp Nhiên hiện lên tâm tình hể quết là sạch, hần hiện tại đây đầu chỉ chấn động hai chữ.

Trước mắt chỗ ngồi này hùng vĩ thành thị, Diệp Nhiên hoàn toàn không cách nào dùng ngôn ngữ miêu tả đi ra, hần hoàn toàn không cách nào tưởng tượng như vậy một tòa thành thị dĩ nhiên là dựa vào nhân lực đúc thành.

Thành lớn!

Chấn động hồi lâu, Đào Thiên Nhạc đối về Diệp Nhiên nói, "Đi thôi, chúng ta lập tức đi trước Nguyệt Hoa học viện tiến hành vòng thứ 2 khảo hạch ah."

Hai người giục ngựa tiến nhập Hạo Dương thành, Diệp Nhiên còn không kịp nhìn hơn tòa thành thị này liếc mắt, liền đi theo Đào Thiên Nhạc đi tới Hạo Dương thành đông bộ.

Quẹo qua mấy cái rộng mở Đại Đạo, Diệp Nhiên phát hiện mình đi tới một chỗ con đường rộng mở, phạm vi nhìn trông trải, nhưng là lại cùng cả tòa thành thị có vẻ không hợp nhau địa phương.

An tĩnh. Đây là Diệp Nhiên ấn tượng đầu tiên, trên đường có lui tới trẻ tuổi các thiếu niên, thế nhưng mỗi người đều trầm mặc không nói, mang theo một loại thành kính thần tình.

"Đến." Đào Thiên Nhạc cho Diệp Nhiên giới thiệu, "Nơi này chính là Nguyệt Hoa học viện cửa vào."

Diệp Nhiên hạ liền xe, theo Đào Thiên Nhạc thủ thế nhìn lại, liếc mắt liền thấy một khối loang lỗ bằng gỗ môn biển treo ở một chận cổ lão to lớn trên cửa đá.

Khối kia loang lỗ nhìn như tùy thời cũng có thể có thể rơi xuống bằng gỗ môn biển trên đó viết 4 cái đại tự "Nguyệt Hoa học viện."

"Này môn biển mặt trên viết chữ chính là có học viện sơ đại Viện trưởng lưu lại. "

"Quả nhiên bất phàm." Diệp Nhiên trên trán ấn ký đột nhiên chiếu sáng, Diệp Nhiên thấy giữa những hàng chữ lưu chuyển nào đó thần vận.

"Này môn biển nội có sơ đại Viện trưởng bày đại trận, người ngoài nếu là nghĩ cứng rắn xông tới, đừng nói là mình văn cảnh tu sĩ, tính là tới truyền mình văn cảnh sau khi tị linh cảnh tu sĩ, cũng không đủ đại trận nhét kẽ răng."

Diệp Nhiên hoảng sợ, hần không nghĩ tới như thế một khối kỳ mạo xấu xí môn biển nội dĩ nhiên thiết lập có kinh khủng như vậy trận pháp, bày đại học viện quả thật là không thể khinh thường a.

Đào Thiên Nhạc từ bên hông móc ra một khối ngọc bài, trên đó mặt có khắc một đạo bán nguyệt đồ án, ngọc bài tán mát ra một trận nhu hòa hào quang.

Diệp Nhiên cảm giác trước mắt sáng ngời, lúc trước tựa hồ có bảo hộ cửa vào cấm chế bị tiếp xúc, hai người thuận lợi tiến nhập Nguyệt Hoa học viện.

"Đi thôi, ta phỏng chừng hiện tại vòng thứ 2 khảo hạch lập tức sẽ bắt đầu, ta mang người đi trước khảo hạch địa điểm."

Diệp Nhiên theo sát Đào Thiên Nhạc, tại đây tòa Cổ hương Cổ sắc bên trong học viện xuyên qua.

Rất nhanh Diệp Nhiên liền tới đến 1 cái trống trải sân bãi trước, sân bãi nội rậm rạp đứng ước 500 vị trẻ tuổi học viên, bọn họ đều cùng Diệp Nhiên một dạng, đều là tham gia lần này khảo hạch nhân viên.

Diệp Nhiên hiếu kỳ quét liếc mắt, nhất thời biến sắc, bởi vì ở đây học viên ở giữa, tựa hồ cũng chính xác Khoách mạch cảnh đã ngoài tu vi, Thối Thể cảnh học viên, Diệp Nhiên 1 cái đều không thấy.

"Chẳng lẽ, cái này 500 người ở giữa, chỉ một mình ta chính xác Thối Thể cảnh học viên?"

Nghĩ đến đây, Diệp Nhiên sắc mặt trở nên đặc biệt khó coi, xem ra đến Hạo Dương thành không hồ là hội tụ toàn bộ đế quốc tất cả thanh niên tài俊, sau này có thể có đến chơi.

Đương nhiên, là bọn hần chơi Diệp Nhiên, còn là Diệp Nhiên chơi bọn họ, liền không được biết.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Mâu thuẫn

"Người đi đi, nơi đó có tiếp dẫn người." Đào Thiên Nhạc chỉ vào một thân xuyên Thanh Y lão giả nói, "Kể tiếp ta thì không thể giúp người, có thể không đạt được tốt thứ tự liền toàn dựa vào chính người."

"Ta minh bạch, sư huynh." Diệp Nhiên đối về Đào Thiên Nhạc thật sâu thi lễ một cái, mấy ngày này Diệp Nhiên cũng không thiếu chịu Đào Thiên Nhạc chiếu cố, hai người vô thân vô cố, hẳn có thể như vậy đối xử tử tế bản thân, điều này làm cho Diệp Nhiên cảm thấy rất chính xác cảm động.

"Chính người cần thận một chút." Đào Thiên Nhạc gật đầu, "Ta trước rời đi."

"Sư huynh đi thông thả."

Đội Đào Thiên Nhạc rời đi, Diệp Nhiên ngược lại đi nhanh hướng kia tiếp dẫn người đi vào.

Kia Thanh Y lão giả ngồi nghiêm chỉnh ngồi ở một trương hắc sắc bàn gỗ trước, trên bàn gỗ chỉnh tề bày đặt một đồng tài liệu cần thiết.

"Tính danh."

Diệp Nhiên vừa xong trước mặt lão giả, còn chưa tới kịp quan sát, lão giả kia dẫn đầu mở miệng nói, thanh âm suy yếu già nua, khiến người ta nhìn không được hoài nghi hẳn kế tiếp có thể hay không trong nháy mắt tắt thở.

"Diệp Nhiên." Diệp Nhiên đang hoảng trả lời, ngẩng đầu đó là thấy lão giả kia già nua, đầy nếp nhăn mặt.

"Tuổi tác." Lão giả kia tiếp tục nói.

"16."

Đúng lúc này, phía sau truyền đến một trận tiếng động lớn tiếng huyền não âm, 3 4 cái y đến hoa lệ nam tử hỉ hả đi tới.

...

...

Bàng Huy Vũ năm nay 17 tuổi, lấy Khoách mạch cảnh 2 tầng tu vi thông qua Nguyệt Hoa học viện khảo hạch, thành công tiến vào học viện.

17 tuổi, Khoách mạch cảnh 2 tầng, đặt ở địa phương khác có thể có thể gây nên oanh động không nhỏ, thế nhưng tại Hạo Dương thành, chút chuyện này tích ngay cả cái rầm cũng không tính.

Thế nhưng khiến Bàng Huy Vũ nghĩ may mắn chính xác, gia tộc của chính mình chính là Hạo Dương thành nội không lớn không nhỏ thế lực, tuy nói so với những thứ kia cái nhất lưu thế gia Đường gia, Trịnh gia vừa so sánh với, kém khá xa, thế nhưng trong nhà có tài lực cũng đủ khiến hẳn tại Hạo Dương thành nội ăn uống sang khoái chơi tốt.

Lần này, hẳn mang theo trong ngày thường kết bạn bên trong học viện một ít bạn tốt, liền đi tới nơi này chỗ khảo hạch, chuẩn bị tiến hành vòng thứ 2 khảo hạch.

Lúc này, Bàng Huy Vũ chính cùng mình những thứ kia cái các bằng hữu đàm luận buổi tối đi đâu vui vẻ a lúc, phía trước 1 vị y đến mộc mạc thiếu niên đang ở bản thân đứng trước đăng ký đến.

Thấy kia mộc mạc thiếu niên quay đầu lại nhìn mình, Bàng Huy Vũ chân mày cau lại, ánh mắt hung ác mà trừng hắn liếc mắt. Thiếu niên kia yên lặng lập tức trở về tránh, Bàng Huy Vũ thấy thế cười ha ha một tiếng.

"Đêm nay ta xin mọi người đi Bách Phượng lâu vui vẻ a vui vẻ a, đến lúc đó chư vị nhất định phải trình diện a." Bàng Huy Vũ hào khí vung tay lên, đối với mình bằng hữu nói.

"Ha ha! Bàng thiếu gia quả thực xuất thủ hào phóng, Bách Phượng lâu tiêu phí cũng không thấp a."

"Bàng thiếu gia, đến lúc đó ta chuyên chọn đất một chút, ngài cũng sẽ không mất ta đi?"

Nghe được bọn họ nịnh hót chỉ thanh, Bàng Huy Vũ nghĩ rất thoải mái,

Hắn liền ưa thích người khác ở trước mặt hắn chó vẫy đuôi mừng chủ, làm ra một bộ ti tiện đáng ghét.

"Ta nói! Ta là Thối Thê cảnh 8 tầng! Không phải là Khoách mạch cảnh 8 tầng a!"

Phía trước kia một mạc thiếu niên đột nhiên cao giọng hô to, ngôn ngữ sấm đến một tia tức giận, thanh âm áp qua đã biết biên, nhất thời không đem Bàng Huy Vũ cho dọa cho giật mình.

"Thối Thê cảnh 8 tầng?" Bàng Huy Vũ hơi sững sờ, lập tức đáy lòng cười thầm, "Nho nhỏ Thối Thê cảnh 8 tầng liền dám lớn lối như vậy? Thật là không biết sống chết."

"Nhìn một mạc thiếu niên còn không rõ ràng lắm là một tình huống gì ah? Tự cho là mình Thối Thê cảnh đã là rất cao tu vi, chẳng phải biết kế tiếp khảo hạch nhân viên tu vi đều tại Khoách mạch cảnh bên trên." Bàng Huy Vũ có chút thương hại nhìn vậy không biết danh một mạc thiếu niên, người trước mắt này chỉ sợ là kế tiếp khảo hạch ở giữa duy nhất một Thối Thê cảnh tu sĩ ah? Thật là thương cảm a.

Đối với vị này một mạc mà lại có tự đại thiếu niên, Bàng Huy Vũ nhất thời dừng cảm, hắn vừa cùng các bằng hữu mình trò chuyện với nhau, một bên vênh tai lắng nghe kia một mạc thiếu niên cùng lão giả đối thoại.

"A, nguyên lai... Nguyên lai là Thối Thê cảnh a." Lão giả kia tựa hồ là có chút lảng tai, cầm bút lên, run run viết đến.

"Địa chỉ gia đình." Lão giả kia chậm chậm rãi vấn Đạo.

"... Thiên Hà trấn."

Bàng Huy Vũ vừa nghe cái này một mạc thiếu niên lại lịch, nhất thời không khỏi xuy cười một tiếng, "Ta nói chỗ nào tới không biết trời cao đất rộng gia hỏa, cảm tình là đến từ phía nam ở nông thôn hầu tử a."

...

...

Diệp Nhiên có chút bất đắc dĩ nhìn Thanh Y lão giả, lúc trước bản thân báo ra tu vi thời điểm, vừa lúc phía sau mấy người tranh cãi âm ỉ lợi hại, cộng thêm lão giả này tuổi già sức yếu, cái lỗ tai không thể nào linh nắn, tự ra bản thân chính là Thối Thê cảnh 8 tầng thời điểm, lão giả kia dĩ nhiên nghĩ trên giấy trực tiếp viết ra "Khoách mạch cảnh 8 tầng!"

Cái này số một nhất thời không đem Diệp Nhiên dọa cho hỏng, lão giả từ a, ta nào có Khoách mạch cảnh tu vi a, người đây là đang nắm gết ta đây? Hay là đang nắm gết ta đây?

Roi vào đường cùng, Diệp Nhiên không thể làm gì khác hơn là đề cao âm điệu, lúc này lão giả cuối cùng là nghe rõ.

Kế tiếp địa chỉ gia đình, Diệp Nhiên cũng là đề cao đến âm điệu trả lời, không ngờ lại nghe được phía sau nam tử cười nhạo thanh, cùng với châm chọc ngôn ngữ.

Diệp Nhiên nhìn hắn, nhìn không được nhăn cau mày, bất quá bây giờ cũng không phải là gây chuyện thị phi thời điểm, khảo hạch mới là trọng yếu nhất, cho nên Diệp Nhiên cũng không để ý tới hắn.

Không ngờ người nọ dĩ nhiên không theo không buông tha, trên mặt hiện ra khinh thường, đối về hắn nói, "Thế nào? Ta còn nói sai người? Người có cái gì không phục sao?"

Diệp Nhiên liếm liếm môi, ánh mắt bất thiện nhìn hắn, không muốn gây chuyện cũng không có nghĩa là sợ phiền phức, đối phương cái này đã có đập trên lỗ mũi mặt hiềm nghi, bản thân lui nữa khiến đi xuống, chẳng phải là thành khiến người chê cười yếu đuối?

"Nhìn một cái người kia một mạc đáng ghét, phía nam đúng là một ít không ra hóa hầu tử, tự cao tự đại, cậy mạnh thô tục; ngay cả bị chúng ta Đông Dương đế quốc cho chiếm đoạt, còn là cải biến không các người trên người tập tục xấu!" Kia y đến hoa lệ, loè loẹt nam tử không thềm nói.

Đông Dương đế quốc tại vạn năm trước bản đồ cũng không có lớn như vậy, phía nam chính xác thuộc về một cái khác đại quốc, thực lực của một nước cùng lúc đó Đông Dương đế quốc bộ dạng bằng.

Hai nước thế cùng Thủy Hỏa, tất cả chiến dịch lớn nhỏ đánh không dưới vạn tràng, từ thương vô số kẻ, hai nước con dân cừu hận càng đạt được khó có thể hóa giải tình trạng.

Sau cùng, Đông Dương đế quốc thành công chiếm đoạt đối phương, dẫn đến hôm nay bộ dáng này.

Mà bởi chính sách vấn đề, dẫn đến đế quốc bắc bộ cực kỳ phồn hoa, nam bộ có vẻ đặc biệt lạc hậu.

Cho nên tại một ít người trong mắt, đến từ phía nam đều là chút ở nông thôn thô tục ti tiện dân đen.

Có thể Diệp Nhiên chưa từng nghĩ, lại có người dám như thế cật mạnh chỉ mình mắng to, nhất thời một cổ khó diễn tả được lửa giận xông lên đầu, "Người nói cái gì?"

"Ta nói cái gì?" Bằng Huy Vũ cười lạnh một tiếng, "Ta nói các người phía nam gia hỏa mỗi người đều là tự cao tự đại gia hỏa, nhất là người, chính là Thối Thể cảnh lại đang này hô to gọi nhỏ, thật là không biết liêm sỉ!"

Phía sau mấy người rất hợp thời nghi cười ha ha.

"Thối Thể cảnh thế nào?" Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng.

"Người có biết hay không bốn trăm khảo hạch, tất cả học viên đều là tại Khoách mạch cảnh đã ngoài." Bằng Huy Vũ hung hăng thối một ngụm.

Diệp Nhiên nghe trong lòng giật mình, thật đúng là bị hắn đoán đúng, bản thân tu vi quả thật là thấp nhất 1 vi, bất quá, Diệp Nhiên có thể không có vi vậy mà e ngại, Khoách mạch cảnh tu sĩ, bản thân cũng không phải không đánh bại qua! Hà Hằng Thành chính là tốt nhất ví dụ!

"Người là duy nhất một Thối Thể cảnh học viên!" Bằng Huy Vũ chợt đánh một chút chính chuyên tâm ngồi tư liệu lão giả sử dụng được trên bàn, về mặt chế nhạo nhìn Diệp Nhiên.

Thanh Y lão giả hiển nhiên bị bất thành linh một cước cho dọa cho giật mình, cả người dường như ngủ say lúc bị bỗng nhiên tưới một thân nước lạnh như giội mình tỉnh lại, sau đó đại khí không dám suyễn, sắc mặt tái nhợt nhìn Bằng Huy Vũ.

"Người... Người làm gì..." Thanh Y lão giả há hốc mồm, chậm rãi nói, không ngờ nói còn chưa dứt lời, kia Bằng Huy Vũ hung thần ác sát mà trừng hắn liếc mắt.

"Nhìn cái gì vậy? Tao lão đầu! Muốn chết có đúng hay không?"

"Ta... Ta..." Thanh Y lão giả há miệng một cái, trên mặt hiện ra hoảng sợ chi ý.

"Người muốn làm gì?" Diệp Nhiên che ở Thanh Y trước mặt lão giả, về mặt bất thiện nhìn Bằng Huy Vũ.

"Hừ!" Bằng Huy Vũ hừ lạnh một tiếng, thấp giọng mắng một câu, "Lão bất tử đồ vật."

"Người nói thêm câu nữa!" Diệp Nhiên một thiêu mi, ngôn ngữ trong tràn đầy tức giận.

"Ai a!" Bằng Huy Vũ trừng Diệp Nhiên liếc mắt, "Thế nào? Thiếu xen vào việc của người khác! Người còn muốn làm nát vụn người tốt sao?"

"Như án lời người nói ta chính là thô tục ti tiện người, như vậy còn người?" Diệp Nhiên không sợ hãi chút nào nói.

"Người nếu không phục, nắm tay dưới thấy thật chướng!" Bằng Huy Vũ khòe miệng hơi co quắp, lập tức về mặt hung ác mà nhìn Diệp Nhiên, vuốt ve nắm tay.

"Tính... Tính..." Kia Thanh Y lão giả kéo kéo Diệp Nhiên y tay áo, sợ Diệp Nhiên bởi vì mình bộ xương già này mà cùng người khác lên tranh chấp.

Đến lúc đó làm lớn chuyện, bản thân đáy lòng càng khó chịu.

"Người... Người khảo hạch linh bài." Thanh Y lão giả đối về Diệp Nhiên nhợt nhạt cười, giờ lên một khối bạch sắc ngọc bài đưa cho hắn.

"Cái này... Chỉ là khảo hạch cần linh bài, người nhất định phải thích đáng giữ gìn kỹ." Hắn chăm chú dặn dò Diệp Nhiên.

"Ta sẽ nhớ kỹ." Diệp Nhiên nặng nề mà gật đầu, sau đó liếc mắt nhìn Bằng Huy Vũ, rồi hướng Thanh Y lão giả nói, "Người cẩn thận một chút."

"Yên tâm, ta không sao." Thanh Y lão giả chĩa chĩa xa xa chạy tới chấp pháp người.

"Lão gia tử kia, ta trước hết đi." Diệp Nhiên cùng Thanh Y lão giả cáo biệt, mang theo thuộc về mình khảo hạch linh bài đi trước trống trải sân bãi.

"Hừ!" Thấy Diệp Nhiên yên lặng ly khai, Bằng Huy Vũ hừ lạnh một tiếng, trong mắt hiện ra lướt một cái sát ý, tiểu tử, kẻ tiếp khảo hạch ở giữa, lão tử nhất định phải đùa chơi chết người!

Chỉ là Bằng Huy Vũ không biết là, Diệp Nhiên đáy lòng cũng là như vậy nghĩ.

Có chấp pháp người uy hiếp, Bằng Huy Vũ cũng là đang hoàng hoàn thành linh khảo hạch linh bài, tiến nhập sân bãi ở giữa, suu tầm xung quanh một lần, cũng không có phát hiện Diệp Nhiên tung tích, chỉ phải thấp giọng mắng một câu.

Mà khảo hạch các học viên nhìn thấy Diệp Nhiên đến, không khỏi phát ra một trận cười vang.

"Ồi chào ôi chào ôi chào, người xem người xem!"

"Thế nào, để làm chi nhất kinh nhất sạ?"

"Người xem tiểu tử kia tu vi mới Thối Thế cảnh 8 tầng, hẳn là thế nào tiến nhập Nguyệt Hoa học viện?"

"Ồi chào, thật đúng là! Ta phỏng chừng tiểu tử này là đi cửa sau tiến đến."

"Đến lúc đó khảo hạch, hẳn chẳng phải là lập tức sẽ bại lui?"

"Ta xem hẳn liền là tới tự rước lấy nhục!"

"Nguyệt Hoa học viện thật là không có roi, hiện tại ngay cả cái gì rác rưởi đồ chơi đều chiêu tiến đến!"

"Không có việc gì, ngược thời điểm chúng ta sức cạnh tranh không phải là nhỏ rất nhiều nha!"

"Có đạo lý!"

"..."

Diệp Nhiên chưa từng nghĩ, đô thành nội mọi người cũng như này thế lực, mình tựa như chính xác 1 cái tạo hình quái dị hầu tử, bị mọi người chỉ trích đến.

Đột nhiên, mọi người ở đây nghị luận âm ỉ, chỉ trích thời điểm, một trận mãnh liệt kinh phong từ Diệp sau đó vác truyền đến.

Vậy xem mọi người đều phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16:: Từ trên trời giáng xuống

Một gã đáng người cường tráng hán tử đi tới Diệp sau đó biên, nhe cười một tiếng sau, đột nhiên động thủ đánh lên Diệp Nhiên.

Tên này cường tráng hán tử họ Trương, danh Thiên Tích, Khoách mạch cảnh 2 tầng, mọi người đối với hắn cũng không xa lạ gì, bởi vì hắn là vòng tròn nội nổi danh hung tàn, cộng thêm hắn kích hoạt Nhị trọng huyết mạch —— "Xích Khuyển huyết mạch", cho nên hắn bị mọi người xưng là chó điên.

Trương Thiên Tích tuy rằng xuất thân không cao, thế nhưng hắn chỉ bằng bản thân không muốn sống đầu pháp, cho nên dẫn đến tất cả mọi người sợ hãi hắn 3 phần, trong ngày thường hắn cũng là hung tàn hiếu chiến, ý vào bản thân tu vi cao thâm, khi nam phách nữ sự tình cũng không có bớt làm.

Hiện tại mọi người thấy chó điên Trương Thiên Tích đối tiểu tử kia xuất thủ, cũng không nhịn được phát ra một tiếng thét kinh hãi, tiếng hô sấm đến một tia tiếc hận, bởi vì bọn họ biết tiểu tử này phải đến xui xẻo.

Bị chó điên dễ mất tới người, cuối cùng hạ tràng cực kỳ thảm liệt, tốt nhất kết cục chó quá vào tàn phế.

Chỉ là khiến mọi người kinh ngạc chính xác, kia tu vi thấp tiểu tử dĩ nhiên phản ứng cấp tốc né tránh tới, chó điên Trương Thiên Tích đánh lên dĩ nhiên không có thể thành công.

"Uy uy uy! Ta không hoa mắt ah, chó điên có đúng hay không nhường?" Một gã vậy xem học viên vẻ mặt khó có thể tin, vội vã kéo một chút khác trên băng hữu y phục vấn Đạo.

"Không.. Không có chứ? Ta xem tiểu tử kia thân hình hoảng động một cái, liền né tránh." Một gã khác học viên xoa xoa con mắt, có chút không xác định trả lời, bởi vì Diệp Nhiên thân ảnh quá nhanh, thân là Khoách mạch cảnh 1 tầng hắn, chưa từng có thể hoàn toàn bắt được Diệp Nhiên hành động quỹ tích.

Người chung quanh cũng là nghị luận âm ỉ, đối với chó điên Trương Thiên Tích đánh lên thất bại biểu hiện kỳ kinh ngạc, lập tức biến thành bất mãn,

"Chó điên, người thế nào khiến cho? Hôm nay là không phải là không com a? Như vậy chưa từng có thể thành công?"

"Chính là chính là, ngay cả Thối Thế cảnh gia hòa người đều thu thập không, còn là nhanh đi về ăn com đi, còn tham gia cái gì khảo hạch."

"..."

Trương Thiên Tích bản thân cũng là rất buồn bực, hắn có chút kinh ngạc nhìn Diệp Nhiên kia sáu tiểu thân bản, không rõ Diệp Nhiên rốt cuộc là thế nào né tránh, hắn biết rõ đã biết một kích cũng không có nhường, đây chính là ngay cả Khoách mạch cảnh tu sĩ đều không có biện pháp phản ứng kịp, thế nhưng tiểu tử này chính là Thối Thê cảnh 8 tầng dĩ nhiên tài năng ở như vậy trong khoảng thời gian ngắn phản ứng kịp, đồng thời làm ra chính xác động tác, thật là làm cho người phải hiếu kỳ a.

Đối mặt mọi người trêu chọc, Trương Thiên Tích quay đầu lại hung hăng trừng mắt nhìn kia e sợ cho thiên hạ bất loạn gia hỏa môn liếc mắt, "Thiếu cho lão tử xen vào việc của người khác, cẩn thận lão tử ngay cả các ngươi cùng nhau đánh!"

...

...

Diệp Nhiên sắc mặt có chút khó coi nhìn kia cường tráng hán tử, hắn không rõ bản thân có chỗ nào không đúng, dĩ nhiên chọc cho người khác âm thầm đánh lên mình, may bản thân tập được Huyền ảnh bước, khả năng tại như vậy thời gian ngắn ngủi nội phản ứng kịp, nếu không mình tất nhiên phải tao uổng.

"Ngươi muốn làm gì?" Diệp Nhiên sắc mặt hắng giọng nhìn kia bị mọi người xưng là chó điên hán tử,

Đáy lòng không khỏi dâng lên một cỗ chuẩn xác cảm, hán tử kia diện mục dữ tợn biểu tình thật đúng là như cục 1 cái rò cầu.

"Làm gì?" Trương Thiên Tích cười lạnh một tiếng, "Thay học viện dọn dẹp một chút môn hộ."

"Thanh lý môn hộ?" Diệp Nhiên lạnh giọng vấn Đạo, "Ngươi lời này là có ý gì?"

"Nguyệt Hoa học viện là địa phương nào?" Trương Thiên Tích chia chia mặt đất, "Nơi này chính là bảy đại học viện!"

Diệp Nhiên mắt lạnh nhìn tự mình nói chó điên, đáy lòng nhin không được mỉm cười, cảm tình còn là bởi vì mình tu vi thấp, lọt vào người khác khinh thường, cho là mình là một dễ khi dễ yếu đuối a!

"Ngươi vậy là cái gì tồn tại?" Trương Thiên Tích hí mắt nhìn Diệp Nhiên, sau đó hung hăng thổi một bãi nước miếng, "Thối Thê cảnh 8 tầng gia hỏa! Tu vi như vậy thấp hạ, ta thật là không rõ ngươi là thế nào tiến đến học viện!"

"Như ngươi bực này phế vật nên tự giác một chút, sớm lẫn đi Nguyệt Hoa học viện, ở đây không là cái gì rác rưởi đều có thể tiến đến!"

Vậy xem mọi người thấy chó điên Trương Thiên Tích làm nhục như vậy Diệp Nhiên, nhộn nhịp phát ra từng đợt khoan khoái hí,

"Nói cho cùng! Đem cái này rác rưởi đá đi ra ngoài!"

"Chó điên, giết chết hắn! Cho hắn biết bảy đại học viện không phải là người nào đều có thể tiến đến!"

"Giết chết hắn! Giết chết hắn!"

"Nếu ta chính xác rác rưởi, ngươi lại được cho cái gì?" Một cỗ giận tại Diệp Nhiên đáy lòng thiêu đốt, hắn lạnh giọng nói, Huyền ảnh bước trong nháy mắt phát động, chớp mắt đó là đi tới Trương Thiên Tích trước mặt, xen lẫn bàn bạc Lôi Đình chỉ lực nắm tay đối về Trương Thiên Tích bộ mặt hung hăng đánh ra.

Vậy xem học viện môn một mảnh ồ lên, tiểu tử này không muốn sống, dĩ nhiên chủ động đi khiêu khích chó điên! Hoàn toàn bị chọc giận chó điên sẽ đem ngươi xé thành mảnh nhỏ!

Dựa theo bọn họ nghĩ cách, chó điên Trương Thiên Tích nhiều lắm giáo huấn một chút tiểu tử kia tính là, thế nhưng hiện tại tiểu tử này dĩ nhiên không biết sống chết chủ động khiêu khích chó điên, kia cuộc nháo kịch này, cũng không phải là dễ dàng như vậy là có thể kết thúc.

Không thấy máu, chó điên sao sẽ bỏ qua?

"Háo tiểu tử! Dám can đảm khiêu khích ta!" Trương Thiên Tích đáy lòng dâng lên một cỗ tức giận, hắn quyết định chú ý hắn muốn tiểu tử này sống không bằng chết, trước phế hắn hai chân lại nói!

Mặc dù có chút kinh ngạc Diệp Nhiên tốc độ, thế nhưng Trương Thiên Tích dù sao cũng là Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ, phản ứng lực so người khác mạnh hơn trên rất nhiều.

Đối mặt Diệp Nhiên như vậy rất mạnh một kích, Trương Thiên Tích có vẻ không chút hoang mang, thậm chí có điểm coi thường, Thối Thê cảnh 8 tầng, hừ! Có thể có uy lực gì.

Kết quả là hắn không đếm xỉa tới xòe bàn tay ra đi đón một quyền này, sau đó một cỗ cường đại lực lượng kéo tới, trong đó còn kèm theo một cỗ tê dại chí ý, trong nháy mắt đưa bọn họ lực lượng hóa giải.

"Ách..."

Trương Thiên Tích sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt, tê dại chỉ ý tại trong cơ thể hần qua lại vọt động, khiến cả người hần nói không hơn khí lực.

"Ba!"

1 cái bàn tay phiến tại trên mặt hần, khiến hần nghĩ nóng bỏng đau.

"Người..." Trương Thiên Tích trong nháy mắt bị bất thành linh bạt tai cho đánh mông, bao lâu không ai dám lớn lối như vậy đối đãi bản thân, từ bản thân cái loại này không muốn sống đầu pháp truyền ra tới, những thứ kia cái thể gia các đệ tử có ai không sợ bản thân? Bọn họ có ai dám cùng mình liều mạng? Bọn họ có ai dám làm nhục như vậy bản thân?

Hôm nay, hần lại bị 1 cái vô danh tiểu tốt cho trước mặt mọi người phiến bạt tai, đủ loại mặt trái tâm tình xông lên đầu, khiến hần hai mắt biến thành đỏ như máu.

"Thế nào?" Diệp Nhiên cười nhạt một câu, "Người có cái gì tốt không phục? Không phải nói ta là phế vật sao? Kia bị phế vật về mặt người có thể được cho cái gì?"

Ở đây các học viên đều bị ồ lên, lúc trước Diệp Nhiên khiêu khích chó điên đã để cho bọn họ nghĩ đủ vô cùng kinh ngạc, kế tiếp cử động càng làm cho bọn họ thiếu chút nữa không đem trông mắt cho tròng ra ngoài, chó điên lại bị một Thối Thể cảnh 8 tầng phế vật cho phiến bạt tai?

Thế giới này đến tột cùng là thế nào? Chó điên cái này sơ suất có thể hay không sơ suất quá mức? Đồng đạo các học viên đại nào còn đang mê man ở giữa, rồi lại nghe Diệp Nhiên kia kiêu ngạo ngôn ngữ, đầy lòng nhất thời cả kinh, hết hết, chó điên cái này muốn đại khai sát giới.

Chúng các học viên nhộn nhịp thoái nhượng, sợ bị bắn tung tóe một thân Huyết.

"Tiểu tử người!" Trương Thiên Tích trên mặt hiện ra từng đạo đỏ như máu điều vặn, hần liếm liếm phát khô môi, trong miệng phát ra một tiếng như đã thú rống giận, "Cho lão tử chịu chết đi!"

"Xích Khuyển huyết mạch!"

Trương Thiên Tích trong nháy mắt kích hoạt bản thân huyết mạch chi lực, cả người sinh trưởng ra rậm rạp râu tóc, tứ chi dài ra bén nhọn lợi trào, thân thể hơi hướng phía trước nghiêng, đối về Diệp Nhiên nhào qua.

"Hừ!" Diệp Nhiên lâm nguy không sợ, một tiếng hừ lạnh sau, hai tay toát ra từ sắc Lôi quang, ở trong không khí phát ra "Két két" thanh âm, trực tiếp nghênh đón.

"Phế vật này dĩ nhiên cũng kích hoạt huyết mạch chi lực?"

Không ít quan sát học viên trong mắt lộ ra đồ kị vẻ, bọn họ xuất thân từ đô thành, gia thế cũng không sai, duy nhất tiếc nuối chính xác không có kích hoạt huyết mạch chi lực, ; đây là thấy Diệp Nhiên triển lộ ra huyết mạch chi lực, nhộn nhịp sinh lòng không cam lòng, đầy lòng cầu khẩn chó điên hung hăng đem Diệp Nhiên giết chết!

"Thình thịch!"

2 quyền tương đối, phát ra nhất thanh muồn hưởng.

"Cái này..." Trương Thiên Tích phát ra một tiếng gầm nhẹ, hần không nghĩ tới Diệp Nhiên lực lượng dĩ nhiên so với hần không kịp nhiều khiến, hai người dĩ nhiên rơi vào một loại trạng thái giằng co, bữa này lúc khiến hần thẹn quá thành giận.

"A!" Trương Thiên Tích phát ra gầm lên giận dữ, trên tay lực lượng đột nhiên tăng, nếu muốn đánh Diệp Nhiên cái xuất kỳ bất ý.

Không ngờ theo Trương Thiên Tích lực lượng tăng, Diệp Nhiên dĩ nhiên cũng tăng cường lực lượng.

"Thối Thể cảnh 8 tầng tu vi làm sao có thể có như vậy lực lượng?" Trương Thiên Tích đầy lòng dâng lên một cỗ hoảng sợ chỉ ý.

Mà Diệp Nhiên cũng là có chút hưng phấn, không nghĩ tới thân thể mình đựng phải Lôi Điện tẩy lễ, dĩ nhiên cường hần đến trình độ như vậy, lại có thể có thể trực diện Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ!

Vậy xem các học viên xem trực cau mày, chó điên như thế nào cùng hần giằng co a? Vì sao không có kết quả điểm tạm dừng trực tiếp giải quyết hần đây?

Bất quá bây giờ bọn họ cũng không dám nói chuyện lớn tiếng, chỉ có thể trầm mặc quan sát.

"A!"

Đột nhiên, tràng địa thượng phương phát ra một tiếng đau kêu, đánh vỡ trầm mặc không khí, mọi người nhộn nhịp ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện một đạo thân ảnh từ thiên không mà hàng, trực tiếp đập rơi vào Diệp Nhiên cùng Trương Thiên Tích ngay chính giữa.

Diệp Nhiên cùng Trương Thiên Tích đồng thời tránh lui, cho nhau nhìn đối phương, tựa hồ ai cũng không phục.

Mà đúng lúc này, một tay nắm Diệp Nhiên chân.

Kia rớt thân ảnh rơi xuống dĩ nhiên là cá nhân, người nọ dáng dấp thâm trầm, mặt mũi bầm dập, máu tươi từ trên trán trực tiếp chảy xuống đến trong miệng, máu chót nhất chính xác, trong miệng hắn 2 cái răng cửa tựa hồ là bị người cho đánh bay.

"Người làm gì thế?" Diệp Nhiên liên tiếp lui về phía sau một bước, có chút vô cùng kinh ngạc nhìn vóc người này nhỏ gầy, dáng dấp thâm liệt thiếu niên.

"Cứu... Mau cứu ta." Kia thâm trầm thiếu niên tuy rằng bị đánh bay 2 cái răng cửa, thế nhưng đọc nhãn rõ từng chữ như trước rõ ràng, hắn đối về Diệp Nhiên phát ra bản thân viện trợ.

"Người cút ngay cho ta! Không nên quấy rầy đôi ta trong lúc đó tính toán." Không ngờ Trương Thiên Tích trực tiếp xông về phía trước, một cước như muốn đá văng, lại bị Diệp Nhiên cho ngăn cản.

Cùng lúc đó, một đạo càn rỡ tiếng cười điên cuồng truyền đến, "Thật là chết đồ đâu? Bị ta đánh đi nơi nào?"

Mọi người nhốn nháo tránh ra đường, một nam tử đi tới.

Diệp Nhiên con ngươi hơi co lại, đưa qua tới nam tử đứng là lúc trước cùng mình có mâu thuẫn Bàn Huy Vũ.

"Nguyên lai là Bàn thiếu gia a." Trương Thiên Tích nhìn thấy tới, hơi kinh ngạc, sau đó cười ha ha một tiếng, hiển nhiên hai người chính xác quen biết đã lâu.

"Yêu." Bàn Huy Vũ một thiêu mi, lập tức liền ôm quyền, "Chó điên thật là đã lâu không gặp a."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Đường Tuyên

Bị Bàn Huy Vũ xưng là chó điên, Trương Thiên Tích cũng không tức giận, mà chính xác có chút tò mò nhìn kia từ Thiên mà rớt gia hỏa hỏi, "Bàn thiếu gia, người ở đây chơi chính xác kia vừa ra a?"

Bàn Huy Vũ đến nay đều không phát hiện Diệp Nhiên, đối về Trương Thiên Tích cười ha ha một tiếng, "Có một Thối Thê cảnh phế vật trà trộn vào khảo hạch, còn đối với ta nói năng lỗ mãng, ta vừa lúc tốt giáo dục hắn một phen đây!"

"A?" Trương Thiên Tích hơi kinh ngạc, tháng này hoa học viện nhập viện tư cách lúc nào trở nên thấp như vậy? Dĩ nhiên lại có Thối Thê cảnh tu sĩ trà trộn vào tới?

"Thật đúng là xảo, ta đây cũng có cái Thối Thê cảnh đồng cặn bã rất là càn rỡ đây!" Trương Thiên Tích chỉ vào Diệp Nhiên nói.

"Phải không?" Bàn Huy Vũ theo hắn chỉ phương hướng nhìn lại, nhất thời sững sốt, chợt khoe miệng hiện ra lút một cái lãnh ý, "Tiểu tử, không nghĩ tới người dĩ nhiên tàng ở bên cạnh."

"Tàng? Ta tại sao muốn tàng?" Diệp Nhiên không thềm bĩu môi, đáy lòng cũng trầm xuống, cái này tốt, một chút đụng phải 2 cái cây mạnh vô lễ gia hỏa.

"Thế nào? Bàn thiếu gia nhận thức hắn?" Trương Thiên Tích hơi kinh ngạc, từ Bàn Huy Vũ trong giọng nói, hắn rõ ràng có thể phát giác lút một cái tức giận, cảm tình tiểu tử này chộc cho người thật đúng là nhiều a!

"Nhận thức?" Bàn Huy Vũ cười lạnh một tiếng, "Có chút hơi ân oán thôi, hiện tại thật tốt cùng nhau giải quyết!"

"Ha ha ha ha!" Trương Thiên Tích cười to, đối về Bàn Huy Vũ nói, "Vừa lúc ta cũng cùng hắn có điểm ân oán, hai ta cùng nhau dạy hắn làm người?"

"Vậy nhìn ai tốc độ nhanh hơn!"

Hai người nhìn nhau cười, thân ảnh nghe tin lập tức hành động, đối về Diệp Nhiên trực tiếp tiến lên.

Vây xem các học viên, mỗi người đều biểu hiện kỳ vô cùng kinh ngạc, tiểu tử này rốt cuộc là làm cái gì thiên lý bất dung sự tình? Dĩ nhiên chộc cho Bàn Huy Vũ cũng không thoải mái, thật là thương cảm a.

Xem ra trận chiến đấu này phải đổi thành đàn ầu, hi vọng tiểu tử kia mệnh cứng rắn điểm, không muốn trực tiếp chết ở sân bãi trong.

Mà lúc trước bị Bàn Huy Vũ đập bay nam tử gãy yếu thấy thế, nhất thời biến sắc, trong miệng không ngừng lẩm bẩm,

"Làm sao bây giờ làm sao bây giờ?"

Nếu là bị hai người bọn họ liên thủ đối phó mà nói, bản thân tất nhiên phải tao ương.

"Hừ!" Diệp Nhiên lúc này đứng ở nơi này nam tử gãy yếu trước mặt, hiển nhiên là muốn đảm bảo nam tử gãy yếu.

Nam tử kia thấy thế, trong lòng nhện không được run lên.

Diệp Nhiên sắc mặt ngưng trọng, đối mặt Bàn Huy Vũ cùng Trương Thiên Tích hai người cộng đồng rất mạnh thế công, hấn không dám có chút khinh thường, lập tức đem Lôi Đình huyết mạch kích hoạt, phóng xuất ra Lôi Điện quần toàn thân.

Từng đạo tử sắc văn lộ hiện lên tại Diệp Nhiên mặt ngoài thân thể.

Diệp Nhiên song chưởng đều xuất hiện, một tả một hữu đem hai người đánh thẳng tới nắm tay cho tiếp được.

"Thật là cuồng vọng!"

Thấy Diệp Nhiên dĩ nhiên nếu muốn lấy lực một người ngạnh kháng hai người liên thủ thế công,

Bàn Huy Vũ đáy lòng nhện không được lắc đầu, phảng phất đã nhìn thấy Diệp Nhiên thảm bại ngã xuống đất cảnh tượng.

"Tam trọng Lôi Đình chi lực!"

Diệp Nhiên bàn tay giữa tử sắc Lôi quang trở nên đặc biệt rực rỡ đẹp mắt, cất giấu trong đó lực lượng càng không giống bình thường.

"Thình thịch!"

Một tiếng vang thật lớn, chợt một đạo khí lăng cuộn cuộn ra, bụi mù bay lên.

Vây xem mọi người nhện nhịp tránh lui,

"Mãnh liệt như vậy thế công, tiểu tử kia còn có thể sống được tới sao? Đến lúc đó học viện bên này có thể hay không trách phạt xuống tới?"

"Mặc kệ nó, chúng ta liền một quần chúng vây xem, căn bản lần lượt không chúng ta nửa một ít chuyện; xem uy lực này, tiểu tử kia hẳn là trực tiếp hóa thành Huyết bùn ah?"

"Thật là thương cảm a!"

Mà mọi người ở đây nghị luận âm ỉ thời điểm, trong khói mù truyền đến lừng đạo kinh nghi thanh,

"Chuyện gì xảy ra?"

"Điều này sao có thể?"

Bụi mù tán đi, mọi người phát hiện, Diệp Nhiên dĩ nhiên hoàn hảo không tổn hao gì đứng tại chỗ, mà Bàn Huy Vũ cùng Trương Thiên Tích cũng về mặt hồ nghị đứng ở cách xa nhau mấy trượng chi địa.

"Thế nào khiến cho?"

Quần chúng vây xem mắt lớn trừng mắt nhỏ, Diệp Nhiên như vậy chưa từng chuyện? Đùa gì thế?

"Trái lại xem nhẹ các ngươi, không nghĩ tới ngươi phé vật lại có chút môn đạo!" Bàn Huy Vũ sắc mặt âm trầm, đối với lần đầu tiên thất bại, hấn biểu hiện kỳ rất là phần nộ, mình và Trương Thiên Tích 2 cái Khoách mạch cảnh tu sĩ liên thủ, dĩ nhiên không có thể bắt Thối Thể cảnh Diệp Nhiên, điều này làm cho hấn có chút thẹn quá thành giận.

"Lần này, ta muốn động thật cách!"

Bàn Huy Vũ gầm lên giận dữ, mặt ngoài thân thể hiện ra một đạo màu lam nhạt thủy mạc, đây là hấn huyết mạch chi lực, lạnh Vũ huyết mạch, chính là cực kỳ hiếm thấy Tam trọng huyết mạch, uy lực không giống tầm thường.

Mà bên kia Trương Thiên Tích cũng là găm lên giận dữ, đáy lòng sát ý trước đó chưa từng có tràn đầy, hấn hạ quyết tâm, ngay cả là chấp pháp người tới, hấn cũng muốn đem Diệp Nhiên cho làm thịt!

"Xích Khuyển huyết mạch!"

Hai người kích hoạt huyết mạch chi lực, lần thứ hai liên hợp xuất thủ.

"Hô!" Diệp Nhiên hít sâu một hơi, quyết định không hề ần dấu, chuẩn bị trực tiếp thi triển ra Ngũ trọng huyết mạch chi lực, tới đối mặt hai vị Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ liên hợp tiến công.

"A!" Diệp Nhiên nổi giận găm lên một tiếng, cả người giống như Lôi Thần giáng thế, trực tiếp xông lên trong cơ thể Lôi Điện chi lực đang ở từng giọt từng giọt nổi lên, tùy thời theo mà chuẩn bị bộc phát.

"Dừng tay!"

Nhưng vào lúc này, một đạo thân ảnh xông lại, trực tiếp lưỡng đạo trong ba người uổng.

Diệp Nhiên đúng lúc thu hồi Lôi Điện chi lực, thế nhưng trùng kích thế là một dừng lại, mà trái lại Bàng Huy Vũ cùng Trương Thiên Tích, căn bản sẽ không ngừng tay ý tứ, theo bọn họ, coi như là Thiên Vương lão tử tới, cũng chiếu giết không lầm.

Đạo thân ảnh kia cực độ nguy hiểm, vô cùng có khả năng trực tiếp bị 3 người chi lực xé thành mảnh nhỏ.

"Lên!" Kia đến thình lình xảy ra thân ảnh phát ra một chữ, thanh âm có chút non nớt, khiến Diệp Nhiên có chút kinh ngạc, thế nhưng càng làm cho hấn nghĩ kinh ngạc chính xác, đạo thân ảnh kia dĩ nhiên nhẹ nhàng đánh ra 3 chưởng, đã đem 3 người thể hóa giải, sau đó lại là mấy chưởng đánh ra, Diệp Nhiên bao quát Bàng Huy Vũ hai người cảm thụ được một cỗ nhu hòa chi lực, dĩ nhiên an ổn tách biệt rơi xuống đất.

Như vậy hiểm cảnh, lại bị như vậy hời hợt hóa giải.

"Tên cháu trai nào dám phá hỏng ta chuyện tốt?" Trương Thiên Tích thân hình ổn định, tận lực bồi tiếp chửi ầm lên dâng lên.

"Ngươi đây là ý gì?" Đạo kia thanh âm non nớt thân ảnh không vui nói.

Bàng Huy Vũ lập tức lùi kéo kéo Trương Thiên Tích y tay áo, ý bảo hấn thấy rõ ràng người; Trương Thiên Tích sắc mặt trong nháy mắt liền biến, trên mặt lúc đỏ lúc trắng, sau cùng chỉ có thể dỗi bực nói một tiếng, "Nguyên lai là tiểu bá vương, lúc trước tại hạ nói bất kính, mong rằng tiểu bá vương tha lỗi nhiều hơn."

Diệp Nhiên cái này mới nhìn rõ người, nhất thời nghĩ một trận kinh ngạc, lúc trước đem bản thân 3 người dễ dàng tách biệt, hóa giải nguy cơ thân ảnh dĩ nhiên là 1 cái không được 12 tuổi hài đồng.

Còn hài đồng mi thanh mục tú, da trắng nõn, lớn lên rất tuấn tú, đen sẫm tóc dài cuộn tròn, một cây mảnh trâm ổn định xuyên vào ở trong đó, quần áo hắc sắc đẹp đẽ quý giá trường bào Hợp Thể ăn mặc tại ngoài trên người, cho ngoài tăng vài phần lạnh lùng nghiêm nghị chi ý.

Như vậy một thần thái sáng láng hài đồng giống như từ họa trong đi tới Tiên Nhân thông thường, khiến người ta nghĩ rất kinh diễm.

Kèm theo hài đồng xuất hiện còn có một đàn mắt hiện lên hoa đào nữ tử, vừa thấy được đứa bé kia liền phát ra từng tiếng thét chói tai,

"Đường Tuyền thật là quá soái, chỉ hận ta so với hấn lớn tuổi vài tuổi, đã định trước không có duyên với hấn!"

"Không có việc gì không có việc gì, ta còn có cái muội muội, niên kỷ vừa lúc cùng hấn xấp xỉ."

"Được ah, muội muội ngươi cũng còn không gầy nải đây..."

Kèm theo một đám hoa si nữ xuất hiện, tràng diện trong nháy mắt trở nên náo nhiệt lên.

"Khảo hạch trong lúc không được tư đầu." Mặc dù bị nhiều như vậy nữ tử ái mộ, đường Tuyền cũng không có nửa điểm tâm tình ba động, hấn chỉ là lạnh lùng xem Bàng Huy Vũ bên kia liếc mắt.

"Minh bạch."

Bàng Huy Vũ cùng Trương Thiên Tích sắc mặt biến được cực vi khó coi, có chút cảm giận bất bình xem Diệp Nhiên liếc mắt, chợt trăm miệng một lời trả lời; nếu là tới là chấp pháp người bọn họ cũng không phải sợ, đem Diệp Nhiên cái này xuất thân người ti tiện giết đó là giết, thế nhưng người hết lần này tới lần khác chính xác tiểu bá vương đường Tuyền, bọn họ phục cũng phải phục, không phục cũng phải phục.

"Tiểu tử, coi như ngươi vận may! Bất quá ta cũng sẽ không cứ như vậy buông tha ngươi!"

Kết quả là, Bàng Huy Vũ cùng Trương Thiên Tích tức giận lưu lại một câu, cứ như vậy thối lui, trận này đánh nhau lúc đó kết thúc.

Đường Tuyền có chút ngạc nhiên xem Diệp Nhiên liếc mắt, lúc trước sấm dậy ba động hấn cũng phát giác ra được, nếu không phải mình đột nhiên xuất

thủ, Diệp Nhiên đứng lúc thu lực, như vậy Bằng Huy Vũ cộng thêm Trương Thiên Tích vô cùng có khả năng thất bại, thân chịu trọng thương.

Thối Thế cảnh 8 tầng tu sĩ lại có cường đại như vậy sức bật? Cái này không khỏi khiến Đường Tuyên nhìn hơn Diệp Nhiên hai mắt.

Nhận thấy được Đường Tuyên đang quan sát bản thân, Diệp Nhiên hồi lấy cười, đối với cái này trên đường xuất thủ tương trợ, ngăn lại trò khôi hài thần bí hài đồng, Diệp Nhiên còn là tâm tồn cảm kích.

Đường Tuyên đối về Diệp Nhiên khẽ gật đầu, chợt cũng rời đi, mọi người không khỏi chủ động tách biệt một con đường, khiến ngoài thông qua.

"Tiểu bá vương đường Tuyên, quả nhiên danh bất hư truyền." Đứng lúc này, bây giờ bị Bằng Huy Vũ đánh thiếu 2 cái răng cửa thiếu niên gầy yếu đột nhiên mở miệng nói, "Dựa vào một lời liên khiến cái này 2 lui tán. "

? Diệp Nhiên nghe vậy cười khẽ, lúc trước cũng không biết là ai bị trong đó 1 vị đánh cho oa oa kêu to.

"Đường Tuyên là ai?" Diệp Nhiên có chút ngạc nhiên mà hỏi thăm.

"Đường Tuyên người cũng không nhận ra a?" Kia thiếu niên gầy yếu liếm liếm bản thân chảy máu đôi cẳng trên, có chút ngạc nhiên trả lời, "Đô thành Đường gia tiểu thiếu gia."

"Đường gia?"

"Đường gia người cũng không biết?" Thiếu niên kia ngồi xổm người xuống ra, trên mặt đất tìm kiếm bản thân thiếu sót răng cửa, "Đường gia thế nhưng đô thành nổi tiếng tâm lưng lấy đại gia tộc, đại cự đầu tồn tại, toàn bộ đô thành có thể cùng Đường gia sánh vai gia tộc có thể đếm được trên đầu ngón tay, kia Bằng Huy Vũ Bằng gia ngay cả Đường gia một cây đầu ngón chân đều so ra kém "

"Lợi hại như vậy?" Diệp Nhiên hơi kinh ngạc.

"Đó là tự nhiên!" Kia thiếu niên gầy yếu lòng tràn đầy vui mừng đem thiếu sót 2 cái răng cửa cho nhặt lên, "Nếu có thể cùng đường Tuyên trở thành bằng hữu, đây chính là cả đời cũng không lo ăn uống."

"Người cái này cái gì tư tưởng." Diệp Nhiên có chút không thể làm gì lắc đầu, chợt lại nghĩ tới lúc trước đến thiếu niên gầy yếu đem bản thân đẩy ra ngoài tràng diện, nhất thời không khỏi có chút cảm tức, hung hăng chụp ngoài lưng một chút, "Nói, người là ai?"

"Ồi chào! Ta răng!" Thiếu niên gầy yếu bất đắc dĩ nhìn kia 2 cái một nhập trong đám người răng cửa, xoay đầu lại nhìn Diệp Nhiên, "Tại hạ giang thiên! Thối Thế cảnh 8 tầng tu sĩ, thỉnh chỉ giáo nhiều hơn, thử hỏi các hạ cao tính đại danh..."

"Diệp Nhiên." Diệp Nhiên đối về hắn cười nhạt.

"Diệp Nhiên a!" Giang thiên xòe bàn tay ra thở dài nói, "Tên rất hay, thật là không bàn mà hợp ý nhau Thiên Địa Đại Đạo, thảo nào như vậy sinh mệnh..."

Giang thiên còn muốn tiếp tục khen đi xuống thời điểm, giám thị giám khảo lại xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18: Vô tình gặp được Giang Thiên

Một gã mặc học viện phục trung niên nam tử đi tới sân bãi trên đài cao, nhìn dưới đài rậm rạp 500 danh khảo hạch học viên, hắng giọng nói, "Mọi người khòe, ta là lần này khảo hạch giám thị người, ta trước là đại gia giới thiệu một chút kế tiếp khảo hạch quy tắc."

"Kế tiếp khảo hạch đại gia gần tiến nhập 1 cái ảo trận ở giữa tiến hành học viên cùng giữa học viên tranh đoạt."

"Nghĩ đến mọi người đều là biết tranh đoạt mục tiêu là cái gì sao? Không sai tranh đoạt mục tiêu đó là mỗi một vị học viên đeo trên người đến linh bài; bị một vị khác học viên cướp giật đến linh bài, thì ý nghĩa người bị đào thải."

"Lần này khảo hạch thời gian là một ngày, cướp giật đến linh bài số lượng tối đa người, sẽ thu được học viện phong phú thưởng cho."

"Như vậy, xin hỏi đại gia có ý kiến gì không?" Kia giám thị người nam tử hỏi.

"Không có!"

"Tốt, ta tuyên bố, lần này khảo hạch bắt đầu!"

Ngay sân bãi phát ra từng đợt rung động, ảo trận gần mở ra lúc, phía trước Bàng Huy Vũ đột nhiên la lớn,

"Ảo trận ở giữa, nếu ai có thể cung cấp phế vật kia hành tung, ta trọng trọng có phần thưởng!"

Phế vật kia là ai, đại gia lòng biết rõ, nghe được Bàng Huy Vũ một câu cuối cùng trọng trọng có phần thưởng, mỗi một người đều bắt đầu xuẩn xuẩn dục động, dù sao Bàng gia tài đại khí thô, Bàng Huy Vũ cũng là xuất thủ hào phóng, ngược thời điểm cung cấp Diệp Nhiên tung tích, nghĩ đến thù lao tất nhiên xa xỉ.

Trong lúc nhất thời, chúng mắt người đều nhìn Diệp Nhiên, phảng phất là một con chí sói đói thấy một con tay trời gà không chặt thú săn.

"Ai!" Kia Giang Thiên nghe vậy, đầu cho Diệp Nhiên 1 cái thương hại ánh mắt, phảng phất là sống tự cầu nhiều phúc.

"Hừ." Diệp Nhiên trái lại không sợ hãi chút nào, đáy lòng cười lạnh một tiếng, ta chính ước gì ngươi tới đây, thù mới hận cũ cùng nhau giải quyết, ta nhất định Nhiên muốn đánh cho ngươi ngay cả mẹ ngươi đều không nhận ra!

Từ sắc sương mù dâng lên, trận pháp hoàn toàn kích hoạt, trước mắt mọi người một hắc, thoáng qua giữa liền tới đến một cái thế giới khác.

"Nơi này là?" Diệp Nhiên phát hiện mình một thân một mình tại 1 cái yên lặng sơn cốc giữa, xung quanh cây cỏ tươi tốt, thế nhưng bên cạnh lại không có một bóng người, rất hiển nhiên, ảo trận chính xác đem tất cả mọi người cho phân tán ra tới.

Quan sát một phen cảnh vật chung quanh, Diệp Nhiên trực tiếp không hề che giấu đi ở giữa lộ, một bộ rất sợ người khác không biết mình ở chỗ này đáng đáp.

Ngươi không phải là muốn tìm được ta sao? Cùng với trốn trốn tránh tránh, che che giấu giấu, chẳng bằng ta trực tiếp đi tới, cho ngươi trực tiếp tới, thật sớm điểm tướng ngươi cái này tai họa giải quyết.

Về phần nguy hiểm? Có lần trước lấy một địch 2 trải qua, Diệp Nhiên có 10 thành nắm chặt đem Bàng Huy Vũ đánh.

Về phần những học viên khác? Diệp Nhiên cũng là hơi quan sát một phen, phát hiện phần lớn học viên đều so Bàng Huy Vũ kém hơn một đoạn, có thật nhiều học viên ngay cả huyết mạch chi lực cũng không từng có, Diệp Nhiên tin tưởng mình mặc dù là đối mặt rất nhiều nhiều địch thủ,

Cũng có thể chiến thắng, tính là chiến thắng không, bản thân hoàn toàn có thể dựa vào đến Huyền ảnh bước thoát đi.

Có song trọng nắm chặt, Diệp Nhiên tự nhiên mà vậy nghênh ngang đi ở giữa lộ, hần hiện tại chỉ hy vọng, nhiều tới một ít không muốn sống gia hỏa, cho mình đưa linh bài qua đây, làm cho hần thu được học viện phong phú thưởng cho.

Quả nhiên như là Nhiên dự liệu, bản thân còn chưa đi đến rất xa, lập tức liền có 3 đạo thân ảnh từ bụi cỏ ở giữa đi tới.

Ba người kia rõ ràng cho thấy một người, mỗi người tu vi đều ở đây Khoách mạch cảnh 1 tầng, vừa thấy được Diệp Nhiên, nhất thời trước mắt sáng ngời, cái loại này tham lam ánh mắt coi như thấy không mặc quần áo mỹ nữ, hiện lên lục quang.

"Các ngươi xem! Cái này có đúng hay không Bàng thiếu gia nói kia cái phế vật?"

"Phải là, dù sao Thối Thế cảnh 8 tầng tu sĩ thế nhưng cực kỳ hiếm thấy!" Một người nhìn Diệp Nhiên, cười ha ha đạo, phảng phất kia Bàng Huy Vũ theo như lời phong phú thưởng cho đã tới tay thông thường.

"Làm sao bây giờ? Chúng ta là không phải là lập tức đi về phía Bàng thiếu gia hội báo?" Nói chuyện lúc trước nam tử hỏi.

"Ngươi ngu xuẩn a!" Một gã khác nam tử nói, "Nếu như bị người khác trước thấy, chúng ta không phải là không công lao sao? Chúng ta không bằng tự mình động thủ đem tiểu tử này cho cầm, đưa cho Bàng thiếu gia, đây chẳng phải là càn diệu?"

"Đúng đúng đúng, như vậy Bàng thiếu gia tất nhiên sẽ rất hài lòng, đến lúc đó..."

3 người phát ra một trận thích ý cười to, tiếng cười cực kỳ hèn mọn.

"Ta..." Diệp Nhiên nhếch miệng, phát hiện mình dĩ nhiên không lời chống đỡ, đối mặt như vậy 3 cái tự ngu tự nhục năng lực phi thường cường đại gia hỏa, Diệp Nhiên cũng chỉ có thể bảo trì trầm mặc.

"Tiểu tử, ngoan ngoãn cho bản đại gia lăn qua đây!" Một nam tử vẻ mặt hung ác nhìn Diệp Nhiên, "Đại gia ta còn có thể đối với ngươi ôn nhu một ít, không nên ép ta đánh, không thì mà nói... Hừ hừ!"

"Kia nói nhảm nhiều như vậy?" Diệp Nhiên nhướng mày, mắt lạnh nhìn bọn họ, "Muốn động thủ quả quyết điểm!"

"Tiểu tử nguoi!" Nam tử kia giọng nói cứng lại, hẳn không nghĩ tới Diệp Nhiên đang đối mặt đến ba vị Khoách mạch cảnh 1 tầng tu sĩ dĩ nhiên như thế chẳng khách khí, không có chút nào về sợ hãi, bữa này lúc để cho bọn họ thẹn quá thành giận.

"Cùng tiến lên!"

Ba gã nam tử đồng thời hướng Diệp Nhiên chạy như bay đến, nếu muốn rất nhanh đem Diệp Nhiên bắt được.

"Hừ!" Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng, đối về tới trước đến trước mặt mình gia hỏa chém ra một quyền.

Nam tử kia không chút nào đem Diệp Nhiên để vào mắt, trực tiếp xòe bàn tay ra nếu muốn đón đỡ.

"Buồn cười!" Nam tử kia cười lạnh một tiếng, bản thân Khoách mạch cảnh 1 tầng lực lượng tuyệt đối hoàn toàn nghiền ép Thối Thê cảnh tu sĩ, thật không biết phế vật này đầu óc rốt cuộc là nghĩ như thế nào.

Rất nhanh, hắn nụ cười trên mặt lập tức liền động lại, một cỗ hoảng sợ di động hiện tại hắn trên mặt, bởi vì hắn cảm giác một cỗ bàng bạc lực lượng truyền khắp toàn thân hắn.

Thân thể hắn cảm thụ được một cỗ xé rách như đau đớn, thân thể không tự chủ được hướng sau bay, sau đó trọng trọng té ngã trên đất.

Cái khác hai gã đồng bọn đều là vẻ mặt ngạc nhiên, thân hình không khỏi ngừng một lát.

Diệp Nhiên không chút do dự, liên tiếp chém ra 2 quyền.

Kia hai gã nam tử đều không ngoại lệ thân chịu trọng thương, té ngã trên đất.

"Nguoi..." Một nam tử há hốc mồm, nhìn từng bước một hướng bọn họ đi tới Diệp Nhiên, trên mặt không khỏi hiện ra một cỗ ý sợ hãi.

"Điều này sao có thể chính xác Thối Thê cảnh có thể có lực lượng!"

Để cho bọn họ trầm nghĩ không thể lý giải chính xác, Diệp Nhiên phát ra tu vi ba động, rõ ràng là Thối Thê cảnh 8 tầng, thế nhưng thi triển ra lực lượng lại như vậy hướng kinh khủng, ba người bọn hắn Khoách mạch cảnh 1 tầng tu sĩ tại Diệp Nhiên trước mặt dĩ nhiên không còn sức đánh trả chút nào.

Bọn họ coi như là trận này khảo hạch trong nhân vật đứng đầu, Khoách mạch cảnh 1 tầng tu vi coi như là hiếm thấy, bọn họ vốn là người nhà kiêu ngạo, thế nhưng bây giờ thấy Diệp Nhiên kia lắc đầu bất mãn động tác, phảng phất đang nhìn 3 cái không nên thân đồ vật, đáy lòng nhất thời nghĩ một trận xấu hổ, đây rõ ràng là tại khinh bỉ chúng ta a!

"Cái này linh bài ta trước hết lấy đi." Diệp Nhiên đối về ngã xuống đất không tương 3 người, ngại ngừng cười, sau đó đem 3 người bên hông linh bài cho lấy đi.

"Nguoi!" Ba người kia trong nháy mắt hóa thành một đoàn bạch quang biến mất.

...

...

Mà ở ảo trận một chỗ khác, gầy yếu Giang Thiên chính nhất mặt tái nhợt ngồi dưới đất,

"Chư vị hảo hán, buông tha ta làm sao? Ta nguyện ý giao ra ta linh bài!"

Ở trước mặt hắn có 4 năm vị cường tráng tráng kiện đại hán chính nhất mặt nhe răng cười nhìn Giang Thiên.

Nhìn bọn họ lớn hơn mình chân còn lớn hơn cánh tay, Giang Thiên một sóng tiếp theo một sóng nuốt đến nước miếng ra nước bọt.

"Buông tha nguoi?" Một cường tráng hán tử ồm ồm nói, "Nguoi như thế té bì nộn nhục, mấy ca còn muốn vui vẻ a vui vẻ a đây!"

Nói, mấy người cường tráng tráng kiện đại hán phát ra từng tiếng dâm tà tiếng cười.

Ta cái sát! Giang Thiên sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt, mấy cái này đại hán không phải là muốn...

Giang Thiên cả người đánh rùng mình, vội vã lui về phía sau vài bước, "Các vị đại ca, bỏ qua cho ta đi... Ta... Ta nguyện ý nỗ lực đại lượng Linh Tinh, cho chư vị đại ca mua vui về..."

Linh Tinh chính là đại lực tiền, là một loại hình thoi tinh thể.

"Linh Tinh?" Kia cường tráng đại hán cười lạnh một tiếng, "Coi nguoi kia mọc mọc đáng đáp, có thể có bao nhiêu Linh Tinh!"

"Có có có!" Giang Thiên không ngừng bận rộn gật đầu, "Ta cái gì cũng không nhiều, chính là Linh Tinh nhiều."

"Đại ca, chớ cùng hán nói nhảm, trực tiếp kéo trong rừng giải quyết tính!" Phía sau một đại hán không nhận được thúc giục.

"Hừ!" Nói chuyện lúc trước đại hán không ở số nhiều ngôn ngữ, trực tiếp muốn Giang Thiên cho mạnh mẽ kéo vào trong rừng cây nhỏ mặt đi.

Giang Thiên 1 cái lão đảo, trực tiếp mặt hướng mặt đất, dĩ nhiên hù dọa ngất đi.

"Xôn xao!"

Ngay mấy vị cường tráng đại hán nghĩ muốn động thủ tới, một đạo thân ảnh từ trên trời giáng xuống, đối về kia mấy người cường tráng đại hán hô to, "Cút cho ta!"

Kia vài tên cường tráng đại hán nhìn người nọ, do dự luôn mãi, cuối cùng tuyền chọn lui bước.

Mà Giang Thiên vừa lúc bị một tiếng này quát lớn cho tỉnh lại, ánh mắt mê ly nhìn đạo thân ảnh kia, đáy lòng đột nhiên liên tưởng đến một người, Diệp Nhiên!

Kết quả là hán nhẹ giọng hô hoán, "Diệp Nhiên?"

"Diệp Nhiên?" Đạo thân ảnh kia đột nhiên khẽ cười hỏi lại một lần, sau đó một cước sủy tại Giang Thiên ngực, "Diệp Nhiên là ai?"

Giang Thiên trong nháy mắt tỉnh táo lại, đợi thấy rõ ràng đạo thân ảnh kia là ai, sắc mặt tái nhợt trình độ chút nào không thể so lúc trước yếu hơn nhiều ít phân, hán giọng nói run rẩy nói, "Trương... Trương Thiên Tích?"

"Ta hỏi ngươi Diệp Nhiên là ai?" Trương Thiên Tích vẻ mặt nhẹ răng cười nhìn bị bản thân giẫm ở dưới chân Giang Thiên, "Có đúng hay không lúc trước cùng chúng ta phát sinh mâu thuẫn cái tên kia?"

"Cái gì Diệp Nhiên không Diệp Nhiên?" Giang Thiên tròn mắt một cái, nhú mày, "Ai a ai a, đầu ta tốt choáng váng..."

"Choáng váng?" Trương Thiên Tích liếm liếm phát khô môi, híp mắt lạnh giọng nói, "Có muốn hay không ta tới giúp ngươi một chút?"

Dứt lời, hán một cước giẫm ở Giang Thiên tay trái trên cánh tay.

Giang Thiên trong nháy mắt cung đứng dậy từ, phát ra một tiếng trầm thấp kêu rên, mồ hôi trực tiếp từ trên ót lưu lại, "Ách a."

Giang Thiên nếu muốn xuất động trên linh bài cơ quan, trực tiếp rời khỏi, lại gặp đến Trương Thiên Tích ngăn cản.

"Ngươi đến cùng nói hay không a!" Trương Thiên Tích gia tăng trên chân khí lực, Giang Thiên đầu khớp xương trực tiếp nát bấy.

"Ta... Ta thật không biết a!" Giang Thiên thè thốt phủ nhận.

"Ngươi không nói đúng không?" Trương Thiên Tích trong mắt hiện lên vẻ điên cuồng, trong miệng phát ra từng đạo kinh khủng tiếng kêu, "Ta đây phải đối với ngươi nghiêm khắc điểm."

"Ngươi... Ngươi nhất định phải đối với ta như vậy?" Giang Thiên đầu đầy mồ hôi, trong mắt bắn ra một đạo nhiếp tâm hồn người tinh quang.

"Ngươi lời này là có ý gì?" Trương Thiên Tích đột nhiên một cước đá vào Giang Thiên ngực, "Ngươi đây là uy hiếp ta ư?"

"Thật là không biết sống chết!" Trương Thiên Tích mặt như vẽ dử tợn, một cước đá vào Giang Thiên trên mặt.

Tanh tưởi lòng bàn chân trực tiếp đè nặng Giang Thiên mặt, "Lão tử cho ngươi không nói! Cho lão tử trang xương cứng đúng không?"

"Xem ta không đùa chơi chết ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Cứu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Không hề chống lại chỉ lực

Làm Diệp Nhiên nhìn thấy Giang Thiên thời khắc, hẳn đã giải quyết nhóm thứ ba không biết sống chết, mưu toan đem Diệp Nhiên bắt giữ đưa cho Bảng Huy Vũ học viên, mỗi một nhóm đối với mình có nghĩ cách học viên tu vi cũng không yếu, tu vi mỗi người đều đạt được Khoách mạch cảnh 1 tầng.

Trải qua nhiều lần chiến đấu, Diệp Nhiên cảm giác mình tu vi mơ hồ đạt được Thối Thể cảnh 8 tầng Đỉnh phong, cự ly Thối Thể cảnh 9 tầng cận cách một con đường, phảng phất tùy thời tùy chỗ đều có thể đột phá.

Bất quá Diệp Nhiên kèm chế đáy lòng rục rịch, tiếp tục đi về phía trước.

Nhìn trong tay đầu đã có 12 khối linh bài, Diệp Nhiên nhìn không được nhẹ nhàng lắc đầu, hẳn không khỏi cảm khái thể gia lực lượng, Bảng Huy Vũ chỉ là một câu nói, đề nhiều như vậy học viên người trước ngã xuống, người sau tiến lên đi tìm cái chết, như chính xác không phải là mình có Ngũ trọng Lôi Đỉnh huyết mạch, cùng với chịu đựng qua Lôi Điện tẩy lễ cường đại thân thể, giờ này khắc này nói vậy mình đã ngã vào Bảng Huy dòng nước mưa biên, chịu đủ chà đạp, cho nên, cái này không khỏi khiến Diệp Nhiên đối lực lượng khát vọng lại cường đại một phần.

"Bất quá như vậy cũng tốt, ngắn trong một thời gian ngắn, bản thân liền có nhiều như vậy khối linh bài, cái này còn phải nhờ có Bảng Huy Vũ hỗ trợ đây." Diệp Nhiên không khỏi nhẹ cười ra tiếng.

Đúng lúc này, Diệp Nhiên nghe từng đạo cực kỳ bi thảm kêu thảm thiết, cái loại này thê tiếng kêu thảm thiết khiến Diệp Nhiên cũng không nhận được cau mày, vốn có nghĩ đi vòng, không xen vào việc của người khác, nhưng có nghe 1 cái nam tử âm hiểm cười thanh, cùng với nam tử trong lời nói bản thân tên.

"Người nói hay không Diệp Nhiên là ai?"

Cùng ta có quan? Hơn nữa còn là bản thân kẻ thù! Diệp Nhiên chân mày cau lại, trong nháy mắt liền tưởng đến hai người, Bảng Huy Vũ cùng Trương Thiên Tích! Bản thân vừa tới học viện, cũng chỉ có cùng bọn họ có cừu oán hận, chỉ bọn họ sẽ sưu tập quan với mình tình báo.

Bất quá, tiếng kêu thảm kia rốt cuộc là người nào?

Diệp Nhiên xuyên qua một người cao lùn cây, thấy một người tuổi còn trẻ nam tử vẻ mặt cười gằn, trong tay nắm một cây cành mạn gai, cành mạn gai mặt trên tràn đầy vết máu, trên mặt đất đồng dạng cũng rơi không ít vết máu.

"Trương Thiên Tích?" Diệp Nhiên con ngươi hơi co lại, trước mặt cái này cười gằn nam tử đúng là Trương Thiên Tích.

Diệp Nhiên lập tức đưa mắt chuyển dời đến Trương Thiên Tích trước mặt 1 cái huyết nhục mơ hồ nam tử gầy yếu, kia nam tử gầy yếu một chân bị trói buộc, đối chiều tại 1 cái trên cây to, cả người lưng huyết nhục mơ hồ, cực kỳ thảm người.

"Đó là... Giang Thiên!" Tuy rằng vác đối với mình, thế nhưng Diệp Nhiên còn là liếc mắt liền nhận ra bị chịu đủ đả vật nam tử, đúng là lúc trước cùng mình trò chuyện qua vài câu Giang Thiên.

"Người không nói đúng không?" Trương Thiên Tích cười lạnh một tiếng, nắm chùng lớn bằng ngón cái cành mạn gai ra sức quật đến, "Xem lão tử không giết chết người!"

"Ta... Thảo..." Giang Thiên đau ngay cả hít thở cũng khó khăn, "Người... Nhanh nhanh... Ta... Chờ..."

"Hừ!" Trương Thiên Tích hừ lạnh một tiếng, "Còn dám uy hiếp ta? Hôm nay bộ dáng này đều là người gieo gió gặt bão,

Đừng tưởng rằng lão tử không có thấy người cùng tiểu tử kia tại trò chuyện, dù sao cũng bất kỳ dám cùng Diệp Nhiên làm bằng hữu, thậm chí còn trò chuyện người, đều là lão tử địch nhân, lão tử nhất định phải giết chết bọn họ!"

"Ta muốn cho hắn biết, dám phiến tai ta riêng người còn không có sinh ra!"

"Răng rắc" một tiếng, tại Trương Thiên Tích điên cuồng quất hạ, kia căn cành mạn gai dĩ nhiên trực tiếp tan vỡ, bay trên không trung.

Diệp Nhiên từ trong bụi cây rậm rạp đi ra, đưa tay đem kia căn mang Huyết cành mạn gai nắm.

Nghe được người, Trương Thiên Tích xoay người sang chỗ khác, liếc mắt một liềm thấy gặp mặt như sương lạnh Diệp Nhiên, hơi sừng sờ sau, trong nháy mắt cười to nói, "Ha ha ha ha, ta còn dự định đi tìm người đây, không nghĩ tới người dĩ nhiên bản thân tới, ha ha ha ha..."

"Thấy người này sao?" Trương Thiên Tích trong mắt hiện ra lướt một cái hung ác hào quang, "Đối với hắn có ấn tượng sao? Không sai, chính là lúc trước cùng người trò chuyện qua tên kia, hiện tại hắn cái này phó thể thảm đáng đáp, đều là bái người ban tặng."

"..." Diệp Nhiên nhìn hắn, trầm mặc không nói, chỉ là núp ở bên trong tay áo nắm tay đã bắt đầu nắm chặt.

"Ta nên vì người lúc trước phiến tai ta riêng cử động nỗ lực cả đời khó quên đại giới!" Trương Thiên Tích gào thét nói, trong ánh mắt tràn đầy điên cuồng chí ý, "Chỉ cần ta một ngày sống trên đời, người liền mơ tưởng an tâm, ta phải từ từ, chậm rãi đem người dẫn vật chỉ từ."

"Chẳng những là người, còn có một cái cùng người có liên quan sự vật, nhân vật! Ha ha ha ha, thấy không, người này chính là tốt nhất ví dụ!" Trương Thiên Tích chỉ vào thân chỉ không rõ Giang Thiên cười nói.

"Nói xong sao?" Diệp Nhiên phảng phất đối đãi người chết thông thường, nhìn Trương Thiên Tích nói, "Nói xong, vậy động thủ đi."

"Thế nào? Muốn chết sao?" Trương Thiên Tích phảng phất liếc ngu thông thường, nhìn Diệp Nhiên, khoe miệng cong lên ló một cái băng lãnh độ cung, "Người nghĩ rằng ta sẽ cứ như vậy tùy tiện buông tha người sao? Buồn cười!"

"Con mẹ nó người thật là quá nói nhảm nhiều!" Diệp Nhiên gầm lên giận dữ, Huyền ảnh bước thi triển đến cảnh giới cao nhất, cả người thân ảnh ở trong gió làm cho không người nào có thể bắt.

"Cái này..." Trương Thiên Tích nụ cười trên mặt trong nháy mắt ngưng trệ, quá nhanh!

"A!" Diệp Nhiên trong chớp mắt đi tới Trương Thiên Tích trước mặt, một tiếng gầm lên, "Thiên Cương quyền!"

Xen lẫn Lôi Đình chi lực Thiên Cương quyền ầm ầm chém ra, toàn bộ không gian đều giống như chính xác ao hăm thông thường, vận vẹo.

"Thình thịch!"

Không kịp hoảng sợ, Trương Thiên Tích trực tiếp bị Diệp Nhiên một quyền đánh bay ra ngoài, cả người thân thể tại cứng rắn trên mặt đất kéo đi đến, mang theo từng đợt bụi mù, lưu lại một đạo thật sâu khe rãnh.

Tại liên tiếp nát bấy mấy khối cự thạch sau, Trương Thiên Tích thân thể mới vừa rồi dừng lại.

"Cái này... Điều này sao có thể!" Trương Thiên Tích tê liệt ngã xuống đất, đối mặt mình Diệp Nhiên một quyền, lại bị đánh cho không còn sức đánh trả chút nào, đây là Thối Thê cảnh 8 tầng tu sĩ làm bộc phát ra lực lượng sao?

Trương Thiên Tích gãy dựa một phen, nếu muốn đứng lên cùng Diệp Nhiên tiếp tục chiến đấu, lại phát hiện mình thân thể gặp bị thương như vậy hướng nghiêm trọng, liền đứng lên năng lực cũng không có.

Một quyền chi lực, kinh khủng như vậy!

"Người không sao chứ?" Diệp Nhiên liền vội vàng đem một mực bị đổ sạch đến Giang Thiên cho cẩn thận buông tới, vội vã dò hỏi.

"Chết... Chết không... Đầu là chút bị thương ngoài da..." Thấy là Diệp Nhiên thân ảnh, Giang Thiên sắp nhắm hai mắt lại đột nhiên kiên trì mở, sau đó lại nghĩ tới Trương Thiên Tích, giọng nói bất bình tỉnh hỏi, "Trương Thiên Tích đây?"

"Không có việc gì, không có việc gì." Diệp Nhiên đem Giang Thiên lấy 1 cái thoải mái nhất tư thế đỡ tốt, đối về Giang Thiên nói, "Xem trọng tới, xem ta như thế nào báo thù cho người!"

"Người..." Giang Thiên nếu muốn đối về Diệp Nhiên nói cái gì đó, nhưng nhìn đến Diệp Nhiên trong ánh mắt ánh mắt kiên định, cuối cùng trong miệng mà nói biến thành, "Người cẩn thận một chút!"

"Xem trọng!"

Diệp Nhiên cả người dường như mũi tên rời cung bay ra, thoáng qua giữa đi tới Trương Thiên Tích trước mặt.

"Người... Muốn làm gì?" Xưa nay lấy điên cuồng đến xưng Trương Thiên Tích lúc này dĩ nhiên cảm thụ được một tia ý sợ hãi, thân thể hấn vội vã hoạt động, nếu muốn lui về phía sau.

"Ta vốn không muốn như vậy đối đãi người." Diệp Nhiên ánh mắt băng lãnh, giống như một uông sâu không thấy đáy hàn đàm, khiến người ta không khỏi tóc gáy ngược dựng thẳng, "Thế nhưng làm sao người ba lần bốn lượt bức ta."

"Không!" Trương Thiên Tích nhìn Diệp Nhiên, phát ra từng tiếng điên cuồng thét chói tai, "Không thể, người không thể như vậy đối ta!"

Mà xa xa quan sát Giang Thiên còn lại là vẻ mặt khó có thể tin, từ trước đến nay không sợ trời không sợ đất Trương Thiên Tích dĩ nhiên biết sợ hãi, đây rõ ràng là đang cầu xin tha a, Diệp Nhiên rốt cuộc là lai lịch gì, Giang Thiên không khỏi đối Diệp Nhiên xem trọng vài phần.

"Ta có thể... Ta có thể giúp người hướng Băng Huy Vũ cầu tình, cầu hấn bỏ qua cho người, không hề nhằm vào người." Bỗng nhiên, Trương Thiên Tích tựa hồ nghĩ đến có thể làm cho Diệp Nhiên dừng tay biện pháp, liền vội vàng nói.

"Bỏ qua cho ta?" Diệp Nhiên khoe miệng hiện ra ló một cái băng lãnh đáng tươi cười, "Rốt cuộc là ta bỏ qua cho hấn, hay là hấn bỏ qua cho ta, vẫn chưa biết được đây..."

"Người!" Trương Thiên Tích thấy Diệp Nhiên bộ dáng này, biết mình lúc trước nói xong mà nói không cách nào đã động Diệp Nhiên, lập tức nếu muốn xúc động trên linh bài cơ quan, rời khỏi ảo trận.

Diệp Nhiên tay mất lạnh lẽ, một cước giẫm ở Trương Thiên Tích trên cánh tay.

"Bắt đầu đi!"

"Bắt đầu cái gì?" Trương Thiên Tích bị đau nhìn trên cao nhìn xuống Diệp Nhiên.

Rất nhanh, hần liền mình bạch bắt đầu là có ý gì.

Diệp Nhiên một cước hung hăng đá vào Trương Thiên Tích trên người, Trương Thiên Tích bay lên không bay lên, trên không trung cuộn cuộn vài vòng, sắp tới đem lúc rơi xuống đất khắc, Diệp Nhiên Huyền ảnh bước phát động, trong nháy mắt đi tới Trương Thiên Tích trước mặt, ngay sau đó lại là một cước.

Mấy người qua lại xuống tới, Trương Thiên Tích giống như một cái bóng cao su thông thường, không ngừng trên không trung bay lượn.

"Ta thảo..." Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên, vẻ mặt đại ra.

Trên không trung lẫn lộn Trương Thiên Tích rốt cục nhìn không được bị làm nhục như vậy, nổi giận gầm lên một tiếng, "Diệp Nhiên! Ngươi tốt nhất nhớ kỹ cho ta, ta nhất định muốn ngươi sống không bằng chết!"

"Hừ!" Diệp Nhiên nghe nói hừ lạnh một tiếng, trên người toát ra tử sắc Lôi quang, trong lòng khẽ động, tay phải ngón tay khép lại, Diệp Nhiên tiểu tâm dục dục điều khiển tử sắc Lôi Điện, đem không hề quy tắc Lôi Điện điều động, ngưng bèn nhọn trạng, hung hăng đâm thẳng Trương Thiên Tích trái tim.

"Ngươi..." Trương Thiên Tích nhìn mình bị Diệp Nhiên cánh tay xuyên qua trong ngực, há hốc mồm, trong mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, "Ngươi... Chờ cho ta!"

"Ngươi tốt nhất cũng chờ cho ta." Diệp Nhiên khoe miệng hiện ra lóe một cái lãnh ý, bản thân lập tức sẽ đột phá đến Thối Thể cảnh 9 tầng, qua một thời gian ngắn nữa, lập tức là có thể khai thác kinh mạch, tiến nhập Khoách mạch cảnh, khi đó, mình coi như chính xác không dùng tới huyết mạch chỉ lực, Diệp Nhiên cũng một cách tự tin đem Trương Thiên Tích cho đánh bại.

Thuận lợi đem Trương Thiên Tích linh bài cho đạt được, Trương Thiên Tích trong nháy mắt hóa thành một đoàn bạch quang bị truyền tống ra ảo trận.

"Diệp Nhiên, không nghĩ tới ngươi đã vậy còn quá lợi hại!" Giang Thiên vẻ mặt hiếu kỳ đánh giá Diệp Nhiên, tựa hồ là không rõ mình cùng Diệp Nhiên rõ ràng đều là Thối Thể cảnh 8 tầng tu sĩ, thế nhưng hai người chênh lệch vì sao to lớn như thế.

"May mắn thôi." Diệp Nhiên cười cười.

"May mắn?" Giang Thiên khẽ cười lắc đầu, "Khoách mạch cảnh cùng Thối Thể cảnh hai người kém chênh lệch có thể nói là Thiên Địa khoảng cách, Thối Thể cảnh vèn vèn chỉ là đem tự trong cơ thể lực lượng không ngừng cho kích thích, mà Khoách mạch cảnh thế nhưng có thể lái được thác bước phát triển mới kinh mạch, tăng lực lượng thế nhưng Thối Thể cảnh gấp mấy lần! Huống chi Trương Thiên Tích còn là Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ, kinh mạch ước chừng khai thác đi ra 18 điều! Tầm thường Khoách mạch cảnh 1 tầng tu sĩ tại Trương Thiên Tích trước mặt ngay cả vừa đối mặt đều chống đỡ không dưới tới!"

"Phải không?" Diệp Nhiên trên mặt không có bất kỳ vui sướng nào vẻ, vẫn là không có tim không có phổi cười.

"Ngươi người này..." Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên, bắt đầu dĩ lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Cứu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Lôi Điện điều khiển

"Ngươi định làm như thế nào? Tiếp tục còn là hiện tại rời khỏi?" Diệp Nhiên có chút không đành lòng xem Giang Thiên lưng liếc mắt, nói cho cùng, Giang Thiên hôm nay cái này phó thâm trạng, cùng mình thật đúng là có lớn lao liên quan, như là bởi vì mình nhiều cùng Giang Thiên trò chuyện vài câu, bị Trương Thiên Tích đoán đến, dẫn đến bản thân cừu hận toàn bộ chuyển dời đến Giang Thiên trên người, sông trời cũng sẽ không bộ đáng này.

"Ta?" Giang Thiên mỉm cười đạo, "Nhìn ngươi kế tiếp tính thế nào."

"Ta nha." Diệp Nhiên xem Giang Thiên liếc mắt, nhìn không được cười mắng, "Ngươi đây là nghĩ bức ta đi tìm Bàn Huyết Vũ đúng không?"

"Ta cũng không nói như vậy." Giang Thiên làm dáng vô tội.

"Vậy được, kế tiếp liền đi tìm Bàn Huyết Vũ tính sổ, dù sao hần mới là chính chủ đây!"

"Vậy không thể tốt hơn, dung ta nghỉ ngơi một hồi, cùng đi tìm Bảng Huy Vũ tính sổ!" Giang Thiên thiêu thiêu mi, Diệp Nhiên có thể như vậy chắc chắc nói ra những lời này, nói vậy hẳn đối mặt Khoách mạch cảnh 2 tầng, mà lại có Tam trọng huyết mạch chi lực Bảng Huy Vũ, tất nhiên có cũng đủ lớn nắm chặt.

"Vậy được." Diệp Nhiên cũng ngồi xếp bằng xuống, lúc trước trong chiến đấu, hắn mơ hồ bắt được làm sao càng thêm hoàn mỹ điều khiển Lôi Điện huyết mạch thủ đoạn, bản thân thả ra ngoài Lôi Điện chi lực hoàn toàn là không hề quy tắc, dường như năm bè bảy mảng, tuy rằng bản thân lực lượng cường đại, thế nhưng trong đó lực lượng có hơn phân nửa bị lãng phí, như vậy cũng tốt so một hảo mã lại chỉ có thể cầm kéo mài, quả thực chính là phung phí của trời.

Diệp Nhiên tinh tế trở về chỗ lúc trước bản thân là như thế nào đem Lôi Điện điều động, ngưng tụ thành bén nhọn trạng, dần dần, Diệp Nhiên tìm được cảm giác, hắn phóng xuất ra một tiểu đạo Lôi Điện chi lực, trôi nổi vào lòng bàn tay.

Tại Diệp Nhiên lòng bàn tay lơ lửng từ sắc Lôi Điện theo Diệp Nhiên thần thức cẩn thận tỉ mỉ điều khiển, dần dần phát sinh biến hóa, kia đạo lôi điện bắt đầu vận vẹo co duỗi đến, cuối cùng tại Diệp Nhiên kiên trì không ngừng nỗ lực hạ, hóa thành một đạo cũng không thể nào quy tắc hình thoi trạng.

Mặc dù nói cũng không thể nào quy tắc, thế nhưng đạo kia bị Diệp Nhiên điều khiển biến hóa từ sắc Lôi Điện cũng đặc biệt bén nhọn, lợi hại mũi nhọn tản ra trận trận khiếp người hàn ý, xung quanh nhúc nhích Lôi Điện, phảng phất có thể tùy tiện phá vỡ Khoách mạch cảnh 1 tầng tu sĩ phòng ngự.

"Thử trước một chút uy lực." Diệp Nhiên đem điều này lớn chừng ngón cái hình thoi tinh thể nắm trong tay, sau đó đối về xa xa 1 khoảnh khắc kiện đại thụ bấm tay bắn ra.

"Hừ!"

Đạo kia hình thoi Lôi Điện tinh thể phát ra một đạo bén nhọn tiếng vang, sau đó xuyên qua viên kia tráng kiện đại thụ, cuối cùng cùng phía sau hòn đá tới cái tiếp xúc thân mật, trừ khử vào vô hình.

"Uy lực này!" Diệp Nhiên chân mày cau lại, hắn chưa từng nghĩ, bản thân chỉ là đơn sơ đem Lôi Điện chi lực tạo hình một phen, bộc phát ra lực lượng dĩ nhiên cường đại như vậy.

Diệp Nhiên không khỏi nghĩ đến, bản thân là có có thể đem Lôi Điện chi lực trực tiếp hóa thành vũ khí đâu?

Bất quá, hiện tại thần thức mình trình độ còn chưa đủ cường đại,

Chỉ có thể đem Lôi Điện chi lực làm được loại tình trạng này, nếu muốn đại lượng điều khiển Lôi Điện chi lực còn rất xa xôi.

Bất quá, cái này cũng cho Diệp Nhiên chỉ rõ một cái chính xác con đường, hắn tin tưởng theo thần thức mình trình độ cường đại, đến lúc đó nhất định có thể hoàn mỹ điều khiển Lôi Điện chi lực.

"Người đây là?" Bị Diệp Nhiên mờ ám cho giật mình tỉnh giấc Giang Thiên, hiếu kỳ nhìn Diệp Nhiên, "Đối, nói người cái này huyết mạch chi lực là cái gì?"

"Tam trọng Lôi Điện huyết mạch." Diệp Nhiên thiêu thiêu mi, mặt không đỏ tim không đập mạnh trả lời.

"Tam trọng?" Giang Thiên chớp chớp ánh mắt, vẻ mặt cực kỳ hâm mộ nhìn Diệp Nhiên, "Khó trách người có thể có cơ hội chiến thắng Trương Thiên Tích, nguyên lai dựa vào chính xác cái này Lôi Điện huyết mạch a!"

"Có khỏe không." Diệp Nhiên cười cười, "Trương Thiên Tích đây là sơ suất mới bị ta phải tay."

"Lời cũng không thể nói như vậy, dù sao hắn thế nhưng Khoách mạch cảnh 2 tầng tu vi, phản ứng lực cao hơn chúng ta nhiều." Giang Thiên con người đảo một vòng, lập tức có chút lo lắng nhìn Diệp Nhiên, "Cái này Bảng Huy Vũ lại bắt đồng Trương Thiên Tích, mặc dù nói hai người đều là Khoách mạch cảnh 2 tầng tu vi, thế nhưng Bảng Huy Vũ thế nhưng kích hoạt Tam trọng Hàn Vũ huyết mạch, uy lực không phải chuyển đùa, người một cách tự tin chiến thắng hắn sao?"

"Phải có ah..." Diệp Nhiên cố ý bán cái cái nút, "Đến lúc đó coi như là đánh không thắng, chúng ta còn có thể trực tiếp tuyển chọn bỏ quyền nha, dù sao cũng cũng không có gì lớn không."

"Nếu như người có thể thuận lợi chiến thắng Bảng Huy Vũ, như vậy người liền có thể là lần này khảo hạch tên thứ 2." Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên nói.

"Tên thứ 2?" Diệp Nhiên có chút buồn bực nhìn Giang Thiên, không rõ hắn vì sao cho ra cái này phân tích, theo lý mà nói, có Tam trọng huyết mạch chi lực Bảng Huy Vũ cộng thêm tự thân tu vi, lý nên chính xác mạnh nhất người, chiến thắng Bảng Huy Vũ bản thân tối thiểu cũng có thể chính xác đệ nhất danh a.

"Đệ nhất danh là ai?" Diệp Nhiên có chút ngạc nhiên hỏi.

"Đệ nhất danh là ai?" Giang Thiên tức giận tròn mắt một cái, "Người quen tiểu bá vương sao?"

"Đường Tuyên?" Diệp Nhiên hơi sửng sốt, trong đầu hiện ra cái kia diện mục thanh tú, giống như tiên đồng tiểu thiếu niên tới, "Hắn cũng là lần này khảo hạch học viên sao?"

"Người đây không phải là nói nhảm sao?" Giang Thiên cảm thụ một chút bản thân thương thế, tiếp tục nói, "Hắn thế nhưng lần này khảo hạch nhỏ nhất 1 vị học viên, tuổi tác bất quá 12 tuổi, tu vi thế nhưng đạt được Khoách mạch cảnh 2 tầng!"

"12 tuổi? Khoách mạch cảnh 2 tầng?" Diệp Nhiên về mặt khó có thể tin, bản thân 12 tuổi thời điểm là cái gì 1 cái tu vi? Thối Thế cảnh 2 tầng?

"Đó là tự nhiên." Giang Thiên phi thường hài lòng Diệp Nhiên cái này phò giật mình đáng đáp, "Dù sao người ta thế nhưng từ Đường gia đi ra nhân vật!"

"Được rồi." Chỉ từ biết Đường gia là như thế nào 1 cái tồn tại sau, Diệp Nhiên cũng chỉ có thể biểu hiện kỳ bất đắc dĩ, bất quá mặc dù hắn là Khoách mạch trải qua 2 tầng, thế nhưng dựa vào cái gì nói ta không cách nào chiến thắng hắn đây?

Diệp Nhiên giao trái tim đáy nghĩ vẫn nói ra.

"Vi sao?" Giang Thiên một buông tay, làm bất đắc dĩ trạng, "Bởi vì người ta có Tứ trọng huyết mạch chi lực!"

"Tứ trọng? !"

Diệp Nhiên không nghĩ tới đã biết sao mau liền đụng phải cái gọi là đồ thành thiên tài tuyệt thế, có Tứ trọng huyết mạch gia hỏa nhanh như vậy liền xuất hiện ở trước mặt mình.

Thảo nào Giang Thiên sẽ không coi trọng bản thân, Tam trọng huyết mạch cùng Tứ trọng huyết mạch hai người kém cũng không phải là nhỏ tí tẹo, coi như là bản thân tu vi so với đường Tuyên cao hơn mấy người trình tự, cũng không nhất định có thể Chiến Thần đường Tuyên.

Cùng huống, Diệp Nhiên tu vi còn không bằng đường Tuyên.

"Hơn nữa, Đường gia có khổng lồ tài nguyên, tiểu bá vương tu luyện Linh kỹ đều là đặc biệt cường đại tồn tại!" Tiếp theo, Giang Thiên lại tiếp tục nói.

Diệp Nhiên há miệng một cái, có chút ngơ ngác nhìn Giang Thiên.

"Cho nên ah." Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên vỗ vỗ bả vai hắn, an ủi nói, "Không có việc gì, không đứng người ngay cả Bàn Huy Vũ đều đấu không lại, đến lúc đó cũng không cần nghĩ đường Tuyên."

"Người thì không thể nói tốt hơn mà nói sao?" Diệp Nhiên tức giận nhìn Giang Thiên liếc mắt, đáy lòng nhưng ở lắm bả, Tứ trọng huyết mạch phải không? Ta trái lại rất có hứng thú cùng người đánh một trận a!

"Thương thế của người không thành vấn đề ah?" Diệp Nhiên nhìn đứng dậy Giang Thiên, có chút không yên lòng hỏi.

"Không có việc gì, chúng ta nhanh tìm Bàn Huy Vũ ah."

"Tốt."

Diệp Nhiên ở phía trước dẫn đường, Giang Thiên ở phía sau biên theo sát.

...

...

"Phế vật! Phế vật! Một đám phế vật!" Mà ở ảo trận bên kia, Bàn Huy Vũ đang đứng tại 1 khóa cổ thụ to lớn trước, ở trước mặt hắn có 4 5 cái nam tử trẻ tuổi cúi thấp đầu, không dám nhìn thẳng Bàn Huy Vũ.

"Các người nhiều người như vậy, sẽ không có 1 cái sư tử đến tiểu tử kia tung tích sao?" Bàn Huy Vũ có chút không vui nhìn bọn họ,... này đều là Bàn Huy Vũ nỗ lực trọng đại đại giới mời tới giúp đỡ, tu vi mỗi người đều đạt được Khoách mạch cảnh 1 tầng.

Bọn họ mục đích có 2 cái, thứ nhất đó chính là tìm kiếm Diệp Nhiên, thế nhưng chưa từng nghĩ, bốn năm người đồng thời xuất động, kết quả ngay cả Diệp Nhiên bóng dáng đều không phát hiện.

"Bàn thiếu gia, bằng không chúng ta trước bắt tay vào làm thu thập linh bài ah?" Một nam tử đề nghị, "Có thể một bên thu thập linh bài, một bên tìm kiếm tiểu tử kia tung tích."

"Đi, liền án người nói làm ah." Hơi thờ dãi một hơi, Bàn Huy Vũ dẫn theo chỉ này có không nhỏ lực lượng đội ngũ đi về phía trước.

Mà chỉ đội ngũ này cái thứ 2 mục đích đó là cái này thu thập linh bài.

Bàn Huy Vũ đã sớm đánh ý kiến hay, hắn biết đường Tuyên rất cường đại, mình và hắn căn bản cũng không có có thể sánh bằng tính, thế nhưng khảo hạch này đệ nhất danh yêu cầu là linh bài số lượng tối đa, mà không phải ai vũ lực cường đại.

Bàn Huy Vũ dự định, mang theo chỉ đội ngũ này, tiến hành cướp đoạt, gặp phải có học viên đó là cướp giết, hắn lại không được, đường Tuyên một người có bọn họ 5 cái người hiệu suất cao như vậy.

Thời gian từ từ trôi qua, Bàng Huy Vũ lục tục gặp phải 4 5 sóng học viên, không hề ngoại lệ, toàn bộ đều bị Bàng Huy Vũ cho cướp giật linh bài.

Ngắn ngủi này nửa canh giờ, Bàng Huy Vũ thu hàng khá nhiều, lúc trước cướp giật học viên trong tay đầu không nhưng có đến bản thân linh bài, còn có lúc trước bọn họ cướp giật đến linh bài, hiện tại thoáng cái toàn bộ bị Bàng Huy Vũ cho đắc thủ.

Nhiều như rừng cộng lại, lại có hơn 30 miếng.

"Đại gia thêm ra sức, tiếp tục cố gắng!" Bàng Huy Vũ sờ một thanh trên trán mồ hôi, lớn tiếng nói, "Chỉ muốn đại gia có thể giúp ta giúp một tay, đến lúc đó chỗ tốt thiếu không các ngươi, đan dược, Linh kỹ, Linh Tinh, hết thầy đều có!"

"Đa tạ Bàng thiếu gia Ân phần thưởng." Mấy vị kia bị Bàng Huy Vũ chiêu mộ mà đến học viên đầy lòng khê động, đây chính là so với chính mình ở chỗ này tranh đoạt linh bài, mưu toan thu được học viện thưởng cho dễ dàng nhiều.

"Hừ! Nếu để cho ta gặp phải tiểu tử kia, ta nhất định Đứng muốn đoạn ngoài hai cánh tay, hung hăng giáo huấn hần một trận không thể!" Trong đầu lại hiện ra Diệp Nhiên gương mặt đó, Bàng Huy Vũ tâm phiền ý loạn thấp giọng nỉng một câu, đột nhiên nghe được xa xa có người đi lại thanh âm, lập tức nhanh cười một tiếng, "Cho ta xuất kích!"

Mấy tên học viên kia lập tức xuất động, Bàng Huy Vũ theo sát phía sau.

"Ngươi... Các ngươi..." Kia phát ra tiếng vang người dĩ nhiên là một vị nữ học viên.

Tên kia nữ học viên vừa thấy được từ trong bụi cỏ đụng tới mấy người, sắc mặt trong nháy mắt đại biến, thân thể thất tha thất thểu nếu muốn thoát đi.

"Dì?" Bàng Huy Vũ trước mắt nhất thời sáng ngời, khoe miệng hiện lên lóe một cái băng lãnh đáng tươi cười, sau đó lập tức phát ra bản thân mệnh lệnh, "Nhanh lên cho ta đem nàng chui nắm tới!"

"Bàng thiếu gia..." Vài tên nam tử hơi sùng sò, trên mặt hiện ra làm khó biểu tình, bọn họ tự nhiên là biết Bàng Huy Vũ muốn làm gì, thế nhưng tại học viện này khảo hạch trong, có thể hay không quá lớn mật?

"Thế nào?" Bàng Huy Vũ biến sắc, "Các ngươi nếu muốn chống cự ta sao?"

Đôi mắt từng bước ép sát Bàng Huy Vũ, kia vài tên nam tử sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, trong miệng liền vội vàng nói đến "Không dám", lập tức liền xuất động truy kích.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21:: Tìm kiếm Bàng Huy Vũ

Tuân Dong Nguyệt cảm giác mình hôm nay thật là không may cực độ, tiến nhập ảo trận sau, cùng bằng hữu mình thất tán, sau đó bản thân 1 cái lại gặp phải mấy người muốn cướp đoạt từ mình linh bài gia hỏa, lao lực thiên tân vạn khổ chỉ lực cuối cùng cũng từ trong tay bọn họ chạy trốn, lại đi tới 1 cái vết người rất hiếm địa phương.

Mất đi phương hướng năng, tùy ý chạy hồi lâu, rốt cục nghe được tiếng người, vốn tưởng rằng có thể được cứu vớt, lại thấy một đôi dâm tà ánh mắt.

Cảm thụ được nguy hiểm Tuân Dong Nguyệt lập tức tuyển chọn chính xác cách làm, cấp tốc lui lại.

Không ngờ đối phương lại có 4 5 người, bản thân Khoách mạch cảnh 1 tầng có khả năng bày ra tốc độ, hoàn toàn sẽ không đủ xem, nháy mắt, bản thân đã bị đối phương là vây quanh, thoát đi phương hướng lập tức bị phá hỏng.

"Ngươi... Các ngươi nghĩ muốn làm gì?" Tuân Dong Nguyệt có chút sợ ý nhìn Bàng Huy Vũ, nàng biết vị này y đến hoa lệ nam tử mới là chính chủ.

"Cô nương, thỉnh không cần lo lắng, ta sẽ không đối với ngươi làm cái gì." Bàng Huy Vũ tham lam liếc mắt nhìn Tuân Dong Nguyệt lồi lõm có hứng thú đáng người, đầy đặn bộ ngực, cộng thêm tiêm trường đùi đẹp, ngược coi như là có vài phần tư sắc, như là dựa theo Bàng Huy Vũ thẩm mỹ quan đến xem, cô gái này đáng người tuyệt đối có thể cho hết sức.

Chỉ là gương mặt này mà nói, Bàng Huy Vũ ngược là có chút thất vọng, cũng không thể xưng là quốc sắc thiên hương, miễn miễn cường cường có thể cho cái 8 phần.

"Kìa... Vậy các ngươi có thể mở sao?" Tuấn Dong Nguyệt có thể không cảm thấy cái này trước mặt cái này về mặt đảm tà chỉ quang nam tử nói xong mà nói, có thể có vài phần có thể tin độ.

"Ta xem cô nương lẽ loi một mình tham gia khảo hạch, khó tránh khỏi sẽ gặp được nguy hiểm, không bằng khiến ta bồi cô nương đồng hành làm sao?" Bàng Huy Vũ ngả ngón đưa tay khoát lên Tuấn Dong Nguyệt trên vai.

"Ngươi... Ngươi muốn làm gì?" Tuấn Dong Nguyệt biến sắc, muốn tránh thoát mở đáp qua đây bàn tay, lại không có cách nào.

"Đi thôi, cô nương, chúng ta cùng nhau đi trước ah." Bàng Huy Vũ lời kéo Tuấn Dong Nguyệt tỉnh tể cánh tay, nếu muốn hướng một cái rậm rạp bụi cỏ đi đến.

"Ngươi... Ngươi buông." Tuấn Dong Nguyệt trên mặt hiện ra lướt một cái tức giận đồ ửng, tính là nàng như thế nào đi nữa phản ứng tri độn, cũng biết kế tiếp Bàng Huy Vũ nếu muốn đối với mình làm những gì.

Bàng Huy Vũ cả gan làm loạn ý niệm khiến Tuấn Dong Nguyệt đại não trong nháy mắt có chút chuyển không tới, nàng chưa từng nghĩ tới có người cũng dám lớn mật như thế, thế cho nên để cho nàng quên vận dụng trên linh bài mặt trận pháp thoát đi.

"Ngươi tốt nhất cho ta thức thời một chút!" Bàng Huy Vũ trên mặt hiện ra ôn hòa đáng tươi cười trong nháy mắt tiêu thất, hắn thấy cái này y đến tầm thường, xuất thân tất nhiên cũng không khá hơn chút nào nữ tử, bản thân chơi cũng liền chơi, căn bản liền không cần lo lắng bản thân chọc tới phiền toái gì, dù sao cũng người nhà sẽ cho mình chùi đất, hơn nữa nàng có thể bị bản thân sủng hạnh, là đối phương vinh hạnh, không làm được làm cho bản thân thoải mái, bản thân còn có thể để cho nàng một nhà tận hưởng thụ vinh hoa phú quý đây.

Nhưng đối phương dĩ nhiên như vậy không biết tốt xấu,

Như vậy hắn cũng không cần phải ... Trang nhã nhận, trực tiếp triển lộ bản thân thô bạo một mặt.

"Ngoan ngoãn, không thì..." Bàng Huy Vũ về mặt nụ cười - dâm đãng nhìn Tuấn Dong Nguyệt, làm 1 cái cắt cổ động tác.

"Không... Ngươi đừng tới đây..." Tuấn Dong Nguyệt nhìn từng bước tới gần Bàng Huy Vũ, liền tiếp lui về phía sau, "Van cầu ngươi, van cầu ngươi buông tha ta..."

"Kêu lớn tiếng điem" Bàng Huy Vũ nghe Tuấn Dong Nguyệt bén nhọn tiếng kêu, trong lòng thậm chí có một cổ dị dạng vui vẻ.

"Ta... Ta..." Nhìn mặt đối với mình cầu xin thờ ơ Bàng Huy Vũ, Tuấn Dong Nguyệt trên mặt hiện lên một tia vẻ thống khổ, đối về Bàng Huy Vũ ngực bỗng nhiên đánh ra một chưởng.

"Chút tài mọn." Bàng Huy Vũ cười lạnh một tiếng, như cái này tầm thường Khoách mạch cảnh với hắn mà nói, quả thực chính là không hề uy hiếp.

Một tay lấy Tuấn Dong Nguyệt tay cho chế trụ, Bàng Huy Vũ dùng một lát lực, Tuấn Dong Nguyệt 1 cái lão đảo liền té ngã trên đất.

"Đừng sợ..." Bàng Huy Vũ về mặt Tà cười nhìn bắt lực Tuấn Dong Nguyệt, ôn nhu an ủi, hai tay lại đặt lên Tuấn Dong Nguyệt vai, chậm rãi chậm rãi rút đi nàng y phục.

"Không... Không muốn..." Tuấn Dong Nguyệt Nhãn sùng chảy xuống nhất định trong suốt giọt nước mắt.

Đúng lúc này, một đạo bén nhọn chói tai tiếng xé gió truyền đến.

Bàng Huy Vũ cảm giác cả vật thể triệt Hàn, da đầu tê dại, một loại cảm giác nguy hiểm xông lên đầu.

"Nguy hiểm!"

Bàng Huy Vũ không chút do dự, chặt vật hướng bên trái lẩn qua một bên.

Ngay lúc trước Bàng Huy Vũ đứng thẳng địa phương, một đạo tử sắc vật thể không rõ chiều xuống, ngay sau đó đem mặt đất xuyên qua, phát ra trận trận khói đen.

"Ám khí? !" Bàng Huy Vũ lòng còn sợ hãi nhìn kia bề sâu chừng 6 tấc lớn chừng ngón cái sâu lỗ, sắc mặt nhất thời trở nên đặc biệt khó coi, hoàn hảo bản thân lẩn tránh mau, nếu không mình sợ rằng tại chỗ mệnh vẫn.

Là ai? Cũng dám ám toán bản thiếu gia đối nghịch? Thật là không biết sống chết!

Sống sót sau tai nạn Bàng Huy Vũ giận tím mặt, hắn chưa từng nghĩ, cũng dám có người ở khảo hạch ở giữa ám toán bản thân, mà bản thân thiếu chút nữa liền hắn đạo.

"Yêu nghiệt phương nào! ? Tộc tộc cho bản thiếu gia lẩn ra đây!"

Bị Bàng Huy Vũ chiêu mộ mà đến năm tên học viên, lập tức đi tới Bàng Huy Vũ trước mặt, cẩn thận đề phòng.

"Bằng thiếu gia, chó hoảng sợ, là ta."

Kèm theo một đạo kiệt sức thanh âm, từ đằng xa trong bụi cỏ đi ra 2 đạo thân ảnh.

"Đĩ nhiên là nguoi!" Bằng Huy Vũ con nguoi co lại, hấn vạn lần không ngờ, ra tay với tự mình dĩ nhiên bản thân hận không thể ăn máu thịt Diệp Nhiên.

"Không nghĩ tới ah?" Đứng ở Diệp Nhiên phía sau Giang Thiên cáo mượn oai hùm đối về Bằng Huy Vũ kêu gào đạo, "Hôm nay, chúng ta liền tới lấy nguoi mạng chó, còn không mau mau qua đây lãnh cái chết!"

"Ta thật đúng là không nghĩ tới." Bằng Huy Vũ khoe miệng hiện ra lút một cái băng lãnh đáng tươi cười, "Phải người tìm nguoi lâu như vậy đều không có tin tức, vốn tưởng rằng nguoi trốn đi, không nghĩ tới nguoi dĩ nhiên chủ động đã chạy tới chịu chết!"

Mà nghe hiểu người cùng nếu muốn đối với mình ý đồ bất chính Bằng Huy Vũ có ân oán, Tuân Dong Nguyệt lập tức xóa sạch sạch sẽ trên gương mặt giọt nước mắt, đối về Diệp Nhiên bọn họ hô to, "Cứu... Cứu mạng..."

"Nguoi cầm miệng cho ta!" Bằng Huy Vũ hung hăng trừng Tuân Dong Nguyệt liếc mắt, thấp giọng cảnh cáo nói, "Nguoi nếu như lại nói một chữ, ta liền giết chết cả nhà nguoi!"

Tuân Dong Nguyệt vừa nghe, nhất thời trong lòng run lên, lập tức đóng chặt miệng, không dám lộ ra.

"Bằng Huy Vũ! Nguoi đang làm cái gì!" Tuy rằng chỉ ngăn trong nháy mắt, thế nhưng Diệp Nhiên còn là thấy vừa mới giờ lên thân thể cô nương.

Kia quần áo xóc xếch, mang trên mặt giọt nước mắt đáng đáp, thoáng cái là có thể minh bạch Bằng Huy Vũ đối kỳ làm những gì.

"Làm nguoi chuyện gì!" Bằng Huy Vũ cười lạnh một tiếng, âm thầm lại đối kia năm tên học viên nháy mắt.

"Nguoi thật lớn mật, cũng dám đùa giỡn nữ học viên, học viện nếu là biết, tất nhiên tha không nguoi!" Diệp Nhiên giận tím mặt, cái này Bằng Huy Vũ thật là 1 cái không bằng cảm thú đồ vật, cũng dám tại khảo hạch ở giữa khi dễ nữ học viên, thật là tội ác ngập trời.

"Hừ." Bằng Huy Vũ hừ lạnh một tiếng, "Cái gì gọi là đùa giỡn nữ học viên, rõ ràng là nguoi tình ta nguyện."

Cùng lúc đó, tiếp thu đến Bằng Huy Vũ chỉ thị năm tên học viên đột nhiên bạo khởi, phân biệt từ 5 cái bát đồng quan điểm nhắm phía Diệp Nhiên.

"Hừ, đối phó nguoi loại phế vật này, không cần dùng ta tự mình xuất thủ, năm tên Khoách mạch cảnh 1 tầng tu sĩ đối phó một gã Thối Thể cảnh 8 tầng tu sĩ, dư dả!" Bằng Huy Vũ vẻ mặt cười nhạt, trong lòng suy nghĩ đợi sẽ tự mình nên như thế nào dẫn vật cái này không biết sống chết gia hỏa.

Mà nằm trên mặt đất không dám nhúc nhích Tuân Dong Nguyệt mặt xám như tro tàn, nàng không thể tưởng bản thân ký thác hi vọng, cho rằng có thể đem bản thân từ Bằng Huy Vũ trong tay đầu cứu ra người cũng chỉ là một gã Thối Thể cảnh 8 tầng tu sĩ.

Thối Thể cảnh 8 tầng, không muốn nói còn có Bằng Huy Vũ cái này cường đại tồn tại, ngay cả kia năm tên Khoách mạch cảnh 1 tầng tu sĩ hẳn đều đối phó không, xem ra chính mình thật muốn chính xác bị tội!

"Muốn chết!" Đối mặt năm tên Khoách mạch cảnh 1 tầng tu sĩ, Diệp Nhiên không sợ hãi chút nào, trong lòng bàn tay trong nháy mắt ngưng kết ra 5 miếng hình thoi Lôi Điện tinh thể, đối về bọn họ nhất nhất bắn ra.

5 miếng hình thoi Lôi Điện tinh thể phát ra từng đạo hô khiếu chi thanh, nhện nhíp trúng đích đối thủ.

"Ách a!"

Kia năm tên lúc trước còn tới thế rào rạt Khoách mạch cảnh 1 tầng tu sĩ, lúc này đều tê liệt ngã xuống đất, phát ra thống khổ gào thét chi thanh.

"Cái này..." Vốn tưởng rằng nắm chắc phần thắng Bằng Huy Vũ nhìn ngã xuống đất không tưởng 5 người, trên mặt hiện ra kinh ngạc biểu tình, năm tên Khoách mạch cảnh 1 tầng tu sĩ, đối mặt cũng chỉ có Thối Thể cảnh 8 tầng Diệp Nhiên, dĩ nhiên vừa đối mặt đã bị đánh ngã.

Bữa này lúc khiến Bằng Huy Vũ mất mặt, "Đều cho lão tử dâng lên! Các nguoi còn có nghĩ là muốn thương?"

"Bằng... Bằng thiếu gia, chúng ta, thật sự là không có cách nào khác chiến đấu..." 5 người ở giữa một người nhìn mình bị xuyên thủng cánh tay, cố nén đau đớn đáp trả.

"Phế vật phế vật phế vật!" Nghe nói như thế Bằng Huy Vũ tức giận phá vỡ mắng to, "Thật là một đám phế vật, lưu các nguoi có gì dùng!"

Mà trốn ở Diệp Nhiên phía sau Giang Thiên, cũng là vẻ mặt khó có thể tin, hấn vốn cho là hấn đem Diệp Nhiên tượng tượng đủ cường đại, nhưng bây giờ số một, bản thân còn là đánh giá thấp Diệp Nhiên, trong nháy mắt đem năm tên Khoách mạch cảnh 1 tầng tu sĩ cho miêu sát, cái này ngay cả Bằng Huy Vũ cũng rất khó xử đến ah?

Bỗng dưng, Giang Thiên đột nhiên đối Diệp Nhiên sinh ra một cỗ lòng tin, có thể hẳn thật là có khả năng đem Bằng Huy Vũ cho đánh ngã!

"Đến phiên ngươi." Diệp Nhiên cũng không có cái này thời gian rồi phản ứng bọn họ, tại trong mắt hắn, Bàng Huy Vũ sở tác sở vi chính xác hèn hạ như vậy hạ lưu, người như thế căn cũng có thể sống trên đời? Diệp Nhiên không đưa hắn hảo hảo giáo dục ngừng một lát, hắn đáy lòng nuốt không trôi khẩu khí này.

"Tiểu nhân đắc chí liền càn rồi!" Bàng Huy Vũ cười lạnh một tiếng, "Đừng tưởng rằng ngươi âm thầm đánh lén bọn họ, liền cho rằng có thể chiến thắng ta, ta sẽ cho ngươi biết ta ngươi có bao nhiêu chênh lệch."

"Hàn Vũ huyết mạch!"

Bàng Huy Vũ Tam trọng huyết mạch chỉ lực trực tiếp thả ra, một cỗ băng lãnh khí tức tán mát ra.

"Ta dựa vào." Giang Thiên đối Diệp Nhiên dâng lên lòng tin đột nhiên tiêu tán, đánh rùng mình, trong nháy mắt trốn đi, lùi bước trước khi còn không quên đối về Diệp Nhiên giờ ngón tay cái lên, "Nỗ lực lên, Diệp Nhiên! Bị chết đẹp mắt một chút!"

"Ngươi..." Diệp Nhiên tức giận xem Giang Thiên liếc mắt, "Ngươi yên tâm, ta sẽ để hắn chết thật tốt xem một điểm."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Địa cấp Linh kỹ

Bàng Huy Vũ dường như mũi tên rời cung, thẳng đến Diệp Nhiên tới, khi hắn biểu hiện mặt hiện ra 1 tầng màu lam nhạt thủy mạc, có thể tăng cường phòng ngự, hắn nắm tay biểu hiện mặt hiện ra thủy mạc bày biện ra 1 cái u ám hắc sắc, bình tĩnh bề ngoài hạ cất dấu năng lượng thật lớn.

"Cho ngươi kiến thức một chút ta bản lãnh chân chính ah! Không thì, ngươi phế vật này cho là chúng ta đồ thành mọi người với ngươi một dạng rác rưởi!" Bàng Huy Vũ nhìn đứng thẳng bất động Diệp Nhiên, khóe miệng cong lên lướt một cái băng lãnh độ cung.

"Giao long xuất hải!"

Bàng Huy Vũ hai cánh tay tiếp nước mạc dần dần hội tụ tại bộ ngực hắn chỗ, sau đó chậm rãi ngưng tụ thành hình, hóa thành một cái trông rất sống động Thủy Long, thành một loại Âm lam sắc.

"Đi!"

Bàng Huy Vũ một tiếng gầm lên, hai cánh tay bỗng nhiên đẩy dôi đi, cái kia Âm lam sắc Long bốc lên ra, rít gào một tiếng, đó là đối về Diệp Nhiên giết qua đi.

"Địa cấp Linh kỹ?" Diệp Nhiên đáy lòng hoảng sợ, đây mới là đồ thành tu sĩ phải có thực lực, lúc trước mình cùng Bàng Huy Vũ quyết đấu bất quá là tiểu đả tiểu nháo thôi, câu thúc vào khảo hạch sân bãi nội, hiện tại đi tới ảo trận, không có học viện các loại quy tắc, Bàng Huy Vũ lập tức đã đem tự thân thực lực bạo lộ ra.

Đối mặt với thế tới rào rạt một kích, Diệp Nhiên cũng không dám có chút sơ suất, đây không phải là tầm thường Địa cấp Linh kỹ, mà là cùng Bàng Huy Vũ tự thân huyết mạch hỗ trợ lẫn nhau, hoàn mỹ phù hợp Linh kỹ.

Nếu không phải Bàng Huy Vũ tự thân Hàn Vũ huyết mạch, hắn tuyệt đối không có khả năng ngưng tụ thành một cái trông rất sống động Long đi đối phó bản thân.

"Tam trọng Lôi Điện chỉ lực!" Diệp Nhiên một tiếng gầm lên, tiếp theo đó là dùng ra bản thân công kích mạnh nhất Linh kỹ, "Thiên Cương quyền!"

"Chính là một Huyền cấp Linh kỹ cũng dám thể hiện tới đắc sát, thật là buồn cười." Bàng Huy Vũ nhìn sử xuất Thiên Cương quyền Diệp Nhiên, nhìn không được cười khế, lập tức cảm thụ được Diệp Nhiên kia cường đại Lôi Đình huyết mạch, lại nhìn không được nhăn cau mày, "Cái này huyết mạch chỉ lực ngược lại không tệ, chút nào không thể so ta Hàn Vũ huyết mạch kém hơn nhiều ít, thảo nào có kiêu ngạo tư bản, thế nhưng rất xin lỗi, huyết mạch chỉ lực cũng không thể đại biểu toàn bộ."

"Ngay cả ngươi có cường đại huyết mạch chỉ lực, đứng là vẫn còn được quỳ ta dưới chân!"

"Hết hết." Trốn ở nào đó cây hạ lưu Trường Giang Thiên nhìn Bàng Huy Vũ cường đại như vậy Linh kỹ, sắc mặt nhất thời tái nhợt, hắn cũng không nghĩ tới Bàng Huy Vũ tuy rằng hung hăng càn quấy, thế nhưng tự thân thực lực dĩ nhiên mạnh như thế.

Địa cấp Linh kỹ đối Huyền cấp Linh kỹ, Thối Thể cảnh 8 tầng đối Khoách mạch cảnh 2 tầng, ai mạnh ai yếu số một liền biết.

Diệp Nhiên không có phản kháng chút nào!

Lóng lánh từ sắc Lôi quang nắm tay cùng kia Ám lam sắc đầu rồng đụng vào nhau, toàn bộ không gian bắn ra ra từng đạo cường đại khí lưu, Giang Thiên dựa sát vào nhau đến cây trực tiếp bị nhỏ tận gốc.

Bạch sắc khí lăng bí mật mang theo đến loạn thạch bụi mù bay múa, Diệp Nhiên làm chỗ ngồi trực tiếp bị bao phủ, ngoại nhân không cách nào thấy rõ trong đó tình huống.

"Kết thúc.

"Bàng Huy Vũ mất lạnh nhìn kia chỗ, cười lạnh một tiếng, "Chịu không nổi một kích."

"Kế tiếp, liền đến phiên ngươi." Đưa mắt nhìn sang Giang Thiên, Bàng Huy Vũ khoe miệng cong lên lướt một cái Tà cười, "Vừa mới ngươi thật giống như rất kiêu ngạo..."

Bị Bàng Huy Vũ nhìn chăm chăm Giang Thiên nhin không được đánh rùng mình một cái, hấn vội vàng hướng đến Bàng Huy Vũ cười khan nói, "Mặc kệ chuyện ta, hết thấy đều là một hiểu lầm, ta nghĩ chúng ta hoàn toàn có thể ngồi xuống hảo hảo nói một chút..."

"Nói chuyện?" Bàng Huy Vũ nhìn Giang Thiên cười lạnh một tiếng, "Cùng ngươi cái này trong không có cốt khí phé vật có cái gì tốt nói?"

"Nhìn ngươi cái này phó thương cảm đáng đáp, thật là người nhu nhược!" Bàng Huy Vũ từng bước tới gần, lên mặt nạt người nhìn Giang Thiên, "Loại người như ngươi cũng xứng cầm giữ cổ băng hữu? Thấy hấn bị ta đánh bại, ngươi liền không nhin được quỳ xuống đất cầu xin tha thứ?"

"Còn không mau mau qua đây, cho ta quỳ xuống?" Bàng Huy Vũ một tiếng gầm lên, "Cố gắng ta còn có thể cho ngươi cái sáng khoái chết kiểu này..."

"Ta..." Tựa hồ bị Bàng Huy Vũ sắc bén một phen lời nói xấu hổ, Giang Thiên ấp úng, sau đó lắc đầu, "Tóm lại nói, ngươi nói sai, ta không có ngươi nói như vậy chịu không nổi, ngươi thấy chỉ là biểu hiện mặt hiện tượng thôi..."

"Hừ." Bàng Huy Vũ hừ lạnh một tiếng, tựa hồ là tỏ vẻ khinh thường, "Như vậy ta bây giờ gọi ngươi qua đây quỳ xuống liếm ta giày, ta sau này hãy bỏ qua Diệp Nhiên, ngươi nguyện ý không?"

"..." Giang Thiên gầy yếu thân thể đứng thẳng, có vẻ có chút cô đơn, sau đó hấn thật sâu xem Bàng Huy Vũ liếc mắt, "Nếu như là người khác mà nói, ta có lẽ sẽ, thế nhưng..."

"Rất xin lỗi, ngươi không xứng..."

Xa xa nhìn chăm chăm vào nhìn bên này Tuần Dong Nguyệt, nhìn Giang Thiên cái này phó nhỏ gầy phảng phất tùy tiện một người đều có thể đánh tan thân thể, đáy lòng đột nhiên sinh ra một cổ dị dạng cảm, phảng phất hấn kia gầy yếu vai đủ để đem thiên không nâng lên.

"Ngươi!" Bàng Huy Vũ sắc mặt một trận Bạch một trận hồng, thật sâu hít một hơi, đang muốn mở miệng nhục nhã Giang Thiên lúc, phía sau truyền đến một giọng nói,

"Không... Không sai, hấn còn không xứng!"

Đạo kia thanh âm khởi nguồn đúng là lúc trước Diệp Nhiên làm đứng thẳng địa phương.

"Cái này..." Bàng Huy Vũ có chút khó có thể tin, hấn gian nan quay đầu lại, phát hiện Diệp Nhiên lúc trước làm đứng thẳng địa phương, giờ này khắc này xuất hiện 1 cái thật lớn hố sâu, cái này hố sâu chính xác hai người bộc phát ra lực lượng làm tạo thành, cái này đủ để nhìn ra lúc trước uy lực đến cùng có bao nhiêu thật lớn.

Dựa theo đạo lý mà nói, Diệp Nhiên hấn là ngã vào hố sâu ở giữa, hóa thành bạch quang rời khỏi ảo trận, thế nhưng vì sao bây giờ còn có thể nghe Diệp Nhiên thanh âm?

"A!"

Một tiếng rít gào, đem không gian lưu lại vài đạo khói trắng cho thổi tan, Diệp Nhiên thân hình nổi lên.

Hấn đến trên thân, lộ ra thân thể gầy yếu, hấn kia tóc đen thui bị gió thổi tán, tùy ý phi ở sau người, hấn đen nhánh sáng sủa ánh mắt nhìn Bàng Huy Vũ, chăm chú nói, "Giữa chúng ta quyết đấu còn chưa kết thúc đây!"

"Thối Thể cảnh 9 tầng? !" Bàng Huy Vũ đầu tiên là hơi kinh ngạc một phen Diệp Nhiên tu vi, lập tức cười lạnh một tiếng, "Dĩ nhiên ở trong chiến đấu đột phá, thật là vận khí tốt, bất quá, hai chúng ta trong lúc đó chênh lệch không phải là dễ dàng như vậy là có thể bù đắp."

"Vậy đi thử một chút ah." Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng, sau đó trên người hiện ra từng đạo từ sắc văn lộ, lúc trước tại áp lực thật lớn trong, Diệp Nhiên thành công đánh vỡ bình chương, bước vào Thối Thể cảnh 9 tầng, mà Từ Lôi đem thân thể mình cho cấp tốc rèn luyện một lần, hiện tại Diệp

Nhiên thân thể có thể nói là nâng cao một bước.

Như là dựa theo Diệp Nhiên đưa cho Tử Lôi Thối Thể phân chia đẳng cấp mà nói, hẳn hiện tại có thể xưng là Tử Lôi Thối Thể Tiểu thành, có thể không có áp lực chút nào đối mặt lúc trước gây cho hắn thống khổ từ sắc Lôi Điện.

"Cần rồi!" Bànng Huy Vũ cười nhạt cũng một tiếng, chợt đầu ngón chân điểm đất mặt, cả người trong nháy mắt đi tới Diệp Nhiên trước mặt, bàn tay bỗng nhiên hướng Diệp Nhiên nơi cổ đánh xuống.

Nào ngờ Diệp Nhiên thân hình nhanh hơn, tại Bànng Huy Vũ phát động thể công trong nháy mắt liền làm ra phản ứng, không có áp lực chút nào né tránh một kích này.

"Thật nhanh!" Bànng Huy Vũ hơi kinh ngạc một phen, Diệp Nhiên tốc độ dĩ nhiên so lúc trước nhanh hơn trên vài phần.

"Xôn xao!"

Tại trong điện quang hỏa thạch, Diệp Nhiên lập tức phát động bản thân thể công, một quyền đánh phía Bànng Huy Vũ nơi ngực.

Thế nhưng, Bànng Huy Vũ dù sao không phải là người bình thường, tại Diệp Nhiên phát động thể công lộ ra kẽ hở một khắc kia, đồng dạng cũng là chém ra một quyền.

Hai người đồng thời lần lượt đối phương một quyền.

Bànng Huy Vũ cảm thụ được Diệp Nhiên mạnh lực đạo, thân hình run lên bần bật, mặc dù là có thủy mặc cho mình tăng cường đến phòng ngự, Bànng Huy Vũ cũng là chịu không nhỏ thương.

Mà trái lại Diệp Nhiên, thì như là một người không có chuyện gì một dạng, hoàn toàn nhìn không ra có nửa điểm thụ thương dấu hiệu.

"Điều này sao có thể?" Bànng Huy Vũ không thể tin được bản thân Khoách mạch cảnh 2 tầng thân thể dĩ nhiên không bằng Thối Thể cảnh 9 tầng cường hãn.

"Trở lại!" Diệp Nhiên hơi thiêu ni, khóe miệng mang theo như có như không vui vẻ nhìn Bànng Huy Vũ.

"Người tiểu tử này... Khiêu khích ta sao?" Bànng Huy Vũ hoàn toàn bị làm tức giận, liên tục phát động thể công.

"Lá rụng chừng!"

"Thiên Linh quyền!"

"Ám minh chỉ!"

"..."

Các loại Huyền cấp Linh kỹ ừn ừn, xem Diệp Nhiên đều là chảy nước miếng, cái này tuy rằng không phải là Địa cấp Linh kỹ, thế nhưng trong đó cũng không có thiếu có thể cùng Địa cấp Linh kỹ sánh ngang, thế gia đệ tử có tài nguyên quả nhiên là thường nhân khó có thể tưởng tượng.

Mà Bànng Huy Vũ còn lại là càng ngày càng hoảng sợ, cái này Diệp Nhiên giống như là 1 cái đánh không chết tiểu Cường thông thường, bản thân thể công như thế nào đi nữa mãnh liệt, chưa từng có thể Diệp Nhiên thân hình dừng lại, ngược lại thì bản thân, chịu Diệp Nhiên mấy kích công kích, mơ hồ có chút nhẹn không được.

"Cái này tại sao có thể!" Bànng Huy Vũ cắn răng một cái, huyết mạch chi lực phát huy đến mức tận cùng, bộc phát ra mạnh nhất một quyền, đánh vào Diệp Nhiên trên người.

"..." Nhìn Diệp Nhiên liên tiếp lui về phía sau, Bànng Huy Vũ nhìn không được thờ phào một cái, hoàn hảo hoàn hảo, xem bộ dáng như vậy Diệp Nhiên chắc cũng là chịu không nhỏ thương.

"Người..." Diệp Nhiên cúi đầu nhìn bản thân trong ngực, "Người công kích vì sao biến yếu?"

"Cái gì? !" Bànng Huy Vũ trong lòng thất kinh, như vậy Diệp Nhiên chưa từng chuyện?

Một cổ cảm giác sợ hãi dùng tới Bànng Huy Vũ trong lòng, hắn nhìn hướng bản thân chạy như bay đến Diệp Nhiên, khe cắn môi, chợt từ bên hông đem linh bài ném cho Diệp Nhiên, "Hôm nay trạng thái không tốt, lần sau! Lần sau tại thế giới hiện thật, ta nhất định muốn lấy ngươi mạng chó!"

Dứt lời, Bànng Huy Vũ hóa thành một đoàn bạch quang tiêu tán vào không trung.

"Thắng... Thắng?" Nửa ngày không hồi quá thân lai Giang Thiên sững sờ nhìn Diệp Nhiên.

"Coi là vậy đi." Diệp Nhiên nhìn trong tay linh bài, nhìn không được cười khế, vừa mới Bànng Huy Vũ cũng không biết thế nào, lại đang khí thế trên thua một phần, sau đó thể công cũng là càng ngày càng yếu, thế cho nên chính hắn cũng không có phát hiện.

"Ha ha ha ha!" Giang Thiên hưng phấn ôm Diệp Nhiên, "Ta chỉ biết ngươi sẽ thắng, không có cô phụ ta đối với ngươi kỳ vọng."

"Ngươi..." Diệp Nhiên khá vẻ mặt hắc tuyến nhìn Giang Thiên, "Đối với ta từng có kỳ vọng sao?"

"Đương nhiên, hết thảy đều trong lòng ta!" Giang Thiên vô liêm sỉ vỗ vỗ trong ngực nói.

"Thật là không biết xấu hổ."

Về phần kia mấy người bị Bàn Huy Vũ chiêu mộ qua đây tu sĩ nhìn thấy Bàn Huy Vũ thất bại, lập tức xúc động trên linh bài cơ quan, tuyền chọn bỏ quyền, lưu lại một đồng lớn linh bài.

"Oa tắc!" Giang Thiên đem linh bài cho thu thập qua đây, đưa cho Diệp Nhiên, "Cái này có thể có không ít linh bài, cộng thêm ngươi lúc trước linh bài, nói vậy ngươi có thể đạt được không sai thứ tự."

Diệp Nhiên đem linh bài toàn bộ cất xong, đáy lòng cũng là vui vẻ, hẳn cũng không nghĩ tới Bàn Huy Vũ động tác nhanh như vậy, lúc này mới bao lâu, liền thu thập được nhiều như vậy linh bài.

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, Diệp Nhiên đột nhiên đổi về Giang Thiên nói, "Ngươi đi xem cô nương kia chuyện gì xảy ra ah."

Giang Thiên nghe nói, ánh mắt nhất thời sáng ngời, lập tức bị kích động chạy tới.

Qua một lúc, Giang Thiên sắc mặt kích động chạy về tới, đổi về Diệp Nhiên nói,

"Bạn thân, ngươi phải giúp ta!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Đường Đường Đường... Tuyền

"Uy uy uy, ngươi với ngươi chính xác bạn thân a?" Diệp Nhiên tức giận trợn mắt một cái, "Chúng ta quan hệ lúc nào trở nên tốt như vậy?"

"Đại ca, ta sai." Giang Thiên vẻ mặt lo lắng nhìn Diệp Nhiên, đau khổ cầu khẩn nói, "Lần này ngươi nhất định phải giúp ta a! Nếu như ngươi giúp ta, ta sau này cho ngươi như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, ngươi kêu ta nhắm hướng đông ta tuyệt không về phía tây, ngươi kêu ta lên núi đao, ta tuyệt không xuống biển lửa!"

"Đến cùng là chuyện gì khiến như ngươi vậy hoảng loạn?" Diệp Nhiên ngược chính xác có chút ngạc nhiên nhìn Giang Thiên, không rõ hẳn vì sao vên vện chỉ là đi gặp kia bị Bàn Huy Vũ khi dễ nữ tử một chuyện sau, liền biến thành bộ dáng này.

"Việc này còn phải từ cực kỳ lâu trước đây nói lên..." Giang Thiên ảm tình đưa tình nhìn Diệp Nhiên, thanh âm run rẩy đem sự tình chân tướng cho nói một lần.

Nguyên lai phía trước thiếu chút nữa lọt vào Bàn Huy Vũ khi dễ nữ tử, chính là Giang Thiên sớm đi năm ái mộ nữ tử, bất quá hai người cũng không nhận thức, chỉ là Giang Thiên một mực đơn phương thầm mến Tuấn Dong Nguyệt, sau đó phát sinh một ít biến cố, dẫn đến Giang Thiên rời đi, từ nay về sau liền mất đi Tuấn Dong Nguyệt tin tức, thế nhưng lệnh Giang Thiên trăm triệu không nghĩ tới chính xác, hôm nay lại có thể tại khảo hạch ở giữa gặp lại, tuy rằng nhiều năm như vậy không thấy, thế nhưng Giang Thiên còn là liếc mắt liền nhận ra cô gái này là hán năm đó thầm mến người nọ.

Vốn có Giang Thiên nhìn thấy Tuấn Dong Nguyệt vốn phải là rất hưng phấn, thế nhưng vừa nghĩ tới lúc trước chuyện phát sinh, Giang Thiên tâm trong nháy mắt liền lạnh nửa đoạn, bất quá làm hắn nghĩ may mắn chính xác, Tuấn Dong Nguyệt cũng không có lọt vào cái gì lãng nhục.

Thở phào một cái Giang Thiên nghe được Tuấn Dong Nguyệt kể tiếp những lời này, trong nháy mắt tâm tình trở nên khản trương,

"Vị thiếu niên kia chính xác bằng hữu ngươi sao? Có thể mạng ta đi nhận thức một chút sao? Ta nghĩ cảm tạ hắn!"

Ta dựa vào! Đây không phải là anh hùng cứu mỹ nhân cầu huyết cầu đoạn sao?

Anh hùng từ ác bá trong tay đầu cứu ra mỹ nữ, mỹ nữ đối anh hùng vừa gặp đã thương, hai người rơi vào tình yêu cuồng nhiệt bề tình, thành công sống

chết kết hôn, hạnh phúc mỹ mãn một sinh!

Về phần khổ bức nam số 2 đã chuẩn bị dây thừng chuẩn bị thắt cổ.

Cái này tại sao có thể! Diệp Nhiên a Diệp Nhiên, chẳng lẽ ngươi muốn trở thành ta Giang Thiên tình địch sao?

Ngẫm lại, là không cho Diệp Nhiên chết trong tay tự mình, Giang Thiên còn là quyết định cùng Diệp Nhiên thương lượng một phen, ngăn cản trận này bị kịch phát sinh.

"Cứ như vậy?" Diệp Nhiên có chút buồn cười nhìn Giang Thiên, đáy lòng hoài nghi đến Giang Thiên trong lời nói có thể tin độ đến cùng có vài phần, nào có đúng lúc như vậy liền chính tốt chạm thấy mình thâm mến đã lâu cô nương.

"Đương nhiên!" Giang Thiên thấy Diệp Nhiên mang theo một bộ xem kỹ ánh mắt nhìn bản thân, nhất thời liền cấp bách, "Ngươi cũng không thể chia rẽ đôi ta..."

"Ta cũng không phải cái gì ngoan cố nhạc phụ..." Diệp Nhiên trợn mắt một cái, chợt đổi về Giang Thiên phát tay một cái, ý bảo hấn an tâm, "Ngươi yên tâm, ta vừa lại người ta không có hứng thú."

"

"Vậy thành, vậy thành." Giang Thiên mặt mày hớn hở nhìn Diệp Nhiên, "Kế tiếp ngươi nhất định phải giúp ta a, ta nửa đời sau hạnh phúc toàn dựa vào ngươi."

"Nửa đời sau... Hạnh phúc..." Diệp Nhiên nhếch miệng.

"Kế tiếp như vậy phối hợp ta..." Giang Thiên nhỏ giọng đem mình kế hoạch nói cho Diệp Nhiên nghe.

Diệp Nhiên liên tục gật đầu, ý bảo bản thân biết dùng tâm phối hợp tốt, tuyệt đối giấu diếm hăm.

"Vậy được, chúng ta đi qua ah." Giang Thiên đứng ở Diệp Nhiên trước mặt dụng tâm lý lý bản thân y phục, sau đó sải bước đi tới.

Vừa thấy được Diệp Nhiên đến, Tuân Dong Nguyệt lập tức đi ra phía trước, "Tiểu nữ tử Tuân Dong Nguyệt, đa tạ công tử ân cứu mạng."

"Không cần cảm tạ ta, ngươi hấn là tạ đại ca của ta Giang Thiên." Diệp Nhiên chia chia đứng ở đây bên cạnh Giang Thiên, sau đó giọng nói biến đổi, trở nên đặc biệt trầm trọng, "Đại ca của ta trạch tâm nhân hậu, ghét ác Như thù... Không ưa nhất những thứ kia gian trá tiểu nhân làm xằng làm bậy, một gặp phải loại chuyện này, nhà của ta đại ca không nói hai lời, nhất định là 1 cái xông lên phía trước ngăn cản."

"..." Giang Thiên bị Diệp Nhiên nói xong có chút xấu hổ, nhất thời cúi đầu.

Mà Tuân Dong Nguyệt thì có chút hơi giật mình gật đầu, nhìn dáng người nhỏ gầy Giang Thiên, "Đa tạ Giang công tử."

"Không... Không có việc gì, hấn là hấn là." Giang Thiên ấp úng trả lời.

Như là phát hiện tân đại lục Diệp Nhiên có chút kinh ngạc nhìn Giang Thiên, hấn không nghĩ tới xưa nay vô liêm sỉ Giang Thiên dĩ nhiên biết mặt đỏ, bình thường thấy nhanh mồm nhanh miệng tất cả đều không gặp.

"Đúng vậy, mọi người đều là người một nhà, khác như vậy khách khí." Diệp Nhiên cười ha hả nhìn Tuân Dong Nguyệt.

"Một... Người một nhà?" Tuân Dong Nguyệt hơi sững sờ.

"Ách... Ta là ý nói chúng ta sau này đều là Nguyệt Hoa học viện học viên, sinh hoạt tại 1 cái đại gia đình trong, hi vọng Tuân cô nương có thể cùng hấn tương thân tương ái." Diệp Nhiên giới thiệu cười cười.

"Cái này... Như vậy a." Tuân Dong Nguyệt có chút sợ hãi nhìn Diệp Nhiên, thế nào đều nghĩ Diệp Nhiên không giống như là một người tốt.

Diệp Nhiên vội vã đá Giang Thiên một cước, ý bảo nên hấn lên sân khấu nói chuyện, mình đã đem mình cho bôi đen.

"Tuân cô nương không cần để ý, hấn người này chính là như vậy, nói chuyện thường xuyên nói chuyện không đầu." Giang Thiên lộ ra 1 cái ôn hòa đáng tươi cười, dò hỏi, "Tuân cô nương kế tiếp định làm như thế nào? Chính xác rời khỏi khảo hạch còn chính xác tiếp tục nữa?"

"Các ngươi thì sao?" Tuân Dong Nguyệt nhìn Giang Thiên, đáy lòng nhện không được thư một hơi thở, nghĩ thầm hay là hấn thoát nhìn tương đối thuận mắt, không giống Diệp Nhiên khinh phũ như vậy.

Nếu là Diệp Nhiên có thể nghe được Tuân Dong Nguyệt Tâm đáy mà nói, nhất định sẽ hô to oan uổng, nhẹ nhất di động vừa mới là ngươi cho rằng thuận mắt người.

"Chúng ta?" Giang Thiên chân mày cau lại, đột nhiên hào khí Vân Thiên nói, "Chúng ta đương nhiên là tiếp tục đi trước, dù sao ta nhưng là phải thu được lần này khảo hạch đệ nhất nhân vật."

"Phải không?" Tuân Dong Nguyệt có chút kinh ngạc nhìn Giang Thiên, "Có thể... Có thể người thật giống như mới Thối Thể cảnh 8 tầng ôi chào..."

"8... 8 tầng thể nào." Giang Thiên đỏ mặt lên, chột tiếp tục nói, "Người xem tiểu đệ của ta, tu vi bất quá mới Thối Thể cảnh 9 tầng, còn chưa phải là làm theo có thể đem Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ đánh cho không muốn không muốn!"

"Tốt... Còn giống như thật là cái dạng này đây." Tuân Dong Nguyệt ngờ ngạc nhìn Giang Thiên.

"Người có nguyện ý hay không cùng chúng ta cùng nhau đi trước?" Giang Thiên lập tức phát ra bản thân mời.

"Các người kế tiếp đi đâu?" Tuân Dong Nguyệt cũng không có đáp ứng lập tức.

"Đi đâu?" Giang Thiên vừa thấy Tuân Dong Nguyệt bộ dáng này, nhất thời nghĩ tâm hi, hấp dẫn!

"Chúng ta đi tìm mạnh nhất người, cùng hấn nhất quyết cao thấp a!" Giang Thiên không đỏ mặt chút nào tiếp tục nói.

"Mạnh nhất người?" Tuân Dong Nguyệt hơi sùng sờ, sau đó có chút khó có thể tin hỏi, "Khó khăn... Chẳng lẽ người muốn đi tìm tiểu bá vương Đường Tuyên nhất quyết cao thấp?"

"Không sai." Giang Thiên tràn đầy tự tin trả lời.

"Người có thể chiến thắng hấn sao?" Tuân Dong không khỏi hoài nghi.

"Đương nhiên đây!" Giang Thiên chia chia Diệp Nhiên, "Người thấy hấn không, hấn có thể lợi hại như vậy, ta công không thể không!"

"Oa... Lợi hại như vậy!" Tuân Dong Nguyệt hai mắt mào hiềm tiểu tinh tinh nhìn Giang Thiên.

"Ta..." Diệp Nhiên há miệng một cái, không biết nên mắng Giang Thiên vô sỉ, còn là mắng Tuân Dong Nguyệt ngu xuẩn, Giang Thiên như thế vụng về lời nói dối cũng không có xuyên qua?

Bất quá Diệp Nhiên cũng không nói nhiều, tuy rằng cùng Giang Thiên tiếp xúc ngắn, thế nhưng Diệp Nhiên có thể nhìn ra người khác bản tính không hư.

"Đến tìm được Đường Tuyên, ta nhất định Nhiên muốn đánh được hấn tề ra quần!" Giang Thiên nói ra kinh người.

Diệp Nhiên xấu hổ cúi đầu, muốn tìm điều vết nứt chui vào trốn đi.

Lời này cũng dám nói ra khỏi miệng? Diệp Nhiên chưa từng lòng tin chiến thắng Đường Tuyên.

"Phải không?"

Đúng lúc này, từ trên cao trong truyền đến một đạo đậm mạc thanh âm.

"Là ai?!"

Mọi người theo tiếng kêu nhìn lại, bất ngờ phát hiện cách đó không xa một cây đại thụ trên cành cây đứng thẳng 1 cái tuổi nhỏ hài đồng, đứa bé kia mắt ngọc mảy ngài, khí vũ hiên ngang, giống như tiên đồng, không dám sinh ra bất kỳ khinh nhờn chi ý.

Năm này ấu hài đồng đúng là Đường Tuyên!

"Vui đùa mở quá." Diệp Nhiên kinh ngạc nhìn phía xa Đường Tuyên, đáy lòng hiện ra một cỗ hoảng sợ, bản thân dĩ nhiên không biết hấn chính xác lúc nào qua đây.

"Ta... Ta dựa vào!" Giang Thiên trong nháy mắt đại ra, hấn không nghĩ tới bản thân thuận miệng nói xong mà nói lại bị chính chủ cho nghe.

"Đường Tuyên!" Tuân Dong Nguyệt có chút hưng phấn hô to một câu, sau đó đối về Giang Thiên nói, "Người khác ở nơi này trong!"

Lời này là ý nói, người nhanh lên trên a, người không phải là muốn đánh được hấn tề ra quần sao?

Nhưng này Giang Thiên làm sao dám trên, bản thân không cần vừa đối mặt cũng sẽ bị giải quyết, đến lúc đó là ai tề ra quần số một liền biết.

Đường Tuyên thân Như lông chim như phập phình rơi xuống đất, sau đó từng bước một chậm rãi đi tới.

Diệp Nhiên như lâm đại địch, cả người da hoàn toàn căng thẳng, không hề nghi ngờ, đây là cho tới nay, hấn gặp phải cùng tuổi trong cường đại nhất địch nhân, không đứng, đối phương còn so tự cái nhỏ hơn mấy tuổi.

Mà Giang Thiên sợ đến trên trán đều đổ mồ hôi, đáy lòng không ngừng lăm bầm, làm sao bây giờ làm sao bây giờ...

Duy nhất không có áp lực liền là hoàn toàn không biết tình huống Tuân Dong Nguyệt, nàng có chút ngạc nhiên đánh giá Đường Tuyên, đáy lòng dĩ nhiên

sinh ra một loại muốn đi xoa bóp hấn mặt xung động.

Chân tướng cái từ em bé a...

Nếu để cho sông trời biết nàng đầy lòng suy nghĩ, tất nhiên sẽ 1 cái té ngã tài chết.

Mà Diệp Nhiên nghĩ cách dĩ nhiên cùng Tuân Dong Nguyệt ly kỳ tương tự, nhìn từng bước tới gần Đường Tuyên, Diệp Nhiên có thể hoàn toàn thấy rõ hấn kia sạch hoàn mỹ, gần như hoàn mỹ khuôn mặt, cái này đa đủ để cho tất cả nữ hài tử điên cuồng.

Chỉ tiếc là một nam, Diệp Nhiên có chút tiếc nuối, nếu là Đường Tuyên là một cô nương mà nói, tất nhiên có thể làm cho toàn bộ đồ thành công tử xưa như xưa vệt ah?

Đường Tuyên đi tới Diệp Nhiên trước mặt, đột nhiên đứng lại thân thể, ngẩng đầu nhìn Diệp Nhiên, trên mặt lộ ra một tia vẻ hiếu kỳ, "Dĩ nhiên có thể đem Khoách mạch cánh 2 tầng Bằng Huy Vũ bức lui, thật là không sai."

Như là người khác có thể thu được tiểu bá vương tán thưởng, tất nhiên sẽ kích động không thôi, thế nhưng Diệp Nhiên đầy lòng hoàn toàn không loại nghĩ gì này, chẳng qua là cảm thấy cái này tiểu bất điểm thật là có chút cuồng vọng.

Tới tới tới, khiến ca ca hảo hảo giáo dục ngươi một phen.

"Nghĩ ngợi tốt sao?" Đường Tuyên mặt trong nháy mắt khôi phục băng lãnh, hấn lạnh lùng nhìn ánh mắt quái dị Diệp Nhiên, đầy lòng đột nhiên hiện ra lứt một cái phần nộ, "Vậy đánh với ta một trận ah!"

Run rẩy Giang Thiên trực tiếp bị Đường Tuyên bỏ qua.

Giang Thiên nghe được Đường Tuyên mà nói nhất thời thờ phào một cái, vội vã da mặt dày lời kéo Tuân Dong Nguyệt tay lui ra phía sau,

"Trước hết để cho tiểu đệ của ta thử xem hấn nội tình, nhìn có hay không khiến ta xuất động tư cách."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: 5 trọng huyết mạch!

Tuân Dong Nguyệt nắm cờ đồ mặt bắt tay từ Giang Thiên trong bàn tay tránh thoát ra, tựa hồ là có chút minh bạch Giang Thiên ý đồ.

"Thì ra là thế, nếu như hấn thua mà nói, ngươi muốn đích thân lên sân khấu sao?"

"Kia... Đó là tự nhiên." Giang Thiên sắc mặt khó coi cười cười, ngược lại mang trên mặt kiên định biểu tình nhìn Tuân Dong Nguyệt nói, "Bất quá ngươi yên tâm, tiểu đệ của ta thế nhưng rất mạnh, tuyệt đối sẽ không bại bởi Đường Tuyên."

Tuân Dong Nguyệt không có lộ ra bất kỳ hoài nghi biểu tình, "Chúng ta đây liền đến nơi đây xem chiến sao?"

"Không không không không!" Giang Thiên vội vã cự tuyệt, đối về Tuân Dong Nguyệt nói, "Chúng ta trước tiên lui ra khảo hạch, đi ra bên ngoài chờ Diệp Nhiên tin tức xấu đi, ngươi yên tâm, hấn sẽ gây cho ta 1 cái tin tức tốt."

"Như vậy thật tốt sao?" Tuân Dong Nguyệt nhin không được nấn nấn mũi.

"Không có việc gì, đi thôi." Giang Thiên thúc giục trên linh bài cơ quan, trong nháy mắt hóa thành một đoàn bạch quang, rời khỏi ảo trận, hấn cũng không muốn lưu đến nơi đây xem Diệp Nhiên bị đánh, trước khi đi, Giang Thiên không quên cho Diệp Nhiên phát cớ hò reo, "Nỗ lực lên, Diệp Nhiên, giết chết hấn!"

Mà Tuân Dong Nguyệt do dự một chút, cũng là rời khỏi ảo trận.

"Ta dựa vào..." Diệp Nhiên khoe miệng nhin không được co quắp, đi thật đúng là quả quyết a.

Nhìn Đường Tuyên cái này phó băng lãnh mặt, Diệp Nhiên biết một trận chiến này chính xác không thể tránh được.

Nếu không thể trốn tránh, như vậy thì đối mặt ah!

Diệp Nhiên thật sâu hít một hơi, trong con ngươi tràn đầy vẻ kiên định, mặc dù nói trước mắt Đường Tuyên bất quá 12 tuổi, tu vi cũng cùng Trương Thiên Tích Bằng Huy Vũ thông thường, đều ở đây Khoách mạch cảnh 2 tầng, bất quá hắn cũng không dám có chút sơ suất.

Dù sao đây chính là có Tứ trọng huyết mạch, yêu nghiệt như tồn tại.

"Đến đây đi!" Diệp Nhiên làm ra tư thế chiến đấu.

"Tốt." Đường Tuyên khẽ vuốt cằm, lập tức dẫn đầu phát động bản thân thể công.

"Minh viêm quyền!"

Cùng Diệp Nhiên tương tượng không giống với, vốn tưởng rằng xuất thân đại gia tộc Đường Tuyên một tay chắc là so Bằng Huy Vũ còn muốn không nói lý, các loại Địa cấp Linh kỹ cùng bay, hành hạ đến chết bản thân.

Thế nhưng Đường Tuyên sử xuất bất quá là một Huyền cấp Linh kỹ, luận ngoài bản thân uy lực lớn nhất loạt cùng Thiên Cương quyền thông thường.

Diệp Nhiên không dám có chút sơ suất, hít sâu một hơi, lấy Thiên Cương quyền đánh trả.

Tại 2 quyền tấn công trong nháy mắt, Diệp Nhiên liền cảm giác được không thích hợp, đồng dạng là Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ, Đường Tuyên thi triển ra Huyền cấp Linh kỹ, dĩ nhiên chút nào không cần lúc trước Bằng Huy Vũ làm thi triển ra Địa cấp Linh kỹ uy lực yếu nhược.

Hai người giao thủ một cái, Diệp Nhiên liền ăn 1 cái tiểu thua thiệt.

Diệp Nhiên lần đầu tiên cảm thụ được, nguyên lai Linh kỹ thi triển lộ hóa thuần thanh uy lực chút nào không thể so những Cao cấp đó Linh kỹ yếu nhược.

"Trở lại!" Có chút ý động, Diệp Nhiên thật tò mò trước mặt đứa bé này, rốt cuộc là thế nào một tên biến thái như tồn tại,

Có hay không tất cả Linh kỹ trong tay hắn đều có thể cho thấy không giống người thường uy lực tới? Diệp Nhiên tỉ mỉ quan sát đến, nếu muốn từ đó thu hoạch đến đối với mình hữu ích kỹ xảo tới.

"Phanh!"

"Phanh!"

"Phanh!"

Hai người thân ảnh qua lại lay động, trong vòng mấy cái hít thở liền phát sinh mười lần giao thủ.

Đều không ngoại lệ, Diệp Nhiên đều là có hại kia một phen.

Bất quá bằng vào thân thể cường hãn, Diệp Nhiên tuy rằng chịu không nhỏ thương, thế nhưng cũng không lo ngại.

"Thân thể dĩ nhiên cường hãn như vậy." Đường Tuyên hơi kinh ngạc một phen, sau đó hít một hơi thật sâu, đôi mắt băng lãnh nhìn Diệp Nhiên, "Mở huyết mạch chi lực ah, ta nghĩ kiến thức một chút Lôi Đình huyết mạch."

Diệp Nhiên gật đầu, hắn biết mình duy nhất có thể thủ thắng cơ hội đó là tại đây huyết mạch chi lực trên.

"Kết kết!"

Cuồng bạo tử sắc Lôi Điện quán vòng quanh Diệp Nhiên thân thể, khiến ngoài cả người giống như Lôi Thần thông thường.

"Không sai." Đường Tuyên nhãn tình sáng lên, cả người chiến ý càng cao hơn ngang.

"Tới!"

2 người thân ảnh lần thứ hai dựa cùng một chỗ, quyền cước đều xuất hiện, người tới ta đi.

Hai người lần thứ hai giao thủ 10 chiêu, sau đó thân hình tách biệt.

Lúc này đây giao chiến, song phương cũng không có chiếm được đối phương bất kỳ tiện nghi, trên người hai người đều mang vết thương.

"Còn chưa đủ." Đường Tuyên nhìn chăm chăm Diệp Nhiên, chăm chú nói, "Đem người chân thật lực lượng toàn bộ bày ra ah!"

Diệp Nhiên trong lòng thất kinh, chẳng lẽ hắn xem thấu bản thân huyết mạch lực lượng?

Bất quá cái này cũng không có gì đáng ngại, dù sao cái này sớm muộn cũng là muốn bạo lộ ra.

"Tứ trọng!" Diệp Nhiên khép lại hai mắt, toàn thân tìm đập động cái này Lôi Đình huyết mạch lực lượng, dần dần Diệp Nhiên huyết mạch chi lực lực lượng bị hấn đè thắng tới Tứ trọng.

"Àm àm!"

Chờ Diệp Nhiên mở hai mắt ra thời điểm, hấn cả người lông lánh sâu sắc từ sắc Lôi quang, không khí chung quanh đều trở nên ngưng trệ.

"Tứ trọng!" Đường Tuyên băng lãnh trên mặt hiện ra lướt một cái cuồng nhiệt vui vẻ, đại khái là thấy cái mình thích là thêm, "Ta quả nhiên không có nhìn lầm người!"

"A!" Đường Tuyên một tiếng gầm lên, huyết sắc văn lộ hiện lên, lúc này hấn cũng kích hoạt bản thân huyết mạch chi lực.

Diệp Nhiên hiếu kỳ nhìn hấn, muốn gặp thức một phen Đường Tuyên huyết mạch chi lực, dù sao đây chính là có thể đếm được trên đầu ngón tay Tứ trọng huyết mạch.

"Bạch Hổ huyết mạch!"

"Rống!" Một tiếng Hổ gầm, một đạo cường đại khí lưu từ đó tâm hướng bốn phía khuếch tán, xung quanh cây cỏ toàn bộ nhỏ tận gốc.

Đường Tuyên trên mặt hiện ra vài đạo nhàn nhạt văn, hấn con ngươi biến thành thú đồng, người xem đáy lòng trực phát lạnh; cả người hấn tựa hồ là trường bản cao phân, một đầu hắc sắc tóc dài trung gian xen lẫn một luồng sợi bạch sắc râu tóc.

Bá đạo khí tức tản mát ra, trong nháy mắt liền đem Diệp Nhiên Lôi Đình huyết mạch khí thế cho đè thấp.

Diệp Nhiên nhìn do lúc trước băng lãnh trạng thái hóa thành cuồng dã trạng thái Đường Tuyên, đáy lòng hơi hoảng sợ, Đường Tuyên có dĩ nhiên là bức này cường đại Thú Vương huyết mạch, cái này từ cũng không tốt lắm.

"Tới!" Đường Tuyên gầm nhẹ.

"Như người mong muốn." Ngay cả Đường Tuyên huyết mạch chi lực bắt phạm, Diệp Nhiên cũng không có chút nào sợ hãi, trong nháy mắt liền dẫn đầy trời Lôi Điện nhào tới.

"Thiên Cương quyền." Vẫn là chiều này Huyền cấp Linh kỹ, hiện tại Diệp Nhiên biết rõ Linh kỹ bắt phạm, bức thiết nếu muốn đại lượng Linh kỹ để đền bù bản thân khuyết điểm, hấn hạ quyết tâm, lần này kháo hặc kết thúc, bắt đầu học viện sinh hoạt sau, nhất định phải tại bên trong học viện sưu tập đến Linh kỹ, tăng cường bản thân năng lực tác chiến.

Tuy rằng còn là Thiên Cương quyền, bất quá lần này Diệp Nhiên thể nhưng vận dụng Lôi Điện chi lực, hấn trên nắm tay bao trùm 1 tầng từ sắc tinh thể, tinh thể nội bộ còn ẩn chứa uy lực thật lớn Lôi Điện chi lực.

"A!" Đường Tuyên không có dùng Linh kỹ, trực tiếp chém ra một quyền, cùng Diệp Nhiên chống lại.

Mở ra Bạch Hổ huyết mạch Đường Tuyên, vô luận là lực lượng thượng mật, còn là phương diện tốc độ mật cũng phải đến 1 cái kinh khủng để thắng, nếu không phải Diệp Nhiên Huyền ảnh bước không giống tầm thường, Diệp Nhiên vô cùng có khả năng theo không kịp hấn tốc độ.

"Thình thịch!"

Diệp Nhiên trên nắm tay bao trùm Lôi Điện tinh thể trong nháy mắt bính phát ra, trực tiếp chui vào Đường Tuyên trong cơ thể.

"Không tốt." Đường Tuyên con ngươi hơi co lại, lập tức làm ra quyết đoán, "Vật đổi sao dời!"

Đạo kia đạo tàn bạo Lôi Điện chi lực bị Đường Tuyên điều động đến, từ cánh tay phải tiến nhập, tại bên trong thân thể của hấn đánh vòng, sau đó hội tụ đến trên cánh tay trái mặt.

"Ra!"

Đường Tuyên đối về Diệp Nhiên chém ra cánh tay trái.

Những thứ kia chui vào Đường Tuyên trong cơ thể Lôi Điện chi lực trong nháy mắt tiến nhập Diệp Nhiên trong cơ thể.

"Đây là..." Diệp Nhiên thân hình hơi chậm lại, Đường Tuyên lại có thể đem bản thân Lôi Điện chi lực cho đánh trở về, thật là quá không thể tưởng tượng nổi.

"Địa cấp Linh kỹ." Đường Tuyên cười ra Diệp Nhiên nghi hoặc.

"Thì ra là thể." Diệp Nhiên ngưng trọng gật đầu, cái này vật đổi sao dời đúng là cổ quái, lại có thể hoàn mỹ tá lực đả lực, so Bảng Huy Vũ lúc trước Địa cấp Linh kỹ cao mình không biết gấp bao nhiêu lần.

Đường Tuyên ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, hấn vậy đối với như dã thú con người nhìn chăm chăm Diệp Nhiên, khiến Diệp Nhiên như rớt vào hầm băng như lạnh lẽo.

"Nếu là người chỉ như thế chút thủ đoạn mà nói, như vậy người nhất định."

"Bất quá, người lấy Thái Thái cảnh 9 tầng tu vi bức ta bày ra Bạch Hổ huyết mạch cũng quả thật không tệ."

Diệp Nhiên gật đầu, quả thực, bản thân các phương diện so Đường Tuyên yếu nhược, đánh tiếp nữa mà nói, bản thân tất nhiên khó thoát bại một lần, đây hết thấy đều là tu vi cùng Linh kỹ trên chênh lệch.

Khoách mạch cảnh!

Diệp Nhiên khẽ cắn môi, bức thiết nếu muốn cái này tiến nhập kế tiếp đại cảnh giới, như vậy mình mới sẽ không như vậy bị động.

Đường Tuyên hai tay sinh trường ra phong Hàn lợi trao, cả người bay vút ra, đối về Diệp Nhiên tiến lên.

Diệp Nhiên không dám khinh thường, cẩn thận chống đỡ đến, mà lại một khi phát hiện Đường Tuyên lỗ thủng, đó là không chút do dự xuất kích.

Bất quá, mỗi một lần Đường Tuyên đều bằng vào vật đối sao dồi hoàn mỹ đem lực lượng đánh trở về, Diệp Nhiên vài lần xuống tới, không có thể làm cho đối phương chịu bao lớn thương, ngược lại thì tự cái ăn không nhỏ buồn bực thua thiệt.

"Kết thúc ah!" Đường Tuyên thân hình lui về phía sau, sau đó phát ra một tiếng cuồng dã rít gào, phía sau xen lẫn bạch sắc râu tóc đón gió bay múa.

"Muốn thua sao?" Diệp Nhiên mình đầy thương tích, nhìn hăng hái Đường Tuyên, hơi sùng sờ, cuộc chiến đấu này, đối với Diệp Nhiên mà nói thu hoạch không cạn, hấn nhận thức đến bản thân chỗ thiếu hụt, mình bạch huyết mạch chỉ lực tuy rằng có thể đề thăng bản thân chiến lực, thế nhưng cái này hết thấy đều phải chính xác đứng ở tu vi cao thâm cơ sở trên.

Diệp Nhiên hạ quyết tâm, mình nhất định phải cố gắng đề thăng bản thân tu vi, không thì ngay cả có huyết mạch chi lực, cũng là thiệt thòi lớn.

Có nhận thức, đó chính là chuyên tốt, Diệp Nhiên tin tưởng mình sẽ không so với bọn hấn kém đi nơi nào, muốn không bao lâu bản thân liền có thể đuổi theo bọn họ cước bộ, đem tu vi đề thăng đi lên.

Bất quá, đối với trận chiến đấu này kết cục, Diệp Nhiên vẫn là vô cùng coi trọng, là thua?

Còn là mở ra hoàn toàn Lôi Đình huyết mạch cùng Đường Tuyên đánh một trận?

...

...

Chiến!

Diệp Nhiên không do dự nữa, thần thức chặt đứt minh cây đối Lôi Đình huyết mạch kênh ngay cả, lập tức điều khiển hoàn chỉnh Lôi Đình huyết mạch.

"Ừ?" Đường Tuyên đột nhiên dừng lại thân thể, bởi vì hấn cảm thụ được Diệp Nhiên trên người phát sinh dị biến, "Tiểu tử này còn có chuẩn bị ở sau?"

Hấn kiên trì cùng đối Diệp Nhiên, hấn chiến đấu ý nghĩa chỉ là là hưởng thụ chiến đấu, mà không phải là thắng lợi.

Diệp Nhiên đến trên thân hiện ra từ sắc văn lộ, cái kia điều văn đường giống như là Thủy Tinh thông thường, trở nên sâu sắc dâng lên.

Về phần những thứ kia lóng lánh Lôi Điện, dần dần thu hồi Diệp Nhiên trong cơ thể, Diệp Nhiên cả người liền trở nên cùng bình thường một dạng, hoàn toàn nhìn không ra có nửa điểm không bình thường địa phương.

Càng sâu chính xác, Diệp Nhiên giống như là 1 cái không hề tu là người bình thường, thoát nhìn cả người lẫn vật vô hại.

Bất quá, càng là như vậy, Đường Tuyên thì càng cảnh giác, bởi vì hấn kích hoạt Bạch Hổ huyết mạch sau, có thường nhân khó có thể tưởng tượng nhảy cảm trực giác.

Nguy hiểm!

Chương 25: Mâu thuẫn

"Người tiểu tử này có tìm được hay không Bàng thiếu gia phải tìm được người?"

Tại Nguyệt Hoa học viện tiến hành khảo hạch trồng trái trăng địa thượng, lúc này đã có không ít học viên bị đào thải, truyền tống đi ra.

Một gã về mặt mặt rỗ học viên kéo một gã khác học viên y tay áo, nhẹ giọng hỏi.

Bị hỏi cùng người học viên kia trên mặt lộ ra khổ sở đáng tươi cười, "Tìm được."

"Thật! ?" Về mặt mặt rỗ người học viên kia nhất thời cả kinh, lập tức trên mặt liền lộ ra ước ao biểu tình, "Người tiểu tử này, cần phải phát đạt, cái này từ Bàng thiếu gia tất nhiên sẽ đại lực thưởng người."

"Cái gì cùng cái gì a." Một gã khác nam tử có chút tức giận phất tay một cái, "Nào có cái gì thưởng cho, tất cả đều ngâm nước nóng!"

"Thế nào? Chẳng lẽ Bàng thiếu gia còn có thể quýt nợ?" Về mặt mặt rỗ học viên trên mặt lộ ra kinh ngạc biểu tình, "Không thể nào đâu? Bàng thiếu gia xưa nay xuất thủ hào phóng."

"Mặc kệ Bàng thiếu gia chuyện, muốn trách thì trách tự ta, thậm chí ngay cả một Thối Thể cảnh 8 tầng gia hỏa đều giải quyết không." Tên nam tử kia trên mặt lộ ra vẻ xấu hổ.

"Không phải đâu?" Về mặt mặt rỗ học viên về mặt khó có thể tin, "Người thế nhưng Khoách mạch cảnh tu sĩ, làm sao sẽ ngay cả Thối Thể cảnh tu sĩ đều đấu không thắng?"

"Ai." Nam tử kia thờ dãi một hơi, có chút thụ thương nói, "Tên kia quá tà môn..."

Về mặt mặt rỗ học viên vốn còn muốn nói thêm gì nữa, sân bãi lại đột nhiên xuất hiện một bó bạch quang, 1 cái nam tử bị truyền tống đi ra.

"Diệp Nhiên!"

Kia bị đào thải nam tử vừa rơi xuống đất, thân hình còn chưa hiển hiện, bị phản nộ rít gào một tiếng.

"Cái này... Đây là chó điên Trương Thiên Tích?" Về mặt mặt rỗ học viên hơi sùng sờ, chợt có chút kinh ngạc nhìn Trương Thiên Tích, thấp giọng lầm bầm nói, "Hắn dĩ nhiên cũng bị đào thải?"

Bốn tràng khảo hạch ở giữa, đại gia đầy lòng dành cho khảo hạch bài danh, Trương Thiên Tích nói như thế nào cũng có thể xếp hàng cái trước 5, nhưng bây giờ khảo hạch thời gian mới đi qua một nửa, Trương Thiên Tích dĩ nhiên trực tiếp bị đào thải, rốt cuộc là ai có năng lực này, có thể đem Trương Thiên Tích cho đá ra khỏi cục?

So Trương Thiên Tích cường, cũng liền mấy người như vậy, Đường Tuyên, Bàng Huy Vũ...

Chẳng lẽ chính xác Bàng Huy Vũ? Không có khả năng a, hai người quan hệ tuy rằng không thể xưng là thật tốt, thế nhưng cũng không đến mức đạt được cảm thù địch độ a.

Như vậy, chính là tiểu bá vương, nghĩ đến cũng là, tiểu bá vương xưa nay không sợ trời không sợ đất, chính là 1 cái Trương Thiên Tích, đánh cũng liền đánh, không có gì lớn không.

Có thể Trương Thiên Tích tại sao muốn hô to, Diệp Nhiên?

Diệp Nhiên chính xác yêu nghiệt phương nào?

Không lâu lắm, lại là một đạo bạch quang xuống tới, một gã nam tử phản nộ hô to, "Diệp Nhiên! Ta với người thế bất lưỡng lập!"

Ta dựa vào, cái này dĩ nhiên là Bàng Huy Vũ? !

Về mặt mặt rỗ học viên hơi kinh ngạc,

Hắn không nghĩ tới lần này khảo hạch mạnh học viên dĩ nhiên lại một cái bị đào thải ra khỏi tới.

Không thể nghi ngờ, cái này Bàng Huy Vũ quyết định chính xác thua ở Đường Tuyên trong tay, ra Đường Tuyên, lần này khảo hạch nhân viên ở giữa, tựa hồ không có người nào có thể chiến thắng Bàng tuệ Vũ.

Có thể... Hẳn vì sao cũng muốn hô... Diệp Nhiên?

Lại một lát nữa, lại là 2 đạo bạch quang xuất hiện ở cái kia về mặt mặt rõ học viên trước mặt.

Lúc này tổng nên không là cái gì ngoài ý liệu nhân vật ah?

Bạch quang tiêu thất, về mặt mặt rõ học viên tập trung nhìn vào, bất ngờ phát hiện xuất hiện ở tràng địa thượng học viên đúng là lúc trước cùng Bàng Huy Vũ phát sinh qua mâu thuẫn, bị đập bay tên kia.

Thời Thế cảnh 8 tầng tu vi có thể kiên trì đến bây giờ mới ra ngoài, tính hẩn tiêu tử vận khí tốt.

Lại một đạo bạch quang tiêu tán, lần này xuất hiện thì là một gã phong thái yếu điệu cô nương, cô nương kia song song đến Giang Thiên đang rời đi.

"Ta... Ta dựa vào!" Kia về mặt mặt rõ học viên trên mặt lộ ra khó có thể tin biểu tình, "Tiểu tử này dựa vào cái gì có thể cùng đi chung với nàng?!"

Về mặt mặt rõ học viên đáy lòng cực độ bất bình hành, hẩn ánh mắt ác độc nhìn Giang Thiên đi xa thân ảnh, đáy lòng yên lặng nguyên rủa, "Đáng chết tiểu tử, sớm muộn gì có phiền phức tìm tới ngươi!"

Ngay về mặt mặt rõ học viên phát ra ác độc nguyên rủa thời điểm, tràng địa thượng lần thứ hai sáng lên một đạo bạch quang, một gã hài đồng bị truyền tống đi ra.

Đứa bé kia có chút lảng đờng tại chỗ hồi lâu, thấp cái đầu, nhìn mình hai tay, tựa hồ là có chút khó có thể tiếp thu, cuối cùng trong miệng u oán phun ra 2 cái, thất hồn lạc phách rời đi.

"Ta ta ta ta!" Kia về mặt mặt rõ học viên xoa xoa con mắt, sau đó lại xoa bóp bản thân nguyên nhân kinh ngạc mà nhếch môi dẫn đến tê dại cảm, "Ta con mẹ nó không nhìn lầm ah? Cái này dĩ nhiên là Đường Tuyên?!"

Lần này khảo hạch mạnh nhất người tiểu bá vương lại bị đào thải? Ai vậy làm?

Chẳng lẽ lần này khảo hạch ở giữa dĩ nhiên cất dấu một không muốn người biết hắc mã sao?

Nhưng này mã cũng quá hắc ah? Dĩ nhiên đem Đường Tuyên cho đánh ngã!

Sẽ là yêu nghiệt phương nào đây?

Về mặt mặt rõ học viên cúi đầu suy tư về, vừa mới, vừa mới Đường Tuyên tựa hồ là nói cái gì, nói cái gì đó?

...

...

"Diệp Nhiên!"

Về mặt mặt rõ học viên nuốt nuốt nước miếng, chẳng lẽ, Trương Thiên Tích, Bàng Huy Vũ, thậm chí còn Đường Tuyên, đều là cái kia thần bí Diệp Nhiên cho đánh ngã sao?

...

...

Đường Tuyên bị đào thải tin tức trong nháy mắt dường như phong bạo thông thường, cuộn sạch toàn trường, tất cả mọi người đang nói luận, cảm khái, Giang Thiên nghe được tin tức này vốn nên vui vẻ, thế nhưng trước mặt đi tới 3 người lại nhất thời khiến tâm tình của hẩn trở nên hồng bét.

"Tuần cô nương..."

"Sông... Giang Thiên, không cần khách khí như vậy, gọi ta Dong Nguyệt là tốt rồi." Tuần Dong Nguyệt hơi cúi đầu, có chút ngượng ngùng nói, "Tuần cô nương cái gì, gọi ta tốt không được tự nhiên."

"Kia cậu còn không được." Giang Thiên thấp giọng thì thảo một câu, đáy lòng có chút hơi vui vẻ.

"Ngươi nói cái gì?" Tuần Dong Nguyệt ngẩng đầu, liền thấy Giang Thiên cong lên khóe miệng, "Ngươi còn có tâm tình cười, ngươi tiểu đệ đều bị vây ở ảo trận trong, một mình đối mặt Đường Tuyên."

"Không có gì." Giang Thiên lập tức làm ra một bộ nghiêm túc biểu tình, "Không có việc gì, ngươi không nghe thấy sao? Xung quanh học viên đều nói, Đường Tuyên bị đào thải."

"Bị... Bị đào thải?" Tuần Dong Nguyệt đầu óc có chút phát mộng, Đường Tuyên cường đại chính xác mọi người đều biết, chẳng lẽ sông Thiên tiểu đệ Diệp Nhiên, lại có lợi hại như vậy sao?

"Cái này ý nghĩa tiêu đề của ta, Diệp Nhiên hẳn thắng lợi!" Giang Thiên khi biết tin tức này thời điểm cũng là hơi kinh ngạc, có Tử trọng huyết mạch chi lực, Khoách mạch cảnh 2 tầng Đường Tuyên nếu thất bại, Diệp Nhiên thật có mạnh mẽ như vậy? Hay là người khác đem Đường Tuyên cho đánh bại?

Không phải là Giang Thiên hoài nghi Diệp Nhiên, mà là bởi vì Đường Tuyên không phải là thông thường cường đại.

Đảm nhiệm ai biết Đường Tuyên là bị một Thối Thệ cảnh 9 tầng gia hỏa đánh bại, đều biết hoài nghi nói ra tin tức này người chính xác bệnh tâm thần ah?

Bất quá, không biết vì sao Giang Thiên mơ hồ tin tưởng, đem Đường Tuyên đánh bại người 100% chính là Diệp Nhiên.

"Khó có thể tin..." Tuân Dong Nguyệt có chút thất thần lắc đầu.

"Đổi, Dong... Dong Nguyệt." Giang Thiên chân mày cau lại, trong nháy mắt ý thức được đây là một cái cơ hội tốt, "Buổi tối có thì giờ rảnh không? Không bằng cùng đi ăn một bữa cơm ah? Chúc mừng tiêu đề của ta chiến thắng Đường Tuyên."

"Muộn... Buổi tối ăn cơm không?" Tuân Dong Nguyệt hơi sững sờ, chợt trên mặt hiện ra lướt một cái đỏ ửng, "Ta... Ta xem hạ có thời gian hay không tới..."

"Vậy được!" Giang Thiên thấy Tuân Dong Nguyệt bộ dáng này, đáy lòng đại hỉ, hấp dẫn!

Hai người vừa rồi rảnh đến nói chuyện phiếm, Giang Thiên bằng vào bản thân 3 tác không nát vụn miệng lưỡi đem Tuân Dong Nguyệt nói xong tâm hoa nở phóng, hai người quan hệ trong nháy mắt kéo gần không ít.

Thời gian từ từ trôi qua, trong nháy mắt khảo hạch mau tới gần phần cuối.

Ngay Giang Thiên cùng Tuân Dong Nguyệt trò chuyện chính vui vẻ thời điểm, xa xa đi tới 3 người, đi tới Tuân Dong Nguyệt trước mặt.

"Dong Nguyệt!" Trong ba người dẫn đầu chính xác 1 cái cầm trong tay trường kiếm nam tử, hần sắc mặt bất thiện nhìn Tuân Dong Nguyệt, tựa hồ có chút tức giận.

"Tur Viễn ca!" Tuân Dong Nguyệt hiển nhiên bị dọa cho giật mình, sau đó đứng dậy liền vội vàng hỏi, "Khảo hạch kết thúc sao?"

"Ừ." Vương Tur Viễn nhàn nhạt gật đầu, ánh mắt lại gắt gao nhìn chằm chằm Giang Thiên, trong con ngươi tràn đầy lửa giận, hần lạnh giọng hỏi, "Dong Nguyệt, tiểu tử này là ai?"

Tại Vương Tur Viễn trong mắt, từ nhỏ cùng mình chơi đến lớn Tuân Dong Nguyệt chính là bản thân điều động nội bộ nữ nhân, tương lai nhưng là phải thành là vợ mình tồn tại, hiện tại đột nhiên thấy Tuân Dong Nguyệt cùng một nam tử xa lạ vừa nói vừa cười, vô cùng nóng nảy đáng ghét, Vương Tur Viễn nhất thời liền Hỏa, đáy lòng tức giận không ngừng tăng vọt.

"Hắn?" Tuân Dong Nguyệt chỉ vào Giang Thiên nói, "Đây là ta mới quen bằng hữu, tên là Giang Thiên."

Nói xong, Tuân Dong Nguyệt lại cho Giang Thiên giới thiệu, "Đây là Vương Tur Viễn."

"Hạnh ngộ hạnh ngộ." Giang Thiên hơi liền ôm quyền, cũng không có cố vẻ có bao nhiêu nhiệt tình, bởi vì hắn nhìn ra đối phương trong mắt địch ý.

"Hừ, chính là một Thối Thệ cảnh 8 tầng đồ vật, cũng xứng cùng nhà của ta Tuân Dong Nguyệt làm bằng hữu?" Vương Tur Viễn trên dưới quan sát Giang Thiên liếc mắt, xác định hẳn tu vi, nhất thời cười lạnh nói, từ Giang Thiên ăn mặc nhìn lên, người này cũng không phải cái gì phú quý xuất thân, bản thân không cần khách khí với hắn.

Đồ vật? Cũng xứng? Nhà của ta Tuân Dong Nguyệt?

Giang Thiên sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, hần mắt lạnh nhìn Vương Tur Viễn, muốn nhìn một chút hắn còn có thể nói ra chút gì không biết liêm sỉ mà nói tới.

"Tur Viễn ca!" Tuân Dong Nguyệt sắc mặt trong nháy mắt liền Biến, nàng nhìn Vương Tur Viễn có chút tức giận nói, "Ngươi nói thế nào?"

"Ta thế nào? !" Vương Tur Viễn xem Tuân Dong Nguyệt bộ dáng này, nhất thời trong con giận dữ, gần như rít gào trả lời, "Ta đáp ứng mẹ ngươi tại trong học viện chiếu cố thật tốt ngươi, hiện tại có chút không đứng đắn người đây đưa ngươi, ta cảm giác mình có cần phải giúp ngươi đem... này rác rưởi đánh đuổi."

Dứt lời, Vương Tur Viễn rút ra trường kiếm, chỉ vào Giang Thiên, thấp giọng quát dẹp đường, "Tiểu tử, thức thời một chút liền cách nhà của ta Dong Nguyệt xa một chút, bằng không mà nói..."

Khóe miệng hần lộ ra lướt một cái băng lãnh đáng tươi cười.

"Bằng không thế nào?" Giang Thiên đứng dậy, nhìn thẳng Vương Tur Viễn, giờ này khắc này hắn, không có nửa điểm khiếp nhược vẻ.

"Bằng không ta liền đem ngươi cho giết!" Nhìn thấy Giang Thiên cái này phó không có sợ hãi đáng ghét, Vương Tur Viễn phần nộ ngay cả cầm kiếm tay

cũng bắt đầu run, hần là đang gây hấn với ta, hần là đang gây hấn với ta!

"Hừ!" Giang Thiên không thèm liếc hần một cái, "Người có gan này sao?"

Cái này có thể chịu? Cái này có thể chịu!

Vương Tư Viễn huyết dịch trực vọt đỉnh đầu, trong tay thấy không chút do dự đâm ra đi.

"Không muốn!" Tuấn Dong Nguyệt hô to.

"Dừng tay cho ta!"

Một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện, người tới chính là Diệp Nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Học viện thưởng cho

Vận dụng Ngũ trọng huyết mạch Diệp Nhiên, một kích liền đem Đường Tuyên cho đánh bại, thế nhưng tự thân cũng nỗ lực không nhỏ đại giới.

Chính là một kích, dĩ nhiên đem Diệp Nhiên cả người lực lượng toàn bộ tranh thủ, cái loại này cảm giác vô lực biết thật là làm cho Diệp Nhiên nghĩ ký ức hầy còn mới mẻ, thống khổ chịu không nổi.

Trốn ở một cái bí mật địa phương, Diệp Nhiên khôi phục lực lượng.

Lần này hoàn toàn đem huyết mạch chi lực kích hoạt, khiến Diệp Nhiên sợ, cái loại này cuồng bạo lực lượng thiếu chút nữa liền thoát ly Diệp Nhiên điều khiển, thậm chí bản thân thiếu chút nữa đều bị tảo bạo Lôi Điện cho thôn phệ.

Vận hạnh chính xác, không biết vì sao, cái này Lôi Điện huyết mạch đột nhiên trong nháy mắt cảm thấy nào đó cường đại tồn tại áp bách, trong nháy mắt uể oải đi xuống, lúc này mới khiến Diệp Nhiên có thể thành công đánh bại Đường Tuyên.

Diệp Nhiên hạ quyết tâm, tại bản thân tu vi không có tăng đi tới, không cách nào hoàn toàn khống chế Ngũ trọng Lôi Đình huyết mạch thời điểm, tuyệt đối không dùng tới cái này cỗ cuồng bạo lực lượng.

Chậm rãi khôi phục tự thân lực lượng, Diệp Nhiên cảm giác mình thân thể đang khôi phục quá trình ở giữa, dĩ nhiên mơ hồ lại đang trở nên mạnh mẽ, mà tu vi cũng là có rõ rệt đề cao.

Quả nhiên là họa phúc tương y, Diệp Nhiên hơi mỉm cười.

Hoa có chừng nửa canh giờ, Diệp Nhiên mới đưa tự thân lực lượng khôi phục 8 thành, mới vừa rồi ly khai chỗ ẩn núp.

Đem thu hoạch được linh bài thu đủ, Diệp Nhiên một thân một mình hành tẩu tại ảo trận ở giữa, không ngừng truy kích đến học viện, thu hoạch linh bài.

Tầm thường Khoách mạch cảnh 1 tầng tu sĩ, tại Diệp Nhiên trước mặt hoàn toàn chính là không có sức chống cự, Diệp Nhiên dễ dàng đó là đạt được đại lượng linh bài.

Làm Diệp Nhiên có linh bài đạt được 1 cái kinh khủng trị số thời điểm, Diệp Nhiên đoán chừng bản thân hẳn là ổn cầm đệ nhất, liền tuyển chọn rời khỏi ảo trận.

Đi tới giám thị người chỗ ghi danh, Diệp Nhiên đem bản thân đạt được trên linh bài giao.

"Cái này... Cái này..." Kia giám thị người cũng là hơi sửng sốt, Diệp Nhiên cái này linh bài trị số hoàn toàn chính xác ổn cầm đệ nhất a, người khác hoàn toàn chính là không có cơ hội.

"Tiền bối, mời làm ta đăng ký ah." Diệp Nhiên hơi thi lễ.

"Hào hảo hảo." Giám thị người lập tức cho Diệp Nhiên kiểm điểm linh bài số lượng, đợi điểm số hoàn tất, giám thị nhân tâm đầy hơi hoảng sợ, không hề

nghe, Diệp Nhiên đem sẽ trở thành lần này đệ nhất danh, học viện phong phú thưởng cho đem có Diệp Nhiên một phần.

Giám thị người đem Diệp Nhiên tin tức đăng ký tốt, sau đó ý bảo Diệp Nhiên có thể lui ra.

Đợi Diệp Nhiên thối lui, giám thị người cầm Diệp Nhiên tin tức tới tới lui lui xem nhiều lần, tay khoát lên trên bàn, ngón tay không ngừng đập mặt bàn, thật lâu thất thần.

Thối lui Diệp Nhiên lập tức đi tới to như vậy tràng địa thượng, người chung quanh đối về Diệp Nhiên chỉ trỏ.

Hiện tại Diệp Nhiên có thể miễn cưỡng xưng coi như là 1 cái danh nhân, đương nhiên làm có danh tiếng toàn bộ đều là bài Bàng Huy Vũ ban tặng.

"Người xem, người này chính là Bàng thiếu gia chỉ rõ phải thật tốt 'Chiếu cố' học viên."

"

"Nguyên lai chính là hần a, lớn lên đầu trâu mặt ngựa thảo nào sẽ bị Bàng thiếu gia ghi hận."

"Người tốt nhất cách hần xa một chút, không thì không tốt trái cây ăn."

"..."

"Người..." Diệp Nhiên hung ác trừng kia nói mình đầu trâu mặt ngựa học viên.

Học viên kia lập tức nghĩ mà sợ lui lui cái cổ, vội vã tới bằng hữu mình cấp tốc lui lại, trong miệng còn không quên nhắc tới,

"Người xem người xem, sợ không kinh khủng?"

...

...

Đợi Diệp Nhiên tìm được Giang Thiên người thời điểm, vừa lúc thấy Vương Tư Viễn xuất kiếm đối về Giang Thiên ngực đâm.

"Dừng tay cho ta!"

Trong điện quang hỏa thạch, Diệp Nhiên thân hình trong nháy mắt đi tới Giang Thiên trước mặt, đưa ngón tay ra đem chuôi này sáng loáng trường kiếm cho văng ra.

Tuân Dong Nguyệt thấy thế, nhin không được vỗ ngực một cái.

"Người nào! ?" Vương Tư Viễn hơi sững sờ, chợt giận tím mặt, lại có người dám ra đây ngăn cản, thật là không biết sống chết!

"Người không sao chứ?" Diệp Nhiên không để ý đến Vương Tư Viễn, mà là xoay người lại trên dưới đại lượng Giang Thiên liếc mắt, ở đây cũng không phải là ảo trận, thụ thương vậy cũng thật liên thụ thương.

"Ta không sao." Giang Thiên trong lòng âm áp, hai người quen biết không lâu sau, Diệp Nhiên đây đã là nhiều lần xuất thủ tương trợ.

"Phát sinh cái gì?" Diệp Nhiên liếc mắt nhìn Vương Tư Viễn, khước mắt dư quang lại thoáng nhìn về mặt không biết làm sao Tuân Dong Nguyệt, liền vội vàng hỏi.

"Không có gì lớn chuyện..." Giang Thiên đem sự tình chân tướng cho nói rõ ràng, việc nhỏ không đáng kể cũng đều không buông tha.

"Thì ra là thế." Diệp Nhiên đem sự tình chải vuốt rõ ràng, sau đó mắt lạnh nhìn về mặt giận dữ Vương Tư Viễn, "Công nhiên tại bên trong học viện đối về học viên xuất thủ, người biết sẽ gặp phải cái gì xử phạt sao?"

Vương Tư Viễn biến sắc, tại bên trong học viện đối về học viên xuất thủ nhưng là sẽ lọt vào học viện khu trục, đồng thời mạnh mẽ huỷ bỏ tu vi, cái này nghiêm phạt có thể nói là đặc biệt nghiêm khắc.

"Hừ!" Vương Tư Viễn cường cười một tiếng, "Người có tư cách gì nói ta công nhiên đối học viên xuất thủ, người con mắt kia thấy?"

"Phải không?" Diệp Nhiên nheo cặp mắt lại, chợt ngón tay uốn lượn bắn ra, một đạo tử sắc Lôi Điện đạo vào Vương Tư Viễn trường kiếm, trong nháy mắt truyền khắp Vương Tư Viễn toàn thân.

"Ách a a a..." Bị cuồng bạo điện lưu cho hành hạ Vương Tư Viễn thân thể run lên, sau đó trong tay trường kiếm rơi xuống đất, chỉ vào Diệp Nhiên thống khổ gào thét đạo, "Người... Người đối với ta làm cái gì? !"

"Người đang nói cái gì?" Diệp Nhiên có nhiều hăng hái nhìn hần, "Ta sao nghe không hiểu a?"

Cuồng bạo điện lưu tiêu tán, Vương Tư Viễn cả người đầu khóp xương đều xóp dăng lên, đứng thẳng đều có chút trắc trở, tuy rằng không biết Diệp Nhiên đến cùng đùa giỡn chính xác hoa chiêu gì, thế nhưng hẳn có thể xác định, đây hết thầy hết thầy đều cùng Diệp Nhiên có lớn lao liên can.

"Tiểu tử, ta nhớ đến ngươi!" Vương Tư Viễn ở sau người hai vị đồng bạn nâng đỡ, tàn bạo nhìn chăm chăm Diệp Nhiên, "Đến lúc đó có người ném mùi đau khổ!"

Vương Tư Viễn biết mình hiện nay đầu không lại Diệp Nhiên, cho nên cũng không ngu đàn đối về Diệp Nhiên xuất thủ.

Dù sao cũng bọn họ đều là học viện người, sau này có chính xác cơ hội báo thù.

"Còn người nữa cũng giống vậy!" Vương Tư Viễn nhìn Giang Thiên, hẳn cũng sẽ không quên trận này sự kiện là do ai khơi mào, "Đều cho ta tốt nhớ kỹ!"

"Nói xong không?" Diệp Nhiên có chút không nhịn được nhìn Vương Tư Viễn, "Nói xong mau rút!"

"Tuân Dong Nguyệt!" Vương Tư Viễn có chút căm giận bất bình nhìn Diệp Nhiên, thật sâu đem gương mặt này cho nhớ ở trong lòng, sau đó cả tiếng đối về Tuân Dong hô, "Đi!"

"Tư Viễn ca!" Tuân Dong Nguyệt có chút không biết như thế nào cho phải nhìn Vương Tư Viễn, nàng không rõ vì sự tình gì tình tại gần mấy khắc chung nội diễn biến thành như vậy.

Xưa nay lấy ôn hòa hình tượng tại Tuân Dong Nguyệt trước mặt Vương Tư Viễn, giờ này khắc này dĩ nhiên trở nên vô lễ như thế, như là 1 cái phở phùng vô lại, đại hồng đại khiếu, nhưng lại rút kiếm đối với mình bằng hữu.

Hai người cũng không có gì mâu thuẫn, Vương Tư Viễn lại như vậy cậy mạnh.

Bữa này lúc khiến Tuân Dong Nguyệt có chút khó mà tin được.

"Tuân Dong Nguyệt!" Vương Tư Viễn trừng lớn suy nghĩ con người nhìn Tuân Dong Nguyệt, trong con người tràn đầy lửa giận, mũi phun ra ngoài nhiệt khí đủ để nói rõ hẳn đây lòng lửa giận, "Người đến cùng có đi hay không?"

"Ta..." Tuân Dong Nguyệt há hốc mồm, mới vừa muốn nói gì thời điểm, lại nghe được Vương Tư Viễn ác độc ngôn ngữ,

"Người cái thói kỹ nữ! Không nghĩ tới người vừa mới tới học viện một ngày giống như khác nam nhân câu đáp thượng, thật là không biết liêm sỉ! Ta coi như là nhìn thấu người, người cũng nhớ kỹ cho ta!"

Dứt lời, Vương Tư Viễn tại hai gã đồng bạn nâng đỡ rời đi.

Tuân Dong Nguyệt có chút ngơ ngác nhìn Vương Tư xa xa chỗ bóng lưng, bị những thứ kia ác độc ngôn ngữ cho thật sâu kích thích đến, mặt trong nháy mắt liền chảy xuống trong suốt giọt nước mắt,

"Hắn... Hắn làm sao có thể nói như vậy ta?"

Diệp Nhiên đưa cho Giang Thiên một cái ánh mắt, ý bảo hẳn nhanh lên mang đi Tuân Dong Nguyệt.

Giang Thiên ngẫm hiểu, lập tức ôm Tuân Dong Nguyệt, kiên trì an ủi, chậm rãi ly khai sân bãi.

Trận này khảo hạch kết quả đối với hắn mà nói cũng không trọng yếu.

Bất quá đây đối với Diệp Nhiên mà nói có thể nói là dị thường trọng yếu, dù sao học viện phong phú thưởng cho có thể hẳn đại phúc độ đề thăng mình cùng cái khác thể gia đệ tử chênh lệch.

Rất nhanh, lần này khảo hạch thời gian đến đây kết thúc, chính xác thời điểm tuyên bố khảo hạch thành tích.

To như vậy tràng địa thượng lập tức lại rậm rạp đầy người.

"Diệp Nhiên, người nhất nhớ kỹ cho ta!" Chó điên Trương Thiên Tích đi tới Diệp Nhiên trước mặt, thấp giọng với Diệp Nhiên nói.

"Ta chờ người." Diệp Nhiên đối với hắn uy hiếp không thêm đề ý chút nào, bản thân tu vi thấp là bởi vì mình lúc trước vị trí hoàn cảnh lạc hậu, mà dẫn đến, mà bây giờ bản thân trải qua mình cây trận này Tạo Hóa, có biến thái thiên phú, hôm nay lại có Nguyệt Hoa học viện cường lực tài nguyên, mình muốn đuổi theo bọn họ cước bộ cũng không khó.

"Hừ hừ." Trương Thiên Tích cười nhạt hai tiếng, chợt lập tức,

Diệp Nhiên nhìn hắn rời đi bóng lưng, nhịn không được lắc đầu, chỉ là Diệp Nhiên không biết là, cái nhìn này dĩ nhiên là nhìn hắn một lần cuối cùng.

Không bao lâu, Bàng Huy Vũ cũng xuất hiện, hắn chỉ là ở phía xa xem Diệp Nhiên liếc mắt, cũng không có nói chút gì.

Đột nhiên, Diệp Nhiên nghĩ xung quanh tiếng huyền ảo biến mất, hoàn cảnh đột nhiên trở nên đặc biệt an tĩnh, phía sau truyền đến từng đạo cực nóng

ánh mắt.

Đây là... Nồng đậm tình yêu?

Diệp Nhiên trong lòng vui vẻ, không nhìn được nghĩ đến, chẳng lẽ học viện những thứ kia các nữ học viên phát hiện mình đặc biệt mị lực, đều ái mộ vào ta sao?

"Cái này 2 tặc là ai? Như thế nào cùng Đường Tuyên đứng chung một chỗ?"

"Nhanh lên gọi hần cút ngay, hần không xứng cùng Đường Tuyên đứng chung một chỗ!"

Diệp Nhiên sững sốt, chột cùi đầu số một, phát hiện Đường Tuyên dĩ nhiên cùng mình song song đứng thẳng.

Nhận thấy được cũng ánh mắt, Đường Tuyên ngẩng đầu thật sâu xem Diệp Nhiên liếc mắt.

Không phục?

Diệp Nhiên hơi sững sờ, hần từ Đường Tuyên trong ánh mắt đọc lên nồng đậm chiến ý, chột đáy lòng nhìn không được cười khế, thật đúng là một người bướng bỉnh tính tình tiểu hài tử đây!

Trong đám người xôn xao rất cực kết thúc, tại đông đảo hoa si nữ cảm thù trong ánh mắt, Diệp Nhiên rất cực trông giám thị người xuất hiện.

Giám thị người đầu tiên là nói chút lời khách sáo sau, lập tức tiến nhập chủ đề, "Lần này khảo hạch kết thúc mỹ mãn, dựa theo đông đảo học viên lấy được linh bài tới tiến hành bài danh, trước 10 danh phận lấy lần này khảo hạch thưởng cho."

"Kế tiếp, ta liền tuyên bố lần này khảo hạch thưởng cho nhân viên, tên thứ 10! Trương tự hành, thu được học viện thưởng cho 2 miếng miếng Khoách mạch đan, cùng với 1 nghìn điểm học viện điểm cống hiến..."

Học viện điểm cống hiến? Diệp Nhiên hơi kinh ngạc, đây là cái gì đồ chơi?

Tựa hồ là nhìn ra Diệp Nhiên nghi hoặc, băng lãnh Đường Tuyên dĩ nhiên lần đầu tiên là Diệp Nhiên giải thích một phen,

"Học viện điểm cống hiến giống như là học viện tiền, có thể đổi lấy các loại Linh kỹ, linh khí..."

"Thì ra là thế."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Đơn độc thưởng cho

"Tên thứ 9..." Giám thị người chậm rãi niệm đến, bài danh càng là gần trước học viên, đạt được thưởng cho cũng là càng cao.

Xung quanh các học viên nhộn nhịp trở nên táo động.

"Tốt." Đột nhiên tại tuyên đọc hết tên thứ 4 học viên thưởng cho sau, giám thị người đột nhiên đón đến, cúi đầu vẫn ngắm nhìn chung quanh một lần, giọng nói bình tĩnh nói, "Tiền tam danh theo thứ tự là..."

"Tư Quân Thận!"

"Lư Nhược Trần!"

"Cùng với... Diệp Nhiên!"

To như vậy sân bãi giờ này khắc này rơi vào nào đó dị dạng yên lặng, trước hai người ở đây các học viên hoặc nhiều hoặc ít đều nghe nói qua, có thể đạt được loại này thành tích coi như là tình lý trong, dù sao Trương Thiên Tích, Bàng Huy Vũ thậm chí còn Đường Tuyên toàn bộ đều lên sân khấu.

Thế nhưng cái này Diệp Nhiên là người gì? !

Mới nghe lần đầu, thấy những điều chưa hề thấy a!

Mà cái kia lúc trước về mặt mặt rồi học viên còn lại là tóc gáy ngược dựng thẳng, Diệp Nhiên! Trương Thiên Tích, Bàng Huy Vũ, thậm chí Đường Tuyên bị loại đều cùng tên này có lớn lao liên can.

Diệp Nhiên con ngựa này cũng quá hắc!

"Bởi vì đặc thù nào đó nguyên nhân, tiền tam danh thưởng cho tạm mặt, học viên tan cuộc sau, thỉnh ba vị này học viên tới chỗ của ta lĩnh." Kia giám thị người liếm liếm môi, khóe mắt dư quang lại nhìn thẳng tắp đứng thẳng Diệp Nhiên, khóe miệng hiện ra lóe một cái vui vẻ.

"Đây là ý gì? Vì sao mặt?"

Các học viên thoáng cái liền sôi trào, nhộn nhịp làm ra đến suy đoán.

"Hừ, ta xem là học viên thưởng cho vô cùng phong phú, cho nên cố ý không công bố, sợ khác học viên sanh đồ." "

"Thật là chuyện gì đều làm được đi ra, có cái gì tốt ẩn dấu, chẳng lẽ ta còn sẽ đồ mất sao? Thiên tài gì địa bảo ta chưa dùng qua, thật là buồn cười!"

"Ồi chào, để cho ta tới nói cho các người biết chân tướng của sự tình ah, các người biết kia đệ nhất danh Diệp Nhiên là ai chẳng?" Một gã học viên thần bí khó lường thấp giọng nói.

"Ài? !" Chúng các học viên nhất thời tinh thần chấn động.

"Các người còn nhớ rõ lúc trước cùng Trương Thiên Tích còn có Bàng Huy Vũ phát sinh mâu thuẫn kia phé... Cá nhân sao?" Người học viên kia vốn là muốn nói "Phé vật", thế nhưng vừa nghĩ tới bản thân làm ra suy đoán, lập tức đổi tên hô.

"Nhớ kỹ." Chúng các học viên nhộn nhịp gật đầu, chợt đều kinh hãi hãi không ngớt, la thất thanh, "Chẳng lẽ hán chính là... ?"

"Không sai." Người học viên kia khóe miệng lộ ra vẻ hài lòng đáng tươi cười.

"Điều đó không có khả năng ah? Hán mới Thối Thê cảnh 8 tầng tu vi, tại sao có thể thành là thứ nhất danh a?"

"Chính là a, đừng nói những học viên khác, người nhưng là phải biết có Bàng Huy Vũ cùng Trương Thiên Tích nhằm vào, hán làm sao có thể có cơ hội đoạt giải nhất?"

"Chính là a, tại Bàng Huy Vũ hiệu lệnh dưới, nhiều như vậy học viên đồng thời suu tầm đến hán, hán làm sao có thể thoát khỏi nguy hiểm đây?"

"Người đây môn cũng không biết ah?" Người học viên kia lại là thần bí khó lường lắc đầu,

Khóe miệng hiện ra một tia âm trầm đáng tươi cười, "Các người có từng biết hán lai lịch?"

"Người là ý nói..." Chúng các học viên đều ngược hút miệng khí lạnh, trầm mặc không nói.

"Không thì người cho là hán có thể thành công tránh được Trương Thiên Tích cùng Bàng Huy Vũ hai người chặn giết sao?" Học viên kia lại hạ giọng nói bổ sung, "Có người nói, Trương Thiên Tích, Bàng Huy Vũ, thậm chí còn Đường Tuyên đều là bị Diệp Nhiên cho đá ra khỏi cục!"

"Cái gì? !" Mọi người nghe vậy hoảng hốt.

"Chẳng lẽ hán còn so Bàng Huy Vũ bối cảnh còn muốn thâm hậu?"

Tên kia bộc ra mãnh liệt học viên cười mà không nói.

Câu hỏi nam tử đánh rùng mình, về mặt này khởi không phải nói rõ chút gì sao?

"Chẳng lẽ hán còn so tiểu bá vương bối cảnh còn muốn thâm hậu?"

Học viên kia tiếp tục cười mà không nói.

"Ta..." Câu hỏi nam tử hai mắt vừa lộn, dĩ nhiên thẳng tắp ngắt đi.

Cứ như vậy, Diệp Nhiên có bối cảnh thâm hậu tin tức truyền ra tới, thậm chí có người ta nói lần này tiền tam danh thưởng cho ẩn dấu, hoàn toàn là bởi vì học viên nếu muốn mượn cơ hội tặng cùng Diệp Nhiên một tông bí bảo, kia bí bảo thế nhưng Thánh Quân lưu lại tới bảo vật, có thể làm cho tu sĩ có nghiêng trời lệch đất thủ đoạn.

...

...

Đi tới giám thị người trước mặt, Diệp Nhiên hơi thì lễ một cái, chột cung cung kính kính nói, "Tiền bối, ta tới lĩnh khảo hạch thưởng cho."

"Diệp Nhiên đúng không." Kia giám thị người Triệu Bách Quần nhìn Diệp Nhiên, trong mắt hiện lên một đạo tia sáng, chột cười ha hả đối về Diệp Nhiên nói, "Ta họ Triệu, danh Bách Quần, người kêu ta Triệu lão sư có thể."

"Tốt, Triệu lão sư." Diệp Nhiên khẽ gật đầu, cũng không có có vẻ có bao nhiêu tôn trọng, bởi vì Diệp Nhiên mơ hồ cảm giác được, cái này Triệu Bách Quần tựa hồ có chút quái dị, giống như đối với mình có chút không muốn người biết bí mật.

"Đây là người lần này khảo hạch phải có thưởng cho." Triệu Bách Quần từ dưới đáy bàn lấy ra một khối linh bài, ba giờ bình sứ cùng với một quyển ó vàng thư tịch.

"Người đây người dành riêng học viện lệnh bài, bên trong có người lần này khảo hạch thu hoạch phải học viện điểm cống hiến, tổng cộng có 5 nghìn điểm." Triệu Bách Quần quần lệnh bài đưa cho Diệp Nhiên, sau đó mạn bất kinh tâm nói, "Lệnh bài kia chính là xuất nhập học viện trọng yếu chỉ vật, người nhất định phải thích đáng bảo quản."

"Ừ." Diệp Nhiên trọng trọng gật đầu, tiếp nhận lệnh bài số một, phát hiện lệnh bài nội bộ mặt trên đánh dấu đến 2 cái mức.

Một là, 5 nghìn.

Cái này Diệp Nhiên không khó lý giải, vậy đại khái chính là cái gọi là học viện điểm cống hiến.

Mà cái này, 6 nghìn lại là có ý gì?

"Triệu lão sư, cái này 6 nghìn đại biểu cho cái gì?" Diệp Nhiên lên tiếng dò hỏi.

"Cái này a." Triệu Bách Quần chính cúi đầu nhìn ba người kia bình nhỏ, sau đó chột ngừng đầu lên, hỏi đáp, "Cái này là học viện bài danh, bởi vì người thuộc về lần này khảo hạch đệ nhất danh, cho nên tại bên trong học viện sắp xếp thứ 6 ngàn danh."

"6 nghìn?" Diệp Nhiên khoe miệng hơi co quắp, học viện này học viên đến cùng có bao nhiêu, mạnh bao nhiêu?

"Nơi này là 3 miếng Khoách mạch đan."

Không đợi Diệp Nhiên cảm khái, Triệu Bách Quần lại đem 3 cái bạch sắc bình nhỏ đưa cho Diệp Nhiên.

"Ừ?" Diệp Nhiên hơi một thiêu mi, vì sao hắn vừa mới mơ hồ từ Triệu Bách Quần trong mắt nhìn ra một tia không ổn? Khoách mạch đan đối với người mà nói hoàn toàn liền là vô dụng được rồi, đây là có chuyện gì?

Bất quá Diệp Nhiên cũng không để ở trong lòng, ngược lại kết quả ba người kia bình nhỏ.

Khoách mạch đan!

Có thể giúp đỡ Thối Thể cảnh 9 tầng tu sĩ bước vào Khoách mạch cảnh!

Ngày trước Hà Hằng Thành đó là tại cùng mình quyết đấu thời điểm, dùng Khoách mạch đan, thành công trở thành một danh Khoách mạch cảnh tu sĩ, hiện nay, Diệp Nhiên thông qua bản thân nỗ lực thu được 3 miếng Khoách mạch đan, nhất thời có chút trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Bản thân dùng cái này Khoách mạch đan mà nói, nói vậy rất nhanh chính là có thể bước vào Khoách mạch cảnh ah!

Khoách mạch cảnh, khai thác kinh mạch, tăng cường lực lượng, cả người sẽ thu được đột nhiên tăng mạnh biến hóa.

Còn có tối trọng yếu chính xác, có tỷ lệ tiến nhập huyết mạch chi môn!

Diệp Nhiên nhất thời có chút quán quýt, bản thân vẫn chưa hoàn toàn hàng phục trong cơ thể mình Lôi Đình huyết mạch, đến lúc đó tùy tiện dung hợp đạo thứ 2 huyết mạch, sợ rằng gặp phải Đào Thiên Nhạc sư huynh theo như lời bạo thể mà chết thảm trạng.

Thế nhưng nếu là buông tha huyết mạch chi lực mà nói, Diệp Nhiên ngược cũng là có chút không ổn, dù sao huyết mạch chi lực cường đại thế nhưng mọi người đều biết, có thể cho tu sĩ mang đến không giống tầm thường biến hóa.

Tính, đi một bước xem một bước, bất quá, cái này Khoách mạch đan, tạm thời trước không phục dùng, chờ đến lúc đó y theo dựa vào chính mình tu luyện, trở thành Khoách mạch cảnh tu sĩ rồi hãy nói.

"Còn có, đây là một bộ Huyền cấp Linh kỹ, tên là 《 Phong liệt chương 》, uy lực không tầm thường, hi vọng người tốt nhất tu luyện." Triệu Bách Quần đem sau cùng một dạng thưởng cho, một quyển ó vàng thư tịch giao cho Diệp Nhiên.

"Chỉ Huyền cấp sao?" Diệp Nhiên có chút thất vọng, vốn tưởng rằng có thể thu được Địa cấp Linh kỹ đây, kết quả không nghĩ tới chỉ là một bộ Huyền cấp Linh kỹ.

"Diệp Nhiên, người có thể nghìn vạn không muốn theo thật cao xa." Triệu Bách Quần ý vị thâm trường nói, "Cái này Huyền cấp Linh kỹ cũng đủ người dùng."

"Ừ?" Diệp Nhiên hơi một thiếu mi, Triệu Bách Quần lời này ý tứ thế nào là lạ, hình như là sống, như loại người như người, chỉ xứng tu luyện Huyền cấp Linh kỹ, Địa cấp người cũng không cần suy nghĩ.

Tuy rằng khó chịu, thế nhưng Diệp Nhiên cũng không nhiều quan tâm, đem bản thân thưởng cho cho thu thập xong, xoay người liền ly khai.

Nhìn Diệp Nhiên đi xa thân ảnh, Triệu Bách Quần khỏe miệng hiện ra lướt một cái âm lãnh vui vẻ, "Vốn tưởng rằng lần khảo hạch này đệ nhất nhân chính là Đường gia Đường Tuyên, thế nhưng không nghĩ tới cuối cùng lại bị người cái này chút nào không bối cảnh gia hỏa cho cướp đoạt."

"Như vậy cái này có thể thì không thể trách ta."

Triệu Bách Quần từ bàn bên kia xuất ra 1 cái bạch sắc bình sứ, cùng một trương hoàng sắc trang giấy đi ra.

Kìa hoàng sắc trang giấy rất mỏng, phẳng phát hơi hơi dùng lực một chút liền có thể đem đâm phá. Trên tờ giấy mặt vẽ cơ thể người kinh mạch đồ, cùng với nhân thủ chỉ.

Trang giấy ngay chính giữa trên vẽ 2 căn khép lại hướng lên trời ngón tay, phẳng phát nếu muốn đâm phá Thương Khung, có vẽ đặc biệt bất phạm.

"« thiên khung chỉ »! Địa cấp Linh kỹ!" Triệu Bách Quần ánh mắt mê ly nhìn bộ này uy lực bất phạm Linh kỹ, hồi lâu sau mới thì thầm nói, "Cháu, thúc thúc cho người thể nhưng độc hết tâm huyết, không tiếc cắt xén học viên thưởng cho, chia vào chỗ đại phong hiểm, cho người đoạt tới đây Địa cấp Linh kỹ, người có thể nhất định phải không chịu thua kém a!"

Cẩn cẩn dục dục đem « thiên khung chỉ » điệp lên, thu vào trong ngực, sau đó, Triệu Bách Quần hít một hơi thật sâu, hai tay run run đem trên bàn bạch sắc bình nhỏ cho cầm lấy.

"Long Linh Khoách mạch dịch!"

So sánh với Địa cấp Linh kỹ « thiên khung chỉ », cái này Long Linh Khoách mạch dịch cũng không biết trân quý gấp bao nhiêu lần, 3 cuốn Địa cấp công pháp cũng khó đối thứ nhất tiểu giọt Long Linh Khoách mạch dịch.

Nho nhỏ này một bình sứ dịch thể, có thể giúp đỡ Khoách mạch cảnh tu sĩ tăng cường kinh mạch lực lượng.

Khoách mạch cũng chia ba bảy loại, mà cái này Long Linh Khoách mạch dịch có thể giúp đỡ tu sĩ săn sóc ân cần khai thác đi ra mới kinh mạch, đồng thời dành cho ngoài lực lượng cường đại.

Cái này một bình nhỏ dịch thể, đủ để cho toàn bộ học viện Khoách mạch cảnh tu sĩ điên cuồng.

"Không nghĩ tới, học viện dĩ nhiên đồng ý hạ như vậy vốn gốc, dĩ nhiên đem cái này hiếm thấy Long Linh Khoách mạch dịch cho lấy ra nữa làm như thưởng cho!" Triệu Bách Quần nắm thật chắc bình nhỏ, qua tuổi 40 hần, dĩ nhiên như người thiếu niên thông thường kích động.

"Có hần, cháu người nhất định có thể từ đông đảo học viên ở giữa trở hết tài năng!"

Nếu không phải sợ chọc cho Diệp Nhiên hoài nghi, Triệu Bách Quần thậm chí muốn cái này 3 miếng Khoách mạch đan cũng cho tư nuốt.

Đem hai thứ đồ này cất xong, Triệu Bách Quần sửa sang một chút y phục, ly khai gian nhà.

Mà Viễn tại học viện khu cư ngụ Diệp Nhiên, lại hoàn toàn không biết, vốn là thuộc về hần Địa cấp Linh kỹ cùng với Long Linh Khoách mạch dịch bị người khác sở đoạt.

Hiện tại hần, có chút sững sờ nhìn trước mắt Đường Tuyên.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Triệu Vân Thiên

"Người nhất định phải ở nơi này?" Diệp Nhiên có chút bất đắc dĩ nhìn đem ở tại bản thân sát vách học viên đánh đuổi Đường Tuyên.

"Ừ." Đường Tuyên gật đầu, nhìn chính luống cuống tay chân dọn dẹp đồ vật học viên.

"Đường công tử chờ để sót ruột, Tiểu Mã trên là tốt rồi." Học viên kia bị Đường Tuyên xem sau lưng trực đổ mồ hôi lạnh.

"Người... Đây cũng quá không cốt khí ah?" Diệp Nhiên có chút bất đắc dĩ nhìn tên kia thu dọn đồ đạc học viên; học viện cho mỗi 1 vị học viên đều an bài xong nơi ở, vốn có ở tại bản thân sát vách theo thứ tự là Giang Thiên cùng một tầm thường học viên.

Thế nhưng không nghĩ tới, nửa đường đột nhiên tuôn ra 1 cái Đường Tuyên tới.

Đường Tuyên chỉ là yên lặng đối về người học viên kia nói một câu, "Ta nghĩ ở nơi này."

Người học viên kia không nói hai lời, lập tức bắt đầu thu dọn đồ đạc, chuẩn bị dọn đi.

Cái này không khỏi khiến Diệp Nhiên cảm khái vạn phần, đồng thời đáy lòng cũng là rất là khinh thường tên kia không có cốt khí học viên.

"Đường công tử, tiểu thu thập xong, thỉnh Đường công tử vào đi thôi, nếu là không có khác chuyện gì, ta liền xin được cáo lui trước."

"Sau này chúng ta chính là hàng xóm, xin chiếu cố nhiều hơn." Đường Tuyên lạnh đến cái mặt đối về Diệp Nhiên nói, cái này phó băng lãnh biểu tình hoàn toàn không có phải nhốt chiếu ý tứ.

"Được rồi." Diệp Nhiên bất đắc dĩ thở dài một hơi, đẩy ra dành riêng bản thân sân môn, "Ta đây liền đi vào trước, người thỉnh tự tiện."

Nghuyệt Hoa học viện đãi ngộ quả nhiên không sai, chỉ là học viên này ở lại địa phương liền tổn hao đại lượng công pháp, tạm không nói đến đủ bộ phương tiện, chính là viện này nội Linh khí liền so địa phương khác muốn có về càng đầy đủ.

Nhìn quanh một vòng, Diệp Nhiên cảm thấy mỹ mãn gật đầu, đang chuẩn bị hồi buồng trong thời điểm, tường viện trên đột nhiên truyền đến một đạo non nớt thanh âm,

"Ta sẽ không đem người huyết mạch bộc lộ ra đi."

"Ta... Dựa vào." Diệp Nhiên nhất thời bị dọa cho giật mình, hẩn nhìn đứng ở tường viện trên Đường Tuyên, nhìn không được vỗ vỗ trong ngực, "Người dùng lại kia muốn làm gì?"

Thật là bướng bỉnh!

Bất quá Đường Tuyên mà nói ngược lại cũng chính xác khiến hẩn an lòng không ít, bản thân Ngũ trọng huyết mạch chỉ lực một khi bại lộ, tất nhiên sẽ rước lấy không ít phiền phức, hiện tại có Đường Tuyên bảo chứng, bản thân cũng không có nỗi lo về sau, tạm thời tính không cần lo lắng vấn đề này.

"Ta sẽ đánh bại người." Một lát nữa, Đường Tuyên lại nói một câu, sau đó từ đầu tường nhảy xuống, biến mất.

Cảm tình người ở ta sát vách hay là bởi vì đối với bại bởi ta cạnh cánh trong lòng đúng không?

Diệp Nhiên nhìn không được bữu môi, thấp giọng mắng, "Không chỉ bướng bỉnh, còn rất bướng bỉnh!"

Hiện tại đã mau tiếp cận hoàng hôn, ở tại bản thân sát vách Giang Thiên phụng bồi Tuấn Dong Nguyệt không gặp hình bóng, một mực chưa có trở về qua, Diệp Nhiên không thể làm gì khác hơn là một người xuất ra cái này Huyền cấp Linh kỹ 《 Phong liệt chương 》 tới tu luyện.

Đem toàn bộ Linh kỹ toàn bộ nhìn xong,

Diệp Nhiên nhìn không được nhú mày, không phải là bởi vì cái này Linh kỹ quá khó khăn, mà là bởi vì gió này liệt chương học tập cực kỳ giản đơn, cho nên dẫn đến kia uy lực cũng là thông thường.

"Giá Phong liệt chương thậm chí không bằng ta lúc trước học tập Thiên Cương quyền a." Diệp Nhiên cau mày nhắc tới đạo, "Nghuyệt Hoa học viện thường cho đã vậy còn quá thương cảm sao?"

Bản thân tên thứ nhất này thường cho khó tránh cũng quá mức mộc mạc, không có so những người khác tốt đến chỗ đi a.

Roi vào đường cùng, Diệp Nhiên cũng chỉ có thể bắt đầu tu luyện cái này chương pháp, dù sao mình toàn thân cao thấp nắm giữ Linh kỹ mới như thế hai bộ, có chút ít còn hơn không ah.

Hoa nửa canh giờ đem bộ này Linh kỹ cho tập được thông thấu, ủ rũ Diệp Nhiên trở lại bên trong nhà rửa mặt một phen.

"Cái này Khoách mạch đan trước hết bày đặt ah, chờ ta dựa vào đến bản thân nỗ lực thành công đột phá đến Khoách mạch cảnh rồi hãy nói."

Đột nhiên, môn cốt kết một tiếng bị đẩy ra tới, đi vào người tới chính là thất tung 1 cái buổi chiều Giang Thiên.

"Diệp Nhiên!"

Thấy Giang Thiên mặt mày hồng hào hình dạng, Diệp Nhiên cũng biết người này phát sinh chuyện tốt, hơn phân nửa là hắn thành công đem Tuân Dong Nguyệt cho đã động.

"Phát sinh cái gì?" Diệp Nhiên trêu đùa đến hỏi.

"Người cứ nói đi... Hắc hắc." Giang Thiên hưng phấn cười hai tiếng, có thể nhanh như vậy cùng Tuân Dong Nguyệt kết làm quan hệ thân mật, còn thật là có chút khiến ý hắn bên ngoài.

"Dự định báo đáp thế nào ta?" Diệp Nhiên thiêu thiêu mi đầu, mình ở trong đó có thể nói là ra không ít lực đây, đương nhiên, càng nhiều nguyên nhân còn phải chính xác cái kia kêu Vương Tư Viễn gia hòa hỗ trợ, nếu không phải hắn đi ra làm rồi, Giang Thiên cùng Tuân Dong Nguyệt tuyệt đối không thể có nhanh như vậy tiến triển.

"Đi! Ta mời người ăn cơm đi." Giang Thiên hào khí vung tay lên.

"Ta đây cần phải ăn được!"

"Tùy tiện ăn..."

...

...

"Tuân Dong Nguyệt người cái này thói kỹ nữ, tiện nữ nhân!" Vương Tư Viễn đi ở học viện một cái hôn ám trên đường nhỏ, hôm nay chuyện phát sinh khiến hắn đến nay đều là đẹp loạn đầy lòng lửa giận, "Có mới vui mừng liền quên cũ yêu là ah, uống ta đối đãi người tốt như vậy, hiện nay lại cho ta chơi như thế vừa ra!"

"A! Lão tử muốn giết chết người!" Càng nghĩ càng luẩn quẩn trong lòng Vương Tư Viễn một thân một mình mắng, trong giây lát thấy song song mà đi Diệp Nhiên cùng Giang Thiên, trong mắt lửa giận trong nháy mắt liền bốc cháy lên.

"Các người hai người này!" Nhìn hai người bọn họ vừa nói vừa cười tràng diện, Vương Tư Viễn khí sẽ không đánh một chỗ tới, nắm tay cầm cốt kết vang, nếu muốn xông lên phía trước hảo hảo giáo huấn hắn 2 ngừng một lát, nhưng nhìn đến Diệp Nhiên kia cái khuôn mặt, hắn lại chớ tồn tại đánh rùng mình, nhớ tới lúc trước mình bị Diệp Nhiên dẫn vật muốn chết muốn sống tràng diện.

"Lãnh tĩnh, lãnh tĩnh, hiện tại ta còn chưa phải là đối thủ của bọn họ." Vương Tư Viễn cường chế trong lòng tức giận, nhưng nhìn đến bọn họ cái này phó khoái hoạt tràng diện, hắn cảm giác mình làm ra điểm bất kỳ cử động nào, đúng là có lỗi với tự mình.

Kết quả là, hắn len lén nằm vùng ở phía sau, đi theo hai người bọn họ.

Thấy hai người tiến nhập một gian trắng lè, tên là "Thiên vị" từ lâu sau, hắn đầy lòng oán khí càng sâu, ", đã vậy còn quá có tiền, thảo!"

Càng nghĩ chỉ chốc lát, Vương Tư Viễn tựa hồ là hạ quyết định nào đó quyết tâm, cắn răng một cái, hướng phía học viên khu cư ngụ trực tiếp đi tới.

...

...

Triệu Vân Thiên mắt lạnh nhìn bản thân thúc thúc, mặc dù mình thúc thúc ở trong học viện miễn cưỡng được cho 1 cái không hơn không kém cao thủ, người khác nếu là có như vậy 1 cái thúc thúc, tất nhiên sẽ các loại lấy lòng, lấy đổi lấy các loại có giá trị đồ vật.

Thế nhưng hắn không có, không phải là bởi vì hắn thanh tâm quả dục, mà là bởi vì hắn thúc thúc mỗi lần tới đều đối với hắn đặc biệt nhiệt tình, đặc biệt chiều chuộng, khiến hắn nghĩ có chút quái dị, có chút khó chịu.

"Người tới làm cái gì?" Triệu Vân Thiên ngồi xếp bằng tại trên giường mình lạnh lùng nói, nhìn thấy có khách nhân đến, hắn cũng không có chuẩn bị một chút ý đồ đến Tư.

"Vân Thiên a." Triệu Bách Quân nhìn đến trên thân Triệu Vân Thiên, đối với hắn lạnh lùng không thêm đề ý chút nào, hắn tay run run chỉ vào Triệu Vân Thiên, "Trong khoảng thời gian này tu luyện có khỏe không? Có hay không gặp phải cái gì nan đề a? Không hiểu có thể tới hỏi ta..."

Lại tới!

Triệu Vân Thiên nhìn không được đánh rùng mình, loại này cẩn thận quan tâm khiến hắn nghĩ ác hàn, hắn chán ghét phát tay một cái, không nhìn được nói, "Người đến cùng có chuyện gì? Có việc cứ việc nói thẳng, ta còn muốn tu luyện!"

"Hảo hảo hảo." Triệu Bách Quân cung chiều liếc hắn một cái, chợt từ trong tay áo móc ra 1 cái bạch sắc bình sứ cùng một trương hoàng sắc giấy mỏng, đưa cho Triệu Vân Thiên.

"Đây là cái gì?" Triệu Vân Thiên liếc Triệu Bách Quần liếc mắt, không có đưa tay đón.

"Cái này trên giấy ghi chép một quyển Địa cấp Linh kỹ." Triệu Bách Quần kể lại cho Triệu Vân Thiên giới thiệu.

"Thiên khùng chi? ! Địa cấp? !" Triệu Vân Thiên Nhãn trong hiện lên một tia tia sáng, đất này cấp Linh kỹ với hắn mà nói có thể coi như là quý hiếm bảo bối.

"Không sai." Nhìn thấy Triệu Vân Thiên Ý động, Triệu Bách Quần đáy lòng cũng là thở phào một cái, chỉ cần tâm động vậy là tốt rồi.

"Người cho ta cái này để làm chi?" Triệu Vân Thiên ngăn chặn trong lòng xao động, lập tức lạnh giọng hỏi.

"Ta thấy người tu luyện qua đi khác khổ, cho nên tìm tới một Linh kỹ, hy vọng có thể tăng cường thực lực người." Triệu Bách Quần đem thiên khùng chỉ đưa cho Triệu Vân Thiên, "Người cứ yên tâm tu luyện ah, đều là người một nhà, có cái gì tốt khách khí."

"Hừ." Triệu Vân Thiên tiếp nhận Linh kỹ, không nói thêm gì.

"Còn có cái này." Triệu Bách Quần đem trang bị Long Linh Khoách mạch dịch bình nhỏ đưa cho Triệu Vân Thiên.

"Cái này vậy là cái gì?" Triệu Vân Thiên vệt ra nắp bình, cúi đầu nhẹ nhàng ngửi một chút, một cỗ mùi thơm ngát truyền ra, nhất thời khiến tinh thần hắn chấn động, trong cơ thể kinh mạch bắt đầu phát sinh dị động.

Thứ tốt! Triệu Vân Thiên thoáng cái liền cảm giác được cái này bình sứ bên trong đựng đến chính là bất phẩm chi vật, chỉ là hơi một ngửi, liền có thể đối với mình tạo thành to lớn như thế ảnh hưởng, tuyệt đối là trân bảo.

"Cái này chính là Long Linh Khoách mạch dịch." Triệu Bách Quần cung chiêu nhìn Triệu Vân Thiên, chậm rãi nói.

"Cái gì? !" Triệu Vân Thiên tay run một cái, thiếu chút nữa không đem bình sứ cho rơi, cái này Long Linh Khoách mạch dịch uy danh hắn thế nhưng tràn đầy nghe thấy, loại này trân quý hiếm thấy bảo bối, chỉ những thứ kia tài đại khí thô thể gia đệ tử khả năng hưởng dụng, hắn không nghĩ tới trong tay mình cái này kỳ mạo xấu xí bình nhỏ nội dĩ nhiên chứa như vậy như thế bảo bối.

"Người cái này là từ đâu làm ra?" Triệu Vân Thiên gắt gao cầm bình sứ, sợ bị người cướp đi.

"Cơ duyên xảo hợp dưới được tới, người liền an tâm dùng ah." Triệu Bách Quần trong đầu hiện ra Diệp Nhiên thân ảnh, chợt lắc đầu, 1 cái không bối cảnh gia hỏa, làm sao có thể phát giác, hắn hoàn toàn không lo lắng sự tình bại lộ.

"Ta cáo lui trước, không quấy rầy người, người chậm rãi tu luyện ah." Triệu Bách Quần đứng dậy, hơi thở dài một hơi.

Triệu Vân Thiên từ trên giường xuống tới, đi theo tại Triệu Bách Quần bên cạnh, "Ta đưa người."

"Ha ha ha... Tốt!" Triệu Bách Quần đáy lòng một kích động, đây chính là Triệu Vân Thiên lần đầu tiên chủ động vì mình tiến đưa, xem ra chính mình bảo bối không có tặng không.

Đợi Triệu Bách Quần đi xa, Triệu Vân Thiên trở lại gian phòng của mình, cẩn thận đem bạch sắc bình sứ vệt ra, si mê hít một hơi thật sâu, chợt lưu luyện đem bình sứ cho cất xong.

"Thùng thùng đông!"

Đột nhiên, ngoài phòng truyền đến tiếng đập cửa, Triệu Vân Thiên hơi khẽ cau mày, đêm hôm khuya khoắc, ai sẽ tìm đến mình đây?

"Ai?"

"Là ta a, Biểu ca." Ngoài phòng mặt truyền đến một thanh âm nam tử.

"Vương Tư Viễn?" Triệu Vân Thiên hơi một nhíu mày, người này xưa nay không phải là rất sợ ta sao? Bây giờ thế nào chủ động tìm đến mình?

"Tiến đến."

"Biểu ca, người được giúp ta một chút a!" Vương Tư Viễn vừa tiến đến, lập tức quỳ rạp xuống đất, ôm lấy Triệu Vân thiên đại chân, ô ô khóc lớn.

Chương 29: Phiền phức

"Phé vật, nhanh lên đứng lên cho ta!" Triệu Vân Thiên mất lạnh nhìn quỳ rạp xuống đất Vương Tư Viễn, trên trán gân xanh thỉnh thoảng nháy, sau đó chột đánh Vương Tư Viễn một cước, "Mắt mặt xấu hổ đồ chơi!"

"Ai a!" Bị mạnh lực đạo cho đánh ngã xuống đất Vương Tư Viễn phát mấy tiếng kêu đau đớn, đây cũng là hắn không thích tìm đến mình Biểu ca nguyên nhân chủ yếu, Triệu Vân Thiên xưa nay lãnh ngạo thô bạo, nhất là khinh thường bản thân, mỗi lần nhìn thấy mình cũng tránh không đồng nhất trận chề ngạo, chịu đòn cũng không ít hơn nửa số.

Nếu không phải tình huống lần này khẩn cấp, Vương Tư Viễn chính xác 100 cái không tình nguyện tìm đến Triệu Vân Thiên.

"Biểu ca, người... Người được giúp ta một chút a!" Bất quá bây giờ cũng không phải là lưu ý cái này sự tình, kia 2 tiểu tử thực tại chính xác kiêu ngạo, khiến Vương Tư Viễn nổi giận, hắn luôn luôn đều nhẫn không đi xuống.

Thế nhưng chỉ dựa vào bản thân lực lượng là đâu không lại Diệp Nhiên cùng Giang Thiên, chỉ có mượn Triệu Vân thiên lực lượng, khả năng hung hăng đem hai người bọn họ giáo dục ngừng một lát.

"Xảy ra chuyện gì?" Triệu Vân Thiên không nhúc nhích ngồi ở trên giường, lạnh giọng hỏi.

"Biểu ca, sự tình là như thế này..." Vương Tư Viễn các loại thêm mắm thêm muối, đem sự tình khuếch trương hóa, "... Hai người bọn họ không chỉ khanh mông quái phiến đem Tuân Dong Nguyệt cho lừa gạt tới tay, nhưng lại tuyên bố muốn giáo huấn ta, khiến ta tại bên trong học viện không có ngày lành qua..."

"Một Thối Thể cảnh 9 tầng tu sĩ?" Triệu Vân Thiên nhìn từ trên xuống dưới Vương Tư Viễn, lập tức xuy cười một tiếng, "Người nói như thế nào cũng là Khoách mạch cảnh 1 tầng tu vi, chính là một Thối Thể cảnh 9 tầng tu sĩ người đều đối phó không?"

"Biểu ca..." Vương Tư Viễn biến sắc, chột làm vừa cười vừa nói, "Biểu ca, người cũng không mới Khoách mạch cảnh 2 tầng tu vi nha, thế nhưng so cái khác Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ mạnh hơn trên rất nhiều..."

Vương Tư Viễn lời này không giả, chính hắn một Biểu ca tuy nói tu vi chỉ cao hơn tự mình 1 tầng, thế nhưng làm bộc phát ra lực lượng cũng cực kỳ kinh khủng, tầm thường Khoách mạch cảnh 3 tầng tu sĩ, đều không thể làm sao hắn.

"Chê cười!" Tựa hồ là bị Vương Tư Viễn buồn cười tương đối cho làm tức giận, Triệu Vân trời lạnh Nhiên nói, "Người biết ta có thể có hôm nay thành tựu tiêu hao nhiều ít tâm huyết sao? Bên trong học viện Khoách mạch cảnh tu sĩ cùng ngoài học viện Khoách mạch cảnh tu sĩ, hoàn toàn chính là 2 cái cảnh giới!"

Vương Tư Viễn hơi sùng sờ, "Biểu hiện... Biểu ca, lời này nói như thế nào?"

"Hừ." Triệu Vân Thiên không thèm mà xem Vương Tư Viễn liếc mắt, "Bên trong học viện có các loại không tương được tài nguyên, ta giản đơn cho người lấy một thí dụ, tỷ như bên trong học viện có một mạch máu phòng, ở bên trong tu luyện, có thể hoàn mỹ kích thích kinh mạch lực lượng, như người loại này Khoách mạch cảnh, kinh mạch lực lượng mới kích thích không được 5 thành, còn có học viện dành riêng Khoách mạch công pháp! Đây mới là then chốt!"

"Khoách mạch công pháp?" Vương Tư Viễn hơi sùng sờ chột lập tức hỏi, "Đây là cái gì?"

"Khái khái." Triệu Vân Thiên hơi ho khan hai tiếng.

Lập tức khoát khoát tay nói, "Cái này chuyện không liên quan người, người không cần thiết giải."

"Tốt... Được rồi." Vương Tư Viễn có chút không cam lòng gục đầu xuống, cái này Khoách mạch công pháp rốt cuộc là cái gì, chẳng lẽ đây là Biểu ca cường đại chân chính nguyên nhân?

Đáng tiếc Triệu Vân Thiên không nói, Vương Tư Viễn cũng không làm gì được hắn.

"Trở lại chuyện chính." Triệu Vân trời lạnh lạnh nói, "Hôm nay tâm tình tương đối khá, đã giúp người xuất thủ giáo huấn một chút kia 2 cái không biết sống chết đồ vật, dẫn đường ah!"

"Đa tạ Biểu ca!" Vương Tư Viễn đáy lòng vui vẻ, có Triệu Vân Thiên tự mình xuất thủ, Diệp Nhiên cùng Giang Thiên chẳng phải là lập tức sẽ quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!

Gọi các người cho ta kiêu ngạo, xem ta không đùa chơi chết các người đi!

...

...

"Ở đây được không ít Linh Tinh ah..."

Ngồi cạnh cửa sổ vị trí, nhìn nhìn một cái không sót gì học viện, Diệp Nhiên lý lý bị Khinh Phong thổi tóc rối bởi tia, hiếu kỳ hỏi.

Bọn họ hiện tại ở vào lầu lầu tầng thứ 3, ở vào 1 cái u tĩnh độc lập bên trong nhà.

"Còn có thể ah..." Giang Thiên cho Diệp Nhiên rót đầy một chén rượu, xấu hổ cười cười.

"Tối, ta mời ngươi một chén!" Giang Thiên giơ ly rượu lên, một ngụm chọt rót hạ, sau đó xoa một chút miệng, hào khí nói, "Tuy nói hai người chúng ta nhận thức không có bao lâu, thế nhưng ta nghĩ hai người chúng ta hữu nghị có thể thiên trường địa cửu!"

"Ách..." Nhìn chén rượu trong kia trong suốt dịch thể, Diệp Nhiên có chút nhút nhát, nhưng nhìn Giang Thiên gần như trực câu câu ánh mắt, hấn cũng chỉ tốt cắn răng một cái, như là dùng độc được một dạng, đem kia trong suốt dịch thể toàn bộ đổ vào trong cơ thể.

"Ta... Ta dựa vào!" Diệp Nhiên Trương trương phát tê đại miệng, cả người đánh rùng mình.

"Rồi mới hướng," Giang Thiên cười tùm tùm lại cho Diệp Nhiên rót một chén, có chén thứ nhất thì có chén thứ hai, cái gọi là quan hệ không phải là tại trên bàn rượu tạo dựng lên sao?

Theo từng đạo tinh mỹ thức ăn bùng lên, Diệp Nhiên giờ này khắc này đã bị rót không ít rượu, hấn gương mặt đỏ bừng, ánh mắt có chút mê ly, lớn đầu lưỡi cùng Giang Thiên tranh luận cái gì.

Giang Thiên tình huống cũng không so Diệp Nhiên tốt hơn chỗ nào, hai người kẻ vai sát cánh đụng chén, bộ dáng này quả thực giống như là nhận thức vài chục năm bạn tốt.

"Diệp... Diệp Nhiên, đa tạ ngươi giúp ta ôm mỹ nhân về, từ hôm nay trở đi, ngươi chính là ta Giang Thiên một sinh bạn tốt, có cái gì trắc trở ngươi cứ việc nói thẳng, ta cái gì cũng không nhiều, chính là Linh Tinh nhiều!"

"Hắc... Ha ha, ngươi uống nhiều, lời này cũng dám nói ra khỏi miệng!"

"Ngươi... Ngươi đừng không tin, ta Viễn so các ngươi trong tưởng tượng giàu có..."

Ngay hai người lẫn nhau thổi phồng thời điểm, u tĩnh gian nhà bị người thô bạo đẩy ra tới.

"Thật đúng là thối nát a!" Triệu Vân Thiên nhăn cau mày, nhìn bên trong nhà lộn xộn lung tung trắng cảnh, lạnh giọng nói, "Diệp Nhiên?"

"Ai... Ai tìm ta?"

"Giang Thiên?"

"Ta tại!"

"Vậy không sai." Triệu Vân Thiên đối về phía sau gã sai vật nói, "Ngươi có thể đi trước, ta tìm bằng hữu ta có điểm việc tư."

Triệu Vân Thiên mang theo sợ hãi rụt rè Vương Tư Viễn đi vào nhà từ trong.

"Chính là bọn họ 2 cái?" Triệu Vân thiên trường kiểm mang theo vẻ kiểm chỉ vào Diệp Nhiên cùng Giang Thiên lạnh giọng hỏi.

"Không sai, Biểu ca, chính là bọn họ 2 cái!" Vương Tư Viễn ác độc nhìn hai người bọn họ, nắm chặt nắm tay phát ra kéo kẹt kéo kẹt thanh âm.

"1 cái Thối Thê cảnh 9 tầng, 1 cái Thối Thê cảnh 8 tầng." Triệu Vân trời lạnh hừ một tiếng, "Ngươi đến thật là năng lực a, dĩ nhiên thua ở người như thế trong tay đầu."

"Ta..." Nhìn đã say không được hai người, Vương Tư Viễn đáy lòng cảm thấy hối hận, sớm biết rằng nhẹ nhàng như vậy liền tiến đến, bản thân hoàn toàn có thể không cần kêu Triệu Vân ngay qua.

"Ngươi nghĩ thế nào làm?" Triệu Vân Thiên nhìn Vương Tư Viễn hỏi, "Chính xác nắm tay còn là thế nào?"

"Cái này..." Vương Tư Viễn hiển nhiên là bị dọa cho giật mình, hấn cũng không muốn đem sự tình làm thành, thế nhưng đối mặt với Triệu Vân Thiên đùa cợt ánh mắt, hấn khề cắn môi, thấp giọng nói, "Nắm tay ah!"

"Tốt, Như ngươi mong muốn!" Triệu Vân Thiên rút ra trường kiếm, đối về Diệp Nhiên cánh tay bỗng nhiên chém xuống.

"Các ngươi là ai!"

"Các ngươi muốn làm gì?"

Cảm thụ được nguy hiểm, Diệp Nhiên trong nháy mắt liền tỉnh táo lại, lúc trước còn đang buồn bực người đến là ai, Diệp Nhiên có thể chẳng bao giờ tại bên trong học viện có bằng hữu gì, nghi hoặc một trận, lại thấy đối phương bỗng nhiên đối tự mình ra tay, Diệp Nhiên trong nháy mắt hiểu được.

Là địch không phải bạn!

"Hừ!" Một kích không thể có hiệu quả, Triệu Vân Thiên cũng không nổi giận, chợt thi triển ra một bộ cao thâm kiếm pháp, đối về Diệp Nhiên tập sát đi qua.

Kiểm quang 4 múa, Lôi quang bắn ra bốn phía, bên trong nhà phượng tiện lập tức bị vất nát bấy.

"Có chút ý tứ." Triệu Vân Thiên nhìn cả người mạo hiểm Lôi quang Diệp Nhiên, hơi gật đầu, "Tam trọng huyết mạch? Thảo nào ngay cả Vương Tư Viễn sẽ bại trong tay người trong."

Vương Tư Viễn? ! Diệp Nhiên đầu óc trong nháy mắt trở nên thanh tỉnh, hần nhìn đứng ở phía sau, mặt đầy oán hận Vương Tư Viễn, mình bạch đối phương lai lịch.

"Bất quá, người vẫn phải là thua!" Triệu Vân Thiên thân hình phiêu động, mũi kiếm nhẹ một chút, dường như chuồn chuồn cướp mì chín chần nước lạnh vậy nhẹ nhàng.

Diệp Nhiên lại như lâm đại địch, cái này nhẹ nhàng thế công hạ lại giấu giếm lạnh thấu xương sát kỹ.

"Ông!"

Một tiếng chiến minh, Diệp Nhiên bàn tay tạo thành chữ thập, đem Triệu Vân thiên trường kiếm cho vững vàng vậy khôn.

"Buồn cười." Triệu Vân thiên điều đầu cười nhạt, cánh tay đột nhiên phát lực, một cỗ càn cường đại hơn lực lượng truyền đến.

"Ách..." Diệp Nhiên thân thể bay rớt ra ngoài, thẳng đến dựa vào đến tường, phương mới dừng lại.

"Loại này lực đạo..." Diệp Nhiên lau khô khóe miệng chảy ra vết máu, đáy lòng hoảng sợ không gì sánh được, trước mặt cái này tu vi chỉ có Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ, gây cho Diệp Nhiên áp lực thậm chí so mở ra Tứ trọng huyết mạch chi lực Đường Tuyên còn muốn lớn hơn.

"Rất vô cùng kinh ngạc sao?" Triệu Vân Thiên nhìn Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng, "Đây chính là ta môn trong lúc đó chênh lệch, Thối Thế cảnh còn vọng tưởng còn hơn Khoách mạch cảnh, thật là buồn cười!"

Bị tiếng huyên náo âm cho đánh thức Giang Thiên, thẳng tắp ngồi thẳng lên, có chút không nghĩ ra nhìn đồng hồ hỗn độn một mảnh xung quanh, "Tình huống gì?"

Không người nào để ý sẽ hần, Triệu Vân Thiên nhìn Diệp Nhiên lạnh giọng nói, "Hôm nay ta đáp ứng Vương Tư Viễn yêu cầu, phế các người một người một cánh tay, ta nói được thì làm được!"

Nghe nói như thế, Giang Thiên trong nháy mắt đánh giết mình, nhất thời mình bạch bọn họ cũng không phải là người lương thiện, "Các người... Các người là thế nào tiến đến!"

Nhìn thấy Giang Thiên cái này phò thất kinh dấp dấp, Vương Tư Viễn trong lòng cảm thấy thoải mái, hần trực tiếp đi tới Giang Thiên trước mặt, trên cao nhìn xuống nói, "Giang Thiên, chúng ta lại gặp mặt!"

"Là người!" Giang Thiên như rụng mảy, "Vương Tư Viễn!"

"Không sai, chính là tại hạ!" Vương Tư Viễn nhẹ răng cười nhìn Giang Thiên, "Ta nói rồi ta sẽ tới tìm các người liền nhất định sẽ tới tìm các người!"

"Người muốn làm gì?" Giang Thiên xoa xoa có chút nở đầu, lạnh giọng hỏi.

"Muốn làm gì?" Vương Tư Viễn càn rỡ cười to, "Người lúc trước không nghe được sao? Phế các người một người một cánh tay a!"

"Người!" Giang Thiên biến sắc, chợt hơi nghiêng người muốn nhìn một chút Diệp Nhiên hiện tại làm sao, lại bị Vương Tư Viễn xem tại đáy mắt.

Hần cười to, "Người đừng hy vọng hần, người không thấy được hần đã bị thương sao? Không có người nào có thể cứu được các người!"

Giang Thiên nhìn lại, vừa lúc thấy Diệp Nhiên khóe miệng lưu lại vết máu, sắc mặt trong nháy mắt biến đổi.

"Ta không sao." Diệp Nhiên nhìn chằm chằm Triệu Vân Thiên, tuy rằng không biết vì sao hần chỉ so với tầm thường Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ lợi hại nhiều như vậy, thế nhưng, bảo mệnh thủ đoạn, hần vẫn có, hần tin tưởng mình bạo phát Ngũ trọng huyết mạch lực lượng, đủ để đem bức lui.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Hắc khí

Thế nhưng hiện tại sẽ tại địch nhân trước mặt bạo lộ ra sao?

Diệp Nhiên ngưng trọng nhìn Triệu Vân Thiên, phòng bị đối phương động tác.

"Ta còn là đẳng hoàng đầu hàng đi, tốc tốc lẫn qua đây quỳ xuống dập đầu nhận sai." Triệu Vân Thiên vẻ mặt kiêu căng nhìn Diệp Nhiên, nắm trường kiếm bàn tay không ngừng vuốt ve, "ta có thể còn không có kích hoạt huyết mạch chi lực đây, một khi kích hoạt, ngươi đã có thể không chỉ là đứt tay đơn giản như vậy."

"Lộp bộp." Diệp Nhiên trong lòng giật mình, bây giờ là phải bại lộ, hắn hít sâu một cái, âm thầm điều động đến trong cơ thể Lôi Đình chi lực, đột nhiên, Diệp Nhiên thân hình ngưng một lát, sắc mặt tái nhợt, trên mặt hiện ra kinh hãi biểu tình.

Bởi vì hắn tại điều động Lôi Đình chi lực thời điểm dĩ nhiên đụng phải ngăn cản, mà ngăn cản mình không phải là huyết mạch bản thân, mà là trong cơ thể một mực yên lặng đến mình cây.

Diệp Nhiên trong cơ thể mình cây tản mát ra từng đạo hắc khí. Hắc khí dần dần chiếm cứ hắn cả người các ngõ ngách, một đạo thô bạo tâm tình này lên Diệp Nhiên trong lòng, khiến hắn hai mắt biến đen đỏ bùng, trên trán phủ văn ấn ký hơi chiếu sáng, tại đây giữa u tĩnh trong phòng trở nên cực kỳ thấy được.

Mà từ Diệp Nhiên phạm vi nhìn đến xem, xung quanh thế giới biến thành một mảnh đỏ như máu, thích giết chóc * tăng vọt đến, hắn bức thiết muốn gặp được nóng hổi Tiên huyết.

Mà Diệp Nhiên còn sót lại lý trí lúc này lại trở nên đặc biệt yếu ớt, nếu muốn kháng cự cái này cực đoan mặt trái tâm tình, lại có vẻ như vậy vô lực.

Nhìn thấy Diệp Nhiên vô lực tựa ở góc tường, Giang Thiên trong lòng run lên, hắn cho rằng Diệp Nhiên giờ này khắc này thân chịu trọng thương, sắp không được, "Diệp Nhiên! Diệp Nhiên! Ngươi không sao chứ!"

Diệp Nhiên không trả lời, Giang Thiên đáy lòng càng thêm lo lắng, hắn giục giàng nếu muốn đi qua, lại bị Vương Tư Viễn một cước cho đánh trở mình, "Ngươi muốn đi đâu? Cho ta ngồi đẳng hoàng tử tể đừng nhúc nhích, nhìn kỹ bằng hữu ngươi là như thế nào bị chém đứt một tay!"

"Ngươi dám!" Giang Thiên trên mặt hiện ra lút một cái tức giận,

Cả khuôn mặt đều có chút vặn vẹo, đủ để nhìn ra hắn đáy lòng là có nhiều phần nộ, "Ngươi nếu là dám động hấn một cọng tóc gáy, ta nhất định muốn cho ngươi sống không bằng chết!"

"Hừ!" Vương Tư Viễn không để ý chút nào, ngược lại là nghe được trên thế giới buồn cười nhất chê cười, hắn cười ha ha, "Chỉ ngươi? Cũng xứng? Ngươi cũng không nhìn một chút ngươi tính cái thứ gì!"

"Có cổ quái!" Triệu Vân Thiên nhìn vẫn không nhúc nhích, phát ra phong phú tiếng thở Diệp Nhiên, trong lòng chớ tồn tại cảm thụ được một cổ sợ hãi, Giang Thiên cùng Vương Tư Viễn không có phát giác ra được, thế nhưng Triệu Vân Thiên cực tuyệt trong cảm thụ được một chút bất an, được nhanh lên động thủ!

"Ngươi đã không muốn, như vậy thì khiến ta thân thủ giải quyết ngươi đi." Triệu Vân Thiên cường định trụ tâm thần, trong miệng phát ra liên tiếp tiếng cười âm lãnh.

"Tới..." Diệp Nhiên trong miệng phát ra một tiếng thụ thương như dã thú nhiếp tâm hồn người gào thét, hắn bức thiết hi vọng Triệu Vân ngày qua đến bên cạnh mình, sau đó thân thủ đem thân thể hắn cho xé rách, nhìn kia đỏ sẫm đẹp đẽ huyết dịch tung ra đầy toàn bộ sân bãi.

"Dừng tay!"

Ngay Triệu Vân Thiên thân hình bay động trong nháy mắt, một đạo non nớt thân ảnh từ ngoài cửa sổ truyền đến.

"Người nào?!"

Triệu Vân Thiên lập tức đem lực đạo thu hồi, nhìn đứng ở cửa sổ kéo dài sinh ra bất quá lớn chừng một ngón tay chạc cây trên.

"Đường Tuyên?" Triệu Vân Thiên nhìn cái này mặc hoa phục, vẻ mặt băng lãnh hài đồng, lập tức đó là nói ra thân phận của hắn.

"Đường... Đường công tử..." Giang Thiên như là thấy cứu mạng rom rạ thông thường, trước mắt nhất thời sáng ngời, chợt phát ra la lên, "Xin cứu cứu Diệp Nhiên!"

Đường Tuyên liếc mắt nhìn dựa vào tại góc tường Diệp Nhiên, lạnh giọng nói, "Giang Thiên, nơi cửa có cái cơ quan, chỉ cần nhẹ nhàng đè xuống, liền có người đến."

Sau đó Đường Tuyên tựa đầu chuyển hướng Triệu Vân Thiên, lạnh lùng nhìn hắn, "Người đi, hay là người khác mời đi?"

"..." Triệu Vân Thiên nhìn Đường Tuyên, trong lòng run lên, chợt hừ lạnh một tiếng, "Hôm nay liền cho tiểu bá vương 1 cái mặt mũi, bỏ qua cho hai người bọn họ, lần sau chúng ta còn có gặp mặt cơ hội."

"A?" Vương Tư Viễn hơi sững sờ, bản thân còn không có cho bọn hắn thực chất tính trả thù đây! Chợt mở miệng hỏi, "Ta... Chúng ta cứ như vậy đi?"

"Ngu xuẩn!" Triệu Vân Thiên hận không thể đưa kiếm trong tay cắm vào Vương Tư Viễn ngực ra, mình tại sao sẽ có như vậy 1 cái ngu xuẩn thân thích, "Còn không đi!"

"Tốt... Được rồi." Cầm giận bất bình Vương Tư Viễn hung hăng trừng Giang Thiên liếc mắt, tựa hồ là sống, chúng ta đi coi!

Đội Triệu Vân thiên hòa Vương Tư rồi xa đi, Giang Thiên 1 cái bước xa đi tới Diệp Nhiên trước mặt, đỡ bả vai hắn hỏi, "Diệp Nhiên! Diệp Nhiên người không sao chứ?"

"Ta..." Diệp Nhiên đầy mắt huyết quang lóe lên rồi biến mất, sau đó suy yếu phát 1 cái âm liền đã hôn mê.

...

...

Đội Diệp Nhiên tỉnh táo lại thời điểm đã là ngày hôm sau sáng sớm.

"Ách..." Diệp Nhiên vuốt bản thân nở đầu, phát ra kêu đau một tiếng, "Nơi này là chỗ nào?"

"Người tỉnh!" Dựa vào bên giường nửa dựa Giang Thiên nghe được Diệp Nhiên thanh âm, lập tức giựt mình tỉnh lại, liền vội vàng đem Diệp Nhiên nâng dậy.

"Giang Thiên?" Diệp Nhiên lắc lắc đầu, thấy rõ trước mặt người.

"Người có khỏe không?" Một tức không ngủ Giang Thiên nhìn chăm chăm 2 cái nòng đậm hắc vành mắt vội vã hỏi.

Diệp Nhiên cảm thụ thân thể mình một phen, xác nhận chỉ là thoát lực, không có trở ngại, "Không có việc gì, chỉ là có chút không còn chút sức lực nào."

Nghe nói như thế, một mực đứng ở trong phòng không có mở miệng nói chuyện Đường Tuyên chậm rãi rời đi.

"Đường Tuyên?" Diệp Nhiên nhìn đi xa thân ảnh, mở miệng hỏi.

"Đúng vậy, ngày hôm qua nhờ có Đường công tử xuất thủ tương trợ, bằng không đã bị Triệu Vân Thiên cho đắc thủ!" Giang Thiên nhìn không có dừng bước lại Đường Tuyên nói, "Còn có đêm qua cũng là hảo tâm giúp đỡ ta gác đêm."

"Cảm tạ." Diệp Nhiên đối về đạo kia xa xa thân ảnh nhẹ giọng nói.

Đường Tuyên thân ảnh rõ ràng ngừng một lát, sau đó tiện đà rời đi.

"Về sau phát sinh cái gì?" Diệp Nhiên xoa huyết Thái Dương hỏi, hắn chỉ nhớ rõ mình bị thô bạo tâm tình cho xâm chiếm, sau đó chuyện phát sinh hoàn toàn không có ấn tượng.

Giang Thiên đem về sau sự tình một năm một mười nói cho Diệp Nhiên.

"Triệu Vân Thiên!" Đem sự tình nói xong, Giang Thiên sắc mặt lộ ra dữ tợn biểu tình, "Ta nhất định Nhiên muốn cho hắn nỗ lực thăm trọng đại giới!"

Diệp Nhiên hơi sững sờ, Giang Thiên xưa nay này đây một loại không có tim không có phổi trạng thái hiện ra ở trước mặt mình, thế nhưng bây giờ lại hiếm thấy xuất hiện phần nộ biểu tình.

Diệp Nhiên vỗ vỗ Giang Thiên vai, đưa cho hắn 1 cái an tâm ánh mắt, "Việc này liền giao cho ta ah, ta sẽ đích thân đánh hắn."

"Thế nhưng..." Giang Thiên hơi sững sờ, còn muốn nói gì, Nhiên lại thấy Diệp Nhiên trong mắt ngẩng cao ý chí chiến đấu, "Người có nắm chắc không?"

"Cho ta thời gian." Diệp Nhiên nặng nề mà gật đầu, "Có áp lực mới có động lực!"

"Tốt!" Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên cái này phó trần ngập nhiệt tình, không chịu thua đáng đáp, trong lòng cũng là run lên, Diệp Nhiên không có ở trận này thất bại ở giữa nỗi giận vậy là tốt rồi.

"Nói..." Giang Thiên có chút vô cùng kinh ngạc nhìn Diệp Nhiên thân thể, thấp giọng hỏi, "Thân thể ngươi thật không có vấn đề sao?"

"Thật không có!" Diệp Nhiên có chút hồ nghi nhìn Giang Thiên, hỏi, "Thế nào sao? Vì sao ngươi sẽ hỏi như vậy?"

"Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi." Giang Thiên lập tức thở phào, vỗ vỗ trong ngực, lòng còn sợ hãi nói, "Ngày hôm qua thể nhưng hù chết ta, ta còn tưởng rằng ngươi trong cái gì âm oán, trên người luôn toát ra một ít hắc vụ tối, thật là không có đem ta dọa cho hổng."

"Hắc vụ sao?" Diệp Nhiên trong lòng run lên, chợt lập tức hỏi, "Có ai thấy cái này hắc vụ?"

"Chỉ có một mình ta a..." Giang Thiên một đầu run lên, chợt chắc chắn nói, "Đường Tuyên cũng không biết chuyện này, ta cho rằng lúc đó là ta hoa mắt đây."

"Vậy là tốt rồi." Diệp Nhiên thở phào, cái này mình cây lai lịch không biết, hẳn cũng không muốn cái này mình cây bộc lộ ra đi.

"Ngươi đã không có việc gì mà nói, ta đây liền đi nghỉ trước." Giang Thiên đánh ngáp, xoa xoa a-xít pan-tô-te-nic ánh mắt nói.

"Đi thôi, nghỉ ngơi thật tốt." Thấy Giang Thiên bộ dáng này, Diệp Nhiên trong lòng cũng là ảm áp, tuy rằng Giang Thiên xuất thân thông thường, tu vi thông thường, thể nhưng thật thật tại tại chính xác 1 cái bạn tốt.

Đội Giang Thiên rời đi, Diệp Nhiên lập tức ngồi xếp bằng xuống, kiểm tra thân thể mình.

Dẫn đến bản thân hôn mê mình cây giờ này khắc này an tĩnh tại trong cơ thể mình sinh trưởng, trên cây khô phù vẫn như trước vụt sáng chợt diệt đến, không có cái khác bất kỳ biến hóa nào.

Diệp Nhiên thần thức biến đổi, hóa thành 1 cái tiểu người tới mình cây trước mặt, tỉ mỉ quan sát đến, bỗng dưng, Diệp Nhiên con ngươi hơi co lại.

"Đây là..."

Kia mình trên cây hiện ra từng đạo bóng lảnh từ sắc Lôi quang, Diệp Nhiên có thể cảm giác được, cái này Lôi quang chính là mình huyết mạch lực lượng, giờ này khắc này lại bị mình cây cho hấp thu.

"Tốt... Giống như trường cao nhất điểm." Diệp Nhiên đánh giá mình cây, mơ hồ nghĩ kỹ thành trường không ít, nhất là tại hình thể phương diện, rõ ràng so lúc trước cao hơn từng cái một đầu.

Liếm liếm phát khô môi, không có nhìn ra cái nguyên cớ Diệp Nhiên, đột nhiên làm ra 1 cái gan lớn quyết định, hắn vận dụng thần thức, đi câu thông đến mình cây.

Kia mình cây tựa hồ là bị nào đó kích thích, cành lá không ngừng loạn choạng, trên cây khô phù vẫn chớp động tần suất trở nên cao lên.

Một đạo hắc khí hiện ra tới, trong điện quang hỏa thạch xâm nhập Diệp Nhiên trong cơ thể, nếu muốn lần nữa chiếm cứ Diệp Nhiên thân thể chủ đạo quyền.

"Đáng chết đồ vật!" Làm tốt phòng bị Diệp Nhiên, trong nháy mắt đem hắc khí cho trục xuất khỏi đi, hắc khí kia hóa thành một người hình, nhìn Diệp Nhiên, mơ hồ trên mặt cong lên một đạo đáng tươi cười.

Tuy rằng mơ hồ, thể nhưng Diệp Nhiên có thể rõ ràng cảm thụ được đối phương chính xác mang theo nghiền ngẫm vui vẻ nhìn mình, cái này không khỏi khiến Diệp Nhiên trong lòng run lên, lập tức chém ra nắm tay đánh về phía đạo nhân kia hình hắc khí.

Cái kia hình người hắc khí lập tức tiêu tán, sau đó lại hội tụ vào một chỗ, trên không trung phiêu đảng, phát ra từng đạo thắm người tiếng cười,

"Kiệt kiệt kiệt kiệt..."

Sau cùng quy về mình cây.

"Hô." Diệp Nhiên thở ra một hơi thật dài, nhìn cái này mình cây, không biết nên làm thế nào cho phải, hôm nay mình có thể có cái này thành tựu xét đến cùng đều là xuất xứ từ vào mình cây, Diệp Nhiên vốn nên mang cất cảm ơn chi tâm.

Thế nhưng cái này mình cây vài lần 3 lần đều biểu lộ ra kia không phải người lương thiện, điều này làm cho Diệp Nhiên lại phải âm thầm phòng bị kia.

"Đi một bước xem một bước." Diệp Nhiên nhìn mình cây, lắc đầu, hiện tại không có cách nào giải quyết kia, vậy cũng chỉ có thể mặc cho ký sinh tại trong cơ thể mình.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Học tập

"Tốt, hôm nay chỉ nói đến chỗ này trong."

Trên bục giảng, một trung niên nam tử đưa tay trên tư liệu cho cất xong, xoay người ly khai phòng học.

"Này, này!" Giang Thiên lung lay còn đang phát ra lảng Diệp Nhiên, "Người còn đang suy nghĩ gì a? Giảng sư đều đã đi."

"Không... Không có gì." Diệp Nhiên phục hồi tinh thần lại, thở ra một hơi thật dài, cả người nghĩ cả người sung sướng, người ở bên ngoài xem ra khô khan vô vị chương trình học, đối với Diệp Nhiên mà nói có thể nói là vui vẻ chịu đựng.

Diệp Nhiên cảm giác mình giống như là một khối khô đã lâu bọt biển, điên cuồng hấp thu hơi nước, vô luận là kỹ xảo chiến đấu, còn là đột phá yếu điểm, vô luận là được thảo luận giải, còn là Yêu thú phân loại, Diệp Nhiên đều nghiêm túc học tập, như 1 cái ham học hỏi Nhược khát hải đồng thông thường, đem mỗi một điểm mỗi một giọt tri thức đều khắc sâu vào đầu óc ở giữa.

"Bảy đại học viện không hổ là bảy đại học viện, nói giải tri thức quả nhiên khiến người ta nghĩ cảm giác mới mẻ." Diệp Nhiên ở chỗ này đi học mới không được 7 ngày, nhưng hắn cảm giác được sở học mình quen đến tri thức, thậm chí so với hắn mấy năm này cộng lại tổng hợp còn nhiều hơn.

"Đi, có đi không bên ngoài?" Giang Thiên có chút vô lực đỡ cái trán, mấy ngày qua theo Diệp Nhiên tại đây trong phòng học học tập, khiến hắn nghĩ đầu đều nhanh tặc, hắn không rõ... này khô khan chương trình học có ý gì.

Càng làm cho Giang Thiên nghĩ không nói gì chính xác, Diệp Nhiên mỗi lần đi học cũng còn cũng còn mang theo một quyển vở tới ghi lại, kia chăm chú đáng đáp, quả thực khiến người ta nghĩ cười.

Mỗi lần cảm thụ được chó học viên đầu tới trên tức ánh mắt, Giang Thiên đều biết rất là bất đắc dĩ cúi đầu.

Đại ca, người có thể không mất mặt sao? Giang Thiên rất là bất đắc dĩ nhìn Diệp Nhiên, mặc dù biết hắn cố gắng như vậy chính xác vì sao, thế nhưng người cũng không đến mức như thế chăm chỉ a!

"Ta tạm thời không đi, ở đây còn có mấy vấn đề không có giải quyết, người đi trước đi." Diệp Nhiên cúi đầu, đảo mình làm bản ghi chép từ.

Giang Thiên bất đắc dĩ nhìn khắc khổ khổ đọc Diệp Nhiên, vỗ vỗ Diệp Nhiên vai nói, "Đừng quá mệt."

"Biết." Diệp Nhiên chăm chú nhìn mình làm ghi lại, cũng không ngẩng đầu lên trả lời.

"Ai." Giang Thiên không nói gì thở dài một hơi, bản thân mới vừa nói được mà nói, tương đương với chưa nói.

Đợi thời gian từ từ trôi qua, Diệp Nhiên cuối cùng là đem không rõ địa phương cho biết rõ ràng, đứng dậy muốn rời đi, đứng trước mặt 3 4 người lại tương môn cho ngăn chặn.

"Các người biết không? Nghe nói Bảng công tử tại bên trong học viện sáng lập cái 'Huyền Vũ sẽ', chuyên môn tuyển nhận chúng ta cái này một nhóm tân sinh."

"Thế nào? Người thu được mời?"

"Ách... Còn không có..."

"Cất, ta còn tưởng rằng người có tư cách tiến vào Huyền Vũ hội đây."

"Bất quá, ta giống như nghe nói, Huyền Vũ sẽ đãi ngộ rất tốt đây!"

"Phải không? Thật giả?"

"Hơn nữa,

Nghe nói có 1 vị thực lực mạnh mẽ học trưởng vào ở Huyền Vũ sẽ, kia học trưởng tại học viện bài danh thế nhưng tại 5 nghìn danh tả hữu!"

"..."

Diệp Nhiên nghe bọn họ ngôn ngữ, trong đầu hiện ra Bảng Huy Vũ khuôn mặt, thảo nào mấy ngày nay không tìm đến mình phiền phức, cảm tình chính xác đang chơi đùa đến cái gì Huyền Vũ sẽ a.

Bất quá Diệp Nhiên vẫn tin tưởng đến, hẳn tuyệt đối sẽ tới làm phiền mình, dù sao hẳn như thế mang thù một người, bị bản thân cưỡng chế một đầu, làm sao có thể nuốt được khẩu khí này.

"Phiền phức, khiến một chút." Diệp Nhiên nhìn thao thao bất tuyệt bọn họ, mở miệng nói.

Ba người kia nhìn thấy chính xác Diệp Nhiên, lập tức dọa cho giật mình, đều cảm như hén, cẩn thận né tránh đến Diệp Nhiên.

Đội Diệp Nhiên đi xa, bọn họ mới thấp giọng nghị luận đến,

"Đây là cái kia bối cảnh thâm hậu Diệp Nhiên sao?"

"Không sai chính là hắn, có nghe đồn nói hắn đó là Viện trưởng con ruột!"

"Thối lắm, rõ ràng là cháu trai ruột!"

...

...

Ly khai phòng học Diệp Nhiên chưa có trở về ở làm, mà là trực tiếp đi tới bên trong học viện một tòa cổ xưa nhưng to lớn cung điện chỗ.

Cung điện này diện tích mấy trăm mẫu, rộng lớn khiến người ta sợ, toàn bộ cung điện bốc hơi đến thất thái hà quang.

Cung điện cửa vào thẳng tắp đứng thẳng 2 cái nam tử trẻ tuổi, từ ngoài mơ hồ phát ra ba động đó có thể thấy được, bọn họ mỗi người đều là nhất đẳng một hảo thủ, Diệp Nhiên cảm giác mình tại trước mặt bọn họ ngay cả nhất chiêu đều không tiếp nổi.

Giờ này khắc này cung điện có không ít người tiến tiến xuất xuất.

Diệp Nhiên trực tiếp đi vào, nhìn bị từng cái một chia lìa phong bế mật thất, mỗi một cái mật thất trên đều đều lộ về một khối Mộc bài, Mộc bài mặt trên có ghi "Tĩnh tâm phòng", có ghi đến "Linh kỹ phòng"...

Chúng loại phong phú, nhiều đếm không xuể.

Ở đây mỗi một cái mật thất đều có đến bất đồng hiệu quả, đều là học viện tiền bối lao lực tâm huyết chế thành, đương nhiên mỗi một vị học viên nếu muốn tại đây ở giữa tu luyện, cũng phải tốn hao không ít học viện điểm cống hiến.

Diệp Nhiên không có ở những thứ kia mật thất phía trước đều dừng lại lâu, mà là trực tiếp đi tới một gian tên là "Trọng lực phòng" gian phòng.

Diệp Nhiên đẩy cửa ra tiến nhập, trong mật thất bộ trần thiết giản đơn, chỉ có một khối bồ đoàn, trừ lần đó ra khác không có vật gì khác.

Từ bên hông gờ xuống học viện lệnh bài, quân lệnh bài khảm nam tại mật thất trên tường. Trên tường lập tức xuất hiện một đạo đến bạch quang, tường thể phẳng phát khe nứt thông thường, không ngừng có toái thạch hạ xuống.

Một lát nữa, rung động đình chỉ, trên vách tường hiện ra một tới 9 cái cái nút.

Diệp Nhiên nhìn những thứ kia phân bố đều đều cái nút, do dự một hồi, cuối cùng tại "3" kiện đề xuống; tại Diệp Nhiên án trong nháy mắt kế tiếp, trên lệnh bài mức nhảy lên, trong nháy mắt giảm thiểu 300.

Điều này cũng làm cho ý nghĩa Diệp Nhiên lần này mở ra "Trọng lực phòng" tổng cộng khấu trừ 300 học viện điểm cống hiến.

"Ông!" Một tiếng chiến minh, như là chợt có mấy khối cự thạch đặt ở Diệp Nhiên trên người, trong nháy mắt khiến hắn thân thể một ngoằn ngoèo.

"Hô." Diệp Nhiên cảm thụ được trong mật thất truyền đến áp lực, gian nan di động đến khối kia bồ đoàn chỗ, ngồi xếp bằng xuống, sau đó toàn tâm toàn ý tiến nhập trạng thái tu luyện ở giữa.

Trọng lực thất này có thể cung cấp một tới Cửu cấp bất đồng áp lực, có thể kích thích tu sĩ trong cơ thể lực lượng.

Mà loại này mật thất quả thực chính là vì Thối Thể cảnh tu sĩ lượng thân chế tạo.

Diệp Nhiên nghĩ tại trọng lực thất này nội cấp tốc kích thích bản thân tiềm năng, thật sớm ngày đạt được Thối Thể cảnh 9 tầng Đỉnh phong, chuẩn bị Khoách mạch.

Cảm thụ được bản thân huyết nhục đang không ngừng hô hấp, Diệp Nhiên cắn răng một cái, chia vào trọng lực phòng áp lực, tiến hành Từ Lôi Thối Thể.

Chói mắt từ sắc Lôi Điện dường như kích động mà chảy dòng sông thông thường, bay vút lên ra, lập tức liền quấn vòng quanh Diệp Nhiên toàn thân, không ngừng lật.

"Ách a a a!" Cảm thụ được Lôi Điện mang đến chuyên tâm thống khổ, Diệp Nhiên không khỏi phát ra từng tiếng thảm người kêu thảm thiết.

Ngoại giới áp lực, cùng tự thân Lôi Điện dần vật, cái này giống như tàn nhẫn cực hình, đồng thời thêm thi tại Diệp Nhiên trên người.

Kỳ thực Diệp Nhiên hoàn toàn thể nhưng không dùng tới Tử Lôi Thối Thể, thanh thần ổn định nhận lấy trọng lực phòng làm thả ra ngoài áp lực, khiến thân thể lột xác.

Thế nhưng Diệp Nhiên nghĩ đến thân thể mình trải qua Tử Lôi rèn luyện sau, lại có thể cùng Khoách mạch cảnh tu sĩ một so sánh lúc, Diệp Nhiên liền không kềm chế được.

Cái này Tử Lôi Thối Thể còn chưa đạt đến cực hạn, Diệp Nhiên tin tưởng mình thân thể còn có thể càng cường đại hơn.

Mà ở trọng lực phòng dưới áp lực, vận dụng Tử Lôi tiến hành dần vật, Diệp Nhiên phát hiện có thể gia tốc Tử Lôi đối thân thể mình cải tạo, liền một phát không thể vẫn hồi, đầu tiên là Nhất cấp áp lực thêm phụ Lôi Điện.

Tiếp theo là Nhị cấp áp lực...

Đây là Diệp Nhiên tiến nhập trọng lực phòng ngày thứ 3, Diệp Nhiên dần dần thích ứng trọng lực phòng sau, quả quyết bắt đầu khiêu chiến bản thân cực hạn, mở ra 3 cấp áp lực!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Đánh đổ

3 cấp trọng lực phòng quả nhiên không giống bình thường, tuy rằng áp lực có chút khiến Diệp Nhiên ăn không tiêu, thế nhưng hẳn có thể rõ ràng cảm thụ được bản thân mỗi một tia huyết nhục đều đang phát sinh đến biến hóa.

Cố thủ tâm thần, Diệp Nhiên tâm vô bàng vụ, toàn tâm toàn ý rèn luyện bản thân thân thể.

Thời gian từ từ trôi qua, làm trọng lực phòng áp lực đột nhiên tiêu thất, Diệp Nhiên mở mắt ra, trong mắt có chút bất đắc dĩ, áp lực tiêu thất, ý nghĩa lần này mật thất sử dụng kỳ hạn đến.

"Không biết ta thân thể có thể không thừa thụ lên Tử cấp áp lực." Diệp Nhiên lau chùi bản thân cả người vết mồ hôi, vuốt cằm nghĩ đến, cái này 3 cấp trọng lực phòng đã có chút khiến Diệp Nhiên ăn không tiêu, không sai biệt lắm tiếp cận bản cực hạn, tùy tiện mở ra Tử cấp trọng lực mà nói, sợ rằng bản thân đứng cũng không vững, trực tiếp một đầu tài xuống đi.

"Không vội vào cái này nhất thời." Diệp Nhiên đem bản thân lệnh bài thu hồi, xoay người ra trọng lực phòng.

Vừa mới lúc này, vừa vặn có mấy vị trẻ tuổi học viên trước mặt đi tới.

"Trương hạo ca, ta xem ngươi khí tức hùng hồn, nghĩ đến gần nhất cũng phải cần đột phá Khoách mạch cảnh 3 tầng ah?"

Kia được gọi là Trương hạo ca chính xác 1 cái da ngăm đen đáng người cường tráng, hình Nhược tháp sắt như nam tử, cả người hấn đáng người thậm chí vượt lên trước 3 cái nam tử trưởng thành cộng lại tổng hợp.

Nghe được người khác câu hỏi, hấn mang trên mặt kiêu căng đáng tuổi cười hồi đáp: "Hoàn hảo hoàn hảo, hôm nay đang định đi trọng lực phòng khiêu chiến một chút Tử cấp trọng lực, chuẩn bị đột phá một chút thân thể cực hạn."

"Tử cấp! ?" Mà một gã khác học viên thì là phi thường khuếch trương hô to một câu, "Đây chính là Khoách mạch cảnh 5 tầng đã ngoài khả năng thừa thụ lên a!"

"Ngươi cũng quên Trương hạo ca thế nhưng chủ tu thân thể, có mấy bộ không tầm thường thân thể Linh kỹ, thân thể cường hấn vượt quá ngươi tưởng tượng, hành hạ đến chết vậy ngươi dễ dàng!" Một gã khác học viên mang trên mặt lấy lòng đáng tuổi cười hồi đáp.

"Trương hạo ca không hổ là chúng ta Huyền Vũ hội số một số hai cao thủ!"

"Đó là tự nhiên, nếu không phải Bàng thiếu gia..."

"Hừ! Kêu hội trưởng, chờ để cho Bàng thiếu gia, đợi bị hấn nghe, hừ hừ..."

"Đứng đứng đứng, nếu không phải hội trưởng hoa số tiền lớn thỉnh cái kia kiếm thuật siêu quần nam tử tới hội nội, sợ rằng Trương hạo ca ngồi vững Huyền Vũ hội đứng thứ hai!"

"Ta xem kia sử kiếm gia hóa cũng chỉ là đồ có kỳ biểu, còn cái gì học viện bài danh 5 nghìn tá hữu, ta xem hoàn toàn đều là thối ra, dù sao tu vi mới như thể điểm..."

"Câm miệng hết cho ta!" Tên là Trương hạo cường tráng hán tử đột nhiên hô to một tiếng.

Xung quanh mấy người học viên đều câm như hến, sợ đến lạnh run.

"Mấy người các ngươi tốt nhất nhớ kỹ cho ta, nghìn vạn khác ở sau lưng tiếng người nhà nói vậy, nếu là bị ta nghe, do các ngươi khỏe chịu!" Trương hạo tàn bạo trừng bọn họ liếc mắt.

"Vì sao! Rõ ràng hấn liền thì không bằng Trương hạo ca,

Dựa vào cái gì khiến hội trưởng như vậy thân ái?" Một gã tựa hồ là Trương hạo người sùng bái, có chút căm giận bất bình thấp giọng nói.

"..." Trương hạo ý vị thâm trường liếc hấn một cái, sau cùng có chút vắng vẻ nói một câu, "Ngươi không hiểu..."

10 chiêu liền đem ta đánh bại người, há là ngươi nói đơn giản như vậy?

...

...

Từ trọng lực phòng đi ra, Diệp Nhiên sờ sờ bản thân thậm chí kêu cái bụng, chuẩn bị đi trước học viện nhà ăn ăn cơm, đi tới đi tới đột nhiên cảm thấy trước mắt tối sầm lại, Diệp Nhiên tập trung nhìn vào, cừ thật, thể gia lại có như vậy cường tráng hùng tráng người, thật là khác người.

Hiếu kỳ nhiều liếc mắt nhìn, Diệp Nhiên cùng với gặp thoáng qua.

Đúng lúc này, một đạo mãnh liệt kinh phong hạ xuống, một con đem Diệp Nhiên toàn bộ bả vai trái bao trùm ở đại thủ roi xuống.

Diệp Nhiên nhất thời liền dừng bước, hấn dọc theo con kia ngăm đen lớn hơn mình chân còn lớn hơn cánh tay hướng lên trên xem, vừa lúc chống lại kia cường tráng hán tử hung lệ ánh mắt.

"Ta nhận được ngươi!" Kia cường tráng đại hán nhìn chằm chằm Diệp Nhiên nói, "Ngươi chính là theo ta nhà hội trưởng có cừ oán Diệp Nhiên, đứng không?"

"Nhà ngươi hội trưởng chính xác?" Diệp Nhiên nhìn cường tráng đại hán bất thiện ánh mắt, đáy lòng lộp bộp một tiếng, đáy lòng thầm mắng mình mất tiện! Không có gì chuyện làm nha nhìn hơn người ta liếc mắt.

"Bàng thiếu gia, Bàng công tử, Bàng Huy Vũ." Kia cường tráng trên mặt đại hán mang theo kiêu ngạo thần tình, mỗi chữ mỗi câu nói ra 3 cái xung hô.

Diệp Nhiên nhìn hấn kia kiêu ngạo thần tình, khóe miệng nhin không được co quắp, "Ngươi nói thẳng tên là tốt rồi."

"Ta biết ngươi theo ta nhà hội trưởng có cừ oán." Kia cường tráng đại hán lạnh lùng nói, "Thân là hấn thuộc hạ, ta tự nhiên nên vì hấn bài ưu giải nạn!"

Cảm thụ được cường tráng đại hán vậy không đoạn tăng gắng sức đạo cánh tay, Diệp Nhiên biến sắc, chột vai chấn động, tránh thoát ra rộng bàn tay to, sau đó cấp tốc cùng hấn tách biệt.

"Ngươi muốn như thế nào?" Diệp Nhiên mắt lạnh nhìn hấn, không muốn gây chuyện, nhưng cũng không có nghĩa là sợ phiền phức.

"Thế nào?" Kia cường tráng đại hán xuy cười một tiếng, "Đương nhiên là đem ngươi đánh để bảo, sau này nhìn thấy ta nhà hội trưởng liền quỳ xuống đất dập đầu!"

"Bên trong học viện cấm tư đấu!" Diệp Nhiên cảm giác mình có thể không cần thiết cùng đại hán này làm một ít vô ý nghĩa sự tình, bản thân thẳng hoàn toàn không có nửa điểm chỗ tốt.

"Vậy trên quyết đấu tràng, nhất quyết cao thấp làm sao?" Kia cường tráng đại hán hoạt động một chút thân thể cốt, phát ra liên tiếp bạo liệt thanh.

"Không có hứng thú." Có cái này thời gian rồi cùng hấn trên quyết đấu trận tỷ thí, bản thân rất đến trong lớp nhiều nghe mấy tiết khóa đây!

Diệp Nhiên nhìn cường tráng đại hán, tiếp theo lại là phát ra một tiếng cười khê, "Ta một Thối Thê cảnh 9 tầng tu sĩ, với ngươi một Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ quyết đấu, ngươi cho ta đầu óc nước vào sao?"

"Thế nào, yếu đuối? Ngươi sợ sao?"

"Thấy chúng ta nhà Trương hạo ca, ngươi liền kinh sợ thành cái dạng này!"

"Sau này nhìn thấy chúng ta Huyền Vũ hội người, lập tức quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, bằng không muốn ngươi chờ coi."

Đi theo Trương hạo phía sau mấy vị các học viên, nhộn nhịp kêu gào đến.

"Thật là một kinh sợ cái bao." Trương hạo nhìn Diệp Nhiên, tựa hồ là tiếc hận lắc đầu, sau đó trong giây lát thấy Diệp Nhiên trên người mồ hôi hột, nhất thời con ngươi đảo một vòng, "Không bằng chúng ta đổi loại tỷ thí phương pháp làm sao?"

Diệp Nhiên thiêu thiêu mi đầu, không có biểu hiện thái.

"Ta xem ngươi cũng là từ trọng lực phòng mới ra tới, không bằng chúng ta liền một lần ai tại trọng lực thất này thừa thụ áp lực lớn hơn nữa, ngẫu nhiên gian lâu, làm sao?" Trương hạo nhìn Diệp Nhiên vừa cười vừa nói, "Đương nhiên, ngươi cũng có thể tuyển chọn cự tuyệt, như vậy thì đừng trách chúng ta một mực cù quăn quít ngươi không buông."

Diệp Nhiên biến sắc, thâm mắng vô sỉ, sau đó lại tỉnh táo nói, "Các ngươi nguyện ý cùng hãy cùng ah, ta không quan tâm."

"Chậm đã." Trương hạo nhìn giẫm chặn tại chỗ muốn chạy Diệp Nhiên, lập tức lên tiếng nói, "Không bằng chúng ta thêm chút tiền đặt cược làm sao?"

"A?" Diệp Nhiên xoay người lại, nhiều hứng thú nhìn Trương hạo, khê cười nói, "Thêm chút gì tiền đặt cược?"

"1 nghìn điểm học viện điểm cống hiến!" Trương hạo vươn một đầu ngón tay, đẩy lòng nhất thời vui vẻ, chỉ cần Diệp Nhiên cảm thấy hứng thú đó chính là tốt.

"1 nghìn điểm?" Diệp Nhiên sờ sờ cằm, đã biết vài ngày liên tiếp đợi tại trọng lực phòng, tổng cộng cũng tốn hao không ít học viện điểm cống hiến, bây giờ lại có người cùng hắn muốn đánh đồ, tiền đánh cược là 1 nghìn điểm cống hiến điểm, hắn giờ này khắc này thật là có chút tâm động.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Tiền đặt cược đề thăng

"Có thể ngươi như trước hay là đang tu vi trên chiếm cứ ưu thế a." Diệp Nhiên nhìn hắn, thiêu thiêu mi đầu nói, tâm động quy thuận động, thế nhưng hắn cũng sẽ không bởi vì trước mắt mê hoặc mà làm ra xung động quyết định tới.

Thua, bản thân nhưng cũng là phải bỏ ra 1 nghìn điểm cống hiến.

"Cái này không thành vấn đề." Trương Hạo Nhất thiêu mi, khoe miệng lộ ra thực hiện được đáng tươi cười, "Ta có thể liên tu vi áp chế đến Thối Thê cảnh 9 tầng, cùng ngươi tiến hành tỷ thí."

Trương Hạo thuờ nhỏ chính xác chủ tu thân thể, cho tới nay, cùng cảnh trong thua ở hắn thân thể không có 100, cũng có 90, hắn đối với mình có tuyệt đối lòng tin.

Mà xem Diệp Nhiên tiểu tử này, xương bọc da, yếu đuối thương cảm đáng đáp, số một tại thân thể phương diện cũng không có hạ bao lớn công phu.

Bản thân có thể nói là, dùng mạnh nhất chỗ đi công kích đối với người yếu nhất chỗ, bản thân chiếm cứ các loại ưu thế, cuộc tỷ thí này kết cục còn chưa bắt đầu cũng đã quyết định.

"Cho ta nghĩ nghĩ..." Diệp Nhiên cúi đầu, làm do dự trạng, một bộ khó xử đáng đáp, mà hắn đáy lòng lại vui vẻ nở hoa, đừng nói ngươi ngăn chặn tu vi, coi như là không ngăn chặn tu vi, ta cũng một cách tự tin chiến thắng ngươi, đã biết ít ngày khổ tu cũng không phải là đùa giỡn!

Mà Diệp Nhiên cái này trong mắt ngoại nhân, hoàn toàn chính là khiếp nhược biểu hiện, đi theo Trương Hạo phía sau mấy người học viên nhất thời liền

khẩn trương, bọn họ biết rõ Trương Hạo thân thể cường hãn, căn bản sẽ không nghĩ tới hắn thất bại, cái này hoàn toàn chính là Trương Hạo cho người này kế tiếp bộ!

Nhưng nếu là Diệp Nhiên lâm trận lùi bước, đây hết thảy không phải toàn bộ phí sao?

Kết quả là, bọn họ lập tức nói trào phúng Diệp Nhiên, nếu muốn chọc giận Diệp Nhiên, buộc hắn đáp ứng,

"Không phải đâu, Trương Hạo đều làm ra lớn như vậy nhưng bộ,

Ngươi cái này kinh sợ cái bao chưa từng mặt sao?"

"Tầm tắc, nhìn người khuông nhân dạng, cảm tình chính xác con rùa đen a!"

"1 nghìn điểm cống hiến! Ngay trước mặt ngươi, ngươi cũng không tâm động sao?"

"1 nghìn điểm?" Diệp Nhiên thấp giọng thì thào một câu.

Vừa mới một tiếng này thấp nam bị người ở chung quanh nghe thấy, người chung quanh nhất thời đáy lòng vui vẻ, thầm kêu, có thai!

"Tốt!" Diệp Nhiên trên mặt cố ý lộ ra thống khổ biểu tình, nội tâm phảng phất làm cực kỳ kịch liệt giãy dụa, "Đánh cuộc thì đồ!"

Cũng! Mấy người khác thấy Diệp Nhiên quyết định, đáy lòng nhin không được cười thầm, cái này 2 hàng đồ chơi, nhìn thấy điểm cống hiến liền tâm động, cũng không muốn nhớ ngươi có hay không có năng lực này đem đắc thủ, chẳng lẽ ngươi còn muốn chiến thắng Trương Hạo sao? Thật là không biết tự lượng sức mình!

"Ngươi cũng không thể giờ trò lừa bịp!" Diệp Nhiên vẻ mặt nghiêm túc nhìn chằm chằm Trương Hạo, vẻ mặt này phảng phất là 1 cái đồ tiểu hài tử, có vẻ đặc biệt khôi hài buồn cười.

"Hừ." Trương Hạo nhìn Diệp Nhiên, nhin không được lắc đầu, "Giờ trò lừa bịp? Ta đâu bắt khởi người này!"

"Vây một lời đã định!" Diệp Nhiên làm bộ như trút được gánh nặng thở phào một cái.

"Ngươi có hứng thú hay không đồ lớn một chút?" Trương Hạo trên dưới đại lượng Diệp Nhiên liếc mắt, thần bí khó lường nói.

"Đồ lớn một chút?" Diệp Nhiên chân mày cau lại, "Thêm điểm cống hiến?"

"Không cần ngươi thêm, ta bên này ra..." Trương Hạo do dự một hồi, nhìn Diệp Nhiên, cuối cùng cắn răng một cái, quyết nói, "2 nghìn điểm cống hiến!"

"2 nghìn?" Đi theo Trương Hạo đang mà đến mấy vị học viên, đều ngược hút miệng khí lạnh, học viện này điểm cống hiến có bao nhiêu khó có được, bọn họ thể nhưng thật sâu biết, mấy người bọn hắn tại bên trong học viện các loại vật và cần cù, trên người cộng lại điểm cống hiến mới không được 200 điểm, mà Trương Hạo thoáng cái liền ra 2 nghìn điểm cống hiến điểm, vậy làm sao có thể không để cho bọn họ nghĩ khiếp sợ.

"2 nghìn?" Diệp Nhiên hơi Nhất thiểu mi, sau đó hỏi, "Ngươi đã nói ta không cần thêm, như vậy ta cần phải bỏ ra cái gì đây?"

"Nỗ lực cái gì?" Trương Hạo nhe răng cười hai tiếng, sau đó nhìn chằm chằm Diệp Nhiên đầu gối nói, "Ngươi nếu là thua mà nói, phải quỳ xuống cho ta nhà hội trưởng dập đầu xin lỗi!"

"Tiện nghi như vậy hử?" Đi theo mấy vị học viên hơi sùng sò, nếu để cho bọn họ quỳ xuống cho Bằng Huy Vũ liếm giày có thể thu được 2 nghìn điểm cống hiến, bọn họ từng cái một tất nhiên tranh đầu roi máu chảy.

Bằng Huy Vũ cho ngươi hạ cái gì mê dược, dĩ nhiên cho ngươi như thể trung tâm? Diệp Nhiên hơi sùng sò, chột nặng nề mà gật đầu, đáp ứng, có điểm cống hiến đưa tới cửa, tại sao muốn cự tuyệt đây.

"Thời gian liền định tại hạ ngo, địa điểm vẫn ở chỗ cũ ở đây!" Trương Hạo trong lòng không nhẫn nại được kích động, nếu là hội trưởng nhìn thấy ngày trước kẻ thù cho hắn quỳ xuống tới dập đầu mà nói, tất nhiên sẽ vui sướng không được ah?

Là hội trưởng coi như là khiến ta lên núi đao, xuống biển lửa, ta cũng nguyện ý!

Ước định tốt thời gian cùng địa điểm, Diệp Nhiên cùng với mỗi người đi một ngã.

...

...

Đem trong bát sau cùng một com cho nuốt vào bụng, Diệp Nhiên trường thở ra một hơi dài.

"Ăn từ từ, lại không ai giành với ngươi." Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên cái này phó quý chết đói đáng đáp, nghĩ rất không nói gì.

"Cảm giác không bằng lần trước chúng ta ăn kia ngừng một lát a." Diệp Nhiên cộp cộp chui, tựa hồ đang nhớ lại lần trước cùng Giang Thiên ban đêm ăn kia Nhất cơm.

Giang Thiên liếc một cái đi theo hán 2 ngồi chung một chỗ Đường Tuyên, há miệng một cái, có chút bất đắc dĩ nói, "Cái này có thể so tính sao?"

"Thế nào?" Diệp Nhiên hồ nghi nhìn Giang Thiên, sau một lúc lâu nhỏ giọng hỏi, "Kia bữa rất quý sao?"

"Ách..." Giang Thiên khoe miệng hơi co quắp, nhìn một mực chuyên tâm đi ăn Đường Tuyên, "Đối với ta mà nói hoàn hảo."

"A." Diệp Nhiên không cho là đúng đáp lại một câu.

"..." Giang Thiên biểu hiện kỳ đầy lòng rất là thụ thương, người cái này không thêm thái độ là có ý gì!

"Buổi chiều có thì giờ rảnh không?" Diệp Nhiên nhìn Giang Thiên, khoe mắt dư quang lại nhìn về mặt lạnh lùng, nghiêm túc đi ăn Đường Tuyên.

"Thế nào?" Giang Thiên hiểu kỳ hỏi.

"Cùng người khác phát sinh điểm mâu thuẫn." Diệp Nhiên nói, "Buổi chiều muốn đi giải quyết một cái, thế nhưng ta lại sợ đối phương hội giở trò lừa bịp, cho nên..."

"Ta sẽ đi." Đường Tuyên đem chiếc đũa vừa để xuống, sau đó bung lên chén liền ly khai.

"Giải quyết!" Diệp Nhiên có sức huy huy quyền đầu, về buổi chiều tỷ thí một điểm cuối cùng lo lắng cũng giải quyết.

Diệp Nhiên bản thân đối với cả cuộc tỷ thí không có áp lực chút nào, lo lắng duy nhất chính xác Bảng Huy Vũ hội sẽ không xuất hiện, vạn nhất đối phương thua, quyết nợ cái này có thể như thế nào cho phải, có Đường Tuyên ở đây, vấn đề này cũng liền dễ dàng giải quyết.

"Người..." Giang Thiên có chút cắn giận bất bình trừng Diệp Nhiên liếc mắt, "Người tiểu tử này là ý không ở trong lời! Hoàn toàn sẽ không muốn mời ta!"

"Mời người hữu dụng không?" Diệp Nhiên không thêm bấu môi.

"Người!" Giang Thiên vỗ bàn một cái, "Người chớ xem thường người!"

"Ta còn thật liền coi thường người." Diệp Nhiên bung lên chén đũa, xoay người đó là rời đi.

"Ta... Thảo!" Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên rời đi bóng lưng, cắn giận mắng một câu.

...

...

Thời gian thoáng qua rồi biến mất, thoáng cái liền khi đến ngo ước định tốt thời gian.

Cùng Diệp Nhiên đánh đổ Trương Hạo chính nhất mặt dễ dàng đi thông thả bước chân, hiển nhiên là không đem Diệp Nhiên để vào mắt.

"Hôm nay muốn nhất định phải cho hội trưởng một kinh hi, cảm tạ hán đối với ta ân tình!"

Mà phía sau một mực đi theo Trương Hạo mấy vị học viên lập tức vuốt mông ngựa nói,

"Trương Hạo thật là trọng tình trọng nghĩa hán tử, đáng giá chúng ta kính nể!"

"Hội trưởng có thể gặp phải Trương Hạo người như thế, thật là hội trưởng đời trước đã tu luyện có phúc!"

"..."

Tại mấy người thổi phồng trong, Diệp Nhiên mang theo Đường Tuyên cùng Giang Thiên đứng hạn tới.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Trời cũng giúp ta

"Ta mời tới hai người làm giám sát không thành vấn đề ah?" Diệp Nhiên chia chia phía sau Đường Tuyên cùng Giang Thiên.

Trương Hạo đầu tiên là ân cần thăm hỏi một câu Đường Tuyên, sau đó nhìn Diệp Nhiên nhin không được xuy cười một tiếng, "Thế nào, người cảm thấy người có thể sẽ thắng? Còn sợ ta xấu lắm?"

"Thắng không thắng ta không dám bảo đảm." Diệp Nhiên cười cười, chợt nhìn Trương Hạo nói, "Thế nhưng chúng người hay là phải có, ta chỉ sợ phát sinh ngoài ý muốn."

"Thật là buồn cười." Trương Hạo nhìn Diệp Nhiên, nhin không được lắc đầu, không rõ Diệp Nhiên tại sao muốn làm điều thừa, bất quá đây đối với hắn ảnh hưởng cũng không lớn, dù sao cũng bản thân là thắng định.

"Tốt lắm, ta một lần nữa nói một lần lần này tỷ thí nội dung..." Trương Hạo đổi về Đường Tuyên đem sự tình chân tướng cho nói một lần, "Đã có Đường công tử ở đây, như vậy thì do Đường công tử làm phán quyết ah? Ta nghĩ Đường công tử cũng sẽ không làm ra bất kỳ thiên vị ah?"

Đường Tuyên lạnh lùng xem Trương Hạo liếc mắt, không nói gì.

Trương Hạo giới dam cười cười, sau đó đổi về Đường Tuyên nói, "Phiền phức Đường công tử đem ta tu vi áp chế tại Thối Thể cảnh 9 tầng, ta sợ một ít người đợi quyết nợ..."

Diệp Nhiên có nhiều hăng hái nhìn Đường Tuyên tại Trương Hạo trên người mấy vị huyết vị một điểm, sau đó cảm thụ được Trương Hạo tu vi dần dần từ Khoách mạch cảnh 2 tầng biến thành Thối Thể cảnh 9 tầng.

"Có thể bắt đầu sao?" Bị ngăn chặn tu vi Trương Hạo nói.

"Bắt đầu đi."

Hai người tiến nhập một gian đại hình mật thất, đây là học viện đặc chế, đồng thời có thể dung nạp mấy người mật thất, mỗi một canh giờ tổn hao điểm công hiến chính xác cái khác mật thất gấp mấy lần.

Chỉ chốc lát sau, Đường Tuyên cũng theo tiến nhập, làm lần này khảo hạch giám sát.

Diệp Nhiên cùng Trương Hạo hai người một tả một hữu chiếm một cái bờ đoàn, Đường Tuyên nhìn ngồi xong hai người, tại mật thất vách tường ẩn phím trên nhẹ nhàng đề xuống "Nhất".

"Bắt đầu!"

Nhất cấp áp lực đối với hai người mà nói, quả thực chính là tiểu nhi khoa, hoàn toàn không cảm giác được áp lực.

Trương Hạo duỗi người một cái, nhìn ngồi xếp bằng đến khép lại hai mắt Diệp Nhiên, nhin không được xuy cười một tiếng, "Nhị cấp!"

"Không thành vấn đề." Diệp Nhiên nhắm mắt lại đồng dạng cũng là yêu cầu đem áp lực trình độ đề thăng tới Nhị cấp.

"Ông!"

Áp lực trong nháy mắt đề thăng là Nhị cấp.

Trương Hạo nhìn như trước vẫn duy trì bộ dáng này Diệp Nhiên, đáy lòng nhin không được cười khế, thật là không có dùng.

"3 cấp!" Trương Hạo đánh ngáp, đổi về Đường Tuyên hô.

"Không thành vấn đề." Diệp Nhiên giọng nói bình tĩnh trả lời.

"Ông!"

Áp lực trong nháy mắt tăng cường, Trương Hạo trên mặt rốt cục thu hồi ý khinh thị, hiện tại hắn tu vi chỉ Thối Thể cảnh 9 tầng, có thể so ra kém trước khi Khoách mạch cảnh 2 tầng, hắn lập tức ngồi xếp bằng xuống, khép lại hai mắt thời điểm còn nhin không được quan sát Diệp Nhiên liếc mắt,

Thấy Diệp Nhiên trên mặt không có hiện ra tổn sức lúc, đáy lòng nhin không được kinh ngạc, tiểu tử này còn có chút môn đạo.

Di? Đó là cái gì?

Trương Hạo nhìn kỹ Diệp Nhiên trên trán chảy xuống một giọt trong suốt mồ hôi hột, đáy lòng nhin không được cười nói, cảm tình người đây là đang cứng rắn chống đỡ a, vậy chậm rãi đến 3 cấp trọng lực hao tổn ah? Nhìn ai hạ thừa thụ không!

Thời gian từ từ trôi qua.

Đứng ở mặt thất ấn phẩm trước Đường Tuyên không có áp lực chút nào nhìn bọn họ.

Mà ở cuộc tỷ thí đến hai người giờ này khắc này đều đầu bốc lên đại hân, đó có thể thấy được hai người bọn họ thừa nhận áp lực bao lớn.

"Tiểu tử này lại vẫn không có buông tha?" Trương Hạo cảm thụ được từ bản thân gương mặt chảy xuống mồ hôi hột, nếu muốn lấy tay đem cái này giọt làm cho hân ngứa mồ hôi hột xóa đi, thế nhưng thừa nhận to lớn như thế áp lực, nhất thời khiến hân phân không ra tay tới.

Tại đây 3 cấp trọng lực phòng mang tiếp cận nửa canh giờ, còn là chủ tu thân thể Trương Hạo, giờ này khắc này cũng có chút nôn nóng. "Không cần thiết liều mạng như vậy ah? Bất quá là 2 nghìn điểm công hiến thôi, vạn nhất thất bại, ngươi bây giờ làm nỗ lực đã có thể uống phí!"

"Ngươi... Ngươi câm miệng." Diệp Nhiên môi hơi nhu động.

"Nỗ mạnh hết đà!" Thấy Diệp Nhiên sắc mặt như vậy tái nhợt, Trương Hạo khó khăn cười khẽ hai tiếng. "Ta nhưng còn có đòn sát thủ không ra đây!"

"A... A." Diệp Nhiên hơi lấy hai tiếng Băng lãnh tiếng cười lạnh.

Lại là nửa canh giờ trôi qua.

Trương Hạo cả người đều bị mồ hôi cho ướt nhẹp, giờ này khắc này hân rốt cục cảm thụ không còn chút sức lực nào, mà ngồi ở bên cạnh hân Diệp trong trường hợp đó chính xác như trước bộ dáng kia, phảng phất tùy thời tùy chỗ đều biết rồi ngã xuống, thế nhưng chính là như vách núi trên vách đá sức Tùng, một mực kiên quyết đến.

"Bách luyện thân!" Trương Hạo rốt cục chịu đựng không nổi, vận dụng bản thân Linh kỹ tới chống cự lại trọng lực phòng mang đến áp lực.

Đây là một bộ luyện thể Linh kỹ, luyện chế Đại thành có thể li lợm, tay nứt ra nham thạch, chính là Huyền cấp đỉnh cấp Linh kỹ, hoàn toàn không thua Địa cấp Linh kỹ, cái này Linh kỹ có thể nói là Trương Hạo chiêu bài thủ đoạn, bằng vào này Linh kỹ, mới có thể có hôm nay thành tựu.

"Hô!" Trương Hạo thở ra một hơi thật dài, cái này cuối cùng cũng dễ dàng không ít.

"Tứ cấp!"

Ngay Trương Hạo cảm thụ được áp lực giảm thiểu rất nhiều thời điểm, Diệp Nhiên đột nhiên mở miệng nói chuyện.

"Cái... Cái gì?" Trương Hạo vẻ mặt kinh ngạc nhìn Diệp Nhiên, rất là hoài nghi Diệp Nhiên có đúng hay không đầu óc cháy hóng, cũng dám đưa ra Như yêu cầu này tới.

Rõ ràng ngươi đã mau rồi ngã xuống, thế nào có mặt nói ra lời như vậy tới? Chẳng lẽ ngươi là ngại mệnh thiếu trường sao? Còn là nói ngươi nghĩ mượn này đánh một trận, muốn cho ta rồi ngã xuống?

Cảm thụ được Đường Tuyên truyền đạt hơi ánh mắt, Trương Hạo xoa một chút trên trán mồ hôi hột, sau cùng cắn răng một cái hồi đáp, "Không thành vấn đề!"

"Ông!"

Trọng lực phòng áp lực trong nháy mắt tăng mạnh, Trương Hạo thân hình nhin không được lay động một phen, thiếu chút nữa không có trực tiếp nằm úp sấp đến trên mặt đất.

"Thật mạnh!"

Đây chính là Tứ trọng áp lực, Trương Hạo lấy Khoách mạch cảnh 2 tầng tu vi mới dám khiêu chiến cực hạn, hiện tại hân dĩ nhiên lấy Thối Thể cảnh 9 tầng tu vi thừa nhận, bữa này lúc để Trương Hạo nghĩ có chút ăn không tiêu.

"Lạc lạc lạc *cười!*" Cảm thụ được đầu khớp xương phát ra ngoài âm hưởng, Trương Hạo sắc mặt ửng hồng cứng rắn chống, có nửa 10 hơi thở, có nửa 10 hơi thở hân liền muốn không kiên trì nổi.

Mà hân gian nan nghiêng đầu qua chỗ khác, lại thấy Diệp Nhiên còn là bộ dáng kia ngồi, hoàn toàn không có chút nào không tầm thường biến hóa lúc, thiếu chút nữa không có tan vỡ.

"Cái này... Điều này sao có thể, tiểu tử này chủ tu không phải là thân thể, làm sao có thể kiên trì nổi?" Trương Hạo trước mặt một mảnh hoảng hốt, đây là thừa thụ áp lực quá lớn mà dẫn đến.

"Không... Không thể! Tại sao có thể thua..." Trương Hạo cắn răng, số chết kiên trì, đột nhiên, hân phát hiện mình bách luyện thân lại vào lúc này đột phá, trên người hân áp lực trong nháy mắt giảm thiểu rất nhiều.

"Ngay cả Thương Thiên đều ở đây giúp ta!" Trương Hạo trong cổ họng phát ra chói tai tiếng cười, hân trăm triệu không nghĩ tới bản thân khổ tu đã lâu,

vẫn muốn tìm kiếm đột phá luyện thể chỉ pháp lại đang khoảng thời gian này đột phá.

Hiện tại hần, lấy Thối Thể cảnh 9 tầng tu vi cũng có thể tại đây Tứ cấp trọng lực phòng kiên trì.

Diệp Nhiên, người thua định! Ha ha ha ha!

"Ngũ cấp!"

Trầm mặc Diệp Nhiên đột nhiên mở miệng nói.

"Cái... Cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: 9 tầng Đỉnh phong

"Người xác định?" Đường Tuyên vẻ mặt ngưng trọng nhìn Diệp Nhiên, tại Tứ cấp dưới áp lực, hần không hề bận tâm trên mặt cũng hiện ra một giọt tinh minh mồ hôi hột.

"Người... Điện sao?" Trương Hạo nhìn Diệp Nhiên, trong con người tràn đầy hoảng sợ, hần khó khăn gào thét đạo, "Người đây là đang muốn chết! Tứ cấp áp lực người đều đã không chịu nổi, lại vẫn vọng muốn khiêu chiến Ngũ cấp!"

"Thiếu... Ít nói nhảm." Diệp Nhiên giương đôi mắt, trong mắt hiện lên một tia tinh quang, "Liên hỏi người có dám hay không!"

"..." Trương Hạo nghe Diệp Nhiên khiêu khích, trầm mặc một lát, tuy rằng không biết Diệp Nhiên trong hồ lô bán là thuốc gì, thế nhưng hần ngẫm lại bản thân các phương diện đều có đến ưu thế, không thể nào biết bại bởi Diệp Nhiên.

Cùng với tại Tứ cấp áp lực trong chậm rãi nhai đi xuống, còn không bằng sớm một chút đem cuộc tỷ thí này kết cục đứng yên xuống tới, miễn cho bản thân còn ở nơi này bị tội chịu.

"Chê cười, ta có cái gì không dám!" Trương Hạo nhướng mày, chợt tùy tiện nói, "Mở liền mở, tiểu tử người nếu như chịu không nói gì, cứ việc nói thẳng, nhưng chớ đem tánh mạng mình cho đáp đi vào..."

"Ha ha, ta đối với người như vậy ngu xuẩn..." Diệp Nhiên lại nhắm mắt lại, cười nhạt hai tiếng nói, từ trên trán hạ xuống mồ hôi, trong nháy mắt tiêu thất vào vô hình.

Đường Tuyên nhìn thương nghị tốt hai người, lập tức liền khởi động cấp thứ năm trọng lực ấn phẩm.

Trước đó chưa từng có áp lực từ trên đỉnh đầu hạ xuống, Đường Tuyên biến sắc, chợt vận dụng Linh kỹ, trên người lưu chuyển nhàn nhạt sáng bóng, để chống đỡ đến lớn lao áp lực.

"Ta... Thảo!" Trương Hạo thân thể có thể dùng nhìn bằng mắt thường đi ra ao hãm đi xuống, hần hai mắt vừa lộn, thiếu chút nữa không có đã hôn mê, loại này cường đại áp lực dù cho hần tu vi đạt được Khoách mạch cảnh 3 tầng, thậm chí 4 tầng cũng không có cách nào chống lại, hiện tại hần dĩ nhiên lấy Thối Thể cảnh 9 tầng tu vi tại cứng rắn khiêng, cái này hoàn toàn chính là tại lãng phí bản thân a!

Đáng chết rác rưởi, chờ ta thắng sau khi, ta nhất định phải hảo hảo dẫn vật người một phen!

Trương Hạo trên người hiện ra 1 tầng kim sắc sáng bóng, cả người giống như thần tượng, rạng rỡ sinh huy, đây là hần bách luyện thân phát huy đến nhất cực hạn thời khắc.

"Còn có 10 hơi thở, 10 hơi thở sau khi ta liền muốn không kiên trì nổi." Trương Hạo thấp giọng ni non một câu, đối thân thể mình làm ra phán đoán.

10...

9...

Trương Hạo trước mắt một mảnh hoảng hốt, ngay cả trước mặt Đường Tuyên chưa từng pháp thấy rõ.

8...

7...

"Phác thông phác thông..." Trương Hạo cảm giác được một trận đĩnh tai nhức óc nhảy lên thanh, "Cái này... Đây là ta trái tim sao?"

...

...

3...

2...

Nhất...

"Răng rắc răng rắc..." Trương Hạo đầu khớp xương phát ra từng đạo giòn vang, hắn đã đến cực hạn, mà bên cạnh Diệp Nhiên lại chậm chạp không có rồi ngã xuống.

"Tiểu tử nguoi..." Trương Hạo cả người lung lay sắp đổ, thân thể thoát nhìn tùy thời tùy chỗ cũng có thể rồi ngã xuống, thế nhưng cầu thắng dục niệm khiến hắn cường chống đi xuống.

"Bàng thiếu gia..."

Trương Hạo trong hốc mắt trực tiếp bình bắn ra yêu dị Tiên huyết, Tiên huyết dọc theo gương mặt chảy vào trong miệng, đáng dáp cực kỳ thâm liệt, bên tai thật lâu không truyền đến tiếng ngã xuống đất, chứng minh Diệp Nhiên còn không có rồi ngã xuống.

"Nguoi..." Trương Hạo tầm mắt dần dần rõ ràng, hắn nhìn về mặt ửng hồng, thế nhưng trạng thái so với hắn tốt hơn không ngừng gấp trăm ngàn lần Diệp Nhiên, rốt cục nhìn không được một ngụm máu tươi từ trong miệng phun ra, cả người trực tiếp mới ngã xuống đất.

Mà Diệp Nhiên cả người thân hình lay động, đầu khớp xương phát ra ca ca âm hưởng, có vẻ đặc biệt thâm người.

Xa xa Đường Tuyên nhìn cái này phó tràng diện, nếu muốn đóng kín trọng lực mà nâng tay lên đã có hạ xuống.

"A!" Từng đạo bạo liệt thanh âm từ Diệp Nhiên trong cơ thể truyền ra, hắn gào thét một tiếng, sau cùng thở ra một hơi thật dài, mở trong con nguoi hiện lên một đạo đường như sấm sét như ngân quang.

"Dĩ nhiên lại cường đại..." Đường Tuyên khoe miệng lộ ra thỏa mãn đáng tươi cười, trong mắt tràn đầy bùng bùng dựng lên chiến ý.

"Tất ah." Diệp Nhiên nhìn mới ngã xuống đất Trương Hạo, đối về Đường Tuyên nói.

Tại cuộc tỷ thí này ở giữa, hắn dĩ nhiên ngoài ý muốn đạt được Thối Thể cảnh 9 tầng Đĩnh phong, hiện tại hắn cự ly Khoách mạch cảnh cận cách một con đường, chỉ cần hắn nguyện ý, hắn hiện tại cũng có thể tuyên chọn đột phá, thế nhưng hắn nhìn xuống mê hoặc, tuyên chọn ổn thỏa.

"Tốt." Đường Tuyên đem trọng lực đóng kín, sau đó có nhiều hăng hái nhìn Diệp Nhiên, "Lúc nào đánh với ta một trận!"

"..." Diệp Nhiên có chút không nói gì nhìn Đường Tuyên, liếm liếm phát khô môi, sau đó trong đầu nhớ tới Đường Tuyên kích hoạt Bạch Hổ huyết mạch sau, kia tư thế oai hùng bùng bùng phần chấn thân khí đáng dáp, cười gượng hai tiếng sau nói, "Không vội không vội."

...

...

Trọng lực bên ngoài mất, đi theo Trương Hạo mà đến vài tên học viên chán đến chết nhìn kia phiến bị giam đóng cửa, nghĩ rất không thú vị, sau đó thấy một mực thân nhiên tự đắc Giang Thiên, nhất thời hơi sùng sờ, tiểu tử này liền không vì mình bằng hữu lo lắng sao?

"Này, tiểu tử nguoi trái lại rất tự do, chẳng lẽ nguoi sẽ không là bằng hữu nguoi lo lắng?" Một gã Trương Hạo người sùng bái chân mày cau lại, chợt nổi giận đùng đùng hỏi.

"Ừ?" Đang rên rĩ tiểu khúc Giang Thiên hơi sùng sờ, chợt nghe được hắn câu hỏi, khoe miệng lộ ra trêu tức đáng tươi cười, "Lo lắng? Ta tại sao muốn lo lắng? Nên lo lắng là các nguoi ah?"

Bị hỏi lại người học viên kia hơi kinh ngạc, sau đó thấp giọng cười rộ lên, đi theo khi hắn phía sau mấy vị học viên cũng là không chút nào che giấu cười,

"Nguoi coi cái này ngu ngốc, chẳng lẽ hắn còn tưởng rằng nguoi đó ai sẽ thắng sao?"

"Hắn còn không biết bây giờ là cái gì cái tình huống ah?"

"Ta xem hần đầu óc cùng hần tu vi một dạng, đều rất thấp hạ."

"..."

Đối diện bọn họ liên tiếp trào phúng, Giang Thiên không cho là đúng cười cười, "Một đám nào tàn đồ chơi, nhưng thời điểm nhìn ngươi còn có thể không có thể cười được. "

"Ngươi còn không biết cái gì cái tình huống ah?" Lúc trước mở miệng người học viên kia hung hăng thổi một ngụm, sau đó mang theo thương hại biểu tình nhìn Giang Thiên nói, "Ngươi biết chúng ta Trương Hạo ca xuất sắc nhất địa phương kia sao?"

Cái này có quan hệ tới ta sao? Giang Thiên nhìn người học viên kia trên mặt vẻ sùng bái, nhất thời tới tâm tình, ngôn ngữ trong nháy mắt Nhất chuyển, "Ồ đâu?"

"Thân thể!" Người học viên kia đều bị kiêu ngạo nói, "Trương Hạo ca có người khác khó có thể với tới thân thể cường hãn, như trọng lực thất này, tại Trương Hạo ca trước mặt quả thực chính là tiểu nhi khoa, chúng ta sở dĩ tuyển chọn ở chỗ này tỷ thí, hoàn toàn cũng là bởi vì chúng ta chiếm cứ ưu thế, các ngươi đám này ngu ngốc, cho các ngươi tới bộ các ngươi cũng không biết!"

"Cho nên nói Diệp Nhiên nhất định! Ngươi sẽ chờ nhìn hần quỳ xuống tới cho hội trường chúng ta đập đầu ah!"

"Ách..." Giang Thiên xem cái này hần kia phò tràn đầy tự tin đáng đáp, đáy lòng nhìn không được lộp bộp một tiếng, chiếu nói như vậy, cái này hoàn toàn chính là một hồi âm mưu, Diệp Nhiên rất có thể thất bại.

Nhìn thấy Giang Thiên cái này phò khó khăn xem sắc mặt, hần nhìn không được cười ha ha vài tiếng, tới biểu đạt bản thân đáy lòng sáng khoái.

"Ngươi ở đây để làm chi?"

Bỗng dưng, trọng lực phòng đại môn mở ra, Diệp Nhiên bình tĩnh đi tới, sau đó thấy sắc mặt khó coi Giang Thiên, cố sức chụp bả vai hần một chút, hỏi.

"Ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi!" Tên kia càn rỡ cười lớn học viên, dĩ nhiên như là gặp quỷ thông thường nhìn Diệp Nhiên, nhất thời cười đau sốc hông, cả người kịch liệt ho khan.

"Ta ta ta ta ta..." Diệp Nhiên điều vừa cười vừa nói, "Ngươi có thể phải chú ý một chút, đừng cười chết, còn có, nhà các ngươi ai, té xỉu ở bên trong còn không nhanh hỗ trợ?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Diễm công hiến tới tay

"Cái gì? !" Người học viên kia sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, thân thể Nhất nghiêng hướng trọng lực phòng nhìn sang, quả nhiên, Trương Hạo đang té xỉu trên đất, không có động tĩnh chút nào, giống như người chết thông thường.

"Lộp bộp" một tiếng, người học viên kia đáy lòng đột nhiên dâng lên một loại cảm giác bất an biết, hần lập tức đẩy ra Diệp Nhiên, thẳng đến trọng lực phòng đi.

"Trương Hạo ca! Trương Hạo ca!" Thấy mặt đất đỏ sẫm Tiên huyết, người học viên kia nhất thời hoảng loạn lên, đỡ lên Trương Hạo, cố sức loạng choạng.

Thế nhưng Trương Hạo lại không có nửa điểm phản ứng.

"Trương Hạo ca! Ngươi tỉnh tỉnh a!" Người học viên kia thăm dò một chút hần hơi thở, cảm giác được còn có khí tại, trong nháy mắt treo tâm liền rơi xuống.

"Cái này diễn chính xác kia vừa ra?" Giang Thiên nhìn lúc trước bị người học viên kia thổi trúng thiên hoa loạn trụ, hiện nay hôn mê bất tỉnh Trương Hạo, không khỏi há hốc mồm, đây là lời ngươi nói bấy rập? Bấy rập?

Đây rốt cuộc là ai đem ai cho làm tiến trong bấy rập đi? Là ai trong cái này bấy rập?

"Không rõ ràng lắm." Diệp Nhiên vô tội nhún nhún vai, biểu hiện kỳ không có quan hệ gì với ta.

Giang Thiên không nói gì ngưng nghen, mỗi lần đều như vậy, giả heo ăn lỗ hổ!

"Các ngươi! Các ngươi đến tốt cùng đối Trương Hạo ca làm cái gì tay chân?" Người học viên kia bị phản nhìn Diệp Nhiên, "Vì sao Trương Hạo ca sẽ biến thành hiện tại cái dạng này?"

Nghe được học viên kia sấm đấm mà nói, Đường Tuyên không vui nhăn cau mày, không nói gì.

"Lời này ngươi cũng không thể nói lung tung, cái gì gọi là ta... Chúng ta đối với hắn làm cái gì tay chân!" Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng, "Ngươi bộ dáng này không hề cần cứ nói lung tung, cần thận ta cáo ngươi nói xấu!"

"Chính là các ngươi ám toán Trương Hạo ca, bằng không hắn làm sao có thể hội hôn mê!" Người học viên kia như trước không nhả ra, giáo định chính xác Diệp Nhiên ám toán Trương Hạo, "Ngươi cái này đề tiện gia hỏa, nhìn thấy thắng không Trương Hạo ca, liền âm thầm sử bán từ, thật là ác độc, nếu là Trương Hạo ca có cái gì không hay xảy ra, hội trường chúng ta nhất định tha không ngươi!"

"Chính là, hội trường tất nhiên tha không các ngươi!"

"Âm thầm hạ độc thủ, tính bản lãnh gì!"

"Đề tiện vô sỉ gia hỏa!"

"..."

Đám người kia lập tức lòng đầy căm phẫn chửi bậy cùng nhau, chỉ vào Diệp Nhiên, các loại khó nghe mà nói từ bọn họ trong miệng phun ra.

"Ngươi đây là đang nghi vấn ta?" Một mực bảo trì im miệng không nói Đường Tuyên, đột nhiên mở miệng nói, thanh âm không vang, nhưng là lại làm cho cả lộn xộn tràng diện trong nháy mắt an tĩnh lại.

Ngươi đây là đang nghi vấn ta?

Nghi vấn Đường Tuyên! ?

Những thứ kia kêu gào đến trong nháy mắt gian nan nuốt một hộp nước bọt, nhất thời hiểu được, cuộc tỷ thí này Đường Tuyên vẫn luôn ở đây, bọn họ như vậy hoài nghi Diệp Nhiên hạ độc thủ, chẳng phải là đang chất vấn Đường Tuyên bắt công bắt chính? Cố ý bao dung Diệp Nhiên?

Đường Tuyên là thân phận gì?

Đường gia tiểu công tử,

Xưa nay lấy hiếu chiến, lạnh lùng đến danh, về phần làm người phẩm tính, đại gia cũng là có làm giải, quang minh chính đại, cương trực công chính...

Mà Đường Tuyên lên tiếng, đủ để nói rõ cuộc tỷ thí này Diệp Nhiên không có đùa giỡn thủ đoạn.

Như vậy, Trương Hạo làm sao sẽ một đầu đã hôn mê? Chẳng lẽ Diệp Nhiên dĩ nhiên so Trương Hạo còn mạnh hơn?

"Kia đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ Diệp Nhiên lại có thể còn hơn Trương Hạo ca?"

Đường Tuyên không để ý đến hắn.

Mà Diệp Nhiên đối mặt hắn môn đầu tới nghi hoặc ánh mắt, không khỏi cười lạnh một tiếng, "Thế nào? Chẳng lẽ ta liền nhất định không bằng Trương Hạo sao? Các ngươi thật đã cho ta chính xác ngu ngốc sao? Không có phần thắng ta dám cùng hắn đánh đó? Thật là chê cười!"

Những người đó sắc mặt nhất thời biến đổi, lời này ý tứ chính là đang giễu cợt bọn họ ngu ngốc.

Mà đỡ Trương Hạo, tâm tình cũng là kích động nhất người học viên kia, khó có thể tin tức đầu, thấp giọng thì thảo vài câu, chợt ôm lấy Trương Hạo, "Chờ Trương Hạo ca tỉnh, ta tìm ngươi nữa môn tính số!"

"Chậm đã!" Giang Thiên đưa hắn ngăn lại, cười ha hả nhìn hắn, "Tiền đặt cược đây, 2 nghìn học viện điểm công hiến đây? Chẳng lẽ các ngươi nghĩ quyết nợ?"

"Ngươi!" Người học viên kia sắc mặt nhất thời biến đổi, 2 nghìn điểm học viện điểm công hiến cũng không phải là một số lượng nhỏ.

Ngay tên học viên này suy nghĩ thế nào đem sự tình kéo đi qua thời điểm, sau lưng của hắn Trương Hạo cũng suy yếu tình,

"Nguyễn thua cuộc... Cho... Cho hắn."

Nguyện thua cuộc? !

Chẳng lẽ Trương Hạo ca thật bại bởi người này? Điều này sao có thể.

Đi theo Trương Hạo mà đến các học viên sắc mặt đều là biến đổi, khó có thể tin nhìn Diệp Nhiên, tiểu tử này thật đem Trương Hạo ca cho đánh bại sao?

"Trương Hạo ca!" Người học viên kia sắc mặt trở nên đặc biệt khó coi, hấn thấp giọng la lên một câu.

"Cho... Hấn!" Trương Hạo gian nan mang một chút mí mắt, trong giọng nói mang theo một tia uy nghiêm.

"..." Người học viên kia sắc mặt phức tạp xem Trương Hạo liếc mắt, sau đó từ Trương Hạo bên hông đỡ xuống lệnh bài, giọng nói bất thiện đối về Diệp Nhiên nói, "Còn không mau một chút!"

"Hừ hừ." Diệp Nhiên hừ nhẹ hai tiếng, không có nhiều tính toán, sau đó từ bên hông tháo xuống lệnh bài, cùng Trương Hạo lệnh bài trọng chồng lên nhau.

"Ca."

Trương Hạo gian nan giơ tay lên, nhấn lệnh bài, trên lệnh bài hiện ra một chuỗi chữ số "2 nghìn 300", theo Trương Hạo nhấn, kia chuỗi chữ số trong nháy mắt biến thành "300".

Mà Diệp Nhiên trên lệnh bài mức trong nháy mắt biến đổi, trực tiếp nhiều 2 nghìn.

"Đa tạ." Diệp Nhiên đối về bọn họ mỉm cười, cái này 2 nghìn điểm công hiến vừa đến tay, đem một ngày trước tổn hao đo xong toàn bộ bù lại, thậm chí còn có bao nhiêu, "Lần sau có loại chuyện tốt này, xin nhớ tìm ta."

"Tiểu tử ngươi chớ đắc ý!" Người học viên kia cắn giận bắt bình xem Diệp Nhiên liếc mắt, cũng hôn mê Trương Hạo rời đi.

"Kêu đám này ngu ngốc tự đại, hiện tại biết được rồi!" Giang Thiên nhìn phía xa còn không quên kêu gào đám người kia, không thêm nói.

Sau đó rồi hướng Diệp Nhiên nói, "Chờ đợi đi ăn? Lần trước đi vào trong đó, cho ngươi chúc mừng một phen!"

"Tốt!" Diệp Nhiên chân mày cau lại, không khỏi nghĩ cái bụng thăm thì kêu, đói bụng đến phải hốt hoảng, đại khái là chỗ đó đồ ăn vô cùng mỹ vị ah.

"Đường công tử cũng cùng nhau ah?" Giang Thiên nhìn Đường Tuyên, phát ra bản thân mời, tuy rằng không biết Đường Tuyên vì sao như cái người hầu một dạng, thời thời khắc khắc theo Diệp Nhiên, hai người giao tình cũng không tính là bằng hữu, thế nhưng nếu có thể cùng Đường Tuyên đánh tốt quan hệ mà nói, sau này tại học viện thời gian muốn dễ dàng rất nhiều.

Chỉ ít sẽ không giống hiện tại một dạng, có một chút không đứng đắn gia hòa, chạy tới mò chơi đùa.

"..." Đường Tuyên trầm mặc chỉ chốc lát, sau đó nhìn Diệp Nhiên, nghiêm túc nói, "Ngươi nếu là nguyện ý theo ta đánh một trận mà nói, ta liền đồng ý."

Chỉ là ai cũng không có phát hiện, Đường Tuyên rất nhỏ nhúc nhích cổ họng.

"..." Giang Thiên không nói gì ngưng nhìn Diệp Nhiên cùng Đường Tuyên.

"Ách..." Diệp Nhiên nhúc nhúc đầu, sau đó không nhìn thẳng, nhìn Giang Thiên nói, "Đi thôi, ngươi lúc trước điểm thứ tốt, ta về trước đi tắm."

"Ngươi..." Giang Thiên há hốc mồm, nghĩ rất không nói gì, ngươi tiểu tử này cũng dám không nhìn thẳng người ta Đường công tử, thật là không muốn sống.

"Chúng ta cuối cùng sẽ có đánh một trận." Đường Tuyên mang theo u oán xem Diệp Nhiên liếc mắt, vẻ mặt rầu rĩ không vui.

"Hấn... Cái này là thế nào? Thế nào một bộ mất hứng hình dạng?"

"Ta... Ta cũng không rõ ràng lắm a..."

Diệp Nhiên cùng Giang Thiên dùng ánh mắt trao đổi.

Rất là thụ thương Đường Tuyên vượt bản thân khô quắt cái bụng, giận dữ rời đi.

Chương 37: Huyền Vũ hội

Bàng Huy Vũ ở tại học viên chỗ ở khu đông, hoàn cảnh hài lòng, vị trí thật tốt.

Giờ này khắc này Bàng Huy Vũ đang ngồi ở phòng mình nội, trước mặt hắn ngồi 1 vị thân mặc áo bào trắng nam tử trẻ tuổi, cầm trong tay Một bả thanh trường kiếm.

"Triệu huynh, có người gia nhập ta Huyền Vũ hội, nghĩ đến muốn không bao lâu ta là có thể đem cái này nhóm tân sinh toàn bộ triệu tập lại."

Kia áo bào trắng nam tử thân nhiên cười, mang trên mặt nhẹ nhẹ ngạo ý, "Việc nhỏ 1 cộc thôi, lần này tân sinh trừ Bàng công tử bên ngoài, căn bản sẽ không mấy người ưu tú, ta đây còn chưa phải là vừa lúc nhặt cái tiện nghi thôi."

"Trương Thiên Tích trái lại đã lâu không gặp, cũng không biết hắn đi kia? Đến chính xác không có tin tức..."

Nghe được áo bào trắng nam tử mà nói, Bàng Huy Vũ không khỏi nhớ tới lần này khảo hạch ở giữa, thực lực tương đối mạnh ngang Trương Thiên Tích, chỉ là đáng tiếc chỉ từ khảo hạch sau khi kết thúc liền mất đi hân tung tích.

Sau đó Bàng Huy Vũ trên mặt không khỏi hiện lên một tia giới dam, bởi vì hắn nhớ tới một người, 1 cái cướp đi hắn phải có thưởng cho, còn roi hắn mặt mũi nam nhân —— Diệp Nhiên!

Nghĩ đến đây, Bàng Huy Vũ trên mặt không khỏi hiện ra lút một cái tức giận, "Triệu huynh, ta chỗ này còn có một chuyện nhỏ làm phiền người."

"A?" Kia áo bào trắng nam tử bùng lên trên bàn trà, nhọt nhạt hóp một cái, "Có cái gì cứ việc nói thẳng, không cần khách khí."

"Là như thế này, lần này tân sinh ở giữa, có cái dường như khó làm đâm đầu." Bàng Huy Vũ trong giọng nói mang theo khó có thể che giấu tức giận nói, "Ta nghĩ ủy thác Triệu huynh hỗ trợ thu thập một chút."

"Là như thế này a." Áo bào trắng nam tử không khỏi xem Bàng Huy Vũ liếc mắt, trong mắt hiện lên một tia không thèm

Người cũng bắt quả như vậy thôi,

Nếu không phải là người xem tại Linh Tinh phân thượng, ta mới lười đợi tại người cái này cái gì phá Huyền Vũ hội.

Đáy lòng tuy rằng nghĩ như vậy, thế nhưng trên mặt hắn lại làm ra một bộ lời thề son sắt biểu tình, "Không thành vấn đề, ta trái lại muốn nhìn một chút hắn có bao nhiêu khó khăn giải quyết."

Đúng lúc này, gian nhà cửa bị đẩy ra tới.

Một người hoảng hoảng trương trương đi tới.

Bàng Huy Vũ nhất thời cảm thấy không vui, bản thân dầu gì cũng là có uy tín danh dự nhân vật, tiến tới gặp mình trước, cũng không lúc trước môn thông báo một tiếng, quả thực chính là không quy củ, huống chi hiện ở chỗ này còn có khách nhân, bữa này lúc khiến hắn trong cơn giận dữ.

Hắn nhíu mày nhìn người, lạnh giọng nói, "Người là ai? Hoảng hoảng hốt hốt còn thể thống gì?!"

"Hội... Hội trưởng, không tốt." Vọt vào người tới chính là đi theo Trương Hạo cùng Diệp Nhiên phát sinh xung đột tên nam tử kia, hắn phịch một tiếng quỳ xuống đất, "Trương... Trương Hạo ca bị người đánh thành trọng thương, người nhất định phải mau cứu hắn a!"

"Cái gì?!" Bàng Huy Vũ tay run một cái, đem trong chén trà Thủy tràn ra không ít, cái này Trương Hạo chính là hắn một tay bồi dưỡng dâng lên kiện tướng đặc lực, mặc dù nói không hơn vũ lực có bao nhiêu hơn người, thế nhưng thắng khi hắn có tuyệt đối trung thành, cho nên cho tới nay đều là Bàng Huy Vũ tả hữu cánh tay.

"Là ai gan to như vậy, cũng dám đối với ta người hạ thủ!?" Bàng Huy Vũ phần nộ mặc dù là phần nộ, thế nhưng Bàng Huy Vũ hiện tại càng nhiều chính xác giới dam, hắn đầu cho tên kia áo bào trắng nam tử 1 cái ánh mắt áy náy, sau đó điều chỉnh tốt tâm tình, đối về tên kia quỳ rạp xuống đất học viên nói, "Đem chuyện đã xảy ra nói một lần..."

Người học viên kia mang theo khóc nức nở đem sự tình chân tướng cho nói một lần.

"Diệp Nhiên?!" Bàng Huy Vũ sắc mặt âm trầm, phần nộ hắn đưa tay trong cái chén bỗng nhiên té ra, "Không phải là nói với các người sao! Diệp Nhiên trước đừng đi động hắn, đến lúc đó ta hội tự mình giải quyết, không cần phải các người nhúng tay, các người nhóm người này thành sự không đủ bại sự có thừa đồ vật!"

"Răng rắc." Cái chén trên mặt đất vỡ thành cặn, Bàng Huy Vũ tâm tình không xong đình đầu, không biết vì sao, vừa nhắc tới Diệp Nhiên, hắn liền áp không chế trụ được đáy lòng hỏa khí, hoàn toàn không có bất kỳ phong độ.

Diệp Nhiên! Diệp Nhiên! Đây đã là lần thứ mấy khiến ta kinh ngạc?

Còn có các người dám này ngu xuẩn, không có việc gì đi theo Diệp Nhiên đánh cái gì đó? Đem mình hổ đi vào còn chưa đủ sao? Một đám thiện làm chủ Trương gia hòa, thật là ngu xuẩn đạt tới!

"Hội trưởng đại nhân, van cầu người mau cứu Trương Hạo ca, hắn hiện tại đã hôn mê bất tỉnh, van cầu hội trưởng cho một quả 'Hồi xuân đan' cho Trương Hạo ca ah!" Người học viên kia kéo Bàng Huy dòng nước mưa, không ngừng khẩn cầu đến.

"Người!" Bàng Huy Vũ một trận nổi giận, người cái này không có mắt đồ vật, không phát hiện khác trên còn có người sao? Quỳ ở chỗ này tính nói cái gì? Còn có cái này "Hồi xuân đan" chính là Tam phẩm đan dược, thuộc về thánh dược chữa thương, há là người nói nếu muốn sẽ.

Kết quả là, Bàng Huy Vũ một cước đem đánh trở mình, sau đó sắc mặt âm trầm như nước nói, "Người lui xuống trước đi, ta chỗ này hội đem sự tình giải quyết."

"Hội trưởng, kéo không được a, Trương Hạo ca hiện tại đã tràn ngập nguy cơ..." Kia liệu học viên kia lại vẫn chưa từ bỏ ý định, tiếp tục lôi kéo Bàng Huy áo mưa bảo nói.

"Người!" Bàng Huy Vũ sắc mặt lại là biến đổi, sau đó lạnh giọng nói, "Hiện ở trong tay ta đầu Linh Tinh khan hiếm, chờ ta đem bên này sự tình xử lý xong lại nói! Người lui xuống trước đi ah."

Lời tuy nói như vậy, thế nhưng Bàng Huy Vũ lại có bản thân dự định, hiện tại có áo bào trắng nam tử gia nhập, cái này Trương Hạo liền có vẻ không quan trọng gì, tiêu hao một quả hồi xuân đan cứu trị hắn, thật sự là không có lời.

Trương Hạo, buông tha cũng được! Bàng Huy Vũ trong mắt hiện lên một tia vẻ tàn nhẫn.

Thấy Bàng Huy Vũ do do dự dự dằng dấp, học viên kia dĩ nhiên trong nháy mắt đoán được Bàng Huy Vũ tâm tư, kết quả là hắn bị phần hô to, "Hội trưởng, người không tiếc số tiền lớn mời tới cao thủ, nhưng đối ngày trước trung thành nhất thuộc hạ, như vậy lạnh lùng, thật là Hàn thấu lòng ta, vọng Trương Hạo ca đối với người trung tâm một mảnh, lại lạc được Như kết quả này, ta coi như là minh bạch..."

"Cáo từ." Người học viên kia như là ném hòn phách thông thường, lung lay lắc lắc muốn rời đi.

"Ông." Một tiếng kiếm minh, không nghe thấy ngoài thanh, tiền kiến ngoài ảnh.

Một thanh ngân bạch trường kiếm thẳng tắp xuyên qua người học viên kia ngực, đỏ sẫm huyết dịch chảy xuôi trên mặt đất.

"Người!" Bàng Huy Vũ khiếp sợ nhìn áo bào trắng nam tử, ai cũng thật không ngờ hắn dĩ nhiên sẽ đến như thế vừa ra.

"Hội... Hội trưởng, cứu... Ta..." Người học viên kia kinh hãi nhìn Bàng Huy Vũ, phát ra cầu cứu.

Mà áo bào trắng nam tử cũng nhìn Bàng Huy Vũ, cùng đợi hắn quyết định.

Do dự một chút, Bàng Huy Vũ trên mặt hiện lên một tia kiên định, "Giết!"

Áo bào trắng nam tử lần nữa xuất kiếm, trong nháy mắt khiến người học viên kia khí tuyệt bỏ mình.

"Đi! Đi tìm Diệp Nhiên!" Bàng Huy Vũ ngồi lập khó an nhìn té trên mặt đất thi thể, trong lòng một trận tức giận, không khỏi nghĩ vậy tràng sự kiện là do ai mang đến, sau đó hắn nhìn bên cạnh áo bào trắng nam tử, ngay sau đó lập tức làm ra quyết đoán.

"Cầu còn không được!" Kia áo bào trắng nam tử trên mặt hiện lên một tia âm lãnh, không nghĩ tới nhanh như vậy liền lại muốn gặp lại.

...

...

Thiên vị từ lầu 3 tầng

Diệp Nhiên đối một trận nhẹ nhàng khoan khoái y phục đang ngồi cạnh cửa sổ vị trí, thuận lợi xóc lên Nhất chiếc dưa đỏ ăn hương trong miệng nhét, "Hiện tại cái này một ném, quả nhiên là nói không nên lời mỹ vị a!"

"Đó là tự nhiên, người cũng không muốn nghĩ ở đây tiêu phí cao bao nhiêu." Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên một bộ quý chết đói đầu thai dằng dấp, thật tâm nghĩ rất không nói gì.

Không nhìn Giang Thiên lời nói này Diệp Nhiên, đột nhiên nhớ tới một người, sau đó mở miệng hỏi, "Tuân Dong Nguyệt đây? Thế nào trong khoảng thời gian này không có thấy nàng?"

"Nàng?" Giang Thiên hơi sững sờ, chợt trên mặt hiện ra hạnh phúc đáng tươi cười, "Không có việc gì a, tốt a, ngươi không cần lo lắng a."

"Ngươi người này, mỗi lần nhắc tới nàng hãy cùng người ngu ngốc một dạng." Diệp Nhiên không thèm bấu môi, tựa hồ là đâm đến hấn đáy lòng đau đớn, "Lúc nào, mang ra khỏi tới cùng nhau ăn một bữa cơm a? Khiến ta nhìn ngươi một chút môn tiến triển làm sao a?"

"Có cơ hội tới." Giang Thiên cười ha hả trả lời, sau đó lập tức nói sang chuyện khác, "Ngươi lập tức liền muốn đi vào Khoách mạch cảnh đúng không?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38:: Ta phải làm hội trưởng

"Không sai biệt lắm." Diệp Nhiên gật đầu, hiện tại hắn đã là Thối Thê cảnh 9 tầng Đỉnh phong, cự ly Khoách mạch cảnh cận cách một con đường, chỉ cần cho thêm Diệp Nhiên một ít thời gian chuẩn bị, đột phá Khoách mạch cảnh dễ dàng.

Một khi đột phá đến Khoách mạch cảnh, tự thân lực lượng tăng cường, nhưng lại có thể lái được thác bước phát triển mới kinh mạch, cả người đem phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Đến lúc đó, mặc dù là đối mặt Triệu Vân Thiên, Diệp Nhiên cũng một cách tự tin chống lại, sẽ không giống lần trước một dạng chật vật chịu không nổi.

Chỉ là duy nhất để cho Diệp Nhiên có chút lo lắng chính xác, bản thân còn có thể kích hoạt đạo thứ 2 huyết mạch chi lực sao? Như Đường Tuyên có cuồng bạo Bạch Hồ huyết mạch, Khoách mạch cảnh thời điểm, cũng không có thể thành công kích hoạt đạo thứ 2 huyết mạch.

Ai, tính, có ta may mắn, thất chi ta ra lệnh, có thể kích hoạt đương nhiên là không thể tốt hơn, nếu không phải có thể, kia Diệp Nhiên cũng sẽ không cảm thấy có cái gì tiếc nuối.

Chỉ là cái này Lôi Đỉnh huyết mạch liền cũng đủ khiến Diệp Nhiên tìm hiểu, cái này Lôi Đỉnh huyết mạch Diệp Nhiên mới nắm giữ Từ Lôi, cường đại hơn Thanh Lôi, Diệp Nhiên còn không có mở lấy kia biên, chứ nói chi là kinh khủng nhất huyết lôi.

Nếu là có thể hoàn toàn điều khiển Lôi Đỉnh huyết mạch, Diệp Nhiên tin tưởng mình chiến lực tuyệt đối sẽ đột nhiên tăng mạnh!

Ngay Diệp Nhiên miên man bất định tới, u tĩnh gian phòng lại truyền đến một tràng tiếng gõ cửa.

"Ai?" Giang Thiên một trận nghi hoặc, có ai sẽ tìm đến bọn họ đâu?

"Xin hỏi ta có thể đi vào tới cùng các ngươi tâm sự sao?" Cửa phòng bị đẩy ra tới, Bànng Huy Vũ đứng ở cửa nói.

"Bànng Huy Vũ? !" Giang Thiên cùng Diệp Nhiên 2 người nhất thời la thất thanh, bọn họ trăm triệu thật không ngờ, tới tìm hắn môn dĩ nhiên là ngày trước có cừ oán có oán Bànng Huy Vũ.

Cái này có đúng hay không ăn sai thuốc?

Một gã dáng người nhỏ gầy, thể nhưng vũ lực phi phàm nam tử đi theo tại phía sau hắn, đây là tửu lâu hộ vệ, từ lần trước phát sinh chuyện kia sau, tửu lâu an toàn tính liền đề cao mấy lần.

Không có chủ nhân đồng ý, ai cũng không có thể cấp tiến vào.

Cho nên Bànng Huy Vũ hiện tại có chút giới dam bị ngăn ở bên ngoài cùng đợi.

"Ngươi yên tâm, chi là có chút sự tình tìm ngươi trao đổi, tuyệt không ác ý." Bànng Huy Vũ hít sâu một hơi, cường chế đáy lòng phẫn nộ nói.

"Ngươi thấy thế nào?" Giang Thiên nhìn về phía Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên gật đầu, hắn trái lại muốn nhìn một chút, Bànng Huy Vũ trong hồ lô bán là thuốc gì?

Đạt được Diệp Nhiên cho phép sau, tửu lâu hộ vệ lập tức tránh ra nói tới, khiến Bànng Huy Vũ thông qua.

Nào ngờ Bàng Huy Vũ phía sau còn theo một người, Diệp Nhiên cùng Giang Thiên số một, sắc mặt nhất thời biến đổi, mang theo vô tận tức giận nói, "Triệu Vân Thiên! ?"

Thật là cừ nhân đều gom lại một đồng đi!

"Thế nào?" Bàng Huy Vũ vẻ mặt ngạc nhiên, "Các người quen nhau?"

Bàng Huy Vũ chiều mộ mà đến áo bào trắng nam tử đứng là thiếu chút nữa đem Diệp Nhiên cho mưu hại Triệu Vân Thiên. Triệu Vân Thiên mang trên mặt chế nhạo vui vẻ,

Chậm rãi đi tới, "Đã lâu không gặp."

Sau đó rồi hướng Bàng Huy Vũ nói, "Có chút tiểu ân oán."

"Vây là tốt rồi." Bàng Huy Vũ vừa nghe, trên mặt lập tức hiện ra âm lãnh đáng tươi cười, chỉ cần không phải cùng Diệp Nhiên bọn họ có giao tình vậy là tốt rồi.

Diệp Nhiên người thật đúng là sẽ gây chuyện a! Cái này từ Triệu Vân Thiên càng xảy ra lực đối phó các người!

"Người tới làm cái gì?" Diệp Nhiên nhìn Triệu Vân trời giá rét thanh nói.

"Ôi chào, đây là ta Huyền Vũ hội thành viên trọng yếu một trong." Nhìn thấy Diệp Nhiên hùng hổ đáng đáp, Bàng Huy Vũ lập tức vừa cười vừa nói, "Người yên tâm, không có vấn đề."

"Huyền Vũ hội?" Diệp Nhiên biến sắc, ngôn ngữ trong không che giấu chút nào tức giận, "Rất xin lỗi, ta mặc kệ cái gì Huyền Vũ hội, dù sao cũng ta chỗ này không chào đón hẳn!"

Triệu Vân Thiên biến sắc, chợt khoe miệng hiện ra lướt một cái băng lãnh vui vẻ, "Thế nào? Lần trước người còn không có ăn đủ vị đắng sao? Nếu là Đường công tử đúng lúc xuất hiện, chỉ sợ người hiện tại đã sớm phế bỏ một tay ah?"

Diệp Nhiên nghe vậy, sắc mặt âm trầm như nước.

Mà Bàng Huy Vũ cũng đáy lòng đại hỉ, xem ra cái này Diệp Nhiên tại Triệu Vân Thiên trong tay ăn không nhỏ thua thiệt a! Như vậy lại rất tốt, ta muốn nhìn Diệp Nhiên kinh ngạc đáng đáp.

"Lần trước?" Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng, nếu không phải Đường Tuyên đúng lúc xuất hiện, chỉ sợ người liền sớm bị hắc hóa ta, cho tạo thành cặn! Bất quá, tính là Diệp Nhiên nói ra, cũng không ai tin tưởng, dù sao điều này thật sự là quá kinh thế hãi tục.

"Các người có cái gì muốn nói?" Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, nếu thả bọn họ tiến đến, còn không bằng để cho bọn họ nói hết lời, dù sao cũng bọn họ cũng không dám ở nơi này nháo sự.

"Hừ." Nhìn thấy Diệp Nhiên không có đem sự tình làm lớn chuyện dục vọng, Triệu Vân trời lạnh hừ một tiếng, lúc đó thôi.

Dừng lại mấy hơi thở thời gian, Diệp Nhiên nhìn Bàng Huy Vũ khoe miệng lộ ra đùa cợt chi ý, "Nếu là bởi vì học viện điểm cống hiến sự tình mà đến, vậy không cần phải nói."

"Liên hai chữ, không trả!"

Bàng Huy Vũ biến sắc, nắm nắm tay giận dữ run rẩy, người đây là na hồ bất khai đề na hồ a! Thành tâm khí ta là ah?

"Là như thế này." Lý lý tâm tình, Bàng Huy Vũ liếc mắt nhìn Diệp Nhiên cùng Giang Thiên, trên mặt hiếm thấy mang theo ôn hòa đáng tươi cười nói, "Ta muốn mời hai vị tiến nhập Huyền Vũ hội."

"Tiến nhập Huyền Vũ hội? !" Diệp Nhiên cùng Giang Thiên mắt lớn trừng mắt nhỏ, đây là cái gì tình huống? Song phương thế cùng Thủy Hỏa, đao kiếm tương hướng, có khó có thể hóa giải mâu thuẫn.

Hiện tại Bàng Huy Vũ dĩ nhiên mời mời mình vào vào Huyền Vũ hội, cái này không uống lộn thuốc chó? Còn là căn bản sẽ không uống thuốc?

"Không sai, ta thành tâm mời hai vị tiến nhập Huyền Vũ hội." Bàng Huy Vũ trên mặt lộ ra bí hiểm đáng tươi cười, lúc mới tới thời gian hẳn còn không phải như vậy nghĩ đến, kế hoạch bản thân giáo huấn Diệp Nhiên ngừng một lát, uy hiếp hẳn một phen, sau đó đi tới thiên vị từ lâu, ai ngờ thủ vệ này thâm nghiêm như vậy, muốn đi vào đều khó khăn, bản thân luôn không khả năng ở bên ngoài chờ xem.

Cho nên, Bàng Huy Vũ liền nghĩ vậy một chiêu này, đem Diệp Nhiên thu nạp vào Huyền Vũ hội.

Nếu là hắn đồng ý, sau này bản thân còn chưa phải là nghĩ thế nào vuốt ve hắn liền thế nào vuốt ve hắn.

Nếu là hắn không đồng ý, vậy cũng không có việc gì, mình đã đạt được cùng Diệp Nhiên gặp mặt uy hiếp hắn mục đích.

"Tiền nhập ngươì Huyền Vũ hội có chỗ tốt gì không?" Diệp Nhiên có nhiều hăng hái nhìn Bàng Huy Vũ.

"Làm... Đương nhiên là có." Bàng Huy Vũ hơi sùng sờ, hẳn không nghĩ tới Diệp Nhiên dĩ nhiên sẽ đối với cái này sản sinh hứng thú, chợt khoe miệng hiện ra nghiền ngẫm đáng tươi cười, "Lớn nhất chỗ tốt chính là chịu chúng ta Huyền Vũ hội che chở."

"Cứ như vậy?" Diệp Nhiên đối đãi ngu ngốc thông thường nhìn Bàng Huy Vũ, khẽ cười một tiếng nói, "Nếu như gặp phải so Huyền Vũ hội thực lực càng mạnh ngang người nếu muốn đối với ta làm chút gì đây? Ngươi có đúng hay không muốn trực tiếp đem ta trục xuất Huyền Vũ hội?"

"Khái khái..." Bàng Huy Vũ hơi ho khan hai tiếng che giấu bản thân giới dam, "Cái này... Đương nhiên sẽ không, nếu là có người dám ức hiếp Huyền Vũ sẽ trở thành viên, ta cùng hắn thề không bỏ qua!"

"Ngô." Diệp Nhiên trầm ngâm một tiếng, sau đó vừa cười vừa nói, "Giả thiết ta tiền nhập Huyền Vũ hội, ngươi cho ta cái gì chức quan đương đương?"

"Cái này nha, " Bàng Huy Vũ thoáng tự hỏi chỉ chốc lát, sau đó nói, "Thành viên trung tâm làm sao?"

"Không bằng Sao." Diệp Nhiên không chút nghĩ ngợi trả lời.

"Ta phải làm hội trưởng!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Khoách mạch phương pháp

"Phốc..." Giang Thiên trực tiếp đem trong miệng rượu cho nhả đầy đất.

"Con mẹ nó ngươi đang đùa ta!" Bàng Huy Vũ nhìn về mặt nghiêm túc Diệp Nhiên, hung ác nói, "Ngươi thật đúng là nghĩ đến ngươi chính xác một nhân vật đúng không? Cho ngươi tiền Huyền Vũ sẽ là ngươi đòi trước đã tu luyện có phúc, đừng cho mặt không biết xấu hổ!"

"Ta là rất nghiêm túc nói." Diệp Nhiên nhìn Bàng Huy Vũ, "Ngươi xem ngươi đánh lại không thắng ta, dựa vào cái gì ngươi có thể làm hội trưởng, mà ta chỉ có thể làm cái gì thành viên trung tâm?"

Bàng Huy Vũ trên trán gân xanh đột xuất tới, hẳn khắc chế bản thân giọng nói, không để cho mình gầm hét lên, "Cái gì gọi là ta đánh không thắng ngươi?"

"Ngươi quên sao?" Diệp Nhiên như là đối đãi ngu ngốc một dạng nhìn Bàng Huy Vũ, một bộ vô cùng đau đớn nói, "Lần trước tại học viện khảo hạch thời điểm, ngươi quên ngươi lúc đó là thể nào thoát đi sao?"

"Đù!"

Tựa hồ là nhớ tới lần trước kia phò bộ đáng chết vật, Bàng Huy Vũ thật sự là nhịn không được, "Im miệng cho ta!"

"Nói nhảm ta cũng không muốn với ngươi nhiều lời!" Bàng Huy Vũ hít sâu một hơi, uy hiếp nói, "Ngươi đã không muốn tiền nhập ta Huyền Vũ hội, như vậy thì đừng trách ta không khách khí, không muốn trở thành ta Huyền Vũ hội bằng hữu, vậy liền đều là ta địch nhân!"

"Sau này, các ngươi mơ tưởng tại bên trong học viện có thư thái thời gian qua!"

Diệp Nhiên cùng Giang Thiên hai người đều không sao cả nhún nhún vai, đối với hắn uy hiếp chút nào không cảm thấy hứng thú.

"Thể nào, ngươi đang còn muốn bên trong học viện công nhiên đối cùng viện học viên hạ thủ sao? Chẳng lẽ ngươi sẽ không sợ bị học viện huỷ bỏ tu vi trục xuất học viện sao?"

"Ngươi!" Bàng Huy Vũ cảm giác mình phổi đều nhanh khí tặc, thành như lá Nhiên nói, bản thân còn thật không dám đối Diệp Nhiên hạ cái gì ngoan thủ, dù sao hắn tại trong học viện không có thực chất tính hậu trường, một khi xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, bản thân tất nhiên chạy trốn không.

Làm một cái Diệp Nhiên hoàn toàn không cần phải ... Chịu như vậy trừng phạt nghiêm khắc.

"l cái Nguyệt!" Bổng dưng, một mực trầm mặc Triệu Vân Thiên đột nhiên nhìn Diệp Nhiên, lạnh giọng nói.

"Cái gì?" Diệp Nhiên lạnh lùng nhìn Triệu Vân Thiên, không có chút nào sợ hãi.

"Một tháng sau, quyết đấu tràng một quyết sinh tử!" Triệu Vân Thiên rút ra trường kiếm chỉ vào Diệp Nhiên chớp mũi nói.

Diệp Nhiên bấm tay bắn ra, đem kia ngân bạch thân kiếm cho văng ra, cười lạnh một tiếng sau, nói, "Ngươi nói trên liền trên?"

"Thế nào? Ngươi không muốn cọ rửa bản thân si nhục sao?" Triệu Vân Thiên khước miệng lộ ra châm chọc đáng cười, "Chẳng lẽ ngươi đã nghĩ khuất nhục cả đời sao?"

"Cái này thật không có." Diệp Nhiên nhìn hắn, đáy lòng yên lặng tính toán.

"Ta ra 1 vạn điểm công hiến mua ngươi trên quyết đấu tràng!" Triệu Vân Thiên tiếp theo còn nói thêm.

"1 vạn điểm?!"

Diệp Nhiên trong mắt hiện lên một tia tinh quang, chợt có bị lý trí cho chiếm, hắn cũng không phải là loại này thấy tiền sáng mắt người,

Đang không có phần thắng trước, Diệp Nhiên cũng không dám tùy tiện hành động.

Một lát, Diệp Nhiên ngừng đầu, trong con ngươi tràn đầy vẻ kiên định, "Đi! Ta đáp ứng ngươi!"

Bàng Huy Vũ đáy lòng vui vẻ, hắn không nghĩ tới Diệp Nhiên dĩ nhiên cứ như vậy tùy tiện đáp ứng, cái này Diệp Nhiên có thể chết chắc!

Đồng dạng là Khoách mạch cảnh 2 tầng, thế nhưng Bàng Huy Vũ mặc dù là mở ra huyết mạch chỉ lực đều không thể đem Triệu Vân Thiên cho đánh bại, Triệu Vân Thiên cũng không phải là người bình thường!

Theo tin đồn truyền, cái này Triệu Vân Thiên tại học viện có một thúc thúc, bình thường không ít đem bên trong học viện những thứ kia trân quý bảo bối giao phó cho hắn, cho nên mới dẫn đến hắn hôm nay cái này phó cường hắn thực lực.

Triệu Vân Thiên thế nhưng bên trong học viện sắp xếp 5 nghìn danh học viên, ngươi Diệp Nhiên bắt quá là 6 nghìn danh thôi, làm sao có thể chiến thắng Triệu Vân Thiên!

"Diệp Nhiên!" Giang Thiên cả kinh, hắn thật không ngờ Diệp Nhiên dĩ nhiên hội đáp ứng hắn yêu cầu, quyết đấu tràng cũng không phải là địa phương tốt gì, học viên ở phía trên, vô luận xuất thủ nặng bao nhiêu, cho dù là đem đối phương cho đánh chết, cũng sẽ không bị học viện nghiêm phạt, xem Triệu Vân Thiên bộ dáng này, làm sao có thể tại quyết đấu tràng trên đối Diệp Nhiên thủ hạ lưu tình.

"Không có việc gì." Diệp Nhiên cười đối Giang Thiên nói, "Ai chết vào tay ai còn chưa biết được đây!"

Giang Thiên hơi sững sờ, hắn từ Diệp Nhiên ở đây cảm thụ được lớn lao lòng tin; vỗ vỗ Diệp Nhiên vai, Giang Thiên nói, "Tốt! Giết chết hắn!"

"Giết chết ta?" Triệu Vân Thiên hơi sững sờ, chợt lắc đầu cười khế, "Thật là phù du lay động đại thụ, buồn cười không tự lượng!"

"Ha ha." Diệp Nhiên cười khế hai tiếng không để cho dư bình luận, bản thân từ Thối Thể cảnh 7 tầng đạt được Thối Thể cảnh 9 tầng Đỉnh phong, mới chưa dùng tới nửa tháng thời gian, thời gian một tháng, Diệp Nhiên một cách tự tin từ Thối Thể cảnh 9 tầng đạt được Khoách mạch cảnh 1 tầng Đỉnh phong, đến lúc đó cùng Triệu Vân Thiên tu vi kém cũng không đi nơi nào.

Tuy rằng hắn rất mạnh, cường có chút thái quá, thế nhưng Diệp Nhiên tin tưởng bản thân Lôi Đỉnh huyết mạch có thể nghiền ép hắn!

"Nói cho hết lời, các ngươi có thể đi." Diệp Nhiên chia chia môn, hạ lệnh trục khách.

"Cáo từ." Bàng Huy Vũ cũng không tức giận, ngược lại là cười hi hi nói, tại trong mắt hắn, Diệp Nhiên đã là 1 cái không hơn không kém người chết.

Đội Bàng Huy Vũ cùng Triệu Vân Thiên rời đi sau khi, Giang Thiên thần bí như vậy nhìn Diệp Nhiên, hồ nghi vấn hỏi, "Ngươi một cách tự tin thắng sao?"

"Có lẽ vậy..." Diệp Nhiên nhìn hắn, cười nhạt.

"..." Giang Thiên.

...

...

Bản kế hoạch mấy ngày nay tiến hành Khoách mạch Diệp Nhiên, nhưng bởi vì học viện thứ nhất tin tức cho đánh loạn.

Nào đó ngày trong lớp, giảng bài lão sư chưa kịp học viện giảng giải Khoách mạch cảnh phương diện tri thức,

"... Nói vậy chứ vị học viên hội hiểu kỳ, vì sao học viện có chút học trưởng, rõ ràng là theo ta đồng nhất cái cảnh giới, thế nhưng chiến lực lại cao hơn ta

nhieu như vậy?"

"Tỷ như, đồng dạng là Khoách mạch cảnh 3 tầng tu sĩ, học trường lại có thể dễ dàng đem người bức lui, thế nhưng người nhưng không cách nào thương hấn nửa lòng to..."

Diệp Nhiên hơi sững sờ, trong đầu nhất thời nhớ tới một người, Triệu Vân Thiên!

Triệu Vân Thiên tu vi cũng bất quá Khoách mạch cảnh 2 tầng, nhưng là lại so tầm thường Khoách mạch cảnh 2 tầng chiến lực cao hơn ra không chỉ một sao nửa điểm, chẳng lẽ giảng bài lão sư hôm nay sẽ đem Triệu Vân Thiên bí mật cho công bố sao?

Thấy mình mà nói đem đông đảo buồn ngủ học viên hấp dẫn dăng lên, giảng bài lão sư thỏa mãn gật đầu, sau đó hào khí nói, "Hôm nay, học viện công bố thứ nhất tin tức, đem công bố Thượng Cổ thời kì Khoách mạch phương pháp!"

"Khoách mạch phương pháp? !"

Đông đảo học viên thì thầm với nhau,

"Đây là vật gì, vì sao ta cho tới bây giờ chưa từng nghe qua?"

"Chẳng lẽ Khoách mạch cảnh còn có chuyên môn tu luyện công pháp sao?"

"Hừ, người không nghe được sao? Đây chính là Thượng Cổ thời kì đồ vật, phải biết rằng từ Ma tộc diệt vong, đem toàn bộ thế giới cách cục cho cải biến sau, dẫn đến rất nhiều công pháp, Linh kỹ đánh rơi!"

"Chẳng lẽ cái này Khoách mạch phương pháp, cũng là đánh rơi ở trên thời cổ kỳ?"

"Chắc là ah ta suy nghĩ, học viện chắc là từ có chút bên trong di tích tìm được mà đến..."

"..."

"Khái khái." Giảng bài lão sư hắng giọng, sau đó nói, "Trước đây, chỉ là học viện làm ra kiệt xuất cống hiến học viên khả năng tiếp xúc được cái này Khoách mạch phương pháp, mà hôm nay, mỗi một vị học viên đều có thể đủ tu luyện!"

"Lão sư, cái này Khoách mạch phương pháp rốt cuộc là cái gì? Người cũng đừng thừa nước đục thả câu, nhanh lên một chút nói cho chúng ta biết ah!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Vạn vật Khoách mạch bí quyết

"Cái gọi là Khoách mạch, chỉ chính xác tu sĩ tại tự thân khai thác bước phát triển mới kinh mạch."

"Thế nhưng mỗi một vị tu sĩ thân thể cấu tạo bất đồng, cho nên dẫn đến khai thác đi ra kinh mạch cũng có không cùng."

"Điều này sẽ đưa đến đồng dạng là Khoách mạch cảnh tu sĩ, có mạnh có yếu."

"Mà ở Thượng Cổ thời kì, lưu truyền có thể tu luyện kinh mạch công pháp, kia có thể giúp đỡ tu sĩ đem khai thác kinh mạch phát huy ra nhất lực lượng cường đại."

"Hiện tại, trải qua học viện không ngừng nỗ lực, rốt cục đem Khoách mạch phương pháp cho chữa trị, đồng thời có thể chứng thực, cũng không nguy hại, cho nên, học viện quyết định đem Khoách mạch phương pháp công bố, cung cấp học viên tu luyện."

Giảng bài lão sư chậm rãi đem sự tình nói xong, có chút cực kỳ hâm mộ nhìn đông đảo học viên tiếp tục nói, "Đây chính là các người những học viên này cơ duyên."

Đông đảo học viên một lúc lâu mới đưa giảng bài lão sư mà nói cho hấp thu xong tất, sau đó mới phát ra từng tiếng hoan hô hí.

"Thật giả, cái này Thượng Cổ lưu lại tới Khoách mạch phương pháp dĩ nhiên tuyển chọn công bố sao?"

"Thật là quá tốt, cái này chúng ta chút nào không thể so những thứ kia cái học viên kém!"

"Học viện vạn tuế! Cuối cùng là làm nhất kiện nhân sự!"

"..."

Hưng phấn một lát có người phản ứng kịp, hỏi ra mấu chốt nhất vấn đề, "Như vậy, xin hỏi lão sư, cái này Khoách mạch phương pháp chúng ta muốn đi đâu lĩnh đây?"

"Lĩnh?" Giảng bài lão sư phảng phất nghe được buồn cười nhất chê cười, hần khê cười lắc đầu, "Cái này Khoách mạch phương pháp cũng không phải là đơn giản như vậy là có thể thu được, phải bỏ ra tương ứng đại giới khả năng thu được."

"Đại giới? !" Đông đảo học viên kêu rên một tiếng, cả tiếng la hét tên lửa đảo.

"Như vậy xin hỏi lão sư, chúng ta phải bỏ ra cái dạng gì đại giới?" Một gã học viên hỏi.

"Điểm cống hiến." Tên kia giảng bài lão sư chậm rãi nói, "Lần này học viện cộng phục hồi như cũ ra 5 bộ Khoách mạch phương pháp, mỗi một bộ Khoách mạch phương pháp đều thu nhập học viện Tàng Thư Các nội, cần phải bỏ ra bất đồng ngạch độ điểm cống hiến khả năng thu được..."

Giảng bài lão sư mà nói đều còn chưa nói hết, phòng học học viên giải tán lập tức, nhạ phòng học lớn trong không có một bóng người.

"Người... Các người..." Giảng bài lão sư về mặt kính ngạc nhìn đi xa đoàn người.

...

...

Chờ Diệp Nhiên đi tới chiếm toàn bộ học viện nhất vị trí trung tâm Tàng Thư Các lúc, phát hiện mình thật đã là tới chậm.

To như vậy Tàng Thư Các kín người hết chỗ, muốn đi vào trong đó, thật đúng là phi thường trắc trở.

Bỗng dưng, Diệp Nhiên phát hiện xa xa 1 cái người quen, Triệu Vân Thiên.

Triệu Vân Thiên giờ này khắc này chính diện mục đích phức tạp nhìn chen chúc đoàn người, một lát nhận thấy được Diệp Nhiên đầu tới ánh mắt, đối về Diệp Nhiên âm lãnh cười sau, lập tức rời đi.

"Nhìn hần như vậy chắc cũng là dẫn đầu tu luyện Khoách mạch phương pháp người ah?" Giang Thiên không biết lúc nào đi tới Diệp Nhiên bên cạnh,

Nhìn rời đi Triệu Vân Thiên trào phúng cười cười, "Không thì hần không có khả năng mạnh mẽ như vậy."

"Chắc là." Diệp Nhiên gật đầu, trước khi hần còn buồn bực Triệu Vân Thiên vì sao cường thái quá, hiện tại cuối cùng là có kết quả, cảm tình chính xác cái này Khoách mạch phương pháp đưa đến.

"Bây giờ thấy tất cả học viên đều có thể tu luyện, chỉ sợ hần tâm lý không dễ chịu ah." Giang Thiên cười hi hi nói, có thể Triệu Vân Thiên khó chịu cái này tự nhiên là không thể tốt hơn, chỉ là đáng tiếc không thể tự mình đi trào phúng hần một phen.

"Người không phát hiện hần kia ăn con ruồi biểu tình a?" Diệp Nhiên cố nén cười ý, không để cho mình bật cười.

"Người dự đoán được cái này Khoách mạch phương pháp?" Giang Thiên nhìn rậm rạp đoàn người hỏi.

"Ừ." Diệp Nhiên gật đầu, đã có đến có thể làm cho mình chiến lực tăng cường biện pháp, hần tự nhiên không sẽ chọn bỏ qua, "Vốn có ta còn dự định mấy ngày nay đột phá Khoách mạch cảnh, xem ra hiện tại được chậm một chút."

"Bất quá, ta nghĩ cái này Khoách mạch phương pháp tất nhiên muốn tiêu hao đại lượng điểm cống hiến, học viện không có khả năng đơn giản như vậy để học viên thu được." Giang Thiên nói.

"Ta cũng nghĩ như vậy, bất quá tiền tiến vào Tàng Thư Các số một ah!"

Hai người đang xông vào biển người, tiến nhập Tàng Thư Các.

Lao lực thiên tân vạn khổ, hai người cuối cùng là thuận lợi tiến nhập Tàng Thư Các.

Tàng Thư Các 1 tầng tương tự với 1 cái đại hình biểu diễn phòng, rất là trống trải, cũng đủ dung nạp hạ mấy trăm người, hoàn toàn không có một giá sách, tuyệt không như Tàng Thư Các đáng đáp.

Chúng các học viên vây quanh một cái vòng tròn hình Thủy Tinh trụ nghị luận âm ỉ.

Tại lòng lánh ánh sáng màu lam Thủy Tinh trụ trên, nổi trôi 5 đoàn quả đấm lớn nhỏ quang cầu, đây cũng là 5 bộ Khoách mạch phương pháp!

Diệp Nhiên hiểu kỳ dị tới Thủy Tinh trụ trước, tản mát ra một đạo thần thức, câu thông đến kia 5 đoàn quang cầu.

Vừa tiếp xúc với kia quang cầu, bên trong tin tức liền hiện ra tới,

"« linh thể Khoách mạch bí quyết »,

Xuất từ Thượng Cổ tử minh đế quốc,

Chủ yếu tăng phúc kinh mạch tính dai,

Tu luyện tới Đại thành người, có thể tăng phúc kinh mạch gấp ba lực lượng..."

"Gấp ba!" Diệp Nhiên đẩy lòng hơi hoảng sợ, cái này Khoách mạch phương pháp dĩ nhiên kinh khủng như vậy, có thể đem Khoách mạch cảnh tu sĩ lực lượng tăng cường gấp ba, đây cũng không phải là số lượng nhỏ gì, nếu là Khoách mạch phương pháp không công bố, những thứ kia cái đi đầu tu luyện thực nghiệm học viên, chẳng phải là nghịch thiên, bản thân ngay cả có Ngũ trọng huyết mạch cũng khó có thể ứng phó.

"... Cần điểm cống hiến: 1 vạn điểm!"

"1 vạn điểm?" Diệp Nhiên hơi sững sờ, nguyên nhân không phải là bởi vì cái này Khoách mạch phương pháp cần điểm cống hiến quá ít, mà là bởi vì cái này xác xác thật thật chính xác tính thiếu, dù sao tại Tầng Thư Các một bộ bình thường Huyền cấp Linh kỹ cũng phải 7 8 thiên điểm cống hiến.

Cái này Khoách mạch phương pháp giá trị viễn siêu Huyền cấp Linh kỹ, thậm chí có thể đạt được Địa cấp Linh kỹ giá trị, tại Tầng Thư Các nội, một bộ Địa cấp Linh kỹ thể nhưng hết mấy vạn điểm cống hiến điểm! Diệp Nhiên nghĩ cũng không dám nghĩ.

"Kỳ quái, dựa theo đạo lý mà nói, cái này Khoách mạch phương pháp không phải chỉ như thể điểm cống hiến điểm a?" Tại Diệp Nhiên bên cạnh, có 1 vị học viên hỏi ra đáy lòng nghi hoặc.

Tại người học viên kia bên cạnh, một gã khác học viên lập tức cười hai tiếng, chậm rãi nói, "Người đây liền có chỗ không biết, Khoách mạch phương pháp cũng không phải Nguyệt Hoa học viện có một, cái này chính là bảy đại học viện liên hợp đồ thành mấy đại thể lực, liên hợp tiến nhập Thượng Cổ di tích thu hoạch được, học viện khác cùng với thể lực cũng đều thu được cái này khiêm khuyết Khoách mạch phương pháp, tin tưởng hẳn môn cũng có thể dễ dàng phục hồi như cũ."

"Cứ như vậy, cái này Khoách mạch phương pháp, ưu thế sẽ không thành, muốn không bao lâu, các đại đấu giả hội trên sẽ xuất hiện Khoách mạch phương pháp, Khoách mạch phương pháp cũng liền biến thành tầm thường Linh kỹ thông thường tồn tại."

"Cho nên, cứ như vậy, học viện hoàn toàn không cần phải ... Đem cái này Khoách mạch phương pháp tư giấu đi, chẳng bằng công khai cho học viện học viên tu luyện..."

"Thì ra là thế." Tên kia hỏi học viên cái hiểu cái không gật đầu, sau đó lại tiếp tục hỏi, "Như vậy cái này 5 bộ Khoách mạch phương pháp ở giữa, muốn thuộc kia một bộ cường đại nhất đây?"

"Cái này nha..." Người học viên kia hơi trầm ngâm một phen, sau đó nói, "Nguyên nhân người mà dị, bất đồng người áp dụng vào bất đồng Khoách mạch phương pháp..."

"Đương nhiên, nếu để cho ta tuyển chọn mà nói, ta đây tất nhiên muốn chọn cái này « vạn vật Khoách mạch bí quyết » !"

"A? Vì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Thánh Quân

Diệp Nhiên cũng là bị hấp dẫn tới, hẳn hiểu kỳ nhìn tên nam tử kia, không rõ hẳn vì sao kiên định như vậy không đòi nếu muốn « vạn vật Khoách mạch bí quyết »?

"Vi sao?" Tên nam tử kia sững sờ sững sốt, chợt mang theo nhẹ nhẹ thương hại nhìn phát ra nghi hoặc người học viên kia, "Bởi vì kia xuất từ thiên thánh võ quốc a từ trong biển mớ trên hắc da sau!"

"Thiên... Thiên thánh võ quốc?" Người học viên kia hiển nhiên là không có nghe nói qua tên này, sững sờ sững sốt sau, lập tức phát ra bản thân nghi vấn, "Thiên thánh võ quốc là cái gì? Thượng Cổ thời kì một quốc gia sao?"

"Ha ha..." Tên nam tử kia cười cười không có giải thích thêm, cũng không muốn giải thích.

"Thiên thánh võ quốc..." Diệp Nhiên cúi đầu, trong miệng không ngừng tái diễn tên này, mà hần cảm thụ được sâu ở bản thân đáy lòng mình cây sản sinh một tia dị dạng phản ứng, hoặc chống cự hoặc phản nộ, có chút nói không rõ đạo không rõ, nhưng Diệp Nhiên nếu muốn thâm nhập tìm tòi nghiên cứu thời điểm, kia mình cây lại rơi vào yên lặng, không có bất kỳ một tia phản ứng.

Một lát, hần mới nói ngẩng đầu lên, trong ánh mắt hiện lên một tia tinh quang, "Thiên thánh võ kế lớn của đất nước sao? Khiến ta nhìn người một chút có cái gì không giống người thường..."

Diệp Nhiên toả ra thần thức, trực tiếp tìm kiếm đến 《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》 tung tích, về phần cái khác Khoách mạch phương pháp, Diệp Nhiên chỉ là hơi xem một phen, cũng không có phát hiện cái gì bất đồng sau, liền bắt đầu tra xét mặt khác một đoàn Khoách mạch phương pháp quang cầu.

"Ồ chỗ này!" Sau cùng một đoàn quang cầu bị Diệp Nhiên cho bắt được, Diệp Nhiên lập tức liền tra xét ngoài trong tin tức,

"《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》,

Xuất từ Thượng Cổ thiên thánh võ quốc,

Cần điểm công hiến: 1 vạn điểm."

"..."

Cứ như vậy? ! Diệp Nhiên nhất thời không nói gì, khác Khoách mạch phương pháp còn có thể giới thiệu một chút, kể lại giới thiệu một phen ưu khuyết, điều này cũng tốt, nói thẳng một cái tên, cùng với xuất từ quốc gia nào, cần bao nhiêu Linh điểm.

Khác phương diện chính xác một mực không giới thiệu, thiên tài có thể nhìn ra kia thật xấu tới!

Nếu không phải đáy lòng mình cây vừa mới lên phản ứng, Diệp Nhiên tuyệt đối sẽ không đối về 《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》 sản sinh nhỏ tí tẹo hứng thú.

Về phần có hay không muốn chọn bộ này Khoách mạch phương pháp, còn có đợi thương thảo, dù sao đang tu luyện loại chuyện này mặt trên, Diệp Nhiên cũng sẽ không có chút sơ suất, sẽ không bởi vì khác nguyên nhân mà tùy tiện làm ra tuyển chọn.

Đem tất cả Khoách mạch phương pháp đều nhìn xong, Diệp Nhiên tại trong đám người tìm được Giang Thiên, hai người cùng đi ra khỏi Tầng Thư Các.

"Thế nào? Nhìn xong?" Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên nói, "Có cái gì tuyển chọn sao?"

"Còn không có." Diệp Nhiên lắc đầu, cái này Khoách mạch phương pháp riêng từ nơi này giới thiệu phương diện đến xem, hoàn toàn nhìn không ra ai mạnh ai yếu, muốn Diệp Nhiên thoáng cái làm quyết định, còn thật là có chút trắc trở.

Về phần cái này vạn vật Khoách mạch bí quyết, Diệp Nhiên còn có chút nghi ngờ, đang không có biết rõ ràng thiên thánh võ quốc chi trước, hần cũng sẽ không tuyển chọn.

Nhớ tới thiên thánh võ quốc, Diệp Nhiên lập tức hướng Giang Thiên phát ra bản thân nghi vấn.

"Thiên thánh võ quốc?" Giang Thiên hơi sững sờ, chợt rơi vào thâm trầm hồi ức, một lát, hần mới mở miệng nói, "Nghe nói là Thượng Cổ thời kì 1 cái phi thường cường đại quốc gia, là do Thánh Quân đại nhân một tay sáng lập, sau cùng bị Ma tộc cho bị diệt..."

"Thánh Quân? !" Diệp Nhiên hơi sững sờ, hần không nghĩ tới hôm nay Thánh võ quốc dĩ nhiên theo Thánh Quân có thiên ti vạn lữ liên quan.

Về Thánh Quân truyền thuyết, Diệp Nhiên biết cũng là có hạn, chỉ là biết hần là Thượng Cổ thời kì 1 vị anh hùng, dẫn dắt Nhân tộc phản kháng Ma tộc lãnh tụ.

Cuối cùng thành công đem Ma tộc cho tiêu diệt, Nhân tộc mới dẹp an thả trước hôn nhân sau yêu: Bá đạo tổng tài tiểu Kiều thê.

"Không sai, Thánh Quân đại nhân." Giang Thiên gật đầu, trên mặt hiện ra trước đó chưa từng có trang nghiêm, "Nếu là không có Thánh Quân đại nhân dẫn dắt dưới trướng 9 đại chiến đem tiến vào ma tộc, Nhân tộc hiện tại cũng có thể là ma tộc nô dịch."

"Thánh Quân đại nhân vũ dũng hơn người, có phi phạm trí lực, tu vi càng siêu việt nhân loại cực hạn, mới có thể chiến thắng Ma tộc!"

"Siêu việt nhân loại cực hạn..." Diệp Nhiên con người hơi co lại, trong đầu nhin không được hiện ra Thánh Quân vĩ ngạn đáng đáp, mà trong cơ thể hần

mình cây lại phát ra từng tiếng thê lương gào thét, mang theo vô tận oán khí, hắc khí trong nháy mắt tỏ khắp ra, xâm lấn Diệp Nhiên tâm trí.

"Ách..." Diệp Nhiên cường chế đến đáy lòng dị dạng.

"Chỉ là đáng tiếc, thể lực Ma tộc vô cùng cường thịnh, sau cùng Thánh Quân đại nhân phải cùng Ma tộc đồng quy vu tận, tiêu tán vào Nhân Gian..."
Giang Thiên về mặt tiếc hận nhìn thiên không, sau cùng yếu ớt nói, "Nếu là Thánh Quân đại nhân bắt từ mà nói, thế giới này sẽ cùng lắm cùng."

"Chính xác... Phải không?" Lần này hắc khí xâm lấn không bằng lần trước mãnh liệt, Diệp Nhiên chỉ là kiên trì một hồi, hắc khí kia liền tuyền chọn lui tán.

"Đó là tự nhiên." Giang Thiên không chút nghĩ ngợi gật đầu, "Ma tộc tại diệt vong trước, tụ tập sau cùng lực lượng, đem toàn bộ đại lục cho cắt thành 3 khối, chia làm, mặt trời mọc hướng châu, tây ngạn hướng châu, nam an hướng châu..."

"Đồng thời bày vĩnh viễn không thay đổi giải vách ngăn, cách trở 3 cái lục địa, khiến ngoài vĩnh viễn bất tương ngay cả..." Giang Thiên đầy cõi lòng tiếc nuối thở dài một hồi, "Đáng tiếc chúng ta mặt trời mọc hướng châu mạnh như vậy thịnh, cuối cùng còn không được lui ở chỗ này..."

"Làm khó lâu như vậy đi qua, vách ngăn cũng sẽ không tiêu thất, hoặc là yếu bớt sao?" Diệp Nhiên đề xuống trong lòng dị dạng, hiếu kỳ hỏi.

"Hoàn toàn không có." Giang Thiên lắc đầu, chăm chú nói, "Dù cho ngươi là tu luyện tới Nhân Loại cảnh giới cao nhất, cũng vô pháp đánh vỡ cái này Ma tộc lưu hạ vách ngăn!"

"Ma tộc đã vậy còn quá cường đại sao?" Diệp Nhiên tự lẩm bầm, đây là một loại cái dạng gì khái niệm, Ma tộc thủ đoạn đơn giản là Thông Thiên triệt địa, dù cho đi qua 10 vạn... nhiều năm, lại vẫn thật sâu ảnh hưởng Nhân tộc.

"Ma tộc không thể khinh thường." Giang Thiên ngưng trọng gật đầu, chợt lại có chút may mắn nói, "Hoàn hảo Ma tộc hoàn toàn diệt vong, bằng không hậu quả thật thiết tưởng không chịu nổi!"

"Diệt vong sao?" Diệp Nhiên hơi sững sờ, chợt cảm thụ được đáy lòng mình cây phát ra đăm người hồn phách tiếng cười nhạo.

"Hoặc hoặc có lẽ vậy..." Diệp Nhiên biến sắc, trong lúc bất chợt mình bạch cái gì, cả người trong nháy mắt như là ném hồn phách thông thường.

"Không không không không có khả năng." Diệp Nhiên không ngừng khuyên giải an ủi đến bản thân, Ma tộc đã bị tiêu diệt không còn một mảnh, không có khả năng tồn tại, trong cơ thể mình mình cây chỉ là Thượng Cổ thời kì lưu lại tới tồn tại cũng nói không chừng...

"Ngươi đang nói gì đấy?" Giang Thiên về mặt nghi hoặc nhìn chưa tỉnh hồn Diệp Nhiên, sau đó sờ sờ hắc cái trán, "Cái gì không không không có khả năng? Đầu óc ngươi không cháy hông ah?"

"Không... Không có gì." Diệp Nhiên cường bài trừ 1 cái đáng cười tới.

Giang Thiên bị dọa cho giật mình, "Ngươi đây là cái gì biểu tình? Ăn con ruồi?"

"Ngươi..." Diệp Nhiên há hốc mồm, sau đó nhìn Giang Thiên, lo lắng lo lắng hỏi, "Ngươi nói hiện trên đời này còn có thể có thể tồn tại Ma tộc sao?"

"Ma tộc?" Giang Thiên phảng phất là nghe trên thế giới buồn cười nhất chê cười, "Điều này sao có thể? Không nói đến Thánh Quân đại nhân đem Ma tộc tiêu diệt không còn một mảnh, coi như là có mấy người sa lưới hướng cá, ngươi lúc đầu ra hướng châu trên cường giả chính xác ăn cơm trắng a? Bọn họ làm sao có thể không nhận thấy được?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Tiếp thu nhiệm vụ

Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, chăm chú ngẫm lại, chợt khẳng định Giang Thiên thuyết pháp, nếu là mình trong cơ thể tồn tại thật là Ma tộc mà nói, như vậy trong học viện không có khả năng không ai phát hiện; dù sao Nhân tộc cùng Ma tộc có thâm cừu đại hận, tiền nhân một nhất định có chống đỡ Ma tộc lên vào Nhân tộc biện pháp vợ trước đừng nghĩ trốn.

Mà cho tới bây giờ, Diệp Nhiên tiếp xúc qua người nhiều như vậy, tu vi hoặc cao hoặc thấp, thân phận hoặc cao quý hoặc thần bí, thế nhưng cũng không có phát hiện mình trong cơ thể mình cây, như vậy vô cùng có khả năng trong cơ thể mình mình cây cùng Ma tộc một chút quan hệ cũng không có.

Đối! Không sai, không có một chút quan hệ! Diệp Nhiên đầy lòng không ngừng cho mình trống đến khi.

"Như vậy thiên thánh võ quốc làm sao? Người đối với nó giải có bao nhiêu?" Diệp Nhiên lập tức tuyển chọn phân tán bản thân lực chú ý, không để cho mình đa tâm suy nghĩ những thứ ngôn ngữ kia sự tình.

"Thiên thánh võ quốc..." Giang Thiên hơi trầm ngâm một phen, sau đó lắc đầu, "Ta cũng không phải rất rõ ràng, chỉ biết là nó là có Thánh Quân đại nhân một tay sáng lập, tiêu diệt Ma tộc, thiên thánh võ quốc công không thể không, chỉ là về sau bị Ma tộc phá hủy, những chuyện khác ta liền một mực không biết, sách sử trên ghi chép cũng là rất ít."

"Vậy đại khái cùng thiên thánh võ quốc tồn tại thời gian ngắn có quan hệ liên ah..." Giang Thiên suy đoán nói, "Dù sao kia tồn tại thời gian bất quá trăm năm"

"Thì ra là thế." Diệp Nhiên gật đầu, sau đó lại cảm thấy rất hiếu kỳ, Giang Thiên chính xác làm sao biết nhiều như vậy, lúc trước người học viên kia thân phận rõ ràng cao quý, thế nhưng người ta cũng không từng giải thiên thánh võ quốc sự tình, Giang Thiên bất quá một giới bình dân, hẳn lại chính xác làm thế nào biết đây.

"Người chính xác làm sao biết nhiều như vậy?" Diệp Nhiên hồ nghi nhìn Giang Thiên, đem đầy lòng nghi vấn nói ra.

"Ta thế nào thì không thể biết?" Giang Thiên tức giận tròn mắt một cái, "Mặc dù nói, ta tu hành thiên phú không được tốt lắm, thế nhưng luôn luôn tương đối xuất sắc một mặt ah."

"Tốt... Được rồi." Diệp Nhiên không ở nghiên cứu kỹ, đầy lòng còn lại là nghĩ lại vừa nghĩ, nếu Giang Thiên kiến thức rộng rãi, không bằng hỏi hắn một phen Khoách mạch phương pháp sự tình, ngay sau đó Diệp Nhiên liền đem đầy lòng nghi hoặc nói ra,

"Người nói cái này 《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》 có đáng giá hay không được tuyển chọn?"

"Có đáng giá hay không được ta không rõ ràng lắm, dù sao ta đối với tu hành không có hứng thú, bằng không ta hiện tại cũng sẽ không tu vi như vậy thấp." Giang Thiên không thêm để ý chút nào nhún nhún vai, đối với mình tu hành lười nhác thái độ không thêm để ý chút nào, "Bất quá, ta có thể chuẩn xác nói cho người biết chính xác, hôm nay Thánh võ quốc Linh kỹ còn là công pháp, cũng sẽ không yếu đi nơi nào, người có thể lo lắng tuyển chọn."

"Đương nhiên, quan trọng hơn chính xác..." Giang Thiên như là đối đãi ngu ngốc thông thường, nhìn Diệp Nhiên, "Người xác định người không cần tiên khảo lự điểm cống hiến sự tình?"

"..." Diệp Nhiên trong nháy mắt đại ra, "Đối a, thế nào đem cái này gốc quên."

...

...

Nghuyệt Hoa học viện nam bộ chỗ có một tòa hắc sắc trang nghiêm đại điện, đây là học viện thiết lập "Nhiệm vụ điện", cung cấp học viên ở trong đó tuyển bổ hoặc là tiếp thu nhiệm vụ, đổi lấy điểm cống hiến.

Thông thường học viên nếu muốn rất nhanh thu được đại lượng điểm cống hiến, không thể nghi ngờ, nhiệm vụ điện chính xác nhanh nhất cách.

Một ít cao cấp nhiệm vụ, động một tí đó là hơn nghìn hơn vạn điểm cống hiến điểm, so với những thứ kia cái tại bên trong học viện là học viện làm một ít quét sạch các loại hỗn tạp sống, tới điểm cống hiến phải nhanh nhiều lắm.

Làm cho này Khoách mạch phương pháp, Diệp Nhiên giờ này khắc này cũng không khỏi không đi tới nơi này nhiệm vụ điện tiếp thu nhiệm vụ.

Nhiệm vụ trong điện rất trống trải, có ít ít nhiều nhiều học viên tới tới lui lui đi lại.

Diệp Nhiên lẻ loi một mình đi tới tiếp thu nhiệm vụ vị trí, ở đây không cần học viện chuyên môn nhân viên tới hiệp trợ tiếp thu nhiệm vụ, chỉ cần đem học viên bản thân lệnh bài khảm vào nhiệm vụ đài nội, nhiệm vụ đài sẽ gấp cung cấp nhiệm vụ toàn bộ tin tức ái phi đừng vội chạy.

Diệp Nhiên trước đây thu được học viện khảo hạch thưởng cho điểm cống hiến 5 nghìn điểm, cộng thêm trên cùng Trương Hạo đánh đổ thắng được 2 nghìn điểm cống hiến điểm, trừ ra tu luyện làm tiêu hao điểm cống hiến, Diệp Nhiên bây giờ còn còn lại 5 ngàn năm trăm điểm cống hiến điểm.

Điều này cũng làm cho ý nghĩa, Diệp Nhiên tiếp thu nhiệm vụ cộng lại thu được điểm cống hiến nhất định phải có 5 nghìn điểm, hẳn mới có thể thuận lợi thu được Khoách mạch phương pháp.

"5 nghìn điểm sao?" Diệp Nhiên hơi chất lưỡi, đây cũng không phải là một số lượng nhỏ a.

Diệp Nhiên rất nhanh lật xem nhiệm vụ đài nhắc nhở đi ra các loại nhiệm vụ.

Cái này không nhìn không biết, số một dọa cho giật mình, nhắc nhở đi ra nhiệm vụ, có chừng hơn một vạn cái, hơn nữa chủng loại phong phú, cái gì lộn xộn lung tung nhiệm vụ đều có.

"Hiệp trợ vườn hoa đại thúc tu hoa, lúc dài một năm, thu được điểm cống hiến, 100 điểm."

"Một năm mới 100 điểm?" Diệp Nhiên khóe miệng hơi co quắp, ngơ ngác tại sao không đi chết a! Tu Hoa đại thúc ngơ ngác cũng quá keo kiệt ah?

"Hiệp trợ bản thân công phá Linh ẩn học viện, khôi phục Nguyệt Hoa ngày xưa vinh quang! Lúc trưởng, không hạn, thu được điểm cống hiến, 100 điểm."

"Công phá Linh ẩn học viện? !" Diệp Nhiên thiếu chút nữa không đem đầu lưỡi mình cho cắn, Linh ẩn học viện là địa phương nào, đây chính là bảy đại học viện đứng đầu, cường đại nhất địa phương, nhiệm vụ này dĩ nhiên nếu muốn công phá Linh ẩn học viện, không uống lộn thuốc chớ?

Nhiệm vụ gì đều có thể tuyên bố sao? Diệp Nhiên trong lòng khẽ động, trầm ngâm chỉ chốc lát, ngay sau đó liền ném thử tuyên bố nhiệm vụ,

"Tìm kiếm Ma tộc tung tích..."

Đem tất cả tin tức bỏ thêm vào hoàn tất, Diệp Nhiên tuyển chọn tuyên bố, lại gặp đến nhắc nhở,

"Cự tuyệt tuyên bố giả tạo nhiệm vụ! Cảnh cáo một lần!"

"..." Diệp Nhiên ngơ ngác không nói gì, dựa vào cái gì ta chính là giả tạo nhiệm vụ? Kia nghĩ đánh Linh ẩn học viện nhiệm vụ là có thể tồn tại, chẳng lẽ sẽ không giả tạo?

Không nói gì Diệp Nhiên, tiếp tục chọn nhiệm vụ.

Xem một hồi, Diệp Nhiên có chút phát mộng, những nhiệm vụ này sẽ không nhiều ít cái nghiêm chỉnh, bằng không chính là thời gian sở trường đặc biệt, hồi báo đặc biệt thiếu, bằng không chính là 1 cái kỳ kỳ quái quái, khiến người ta không nghĩ ra nhiệm vụ.

"Tới cái nghiêm chỉnh." Tìm kiếm hồi lâu, Diệp Nhiên cuối cùng là thấy 1 cái bình thường nhiệm vụ,

"Tìm '9 tiết Ngọc Thanh hoa' một đoá, lúc trưởng, 1 cái Nguyệt, điểm cống hiến, 1 nghìn điểm."

"Thù lao coi như không tệ." Diệp Nhiên gật đầu, không chút do dự nào tuyển chọn tiếp thu, tuy rằng không biết cái này "9 tiết Ngọc Thanh hoa" chính xác vì vật gì cũng, thế nhưng trước tiếp thu đến luôn luôn không có hại, nhiệm vụ này cũng không phải hạn chế một người tiếp thu, dù sao cũng tính là không xong, người khác cũng có thể tiếp tục nhiệm vụ này, nhiệm vụ thất bại, bản thân cũng sẽ không có nhiệm vụ tồn thất.

Kế tiếp, trải qua Diệp Nhiên một phen khổ tâm tìm kiếm, liền tiếp tìm được 4 cái thưởng cho điểm cống hiến tại chừng một ngàn nhiệm vụ, cứ như vậy, chỉ cần đem nhiệm vụ hoàn mỹ hoàn thành, Diệp Nhiên liền có thể thu được 5 nghìn điểm cống hiến điểm, Khoách mạch phương pháp cũng có thể dễ dàng tới tay.

"Có thể những đồ chơi này muốn đi đâu tìm kiếm?" Diệp Nhiên tiếp thu đại đa số tìm kiếm nào đó dạng được thảo hoặc là những nhiệm vụ khác, cái này một loại nhiệm vụ tương đối những thứ kia săn giết Yêu thú, tìm kiếm tình hạch nhiệm vụ phiếu lưu hệ số muốn thấp rất nhiều.

Bất quá, Diệp Nhiên tiếp thu nhiệm vụ, cần vật phẩm, Diệp Nhiên đại đa số đều chưa từng nghe qua, điều này làm cho hắn có chút chân tay luống cuống.

"Tính, đi tìm hạ Đường Tuyên ah, xem hắn có biết hay không."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 43: Quý giá mà

Đem bản thân ý đồ đến nói rõ, Đường Tuyên đem Diệp Nhiên báo ra tới nhiệm vụ mục tiêu sau khi nghe xong, về mặt ngưng trọng nhìn hắn nói.

Diệp Nhiên vừa nghe, trong nháy mắt đại hỉ, hắn không nghĩ tới Đường Tuyên lại lột như vậy nói chuyện, nhìn hắn kia Trương tình xảo khéo léo mặt, Diệp Nhiên dĩ nhiên mà xui quý khiến bóp một bà

Tốt non phảng phất có thể bóp nổi trên mặt nước tới.

"Ngươi!" Đường Tuyên như là giống như bị chạm điện hướng phía sau lui vài bước, trên mặt hiện ra lướt một cái đỏ ửng, sau đó hung hăng trừng mắt

Diệp Nhiên, tức giận trước ngực không ngừng phập phồng

"Thế nào?" Diệp Nhiên có chút vô cùng kinh ngạc nhìn Đường Tuyên, có chút không rõ hẳn là phản ứng gì lớn như vậy, bất quá

Mặt đỏ dấp dấp cũng quả thực đáng yêu a!

Diệp Nhiên cảm giác mình cả người đều có chút không bình thường, muốn trách thì trách Đường Tuyên sinh thật đẹp lệ.

Nhược không phải là bởi vì ta nghĩ đường đường chính chính đánh bại ngươi, ngươi đã sớm chết! Đường Tuyên nhìn Diệp Nhiên, hít sâu mấy hơi sau, bình phục một chút đáy lòng tâm tình, chăm chú nói, "Bất quá giúp ngươi chính xác có điều kiện."

"Điều kiện?" Diệp Nhiên một thiếu mi, sau đó hỏi, "Điều kiện gì, chỉ cần không phải quá phận điều kiện, ta đều có thể đáp ứng ngươi."

"Không quá phận." Đường Tuyên lạnh như băng nói, "Cùng ta trên quyết đấu tràng, tỷ thí một phen."

"Cái này" quả thực không quá phận, thế nhưng Diệp Nhiên có thể cảm giác mình hoàn toàn không cần phải ... Cùng Đường Tuyên huyền lớn như vậy, dù sao hẳn vài lần 3 lần giúp đỡ bản thân, cũng đủ để chứng minh, hẳn bản tính không hư, nếu là có thể mà nói, Diệp Nhiên trái lại rất muốn cùng hắn trở thành bằng hữu.

"Cũng không thể được đổi một cái điều kiện?" Diệp Nhiên thử dò hỏi, mình và Triệu Vân Thiên còn có một trận tỷ thí đây, quyết đấu tràng trên quyền cước không có mất, đối mặt Triệu Vân thiên điệp Nhiên chỉ để ý buông tay ra đi công kích, thậm chí nghĩ bất hấn cho đánh thành trọng thương, thế nhưng nếu là cùng Đường Tuyên trên quyết đấu tràng, không nghĩ qua là bất hấn cho làm thương, đây cũng không phải là Diệp Nhiên nếu muốn kết cục.

"Ngươi nếu là thắng ta, ta đem 《 đấu chuyển tinh di 》 cho ngươi." Đường Tuyên trầm ngâm chỉ chốc lát, sau đó lạnh lùng nhìn Diệp Nhiên nói.

"Đấu chuyển tinh di? !" Diệp Nhiên đầu tiên là cả kinh, tiện đà nghĩ đến lần trước cùng Đường Tuyên lúc chiến đấu tình cảnh, bản thân thế nhưng không có ăn ít cái này Linh kỹ vị đắng.

Mình bị bản thân làm thả ra ngoài Lôi Điện cho phản phệ, Diệp Nhiên không phải không thừa nhận cái này Linh kỹ kinh khủng.

Mà bây giờ Đường Tuyên dĩ nhiên xuất ra cái này để làm tiền đặt cược, Diệp Nhiên thừa nhận bản thân xác xác thật thật chính xác tâm động, dù sao mình Linh kỹ thiếu khuyết chính xác 1 cái trí mạng lỗ thủng, bản thân có Linh kỹ bất quá 3 bộ, có thể xuất ra tay cũng bất quá 《 Thiên Cương quyền 》 cùng với 《 Huyền ảnh bước 》.

Lần trước khảo hạch thu hoạch được Linh kỹ 《 Phong liệt chưởng 》 uy lực thật là làm cho người nghĩ thẹn thùng, Diệp Nhiên cũng không tốt xuất ra tay.

Suy tư chỉ chốc lát, Diệp Nhiên thử dò hỏi, "Nếu như ta thua mà nói "

"Thua ngươi cái gì cũng không cần nỗ lực." Đường Tuyên một mực vẫn duy trì băng lãnh mặt, cả người thoát nhìn có chút lãnh ngạo, không biết là bởi vì lúc trước Diệp Nhiên đột nhiên tập kích còn là thế nào.

"Tốt như vậy?" Diệp Nhiên thiếu thiếu mi, có chút không dám tin tưởng nhìn Đường Tuyên, điều này xem ta đều Bách lợi mà không một hại a.

Đối mặt Diệp Nhiên hồ nghi ánh mắt, Đường Tuyên trong lúc bất chợt có chút thẹn quá thành giận, "Ngươi đến cùng chiến còn chưa phải chiến?"

"Lúc nào?" Diệp Nhiên trầm ngâm một hồi, mình nếu là quyết tâm muốn tỷ thí với hắn mà nói, như vậy mình đương nhiên là muốn đứng ở bản thân thắng lợi quan điểm nhìn lên.

Hiện tại cái tình huống này, Diệp Nhiên cũng không muốn cùng Đường Tuyên chiến đấu, bản thân Thối Thế cảnh 9 tầng Đỉnh phong, còn chưa tới Khoách mạch cảnh, tuy rằng vận dụng Ngũ trọng Lôi Điện chi lực, cố gắng có thể thắng, thế nhưng hẳn cũng không muốn tại trước mặt mọi người đem bản thân huyết mạch chi lực cho bạo lộ ra.

Nếu như có thể cho mình thời gian bước vào Khoách mạch cảnh, Diệp Nhiên cảm giác mình phần thắng thế nào cũng là lớn hơn nữa, thắng lợi cũng có thể thoải mái hơn điểm lý dễ Phong, nhanh đến trong bát tới.

"Ngươi và Triệu Vân Thiên quyết đấu ngày đó." Đường Tuyên không do dự, tựa hồ sớm liền nghĩ đến Diệp Nhiên hội đáp ứng, cho nên ngày số một cũng là sớm định tốt.

"Tốt!" Diệp Nhiên không có nhiều hơn nữa làm do dự, sáng khoái tiếp được Đường Tuyên quyết đấu mời.

"Cho." Nghe được Diệp Nhiên đáp ứng, Đường Tuyên trong mắt hiện lên một tia chiến đấu cuồng nhiệt hào quang, sau đó từ bên hông trữ vật phù nội lấy ra một phần bản đồ ném cho Diệp Nhiên, "Ngươi muốn vật phẩm phía trên này đều có."

Diệp Nhiên kết quả bản đồ, sau đó khăn cấp mở ra số một, phát hiện tám bản đồ này dĩ nhiên là một phần sơn mạch bản đồ, bản đồ nhất phía trên ghi rõ đến đây là Hạo Dương thành bắc bộ "U Vân Sơn mạch".

Tùy ý quét hai mắt, Diệp Nhiên liền phát hiện mình tiếp thu nhiệm vụ mục tiêu.

"Quả nhiên ở chỗ này!" Diệp Nhiên vui mừng quá đỗi, tiếp theo hẳn lại là rất nhanh đem kia mục tiêu cho tìm tìm ra.

"Đa tạ, vô cùng cảm kích!" Diệp Nhiên đem bản đồ thu hồi, sau đó hướng Đường Tuyên nói lời cảm tạ, nếu là không có Đường Tuyên giúp đỡ, bản thân thật đúng là tựa như 1 cái con ruồi không đầu thông thường, hạt chuyển du, "Chờ ta dùng xong sau này, ta nhất định đem cái này trả quý bản đồ hoàn hảo không tổn hao gì trao đổi cho người."

"" Đường Tuyên như là đối đãi ngu ngốc thông thường nhìn Diệp Nhiên, lặng lẽ không nói gì.

Cáo biệt Đường Tuyên, Diệp Nhiên trở lại chỗ mình ở, cẩn thận tỉ mỉ quan sát phần này bản đồ.

U Vân Sơn mạch ở vào Hạo Dương thành bắc bộ, liên miên mấy vạn dặm, cây cỏ phong phú, Linh khí đầy đủ, ở giữa không biết ẩn nấp đến nhiều ít cường đại yêu thú, nghe nói Yêu thú Vương tộc cũng giấu điểm vào u Vân Sơn mạch chỗ sâu nhất.

Nhân tộc vô số cường giả nếu muốn thâm nhập u Vân Sơn mạch tìm tòi đến tận cùng, thế nhưng không hề ngoại lệ, toàn bộ đều cũng có đi không về, không ai có thể từ u Vân Sơn mạch ở chỗ sâu trong sống trở về.

Mà u Vân Sơn mạch bởi vì Linh khí sung túc, gặp may mắn vị trí địa lý, cho nên sinh trưởng không ít quý hiếm dược thảo, dẫn đến vô số tu sĩ người mạo hiểm thâm nhập ở giữa, chỉ vì tìm được một hiếm thấy dược thảo, do đó phú quý cả đời.

Diệp Nhiên trong tay bản đồ chế tác hoàn mỹ, miêu tả kẻ lại, tri kỷ đem u Vân Sơn mạch chia làm 3 cái bộ phận, ngoại vi, trung bộ, ở chỗ sâu trong.

Ngoại vi hoạt động không ít Yêu thú, phần lớn đều là Thối Thê cảnh tới minh văn cảnh Yêu thú, thích hợp Thối Thê cảnh cùng minh văn cảnh tu sĩ thám hiểm;

Trung bộ sinh động đến không ít cường đại kinh khủng Yêu thú, động một tí có thể đem minh văn cảnh tu sĩ một ngụm nuốt trọn, thích hợp đến minh văn cảnh đã ngoài tu sĩ tiến nhập;

Mà ở chỗ sâu trong, còn lại là dùng đồ tươi sắc đại tự ghi chú, nguy hiểm!

"Xem ra cái này u Vân Sơn mạch thật đúng là nguy hiểm a." Diệp Nhiên hơi chất lưỡi, vốn tưởng rằng chỉ là tìm kiếm mấy vị thuốc thảo nhiệm vụ, không có quá lớn nguy hiểm hệ số, hiện tại xem ra, bản thân có khả năng hội ngộ thấy thân thể này cường hãn có thể thôn nạp Nhật Nguyệt Tinh hoa Yêu thú.

Yêu thú không giống với tu sĩ, chúng nó bản thân thì có gặp may mắn ưu thế, thân thể cường hãn trình độ là tu sĩ gấp mấy lần, hơn nữa tu hành tốc độ càng là xa xa vượt ra Nhân Loại tốt mấy con phố.

Yêu thú đem bản thân lực lượng tồn vào trong cơ thể, ngưng tụ thành tinh hạch; cái này tinh hạch có lực lượng cường đại, công dụng rộng khắp, rõ ràng nhất đó là dùng cho luyện chế đan dược.

Cho nên dẫn đến vô số tu sĩ đi trước trong dãy núi săn giết Yêu thú, cướp đoạt tinh hạch.

"Bất quá hoàn hảo là ta cần nhiệm vụ mục tiêu chỉ là tại u Vân Sơn mạch ngoại vi, vận khí tốt điểm mà nói, sẽ không có chuyện." Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, sau đó lại tiếp tục tự lầm bầm, "Coi như là gặp phải, ta ngược lại cũng muốn thử xem yêu thú này thân thể là như thế nào cường hãn!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Xuất phát

Tại Diệp Nhiên hết sức chuyên chú nghiên cứu bản đồ thời điểm, Giang Thiên vừa lúc tiến đến.

"Đang nhìn cái gì đây? Xem mê mẩn như vậy." Giang Thiên vừa đẩy cửa ra vừa lúc thấy đang ghé vào trên bàn nói lầm bầm Diệp Nhiên.

"Bản đồ." Diệp Nhiên cũng không quay đầu lại trả lời.

"Cái gì bản đồ, khiến ta xem một chút." Giang Thiên không chút khách khí một bả từ Diệp Nhiên trong tay đầu đem bản đồ đoạt lấy tới.

"Ôi chào ôi chào ôi chào bá cung chiều cuồng phi!" Diệp Nhiên thấy Giang Thiên lần này thô bạo đáng ghét, nhất thời hoảng hốt, đây chính là Đường Tuyên giao phó cho hẳn trả quý bản đồ, nếu là có làm hư hao, hẳn cũng đảm đương không nổi, "Người cẩn thận một chút, khác làm hỏng, đây chính là

bảo bối."

Giang Thiên cầm lấy bản đồ số một, sau đó nghe được Diệp Nhiên mà nói, nhất thời cứ vui vẻ, "Cái gì cùng cái gì nha, bản đồ này cũng không phải vật hi hân gì phẩm, Hạo Dương thành tùy tiện 1 cái cửa hàng đều có thể mua được."

Diệp Nhiên trong nháy mắt liền đại ra, hồi lâu hần mới hỏi, "Nhiều ít Linh Tinh?"

"10 cái Linh Tinh." Giang Thiên thành thật trả lời.

"Ách..." Diệp Nhiên kêu lên một tiếng đau đớn, thảo nào lúc trước Đường Tuyên đối đãi bản thân lúc ánh mắt như thể không thích hợp a.

"Nói, ngươi xem rồi bản đồ để làm chi?" Giang Thiên xem hai mắt liền không có hứng thú, sau đó có mình bạch cái gì, vô cùng kinh ngạc nhìn Diệp Nhiên, "Ngươi nghĩ đi u Vân Sơn mạch?"

"Chính xác." Diệp Nhiên gật đầu, không có bất kỳ giấu giếm nào, sau đó lại đem bản thân mục đích nói cho Giang Thiên.

"Cho nên, ta nghĩ muốn tại một tháng sau cùng Triệu Vân Thiên quyết đấu ở giữa thủ thắng, phải tiến nhập Khoách mạch cảnh mới có phần thắng." Diệp Nhiên chăm chú nói, "Hon nữa cái này Triệu Vân Thiên nghĩ đến cũng là dẫn đầu tu luyện cái này Khoách mạch phương pháp, so tu sĩ tầm thường cường đại hơn nhiều, ta phải tích góp từng tí một đến 1 vạn điểm công hiến điểm, thu được Khoách mạch phương pháp, sau đó tiến hành Khoách mạch, như vậy ta cùng hần chênh lệch mới sẽ không lớn như vậy."

Giang Thiên gật đầu, Diệp Nhiên nói phải lời nói thật, hần tìm không ra nửa điểm lý do phản bác, "Thế nhưng cái này u Vân Sơn mạch nguy hiểm trọng trọng, bỏ ra những thứ kia cái Yêu thú, càng đáng sợ hơn là cùng dạng thân vì nhân loại tu sĩ, bọn họ cũng không phải là cái gì hiền lành, khó tránh khỏi hội đang âm thầm hạ độc thủ, ngươi một cách tự tin có thể còn sống trở về sao?"

"..." Diệp Nhiên tức giận trợn mắt một cái, "Ngươi cái này tên gì mà nói, cái gì gọi là ta có thể hay không sống trở về."

Giang Thiên không thêm để ý chút nào nhún nhún vai, "Ta nói chính xác một sự thật a."

"Bất quá ngươi nếu cố ý muốn đi trước, ta cũng sẽ không ngăn ngươi." Thu hồi trên mặt vui đùa chi ý, Giang Thiên vẻ mặt ngưng trọng nhìn Diệp Nhiên, "Nhất định phải chú ý an toàn, có nguy hiểm gì lập tức bỏ chạy, chớ suy nghĩ quá nhiều, sống tối trọng yếu! Hiểu chưa?"

"Minh bạch." Diệp Nhiên gật đầu.

"Còn có cái này cho ngươi." Nói, Giang Thiên dùng từ bên hông lấy kế tiếp hình thoi nửa lớn chừng bàn tay hắc sắc ngọc bài, đưa cho Diệp Nhiên.

"Đây là cái gì?" Diệp Nhiên tò mò đem hắc sắc ngọc bài cho tiếp được, trong nháy mắt liền phát hiện cái này vật phẩm bất phàm, một cỗ ý lạnh như băng truyền khắp toàn thân.

"Đây là trữ vật phù." Giang Thiên cho Diệp Nhiên giải thích, "Bên trong có một độc lập không gian, có thể gửi vật phẩm"

"Thứ này ta không thể muốn." Diệp Nhiên vừa nghe sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, cái này trữ vật phù giá trị có thể so sánh với một bộ Huyền cấp đỉnh cấp Linh kỹ, kỳ trân quý chi ý, không cần nhiều lời.

"Ngươi hãy thu ah." Giang Thiên bắt đầu dĩ bữu môi, "Dù sao cũng ta muốn đồ chơi này ý nghĩa cũng không lớn, coi như là ta mượn cái ngươi đi, chờ ngươi từ u Vân Sơn mạch sau khi trở về trả lại cho ta."

Thấy Giang Thiên vẻ mặt kiên định chi ý, Diệp Nhiên minh bạch bản thân không thu cũng phải thu, "Được rồi, đa tạ."

Có cái này trữ vật phù, có thể mang theo đại lượng vật phẩm, như vậy ngược lại cũng chính xác thuận tiện rất nhiều.

"Còn có cái này." Giang Thiên lại đưa cho Diệp Nhiên một quả lục sắc lớn chừng ngón cái ngọc châu.

"Cái này vậy là cái gì?" Diệp Nhiên không có tùy tiện đi đón, hần liếc mắt liền nhìn ra cái này lục sắc ngọc châu không thể so cái này trữ vật phù muốn bậc thấp.

"Cái này là có thể chế tạo ra 1 cái duy trì nửa canh giờ phòng ngự tính hộ thuẫn linh khí chông trước thật là bá đạo." Giang Thiên cho Diệp Nhiên giải thích, "Có thể chống đỡ mình văn cảnh tu sĩ công kích..."

"Minh văn cảnh?" Diệp Nhiên hơi chất lưỡi, cái này cũng không lên trông mắt lại có Như công hiệu này, thật là không thể tưởng tượng nổi.

"Không sai." Giang Thiên gật đầu, sau đó đặt ở Diệp Nhiên lòng bàn tay nội, "Cái này cũng cho ngươi, dù sao cũng ta tại bên trong học viện, cũng sẽ không gặp phải nguy hiểm gì."

"..." Diệp Nhiên há hốc mồm, không biết nói những lời gì cho thỏa đáng.

"Cùng với phóng ở chỗ này của ta rí sắt, còn không bằng giao cho ngươi, khiến kia phát huy lớn nhất công hiệu." Giang Thiên tiếp tục nói, "Chờ ngươi ngày đó công thành danh toại, bổ thường ta không phải hết."

"Tốt." Diệp Nhiên gật đầu, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, hần duy nhất có thể làm chính là trở nên cường đại hơn, bảo vệ bằng hữu mình.

"Đối, nói,... này đồ vật nguoi từ kia làm ra?" Diệp Nhiên hiếu kỳ nhìn Giang Thiên.

"..." Giang Thiên làm dáng vô tội.

...

...

Toàn bộ chuẩn bị thỏa đáng, Diệp Nhiên lẻ loi một mình ly khai Nguyệt Hoa học viện, đi trước thần bí khó lường u Vân Sơn mạch.

Đi theo bản đồ, Diệp Nhiên rất nhanh liền tới đến u Vân Sơn mạch lối vào.

U Vân Sơn mạch lối vào náo nhiệt như là 1 cái chợ thông thường, rậm rạp đều là đều là người, không ít quang cảnh tay đại hán đang dùng lực thét, mượn hơi phụ cận tu sĩ, đi theo hần đang đi mạo hiểm.

Cũng không có thiếu tu sĩ thăng thần chính là tìm một trương thăm hướng trên mặt đất một cửa hàng, sau đó thể hiện chút hiếm lạ cổ quái đồ chơi tới, cũng không thét to, lẳng lặng cùng đợi tu sĩ bản thân qua đây quan sát.

Diệp Nhiên hiếu kỳ đi tới 1 cái nam tử gầy nhỏ hàng rong trước, tiện tay đem thăm mặt trên một cái vòng tròn trụ hình dính đầy đến đất đá kim loại vật phẩm cho cầm lấy, "Đây là cái gì?"

"Thánh Quân dưới trướng 9 đại chiến đem trong Phong Linh Chiến Tướng dùng qua chế tạo vũ khí lưu lại hắc tinh sắt, " kia nam tử gầy nhỏ lười nhác nói, "Bất kỳ vũ khí nào trộn lẫn vào nửa điểm hắc tinh sắt, sẽ trở nên phong Hàn không gì sánh được, chém sắt như chém bùn không nói chơi."

"Phong Linh Chiến Tướng?" Diệp Nhiên hơi sững sờ, hần đối Thánh Quân dưới trướng 9 đại chiến đem có thể không thể nào giải, bất quá từ nơi này nam tử gầy nhỏ chắc chắn biểu tình đến xem, Phong Linh Chiến Tướng chắc là xác xác thật thật tồn tại.

Về phần cái này Hắc Thiết tinh, Diệp Nhiên biểu hiện kỳ không thể nào tin được, dù sao không gian không thương.

"Thế nào cái bán pháp?" Diệp Nhiên làm bộ hỏi.

"1 vạn Linh Tinh." Kia nam tử gầy nhỏ không chút do dự trả lời, nghe được Diệp Nhiên hỏi giá cả, cũng không có có vẻ có bao nhiêu kích động, như trước một phen lười nhác đáng đáp.

"1 vạn Linh Tinh!" Diệp Nhiên khoe miệng hơi co quắp.

"Còn nguoi nữa không mua mà nói, cũng muốn trả 100 Linh Tinh, cái này trần quý bảo bối, không phải là tùy tiện tiền tiền là có thể cho nguoi sò." Tên kia nam tử gầy nhỏ từng đáp một chút mí mắt, tựa hồ là nhìn ra Diệp Nhiên cũng không nguoi có tiền chủ, sau đó nói bổ sung.

"100 Linh Tinh?" Diệp Nhiên thật muốn đem cái này cái gọi là Hắc Thiết tinh cho nhét vào miệng hần trong đi, "Kiểm tra, hơn 100? Nguoi tại sao không đi đoạt?"

Trầm mặc một lát sau, Diệp Nhiên làm ra một bộ lo lắng đáng đáp, trong tay không ngừng thương thức đến hắc sắc Hắc Thiết tinh, chột đáy lòng khê động, không vết tích phóng xuất ra một tia Lôi Điện.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Hấp thu Lôi Điện chi lực

Đột nhiên, Diệp Nhiên liền cảm thụ được có cái gì không đúng, kia Hắc Thiết tinh nội bộ chỗ sâu nhất, dĩ nhiên cất giấu một đạo quen thuộc lực lượng.

Cuồng bạo!

Lôi Điện chi lực, Diệp Nhiên trong nháy mắt minh bạch đây là cái gì, mà trong cơ thể hần Lôi Đình huyết mạch xác thực như là cảm thụ được nào đó mê

hoặc, trong nháy mắt liền đem đạo kia lực lượng cho thu nạp, hòa hợp Lôi Đình huyết mạch một bộ phận sống lại làm thủ tịch thực cốt người yêu.

Lớn mạnh Lôi Đình huyết mạch bắt đầu giấy dựa, từng đạo cường đại Lôi Điện thoát ra, Diệp Nhiên nhất thời liền cảm thụ được thân thể một trận tê dại, thân thể bắt đầu run.

"Ách ách ách ách ách..." Diệp Nhiên lay động, trên da thịt lưu chuyển từng đạo tử sắc Lôi Điện, không ngừng phát ra từng đạo gào thét.

"Người... Người thế nào?" Bầy sạp nam tử gầy nhỏ thấy thế, nhất thời liền hoảng hốt, hần bầy sạp khanh mông quải phiến nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy trên người phát ra tử quang người.

"Không có sao chứ người?" Bầy sạp nam tử gầy nhỏ cảnh giác nhìn Diệp Nhiên, vừa có không thích hợp, hần liền bật người chạy trốn, tuyệt không dừng, dù sao cũng bản thân gian hàng mặt trên động vật, không đáng một đồng, đều là chút không có gì dùng, không cần bao nhiêu Linh Tinh liền có thể mua được phế phẩm.

"Hô." Lôi Điện tiêu thất, Diệp Nhiên nhìn nam tử gầy nhỏ, thật dài phun ra 1 cái hắc sắc vành mắt, sau đó thân thể run nhìn hần, cực độ sợ hãi thấp giọng nói, "Phong... Phong Linh Chiến Tướng hiển linh!"

Nói xong, liền đem cái này cái gọi là hắc tinh sắt cho tên kia nam tử gầy yếu.

"Hiện... Hiện linh?" Nam tử gầy yếu hơi sững sờ Thần, sau đó cúi đầu số một bản thân nắm ở trong tay đầu vỡ thành cặn hắc tinh sắt, phương mới hồi phục tinh thần lại, đã biết là bị hố, nếu muốn tìm Diệp Nhiên tính sổ, lại phát hiện người ta từ lâu vô tung vô ảnh.

"Người cái giết thiên đạo!"

...

...

"Không nghĩ tới cái này Lôi Đình huyết mạch lại có thể hấp thu tinh thuần Lôi Điện chi lực tiến hành đề thăng." Diệp Nhiên có chút hưng phấn chăm chú nắm tay, hần không thể tưởng đến, bản thân chỉ là tùy tiện tìm được 1 cái sạp nhỏ phiến, liền thu được không tưởng được kinh hi.

"Tuy rằng huyết mạch chi lực chỉ là tăng tiến một điểm, thế nhưng cũng là không sai." Diệp Nhiên vung tay lên, trong lòng bàn tay liền hiện ra 1 cái nhảy động tử sắc Lôi đoàn, cái này tử sắc Lôi đoàn nếu so với lúc trước muốn càng cường đại hơn.

Cái này chỉ không phải là Diệp Nhiên hiện nay đối Lôi Đình huyết mạch điều khiển năng lực tăng tiến, mà là chỉ Lôi Đình huyết mạch bản thân cường đại một phen, nếu là có cuốn cuộn không ngừng tinh thuần Lôi Điện chi lực cung cấp Diệp Nhiên hấp thu, như vậy Diệp Nhiên Lôi Đình huyết mạch sẽ phát sinh tấn cấp, thậm chí có thể trở thành Lục trọng huyết mạch!

"Bầu trời này bỏ Lôi Điện có đúng hay không tinh thuần Lôi Điện chi lực?" Diệp Nhiên có chút ngạc nhiên nhìn Thiên, sau đó lại cả người nhện không được đánh rùng mình một cái, bản thân lúc trước hấp thu đạo kia mới như vậy một chút xú liền vừa vụn đạt được bản thân phạm vi chịu đựng cực hạn, cái này nếu như tùy tiện đi hấp thu trong thiên địa Lôi Điện, sợ rằng bản thân sẽ trực tiếp bị Lôi chết đi?

Tiến hành theo chất lượng, từng bước một tới.

Chỉ cần hấp thu tinh thuần Lôi Điện chi lực có thể đề thăng huyết mạch lực lượng vậy là tốt rồi, chờ mình tu vi tăng lên, thân thể cường hãn hơn thời điểm, kia hết thảy đều tự nhiên nước chảy thành sông.

Nghĩ tới đây, Diệp Nhiên không ở số nhiều làm dừng, một người tiến nhập nguy hiểm trọng trọng u Vân Sơn mạch.

Dọc theo bản đồ nhắc nhở, Diệp Nhiên xuyên qua tươi tốt cây cối, vượt qua hư thối từng mà, đi tới nhiệm vụ thứ nhất mục tiêu sinh trưởng khu vực.

Diệp Nhiên cẩn thận ẩn núp suu tầm đến, một hồi, hần liền thấy bản thân cần "3 cánh hoa tử sương hoa".

Một đóa tàn ra mê người tử sắc sương mù bông hoa an tĩnh đứng lặng tại một khối trên đất trống, Diệp Nhiên ánh mắt nhất thời sáng ngời, nếu muốn đi qua đem ngắt lấy.

Không ngờ tại cự ly kia đóa tử sương hoa trước 5 bước thời điểm, Diệp Nhiên đột nhiên cảm thụ được một tia nguy hiểm Nguyệt lá chắn.

"Suru!"

Một đạo hắc sắc dài nhỏ thân ảnh từ thổ địa trong thoát ra, trực tiếp tập kích Diệp Nhiên.

"Thứ quý gì?" Nguy hiểm cũng không lớn, Diệp Nhiên cũng không có bối rối, trực tiếp phóng xuất ra Lôi Điện chi lực, dễ dàng đem đạo kia thân ảnh màu đen cho đẩy lùi.

"Đây là xà?" Diệp Nhiên tập trung nhìn vào, phát hiện một cái dài nhỏ hắc sắc xà đang dùng kia kia thăm người con người nhìn mình.

"Hí hí." Màu đen kia con rắn nhỏ nhìn chăm chăm Diệp Nhiên, phun ra ác tâm lưỡi, lộ ra phong Hàn răng nanh.

"Đây là bảo vệ tử sương hoa yêu thú sao?" Diệp Nhiên hơi một cảm ứng, liền phát hiện này con rắn nhỏ bất quá Thối Thử cảnh tu vi, hoàn toàn đúng Diệp Nhiên tạo thành không cái gì thực chất tính thương tổn, "Khó tránh cũng quá... Yếu..."

Diệp Nhiên nói còn chưa dứt lời, liền cảm giác được có cái gì không đúng, "Mà... Thế nào đang run động?"

"Suru suru suru!"

Dường như vạn quân đủ giương cung bắn cung, phát ra liên tiếp không dứt tiếng xé gió.

Ngay sau đó, kia cứng rắn thổ địa không ngừng thoát ra từng đạo hắc sắc dài nhỏ thân ảnh, hoặc trường hoặc ngắn, hoặc to hoặc mảnh, chúng nó rậm rạp đem Diệp Nhiên vây cái chặt như nêm cối.

"Ta..." Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, nhìn cái này đối với mình học lưỡi, phát ra hí lạc giọng xà, sắc mặt nhất thời liền Bạch, cái này rậm rạp có hơn vạn điều xà ah?

Không đến mức đối với ta như vậy ah? Ta bất quá là đơn thuần nếu muốn một đóa tử sương hoa thôi, phải dùng tới các người hưng sư động chúng như vậy sao?

Bất quá duy nhất khiến Diệp Nhiên nghĩ may mắn chính xác, tuy rằng hắc xà số lượng không phải chuyện đùa, thế nhưng chúng nó cảnh giới phổ biến không cao.

Ngay Diệp Nhiên suy tư tới, những thứ kia hắc xà động, hơn nghìn điều hắc xà bay thẳng đến Diệp Nhiên nhào tới, kia trắng cánh che khuất bầu trời.

"A!"

Bốn phương tám hướng đều là xà, Diệp Nhiên không chút do dự, trực tiếp đó là mở ra Lôi Đình huyết mạch, cuộn cuộn không ngừng thả ra Lôi Điện, hoàn toàn không điều khiển Lôi Điện, chỉ để ý thoả thích thả ra, dù sao cũng xung quanh đều là xà, thế nào thả ra Lôi Điện đều có thể đủ bắn trúng hắc xà.

Những thứ kia hắc xà phòng ngự tính không cao, gặp phải Lôi Điện trực tiếp rơi xuống đất, hóa thành một đoàn chất lỏng màu đen dòng xuống mặt đất, không có tạo thành thi thể chông chát thành sơn trạng huống.

Một sóng hắc xà tử vong, tiếp theo lại là một sóng nhào lên, chúng nó hoàn toàn không lo lắng thương vong trạng huống, chỉ để ý chính xác hướng Diệp Nhiên nhào tới.

Đối mặt vô tình Lôi Điện, hắc xà dĩ nhiên không có dụng tới Diệp Nhiên nửa sợi lông.

Bất quá Diệp Nhiên tình huống cũng không khá hơn chút nào, như vậy thoả thích thả ra Lôi Điện, Diệp Nhiên cũng không lâu lắm liền cảm thấy tổn sức, thân thể mình ăn không tiêu.

Kiên trì không đi xuống cũng phải kiên trì, Diệp Nhiên cũng không muốn bị hắc xà cho bao phủ, hần chỉ có thể bằng vào ý chí lực đi chống lại, đi thả ra Lôi Điện.

Dần dần, Diệp Nhiên cả người đều nhanh mất đi tri giác, bằng vào ý chí lực hần đạt được bản thân cực hạn.

Mà hắc xà số lượng cũng là càng ngày càng ít, Diệp Nhiên tổn sức giờ lên mí mắt, liếc mắt nhìn hắc xà số lượng, hơi cắn đầu lưỡi một cái, "Thắng lợi đang ở trước mắt!"

Cũng không biết đi qua bao lâu, một điều cuối cùng hắc sắc cũng hóa thành một đoàn dịch thể dung xuống mặt đất, Diệp Nhiên đem kia đóa tử sương hoa cho thu nhập trữ vật phù nội, rốt cục không kiên trì nổi, cả người phác thông một tiếng té ngã trên đất, hôn mê bất tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Bắt tù binh

"Rầm!"

Một chậu băng lãnh đến xương Thủy trực tiếp tưới vào Diệp Nhiên trên mặt.

Diệp Nhiên trong nháy mắt liền đánh 1 cái lạnh run, mơ mơ màng màng mở mắt, đập vào mắt đó là thân thể hai người cao to, xấu xí nam tử, cái này hai nam tử đáng dấp 10 phần giống nhau, đại khái là một đôi huynh đệ.

"Các người là ai? !" Diệp Nhiên vậy vậy đầu, đem băng lãnh bọt nước té rớt, sau đó có chút cảnh giác nhìn hai người bọn họ, tại đây hoang tàn vắng vẻ son mạch trong, bất luận kẻ nào cũng có thể là người xấu, Diệp Nhiên phải phòng ngự.

"Người tỉnh?" 1 vị tướng mạo càng lão thành nam tử nhìn Diệp Nhiên, chợt xuy cười một tiếng, "Tỉnh liền theo chúng ta đi thôi."

"Đi?" Diệp Nhiên hơi sững sờ, sau đó nghi ngờ nhìn bọn họ, "Đi đến kia? Các người muốn làm gì?"

"Người kia như vậy nói nhảm, người bây giờ có thể là chúng ta tù nhân, không nên hỏi đừng hỏi!" Một gã khác nam tử còn lại là tính tình nóng nảy, nghe được Diệp Nhiên câu hỏi, trực tiếp chính là đồ ập xuống chửi mắng một trận.

"Người!" Diệp Nhiên biến sắc, hẩn nhìn ra cái này ở trước mặt mình kêu gào nam tử tu vi bất quá mới Khoách mạch cảnh 2 tầng, một vị khác lão thành nam tử tu vi trái lại càng thấp một chút, mới Khoách mạch cảnh 1 tầng, mà thôi hẩn thực lực của chính mình hoàn toàn có thể chạy trốn.

Niệm điểm, Diệp Nhiên nhất thời nghĩ phát lực chạy trốn, lại không khỏi phát hiện mình thân thể trạng huống dị thường không xong, trong cơ thể trống rỗng, không có một tia lực lượng, hơn nữa toàn thân cơ thể mềm yếu, hoàn toàn nói không hơn nữa phần sức.

Xong đời. Diệp Nhiên nhất thời mình bạch đây là lúc trước bản thân quá mức thả ra Lôi Điện chi lực đưa đến, hiện tại hẩn bất quá cùng không có một người tu luyện phẩm nhân không sai biệt lắm, đối mặt Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ hoàn toàn không có sức chống cự.

"Dâng lên!" Tên kia tánh khí nóng nảy nam tử cậy mạnh đem Diệp Nhiên một bà dâng lên, sau đó chỉ vào Diệp Nhiên lạnh lùng nói, "Theo chúng ta đi, đừng nghĩ đùa giỡn hoa dạng gì!"

Không còn sức đánh trả chút nào Diệp Nhiên gật đầu, biểu hiện kỳ bản thân sẽ thuận theo, mà hẩn đáy lòng cũng không đoạn điều chỉnh mình khí tức, chậm rãi khôi phục tự thân lực lượng.

Bất quá, giống như có hơi lâu...

Diệp Nhiên nhất thời liền há hốc mồm, dựa theo đã biết thông thả tốc độ khôi phục, cái này khuyên can mãi cũng muốn mấy canh giờ a, chờ mình khôi phục hoàn tất, đều không biết mình là không còn nghĩ khoẻ mạnh, trời biết bọn họ muốn mang bản thân đi làm gì.

Chỉ hận bản thân không có trời nguyên đan, Diệp Nhiên đáy lòng thở dài một hơi.

Thiên Nguyên Đan chính là Tam phẩm đan dược, chẳng những có chút khôi phục công hiệu, vẫn có thể chữa thương, chỉ là đáng tiếc giá cả ngất ngao, không phải là Diệp Nhiên có thể tiêu phí lên.

"Ca, người nói son động đến cùng ở đâu a? Chỗ đó thật có khác Động thiên, cất dấu bí bảo sao?" Tánh khí nóng nảy nam tử hiển nhiên không phải là 1 cái có thể trầm trụ khí chủ, lập tức liền hỏi thăm tới lần hành động này mục đích.

"Người..." Lão Thành ca ca liếc hẩn một cái, lại nhìn Diệp Nhiên, tựa hồ là đang trách cứ hẩn đem không nên nói chuyện nói ra.

"Không có việc gì, ca, dù sao cũng hẩn cũng không hề chống lại chi lực, tính là hẩn sức khôi phục lượng thì như thế nào? Bất quá là 1 cái Thối Thê cảnh 9 tầng đồ vật thôi, không cần phải khẩn trương như vậy, hành hạ đến chết hẩn dễ như trở bàn tay!" Tánh khí nóng nảy đệ đệ không chút khách khí nói, "Đến lúc đó lợi dụng hết hẩn, chúng ta liền... Hừ hừ!"

Tựa hồ là bị hẩn nói động, lão Thành ca ca liếc Diệp Nhiên liếc mắt, sau đó chậm rãi nói, "Son động ngay cách đó không xa, lập tức là có thể đến, về phần có hay không ẩn nấp đến trần quý bí bảo, ta cũng không dám bảo đảm, lần trước ta tiến nhập thời điểm phát hiện trên thạch bích có khắc quý dị ký hiệu, thế nhưng chỉ dựa vào ta một người không cách nào mở ra xuyên qua hướng đại nhân đang trên."

"Ca, nếu một mình người cũng không có biện pháp mở ra, như vậy cộng thêm ta cũng chưa chắc có thể đi a." Tánh khí nóng nảy đệ đệ nhất thời liền cấp bách, "Ca, người cũng bầy người a, không để cho ta cao hứng hụt một hồi a!"

"Người đừng lo lắng, " kia lão Thành ca ca cung chiều xem tánh khí nóng nảy đệ đệ liếc mắt, "Ta đem trên thạch bích ký hiệu cho thác ẩn xuống tới, sau đó chuyên môn nhân viên phân giải đi ra, hẩn nói đây là một đạo phong ấn, muốn giải khai phong ấn, phải dùng 3 cái bát đồng người mới mẽ huyết dịch tưới nước, khả năng mở ra."

"Vậy thì thật là quá tốt." Tánh khí nóng nảy đệ đệ mừng rỡ vạn phần, "Ồ trong đó nhất định cất giấu rất nhiều trân bảo Linh kỹ, dược thảo, đan dược... Vạn tuế! Chúng ta muốn phát đạt!"

"Bí bảo?" Diệp Nhiên hơi sững sờ, trong nháy mắt mình bạch bọn họ mục đích, cảm tình là ở u vân trong dãy núi phát hiện một chỗ không bị người phát hiện bí bảo.

Cái này có thể có thú, Diệp Nhiên liếm liếm bản thân phát khô môi, trong lòng bàn tay nắm Giang Thiên giao phó cho hẩn hạt châu, chỉ cần đến cái gọi là

son động đem phong ấn mở ra, hấn liền lập tức đem vận dụng cái này phòng ngự hạt châu.

Đây chính là có thể chống đỡ mình vẫn cảnh tu sĩ phòng ngự, mặc cho hai người bọn họ thế nào dùng sức, cũng không làm gì được bản thân nửa phần, chờ bọn hấn rơi vào đường cùng tiến nhập phong ấn chi địa, bản thân liền tuyển chọn ngay tại chỗ khôi phục thương thế, chờ thời cơ thành thực, mình cũng theo tiến nhập, chia một chén súp!

Rất nhanh, 3 người Đông đi tây đi, xuyên qua vô số rừng cây, lúc này mới đi tới một tòa cũng không thu hút núi nhỏ dưới.

"Đường này cũng quá quái." Tánh khí nóng nảy đệ đệ một cước đem bên cạnh hòn đá cho đánh trở mình, sau đó nhìn kia toà núi nhỏ nói, "Bất quá cũng chính bởi vì như vậy, son động này mới không có bị người cho phát hiện, ngược lại cũng chính xác tiện nghi chúng ta."

"Đi, đi tới." Lão Thành ca ca dẫn đầu đi ở phía trước, đệ đệ cùng Diệp Nhiên theo sát đuôi kịp.

Đốt cây đuốc đem bên trong son động bộ cho rọi sáng, đây là một cái khá lớn son động, có thể cho phép 3 4 người đồng hành, nội bộ tương đối khô ráo, sinh trưởng ít hơn cây cỏ.

"Đuổi kịp." Lão Thành ca ca giờ cao cây đuốc đi ở phía trước.

Vốn có đi theo hấn sau Biên đệ đệ đánh Diệp Nhiên một cước, sau đó nỗ lực môi ba, tàn bạo nói, "Đi lên mặt đi."

Diệp Nhiên giận dữ trừng hấn liếc mắt, theo sát tại ca ca phía sau.

"Son động này thế nào dài như vậy?" Cảnh thận đi hồi lâu, đệ đệ hiếu kỳ ngẩng đầu nhìn liếc mắt bốn phía, phát hiện từ ngoại giới đến xem chỗ ngồi này trên có vẻ thấp bé, vốn không phải có dài như vậy lộ trình, thế nhưng hiện tại 3 người đều đi có mau một khắc đồng hồ, dĩ nhiên còn chưa tới đạt phần cuối.

"Không có việc gì, hiện tượng bình thường, lần trước cũng là bởi vì nghĩ kỳ quái, mới để cho ta tìm được thời khắc đó có phù văn tường đá." Ca ca nói.

"Đây là..." Diệp Nhiên trên trán phù văn hơi sáng ngời, nhất thời khiến Diệp Nhiên thấy trên thạch bích tản ra chanh ánh sáng màu vàng mang văn lộ, kia từng đạo văn lộ vụt sáng chợt diệt, một mực hướng ở chỗ sâu trong kéo dài đến.

"Chắc là có thiên tài gì địa bảo." Diệp Nhiên thấy kia rất nhỏ văn lộ như dòng nước thông thường chảy xuôi, cuộn cuộn không ngừng hướng bên trong son động bộ hội tụ đi.

Sau đó, Diệp Nhiên đột nhiên nhớ tới cái gì, buồn bực nhìn đưa hấn mang đến nơi đây hai người, "Bọn họ nhìn không thấy sao? Thật là quái."

"Đến!" Ngay Diệp Nhiên miên man bất định tới, kia lão Thành ca ca lại nhất thời dừng bước, có chút hưng phấn hô to một câu.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Long Linh Khoách mạch dịch

Diệp Nhiên nhất thời cả kinh, lập tức ngẩng đầu nhìn kia bị cây đuốc phản chiếu sáng trưng tường đá.

Kia trên thạch bích khắc ấn đến vài đạo ký hiệu màu đen, như một đóa hoa một dạng nở rộ, tại cây đuốc chiếu rọi hạ, không nhìn kỹ còn không nhìn ra sống lại làm tinh tế đào bảo chủ.

Mà Diệp Nhiên thấy đã có chỗ bất đồng, hấn thấy kia chanh sắc văn lộ hội tụ tại ký hiệu trung tâm ra, nghĩ dòng nước thông thường hướng bên trong hội tụ, mơ hồ hấn còn cảm thụ được một cỗ cường đại Linh khí ba động, bên trong tất nhiên có khác Động thiên!

"Ca, đây là phong ấn sao?" Kia tánh khí nóng nảy đệ đệ kích động lấy tay vuốt ve ký hiệu.

"Không sai, đây cũng là phong ấn chi địa." Ca ca gạt đầu, đem cây đuốc cầm ở trên thạch bích, "Dựa theo thuyết pháp, hấn là muốn hội tụ ba người mới mở huyết dịch khả năng mở ra."

"Vậy còn chờ gì, nhanh lên a!" Đệ đệ vội vã thúc giục, không nói lời gì móc ra một bả phong Hàn hắc sắc chủy thủ, đem tay mình cổ tay cắt, đỏ sẫm Tiên huyết chảy ra, đệ đệ lập tức đem huyết dịch vẽ loạn đến tường đá đặc biệt ký hiệu mặt trên.

Kia ký hiệu màu đen hấp thu đệ đệ huyết dịch, phát ra một đạo ngân tia sáng.

Đệ đệ thấy thế, nhất thời vui vẻ, cao giọng hô to, "Hữu dụng hữu dụng, các ngươi nhanh lên a, đều cho ta nhanh lên một chút."

Ca ca cũng không nhiều làm do dự, kết quả chủy thủ đem tay mình cổ tay cho cắt, cũng là đem huyết dịch vẽ loạn đi tới, phù hiệu kia càng thêm tiếng.

"Còn ngươi nữa còn ngươi nữa!" Đệ đệ một bả từ ca ca trong tay đoạt lấy chủy thủ, "Để cho ta tới giúp ngươi!"

Thấy hẳn một bộ cuồng nhiệt biểu tình, Diệp Nhiên nhất thời bị dọa cho giật mình, về phần kích động như vậy sao? Ngươi một kích động đem tay ta cho phế làm sao bây giờ!

"Không cần! Ta tự mình tới!" Diệp Nhiên từ trong tay hẳn đưa qua chủy thủ, đưa tay cổ tay cắt vỡ, cho ký hiệu màu đen thoa lên huyết dịch, huyết dịch rất nhanh thì bị hấp thu.

3 người lẳng lặng cùng đợi phong ấn tiếp xúc.

Một lát, như đã đoán trước động tĩnh không có xuất hiện, xung quanh im ắng một mảnh.

"Chuyện gì xảy ra? Vì sao phong ấn không có tiếp xúc! Vì sao sao!" Đệ đệ lo lắng vừa mở miệng, không ngờ mặt đất lại truyền đến một trận run, sau đó dưới đất không còn, ba người thân thể trong nháy mắt hướng xuống dưới rơi.

"Phác thông phác thông!"

Qua hồi lâu mới từ dưới lòng đất truyền đến tam thanh vật nặng rơi xuống đất thanh âm.

"Ách" Diệp Nhiên cường chống không để cho mình ngã đi, vạn nhất một hôn mê bản thân đã bị bọn họ cho mưu hại làm sao bây giờ.

Vạn hạnh chính xác thân thể hẳn chịu đựng qua Tử Lôi tẩy lễ, trở nên đặc biệt cường hãn, tuy rằng từ trên cao hạ xuống, thế nhưng thương tổn cũng không lớn.

Về phần kia một đôi huynh đệ, bản thân là Khoách mạch cảnh tu sĩ, ngay cả từ cao như vậy địa phương hạ xuống, cũng không có bị cái gì rất lớn ảnh hưởng.

"Nơi này là" đệ đệ lay động một chút ngã đi đầu, sau đó lập tức liên quan sát xung quanh tình huống, xung quanh một mảnh hôn ám, duy nhất cây đuốc cũng đều lưu ở phía trên, bất quá thoát nhìn đặc biệt trông trái bằng phẳng, không giống như là bên trong sơn động bộ, cũng có khả năng bị truyền tống đến một cái không biết chi địa.

Đệ đệ nhìn thấy cái này rộng địa phương, đáy lòng nhất thời vui vẻ, cái này cũng đủ để nói rõ đây là một cái không tầm thường địa phương, vô cùng có khả năng giấu giếm bảo bối!

Bỗng dưng, trong không khí đột nhiên truyền đến một cỗ nhàn nhạt hương vị.

"Đây là cái gì mùi vị?" Đệ đệ dùng sức ngửi ngửi, sau đó cảm thụ được trong cơ thể mình kinh mạch chợt bắt đầu phát ra vui thích la lên, giống như là đói bụng Lang ngừ được thủ sẵn cảm giác trở về thiên đường [hi vọng bá tới thần thoại].

"Đáng chết, vật gì vậy, thậm chí có lớn như vậy lực hấp dẫn?" Ca ca kiệt lực không chế được thân thể mình, phát ra một tiếng gầm nhẹ.

Mà Diệp Nhiên cũng cảm thụ được loại này lớn lao lực hấp dẫn, bất quá hẳn đối tự thân không chế phi thường tốt, không có bất kỳ không tầm thường cử động.

Đột nhiên, từ đen nhánh xa xa, bay tới một đạo tàn ra chanh sắc tia sáng vật thể, kia bất quá quả đấm lớn nhỏ, phi hành quỹ tích không có quy luật chút nào, lúc cao lúc thấp.

"Đây là cái gì?" Ba người đều trầm lớn suy nghĩ con ngươi nhìn hướng bọn họ bay tới vật thể.

"Một một con chim?" Diệp Nhiên vô cùng kinh ngạc nhìn con kia do nào đó chanh sắc dịch thể tạo thành loài chim, kia chanh sắc dịch thể lưu chuyển huyền lệ quang thái, đặc biệt mê người.

Con kia điều tại cự ly 3 người 5 trượng chỗ dừng lại, không ngừng đập cánh, ngưng lại trên không trung, lệch lên đầu nhìn ba người bọn họ.

"Điều?" Hai huynh đệ nghe Diệp Nhiên mà nói, hai mặt nhìn nhau, đồng thời nuốt vào một bãi nước miếng.

"Thế nào? Ta nói sai sao?" Diệp Nhiên có chút không giải thích được nhìn hai người bọn họ, không rõ bọn họ vì sao dĩ nhiên như vậy khiếp sợ.

"Ngu không ai bằng!" Hai huynh đệ đồng thời thở dài nhìn Diệp Nhiên, lắc đầu, "Ngưng tụ thành sinh linh Long Linh Khoách mạch dịch, tại ngươi đây mất dĩ nhiên cũng chỉ chính xác một con chim sao?"

"Long Linh Khoách mạch dịch! ?" Cái này thuộc về Khoách mạch cảnh thánh vật, Diệp Nhiên đương nhiên nghe nói qua, thế nhưng cái này Long Linh Khoách mạch dịch thế nhưng cực kỳ hiếm thấy, tại đấu giá hội trên thế nhưng có thể đánh ra giá trên trời bảo bối!

"Long Linh Khoách mạch dịch chính là Khoách mạch cảnh thánh được, sản sinh Long Linh Khoách mạch dịch cần nghìn năm công phu, nhưng lại được có đặc thù hoàn cảnh." Đệ đệ xem Diệp Nhiên liếc mắt, sau đó cười lạnh một tiếng, "Theo tư liệu lịch sử ghi chép, 5 vạn năm trước mặt trời mọc hướng châu nam bộ xuất hiện hiện hóa thành Linh Long Linh Khoách mạch dịch, vậy được Linh Khoách mạch dịch ngưng tụ thành hình rồng, có thể phun ra nuốt vào Nhật Nguyệt Tinh hoa, đã rồi trở thành vô địch tồn tại."

"Bây đại lục đại ngoại học viện thêm đế quốc hoàng thất liên hợp tiến công, tử thương vô số mới đưa ngoài tiêu diệt, đáng tiếc duy nhất là có thể thu thập Khoách mạch dịch lác đác không có mấy."

"Mà còn lại Khoách mạch dịch bị người dùng luyện hóa, đều không ngoại lệ đều trở thành trong tinh anh tinh anh! Thành Linh Khoách mạch dịch công hiệu chính xác tầm thường Khoách mạch dịch gấp mấy lần!"

"Lợi hại như vậy!" Diệp Nhiên nghe được hai mắt hiện lên riêng, nếu là mình hấp thu cái này thành Linh Khoách mạch dịch, bản thân tu vi sẽ phát sinh thể nào biến hóa đây!

"Nếu như đem con kia điều cho bắt được, chúng ta đã có thể phát đạt, chỉ muốn bán ra một chút, chúng ta đem vinh hoa phú quý cả đời! Ha ha ha ha "

Ngay 3 người miên man bắt định tới, con kia do Long Linh Khoách mạch dịch hình thành điều đột nhiên phát ra một đạo bén nhọn tiếng kêu, sau đó cấp tốc lui lại, trong chớp mắt liền ly khai 3 người phạm vi nhìn.

"Kia chạy, mau đuổi theo!" Ca ca đầu tiên là sững sốt, sau đó cả kinh lập tức phát ra la lên.

"Không nên gấp gáp, dù sao cũng kia sớm muộn đều là chúng ta, " xưa nay xao động đệ đệ dĩ nhiên không có một chút khẩn trương, mà là cười lạnh một tiếng, nhìn chăm chăm Diệp Nhiên nói, "Ca ca, trước đem cái này dư thừa gia hòa cho thanh trừ hết ah!"

Diệp sau đó lui một bước, trong tay nắm bắt Giang Thiên cho hấn bảo mệnh dùng lục Châu, vừa có không thích hợp hấn sẽ không chút do dự đem lục Châu cho bóp nát.

"Không muốn." Ca ca quả thực ngăn cản đệ đệ cử động, "Trước hết để cho hấn đi lên mặt, cho chúng ta thăm dò một chút đường, một khi gặp nguy hiểm, chúng ta cũng tốt có phản ứng, dù sao cũng hấn cũng trở mình không tưởng sóng gió gì!"

"Ý kiến hay!" Đệ đệ đầu tiên là sững sốt, sau đó cười lạnh một tiếng nhìn Diệp Nhiên, "Người! Nhanh lên, mau đuổi theo cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Thần Phượng

Nghe được hai người bọn họ mà nói, Diệp Nhiên trong tay đầu lục Châu cho thu, sau đó làm bộ không cam lòng đáng đáp trừng hai người ở giữa đệ đệ liếc mắt.

Kia đệ đệ hừ lạnh một tiếng, không thèm la mắng, "Nhanh lên, cho ta nhanh lên một chút, người muốn chết sao? Có cái gì tốt không phục!"

Dứt lời, còn hung hăng đánh Diệp Nhiên một cước.

Diệp Nhiên thân thể lão đảo vượt mức quy định chạy đi, mà vậy huynh đệ hai chăm chú đi theo tại Diệp sau đó biên, bảo trì khoảng cách nhất định.

Cẩn thận chạy ở phía trước, Diệp Nhiên hít một hơi thật sâu, bản thân lực lượng đã khôi phục 3 thành, nếu muốn khôi phục tới Viên mãn chính xác không có khả năng, chỉ có thể đi một bước xem một bước, nếu là thật đến thời khắc mấu chốt, kia lục Châu mình cũng không cần phải ... Bảo lưu bất luận hướng tới tự không gian.

Thật sâu mình bạch hiện trạng Diệp Nhiên không có tận lực chậm lại tốc độ, tới trì hoãn thời gian, bởi vì hấn bản thân cũng là đối vậy được Linh Khoách mạch dịch có dày đặc hứng thú, nếu là có thể đem bắt mang đi, chờ mình đột phá đến Khoách mạch cảnh lúc dùng, bản thân tu vi trình độ tất nhiên sẽ đạt được đột nhiên tăng mạnh tăng trưởng, đối mặt Triệu Văn Thiên tướng hội rất có phần thắng.

3 người nhắm mắt theo đuổi đi tới, mặc dù nói con kia chim bay rất nhanh, trong chớp mắt đó là tiêu thất, thế nhưng cái này trống trải sân bãi chỉ có một

phương hướng, cho nên 3 người cũng không có hoảng loạn.

Rất nhanh, xa xa xuất hiện một đạo xích hồng sắc hào quang, tại đây hôn ám không gian rất là chói mắt.

"Bảo tàng!"

"Mau đuổi theo!"

Vậy đối với huynh đệ trong lòng giật mình, trên mặt lộ ra cuồng nhiệt biểu tình, không hẹn mà cùng nhanh hơn tốc độ, rất nhanh liền đem Diệp Nhiên cho xa xa vứt ở phía sau.

Tiếp cận nguồn sáng, một cỗ nóng rực khí lưu liền xông tới mặt, quẹo qua một cái cửa quẹo, Diệp Nhiên liền thấy ngóc tại chỗ hai huynh đệ người.

"Cái này đây là" Diệp Nhiên gian nan nuốt một hớp nước bọt, cả người khiếp sợ tột đỉnh.

"Long Linh Khoách mạch dịch!"

"Tất cả đều là Long Linh Khoách mạch dịch!"

"Phát đạt! Ha ha ha! Tất cả đều là ta! Ha ha ha!"

Hai huynh đệ người ở giữa đệ đệ trực tiếp là mê cười ha hả.

Tại trước mặt bọn họ có 1 cái tiếp cận hồ cao thấp như hồ sâu, bên trong toàn bộ đồ đầy chanh sắc chói mắt Long Linh Khoách mạch dịch, Khoách mạch dịch không ngừng sôi trào, mạo hiểm mạo phao, lúc nào cũng có tinh thuần Linh khí bốc lên, hơi một hồ hấp liền có thể cảm thụ được kinh mạch đang run rẩy khát vọng.

Cái này một hồ Long Linh Khoách mạch dịch tuy rằng không biết sâu đậm, thế nhưng dù cho chỉ là nhọt nhọt Như 1 tầng giấy như phân lượng, cũng cũng đủ làm cho cả đế quốc tu sĩ xua như xua vịt.

Mà ở hồ phía trên, có tiếp cận Bách chỉ do Long Linh Khoách mạch dịch chim bay bay liệng trên không trung, phát ra lúu rúu thanh âm, hoàn toàn đứng đến đột nhiên xông tới ba người không cảm một tia hứng thú.

"Nhiều như vậy Long Linh Khoách mạch dịch! Chúng ta phát đạt, dù cho chỉ là đem trong một phần nhỏ bán ra, chúng ta cũng đem có phú khả địch quốc tài phú!"

"Ta muốn tu cường đại nhất Linh kỹ, ăn tốt nhất rượu và thức ăn, chơi nhất nữ nhân tốt!"

Hai huynh đệ người điên cuồng cười lớn, đây là một khoản thịnh linh xảy ra tài phú, hoàn toàn vượt qua bọn họ phạm vi chịu đựng, để cho bọn họ trực tiếp đại não tan vỡ.

Diệp Nhiên nhìn bọn họ nhìn không được lắc đầu, hiện tại cũng không phải là cái gì vui vẻ thời điểm, nếu là thật Như bọn họ theo như lời, trước đây thật lâu xuất hiện qua do Long Linh Khoách mạch dịch ngưng tụ thành cường đại sinh linh, quét ngang tứ phương cao thủ, như vậy... này nhìn như cả người lẫn vật vô hại người chim, tuyệt đối không là bọn hán thoát nhìn dễ dàng đối phó như thế.

Hai huynh đệ người điên cuồng cười to hồi lâu, vừa mới khôi phục lý trí.

Ca ca nhìn đứng thẳng bất động Diệp Nhiên, đối về đệ đệ dùng một cái ánh mắt.

Đệ đệ trong nháy mắt hiểu được, khoe miệng hiện ra lóe một cái nụ cười dư tợn, sau đó chậm rãi đi tới Diệp Nhiên trước mặt, "Thế nào, có hay không nghĩ cái này phở trắng diện rất chán động?"

"Có thánh thủ vô song: Giám bảo thần y." Diệp Nhiên gạt đầu, trong tay đầu nắm thật chắc kia miếng lục Châu, tùy thời tùy khắc chuẩn bị bắt đầu dùng.

"Rất đáng tiếc, cái này sẽ là cuộc sống này trong sau cùng nhìn thấy một bộ trắng cảnh." Đệ đệ nhe răng cười nhìn Diệp Nhiên, nâng bàn tay lên gần đối về Diệp Nhiên ngực chụp được.

Đúng lúc này, Diệp Nhiên sắc mặt đột nhiên biến đổi, sau đó kinh khủng hô, "Người xem! Những thứ kia điều "

Hai huynh đệ người nhất thời biến sắc, bởi vì sau lưng bọn họ đột nhiên truyền đến một trận bén nhọn đề kêu, thanh âm kia đủ để xuyên Kim nứt đá, khiến người ta tuyên truyền giác ngộ.

"Thứ quý gì!" Đệ đệ chặn cái lỗ tai, thân hình nhìn không được lay động, cái này cường đại âm ba dĩ nhiên khiến hán trong nháy mắt nghĩ không cách nào chống lại.

Đội đề kêu tiêu tán, hai huynh đệ người đồng thời quay đầu lại, vừa lúc thấy những thứ kia bay vút lên trên không trung người chim bay thẳng đến kia sôi trào trong hồ rơi xuống, cùng kia Long Linh Khoách mạch dịch hòa làm một thể.

Sau đó vậy có Long Linh Khoách mạch dịch hình thành hồ hiện lên tạo nên từng đợt rung động, toàn bộ không gian cũng bắt đầu đang run rẩy, toái thạch không ngừng hạ xuống.

Lại qua mấy hơi thở thời gian, kia mặt hồ dĩ nhiên lộ ra một con thật lớn đầu, dường như lúc trước đoán thấy người chìm đầu giống nhau như đúc, chỉ là vậy đối với con người đặc biệt rục rờ, chói mắt Như ngày.

"Cái này cái này cái này đây là cái gì?"

Hai huynh đệ người trong nháy mắt sắc mặt tái nhợt, trực tiếp liệt trên mặt đất, hai người bọn họ trong nháy mắt nghĩ đến ghi chép tại tư liệu lịch sử trên sự tình, minh bạch con này quái vật lớn tuyệt đối không là bọn hắn có thể ứng phó tồn tại.

Đầu lâu kia không ngừng lên cao, phía dưới thân thể cũng theo đó hiện ra mặt nước.

Nhìn kia sâu không thấy đáy hồ to, hai huynh đệ người hoàn toàn không có vẻ hưng phấn, sâu như thế hồ to, đủ để chứng minh toàn bộ Long Linh Khoách mạch dịch phân lượng nhiều.

Thế nhưng hiện đang đối mặt cái này rạng rỡ sinh huy Thần Phượng, bọn họ nửa điểm vẻ tham lam cũng không có, so với những thứ kia cái có thể đối lấy vô số tài phú Khoách mạch dịch, bọn họ cảm giác mình tính mệnh trọng yếu hơn.

"Không không nên!"

Một đạo bể nghề thiên hạ khí tức đập vào mặt, hai huynh đệ người Như bị thương nặng, dĩ nhiên thẳng tắp phun ra một ngụm đồ sẫm Tiên huyết, hiển nhiên chịu không nhỏ thương.

Mà ở hậu phương Diệp Nhiên cũng không tốt hơn chỗ nào, cả người dựa lưng vào tường đá, không để cho mình rời ngã xuống.

"Vô tri tiểu nhi, dĩ nhiên nhiều ta trăm miền "

Con kia thật lớn Thần Phượng dĩ nhiên miệng phun tiếng người, sau đó tản ra tia sáng chói mắt hai cánh triển khai, từng đạo kim sắc lông chim hướng Diệp Nhiên 3 người kéo tới.

Hai huynh đệ nhân trung ca ca bất hạnh bị kia lông chim xuyên qua, Tiên huyết ồ ồ chảy ra, trực tiếp tử vong, hoàn toàn không có một tia phòng ngự kháng chỉ lực.

"A!" Mắt nhìn mình thân huynh đệ chết ở trước mặt mình, đệ đệ phát ra một tiếng bén nhọn tiếng kêu, trọn to hai mắt phảng phất sắp phụt ra ra, hấn dĩ nhiên khiêng vô tận uy áp, hướng con kia Thần Phượng đập ra đi qua.

Nào ngờ con kia Thần Phượng cả người toát ra hùng lực hỏa diễm, đem chôn vùi cận cũng không thừa lại.

Trong chớp mắt, liền có hai người tử vong, Diệp Nhiên trở thành 3 người ở giữa duy nhất người sống sót.

"Cái này Thần Phượng hẳn là vượt qua mình văn cảnh ah?" Diệp Nhiên trên ót chảy ra từng đạo mồ hôi lạnh, "Giang Thiên cho ta lục Châu cũng gần chặn không kia một lần công kích a!"

"Xong đời, như thế rất tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Bóng đen

Diệp Nhiên gian nan nuốt nước miếng một cái, hấn vạn lần không ngờ sự tình phát triển dĩ nhiên sẽ biến thành như vậy, kết cục dĩ nhiên trở nên như vậy không xong, bản thân lúc trước kế hoạch hoàn toàn ngâm nước nóng, lục Châu căn bản không dùng được.

Hiện tại hấn đối Long Linh Khoách mạch dịch không có nửa phần thêm nhỏ dãi chi ý, nếu là có thể khiến hấn lựa chọn lần nữa, hấn nhất định không sẽ chọn tới nơi này, mà là sớm rời khỏi dốc hết vốn liếng:

Mình văn cảnh tu sĩ Diệp Nhiên không phải là không có ra mắt, nhưng chính xác tuyệt đối sẽ không như trước mắt con này rạng rỡ sinh huy Thần

Phượng thông thường, có kinh khủng như vậy uy áp.

"Tuyệt đối là có thể hủy thiên diệt địa như tồn tại!" Diệp Nhiên chia vào uy áp, gian nan xem con kia Thần Phượng liếc mắt, trong nháy mắt nghĩ trái tim bỗng nhiên run, cấp tốc nhảy lên, phảng phất sắp nổ tung.

Kia rạn vỡ sinh huy Thần Phượng hai cánh mở ra, vô số kim sắc lông chim phô thiên cái địa mà đến, đang cắt phá không khí, trực hướng Diệp Nhiên tới.

Diệp Nhiên biến sắc, cổ nén bên trong thân thể suy yếu cảm cùng cảm giác đau đớn, rục rờ nhưng yếu ớt từ sắc Lôi quang tràn ngập toàn thân, đem thân thể hấn che bao nghiêm nghiêm thật thật.

Kia lợi nhận như phi vũ dường như Bạo Vũ thông thường, muốn tránh cũng không được, Diệp Nhiên trực tiếp bị vô số cái lông chim cùng trúng đích.

"Ách" kia từng cây một lông chim thật sâu xen vào Diệp Nhiên trong cơ thể, khiến hấn toàn thân cũng không có 1 cái hoàn chỉnh địa phương, nghiêm trọng nhất chính xác, một cây kim sắc lông chim trực tiếp trúng đích Diệp Nhiên cái trán, thiếu chút nữa sẽ tính mạng hấn, nhưng là dựa vào đến Lôi quang, hấn dĩ nhiên kỳ tích như chống đỡ đi xuống, không chết.

Diệp Nhiên Tiên huyết đủ chảy, đáng đáp dữ tợn kinh khủng, lúc này hấn không có nửa chút khí lực, đừng nói Thần Phượng công kích, chính là tầm thường 1 cái nhĩ đồng cũng có thể tùy tiện đem Diệp Nhiên cho gạt bỏ.

"Mạng ta xong rồi." Diệp Nhiên thân nhiên thì thào một câu, đáy lòng dĩ nhiên kỳ tích như không có một chút sợ hãi, chỉ không cam lòng, hấn vẫn không có thể đem mình kẻ thù giết chết, thật là có chút đáng tiếc.

Con kia Thần Phượng tựa hồ là vô cùng kinh ngạc Diệp Nhiên con này so lúc trước còn nhỏ yếu hơn con kiến hôi vì sao có thể chống đỡ cái này thông thường thể công.

Vô cùng kinh ngạc về vô cùng kinh ngạc, kia cũng không có cái này thời gian rồi phản ứng Diệp Nhiên, kia ngửa mặt lên trời, hơi liệt mò, trung gian hình thành 1 cái vòng xoáy, một đạo ngọn lửa màu vàng hình thành, sau đó đối về Diệp Nhiên phụt lên ra.

Kia ngọn lửa màu vàng đem không khí thiêu đốt kết kết rung động, tại phun ra trong nháy mắt, Diệp Nhiên liền cảm thụ được một trận không gì sánh kịp nóng rực, y phục trên người trong nháy mắt bị đốt sạch.

Kia đoàn ngọn lửa màu vàng cách Diệp Nhiên càng ngày càng gần, Diệp Nhiên có thể cảm thụ được bản thân huyết nhục đều nhanh muốn hòa tan.

Diệp Nhiên điên cuồng điều động đến trong cơ thể Lôi Điện chi lực nếu muốn cùng với làm liều chết độ sức, bàn tay hấn mở rộng làm chống đỡ trạng, tại trên đỉnh đầu của mình hình vuông thành một đạo từ sắc hộ thuẫn, thế nhưng kia vốn nên chói mắt loá mắt Lôi Điện lại có vẻ như vậy âm đạm không ánh sáng.

"Răng rắc."

Ngay cả một hơi thở thời gian chưa từng chống lại đến, kia hình thành hộ thuẫn liền nghiền nát, Diệp Nhiên trong nháy mắt bị ngọn lửa màu vàng cho thôn phệ không còn một mảnh.

Xuyên qua Diệp Nhiên hỏa diễm đem xung quanh hoàn toàn hóa thành tro tàn, chính là tiếp xúc được Liệt Dương Băng Tuyết, trong nháy mắt hòa tan, trở nên trước mắt vết thương, mặt đất ước chừng hăm sâu đi xuống nhiều trượng, thực tại khiến người ta nghĩ trong lòng run sợ.

Một cái nhìn như bé nhỏ không đáng kể thổ tức, liền tạo thành như vậy hủy thiên diệt địa hiệu quả.

Con kia Thần Phượng tại phụt lên ra một kích này sau, nhìn liền chưa từng xem Diệp Nhiên liếc mắt, xoay người liền muốn rời đi, thân thể tản mát ra kim quang, thân thể hạ nửa bộ bắt đầu hòa tan thành một giọt một giọt kim hoàng sắc Long Linh Khoách mạch dịch.

Bỗng dưng, kia đình chỉ ở động tác, xoay đầu lại, kim sắc trong con ngươi hiện lên một tia nghi hoặc, bởi vì kia cảm thụ được có cái gì không đúng.

Nồng đậm trong khói mù, phảng phất tiếp thu Thiên Thần nghiêm phạt khối kia thổ địa nội bỗng nhiên thoát ra một con hắc sắc bén nhọn trạng gai nhọn.

Màu đen kia lóe ra thần bí phù văn gai nhọn như một đạo hắc sắc tia chớp, trực tiếp đem con kia Thần Phượng hữu quân cho xuyên qua kiếp phù du kính, loạn thế Đế phi.

Con kia Thần Phượng bị đau phát ra một tiếng đề mình, kia cũng chỉ có người trưởng thành lớn chừng ngón cái trên vết thương bám vào ngọn lửa màu đen, không ngừng hủ thực thân thể hấn, khiến kia không cách nào tự hành khép lại.

Kim sắc Long Linh Khoách mạch dịch cuộn cuộn không ngừng tích lặc, con kia Thần Phượng phần nộ nhìn kia phiến đồng hỗn độn chi địa, hai cánh một nhào, nồng đậm khói mù trong nháy mắt lui tán, lộ ra bên trong diện mục chân thật.

Bị Thần Phượng phá hủy qua kia phiến thổ địa ngay chính giữa chỉ có một miếng nhỏ địa phương hoàn hảo không tổn hao gì, địa phương khác đã rồi ao hăm đi xuống, nhưng là ở đâu lại như là cô từng đến ngọn núi, lại ngạo nghễ sừng sững không ngã.

Trần như nhộng Diệp Nhiên ngồi xếp bằng ngồi ở chỗ kia, hấn từng đáp đầu, cả người Tùng suy sụp ngồi, hiển nhiên đã là rơi vào hôn mê, mà quanh

người hấn lại mạo hiểm nòng nặc hắc khí, tựa như yêu ma loạn vũ, nhưng lại có vẻ cả người lẫn vật vô hại.

Kim sắc Thần Phượng cúi đầu nhìn mình đã không cách nào khép lại vết thương, sau đó nhìn tân ra hắc khí Diệp Nhiên, mình bạch lúc trước thương tổn tới mình đang là đối phương, ngay sau đó kia cảm thấy phần nộ, một tiếng bén nhọn đề kêu, tân mát ra một đạo vô hình âm ba, xung quanh hòn đá nhện nhíp hóa thành bột mịn.

Điều này hiển nhiên không phải là tầm thường công kích, Diệp Nhiên trên trán ẩn ký hơi sáng ngời, hắc khí đem thân thể hấn bọc lại, như là 1 cái kén, che đây nghiêm nghiêm thật thật.

Đạo kia âm ba trong nháy mắt bị nhục, tiếp xúc được Diệp Nhiên thời điểm không gian trong nháy mắt chấn động một phen, đạo kia âm ba trong nháy mắt trừ khử vào vô hình.

Một kích không thể có hiệu quả, Thần Phượng cũng không thêm đề ý, dù sao có thể đem xúc phạm tới tồn tại cũng không kẻ đầu đường xó chợ.

Tại kia phóng xuất ra âm ba trong nháy mắt, kia đã bắt đầu tay tấn công lần thứ hai, kia cả người phát tán ra kim sắc khí vụ, không ngừng ngưng tụ thành một con chỉ cỡ nhỏ kim sắc người chim.

Ngắn trong vòng mấy cái hít thở liền có thành thiên chỉ kim sắc người chim ngưng tụ mà thành, theo thần điều ra lệnh một tiếng, những thứ kia cá điều nhi chỉnh tề có tự hướng kết thành kén Diệp Nhiên ra sức đi qua.

Một con tiếp theo một con, Diệp Nhiên hoàn toàn bị ngọn lửa màu vàng cho bao phủ.

Tại ngưng ra một con chỉ cỡ nhỏ kim sắc người chim tiến hành cuộn cuộn không ngừng tiến công lúc, con kia Thần Phượng dĩ nhiên không còn không có định chỉ tự thân thể công, kia liệt mở mở, nóng rực kim sắc lửa mạnh ngưng tụ mà thành, sau đó phụt lên ra.

So lúc trước cường đại hơn lửa mạnh xạ tuyến một mực đốt cháy cái kia ngưng tụ thành kén, giống như một đạo khai thiên tích địa thời gian bố, không thể tả.

Hồi lâu, kia tạt phong sâu vũ như thế công mới vừa rồi ngừng nghỉ.

Khói mù lui tán, con kia hắc sắc kén dĩ nhiên không có nửa điểm tổn thương vết tích, lúc trước thế công tựa hồ đối với kia không tương nửa điểm tác dụng.

Thần Phượng cũng không phải là không có linh trí, đối phương hoàn toàn thừa thụ công kích mình dĩ nhiên không có bị nửa điểm ảnh hưởng, kết quả là kia bắt đầu sợ hãi, lui về phía sau một bước, cảnh giác nhìn con kia kén.

"Ca ca ca."

Con kia hắc sắc kén phát ra từng đạo phá xác thanh âm, sau đó kén hé, Diệp Nhiên hoàn hảo không tổn hao gì ngồi ở chỗ kia, trạng thái cùng lúc trước giống nhau như đúc, như trước rơi vào thật sâu hôn mê.

Mà một đạo hắc sắc bóng dáng đột nhiên từ Diệp Nhiên thân thể đi ra, đạo hắc ảnh kia rất nhậy mòng, phảng phất tùy thời tùy khắc đều biết tiêu tán.

Ngoài hình theo mơ hồ khó phân biệt, nhưng là từ các loại phương diện đến xem, cái này hoàn toàn chính là một cái bóng Diệp Nhiên.

Đạo kia hắc sắc bóng dáng sâu hít sâu một cái khàn khàn không khí, trên người hiện ra từng đạo phù văn, trong đó lấy hấn trên trán phù văn nổi bật nhất,

"Cỡ nào tuyệt vời a!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Dị thú

"Cỡ nào tuyệt vời a!"

Bóng đen thanh âm tại đây phiến đồng hỗn độn chỉ địa vang lên, thanh âm khác ở giữa mang theo chín phần oán khí, cùng với một phần khoái ý.

"Người là yêu nghiệt phương nào?" Con kia rạng rỡ sinh huy Thần Phượng cúi đầu, hai mắt dừng ở đạo kia đậm bạc bóng đen, cái này đạo bóng đen tuy rằng xem đã dậy chưa chút nào nguy hiểm, thế nhưng kia bản có thể cảm nhận được từng đợt sợ hãi bắt từ Thần Tôn.

"Ta là ai không trọng yếu." Đạo hắc ảnh kia hơi ngẩng đầu lên, sau đó nhìn con kia Thần Phượng phát ra liên tiếp cười quái dị, "A ha ha ha..."

"Trọng yếu là người..." Bóng đen nhìn con kia Thần Phượng ngạo đầu nói, "Hiện hóa thành Linh Long Linh Khoách mạch dịch, cỡ nào mỹ vị bỏ phẩm a, thật là ngấm lại cũng làm cho ta hưng phấn không thôi a."

"Người!" Con kia Thần Phượng giận tím mặt, bản thân dầu gì cũng là thực lực phi phạm, có Thông Thiên triệt địa thủ đoạn, Nếu kia nghĩ an tâm tiếp tục phát dục, kia vốn có thể ly khai nơi đây, trở thành một phương bá chủ.

Mà bây giờ lại có người coi kia là bản trung xan, vậy làm sao có thể không khiến kiêu ngạo kia phẫn nộ.

"Người đây là đang muốn chết!" Thần Phượng ngửa mặt lên trời trường đề một tiếng, kim sắc con người toát ra hỏa diễm, kia dò xét đằng trước, nhìn chăm chăm đạo hắc ảnh kia nói, "Chưa từng có người dám như vậy mạo phạm ta!"

"Ta cũng vậy." Đạo hắc ảnh kia nhìn tựa đầu lộ đưa qua tới Thần Phượng, nghiêm túc nói, ngôn ngữ sấm đến nhẹ nhàng ý, "Cho tới bây giờ cũng không có."

"Đã như vậy, giữa chúng ta cũng không có cái gì tốt nói." Thần Phượng thu hồi đầu, sau đó thân hình nhỏ đi, ước chừng biến thành 1 cái cao thấp mới vừa rồi đình chỉ, kia mỗi một cái lông chim đều lưu chuyển kim sắc mê người quang thái, toàn bộ thân thể trở nên càng thêm lộng lẫy.

Kia thu nhỏ lại Thần Phượng đập đến hai cánh, toàn thân tản mát ra kim sắc, sau lưng nó hiện ra từng đạo hư ảnh thiên kiêu bách quái, không chỗ nào không có, sau đó toàn bộ hội tụ tại trước mặt nó, hình thành 1 cái kim sắc quang điểm, quang điểm đột nhiên hé, phân tán ra 6 đạo chùm tia sáng, bắn thẳng đến bóng đen đi. (77nt. com thiên thiên mạng tiểu thuyết)

"Chút tài mọn." Bóng đen kia không thềm khẽ cười một tiếng, sau đó vung tay lên, một đạo cực kỳ đậm bạc hắc sắc màn sáng đem mảnh không gian này mà bao phủ ở.

Đây là là phòng ngừa chiến đấu khí tức bên ngoài tràn đầy, đem những cường giả khác hấp dẫn qua đây, để tránh khỏi cho Diệt Nhiên mang đến không ít yếu phiền phức.

Kia 6 đạo theo nhau mà tới chùm tia sáng phá vỡ không khí, đi tới bóng đen trước mặt, bóng đen không có chút nào hoảng loạn, hần nâng tay lên, bùng bùng dựng lên hắc khí như là hỏa diễm một dạng vũ động.

Hắc khí ly khai bóng đen thân thể, hóa thành một chỉ sinh trường đến hai con đầu dị thú.

Kia Hình Ảnh không rõ dị thú nở bản ra dựng lên, nhếch môi trở nên đặc biệt khuếch trương, so kia tự thân còn muốn lớn hơn trên gấp mấy lần.

Dị thú trệ đình trên không trung, nhếch môi tản mát ra một đạo cường đại hấp lực, hình thành 1 cái vòng xoáy, kia 6 đạo chùm tia sáng hoàn toàn không bị không chế, hành tẩu lộ tuyến bị cải biến.

Dị thú đem kia 6 đạo chùm tia sáng hoàn toàn nuốt hết, sau đó cái bụng như là bị rót đầy Thủy thông thường, sưng lên, phác thông một tiếng té ngã trên đất, đánh lăn lại đứng thẳng lên.

"Cái này... Làm sao có thể." Kia Thần Phượng bỗng nhiên cả kinh, đây chính là kia lợi hại nhất thủ đoạn, bây giờ lại bị như vậy dễ dàng hóa giải, mà bóng đen kia bản thân lại nên mạnh bao nhiêu đây?

Rất nhanh kia liền biết đạo bóng đen thật là thủ đoạn.

Bóng đen kia đưa tay phải ra, trong miệng nhẹ nhàng phun ra một chữ, "Mở."

Sau lưng hần hiện ra một đạo hắc sắc môn, trên cửa hiện ra một đạo hào quang, hào quang ở trên cửa cổ lão rườm rà hoa văn vùng trung du dồi.

10 hơi thở sau khi, trên cửa hào quang chợt sáng lên, sau đó môn lá chậm chậm mở.

"Loảng xoảng!"

Môn mới mở ra một đạo trang giấy độ dày khe hở, phía sau cửa liền có nào đó dị vật không ngừng đánh vào, nếu muốn từ đó tránh thoát đi ra giá trên trời vớ trước không dễ chọc.

Quỳ rạp trên mặt đất đem Thần Phượng mạnh nhất thể công nuốt mất dị thú, đột nhiên vọt lên, thân thể nhịn không được run đến, sau đó hóa thành một đoàn hắc sắc khí vụ dung nhập bóng đen.

"Đây là cái gì..." Thần Phượng thấy dị thú kinh khủng đáng sợ, không khỏi nghĩ đáy lòng một trận kinh hoàng, ngay cả kia đều sẽ cảm thấy kinh khủng tồn tại đến tận cùng là cái gì.

Môn càng ngày càng rộng, Thần Phượng trong mắt vẻ hoảng sợ cũng càng ngày càng nặng.

Rốt cục làm cửa mở mở tới trình độ nhất định thời điểm, một đạo dài nhỏ bóng đen khẩn cấp từ đó giữa thoát ra.

"Đây là..." Thần Phượng kim sắc con ngươi đột nhiên trở nên đặc biệt chói mắt, bởi vì đạo kia hắc sắc bóng dáng trực tiếp xuyên qua kia ngực.

Đây là một con tương tự với bạch tuộc xúc tu, nhưng là lại so lợi nhận càng thêm phong Hàn, hoàn toàn không có bị trở lực, một chút liền đem Thần Phượng cho bị thương nặng, tốc độ nhanh đến Thần Phượng căn bản sẽ không phản ứng kịp.

"Chi." Bóng đen kia vung tay lên, chậm rãi mở ra môn lập tức dừng lại, mà phía sau cửa truyền đến thanh âm chứng minh phía sau còn có xúc tu nếu muốn thoát ra.

Không biết là e ngại vẫn bị nguyên nhân gì, bóng đen cũng không có khiến ngoài toàn bộ triển lộ ra, chỉ là giản đơn phóng xuất ra một con hắc sắc xúc tu.

Màu đen kia xúc tu như trước mặc ở Thần Phượng trên người, Thần Phượng trên người cuộn cuộn không ngừng hạ xuống Long Linh Khoách mạch dịch, kia bên nhọn mình kêu một tiếng, trên người toát ra ngọn lửa màu vàng, giống như 1 cái mặt trời nhỏ thông thường chói mắt, không thể nhìn thẳng.

Thế nhưng màu đen kia xúc tu tiếp xúc được kia nhiệt độ cao hỏa điểm lúc dĩ nhiên hoàn toàn không có phát sinh một điểm biến hóa, như thế điểm nhiệt độ đối với kia mà nói quả thực thì không phải là chuyện.

Bỗng dưng, màu đen kia xúc tu hiện ra từng đạo quỹ dị văn lộ, toàn bộ không gian tràn đầy một cỗ khí tức tà ác, khiến người ta hận không thể tự sát.

"Ông!"

Một tiếng chiến minh, Thần Phượng thân thể quỹ dị như vận vẹo, sau đó bắn ra ra một đạo ánh sáng màu vàng, kia kia điểm lệ lông chim như là đụng phải vô hình nào đó bị thương nặng, rơi là tà một mảng lớn, mà bản thân nó nhan sắc âm đậm không biết gấp bao nhiêu lần, chính là ướt sũng như buồn cười.

Thần Phượng kiệt lực đề mình giằng giằng, màu đen kia xúc tu lại đang hấp thu kia thần trí; thế nhưng kia lực lượng tại hắc sắc xúc tu trước mặt quả thực chính là chịu không nổi một kích.

Lại đi qua mấy hơi thở, Thần Phượng đành chỉ gãy dựa, dường như Thủy Tinh như song đồng xuất hiện từng đạo vết rách, kia gào thét, sau đó thấp giọng cầu xin tha thứ,

"Cầu... Cầu ngươi, buông tha ta, ta nguyện ý đem ta 5 thành sinh mệnh cống hiến cho ngươi..."

Bóng đen thờ ơ, kia cúi người xuống, nhìn hôn mê Diệp Nhiên, sau đó vuốt ve hắc mặt, Diệp Nhiên trên trán ấn ký rạng rỡ sinh huy, hồi lâu, bóng đen thâm tình nói, "Xem, ta lại mang cho ngươi tới một hồi Tọa Hóa."

Tiếng nói vừa dứt, kia Thần Phượng phát ra một đạo nhất thể lương đề minh, sau cùng song đồng vỡ tan, hóa thành một đoàn kim sắc dịch thể pháp phênh vào không trung.

Bóng đen nhìn con kia lưu luyến xúc tu, chợt cười nhạt không nói.

Màu đen kia xúc tu lập tức thối lui, hắc sắc đại môn đóng kín, trừ khử vào vô hình.

Bóng đen nhìn kia đoàn chói mắt Long Linh Khoách mạch dịch, sau đó tựa hồ là nhớ tới cái gì không thoải mái sự tình, thấp giọng thì thảo nhắc tới một câu, "Bất Tử Điều..."

Lập tức kia ngoắc tay, kia đoàn hoàn toàn là tinh thuần nhất Long Linh Khoách mạch dịch pháp phênh qua đây, sau đó bóng đen nhìn Diệp Nhiên, thấp tiếng cười khẽ vài tiếng, "Tuy nói là Tọa Hóa một hồi, thế nhưng có thể tranh đoạt đến nhiều ít vẫn phải là xem chính ngươi..."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Cướp đoạt

Triệu Vân Thiên ** ** đến trên thân ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, hắc từ từ nhắm hai mắt, hô hấp đều đều, trong thiên địa Linh khí cuộn cuộn không ngừng từ hắc chớp mũi dẫn vào trong cơ thể hắc.

Hồi lâu sau, hần mới vừa rồi mở hai mắt ra, thoáng tiếc nuối cảm khái một câu, "Hiện tại ta đã khai thác ra 18 điều kinh mạch, chỉ cần đem thứ 19 điều kinh mạch khai thác thành công, liền có thể bước vào Khoách mạch cảnh 3 tầng khó phức."

"Đáng tiếc, cái này thứ 19 điều kinh mạch quả thực không phải là dễ dàng như vậy khai thác." Ngẩng đầu nhắm liếc mắt từ cửa sổ xuyên thấu qua tới ánh nắng, Triệu Vân Thiên giọng nói trở nên đặc biệt oán giận, "Cái này Khoách mạch phương pháp đã vậy còn quá đã sớm công bố, hại ta ưu thế hoàn toàn không có! Thật là đáng trách!"

Vừa nghĩ tới toàn bộ học viện Khoách mạch cảnh tu sĩ đều đang bàn luận Khoách mạch phương pháp sự tình, Triệu Vân Thiên liền cảm giác một trận phần uất, đây vốn là hần cá nhân ưu thế, hiện tại toàn bộ hóa thành hư vô, muốn không bao lâu, chớ học viên chỉ biết đuổi theo bước chân hần, cho đến lúc này, bản thân đem sẽ trở thành giống như bọn họ bình thường tồn tại, điều này làm cho Triệu Vân Thiên nghĩ đầy lòng một trận phát đỏ.

"Khoách mạch cảnh 3 tầng!" Triệu Vân Thiên thở ra một hơi thật dài, sau đó xuất ra 1 cái bạch sắc bình nhỏ, đây là đoạn thời gian trước bản thân thúc thúc cho hần, bên trong chứa một giọt trân quý Long Linh Khoách mạch dịch, hần bởi vì không nở, cho nên chậm chạp không có dùng, mà tình huống bây giờ không thích hợp, hần phải đem tự thân tu vi tăng lên, tới cùng cố bản thân ưu thế, mà cái này Long Linh Khoách mạch dịch hần không nở cũng phải dùng!

"Đến đây đi!" Triệu Vân Thiên trong con ngươi thương qua một tia kiên nghị, sau đó ngửa đầu đem bình sứ trong kia cực kỳ trân quý một giọt Long Linh Khoách mạch dịch cho dùng xuống bụng.

"Cờ nào tuyệt vời a!"

"Các ngươi đám này bậc thấp học viên cuộc đời này đều không thể thưởng thức "

Triệu Vân Thiên khoe miệng hiện ra lóe một cái vẻ ngạo nghễ.

Hỗn Loạn lòng đất thế giới, kia đoàn tinh thuần Long Linh Khoách mạch dịch đem bốn phía rọi sáng thông minh.

Bóng đen tại ngón trở cùng ngón giữa khép lại, tại Diệp Nhiên cái trán ấn ký tại hơi một điểm, Diệp Nhiên thân thể nhất thời khẽ động, phảng phất sắp tỉnh táo lại.

Bóng đen làm xong đây hết thấy, chợt thúc giục Long Linh Khoách mạch dịch đem Diệp Nhiên bọc lại, Diệp Nhiên cả người bị kim sắc dịch thể cho bao lấy, sau đó huyền phù tại không trung.

Bóng đen thân hình khẽ động, cả người dung nhập Diệp Nhiên thân thể ở giữa.

Bóng đen vừa mất mắt, Diệp Nhiên không ngờ như thế hai mắt khẽ động, chợt mở hai mắt ra, "Cái này đây là đâu?"

Sau đó hần ngạc nhiên phát hiện mình bị kim sắc dịch thể cho bọc lại trôi lơ lửng trên không trung, "Cái này chính xác thứ quý gì?"

Diệp Nhiên thân thể không ngừng giùng giàng, lại phát hiện mình hoàn toàn không có cách nào đem tránh thoát, hần rơi vào đường cùng không thể làm gì khác hơn là quan sát xung quanh tình huống khác, phát hiện mình lại còn là thân ở trước khi địa phương.

Diệp Nhiên khoe miệng hơi co quắp, hần nhìn như là gấp ngập đầu tai ương bốn phía, đáy lòng hoảng sợ không gì sánh được, "Đây cũng quá kinh khủng, toàn bộ mặt đất như là thật sâu hầm đi xuống nhiều trượng "

Một lát, Diệp Nhiên đột nhiên phản ứng kịp, "Con kia Thần Phụng đây?"

Mà đúng lúc này, trong cơ thể hần minh cây phát ra dị động, đang cuộn cuộn không ngừng hấp thụ đến đưa hần bọc lại dịch thể lực lượng.

Không chỉ có như vậy, trong cơ thể hần Lôi Đình huyết mạch cũng là như vậy, điên cuồng hấp thụ kim sắc dịch thể lực lượng.

"Đây là cái gì tình huống?" Diệp Nhiên một trận vô cùng kinh ngạc, trong cơ thể mình 2 cái không an phận tồn tại dĩ nhiên không có sai biệt điên cuồng hấp thụ cái này kim sắc dịch thể.

"Đây chẳng lẽ là con kia Thần Phụng cửa son cầm tứ hướng thủ hộ thiếp trên hết! ? Long Linh Khoách mạch dịch! ?" Diệp Nhiên đột nhiên nghĩ đến cái gì, đáy lòng không khỏi cả kinh, sau đó cũng mơ hồ đoán được chân tướng của sự tình, "Kia minh cây dĩ nhiên đem kia Thần Phụng giết chết?"

"Tuyệt đối là như vậy!" Diệp Nhiên nhìn đem bản thân bọc lại kim sắc dịch thể chắc chắn nói, sau đó lập tức nhắm mắt, cô thủ tâm thần, cũng tham dự cái này Long Linh Khoách mạch dịch tranh đoạt trong.

Diệp Nhiên không chút do dự, lập tức điên cuồng hấp thụ đem bản thân bọc lại Long Linh Khoách mạch dịch, một lần vào Long Linh Khoách mạch dịch tiến nhập trong cơ thể mình, Diệp Nhiên liền cảm giác mình thân thể như là bị Hỏa cháy đến.

Cái loại này khó có thể chống đỡ cảm giác đau đớn nhất thời khiến Diệp Nhiên kêu lên một tiếng đau đớn, bất quá hần còn là cắn răng kiên trì nổi, cái này Long Linh Khoách mạch dịch chính là thánh dược, Diệp Nhiên có thể không muốn bởi vì một điểm nhỏ đau đớn, mà đem bỏ qua.

Chuyên tâm đem dẫn vào trong cơ thể một tiểu tia Long Linh Khoách mạch dịch cho hòa tan, kia bị luyện hóa Long Linh Khoách mạch dịch nhất thời

hòa tan Diệp Nhiên huyết nhục ở giữa, không khỏi khiến Diệp Nhiên nghĩ một trận sáng khoái, cả người nhẹ nhàng trên vài phần.

Lại là cần cần đục đục đem một tiểu tia Long Linh Khoách mạch dịch dẫn vào trong cơ thể, Diệp Nhiên hết sức chuyên chú luyện hóa.

Vòng đi vòng lại, Diệp Nhiên cuộn cuộn không ngừng luyện hóa Long Linh Khoách mạch dịch, tự thân huyết nhục kinh mạch đạt được 1 cái cực hạn, mỗi một tia huyết nhục đều tỏa ra ánh sáng màu vàng.

"Khoách mạch cảnh!" Diệp Nhiên cắn răng một cái, mình bây giờ dĩ nhiên đạt được Thối Thể cảnh 9 tầng Đỉnh phong, còn như vậy luyện hóa đi xuống, bản thân sợ rằng hiện tại sẽ đột phá đến Khoách mạch cảnh.

"Khoách mạch phương pháp." Diệp Nhiên nhíu lại mi, hiện tại hắn còn không có thu được Khoách mạch phương pháp, nếu là đột phá đến Khoách mạch cảnh, đến lúc đó tu luyện Khoách mạch phương pháp, sẽ trở nên có chút trắc trở.

"Đáng tiếc bây giờ còn không phải lúc." Diệp Nhiên sắc mặt có chút khó coi, hắn cảm thụ một phen trong cơ thể mình cây cùng Lôi Đình huyết mạch, kia hai giống như là 1 cái không đầy thông thường, điên cuồng cướp đoạt đến Long Linh Khoách mạch dịch, trong đó lấy mình cây kinh khủng nhất, Diệp Nhiên hấp thu tốc độ còn không có kia một phần ngàn mau.

Cứ theo đà này, rất nhanh thì sẽ bị mình cây cùng Lôi Đình huyết mạch cho hấp thu.

Bây giờ là đột phá Khoách mạch cảnh tiếp tục hấp thu, còn là đề nén tu vi, buông tha Long Linh Khoách mạch dịch.

Diệp Nhiên vẻ mặt quyết, "Nếu là có thể đem cái này Long Linh Khoách mạch dịch cho mang đi là tốt rồi."

"Mang đi?" Diệp Nhiên một đầu vừa nhảy, sau đó 1 cái điên cuồng nghĩ cách hiện lên trong lòng, mặc dù có chút phiêu lưu, thế nhưng nếu là có thể thành công mà nói, có thể có thể lưỡng toàn.

Nói làm liền làm! Diệp Nhiên cắn răng một cái, đem Long Linh Khoách mạch dịch cho dẫn vào trong cơ thể mình, sau đó thần thức khẽ động dẫn dắt đến Long Linh Khoách mạch dịch, đem nội bộ cuồng bạo tồn tại cho luyện hóa loại bỏ.

"Thành." Cảm thụ được bay lơ lửng ở trong cơ thể mình im lặng Long Linh Khoách mạch dịch, Diệp Nhiên sắc mặt vui vẻ, sau đó cũng không luyện hóa, mà là không ngừng dẫn vào Long Linh Khoách mạch dịch, chiếu đồng dạng biện pháp đem Long Linh Khoách mạch dịch ở giữa cuồng bạo tồn tại cho loại bỏ, lưu lại tinh thuần nhất tồn tại tại trong cơ thể mình.

Cái này bị loại bỏ qua Long Linh Khoách mạch dịch sẽ không hòa tan Diệp Nhiên huyết nhục kinh mạch ở giữa, mà là lảng lảng tồn tại Diệp Nhiên trong cơ thể, như là ký sinh thông thường.

Diệp Nhiên nghĩ cách rất đơn giản, nếu không cách nào luyện hóa, vậy toàn bộ mang đi, đem thân thể mình cho rằng chứa đựng đồ vật, cứ như vậy chờ mình trở về đến học viện, thu được Khoách mạch phương pháp tiến hành Khoách mạch sau, lại đem trong cơ thể mình Long Linh Khoách mạch dịch cho luyện hóa.

Hơn nữa biện pháp như thế cũng càng là cấp tốc, nếu như còn là dựa theo lúc trước biện pháp, mình có thể thu được Long Linh Khoách mạch dịch chỉ có thể là nhỏ tí tẹo, hoàn toàn không tranh hơn mình cây cùng Lôi Đình huyết mạch.

Diệp Nhiên, mình cây cộng thêm Lôi Đình huyết mạch, rất nhanh liền đem đến tinh thuần Long Linh Khoách mạch dịch cho chia cắt hoàn tất.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Rời đi

... này tinh thuần Long Linh Khoách mạch dịch, mình cây đem hấp thu 7 tầng, Lôi Đình huyết mạch hấp thu hai tầng, mà Diệp trong trường hợp đó chính xác đáng thương nhất 1 cái, vền vền chỉ hấp thu một thành.

Bất quá, Diệp Nhiên cũng không có nghĩ uể oải, bởi vì hắn biết, mình ở hấp thụ nhiều một điểm, bản thân vô cùng có khả năng bạo thể mà chết.

"Ta da..." Diệp Nhiên hơi há miệng, nhìn mình trở nên đỏ tươi da, cả người như là rơi vào hồng chảo nhuộm bên trong đi, biến thành 1 cái toàn thân da đỏ tươi tồn tại.

Diệp Nhiên đem Long Linh Khoách mạch dịch hút vào trong cơ thể, tinh thuần Long Linh Khoách mạch dịch không có bị luyện hóa, cho nên dẫn đến Diệp Nhiên đa phát sinh dị biến.

"Ai, tỉnh, nếu muốn thành công phải nỗ lực nhất định đại giới." Diệp Nhiên nhỏ hơi lắc đầu, nhìn mình huyết hồng thông thường da, khoe miệng hiện ra lớt một cái cười khổ, "Cái dạng này đi ra ngoài, có thể hay không bị người khác trở thành quái vật?"

Bỗng dưng, Diệp Nhiên biến sắc, trong cơ thể hần Lôi Đình huyết mạch dĩ nhiên thử hấp thu tồn trữ tại Diệp Nhiên trong cơ thể Long Linh Khoách mạch dịch, Diệp Nhiên không khỏi cười mắng, "Người người này, lại vẫn đối trong cơ thể ta Long Linh Khoách mạch dịch có nghĩ cách, lúc trước hấp thu nhiều như vậy, còn không có thỏa mãn ngươi sao?"

Diệp Nhiên đương nhiên sẽ không đem tồn vào trong cơ thể mình Long Linh Khoách mạch dịch cho công hiến ra tới, hần lập tức ngăn cản Lôi Đình huyết mạch mở ám

Kia Lôi Đình huyết mạch dĩ nhiên phi thường không phục, trực tiếp là thả ra ngoài một đạo lôi điện, khiến Diệp Nhiên thoải mái cái thông thấu.

"Lôi Điện lực lượng tựa hồ lại tăng cường không ít." Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, cũng không có bởi vì Lôi Đình huyết mạch chống cự mà cảm thụ được bất mãn, hần lúc này đang tỉnh tể cảm thụ được hấp thu cũng đủ phân lượng Long Linh Khoách mạch dịch Lôi Đình huyết mạch biến hóa.

Như trước chia làm 3 cái bộ phận, bên ngoài tử sắc bộ phận trước đó chưa từng có đẹp đẽ, trung gian thanh sắc trở nên có chút linh động, về phần chỗ sâu nhất, vền vền một chút huyết sắc Lôi Điện, vẫn ở chỗ cũ không ngừng tại đây hiệp trong phạm vi nhỏ dao động đến, chỉ bất quá kia nhan sắc xem Diệp Nhiên có chút đầy lòng sợ hãi, cái này huyết sắc Lôi Điện lực lượng nên có cường đại đường nào?

Hấp thu đại lượng Long Linh Khoách mạch dịch, Diệp Nhiên có thể rõ ràng cảm thụ được Lôi Đình huyết mạch lại cường lớn hơn vài phần, xem ra cái này Lôi Đình huyết mạch chẳng những có thể hấp thu Lôi Điện chi lực, vẫn có thể hấp thu khác lực lượng phát triển.

Bất quá Diệp Nhiên khoe miệng lại hiện ra lớt một cái cười khổ, "Cái này Lôi Đình huyết mạch cũng liền gặp phải cái này trân quý hiếm thấy thánh được mới sẽ chọn hấp thu, khác tầm thường thiên tài địa bảo, phỏng chừng kia nhìn không thuận mắt ah... Thật khó hầu hạ!"

Diệp Nhiên lòng bàn tay hiện ra một quả có Lôi Điện chi lực ngưng tụ thành hình thoi tinh thể, sau đó bấm tay bắn ra, kia hình thoi tinh thể trong nháy mắt bay ra, xuyên qua nham thạch, sau đó phát ra một tiếng vang thật lớn, đem kia chỗ nổ tung 1 cái hố sâu tới.

"Uy lực quả nhiên tăng cường không ít." Diệp Nhiên nhìn kia mạo hiểm khói trắng hố sâu, ánh mắt nhất thời sáng ngời, sau đó lại nghĩ đến kia thanh sắc Lôi Điện, đầy lòng rung động không ngớt, bản thân lúc nào khả năng đem thanh sắc Lôi Điện cho điều khiển đây? Đến lúc đó uy lực lại nên như thế nào thật lớn!

Tra xét hết Lôi Đình huyết mạch, Diệp Nhiên đột nhiên nhú mày, do dự một chút sau, còn là tra xét lên mình cây tinh huống Cao gia nữ.

Vừa đến mình cây kia phiến thần bí không gian, Diệp Nhiên liền nghe được từng đợt tiếng cười âm lãnh, ngẩng đầu nhìn lại, lại phát hiện không có một bóng người.

Giờ này khắc này mình cây tản ra nồng nặc hắc khí, trực bức Diệp Nhiên tới, khiến Diệp Nhiên nghĩ hô hấp một trận trắc trở, đầy lòng ảm nập đến mặt trái tâm tình tăng vọt, giết chóc ** bắt đầu xâm nhập Diệp Nhiên đại não.

"Quý đồ vật." Diệp Nhiên hơi cắn đầu lưỡi một cái, để cho mình tỉnh táo lại, sau đó lòng còn sợ hãi vỗ ngực một cái, cái này mình cây không chế tâm hồn người năng lực thật là càng ngày càng mạnh, bản thân kém như vậy một chút xúi liền nó nói.

Trừ ra hắc khí, kia trên cây khô phù văn cũng là trước đó chưa từng có sáng sủa, kia tản mát ra tia sáng bắn thẳng đến Diệp Nhiên con ngươi, khiến hần nghĩ chớ tồn tại trái tim băng giá.

Không hề nghi ngờ, hấp thu 8 thành Long Linh Khoách mạch dịch mình cây đạt được thật lớn phát triển.

Loại này phát triển biến hóa đối với Diệp Nhiên mà nói, thật tâm không là một chuyện tốt, mặc dù nói kia mang cho bản thân nhân sinh trong trọng đại chuyển ngoặt, cũng giúp đỡ qua bản thân, nỗ lực không ít lực, thế nhưng kia căn bản mục đích còn là muốn xâm chiếm thân thể mình, cứ như vậy lúc trước mình cây giúp đỡ bản thân, giống như là tại kiên trì nuôi súc vật, cùng đợi thành thực một ngày đem bản thân cho giết.

Diệp Nhiên càng ngày càng suy đoán cái này mình cây lai lịch, theo suy nghĩ thâm nhập, Diệp Nhiên đầy lòng nhất thời liền loạn thành nhất đoàn hồng bết.

"Ai, tỉnh, cuối cùng có một ngày chờ mình cường đại, nhất định phải đem cái này khách không mời mà đến cho khu trục." Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, thấp giọng lầm bầm

Mà nghe được Diệp Nhiên thấp giọng tự nói, trong cơ thể hần mình cây phát ra từng đạo trào phúng tiếng cười, tựa hồ muốn nói Diệp Nhiên không biết lượng sức.

Bình phục một phen đầy lòng tâm tình, Diệp Nhiên tỉnh tể cảm thụ được bản thân huyết nhục cùng với kinh mạch biến hóa, khi hần cảm thụ được bản thân mỗi một tia huyết nhục đều biến thành kim hoàng sắc thời điểm, hần vẫn bị chấn động một bà, hồi lâu qua đi, hần mới tự lầm bầm, "Bản thân huyết nhục cũng có thể xưng là trân quý được tài ah? Tu sĩ tầm thường ăn sống ta huyết nhục, tu vi cũng có thể đại phúc độ đề thăng ah?"

Hơi cảm thụ một phen, Diệp Nhiên phát hiện mình huyết nhục đã đạt được 1 cái nghe rộn cả người trình độ, không chỉ như thế, hần đối trong thiên địa Linh khí cảm ứng cũng nhạy cảm không ít.

Diệp Nhiên bỗng nhiên chém ra một quyền, phát ra một đạo cường liệt kinh phong, "Một quyền này, tầm thường Thối Thể cảnh 9 tầng tu sĩ ngạnh kháng mà nói, sợ rằng lập tức sẽ bị mất mạng."

Chơi đùa hồi lâu, Diệp Nhiên chẳng bao giờ đụng phải bất kỳ thương tích gì trừ vật phù nội lấy ra một bộ sạch sẽ y vật mặc vào, sau đó lại từ trong lấy ra nhất kiện hắc sắc rộng thùng thình trường bào, che đầy thân thể mình, đem trên người mỗi một cái bộ vị che đầy nghiêm nghiêm thật thật, Diệp Nhiên cũng không muốn bản thân chia vào cái đồ như máu da đi ra ngoài bên ngoài, rước lấy không tất yếu phiền phức.

Thân hình nhanh nhẹn Diệp Nhiên dễ dàng vượt qua các loại cản trở, đi tới lúc trước qua đây nơi đây bên trong lối đi, hần nhin không được quay đầu lại nhìn kia phiên đồng hồ chỉ địa, đột nhiên nhớ tới kia đem bản thân hiệp bức qua đây vậy đối với huynh đệ, nhin không được nhẹ giọng cười nói, "Thật đúng là nhờ có hai người các người, bằng không ta còn thật không có pháp đi tới nơi này."

Nhắc tới hoàn tất, Diệp Nhiên không ở số nhiều làm dừng, nháy mắt liền chui lên mặt đất.

Hít một hơi thật sâu, Diệp Nhiên nhìn kia trên thạch bích ký hiệu màu đen, sau đó một quyền chém ra, đem nát bấy, xoay người liền đi ra sơn động, nhìn kia cái động khẩu, Diệp Nhiên phóng xuất ra Lôi Điện chi lực, ngưng tụ thành 1 cái thật lớn Lôi đoàn, hai tay nâng giờ, sau đó ra sức chém ra.

Không gì sánh được cuồng bạo to lớn Lôi đoàn bỗng nhiên nổ tung, bắn ra ra từng đạo cường quang, đem khắp thiên không đều cho ẩn thành tử sắc, ai có thể tưởng tượng cái này cũng chỉ là 1 cái Thối Thể cảnh 9 tầng tu sĩ làm tạo thành, kia toàn bộ sườn núi trong nháy mắt bị san thành bình địa,

Làm xong đây hết thấy, Diệp Nhiên xuất ra bản đồ, bắt tay vào làm tìm kiếm tiếp theo dạng nhiệm vụ mục tiêu.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Thiên viêm Yêu Hồ

Một ngày sau, tại u Vân Sơn mạch ngoại vi một cái Sơn Khâu trên, Diệp Nhiên thở hồng hộc nhìn phía xa sum xuê rừng cây, đáy lòng rốt cục thư một hơi thở, "Cuối cùng là đi tới, thiếu chút nữa sẽ không bị nhốt chết ở trong đó."

Kia dựng có Long Linh Khoách mạch dịch sơn động thật đúng là đủ bí ẩn, các loại gồ ghề đường nhỏ, Đồng quái tây rẽ, còn là Diệp Nhiên tự mình đi qua một lần, nhưng vẫn là thiếu chút nữa không có bị vây ở trong đó bắt từ Thần Tôn.

Bất quá đi ra chính là tốt, tuy rằng tiêu hao chút thời gian, nhưng là không tính là đại sự gì.

Xuất ra bản đồ, Diệp Nhiên lập tức tìm được bản thân hiện nay làm chỗ ngồi, sau đó lại nhìn bản đồ sơn họa hồng vòng mấy người nhiệm vụ mục tiêu vị trí, biết được cách mình gần nhất một vị thuốc thảo sau, Diệp Nhiên không chút do dự lập tức xuất phát đi trước.

Chạy nhanh mấy khắc chung, Diệp Nhiên không có gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào tìm được bản thân cần được thảo.

Một gốc cây nhìn như bình thân không có gì lạ hồng hoa sinh trưởng tại một khối trống trải trên đất, kia hồng hoa tản ra nhàn nhạt sương mù, tại xuyên thấu qua cảnh lá ánh nắng chiếu rọi xuống, có vẻ đặc biệt mê người.

Diệp Nhiên mục tiêu không phải là cái này hồng hoa, mà là cái này hồng hoa dưới sinh trưởng quả.

Hồng hoa sương quả, Tam phẩm dược thảo! Có thể dùng vào luyện chế Tam phẩm đan dược, xích viêm Hỏa đan! Trong nháy mắt Diệp Nhiên làm thu thập tin tức hiện lên ở trong đầu.

Nhìn nhiệm vụ mục tiêu đang ở trước mắt, Diệp Nhiên không có hành động thiếu suy nghĩ, bởi vì có một đầu hung tàn Yêu thú đang bảo vệ tại hồng hoa sương quả bên cạnh.

Yêu thú kia đáng đáp tựa như hổ, nhưng thể tích so với ngoài lớn hơn một vòng, da lông thành màu lửa đỏ, có vẻ đặc biệt sáng, sinh lần đầu có hai sừng, một lớn một nhỏ song song đến.

Yêu thú kia đang ghé vào hồng hoa sương quả trước, kiệt sức nằm, hô hấp trong lúc đó mơ hồ có tiếng sấm nổ mạnh, không hề nghi ngờ đây là một đầu Khoách mạch cảnh Yêu thú.

"Khoách mạch cảnh thiên viêm Yêu Hồ!" Diệp Nhiên con người co lại, con yêu thú này hẳn đã từng tại trong lớp nghe qua giảng bài lão sư giới thiệu qua, hôm nay viêm Yêu Hồ chính là Yêu thú trong người nổi bật, vừa sinh ra liền có thể có chương chế hóa diễm lực lượng, uy lực không giống tầm thường, lớn lên Thiên viêm Yêu Hồ có thể chính xác có thể trở thành siêu việt mình vẫn cảnh tồn tại.

Hiển nhiên, tại Diệp Nhiên trước mặt con này Thiên viêm Yêu Hồ miễn cưỡng chỉ có thể coi như là còn nhỏ kỳ, cảnh giới bất quá mới Khoách mạch cảnh.

Mặc dù nói chỉ Khoách mạch cảnh tu vi, thế nhưng đối với Diệp Nhiên mà nói cũng là 1 cái phi thường lớn trở lực, Yêu thú không giống với Nhân Loại, chúng nó thể nhưng có so Nhân Loại cường đại hơn khí lực, đối trong thiên địa Linh khí cảm ứng cũng là càng tốt hơn, cùng cảnh giới tu sĩ chống lại Yêu thú, tu sĩ có thể nói là nhất định.

Mà Diệp Nhiên chỉ chính là Thối Thể cảnh tu vi, đối mặt cái này đã rồi chính xác Khoách mạch cảnh thiên viêm Yêu Hồ, chiến còn chưa phải chiến?

Diệp Nhiên trong con người hiện lên một đạo sắc sôi hào quang, tra xét một phen xung quanh tình huống, xác định phụ cận chỉ như thế một con yêu thú sau, hẳn không có làm nhiều do dự, trực tiếp đi ra ngoài.

Ngày đó viêm Yêu Hồ một nhận thấy được Diệp Nhiên đến, lập tức đứng dậy ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, xung quanh lá cây nhện nhip rơi xuống đất, Thiên viêm Yêu Hồ nhìn chằm chằm Diệp Nhiên, xích hồng sắc trong con người hiện lên một tia khinh miệt, hiển nhiên là coi thường Diệp Nhiên.

Mà Diệp trong trường hợp đó chính xác hơi sững sờ, giấu ở dưới hắc bào mặt hiện ra lướt một cái dáng tươi cười, Thiên viêm Yêu Hồ không hổ là Yêu thú trong người nổi bật, chỉ là Khoách mạch cảnh lại có thể làm ra như thế nhân tính hóa hành vi, xem bộ dáng như vậy, cự ly có thể niệm phun tiếng người cũng muốn không bao lâu.

Bị Yêu thú cho khinh thường một phen, Diệp Nhiên không có nghĩ chút nào giới hạn, mà là lập tức dùng hành động tiến hành phản kích, hẳn thi triển ra Huyền ảnh bước, trong chớp mắt đó là đi tới Thiên viêm Yêu Hồ trước mặt, chọt một chương vỡ ra.

Kinh phong trong xen lẫn gắt gao nóng bức chỉ ý.

Phong liệt chương!

Diệp Nhiên vừa lên tới liền sử xuất hắc yếu nhất chiêu Linh kỹ, mục đích là vì thăm dò hôm nay viêm Yêu Hồ chân chính thực lực, mới tốt làm ra phán đoán chính xác.

Ngày đó viêm Yêu Hồ không khỏi giật tím mặt, cái này tu vi thấp không biết sống chết Nhân Loại, cũng dám dẫn đầu ra tay với nó, quả thực không thể tha thứ, ngay sau đó kia giờ lên kia sinh trường phong Hắc bén nhọn trước chương, bỗng nhiên đối về Diệp Nhiên vùng xuống ưa thích người chính xác siêu cấp anh hùng.

Một lớn một nhỏ bàn tay đụng vào nhau, từng cỗ một mạnh khí lẳng tiết ra ngoài ra, cách gần nhất một cây đại thụ trực tiếp bị bẻ gãy.

3 hơi thở đi qua, nguyên bản gắng co cục diện bị đánh phá, Diệp Nhiên thân hình thoát một cái, cả người bay rớt ra ngoài, thân thể trên không trung trở mình mấy vòng, cuối cùng bình yên rơi xuống đất.

Ngày đó viêm Yêu Hồ thấy Diệp Nhiên bị bản thân một kích đẩy lùi, phát ra từng tiếng khoái ý tiếng hô.

Mà Diệp Nhiên đứng ở xa xa, khoe miệng hiện ra lướt một cái dáng tươi cười, "Có Khoách mạch cảnh 3 tầng lực lượng, xem ra người cũng bất quá là mới vừa tiến giai là Khoách mạch cảnh Yêu thú."

Đương nhiên, khiến Diệp Nhiên nghĩ hưng phấn không phải là Thiên viêm Yêu Hồ thực lực, mà là hẳn hiện tại lực lượng lại có thể cùng Khoách mạch cảnh Yêu thú địa vị ngang nhau, Long Linh Khoách mạch dịch hiệu quả quả nhiên cường đại.

Liếm liếm phát khô môi, Diệp Nhiên lần thứ hai tiến lên.

Ngày đó viêm Yêu Hồ thấy Diệp Nhiên vẫn không có lùi bước, ngược lại là ý chí chiến đấu sôi hừng bản thân tập sát qua đây, nhất thời vui vẻ, để ta hảo hảo đùa bỡn một phen người cái này không biết sống chết con kiến hôi ah.

Song phương lập tức triển khai một phen kịch liệt chiến đấu, xem tình huống hình thức, Diệp Nhiên mơ hồ ở vào hoàn cảnh xấu, bị Thiên viêm Yêu Hồ cho áp chế.

Thiên viêm Yêu Hồ rít gào một tiếng, tiến tới thân thể vượt mức quy định một nhào, song chương bỗng nhiên hướng phía tại thân thể mình phía dưới Diệp Nhiên đè xuống.

Kinh phong đem Diệp Nhiên trên người rộng thùng thình hắc bào thổi trúng hoa hoa tác hưởng, trên trán sợi tóc giống yêu Ma một dạng gãy dựa, đối mặt trước mặt xuống cự chương, Diệp Nhiên cắn răng một cái, hai cánh tay bỗng nhiên hướng lên trên chém ra, đem tiếp được.

Thiên viêm Yêu Hồ giống như là sắp nghiêng đổ núi đá, mà Diệp Nhiên giống như là 1 cái ngu xuẩn sơn phu, dĩ nhiên vọng tưởng đem chống đỡ.

"Oanh!"

Mạnh lực đạo truyền đến, Diệp Nhiên đỏ như máu mặt đột nhiên biến đổi, sau đó thân hình thoát một cái, thiếu chút nữa không có ngã sắp xuống, hôm nay viêm Yêu Hồ một kích lực đạo vượt qua Diệp Nhiên tưởng tượng.

Thế nhưng Diệp Nhiên cũng không có rời ngã xuống, mà là kiệt lực chống đỡ giờ Thiên viêm Yêu Hồ bàn tay, hần cả khuôn mặt đều vận vẹo biến hình, có vẻ có chút dữ tợn kinh khủng.

"Ca ca ca."

Mặt đất không ngừng hướng xuống dưới hãm, hể từng đạo cự vạ.

Diệp Nhiên làm đứng thẳng địa phương ước chừng hãm đi xuống một thước, thế nhưng Diệp Nhiên bản thân lại không có chút nào phát hiện, lúc trước hần vốn đang chính xác lung lay sắp đổ, tùy thời tùy chỗ cũng có thể rời ngã xuống, thế nhưng bây giờ lại tình huống nghịch chuyển, song phương rơi vào một loại trạng thái thăng bằng, Diệp Nhiên tại đây cường lực một kích hạ dĩ nhiên chống đỡ xuống tới.

Thiên viêm Yêu Hồ cũng nhận thấy được Diệp Nhiên biến hóa, không khỏi giật tím mặt, cái này con kiến hôi lại có thể kiên trì thật là ngoài dự đoán mọi người, hoàn toàn là đang gây hấn với ta a! Ngay sau đó trên đầu nó hai sừng tàn mất ra xích sắc hào quang, cả người bộ lông như là đọng phải nào đó lực lượng thần bí ôn nhuận, dần dần tàn mất ra một loại mê người sáng bóng.

Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, hần biết đây là Thiên viêm Yêu Hồ đang động dùng bốn nguyên lực lượng, không hóa!

Thành như lá Nhiên dự liệu, một cỗ nóng rực lực lượng truyền tới Diệp Nhiên trên bàn tay, nhất thời khiến Diệp Nhiên biến sắc, không chỉ như thế, Thiên viêm Yêu Hồ lực lượng lại mạnh hơn mấy phần.

Ngay Diệp Nhiên nghĩ biện pháp thoát thân thời điểm, hần cả người lại tàn mất ra ánh sáng màu vàng, vụt sáng chợt diệt, cực kỳ có vận luật.

"Đây là..."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Minh văn cảnh sau khi

Diệp Nhiên trong cơ thể huyết nhục tại gặp ngoại giới lực lượng cường đại áp bách hạ, chợt bắt đầu tiến hành nào đó lột xác.

Diệp Nhiên trong nháy mắt liền minh bạch cái này chính xác chuyện gì xảy ra, bản thân lúc trước luyện hóa Long Linh Khoách mạch dịch vô cùng vội vàng, cộng thêm bức này thánh dược luyện hóa mặc dù nói không phải là rất trắc trở, nhưng là muốn để cho mình huyết nhục hoàn toàn hấp thu, vẫn còn có chút độ khó, một ít còn sót lại tinh hoa thì để lại tại Diệp Nhiên huyết nhục ở giữa, không có bị luyện hóa.

Hiện tại đọng phải Thiên viêm Yêu Hồ cường liệt lực lượng tập kích, nhất thời đem những thứ kia cái còn sót lại tinh hoa cho ép lấy ra, tiến hành luyện hóa Quý Thi kinh hồn, thông linh tướng công không dễ chọn.

Từng cỗ một ám áp lực lượng tại Diệp Nhiên trong cơ thể lưu chuyển, cuối cùng hòa tan hần huyết nhục, tăng cường đến hần lực lượng.

Diệp Nhiên trừng lớn suy nghĩ con người, không nghĩ tới trời xui đất khiến giữa đem trong cơ thể mình còn sót lại đến Long Linh Khoách mạch dịch cho luyện hóa.

Đương nhiên đây đối với Diệp Nhiên mà nói không thể nghi ngờ là một chuyện tốt, nếu là không có đem... này tinh hoa cho ép lấy ra, chờ thời gian một lúc lâu,... này tinh hoa hoàn toàn hội tiêu tán, lãng phí hết.

Cứ như vậy, Thiên viêm Yêu Hồ hoàn toàn là tại trợ giúp Diệp Nhiên.

Nghĩ đến đây, Diệp Nhiên nhất thời dừng cảm, cắn răng số chết kiên trì.

Mà Thiên viêm Yêu Hồ còn lại là một trận phiền muộn, bản thân lúc trước còn cảm thụ được Diệp Nhiên sắp lùi bước, hiện tại thế nào thoảng cái trở nên như thế ý chí chiến đấu sục sôi, thật là chuyện lạ 1 cộc.

Song phương một mực kiên trì, Diệp trong trường hợp đó chính xác trong lòng Ám thoải mái, bị kia ám áp lực lượng cho hầu hạ thư thư phục phục, mà

trái lại Thiên viêm Yêu Hồ còn lại là càng ngày càng táo bạo.

Lại là mấy hơi thở đi qua, Thiên viêm Yêu Hồ rốt cục không nhẫn nại được, thân hình chợt hướng lui về phía sau, cùng Diệp Nhiên giật lại cự ly sau, gắt gao nhìn chăm chăm Diệp Nhiên.

Lúc này kia phương mới nhìn rõ Diệp Nhiên đáng đáp, xích hồng sắc trong con ngươi hiện lên vẻ hoảng sợ, Diệp Nhiên kia đỏ như máu da tản ra ánh sáng màu vàng, khiến Thiên viêm Yêu Hồ đáy lòng rút lui có trật tự, điều này hiển nhiên không phải là một người bình thường loại a!

Ngay Thiên viêm Yêu Hồ do dự thời điểm, Diệp Nhiên ngược lại thì trực tiếp nhào lên, trong cơ thể hắn còn có thật nhiều còn sót lại tinh hoa không có bị luyện hóa đi ra, còn muốn dựa vào Thiên viêm Yêu Hồ lực lượng hỗ trợ.

Thấy Diệp Nhiên dường như phụ cốt chi giò đi theo đi lên, Thiên viêm Yêu Hồ nhất thời giận dữ, rít gào một tiếng, cùng Diệp Nhiên chém giết tại một khối.

"Rầm rầm oanh!"

Tiếng nổ tung liên tiếp không ngừng, xung quanh cây cối bị phá hủy không còn một mảnh, san bằng đại địa tứ phân ngũ liệt, xung quanh nguyên bản ẩn nấp đến rất nhiều Yêu thú, hiện tại hoàn toàn chạy trốn chết, không gặp hình bóng.

Liên tiếp chiến đấu hồi lâu, Thiên viêm Yêu Hồ cũng có chút ăn không tiêu, kia đang từng ngậm từng ngậm thở phì phò, kia gắt gao nhìn chăm chăm, xích sắc trong con ngươi tràn đầy hoảng sợ.

Mà ở phía xa Diệp trong trường hợp đó chính xác tinh thần chấn hưng đáng đáp, không nhìn ra có nửa điểm về mệt mỏi.

Suyễn mấy hơi thở, Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, sau đó thân thể dường như bị kéo đầy cung tiễn, trực bắn ra.

Thấy Diệp Nhiên không theo không buông tha, Thiên viêm Yêu Hồ nhất thời có chút bối rối, trên đầu nó hai sừng tản ra hào quang, sau đó một đạo đo hòa diễm ngưng tụ thành xạ tuyến hướng Diệp Nhiên đánh chết đi qua.

Làm xong đây hết thảy, Thiên viêm Yêu Hồ lập tức xoay người chạy tứ tán, kia biết nữa chiếu như vậy đánh tiếp, bản thân nhất định.

Mặc dù nói hiện nay cách làm chính xác chính xác, thế nhưng đây là khiến cao ngạo Thiên viêm Yêu Hồ khó có thể tiếp thu, kia quay đầu lại, thật sâu đem Diệp Nhiên đáng đáp cho nhớ dưới đáy lòng, sau đó tiêu thất vào rừng cây trong lúc đó.

Đem kích động mà đến hóa diễm cho đánh tan, Diệp Nhiên nhìn tiêu thất cùng rừng cây giữa Thiên viêm Yêu Hồ, nhin không được lắc đầu, tiếc nuối nói, "Ta vẫn chưa có hoàn toàn luyện hóa, thế nào bỏ chạy."

Tiếc nuối về tiếc nuối, thế nhưng trận chiến đấu này, khiến Diệp Nhiên đạt được không ít đã lâu, để lại tại trong cơ thể hắn tinh hoa bị luyện hóa không sai biệt lắm, còn lại coi như là bị lãng phí hết, cũng không ảnh hưởng toàn cục.

Diệp Nhiên nhìn xung quanh một mảnh hỗn độn, nhin không được cười khổ lắc đầu, trận chiến đấu này trực tiếp đem kia hồng hoa sương quả phá hủy, nếu muốn tìm được quả thứ hai hồng hoa sương quả được tiếp theo lần công phu Quý phu lâm môn.

Không ở số nhiều làm dừng, Diệp Nhiên cấp tốc lập tức nơi đây, tại phụ cận tìm kiếm hồng hoa sương quả tung tích, dĩ nhiên ở đây có thể sinh trưởng ra quả thứ nhất hồng hoa sương quả, như vậy cũng vô cùng có khả năng sinh trưởng ra quả thứ hai.

Một bên tìm kiếm đồng thời, Diệp Nhiên cũng ở một bên suy tư về lúc trước chiến đấu, yêu thú này tuy rằng dùng cường hãn khí lực, nhưng là nhân loại lại dùng thiên biến vạn hóa, uy lực tâm thương Linh kỹ, cho nên nói song phương có ưu thế, ai cũng không so với phương mạnh hơn nhiều ít.

Thế nhưng theo cảnh giới đề thăng, Yêu thú có thể hóa thành hình người, mà lại lĩnh ngộ trong thiên địa lực lượng, có thần bí khó lường cường đại thủ đoạn, khi đó, Yêu thú mới coi như là nghiền ép Nhân Loại một đầu, nhưng rất đáng tiếc chính xác, có thể hóa thành hình người Yêu thú tuy rằng không ít, nhưng là có thể lĩnh ngộ trong thiên địa lực lượng Yêu thú thế nhưng có thể đếm được trên đầu ngón tay, cho nên tổng mà nói, Nhân Loại còn là chiếm cứ thượng phong.

Suy tư hồi lâu, một đóa màu đỏ tiểu Hoa ánh vào Diệp Nhiên đáy mắt, Diệp Nhiên nhất thời tinh thần chấn động, "Hồng hoa sương quả!"

Quả nhiên Diệp Nhiên dự liệu, phụ cận đây thật là có quả thứ hai hồng hoa sương quả, đem bảo vệ hồng hoa sương quả nhỏ yếu Yêu thú cho kinh sợ thối lui, Diệp Nhiên cẩn thận đem chôn sâu ở lòng đất hồng hoa sương quả cho lấy ra, để vào trữ vật phù trong, cái này cái thứ 2 nhiệm vụ cũng hoàn thành, kế tiếp đó là cái này nhiệm vụ thứ ba.

Diệp Nhiên lấy ra bản đồ, nhìn kỹ một chút, cách nơi này mà gần nhất nhiệm vụ mục tiêu chính là mau tiếp cận u vân trong dãy núi bộ, Diệp Nhiên có chút do dự, vốn có dựa theo hắn kế hoạch nơi này chính xác người cuối cùng đi, thế nhưng nếu là đi cái khác mục tiêu địa điểm mà nói, thì lại muốn quán một vòng lớn, tiêu hao không ít thời gian.

Càng nghĩ chỉ chốc lát, là tiết tiết kiệm thời gian, Diệp Nhiên còn là quyết định đi trước tiếp cận u vân trong dãy núi bộ nhiệm vụ địa điểm.

Xác định địa phương tốt hướng, Diệp Nhiên lập tức xuất phát, hướng phía tiếp cận u vân trong dãy núi bộ địa điểm xuất phát.

...

...

Tại xuyên qua một mảnh rừng cây rậm rạp, Thiên viêm Yêu Hồ đi tới một mảnh phong cảnh tú lệ, Linh khí đầy đủ, đặc biệt gò đất phương, tại nơi trung tâm chỗ có một khóa cổ thụ to lớn, cắm thẳng vào tận trời, cao không gặp đỉnh.

Kia cổ thụ từ đỉnh hạ xuống từng đạo lục sắc hào quang, hạ xuống lục quang trong tràn đầy sinh cơ bùng bùng lực lượng, có không giống tầm thường lực lượng.

Mà ở kia dưới cây cổ thụ có một cái cửa động, Thiên viêm Yêu Hồ trực tiếp đi vào.

Cổ thụ nội bộ rất trống trải, có thể dung nạp hạ rất nhiều người, tại cái động khẩu cao nhất đoạn, cũng là cổ thụ ngay chính giữa đang nằm một con hình thể so Thiên viêm Yêu Hồ khổng lồ gấp bao nhiêu lần Bạch Hồ.

Kia Bạch Hồ đầu mọc một sừng, trên người sợ hãi lưu chuyển ánh huỳnh quang, cổ thụ hạ xuống lục quang đáp xuống nơi đây, hóa thành một đạo lục sắc Lôi Điện như sinh linh, kia lục sắc sinh linh vừa rơi xuống liền muốn thoát đi, không ngừng vận vẹo.

Kia nhìn như đang ngủ say Bạch Hồ hơi hé miệng, đạo kia lục sắc sinh linh liền bị hấp thu Bạch Hồ trong cơ thể.

Ngày đó viêm Yêu Hồ thấp giọng kêu vài câu, kia đang ngủ say Bạch Hồ liền tỉnh.

Thiên viêm Yêu Hồ thấy thế, lập tức đem bản thân tao ngộ nói ra.

Kia Bạch Hồ hơi gào thét vài tiếng, sau đó trong con ngươi hiện lên lướt một cái sát ý, chợt đổi về Thiên viêm Yêu Hồ nói vài câu.

Thiên viêm Yêu Hồ nhất thời minh bạch, sau đó an tĩnh nằm úp sấp ở một bên, rơi vào ngủ say,

Mẫu thân hấn nói là, chờ nàng đột phá, đạt được...

Mình vẫn cảnh sau khi!

Tự linh cảnh!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Tân hoạt

Đang đến gần u vân trong dãy núi bộ một cái âm lãnh ẩm ướt chi địa, Diệp Nhiên ngồi xổm người xuống cẩn thận đem ẩn nấp tại một cái hư thối rễ cây hạ tàn ra đỏ như máu hào quang thực vật cho tháo xuống, đây là một gốc cây tương tự với cái nấm trạng được tháo, có kinh người khôi phục hiệu quả, thế nhưng sinh trưởng yêu cầu cực kỳ hà khắc, lần này sưu tầm tiêu hao Diệp Nhiên không ít thời gian, vạn hạnh chính xác trên đường không có gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào.

"Nhiệm vụ thứ ba giải quyết!" Lau khô sạch trên mặt bùn đất, Diệp Nhiên có chút hưng phấn tra xét cái này đoá huyết sắc cái nấm, sau đó đem để vào trữ vật phù ở giữa sống lại lam đệ nhất độc sau.

Đúng lúc này xa xa đột nhiên truyền đến một loạt tiếng bước chân, cùng với một vị lão nhân suy yếu chi thanh,

"Chậm chậm một chút ta bộ xương già này cũng nhanh muốn tán giá."

"Chậm hơn điểm? Chậm nữa đi tới bầu trời tối đen mấy người chúng ta cũng đến không mục đích nơi a!" Một gã nam tử trẻ tuổi không nhịn được nói.

"Chính là, đại bá, dù sao cũng người đều phải chết, hồi điểm tội chịu cũng không có gì lớn không!" Một gã nam tử khác nói tiếp.

"Có thể thế nhưng" kia bước lão già đón đến, hô hấp có chút trặc trở suyễn mấy hơi thở sau khi, lại tiếp tục nói, "Các người nếu như còn như vậy tử, ta ta sẽ không đem con ta bộ kia cường đại Linh kỹ giao cho các người "

Diệp Nhiên lặng lẽ nằm vùng ở một bên, âm thầm dòm ngó đứng ở cây trong rừng 3 người.

Hai gã trẻ tuổi, khí vũ hiên ngang nam tử đứng thẳng, tại một gã đáng người nam tử khôi ngô trên lưng, cồng 1 cái gài đất xa trời lão già, lão già kia người mặc to chế áo tang, tóc hoa râm, trên mặt nếp nhăn chồng chất tại một khối, có vẻ có chút dọa người.

Tên kia tại nam tử trẻ tuổi trên lưng lão già xem ra đã sắp đi tới sinh mệnh phần cuối, đang cố sức thở phì phò, kia trầm trọng tiếng hít thở, nghe đặc nhân tâm đầy trực nhút nhát.

Mặc dù lão nhân đã già nua thành bộ dáng này, đưa hấn lưng đeo nam tử trẻ tuổi lại hoàn toàn không có thương tiếc ý tứ, mà là tư thế có chút thô bạo đem cồng, cũng không thèm để ý trên tay lực đạo, đối với hấn mà nói tựa hồ chỉ cần có thể đem cồng, vậy hoàn thành nhiệm vụ, về phần lão nhân gia có hay không có thể thừa thụ được, hoàn toàn mặc kệ việc khác.

Nghe được tên lão già kia mà nói, hai vị kia nam tử trẻ tuổi nhất thời liền cấp bách,

"Đại bá, ngươi nói gì vậy, huynh đệ chúng ta 2 cái đối đãi ngươi Như cha ruột, không xa vạn dặm đưa ngươi tới đây nguy hiểm trọng trọng u Vân Sơn mạch, hiện tại ngươi liền đối với chúng ta như vậy 2?"

"Chính là a đại bá, dù sao cũng ngươi giữ lại kia Linh kỹ cũng không có cái gì dùng, còn không bằng giao cho chúng ta 2 cái, coi như là đối với ngươi chết đi nhĩ tử, chúng ta huynh trưởng có cái khai báo a."

Kia vị lão nhân sâu hít sâu mấy hơi, sau đó run run nói, "Ta đem cho phép nhĩ tất cả tài phú đều cho các ngươi, những thứ kia tài phú thế nhưng đủ các ngươi đời này dùng, các ngươi giúp ta điểm ấy tiểu bản cũng không chịu sao? Không giúp tính là, ta cho dù chết cũng muốn một người bỏ qua đi."

Ẩn nấp tại bụi cỏ phía sau Diệp Nhiên suy nghĩ lão già này ngôn ngữ trong cho phép nhĩ, đoán chừng là hấn chết đi nhĩ tử, cũng chính là hai cái này nam tử trẻ tuổi huynh trưởng.

"Giúp! Sao không giúp? Đại bá, đều do Vạn Thanh tiểu tử này lúc trước quá nóng nảy, không có đem ngươi cho hầu hạ tốt, ngươi đừng vội, ta đây để tiểu tử này kiên trì ôn nhu đem ngươi cho hầu hạ tốt, tuyệt đối cho ngươi thoải mái." Một gã lớn lên càng thêm nam tử gầy yếu lập tức nói.

Mà lưng đeo lão nhân Vạn Thanh vừa nghe nhất thời liền không vui, hấn nhìn so với chính mình lớn tuổi một tuổi ca ca Vạn Lam, bất mãn nói, "Ngươi lời này là có ý gì? Cái gì gọi là ta không hầu hạ tốt? Dọc theo con đường này đi tới, ngươi ra qua cái gì lực? Cũng không nhìn một chút là ai một đường đem đại bá cho vác qua đây, lúc trước ở trong thành thời điểm, gọi ngươi ra điểm Linh Tinh mướn cái người hầu, ngươi lại không nỡ bỏ điểm ấy Linh Tinh, hiện tại ngược lại thì trách ta!"

Mà Vạn Lam vừa nghe, lập tức sinh lòng không vui, lập tức cùng Vạn Thanh cãi vã.

Trốn ở bụi cỏ phía sau Diệp Nhiên liếc mắt nhìn sắc mặt đau khổ lão nhân nhà, sinh lòng không đành lòng, lập tức đi ra ngoài.

Kia hai gã tranh cãi đến nghe được có người qua đây, nhất thời đình chỉ tranh cãi, không hẹn mà cùng nhìn Diệp Nhiên, trong mắt mang theo nồng đậm cảnh giác, dù sao qua lại tại u Vân Sơn mạch mọi người chính xác đầu đao liêm huyết nhân vật, không có mấy người chính xác người tốt.

Huống chi Diệp Nhiên chính xác cái loại này thân mặc hắc bào, đem bản thân thân bao được nghiêm nghiêm thật thật, thần thần bí bí gia hỏa, người như thế thì càng đáng giá cảnh giác EXO hàng xóm 12 hoa mỹ nam.

Bất quá tại bọn họ thấy Diệp Nhiên tu vi bất quá Thối Thể cảnh 9 tầng thời điểm, đáy lòng băng bó đến dây trong nháy mắt Tùng xuống tới, Thối Thể cảnh 9 tầng gia hỏa tại hai người bọn họ Khoách mạch cảnh 3 tầng tu sĩ trong mắt, quả thực hãy cùng người bình thường một dạng, không hề chiến lực đáng nói.

"Ngươi là ai?" Vạn Lam mặt lạnh lùng, giọng nói bất thiện hỏi, nếu đối phương tu vi thấp, bản thân không cần phải ... Cùng đối phương nhiều khách khí cái gì.

"Tốt người tốt." Diệp Nhiên đón đến nói, sau đó lại tiếp tục nói bổ sung, "Người làm ăn."

"Cái gì chó má người làm ăn, tiếng người mà nói, thiếu cho ta cổ làm huyền bí, cẩn thận ta giết chết ngươi!" Bị bản thân thân ca ca Vạn Lam cho kích thích không được Vạn Thanh nổi giận trong bụng không địa phương phát, mà thấy tu vi thấp Diệp Nhiên đi tới, nói chút Thần Thần cần nhẫn mà nói, nhất thời khiến hấn có tả Hòa địa phương.

"Ách" Diệp Nhiên làm bộ khiếp nhược lui ra phía sau một bước, sau đó thanh âm run nói, "Ta ta là xem 2 vị công tử tựa hồ là gặp phải phiền toái gì, tiểu mới sẽ tới hỏi, tuyệt đối không còn kia ý."

"Ta vốn là thành nội một chạy việc làm, bởi vì bị người khác hồ tới u Vân Sơn mạch, dẫn đến Linh Tinh không mò được mấy người, ngược lại thì bị hồ không ít, hiện tại người không có đồng nào, chỉ cần 2 vị công tử nguyện ý cho tiểu một chút Linh Tinh, tiểu cái gì sống cũng có thể làm." Diệp Nhiên lập tức nghĩ tốt tìm từ.

"Như vậy a." Vạn Lam nhìn Diệp Nhiên, vuốt cằm suy tư về.

Mà Vạn Thanh còn lại là lập tức kêu lên, "Ta đây có việc làm, ngươi nhận sao?"

Mà Vạn Thanh nhìn thấy Vạn Lam suy tư dằng dặc, nhất thời sẽ không thoải mái, "Thế nào? Ngươi lại không nhớ bỏ ra kia mấy người Linh Tinh? Bằng không đại bá ngươi tới vắc?"

Vạn Lam thấy Vạn Thanh vẻ mặt tức giận, đáy lòng nhất thời hoảng hốt, sau đó không ngừng bận rộn gạt đầu, "Có thể có thể, liền muốn tiểu tử này."

"Tiểu tử, công người việc làm có làm hay không?" Vạn Lam chỉ vào tại Vạn Thanh trên lưng lão nhân gia.

"Làm làm làm!" Diệp Nhiên gạt đầu, hấn chờ chính là cái này.

"Nhiều ít Linh Tinh?" Vạn Lam nhìn Diệp Nhiên, đáy lòng hiện lên nói thầm, nếu như người này công phu sư tử ngoại, ta đây sẽ không muốn, thà rằng chính mình mệt mỏi điểm.

"100 Linh Tinh 50 Linh Tinh!" Diệp Nhiên thấy kia Vạn Lam một bộ bụng dạ hẹp hòi dằng dặc, lập tức đổi giọng, cái này 50 Linh Tinh quả thực chính là Bạch bang bạn, Diệp Nhiên không tin hấn không tiếp thụ.

"Thành giao!" Vạn Lam vừa nghe, ánh mắt nhất thời sáng ngời, có thể tiết kiệm hạ Linh Tinh đối với hấn mà nói quả thực chính là tin mừng.

"Vây là tốt rồi." Thấy sự tình hoàn thành có chút Viên mãn, Diệp Nhiên không khỏi thở phào một cái.

"Đối, nói ngươi vì sao ăn mặc món lớn như vậy bảo tử?" Vạn Thanh nhìn Diệp Nhiên cái này phó quái dị trang phục, lập tức lên tiếng hỏi.

"Kia đó là bởi vì ta tại sơn mạch trong nhiệm Bích tử độc thêm nọc độc, trên người trường chút xấu xí vết tích, cho nên tiểu mới đưa thân thể mình cho bao được nghiêm nghiêm thật thật." Diệp Nhiên con ngươi đảo một vòng, lập tức cho ra đáp án, "Công tử muốn nhìn sao?"

"Không cần không cần!" Vạn Thanh sắc mặt nhất thời biến đổi, kia dính có Bích tử độc thêm nọc độc người, kia phó dữ tợn kinh khủng dằng dặc hấn cũng đã từng thấy qua, bây giờ suy nghĩ một chút đều lòng còn sợ hãi, bất quá hoàn hảo là cái này độc cũng sẽ không lây cho người khác, Vạn Thanh cũng không có vì vậy mà khiến Diệp Nhiên rời đi.

"Nhanh lên qua đây công người."

"Hảo hảo hảo, tiểu cái này tới." Diệp Nhiên bước nhanh về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Tập kỹ

"Chúng ta đây là đi nơi nào?" Lưng đeo lão nhân Diệp Nhiên đi theo đi ở phía trước Vạn Lam cùng Vạn Thanh, sau đó đột nhiên nhớ tới chuyện này mục đích nơi.

"U vẫn trong dãy núi bộ." Không có lão nhân gia, Vạn Thanh có vẻ rất là dễ dàng, hấn rên rỉ tiểu khúc thích ý đáp trả.

"Cái gì?" Diệp Nhiên ần nấp tại dưới hắc bào mặt đột nhiên run một chút, hấn nuốt nuốt nước miếng, sau đó không xác định hỏi, "Ta không nghe lầm chứ? Chính xác u vẫn trong dãy núi bộ?"

"Đúng vậy." Vạn Thanh gạt đầu, đột nhiên bên cạnh Vạn Lam không ngừng mà cho hấn dùng đến nhan sắc, Vạn Thanh giọng nói trong nháy mắt biến đổi, "Ngươi hỏi nhiều như vậy làm gì? Thu chúng ta Linh Tinh liền nghiêm túc làm việc, không thì cẩn thận hai chúng ta giết chết ngươi!"

Nghe được Vạn Thanh kia nổi giận dùng ngôn ngữ, Diệp Nhiên chỉ phải cảm miệng trầm mặc không nói, thế nhưng đáy lòng cũng không đoạn hiện lên nói thầm, hai người này đầu óc không bệnh ah? U vẫn trong dãy núi bộ nguy hiểm trọng trọng, cường đại yêu thú toàn bộ ẩn nấp trong đó, đã biết biến mới 1 cái Thối Thế cảnh 9 tầng, 2 cái Khoách mạch cảnh 3 tầng, tiến nhập trong đó gặp phải Yêu thú hấn phải chết không thể nghi ngờ, trốn đều không có cơ hội trốn.

Đừng nói là trong dãy núi bộ, đã nói hiện nay ở vào vị trí, đã là sơn mạch ngoại vi phần cuối, lập tức liền muốn đi vào trung bộ phạm vi.

Phụ cận Yêu thú cũng là càng ngày càng lớn mạnh, trước đây trước Khoách mạch cảnh Đình phong mau tiếp cận mình văn cảnh Yêu thú, Diệp Nhiên đã nhìn thấy mấy đầu, bất quá vạn hạnh chính xác đều bị Diệp Nhiên cho né tránh đi qua.

Mà bản thân nhóm người này cứ như vậy quang minh chính đại đi lại, rất dễ đưa tới cường đại yêu thú tập kích, đến lúc đó vậy coi như phiền phức.

Diệp Nhiên hạ quyết tâm, chờ sẽ phát sinh cái gì ngoài ý muốn, mình tuyệt đối phải nhanh mang lão nhân gia lui lại, kia Vạn Lam cùng Vạn Thanh hẳn cũng mặc kệ chết sống.

Ngay Diệp Nhiên miên man bất định tới, sau lưng của hắn lão nhân gia lại mở miệng nói chuyện, "Ngoài... Nhưng thật ra là ta muốn tới nơi này."

"Ừ?" Diệp Nhiên hơi sững sờ, tròng lớn suy nghĩ con người về mặt không thể tưởng tượng nổi, lúc trước hắn còn buồn bực làm sao sẽ mang 1 cái già nua năm cao lão nhân gia tới đây nguy hiểm trọng trọng u Vân Sơn mạch, bây giờ lại chính xác lão nhân này nhà yêu cầu tới nơi này, thật là kỳ quái.

"Lão nhân gia người..." Diệp Nhiên há hốc mồm, sau đó thấp giọng nghi hoặc hỏi.

"Người nghe ta từ từ nói tới..." Tựa hồ là khó có được gặp phải 1 cái người hảo tâm, lão nhân gia đem chuyện đã xảy ra toàn bộ nói cho Diệp Nhiên nghe.

Nguyên lai lão nhân gia dưới trướng có một con trai, hắn thời kỳ thiếu niên chột được kỳ ngộ, thu được một quyển vô cùng cường đại Tiên thuật, tiện đà bởi vậy trở thành cao thủ bậc cung, bằng vào kinh người Tiên thuật rất nhanh đó là thành tựu một phen sự nghiệp.

Lão nhân gia vốn tưởng rằng thời gian hội như vậy hạnh phúc mỹ mãn, nào ngờ nửa tháng hắn lại được một tông cực kỳ hiếm thấy trọng bệnh, nhu cầu cấp bách trân quý hiếm lạ dược thảo trị liệu, lão con trai của người ta tìm lần Hạo Dương thành, không thể đạt được cần dược thảo, mà đúng lúc này có người báo cho biết hắn tại u vân trong dãy núi bộ ra mất lão nhân gia cần dược thảo, lòng nóng như lửa đốt hắn lập tức xuất phát đi trước su tầm.

7 ngày qua đi, lão nhân gia lại truyền tới con trai mình gặp nạn tin tức, thì thể bị cùng đi tu sĩ cho qua loa an táng tại u Vân Sơn mạch.

Cực kỳ bi thương lão nhân gia, bệnh tình càng thêm nghiêm trọng, vừa lúc đó, hắn làm ra một cái ngoài ý muốn quyết định, nghĩ muốn đi trước u Vân Sơn mạch là con trai mình một lần nữa xuống mồ.

Mà biết được tin tức này 2 cái cháu trai lập tức tới, đồng ý giúp đỡ lão nhân gia, dẫn hắn đi trước u Vân Sơn mạch, mà điều kiện còn lại là đem lão con trai của người ta làm đốc sức làm xuống tới to như vậy gia sản, cùng phân cho bọn hắn.

Lão gia nhân cảm giác mình đại nạn buông xuống, giữ lại cái này tài sản cũng là vô dụng, cho nên đáp ứng cái này Quý phu không quá lạnh.

Nào ngờ hai vị cháu trai lại ngoài ý muốn phát hiện lão con trai của người ta đem bộ kia vô cùng cường đại Tiên thuật giấu ở lão nhân gia trong tay, hai vị cháu trai trong nháy mắt liên tâm động, kia lão con trai của người ta có thể có hôm nay hoàn toàn chính là bởi bộ này Tiên thuật ban tặng, nếu là bọn họ tập được mũi tên này thuật, đây chẳng phải là...

Tâm mang ý xấu hai người, lập tức uy hiếp lão nhân gia, 1 cái công bố nếu không đem Tiên thuật giao ra đây, liền không mang theo hắn đi trước u Vân Sơn mạch, một cái khác thì nói, nếu lão con trai của người ta đã chết, mũi tên này thuật hẳn là do hai người bọn họ phát dương quang đại, để tránh khỏi đem mai một.

Lão nhi vô lực hắn rơi vào đường cùng, không thể làm gì khác hơn là đồng ý hai vị cháu trai yêu cầu, bất quá có vết xe đổ, mũi tên này thuật nhất định phải đến u vân trong dãy núi bộ, tìm được con của hắn chôn xương chỗ mới có thể giao ra đây.

Kết quả là, liền có như thế vừa ra.

"Đại bá, người loạn nói cái gì đó! ?" Đi ở phía trước Vạn Thanh đột nhiên quay đầu lại, sắc mặt khó xử nhìn lão nhân gia, "Cái gì Tiên thuật không Tiên thuật? Ta xem người là bệnh nguy kịch, đầu óc cũng theo hỏng."

"Còn người nữa tiểu tử, người có thể đừng nghe hắn hồ ngôn loạn ngữ, tin tưởng hắn chuyện ma quỷ, bằng không..." Nói lắm bả hết lão nhân gia, Vạn Thanh lại là tàn bạo uy hiếp Diệp Nhiên một phen.

Diệp Nhiên không ngừng bận rộn gật đầu, "Đương nhiên sẽ không, đương nhiên sẽ không, ta cái gì chưa từng nghe."

Ghé vào Diệp Nhiên phía sau lão nhân gia giọng nói yếu ớt niệm một câu, "Vốn chính là..."

Diệp Nhiên đương nhiên tin tưởng lão nhân gia theo như lời mà nói, cái này 2 nam tử trẻ tuổi số một thì không phải là thứ tốt gì, dĩ nhiên đối với mình thân bá phụ như vậy vô tình, thật là xem Diệp Nhiên trong lòng nổi trận lôi đình, Nhược không phải là bởi vì lão con trai của người ta chôn xương chi địa vị trí tại trong tay bọn họ, Diệp Nhiên đã sớm tiến lên đưa bọn họ dạy dỗ một trận.

Mà Vạn Lam còn lại là xem Diệp Nhiên liếc mắt, sau đó đổi về Vạn Thanh nháy mắt.

Vạn Thanh lập tức đi tới Vạn Lam bên cạnh, hai người thấp giọng mưu đồ bí mật đến cái gì.

Diệp Nhiên thiêu thiêu mi, khóe miệng hiện ra lóe một cái khinh miệt đáng tươi cười, đây cũng là muốn lên diễn giết người diệt khẩu tình tiết.

Hai gã Khoách mạch cảnh 3 tầng tu sĩ. Diệp Nhiên có tuyệt đối lòng tin đem đánh gục, tạm thời không đề cập tới Diệp Nhiên chịu đựng qua Long Linh Khoách mạch dịch cô động thân thể, gọi hai người bọn họ tu vi, Diệp Nhiên tin tưởng hiện tại thời khắc này, Khoách mạch phương pháp còn cũng không có phổ cập, bọn họ không thể nào là như Triệu Văn Thiên thông thường, có cường hãn lực lượng.

Cho nên, 2 cái chưa từng tu luyện qua Khoách mạch phương pháp Khoách mạch cảnh 3 tầng tu sĩ, Diệp Nhiên đối phó bọn họ thật đúng là không nói chơi.

Diệp Nhiên nâng nâng lão nhân gia thân thể, khiến ngoài vẫn duy trì thoải mái hơn tư thế, bỗng dừng, phía trước Vạn Lam cùng Vạn Thanh đột nhiên dừng lại.

Diệp Nhiên cũng đồng dạng dừng lại, về mặt cảnh giác nhìn mưu đồ bí mật hoàn tất hai người, hiểu kỳ bọn họ là nghĩ trình diễn kia vừa ra.

"Chúng ta trước dừng lại nghỉ ngơi một chút." Vạn Lam đối về Diệp Nhiên nói, "Phía trước đã mau vào vào u vân trong dãy núi bộ, ta sợ có cường đại yêu thú ẩn núp, cho nên muốn khiến Vạn Thanh đi vào tra xét một phen."

Hiện ở phía sau dừng lại tra xét? Diệp Nhiên liếc liếc phát khô môi, sau đó bất động thanh sắc gật đầu, "Không thành vấn đề, 2 vị công tử."

"Vậy được, các người trước đến nơi đây nghỉ ngơi một hồi, ta đi một lát sẽ trở lại." Vạn Thanh thấy thế, trong mắt hiện lên một tia tinh quang, lập tức đối về Diệp Nhiên nói, sau đó xoay người rời đi, hướng phía phía trước đi tiến.

Nhìn xa xa dần dần tiêu thất Vạn Thanh, Diệp Nhiên hai mắt hơi nheo lại, các người đến tốt cùng nếu muốn làm cái gì tạp kỹ?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Có cổ quái

Diệp Nhiên công lão nhân gia, Vạn Lam ngồi ở một bên, lẳng lặng nhìn Vạn Thanh tiêu thất phương hướng.

"Vạn... Vạn Thanh, hắn đi làm gì a?" Tại Diệp Nhiên trên lưng lão nhân gia đột nhiên mở miệng hỏi, thanh âm kia suy yếu thương cảm, khiến người ta không nhận được nghĩ đến thiêu đốt đến phản cuối ngọn nến.

"Đại bá, Vạn Thanh hắn đi phía trước dò đường, cho chúng ta bài trừ nguy hiểm." Vạn Lam nhìn buồn ngủ lão nhân, khoe miệng nhận không được hiện ra lướt một cái băng lãnh vui vẻ.

Diệp Nhiên đem đây hết thấy xem tại đáy mắt, thân thể nhận không được hơi lay động một phen.

Thấy Diệp Nhiên tựa hồ có chút phiền nộ, Vạn Lam đối về Diệp Nhiên cười cười, không nói gì thêm.

Âm mưu chính thiệp sách! Tuyệt đối có cổ quái, Diệp Nhiên biến sắc, cái này rồi đi Vạn Thanh tuyệt đối là đi âm thầm làm phá hư, nếu muốn mưu hại lão nhân gia.

"A..." Kia ghé vào Diệp Nhiên trên lưng lão nhân gia có chút suy yếu nên phải một tiếng, Diệp Nhiên nghe được đáy lòng hoảng hốt, lúc trước lão nhân này còn có thanh tĩnh thần trí, biết mình 2 cái cháu trai không chính xác thứ tốt gì, hiện tại lại không có thể nhận trong đó không thích hợp.

Xem ra lão nhân gia kiên trì không bao lâu, được mau nhanh hoàn thành lão nhân gia nguyện vọng!

Bỗng nhiên, lão nhân gia hô hấp càng ngày càng yếu, Diệp Nhiên sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, trái lại Vạn Lam mặc dù là nhìn thấy lão nhân gia bộ dáng này, cũng hoàn toàn không có bất kỳ phản ứng nào, giống như là chuyện gì chưa từng phát sinh một dạng.

"Lão nhân gia, lão nhân gia!" Diệp Nhiên đem lão nhân gia nằm thẳng dưới đất, nhẹ giọng gọi.

Lão nhân kia nhà nghe được Diệp Nhiên hô hoán, bỗng dừng mở khăn khăn hai mắt, "Sao... Thế nào sao? Ta sắp không được sao?"

Nói, lão nhân gia nhận không được ho khan vài tiếng.

"Người không có việc gì, có khỏe không?" Diệp Nhiên nhìn lòng nóng như lửa đốt.

"Không quan hệ, " lão nhân kia nhà từ bên hông trữ vật phù nội lấy ra 1 cái bình nhỏ, sau đó đổ ra một quả hoàng sắc lớn chừng trái nhãn đạn được, dùng xuống bụng, "Ta còn có thể kiên trì."

Dùng qua đan được sau lão nhân gia trên mặt hiện ra lướt một cái không khỏe mạnh đồ ửng, nhưng là cả người trạng thái tinh thần nhưng không biết tốt gấp bao nhiêu lần.

"Đây là..." Diệp Nhiên có chút kinh ngạc nhìn kia gần như tinh thần chấn hưng lão nhân.

"Đan được." Lão nhân gia chậm rãi nói, sau đó lại bỏ sung, "Có hại."

Diệp Nhiên gật đầu, trong nháy mắt minh bạch hẳn dùng đan được công hiệu là cái gì.

Mà một bên Vạn Lam còn lại là nghiêng đầu sang chỗ khác, tựa hồ rất rõ ràng cái này gần đất xa trời lão nhân có loại đan được này.

Nhìn thấy lão nhân gia kiên trì qua đây, Diệp Nhiên cuối cùng là thở phào một cái, hẳn thấy, nhất định phải lão nhân gia tự mình chứng kiến con của hắn một lần nữa xuống mồ, chuyện này mới coi như là hoàn mỹ.

Thời gian từ từ trôi qua, ngay Diệp Nhiên suy tư tới, xa xa lại truyền đến một trận hoảng loạn tiếng bước chân.

Diệp Nhiên cùng Vạn Lam đồng thời giữa ngừng đầu lên, theo tiếng kêu nhìn lại.

Từ đây bụi gai cây trong rừng thoát ra một người tới, người nọ quần áo xốc xếch, tóc tai bù xù, xem ra cực kỳ thương cảm, như là gặp nạn đó thật lớn tai nạn.

Ngay Diệp Nhiên hiếu kỳ nghi hoặc nhìn chăm chăm đạo kia có chút thân ảnh quen thuộc lúc, người nọ thất tha thất thểu hướng phía bọn họ đã chạy tới, một bên chạy còn một bên hô, "Ca, nhanh lên một chút cứu ta!"

Vạn Thanh! Diệp Nhiên con người co lại, cái này dĩ nhiên là lúc trước ly khai không được một khắc đồng hồ Vạn Thanh!

Thế nào biến thành cái này phó bộ dáng chật vật?

"Vạn Thanh, người thế nào?"

Vạn Lam nhìn thấy bộ dáng này Vạn Thanh, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, biểu hiện ra lại làm ra một bộ lo lắng đáp nghênh đón.

"Yêu thú!" Vạn Thanh cao giọng la lên.

Kỳ thực không cần Vạn Thanh la lên, Diệp Nhiên cũng biết Yêu thú đến, bởi vì đến Yêu thú thật sự là quá to lớn.

Yêu thú kia chiều cao không biết mấy phần, trạng vào đây leo vắn vẹo, thể nhưng kia độ cao lại có thể so với tường thành, hành tẩu trong lúc đó đem xung quanh cây cối phá hủy không còn một mảnh âm thể nơi tay cuồng vọng gia có.

Một đôi xanh mượt ánh mắt xuất hiện, tiếp theo yêu thú kia liền lao ra trong rừng, biểu diễn ra kia chân thân.

Một đầu sinh trưởng hắc sắc lân phiến cự xà đối về Diệp Nhiên gào thét, một cổ tanh hôi mùi trong nháy mắt tản mát ra.

Diệp Nhiên nhất thời biến sắc, dĩ nhiên lại là xà loại này ác tâm Yêu thú, lần này lại bất đồng lần trước, trước mắt đầu này hắc Xà Yêu thú tu vi thể nhưng đạt được Khoách mạch cảnh, uy lực không phải chuyện đùa.

Mà một mực đi theo Diệp Nhiên bên cạnh lão nhân gia sắc mặt càng biến đổi, hẳn chẳng qua là một người bình thường, kia ra mắt dù tợn kinh khủng như vậy Yêu thú, trong nháy mắt liền có chút bị hù dọa tới.

"Cái này... Đây là cái gì tình huống?" Hắn run run chỉ vào đầu kia to lớn cự thú hỏi.

"Đại bá, phía trước cất dấu một đầu thật lớn Yêu thú, hiện tại không cần thận bị ta cho giật mình tỉnh giấc." Vạn Thanh cùng Vạn Lam song song đứng thẳng, sau đó cho lão nhân giải thích tình huống.

"Kia, vậy phải làm sao bây giờ?" Lão nhân gia trong nháy mắt chân tay luống cuống, tuy rằng biết rõ u Vân Sơn mạch nguy hiểm trọng trọng, đã làm đủ chuẩn bị tâm lý, thể nhưng tự mình kiến thức Yêu thú, hãy để cho hắn rơi vào trong hốt hoảng.

"Không có việc gì, đại bá, chính là một đầu Khoách mạch cảnh Yêu thú, ta và Vạn Thanh hai người liên thủ liền có thể đem tiêu diệt." Vạn Lam nhìn con yêu thú kia, lãnh tĩnh nói.

Tiêu diệt? Diệp Nhiên nhìn không được lúc đầu, cái này Khoách mạch cảnh Yêu thú cũng không phải là dễ dàng đối phó như thế.

"Đại bá người an tâm đến nơi đây chờ một lát, chờ chúng ta đem Yêu thú cho tiêu diệt, lập tức liền dẫn người đi tìm Hoa đại ca chôn xương chi địa." Vạn Thanh khó miệng hiện ra lướt một cái lãnh ý, sau đó đối về Diệp Nhiên nói, "Còn không qua đây hỗ trợ?"

Diệp Nhiên không có nói cái gì đó, trực tiếp đi tới, yêu thú này đã đem bọn họ một đám người để mất tới, nếu muốn thoát đi chính xác không có khả năng.

Vạn Lam cùng Vạn Thanh đồng thời giữa từ từ vật phù nội lấy ra vũ khí mình, một người cầm kiếm, một người cầm đao; mà Diệp trong trường hợp đó chính xác bàn tay trần.

Ba người đồng thời hướng phía hắc xà giết qua đi.

Đinh đinh đang đang!

Một phen thế công xuống tới, Diệp Nhiên không phải không thừa nhận, Vạn Lam cùng Vạn Thanh hai người thật đúng là có chút tài năng, hai người mặc dù nói chiến lược thông thường, thế nhưng phối hợp lại thật là đem hai người chiến lược để thắng không chỉ một bậc thang.

Mà bàn tay trần Diệp Nhiên không có dùng huyết mạch chi lực, mà là tìm kiếm đến cơ hội tìm hắc sắc bạc nhược vị trí công kích tới.

Bị Diệp Nhiên liên tục bắn trúng ba lần chỗ hiểm, hắc xà nhện không được bị đau, thân thể điên cuồng gãy dựa, xanh mượt con người gắt gao nhìn chăm chăm Diệp Nhiên.

Kế tiếp vài lần tiến công, hắc xà đem trọng tâm đặt ở Diệp Nhiên trên người, thế nhưng Diệp Nhiên bằng vào cao siêu thân pháp, sững sờ chính xác tránh né.

"Tiểu tử này..." Vạn Lam cùng Vạn Thanh hai người liếc nhau, đều từ đối phương trong mắt nhìn ra một vẻ kinh ngạc, cái này Thối Thế cảnh 9 tầng gia hỏa so với bọn hắn trong tưởng tượng lợi hại hơn nhiều, bất quá không có gì dùng, người đứng là vẫn còn muốn chết!

Lại là một phen liên hợp tiến công, hắc xà liên tục bại lui, đã xuất hiện một mối.

Diệp Nhiên nhìn đứng ở phía trước mình Vạn thị huynh đệ, đáy lòng nhện không được sinh ra một tia nghi hoặc, trận chiến đấu này bản thân không có ra cái gì lực, nhưng có thể dễ dàng đem hắc xà làm cho bộ dáng này, hoàn toàn là dựa vào hai người bọn họ, bọn họ liên tiếp vài lần đoán được hắc xà động tác, xem ra đối về hắc xà đặc biệt giải a!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Phòng ngự linh khí

Trong rừng cây cỏ cao to, cành rườm rà Lá cây, đem ánh nắng ngăn che nghiêm nghiêm thật thật.

Ở đây không có gió, có vẻ có chút ẩm ướt hôn ám.

Diệp Nhiên nhìn kia đã vết thương chống chất hắc xà, trong đầu không ngừng suy tư về về cái này hắc lười rắn hơi thở, hẳn tựa hồ tại Nguyệt Hoa học viện nghe giảng bài lão sư đề cập tới yêu thú này, thế nhưng Diệp Nhiên đối với nó ấn tượng cũng không sâu lắm khắc.

"Cùng tiến lên." Quay đầu lại liếc mắt nhìn khăn trương nhìn chăm chăm ở đây lão nhân, Vạn Lam nhện không được chăm chú trong tay đầu màu trắng bạc trường kiếm, khoe miệng cong lên một tia cười lạnh.

Vạn Lam cầm trường kiếm dẫn đầu xông lên, hẳn một kiếm đâm trúng hắc xà chỗ hiểm chỗ, yêu xà bị đánh trở tay không kịp, phát ra từng đợt gào thét, trong miệng tỏ khắp ra tanh hôi hương vị.

"Cơ hội tốt!" Diệp Nhiên trước mắt sáng ngời, kia hắc xà vận vẹo giữa đem kia lúc trước sở thụ đến vết thương nặng nhất 1 cái bộ vị, cho hiển lộ ra, kia vết thương có chừng 5 thước dài, một thước sâu, máu chảy đầm đìa rất là kinh khủng, thế nhưng chỉ cần từ nơi này phát ra cường đại một kích, hắc xà hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Diệp Nhiên nhìn kia gãy dựa hắc xà, yên lặng tính toán quan điểm cùng với lực đạo.

3 hơi thở qua đi, Diệp Nhiên khoe miệng hiện ra lướt một cái dáng tươi cười, hẳn muốn đem hắc xà chém giết sống lại làm đệ nhất độc sau!

Diệp Nhiên đầu ngón chân nhẹ một chút mặt đất, thân hình bạo lướt ra, giống như một đạo hắc sắc tia chớp, rộng thùng thình hắc bào bay phát phới; trong chớp mắt hẳn đó là đi tới hắc xà chỗ hiểm chỗ, khoe miệng cong lên một tia cười lạnh, ba động yếu ớt Lôi quang khi hẳn ẩn nấp tại tay áo trong trên tay hiện lên.

"A!" Diệp Nhiên ngưng tụ Lôi Điện chi lực, theo một tiếng quát nhẹ, hẳn quả quyết lộ ra bàn tay, tinh chuẩn hướng kia hắc xà trọng thương chỗ đâm ra.

"Huu huu huu!"

Liên tại thời khắc này, một đạo gào thét bén nhọn thanh âm vang lên, Diệp Nhiên cái lỗ tai hơi mấp máy, kia hô khiếu chi thanh càng ngày càng gần, dĩ nhiên là hướng Diệp Nhiên trực tiếp mà đến.

Diệp Nhiên sắc mặt không khỏi biến đổi, thân hình hơi dừng lại một chút, lại thấy một bả hắc sắc trường đao hướng bản thân kéo tới.

Vạn Thanh!

Đối mặt thế tới rạo rạt tập kích, Diệp Nhiên phải đình chỉ thể công, thân hình hần lay động, đứng ở 1 cái đại thụ trên cây khô, trên cao nhìn xuống nhìn Vạn Thanh, trong mắt tràn đầy hàn ý, "Vạn công tử, ngươi làm cái gì vậy?"

"Không có gì, ngươi không cần nhiều quân!" Vạn Thanh nhìn Diệp Nhiên, khóe miệng hiện ra một tia cười lạnh.

"Ngươi!" Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, tự mình ra tay rõ ràng có thể đem hắc xà cho chém giết, thế nhưng Vạn Thanh lại ngăn cản bản thân, cái này rõ ràng cho thấy nghĩ đùa giỡn thủ đoạn hãm hại lão nhân kia nhà!

Đúng lúc này, cùng hắc xà độ sức đến Vạn Lam lại đột nhiên cao giọng la lên, "Mau lui lại!"

Xung quanh Linh khí trong nháy mắt bạo động, cấp tốc hướng phía hắc xà làm chỗ ngồi hội tụ đi.

Diệp Nhiên trong lòng không khỏi vừa nhảy, lập tức theo tiếng kêu nhìn lại.

Kia hắc xà dính đầy huyết dịch thân thể điên cuồng gầy dựa, cặp kia xanh mượt con ngươi bây giờ trở nên đặc biệt thâm người, kia liệt mở đỏ tươi miệng rộng, lục sắc hào quang tại trong miệng nó hội tụ, sau đó cấp tốc phụt lên ra, một đạo đường như thùng nước cao thấp lục sắc quang trụ hướng phía Vạn Lam cùng Vạn Thanh phóng tới.

Vạn Lam cùng Vạn Thanh một người một cái phương hướng, đồng thời lánh.

Bất quá mặc dù phản ứng cấp tốc, như trước bị hắc xà lục sắc quang trụ dư ba cho bắn trúng thân thể.

Hai người đồng thời phát ra kêu đau một tiếng, tuy rằng thụ thương, thế nhưng cũng không trọng yếu, không có thể ảnh hưởng bọn họ cái gì.

Phương này hướng! Diệp Nhiên sắc mặt nhất thời biến đổi, Vạn Lam cùng Vạn Thanh hai người hậu phương đứng lúc là lão nhân gia làm chỗ ngồi.

Nguy hiểm!

Diệp Nhiên sắc mặt tái nhợt, nhìn đạo kia hướng lão nhân kích động đi quang trụ, sắc mặt hiện ra một cỗ cảm giác vô lực, không kịp!

Mà Vạn Lam cùng Vạn Thanh hai người còn lại là mặt không biểu tình nhìn tràn ngập nguy cơ lão nhân gia, một điểm vẻ lo lắng cũng không có.

Đám người kia! Diệp Nhiên chăm chú nắm tay, trên mặt hiện ra lướt một cái sát ý.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, xa xa một trận đất rung núi chuyển, khói đặc cuộn cuộn, Khoách mạch cảnh Yêu thú kiệt lực một kích quả nhiên không giống tâm thường!

Diệp Nhiên đen gương mặt, loại này mệnh lực đạo, lấy trước mắt hần loại này thể chất đón đỡ mà nói, biết chịu không nhỏ thương, kia chớ nói chi là 1 cái tay trái gà không chặt lão nhân!

Đây hết thảy, đều là Vạn thị hai huynh đệ tạo thành!

Diệp Nhiên trong mắt sát cơ bắt đầu khởi động đến [tổng vô hiệp] thổ Thần làm nhân duyên.

Mà kia hắc xà đang nhìn chăm chăm Diệp Nhiên ba người bọn họ, thân hình nhện không được hướng lui về phía sau, kia cũng minh bạch giờ này khắc này kia không có phần thắng đáng nói.

Diệp Nhiên quay đầu lại, một cỗ sát ý đem kia hắc xà bao phủ.

Kia hắc thân rắn từ trong nháy mắt run lên, như lâm đại địch, tại kia trong mắt, cái này thân mặc hắc bào Nhân Loại Viễn so lúc trước hai người kia còn nguy hiểm nhiều.

Không chút do dự! Hắc xà lập tức tuyển chọn lui lại, thân hình khổng lồ cấp tốc vận vẹo, nhìn như công kênh, thế nhưng tốc độ lại không chậm chút nào.

Diệp Nhiên giấu ở tay áo trong tay ngưng tụ ra 8 miếng hình thoi Lôi Điện tinh thể, sau đó bỗng nhiên ném

8 miếng Lôi Điện tinh thể song song thành một cái đường thẳng, hướng phía hắc xà bắn xuyên qua.

"Phốc thử!"

"Phốc thử!"

"Phốc thử!"

...

Toàn bộ trúng đích, kia hắc thân rắn hình trong nháy mắt đình chỉ bất động, sau đó thân thể phát ra từ sắc hào quang.

Một cổ chửi nào kiêu ngạo vào lúc trước hắc xà phát ra kiệt lực một kích khí tức truyền đến.

"Ầm ầm!"

8 đạo liên tiếp tiếng nổ mạnh, đem hắc xà thân hình khổng lồ cho nổ thành mảnh vụn, hắc xà cựa trên không trung khói đen bốc lên, tản mát ra tanh tưởi hướng vị.

"Người đây là..." Vạn Lam cùng Vạn Thanh hai người đồng thời cả kinh, chột kinh hãi nhìn Diệp Nhiên.

"... Tiêu hao linh khí" Diệp Nhiên trầm mặc chỉ chốc lát, sau đó giải thích một câu.

Nghe được Diệp Nhiên mà nói, Vạn Lam cùng Vạn Thanh hai người đồng thời thở phào một cái, cái này nếu như Diệp Nhiên chân thật thủ đoạn, vậy coi như không xong.

"Hừ." Vạn Thanh nhìn Diệp Nhiên, chột hừ lạnh, thấp giọng thầm thì, "Bất quá là duy nhất tiêu hao đồ vật thôi, lại không phải là mình bản lĩnh, bị cho là cái gì..."

Mà lão nhân kia làm chỗ ngồi khói mù tiêu tán, Diệp Nhiên thân hình đột nhiên chấn động, bởi vì hắn thấy xa xa tản mát ra một đạo ánh sáng màu vàng mang, trong ánh sáng mờ mờ có người ở lay động.

Diệp Nhiên trong lòng nhất thời vừa nhảy, thân hình tăng vọt, lập tức xông lên.

Đó là tại đây hôn ám trong không gian, Diệp Nhiên cũng không có phát hiện bị hắc xà lục sắc quang trụ quét ngang mà qua địa phương, bốc hơi lên một đạo lục sắc sương mù.

Đội Diệp Nhiên đạt được, phát hiện lão nhân gia dĩ nhiên lông tóc không tổn hao gì, 1 cái ánh sáng màu vàng mạc hình thành 1 cái ngược cái hạ nửa cung tròn cầu, đem cho bao phủ ở bên trong.

"Lão nhân gia, người không sao chứ." Diệp Nhiên vội vội vàng vàng hỏi.

Lão nhân kia nhà lắc đầu lắc đầu, sắc mặt có chút tái nhợt, đại khái là bị dọa đến, "Ta không sao."

Lúc này Diệp Nhiên mới phát hiện lão nhân gia trước ngực đeo một khối hoàng sắc ngọc bội, ngọc bội đang phát ra ra nhu hòa hào quang.

Lúc này phòng ngự linh khí! Diệp Nhiên nhất thời minh bạch, đây là một cái tương tự với Giang Thiên giao cho hắn lục sắc hạt châu, có đồng dạng phòng ngự công hiệu, chỉ bất quá cái này là tự động gây ra, mà Diệp Nhiên là dựa vào bản thân đem kích hoạt.

Xa xa Vạn Lam cùng Vạn Thanh đồng thời đi tới, tuyệt không kinh ngạc, hai người bọn họ đã sớm dự liệu được lão nhân gia có thủ đoạn gì.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Suy tính một chút

"Đại bá, người không sao chứ." Vạn Lam cùng Vạn Thanh hai người trên mặt làm làm ra một bộ quan tâm dấp dấp tới, đứng ở một bên Diệp Nhiên xem đầy lòng buồn nôn, thật là đối trá, Nhược không phải là các người 2 cái cố ý hại, hội dẫn đến hôm nay bộ dáng này sao?

"Ta không sao." Lão nhân gia lòng còn sợ hãi phát tay một cái, sau đó lẩm bẩm nói, "Đây là Yêu thú sao? Con ta trước đây chính là cùng cái này kinh khủng sinh vật cùng một chỗ chiến đấu sao?"

Nguy hiểm giải trừ, kia màn sáng tiêu thất, hóa thành một luồng hoàng sắc cát lịch dung nhập lão nhân gia trước ngực trên ngọc bội mặt từ trong biển mờ trên hắc da sau.

"Đại bá, ta xem ngươi chịu không nhỏ kinh hãi, tạm thời trước nghỉ ngơi một hồi, nữa đi tới ah." Vạn Lam nhìn hôn ám liếc chung quanh, sau đó lại làm 1 cái khiến Diệp Nhiên nghĩ rất cổ quái động tác.

Diệp Nhiên nhìn hắc mũi mập má, tựa hồ đang suy tầm đến cái gì.

Đây là kỳ quái, Diệp Nhiên liếc liếc phát khô môi, có chút không rõ cho nên, hắn đang đợi cái gì không?

"Không tốt sao?" Lão nhân kia nhà lo lắng nhìn liếc chung quanh, hiển nhiên là không muốn dừng lại lâu, "Chúng ta còn là nhanh lên đi tới ah."

"Đại bá, ngươi xem trên bản đồ này ghi chú, chúng ta nữa hướng phía trước phương đi tới một đoạn lộ trình đi ra u vân trong dãy núi bộ, chỗ đó mới là chân chính đất nguy hiểm, đến lúc đó chúng ta không hơi làm nghỉ ngơi và hồi phục mà nói, gặp phải Yêu thú vậy coi như chơi xong." Vạn Thanh từ bên hông trữ vật phù nội lấy ra một phần bản đồ chỉ cho lão nhân gia xem.

Bản đồ! Diệp Nhiên trong lòng nhất thời vừa nhảy, lập tức ngừng đầu, dùng khước mắt dư quang quét liếc mắt, không vết tích, ai cũng không có phát hiện.

Kia bản đồ mặc dù có chút cũ nát rườm rà, cùng Diệp Nhiên trong tay bản đồ không phải là đồng nhất cái phiên bản, thế nhưng Diệp Nhiên hay là đang ngẩn trong nháy mắt đem cho khắc ở trong đầu.

Thoáng một đôi so, Diệp Nhiên liền biết lão con trai của người ta chôn xương chi địa vị trí.

Đã như vậy...

Diệp Nhiên khước miệng hiện ra một tia cười lạnh, vị trí ta đã biết được, cái này từ hai người các ngươi cũng không có cái gì giá trị lợi dụng.

Bị kiệt lực khuyên bảo lão nhân, phải đồng ý Vạn thị hai huynh đệ yêu cầu, trước nghỉ ngơi cả, sau đó đang tiếp tục đi tới.

Nhìn lão nhân gia, Diệp Nhiên đáy lòng lại có chút do dự, đã biết dạng xuất thủ đem hai người bọn họ đánh chết, có thể hay không khiến lão nhân đáy lòng khó chịu.

Lúc này, một cỗ nhàn nhạt mùi thơm lạ lung truyền đến.

Vạn Lam cùng Vạn Thanh hai người trên mặt hiện ra hưng phấn thần sắc, khước miệng cong lên, tựa hồ là có âm mưu gì thực hiện được.

Mà Diệp Nhiên vô cùng kinh ngạc nhìn hai người bọn họ, cái này mùi thơm lạ lung hắn cũng nghe thấy được, thế nhưng cái này cỗ hương vị cũng không có cái gì đặc biệt, đối Diệp Nhiên mà nói không độc vô hại.

"Ồng!"

Tại Diệp Nhiên nghỉ hoặc không giải thích được thời điểm, lão nhân gia trên người ngọc bội hiện ra hào quang, màn sáng trong nháy mắt tạo ra, đem lão nhân vì bảo vệ ở.

"Đây là..." Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, ngọc bội kia hiển nhiên là bị nguy hiểm mới có thể mở ra, chẳng lẽ cái này bay tới hương vị có cái gì cổ quái sao?

Lão nhân kia tựa hồ cũng bị bất thành linh trạng hướng cho dọa cho giật mình, hắn không rõ cho nên nhìn cái này tạo ra màn sáng, "Đây là cái gì tình huống?"

"Không có việc gì, đại bá." Vạn Lam cùng Vạn Thanh hai người khuyên giải nói, gọi hắn không cần lo lắng.

Mà Diệp trong trường hợp đó chính xác cảnh giác nhìn hai người bọn họ, hiển nhiên mùi thơm này đối với tu sĩ mà nói chính xác vô hại, thế nhưng đối với không có tu hành qua người bình thường mà nói liền là một loại độc.

Bất quá, có ánh sáng mạc chống, lão nhân gia sẽ không có chuyện.

Kia màn sáng chiếu rọi xuống, một luồng sợi thanh sắc khói mù ra bọn hắn bây giờ phạm vi nhìn ở giữa.

"Thanh sắc?" Diệp Nhiên đột nhiên nhớ tới kia bị hắn chém giết hắc xà, không hề nghi ngờ, đây là kia hắc xà giờ trò quỷ.

Vạn Lam cùng Vạn Thanh hai người đang đứng ở đó màn sáng phía trước, thần tình có chút khẩn trương nhìn kia bị màn sáng cắt đứt thanh sắc khói mù trước hôn nhân sau yêu: Bá đạo tổng tài tiểu Kiều thê.

Qua mấy hơi thở thời gian, kia thanh sắc khói mù dĩ nhiên xuyên thấu qua tầng kia màn sáng, tiến nhập bên trong, lão nhân hô hấp giữa liền đem kia thanh sắc khói mù hút vào trong cơ thể.

"Thành!" Vạn Lam cùng Vạn Thanh hai người thấy thế, hưng phấn huy huy quyền đầu.

Một chút linh tinh đoạn ngắn hiện lên tại Diệp Nhiên trong đầu, hần đột nhiên nhớ tới cái kia bị hấn chém giết hắc xà địa vị.

Huyền Minh xà, một loại ưa thích ẩn nấp tại âm lãnh ẩm ướt chi địa xà loại, thân hình khổng lồ, có thể so với tinh thiết thân thể, mạnh nhất chiêu thức chính là phụt lên một đạo cường đại sóng xung kích, sóng xung kích đảo qua chi địa, hội sinh ra một loại xuyên thấu tính rất mạnh khói độc.

Kia khói độc đối tu sĩ vô hại, thế nhưng đối với người bình thường mà nói, có thể nói là trí mạng, có thể sản sinh mê huyền hiệu quả, mê huyền hiệu quả sau khi chấm dứt, trúng độc người lập tức bỏ mình!

Hiển nhiên, lão nhân đã trúng độc; Diệp Nhiên nhìn sắc mặt ửng hồng, ánh mắt mê ly lão nhân, trong lòng không khỏi run lên, được lập tức cứu trị!

Mà Vạn Lam còn lại là ngồi xổm người xuống nhìn thần chí không rõ, xuất hiện ảo giác lão nhân, nhẹ giọng hô hoán, "Đại bá... Đại bá người không sao chứ?"

Lão nhân kia môi nhúc nhích, muốn nói cái gì lại không có nói ra.

"Đại bá, vội vàng đem Tiễn thuật cho giao ra đây ah." Vạn Lam lúc này cấp bách khó dần nổi nói.

Mà lão nhân kia nhà dĩ nhiên ngoan ngoãn gật đầu, trong miệng lầm bầm nói, "Tốt... Tốt..."

Vạn Lam trên mặt lộ ra mừng rỡ biểu tình, "Vạn Thanh, chúng ta thành công, đại ca Tiễn thuật rốt cục muốn rơi xuống trong tay chúng ta đầu, đến lúc đó thực lực chúng ta sẽ đột nhiên tăng mạnh, trở thành một phương cường hào! Ha ha ha..."

"Đúng vậy, nhị ca, cái này đều nhiều hơn thua thiệt người ý kiến hay!" Vạn Thanh cười cười.

"Ha ha, cũng là người phối hợp tốt, đến lúc đó, huynh đệ chúng ta 2 cái liên thủ, tất nhiên có thể xông ra một phen sự nghiệp tới."

Vạn Lam cả người lại dò xét tiền thân tử, đối về thần chí không rõ lão nhân vừa muốn mở miệng, lại cảm giác mình phần eo một trận đau nhức, hần quay đầu lại, con người phóng đại nhìn dừng lại sau lưng tự mình người, "Người..."

"Người là tốt rồi tốt ngủ yên ah, nhà người nghiệp ta đây cái làm đệ đệ sẽ giúp người chăm sóc tốt." Vạn Thanh rút ra xen vào Vạn Lam bên hông chủy thủ, sau đó liền tiếp bỏ trên mây đao, thành công đem Vạn Lam cho đánh gục.

Vạn Thanh chậm rãi lau chùi bản thân dính đầy huyết dịch tay, khoe miệng hiện ra một tia cười lạnh, "Hai chúng ta quan hệ lúc nào trở nên tốt như vậy? Thật là làm người ta buồn nôn! Người cái này đồng cặn bả!"

Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, lúc này, hần cũng không rồi rảnh đi để ý tới hai người bọn họ huynh đệ trong lúc đó thù hận, cứu trị lão nhân mới là mấu chốt nhất.

Bất quá, Diệp Nhiên thân hình mới vừa khẽ động, Vạn Thanh có thể đứng ở Diệp Nhiên trước mặt, hần nhìn Diệp Nhiên, khoe miệng cong lên lóe một cái dáng tươi cười, "Người muốn làm gì?"

"Cứu người!" Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, hần Hàn đến thanh nói, "Huynh đệ các người 2 chuyện hư hỏng ta không muốn quản, thế nhưng người đừng ngăn trở ta cứu người!"

"Cứu người?" Vạn Thanh cúi đầu, trầm mặc một lát sau bỗng nhiên ngẩng đầu lên, hần cả khuôn mặt âm trầm như nước, thoạt nhìn đặc biệt thâm người, "Thế nào? Người cũng đứng kia Tiễn thuật có hứng thú?"

Đón đến, hần lại tiếp tục nói, "Cái này cũng khó trách, dù sao mọi người chính xác tham lam, ta cũng không trách người, thế nhưng..."

"Người cũng muốn điếm lượng một chút người là không có thực lực này nhưng chàm Tiễn thuật a..."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Tiễn thuật

Diệp Nhiên nhìn hấn, giấu ở trong tay áo nắm tay khách rung động.

"Người xác định người không đi cứu hấn? Hấn thể nhưng người thân bá phụ, còn nghĩ to như vậy gia sản phân cho người, người sẽ không một chút á náy sao?"

"Ngu xuẩn!" Vạn Thanh nhìn Diệp Nhiên nhàn nhạt phun ra hai chữ, khóe miệng hấn cong lên lướt một cái âm lãnh đáng tươi cười, "Ta ngay cả ta thân huynh đệ cũng dám giết, hấn lại bị cho là cái gì!"

"Còn nữa nói, nếu là hấn thật rất tốt với ta, nên đem Tiễn thuật giao ra đây, mà không phải cất giấu nắm bắt, khiến ta một trận khó chịu trước đừng nghĩ trốn!"

"Đừng, ta thật là ngu xuẩn a." Diệp Nhiên hít một hơi thật sâu, đem bao phủ ở đầu hắc bào cho cởi ra, sau đó lạnh lùng nhìn Vạn Thanh, phảng phất đối đãi người chết thông thường nhìn hấn, "Đĩ nhiên với người người này nói nhảm lâu như vậy."

"Người đây là" Vạn Thanh nhìn da huyết hồng Diệp Nhiên, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi, người này là nhân loại sao? Vì sao da chính xác huyết hồng?

"Chịu chết đi, người người này cận!" Nhìn trúng độc đã sâu lão nhân, Diệp Nhiên đáy lòng tức giận không ngừng đi lên trên, đối đãi người này cận hoàn toàn không cần khách khí.

Diệp Nhiên thân hình khẽ động, trong chớp mắt đó là đi tới Vạn Thanh trước người, "Phong liệt chương!"

Một chương bỗng nhiên đánh ra, mang theo kinh phong đem xung quanh lá rụng thổi trúng ào ào bay lên.

Vạn Thanh sắc mặt chợt biến đổi, mạnh cuồng gió thổi hấn gương mặt làm đau, Thối Thể cảnh 9 tầng tu sĩ bộc phát ra lực lượng dĩ nhiên kinh khủng như vậy?

Thấy né tránh không kịp, Vạn Thanh không thể làm gì khác hơn là đón đỡ một chương này.

Bằng bạc lực đạo cuốn sạch toàn thân hấn, thân hình hấn bị kiểm hãm, sau đó chợt lui mười mấy trượng, mới vừa rồi dùng hấn thân hình.

Lau khô miệng sừng Tiên huyết, Vạn Thanh nhìn Diệp Nhiên, đáy lòng nhìn không được hoảng hốt, dĩ nhiên hiện ra một cổ lùi bước chi ý.

"Hôm nay không giết người, nan giải mối hận trong lòng của ta!" Diệp Nhiên nhìn Vạn Thanh, ánh mắt băng lãnh.

"Quá càn rỡ người!" Vạn Thanh thấy Diệp Nhiên một bộ thế không bỏ qua đáng đáp, biết sự tình chưa có trở về chuyển chỗ trống, chỉ có thể kiên trì trên, không phải là người chết chính là ta vong!

Vạn Thanh thân hình khẽ động, đem lúc trước đánh lên Diệp Nhiên ném trường đao cho nắm trong tay, đây là hấn tiêu hao đại lượng Linh Tinh, chuyên môn gọi người cho luyện chế, thân đao trong còn trộn lẫn có thể làm cho vũ khí tự thân cường độ đề thăng mấy cái đẳng cấp từ thân sa, miễn cưỡng cũng coi là một thanh trân quý bảo đao.

Nhược tiểu tử kia thật chính là Thối Thể cảnh 9 tầng tu vi, chỉ phải cho ta một cơ hội, ta đây một cách tự tin một đao đem bị mất mạng! Vạn Thanh tàn bạo nhìn Diệp Nhiên, Diệp Nhiên tạo hình tuy rằng quái dị, thế nhưng cũng không có gì kinh thiên cử chi, cũng liền so người bình thường lực lượng vài phần thôi!

Cho mình kiên định một phen lòng tin, Vạn Thanh dẫn đầu xông lên, thân đao vũ động, phát ra tiếng xé gió

"A!" Vạn Thanh đi tới Diệp Nhiên trước mặt, thân thể nhảy lên thật cao, từ không trung khởi xướng công kích, "Lưu vân chém!"

Không khí chung quanh bắt đầu hỗn loạn, cường ** nhân khí hơi thở đem Diệp Nhiên cho bao phủ, màu đen kia trên thân đao mặt mang theo trận trận mất thường có thể thấy được khí lạnh.

Một kích này không phải chuyện đùa!

Vạn mắt xanh trong lóe ra hàn quang, hoàn mỹ sử xuất lưu vân chém khiến Vạn Thanh lòng tin tăng nhiều, hấn biết, Diệp Nhiên nhất định!

"Chút tài mọn!" Diệp Nhiên cong lên khóe miệng, hiện ra lướt một cái khinh miệt đáng tươi cười, hấn vung lên nắm tay, bỗng nhiên chém ra.

Nắm tay trực diện kia phong Hàn trường đao.

Vạn Thanh nhìn Diệp Nhiên dĩ nhiên vọng tưởng dùng huyết nhục nắm tay mặt đối với mình tinh luyện mà thành trường đao, trong miệng phun ra hai chữ, "Ngu xuẩn!"

Thế gian tại sao có thể có như thế kẻ ngu dốt, quả thực làm trò cười cho người trong nghề, Vạn Thanh khóe miệng hiện ra lướt một cái châm chọc đáng tươi cười.

Rất nhanh hắn nụ cười trên mặt biến mất, hắn nhìn mình tỉ mỉ luyện chế mà thành trường đao cùng Diệp Nhiên nắm tay tiếp xúc cùng một chỗ lúc, phát ra từng đạo "Răng rắc răng rắc" vỡ vụn chỉ thanh ái phi dùng vội chạy.

Đao kia thân dĩ nhiên nghiền nát! Vạn Thanh con người phóng đại, vẻ mặt khó có thể tin.

Mà kia nhìn như yếu đuối nắm tay lại lông tóc không tổn hao gì, dễ như trở bàn tay như đem trường đao triệt để phá hủy sau, trọng trọng rơi vào Vạn Thanh trên thân thể.

Vạn Thanh thân thể chấn động, trong cổ họng phát ra 1 cái âm tiết, liền không thể ra thanh, thân thể hắn dĩ nhiên nổ bể ra tới, một hồi huyết vũ hạ xuống.

Diệp Nhiên cấp tốc tránh lui, sau đó thở hồng hộc, cả người vô lực, một kích này tranh thủ Diệp Nhiên tất cả lực lượng! Tạo thành uy lực cũng là cực kỳ kinh khủng!

Không có nhiều dừng lại, Diệp Nhiên lập tức đi tới lão nhân bên cạnh.

Kia bảo hộ lão nhân màn sáng đã biến mất, lão nhân đang suy yếu nằm trên mặt đất, hơi thở mong manh.

"Lão nhân gia, người không sao chứ?" Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, sau đó nhẹ giọng la lên.

"Cho phép nhĩ, cho phép nhân huynh trở về sao?" Lão nhân kia nhà sắc mặt tái nhợt, môi phát thanh, kéo lại Diệp Nhiên, lần đem nhận thức làm bản thân chết đi nhĩ từ.

"Lão nhân gia, là ta a." Diệp Nhiên đem lão nhân nâng dậy, sau đó bị thông hô hoán.

"A nguyên lai là người a." Lão nhân gian nan giương mắt da, nhìn Diệp Nhiên quái dị tạo hình, cũng không kinh ngạc, đương nhiên có lẽ là vô lực kinh ngạc, hắn suy yếu nói, "Vạn Lam cùng Vạn Thanh đây?"

"Bị ta giết." Diệp Nhiên thành thật trả lời.

"" lão nhân gia trầm mặc chỉ chớp lát, thở dài một hơi sau, buồn vô cớ nhược thấ nói, "Giết cũng tốt "

Diệp Nhiên sắc mặt phức tạp, hắn biết lão nhân đã không cứu, bản thân ở giữa kịch độc, sau khi lại dùng không ít kích hoạt sinh mệnh đan dược, hiện nay lại trong Huyền Minh rắn độc, coi như là cho lão nhân cho dù tốt đan dược cũng cứu không hắn.

Trầm mặc một lát sau, lão nhân đột nhiên chống lên thân thể, từ bên hông lấy ra 1 khóa chỉ móng tay cái cao thấp hắc sắc ngọc thạch, đưa cho Diệp Nhiên.

"Đây là" Diệp Nhiên hiếu kỳ nhìn, cẩn thận nhận lấy.

"Huynh đệ bọn họ 2 cái đau khổ tìm kiếm Tiên thuật." Lão nhân hỏi đáp, "Hiện tại ta liền giao cho người, hi vọng người tốt nhất đem phát dương quang đại, nhưng người trăm triệu không thể dùng ngoài làm làm xằng làm bậy chuyện xấu!"

Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, thành kính đem hắc sắc ngọc thạch nâng tại lòng bàn tay, "Người yên tâm, ta tất nhiên sẽ đem phát dương quang đại, tuyệt đối không cần ngoài thương bất kỳ một cái nào không nên thương người."

"Còn có một việc, ta nghĩ nhờ người." Lão nhân gia nắm Diệp Nhiên tay, chăm chú nói.

"Lão nhân gia, người nói thẳng ah, chỉ cần ta Diệp Nhiên có thể làm được, ta nhất định giúp người hoàn thành!" Diệp Nhiên lời thề son sắt vỗ vỗ trong ngực.

"Đem ta và con ta mai táng cùng một chỗ, người có thể làm được sao?" Lão nhân chăm chú lôi kéo Diệp Nhiên tay, sau đó suy yếu nói.

Diệp Nhiên thân thể khẽ run lên, giọt nước mắt tại trong hốc mắt đánh chuyển, nhưng không có rơi xuống, hắn trọng trọng gật đầu, trước đó chưa từng có khẳng định hồi đáp, "Có thể!"

"Kia là tốt rồi." Lão nhân khò miệng hiện ra lướt một cái như trút được gánh nặng đáng tươi cười, lôi kéo Diệp Nhiên tay chợt buông lỏng.

Xung quanh rơi vào một mảnh làm người ta trái tim băng giá tĩnh mịch.

Thất thần chỉ chớp lát, Diệp Nhiên đem khò mắt giọt nước mắt xóa sạch sạch sẽ, sau đó đem lão nhân cổng lên, điên cuồng hướng u vân trong dãy núi bộ phương hướng chạy như bay.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Hồ tiếng khóc

Còn không có đột phá sao?

Thiên viêm Yêu Hồ giờ lên kia xích hồng sắc đầu hướng phía đỉnh đầu liếc mắt nhìn.

Kia lục sắc giàu có cường đại sinh mệnh khí tức hào quang đang cuộn cuộn không ngừng hạ xuống, kia lục sắc hào quang hóa thành một cái du động con rắn nhỏ, điên cuồng thoát đi đến, thế nhưng hiển nhiên là đang làm vô dụng công, rất nhanh liền bị kia nắm mẫu thân mình cho hút vào trong cơ thể.

Nhìn mình mẫu thân quanh thân tản mát ra đom đóm lục quang, Thiên viêm Yêu Hồ lại an tĩnh nằm xuống, loại này năng lượng nhìn nhu hòa, kỳ thực dĩ thường cuồng bạo, bản thân Khoách mạch cảnh tu vi còn xa xa không cách nào đem hấp thu.

Chờ mình mình vẫn cảnh, ta cũng có thể đem cái này cỗ cường đại tinh thuần lực lượng cho hấp thu.

Thiên viêm Yêu Hồ nghĩ như vậy, rơi vào ngủ say.

Cũng không lâu lắm, kia đột nhiên mở mắt ra, trong mắt hiện lên vẻ vui sướng.

Ở nơi này che trời cỗ thụ bên trong, một cỗ cường đại lực lượng tiết ra ngoài đi ra, cuồng bạo kinh phong đem Thiên viêm Yêu Hồ thân thể thổi trúng lui ra phía sau mấy bước.

Thiên viêm Yêu Hồ nhìn ở vào cỗ thụ ngay chính giữa mẫu thân, xích hồng sắc trong con người che không lẫn át được hưng phấn, kia biết, mẫu thân mình lập tức liền sẽ đột phá xuyên qua vui vẻ.

Kia Bạch Hồ trên người tản mát ra trận trận lục quang, lục quang không ngừng nhảy lên, từng cỗ một vô hình khí lãng tản mát ra, bên ngoài cây cỏ toàn bộ bị bẻ gãy bay lên.

Còn chưa đột phá lại có thanh thể như vậy! Thiên viêm Yêu Hồ xem trong lòng run lên.

Tự linh cảnh!

Chính là muốn đem trong thiên địa Linh khí nạp vào trong cơ thể, sau đó đem kia một luồng Linh khí không ngừng diễn sinh lột xác, cấu thành tư duy, trữ nạp linh khí, tiến tới có thể có hủy thiên diệt địa thủ đoạn.

Mà đối với Yêu thú mà nói, thì còn có một cái trọng yếu hơn, kia chính là có thể thông qua lần này cấu tạo tư duy, hóa thành hình người!

Chỉ nếu có thể hóa thành hình người, Yêu thú lực lượng sẽ đại phúc độ tăng cường!

Thiên viêm Yêu Hồ nhìn mình mẫu thân thân thể biến thành hư ảo, tâm tình không khỏi trở nên khẩn trương, đây cũng là muốn hóa thành hình người dấu hiệu, nếu là thành công, đó chính là vô cùng tốt, nếu là thất bại, vậy cũng đem Nguyên khí đại thương, thực lực đem sẽ phải chịu đại phúc độ giảm xuống, hơn nữa hóa thành hình người xác suất sẽ trở nên đặc biệt thấp.

Nhất định phải thành công a! Thiên viêm Yêu Hồ khẩn trương nhìn mình mẫu thân, đáy lòng không ngừng cầu nguyện.

Cỗ thụ trung tâm Bạch Hồ thân hình biến hóa, một hồi thành người, một hồi trở thành một chỉ Bạch Hồ.

Hai người không ngừng thay đến.

Qua hồi lâu, con kia Bạch Hồ rốt cục hóa thành một người mặc bạch sắc quần dài nữ tử, ngồi xếp bằng đến, trong thiên địa Linh khí cuộn cuộn không ngừng bị nâng hút vào trong cơ thể.

Thành! Thiên viêm Yêu Hồ tâm đầu nhất khiếu, không khỏi hưng phấn gào to một tiếng!

Cái này mẫu chốt nhất một bước thành công, kia liền không có gì nhiều vấn đề lớn, kế tiếp chỉ cần tiêu hao thời gian cấu thành tư duy, vậy liền đại công cáo thành!

Bỗng dưng, Thiên viêm Yêu Hồ thân thể chợt run lên, bởi vì hắn cảm thụ được một cỗ quen thuộc mùi vị, kia ngẩng đầu nhìn viễn phương, đáy lòng lại đang cười lạnh không ngớt, thật là không có nghĩ đến người dĩ nhiên bản thân đưa tới cửa!

"Sàn sạt cát!"

Một trận gấp tiếng bước chân tại u vân trong dãy núi bộ vang lên, ngay sau đó chính xác một bóng người màu đen xuyên qua tại tười tốt rừng cây giữa.

Cái bóng đen này đúng là Diệp Nhiên, Diệp Nhiên lưng đeo đã mất đi lão nhân gia, đang hướng phía lão nhân nhi tử chôn xương chi địa phương tiến về phía trước đến.

Đi tiến một đoạn thời gian, Diệp Nhiên đột nhiên dừng thân tử, ngẩng đầu nhìn liếc mắt cảnh vật chung quanh, phân biệt bản thân làm chỗ ngồi, sau đó sắc mặt không khỏi có chút khó coi, từ tiến nhập u vân trong dãy núi bộ đến lão con trai của người ta chôn xương chi địa đoạn đường này, bản thân hiện nay mới đi không được một nửa, còn có một nửa đường trình cùng đợi bản thân.

Đường này đi lên, các loại cường đại yêu thú không ngừng, Diệp Nhiên lao lực mới đưa ngoài né tránh, không để cho bản thân gặp phải mây may nguy hiểm, thế nhưng hiện tại vừa nghĩ tới mình còn có một nửa lộ trình phải đi, cũng liền ý nghĩa bản thân nhất định phải lặp lại từng trải một lần, cái loại này kinh tâm động phách lữ trình, Diệp Nhiên cũng có chút nhức đầu.

Bất quá vừa nghĩ tới bản thân đáp ứng lão nhân thệ ngôn, Diệp Nhiên không khỏi liếm liếm phát khô môi, tiếp tục hướng phía trước phương chạy nhanh đến.

Đi tiến một đoạn lộ trình, Diệp Nhiên lại dừng người, bởi vì trước mặt có một con cự đại ngô công đang nhìn mình chăm chăm thời gian một tã.

Kia rất thân thể có thể so với cự thú, cả người ngân bạch, tản ra bức người khí tức.

Bị kia ngân bạch rét cho nhìn thẳng, Diệp Nhiên thân hình không khỏi cứng đờ, thân thể nhịn không được đánh run run, mình vẫn cảnh Yêu thú!

Trốn!

Diệp Nhiên không nói hai lời, nhanh chân liền chạy ra, Huyền ảnh bước thi triển đến cực hạn, thân hình mê huyền, trong chớp mắt đó là chạy trốn ra ngoài mười mấy trượng Viễn.

Mà kia màu trắng bạc rất theo đuổi không bỏ, thân hình tuy rằng không lồ công kênh, thế nhưng mấy nghìn chỉ ngón nhỏ chân cùng nhau thúc đẩy, tốc độ kia thật đúng là không thể khinh thường, trong chớp mắt đó là đến Diệp Nhiên phía sau.

Rét phát ra tiếng hô khiến Diệp Nhiên nghĩ sau lưng không khỏi một trận phát lạnh, hấn không khỏi lại đề cao vài phần tốc độ, hướng phía chôn xương chi địa phương hướng đi đi.

Diệp Nhiên ở phía trước chạy trời chết, phía sau rất đuổi theo, trong miệng không ngừng phun ra nọc độc.

"Phốc thử."

Kia rất thật lớn thân thể đem 1 khóa cổ thụ dụng trở mình, sau đó đối về Diệp Nhiên phụt lên ra 3 đoàn tử sắc nọc độc, kia nọc độc ở trong không khí phát ra "Hí hí" âm hưởng, Diệp Nhiên không dám khinh thị, thân hình lay động trong lúc đó, đem cho tránh né.

Kia nọc độc nhiễm tại trên cây khô, cây kia làm giống như là gặp phải Hỏa giấy trắng, trong nháy mắt bị ăn mòn.

Diệp Nhiên xem không khỏi kinh hãi, cái này nếu như bị nhiễm, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Bị đuổi theo lâu như vậy, Diệp Nhiên cũng có chút lực bất tòng tâm, tay hấn vừa lộn, lòng bàn tay hiện ra mấy đoàn tử sắc lôi cầu, sau đó bỗng nhiên hướng phía rất ném một cái.

"Phanh!"

Mấy tiếng nổ, Diệp Nhiên phía sau khói đặc cuộn cuộn, rất bị kia bốc lên dựng lên khói mù cho che đậy thân thể.

Diệp Nhiên không có làm nhiều lưu lại, tiếp tục vượt mức quy định chạy trốn, cái này mình vẫn cảnh Yêu thú đối mặt hấn như thế bị thương hại quả thực mà nói, hoàn toàn có thể không nhìn.

Quả nhiên Diệp Nhiên làm dự đoán, kia rất không có bị thực chất tính thương tổn, chỉ là nhỏ bất chợt dừng lại liền chạy tới, hơn nữa tựa hồ là cảm thụ được Diệp Nhiên khiêu khích, kia gào thét một tiếng, trên người tản mát ra một đạo tiếng ngân sắc hào quang, tốc độ trong nháy mắt tăng vọt, đi tới Diệp Nhiên bên cạnh, há mồm đó là liền tiếp phun ra 5 đoàn nọc độc.

Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, thân hình vận vẹo tránh né, thế nhưng cuối cùng vẫn không thể may mắn tránh khỏi, cánh tay trái bị dính đưa một tia nọc độc.

Diệp Nhiên thân hình lay động, một cổ đau nhức trào lán toàn thân, hấn cảm giác mình cánh tay đang bị ăn mòn, giống như bị ném tiến trong chảo dầu tiến hành tiên tạc.

Mà rất lại vừa lúc ngồi Diệp Nhiên bị thương cơ hội, nhếch môi, trên cao nhìn xuống, từ đỉnh đầu nếu muốn đem Diệp Nhiên một ngụm nuốt tiến trong bụng đi.

Diệp Nhiên sắc mặt đại biến, căn bản phản ứng không kịp nữa tránh né, chỉ có thể trơ mắt nhìn kia Trương lên đến ác tâm địch thể miệng rộng, hướng phía bản thân chậm rãi tới gần.

Diệp Nhiên trên trán ẩn ký hơi chiếu sáng, đang chuẩn bị bắn ra lúc, một đạo hồ tiếng khóc từ đằng xa truyền đến, xung quanh cây cối toàn bộ uốn lượn khom lưng.

Kia rất thân hình run lên, dĩ nhiên buông tha đúng Diệp Nhiên công kích, sử xuất so lúc trước còn nhanh hơn trên không biết gấp bao nhiêu lần tốc độ chạy trốn.

"Đa tạ!"

Diệp Nhiên thở ra một hơi thở, đối về đạo kia tiếng hồ gầm khởi nguồn phương hướng thấp giọng thì thảo một câu.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Tự linh cảnh cường giả xuất thủ

Chạy ra sinh thiên Diệp Nhiên thở dài ra một hơi thở, cả người uể oải hần thiếu chút nữa không một đầu tài hạ, thế nhưng trên cánh tay truyền đến đau đớn trong nháy mắt để hần tỉnh táo lại.

Cúi đầu liếc mắt nhìn bản thân kia bị dính đưa nọc độc cánh tay, Diệp Nhiên sắc mặt không khỏi biến đổi, hần cả cái tay trái cánh tay từ bộ vị bàn tay tới tay khừ tay, toàn bộ biến thành quỷ dị từ sắc, mà kia bị nhiễm nọc độc tối đa bàn tay đều đã xuất hiện thối rữa tình huống.

Cái này nọc độc dĩ nhiên kinh khủng như vậy! Diệp Nhiên rõ ràng nhớ kỹ mình bị dính mang nọc độc bất quá mới như vậy một tia, hoàn toàn là có thể không đáng kể, thế nhưng không nghĩ tới thậm chí có kinh khủng như vậy lực phá hoại.

"Cái này có thể phiền phức." Diệp Nhiên cười khỏ nhìn mình mơ hồ có chút tê dại tay, trên người mình không có mang một điểm thuốc giải độc vật, kinh khủng này nọc độc bản thân lại không có cách nào đem ngăn chặn, một lúc sau, sợ rằng bản thân cả cái cánh tay đều biết bị phế rơi.

"Xem ra được tạm thời chậm một chút nhiệm vụ." Diệp Nhiên lập tức làm ra quyết định, bản thân trước đem lão nhân hoàn thành tâm nguyện, sau đó lập tức đi trước Hạo Dương thành trị liệu cánh tay.

Hơi chút nghỉ ngơi một hồi, khôi phục một chút thể lực, Diệp Nhiên lòng nóng như lửa đốt, không có làm nhiều dừng, hướng phía mục đích nơi đi tới.

Đi tiến một hồi, Diệp Nhiên đi tới một mảnh hỗn độn chi địa, ở đây cây cỏ bẻ gãy, toái thạch tùy ý có thể thấy được, trên mặt đất gồ ghề, có chút thật lớn vết rách, không hề nghi ngờ, ở đây trải qua một hồi đại chiến lý dễ Phong, nhanh đến trong bát tới.

Mà ở Diệp Nhiên bên chân cắm một chi bẻ gãy mũi tên, mũi tên mặt trên mang theo nhè nhẹ vết máu, tản mát ra trận trận hàn quang.

"Chính là chỗ này!" Diệp Nhiên thân thể nhất thời chấn động, nơi này chính là lão nhân nhi tử mai táng địa phương.

Diệp Nhiên vội vã đi tới một cổ đen nhánh cổ thụ trước, tại cổ thụ phía trước phát hiện một bả bị bẻ gãy cung, kia cung cả vật thể đen sẫm, tại đây có chút hôn ám trong hoàn cảnh, lại vẫn như trước tản ra hào quang, hiển nhiên không là cái gì vật phẩm. Diệp Nhiên đem bẻ gãy cung cho cầm lấy, sau đó cẩn thận để ở một bên, chợt đem lão nhân cũng buông, từ bên hông trữ vật phù nội lấy ra một bả xẻng nhỏ, bắt đầu đào móc.

Cẩn cẩn đục đục đào móc một hồi, Diệp Nhiên rốt cục đem lão con trai của người ta thi thể cho đào móc đi ra.

Diệp Nhiên đem lão nhân gia chuẩn bị cho tốt quan tài cho lấy ra, đem để vào trong đó.

Tiêu hao một ít thời gian, Diệp Nhiên đem lão nhân cùng lão nhân nhi tử cho an táng hoàn tất, lập tức dâng một nén nhang sau ly khai.

Đi tiến không bao lâu, Diệp Nhiên đột nhiên dừng người, hần nhìn hôn ám không biết phía trước, trên ột chảy xuống một giọt mồ hôi hột.

"Sàn sạt cát."

Một loạt tiếng bước chân truyền đến, chợt một con xích hồng sắc mãnh hổ từ trong đó đi tới, mắt lạnh nhìn Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên đương nhiên nhận thức con này mãnh hổ, đây chính là lúc trước cùng Diệp Nhiên phát sinh xung đột Thiên viêm Yêu Hồ, mặc dù có chút buồn bực kia vì sao xuất hiện ở nơi này, thế nhưng Diệp Nhiên biết cho hắn vô cùng áp lực không phải là kia, mà là do người khác.

Một đạo thân ảnh màu trắng xuất hiện ở Diệp Nhiên trước mặt.

Diệp Nhiên trong lòng hoảng hốt, bởi vì hắn dĩ nhiên không có thấy đối phương là thể nào xuất hiện.

Đạo kia thân ảnh màu trắng chính xác 1 cái trung niên nữ tử, nàng mặc quần áo trắng tuyết trắng y, màu trắng bạc tóc dài cuộn tròn, trung gian xen kẽ đến một cây đen sẫm sắc trầm gài tóc.

Nàng xích đủ, cả người huyền phù tại không trung.

Nàng nhìn Diệp Nhiên, thanh âm băng lãnh mà cao ngạo,

"Chính là hắn?"

Chính là người đó? Chính là ta sao? Diệp Nhiên biến sắc, cái này trung niên nữ tử lại có thể huyền phù tại không trung, cái này đã nói lên đối phương cảnh giới bí hiểm, vượt qua xa Diệp Nhiên thấy qua bất kỳ cường giả.

Nhìn Diệp Nhiên kia đỏ như máu da, Thiên viêm Yêu Hồ trong mắt lóe lên một tia vô cùng kinh ngạc, tuy rằng không rõ Diệp Nhiên vì sao quái dị như vậy tạo hình, thế nhưng kia có thể phân biệt ra được, trước khi cùng mình phát sinh xung đột đúng là người trước mặt này loại.

Kết quả là, kia gạt đầu, cũng đồng thời tuyên cáo Diệp Nhiên tử hình.

"Nhân Loại, ngươi dĩ nhiên thương tổn ta nhi, thật là tội không thể tha." Nàng kia giọng nói bình tĩnh hàn băng, phảng phất giống như là nói nhất kiện bé nhỏ không đáng kể sự tình.

Diệp Nhiên biến sắc, sau đó liếc mắt nhìn Thiên viêm Yêu Hồ, lại nhìn kia trung niên nữ tử, có chút khổ sở liếm liếm phát khô môi, "Ngươi là mẫu thân nó?"

Trung niên nữ tử không trả lời, bạch sắc thú đồng lạnh lùng nhìn Diệp Nhiên.

Nhìn trung niên nữ tử cam chịu, Diệp Nhiên sắc mặt có chút phức tạp, có thể hóa thành hình người, mà lại trôi nổi vào vào không, như vậy thì nói rõ đối phương tất nhiên chính xác mình vẫn cảnh sau khi cảnh giới, tụ linh cảnh !

Đáp án có hay không định.

Từ đối phương thế tới rào rạt thái độ đến xem, nó là không phải lấy tánh mạng mình không thể.

Diệp Nhiên nhìn bầu trời viêm Yêu Hồ liếc mắt, bản thân bất quá là cùng ngươi luận bàn một phen, ngươi người này đánh không thắng ta dĩ nhiên kêu mẹ ngươi xuất thủ, hội sẽ không cảm thấy xấu hổ.

Tựa hồ là cảm thụ được Diệp Nhiên khinh thường, Thiên viêm Yêu Hồ phát ra một tiếng gào thét.

Diệp Nhiên trầm mặc cúi đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn Thiên viêm Yêu Hồ nói, "Thế nào ngươi khả năng buông tha ta?"

Diệp Nhiên trong giọng nói mang theo một tia ăn nói khép nép, cái này không khỏi khiến Thiên viêm Yêu Hồ nghĩ một trận khí sáng, kia đi thẳng tới Diệp Nhiên trước mặt, cao ngạo ngẩng đầu nhìn hắn, vừa định khiến Diệp Nhiên quý xuống lúc, đột nhiên trong lòng hiện ra một cỗ cảm giác nguy cơ.

Một trận từ sắc chói mắt Lôi quang tại trước mặt nó lóe ra, sau đó đối về kia đầu đánh ra.

"Oanh!"

Trong điện quang hỏa thạch, Thiên viêm Yêu Hồ thân thể chợt lui mấy trượng, xung quanh cây cỏ nhام thạch toàn bộ bị phá hủy.

Đạo kia thạch trụ cao thấp Lôi quang một mực kéo dài không có gián đoạn, Thiên viêm Yêu Hồ phát ra từng tiếng gào thét.

Mà dựa vào cái này một cỗ cường đại lực đạo, Diệp Nhiên thân hình thoát một cái, hướng phía u Vân Sơn mạch ở chỗ sâu trong xuất phát, tốc độ trước đó chưa từng có mau.

Mà kia trung niên nữ tử cũng là sửng sò, nàng chưa từng nghĩ đến Diệp Nhiên dĩ nhiên như vậy cả gan làm loạn, tại nàng không coi vào đâu còn dám ra tay đánh lên.

Nàng kia thú đồng trong hiện lên một tia hàn quang, sau đó đối về chạy trốn rồi xa Diệp Nhiên thân ảnh một chỉ, một đạo ngón tay cao thấp chum tia sáng đối về Diệp Nhiên bay đi.

Xung quanh toàn bộ tại tiếp xúc được chum tia sáng trong nháy mắt hóa thành chôn vùi.

Quang thúc kia dường như phụ cốt chỉ gò, vô luận Diệp Nhiên thể nào lánh, cũng không có cách nào thoát khỏi, quang thúc kia càng ngày càng gần, một cô từ vòng áp bách bao phủ Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên kinh hãi gần chết, hần lập tức làm ra phòng ngự, nhưng là hoàn toàn chính xác tổn công vô ích, chịu đựng qua Từ Lôi cộng thêm Long Linh Khoách mạch dịch tẩy lễ thân thể, giống như là một trương giấy trắng thông thường yếu đuối.

Quang thúc kia dễ dàng đem Diệp Nhiên thân thể cho xé rách, sau đó hướng phía Diệp Nhiên trái tim khởi xướng đến tiến công.

Mạng ta xong rồi! Diệp Nhiên thấp giọng tự nói.

Vừa lúc đó, kia mình cây phân tán ra một đạo hắc khí, đem Diệp Nhiên trái tim cho bọc lại.

Kia cường đại chùm tia sáng bị hắc sắc cho tiêu mất, sau đó đem Diệp Nhiên khí tức cho che lại.

Xa xa, kia trung niên nữ tử hàng hạ một đạo hào quang, đem Thiên viêm Yêu Hồ thương thể cho phục hồi như cũ, sau đó cảm thụ được Diệp Nhiên khí tức đã rồi tiêu thất, xoay người đó là tiêu thất trên không trung.

Ngày đó viêm Yêu Hồ nhìn Diệp Nhiên bỏ chạy phương hướng, phát ra một tiếng gào thét, cái này vô tri Nhân Loại lại đang trước khi chết còn đánh lên kia!

Thật là đáng chết!

Bất quá, loài người kia đã chết, Thiên viêm Yêu Hồ phát ra vài tiếng khoái ý tiếng gào thét, xoay người đó là tiêu thất ở trong rừng rậm.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Sơ ngộ

Đáng chết đáng chết đáng chết đáng chết đáng chết đáng chết đáng chết đáng chết!"

Thò ra một hơi thật dài, Bạch Thái nhìn mỗi một cái phương hướng đều cảm giác chính xác chính xác con đường, không khỏi bắt đầu nguyên rửa cái kia chút vẽ bản đồ gia hỏa, "Các người đám người kia, đã định trước cả đời không cưới được người vợ!"

Đem cảm phản bản đồ để vào trữ vật phù nội, Bạch Thái tuyển chọn một cái tương đối sáng sủa con đường xuất phát.

"Ba."

Không đi đến bao lâu, liền có thật nhiều con muỗi bay tới, tại Bạch Thái trắng nõn non mịn trên bàn tay lưu lại một điểm đỏ nhí.

"Đáng chết đáng chết đáng chết!" Bạch Thái nhú lại mi, từ trữ vật phù nội lấy ra 1 cái bạch sắc bình nhỏ, sau đó đổ ra một giọt hoàng sắc dịch thể vẽ loạn tại điểm đỏ chỗ.

Kia điểm đỏ nhảy mất đó là tiêu thất.

Nếu để cho người khác thấy kia bình sứ bên trong dịch thể, tất nhiên sẽ thất thanh khóc rống, Nhị phẩm thánh dược chữa thương, cũng chỉ là vẽ loạn bị con muỗi cho đốt vết thương.

Thật là phung phí của trời a!

Đột nhiên, phía trước đột nhiên đi ra từng đợt âm ỉ chi thanh, tựa hồ có cái gì bay tới.

Bạch Thái lập tức dừng bước lại, hiếu kỳ nhìn thanh âm khởi nguồn phương hướng.

Kia nghiền nát thanh âm càng ngày càng gần, rốt cục, một đạo thân ảnh màu đen xuyên qua trọng trọng cản trở, xuất hiện ở Bạch Thái trước mặt ái phi dừng vội chạy.

"Kia là một người?" Bạch Thái nhú mũi ngọc, nhìn vậy cũng bay mà đến thân ảnh màu đen, hoàn toàn không có cứu ý tứ.

"Thế nào tay chính xác màu đỏ?" Bạch Thái trừng lớn đến đen nhánh ánh mắt, nhìn vậy không đoạn giùng giằng thân ảnh, vẻ mặt khó có thể tin.

Kia thân ảnh màu đen tựa hồ là đựng phải nào đó thật lớn lực đánh vào, thân hình không ngừng bay ngược đến, hai cái tay không ngừng gãy dựa lực lại, nếu muốn mượn một cái vật thể để cho mình thân hình dừng lại.

Thế nhưng xung quanh dây leo không biết tan vỡ nhiều ít, thân ảnh màu đen chính là không có thể dừng lại.

Nhìn gần cùng mình đụng vào nhau thân ảnh, Bạch Thái mại nho nhỏ bước chân, hơi sai mờ thân thể, muốn cho đạo hắc ảnh kia trực tiếp từ bên cạnh mình bay qua.

Thế nhưng nàng trăm triệu thật không ngờ một việc...

...

...

Hắc quang hiện lên tại Diệp Nhiên nơi ngực, đem uy lực thật lớn chùm tia sáng cho hoàn toàn hấp thu, sau đó bao trùm ở Diệp Nhiên khí tức, khiến kia trung niên nữ tử nghĩ lầm Diệp Nhiên đã chết đi.

Cổ nện đau nhức Diệp Nhiên nhìn nơi ngực phát ra hắc quang, nhất thời liền mình bạch bản thân lại một lần nữa bị kia minh cây cứu.

Kết quả là Diệp Nhiên nghĩ an tâm đã hôn mê, thế nhưng!

Kia mình thụ làm xong đây hết thấy liền không có bất cứ động tĩnh gì, đúng Diệp Nhiên không quan tâm!

Tuy rằng quang thúc kia đã tiêu tán, thế nhưng kia mệnh lực đạo nhưng không có bị hóa giải, Diệp Nhiên hiện tại giống như là đoạn tuyến phong tranh, thân thể hoàn toàn không nghe lẫn sai sự.

Bị thương nặng Diệp Nhiên toàn thân dùng không ra nhiều ít lực đạo, cộng thêm trên quang thúc kia thực tại kinh khủng, Diệp Nhiên chỉ có thể không ngừng nếu muốn dựa vào đến ngoại vật để cho mình dừng lại.

Nhưng làm sao xung quanh dây leo nhỏ yếu, hoàn toàn không có thể khiến Diệp Nhiên thân thể có nửa điểm dừng lại.

Diệp Nhiên tay không ngừng huy vũ đến, nếu muốn lôi kéo nào đó món khác.

Đột nhiên, Diệp Nhiên tay bắt được một cây tương đối mềm mại lớn bằng cánh tay mọc còn...

...

...

Bạch Thái không biết bơi, chưa từng có ra mắt chết chìm người trạng huống gì, càng không biết chết chìm người nhìn thấy cái gì đã bắt cái gì.

Thế nhưng hiện tại nàng biết đại khái đây là loại tình huống gì..

Kết quả là, nàng thật bất hạnh trở thành chết chìm trong mắt người cứu mạng rom rạ.

Kia Diệp Nhiên tay nắm chặt ở nàng chân nhỏ lúc, Bạch Thái sắc mặt trong nháy mắt liền biến, hai mắt đại ra vô thần, trong miệng lẩm bẩm hai chữ, "Đáng chết..."

"A!!!!!!!!!!!!!"

Một đạo kêu thê lương thảm thiết thanh quanh quẩn tại u vân trong dãy núi bộ, xung quanh Yêu thú nghe nói, nhộn nhịp tránh lui.

Bạch Thái kia quần áo thanh sắc quần dài bay lên, giống như là 1 cái tạo ra cái nắm.

Bạch Thái mượn mà trên mặt hiện ra lướt một cái đỏ bừng vẻ, nàng dùng sức đè xuống bản thân quần dài, không cho ngoài bay lên, thế nhưng ở nơi đáng chết này cuồng phong dưới, chính xác có vẻ có bao nhiêu sao vô lực bá thủ hộ cuồng thiếp.

Mình bạch hiện trạng Bạch Thái dùng sức đập bản thân chân nhỏ, muốn từ Diệp Nhiên trong tay đầu tránh thoát đi ra.

Nào ngờ bản thân gãy dựa một phen, cái tay kia dĩ nhiên hoàn toàn không có buông ra ý tứ, nhưng lại càng trảo càng chặt.

"A!

Bạch Thái lại là một phen gãy dựa, sau đó nàng dĩ nhiên thấy Diệp Nhiên ngừng đầu, hướng chính hấn một phương diện liếc mắt nhìn.

Kia Trương đỏ như máu mặt liếc đồ ăn trong lòng hoảng hốt, sau đó thấy Diệp Nhiên trên mặt dĩ nhiên dính mang theo vết máu, Bạch Thái trong nháy mắt mình bạch cái gì, một cổ nộ khí đằng đằng dựng lên, "Ngươi cái tôn tử, ngươi đang nhìn cái gì! ?"

Bạch Thái cái chân còn lại hung hăng đá vào Diệp Nhiên trên mặt, Tiên huyết trong nháy mắt cùng bay.

Mà chính là bởi vì một cước này, Diệp Nhiên thân hình ngừng một lát, cả người tài một chút, trên mặt đất họa xuất một đạo thật dài khe rãnh, mới dừng lại.

"Ai a!" Bạch Thái bốc lên thân thể một cái, phương mới dừng lại tới.

Một mảnh hư thối lá cây từ đầu nàng đỉnh hạ xuống, Bạch Thái thổi một hơi thở, đem kia cái lá cây cho thổi lạc hậu, lý lý bản thân lộn xộn lung tung tóc.

Nhìn Diệp Nhiên gương mặt đỏ, Bạch Thái hít một hơi thật sâu, hai tay tại bản thân bằng phẳng trước ngực sờ sờ, đem trong lòng mình khẩu khí kia cho bình phục, "Phải tỉnh táo phải tỉnh táo..."

Diệp Nhiên nhìn ngời ở bản thân nửa người dưới trên Bạch Thái, sau đó gian nan mở mắt ra, suy yếu nói, "Ngươi... Dâng lên... Đau..."

"Ta..."

Bạch Thái một nhú mày, nhìn Diệp Nhiên mới vừa muốn mở miệng mắng chửi người, không nghĩ tới Diệp Nhiên lại nói chuyện trước, sau đó nàng xem xem bản thân làm chỗ ngồi đưa, phát hiện mình tư thế ngồi đặc biệt bất nhã, kết quả là hét lên một tiếng, lập tức đứng lên.

"Thoải mái..." Diệp Nhiên phát ra một tiếng rên rỉ sau, rơi vào hôn mê.

"Thoải mái? !" Bạch Thái nhìn đã hôn mê Diệp Nhiên, thiếu chút nữa không khí tặc phổi, nàng cắn giận giậm chân một cái, thở ra một hơi thật dài, "Ta nhất định Như thế tha không ngươi!"

Sau đó một cái ý nghĩ tại trong óc nàng hiện lên, nàng vốn định đem Diệp Nhiên đánh thức, nhưng nhìn thấy cánh tay hằn trên độc tố cùng trước ngực vết thương, nhất thời sùng sốt thân thể.

"Tĩnh, tiện nghi ngươi." Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên, cắn giận trừng hằn liếc mắt, sau đó lại từ bên hông trữ vật phù nội lấy ra từng cái một bạch sắc bình nhỏ.

"Nhị phẩm Giải Độc Đan." Bạch Thái từ bình sứ nội đổ ra một quả hoàng sắc lớn chừng trái nhãn đan dược, sau đó nhìn hôn mê Diệp Nhiên, nhất thời có chút hơi khó.

Sau đó nàng nắm Diệp Nhiên mũi, Diệp Nhiên trong nháy mắt giùng giàng, đem chùy cho liệt mở, Bạch Thái nhân cơ hội này đem đan dược đưa vào Diệp Nhiên trong miệng.

Vòng đi vòng lại, cơ trí Bạch Thái đem 5 loại bất đồng đan dược đưa vào Diệp Nhiên trong miệng.

Những thứ kia cái trân quý đan dược tại Diệp Nhiên trong cơ thể tan rã đến, hóa thành từng cỗ một âm áp dịch thể tư dưỡng Diệp Nhiên thân thể.

Diệp Nhiên thân thể đang nhanh chóng khôi phục, trên cánh tay độc tố tiêu thất, toàn bộ cánh tay biến trở về thanh sắc, mà kia bị chùm tia sáng tạo thành bị thương nặng sau lưng, cũng bắt đầu lấy mất thương có thể thấy được tốc độ khôi phục.

Đan dược hiệu quả cường hãn không gì sánh được!

"Giải quyết." Bạch Thái nhìn hôn mê Diệp Nhiên, có chút đắc ý vỗ vỗ tay, "Có bản cô nương tự mình luyện chế đặc hiệu đan dược, cái bao ngươi mấy ngày bên trong trở nên sinh long hoạt hồ!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Đồng hành

"Ngươi tỉnh? Ngủ ngon giấc không?"

Diệp Nhiên mới vừa mở mắt ra, liền nghe được một đạo ngọt ngào nhu nhu thanh âm, hân xoa xoa còn buồn ngủ ánh mắt, sau đó thấy 1 vị mặc thanh sắc quần dài tiểu cô nương đang cười tủm tỉm nhìn mình.

"Ta Thiên!" Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, sau đó hai mắt vừa lộn, "Xem ra ta còn không tỉnh."

"Ngươi ngươi ngươi..." Bạch Thái nhìn lại ngã xuống Diệp Nhiên, thiếu chút nữa không có bị khí hồng, nàng hung hăng đánh Diệp Nhiên một cước, "Ngươi cho ta tỉnh tỉnh!"

Không biết là vô tình hay là cố ý, Bạch Thái một cước vừa lúc đá vào Diệp Nhiên miệng vết thương, tuy rằng cố sức không lớn, thế nhưng kia cảm giác đau đớn quả thực thật tại tại khiến người ta nhẹ nhàng vui vẻ nhể nhại lãnh cung thái tử thiếp: Điện hạ, chớ làm loạn.

Diệp Nhiên trong nháy mắt liền thanh tỉnh, hân thẳng tắp ngồi, sau đó ngược hút miệng khí lạnh, "Hi ~ "

Nhìn Diệp Nhiên bị đau, Bạch Thái đối về hân hừ hừ hai tiếng, tựa hồ có vẻ rất là đắc ý.

Diệp Nhiên đề xuống trong mắt nước mắt lưng tròng, sau đó nhìn ở trước mặt mình dương dương đắc ý Bạch Thái, vô cùng kinh ngạc hỏi, "Tiểu muội muội, ngươi là ai nhà cô nương? Tại sao lại ở chỗ này?"

"Ta..." Bạch Thái nhìn về mặt mờ mịt Diệp Nhiên, thiếu chút nữa không có bị khí tặc phôi, "Ngươi mới là tiểu muội muội đây! Cả nhà ngươi đều là tiểu muội muội!"

Diệp Nhiên lắc lắc bản thân phát mộng đầu, sau đó ngơ ngác hỏi đáp, "Nhà của ta chỉ một mình ta..."

"Ngươi!" Bạch Thái nhìn có chút đần độn Diệp Nhiên, giọng nói nhất thời cứng lại, thiếu chút nữa không đem mình cho nghẹn chết, "Ta quản ngươi trong nhà có mấy người a! Dù sao cũng ngươi muốn rõ ràng chính là, ngươi từ giờ trở đi, chính là ta nô bộc, hiểu không?"

Diệp Nhiên không nhìn thẳng nàng mà nói, ngẩng đầu xem liếc chung quanh, sau đó trừng lớn suy nghĩ con ngươi nhìn Bạch Thái, "Ở đây lại còn là u Vân Sơn mạch! ?"

"Không thì đây?" Bạch Thái lại một lần nữa bình phục bản thân đáy lòng tức giận, nàng cả người run rẩy nhìn Diệp Nhiên, thấp giọng tự lẩm bẩm, "Bản cô nương sống 14 năm, ngươi là người thứ nhất khiến ta khí thành cái dạng này!"

"Đây là cái gì tình huống? Ta tại sao lại ở chỗ này?" Diệp Nhiên nhìn trước mặt Bạch Thái, về mặt kinh khủng nói.

"Ngươi là đầu óc ra vấn đề sao?" Bạch Thái từ từ vật phù nội bụng ra một chậu nước lạnh, hồng cười một tiếng sau, đem kia một chậu nước lạnh tưới vào Diệp Nhiên trên mặt, "Ta tới giúp ngươi một cái."

Diệp Nhiên đánh một cái nhảy mũi, sau đó có chút tan rã con ngươi trở nên thanh minh, trong nháy mắt đem lúc trước sự tình cái hiểu rõ.

"Ngươi là ai?" Diệp Nhiên hồ nghi nhìn đứng trước mặt lập cái này nhỏ nhắn xinh xắn đáng yêu tiểu cô nương, dựa theo đạo lý mà nói, mình bị quang thúc kia cường đại lực đánh vào cho mang đến nơi đây cũng không phải là không thể được.

"Ta là ai?" Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên tựa hồ là có chút không nhận được nhãn nhãn mũi ngọc, sau đó hắng giọng nói, "Ta chính là ngươi chủ nhân!"

"Chủ nhân gì không chủ nhân?" Diệp Nhiên đem bản thân cầm chỗ giọt nước mưa cho lau khô sạch, sau đó có chút không nhận được đối về nàng phát tay một cái, "Nhanh lên tìm nhà ngươi người đi, ở đây cũng không phải là an toàn gì địa phương."

Tại Diệp Nhiên xem ra, cái này khuôn mặt giảo tốt, y đến hoa lệ tiểu cô nương tất nhiên chính xác một cái trong đại gia tộc người, xem nàng cái dạng này chắc là cùng người nhà đi tán, mới lại ở chỗ này.

U Vân Sơn mạch nguy hiểm trọng trọng, Diệp Nhiên có thể không có cách nào bảo chứng nàng an toàn, chỉ có để cho nàng mau chóng đuổi kịp gia tộc đội ngũ mới là an toàn.

"Cái gì người nhà?" Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên, sáng sủa mà có ánh sáng trạch trong ánh mắt hiện lên một vẻ tức giận, nàng có chút tức giận nói, "Ta chỉ có một người tới!"

"Xong đời!" Diệp Nhiên nhận không được đỡ ngách, cái này tính tình không tốt tiểu cô nương sẽ không phải là một thân một mình rời nhà trốn đi ah? Cái này từ có thể không xong!

"Hết cái gì trứng!" Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên có chút phẫn nộ, "Ngươi có nghe hiểu hay không ta đang nói cái gì? Cảm tình ngươi chính là như vậy báo đáp ta ân tình sao?"

"Ân tình?" Diệp Nhiên hơi sừng sờ, sau đó nhìn tức giận Bạch Thái, có chút nghi hoặc không giải thích được.

"Hừ!" Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên có chút cao ngạo ngẩng đầu, lộ ra kia trắng tinh vô giải cổ, giống như là một con cao quý ban ngày ngỗng, "Ngươi cũng không nhìn một chút trên người ngươi độc..."

"Độc?" Diệp Nhiên một cúi đầu, liếc mắt nhìn cánh tay mình, phát hiện dĩ nhiên hoàn hảo như lúc ban đầu, kia độc tổ dĩ nhiên tiêu tán xử lý Vương tiến

công chiếm đóng.

"Đây là ngươi..." Diệp Nhiên nhìn Bạch Thái.

"Đó là tự nhiên." Bạch Thái rất kiêu ngạo gật đầu.

"Đa tạ!" Diệp Nhiên nặng nề nói tạ, cái này rất độc có thể không phải chuyện đùa, chỉ là mấy khắc chung liền khiến cánh tay mình mất đi tri giác, nếu là chậm một chút nữa, cánh tay mình liền vô cùng có khả năng bị phế.

Bây giờ lại hoàn toàn phục hồi như cũ, nói vậy nàng nhất định là dùng cực kỳ trân quý đan dược ah.

Nghĩ tới đây, Diệp Nhiên lại một lần nữa nói tiếng cảm ơn.

"Hừ, cái này còn không sai biệt lắm." Đạt được phải có cảm kích, cái này không khỏi khiến Bạch Thái nghĩ tâm tình một trận sáng khoái, "Còn có thương, là ta cũng tiện thể giúp ngươi một cái."

"Thương?" Diệp Nhiên cái này mới phát giác trong cơ thể mình thậm chí có từng cổ một nồng đậm dược lực, lúc trước hắn còn cho là mình vết thương trên người chính xác trong cơ thể mình thụ hỗ trợ, cảm tình còn là tiểu cô nương này hỗ trợ a.

Diệp Nhiên không khỏi nghĩ có chút xấu hổ, hắn cảm thụ một chút bản thân vết thương, kinh ngạc phát hiện mình vết thương dĩ nhiên đã khôi phục hơn phân nửa.

Đây chính là tụ linh cảnh cường giả một kích, đem bản thân bộ ngực hoàn toàn phá hủy, bây giờ lại thật lớn nữa, cái này được tiêu hao nhiều ít trân quý hiếm thấy đan dược.

Nhìn mình nơi ngực băng bó đến đặc biệt nghiêm mật, Diệp Nhiên không khỏi có chút cảm động, xuất môn bên ngoài lại vẫn có thể gặp phải bức này người tốt, thật là ta đời trước đã tu luyện phúc khí.

"Đa tạ!" Đây là Diệp Nhiên lần thứ 3 nói, hắn thần tình nhìn Bạch Thái, "Đa tạ cô nương ân cứu mạng, tại hạ vô cùng cảm kích, nếu có trắc trở, tại hạ tất nhiên toàn lực ứng phó, tuyệt không từ chối."

Bạch Thái nhìn huyết hồng da Diệp Nhiên, bị hắn kia thâm tình ánh mắt tránh đến có chút không được tự nhiên, nhẩn nhai trên mặt hiện ra lướt một cái đỏ ửng, "Không... Không có gì, một chút việc nhỏ mà thôi, không cần phải khách khí như vậy..."

Một chút việc nhỏ? Diệp Nhiên cúi đầu khoe miệng hơi co quắp, quả nhiên là con em nhà giàu, căn bản sẽ không đem đan dược coi ra gì.

"Xem tại ngươi tri ân báo đáp phân thượng, ta liền không bắt buộc ngươi trở thành ta người hầu." Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên, sau đó lại tùy tiện nói, "Bất quá, ta thật là có một chuyện cần ngươi giúp ta."

"Cứ nói đừng ngại!" Diệp Nhiên gật đầu, biểu hiện kỳ không có bất cứ vấn đề gì, mình bây giờ độc tố đã giải, hoàn toàn không có bất kỳ áp lực.

"Không có gì lớn bạn, ngươi phải bồi cùng ta đi ra cái này u Vân Sơn mạch có thể." Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên, híp mắt có chút đẹp để nói.

"Ngươi lạc đường?" Diệp Nhiên trừng lớn suy nghĩ con ngươi nhìn Bạch Thái.

"Không không không không!" Bạch Thái béo mặt trên gò má hiện ra lướt một cái đỏ ửng, nàng hai tay đủ huy, kiệt lực nói, "Mới không có đây!"

"Kia là bởi vì cái gì?" Diệp Nhiên trên dưới quan sát liếc mắt nàng, nhìn thò thò khắc khắc đều tiết lộ ra ngọt khí tức Bạch Thái, nghĩ thầm, đáng yêu như vậy một cái tiểu cô nương, cho dù ai chưa từng pháp cực tuyệt nàng ah?

"Ngươi nghĩ a, cái này u Vân Sơn mạch nguy hiểm trọng trọng, ngươi hẳn tâm khiến ta một cái tiểu cô nương xuyên qua ở trong đó sao?" Bạch Thái làm điệu đậm đáng yêu đáng đáp, "Ta cần một người tới bảo hộ ta..."

"Thế nhưng... Ngươi tu vi đều đã đạt được Khoách mạch cảnh..." Diệp Nhiên phi thường xấu hổ nói ra sự thật này.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Sai đường

Diệp Nhiên nghĩ rất xấu hổ, 1 cái tuổi không lớn lắm, xem đáng đáp so với chính mình nhỏ hơn mấy tuổi tiểu muội muội, tu vi dĩ nhiên cao hơn tự mình trên không ít, cái này còn khiến hấn làm như thế nào người a.

"Ta... Ta tuy rằng tu vi chính xác đạt được Khoách mạch cảnh 5 tầng." Bạch Thái giọng nói nhất thời bị kiềm hãm, sau đó chậm chậm quá nói, "Thế nhưng người nhìn tâm xem ta đi cùng những thứ kia cái kinh khủng dữ tợn Yêu thú chém giết sao?"

Nghe được trước mặt tiểu cô nương này đạo ra bản thân tu vi chính xác "Khoách mạch cảnh 5 tầng" thời điểm, Diệp Nhiên ánh mắt đều trực, trái tim như là đụng phải cường lực một kích, Khoách mạch cảnh 5 tầng sống lại làm thủ tịch thực cốt người yêu! Cái này còn khiến người ta sống sao?

Mà sau khi nghe được nửa câu thời điểm, Diệp Nhiên vô ý thức lắc đầu, khiến 1 cái đáng yêu tiểu cô nương đi theo Yêu thú đánh giết, cái này là tuyệt đối không cho phép.

Còn nữa nói, tuy rằng trước mặt tiểu cô nương này tu vi siêu quần, nhưng là chân thật chiến đấu trình độ còn không xác định đây, dù sao nữ hài tử tâm lý tổ chất tại Diệp Nhiên xem ra nếu so với nam nhân kém hơn như vậy một chút xú, nhìn thấy những thứ kia cái dữ tợn kinh khủng Yêu thú, chưa chắc là có thể phát huy ra phải có thực lực.

Đến lúc đó, chủ yếu vẫn là được xem bản thân. Nghĩ điểm chỗ, Diệp Nhiên không khỏi tinh thần chấn động, tích thủy chi ân ổn thỏa dừng tuyên đề, có thể trợ giúp cho bản thân ân nhân cứu mạng, vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn.

"Tốt, ta đáp ứng người!" Diệp Nhiên lời thề son sắt vỗ ngực một cái, kiên định nói, "Người yên tâm, ta nhất định đem người mang ra khỏi u Vân Sơn mạch."

"Cái này còn không sai biệt lắm." Bạch Thái nhần nhần mũi, hừ nhẹ vài tiếng, sau đó lại thấp giọng tự nói một câu, "Nếu là điểm ấy tiểu bạn đều không giúp một tay, ta đây đan dược còn không bằng cho chó ăn ăn."

"Trên người người thương không thành vấn đề ah?" Bạch Thái có chút hồ nghi nhìn đứng lên Diệp Nhiên, hấn vết thương trên người có thể nói là vô cùng nghiêm trọng, tuy rằng dùng bản thân đan dược, thế nhưng cũng vẫn phải là hao hao tinh dưỡng một đoạn thời gian.

"Không có việc gì a." Diệp Nhiên hoạt động gân cốt, không có bất cứ dị thường nào.

"Thật là ngoan cường!" Bạch Thái giật mình xem Diệp Nhiên liếc mắt, xác định hấn đã khôi phục không sai biệt lắm.

"Nếu không còn chuyện gì vậy hãy cùng ta tới." Bạch Thái dẫn đầu đi ở phía trước, Diệp Nhiên theo sát phía sau.

Hai người một trước một sau đi vào.

"Người tên là gì?" Bạch Thái cẩn thận đẩy ra một cây che ở trước mặt mình cành cây.

"Diệp Nhiên." Diệp Nhiên thành thật trả lời, "Lá cây Diệp, sau đó Nhiên."

"Còn người?"

"Bạch Thái, Bạch Thái Bạch Thái!" Nàng có chút kiêu ngạo trả lời, tựa hồ đây là một cái phi thường không tương tên.

"..." Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, nghĩ thầm người và Bạch Thái thật đúng là có một điểm giống nhau, đều là như nước trong veo; bất quá tên này còn thật là có chút cái khác người.

Nghe phía sau không có tiếng, Bạch Thái trong nháy mắt cũng có chút không vui, nàng quay đầu lại, nhếch miệng, nhìn Diệp Nhiên hỏi, "Thế nào? Tên của ta không tốt nghe sao?"

"Làm sao sẽ!" Diệp Nhiên khoe miệng hiện ra lút một cái mắt tự nhiên đáng tươi cười, hấn gợn ngón tay cái lên, "Phi thường tốt nghe, có thể lấy ra như vậy tên nhất định là 1 cái cao nhân."

"Gia gia ta tự nhiên là 1 cái cao nhân." Đề cập ngoài gia gia mình, Bạch Thái ngôn ngữ trong vẻ kiêu ngạo càng thêm nồng nặc.

"Đúng, người năm nay bao nhiêu tuổi?" Diệp Nhiên do dự hồi lâu, mới đem vấn đề này cho hỏi lên, hấn trái lại muốn nhìn cái này tu vi cao hơn tự mình ra một mảng lớn một mảng lớn tiểu muội muội số tuổi thật sự.

"14." Bạch Thái không do dự không tình nguyện, mà là dễ dàng tự đắc đem bản thân số tuổi thật sự cho nói cho Diệp Nhiên, bỗng nhiên nàng nghĩ cánh tay đau xót, một cây cành mạn gai đem nàng non mịn cánh tay bị rạch rách, "Đáng chết!"

"14 tuổi!" Diệp Nhiên kinh hô, 14 tuổi Khoách mạch cảnh 5 tầng có làm hay không? Bản thân 14 tuổi thời điểm tu vi mới nhiều ít? Thối Thế cảnh 4 tầng? Còn là thấp hơn?

Phía trước Bạch Thái đột nhiên dừng lại, Diệp Nhiên vừa lúc thấy nàng kia vết thương, sau đó đi tới Bạch Thái phía trước, "Đi theo ta phía sau ah

Nguyệt thuần."

Bạch Thái không khỏi sững sờ, nhìn đi ở trước mặt mình trong tay lóe ra Lôi quang, đem xung quanh cảnh mạo gai cho chặt đứt Diệp Nhiên, khoe miệng nàng không khỏi hiện ra lướt một cái đáng tươi cười.

"14 tuổi thế nào?" Bạch Thái đi theo Diệp Nhiên phía sau, nhìn hần thân ảnh cao lớn kia, đem trọng tâm câu chuyện cho tiếp nối đi.

"..." Cảm thụ được Bạch Thái ngôn ngữ trong kia một tia bình tĩnh chi ý, Diệp Nhiên nhin không được bữu môi, sau đó thấp giọng nói, "Người đây là ăn cái gì lớn lên."

Bạch Thái hơi sững sờ, đem Diệp Nhiên nói nhỏ nghe vào trong tai, nàng chăm chú nghĩ hồi lâu, sau đó có chút hơi giật mình trả lời, "Đan... Đan được a."

"Đan được!" Diệp Nhiên thân thể một cái lao đảo, thiếu chút nữa không có ngã sắp xuống, đây là vừa sinh ra liền đem đan dược làm đường ăn mới có thể trở thành là hôm nay bộ dáng này ah?

Tiền tay đem một cây chặn đường cảnh cho chặt đứt, Diệp Nhiên nhin không được nhìn mình ngưng tụ thành đao trạng Lôi Điện chi lực, nghĩ thầm, thật là nhân tài không được trọng dụng.

Bất quá, tại đây chán đến chết lộ trình ở giữa, Diệp Nhiên vẫn có đến một chút thu hoạch, trong tay hần ngưng tụ hữu mô hữu dạng Điện đao đó là tốt nhất chứng minh, trước lúc này, Diệp Nhiên nhiều lắm chỉ có thể ngưng tụ thành hình thoi ám khí, lớn một chút đồ vật hần căn bản là lực bất tòng tâm, tuy rằng tiến bộ không lớn, nhưng vẫn là khiến Diệp Nhiên tiểu hưng phấn một hồi.

Đường đi phía trước đầy bụi gai, cây cỏ đặc biệt tràn đầy, hiển nhiên chỉ là một cái ít có người hành tẩu con đường.

Xung quanh tĩnh im ắng, xem nhân tâm đáy vực sợ hãi, Diệp Nhiên trên ót chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh, hần lập tức dừng bước lại, theo sát mà Bạch Thái đụng đầu vào Diệp Nhiên sau lưng đeo.

Nàng xoa xoa đỏ lên mũi, thấp giọng mắng một câu "Đáng chết", sau đó nhìn dừng lại Diệp Nhiên, giọng nói có chút phẫn nộ nói, "Người thế nào?"

Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, sau đó xoay người lại, nghiêm túc nhìn Bạch Thái, "Người quả thực chúng ta đi đường này chính xác hướng u Vân Sơn mạch bên ngoài đi sao?"

"Chính xác... Đúng vậy." Bạch Thái nhất thời cả kinh, ấp ứng nói.

Đối mặt Diệp Nhiên hồ nghi biểu tình, Bạch Thái không khỏi giận dữ, trên mặt hiện ra lướt một cái đỏ ửng, đem nàng kia tinh xảo không tỳ vết mặt tân trang xa hoa.

Diệp Nhiên không có tâm tư đi thưởng thức trận này mỹ lệ, hần nhìn xuất ra bản đồ, dùng ngón tay chỉ vào nào đó một vị trí, đồng thời bữu môi nói "Người xem" Bạch Thái, trên mặt không khỏi hiện ra lướt một cái bất đắc dĩ vẻ, "Tiểu thư, của người đồ cầm phản người biết không?"

"A?" Nghe được Diệp Nhiên mà nói, Bạch Thái không khỏi cả kinh, chợt nghiêm túc, tỉ mỉ, vẻ mặt nghiêm túc đem bản đồ cho xem thật kỹ một lần.

Một lát, nàng cho ra 1 cái khẳng định kết luận, "Còn... Thật đúng là."

"Nói cách khác, chúng ta đi trái ngược hướng?" Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi hỏi.

"Ừ." Bạch Thái như là con gà con mổ thóc như dùng sức gât đầu, đáng đáp nhu thuận khiến người ta không đành lòng sinh khí.

"Chúng ta đây tại nơi, người biết không?" Diệp Nhiên bất đắc dĩ thở dài một hơi.

"Ừ." Bạch Thái mím môi, liềm mạng lác đầu.

"Ai." Diệp Nhiên vẻ mặt ủy khuất nhìn Bạch Thái, muốn khóc.

Bạch Thái nhìn vẻ mặt ủy khuất Diệp Nhiên, chớ tồn tại muốn cười.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Cổ nhân

U vân trong dãy núi bộ một chỗ có một khối trống trải đất trống, trên đất trống không có một tia thực vật, không có một khối loạn thạch, chỉ một chút lá rụng, cho nên có vẻ rất là đặc biệt.

Ở trên không mà bên trái, thẳng tắp đứng vững vàng 1 khóa cổ thụ to lớn, cổ thụ thành u ám sắc, thật lớn tán cây tựa hồ đem nửa bầu trời đều cho che khuất, trên đất trống lá cây đều là từ cổ thụ trên hạ xuống.

Cổ thụ kéo dài sinh ra một cây trên cành cây đứng thẳng 15 cái người, một nữ 14 nam.

Cái này 15 cái người cùng ăn mặc đồng dạng trường bào màu trắng, nơi ngực ẩn có hoa văn đủ để nói rõ bọn họ thân phận —— Linh ẩn học viện.

Đám người kia ở giữa, dẫn đầu chính xác 1 cái khí vũ hiên ngang nam tử, tay hấn cầm trường kiếm, thần tình lạnh lùng nghiêm nghị, trong con người thường thường hiện lên tinh quang, nói rõ đến hấn không chính xác người tốt lành gì.

Nếu là Diệp Nhiên ở chỗ này, nhất định sẽ nhận ra đây là ngày trước ở trên trời hà học viện đối với mình có địch ý, Đinh Minh Ngô!

Đinh Minh Ngô một tay chống thân cây, một tay cầm một thanh vỏ kiếm mộc mạc, nhưng cực kỳ bất phàm trường kiếm, hấn đang nhìn chăm chăm bị gió cuốn cuộn nổi lên lá rụng đất trống trở lại hoang dã.

Sau lưng hấn đứng thẳng nam tử đều nín thở ngưng thần, hiển nhiên là lấy Đinh Minh Ngô như Thiên Lô sai đâu đánh đó.

Thế nhưng tại đám người kia ở giữa, có hai người chính xác ngoại lệ, một gã dáng người gầy yếu sắc mặt phù phiếm nam tử đang ôm một nữ tử, khoan khoái cười, thanh âm kia tràn ngập ** chỉ ý.

Còn nữ kia tử dáng người tuy rằng chưa nói tới nóng nảy, thế nhưng thẳng tại trẻ tuổi tú lệ, nàng da kia trắng nõn non mịn, giống như dương chi, nhẹ nhàng nắm chặt liền có thể cảm nhận được trận trận thanh lương chi ý.

Đối mặt nam tử tối ngôn ngữ, nàng kia trên mặt đầy mang theo vui vẻ, không có nửa điểm không khỏe từ, ngược lại là đem người thiếp trước, cùng tên nam tử kia chặt hợp cùng một chỗ.

Cảm thụ được nữ tử trước ngực sung mãn, nam tử kia càng thêm thích ý, ha ha một tiếng sau, đối về nữ tử...

Nàng kia thở gấp chỉ thanh nghe được Đinh Minh Ngô trực cau mày, thế nhưng ngấm lại đối phương tu vi, còn là đè nén trong lòng tức giận.

Đột nhiên mà, kia to như vậy trên đất trống truyền đến một trận này run chi thanh, Đinh Minh Ngô trên mặt vui vẻ, tới!

Kia san bằng trên mặt đất lá rụng bị rung động bay lên, sau đó kia trên mặt đất hiện ra từng đạo vết rách, dần dần, vết rách càng lúc càng lớn, đột nhiên mà, kia đất đá phóng lên cao, dưới lòng đất lại có đồ vật xông tới.

"Rốt cục đi ra!"

"A, không khí mới mẻ, thật là làm cho người say sưa!"

"Ha ha, mặt chìa khóa rốt cục tới tay, đây mới thực sự là khiến người ta nghĩ hưng phấn."

Kia từ lòng đất xông tới dĩ nhiên là một đám nam tử, tổng cộng 10 người. .

Nhóm người này nam tử đều mặc màu rậm nắng trường bào, nơi ngực tú có ấn ký, đại biểu cho bọn họ thân phận, bảy đại học viện bài danh thứ 2 —— Tinh Hiền học viện!

Lúc trước nghị luận âm ỉ mấy người đột nhiên đình chỉ nói chuyện, bởi vì bọn họ xem thấy ngay trong bọn họ cường đại nhất hai người đều là vẻ mặt nghiêm túc, như lâm đại địch đáng đáp.

"Ai?"

Bọn họ trong lòng không khỏi cả kinh, theo kia cường đại nhất hai người ánh mắt nhìn, vừa lúc thấy đứng ở trên cây khô, nhỏ bé Đinh Minh Ngô bọn họ.

Bởi vì cự ly xa xôi, cho nên bọn họ không cách nào thấy rõ đối phương cụ thể là ai, thế nhưng kia chính tề nhất trí bạch sắc viện phục còn là đầy đủ nói rõ đối phương lai lịch.

Linh ẩn học viện!

Bảy đại học viện xưa nay không cùng, học viện cùng học viện trong lúc đó các loại tranh đấu gay gắt, thế Nhược Thủy Hòa.

Tinh Hiền học viện học viên có thể sẽ không cho là đối phương xuất hiện ở nơi này, đại biểu cho tin tức tốt gì.

"Đề phòng!"

Tĩnh Hiền học viện dẫn đầu hai gã học viên lập tức ra lệnh.

Cái khác 8 gã học viên lập tức có tự làm ra phản ứng, 8 gã học viên nhìn đứng ở phía trước hai gã nam tử, đáy lòng đều bất an tâm tình dần dần tiêu thất, bởi vì đây là hai gã mình vẫn cảnh cường giả!

Thấy đối phương đề phòng, Đinh Minh Ngô vung tay lên, "Đi theo ta!" Sau đó dẫn đầu hướng Tĩnh Hiền học viện các học viên chạy như bay.

Đi theo Đinh Minh Ngô phía sau các học viên lập tức theo sát; mà tên kia ôm một gã nữ học viên nam tử còn lại là chậm chậm quá đi theo phía sau, một chút cũng không nóng nảy.

Đinh Minh Ngô tại cự ly đối phương còn có một trượng khoảng cách địa phương dừng lại, hắn trường kiếm mang theo vô kiếm chỉ vào đối phương, lạnh giọng nói, "Giao ra mật chìa khóa xuyên qua hướng đại nhân đang trên!"

Tĩnh Hiền học viện hai gã mình vẫn cảnh học viên cảnh giác nhìn Đinh Minh Ngô, sau đó lại quan sát đến phía sau hắn học viên, không khỏi thờ phào một cái, bởi vì đối phương chỉ Đinh Minh Ngô chính xác mình vẫn cảnh tu sĩ, mà những học viên khác đều là Khoách mạch cảnh tu vi.

"Mật chìa khóa?"

Cái khác Tĩnh Hiền học viện cũng là nhận rõ hiện trạng, áp lực nhất thời tiêu tan thành mây khói, một gã học viên cười lạnh một tiếng, "Cái gì chó má mật chìa khóa không mật chìa khóa? Chúng ta căn bản liền chưa nghe nói qua, ta khuyên các ngươi mau rút, nếu như chọc lông chúng ta mà nói, các ngươi phải đẹp."

Hắn lời này không phải là không có lý thì sao có khói, tuy rằng Linh ẩn học viện người dẫn đầu tu vi đã cao tới mình vẫn cảnh 5 tầng, chính xác mọi người ở giữa tu vi tối cao, nhưng là bọn hắn bên này thế nhưng có hai gã mình vẫn cảnh 4 tầng tu sĩ, nhưng lại kích hoạt huyết mạch chỉ lực, đối phó mình vẫn cảnh 5 tầng tu sĩ còn là dư dả.

Đối phương cho dù nhiều người, cũng chưa chắc có thể thủ thắng, chỉ cần đem đối phương mình vẫn cảnh 5 tầng tu sĩ giết chết, vậy thắng bại đã định!

"Hừ!" Đinh Minh Ngô cũng là thật sâu mình bạch thế cục, hắn quay đầu lại liếc mắt nhìn thành thoi thành thoi mà đến nam tử, chợt cười lạnh một tiếng, "Nếu các ngươi không muốn giao, ta đây liền tự mình đến cầm!"

Đinh Minh Ngô trường kiếm vô kiếm nỗ tung, lộ ra đồ đậm thân kiếm, tản mát ra một cỗ nóng rực chỉ ý.

Ra lệnh một tiếng, Đinh Minh Ngô mang theo học viên giết hướng đối phương.

Trên đất trống trong nháy mắt liền tràn đầy các loại tiếng rống thanh, tinh thiết vang lên chi thanh.

...

...

"Chúng ta đây nên làm cái gì bây giờ?" Bạch Thái có chút ngưng ngừng nhìn Diệp Nhiên, trên mặt hiện ra lướt một cái đồ bùng nổ.

"Trước hướng hồi đi một chút đi." Diệp Nhiên bắt đầu dĩ nhún nhún vai, chuyện cho tới bây giờ cũng chỉ có thể đường cũ trở về, hiện ở chung quanh tĩnh im ắng, nghĩ đến nhất định là có chút cường đại mà kinh khủng Yêu thú trăm miền tại phụ cận, nếu là giật mình tỉnh giấc Yêu thú, vậy coi như chỉ có một con đường chết.

"Vậy được rồi." Bạch Thái đem bản đồ đưa cho Diệp Nhiên, sau đó ngoan ngoãn đi theo Diệp Nhiên phía sau.

Diệp Nhiên mở ra bản đồ, tính toán vị trí của mình, ngón tay tại trên bản đồ di động tới, trước trước mai táng lão nhân gia vị trí, một mực bị Thiên viêm Yêu Hồ mẩu thân cho tập kích, sau đó lại hành tẩu lâu như vậy, "Như vậy hiện tại chúng ta hẳn là ở chỗ này!"

Bạch Thái nhảy dựng lên, một tay nắm Diệp Nhiên cánh tay, "Khiến ta xem một chút, khiến ta xem một chút."

Diệp Nhiên rơi vào đường cùng ngồi xổm người xuống, chỉ vào trên bản đồ vị trí nói cho Bạch Thái giải thích.

Bạch Thái chính xác hiểu không phải hiểu gật đầu, sau đó chỉ vào trên bản đồ một khối đất trống nói, "Như vậy chúng ta đi trước ở đây thế nào? Trước xác định một chút vị trí có hay không chính xác, làm sao?"

Trên bản đồ đánh dấu đến một khối đất trống, còn có một khóa cổ thụ, đây là cự ly Diệp Nhiên suy đoán mà gần nhất địa tiêu.

"Ta cũng nghĩ như vậy." Diệp Nhiên gật đầu, biểu hiện kỳ tán thành, sau đó lại nhìn không được liếc đồ ăn liếc mắt, tựa hồ là có chút vô cùng kinh ngạc Bạch Thái dĩ nhiên có thể nhanh như vậy làm ra chính xác nhất tuyển chọn.

Cầm thụ được Diệp Nhiên ánh mắt, Bạch Thái nhìn không được quyết quyết miệng, tựa hồ là rất bất mãn Diệp Nhiên cũng dám hoài nghi nàng chỉ số thông minh.

"Hừ hừ."

Hai người xác định tốt mục tiêu, lập tức xuất phát.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Tần Như Nguyệt

U vân trong dãy núi bộ một chỗ tĩnh im ắng, Diệp Nhiên cùng Bạch Thái cẩn cẩn dực dực xuyên qua ở giữa.

Đột nhiên, xa xa xuất hiện một con sông chảy, Diệp Nhiên tinh thần không khỏi chấn động, cái này dòng sông trên bản đồ cũng đánh dấu qua, vậy nói rõ bọn họ chuyển này mục đích nơi khối kia trông trải đất trống gần đến.

"Có Thủy có Thủy sống lại làm tỉnh tề đảo bảo chủ!" Bạch Thái thấy xa xa xuất hiện dòng sông, không khỏi hiện ra lướt một cái dáng tươi cười, liên tục thúc giục Diệp Nhiên đi nhanh một chút.

Diệp Nhiên bắt đầu đi thở dài một hơi, suất hãy đi trước dòng sông bên cạnh.

Bạch Thái đi tới bờ sông, tay mới vừa vói vào đi liền đánh nhau run run, lạnh quá! Sông nước này phảng phất là từ trên tuyết sơn chảy xuống một dạng băng lãnh đến xương.

Thế nhưng tức đã là như thế, Bạch Thái như trước chơi bắt diệp nhạc hồ.

Tại đây dòng sông bên cạnh, trừ ra ào ào tiếng nước chảy bên ngoài, xung quanh liền cũng nữa nghe thanh âm gì.

Diệp Nhiên có chút bất đắc dĩ ngồi ở trên một tảng đá lớn, ngay lúc trước Bạch Thái đối với hắn phát động một sóng thế công, Diệp Nhiên triệt để rơi vào tay giặc, đồng ý Bạch Thái đến cái này dòng sông chơi đùa chỉ chốc lát thỉnh cầu.

Thấy Bạch Thái kia phó hoạt bất đáng đáp, Diệp Nhiên khoe miệng cũng không nhận được hiện ra lướt một cái vui vẻ, đột nhiên, xa xa truyền đến một trận binh khí vang lên thanh, cùng với đoàn người chém giết chi thanh.

Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, lập tức đem chơi đang vui vẻ Bạch Thái kéo lên một cái, bước nhanh đem đưa 1 cái bí mật bụi cỏ phía sau.

"Thế nào?" Bạch Thái thấy Diệp Nhiên vẻ mặt nghiêm túc, tự nhiên mà vậy mình bạch sự tình tầm quan trọng, không có đại sảo kêu to.

"Hừ." Diệp Nhiên nắm Bạch Thái tay, ý bảo ngoài an tĩnh, hắn tại tiền phương đi vào, dần dần kia tiếng rống thanh càng phát ra rõ ràng.

"Linh ẩn học viện rác rưởi môn, còn không mau mau đầu hàng, ngươi xem một chút các ngươi người dẫn đầu, đã tràn ngập nguy cơ!"

"Hừ, bớt sàm ngôn đi, ta khuyên các ngươi còn là mau giao ra mật chìa khóa, chúng ta Linh ẩn học viện có thể tha các ngươi Tĩnh Hiền học viện bắt từ!"

"Người si nói mộng!"

Song phương lại là rơi vào nào đó ác chiến, chỉ nghe thấy binh khí giao kích chi thanh.

"Có người?" Bạch Thái ánh mắt nháy mắt nháy mắt, thấp giọng hỏi.

"Ừ." Diệp Nhiên vẻ mặt ngưng trọng, từ đối phương trò chuyện ở giữa có thể cho ra, phía trước hắn là bảy đại học viện người, hắn không nghĩ tới bản thân lại có thể tại u Vân Sơn mạch ở chỗ sâu trong đụng tới bảy đại học viện cường đại nhất hai đại học viện, Linh ẩn, Tĩnh Hiền!

Diệp Nhiên tiến nhập Nguyệt Hoa học viện đã có bán nguyệt lâu, bảy đại học viện trong lúc đó mâu thuẫn, hắn từ lâu biết rõ, hắn mình bạch, mình nếu là bại lộ tại trước mặt bọn họ, tất nhiên sẽ đụng phải cực kỳ tàn ác đánh chết.

Thế nhưng cường liệt lòng hiếu kỳ lại don đốc Diệp Nhiên tiếp tục đi tới.

"Mật chìa khóa là vật gì?" Diệp Nhiên đáy lòng sự nghi ngờ trọng trọng, hiển nhiên hai phe này người chắc là tại tranh đoạt tên này là mật chìa khóa bảo

bồi.

"Đừng lên tiếng, gặp nguy hiểm." Diệp Nhiên quay đầu lại cảnh cáo Bạch Thái một tiếng, hắn cũng không có nói nửa điểm chê cười.

Thấy Diệp Nhiên trên mặt ngưng trọng đáng sợ, Bạch Thái không khỏi gật đầu, biểu hiện kỳ bản thân mình bạch lập tức tỉnh cảnh.

Rốt cục, Diệp Nhiên mang theo Bạch Thái đi tới bụi cỏ nhất phần cuối, mà chỉ cần xốc lên bụi cỏ liền có thể thấy Linh ẩn học viện cùng Tĩnh Hiền học viện nhân mã.

Diệp Nhiên ý bảo Bạch Thái an tĩnh lại, hắn len lén xốc lên một đạo vá, vừa lúc có thể xem đến tình huống bên ngoài.

Đây là không còn mà, Diệp Nhiên trong nháy mắt mình bạch đây chính là bọn họ chuyển này mục đích nơi, sau đó hắn thấy trên đất trống người, con người hơi co lại, bởi vì bọn họ tu vi mỗi người đều đạt được Khoách mạch cảnh 8 tầng 9 tầng thực lực, bất quá, bọn họ đáng sợ có chút thảm liệt, trên người đều lộ vẻ thương, đỏ sẫm huyết dịch từ thân thể bọn họ lưu lại.

"Trường bào màu trắng linh mẫn ẩn học viện, kia màu rậm nắng trường bào phải là Tĩnh Hiền học viện trở về thiên đường." Diệp Nhiên phân tích tình huống hiện trường, cái này Linh ẩn học viện rõ ràng tại nhân số trên chiếm cứ ưu thế, bất quá, bọn họ không thể từ Tĩnh Hiền học viện trong tay đạt được nửa điểm ưu thế, ngược lại là Tĩnh Hiền học viện các học viên mỗi người đều là ý chí chiến đấu ngẩng lên, khí thế dâng cao.

Song phương tiến hành một lần cỡ nhỏ độ sức sau lập tức thoái nhượng ra, chỉ có trung ương nhất 3 người còn đang kịch đấu đến.

Diệp Nhiên thân thể không khỏi run lên, hắn thấy đang ở gặp hai người vây công Đinh Minh Ngô!

"Không nghĩ tới lại đang ở đây gặp mặt." Diệp Nhiên thấp giọng thì thầm một câu, ngày trước ở trên trời hạ học viện đối với hắn giận dữ xuất thủ, thiếu chút nữa không bắt hắn cho giết người, Diệp Nhiên thế nhưng một mực sâu nhớ vào tâm.

"Huyết mạch chi lực mở ra!"

Bị vây công Đinh Minh Ngô đột nhiên giận quát một tiếng, một cỗ nóng rực hướng hơi thở lan ra, quanh người hắn mạo hiểm nhiệt độ cao hòa điểm, giống như Hỏa Thần, không thể xâm phạm.

Đinh Minh Ngô trong tay đầu kiếm, tựa hồ cảm ứng được lực lượng nào đó, xích hồng sắc thân kiếm hiện ra từng đạo quỷ dị phù văn, một cỗ kinh người khí tức tản mát ra, xung quanh lá rụng bị cuốn sạch dựng lên.

Mà lúc này, Đinh Minh Ngô nhân cơ hội phát động công kích, đối về Tĩnh Hiền học viện hai gã minh văn cảnh 4 tầng tu sĩ đã đâm đi.

"Minh văn cảnh!" Diệp Nhiên chăm chú nắm tay, đây chính là trước mắt hắn không cách nào lực lượng đề kháng.

Đối mặt thế tới rào rạt Đinh Minh Ngô, Tĩnh Hiền học viện hai gã minh văn cảnh tu sĩ dĩ nhiên rơi hạ phong, bị Đinh Minh Ngô cho áp chế.

"Cái này kiếm có cổ quái." Diệp Nhiên trên trán ẩn ký hơi chiếu sáng, hắn mượn này nhìn ra chuôi này xích hồng sắc thân kiếm nội lên đến một đạo nóng rực dịch thể.

Kia hai gã Tĩnh Hiền học viện cao thủ tại ăn Đinh Minh Ngô 1 cái thiết thời sau khi, lập tức ổn định thân thể, rít gào một tiếng sau, dĩ nhiên đồng thời kích hoạt huyết mạch chi lực.

Một nam tử trên người hiện ra tươi tốt bộ lông, tay dài ra phong Hàn lợi trào, "Thương Lang huyết mạch!"

Một gã khác nam tử trên người quát lên một trận đậm hồng sắc gió xoáy, trong gió lốc lại vẫn mang theo một cỗ nóng bức hướng hơi thở, "Liệt Phong huyết mạch!"

Mở ra huyết mạch chi lực hai người, đồng thời hướng Đinh Minh Ngô giết qua đi.

3 người đại chiến mấy mươi cái hiệp sau khi, Đinh Minh Ngô bị kia có thương Lang huyết mạch nam tử cho bắn trúng, thân thể hướng lui về phía sau vài bước, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, khí tức trong nháy mắt uể oải, hiển nhiên là chịu không nổi thương.

"Tốt!" Trên đất trống Tĩnh Hiền học viện các học viên nhin không được vỗ tay bảo hay, sau đó kích động hướng Linh ẩn học viện các học viên giết qua đi.

Trốn ở trong bụi cỏ Diệp Nhiên, cũng là nhin không được hưng phấn một chút, có thể thấy Đinh Minh Ngô kinh ngạc, đó là không thể tốt hơn.

Kia Đinh Minh Ngô thân thể thất tha thất thểu, hắn nhìn theo nhau mà tới hai người kia, trong mắt hiện lên một tia sát cơ, hắn quay đầu về chậm rãi bước mà đến nam tử gây yếu hô to, "Tur Đồ huynh, còn không mau mau xuất thủ!"

Kia ôm một nữ tử chậm rãi mà đến Tur Đồ thân thể đón đến, tái nhợt trên mặt hiện ra lướt một cái vui vẻ, hắn sờ sờ cô gái trong ngực mặt, sau đó cười nói với nàng, "Tiểu mỹ nhân, người trước chờ chỉ chờ lát, ta đi một lát sẽ trở lại."

"Ừ." Nàng kia dịu dàng gật đầu, sau đó lý lý y phục, lộ ra một mảng lớn tuyết trắng da thịt lập tức mềm ở.

Trốn ở bụi cỏ sau Diệp Nhiên nhìn nàng kia, mặt như sương lạnh,

"Tàn Như Nguyệt!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Bại lộ

Lúc đầu Thiên Hà học viện tiến hành bảy đại học viện khảo hạch, tại Diệp Nhiên chưa tới trước khi tới, khảo hạch đệ nhất danh vốn nên chính xác Hà Hằng Thành, mà cái này tên thứ 2 còn lại là Diệp Nhiên tình nhân cũ —— Tàn Như Nguyệt!

Diệp Nhiên vốn tưởng rằng trở thành Hà Hằng Thành nữ nhân Tàn Như Nguyệt giờ này khắc này chắc còn ở Thiên Hà trấn nhỏ, phụng bồi tàn phế Hà Hằng Thành cùng một sinh đây, thế nhưng hắn không nghĩ tới, Tàn Như Nguyệt dĩ nhiên tiến nhập Linh ân học viện, hơn nữa nhìn phó tình huống, nàng hẳn là tại Linh ân học viện có không tầm thường địa vị.

Diệp Nhiên mắt lạnh nhìn đang ở chỉnh lý y phục Tàn Như Nguyệt, khóe miệng hiện ra lướt một cái băng lãnh đáng tươi cười, hắn làm sao có thể không có phát hiện Tàn Như Nguyệt lúc trước cùng nam tử kia tới động tác.

"Thật là ác tâm nột!" Diệp Nhiên thấp giọng cười cười, không bao lớn tâm tình ba động, bởi vì bọn họ 2 cái từ lâu hình cùng người lạ sống lại làm tình tế đào bảo chủ.

Diệp Nhiên lập tức đưa mắt đặt ở tên kia được gọi là Tư Đồ nam tử gầy yếu trên người.

Kia Tư Đồ thân hình nhảy động, trong chớp mắt đó là đi tới Đình Minh Ngô trước người, hắn nhìn thế tới rạo rạt hai người, khóe miệng hiện ra một tia cười lạnh, căn bản sẽ không đem đối phương để vào mắt.

"Con kiến hôi cặn!" Tư Đồ khẽ quát một tiếng, sau đó trên người hiện ra từng đạo ám sắc hỏa diễm, kia ám sắc hỏa diễm đem không khí cháy vụn vụn.

Tư Đồ hai tay mang theo người hỏa diễm, đối về Tĩnh Hiền học viện hai gã minh văn cảnh 4 tầng tu sĩ giận dữ chém ra.

Kia hai gã tu sĩ cười lạnh một tiếng, đều vận dụng lực lượng toàn thân, nếu muốn một kích đem cho đánh chết.

"Oanh!"

4 quyền tương đối, một trận mãnh liệt khí lãng bính phát ra ngoài, trên mặt đất lá rụng nhộn nhạp bị vất thành mảnh nhỏ.

Đình Minh Ngô thân thể bị đến cuồng bạo Phong cho thổi trúng lui trở về vài bước, hắn mặt kia trên cũng hiện ra vẻ hoảng sợ.

Mà những học viên khác cũng là lập tức đình chỉ chiến đấu, nhộn nhạp kiệt lực ổn định thân hình, trên mặt tràn đầy vẻ kinh hãi, 3 người quyết đấu bộc phát ra lực lượng, dĩ nhiên kinh khủng như vậy. (tấu chương do 77nt. Com đổi mới)

"Ách "

Đội bụi mù tiêu tán, 3 người quyết đấu rốt cục tra ra manh mối.

Chỉ bất quá cái này cuối cùng kết cục làm người ta nghĩ sinh lòng kinh khủng, bởi vì kia Tĩnh Hiền học viện hai gã minh văn tu sĩ lúc này dĩ nhiên tê liệt ngã xuống đất, rên rỉ không ngớt.

Mà kia Tư Đồ còn lại là vẻ mặt không biểu tình nhìn hai người bọn họ, trên mặt không thích không bi, tựa hồ đối với trận chiến đấu này kết cục từ lâu dự liệu được.

Xa xa ẩn nấp đến Diệp Nhiên cũng là bị dọa cho giật mình, cái này kích hoạt huyết mạch chi lực hai gã minh văn cảnh 4 tầng tu sĩ, dĩ nhiên liên thủ, chưa từng có thể đem tên kia là Tư Đồ nam tử cho đánh bại?

Cái này Tư Đồ khó tránh cũng quá mức vào kinh khủng ah?

"Minh minh văn cảnh 6 tầng!" Bị đánh ngã xuống đất một gã nam tử hoảng sợ nói.

"3 Tam trọng huyết mạch chi lực!" Một gã khác nam tử tiếp theo lại bổ sung.

Xung quanh rơi vào một mảnh tĩnh mịch.

Tĩnh Hiền học viện các học viên đều là hoảng sợ, sau đó trên mặt lại hiện ra tro nguội vẻ, không ít học viên đã đem trong tay đầu vũ khí cho ném, bọn họ minh bạch, trận chiến đấu này, thắng bại đã phân!

Bọn họ không có mạng sống khả năng.

Diệp Nhiên xem tâm đầu nhất khiếu, minh văn cảnh 6 tầng, đây chính là toàn trường tu vi cao nhất, cộng thêm trên Tam trọng huyết mạch chi lực, người nào có thể ngăn cản hắn! ?

"Còn không chỉ đây." Tư Đồ nhìn ngã xuống đất không tưởng hai người, trên mặt hiện ra chế nhạo đáng tươi cười, hắn ưu nhã nâng tay lên, lòng bàn tay hướng lên trên, lòng bàn tay nội đột nhiên hiện ra một đạo thanh sắc gió xoáy.

Kia thanh sắc gió xoáy tại Tư Đồ trong tay không ngừng xoay tròn, xung quanh lá rụng toàn bộ đều bị mang động.

"Cái này đây là cái gì?" Kia Tĩnh Hiền học viện hai gã minh văn cảnh cường giả hoảng sợ hỏi, bởi vì bọn họ từ nhỏ này thanh sắc gió xoáy ở giữa cảm thụ được một cỗ không hiểu áp lực trở về thiên đường

"Kia đó là Tam trọng trọng huyết mạch Phong mạch huyết mạch!" Diệp Nhiên sắc mặt không khỏi biến đổi, hắn nhận thức đạo kia gió xoáy địa vị, bởi vì hắn tại huyết mạch chi môn ở giữa tiếp xúc qua.

Thế nhưng hắn lúc trước rõ ràng bày ra chính xác Âm viêm huyết mạch a, chẳng lẽ hắn

"Ta thứ 2 huyết mạch." Tư Đồ trên mặt không có bất kỳ biểu lộ gì, hắn mắt lạnh nhìn đến cùng hai người, cánh tay vung lên, kia thanh sắc gió xoáy bay ra, đem kia hai gã minh văn cường giả thân thể cho vất thành mảnh vỡ.

Minh văn cảnh 4 tầng tu sĩ, không hề chống lại chi lực!

Dĩ nhiên là kích hoạt thứ 2 huyết mạch thiên tài! Diệp Nhiên con người hơi co lại, huyết mạch cùng huyết mạch trong lúc đó có tuyệt đối bài xích tính, có thể kích hoạt lưỡng đạo huyết mạch chi lực người tuyệt đối là phượng mao lân giác như tồn tại, không nghĩ tới dĩ nhiên khiến hắn ở chỗ này gặp phải.

Chớ tồn tại, Diệp Nhiên nghĩ đến bản thân Lôi Đình huyết mạch, khỏe miệng nhin không được hiện ra lướt một cái cười khổ, bá đạo Lôi Đình huyết mạch cho phép hắn kích hoạt đạo thứ 2 huyết mạch chi lực sao?

Đáp án hiển nhiên là phủ định.

Tư Đồ đem kia Tĩnh Hiền học viện hai gã minh văn cảnh cao thủ cho chém giết sau, mắt lạnh nhìn cái khác Tĩnh Hiền học viện học viên.

Tại Tư Đồ băng lãnh ánh mắt áp bách hạ, những học viên kia môn nhận nhịp tuyến chọn tự sát.

Lực một người, đem toàn bộ Tĩnh Hiền học viện học viên cho diệt tuyệt!

"Sớm làm như vậy không phải là tốt? Quả thực chính là đang lãng phí ta sinh mệnh." Tư Đồ nhìn trên đất trống máu chảy thành sông, không có nửa điểm không khỏe từ, hắn xoay người đối về Đình Minh Ngộ nói, "Còn lại giao cho người."

Nói xong, hắn liền hướng phía Tàn Như Nguyệt đi tới, hai người tại trước mặt mọi người vành tai và tóc mai chạm vào nhau đến.

Xung quanh Linh ẩn học viện học viên đều nhìn không chớp mắt, không dám đem quay đầu sang chỗ khác, bọn họ từng cái một nhìn kia dữ tợn kinh khủng tràng cảnh, sắc mặt đều có chút tái nhợt.

Đình Minh Ngộ đem khỏe miệng vết máu cho lau khô sạch sau, đi tới đất trống trung tâm, tại mảnh vụn ở giữa tìm được 1 cái quả đảm lớn nhỏ hắc sắc hộp.

Màu đen kia hộp tựa hồ là do nào đó trân quý hiếm thấy ngọc thạch chế thành, kia cả vật thể đen sẫm, tại ánh nắng chiếu rọi xuống tán ra trận trận hàn quang.

Hắc sắc hộp ngay chính giữa có khắc đến thần bí quý dị văn lộ, tại văn lộ trung tâm có 1 khóa lớn chừng ngón cái bảo thạch màu lam, kia trong bảo thạch ương phảng phất ngưng tụ nào đó năng lượng thần bí.

"Mật chìa khóa tới tay!" Đình Minh Ngộ cầm cái gọi là mật chìa khóa, trong đầu không khỏi thờ phào một cái, lần này đến đây hắn chính là vì cái này mật chìa khóa mà đến, có mật chìa khóa liên ý tứ hàm xúc hắn có mở ra mỹ hảo tiền đồ khả năng!

"Chúng ta đi!" Mật chìa khóa đắc thủ, Đình Minh Ngộ lập tức tuyến chọn lui lại, không làm dừng.

Ẩn nấp tại trong bụi cỏ Diệp Nhiên thấy bọn họ tuyền chọn lui lại, không khỏi thở phào một cái, hoàn hảo không bị phát hiện.

"Thanh âm gì?" Mà ở Diệp Nhiên phía sau Bạch Thái, đột nhiên nghe phía bên ngoài Tần Như Nguyệt phát ra traten traten tiếng thở gấp, không khỏi sùng sốt, chợt vô ý thức xốc lên bụi cỏ, đem thò đầu ra đi.

"Xong đời!" Diệp Nhiên sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt, người nha đầu kia lòng hiếu kỳ thế nào nặng như vậy! Những thứ kia cái chính xác thành người mới có thể làm việc, người hiếu kỳ cái gì sức!

"Người nào?" Tư Đồ tựa đầu từ Tần Như Nguyệt xương quai xanh chỗ giờ lên, sau đó cúi đầu, vừa lúc thấy vẻ mặt đỏ bừng Bạch Thái.

"Tốt tốt 1 cái động lòng người tiểu cô nương!" Tư Đồ gian nan nuốt một hớp nước bọt, viên mắt nội con người không ngừng run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Tiểu cô nương kia là ta...

Bạch Thái phát thệ mình tuyệt đối không có xấu như vậy lậu mặt, bộ dáng kia tất nhiên muốn cho nàng cả đời khó quên.

Hắn không chính xác người tốt lành gì Nguyệt thuần!

Bạch Thái tiềm thức cho rằng, đương nhiên nàng cũng có bản thân phán đoán,

Nào có người sẽ ở trước mặt mọi người làm ra như vậy hạ lưu không biết liêm sỉ sự tình tới!

Hơn nữa hắn đối đãi bản thân ánh mắt phảng phất giống như là muốn đem mình cho ăn.

Thật là ghê tởm, Bạch Thái nhìn không được nôn khan vài tiếng, thân thể vượt mức quy định khuynh đảo, mà kia xấu xí ác tâm nam tử dĩ nhiên nghĩ đưa tay tới đỡ nàng,

"Bỏ đi a!" Bạch Thái đẩy lòng hô to.

Bỗng nhiên, một tay xuất hiện ở Bạch Thái trước mặt, đem kia xấu xí ác tâm nam tử cho ngăn lại.

"Hô." Bạch Thái thở một hơi thật dài, sau đó lòng còn sợ hãi nhìn đứng ở trước người mình, bảo vệ mình Diệp Nhiên, đẩy lòng chó tòn tại cảm thấy một traten nói không nên lời cảm giác an toàn.

"Người người là ai?" Tư Đồ thân thể nhìn không được run lên, tay này thế nào như vậy yêu dị? Cả vật thể huyết hồng, đến cùng là người hay quỷ?

"Xin lỗi, ta là ai không trọng yếu, trọng yếu là ta được đi trước." Diệp Nhiên hơi cúi đầu, nghiêng thân thể đưa lưng về nhau Đinh Minh Ngộ, sau đó hướng Tư Đồ nói.

Nói xong, Diệp Nhiên cũng không chờ Tư Đồ trả lời, dặt Bạch Thái tay, liền hướng trong rừng rậm vọt.

Tư Đồ còn đang kinh ngạc vào Diệp Nhiên kỳ lạ tạo hình lúc, Tần Như Nguyệt lại mở miệng nói, "Đứng lại!"

Diệp Nhiên thân hình không khỏi ngừng một lát, hẳn chẳng những không có dừng lại, ngược lại là nhanh hơn tốc độ.

"Diệp Nhiên" Tần Như Nguyệt nhìn Diệp Nhiên thân ảnh, trong mắt lóe lên từng đạo tinh quang, khoe miệng nàng hiện ra một tia băng lãnh vui vẻ, "Chẳng lẽ người cho là người có thể trốn đi nơi nào sao?"

"Diệp Nhiên!" Tại tiền phương Đinh Minh Ngộ thân thể cũng không khỏi chấn động, tên này hẳn không xa lạ gì, hắn còn nhớ rõ kia cái kia tên là Thiên Hà trấn nhỏ chuyện phát sinh, cái kia có Tam trọng huyết mạch chi lực Diệp Nhiên, thế nhưng cùng mình có không nhỏ đụng chạm, hẳn kia băng lãnh ánh mắt thường xuyên để cho mình tại hiện lên tại bản thân trong mộng, để cho mình đêm không thể chợp mắt.

Đinh Minh Ngộ minh bạch hắn trong ánh mắt biểu hiện thuật ý tứ, người chờ cho ta!

Chính là bởi vì cái này, cho nên khiến Đinh Minh Ngộ nghĩ nội tâm bất an.

Mà bởi vì ... này loại gần như si nhục như ác mộng, khiến Đinh Minh Ngô đứng Diệp Nhiên cừ hận càng ngày càng sâu, Tam trọng huyết mạch, nếu là lớn lên, tất nhiên không phải chuyện đùa, như vậy cũng liền ý nghĩa bản thân vô cùng có khả năng lọt vào Diệp Nhiên trả thù!

Cái này tông tâm bệnh một loại quần vòng quanh Đinh Minh Ngô, hắn cũng từng nghĩ qua tìm người đem Diệp Nhiên cho diệt trừ, thế nhưng một mực khổ nỗi không có cơ hội, hiện tại Diệp Nhiên dĩ nhiên xuất hiện ở nơi này? Đây chẳng phải là ý nghĩa hắn rốt cục có thể giải cái này cọc tâm sự?

"Đứng lại cho ta!" Đinh Minh Ngô tóc dài đón gió bay lượn, đầu ngón chân nhẹ một chút mặt đất, mang theo từng mảnh lá rụng, hắn cảm xích hồng sắc trường kiếm, nháy mắt giữa đó là đi tới Diệp Nhiên trước người.

"Quả nhiên là người!" Đinh Minh Ngô nhìn da huyết hồng Diệp Nhiên, tuy rằng không rõ Diệp Nhiên đến cùng phát sinh cái gì, thế nhưng hắn vẫn có thể liếc mắt phân biệt ra Diệp Nhiên tới.

"Đinh Minh Ngô!" Diệp Nhiên lạnh giọng nói, sau đó khóe miệng nhin không được hiện ra lướt một cái khổ sở đáng tươi cười, hắn không nghĩ tới bản thân dĩ nhiên là bị Tần Như Nguyệt cho vạch trần, thật là thâm thương a!

"Thiên đường có đường người không đi, Địa Ngục không cửa người xông tới Đinh Minh Ngô nhìn dừng bước lại Diệp Nhiên, khóe miệng hiện ra lướt một cái băng lãnh đáng tươi cười, hôm nay thật đúng là 1 cái ngày lành a! Chẳng những nhận được mật chìa khóa, vẫn có thể đem bản thân 1 cọc tâm sự cho giải!

Đinh Minh Ngô khẽ bung thân kiếm, phát ra một tiếng thanh thúy chiến minh, hắn cảm xích hồng sắc trường kiếm chỉ vào Diệp Nhiên, "Đến đây đi, khiến ta cho người cái sáng khoái!"

Diệp Nhiên gian nan nuốt một bãi nước miếng, hắn không dám ở hướng phía trước đi một bước, phải biết rằng trước mặt Đinh Minh Ngô thế nhưng mình vẫn cảnh 5 tầng tu sĩ, mà bản thân tu vi mới bất quá Thối Thể cảnh 9 tầng, coi như là 1 cái trăm cái bản thân, cũng đâu không lại 1 cái Đinh Minh Ngô!

Không rõ chân tướng Bạch Thái tuy rằng không biết phát sinh cái gì, nhưng là từ Đinh Minh Ngô ngôn ngữ trong nàng vẫn có thể đủ nghe ra tình huống bây giờ phi thường không ổn, nhất là trước mặt cái này cầm trong tay trường kiếm nam tử, về mặt sát ý, liếc đồ ăn đáy lòng trực phát lạnh, nàng nhin không được nắm chặt Diệp Nhiên tay, muốn từ Diệp Nhiên trên người thu hoạch một ít cảm giác an toàn.

"Không có việc gì." Cảm thụ được Bạch Thái bất an, Diệp Nhiên đáy lòng không khỏi nghĩ một trận hổ thẹn, trận này mằm tai vạ hoàn toàn cùng Bạch Thái không quan hệ, hiện tại sợ rằng muốn đem ngoài dính vào.

"Không có việc gì?" Đinh Minh Ngô nghe Diệp Nhiên mà nói, nhin không được xuy cười một tiếng, hắn tàn bạo nhin Diệp Nhiên, "Hai người các người đều phải chết!"

"Ta với người tựa hồ không oán không cừu ah?" Diệp Nhiên thu liễm lại đáy lòng tức giận, lúc này hắn cũng không có Đào Thiên Nhạc sư huynh giúp đỡ, hắn chỉ có thể y theo dựa vào chính mình lực lượng đi cùng Đinh Minh Ngô đấu tranh, hơn nữa bên cạnh còn có một cái cần chiếu cố Bạch Thái, cùng hắn phát sinh xung đột chính xác không sáng suốt.

Diệp Nhiên chỉ có thể nhin! Hắn nhin xung quanh toàn bộ đều là Khoách mạch cảnh tu sĩ, cùng với kia cường đại nhất đang thăm thị hắn Tư Đồ, đáy lòng nhin không được chìm xuống, thời khắc này coi như là cho Diệp Nhiên chen vào cánh, hắn cũng khó mà chạy trốn.

"Không oán không cừu?" Đinh Minh Ngô nhìn hầu như ăn nói khép nép Diệp Nhiên, đáy lòng nhin không được nghĩ từng đợt thích ý, hắn ngửa mặt lên trời cười to vài tiếng, sau đó nhìn Diệp Nhiên, khóe miệng hiện ra lướt một cái chế nhạo đáng tươi cười, "Thế nào? Lúc nào người trí nhớ kém như vậy? Người nhanh như vậy liền quên ở Thiên Hà trấn nhỏ người đem bản viện không môn học viên cho huỷ bỏ sự tình?"

Không môn học viên? Lý do này thật đúng là một điểm cũng không gượng ép! Diệp Nhiên nhếch miệng, trong con người hiện lên một tia phẫn nộ chi ý, sau đó hắn cúi thấp đầu, tựa hồ là buông tha đầu hàng thông thường. "Người muốn thế nào?"

"Rất đơn giản, muốn người mạng chó!" Đinh Minh Ngô gào thét nói.

Bạch Thái nghe được thân thể run lên, béo mập khuôn mặt nhỏ nhắn nhin không được tái nhợt, nàng lui về phía sau một bước, chăm chú trốn ở Diệp Nhiên phía sau.

Mà Tư Đồ nhìn Bạch Thái, lại nhìn Diệp Nhiên cùng Đinh Minh Ngô, "Cái này diễn chính xác kia vừa ra?"

Tần Như Nguyệt nhìn Diệp Nhiên, trong con người không có một tia tâm tình ba động, ngày trước Diệp Nhiên đối với nàng ân tình tựa hồ từ lâu tiêu tan thành mây khói, "Thù cũ!"

"Có ý tứ, có ý tứ." Tư Đồ nghe ra Tần Như Nguyệt trong lời nói phẫn nộ, nhin không được liếc nhìn nàng một cái, khóe miệng hiện ra lướt một cái ý vị thâm trường đáng tươi cười.

"A!" Từ lâu không nhẫn nại được sát ý Đinh Minh Ngô giận quát một tiếng, xích hồng sắc thân kiếm trở nên sáng sủa, xung quanh lá rụng toàn bộ bị thổi mờ, một cỗ cường đại khí thế bao phủ ở Diệp Nhiên cùng Bạch Thái.

Đinh Minh Ngô bay lên trời, hắn hướng phía Diệp Nhiên cùng Bạch Thái giết qua đi.

"Huru!"

Đột nhiên, một đạo thanh sắc Phong nhận bay tới, đem Đinh Minh Ngô thế công cho ngăn cản.

"Tur Đồ nguoi!" Đinh Minh Ngô cánh tay tê rần, hấn nghi hoặc nhìn Tur Đồ, không rõ hấn vì sao đột nhiên xuất thủ tập kích bản thân.

"Cái tiểu cô nương kia là ta."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Quyết đấu Tần Như Nguyệt

Tur Đồ đói khát liếm liếm môi, sau đó mang theo Tần Như Nguyệt chậm rãi đi tới.

"Hấn, ta tùy nguoi thế nào." Tur Đồ chỉ vào Diệp Nhiên, trên mặt lộ vẻ không thèm, tại trong mắt hấn cận Thối Thế cảnh tu vi gia hỏa, cùng ven đường con kiến một dạng, không đáng giá nhắc tới.

"Thế nhưng, tiểu cô nương này, ta muốn định, nguoi nếu là thương nàng nửa cọng tóc, ta muốn nguoi chờ coi!" Tur Đồ nhìn Bạch Thái, hai mắt mờ to, trong hốc mắt ánh mắt tựa hồ muốn nổ tung đi ra thông thường.

Bạch Thái trái tim run lên, cả người không ngừng run rẩy, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy ý sợ hãi.

"Đừng sợ." Diệp Nhiên đem Bạch Thái vùi đầu tại bản thân sau lưng, sau đó về mặt căm thù nhìn Tur Đồ.

Tur Đồ không nhìn thẳng Diệp Nhiên, hấn nhìn Bạch Thái, khoe miệng nước miếng ra trong suốt dịch thể, hấn gào thét, "Cỡ nào thánh khiết mỹ lệ tồn tại, ta trái tim đều nhanh đình chỉ dốc hết vốn liếng

Thánh khiết mỹ lệ ta tán thành. Diệp Nhiên gạt đầu, tay tại Bạch Thái trên đỉnh đầu vuốt ve, ý bảo nàng an tâm, bắt quá, nguoi loại này đáng chết biến thái không xứng thưởng thức!

"Không thành vấn đề, tiểu cô nương này chính là nguoi người." Đinh Minh Ngô đối với Bạch Thái căn bản liền không có hứng thú, hấn mục tiêu chủ yếu chính là Diệp Nhiên, chỉ cần có thể không ngăn cản bị giết Diệp Nhiên, những chuyện khác tùy tiện Tur Đồ thế nào quyết định.

Nghe nói như thế, Diệp Nhiên đáy lòng lửa giận bùng bùng, hấn mắt lạnh nhìn Đinh Minh Ngô, nắm tay nhịn không được chăm chú, nguoi bằng quyết định gì Bạch Thái là ai người!

"Lại là loại ánh mắt này!" Đinh Minh Ngô giận tím mặt, nắm trường kiếm tay nhịn không được run một chút.

Mà một mực giữ yên lặng Tần Như Nguyệt nhìn phần nô Diệp Nhiên, chớ tồn tại xúc động đáy lòng một cái dây, tựa hồ nhiều năm trước đây, hấn phần nô chỉ vì mình mà sản sinh ah?

Ngươi cả đời chỉ có thể là chúng ta!

Cho nên, Tần Như Nguyệt rất là phần nô, nàng cảm giác mình đừng phải nhục nhã, đáy lòng muốn chiếm làm của riêng trở nên trước đó chưa từng có cường liệt, nàng nhìn Đinh Minh Ngô, sau đó mặt không biểu tình nói, "Đinh sư huynh, Diệp Nhiên mệnh không bằng để cho ta tới thu ah?"

Đây không phải là thỉnh cầu giọng nói, mà là gần như mệnh lệnh.

"Ngươi!" Đinh Minh Ngô làm sao có thể nghe không ra ý trong đó, hấn không khỏi nghi ngại dừng, cái này từ ở nông thôn tới thói biểu * từ, lại vẫn dám mệnh làm mình, thật là không biết sống chết! Ngươi cũng không muốn nhớ ngươi có thể có hôm nay địa vị, tất cả đều là dựa vào ai!

"Thế nào? Đinh sư huynh ngay cả như thế điểm thỉnh cầu cũng không chịu đáp ứng ta sao?" Tần Như Nguyệt nhìn Đinh Minh Ngô lạnh lùng nói.

Diệp trong trường hợp đó chính xác sững sờ, như vậy cường thế Tần Như Nguyệt, hấn vẫn là lần đầu tiên thấy được, nguoi nhu nhu nhược nhược đi đâu? Khi đó ngươi còn chưa phải là giống như vậy.

Cái biến thật là lớn a! Diệp Nhiên đây lòng hơi cảm khái.

Bất quá, hiện tại giống như không phải là cảm khái lúc này. Diệp Nhiên thu liễm đáy lòng có chút vênh đầu tình xưa tự, nàng mới vừa nói cái gì? Thu ta ra lệnh?

Diệp Nhiên nhìn không được liễm liễm phát khô môi, bỗng dưng hồi tưởng lại mình làm năm liêu mạng thu được thiên tài địa bảo giao cho nàng, là chỉ là để cho nàng có thể nương theo bản thân cùng nhau tiến nhập bảy đại học viện, cộng đồng kéo dài giữa hai người yêu say đắm

Lúc này mới đi qua bao lâu? Tần Như Nguyệt dĩ nhiên biến thành bộ dáng này, thật là thất vọng đau khổ!

Diệp Nhiên khoe miệng hiện ra khổ sở đáng tươi cười, bản thân thật là mất mủ!

"Không phải là, ta chỉ là muốn mau chóng giải quyết Diệp Nhiên, không muốn ở chỗ này dừng lại lâu, e sợ cho sinh biến." Đinh Minh Ngô lắc đầu, Tần Như Nguyệt hiện tại thế nhưng Tư Đồ yêu thủ hộ, đặc tội Tần Như Nguyệt, khó tránh khỏi sẽ làm Tư Đồ sinh chán ghét, đến lúc đó đã có thể cái được không bù đắp đủ cái mất.

Tư Đồ nghe vậy, khẽ cười một tiếng sau, đem khoe miệng dịch thể cho lau khô sạch, "Thế nào? Có ta ở đây ở đây, ngươi còn sợ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn sao?"

"Cái này" Đinh Minh Ngô sắc mặt không khỏi biến đổi, đây ý là gọi mình rời khỏi.

"Ừ?" Tư Đồ từ trong lỗ mũi phát ra một tiếng giọng mũi.

"Được rồi." Đinh Minh Ngô nhìn Tư Đồ, lại không cam lòng nhìn Diệp Nhiên, "Tần Như Nguyệt, ngươi cẩn thận một chút."

"Ngươi yên tâm." Tần Như Nguyệt từ bên hông lấy ra một thanh nhuyễn kiếm, sau đó đứng thẳng nhìn Diệp Nhiên, "Diệp Nhiên, đã lâu không gặp a."

"Thật là đã lâu không gặp." Diệp Nhiên nhìn Tần Như Nguyệt, bình tĩnh như nước, không có quá lớn tâm tình phập phồng.

"Lời khách sáo nói xong, như vậy thì trực tiếp tiến nhập chủ đề ah kiếp phù du kính, loạn thế Đế thiếp." Tần Như Nguyệt đối về Diệp Nhiên nũng nịu một tiếng, một cỗ cường đại khí thế tản mát ra.

Khoách mạch cánh 3 tầng!

Thấy tìm không được ngày trước nửa điểm bóng dáng Tần Như Nguyệt, Diệp Nhiên không vì chỗ động, hần nhẹ nhàng vỗ vỗ tránh sau lưng tự mình Bạch Thái, "Qua bên kia chờ ta."

Nói xong, hần đem một quả lục sắc viên châu nhét vào Bạch Thái trong lòng bàn tay, cũng tại bên tai nàng nhẹ giọng nói, "Đội nguy hiểm lúc bóp nát kia!"

Bạch Thái gật đầu, lúc này nàng biểu hiện ra trước đó chưa từng có trấn định.

Đội Bạch Thái đi xa, Tần Như Nguyệt lập tức liền phát động bản thân thể công, nàng thân hình khẽ động, liền tới đến Diệp Nhiên trước mặt, trong tay đầu nhuyễn kiếm dường như độc xà thông thường, hướng Diệp Nhiên lướt đi.

Thật nhanh tốc độ!

Diệp Nhiên con ngươi hơi co lại, Tần Như Nguyệt nhất định là tu luyện nào đó thân pháp Linh kỹ, bằng không tốc độ không thể nào biết nhanh như vậy! Hơn nữa, Tần Như Nguyệt thân pháp Linh kỹ chút nào không thể so hần Huyền ảnh bước phải kém đi nơi nào.

Nhìn thấy Tần Như Nguyệt hoàn mỹ đem bản thân làm dạy thân pháp cho thi triển ra, Tư Đồ nhìn không được vỗ vỗ tay.

Sau đó lại thấy Tần Như Nguyệt cánh tay khẽ động, nhuyễn kiếm chợt đâm ra, Tư Đồ trực tiếp là kêu thành tiếng, "Tốt!"

Có thể đem kiếm pháp vận chuyển như vậy linh hoạt, trận chiến đấu này đã không huyền niệm chút nào.

Tư Đồ nghĩ không có nhìn tiếp cần phải, hần xoay người nhìn phía xa về mặt khăn trương Bạch Thái, sau đó chậm rãi đi tới.

"Tiểu cô nương, ngươi tên là gì a?"

Tư Đồ đi tới Bạch Thái trước người, ngồi xổm người xuống vươn tay nếu muốn xoa Bạch Thái kia Trương tình xảo khuôn mặt.

Bạch Thái nhất thời cả kinh, sắc mặt tái nhợt, nàng lui về phía sau một bước, không chút do dự kích hoạt Diệp Nhiên đưa cho nàng lục sắc viên châu.

"Ông!"

Một đạo lục sắc màn sáng đem Bạch Thái cho bao phủ, đem Tư Đồ cho cắt đứt đi ra ngoài.

"Phòng ngư linh khí?" Tư Đồ hí mắt, chột trên mặt lộ ra ôn hòa đáng tươi cười, tại đây chờ mỹ lệ cô nương trước mặt, hẳn đều vẫn duy trì bản thân mỹ hảo một mặt.

"Có ý tứ." Tư Đồ lui ra phía sau một bước, chột trên mặt hiện ra kiều ngạo đáng tươi cười, "Tiểu cô nương, xem ta như thế nào phá mở cái này màn sáng!"

Bạch Thái vừa nghe, sắc mặt không khỏi biến đổi, nếu là cái này màn sáng nghiền nát mà nói, bản thân sẽ gặp cái này biến thái độc thủ, sẽ gặp cái này biến thái cực kỳ tàn ác ngược đãi.

"Không muốn!" Bạch Thái như là trong gió rét không chỗ nào dựa vào lá cây, tựa hồ tùy thời tùy khắc cũng có thể bị Phong quét đoạn.

"A!"

Tư Đồ trong con ngươi hiện lên một tia hàn quang, hai tay bằng để xuống trước ngực, lòng bàn tay trái hiện ra ám sắc hỏa diễm, bàn tay phải tâm hiện ra thanh sắc gió xoáy.

"Phá!" Một tiếng quát nhẹ, Tư Đồ song chưởng đồng thời đánh ra.

Hỏa diễm cùng gió xoáy giao hòa cùng một chỗ, đối về màn sáng kích động ra.

Bạch Thái trong con ngươi hiện lên vẻ hoảng sợ, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt tái nhợt.

"Nhất định phải đứng vững a!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 71: Đại chiến

"Tí tách.

Diệp Nhiên cúi đầu, ánh mắt có chút tan rã, hân hoi giật mình nhìn mình hồng trong mang theo một chút kim sắc huyết dịch tích lạc tại hư thối trên lá khô.

"Ta lợi hại sao?" Tần Như Nguyệt nhìn đầy người đều là vết thương, Tiên huyết không ngừng Diệp Nhiên, một tay cầm nhuyễn kiếm, một tay lý lý trong chiến đấu có chút lộn xộn sợi tóc.

"Lợi hại." Không có nửa điểm dối trá làm ra vẻ, cũng chưa nói tới không điểm bội phục, Diệp Nhiên phục hồi tinh thần lại, chăm chú gạt đầu, quả thật, có thể đem Diệp Nhiên áp chế thành như vậy người, trừ Triệu Vân Thiên bên ngoài, Tần Như Nguyệt đó là cái này người thứ hai.

Hơn nữa phải biết rằng, Tần Như Nguyệt cũng không phải như Triệu Vân Thiên thông thường, tu luyện qua Khoách mạch phương pháp, có siêu việt cùng cảnh giới tu sĩ lực lượng

Tần Như Nguyệt thì là dựa vào đến cao siêu Linh kỹ, đem bản thân cho chèn ép thành bộ dáng này.

Tối thiểu là có thể sánh ngang Địa cấp Linh kỹ kiếm pháp! Diệp Nhiên nhìn trên cánh tay mình vết thương, cho ra kết luận, mặc dù nói Linh kỹ áp chế bản thân một đầu, thế nhưng Diệp Nhiên không thừa nhận cũng không được, Tần Như Nguyệt vẫn có đến vượt quá hẳn tưởng tượng năng lực linh ngộ, bởi vì càng là cao siêu Linh kỹ, còn lại là càng khó học tập, càng khó lĩnh ngộ.

Thế nhưng Tần Như Nguyệt triển hiện ra kiếm pháp, đầy đủ nói rõ nàng đem cho linh ngộ thông thấu, nhưng lại hoàn mỹ vận dụng cho thực chiến ở giữa.

"Ngươi cũng không sai." Tần Như Nguyệt cũng không có bởi vì Diệp Nhiên tán thành mà cảm thấy vui vẻ, nàng nhìn Diệp Nhiên, hơi thờ dãi một hơi, sau đó nói, "Thời Thế cảnh cảnh 9 tầng, hơn nữa tựa hồ ngươi còn chịu không nhỏ thương, có thể tại ta Khoách mạch cảnh 3 tầng thủ hạ chống đỡ lâu như vậy, thật là làm cho ta nghĩ thẹn thùng. 92Ks. Com "

Diệp Nhiên trầm mặc không nói, xác thực trước ngực mình thương ảnh hưởng nghiêm trọng hẳn tài nghệ thật sự, thế nhưng nói đây hết thảy đều là vô ý nghĩa nói nhảm, trên chiến trường ai sẽ theo ngươi chú ý công bình.

Thấy Diệp Nhiên trầm mặc không nói, Tần Như Nguyệt cười cười, giờ khắc này trên mặt hẳn mới có cái này ngày trước nữ hài tử phong tình, "Trở lại

chuyện chính, ta chỉ nghĩ là để cho người biết, lúc đầu phé người tu vi trách không được ta, muốn trách thì trách người lúc đầu thực lực thấp, hết lần này tới lần khác cũng chọc Hà Hằng Thành."

"Ly khai người sau này, ta mới phát hiện thế giới tốt đẹp dường nào, hiện tại ta có toàn bộ, người có thể mang cho ta không?"

"Còn có chính là, người cũng không nghĩ đến lấy hai người chúng ta trong lúc đó tình xưa mà nói chuyện, tranh thủ ta đồng tình cũng tốt, gây xích mích ta cùng Tư Đồ quan hệ cũng được, đây đều là không có khả năng."

"A." Diệp Nhiên nhìn chậm rãi mà nói Tần Như Nguyệt, cuối cùng là nhìn không được bật cười.

"Người cười cái gì?" Tần Như Nguyệt hí mắt nhìn Diệp Nhiên, con người hàn quang lóe ra, "Thế nào? Ta có nói sai chút gì sao?"

"Phé ta tu vi, người lại vẫn nói không thể trách người?" Diệp Nhiên trên mặt hiện ra lướt một cái châm chọc đáng tươi cười, "Loại này ác tâm mà nói người cũng có thể nói xong xuất khẩu?"

"Lúc đầu người nói là cha mẹ người bức bách người." Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, sau đó bật cười, "Lúc đó ta còn rất vô cùng kinh ngạc, hai chúng ta trong lúc đó cảm tình lại bị cha mẹ người một câu nói cho nát bấy, hiện tại xem ra, mà là người bản tính như vậy, coi như là không có cha mẹ người từ đó trở nên gay gắt, người cũng sẽ chọn phản bội ta."

"Ngày trước ta lao lực thiên tân vạn khổ thu được những thuốc kia thảo, thật là cho chó ăn ă."

Nghe nói như thế, Tần Như Nguyệt trên mặt nhìn không được hiện ra lướt một cái vẻ giận.

"Tiếp theo, người nói người bây giờ có được đến đây hết thảy, ta có thể gây cho người sao?" Diệp Nhiên mang trên mặt thương hại biểu tình, "Người biết người bây giờ như cái gì không?"

"Hiện tại người giống như là 1 cái dựa vào ** đòi lấy lợi ích biểu * từ."

"Từ trước dựa vào ta, hiện tại dựa vào người khác."

"Mặc kệ thân phận người nữa làm sao cao quý, xét đến cùng, người đúng là vẫn còn cái biểu * từ."

Tần Như Nguyệt trong tay đầu nhuẩn kiếm không ngừng run rẩy, trên mặt đất lá rụng bị tiết ra ngoài khí lưu mà thổi mờ, mặt nàng bởi vì phần nộ mà trở nên ửng hồng.

"Thế nào? Ta có nói sai chút gì sao?" Diệp Nhiên trên mặt hiện ra đùa cợt đáng tươi cười, Tần Như Nguyệt mà nói hần còn nguyên trả lại cho nàng, tiếp theo hần còn nói thêm,

"Sau cùng chính là, người sau cùng kia lần mà nói là có ý gì? Người nghĩ rằng ta hội giống như người là một không đầu khớp xương người sao? Người nghĩ rằng ta hội giống như người quỳ xuống đất cầu xin tha thứ sao?"

"Người nghĩ rằng ta là người sao giá trên trời vạn trước không dễ chọc! ?"

"Nói xong?" Tần Như Nguyệt ngửa mặt lên trời hít sâu một hơi, thân thể nàng run rẩy kịch liệt, nàng kiệt lực đè xuống trong lòng những thứ kia lửa giận.

Hần nhìn nàng, cười khê không nói.

Nàng nhìn hần, giận dữ phản cười, "Nói xong vậy chịu chết đi."

"Địa cấp Linh kỹ, bạc xà vũ diệu!"

Một cỗ xơ xác tiêu điều chỉ ý xuất hiện ở đây khối trên đất trống. Đinh Minh Ngộ nhất thời dọa cho giật mình, sau đó nhìn khí thế không ngừng tăng vọt Tần Như Nguyệt, trong lòng không khỏi vừa nhảy, lại có thể kinh khủng như vậy uy áp, cái này Linh kỹ tất nhiên chính xác không phải chuyện đùa tồn tại.

Làm Đinh Minh Ngộ nghe được kia Linh kỹ tên gọi lúc, trên mặt không khỏi hiện ra lướt một cái vẻ hoảng sợ, cái này Linh kỹ hần đã biết, chuẩn xác điểm tới nói, chắc là đã biết chết tại đây Linh kỹ thủ hạ người nọ thảm trạng.

Bộ dáng kia, chính lại khiến Đinh Minh Ngộ một ngày không ăn với cơm, bộ này Linh kỹ có chút danh tiếng, kia danh khí không phải là bởi vì Linh kỹ uy lực thật lớn, mà là bởi vì không thể thừa nhận Linh kỹ người chết bộ dạng đều cực kỳ thảm liệt.

Tiền hữu người hội sử dụng cái này Linh kỹ, trừ phi là gặp phải cái loại này cừu nhân giết cha, mới có thể dùng ở đây Linh kỹ dẫn vật đối phương.

Về phần đối xử với tự mình như thế tình nhân cũ sao? Đinh Minh Ngộ nhìn không được nuốt một bãi nước miếng, nữ nhân này tâm nhãn cũng quá nhỏ, sau này trăm triệu không thể đắc tội nàng.

"Địa cấp Linh kỹ sao?" Diệp Nhiên liếm liếm phát khô khóe miệng, ánh mắt nhìn không được nheo lại, hần lòng bàn tay hiện ra một đạo Lôi quang, Lôi quang không ngừng tăng vọt đến.

"Ngũ trọng huyết mạch mở ra!"

"Oanh!"

Một cỗ lực phản chấn lan khắp Tur Đồ toàn thân, hấn người nhẹ như yến, lui về phía sau vài bước, nhịn không được xoa xoa tê dại cánh tay.

Nho nhỏ này màn sáng lại có thể hấp thu bản thân hấn lực lượng, tiến hành phòng ngự, đồng thời sản sinh một cỗ uy lực không thể khinh thường lực lượng, thật là làm cho người nghĩ vô cùng kinh ngạc a.

Nếu không phải là mình cảnh giác, đem kia cỗ phản bắn trở về lực lượng hóa giải, sợ rằng mình cũng phải bị không nhỏ được thương đây!

Có ý tứ! Có ý tứ! Lại có thể ngăn chặn ta song trọng huyết mạch công kích!

Tur Đồ hoạt động một chút cái cỗ, nhìn trốn ở màn sáng ở giữa lạnh run Bạch Thái, nhịn không được vừa cười vừa nói, "Tiểu cô nương, không có việc gì đây, ngươi không cần sợ thành bộ dáng này, ta lại sẽ không làm thương tổn ngươi."

Cảm thụ được an toàn Bạch Thái đưa cánh tay từ đỉnh đầu của mình buông, nàng nhìn kia lông tóc không hư hại màn sáng, nhịn không được sửng sốt, cái này màn sáng dĩ nhiên ngăn chặn kia người xấu công kích mãnh liệt?

Lập tức nàng nhịn không được hướng Tur Đồ hậu phương liếc mắt nhìn, vừa lúc thấy cùng Tần Như Nguyệt quyết đấu Diệp Nhiên, vì sao ngươi không tiến đến?

Chưa kịp suy nghĩ nhiều, Bạch Thái sắc mặt lập tức lại biến, nàng đem tầm mắt đặt ở Tur Đồ trên người.

Tur Đồ nhìn tầng kia màn sáng, một tiếng gầm lên!

"Địa cấp Linh kỹ! Minh Phong quyền!"

To như vậy trên đất trống, bỗng nhiên hiện ra vài đạo mãnh liệt khí tức.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Tần Như Nguyệt chết

Tur Đồ sai bước, trong chớp mắt đó là đi tới tầng kia đem Bạch Thái bảo vệ màn sáng trước mặt, hấn trên nắm tay che lấp 1 tầng ám sắc gió xoáy, kia gió xoáy thoát nhìn uy lực thường thường, thế nhưng trên thực tế lại ẩn chứa kinh khủng cuồng bạo lực lượng.

Tur Đồ nhìn Bạch Thái, khoe miệng lộ ra điên cuồng đáng tươi cười, hấn có tuyệt đối lòng tin đem tầng này màn sáng cho đánh nát.

Bởi vì đây là hấn áp đáy hòm tuyệt kỹ, uy lực không phải chuyện đùa, bộc phát ra lực lượng chính là ngay cả mình văn cảnh 9 tầng tu sĩ cũng phải suy nghĩ trên vài phần.

Nho nhỏ màn sáng, làm sao có thể ngăn chặn một kích này đây!

Tiểu cô nương, ngươi lập tức chính là ta!

Tur Đồ khoe miệng lại nước miếng ra trong suốt dịch thể, hấn nắm tay bỗng nhiên chém ra, bàn bạc lực lượng trong nháy mắt bắn ra.

Từng đạo cuồng liệt hào quang tiết ra ngoài đi ra, Đinh Minh Ngộ trong nháy mắt đem tầm mắt dời đi, sắc mặt không khỏi biến đổi, "Lui về phía sau!"

Nói hấn dẫn theo Linh ẩn học viện các học viên cấp tốc lui lại, để tránh khỏi bị cỗ lực lượng này cho lan đến.

"Đây là Tur Đồ sư huynh tài nghệ thật sự sao? Thật là quá kinh khủng!"

"Một chiêu này tiết ra ngoài đi ra lực lượng cũng đủ đem chúng ta đám người kia cho vắt thành toái cặn khò phức!"

"Kìa màn sáng hạ tiểu cô nương không có việc gì sao? Ta xem Tư Đồ sư huynh đối với nàng thế nhưng hăng hái bùng bùng a!"

"Sẽ không có ah? Tư Đồ sư huynh hội không chế tốt cục diện!"

"Chúng ta lúc nào cũng có thể như Tư Đồ sư huynh lợi hại như vậy?"

"Hừ hừ, chờ ngươi đến mình vẫn cảnh sau này hãy nói ah!"

"..."

Linh ân học viện các học viên nhìn kia chói mắt màn sáng, đối về Tư Đồ nghị luận âm ỉ.

"Hừ!" Đinh Minh Ngộ nghe nói cười lạnh một tiếng, "Tư Đồ sư huynh thế nhưng bên trong học viện không được nhiều ngày mới, tính là ngươi đến mình vẫn cảnh 9 tầng tu vi, cũng chưa chắc có thể chiến thắng mình vẫn cảnh 6 tầng Tư Đồ sư huynh!"

"Lợi hại như vậy!" Phía sau các học viên đều là tròn mắt hốc mồm, đối với Đinh Minh Ngộ nói xong toàn bộ không có bất kỳ một tia nghi vấn, không có biện pháp, ai bảo Tư Đồ sư huynh bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy đây!

Ngay rất nhiều các học viên chấn động hơn, xa xa lại truyền đến một đạo kêu rên chi thanh.

"Ách..."

Tư Đồ thân hình lay động, liên tiếp lui về phía sau, khoe miệng hấn hiện ra một tia vết máu, khí tức có chút uể oải.

Dĩ nhiên thụ thương!

Linh ân học viện các học viên nhộn nhịp ngạc nhiên, cái này chính xác chuyện gì xảy ra?

Cường đại kinh khủng Tư Đồ làm sao sẽ thụ thương? !

"Cái này màn sáng có cổ quái!" Tư Đồ một tay che ngực, hấn một tay lau khô miệng sừng vết máu, hấn nhìn tầng kia màn sáng trầm ngâm hồi lâu, cuối cùng trong trong mắt hiện lên một tia vẻ không cam lòng.

"Ghê tởm a!"

"Thế nào, Tư Đồ sư huynh?" Đinh Minh Ngộ thấy thế, lập tức tiến lên hỏi.

"Cái này màn sáng tuyệt đối là Thượng Cổ thời kì lưu lại bảo bối, lại có thể hấp thu ta lực lượng phát động thế công!" Tư Đồ cắn giận hừ một tiếng.

"Lợi hại như vậy?" Đinh Minh Ngộ hơi sững sờ, Thượng Cổ thời kì bảo bối? Chợt hấn lại nghĩ đến trong tay mình đầu mật chìa khóa, khoe miệng nhin không được hiện ra vẻ hưng phấn đáng tươi cười.

"Như vậy, cái này màn sáng muốn thế nào khả năng đánh vỡ?" Đinh Minh Ngộ thu liễm đáng tươi cười, dò hỏi.

"Không có biện pháp." Tư Đồ lắc đầu, "Trừ phi có tụ linh cảnh tu sĩ phát động toàn lực một kích khả năng đem cái này màn sáng cho đánh nát, bằng không, coi như là liên hợp với mọi người chúng ta lực lượng đều không có biện pháp đánh nát!"

"Như vậy có thể như thế nào cho phải?" Đinh Minh Ngộ vừa nghe không khỏi cấp bách, hấn biết Tư Đồ đứng tiểu cô nương cuồng nhiệt, nếu là vì vậy mà kéo dài đi tiến cước bộ, vậy thì thật là bởi vì nhỏ mắt lớn!

"Chờ!" Tư Đồ hừ lạnh một tiếng, trong con ngươi hiện lên một tia kiên định, "Ta cũng không tin cái này màn sáng năng lượng sẽ không bị hao hết!"

"Thế nhưng..." Đinh Minh Ngộ mới vừa muốn nói gì, lại bị Tư Đồ vô tình cắt đứt.

"Thế nào? Ngươi muốn cho ta buông tha nàng?" Tư Đồ híp mắt nhìn Đinh Minh Ngộ.

Một cổ băng lãnh khí tức bao phủ Đinh Minh Ngộ toàn thân, hấn gian nan cười cười, "Làm sao sẽ, ta làm sao dám..."

Đột nhiên, hấn đình chỉ ngôn ngữ, bởi vì bên kia hiện ra lưỡng đạo kinh khủng khí tức cửa son cầm tú hướng thủ hộ thiếp trên hết!

"Cổ lực lượng này là ai, như vậy cuồng bạo! ?" Đinh Minh Ngộ trong con ngươi hiện lên vẻ hoảng sợ chi ý, cái này cổ cuồng bạo lực lượng hấn tựa hồ ở đâu tiếp xúc qua...

Diệp nhiên!

Đinh Minh Ngộ bỗng nhiên nhớ tới ban đầu ở Thiên Hà học viện nhìn thấy Diệp nhiên đại chiến Hà Hằng Thành lúc, bộc phát ra Lôi Điện lực lượng hoàn toàn cùng hiện tại cuồng bạo chi lực phù hợp.

Thế nhưng Diệp nhiên lực lượng tuyệt đối không có khả năng mạnh như thể thành!

Đinh Minh Ngô lập tức tiến lên vài bước, phát hiện Diệp nhiên cùng Tần Như Nguyệt quyết đấu đến thời khắc máu chốt.

Tần Như Nguyệt nhuyển kiếm loạn vũ, như là từng cái ngân sắc con rắn nhỏ, không ngừng gào thét, nếu muốn thôn phệ người huyết nhục.

Tại Tần Như dưới ánh trăng phương, Diệp nhiên hiển nhiên là rơi vào nguy hiểm cực diện, trên người hắc Lôi quang lóe ra, không ngừng né tránh Tần Như Nguyệt thể công.

"Đi tìm chết!" Kèm theo Tần Như Nguyệt một tiếng nùng nịu, những thứ kia vũ động con rắn nhỏ hội tụ vào một chỗ, dĩ nhiên hình thành một cái trông rất sống động màu trắng bạc cự xà, kia cự xà nhìn chăm chăm Diệp nhiên, sau đó bỗng nhiên thoát ra, xung quanh Linh khí không ngừng lẫn lộn.

"Không sai không sai." Tư Đồ thấy thế, có chút kiều ngạo gật đầu, cái này hoàn toàn là hắc dạy nên.

"Oa! Tần sư muội bộc phát ra lực lượng dĩ nhiên kinh khủng như vậy, thật là khó có thể tưởng tượng!"

"Lực lượng này liền ngay cả chúng ta... này Khoách mạch cảnh 9 tầng tu sĩ, cũng phải nhận thật đối đãi!"

"Khoách mạch cảnh 3 tầng có thể bộc phát ra mạnh mẽ như vậy lực lượng, không hồ là Tư Đồ sư huynh dạy nên!"

Những học viên khác nghị luận âm ỉ, trong đó mặc dù có nhỉnh hót chỉ ý, thế nhưng Tần Như Nguyệt làm bộc phát ra lực lượng xác xác thật thật chính xác khiến người ta nghĩ khiếp sợ.

"Không đúng!" Đinh Minh Ngô lắc đầu, hắc cảm thụ được Diệp nhiên biến hóa rất nhỏ, hắc kia Lôi quang lại đang dần dần tăng cường, một cỗ cuồng bạo lực lượng đang dần dần hội tụ.

Thân ở chiến trường trung kỳ nhiên tóc dài bay lượn, hắc hiện tại giống như là đi tiến tại mưa rền gió dữ trên mặt biển, hơi lơ là cũng sẽ bị sóng biển cho thôn phệ!

Mà Tần Như Nguyệt đem bạc xà hội tụ phát động cường đại nhất thể công, Diệp nhiên biết mình muốn tránh cũng không được, chỉ có thể cùng nàng tiến hành chính diện quyết đấu!

"Ngũ trọng huyết mạch mở ra!" Không chút do dự nào, Diệp nhiên đem huyết mạch lực lượng đề thăng tới Ngũ trọng, lúc này cũng không phải là che che giấu giấu thời điểm, phải vận dụng hoàn toàn huyết mạch chi lực mới có thể chiến thắng!

Diệp nhiên trong tay lóng lánh Lôi quang, đối về Tần Như Nguyệt tiến lên!

Một tiếng nổ vang, toàn bộ thể giới tựa hồ cũng muốn đổ nát.

Linh ẩn học viện các học viên nhộn nhịp lão đảo ngã xuống đất không tương, trên mặt đất rên thống khổ đến.

Mà Đinh Minh Ngô cùng Tư Đồ hai người cũng là nhện không được lui về phía sau vài bước.

Đội ba động tiêu thất, trên bầu trời nặng nề rơi người kế tiếp đến.

Nói cho đúng là 1 cái người chết.

Thân thể nàng trên không có một đạo vết thương, thế nhưng không có bất kỳ một tia hô hấp biểu hiện rõ nàng đã chết đi.

Nàng kia trợn to hai mắt không cam lòng nhìn về phía trước, tựa hồ là đang nghi ngờ, không cam!

Tần Như Nguyệt đã chết!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Vây giết Diệp nhiên

"Vù vù vù vù!"

To như vậy đất trống son lặng ngắt như tờ, chỉ nghe thấy Diệp nhiên trọng trọng tiếng thở dốc, trong mắt hấn tràn đầy vẻ mệt mỏi, trước ngực vết thương lại hé toét, cộng thêm trên bản thân bạo phát huyết mạch chi lực đem trong cơ thể hấn lực lượng cho tranh thủ, hai người kết hợp với nhau, khiến hấn lung lay sắp đổ, tựa hồ tùy thời tùy chỗ cũng có thể rồi ngã xuống.

Bất quá, hoàn hảo là rốt cục đem Tần Như Nguyệt cho đánh chết, coi như là không thua thiệt. Diệp nhiên khoe miệng nhin không được hiện ra lóe một cái đáng tươi cười, loại nữ nhân này sống trên đời quả thực chính là một sai lầm.

Chỉ là đáng tiếc duy nhất chính xác, bản thân chỉ sợ cũng được thua bởi ở chỗ này. Diệp nhiên nhìn xa xa trốn ở màn sáng trong Bạch Thái, đáy lòng nghĩ một trận hồ then, Nhược không là bởi vì mình sợ rằng năng cũng sẽ không cuốn vào cuộc phân tranh này, bản thân sau khi chết, sợ rằng Bạch Thái cũng khó trốn bọn họ mà thủ trước.

Tại đây loại nguy cấp dưới tình huống, Diệp nhiên không cầu mình có thể sống đi ra ngoài, chỉ cầu Bạch Thái bình yên vô sự.

Ai có thể trợ giúp bản thân?

"Tần sư muội, Tần sư muội nàng cái này là thế nào!?"

Hồi lâu qua đi, Linh ẩn học viện các học viên lập tức rơi vào một mảnh sợ hãi ở giữa.

"Tần sư muội ngộ hại! Nàng bị tiểu tử kia cho giết!" Một gã học viên bị phần hô, khoe mắt dư quang lại đang nhìn Tư Đồ, bởi vì hấn biết, Tần Như Nguyệt vừa chết, Tư Đồ sẽ rơi vào trạng thái bùng nổ, đến lúc đó sợ rằng đã biết những người này cũng phải tao ương, hấn có thể không có năng lực thừa thụ một gã mình vẫn cảnh 6 tầng, mà lại có hai tầng huyết mạch tu sĩ lửa giận.

"Đại gia nhanh hơn, bắt hấn cho giết, là Tần sư muội báo thù a!"

Không ai động thủ, bọn họ hơi giật mình đứng tại chỗ, đầu óc có chút đại ra, bọn họ thế nào chưa từng pháp tiếp thu, Tần Như Nguyệt là bị Diệp nhiên giết chết sự thực,

"Điều này sao có thể? Thối Thế cảnh 9 tầng tu sĩ làm sao có thể đánh chết Khoách mạch cảnh 3 tầng tu sĩ, hấn vẫn người sao?"

"Hấn không phải người, người xem hấn màu da, đỏ như máu! Hấn là Địa Ngục tới ác ma!"

"Ma tộc! Hấn là Ma tộc hậu duệ! Chính xác không thể chiến thắng Ma tộc hậu duệ!"

" "

Trên đất trống người không hiểu rơi vào một trận hoảng loạn ở giữa, một cỗ sợ hãi trào bọn hấn bây giờ trong lòng, thế nhưng ai cũng vô pháp nói rõ trận này sợ hãi khởi nguồn, ngay cả lúc trước nói muốn đem Diệp nhiên sát hại là Tần Như nguyệt báo thù người học viên kia, chợt bắt đầu không hiểu sợ hãi.

"Bị giết sao?" Tư Đồ nhìn trên mặt đất Tần Như Nguyệt thi thể, trên mặt nhin không được hiện ra lóe một cái vẻ giận, bản thân âu yếm đồ chơi dĩ nhiên cứ như vậy bị người cho phá hư, thật là làm cho người rất không thoải mái a!

Tuy rằng người mang cho ta tới một người càng thêm thú vị đồ chơi, thế nhưng cái này không có nghĩa là người có thể muốn làm gì thì làm a!

Tư Đồ trong mắt hiện lên một tia sát cơ, hấn nhìn đáng đáp thăm liệ nhưng là lại sừng sững không ngã Diệp nhiên, khoe miệng nhin không được hơi cong lên, lộ ra nụ cười dữ tợn.

Bỗng dưng, hấn nghe phía sau các học viên nghị luận, trong nháy mắt giận tím mặt,

"Tất cả im miệng cho ta!"

Tư Đồ mà nói so với kia chút không biết danh Ma tộc tựa hồ muốn càng thêm đáng sợ, bọn họ lập tức bảo trì im miệng không nói, không dám thở mạnh một ngụm.

"Các người dám này ngu muội vô tri người, khó trách các người tu vi thấp như vậy hạ." Tư Đồ nhìn bọn họ, một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép đáng đáp, hấn một tay chỉ Diệp nhiên, một tay chỉ bọn họ, cười khẩy nói, "Ma tộc? Các người cái này vô căn cứ năng lực cũng quá cường đại ah? Trên cái thế giới này Ma tộc đã chết hết! Không có khả năng còn có Ma tộc tồn tại!"

"Có thể thế nhưng hấn làm sao có thể chiến thắng Tần sư muội?" Một gã học viên lấy can đảm hỏi.

"Vì sao?" Tư Đồ trên mặt hiện ra nghiêm túc biểu tình, "Bởi vì hấn có Ngũ trọng huyết mạch!"

"Cái cái gì Cao gia nữ!"

"Ngũ trọng huyết mạch!"

"Điều này sao có thể?"

Các học viên trong nháy mắt liền nổ tung nôi, bọn họ nhộn nhịp biểu hiện kỳ khiếp sợ, dù sao Ngũ trọng huyết mạch thể nhưng chỉ nghe nói qua, nhưng là cho tới nay không có đã biết được, không ít kích hoạt huyết mạch chi lực học viên càng về mặt khó có thể tin, bởi vì bọn họ tự mình đã nếm thử hấp thu huyết mạch chi lực, minh bạch huyết mạch chi lực là như thế nào ngoan cố chống lại, Ngũ trọng huyết mạch chi lực chính xác Thối Thể cảnh tu sĩ có thể hấp thu sao?

"Thế nào?" Tư Đồ cười lạnh một tiếng, nhìn bọn họ, "Các ngươi không tin ta mà nói sao? Cũng là ngươi môn cho là ta chính xác 1 cái rất ưa thích mở loại này cấp thấp vui đùa người?"

Chúng các học viên nhộn nhịp lắc đầu, Tư Đồ thế nào cũng không phải 1 cái tính tình bình thân, vui thích nói giỡn người.

Như vậy nói cách khác, tiểu tử này thật là có Ngũ trọng huyết mạch người!

Thật là làm cho nhân đồ ký a!

"Tiểu tử này có Ngũ trọng huyết mạch, ngươi vì sao không nói cho ta?" Tư Đồ nhìn về mặt kinh ngạc Đinh Minh Ngô, lạnh giọng hỏi.

"Ta ta lúc trước cũng không biết tiểu tử này dĩ nhiên tàng sâu như vậy!" Đinh Minh Ngô lập tức phục hồi tinh thần lại, Ngũ trọng huyết mạch! Dĩ nhiên là Ngũ trọng huyết mạch! Ngũ trọng huyết mạch ý vị như thế nào, ý nghĩa lớn lên, 100 cái mình cũng không phải là Diệp nhiên đối thủ!

Nếu là lúc đầu, Diệp nhiên bạo lộ ra hãn có Ngũ trọng huyết mạch, sợ rằng bản thân đã sớm thân thủ đem Hà Hằng Thành cho giết, lấy lòng Diệp nhiên, bất quá hoàn hảo là, hiện tại Diệp nhiên cũng là khó thoát khỏi cái chết, thật để cho hãn lớn lên mà nói, sợ rằng bản thân hãn phải chết không thể nghi ngờ.

Đinh Minh Ngô lòng còn sợ hãi thờ một cái, hãn mặt lộ ác cho, nhìn Diệp nhiên thấp giọng nói, "Tư Đồ, hiện tại cũng không phải là truy cứu lúc này, chúng ta còn là sớm đi đưa hãn giải quyết ah!"

"Hừ!" Tư Đồ thấy Đinh Minh Ngô cũng không biết tình hình dạng, nhất thời hừ một tiếng, không có phát tác, sau đó nhìn Diệp nhiên, gật đầu, "Tiểu tử này nếu là lớn lên, chỉ sợ là ta đều phải kiêng kỵ 3 phần, còn là sớm đi đem giải quyết, để tránh khỏi phát sinh biến cố!"

"Tốt! Hai chúng ta liên thủ, cùng nhau đưa hãn cho đánh chết!"

Tiếng nói vừa dứt, Tư Đồ cùng Đinh Minh Ngô 2 cái đồng thời xuất động, nháy mắt đó là đi tới Diệp nhiên trước mặt.

"A!" Hai người đồng thời đánh ra một chưởng, đối về Diệp nhiên đánh tới.

Diệp nhiên sắc mặt chợt biến đổi, thân hình liên tiếp lui về phía sau, khó khăn lắm né tránh hai người liên thủ, nhưng là vẫn bị tàn dư kinh phong cho bắn trúng, thân hình nhện không được một trận lao đảo, khoe miệng phun ra một ngụm máu tươi.

"Nguyên lai chỉ là nó mạnh hết đà!"

Tư Đồ cùng Đinh Minh Ngô hai người đồng thời sững sờ, lúc trước hai người bọn họ phát động thể công bất quá là tính thăm dò, không nghĩ Diệp nhiên thậm chí ngay cả như vậy đều thụ thương, thật là ngoài dự đoán mọi người.

"Xem ra vận dụng cái này Ngũ trọng huyết mạch, tranh thủ ngươi cả người khí lực, cộng thêm lúc trước cùng Tàn Như Nguyệt giao chiến lúc thương hiện tại ngươi chỉ sợ là chịu không nổi một kích ah?" Tư Đồ nhìn Diệp nhiên, chậm rãi nói gắp chuyện không may thực.

"Chính xác chính xác thì như thế nào?" Diệp nhiên ho khan xuất đạo đạo tơ máu, hãn lạnh giọng nói.

"Như vậy, ta có thể chậm rãi đem ngươi dần vặt chỉ từ, để Tàn Như Nguyệt hưởng thù!" Tư Đồ hai mắt hơi nheo lại, nhìn Diệp nhiên lạnh giọng nói.

"Đinh Minh Ngô, ngươi lui xuống trước đi ah, để cho ta tới hảo hảo giáo dục hãn một phen!"

"Tốt." Đinh Minh Ngô khoe miệng hiện ra lướt một cái khoái ý đáng tươi cười, hãn thương hại xem Diệp nhiên liếc mắt.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 74: Hắc hóa

Nước mắt cứ như vậy không hề bệnh trạng rơi xuống, đem nàng tầm mắt cho mơ hồ. 92Ks. Com

Bạch Thái đây là lần đầu tiên là người ngoài chảy nước mắt, lần thứ hai rơi lệ mãnh liệt như vậy.

Lần đầu tiên mãnh liệt như vậy rơi lệ là ở nàng 5 tuổi kia, biết được cha mẹ mình gặp nạn thời điểm.

"Không muốn!" Bạch Thái nhìn tê liệt ngã xuống đất cả người chính xác Huyết Diệp nhiên, nhìn đau không được kêu thành tiếng.

"Thoải mái sao?" Tư Đồ một cái nhắc lên Diệp nhiên, nhìn Diệp nhiên kia Trương bởi vì thống khổ mà vận vẹo mặt, hần cười, cười thật là rất vui vẻ.

"..." Diệp nhiên gian nan giọng lên mí mắt, trong miệng ní non cái gì, nhưng là lại không có phát ra bất kỳ thanh âm gì, hiện tại Diệp nhiên ngay cả nói chuyện cũng trở nên đặc biệt trắc trở.

"Không nóng nảy! Phía sau còn gì nữa không!" Tư Đồ nhanh cười một tiếng, một cước đá vào Diệp nhiên trên bụng, Diệp nhiên cả người trong nháy mắt bay ra ngoài, tại trên đất trống trọng hạ xuống.

"Tốt... Tốt tàn bạo a..." Xa xa các học viên cau mày nhìn đang ở thi ngược Tư Đồ, đáy lòng nhìn không được đánh rùng mình, cái này Tư Đồ sư huynh khó tránh cũng quá mức vào tàn nhẫn ah?

Nếu là mình đụng phải loại này ngược đãi, còn không bằng tuyển chọn tự sát đây bắt từ Thần Tôn!

Đình Minh Ngộ nhìn cả người đều là Tiên huyết Diệp nhiên, đáy lòng mặc dù có một tia ý sợ hãi, thế nhưng càng nhiều còn là vui vẻ, ha ha! Diệp nhiên, rốt cục, người rốt cục muốn chết!

"Cảm thụ cái này lửa mạnh tư vị ah!" Tư Đồ đi tới Diệp nhiên trước người, hần tay trái trong lòng bàn tay hiện ra một đoàn ám sắc hỏa diễm, hỏa diễm đem không khí chung quanh cho vận vẹo thành một đoàn, trong mắt hần hiện lên một tia bạo ngược hào quang, tay trái cách Diệp nhiên gương mặt càng ngày càng gần.

...

...

"Cho... Dừng tay cho ta!" Bạch Thái nhìn gần đụng phải càng thêm thảm liệt dần vật Diệp nhiên, nhìn không được cả tiếng la lên, nàng lau khô sạch trên mặt mình giọt nước mắt, đi tới màn sáng trước mặt.

"A?" Tư Đồ tay tại cự ly Diệp nhiên gương mặt còn có một xích khoảng cách thời điểm đình chỉ, hần đứng dậy, quay đầu lại nhìn tại màn sáng trong Bạch Thái, trông mắt nhất thời Nhất chuyển.

"Nếu muốn ta dừng tay cũng không phải là không thể được..." Tư Đồ tham lam ánh mắt, tại Bạch Thái trên người nhìn từ trên xuống dưới, Bạch Thái cái này phò lê hoa đài vũ dáng đáp càng tăng vài phần nhu nhược mỹ cảm.

"Người... Người nghĩ muốn thế nào?" Bạch Thái lập tức lên tiếng hỏi.

"Người... Từ nơi này mặt đi ra, sau đó lão lão thật thật ngây ngô ở bên cạnh ta." Tư Đồ lập tức nói ra bản thân mục đích.

Mà ở một bên nghe Đình Minh Ngộ trước mắt không khỏi sáng ngời, cái này nếu như đem nàng cho lừa gạt đi ra, chẳng những có thể khiến Tư Đồ ôm mỹ nhân về, còn có thể bớt đi không ít thời gian, thật là một hòn đá ném hai chim a!

"Ta..." Bạch Thái nhìn Tư Đồ kia tham lam ánh mắt, không khỏi đánh rùng mình một cái, nhưng nhìn đến Diệp nhiên kia phò thảm trạng, Bạch Thái từ đáy lòng hiện ra một cỗ dũng khí, nàng trọng trọng gật đầu, "Tốt, chỉ cần người đáp ứng ta dừng tay, ta bảo chứng đi ra!"

"Không thành vấn đề." Tư Đồ cười một chút, là làm chứng, trong tay hần đầu hỏa diễm trong nháy mắt liền tắt.

"Khác... Dừng nghe hần, ngoan ngoãn đợi ở bên trong, không muốn xảy ra đến!" Đột nhiên, ngay Bạch Thái gần bước ra màn sáng trong nháy mắt, Diệp nhiên đột nhiên mở miệng nói chuyện.

Bạch Thái trong nháy mắt đình chỉ cước bộ, sững sờ ở tại chỗ.

"Người!" Nguyên bản mừng rỡ không gì sánh được Tư Đồ trong nháy mắt sững sờ, sau đó nổi giận dùng dùng nhìn nằm trên mặt đất Diệp nhiên, "Người đây là đang muốn chết!"

Nói, Tư Đồ bỗng nhiên tại Diệp nhiên trên bụng đạp cho một cước, lực đạo siêu việt trước khi.

"Khái khái!"

Diệp nhiên bỗng nhiên phun ra mấy ngụm máu tươi, sềnh sệch huyết dịch thấm ướt hần y bào.

"Hắn, " Tur Đồ chia chia Diệp nhiên, nhìn Bạch Thái, trên mặt hiện ra ý vị thâm trường đáng tươi cười, "Mạng hắn vận nắm giữ ở trong tay ngươi!"

"Ta..." Bạch Thái tỉnh xảo trên mặt hiện ra vẻ do dự, tuổi nhỏ nàng chẳng bao giờ nghĩ tới bản thân sẽ gặp lâm loại cục diện này.

Làm sao bây giờ? !

Làm sao bây giờ? !

"Khác... Đừng ra đến, ngoan ngoãn đợi ở bên trong, chớ tin bọn họ chuyện ma quỷ, bọn họ mới không sẽ giữ lời hứa!" Diệp nhiên rên thống khổ một tiếng, sau đó gian nan nói.

"Hảo hảo sống sót, nếu là ta chết, ngươi khả năng báo thù cho ưa thích người chính xác siêu cấp anh hùng!"

"Ta mình bạch!" Bạch Thái trọng trọng gật đầu, nàng lui về phía sau vài bước, vị trí vào màn sáng ngay chính giữa, nàng đôi mắt ở giữa hiện ra trước đó chưa từng có kiên định tín niệm.

Sống sót! Báo thù!

"Ngươi đây nên chết đồ vật!" Tur Đồ chuyển biến tốt chuyện bị Diệp nhiên cho phá hư trong nháy mắt giận tím mặt, hắn một cước trọng trọng giẫm ở Diệp nhiên nơi ngực, sau đó cúi đầu nhìn Diệp nhiên, trong con ngươi tràn đầy thô bạo vẻ.

"Ta vốn muốn cho ngươi sống lâu một hồi, hiện tại xem ra chỉ sợ là không thể!"

Nói, hắn lòng bàn tay nội hiện ra một đoàn ám sắc hỏa diễm, sau đó kia đoàn ám sắc hỏa diễm ở giữa dĩ nhiên hiện ra một đạo thanh sắc gió xoáy!

Huyết mạch đan vào!

Bởi vì Bạch Thái buông tha, dẫn đến Tur Đồ có chút điên cuồng, mắt lý trí Tur Đồ chợt bắt đầu nểm thù trước đó chưa từng có huyết mạch đan vào!

Lưỡng đạo Tam trọng huyết mạch đan vào một chỗ, 2 cỗ lực lượng trong nháy mắt đụng vào nhau, lực lượng này chưa từng có kinh khủng! Thậm chí siêu việt lúc trước hắn thi triển ra Địa cấp Linh kỹ.

"Cho ta đi tìm chết ah!" Tur Đồ một tiếng gầm lên, bàn tay hắn đánh ra, kia đoàn xoay tròn Âm ngọn lửa màu xanh hạ xuống, trong nháy mắt bành trướng, đem Diệp nhiên thân thể cho bao phủ ở.

Một cỗ ngập trời hỏa diễm gió xoáy tại mảnh đất trông này trên bay lên.

Xung quanh các học viên sắc mặt chợt biến đổi, lập tức tuyền chọn triệt thoái phía sau.

"Lực lượng này khó tránh cũng quá cường đại!"

"Tur Đồ sư huynh quả nhiên lợi hại!"

"Lại có thể hoàn mỹ đan vào lưỡng đạo huyết mạch chi lực, thiên tài!"

Đình Minh Ngô cũng là ngạc nhiên không nói gì, hắn không nghĩ tới Tur Đồ cũng dám làm ra cử động như vậy đến, thực tại chính xác hù dọa hắn vừa nhảy, bất quá hoàn hảo là thành công!

Diệp nhiên hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Tur Đồ nhìn xoay tròn không ngừng hỏa diễm gió xoáy, sau đó xoay người lại đến đạo kia bảo vệ Bạch Thái màn sáng trước mặt.

"Hắn đem ta yêu thù hộ cho giết, hiện tại, ngươi đem thay thế ta lúc trước yêu thù hộ, hiểu không?"

Bạch Thái nhìn phía xa đem Diệp nhiên bao phủ gió xoáy, mình bạch Diệp nhiên giờ này khắc này đã dữ nhiều lành ít, nàng nhịn xuống trong hốc mắt nước mắt. Sau đó nhìn Tur Đồ, trên mặt thiếu chút sợ hãi, nhiều một tia kiên cường.

Nàng nhìn Tur Đồ, muốn hắn kia Trương xấu xí khuôn mặt cho nhớ ở trong lòng.

"Phá cho ta!" Tur Đồ lần thứ hai đan vào ra Âm ngọn lửa màu xanh, kia đoàn quả đấm lớn nhỏ hỏa diễm khi hắn lòng bàn tay không ngừng xoay tròn, cùng đạo kia màn sáng phát sinh kịch liệt ma sát.

Màn sáng dần dần bắt đầu run, tựa hồ có chút không cách nào ngăn chặn cỗ lực lượng này.

Đợt thứ nhất thể công kết thúc, Tur Đồ nhìn tăng kia màn sáng, chỉ vào màn sáng trên một đạo vết rạn, khẽ cười một tiếng, "Ngươi coi, ngươi lập tức sẽ đi ra!"

Đột nhiên, Tư Đồ cứng đờ thân thể, bởi vì hắn bản có thể cảm nhận được một cổ dị dạng khí tức.

Hắn quay đầu lại, nghe một đạo tiếng gào thét, một cổ cường đại khí lưu đưa hắn hình thành hỏa diễm gió xoáy cho thổi tan.

Trong lúc mơ hồ, hắn thấy một đạo hắc khí...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Nổ tung

Nhiệt độ cao hỏa diễm cháy đến Diệp nhiên thân thể, Diệp nhiên hiện tại đã đến trần ngập nguy cơ tình trạng, trọng thương hắn nếu muốn điều động một tia huyết mạch chỉ lực tiến hành phòng ngự chưa từng có thể hoàn thành.

Trong lúc mơ mơ màng màng hắn nghĩ đi ra bên ngoài Bạch Thái, trong lòng không khỏi căng thẳng, bản thân sau khi chết Bạch Thái đem sẽ gặp phải thể nào đối đãi?

Diệp nhiên không dám tưởng tượng tiếp, hắn kêu lên một tiếng đau đớn, hai tay vô lực nếu muốn chống lên, nhưng là lại liên tiếp thất bại.

Ai có thể trợ giúp bản thân?

Đây là Diệp nhiên lần thứ hai dưới đáy lòng phát ra như vậy thỉnh cầu.

"Răng rắc răng rắc!"

Một cây cành từ minh thụ trên cây khô diễn sinh ra đến, kia cành tuy rằng non nớt, thể nhưng riêng từ ở bề ngoài xem ra, là có thể biết được kia bất phạm.

Thật nhỏ phù văn tại tân sinh cành trên lóe ra, tần suất cực nhanh khiến người ta lú lẫm.

Kia tân sinh cành da ngoài thành ám hồng sắc, trong mơ hồ tản ra một loại nóng rực khí tức, đại khái là hấp thu đại lượng Long Linh Khoách mạch dịch sau mới hình thành bất tử Thần Tôn.

Ai có thể giúp ta?

Nghe được Diệp nhiên ní non như nói nhỏ, minh thụ tán mát ra một trận hắc khí, hình thành 1 cái hắc sắc hình người, đạo hắc ảnh kia ngẩng đầu nhìn đỉnh, sau đó gần như mộng nghệ bản nói, "Ta "

Dứt lời, bóng đen kia trong nháy mắt tán loạn, hóa thành một luồng sợi hắc khí từ các ngõ ngách bắt đầu xâm chiếm Diệp nhiên thân thể.

Đã sắp tan vỡ Diệp nhiên tại sao có thể ngăn chặn hắc khí xâm lấn.

Huống chi Diệp nhiên căn bản sẽ không có tuyển chọn chống lại, mà là trực tiếp tuyển chọn khiến hắc khí kia tràn đầy thân thể mình.

Bởi vì Diệp nhiên biết được hắc khí kia có hóa giải cực diện năng lực, lần trước cùng Triệu Vân thiên phát sinh xung đột, mình bị hắc khí vào cơ thể, cái loại này cả người tràn ngập lực lượng cảm giác, Diệp nhiên còn thật sâu nhớ dưới đáy lòng, lúc đó hắn cảm giác mình có lực lượng có thể một chỉ liền đem Triệu Vân Thiên cho gạt bỏ.

Tuy rằng Diệp nhiên không rõ ràng lâm bị hắc khí vào cơ thể sau mình có thể không cùng mình văn cảnh tu sĩ đánh một trận.

Thế nhưng hiện tại, tại đây thời khắc nguy cơ, Diệp nhiên cũng chỉ có thể bất cứ giá nào đánh cuộc một cái.

Bởi Diệp nhiên buông tha, hắc khí kia trong nháy mắt liền chiếm thân thể hắn, tùy theo mà đến chính xác một ít mãnh liệt mặt trái tâm tình, thích giết chóc, thô bạo, cừu hận

Diệp nhiên trước mắt thế giới đã biến thành một mảnh huyết hồng, hiện tại hắn đã hoàn toàn mất đi đúng thân thể mình chừng khống lực, hắn hiện tại giống như là một người đứng xem một dạng, nhìn mình thân thể tại tự do hành động.

Diệp nhiên nhìn hắc hóa bản thân thờ phào một hơi thở, đạo kia bao phủ bản thân hỏa điểm gió xoáy trong nháy mắt liền bị phá ra đến, hỏa điểm trên không trung kịch liệt thiêu đốt mấy hơi thở thời gian sau, liền trừ khử vào vô hình.

Thật mạnh! Diệp nhiên hơi ngạc nhiên, đây chính là minh văn cảnh tu sĩ đan vào đi ra huyết mạch chỉ lực, không thể thắng được Địa cấp Linh kỹ, lại bị một hơi thở cho phá diệt, thật là quá kinh khủng.

"Kế tiếp, đó là ta báo thù thời khắc" hắc hóa Diệp nhiên thấp giọng tự nói một câu.

Mà chính chủ Diệp nhiên vẫn duy trì im miệng không nói, đối với bị điều khiển bản thân làm sao tiến hành báo thù, hẳn cũng là mang cát kích động tâm tình.

Nhìn màn sáng trên vết rạn, Đinh Minh Ngộ nhìn không được Từng một ngưng, chỉ cần cái này màn sáng vừa vỡ, như vậy bọn họ có thể lý khai cái chỗ này, đi tìm Thượng Cổ di tích.

Niệm điểm chỗ, Đinh Minh Ngộ nhìn không được xoa bóp trong tay đầu hắc sắc hộp, có chút liền kích động tự lẩm bẩm, "Mật chìa khóa! Di tích!"

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt Tư Đồ, Đinh Minh Ngộ liền đem tầm mắt đặt ở đi theo bản thân học viên trên người, hẳn hơi tăng hắng một cái, "Đại gia chuẩn bị sẵn sàng, chờ Tư Đồ sư huynh đem màn sáng đánh vỡ, chúng ta lập tức lý khai nơi đây."

Thấy nhiều học viên đều là một bộ hữu khí vô lực đáng đáp, Đinh Minh Ngộ thờ phào một hơi, "Nói vậy chứ vị đều hiểu chúng ta bước tiếp theo vị trí ah?"

"Không sai chính là Thượng Cổ di tích! Lần này chúng ta thuận lợi đạt được mật chìa khóa, chứ vị công không thể không, cho nên, đợi chúng ta tìm được Thượng Cổ di tích, bên trong tất cả trân bảo chúng ta đều muốn công bình gánh vác, từng học viên đều nên phải thu được tương ứng thưởng cho!"

"Vinh hoa phú quý hay không, liền xem lần này!"

Nói, Đinh Minh Ngộ là điều động chúng học viên tâm tình, sục sôi thanh trường kiếm chí thiên!

Chúng học viên trong nháy mắt trở nên nhiệt liệt lên, vừa định muốn vỗ tay tỏ ý vui mừng, lại nghe được hậu phương truyền đến một đạo mãnh liệt bạo tạc, một trận mạnh khí lưu truyền đến, cuộn cuộn nổi lên đầy đất lá rụng, mọi người chặt vật không ngớt ưa thích người chính xác siêu cấp anh hùng.

"Tình huống gì!" Đinh Minh Ngộ giật tím mặt, chỉnh lý y phục một phen, đem lá rụng cho quét sạch sẽ, sau đó quay đầu lại nhìn về phía tầng kia màn sáng sở tại, vẻ mặt ngạc nhiên.

"Hắc khí?" Tư Đồ trước mắt trong nháy mắt hoa một cái, lại phát hiện kia đột ngột xuất hiện hắc khí trong nháy mắt biến mất, "Kỳ quái, chẳng lẽ là ta bị hoa mắt sao?"

"Ta huyết mạch đan vào công kích dĩ nhiên tán loạn? Chẳng lẽ là bởi vì ta điều khiển năng lực có chuyện sao?"

"Không hẳn là a!" Tư Đồ cau mày, sau đó nhìn bên kia, con ngươi chợt co lại, "Tiểu tử kia dĩ nhiên không gặp? Coi như là bị chết cháy, hẳn là còn có lưu một tia vết tích mới đúng a."

"Ngươi "

"Là ở tìm ta sao?"

Bỗng dung, một đạo băng lãnh chút nào vô sinh cơ ngôn ngữ tại Tư Đồ bên tai vang lên.

"Ai!" Một loại cực kỳ cường liệt sợ hãi tại Tư Đồ đáy lòng khuếch tán ra, Tư Đồ lập tức lui về phía sau một bước, xoay người lại, kia kinh hãi biểu tình giống như là nhìn thấy chết mà phục sinh người thông thường.

Nếu là nói Tư Đồ nhìn thấy người chết, cũng không có nói sai, ở trước mặt hắn đứng thẳng cả người phẩm gầy yếu, cả người tản ra hắc khí người, mà cái này quái dị người đứng là hắn lúc trước công kích Diệp nhiên.

Dựa theo đạo lý mà nói, hiện tại Diệp nhiên cũng có thể chính xác chết không có chỗ chôn, làm sao có thể ra hiện ở trước mặt hắn.

Ảo giác?

Tư Đồ nhìn không được xoa xoa bản thân hai mắt, thế nhưng chờ hắn lần thứ hai mở mắt, lại thấy Diệp nhiên nhỏ khế nâng lên đầu, đang không ngừng bốc hơi hắc khí ở giữa, hắn chống lại Diệp nhiên vậy đối với đồ tươi hai mắt.

"Sùng sục." Tư Đồ gian nan nuốt một bãi nước miếng, vậy đối với hai mắt hắn thật thì không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, nội tâm bản năng nghĩ sợ hãi.

"Ngươi là ai?"

"Ta là Diệp nhiên, ngươi không nhận ra ta tới sao?" Hắc hóa Diệp nhiên trong chớp mắt đó là đi tới Tư Đồ trước mặt, hắn nâng tay lên, một cái tát trực

tiếp phiên tại Tư Đồ trên mặt.

"Thanh tỉnh điểm sao?"

Tư Đồ khoe miệng tràn ra một tia Tiên huyết, trên mặt hần nóng bỏng đau đớn khiến hần trong nháy mắt tỉnh táo lại, hần nhìn cái này cực độ không bình thường Diệp nhiên, không khỏi giận tím mặt.

2 mươi mấy năm qua, còn từ không có người dám đối xử với tự mình như thế!

Lão tử quân người là ai, dám can đảm khiêu khích chúng ta đều phải chết!

Phẫn nộ mất lý trí Tư Đồ, lập tức đối về hắc hóa Diệp nhiên chém ra nắm tay.

"Địa cấp Linh kỹ, mình Phong quyền!"

Nổi giận Tư Đồ vừa lên đến đó là sử xuất thành sát chiêu, mãnh liệt quyền phong đối về Diệp nhiên tập đi qua.

"Xoạch."

Cứ như vậy dễ dàng, hắc hóa Diệp nhiên đem Tư Đồ nắm tay cho cầm chặt.

"Ngô, chịu không nổi một kích a."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Miếu sát

"Không không muốn a!"

Đinh Minh Ngô nhìn ngả xuống đất bỏ mình Tư Đồ, trong đầu tràn đầy chấn động, cường đại Tư Đồ dĩ nhiên dĩ nhiên cứ như vậy chết, tại Diệp Nhiên trong tay ngay cả nhất chiêu chưa từng chống đỡ hạ, cứ như vậy dễ dàng bị đánh chết.

Hơn nữa kia phó tử trạng thật là thảm liệt không gì sánh được.

Hần vẫn người sao?

Làm cả người mạo hiểm hắc khí, hai mắt đỏ tươi Diệp Nhiên nhìn mình lúc, Đinh Minh Ngô nhện không được phát ra một tiếng kêu rên, hần lập tức phủ phục trên mặt đất, một cổ mùi thúi từ hần nơi đứng quần truyền tới.

"Không nên, không nên "

Đinh Minh Ngô lắc đầu, hai mắt thất thần tự lẩm bẩm.

Hắc hóa Diệp Nhiên khoe miệng cong lên lướt một cái trào phúng đáng tươi cười, hần giơ tay lên, một đạo tử sắc Lôi quang trào hiện ra, nháy mắt liền đem Đinh Minh Ngô thân thể cho xuyên qua Quỷ phụ lâm môn.

"Sùng súc."

Còn thừa Linh ân học viện các học viên nhìn từ đỉnh đầu đến đủ tâm bị xuyên thủng Đinh Minh Ngô, nhện không được nuốt nước miếng một cái, Tư Đồ cộng thêm Đinh Minh Ngô đều để bắt quá Diệp Nhiên một kích, bọn họ có thể có thủ đoạn gì trước mặt Diệp Nhiên công kích?

"Chạy mau!"

Một tiếng gào thét, hơn mười danh các học viên điên cuồng thoát đi đến, không có chút nào hình tượng đáng nói, cơ hồ là người đẩy ta chen, người người đều không muốn làm người cuối cùng người.

Hắc hóa Diệp Nhiên nhìn điên cuồng chạy tứ tán mọi người, cánh tay vung lên, trong nháy mắt từng đạo tử sắc Lôi quang hóa thành từng cái vận vẹo

Giao Long, đối về những thứ kia chạy thực mạng người tiến lên.

"A!"

"Không muốn!"

"Buông tha ta, ta sai!"

Tiếng cầu xin tha thứ, tiếng kêu thảm thiết bên tai không dứt, thế nhưng đây hết thảy đều là tổn công vô ích, trong nháy mắt, những người đó liền toàn bộ chết hết, không có người nào thoát đi.

"Quá kinh khủng." Chính chủ Diệp Nhiên xuyên thấu qua bị xâm chiếm thân thể nhìn trước mắt phát sinh đây hết thảy, nhện không được chất lưỡi, cái này huyết mạch chỉ lực 3 đạo lôi điện trong yếu nhất Tử Lôi, lại đang hắc hóa trong tay mình đầu phát huy ra lớn như vậy uy lực, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Xem ra cái này Lôi Đình huyết mạch tiềm lực vẫn là vô cùng to lớn!

Tuy rằng thủ đoạn có chút tàn nhẫn, thế nhưng tạo thành hiệu quả còn là vô cùng tốt, Diệp Nhiên nhện không được thở phào một cái, nguy cơ giải trừ, mình bây giờ tạm thời không nguy hiểm đến tánh mạng.

Như vậy, nên đoạt lại thân thể điều khiển quyền!

Ngay Diệp Nhiên nghĩ muốn đoạt lại thân thể mình điều khiển tạm thời, kia hắc hóa bản thân dĩ nhiên chậm rãi bước hướng phía tầng kia bảo vệ Bạch Thái màn sáng đi tới.

Màn sáng trong chính xác về mặt hoảng sợ Bạch Thái, Bạch Thái nhìn cả người hắc khí ngập trời Diệp Nhiên, nhện không được lui ra phía sau một bước.

Tuy rằng lúc này, hồng người đã bị toàn bộ đả đảo, thế nhưng nội tâm của nàng cũng không có đến vẻ vui sướng.

Bởi vì trước mắt cái này Diệp Nhiên không phải là nàng làm quen thuộc người kia, hiện tại Diệp Nhiên cùng trước khi đám kia người xấu có cái gì khác nhau chứ?

Hắc hóa Diệp Nhiên từng bước một đi tới, hần đi tới tầng kia màn sáng trước mặt, đồ tui hai mắt tại nơi tầng màn sáng dưới cũng không có biến hóa chút nào.

Hắc hóa Diệp Nhiên đối về lạnh run, nhưng quật cường theo dõi hần Bạch Thái, trong lúc bất chợt nhếch miệng cười.

"A!"

Bạch Thái trong nháy mắt đã bị hù dọa khóc, lớn chừng hạt đậu giọt nước mắt không ngừng hiện ra, nàng mũi phiếm hồng, lưng túng thấp giọng hô, "Diệp Diệp Nhiên "

Hắc hóa Diệp Nhiên cũng không có vì vậy mà có điều biến hóa, hần nâng tay lên cánh tay, đưa ngón trỏ ra chỉ vào tầng kia hơi mỏng màn sáng, một đạo thanh sắc Lôi quang tại đầu ngón tay hần hiện lên.

Không khí chung quanh đột nhiên hỗn loạn, giống như là mưa rền gió dữ gần đột kích, bạch sắc khí lãng dương như lợi hại lưỡi dao đem mặt đất cho cắt phá thành mảnh nhỏ.

Tầng kia màn sáng bị thanh sắc Lôi quang sở sinh sinh khí chảy cho thổi trúng lung lay sắp đổ, nhìn như tùy thời cũng có thể vỡ tan.

Bạch Thái nhìn đạo kia rực rỡ thanh sắc Lôi quang, đột nhiên nhắm mắt lại, cùng đợi từ vong rút xuống.

Bị Diệp Nhiên giết, tổng so rơi tại người khác trong tay tốt

Một đạo thanh sắc chùm tia sáng hiện lên ở chân trời, đem nửa bầu trời đều cho nhuộm thành thanh sắc.

U Vân Sơn mạch phụ cận ẩn núp cường đại yêu thú đều bị giật mình tỉnh giấc, chúng nó trong đó đủ có tụ linh cảnh đã rồi hóa thành hình người Yêu thú, ngay cả chúng nó đạt được tụ linh cảnh, thế nhưng nhìn đạo kia khí tức cường đại chùm tia sáng, cũng là vẻ mặt ngưng trọng, trên mặt lộ ra suy tư biểu tình, đại khái là nghĩ mình có thể không chặn lại hạ cái này đến cuồng bạo chùm tia sáng.

Mà có 3 nghìn năm thọ mệnh cổ thụ không nghĩ tới hôm nay đó là kia chung kết thời điểm.

Đạo kia thanh sắc Lôi Điện chùm tia sáng không có đối với chuẩn kia màn sáng, mà là đang chỉ mảnh treo chuông tới, cánh tay hơi phiến diện, đạo kia chùm tia sáng đối về viên kia cổ thụ tiến lên.

Viên kia cổ thụ cứng rắn như sắt, thế nhưng ngay chính giữa còn là trong nháy mắt liền xuất hiện 1 cái cửa động khổng lồ, cái động khẩu sát biên giới lóe ra thanh sắc Lôi quang.

Một chút lá cây từ cỏ thụ trên hạ xuống, nhẹ nhàng bay xuống trên mặt đất, riêng từ cỏ thụ ở bề ngoài xem, đảm nhiệm ai cũng không biết kia thanh sắc Lôi quang đã xâm nhập cỏ thụ nội bộ, đem sinh cơ toàn bộ chặt đứt.

"Ách!"

Diệp Nhiên tê liệt té trên mặt đất, trên người hắc hắc khí như là bị cuồng gió lay động đến lửa mạnh, vận vẹo vũ điệu đến.

"Người dám quấy nhiễu ta!" Diệp Nhiên thấp giọng gào thét.

Diệp Nhiên đỏ tươi trong ánh mắt, kia xóa sạch huyết hồng trở nên nhẹ một ít, hắc cả người lóe ra ánh sáng màu đen, cũng không lâu lắm, lại biến thành từ sắc hào quang.

Hắc từ hai người không ngừng thay thế đến, Diệp Nhiên thân thể trong nháy mắt trở nên cực nóng.

Bạch Thái đột nhiên mở mắt ra, có chút hơi giật mình nhìn bình yên vô sự bản thân, không rõ tại sao mình lông tóc không hư hại.

Sau đó, Bạch Thái nghe Diệp Nhiên rên rỉ, thấy Diệp Nhiên khóa chặt chân mày, thân thể cung lên, trên mặt đất không ngừng lăn lộn.

Kia trên trán phù văn tản ra ánh sáng màu trắng, đau đớn đến Bạch Thái hai mắt.

Bạch Thái thấy Diệp Nhiên vẻ mặt thống khổ biểu tình, không khỏi hoảng, nàng nhìn màn sáng do dự một chút liền lao ra màn sáng, vội vã đi tới Diệp Nhiên bên cạnh.

Kia màn sáng trong nháy mắt tiêu tán vào vô hình.

"Diệp Nhiên! Diệp Nhiên! Người không sao chứ?" Bạch Thái ngồi xổm người xuống, vẻ mặt lo lắng nhìn thống khổ không ngớt Diệp Nhiên.

Nghe được Bạch Thái la lên, Diệp Nhiên nhìn Bạch Thái, cặp kia đỏ tươi con ngươi đã dần dần thanh minh, hắc suy yếu thấp giọng hô, "Bạch Bạch Thái."

Nói xong, Diệp Nhiên nắm chặt Bạch Thái bàn tay, mắt nhắm lại, thoáng cái liền ngất đi.

Bạch Thái không khỏi cả kinh, vội vã thăm dò một chút Diệp Nhiên hơi thở, cảm thụ được Diệp Nhiên hơi thở sau, Bạch Thái nhịn không được Tùng một ngụm, sau đó từ trữ vật phù nội lấy ra một quả tản ra mùi hương vị đan dược cho Diệp Nhiên dùng đi xuống.

Làm xong đây hết thấy Bạch Thái nhìn xung quanh Hỗn Loạn một mảnh, đỏ sẫm huyết dịch khắp nơi đều có, trong lòng nhịn không được run lên, vội vã quay đầu lại, bình phục đáy lòng sợ hãi.

Bạch Thái hít sâu một hơi cố lên Diệp Nhiên, muốn rời khỏi nơi đây.

Không đi nhiều ít bước, Bạch Thái tựa hồ là nhớ tới cái gì, trên mặt hiện ra quần quýt vẻ, sau cùng sắc mặt nàng tái nhợt đi tới Đình Minh Ngô thi thể trước mặt, từ trong tay hất xuất ra 1 cái hắc sắc hộp, xoay người đó là bước nhanh ly khai nơi đây.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77:Địa điểm

Bạch Thái nhìn sơn động bên ngoài tích tí tách lịch mưa nhỏ, trên khuôn mặt nhỏ nhắn sầu bi càng thêm nồng nặc, ngày thứ 3, Diệp Nhiên rơi vào hôn mê đã là ngày thứ 3, tiếp tục như vậy nữa tình huống phi thường không ổn a.

Mặc dù nói Diệp Nhiên cũng không có xuất hiện chuyển biến xấu tình huống, trên người thương tại bản thân hắc kính khủng khôi phục dưới năng lực, đã khôi phục thất thất bát bát, thế nhưng mấy ngày qua, Diệp Nhiên thường xuyên phát sinh cả người toát ra hắc khí quỷ dị trạng thái, cái này cũng không khiến Bạch Thái thiếu lo lắng hãi hùng, vài lần nửa đêm trong giật mình tỉnh giấc, mấy ngày này chính xác Bạch Thái sống qua nhiều năm như vậy, quá cực khổ nhất vài ngày.

Bất quá Bạch Thái cũng không có câu oán hận nào, bởi vì nàng thật sâu minh bạch Nếu Diệp Nhiên, nàng đã sớm khó giữ được tánh mạng.

Tích thủy chi ân làm dừng tuyến đề, Bạch Thái thật sâu nhớ kỹ những lời này.

Huống chi Diệp Nhiên tính tình cũng không sai, hai người trong lúc đó ngược lại cũng là rất hợp sống lại làm đệ nhất độc sau.

Hai chúng ta mới có thể tính là bạn tốt ah? Bạch Thái có chút ngơ ngác nghĩ.

Bỗng nhiên, một trận cuồng gió thổi tới, băng lãnh nước mưa bị mang vào cái này hiệp sơn động nhỏ, trong nháy mắt khiến Bạch Thái nhìn không được đánh run run.

"Ách "

Bên cạnh đột nhiên truyền đến một trận rất nhỏ tiếng rên rĩ, Bạch Thái không khỏi cả kinh, lập tức nhìn lại, vừa lúc nhìn Diệp Nhiên mơ mơ màng màng mở hai mắt ra.

"Diệp Nhiên ngươi tỉnh." Bạch Thái nhìn nếu muốn bò lên Diệp Nhiên, lập tức đưa hân cho đề xuống đi, "Ngươi đừng động, ngươi bị thương nặng, không nên lộn xộn, chờ chút sẽ đụng phải vết thương."

"Nơi này là chỗ nào?" Diệp Nhiên ngoan ngoãn nằm xuống, sau đó cau mày nhìn Bạch Thái hỏi.

"U vân trong dãy núi bộ 1 cái sơn động." Bạch Thái thành thật trả lời, sơn động này thế nhưng nằng lao lực thiên tân vạn khổ chỉ lực mới tìm được, đúng là không dễ.

"A." Diệp Nhiên gật đầu, sau đó trong đầu hồi tưởng lại trước khi làm chuyện phát sinh.

Lần này Diệp Nhiên cùng minh thụ tranh đoạt thân thể chủ đạo quyền, có thể nói là kinh tâm động phách, chút nào không thể so cùng Khoách mạch cảnh cường giả đại chiến.

Kém như vậy một chút, bản thân liền thần hồn câu diệt, bất quá hoàn hảo là bản thân dựa vào đến ngoan cường ý chí, rốt cục đem minh thụ cho áp chế xuống, một lần nữa thu được thân thể chủ đạo quyền.

Bây giờ suy nghĩ một chút, Diệp Nhiên còn là lòng còn sợ hãi, cái này minh thụ càng ngày càng lớn mạnh, đúng thân thể ta xâm chiếm năng lực cũng là càng ngày càng lớn mạnh, sau này trăm triệu không thể nữa dựa vào minh thụ lực lượng!

Cho nên xét đến cùng, còn là tự thân muốn cường đại lên!

Bất quá lần này dựa vào minh thụ vượt qua cửa ải khó khăn, còn là đáng được ăn mừng.

Đột nhiên trong bụng truyền đến đói bụng làm cho Diệp Nhiên gián đoạn tự hỏi, hân nhìn sắc mặt có chút tái nhợt Bạch Thái, không có ý tứ cười cười nói, "Cho ta vài thứ ăn, ta thật là đói."

"Tốt, ngươi chờ." Bạch Thái không ngừng bận rộn từ tủ vật phù nội lấy ra một ít tinh xảo mỹ vị thức ăn, sau đó lại ôn nhu đem Diệp Nhiên thân thể cho nâng dậy, "Cẩn thận một chút, từ từ ăn."

Diệp Nhiên không phải không thừa nhận Bạch Thái mang đến thức ăn so với chính mình làm mang lương khô muốn mỹ vị không chỉ một gấp trăm lần.

Thuần thực, Diệp Nhiên liền đem Bạch Thái đưa cho thức ăn cho tiêu diệt không còn một mảnh.

"Ăn no sao?" Bạch Thái lý lý trên trán sợi tóc, sau đó ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ hỏi Diệp Nhiên.

"Ăn no." Diệp Nhiên gật đầu, nhìn rõ ràng có điều biến hóa Bạch Thái, khoe miệng không khỏi hiện ra lóe một cái đáng tươi cười, xem ra trận này biến cố, cho người phát triển không ít.

"Ngươi mấy ngày nay phát sinh?" Bạch Thái im lặng ngồi ở Diệp Nhiên bên cạnh, chu béo mập môi đỏ mọng, lòng còn sợ hãi hỏi.

Diệp Nhiên căn cứ chuyện lớn hóa nhỏ việc nhỏ hóa tâm tính, đem sự tình đơn giản hoá nói một lần.

Biết được Diệp Nhiên cũng không lo ngại Bạch Thái nhìn không được vỗ vỗ bằng phẳng ngực, sau đó nhếch miệng, có chút do dự hỏi, "Kia kia trước ngươi phát sinh cái gì?"

Diệp Nhiên biết Bạch Thái nói là cái gì, hân liếm liếm phát khô môi, trong nháy mắt có chút quán quýt, cái này thật là không tốt giải thích

Một lúc lâu, tại Bạch Thái đen nhánh mắt kiếng to hạ, Diệp Nhiên thở dài một hơi nói, "Cái này ta thật thì không cách nào giải thích, thế nhưng ta phát thệ ta tuyệt đối sẽ không thương tổn ngươi."

Mặc dù không có đạt được xác thực đáp án, thế nhưng Diệp Nhiên lời nói này hãy để cho Bạch Thái nghĩ phi thường hài lòng, kết quả là khoe miệng nằng hiện ra lóe một cái đáng tươi cười.

Diệp Nhiên nhìn không được xoa xoa Bạch Thái tóc, cũng là vui vẻ cười.

"Đáng ghét." Bạch Thái biu môi, nhú mũi đem Diệp Nhiên tay cho đẩy ra.

Diệp Nhiên không khỏi dừng lại, hần nhìn mình tron cánh tay, đáy lòng nhin không được lộ bộ một tiếng, không thể nào?

Nghĩ, Diệp Nhiên nhin không được hơi xốc lên đưa hần đắp lại 1 tầng cái mền, nhất thời dọa cho giật mình, bởi vì hần toàn thân không có gì cả xuyên.

Diệp Nhiên nhìn Bạch Thái, vè mặt ủy khuất.

Bạch Thái thấy Diệp Nhiên lúc trước mờ ám, tính xảo không tỳ vết trên gò má cũng là hiện ra lướt một cái đỏ ửng, nàng sáng sửa mắt to nhin không được hết nhìn đông tới nhìn tây đến, không cùng Diệp Nhiên đối diện.

Một lúc lâu, Bạch Thái thật sự là chịu không cái không khí này, từ một bên xuất ra 1 cái hắc sắc hộp đưa cho Diệp Nhiên, "Cho, đây là bọn hần lúc trước tranh đoạt đồ vật, người tốt nhất nghiên cứu một chút ah; bên ngoài đình Vũ, ta đi hô hấp một chút không khí."

Nói xong, Bạch Thái đem hắc sắc hộp ném cho Diệp Nhiên, liền một mình đi ra son động.

"Chớ quá xa." Diệp Nhiên nhin không được lắc đầu, mang trên mặt vui vẻ.

Đội Bạch Thái biến mất, Diệp Nhiên chuyển thứ nhất đó là đứng dậy từ trữ vật phù nội lấy ra một bộ đồ mới vật mặc vào.

Thay xong y phục Diệp Nhiên nhin không được thờ phào một cái, lúc này mới cảm lấy cái kia hắc sắc hộp tinh tế tra xét.

"Ừ?"

Hắc sắc hộp vừa vào tay, Diệp Nhiên trong cơ thể mình thụ liên phát ra từng đợt chống cự chi ý.

"An phận một chút cho ta!" Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, đem mình thụ cho trấn áp, sau đó một tắc tắc đem hắc sắc hộp cho xem một lần.

Cái này hắc sắc hộp bề ngoài trái lại không có đặc biệt, có khắc văn lộ cũng không có cái gì đáng giá khiến người ta chú ý địa phương, toàn bộ hộp càng giống như chính xác 1 cái xem xét phẩm.

"Không đúng a." Diệp Nhiên nhin không được nhú mày, cái này hần không phải là đơn giản như vậy đồ vật, bằng không sẽ không để cho Linh ân Tĩnh Hiền hai đại học viện tranh nhau cạnh đoạt, mình thụ cũng không phải có phản ứng.

"Cái này bảo thạch màu lam là một cơ quan!" Diệp Nhiên tinh thần không khỏi chấn động, hần cẩn thận dùng ngón tay cái đem kia bảo thạch màu lam cho đề xuống đi.

Kia bảo thạch màu lam thật sâu hãm đi xuống, bắn ra ra một đạo rực rỡ ánh sáng màu lam, kia bao trùm tại hắc hộp mặt trên văn lộ toàn bộ tàn mất ra chói mắt loá mắt hào quang.

Đội cường quang tán đi, Diệp Nhiên tập trung nhìn vào, phát hiện kia hắc hộp dĩ nhiên hình chiếu làm ra một bộ bản đồ qua đây, trên mặt đất đồ trung ương nhất có một kim sắc chấm tròn, chắc là ghi rõ đến mục đích nơi.

"Bản đồ này cùng chúng ta thấy không giống với." Diệp Nhiên nhin không được liếm liếm phát khô môi, hần nhìn kỹ một lần, phát hiện cái này hình chiếu đi ra bản đồ tuy rằng chắc là u Vân Sơn mạch, một ít tương đối rõ rệt địa điểm có thể cùng chính hần làm mang bản đồ tương xứng hợp, thế nhưng trong đó biến động cũng là phi thường to lớn.

"Cái này chẳng lẽ chính xác Thượng Cổ thời kì bản đồ?" Diệp Nhiên nhin không được con người co lại.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Xuất phát

Nhìn hình chiếu đi ra bản đồ cao nhất đoạn hình vẽ, Diệp Nhiên con người nhin không được co lại, dựa theo hần làm mang bản đồ đến xem, vị trí này chắc là không tồn tại, kia đỉnh chắc là Ma tộc năm đó đem đại lục cho cắt lức lưu lại, đem 3 khối đại lục phân tán, vĩnh viễn bất tương ngay cả vách ngăn!

Mà hình chiếu đi ra bản đồ dĩ nhiên biểu hiện chỗ đó vẫn còn có sơn mạch rừng rậm, cho nên nói cái này có thể là đang cùng Ma tộc trước khi đại chiến làm lưu lại tới đó!

Nghĩ tới đây, Diệp Nhiên trái tim liền không nhịn được phách thông phách thông kịch liệt nhảy lên.

Như vậy cái này kim sắc chấm tròn đến cùng chỉ dẫn đến nơi nào đây? Có hay không có quan hệ vu thượng thời cổ kỳ bí văn?

Mỗi người đều cũng có đến lòng hiếu kỳ, Diệp Nhiên đương nhiên cũng không ngoại lệ, cho nên giờ này khắc này hẳn khó tránh khỏi có chút tâm động, đi tìm tòi đến tột cùng nghĩ cách.

Bất quá, hay là chờ đến Bạch Thái đến, thương lượng với nàng một phen, mới quyết định ah mao sơn hậu duệ truyền.

Diệp Nhiên khoe miệng nhin không được hiện ra dáng tươi cười, sau đó lấy ra bản thân bản đồ, cùng hắc hộp hình chiếu đi ra bản đồ tiến hành tương đối, quy hoạch đến lộ tuyến.

"Rốt cục hoàn thành!" Diệp Nhiên nhin không được thân một cái, có chút hưng phấn nhin bị hấn dùng bút đồ họa rậm rạp bản đồ.

"Người đang làm gì?" Bạch Thái lẳng lặng ngồi xổm Diệp Nhiên bên cạnh, có chút ngạc nhiên hỏi.

"Người người chừng nào thì trở về?" Diệp Nhiên nhin không được bị dọa cho giật mình, sau đó có chút vô cùng kinh ngạc nhin Bạch Thái.

"Ta đều trở về nửa ngày." Bạch Thái bủ môi, phi thường bất mãn nói, gọi người không nhin ta, hừ hừ!

"Ta đang nghiên cứu bản đồ." Diệp Nhiên cầm lấy bản đồ, có chút hưng phấn cho Bạch Thái xem.

"Cái gì bản đồ còn cần nghiên cứu." Nhin rậm rạp rườm rà bản đồ, Bạch Thái nghĩ một trận chẳng vằng đầu hoa mắt, nàng vội vã dời ánh mắt, đối với 1 vị đường ngu mà nói, cho nàng nhin xuống đất đỏ chính xác cực kỳ không sáng suốt tuyển chọn.

"Ta hỏi người chuyện." Diệp Nhiên nhin Bạch Thái nói, "Người bây giờ đến không nóng nảy trở lại? Hồi đô thành trong."

"Ừ" Bạch Thái nhin Diệp Nhiên, nhin không được nhăn nhăn mũi, đáy lòng có chút không nở, thế nhưng nữ hài tử ngượng ngùng để cho nàng không có nói thẳng ra miệng, "Người có ý kiến gì sao?"

"Ta là ý nói" Diệp Nhiên đem lúc trước chuyện phát sinh nói cho Bạch Thái.

"Thượng Cổ thời kì bản đồ?" Bạch Thái nhin không được nhăn cau mày, Thượng Cổ thời kì bản đồ cùng ta có quan hệ gì?

Thấy Bạch Thái trên mặt không có xuất hiện Diệp Nhiên như đã đoán trước mừng rỡ, hấn nhất thời tỉnh ngộ lại, xem ra nam tính cùng nữ tính trong lúc đó vẫn có đến lớn lao khác biệt, không phải là mỗi người đều ưa thích mạo hiểm.

Bất quá mặc dù là như vậy, Diệp Nhiên còn là đem ý nghĩ của mình cho thác xuất đến.

Diệp Nhiên mang trên mặt hầu như nịnh nọt dáng tươi cười nhin Bạch Thái, bản thân nếu đáp ứng Bạch Thái phải chiếu cố nàng thật tốt, vậy khẳng định là lấy nghĩ cách dẫn đầu đảm nhiệm, bản thân ý niệm chỉ có thể là đồ dự bị.

Bạch Thái đồng ý đi chỗ đó phải đi, không đồng ý mà nói, Diệp Nhiên cũng chỉ lựa chọn tốt trước đem Bạch Thái đuổi về Hạo Dương thành, đến lúc đó mình ở lẻ loi một mình đi tìm.

"Phốc thử." Thấy Diệp Nhiên như vậy một phó biểu tình, Bạch Thái nhin không được bật cười, nàng nhin không được nhăn nhăn mũi, nhin Diệp Nhiên, về mặt chán ghét nói, "Người không muốn bộ dáng này, giống như những thứ kia cái chó săn một dạng."

Diệp Nhiên trường thở ra một hơi dài, nghĩ thầm, hiện tại ta thiếu người nhiều như vậy, không đem người cho hầu hạ tốt đến, lòng ta đấy khó an ổn.

"Nếu như ta nói không đi, người làm sao bây giờ?" Bạch Thái đứng dậy, đối về Diệp Nhiên thật dài thân một cái.

Bạch Thái dường như Bạch ngẫu như cánh tay hướng sau dương, cả người thân thể mơ hồ hướng phía trước nghiêng.

Diệp Nhiên thấy không khỏi sững sốt, người khác nữ nhân làm động tác này, thân thể nghiêng về trước, đều biết có ba đào cuộn trào mãnh liệt tràn diện xuất hiện, Bạch Thái làm động tác này căn bản không có gì cả.

"Người đang nhin cái gì? !" Bạch Thái cau mày, nhin Thần Du Thái Hư Diệp Nhiên, nhin không được nũng nịu trách mắng.

"Cái gì" Diệp Nhiên vừa định nói "Cái gì đều không phát hiện", thế nhưng hấn đứng lúc tỉnh ngộ lại, lập tức đổi giọng, "Không có gì cái này."

"Người nếu là không muốn đi mà nói, như vậy ta sẽ đưa người hỏi Hạo Dương thành." Diệp Nhiên lập tức thu liễm tâm thần, đem trọng tâm câu chuyện dời đi hỏi quỹ đạo mặt trên.

"Hừ hừ." Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên, bĩu môi hừ hừ hai tiếng, mặt nàng lộ ra quần quýt vẻ, "Sách, đi mà nói cũng không phải là không thể được, chỉ là ta lo lắng đường này đồ vô cùng xa xôi, ta đây tiểu thân bản chịu không "

"Ngươi yên tâm, ta sẽ chiếu cố thật tốt tốt ngươi, tuyệt đối không cho ngươi có nửa điểm mệt nhọc." Diệp Nhiên vỗ bộ ngực, chăm chú nói.

"Hừ, vậy có mà làm cùng ngươi đi." Bạch Thái có chút kiêu ngạo ngẩng đầu lên, một lát, nàng nhìn Diệp Nhiên, nhin không được hỏi, "Thế nhưng trên người ngươi thương không sao cả ah?"

"Cái này không có việc gì, ta đã tốt không sai biệt lắm." Diệp Nhiên nói.

"Thật giả, thương thế của ngươi miệng mặc dù nói chính xác khép lại, thế nhưng nội thương đây?" Bạch Thái trừng lớn đến đen nhánh ánh mắt nhìn Diệp Nhiên, bản thân đan được không cường đại như vậy được hiệu ah?

"Nội thương" Diệp Nhiên hơi tìm tòi tra, sau đó đối về Bạch Thái gật đầu, "Đã hoàn toàn tốt."

Thương tốt nhanh như vậy, Diệp Nhiên không có chút nào nghĩ vô cùng kinh ngạc, dù sao mình lúc trước thân thể chủ đạo quyền có thể nói là tại mình thân cây trên, mình thụ làm sao có thể ủy khuất cái này phó thân thể, thuận thực liền đem người vết thương cho phục hồi như cũ.

Diệp Nhiên hiện tại có thể nói là trạng thái hài lòng.

"Thật là biến thái!" Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên, nhin không được lắc đầu.

"Kia cứ như vậy nói định!"

Bạch Thái lòng còn sợ hãi nhìn từ bản thân gương mặt cạnh xẹt qua bụi gai, nhin không được vỗ vỗ Diệp Nhiên đầu, bĩu môi phi thường bất mãn nói, "Ngươi cho ta chậm một chút, thiếu chút nữa ta liền hủy dung!"

Cô nài nài ngươi thật là đang ngồi nói chuyện không đau thắt lưng.

Diệp Nhiên về mặt ủy khuất thả chậm tốc độ, sau đó hai tay nâng nâng tại trên lưng mình Bạch Thái, "Ngươi cho ta ngồi vững vàng điểm."

Ly khai sơn động, còn không có vài bước lộ trình, Bạch Thái liền nói mình mệt mỏi quá mệt mỏi quá, không muốn đi đường, rơi vào đường cùng Diệp Nhiên không thể làm gì khác hơn là công Bạch Thái chạy nhanh tại đây rừng cây trong lúc đó.

Không nghĩ tới cái này Bạch Thái yêu cầu còn thật cao, đưa ra đủ loại yêu cầu đến.

Nhìn Bạch Thái cười trộm đáng ghét, Diệp Nhiên đáy lòng đã cảm thấy một trận ủy khuất, thế nhưng chỉ cần mình trên mặt một hiện ra sinh khí biểu tình, Bạch Thái bật người chỉ biết hai mắt nhắm lại nhìn mình, khiến Diệp Nhiên đáy lòng hoá khí nhất thời hề quét là sạch.

Cảm thụ được Diệp Nhiên cánh tay cùng mình cái hông tiếp xúc, Bạch Thái trên mặt nhin không được hiện ra lướt một cái đỏ ửng, nàng cắn chặt môi, nhin không được nheo một chút Diệp Nhiên cái lỗ tai.

"Chúng ta còn bao lâu nữa khả năng đến mục đích nơi?" Bạch Thái không để cho Diệp Nhiên nói chuyện cơ hội, lập tức lên tiếng dò hỏi.

"Bay qua ngọn núi này, không sai biệt lắm đi ra." Diệp Nhiên thành thật trả lời, cái này hắc sắc hộp chỉ dẫn mục đích nơi chính xác hướng u Vân Sơn mạch ngoại vi phương hướng đi tiến, cho nên dọc theo con đường này, ngược lại cũng không gặp phải cái gì quá lớn trở ngại, rất nhanh thì tiếp cận sở hành mục đích nơi.

"Vậy hãy nhanh một điểm a, chậm chậm quá ngươi muốn làm gì?" Bạch Thái lập tức liền xoa bóp Diệp Nhiên mặt, giả bộ phần nộ nói, "Điều khiển!"

"" Diệp Nhiên về mặt không nói gì, ngươi mấy cái này ý tứ a?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Thánh Quân bức họa

Bay qua chỗ ngồi này cũng không cao sơn sườn núi, Diệp Nhiên công Bạch Thái đi tới một đồng loạn thạch trước mặt.

"Xuống tới."

Diệp Nhiên đem Bạch Thái cho buông, sau đó tỉ mỉ quan sát đến cảnh vật chung quanh.

"Chính là chỗ này sao?" Hai chân tê dại Bạch Thái nhin không được giậm chân một cái, sau đó sửa sang một chút lộn xộn quần dài.

"Ta xem trước một chút chính thiếp sách." Diệp Nhiên lấy ra hắc sắc hộp, sau đó đề xuống khỏi kia tinh bảo thạch màu lam, hắc sắc hộp run rẩy kịch liệt đến, quanh thân tản mát ra ánh sáng màu lam, tia sáng kia vụt sáng chói diệt, tản suất đặc biệt có tiết tấu.

Màu đen kia hộp đột nhiên thoát ly Diệp Nhiên điều khiển, trôi nổi vào không trung, sau đó từ bên trong hộp bộ truyền đến từng đợt thanh thúy thanh vang.

Diệp Nhiên hơi sững sờ, vừa định tinh tế lắng nghe lúc, màu đen kia hộp lại hóa thành một đạo hắc sắc lưu quang bay ra ngoài.

"Ồi chào!"

Diệp Nhiên sắc mặt không khỏi biến đổi, hấn một tay lấy Bạch Thái ôm lên sau đó đuổi theo.

Thiếu chút nữa không đem Diệp Nhiên một bả siết chết Bạch Thái nhìn xung quanh rất nhanh di động cảnh vật, nhin không được hung hăng xoay mấy đem Diệp Nhiên cánh tay, "Người đây nên chết tên vô lại!"

"Hừ." Diệp Nhiên vẻ mặt nghiêm túc nhìn phía trước kia phi hành, tản mát ra từng đạo mê huyền chi khí hộp, có cổ quái!

Cảnh vật chung quanh trở nên mơ hồ, từng đạo sương mù màu trắng tỏ khắp tại bốn phía.

Diệp Nhiên phát hiện mình tựa hồ đi theo cái này hắc sắc hộp đi vào một cái thần bí thông đạo, u Văn Sơn mạch đang ở cách mình càng ngày càng xa.

Quả nhiên Diệp Nhiên sờ liệu, hấn chạy, nhìn bốn phía mù sương một mảnh, đã xác định bản thân chính xác đi vào một cái thần bí bên trong lối đi, cái này hắc sắc hộp đó là lối đi này mở ra cái chìa khóa.

Đi tiến lại là một đoạn lộ trình, phía trước tựa hồ là đã đến phần cuối, một cánh nghiền nát cửa gỗ đi ra tại Diệp Nhiên trước mắt.

Diệp Nhiên lập tức dừng bước lại, đem trong lòng Bạch Thái cho buông đến.

"Thiên?" Diệp Nhiên ngẩng đầu nhìn kia phiến cổ lão cửa gỗ bên trên viết một chữ, Thiên!

Hôm nay tự phía sau còn lại tự tựa hồ bị người phá hủy, mặt trên tràn đầy vết khắc, rách mướp.

"Thiên cái gì?" Bạch Thái ngẩng đầu lên, có chút ngạc nhiên nhìn.

Diệp Nhiên lắc đầu, riêng từ một chữ như vậy mặt trên tiến hành suy đoán, hấn cũng không có lợi hại như vậy; hấn nhìn kia phiến nghiền nát chịu không nổi cửa gỗ, đáy lòng tràn đầy hoảng sợ, bởi vì hấn từ trong đó cảm thụ được một cỗ cường đại lực lượng, cũng đủ đưa hấn phá hủy lực lượng.

Cái này phiến cửa gỗ đã nghiền nát thành bộ dáng này, vẫn còn có như vậy như vậy uy năng, quả nhiên không phải chuyện đùa.

Diệp Nhiên gọi lên hoàn toàn tinh thần, đến đối mặt kế tiếp khả năng phát sinh nguy hiểm.

Tuy rằng sau cửa gỗ mặt có lẽ chỉ có chút hấn không thể địch nổi nguy hiểm, thế nhưng nếu đều đi tới nơi này, khỏi có lui ra phía sau ý niệm?

Màu đen kia hộp bị khảm nạm tại Mộc giữa cửa 1 cái vũng trên, sau đó cửa gỗ tản mát ra từng đạo hào quang, kia cỗ bức người khí tức trong nháy mắt biến mất.

"Vào đi thôi." Diệp Nhiên đối về Bạch Thái nói, sau đó dẫn đầu đi ở phía trước, đem cửa gỗ cho đẩy ra, bước vào trong đó, cũng không có bất kỳ nguy hiểm nào.

Bạch Thái theo thật sát.

Đây là một cái dài dằng dặc hành lang, Diệp Nhiên cùng Bạch Thái tại dựa vào đến hành lang phía trên dạ minh châu, đi tiến hồi lâu mới đạt tới một địa phương khác.

Đây là một cái trống rỗng cung điện, bên trong vật gì vậy cũng không có.

"Vậy là ai bức họa?" Mắt sắc Diệp Nhiên lập tức thấy trên vách tường có khắc bức họa, kia pho bức họa đặc biệt thật lớn, chiều dài 3 trượng, cao 5 trượng, cần xa xa lui ra phía sau khả năng đem nhìn một cái không xót gì âm thê nơi tay cuồng vọng gia có.

"Cái này sẽ không phải là Thánh Quân ah?" Bạch Thái nhin không được kinh hô, chủy mở lớn hoàn toàn có thể đem chính cô ta tay cho nuốt vào.

"Thánh Quân?" Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, sau đó tỉnh tê đánh giá kia phó bích hoạ.

Họa trong đứng thẳng một người mặc kim sắc trường bào cầm trong tay trường kiếm nam tử, nam tử kia khuôn mặt quả thật bị nào đó lực lượng thần bí cho che đậy, có vẻ cực kỳ mơ hồ.

Dù vậy, Diệp Nhiên cũng có thể cảm nhận được nam tử kia khí vũ hiên ngang.

Hơi chăm chú xem một hồi, kia bích hoạ trên đột nhiên truyền tới một cỗ rộng lớn khí thế, khiến Diệp Nhiên nhìn không được lui về phía sau vài bước.

"Thật là lợi hại." Diệp Nhiên sắc mặt ngưng trọng gật đầu; đột nhiên, trong cơ thể hắn minh thụ lại phát ra một tiếng trước đó chưa từng có mãnh liệt gào thét, minh thụ kịch liệt giùng giăng, tựa hồ là nhìn thấy sinh tử cừu địch thông thường.

"Cho ta an tĩnh!" Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, cái này minh thụ dĩ nhiên lại bắt đầu không an phận, thật là vô cùng kiêu ngạo!

Ngăn chặn trong cơ thể minh phía sau cây, Diệp Nhiên đáy lòng cũng là một trận hiếu kỳ, cái này minh thụ vì sao nhìn thấy cái này phó bích hoạ, liền biến thành bộ dáng này đây? Chẳng lẽ trước mặt cái này vĩ ngạn nam tử thật là Thánh Quân ah?

Nếu như hắn là Thánh Quân mà nói, như vậy minh thụ phần nộ nguyên nhân không phải là rõ ràng sao?

Chỉ có Ma tộc nhìn thấy Thánh Quân mới có thể như vậy hướng phần nộ ah?

Dù sao Thánh Quân thế nhưng thân thủ đem Ma tộc cho tiêu diệt!

Như vậy, cái này minh thụ chắc là tại Ma tộc trong chiếm cứ vị trí trọng yếu, Diệp Nhiên sắc mặt có chút tái nhợt làm ra suy đoán, năm đó Thánh Quân đem Ma tộc cho tiêu diệt, một ít vọng tưởng chạy trốn Ma tộc toàn bộ đều bị trấn áp, như vậy cái này minh thụ có thể từ Thánh Quân trong tay đầu chạy trốn ra ngoài, nói vậy ngày trước tất nhiên có Thông Thiên uy năng.

"Sùng sục." Diệp Nhiên có chút gian nan nuốt một bãi nước miếng, đây cũng chính là ý nghĩa trong cơ thể minh cư trụ một tôn quái vật lớn, Ma tộc vô cùng trọng yếu tồn tại, có thể là có thể cùng Thánh Quân chống lại!

Bởi vậy, bản thân tình cảnh chẳng phải là rất nguy hiểm? Tùy thời tùy khắc cũng có thể bị minh thụ giết chết?

Một giọt mồ hôi lạnh từ Diệp Nhiên cái trán chảy xuống, không đứng, nếu là minh thụ thật có lợi hại như vậy mà nói, bản thân sớm nên bị minh thụ cho xâm chiếm thân thể, sao có thể cho mình cùng minh thụ tranh đoạt tư cách.

Như vậy cái này minh thụ chắc là gặp nào đó bị thương nặng, mới sẽ biến thành hôm nay bộ dáng này, nếu là minh thụ vẫn duy trì hoàn mỹ trạng thái, vậy nó khỏi không phải có thể đem thể giới này cho chiếm lĩnh? Dù sao cũng Thánh Quân đã sớm chôn vùi.

Đem tất cả mọi chuyện cho tương đồng, Diệp Nhiên nhìn không được thở phào một cái, bản thân tạm thời cũng không tính mệnh hướng ưu, minh thụ chắc là gặp nào đó bị thương nặng mới có thể như vậy, chỉ cần mình trở nên cường đại lên, như vậy hoàn toàn có cơ hội tại minh thụ khôi phục trước khi đem cho trấn áp, hoặc là khu trục.

Nghĩ tới đây, Diệp Nhiên không khỏi cảm thấy một trận áp lực, bản thân được mau chóng đem tu vi tăng lên a!

"Cái này thật có thể là Thánh Quân sao?" Diệp Nhiên còn có chút không yên lòng hỏi một câu.

"Chắc là ah?" Bạch Thái cũng không phải rất xác định, nâng cằm ngón tay, nhìn bích hoạ trên thanh trường kiếm kia, sau đó chỉ vào kia nói, "Thanh kiếm này ngược là phi thường như trong truyền thuyết có thể hủy thiên diệt địa, có vô tận lực lượng Thánh Quân kiếm!"

"Thánh Quân kiếm?"

Diệp Nhiên hiếu kỳ quan sát chuôi này nhìn như bình thân không có gì lạ trường kiếm, sau đó trong nháy mắt cảm thụ được một đạo vô tận Kiếm ý kéo tới!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 80: Minh thụ khinh xuất

"Àm àm!"

Diệp Nhiên phát hiện xung quanh trảng cảnh hoàn toàn Biển, hần thân ở vào 1 cái trắng xóa thế giới, ở nơi này cổ quái trong thế giới chỉ hần một người, bên cạnh Bạch Thái hoàn toàn không biết đi chỗ nào.

Đột nhiên, thiên không truyền đến một trận nổ vang, một đạo kim sắc lưu quang từ Thiên mà rót, đi tới Diệp Nhiên trước người.

"Kia đó là Thánh Quân kiếm!" Diệp Nhiên con người hơi co lại, hần lẳng lẳng đứng lẳng đến, vẫn không nhúc nhích.

Thanh trường kiếm kia tản ra ánh sáng màu vàng, lẳng lẳng trôi nổi vào không trung.

Ánh sáng màu vàng có chút chói mắt, Diệp Nhiên mặt không đổi sắc nhìn kia Thánh Quân kiếm, lẳng lẳng cùng đối đối phương xuất thủ.

Mình bị Kiếm ý cho bao phủ, nói vậy hiện tại thế giới này chắc là đạo kiếm ý kia làm cấu thành, trước mặt cái này Thánh Quân kiếm bất quá là Kiếm ý làm huyền thành, có Thánh Quân kiếm bộ phận lực lượng sống lại

Nếu muốn đột phá cái này ảo cảnh, tất nhiên muốn cùng cái này Thánh Quân kiếm một so sánh!

Quả nhiên không ra Diệp Nhiên sở liệu, kia Thánh Quân kiếm khinh mình một tiếng sau, đối về Diệp Nhiên đó là đã đâm đến.

"Thật nhanh!" Diệp Nhiên quá sợ hãi.

Thánh Quân kiếm liền như một đạo kim sắc Lôi Điện, lẩy nhanh như chớp hướng tới đến Diệp Nhiên trước người.

"A!" Diệp Nhiên hai tay tạo thành chữ thập, đem Thánh Quân kiếm chế trụ.

Thánh Quân kiếm cự ly Diệp Nhiên nơi ngực không đủ một tấc, kia phát ra lực lượng khiến Diệp Nhiên cảm thấy từng đợt hít thở không thông.

Diệp Nhiên sắc mặt không khỏi biến đổi, cánh tay hần lần thứ hai gia tăng lực lượng, trên cánh tay hiện ra như Cầu Long như gân xanh, đáng đáp thoát nhìn đặc biệt kinh khủng.

Thế nhưng Diệp Nhiên điểm ấy lực đạo tại Thánh Quân thân kiếm trước hiển nhiên là thiếu xem.

Kia Thánh Quân kiếm nhẹ nhàng rung động, không khí chung quanh nổi lên một mảnh rung động, một đạo không thể địch nổi lực lượng cuộn sạch nhi hai, Diệp Nhiên cánh tay trong nháy mắt bị văng ra.

"Ách" Diệp Nhiên phát ra kêu đau một tiếng, không biết là nguyên nhân gì, Thánh Quân kiếm cũng không có đã thương hại đến Diệp Nhiên may mắn.

Thế nhưng Diệp Nhiên nhưng cũng không có an tâm, bởi vì hần thấy kia Thánh Quân kiếm trực hướng bộ ngực mình đâm vào đi.

Diệp Nhiên hoảng hốt, đưa tay nếu muốn ngăn cản, tốc độ lại hoàn toàn theo không kịp Thánh Quân kiếm.

Ngay Diệp Nhiên cho là mình phải chết trong nháy mắt, bộ ngực hần chỗ lại tản mát ra một đạo bạch quang, kia Thánh Quân kiếm bị bạch quang nuốt hết, nháy mắt đó là tiêu thất vào vô hình.

"Thánh Quân kiếm đây?" Diệp Nhiên hiếu kỳ nhìn mình hoàn hảo như lúc ban đầu ngực, về mặt nghi hoặc.

Có thể trên mặt hần nghi hoặc còn không có tồn ở lại bao lâu, hần liền biết được kia Thánh Quân kiếm đi về phía.

"Mình thụ!"

Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, hần lập tức yên lặng tâm thần, đi tới mình thụ tồn tại không gian.

Ánh sáng màu vàng đem mình thụ vị trí hôn ám không gian cho rọi sáng, ngay cả những thứ kia âm lãnh khí tức tựa hồ cũng bởi vậy yếu bớt không ít.

Mình thụ nhìn thấy Thánh Quân kiếm hàng lâm, lập tức tản mát ra từng đạo hắc khí, ngưng tụ thành 1 cái bóng đen.

Bóng đen kia nhìn Thánh Quân kiếm, phát ra từng tiếng chói tai Băng tiếng cười lạnh, "Thánh Quân Kiếm ý, đã lâu không gặp, kiệt kiệt kiệt kiệt "

Kia Thánh Quân kiếm cảm thụ được bóng đen kia khiêu khích, lập tức khinh mình một tiếng, sau đó hướng phía bóng đen kia đã đâm đi.

"Tốc độ này!" Diệp Nhiên trên mặt hiện ra một đạo hải ý, tốc độ này so lúc trước không biết nhanh bao nhiêu lần, hần có chút tổn sức bắt đến Thánh Quân kiếm tung tích, phát hiện mình mất thường hoàn toàn theo không kịp tốc độ nó.

Bóng đen kia thân hình ngưng một lát, tựa hồ là Thánh Quân kiếm tốc độ vượt quá kia tưởng tượng, kia mình trên cây phù văn chợt đồng thời sáng lên, nồng đậm hắc khí hiện ra.

Cái này hiện ra đến hắc khí so lúc trước càng tinh thuần, số một cũng biết mình thụ vận dụng những hắc khí này tiêu hao không ít lực lượng.

Bóng đen kia trong nháy mắt hấp thu những hắc khí này, trên người trực tiếp hiện ra một bộ khôi giáp, trong tay hiện ra một cây trường kích, uy vũ bá đạo!

Bóng đen con người hiện lên một tia huyết sắc hào quang, sau đó cầm trường kích đối về Thánh Quân kiếm ngênh đón [tổng võ hiệp] thò Thần làm nhân duyên.

Song phương lập tức rơi vào một hồi kinh tâm động phách chiến đấu.

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ bên trong không gian lỏng lẻo các loại rực rỡ hào quang.

Diệp trong trường hợp đó chính xác xem chờ đợi lo lắng, tâm địa không ngừng là Thánh Quân kiếm trông đến khi.

Song phương giao chiến chừng năm mươi chiêu, thắng bại mơ hồ có thể thấy được, kia Thánh Quân kiếm không ngừng rơi vào hạ phong, bị đạo hắc ảnh kia cho áp chế.

"Cuối cùng là một đạo khiếm khuyết Kiếm ý, không gì hơn cái này." Đạo hắc ảnh kia từ không trung hạ xuống sau, đầu ngón chân nhẹ một chút mặt đất, sau đó lại bay lên trời, hai tay nắm chặt trường kích, tàn sát ra từng đạo bằng bạc hắc khí, trực hướng kia Thánh Quân kiếm áp đi.

"Không tốt, Thánh Quân kiếm muốn bại!" Diệp Nhiên sắc mặt không khỏi biến đổi, một kích này đã Siêu Thoát Diệp Nhiên nhận thức, hắn cảm giác mình giống như là tại 1 cái rung chuyển bất an, yếu đuối chịu không nổi thế giới, toàn bộ không gian đều sắp bị cỗ lực lượng này cho sụp xuống; mà Thánh Quân kiếm tại nơi thế công trong, giống như là một khối pháp phình vào trong đại dương nhỏ yếu Mộc thuyền, tại sao có thể chống lại con sóng gió động trời.

Quả nhiên không ra Diệp Nhiên dự liệu, tuy rằng đối mặt với cái này cường đại một kích, Thánh Quân kiếm còn là không sợ hãi chút nào tiến lên, thế nhưng Thánh Quân dưới kiếm tràng quả thực đặc biệt thảm liệt.

Nát bấy!

Kia Thánh Quân kiếm phát ra từng tiếng chiến minh sau, liền biến thành từng cục mảnh nhỏ, sau đó trở nên âm đạm không ánh sáng, tán lác đầy đất.

"Tám tắc, thật là đáng tiếc." Bóng đen kia nhìn hóa thành mảnh nhỏ Thánh Quân kiếm lắc đầu cảm khái một phen, sau đó kia cúi đầu, nhìn những thứ kia mảnh nhỏ tựa hồ rơi vào nào đó suy nghĩ sâu xa.

Bóng đen trên người áo giáp trong nháy mắt tiêu tán, dần dần dung nhập minh thụ trong đó, bóng đen kia xem Diệp Nhiên liếc mắt, sau đó cười một tiếng, không nói gì thêm, kéo uể oải thân thể dần dần hướng phía minh thụ đi đến.

Vừa lúc đó, kia vỡ thành đầy đất Thánh Quân kiếm mảnh nhỏ bỗng nhiên kịch liệt bốc cháy lên, toát ra ngọn lửa màu vàng, sau đó hướng phía minh thụ bay qua.

"Đề tiện!" Đạo hắc ảnh kia thân hình chợt ngừng một lát, kia nhìn kia 18 đoàn ngọn lửa màu vàng, nếu muốn ngăn cản, cũng phân thân hết cách.

"Oanh!"

"Oanh!"

"Oanh!"

7 mảnh vụn đột phá minh thụ thiết lập hạ cấm chế, thật sâu khảm vào minh thụ thân cây trong, kia minh cảnh cây Diệp loạn chiến, hiển nhiên là đụng phải thật lớn bị thương nặng, trở nên uể oải dâng lên.

Mà bóng đen kia hao hết thủ đoạn cũng mới ngăn lại 11 mảnh vụn, minh thụ lọt vào bị thương nặng trong nháy mắt, kia phát ra một đạo thể lương gào thét, "Không!"

Sau đó thân thể hắn tiêu tán, hóa thành một đoàn khói mù dung vào minh thụ.

Diệp Nhiên sững sờ ở tại chỗ hồi lâu, sau đó yên lặng đi tới minh thụ trước mặt, nhìn hiển nhiên chán chường rất nhiều minh thụ, một trận không nói gì.

Diệp Nhiên nhìn minh thụ trên cây khô 7 đạo vết thương, hắn biết hiện tại minh thụ bị thương nặng, đã tạm thời phân không ra tâm thần đi đối phó bản thân, bản thân rốt cục tạm thời có thể không cần là chuyện này mà lo lắng.

Về phần Thánh Quân Kiếm ý, Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, Thánh Quân Kiếm ý tồn tại bản thân ý nghĩa chính là vì tiêu diệt Ma tộc, liễu mạng cũng muốn tiêu diệt Ma tộc đó là kia tín niệm, cho nên Diệp Nhiên trừ kính nể còn chỉ còn kính nể.

Ly khai nơi đây, Diệp Nhiên trở lại thế giới hiện thật, vừa lúc thấy kia phó bích họa trên một bộ đột nhiên hiển hiện hình vẽ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Địa cấp Linh kỹ

Bích hoạ trên có khắc vẽ Thánh Quân cầm trong tay Thánh Quân kiếm, mà phía sau hắn còn lại là sông lớn hồ nước, quần sơn Vạn rừng, đại biểu cho toàn bộ đại lục.

Mà ở Diệp Nhiên trở về thế giới hiện thật trong nháy mắt, Diệp Nhiên thấy bích hoạ phải trên sừng hiện ra 1 cái một phần tư hình tròn, viên kia hình xung quanh hiện lên cháy điểm, tại nơi hình tròn trung gian xuất hiện một con chim muông đủ.

"Đó là cái gì?" Diệp Nhiên nhin không được nhủ này, vừa định tinh tế tra xét một phen, lại nghe được từng đợt nghiền nát chi thanh, kia bích hoạ xuất hiện từng đạo vết rách, sau đó dần dần vỡ vụn.

Từng đợt bụi mù hướng Diệp Nhiên kéo tới.

Diệp Nhiên không khỏi cau mày một cái, dĩ nhiên cứ như vậy nghiền nát, chẳng lẽ là bởi vì Thánh Quân Kiếm ý tiêu thất mới đưa đến sao?

"Người xem, cái này hình như là 1 cái cửa vào..." Bạch Thái che miệng, đưa tay chỉ phía trước nói.

"Thật đúng là."

Đợt bụi mù thổi lui, Diệp Nhiên nheo mắt lại số một, phát hiện kia bích hoạ nghiền nát sau khi, dĩ nhiên hiển hiện ra 1 cái rộng thùng thình cửa vào đến, theo cửa vào nhìn lại, có thể thấy 1 cái trống trải sân bãi sống lại đệ nhất độc sau.

Tại nơi sân bãi nội có một đạo một đạo lưu quang không ngừng xuyên qua.

"Đi đi qua nhìn một chút." Diệp Nhiên dắt Bạch Thái non mọn tay nhỏ bé, lập tức đi tới.

Đi vào cái kia trống trải sân bãi, đi tới đạo kia đạo lưu quang trước mặt, Diệp Nhiên cùng Bạch Thái dừng bước lại, bởi vì tại trước mặt bọn họ có một đạo cấm chế, ngăn cản bọn họ cước bộ.

"Phương diện này là cái gì?" Bạch Thái cẩn cẩn dực dực chạm vào ngăn cản tại trước mặt bọn họ cấm chế; Diệp Nhiên xem biến sắc, vạn nhất có nguy hiểm vậy coi như không xong.

Tại Bạch Thái trước mặt sáng lên một đạo ánh sáng màu trắng, 1 tầng trong suốt tinh thể nổi lên, cũng không có bất kỳ nguy hiểm nào.

Diệp Nhiên không khỏi thở phào một cái, sau đó hiếu kỳ nhìn 1 tầng đưa bọn họ cùng bên trong đồ vật cắt đứt vách ngăn, "Thoạt nhìn phòng ngự rất mạnh hình dạng."

Diệp Nhiên đột nhiên đầu óc vừa kéo, dĩ nhiên chém ra nắm tay, đối về tầng kia vách ngăn oanh đi qua.

"Ai a." Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, hắn nắm tay đồ lên, mà tầng kia trong suốt vách ngăn lông tóc không hư hại.

"Thật là kiên cố!" Diệp Nhiên nhin không được bủ môi, sau đó cảm giận nhìn tầng này vô hình vách ngăn.

Bạch Thái nhìn có hại Diệp Nhiên, nhin không được che miệng cười trộm, sau đó lại đưa mắt đặt ở vách ngăn bên trong đồ vật đi, "Diệp Nhiên, Diệp Nhiên người mau nhìn."

Tựa hồ là phát hiện vật gì vậy, Bạch Thái không ngừng dắt Diệp Nhiên y tay áo, "Người xem phương diện này có đúng hay không đan phương a?"

Theo Bạch Thái ngón tay vị trí nhìn lại, Diệp Nhiên tập trung nhìn vào, phát hiện trong đó một đạo lưu quang tốc độ di động chậm vô cùng, Diệp Nhiên dễ dàng liền thấy kia trên đó viết là cái gì,

"《 thiên thánh chữa thương đan 》!"

"Thật đúng là." Diệp Nhiên gạt đầu, chợt lại tập trung tinh thần, quan sát cái khác lưu quang,

"《 liễm tức thuật 》 "

"《 Huyền Nguyệt chém 》 "

"《 Quy Nguyên ấn 》 "

"《 bạo huyết đan 》 "

"..."

Diệp Nhiên ngậy người, phương diện này hoàn toàn đều là chút Linh kỹ cùng với đan phương, hơn nữa riêng từ tên nhìn lên, cũng đủ để nói rõ cái này Linh kỹ cùng với đan phương bất phàm.

Trong nháy mắt, Diệp Nhiên ánh mắt trong nháy mắt liền trở nên lửa nóng, tay không tự chủ được đưa tới, lại bị tầng này trong suốt vách ngăn cho ngăn cản.

"Ghê tởm a!"

Diệp Nhiên nhìn những thứ kia dao động đến Linh kỹ, không cam lòng cầm nắm tay đầu, sau đó hẩn nhìn Bạch Thái nói, "Người lui ra phía sau một điểm."

"Ừ, người cẩn thận một chút." Thông tuệ Bạch Thái làm sao có thể nhìn không ra Diệp Nhiên nghĩ cách, kết quả là nàng ngoan ngoãn lui ra phía sau mấy bước.

"A!" Diệp Nhiên nín thở ngưng thần, lòng bàn tay hiện ra từng đạo Lôi quang, sau đó hung hăng đối về tầng kia vách ngăn đâm tới.

Tầng kia vách ngăn phát ra từng tiếng chói tai cọt két thanh, sau đó bắt đầu chậm rãi hòa tan, "Thành!"

Diệp Nhiên trên mặt đại hỉ, thế nhưng trên cánh tay truyền đến áp lực khiến hẩn bật người thu liễm tâm thần, đối về cách hẩn gần nhất lưỡng đạo lưu quang cho trào lấy [tổng võ hiệp] thủ Thần làm nhân duyên.

"Tới tay!" Diệp Nhiên không dám ham nhiều, lập tức liền thu tay lại.

Bạch Thái thấy thế, lập tức tới, "Người đạt được là cái gì?"

"Ngô, ta xem một chút." Huy phát huy đau cánh tay, Diệp Nhiên tập trung nhìn vào, đây là một quyển phong cách cổ xưa sách, mặt trên đoạn đoạn chính chính viết 3 cái đại tự, "Lôi Long bí quyết!"

"Lôi?" Diệp Nhiên không khỏi trước mắt sáng ngời, điều này hiển nhiên chính xác một bộ dính đến Lôi Điện chi lực Linh kỹ, hơn nữa từ mặt chữ ý tứ nhìn lên, nhất định uy lực thật lớn.

Diệp Nhiên khản cập trở mình nhìn một cái, đập vào mắt đó là 4 cái đại tự, "Địa cấp Linh kỹ!"

"Địa cấp!" Diệp Nhiên hô hấp trong nháy mắt trở nên gấp, Linh kỹ cộng phân là, phàm cấp, Huyền cấp, Địa cấp, Thiên cấp, thánh cấp, Tinh cấp.

Hiện nay Diệp Nhiên trong tay đầu cũng mới có mạnh nhất Linh kỹ bất quá là có thể cùng Địa cấp Linh kỹ sánh ngang Huyền cấp Linh kỹ, 《 Huyền ảnh bước 》, Địa cấp Linh kỹ hẩn còn chưa từng có, bất quá nhìn thấy chính xác gấp qua không ít, đó cũng đều là uy lực siêu phàm, lực sát thương thật lớn tồn tại.

Hiện nay, Diệp Nhiên rốt cục có thuộc về mình Địa cấp Linh kỹ! Hơn nữa nhìn hình dạng tựa hồ còn là cùng Diệp Nhiên bộ dạng phù hợp Linh kỹ, hẩn tại sao có thể không thịnh hành phẩn.

Diệp Nhiên thô sơ giản lược liếc mắt nhìn, sau đó hít một hơi thật sâu, đáy lòng cảm khái, cái này Linh kỹ quả nhiên phi phàm, có người nói tu luyện tới Viên mãn có thể ngưng tụ thành một cái Lôi Long, đủ để hủy thiên diệt địa.

Vốn có tu luyện cái này Linh kỹ cần luyện hóa trong thiên địa Lôi Điện chi lực khả năng thi triển ra, bất quá Diệp Nhiên bản thân liền có Lôi Điện huyết mạch, cho nên ngược lại cũng chính xác thừa lại đi không ít phiền phức, hơn nữa luyện hóa Lôi Điện chi lực há là có thể cùng Diệp Nhiên có huyết mạch đánh đồng.

Diệp Nhiên có Lôi Đình huyết mạch, đã định trước hẩn làm thi triển ra lực lượng sắp sửa so người khác mạnh hơn rất nhiều lần!

Bạch Thái liếc mắt nhìn cái này Lôi Long bí quyết liền không có hứng thú, nàng lập tức thúc giục, dất Diệp Nhiên y phục, "Còn gì nữa không?"

"Vân vân, ta xem một chút." Diệp Nhiên đem Lôi Long bí quyết cất xong, sau đó nhìn về phía trong tay hẩn cầm lấy một trương hơi mỏng trang giấy.

"Dĩ? Cái này dĩ nhiên là đan phương?" Diệp Nhiên trên mặt vui sướng nhất thời không gấp, hiện ra một ít uể oải vẻ, hẩn cũng không phải Luyện Đan Sư, cầm toa thuốc này căn bản sẽ không dùng.

"Trở lại đô thành sau này đem kia cho bán tính." Diệp Nhiên đem đan phương cho gảy lên, sau đó đối về Bạch Thái nói.

"Ách..." Diệp Nhiên nhìn mím môi, về mặt u oán Bạch Thái, sau đó đưa tay quất nằng một chút mũi ngọc, "Ngươi thế nào? Thế nào một bộ mặt húng hình dạng?"

Bạch Thái hừ một tiếng, đem Diệp Nhiên tay cho đẩy ra, ai quan hệ với ngươi quen như vậy.

Bạch Thái nhìn chăm chăm Diệp Nhiên, nhấn lại mũi, sau đó về mặt không vui nói, "Ngươi thế nào không hỏi xem ta ý kiến?"

"Ý kiến? Ý kiến gì?" Diệp Nhiên nhất thời sững sốt, ngươi cái này nói xong là cái gì chứ?

"Đan phương a!" Bạch Thái tức giận giậm chân một cái.

"Thế nào? Ngươi muốn toa thuốc này sao?" Diệp Nhiên đem chiết hảo đan phương lấy ra nữa, "Ngươi muốn thứ này có ích lợi gì?"

Bạch Thái gục đầu xuống sau đó lại chột ngắc đầu lên, về mặt ủy khuất nói, "Chẳng lẽ ta không nói cho ngươi ta là Luyện Đan Sư sao?"

"Ngươi nói sao?" Diệp Nhiên trên ót chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Luyện Đan Sư

"Lấy tư chất ngươi, nếu không mấy năm ngươi liền có thể trở thành là vĩ đại luyện đan Tông sư!"

Cái kia nhìn như bất cần đời gia gia, nói lời này thời điểm mang trên mặt trước đó chưa từng có nghiêm túc cùng với chắc chắn,

"Chỉ cần ngươi chăm chỉ học tập, hơn nữa ta chỉ đạo, bảo chứng tương lai ngươi thành tựu nhất định sẽ siêu việt ta!"

Nghĩ đến gia gia mình thế nhưng Thất phẩm Luyện Đan Sư, Bạch Thái liền không khỏi một trận vui vẻ a, tương lai mình vô cùng có khả năng siêu việt hẳn, như vậy nói cách khác bản thân miễn cưỡng có thể được gọi là chuẩn Thất phẩm Luyện Đan Sư lạc?

Mặc dù nói Bạch Thái cũng không vì vậy duyên cớ mà cảm thấy tự cao tự đại, thế nhưng Diệp Nhiên thật là rất khiến người ta nghĩ đáng ghét a từ trong biển mò trên hắc da sau!

Trước mặt người kia hoàn toàn không đem tương lai luyện đan Tông sư cho đề vào mắt a!

Ghê tởm! Còn có kia hoài nghi ánh mắt là chuyện gì xảy ra? Ngươi nghĩ bản cô nương chính xác 1 cái ưa thích nói mạnh mẽ người sao!

Bạch Thái đỏ lên chủy, thờ phỉ phỉ đáp Diệp Nhiên một cước, "Ngươi nhìn cái gì vậy? ! Chưa thấy qua mỹ nữ sao?"

Diệp Nhiên liếc liếc mắt nằng ngực, sau đó khóe miệng hiện ra lướt một cái chế nhạo đáng tươi cười, hần lác đầu, "Ta chỉ là không có ra mắt Luyện Đan Sư mỹ nữ."

"Hừ, tính là ngươi như thế nào đi nữa nói tốt lấy lòng ta cũng không dùng." Nghe được Diệp Nhiên hầu như lời nịnh nọt, Bạch Thái hừ một tiếng, thế nhưng khóe miệng hiện ra đáng tươi cười, cũng đầy đủ buồn bán nội tâm của nàng ý tưởng chân thật.

"Nào có." Diệp Nhiên ngồi xổm người xuống, sau đó vận Bạch Thái tron trượt khuôn mặt vừa cười vừa nói, "Lúc trước là ta có mắt không trông, không biết tiểu Bạch chính là Luyện Đan Sư."

Bạch Thái nhất thời giận, cảm tình tại ngươi đáy mắt ta giống như là một em bé, mặc cho ngươi vuốt ve a!

Nàng hung hăng đẩy ra Diệp Nhiên tay, sau đó nổi giận đùng đùng trừng mắt Diệp Nhiên, "Ngươi nói ai là tiểu Bạch! ?"

"Đương nhiên là ngươi a." Diệp Nhiên nhìn Bạch Thái một bộ tiểu đỏ mặt lên đáng đáp, không khỏi vui vẻ, thật là quá đáng yêu.

"Ngươi mới là tiểu Bạch! Ngươi tất cả đều là tiểu Bạch!" Bạch Thái tức giận giậm chân một cái, nàng nhớ tới cực kỳ lâu trước đây bản thân nuôi được một cái tiểu cầu, cũng là gọi là tiểu Bạch!

Nếu như bị Diệp Nhiên gọi là tiểu Bạch, bản thân chẳng phải là trở thành hắc tiểu cầu?

Bạch Thái thờ ơ phi phi nhìn Diệp Nhiên, nhả lại mũi nhìn Diệp Nhiên nói, "Xin lỗi."

"Được rồi..." Diệp Nhiên thở dài một hơi, sau đó phi thường thành khẩn nói một câu, "Xin lỗi, ta sai, xin tha thứ ta."

Không đợi Bạch Thái mở miệng, Diệp Nhiên lập tức đem trọng tâm câu chuyện dẫn hồi quỹ đạo đi tới, "Người dĩ nhiên là Luyện Đan Sư?"

Hắn nhìn không được làm ra 1 cái hồ nghi biểu tình, cái này không thể trách Diệp Nhiên hoài nghi nằng, dù sao cái này Luyện Đan Sư không chỉ cần cực cao thiên phú, còn phải cần 1 vị đạo sư dốc lòng giáo dục luyện đan chi thuật.

Đương nhiên ít hơn không hùng hậu tài chính làm hậu thuẫn, dù sao luyện đan các loại đốt tài liệu, người bình thường là hoàn toàn tiêu hao không tưởng.

Bạch Thái xuất thân cũng không sai, Diệp Nhiên suy đoán, không thì sẽ không tùy tiện xuất ra nhiều như vậy đan dược đến trị liệu bản thân, thiên phú mà nói, cái này cũng không tốt nói, về phần đạo sư mà nói, những thứ kia đại hình gia tộc thành một gã Luyện Đan Sư là nhà mình con cái giáo dục luyện đan cũng là thuộc về tình huống bình thường.

Thế nhưng Bạch Thái năm này tuổi mới bấy lớn, 14 tuổi đúng không?

14 tuổi liền biết luyện đan? Diệp Nhiên bĩu môi, bản thân 14 tuổi ngay cả đan dược đều chưa sờ qua đây.

"Cái gì gọi là 'Dĩ nhiên'?" Bạch Thái trừng Diệp Nhiên liếc mắt, "Phải biết rằng ta thế nhưng Tam phẩm Luyện Đan Sư!"

Vân vân! Cái gì?!

Tam phẩm Luyện Đan Sư! Diệp Nhiên trong nháy mắt ngược hít một hơi khí lạnh, cái dạng gì Luyện Đan Sư khả năng xưng là Tam phẩm Luyện Đan Sư đây?

Luyện Đan Sư phẩm cấp hoàn toàn là do Luyện Đan Sư bản thân có thể luyện chế ra đến đan dược làm quyết định.

Tam phẩm Luyện Đan Sư! Đây chính là muốn độc lập luyện chế Tam phẩm đan dược khả năng xưng là Tam phẩm Luyện Đan Sư trước hôn nhân sau yêu: Bá đạo tổng tài tiểu Kiều thế!

Tam phẩm đan dược thường thấy nhất đó là cái này Khoách mạch đan!

Diệp Nhiên nhìn không được liên tưởng đến bản thân thường cho đạt được 3 miếng Khoách mạch đan, không khỏi sững sờ sững sốt, cái này một quả Khoách mạch đan thế nhưng có thể bán đi hơn vạn Linh Tinh tồn tại!

Nói cách khác Bạch Thái tùy tiện luyện chế ra một viên thuốc, là có thể thu hoạch bô lớn bô lớn Linh Tinh! Cái này vợ vệt của cái tốc độ quả thực chính là so đoạt tiền đều tới nhanh hơn!

Nhưng vấn đề là 14 tuổi là có thể luyện chế ra Tam phẩm đan dược, vậy làm sao cũng không thể nào đâu? Chẳng lẽ còn là bởi vì mình cô lậu quả vẩn, kiến thức nông cạn?

Còn là nói Bạch Thái vô cùng yêu nghiệt?

Mặc kệ thế nào, Diệp Nhiên cũng không có bởi vì đây hết thảy mà sinh ra bất kỳ không nên có tâm tình.

Hắn chỉnh lý một phen tâm tình, chăm chú nhìn Bạch Thái, "Người thật là chính xác Tam phẩm Luyện Đan Sư?"

"Thiên chân vạn xác." Bạch Thái thấy Diệp Nhiên không tin sau đó từ trong túi lấy ra 1 cái ngân sắc huy chương đưa cho Diệp Nhiên liếc mắt.

Kìa ngân sắc huy chương là do nào đó đặc chế kim loại chế thành, chính diện viết 1 cái "3" tự.

Diệp Nhiên đương nhiên nhận thức đây là luyện đan hiệp hội cho Luyện Đan Sư làm ban phát Luyện Đan Sư huy chương, huy chương này đại biểu cho Luyện Đan Sư thân phận, không cho làm giả.

Bạch Thái nếu đã xuất ra Luyện Đan Sư huy chương đến, Diệp Nhiên là hoàn toàn tin, hắn chăm chú quan sát Bạch Thái một phen, sau đó mang theo một cỗ nồng đậm vị chua nói, "Thật là không có nghĩ đến người còn tuổi nhỏ dĩ nhiên là một gã Luyện Đan Sư, hơn nữa còn là một gã Tam phẩm Luyện Đan Sư!"

Nghe ra Diệp Nhiên trong lời nói vị chua, Bạch Thái không khỏi vui vẻ hừ hừ vài câu, nằng xua nay không thích làm náo động, tại trước mặt người khác nằng cũng sẽ không có loại này kiểu ngạo chi ý, thế nhưng Diệp Nhiên dù sao cũng là Diệp Nhiên, không là người khác.

Nghĩ tới đây, Bạch Thái trong lòng không khỏi vừa nhảy, lúc nào Diệp Nhiên tại bản thân đáy lòng trở nên trọng yếu như vậy? Thật là kỳ quái.

Hâm mộ thì hâm mộ, Diệp Nhiên cũng sẽ không vì vậy mà sản sinh chán chường tâm lý, hắn đưa tay bên trong đan phương đưa cho Bạch Thái, sau đó xoa Bạch Thái đầu một phen, "Người đã là Luyện Đan Sư, như vậy toa thuốc này liền giao cho người, dù sao cũng ta giữ lại cũng không có gì dùng."

"Hữu dụng người sẽ không cho ta đúng không?" Bạch Thái quệt mồm, chọc cười một câu.

"Người thật có thể nghèo." Diệp Nhiên bắt đắ dĩ liếc đồ ăn liếc mắt, sau đó thúc giục Bạch Thái cảm giác mở ra nhìn một cái.

Đem đan phương nhìn xong, Bạch Thái bỗng nhiên kinh hi ngắ đầu, nhìn Diệp Nhiên nói, "Cái này dĩ nhiên là thay đổi qua nước trong đan, hiệu quả so tầm thường nước trong đan tốt hơn 3 thành!"

Nước trong đan chính là Tam phẩm đan dược, thuộc về Tam phẩm đan dược ở giữa Cực phẩm, có khôi phục nhanh chóng lực lượng công hiệu, nhất là Khoách mạch cảnh tu sĩ dùng cao nhất, cho dù là người trước nhất khắc lực lượng toàn bộ hao hết, chỉ cần ăn vào cái này nước trong đan, sau một khắc là có thể hoàn toàn sức khôi phục lượng!

Kinh khủng dược hiệu khiến nước trong đan trở thành tu sĩ trong mắt thánh dược!

Cho dù là nước trong đan giá cả cao thái quá, thế nhưng như trước ngăn cản không tu sĩ mua nhiệt tình.

Mà Bạch Thái trong tay đầu đan phương dĩ nhiên là thay đổi qua nước trong đan, dược hiệu tăng 3 thành! Như vậy cũng liền ý nghĩa đây đối với mình vẫn cảnh tu sĩ cũng là có cũng đủ lực hấp dẫn!

"Chờ ta luyện chế ra đan dược này đến, ta đưa mấy miếng cho người." Bạch Thái đùa bốn ngón tay, sau đó đổi về Diệp Nhiên vuron ba ngón tay đầu,

"Ta đưa người 4 miếng!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Thiên Hồn huyết mạch

"Thật là khá lớn phương." Diệp Nhiên nhìn không được sờ sờ Bạch Thái đầu, sau đó nhìn cảnh vật chung quanh, đổi về Bạch Thái nói, "Chúng ta tạm thời đến nơi đây tu chỉnh một hồi, lại tiếp tục đi tới ah."

Trong tay đầu nắm Lôi Long bí quyết, Diệp Nhiên hiện tại đã có chút cấp bách khó dần nổi nếu muốn tìm tòi đến tột cùng vợ trước đừng nghĩ trốn.

Hướng chỉ tu luyện cái này Lôi Long bí quyết nói như thế nào cũng là còn có một ít cường đại thủ đoạn, tại kế tiếp đi xảy ra trình ở giữa, an toàn mới có thể rất có bảo đảm.

Bạch Thái đẩy ra Diệp Nhiên tay, sau đó gạt đầu, vừa lúc, cái này thay đổi quá nước trong đơn thuần phương mặt trên, có thật nhiều đáng giá nghiên cứu kỹ địa phương, Bạch Thái ngược lại cũng là đứng đến thay đổi phương pháp có nồng đậm lòng hiếu kỳ.

Nhìn thấy Bạch Thái kiểm thượng mạng đầy đến nồng đậm vẻ hiếu kỳ, Diệp Nhiên không khỏi gạt đầu, xem ra cái này Bạch Thái có thể có hôm nay thành tựu, không - ly khai bình thường giữa nỗ lực.

Ngay tại chỗ ngồi xếp bằng xuống, Diệp Nhiên xuất ra cái này 《 Lôi Long bí quyết 》 tinh tế quan sát.

Thời gian từ từ trôi qua, mảnh không gian này có vẻ đặc biệt an tĩnh, Diệp Nhiên cùng Bạch Thái trên mặt nổi lên biểu tình chính xác cực kỳ tương tự, khi thì chân mày co rút nhanh, khi thì bừng tỉnh đại ngộ.

Hiển nhiên đổi về Linh kỹ cùng đan phương có càng sâu 1 tầng giải.

"Dựa theo kế trên theo như lời, cái này Lôi Long bí quyết cộng phân là 3 cái giai đoạn, một chính xác ấu long, chỉ có thể thoát ngưng tụ thành long hình, thế nhưng bộc phát ra lực lượng cũng là không thể khinh thường."

"Hai là Hóa Long, còn lại là ngưng tụ ra đến Lôi Long đã trông rất sống động, mỗi một phiên long lân đều có thể rõ ràng thấy, lúc này Lôi Long bí quyết đã có vô cùng cường đại lực lượng."

"Sau cùng còn lại là, Linh Long! Hiển hóa đi ra Lôi Long đã mang theo một tia linh tính, một kích xuống tới đủ để san bằng một tòa thành trấn."

Diệp Nhiên hơi chất lưỡi, xem ra cái này Lôi Long bí quyết chính xác giết người lực pháp, không ra tay thì thôi, vừa ra tay tất nhiên muốn máu chảy thành

sông!

Đương nhiên, uy lực thật lớn đồng thời, cái này thi triển một kích Lôi Long bí quyết cũng đem tiêu hao tu sĩ đại lượng khí lực, hơi lơ là, thì cần nằm trên giường tu dưỡng tốt mấy tháng!

Xem ra cái này Lôi Long bí quyết không thể tùy tiện thi triển ra.

Diệp Nhiên âm thầm ngưng thần, sau đó bắt đầu đệ nhất luyện tập.

Diệp Nhiên hai tay tóm lại tròn vào trước ngực, một đạo rất nhỏ Lôi Điện chi lực xuất hiện ở hai tay hần trung gian, kia đạo Lôi Điện chi lực bất quá chừng hạt gạo, nhưng là lại không ngừng giãy dụa vận vẹo, như là một con bị người nắm tiểu trùng nhĩ, cực lực nếu muốn chạy trốn.

Lôi Điện chi lực không ngừng lỏng lẻo, như là một quả rục rờ Thủy Tinh.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, Bạch Thái bên kia đã đem thay đổi qua nước trong đơn thuần phương đã nghiên cứu không sai biệt lắm, nàng nhìn không được chà xát chà xát tay, chỉ tiếc trước mặt không có được đỉnh cùng được tài, bằng không mà nói nàng nhất định phải đại triển thân thủ một phen.

Quay đầu lại nhìn không được liếc mắt nhìn Diệp Nhiên, Bạch Thái phát hiện Diệp Nhiên trên trán đã là đầy tinh mịn mồ hôi hột, sắc mặt cũng chính xác có chút tái nhợt.

Bỗng nhiên, Diệp Nhiên trước ngực Lôi Điện chi lực đột nhiên run rẩy kịch liệt đến, Diệp Nhiên chợt mở hai mắt ra, sau đó hai tay đẩy, đem kia Lôi Điện chi lực đẩy ra.

"Oanh!"

Lôi Điện chi lực trên không trung đột nhiên nổ bẻ ra đến, giống như là một đóa mỹ lệ pháo hoa, rục rờ lá mắt.

Bạch Thái cũng không có thương thức đây hết thảy, nàng đi tới Diệp Nhiên trước mặt, ôn nhu hỏi, "Thất bại?"

"Ừ." Diệp Nhiên gật đầu, trên mặt không có chút nào đòi bại vẻ, thất bại đã sớm tại Diệp Nhiên như đã đoán trước, "Lôi Điện chi lực quá mức cuồng bạo, phi thường khó khăn điều khiển, ta trước khi chỉ có thể đem ngưng tụ thành một ít thô ráp chi vật, hiện tại đột nhiên ném thử ngưng tụ Lôi Long, bước chân bước có chút thành."

Đón đến Diệp Nhiên lại tiếp tục nói, "Mấu chốt nhất chính xác, ta thần thức cường độ bình thường thôi, nếu là có thể có các người loại này Luyện Đan Sư cường đại thần thức là tốt rồi ái phi đừng vội chạy."

"Thần thức không thể cầu." Bạch Thái hơi thở dài một hơi, "Cái này thần thức cũng không có phương pháp tu luyện, chỉ có thể dựa vào Thiên Sinh, cùng với Hậu Thiên chậm rãi lực lợi, nếu muốn tăng cường thần thức biện pháp ít lại càng ít, tu sĩ tầm thường căn bản không có thể được đến, không thì mà nói, Luyện Đan Sư cũng sẽ không khó khăn như vậy được."

"Ta minh bạch." Diệp Nhiên cũng không có quá lớn cảm khái, "Từ từ sẽ đến ah, chỉ có thể từng bước một tiến hành theo chất lượng"

"Kỳ thực, còn có một cái biện pháp có thể trợ giúp cho người." Bạch Thái chợt nhớ tới mình gia gia theo như lời mà nói.

"Biện pháp gì?" Diệp Nhiên không khỏi hiếu kỳ.

"Huyết mạch chi lực!" Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên nói, "Có người nói huyết mạch chi môn ở giữa có một đạo huyết mạch có thể tăng cường tu sĩ thần thức, bất quá cực kỳ khó được, toàn bộ đại lục đều không có người có thể thành công đem hàng phục."

"Huyết mạch chi lực?" Diệp Nhiên thiếu thiếu mi đầu, sau đó hỏi tiếp, "Cái gì huyết mạch chi lực? Toàn bộ lục địa đều không có người có thể đem hàng phục sao?"

"Thiên Hồn huyết mạch!" Bạch Thái dựng thẳng lên 5 cái ngón tay, "Đây là Lục trọng huyết mạch chi môn sau huyết mạch chi lực, chỉ có tu sĩ tại tu vi nhỏ yếu, tâm tính thuần thục thời điểm khả năng tìm được, thông thường tu sĩ là ngay cả hôm nay Hồn huyết mạch đều không thể nhìn thấy, cùng đừng nói hàng phục."

"Lục trọng huyết mạch!" Diệp Nhiên tinh thần không khỏi chấn động, bản thân có Ngũ trọng Lôi Đình huyết mạch dĩ nhiên đủ cường đại, như vậy hôm nay Hồn huyết mạch sẽ như thế nào đây?

"Đúng." Có thể là Diệp Nhiên giảng giải, Bạch Thái vẫn là vô cùng vui vẻ, nàng tiếp tục nói, "Đây chính là phát triển hình huyết mạch!"

"Cái gì là phát triển hình huyết mạch?" Diệp Nhiên nhú mày, vì sao cái này từ hần chưa từng có nghe nói qua?

"Nói cách khác hôm nay Hồn huyết mạch kia sẽ tự mình phát triển, chậm rãi lớn lên thành Thất trọng huyết mạch!" Bạch Thái chậm rãi nói, sau đó nhìn cửa vào biến thành mảnh vụn bích hoạ, "Người biết ai có hôm nay Hồn huyết mạch sao?"

Diệp Nhiên còn kinh ngạc vào cái này phát triển huyết mạch ở giữa, đột nhiên nghe được Bạch Thái câu hỏi, lập tức hỏi một câu, "Ai?"

Nếu Bạch Thái nói toàn bộ lực địa chưa từng người có thể hàng phục, như vậy rốt cuộc là người nào?

"Thánh Quân." Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên thong thả nói đến, "Hắn hàng phục Thiên Hồn huyết mạch, hơn nữa Thiên Hồn huyết mạch còn lớn lên thành cao cấp nhất Cửu trọng huyết mạch chi lực!"

"Thánh... Thánh Quân..." Diệp Nhiên há hốc mồm, sau đó nghe được Bạch Thái nửa đoạn sau mà nói, thiếu chút nữa không đem đầu lưỡi cho cắn đứt, "Cửu trọng huyết mạch?"

"Đúng vậy." Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên nói, đột nhiên nhụt chí nói, "Ta xem ngươi bộ dáng này cũng không cách nào gặp phải mà lại hàng phục Thiên Hồn huyết mạch, cho nên ngươi còn là lão lão thật thật chậm rãi lực lại ah."

Diệp Nhiên nhếch miệng, sau đó không thừa nhận cũng không được Bạch Thái nói cực phải, thế nhưng nếu là thật có cơ hội gặp phải hôm nay Hồn huyết mạch mà nói, Diệp Nhiên cảm giác mình còn có muốn ném thử một phen!

"Tốt, không nói chuyện cái này, chúng ta tiếp tục đi tới ah." Diệp Nhiên vỗ vỗ trên người bụi, mang theo Bạch Thái đi ra căn này không khoát chi địa, sau đó trở về mới một chỗ cửa vào trước.

Nhìn đi thông thấp bậc thang, Diệp Nhiên hít sâu một hơi, lôi kéo Bạch Thái tay, từng bước một đi xuống.

Bậc thang cũng không trường, cũng không lâu lắm, hai người liền tới đến 1 cái cang không khoát sân bãi, ước chừng có thể chứa hạ hơn vạn người sân bãi, Diệp Nhiên cùng Bạch Thái hai người giống như là con kiến thông thường nhỏ bé.

"Nơi này là nơi nào?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Thiên cấp quyền pháp

Tại đây to như vậy sân bãi trong, bỗng nhiên thổi bay một trận gió.

Xa xa truyền đến một trận kim loại rơi xuống chi thanh, Bạch Thái sợ đến lập tức hướng Diệp Nhiên bên cạnh lui lui.

"Thế nào lơ mờ như vậy? Vì sao ở đây không có ánh đèn?" Diệp Nhiên buồn bực nói một câu, bỗng nhiên, trên mặt đất sáng lên nhàn nhạt ánh huỳnh quang, đem bốn phía chiếu sáng lên, sẽ không chói mắt, độ sáng vừa vặn.

Thế nhưng Bạch Thái khuôn mặt quả thực một trận tái nhợt, nàng nắm chặt Diệp Nhiên y tay áo, run giọng nói, "Cái này... Đây là vật gì?"

Tại đây trống trải sân bãi trong, dù sao để ít ít nhiều nhiều hình người khô lồi, chúng nó toàn bộ đều là nào đó đặc chế kim loại chế thành, tại nhàn nhạt hào quang soi sáng dưới, những thứ kia cái khô lồi trên người kim loại tản mát ra một loại sáng sủa sáng bóng.

Những thứ kia cái khô lồi tạo hình đều không ngoại lệ đều phi thường quái dị, thế nhưng đều cũng có cái 1 cái cộng đồng đặc điểm, đó chính là bộ mặt chế tác phi thường hoàn mỹ, thoát nhìn giống như là 1 cái Chân Nhân thông thường xuyên qua vui vẻ.

"Không có việc gì, đừng sợ,... này khô lồi đều tốt như bị tổn hại." Diệp Nhiên nhìn... này toàn bộ ngã xuống đất, trên thân thể khiếm khuyết đến khô lồi, sờ sờ Bạch Thái đầu, sau đó nói.

Bạch Thái ngẩng đầu số một, cũng đồng dạng phát hiện cái này khô lồi quái sự, "Thật đúng là, cái này khô lồi tựa hồ bị người phá hủy."

"Ồ đây nhất định trải qua kinh thiên đại chiến." Diệp Nhiên về mặt ngưng trọng chỉ vào những khô lồi kia cùng với xung quanh trên mặt đất vết tích, cái này trên mặt đất lưu lại vết tích, đến bây giờ không biết đều còn mơ hồ tản ra một loại khí tức cường đại, bởi vậy có thể thấy được, năm đó tình hình chiến đấu chính xác cỡ nào thảm liệt.

Diệp Nhiên cùng Bạch Thái song song đi tới, xung quanh khô lồi hoàn toàn không có một tia động tĩnh, hai người đi tiến hồi lâu, cuối cùng tường an vô sự đến chỗ này cuối cùng điểm.

Tại cuối cùng điểm có một chỗ đài cao, có chừng 3 trượng cao, xây dựng có cầu thang thông trước nửa phương.

Đài cao đỉnh có một bả dùng nào đó ngọc thạch chế thành tọa ý, có khắc tinh mỹ tranh vẽ.

Đang ngồi ghé ở giữa ngòai một khôi lồi, nghiêng đối về Diệp Nhiên, Diệp Nhiên không có thể nhìn lên ngoài cả người.

Kia khôi lồi thân thể là do ngân sắc kim loại chế thành, kim loại mặt trên liên tiếp đến văn lộ, lóe ra nhàn nhạt hào quang.

"Cái này cụ khôi lồi giống như rất không bình thường." Diệp Nhiên nhìn kia cao cao tại thượng khôi lồi, sau đó thuận miệng nói một câu.

Nào ngờ kia khôi lồi dĩ nhiên thân thể hơi rung động một phen, ánh mắt bộ vị đột nhiên hiện lên một đạo ánh sáng màu lam, sau đó kia đứng lên thể, trên cao nhìn xuống nhìn Diệp Nhiên cùng Bạch Thái.

"Thật đúng là không bình thường." Diệp Nhiên nhìn không được xoa một chút trên trán mồ hôi hột, bản thân chẳng qua là thuận miệng nói, dĩ nhiên trêu chọc đến một có thể vận chuyển khôi lồi, thật đúng là vận may!

Cảm thụ được khôi lồi trên người phát ra địch ý, Diệp Nhiên đẩy ra Bạch Thái, ý bảo ngoài lui ra phía sau.

Kia màu trắng bạc khôi lồi đột nhiên từ đài cao nhảy xuống.

"Oanh!"

Mặt đất trong nháy mắt vỡ vụn, từng đợt bụi mù kích động dựng lên.

"Cái này... Đây là?" Diệp Nhiên thấy rõ kia màu trắng bạc khôi lồi bộ mặt thật sự trong nháy mắt sùng sốt, kia khôi lồi dĩ nhiên là nghiền nát, từ hông bộ đến vai, chính lại thiếu sót một khôi lớn.

Khôi lồi cánh tay phải đều đã Nhiên hoàn toàn không gặp, toàn bộ trong ngực thiếu khuyết gần một phần ba.

"Như thế ngoan cường?" Diệp Nhiên nhìn không được nhăn cau mày, đã bị phá hủy thành bộ dáng này, còn có thể tiếp tục vận chuyển, thật là không tưởng.

Kia màu trắng bạc khôi lồi có thể không để ý đến Diệp Nhiên đáy lòng suy nghĩ, kia trước ngực hiện lên một đạo hào quang sau, toàn bộ thân thể trong nháy mắt bộc phát ra, trong chớp mắt đó là đi tới Diệp Nhiên trước mặt, chỉ có cánh tay trái đối về Diệp Nhiên chém ra.

"Oanh!"

2 quyền chạm nhau, một đạo khí lưu tiết ra ngoài đi ra, Diệp Nhiên thân hình không khỏi ngừng một lát, cả người lui về phía sau mấy bước.

"Lực nói không sai." Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, đã thành cái này phó thương cảm đáng đáp, lại vẫn có Khoách mạch cảnh 3 tầng lực đạo, thật là không tưởng.

Bất quá, Diệp Nhiên dầu gì cũng là trải qua Lôi Điện cùng Long Linh Khoách mạch dịch tẩy lễ nam nhân, thân thể cường hãn, như thể một kích căn bản liền không coi vào đâu.

Một tiếng gầm lên, Diệp Nhiên xông qua đi qua, cùng kia khôi lồi giao chiến tại một khôi, song phương đánh cho khó bỏ khó phân thời gian một tã.

Mấy chục chiêu đi qua, Diệp Nhiên lui ra phía sau vài bước, cùng khôi lồi giắt lại cự ly.

Hắn nhìn kia khôi lồi cả người màu trắng bạc kim loại, nhìn không được nhếch miệng, thân thể đối phương rõ ràng so với chính mình càng chiếm ưu thế a.

Đột nhiên, một cỗ bàng bạc lực lượng hiện ra đến, Diệp Nhiên nhìn không được ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện kia khôi lồi lại đang thi triển ra nào đó hạng uy lực thật lớn Linh kỹ.

"Đây là khôi lồi sao? Lại vẫn hiểu được Linh kỹ, thật là gặp quý!" Diệp Nhiên thấp giọng chửi bới một câu, sau đó trên người hiện ra Lôi quang, cả người nhắm phía kia khôi lồi.

Huyết mạch chi lực quyết đấu Linh kỹ!

"Lách cách!"

Một đạo bạch quang hiện lên, kèm theo chính xác một trận kim loại rơi xuống đất thanh âm.

Kia khôi lồi lại đang Lôi Điện dưới biến thành một đồng linh kiện.

"Thắng sao?" Bạch Thái thấy thế, lập tức một tung vừa nhảy đã chạy tới, nàng hiếu kỳ nhìn những thứ kia tản ra khói trắng kim loại, sau đó hung ác như vậy nói, "Thật hung ác."

Diệp Nhiên nhếch miệng, Nếu Lôi Điện chi lực đúng cái này khôi lồi có áp chế lực lượng, bằng không bản thân kia sẽ thắng lợi nhẹ nhàng như vậy.

"Dì?" Bạch Thái nhìn vậy đối với linh kiện ở giữa, "Đây là cái gì? Nửa khóa viên châu?"

Bạch Thái từ đó lấy ra nửa khóa vỡ vụn ngọc châu, sau đó hiếu kỳ quan vọng đến, "Phương diện này thế nào có nào đó dịch thể?"

"Cho ta xem." Diệp Nhiên hiếu kỳ kết quả số một, phát hiện cái này nửa khóa viên châu thành lam sắc, bên trong có nào đó nhìn như chất lỏng sền sệt, đã chiếm nửa khóa viên châu ba phần tư không gian.

"Không hiểu." Diệp Nhiên lắc đầu, cái này vỡ vụn ngọc châu thoát nhìn phi thường phổ thông, không có gì đáng giá ngạc nhiên phương, sau đó hắn đem vỡ vụn ngọc châu đưa cho Bạch Thái, "Người đã ưa thích như vậy thì cho người."

Bạch Thái khoe miệng hơi co quắp, không muốn đồ vật liền cho ta đúng không?

"Còn giống như có cái gì." Diệp Nhiên phát hiện cước bộ có một khối hình thoi ngọc phiến, hắn tiện tay đem nhặt lên, "Lại là ngọc..."

Đồng nhìn tây nhìn không có phát hiện bất kỳ cổ quái, Diệp Nhiên trực tiếp là phóng xuất ra một đạo thần thức, cùng ngọc phiến câu thông đến.

"Oanh!"

Diệp Nhiên thân thể kịch liệt chiến động một cái, một trận cường liệt cảm giác hôn mê hiện lên, đợi Diệp Nhiên tỉnh táo lại, hắn phát hiện mình thân ở 1 cái hắc ám không gian, xung quanh trống rỗng, không có bất kỳ vật gì.

"Nơi này là nơi nào?" Ngay Diệp Nhiên nghi hoặc không giải thích được thời điểm, trước mặt hắn đột nhiên hiện ra 4 cái bạch quang cầu thành đại tự,

*** Bát Hoang!"

"Vật gì vậy?" Diệp Nhiên nhìn không được cau mày.

Kia bạch quang cầu thành đại tự chậm rãi biến hóa, Diệp Nhiên cẩn thận tỉ mỉ nhìn diễn biến văn tự.

Hồi lâu qua đi, kia bạch quang tiêu thất, Diệp Nhiên cũng về mặt ửng hồng về, bởi vì ... này dĩ nhiên là một bộ "Thiên cấp" quyền pháp,

"《 ** Bát Hoang quyền 》!"

Thiên cấp! Siêu việt Địa cấp tồn tại!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Linh pháp hạch tâm

Bởi vì thần thức duyên cớ, dẫn đến Diệp Nhiên tạm thời không cách nào tu luyện đất này cấp Linh kỹ 《 Lôi Long bí quyết 》, trong lòng của hắn còn là rất thất vọng, dù sao chờ đoạn đường này đi hết, hắn liền phải đi về tông môn, thực hiện bản thân lời hứa, cùng Triệu Vân Thiên đánh một trận.

Triệu Vân Thiên chính là uy tín lâu năm học viên, tại học viện thời gian tu luyện cũng so Diệp Nhiên muốn trường, tất nhiên có các loại lá bài tẩy, vốn có Diệp Nhiên còn suy nghĩ đang cùng Triệu Vân Thiên quyết đấu lúc, dựa vào đến Lôi Long bí quyết đưa hắn cho đánh bại.

Kết quả thần thức theo không kịp, dẫn đến cái kế hoạch này phá diệt, chống lại Triệu Vân Thiên bản thân phần thắng cũng liền giảm xuống không ít.

Có thể Diệp Nhiên chưa từng nghĩ đến bản thân lại có cơ hội học tập hôm nay cấp Linh kỹ!

Thiên cấp!

Đây chính là tụ linh cảnh tu sĩ mới có thể tiếp xúc được Linh kỹ lý dễ Phong, nhanh đến trong bát đến!

Mình vẫn cảnh tu sĩ có thể có được đến một bộ Địa cấp Linh kỹ đã coi như là khá vô cùng, ai dám không biết tự lượng sức mình đi xa cầu Thiên cấp Linh kỹ!

Thế nhưng, bây giờ lại như vậy ngoài ý muốn thu được một ngày cấp Linh kỹ, khiến Diệp Nhiên trong nháy mắt có chút đầu vầng mắt hoa, mình không

phải là đang nằm mơ chứ?

Hung hăng bóp bắp đùi mình một bả, phát hiện cảm giác đau đớn phi thường chân thật, Diệp Nhiên lúc này mới hưng phấn nhìn ngay sau đó hiện ra đến hào quang.

Đạo kia ánh sáng màu trắng ngưng tụ thành một người hình, sau đó trực tiếp bắt đầu biểu thị lên cái này ** Bát Hoang quyền đến.

Diệp Nhiên thu liễm tâm thần, trực tiếp bắt đầu học tập.

Thời gian từng giọt từng giọt trôi qua, đợi Diệp Nhiên phục hồi tinh thần lại lúc, hắc mang trên mặt không che giấu được vui sướng, quyền pháp này quá cường đại, là là một gã Thượng Cổ thời kì cường giả khai sáng ra đến, có nào đó thành uy năng!

Mặc dù mình cũng tu luyện qua quyền pháp, nhưng là mình ngày đó cương quyền căn bản ngay cả cùng kia tương đối tư cách chưa từng dùng.

Diệp Nhiên xem như mê như say, cái này ** Bát Hoang quyền phân có bảy đại sát chiêu, mà cái này chiêu thứ nhất tên là "Lôi đình vạn quân", chú ý chính xác 1 cái lực tự! Có mạnh bạo phát, một quyền đi xuống đủ để đem người cho tươi sống đánh thành mảnh nhỏ!

"Diệp Nhiên, Diệp Nhiên, ngươi không sao chứ?"

Ngay Diệp Nhiên chăm chú học tập thời điểm, Bạch Thái đột nhiên giật nhẹ ống tay áo của hắn, tiêu vội hỏi, Diệp Nhiên đã vẫn không nhúc nhích có một hồi thời gian.

Diệp Nhiên lập tức từ thần bí không gian lui ra ngoài, chặt đứt cùng ngọc phiến liên tiếp.

"Ta không sao." Diệp Nhiên nhìn về mặt lo lắng Bạch Thái, trong lòng không khỏi ám áp, hắc đem ngọc phiến cho cất xong, dù sao cũng cái này ** Bát Hoang quyền tùy thời tùy chỗ đều có thể đủ tu luyện, không vội vào cái này nhất thời.

"Thiếu chút nữa không hù dọa hỏng ta." Bạch Thái nhìn thấy Diệp Nhiên không có việc gì, nhịn không được thở phào một cái.

"Đi thôi, chúng ta tại tùy ý xem một chút đi, nhìn chung quanh đây còn có cái gì." Diệp Nhiên dắt Bạch Thái tay, sau đó vòng quanh cái này trống trải sân bãi đi một lần, đáng tiếc cũng không có phát hiện cái gì có giá trị đồ vật, hơn nữa ở đây không có cái khác cửa vào, hiển nhiên là đã tới phần cuối.

"Xem ra không có thứ tốt." Diệp Nhiên ngược lại cũng không có vẻ nhiều uể oải, dù sao cũng mình đã tới tay một bộ Thiên cấp Linh kỹ, hắc còn có cái gì chưa đủ đây.

Ngay hai người dự định đường cũ trở về thời điểm, kia lối vào đột nhiên rơi hạ một đạo đen nhánh cửa đá, lấy nhanh như chớp hướng thể đem cửa vào cho phong kín.

"Ta... Dựa vào..." Bạch Thái tại chỗ liền sững sốt, nòng nhìn kia cửa đá, thấp giọng mắng một câu.

"Chuyện gì xảy ra?" Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, hắc đi tới màu đen kia cửa đá trước mặt, tỉ mỉ quan sát, sau đó kích hoạt Lôi Điện chi lực, cố sức chém ra một quyền.

Thế nhưng kia cửa đá quả thực không nhúc nhích chút nào, ngay cả một điểm rung động cũng không có.

"Thật kiên cố!" Diệp Nhiên sắc mặt có chút khó coi, cái này cửa đá hắc không có biện pháp phá vỡ, không có biện pháp phá vỡ cũng liền ý nghĩa hai người bọn họ vô cùng có khả năng vây chết ở chỗ này.

"Ghê tởm!"

Diệp Nhiên không cam lòng xuất thủ lần nữa, các loại thủ đoạn ra hết, thế nhưng cửa đá như trước không nhúc nhích chút nào.

"Diệp Nhiên, chúng ta đi nhìn địa phương khác có cái gì không cơ quan có thể mở ra cái này cửa đá ah?" Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên hai tay chảy ra đồ sẫm Tiên huyết, không đành lòng nói.

"Hô [lười + kha +skip] kiểm chức ngôi sao." Diệp Nhiên thở ra một hơi thật dài, hắc cũng minh bạch bản thân lực lượng như thế nào đi nữa đều biện pháp đem cái này cửa đá đánh nát, như vậy chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào cái này không biết cơ quan trên.

"Phân công nhau tìm." Diệp Nhiên đối về Bạch Thái nói.

Hai người lập tức phân công nhau hành sự.

...

...

Hoạt động một chút a-xít pan-tô-te-nic cái cổ, Bạch Thái sau cùng một tia tính nhẫn nại cũng bị tiêu hao không còn, trận này mà như thế không khoát, cần phải tìm một là không tồn tại cơ quan đúng là có chút phiền phức.

"Đáng chết! Thật là không may!" Bạch Thái có chút căm giận đánh một chút vách tường.

Đột nhiên, thành hắc sắc tường thể đột nhiên hé một đạo mảnh vá đến, không ngừng có mảnh vụn rơi xuống.

"Không... Không phải đâu?" Bạch Thái há hốc miệng có chút khó có thể tin nhìn cái này hắc sắc tường thể, cái này đem các nàng cho phá hỏng cửa đá như vậy hướng cứng rắn, như vậy dựa theo đạo lý mà nói tường này thể cũng không phải kém đi nơi nào a, làm sao có thể đã bị bản thân một cước cho đánh hé.

"Diệp Nhiên! Diệp Nhiên, nguoi mau tới đây!" Bạch Thái đối về Diệp Nhiên một trận ngoắc.

Diệp Nhiên nghe tiếng, lập tức đã chạy tới, "Thế nào? Tìm được cơ quan sao?"

"Không có, thể nhưng tường này vách giống như rất yếu đuối hình dạng." Bạch Thái chỉ vào hé tường thể nói.

"Dì?" Diệp Nhiên tập trung nhìn vào, sau đó vô cùng kinh ngạc nói, "Thật đúng là, vì sao bên này vách tường yếu ớt như vậy?"

"Ta cũng không biết." Bạch Thái lắc đầu, sau đó lui ra phía sau rất nhiều bước, "Nguoi thử nhìn một chút, nguoi có thể hay không đục lỗ bức tường này vách ah."

"Tốt, ta thử nhìn một chút." Diệp Nhiên hít sâu một hơi, sau đó thân thể lao ra nhảy lên, một quyền đánh vào hắc sắc trên vách tường.

Kia trên vách tường trong nháy mắt bóc ra rất nhiều mảnh vụn, tỏ khắp lên một trận bụi mù.

Diệp Nhiên thân thể hạ xuống, hần nhìn mình lần thứ hai chạy máu nắm tay, sắc mặt có chút khó coi, tường này vách bề ngoài như là có một xác, mà xác ngoài thấp tường mặt so lúc trước cửa đá còn có kiên cố, nếu muốn phá vỡ quả thực liền là đang nói chề cười!

"Diệp Nhiên, Diệp Nhiên nguoi mau nhìn, tường này trên có cái gì." Bạch Thái cũng không có chú ý cái này, nàng giờ này khắc này bị kia trên vách tường điều vẫn hấp dẫn.

"Ừ?" Diệp Nhiên trong nháy mắt tập trung nhìn vào, "Cái này... Cái này hình như là một bộ họa..."

Diệp Nhiên một quyền đánh ra, chỉ là đánh rơi bộ phận tường thể trên xác ngoài, xác ngoài dưới bày ra từng đạo ám sắc văn lộ, như là một bộ thật lớn bích họa một bộ phận.

"Bạch Thái nguoi trước tiên lui mở, khiến ta xem một chút tường này lên tới đáy khắc có cái gì." Diệp Nhiên ngưng thần tụ khí, chột lòng bàn tay trên hiện ra một đạo Lôi quang, hần đối về kia chặn hắc sắc vách tường phóng xuất ra Lôi Điện.

Lôi Điện kết kết rung động, tường tầng kia yếu đuối xác ngoài trong nháy mắt vỡ vụn ra, một đại trận bụi mù dâng lên.

Một hồi đi qua, tường mặt rốt cục bày ra kia nguyên bản diện mục, đây là một bức to lớn bích họa, như là tại ghi lại đến nào đó món chuyện trọng đại.

"Linh pháp hạch tâm?"

Diệp Nhiên cau mày nhìn bích họa lúc đầu chỗ viết 4 cái đại tự, sau đó hần con nguoi trong nháy mắt lui một chút.

Bởi vì hần thấy kia dưới một loạt chữ nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Thiên thánh võ quốc

"Thế gian vạn pháp đều xuất từ thiên thánh võ quốc!"

"Thiên thánh võ quốc?" Diệp Nhiên thân thể không khỏi dừng lại, bản thân tới nơi này mục đích là vì đạt được Khoách mạch phương pháp, hần vẫn như cũ nhớ kỹ kia bộ tên là 《vạn vật Khoách mạch bí quyết》 công pháp, công pháp này không phải là xuất từ thiên thánh võ quốc sao?

Như vậy lúc trước tiến nhập thời điểm, cửa gỗ trên viết "Thiên" tự, hoàn chỉnh phải là "Thiên thánh vô quốc".

Sau đó Diệp Nhiên không khỏi lại nghĩ đến Giang Thiên nói cho hắn biết về thiên thánh vô quốc tư liệu, đáy lòng nhin không được hơi chất lưỡi, hôm nay Thánh vô quốc khó tránh cũng quá càn rỡ ah?

Thế gian vạn pháp?

Đây là bao dung trên đời này tất cả công pháp cùng với Linh kỹ.

Điều xuất từ thiên thánh vô quốc?

Mặc dù nói người thiên thánh vô kế lớn của đất nước rất cường đại, thế nhưng hôm nay Thánh vô quốc tồn tại lịch sử có thể cũng không lâu dài, Diệp Nhiên tin tưởng kia ảnh hưởng cái kia niên đại, tại nơi đoạn năm tháng trong có hết sức quan trọng địa vị, thế nhưng trên đời Linh kỹ nhiều đếm không xuể, chẳng lẽ đều là do thiên thánh vô quốc sáng tạo ra tới sao?

Quá hoang đường ái phi đừng vội chạy!

Nhược không phải là bởi vì Thánh Quân, Diệp Nhiên tất nhiên sẽ nhin không được cười nhạo.

Diệp Nhiên tiếp tục hướng xuống dưới mắt xem, mặt sau này còn lại là một vài bức liên tục đến họa.

Cái này bích họa họa phi thường đơn sơ, chỉ là dùng mấy cây dây nhỏ điều phác thảo mà thành, thế nhưng Diệp Nhiên vẫn có thể đủ dễ dàng lý giải trong đó ý tứ.

Thấy một nửa, Diệp Nhiên mới hiểu được qua đây, thiên thánh vô quốc vì sao dám mở cái này lời nói hùng hồn. 77nt. Com thiên thiên mạng tiểu thuyết

Nguyên lai ở thời đại này, khắp đại lục công pháp Linh kỹ đều cũng có đến trí mạng chỗ thiếu hụt, hơn nữa khó có thể tu luyện, thế nhưng thiên thánh vô quốc tụ tập mọi người chỉ tài trí, đem cái này chỗ thiếu hụt bỏ lọt, sáng tạo ra đến tân pháp môn, Nhân Loại mới lấy tu luyện Linh kỹ cùng công pháp, khả năng cùng cường đại yêu thú tiến hành chiến đấu.

Chính là bởi vì thiên thánh vô quốc làm ra kiệt xuất cống hiến, mới để cho Nhân Loại chiến thắng Ma tộc, lại cùng Yêu thú trong lúc đó chiến đấu chiếm cứ thượng phong.

Cho nên, mới có cái này "Thế gian vạn pháp đều xuất từ Thiên Thần nước Ngô" vừa nói, đương nhiên thuyết pháp này cũng nhận được khắp thiên hạ tu sĩ tán thành.

"Thì ra là thế." Diệp Nhiên không khỏi gật đầu, cảm tình bản thân tu luyện Linh kỹ đều là cái tạo qua phiên bản a, nói như vậy, gần đây hồ kiều ngạo ngôn ngữ cũng không sai.

Vốn tưởng rằng bích họa giảng đến nơi đây liền kết thúc, thế nhưng phía sau còn có hơn phân nửa, Diệp Nhiên tiếp tục xem tiếp.

Mặt sau này giảng thuật chính xác tiền nhân là giải quyết vấn đề này làm ra các loại nỗ lực, rốt cục đem vấn đề giải quyết, sau đó bích họa trong xuất hiện 1 cái thân ảnh quen thuộc.

Thánh Quân!

Thánh Quân ngồi ở trên đài cao, phía sau hiện ra nghìn vạn ngôi sao, sau đó tháo xuống một ngôi sao luyện hóa, luyện hóa thành một quả hình tròn ngọc châu, đồng thời rót vào nào đó lực lượng thần bí.

"Tháo xuống Tinh Thần!" Diệp Nhiên há to mồm, đây là nhân lực có thể làm được sao? Thánh Quân không hổ là siêu việt nhân loại cực hạn cường giả!

Mà giải quyết Linh kỹ cùng công pháp vấn đề các trí giả, cũng là đối về viên châu rót vào nào đó lực lượng thần bí.

Giữa lúc Diệp Nhiên nghi hoặc thời điểm, hiểu kỳ kia ngọc châu đến tốt cùng có ích lợi gì lúc, bích họa lại hơi ngừng, phía sau vốn là còn, nhưng là lại chính xác đọng phải nào đó thật lớn trùng kích, phía sau bích họa tựa hồ là bị người cho xóa đi.

Diệp Nhiên thiếu thiếu mi, vẻ mặt khó chịu nhìn kia bích họa, cái này treo người khẩu vị cảm giác thật là khó chịu a!

"Kia ngọc châu đến tốt cùng là cái gì?" Diệp Nhiên nhin không được nhú mày, cái này dính đến Thánh Quân, tất nhiên không là cái gì phạm vật.

"Chính xác có đúng hay không cái này?" Bạch Thái đem cái này biên độ bích họa hoàn toàn chỉnh chỉnh sau khi xem xong, đột nhiên liên tưởng đến lúc trước bản thân nhất được kia nửa viên ngọc châu.

"Không thể nào đâu." Diệp Nhiên nhìn Bạch Thái trong tay vỡ vụn ngọc châu, khóe miệng hơi co quắp, đây chính là Thánh Quân tháo xuống bầu trời Tinh Thần làm luyện chế ra đến, làm sao có thể dễ dàng như vậy vỡ vụn.

"Thế nhưng, thế nhưng ngọc này Châu vì sao tại phát quang đây?" Bạch Thái đột nhiên nâng tay lên, trong lòng bàn tay nâng ngọc châu cho Diệp Nhiên xem bá thủ hộ cuồng thiếp.

"Thật đúng là." Diệp Nhiên sắc mặt không khỏi biến đổi, bởi vì hần khố mất dư quang vừa lúc thấy kia họa có bích họa tường đột nhiên cho thấy một cái vòng tròn động đến.

Viên kia động đột nhiên mở rộng ra một cái vòng tròn hình vũng đi ra, kia vũng cao thấp tựa hồ vừa lúc cùng hoàn toàn vỡ vụn ngọc châu phù hợp.

Mà ở kia vũng trên đó viết 1 cái hắc sắc đại tự, "Mở".

"Cái này không biết là đi ra ngoài cơ quan ah?" Diệp Nhiên nhất thời sửng sốt, hần từ Bạch Thái cầm trong tay qua ngọc châu sau đó đổi về kia vũng khám nghiệm đi xuống, thế nhưng chỉ có thể lấp đầy một nửa, dù sao ngọc châu không phải là hoàn chỉnh.

Kia vũng trong nháy mắt tàn mất ra một đạo sáng, sau đó phía trên viết "Mở" tự dần dần hiện ra một đạo bạch quang, sau đó ngay bạch quang lập tức muốn bao trùm ở sau cùng 2 bút thời điểm, đột nhiên dừng lại.

"Ta" Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, vẻ mặt không nói gì, xem ra đây là phải hơn hoàn chỉnh ngọc châu mới đưa mở ra.

Nhưng vấn đề là chúng ta đi đâu đi tìm cái này còn lại nửa khối ngọc Châu?

Kia màu trắng bạc khôi lỗi đã bị bọn họ cho bay qua lần, căn bản sẽ không có mặt khác nửa viên ngọc châu bóng dáng, còn nữa nói, kia khôi lỗi lúc trước rõ ràng là gấp quá nặng chể, nói không chừng còn lại nửa khối ngọc Châu đã sớm trước đây trước bị người cho cướp đi.

"Ai, người cho ta tiếng a!" Diệp Nhiên thở dài một hơi, sau đó một quyền huy tại nơi cái "Mở" tự mặt trên.

Nào ngờ kia "Mở" tự mặt trên đúng như Diệp Nhiên nói, sáng lên một đạo hơi sáng riêng, lại thoáng qua giữa liền tiêu thất.

"Ách" Diệp Nhiên sửng sò, sau đó xoa xoa bản thân ánh mắt, tiếp theo lại là một quyền đánh vào kia tự mặt trên, kia tự lần thứ hai sáng lên một đạo hào quang, thế nhưng vẫn là trong nháy mắt liền biến mất.

"Chẳng lẽ đây là muốn ta một quyền đánh ra lực đạo khá lớn, khả năng kích hoạt cái này cơ quan, thả chúng ta đi ra ngoài?" Diệp Nhiên trước mắt nhất thời sáng ngời, không sai, chắc là như vậy! Cuối cùng là có biện pháp có thể đi ra ngoài!

Tìm được chuẩn xác biện pháp vậy là tốt rồi!

Diệp Nhiên hít sâu một hơi, huyết mạch chi lực tận mở, Ngũ trọng huyết mạch chi lực trong nháy mắt bộc phát ra, điên cuồng hấp thu Diệp Nhiên lực lượng.

"Thiên Cương quyền!"

"Oanh!"

Một quyền chém ra, kích khởi trên mặt đất không ít bụi, kia tự trên hào quang lập tức tăng vọt, đem toàn bộ "Mở" tự ba phần tư hào quang đều cho kích hoạt.

Thế nhưng đây hết thảy đều là vô dụng, không có thể thoáng cái kích hoạt toàn bộ tự, hoàn toàn chính là tại uống phí sức.

Cảm giác vô lực biết hiện ra đến, Diệp Nhiên suy yếu trực tiếp ngồi vào trên mặt đất, "Ghe tòm, ta một kích mạnh nhất cũng không có thể kích hoạt cơ quan này sao?"

"Người không sao chứ." Bạch Thái vội vã đi tới, nàng lập tức lấy ra một viên thuốc dứt cho Diệp Nhiên.

"Ta không có gì đáng ngại." Diệp Nhiên lắc đầu, kia đan dược tại hần trong bụng luyện hóa, sau đó hóa thành từng cỗ một nhiệt lưu khôi phục hần lực lượng.

"Muốn thế nào khả năng mở ra?" Diệp Nhiên cau mày nhìn kia cơ quan, "Trừ phi bạo phát cực cao Linh kỹ gia trì, bằng không mà nói chỉ dựa vào ta hiện tại lực lượng hoàn toàn không có khả năng mở ra."

"** Bát Hoang!"

"Lôi đình vạn quân!"

Chương 87: Tu luyện quyền pháp

** Bát Hoang thức thứ nhất tên là "Lôi đình vạn quân", chú ý chính là 1 cái bạo phát, có thể trong nháy mắt bộc phát ra tu sĩ gấp mấy lần lực lượng đến!

Chỉ cần mình tu thành cái này ** Bát Hoang quyền thức thứ nhất, nghĩ đến mới có cơ hội mở ra cơ quan này!

Niệm điểm chỗ, Diệp Nhiên không khỏi tinh thần đại chấn, cả người tràn ngập ý chí chiến đấu.

Kết quả là hần lập tức đem mình tới nơi đây tu luyện quyền pháp ý niệm nói cho Bạch Thái.

"Người muốn đến nơi đây tu luyện quyền pháp, sau đó chờ tu luyện xong thành đánh vỡ cơ quan này?" Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên hỏi.

"Không sai, lấy ta hiện tại lực lượng còn không có cách nào đánh vỡ cơ quan này, chỉ có thể dựa vào 'Lôi đình vạn quân' một chiêu này." Diệp Nhiên gật đầu, sau đó chăm chú cùng Bạch Thái giải thích.

"Cần phải bao lâu thời gian?" Bạch Thái quệt mồ hôi.

"Cái này, tạm thời còn không rõ ràng lắm, bất quá khả năng hồi lâu thật lâu, người phải làm cho tốt sung túc chuẩn bị mạch chủ chìm nổi." Diệp Nhiên do dự một chút, hần nghĩ đến bản thân tiến nhập kia thần bí không gian, thấy kia ** Bát Hoang quyền biểu thị tràng cảnh, quyền kia pháp có thể nói là cực kỳ phức tạp, tu luyện nhất định phi thường gian nan, nếu muốn thông hiểu đạo lý, cũng không phải là một ngày hai ngày là có thể thành công.

"Kia, cũng chỉ tốt như vậy." Bạch Thái gật đầu, cái này nguy cơ thời điểm, nàng cũng sẽ không phát cái gì tiểu tính tình, thông thả và cấp bách nặng nhẹ nàng còn là phân rõ.

Diệp Nhiên gật đầu, sau đó lấy ra kia miếng ngọc phiến, thần thức cùng với câu thông, lần thứ hai đi tới cái kia thần bí không gian nội.

Thần bí không gian nội kia đoàn bạch quang lần thứ hai xuất hiện, ngưng tụ thành một người hình, là Diệp Nhiên biểu thị đến quyền pháp.

Diệp Nhiên cẩn thận tỉ mỉ học tập,... này chiêu thức, Diệp Nhiên rất nhanh thì học được.

Sau đó Diệp Nhiên trực tiếp bắt đầu đi theo kia riêng người một lần lại một lần thi triển ra.

Bạch Thái chán đến chết ngồi ở một bên, lẳng lặng nhìn không ngừng tái diễn Diệp Nhiên, nghĩ rất không thú vị.

Một lát, Diệp Nhiên rốt cục dừng lại động tác, cúi đầu hơi suy tư điều gì.

Bạch Thái lập tức liền tiến lên, kinh hi hỏi, "Thế nào? Thành công sao?"

Diệp Nhiên nhìn Bạch Thái, tức giận sờ sờ đầu nàng phát, đem nàng một đầu đen sẫm nhu thuận đầu cho làm lộn xộn, "Nào có nhanh như vậy!"

Đã biết mới vừa mới bắt đầu học tập quyền pháp sáo lộ, kia sát chiêu "Lôi đình vạn quân" hần còn chưa bắt đầu tiếp xúc đây.

Cái này được từng bước một từ từ sẽ đến, đầu tiên được đem quyền pháp này cho thông hiểu đạo lý, hoàn toàn lĩnh ngộ, như vậy khả năng tiếp xúc sát chiêu, bằng không mà nói, hội dẫn đến quyền pháp này uy lực lớn biên độ giảm xuống, tu luyện lên sát chiêu đến, cũng là càng ngày càng gian nan.

Thế nhưng quyền pháp này vô cùng hà khắc, Diệp Nhiên chốc lát còn không có đem toàn bộ ăn thông thấu, rất nhiều địa phương dụng tới trở ngại, có chút khó có thể lý giải.

Bất quá, có chuyện vậy là tốt rồi, nói rõ mình còn có tiến bộ không gian!

"Còn chưa khỏe sao? Ta tốt không thú vị a." Bạch Thái chán chường tựa ở Diệp Nhiên trên người, cả người nghiêng đến.

"Kia vậy người nghe ta cho người giảng giải quyền pháp này tốt." Diệp Nhiên mang theo áy náy vỗ vỗ Bạch Thái đầu, sau đó nói.

"" Bạch Thái trong nháy mắt ngơ ngác, người theo ta một cái tiểu cô nương giảng giải quyền pháp? Có làm hay không?

Nàng nhìn Diệp Nhiên vẻ mặt nghiêm túc biểu tình, hoàn toàn không giống như là đang nói đùa, "Kia vậy được rồi."

Kết quả là, kế tiếp thời gian trôi qua không thể nào vui sướng, đương nhiên đây là đối với Bạch Thái mà nói, nàng mang trên mặt cường bài trừ đến đáng tươi cười nhìn từng quyền sinh Phong Diệp Nhiên, còn phải cái hiểu cái không nghe Diệp Nhiên giảng giải.

Người theo ta cái này nhu nhu nhược nhược tiểu cô nương giảng cái này thật tốt sao! ?

"Thế nào? Có đúng hay không có rất lớn đề cao?" Diệp Nhiên một bộ quyền pháp đánh xong, cả người mồ hôi nóng nhễ nhại nhìn Bạch Thái hỏi.

"" Bạch Thái cắn môi, hoàn toàn là nhìn không hiểu, mặc dù nói quyền pháp làm cho một loại rất cường hãn lực đạo cảm, thế nhưng người nếu để cho Bạch Thái nói ra có cái gì chỗ độc đáo, nàng thật đúng là tâm sẽ không xử lý Vương tiến công chiếm đóng.

"Không sai, chính xác so lúc trước tốt hơn nhiều." Bạch Thái gật đầu, sau đó len lén sát một chút trên trán toát ra mồ hôi lạnh.

"Ta đã nói với ngươi" có thể là một người luyện quyền cũng vô cùng buồn chán, Diệp Nhiên lúc này hoàn toàn không có chú ý tới Bạch Thái biểu hiện trên mặt, hần sát một chút trên người mồ hôi hột, sau đó hai mắt tỏa ánh sáng theo Bạch Thái giảng giải cái gì.

"Đừ" Bạch Thái nhin không được đỡ ngách, nội tâm thiện lương nàng thấy Diệp Nhiên tinh thần chán hưng đáng đáp, cũng không tiện đi quấy rối đối phương.

Hừ hừ! Ngươi nhớ kỹ cho ta, lần sau ta kể cho ngươi một ít đan dược sự tình, cho ngươi thổ huyết! ! ! !

A! Ta muốn cho ngươi cháng váng đầu hoa mắt, đầu bạo tạc!

Bạch Thái nhin không được gãi gãi tóc mình, bởi vì nàng hiện tại đã đầu óc mau bạo tạc.

"Tốt, ta quyền pháp đã luyện tập không sai biệt lắm, chỉ cần kế tiếp mấy ngày nay nhiều hơn luyện tập, như vậy thì có thể đạt tới Viên mãn." Diệp Nhiên đối về Bạch Thái chậm rãi nói, "Đương nhiên quyền pháp này mỗi luyện một lần đều có đến bất đồng lĩnh ngộ, thật sự là quá nhỏ diệu!"

"Đừ" Bạch Thái thấp giọng tự lẩm bầm, sau đó ngẩng đầu nhìn Diệp Nhiên hỏi, "Ngươi ý tứ là ngươi có thể luyện tập kia sát chiêu 'Lôi đình vạn quân' sao?"

"Không sai biệt lắm." Diệp Nhiên xoa bóp Bạch Thái béo mập gương mặt, khẽ cười nói, "Bất quá ngươi cũng quá cấp bách, cái này sát chiêu so quyền pháp càng khó tu luyện."

"Ách a a a" Bạch Thái về mặt thống khổ giãy dụa thân thể, gần như làm nũng nói, "Còn bao lâu nữa a, ta thật là nhìn không được nha "

"Ta nhanh lên đi." Diệp Nhiên thương tiếc sờ sờ Bạch Thái đầu.

Sau khi trong thời gian, Bạch Thái một mực ngồi trên mặt đất thượng khán Diệp Nhiên, sáng sủa mắt to từ lâu âm đạm không ánh sáng.

Cũng không biết đi qua bao lâu, Bạch Thái dĩ nhiên trực tiếp ngủ, đầu hơi buông xuống đến, hô hấp rơi vào một loại quy luật.

"Ngươi người này" Diệp Nhiên nhin không được lắc đầu, sau đó từ từ vật phù lấy ra cái mền một loại đồ vật, bình ỗn đem Bạch Thái cho nằm xong.

May mà ở đây nhiệt độ hợp lòng người, mặc dù là như vậy đơn sơ nghỉ ngơi cũng không cần lo lắng cảm lạnh vấn đề.

Diệp Nhiên cũng không có nghỉ ngơi thời gian rồi, hần thật chăm chú chuyên nghiên đến cái này sát chiêu sự tình.

Chờ Bạch Thái tỉnh ngủ, nàng mê man nhìn xung quanh, có chút không biết làm sao, tại đây bị hoàn toàn cắt đứt trong không gian, nàng không cách nào nhận bây giờ là ban ngày hay là đêm tối.

"Ta ta đây là ở đâu?" Bạch Thái lắc lắc phát mộng đầu, sau đó nhìn đang ở si mê với sát chiêu Diệp Nhiên, "Diệp Diệp Nhiên?"

"Bạch Thái, ngươi tỉnh a?" Diệp Nhiên lập tức đi tới, từ từ vật phù nội lấy ra nước trong còn có đồ rửa mặt đưa cho nàng, "Ngươi trước tắm một cái ah."

"Chúng ta còn ở nơi này a?" Bạch Thái chán chường thở dài một hơi, sau đó tiếp nhận Diệp Nhiên đưa qua vật phẩm, lung lay lắc lắc đi một bên rửa mặt.

Chờ Bạch Thái rửa mặt hoàn tất, nàng đi tới Diệp Nhiên bên cạnh, vốn định ăn cái gì, phát hiện mình từ vật phù nội chỉ còn một ít dược tài cùng với đan dược, khác đồ vật sớm đã bị tiêu hao không còn.

"Có ăn sao?" Nàng sấp sấp hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Đến đến đến, nghe tỷ tỷ cho người giảng giải...

"Chúng ta..." Bạch Thái nhìn trước mặt thô ráp bánh, nhin không được nhần nhần mũi, "Chúng ta liền ăn cái này sao?"

"Không thì đây?" Diệp Nhiên rất là vô cùng kinh ngạc nhìn Bạch Thái, ra ngoài không phải là ăn loại này dễ ăn no đồ vật, kia ăn cái gì?

Cắn một cái thiếu chút nữa không đem mình răng cho băng, Bạch Thái rất là bất đắc dĩ nhìn Diệp Nhiên, "Có những vật khác ăn sao?"

"Không có." Diệp Nhiên lắc đầu, trừ vật phù trong mang thức ăn đều là như thế này tốt tồn trữ, mà lại có thể này no bụng đồ vật.

"Được rồi." Bạch Thái thật sâu thở dài một hơi, vuốt bản thân thăm thì rung động cái bụng, sau đó đối về Diệp Nhiên vô lực nói, "Cho ta chút nước trong."

...

...

Hòa lẫn nước trong, Bạch Thái cuối cùng là đem... này băng lãnh cứng rắn bánh cho nuốt xuống bụng đi.

Xoa một chút miệng, Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên hỏi, "Sát chiêu luyện tập thế nào?"

Diệp Nhiên trên mặt lộ ra vẻ lúng túng, "Nhanh chóng Thảng nữa."

Nghe đến đó, Bạch Thái nhin không được thờ phào một cái, chỉ cần mình rời đi nơi này, liền không bao giờ nữa dùng chịu nhin loại này không thú vị, mà lại gian nan thời gian.

"Mau mò lấy cánh cửa..." Diệp Nhiên đón đến, lại bổ sung.

"..." Bạch Thái ánh mắt phức tạp nhìn Diệp Nhiên, "Có như thế trác trở sao?"

"Đương nhiên là có!" Nghe được Bạch Thái câu hỏi, Diệp Nhiên thần sắc trở nên chánh kinh, hần trực tiếp ngồi vào Bạch Thái trước người, "Người nghe ta chậm rãi nói cho người..."

...

...

"Người hiểu không?" Diệp Nhiên nhìn hai mắt thất thần Bạch Thái, sau đó vỗ vỗ bả vai nàng, "Này, người thế nào? Người không sao chứ?"

"Ta..." Bạch Thái gãi gãi tóc mình, đáy lòng yên lặng rơi lệ, thỉnh sau này không phải cho ta giảng tu hành sự tình được không?

"Có đúng hay không riêng từ ta trong lời nói, người liền cảm thụ được cái này sát chiêu tu luyện độ khó?" Diệp Nhiên đối về Bạch Thái lời nói thăm thía nói, "Tu luyện không phải là người nghĩ được đơn giản như vậy..."

Người lời này là đang nói ta luyện đan liền rất đơn giản phải không?

Bạch Thái trong nháy mắt liền giận, nàng nhìn Diệp Nhiên, đối về nàng vẫy tay, "Đến đến đến, nghe tỷ tỷ cho người giảng giải một phen đan được là thế nào luyện thành."

Diệp Nhiên trong nháy mắt sùng sốt, thần thức mình yếu ớt, nghe người giảng luyện đan cũng không dùng a, bản thân đã định trước cùng luyện đan vô duyên.

Diệp Nhiên biến sắc, mới vừa muốn mở miệng nói chuyện, đã bị Bạch Thái cắt đứt.

"Người mà lại nghe ta chậm rãi đến..." Bạch Thái nắm Diệp Nhiên trên mặt một tia mắt tự nhiên, khóe miệng nhin không được hiện ra lướn một cái nụ cười đắc ý, gọi người cho ta giảng nhiều như vậy tu luyện lý luận, hiện tại giờ đến phiên ta tới cho người đi học!

Diệp Nhiên nghe được một trận nhức đầu, cái gì tuyển chọn được tài, cái gì thần thức điều khiển, cái gì đan đỉnh tuyển chọn, hần căn bản chột nghe được không phải là hiểu lắm, thế nhưng Bạch Thái là ai, chính là do Thất phẩm luyện đan Tông sư dạy nên, tri thức mặt bao trùm cực kỳ rộng khắp, nàng vừa thấy được Diệp Nhiên trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc, lập tức liền chủ động là Diệp Nhiên giảng giải.

Diệp Nhiên bây giờ là không ngừng cũng phải nghe.

Nếu nghe đều nghe, như vậy không ngại chăm chú chút. Diệp Nhiên thăm nghĩ, hiện tại quyền cho là tăng trưởng kiến thức.

Cùng Bạch Thái tiêu cực tâm tính bất đồng, Diệp Nhiên rất nhanh đó là chuyển biến tâm tính, nghiêm túc nghe, thường thường chủ động đưa ra chút phi thường chiều sâu vấn đề đến.

Bạch Thái tự nhiên mà vậy chính xác nhất nhất là Diệp Nhiên cho giải đáp đến.

Thời gian ngay hai người một hỏi một đáp trong lúc đó trôi qua.

"Tốt, hôm nay chỉ nói đến chỗ này." Không biết là bởi vì Diệp Nhiên khiêm tốn thỉnh giáo đến, dẫn đến Bạch Thái nội tâm cảm giác thỏa mãn, cho nên trong khoảng thời gian này nội, Bạch Thái cảm giác mình quá thật đầy đủ, đáy lòng sương mù hể quét là sạch.

"Nơi này có ta làm ghi chép, toàn bộ đều cho ngươi ah!" Bạch Thái từ trữ vật phù nội lấy ra hơn 30 bản sách nhỏ đưa cho Diệp Nhiên.

"Nhiều như vậy..." Diệp Nhiên trong nháy mắt liền há hốc mồm, nhiều như vậy ghi chép, đừng nói là ghi lại, chính là xem cũng khó a.

"Đó là tự nhiên, bằng không thể nào thành tựu ta Bạch Thái đây! Ta thế nhưng 14 tuổi liền trở thành Tam phẩm Luyện Đan Sư!" Bạch Thái đều bị kiêu ngạo nói.

Nhìn thấy Bạch Thái trên mặt vui sướng biểu tình, Diệp Nhiên trọng trọng gật đầu, sau đó chắc chắn nói, "Ta nhất định sẽ hảo hảo nghiên cứu sống lại thủ tịch thực cốt người yêu!"

Đem ghi chép cho cất xong, Diệp Nhiên lập tức đi bên kia luyện tập quyền pháp.

Mà Bạch Thái còn lại là tự mình suy tư về bản thân kế tiếp nên vì Diệp Nhiên giảng giải cái gì.

Thời gian cứ như vậy một ngày một ngày trôi qua.

Diệp Nhiên quyền pháp cũng là càng ngày càng thành thạo, về phần sát chiêu hấn đã có thể thi triển ra.

Ngày thứ 3, Diệp Nhiên một bên cảm ngộ tự thân lực lượng biến hóa, một vừa hồi tưởng lên kia sát chiêu trọng điểm chỗ.

Dần dần, Diệp Nhiên cánh tay hiện ra từng đạo nhàn nhạt hào quang, một cỗ mạnh lực đạo tại cánh tay hấn trên hội tụ.

Một điểm lại một điểm, chậm rãi, càng ngày càng lớn mạnh.

"A!" Diệp Nhiên bỗng dung mở rộng hai mắt, con ngươi ở giữa hiện lên một tia tinh quang, hấn đối về không khí bỗng nhiên chém ra.

"Oanh!"

Một thanh âm bạo tại mảnh không gian này nội nổ tới, Diệp Nhiên nắm tay đỉnh chợt bắn ra ra một đoàn hào quang, ở trước mặt hấn không gian đều ao hăm đi xuống, mặt đất gần 5 trượng bụi mù bị kích động dựng lên.

"Thành!" Diệp Nhiên hưng phấn hô một câu, cái này "Lôi đình vạn quân" hương thế đã bị hấn học được, hấn rốt cục có thể thi triển ra.

"Thành công sao?" Bạch Thái mấy ngày nay cũng là chậm rãi thích ứng ở đây sinh hoạt, nói đúng ra là từ thích ứng dần dần biến thành ý lại, nàng dần dần thích là Diệp Nhiên giảng giải luyện đan sự tình.

Buồn chán lúc một bộ phận, thế nhưng tối trọng yếu còn là nàng yêu thích luyện đan, có thể tại mình thích lĩnh vực trên phát huy đầy đủ đến, Bạch Thái vẫn cảm thấy phi thường có cảm giác thỏa mãn.

Cho nên nói, nhìn thấy Diệp Nhiên thành công, Bạch Thái đáy lòng dĩ nhiên phát lên một cỗ không nở.

"Còn không có nhanh như vậy."

Diệp Nhiên lắc đầu, cái này sát chiêu chia làm 3 cái giai đoạn, nhập môn, Đại thành, Viên mãn!

Mặc dù nói bản thân là có thể thi triển ra cái này sát chiêu "Lôi đình vạn quân", thế nhưng cũng vẫn chỉ là thuộc về nhập môn giai đoạn.

Một kích này bộc phát ra lực lượng tuy rằng có thể siêu việt bản thân Tam trọng Lôi Đình huyết mạch gia trì dưới Thiên Cương quyền, thế nhưng nếu như muốn đánh nhau phá cơ quan, ít nhất phải đạt đến đại thành giai đoạn mới được.

Bất quá, Diệp Nhiên cũng không có mấy may uể oải, hấn tin tưởng mình rất nhanh thì có thể đem sát chiêu luyện tới Đại thành.

"Hô..." Nghe được Diệp Nhiên mà nói, Bạch Thái nhin không được thờ phào một cái, cái này nếu là thành công đánh vỡ cơ quan, chẳng phải là ý nghĩa muốn cùng Diệp Nhiên phân biệt?

Phân biệt?

Nghĩ vậy cái từ, Bạch Thái tâm nhin không được run một chút, đáy lòng đau lòng tâm tình lập tức liền hiện ra đến.

Sau đó nàng lại là nghĩ một trận kinh ngạc, bản thân lúc nào đúng Diệp Nhiên cảm tình nồng như vậy ư?

"Người nghĩ gì thế?" Diệp Nhiên đối về có chút sững sờ Bạch Thái phát tay một cái, "Đi thôi, ta chỗ này còn có mấy người về luyện đan vấn đề muốn thỉnh giáo còn người."

Quản nó chỉ, đi trước một bước xem một bước.

Bạch Thái thu thập xong phức tạp tâm tình, làm bộ vẻ mặt nghiêm túc là Diệp Nhiên giảng giải luyện đan tri thức.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Sát chiêu Đại thành

Thời gian cứ như vậy một ngày một ngày trôi qua.

Diệp Nhiên tu luyện quyền pháp trong lúc bất chợt dừng lại, bởi vì hắn nghĩ đến nhất kiện chuyện trọng yếu, ở nơi này phong bế trong không gian, hắn hoàn toàn không biết ngày sáng đêm tối, cho nên cũng là chuyện đương nhiên không biết bây giờ là một ngày kia.

"Mình và kìa Triệu Văn Thiên có thể là có thêm 1 cái tháng ước định, từ ta ly khai học viện, tiến nhập u Vân Sơn mạch đi tới nơi này di tích ở giữa, đã qua không ít Thiên, mà ở ở chỗ này là mở cơ quan, tiêu hao thời gian cũng là không ít, không biết cự ly kia 1 cái tháng ước định còn lại bao lâu thời gian."

Nghĩ tới đây, Diệp Nhiên đáy lòng nhịn không được trở nên lo lắng, nếu là mình không có thể đứng hạn trở lại, như vậy Bằng Huy Vũ lại muốn nhân cơ hội nháo sự, chỉ sợ hắn đứng Giang Thiên bất lợi tháng nữa.

Bằng Huy Vũ cùng Triệu Văn bầu trời lần cũng dám trực tiếp tại bên trong tử lâu đối về hắn và Giang Thiên xuất thủ, Nhược không phải là bởi vì Đường Tuyên xuất hiện ngăn cản, sợ rằng bản thân thật là có nguy hiểm.

To gan như vậy sự tình bọn họ đều có thể làm được, Diệp Nhiên tin tưởng hắn môn thủ đoạn còn có thể càng thêm hung ác.

Giang Thiên có thể không ứng phó được?

Diệp Nhiên tâm không khỏi có chút bối rối, một cổ bất an cảm nảy lên hắn trong lòng.

"Nhanh lên một chút! Mau hơn chút nữa! Cái này sát chiêu nhất định phải Đại thành a!" Diệp Nhiên đáy lòng nhịn không được hò hét.

Hắn lại bắt đầu luyện tập lên cái này sát chiêu đến, lực lượng không ngừng tại cánh tay hắn trên ngưng tụ, sau đó chợt chém ra.

Toàn bộ quá trình dường như nước chảy mây trôi thông thuận, đây là mấy ngày qua, Diệp Nhiên khổ tu thành quả, hắn hiện tại đã có thể cấp tốc thi triển ra "Lôi đình vạn quân" đến.

Hắn không chỉ tại phương diện tốc độ có chút rõ rệt đề cao, ngay cả uy lực cũng là lớn hơn nhiều.

"Gấp ba?"

Cái này sát chiêu bộc phát ra lực lượng là Diệp Nhiên tự thân lực lượng gấp ba, thực tại kinh khủng.

Phải biết rằng Diệp Nhiên lực lượng cũng không phải là tầm thường Thối Thế cảnh 9 tầng có khả năng có, hắn hiện tại lực lượng đủ để cùng Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ một so sánh.

Mà cái này sát chiêu bộc phát ra lực lượng, bỗng nhiên khiến Diệp Nhiên lực lượng tăng gấp ba, sợ rằng Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ đang đối mặt Diệp Nhiên một chiêu này, trực tiếp sẽ bị mất mạng ah?

Thế nhưng, cái này vẫn không thể nào khiến Diệp Nhiên cảm thấy thoả mãn, hắn nhịn không được cau mày một cái, cái này sát chiêu tu luyện tới Đại thành có thể là có thể bộc phát ra 10 lần lực lượng, đã biết gấp ba lực lượng cũng chỉ là ở vào nhập môn giai đoạn.

"Quá yếu, thật là quá yếu." Diệp Nhiên nhịn không được có chút uể oải lắc đầu.

Chiếu hiện nay loại tốc độ này, nếu muốn tu luyện tới Đại thành còn phải cần một đoạn thời gian thật lâu, cho đến lúc này, bản thân còn kịp trở về sao?

Giang Thiên có hay không đã lọt vào Triệu Vân thiên hòa Bàng Huy Vũ độc thủ đây?

Ghê tởm a!

Xa xa đang suy nghĩ đến bản thân kế tiếp nên vì Diệp Nhiên giảng giải cái gì chương trình học Bạch Thái, trong lúc bất chợt nghe được Diệp Nhiên ngôn ngữ, thân thể không khỏi ngừng một lát, nhạy cảm nàng nghe ra Diệp Nhiên ngôn ngữ ở giữa tia về tức giận.

Bạch Thái từ trên mặt đất bò lên, sau đó đi tới Diệp Nhiên trước mặt, ôn nhu hỏi, "Thế nào, Diệp Nhiên, gặp phải phiền toái gì sao?"

"Không có chuyện gì, người không cần lo lắng." Diệp Nhiên hít một hơi thật sâu, xoa xoa Bạch Thái đầu.

"Thế nhưng ta nhìn thấy rất khó chịu hình dạng..." Bạch Thái trừng lớn đến đen nhánh ánh mắt, cùng Diệp Nhiên nhìn nhau, nàng nhỏ giọng nói, "Tuy rằng ta không biết người phát sinh cái gì, thế nhưng gia gia ta đang giáo dục ta luyện đan gấp gáp thời điểm, đều biết khiến ta trước tĩnh tâm, khả năng thấy rõ ràng vấn đề then chốt, khả năng giải quyết tốt đẹp vấn đề."

"Gấp gáp, chính xác giải quyết không bất cứ vấn đề gì." Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên, sau đó khoe miệng hiện ra lút một cái đáng tươi cười, dường như nở rộ Hoa nhĩ một dạng mỹ lệ, "Những lời này, ta hiện tại tặng cho người."

"Gấp gáp, chính xác giải quyết không bất cứ vấn đề gì sao?" Diệp Nhiên nhìn cười tươi như hoa Bạch Thái, chớ tồn tại nghĩ đáy lòng một trận dễ dàng, những thứ kia không thoải mái tâm tình tựa hồ cũng bị hòa tan rất nhiều.

Diệp Nhiên không nhìn được nghĩ đến Giang Thiên kia phó cơ linh đáng đáp, có thể hẳn cũng không có đụng phải Bàng Huy Vũ bọn họ uy hiếp đây? Chỉ là mình nghĩ nhiều lắm sống lại thủ tịch thực cốt người yêu.

Sau đó hẳn lại chăm chú quả đảm mình, tính là Giang Thiên đụng phải bọn họ hiếp bức, mình cũng chỉ an tâm tu luyện, cường đại bản thân, khả năng rất tốt là Giang Thiên báo thù.

Tiến hành theo chất lượng! Diệp Nhiên đáy lòng đối với mình nói.

"Tốt, ta không sao." Diệp Nhiên trên mặt hiện ra vui vẻ, hẳn nhìn Bạch Thái nhìn không được nhẹ giọng nói.

"Thật?" Bạch Thái nhìn không được nhăn nhó mũi, tinh xảo mạng trên mặt hồ nghi biểu tình, thoát nhìn đặc biệt đẹp đẽ.

"Thật." Diệp Nhiên nhìn không được quát nàng một chút mũi.

"Ta đây trước hết suy nghĩ luyện đan sự tình, người luyện từ từ quen, không nên quá nóng lòng." Bạch Thái đẩy ra Diệp Nhiên tay, sau đó một tung vừa nhảy đi tới bày xong thăm mặt trên, cả người cứ như vậy nằm, trong tay đầu cầm một quyển sách nhỏ, hai con trôn trượt tinh tế chân đứng đưa trái phải đến.

Thanh xuân sức sống khí tức đập vào mặt, Diệp Nhiên trong nháy mắt ngây người, bởi vì hẳn từ Bạch Thái quần dài ở giữa thấy một tia không nên thấy đồ vật.

"Thế nào?" Bạch Thái cảm thụ được Diệp Nhiên ánh mắt, nhìn không được quay đầu lại hỏi, "Không cần cảm tạ ta, đây đều là ta phải làm."

"Người xác định người đây là phải làm sao?" Diệp Nhiên biểu tình phức tạp, "Không cần phải sắc * dụ ta a, ta đường đường nam nhi bảy thước, còn cần mỹ * sắc để an ủi ta ấu trĩ tâm linh sao?"

Thật là si nhục!

...

...

Lại là tốt mấy ngày trôi qua.

Bạch Thái loạn choạng chân nhỏ nha, đem tập lật qua lật lại xem một lần lại một lần, nàng có chút kinh ngạc phát hiện mình dĩ nhiên giảng không thể giảng... này về luyện đan lý luận tri thức, chính cô ta hội, nghe nói qua, Diệp Nhiên đã toàn bộ hội.

Đương nhiên, cái này cũng không đại biểu Diệp Nhiên coi như là 1 vị Luyện Đan Sư, dù sao lý luận cùng động thủ thao tác vẫn có đến rất lớn khác nhau.

Hơn nữa Diệp Nhiên còn có 1 cái trí mạng chỗ thiếu hụt, đó chính là thần thức trình độ thiếu.

Thần thức trình độ thiếu, hẳn đem không cách nào điều khiển được đỉnh, khống chế hỏa diễm, như vậy cũng liền ý nghĩa Diệp Nhiên không cách nào luyện chế đan dược.

Thật là đáng tiếc a. Bạch Thái nhìn không được thở dài một hơi, dù sao Diệp Nhiên học tập phương diện này tri thức đến, tốc độ này hãy để cho Bạch Thái nghĩ kinh ngạc không gì sánh được, nếu là thần thức đủ cường đại mà nói, Diệp Nhiên sau này nhất định là 1 vị kiệt xuất Luyện Đan Sư.

"Không sai biệt lắm cũng mau đi ra." Bạch Thái nhìn phía xa ngồi xếp bằng xuống, chuyên tâm tu luyện Diệp Nhiên, tin tức này chính xác Diệp Nhiên nói cho nàng biết, hẳn kia sát chiêu đã có thể bộc phát ra 9 lần lực lượng, cự ly 10 lần lực lượng, cũng chỉ là cách một con đường.

Đột nhiên, không khí chung quanh rơi vào một loại trạng thái bạo động, lực lượng cường đại tại Diệp Nhiên trên người hội tụ.

Diệp Nhiên chợt mở rộng hai mắt, trong con ngươi hiện lên một đạo tinh quang, hần nắm tay phải trên tản ra một loại nhàn nhạt hào quang, không nhìn kỹ còn thật là nhìn không ra.

Diệp Nhiên khoe miệng hiện ra lóe một cái dáng tươi cười, sau đó hần nắm tay bỗng nhiên chém ra.

Một cỗ cường đại lực lượng bính phát ra ngoài, đem không khí chung quanh rơi vào hỗn loạn, hình thành một đạo vô hình phong bạo.

"Sát chiêu Đại thành!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Thoát đi

Tĩnh tâm.

Diệp Nhiên đang nghe Bạch Thái một phen mà nói sau, tĩnh tế suy tính vấn đề này.

Hần chậm rãi ném thử đem thân thể mình phóng nhẹ, đem bản thân trong đầu phức tạp ý niệm cho tổng ra.

Vài lần ném thử sau khi, Diệp Nhiên chậm rãi mở lấy cánh cửa, cả người đạt được là cái gọi là có yên tĩnh, nội tâm hẳn một mảnh linh hoạt kỳ ảo, trước mắt chỉ về sát chiêu vấn đề.

Trước đó chưa từng có chăm chú, khiến hẳn rất nhẹ nhàng lý giải đến cái này sát chiêu huyền bí.

Sát chiêu uy lực trong tay hẳn đầu cũng là không ngừng tăng lên đến.

Trước trước gấp ba, cho tới bây giờ 9 lần, Diệp Nhiên không có cảm giác được hẳn gấp phải nhiều khó khăn trở ngại.

Hôm nay Diệp Nhiên cảm giác mình có thể ném thử ngưng tụ 10 lần lực lượng, kết quả là, hẳn quen việc dễ làm ngưng tụ lực lượng.

Lực lượng cường đại khi hẳn trên nắm tay không ngừng hội tụ, rất nhanh đó là đạt được 9 lần, đây là một cái giới hạn điểm, dĩ vãng Diệp Nhiên đạt được bước này hẳn thường thường tuyển chọn buông tha, thể nhưng hôm nay hẳn thể nhưng hạ quyết tâm muốn đem sát chiêu luyện tới đánh thành, không đạt được 10 lần lực lượng, hẳn quyết không bỏ qua xuyên qua hướng đại nhân đang trên.

Tĩnh tâm, cảm ngộ lực lượng, quen thuộc gắng sức lượng quỹ tích.

Chậm rãi tăng, tiến hành theo chất lượng đến, rốt cục, 10 lần lực lượng là khi hẳn trên nắm tay ngưng tụ thành công, sát chiêu rốt cục Đại thành!

Một quyền chém ra, 10 lần lực lượng bỗng nhiên bộc phát ra, mang theo lên khí lăng đủ để đem thân thể người cho cắt vỡ, uy lực không phải chuyện đùa!

Diệp Nhiên trên mặt chính xác không che giấu được vui sướng, cái này sát chiêu Đại thành, không chỉ ý nghĩa bọn họ có thể thoát đi cái chỗ này, còn ý nghĩa hẳn có một cường đại lá bài tẩy.

Không chỉ là như vậy, trải qua lần này khổ tu, Diệp Nhiên đứng lực lượng lĩnh ngộ lại lên 1 cái bậc thang, hẳn đứng lực lượng khổng lồ chế đạt được 1 cái nghe rộn cả người tình trạng.

Lấy một thí dụ mà nói, cũng tỷ như Diệp Nhiên nếu muốn chặt đứt một cây non mìn cây giống, hẳn có thể vận dụng tinh chuẩn lực lượng, đem chặt đứt, không nhiều lắm tiêu hao một tia lực lượng, điều này cũng làm cho ý nghĩa hẳn tại lúc chiến đấu, lực lượng tiêu hao có thể so người khác giảm rất nhiều, trong chiến đấu đem sẽ có lớn lao ưu thế.

"Thành công sao?" Bạch Thái nhìn thấy Diệp Nhiên khoe miệng nổi lên dáng tươi cười, một tung vừa nhảy đã chạy tới.

"Không sai, chúng ta rốt cục có thể ly khai cái địa phương quỷ quái này." Diệp Nhiên xoa bóp Bạch Thái béo mập gương mặt, mang trên mặt vui sướng đáng tươi cười nói.

"Nhanh như vậy sao?" Bạch Thái không vết tích quyết quyết miệng, sau đó bình phục lại tâm tình nói, "Chúng ta đây nhanh lên đánh vỡ cơ quan này, rồi đi nơi này ah."

"Tốt." Diệp Nhiên gật đầu, sau đó trực tiếp phóng xuất ra Ngũ trọng Lôi Đình huyết mạch, rực rỡ Lôi quang hiện ra đến.

Sau đó hấn nắm chặt nắm tay, lực lượng cuộn cuộn không ngừng hội tụ, "Lôi đình vạn quân!"

Một quyền đối về kia "Mổ" tự đánh ra, kia kiểu chữ trên hào quang trong nháy mắt đem toàn bộ kiểu chữ bao trùm.

"Thành công!"

Cảm thụ được toàn bộ không gian đều đang run rẩy, Diệp Nhiên thân hình trong nháy mắt triệt thoái phía sau, hấn thấy kia trên thạch bích trong lúc bất chợt hé một đạo mảnh vụn, sau đó càng lúc càng lớn, một bó bó bạch quang chiếu rọi tiến đến, khiến Diệp Nhiên cùng Bạch Thái trong nháy mắt neho cụp mắt lại.

Cảm thụ được ngoại giới truyền đến không khí mới mẻ, Diệp Nhiên cùng Bạch Thái hai người cũng không nhịn được hít một hơi thật sâu.

Tường đá hé một đạo rộng thùng thình và liên đình chỉ, ở đây cũng đủ khiến hai người thông hành.

"Đi thôi." Diệp Nhiên đối về Bạch Thái nói, sau đó trở về lối ra.

"Kia vỡ vụn ngọc châu..." Bạch Thái nhìn khâm nạm tại vũng trong nửa viên ngọc châu, nhìn không được nhắc nhở.

"Ngọc này Châu cũng không biết có tác dụng gì." Dem ngọc châu cho thu hồi, Diệp Nhiên nhìn không được quan sát kia liếc mắt, phát hiện bên trong bỏ thêm vào đến không biết dịch thể tựa hồ là càng nhiều một chút điểm, cái này nửa viên ngọc châu nội bộ không gian lập tức sẽ lấp đầy.

"Cho người." Diệp Nhiên đem vỡ vụn ngọc châu đưa cho Bạch Thái.

"Không cần, còn là ở lại trên người người ah." Bạch Thái đem ngọc châu nhét vào Diệp Nhiên trong lòng bàn tay đầu, "Lúc trước bích hoạ trên vẽ những thứ kia cổ sự, cũng đủ nói rõ thứ này bất phàm, hiện tại không có gì địa phương đặc thù, không đứng sau này, người có thể đào móc ra kia tác dụng đến."

"Có lẽ ah." Diệp Nhiên đem cái này vỡ vụn ngọc châu cho thu hồi, "Thứ này phải gọi 'Linh pháp hạch tâm' ah?"

"Hình như là vậy trở lại hoang dã." Bạch Thái gật đầu.

"Quản nó chi, chúng ta đi ra ngoài đi." Diệp Nhiên dắt Bạch Thái tay, chậm rãi đi ra cái này thần bí di tích.

"Nơi này là?"

Chờ Diệp Nhiên cùng Bạch Thái đi ra, phát hiện bọn họ thân ở 1 cái không biết địa phương, xung quanh tất cả đều là cây cối, chỉ có bọn họ dưới bàn chân đứng thẳng địa phương chính xác khô ráo cùng trống trải.

Ở chỗ này nghỉ ngơi coi như là 1 cái lựa chọn tốt.

"Không rõ ràng lắm." Diệp Nhiên lắc đầu, từ di tích trong đi ra, ai còn có thể phân rõ hiện tại thân ở là địa phương nào, bất quá cũng còn là tại u vân trong dãy núi bộ ở giữa.

"Chúng ta đây làm sao bây giờ? Hiện tại đều nhanh bầu trời tối đen." Bạch Thái ngẩng đầu nhìn một ngày dần dần hôn ám thiên không, xung quanh âm lãnh hoàn cảnh để cho nàng có chút sợ, nàng 2 cái tay nhỏ bé gắt gao cầm lấy Diệp Nhiên y phục.

"Chúng ta đi trước dò xét tra một chút xung quanh tình huống lại nói, ở đây hoàn cảnh cũng không tệ lắm, đợi lát nữa rồi trở về ở đây qua đêm ah." Diệp Nhiên lập tức làm ra quyết đoán, hôm nay sẽ không trước chạy đi, dù sao đợi lát nữa bầu trời tối đen, cảnh vật chung quanh khó có thể phân rõ, nếu như gặp phải cái gì Yêu thú vậy không xong.

"Tốt lắm." Bạch Thái gật đầu, sau đó cầm lấy Diệp Nhiên y phục một tung vừa nhảy.

"Người làm gì thế?" Diệp Nhiên quay đầu lại, buồn bực nhìn Bạch Thái.

"Cộng ta cùng đi a, chẳng lẽ người còn muốn đem ta một người nhét vào kinh khủng này địa phương sao?" Bạch Thái trừng lớn suy nghĩ con người nhìn Diệp Nhiên, về mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn hấn, tựa hồ là nghĩ phi thường kỳ quái, Diệp Nhiên dĩ nhiên sẽ hỏi ra như vậy ngu xuẩn vấn đề đến.

"Được rồi." Diệp Nhiên thiêu thiêu mi, sau đó ngồi xổm người xuống.

Bạch Thái cắn môi, nhẹ nhàng nhảy tại Diệp Nhiên trên lưng.

"Thật là nặng..." Diệp Nhiên làm bộ rên thốt khổ một tiếng.

"Đi tìm chết!" Bạch Thái tức giận nhéo một bả Diệp Nhiên cái lỗ tai.

...

...

Chờ Diệp Nhiên công Bạch Thái lúc trở về, Thiên đã hoàn toàn hắc.

Trải qua Diệp Nhiên một phen tra xét, phát hiện bọn họ hiện tại đang đứng ở u vân trong dãy núi bộ nào đó phía trong rừng, nếu muốn đạt được Hạo Dương thành, tối thiểu cần một ngày.

Hôm nay là đã định trước phải ở chỗ này qua đêm, may mà chính xác xung quanh cũng không cường đại yêu thú, hai người có thể an an ổn ổn ngủ một giấc.

Hai người đốt lên lửa trại, ăn một chút gì sau khi, liền chuẩn bị nghỉ ngơi.

Diệp Nhiên từ trữ vật phù nội lấy ra đỉnh đầu trướng bông, nhanh nhẹn đem đắp tốt.

"Thành công." Diệp Nhiên vỗ tay, sau đó phi thường hài lòng nhìn mình thân thủ dựng hoàn thành trướng bông.

Bạch Thái hưng phấn vỗ vỗ tay, sau đó thân thể nhảy, chui vào, tại bên trong lều cỏ chơi đùa một phen, Bạch Thái mang ra đầu đến, nhìn Diệp Nhiên, cười hì hì nói, "Cũng không tệ lắm..."

"Không không không không không không... Không phải là!" Diệp Nhiên trong nháy mắt há hốc mồm, hần nhìn Bạch Thái, yếu yếu hỏi, "Người ngủ ta đây ngủ kia à?"

"! ! !" Bạch Thái trong nháy mắt liền biến ngu ngốc, "Người cần buồn ngủ sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Chen một chút?

Đứng thẳng tại cửa, Bàng Huy Vũ đột nhiên dừng lại thân thể, hần ngẩng đầu nhìn trong màn đêm kia rất ít mấy ngôi sao, trong đầu đột nhiên hiện ra thủ hạ mình hội tụ báo lên tình huống.

"Triệu Vân Thiên gần nhất mấy ngày này cùng Lăng Hàn hội người có tiếp xúc, theo người ngoài xưng Triệu Vân Thiên có ý định đồ gia nhập Lăng Hàn hội "

"Lăng Hàn hội" Bàng Huy Vũ nhin không được hít một hơi thật sâu, đây chính là bên trong học viện số một số hai đại thế lực, bản thân sáng tạo Huyền Vũ sẽ ở trước mặt nó ngay cả xách giày cũng không xứng!

Kỳ hội trường chính là bên trong học viện trước 10 tồn tại, tu vi sâu không lường được!

Nếu là Triệu Vân ngày thơ chính xác gia nhập Lăng Hàn hội, như vậy bản thân thật là cảm kích ăn hoàng liên có ăn nói không nên lời sống lại tinh tế đào bảo chủ.

Hôm nay lần này đến đây, Bàng Huy Vũ thứ nhất mục đích là vì ngày mai, cùng Diệp Nhiên quyết đấu sự tình, thứ 2 chính là vì thăm dò thăm dò cái này Triệu Vân Thiên hàm ý, xem hắn đến cùng có hay không phản bội ý đồ.

Nếu là thật có, Bàng Huy Vũ trong mắt hiện lên một đạo sát cơ, vậy hắn thật không ngại đem Triệu Vân Thiên cho làm, dù sao cũng hắn giá trị lợi dụng cũng không lớn.

Đẩy cửa phòng ra, Bàng Huy Vũ trực tiếp đi vào.

"Ai?" Ngồi ở trên giường Triệu Vân Thiên bỗng dưng mở hai mắt ra.

"Là ta, Bàng Huy Vũ." Bàng Huy Vũ nhìn khí tức hùng hồn Triệu Vân Thiên nhìn không được hơi kinh ngạc, người này dĩ nhiên đột phá đến Khoách mạch cảnh 3 tầng, hơn nữa quanh thân còn khai thác đi ra 25 điều kinh mạch, thật là đủ có thể, xem ra gần nhất trong khoảng thời gian này lại dùng không ít thiên tài địa bảo.

"Nguyên lai là người a." Triệu Vân Thiên không lạnh không nhạt trả lời, cái này Bàng Huy Vũ gần nhất trong khoảng thời gian này thật là đối với hắn càng ngày càng không khách khí, hoàn toàn không có lần đầu tiên gặp mặt lúc tôn kính.

"Lần sau tiến đến, nhớ kỹ phải gõ cửa trước."

"" Bàng Huy Vũ nhất thời sững sốt, chậm đã! Người lời này là có ý gì? Cái gì gọi là, lần sau tiến đến nhớ kỹ phải gõ cửa trước? Người cũng quá đem mình làm chuyện ah?

Phải biết rằng ta hiện tại thể nhưng Huyền Vũ hội hội trưởng, mà người chỉ là Huyền Vũ hội 1 cái thành viên cao cấp thôi, nói xong khó nghe điểm người cũng bắt quá liền 1 cái tay chân mà thôi! Có cái gì tốt kiêu ngạo?

"Hừ. " Bàng Huy Vũ không chút nào che giấu hừ lạnh một tiếng.

Triệu Vân Thiên nghe được hơi khế cau mày, cái này Khoách mạch phương pháp công bố, Bàng Huy dòng nước mưa bước cũng là dần dần đuổi theo hắn, cho nên dẫn đến Bàng Huy Vũ thái độ đối đãi mình cũng chính xác rất có chuyển biến.

Bất quá không sao cả, dù sao cũng ta đã tại Huyền Vũ phải nhận được đại lượng chỗ tốt, cái này Huyền Vũ hội ta cũng vậy đã sớm không muốn gây ngỗ, chỉ cần mình bên kia sự tình tiến triển thuận lợi, bản thân lập tức liền có thể trở thành Lăng Hàn hội một thành viên, người Huyền Vũ hội chính là một ngu ru thì không bằng đồ vật.

"Tìm ta có chuyện gì không?" Hiểu rõ sự tình Triệu Vân Thiên không có nhiều đúng Bàng Huy Vũ khách khí, hắn lạnh lùng nói, ngồi ở trên giường, hoàn toàn không có xuống tới chiêu đãi Bàng Huy dấu hiệu sắp mưa Tư.

"Ta tới là tìm người về Diệp Nhiên sự tình." Bàng Huy Vũ khoe miệng hiện ra lướt một cái băng lãnh đáng tươi cười, cái này Triệu Vân Thiên xem ra thật là muốn phản bội Huyền Vũ hội, bất quá trước lúc này, vẫn phải là đem hắn giá trị lợi dụng cho nghiền ép.

"Diệp Nhiên?" Triệu Vân Thiên cau mày thật sâu suy tư về, qua hồi lâu hắn mới nhớ tới Diệp Nhiên người này đến, hắn xuy cười một tiếng, "Nguyên lai là người này, người không nói ta cũng còn không nhớ bản thân cùng hắn có một trận tỷ thí, người yên tâm, ta tất nhiên sẽ lấy hắn mạng nhỏ."

"Không" Bàng Huy Vũ lắc đầu, "Theo ta nhận được tin tức xưng, Diệp Nhiên tiến nhập u Vân Sơn mạch đã 1 cái tháng lâu, đến bây giờ còn không trở về."

"Ha hã, tiểu tử này có ý tứ, sẽ không phải là sợ tìm cái lý do trốn đi?" Triệu Vân Thiên khoe miệng hiện ra lướt một cái chế nhạo đáng tươi cười, phé vật cuối cùng là phé vật, không có gì tốt đáng giá coi trọng, loại này rác rưởi căn bản sẽ không xứng cất ở đây trên đời.

"Cho nên nói, ngày mai quyết đấu, Diệp Nhiên nếu chơi thất tung, như vậy thì đối cá nhân trên cũng được." Bàng Huy Vũ nghĩ đến Diệp Nhiên bằng hữu, Giang Thiên!

"Giang Thiên phải không?" Triệu Vân Thiên đứng người này ấn tượng hoàn toàn đến từ chính bản thân cái kia không không chịu thua kém biểu độ, "Yên tâm, chỉ cần hắn ngày mai dám đến, ta nhất định phải toàn thân hắn không một mảnh đất mới là tốt."

"Vậy cứ như thế nói tốt trở về tốt đẹp. " Bàng Huy Vũ gật đầu, nhìn kiêu ngạo Triệu Vân Thiên, đáy lòng không che giấu được trào phúng, nhìn người hôm nay bộ dáng này, còn chưa phải là ta tay chân, cho ta cống hiến

"Ta đây trước hết đi, ngày mai buổi sáng, nhớ kỹ quyết đấu tràng thấy." Bàng Huy Vũ chậm rãi ra khỏi phòng, sau đó nhẹ nhàng tương môn đóng lại, hắn ngẩng đầu nhìn kia rất ít mấy ngôi sao, lạnh giọng nói nhỏ, "Diệp Nhiên, người đã tuyển chọn trốn tránh, như vậy thì khiến bằng hữu người đến cho người chịu tội ah!"

Đội Bàng Huy Vũ rời xa, Triệu Vân Thiên hồi tưởng lúc trước một phen đối thoại, sau đó ánh mắt mê ly nói, "Xong xuôi chuyện này, từ nay về sau ta sẽ thấy cùng Huyền Vũ hội không có một tia liên quan!"

Gió đêm nhẹ nhàng kéo tới.

Diệp Nhiên nhìn không được hút hút mũi, hắn về mặt ủy khuất nhìn Bạch Thái, "Cái gì gọi là ta cần buồn ngủ sao? Ta cũng vậy người a, ta đương nhiên cần nghỉ ngơi, ta cũng không phải những thứ kia cái không ăn không uống cường giả, bọn họ mới là không cần nghỉ ngơi biến thái."

Bạch Thái sững sờ, sau đó ngơ ngác nói, "Người yên tâm, ta tin tưởng người cuối cùng có một ngày sẽ trở thành cái loại này biến thái, người bây giờ coi như là sớm thích ứng cường giả sinh hoạt "

"Không được!" Diệp Nhiên không chút do dự cự tuyệt đề nghị này, mặc dù nói Bạch Thái nói xong mà nói rất đúng trọng tâm, bản thân tất nhiên chính

xác muốn trở thành cường giả, nhưng là mình bây giờ còn không là cường giả, nghỉ ngơi chính xác nhất định phải.

Tại đi tích ở giữa đoạn thời gian đó nội, hẳn thế nhưng một mực không có chộp mắt, chỉ vì sớm ngày đem cơ quan cho phá vỡ.

Hiện tại rốt cục đi ra, đoạn thời gian trước ngăn chặn một nhọc trong nháy mắt tựa như cùng thủy triều xông tới, khiến Diệp Nhiên thâm nghĩ an an ổn ổn nghỉ ngơi cả đêm.

"Phải ngủ trường bằng, người tự cái đáp đi." Diệp Nhiên không chút khách khí chen chen Bạch Thái, trực tiếp tiến vào bên trong lều.

"" Bạch Thái ngơ ngác, người người kia thật đúng là một chút lễ phép cũng không có!

"Đáp liền đáp!" Bạch Thái hừ hừ một tiếng, sau đó giật nhẹ Diệp Nhiên.

"Để làm chi?" Diệp Nhiên nhắm mắt lại, không có mở hời, hẳn thật sự là quá mệt mỏi.

"Cho ta đình đầu trưởng bằng." Bạch Thái vươn tay đối về Diệp Nhiên nói.

"Ta chính là không có, mới có thể ngủ, phải có mà nói ta đã sớm tự cái đáp." Diệp Nhiên thì thảo nói, hiển nhiên là đã mau vào đi vào giấc mộng thôn.

"Thế nhưng thế nhưng ta cũng không có a." Bạch Thái hai mắt đại ra, nàng lần này xuất hành, chỉ mang đan dược, đã thức ăn, khác đồ vật nàng giống nhau không có suy nghĩ qua.

"Uy uy uy, người cho ta tỉnh tỉnh, cho ta nghĩ một chút biện pháp a!" Bạch Thái phi thường không hài lòng giờ lên chân nhỏ nha đánh đánh Diệp Nhiên.

Thế nhưng Diệp Nhiên căn bản sẽ không một chút động tĩnh.

"Dĩ nhiên ngủ." Bạch Thái có chút bất đắc dĩ thở dài một hơi, hiện tại cái tình huống này làm sao bây giờ? Chẳng lẽ bản thân muốn đi bên ngoài ngủ, lấy Thiên là bị, lấy mà là tiếc?

Không nên không nên không được!

Nghĩ đến bên ngoài âm u, Bạch Thái liền biết sợ nổi da gà.

Càng nghĩ, Bạch Thái cũng không có nghĩ ra 1 cái ý kiến hay, nàng nhìn ngủ như chết Diệp Nhiên, trong lòng không khỏi khẽ động,

"Bằng không liền đến nơi đây chen một chút?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Quyết đấu Triệu Vân Thiên

Chờ Diệp Nhiên khi tỉnh dậy, hẳn lập tức phát hiện không thích hợp, thật nặng, trên người mình thế nào lộ vẻ nào đó món khác đây?

Hắn cúi đầu số một, phát hiện một trên người mặc trắng thuần sắc áo lót tiểu cô nương thật ghé vào trên người mình vù vù ngủ say đến.

Diệp Nhiên trong nháy mắt liền há hốc mồm, qua hồi lâu, hẳn lúc này mới nhận ra, nguyên lai ghé vào trên người mình ngủ không là người khác, thật là Bạch Thái.

"Thật là đủ!" Diệp Nhiên có chút bất đắc dĩ nhìn không được gỡ gỡ tóc mình, sự tình thế nào biến thành bộ dáng này?

Diệp Nhiên nhìn Bạch Thái khoe miệng hơi chảy ra nước bọt, nhất thời hoảng hốt, hẳn xoa bóp Bạch Thái béo mập gương mặt, "Uy uy uy, người tỉnh tỉnh, khác ngủ, nhanh lên một chút đứng lên cho ta a!"

Bạch Thái trong lúc ngủ mơ nhăn nhăn mũi, sau đó đẩy ra Diệp Nhiên tay, đầu chuyển qua bên kia đi, ngủ tiếp thán nửa.

"Hô." Diệp Nhiên hít một hơi thật sâu, sau đó phi thường thô lỗ nắm bắt Bạch Thái khuôn mặt.

Bạch Thái bị đau, trong nháy mắt liền mở mắt, nâng thân thể đứng lên, cả người như trước ngồi ở Diệp Nhiên trên người, mơ mơ màng màng hỏi, "Tình huống gì?"

Diệp Nhiên sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, bởi vì hắn vừa lúc thấy trước ngực trần trụi * lộ ra mảng lớn mảng lớn trắng nõn da thịt Bạch Thái, tựa hồ còn thấy lướt một cái đỏ sẫm về, hắn trong nháy mắt xấu hổ cúi đầu, nghĩ phi thường xấu hổ.

Bạch Thái hơi giật mình nhìn cúi đầu Diệp Nhiên, lên tiếng hỏi, "Người người làm gì thế?"

Người làm nha? Diệp Nhiên hơi sùng sò, sau đó ngẩng đầu, vừa lúc thấy càng nhiều không nên xem đồ vật, hắn lập tức lấy tay che mắt, giọng nói không bình thường nói, "Bạch Bạch Thái, người nhanh lên đứng lên cho ta."

"Sao thế nào?" Nghe được Diệp Nhiên mà nói, Bạch Thái lúc này mới thanh tỉnh một điểm, nâng kinh ngạc nhìn ngồi ở bản thân dưới thân Diệp Nhiên, "Thế nào ta lại ở chỗ này?"

"Ta nào biết người tại sao lại ở chỗ này?" Diệp Nhiên cố nén hạ thể dị dạng cảm, tức giận nói.

"Ngô khiến ta nghĩ nghĩ" Bạch Thái cắn ngón tay, rơi vào thật sâu hồi ức, bản thân đêm qua tựa hồ là thấy Diệp Nhiên ngủ được quá chết, bản thân sẽ không có nguy hiểm gì, cho nên mới an tâm ngủ, nhưng là mình nhớ rõ ràng bản thân chính xác ngủ ở một đầu khác, làm sao sẽ ghé vào Diệp Nhiên trên người?

Bất quá, bản thân hắn không có đụng phải cái gì xâm phạm, hừ hừ, coi như người còn là một chính nhân quân tử!

"Người che mắt làm gì?" Bạch Thái hồi ức thời điểm, thấy Diệp Nhiên đang che mắt, phi thường kỳ quái đáng đáp.

"Người mặt thế nào sao?" Bạch Thái chậm rãi hướng Diệp Nhiên trên thân chuyển đi qua, sau đó khẽ cười nói, "Chẳng lẽ tại ta nằm mơ thời điểm, bị ta quấy nhiễu hoa ah?"

"Hi hi khiến ta xem một chút."

Người đừng tới đây a! Diệp Nhiên đáy lòng reo hò, Bạch Thái thân thể cùng thân thể hắn không ngừng ma sát, khiến hắn nghĩ tốt tốt

Hiện tại hắn, cũng nhanh đến giới hạn điểm, lập tức liền không nhịn được muốn bắn cung.

Bỗng nhiên, Bạch Thái đột nhiên nắm Diệp Nhiên tay, sau đó một bả kéo xuống.

Kiệt lực chịu nhịn hạ thể dị dạng cảm Diệp Nhiên, 1 cái sơ sẩy đã bị đắc thủ, sau đó hắn thấy Bạch Thái xích * trần trụi * trần trụi nửa người trên, nhìn một cái không xót gì, lúc trước áo lót đã sớm không cần thận bóc ra.

Diệp Nhiên ngờ ngạc nhìn Bạch Thái trắng tinh như ngọc trên thân mặt trên kia 2 khóa mê người bảo thạch, sau đó trong lỗ mũi trong nháy mắt bắn ra ra một đạo đỏ tươi huyết dịch.

Mà Diệp Nhiên nửa người dưới cũng là đụng phải mãnh liệt đá kích, dĩ nhiên trực tiếp tước vũ khí đầu hàng.

Ta ta không sống

Diệp Nhiên ngoẹo đầu, ngờ ngạc nhìn trướng bóng.

"Người thế nào?" Bạch Thái có chút vô cùng kinh ngạc nhìn Diệp Nhiên, không rõ cho nên hỏi, vừa mới dứt lời, nàng liền xem thấy mình nửa người trên trần như nhộng.

"Ta" Bạch Thái sững sờ ở tại chỗ, cả người trong nháy mắt Thạch Hóa.

Rửa mặt, đi ăn, từ khoản chi mui thuyền đến bây giờ mới thôi đã qua nhanh chóng nửa canh giờ

Hai người rốt cục giảng câu nói đầu tiên.

"Đi thôi, ta công người hỏi Hạo Dương thành." Diệp Nhiên nhìn phía xa thiên không, cố ý không có đi liếc đồ ăn.

"Ừ." Trải qua lúc trước sự tình Bạch Thái tựa hồ trở nên càng thêm văn tĩnh một ít, nàng gạt đầu, sau đó tùy ý Diệp Nhiên đem nàng công lên.

Diệp Nhiên đem đáy lòng phức tạp tâm tình cho loại bỏ, sau đó đi tiến tại u Vân Sơn mạch trong.

Thời gian từ từ trôi qua, toàn bộ trên đường hắn không có nghỉ ngơi một chút, hắn hiện tại ý nghĩ duy nhất chính là nhanh đi về Nguyệt Hoa học viện.

"Tí tách!"

Một giọt đỏ sẫm huyết dịch từ Giang Thiên trên cánh tay chảy xuống, hắn chết chết nhìn mình trước mặt mang theo vui vẻ Triệu Vân Thiên, thân thể không được run rẩy kịch liệt đến.

"Nguyệt Hoa học viện?" Bạch Thái ánh mắt nhất thời sáng ngời, đáy lòng thương cảm tâm tình thoáng qua rồi biến mất, trên mặt hắn hiện ra lướt một cái ý vị thâm trường đáng tươi cười, "Nguyệt Hoa học viện tốt yêu nghiệt tổng tài: Bản tiểu thư trang thanh thuần."

"Tốt?" Diệp Nhiên hơi sững sờ, bảy đại học viện ở giữa, Nguyệt Hoa học viện bài danh điểm đầy, dựa theo người bình thường tư duy, đều chắc là càng có khuynh hướng Linh ẩn hoặc là Tĩnh Hiền học viện, loại này số một số hai tồn tại, thế nào cái này Bạch Thái ngôn ngữ trong lại vẫn mang theo một tia vui sướng.

"Người cũng là Nguyệt Hoa học viện học viên?" Diệp Nhiên đột nhiên nghĩ đến cái gì, có chút kinh hi hỏi.

"Học viên sao?" Bạch Thái đón đến, nhẹ nhàng lắc đầu, "Ta không phải là."

"A..." Diệp Nhiên giọng nói có chút mất tự nhiên, vừa hiện ra đến hưng phấn hề quét là sạch.

"Tuy rằng ta không phải là Nguyệt Hoa học viện học viên, thế nhưng ta có thể tới Nguyệt Hoa học viện tìm người chơi a." Bạch Thái nghe ra Diệp Nhiên ngôn ngữ trong vắng vẻ, đáy lòng chớ tồn tại vui rạo rức, nằng nhịu mũi, làm bộ không thêm để ý nói, "Thế nào? Không nỡ bỏ ta sao?"

Diệp Nhiên thân hình hơi dừng lại một chút, trầm ngâm chỉ chốc lát, sau đó kiên quyết lắc đầu, "Không có."

"Hừ hừ! Thì có!" Bạch Thái lắc lắc Diệp Nhiên cái lỗ tai, "Nói thật đi, nói thật đi!"

"Không có không có không có!"

Tại hai người tranh chấp thanh ở giữa, bọn họ đi ra u Vân Sơn mạch lộ khẩu.

Diệp Nhiên đem Bạch Thái cho buông, sau đó nhìn chân trời dần dần một nhập đường chân trời mặt trời chiều, lần này bọn họ, ước chừng hoa bọn họ nhanh chóng một ngày, bất quá may mà chính xác không có gặp phải cái gì Yêu thú, bằng không mà nói, như vậy thì muốn càng nhiều thời gian.

"Người đi đâu?" Diệp Nhiên cúi đầu nhìn Bạch Thái, "Muốn ta đưa người sao?"

"Ta về nhà." Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên, trên mặt hiện ra một cổ chế nhạo vẻ, "Không cần, ta một người trở về thì đi."

Nói xong, Bạch Thái đổi về Diệp Nhiên phát tay một cái, sau đó dần dần tiêu thất tại trong đám người.

Diệp Nhiên sững sờ ở tại chỗ, từ từ xem tiêu thất vô tung vô ảnh Bạch Thái.

Hồi lâu sau, Diệp Nhiên phục hồi tinh thần lại, hần trường thở ra một hơi dài, cười cười sau, "Hữu duyên cuối cùng hội gặp lại."

"Hôm nay rốt cuộc là ngày mấy? Cũng không biết mình cùng Triệu Vân Thiên quyết đấu có hay không đến thời gian."

Diệp Nhiên lập tức kéo bên cạnh 1 vị người qua đường vừa hỏi, người qua đường cho ra trả lời khiến Diệp Nhiên sắc mặt trong nháy mắt biến đổi.

Hôm nay! Vừa lúc là cùng Triệu Vân Thiên quyết đấu thời gian!

Mặc dù nói song phương cũng không có ước định tốt thời gian cụ thể, thế nhưng hiện tại cũng đã gần buổi tối, Triệu Vân thiên hòa Bàng Huy Vũ hai cái này âm ngoan độc ác gia hòa, chắc chắn sẽ không chờ mình trở về, nói không chừng đã đứng Giang Thiên hạ thủ!

Niệm điểm chỗ, Diệp Nhiên không dám đều dừng, thân hình khẽ động, lập tức hướng Nguyệt Hoa học viện chạy như bay.

...

...

"Đại phu, hắn hiện tại thế nào?" Tuân Dong thẳng nhìn nằm ở trên giường, sắc mặt tái nhợt, hô hấp yếu ớt Giang Thiên, kiểm thượng mang đầy giọt nước mắt.

"Ai, bị thương rất nghiêm trọng." Đại phu nhìn hôn mê bất tỉnh Giang Thiên, lắc đầu, "Hắn ngũ tạng lục phủ đều đụng phải tổn thương nghiêm trọng, trên người mỗi một tác kinh mạch đều đụng phải phá hủy, tình huống không cần lạc quan."

"Đại phu, kia muốn thế nào khả năng cứu hắn?" Tuân Dong thẳng vừa nghe, trong lòng nhện không được run lên, "Ta chỗ này có một quả Tam phẩm đan dược, có thể cứu hắn sao?"

"Tam phẩm chữa thương đan dược với hắn mà nói cũng là không hề tác dụng kiếp phù du kính, loạn thế Đế thiếp." Kia đại phu thu thập xong đồ vật, sau đó đổi về Tuân Dong thẳng nói, "Nếu là muốn cứu tính mạng hắn, trừ phi muốn Tứ phẩm chữa thương đan dược, cái khác cấp thấp đan dược, là rất khó khăn đưa đến hiệu quả."

"Tứ phẩm?" Tuân Dong thẳng thân thể run lên, cái này Tam phẩm đan dược đều vẫn là Giang Thiên đưa cho nàng, đan dược hương trân quý, nàng cũng là phi thường giải, mà Tứ phẩm đan dược chính là cực kỳ quý hiếm chi vật, một viên thuốc đủ để bán ra giá trên trời, toàn bộ học viện có thể dùng thứ tư

phẩm đàn được người cũng là rất ít.

Nàng bất quá là một tầm thường học viên, làm sao có thể có cái này Tứ phẩm đàn được đây?

"Đại phu, sẽ không có khác biện pháp sao?" Tuân Dong thảng nhẹn không được hỏi.

"Không có." Đại phu lắc đầu, sau đó đẩy cửa phòng ra rồi đi.

Tuân Dong thảng đứng ngơ ngác tại tại chỗ hồi lâu, nàng nhìn hôn mê bất tỉnh Giang Thiên, trong ánh mắt lại nhìn không được chảy ra giọt nước mắt.

"Giang Thiên..."

Hồi lâu sau, nàng lau khô sạch khóe mắt giọt nước mắt, trên mặt hiện ra kiên quyết vẻ, nàng đối về Giang Thiên nhẹ giọng nói,

"Giang Thiên ngươi an tâm nghỉ ngơi đi, ta đi tìm người hỗ trợ."

Tuân Dong thảng trong đầu hiện ra một người thân ảnh, Vương Tư Viễn!

Triệu Vân Thiên biểu đệ, chỉ yêu cầu hắn hỗ trợ, liên lạc với Triệu Vân Thiên mà nói, nói không chừng còn có một đường sinh cơ.

"Khác... Đi..." Ngay Tuân Dong thảng muốn rời đi tới, Giang Thiên bỗng nhiên gian nan mở mắt, hắn suy yếu đối về Tuân Dong thảng nói.

"Ta..." Tuân Dong thảng thân hình hơi dừng lại một chút, sau đó trên mặt cường bài trừ lướt một cái đáng tươi cười, "Ta đi cho ngươi chuẩn bị Thủy đến, ngươi trước an tâm nghỉ ngơi chỉ chốc lát, ta lập tức sẽ trở lại."

Giang Thiên nhìn phía xa Tuân Dong thảng, trong lòng nhẹn không được run lên, khóe mắt chảy xuống một giọt giọt lệ Thủy, thông minh hắn làm sao có thể không biết Tuân Dong thảng đi chỗ nào.

Nhược không phải là bởi vì việc này quan hệ Diệp Nhiên, bằng không ta đã sớm cho các ngươi toàn bộ đều xuống địa ngục đi! Vương Tư Viễn! Ngươi tốt nhất cho ta bình tĩnh một chút, bằng không muốn ngươi chờ coi.

Nghĩ, Giang Thiên từ gối biên lấy ra một cái vòng tròn hình ngọc bội, ánh mắt phức tạp nhìn hồi lâu, rốt cục nếu muốn đề xuống cơ quan thời điểm, cửa phòng đột nhiên bị người cho đẩy ra.

"Giang Thiên!"

"Diệp Nhiên!" Giang Thiên nghe thế thanh quen thuộc ngôn ngữ, trong lòng nhẹn không được run lên, hắn vừa muốn đề xuống đi ngón tay trong lúc bất chợt dừng lại, nếu Diệp Nhiên trở về, bản thân cũng không có cần phải đi cầu người khác.

Đây là một loại đúng bằng hữu mình không hiểu lòng tin!

"Giang Thiên, ngươi thế nào?" Nhìn thấy Giang Thiên sắc mặt tái nhợt, suy yếu tư nhẹn đáng đáp, Diệp Nhiên trong lòng run lên, lập tức liền liên tưởng đến là ai hạ độc thủ!

"Có đúng hay không Bằng Huy Vũ cùng Triệu Vân Thiên can?"

"Ừ..." Giang Thiên hơi tăng hắng một cái, sau đó gật đầu.

"Thật là ghê tởm!" Nhìn thấy Giang Thiên bởi vì mình gặp nghiêm trọng như vậy bị thương, Diệp Nhiên trong cơn giận dữ, hai cái này đáng chết gia hỏa cũng dám đối xử với tự mình như thế bằng hữu, quả thực chính là không muốn sống!

"Diệp... Diệp Nhiên, nhanh đi mau cứu Tuân Dong Nguyệt." Giang Thiên nghĩ đến dứt khoát kiên quyết rồi đi Tuân Dong Nguyệt, lập tức la lên.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Mang ta đi tìm Triệu Vân Thiên

"Người muốn cứu Giang Thiên?"

Vương Tư Viễn nhìn lên hoa đài vũ Tuấn Dong Nguyệt, trong lòng run lên bần bật, hiện tại bộ dáng này Tuấn Dong Nguyệt nhiều vài phần nhu nhược, càng lộ ra mỹ lệ động nhân.

Một cỗ lửa nóng tại Vương Tư Viễn đáy lòng hùng hực thiêu đốt, hần đói khát phát ra một tiếng nuốt nước bọt âm hưởng, trước mặt cái này khuôn mặt皎 tốt, đáng người đầy đặn nữ tử vốn nên chính xác bản thân nữ nhân a!

Nàng tất cả hết thấy đều chắc là ta!

Đáy lòng ** ** không có bị khắc chế, trong nháy mắt liền ló.

Vương Tư Viễn trong mắt lóe lên một tia dâm * Tà chi quang, hần nhìn Tuấn Dong Nguyệt, làm bộ lạnh giọng hỏi, "Là cứu Giang Thiên, cái dạng gì đại giới người đều nguyện ý nỗ lực?"

"Ừ yêu nghiệt tổng tài: Bản tiểu thư trang thanh thuần." Tuấn Dong Nguyệt cúi đầu, thanh âm tuy rằng yếu ớt, nhưng là lại tiết lộ ra một cỗ không hiểu kiên định.

Đáng chết thôi biểu * từ!

Vương Tư Viễn đáy lòng lòng ghen tỵ bành trướng, người mới cùng Giang Thiên tên kia mới nhận thức bao lâu, cứ như vậy toàn tâm toàn ý làm người nhà nỗ lực? Ta cần thận quan tâm người nhiều năm như vậy, người nhưng cho tới bây giờ cũng không có như vậy đối diện ta a!

Bất quá như vậy mới có ý tứ nha!

Vương Tư Viễn liếm liếm phát khô môi, hần hạ thể dường như nội tâm hần ** đã bắt đầu bành trướng, một mảnh lửa nóng.

"Muốn ta giúp người cũng không phải là không thể được." Vương Tư Viễn cúi đầu liếc mắt nhìn nhánh lên trướng bông, sau đó khoe miệng hiện ra lướt một cái nghiền ngẫm đáng tươi cười, hần ngồi ở ghế trên, "Bất quá nha "

"Bất quá cái gì?" Tuấn Dong Nguyệt cau mày nhìn Vương Tư Viễn, nàng biểu hiện diễn ý Tư chính xác đi tìm Triệu Vân Thiên, Vương Tư Viễn chẳng qua là 1 cái quá độ thôi.

Nàng lại không ngu, Vương Tư Viễn vừa không có cứu Giang Thiên năng lực.

Thế nhưng, bây giờ là có việc cầu người, Tuấn Dong Nguyệt cũng chỉ có thể theo Vương Tư Viễn mà nói tiếp theo.

Là Giang Thiên, nàng cái gì đều nguyện ý nỗ lực.

"Bất quá, người nhưng là phải nỗ lực một chút đại giới." Vương Tư ở xa tới đến Tuấn Dong Nguyệt bên cạnh, sau đó thấp giọng nói một câu.

Tuấn Dong Nguyệt vừa nghe, nhìn Vương Tư Viễn trên mặt mang dâm tà đáng tươi cười, nàng tức giận đến cả người run, chữ âm lên, "Vô sỉ! Hạ lưu! Người dĩ nhiên là một người như vậy, ta thật là nhìn lầm người!"

"Mọi người đều là người trưởng thành, có cái gì không có ý tứ?" Vương Tư Viễn nhìn từ trên xuống dưới Tuấn Dong Nguyệt, "Người còn có nghĩ là cứu Giang Thiên? Ta thể nhưng nghe nói biểu ca ta chỗ đó vừa lúc có một quả Tử phẩm chữa thương đan, chỉ cần ta hỏi chút cầu hần một phen, đan được lập tức là có thể tới tay "

"Thì không thể đòi một cái yêu cầu sao?" Tuấn Dong Nguyệt cúi đầu, trên mặt xẹt qua khuất nhục nước mắt.

"Ta chẳng qua là gọi người cởi quần áo mà thôi" Vương Tư Viễn trên mặt mang đáng tươi cười, "Ta cũng sẽ không làm quá phận sự tình "

Tuấn Dong Nguyệt thân hình không khỏi ngừng một lát, nàng nghĩ đến nằm ở trên giường suy yếu không gì sánh được Giang Thiên, sau đó nàng gật đầu, tiếng như muỗi ruồi nói, "Tốt, ta đáp ứng người, bất quá người nhất định phải giúp ta đạt được Tử phẩm chữa thương đan "

"Cái này người yên tâm, con người của ta xưa nay giảng thành tín." Nghe được Tuấn Dong Nguyệt đáp ứng, Vương Tư Viễn nhin không được chà xát chà xát bàn tay, hai mắt tỏa ánh sáng nhìn Tuấn Dong Nguyệt, trong miệng thúc giục, "Nhanh lên một chút!"

"Tốt" Tuấn Dong run rẩy thanh âm nói, sau đó nàng hai tay chậm rãi cởi ra y phục.

"Sùng sục, sùng sục" Vương Tư Viễn liên tục nuốt mấy hớp nước miếng, một loại tội ác cảm xông lên đầu, cảm giác này thật là quá mỹ diệu.

Vừa lúc đó, cửa phòng đột nhiên bị đá văng đến.

"Vương Tư Viễn, tốc tốc đi ra nhận lấy cái chết!"

"Ai?" Vương Tư Viễn nhất thời kinh hãi, hần lập tức ngừng đầu nhìn lên, vừa lúc thấy cả người đỏ đậm Diệp Nhiên.

"Ngươi ngươi ngươi ngươi! Ngươi là Diệp Nhiên!?"

"Vương Tư Viễn, đã lâu không gặp a!" Diệp Nhiên mát lạnh nhìn Vương Tư Viễn, sau đó nhìn lên hoa đài vũ Tuấn Đông Nguyệt, đáy lòng nhin không được hiện ra một cổ lửa giận, "Ngươi thật là ăn hùng tâm báo tử đảm!"

Tuân Đông Nguyệt nghe được Diệp Nhiên đến, nhìn thấy hân kia quái dị đáng sợ, cũng là nhin không được sừng sốt, sau đó lập tức phục hồi tinh thần lại, đứng ở Diệp Nhiên phía sau.

"Diệp Nhiên, ngươi nhất định phải mau cứu Giang Thiên a."

"Ngươi yên tâm, ở đây giao cho để ta giải quyết ah, ngươi về trước đi chiếu cố thật tốt Giang Thiên ah." Diệp Nhiên đối về Tuấn Đông Nguyệt nói.

Tuân Đông Nguyệt gật đầu, nếu Diệp Nhiên đến, như vậy sự tình nhất định có thể ổn thỏa giải quyết.

Đội Tuấn Đông Nguyệt rời đi, Diệp Nhiên một cước tương môn đóng lại, hân trực tiếp đi tới Vương Tư Viễn trước mặt, "Hai chúng ta hào hào tâm sự ah."

Tựa hồ là nhớ tới, lúc trước tại Diệp Nhiên trên người có hại, Vương Tư Viễn thân thể nhin không được rung động một phen, thế nhưng tại nơi sao trong nháy mắt hân lại nghĩ tới Diệp Nhiên bị bản thân Biểu ca Triệu Vân Thiên cho sắp đánh bại đáng sợ.

Kết quả là, Vương Tư Viễn ngoài mạnh trong yếu nhìn Diệp Nhiên, "Hai người chúng ta trong lúc đó có cái gì tốt nói? Ngươi còn là nhanh lên rút ra ngoài cho ta ah, nếu như bị biểu ca ta biết ngươi trở về, tất nhiên gọi ngươi dễ chịu!"

"Triệu Vân Thiên phải không?" Diệp Nhiên gật đầu, sau đó liếm liếm phát khô môi, lạnh giọng nói, "Ngươi không nói, ta đều sẽ đi tìm hân giải ân oán!"

Thấy Diệp Nhiên tính trước kỹ càng đáng sợ, Vương Tư Viễn nhin không được cả kinh, chẳng lẽ hân có thể cùng Triệu Vân Thiên quyết đấu sao? Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng!

Triệu Vân Thiên thế nhưng đột phá đến Khoách mạch cảnh 3 tầng tu sĩ, tuyệt đối nếu so với Diệp Nhiên cường đại gấp trăm lần!

"Bất quá trước lúc này, hai chúng ta còn là nói chuyện lúc trước chuyện phát sinh ah." Diệp Nhiên chợt đánh Vương Tư Viễn một cước.

Một cỗ cường đại lực đạo cuộn sạch Vương Tư Viễn toàn thân, hân phác thông một tiếng đó là té trên mặt đất.

"Khác kêu loạn!"

Vương Tư Viễn vừa định rên thống khổ, lại nghe được Diệp Nhiên lần này uy hiếp ngôn ngữ, nhất thời không cảm lên tiếng.

"Đến, đem sự tình tiền căn hậu quả từ từ nói một lần."

Vương Tư Viễn về mặt tái nhợt nhìn Diệp Nhiên, khi hân vô tận áp bách dưới, đem sự tình chân tướng cho nói một lần.

"Có ý tứ! Có ý tứ!" Diệp Nhiên một quyền oanh bên người trên bàn, bàn kia từ trong nháy mắt hóa thành một đoàn bột mịn, "Nếu dám uy hiếp Giang Thiên, sừng sốt là muốn Giang Thiên trên trận tỷ thí, Bảng Huy Vũ, Triệu Vân Thiên, hai người các ngươi chờ cho ta!"

"Còn ngươi nữa, lại vẫn dám hiếp bức Tuấn Đông Nguyệt." Diệp Nhiên híp mắt nhìn Vương Tư Viễn, "Nếu là ta đến chậm một bước, Tuấn Đông Nguyệt chẳng phải là muốn hỏi ngươi độc thủ?"

"Diệp Nhiên, Diệp Nhiên van cầu ngươi bỏ qua cho ta đi, ta không dám, là ta bị ma quỷ ám ảnh, ăn sai thuốc, mới sẽ làm ra như thế chuyện hoang đường tình." Vương Tư Viễn trực tiếp quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

"Yên tâm, ta cũng sẽ không giết ngươi "

Nghe nói như thế, Vương Tư Viễn treo tâm lập tức liền Tùng xuống tới, thế nhưng một giây kế tiếp, hân liền cảm thụ được hạ thể một trận kịch liệt đau đớn.

"Ngươi "

"Đây là ngươi cần trả giá thật lớn!" Diệp Nhiên lạnh giọng nói, sau đó chế trụ Vương Tư Viễn hôn mê,

"Ngươi nói Triệu Vân Thiên trong tay có Tứ phẩm chữa thương đan dược?"

"Ừ ừ" Vương Tư Viễn thống khổ gật đầu.

"Mang ta đi tìm Triệu Vân Thiên!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Ba ba ba

"Người muốn đi tìm Triệu Vân Thiên?!"

Vương Tư Viễn trong nháy mắt liền ngây người, hắn không rõ trước mặt cái này da huyết hồng, thể nhưng tu vi cũng chỉ có Thối Thể cảnh 9 tầng gia hỏa dựa vào cái gì đi tìm Triệu Vân thiên ma phiến?

Khó tránh cũng quá không biết tự lượng sức mình ah?

Bất quá cũng tốt, người đã cố ý muốn đi chịu chết, ta còn có thể ngăn người không được?

Kêu Biểu ca báo thù cho! Người nếu không thể để cho chúng ta chuyện, như vậy ta cũng muốn cho người đụng phải đồng dạng khuất nhục! Không! Ta muốn cho người thống khổ hơn!

Niệm điểm chỗ, Vương Tư Viễn lập tức gạt đầu, không ngừng bận rộn nói, "Ta dẫn người đi! Ta dẫn người đi!"

"Vậy thì nhanh lên đi thôi. Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng, Vương Tư Viễn trong mắt vẻ ác độc tự nhiên không có cội qua hắn pháp nhãn.

Thối Thể cảnh 9 tầng đi khiêu khích đã là Khoách mạch cảnh 3 tầng Triệu Vân Thiên?

Theo người khác chính xác cực kỳ hành vi ngu xuẩn, thể nhưng Diệp Nhiên tự nhiên có hắn nắm chặt.

Ai chết vào tay ai cũng chưa biết

"Nhâm huynh, cái này miếng Tứ phẩm chữa thương đan người hãy thu ah." Triệu Vân Thiên trong tay nắm 1 cái bạch sắc bình nhỏ, đang hướng một người khác trong tay nhét.

Bạch sắc bình sứ bên trong là một quả Tứ phẩm chữa thương đan, chính là Triệu Vân Thiên thông qua hắn thân thúc thúc, giá thấp mua sắm đến, mặc dù nói có thúc thúc hắn tầng này quan hệ, nhưng vẫn là dùng hắn hơn phân nửa tích súc, hiện tại thoáng cái đưa ra đi hãy để cho hắn nghĩ phi thường đau lòng.

Bất quá chỉ cần tiến Lăng Hàn hội, đây hết thảy đều là đáng giá.

Không có nỗ lực không nên thu hoạch!

Triệu Vân Thiên am hiểu sâu này lý.

"Không cần, Triệu huynh sau này chỉ cần tại Lăng Hàn hội tĩnh tâm đi theo ta, sau này đừng nói cái này Tứ phẩm đan được, Ngũ phẩm đan được thậm chí Lục phẩm đan được đối với chúng ta mà nói không đều là tiểu nhi khoa sao?"

Tại Triệu Vân Thiên đứng trước mặt đứng thẳng chính xác cả người phẩm nhỏ gầy, mặt mày non nớt, bất quá 17 18 tuổi thiếu niên.

Thiếu niên sắc mặt có chút mất tự nhiên, đại khái là lần đầu tiên từng trải loại này thu mua nhân tâm sự tình.

Bất quá hoàn hảo là Triệu Vân Thiên rất là phối hợp, theo thiếu niên mà nói tiếp theo.

"Ha ha, Nhâm huynh yên tâm, sau này ta Triệu Vân Thiên chính là người người, người muốn ta hướng Đông, ta tuyệt không đi tây, người muốn ta giết người, ta tuyệt không đi phóng hỏa!"

Đúng 1 cái so với chính mình nhỏ hơn 5 tuổi người, dùng tôn kính giọng nói, điều này làm cho Triệu Vân Thiên không có cảm thấy không được tự nhiên, dù sao cũng mình đã hướng hắn cúi đầu, chút chuyện nhỏ này có thể bị cho là cái gì.

Bất quá, như vậy ăn nói khép nép nịnh nọt cầu vinh thái độ, hãy để cho Triệu Vân Thiên nghĩ đáy lòng có một tia cảm khái phần uất, ngày trước kiêu ngạo hắn hiện nay không bao giờ nữa có thể kiêu ngạo đáng lên.

Hiện nay biến thành người khác người hầu, đáy lòng coi như là khó hơn nữa chịu, cũng muốn cười đi đối mặt.

Bất quá chỉ muốn gia nhập Lăng Hàn hội, mình ở cố gắng nhiều hơn một phen, nhất định có thể công thành danh toại!

"Đây là Lăng Hàn hội tiêu chí, hiện tại ta tuyên bố ngươi thành cho chúng ta Lăng Hàn hội một thành viên!" Đám nhiệm Viễn xuất ra 1 cái màu trắng bạc tiêu chí đưa cho Triệu Vân Thiên, "Hào hảo bảo quản."

"Đa tạ Nhâm huynh!" Triệu Vân Thiên chân mày cau lại, trên mặt lộ ra vẻ vui thích, bản thân nỗ lực nhiều như vậy, không phải là làm cho này sao 1 cái tiêu chí sao?

Triệu Vân Thiên đưa tay tiếp nhận kia miếng ngân sắc hoa tuyết trạng tiêu chí, sau đó trịnh trọng đứng tại bản thân viện phục nơi ngực.

"Tốt." Đám nhiệm Viễn thoả mãn gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn liếc mắt đã hôn ám thiên không, sau đó đối về Triệu Vân Thiên nói, "Đã như vậy, như vậy ta trước hết cáo từ."

"Nhâm huynh, đan dược này" Triệu Vân Thiên chia chia trên mặt bàn bày đặt bạch sắc bình sứ.

"Không cần." Đám nhiệm Viễn lắc đầu, lấy thân phận của hắn mà nói, cái này Tứ phẩm chữa thương đan dược thật đúng là không thể để cho hắn tâm động.

Đẩy cửa ra, đám nhiệm Viễn trực tiếp đi ra ngoài, Triệu Vân Thiên đi theo ở phía sau, hộ tống.

Đội đám nhiệm rời xa đi, Triệu Vân Thiên trở lại gian phòng của mình, nhìn không được trường thọ một hơi dài nhẹ nhõm, hắn mặt mang hưng phấn tự đắc, "Bản thân rốt cục tiến vào học viện số một số hai thế lực!"

Sau đó hắn lại không nhịn được nghĩ đến đi xa đám nhiệm Viễn, hơi cảm khái nói, "Đây mới gọi là làm có chỗ dựa người, 18 tuổi, tu vi đã là đạt được Khoách mạch cảnh 5 tầng, thật là kinh khủng giá trên trời vạn trước không dễ chọn!"

Nghĩ đến mình có thể xưng là chỗ dựa vững chắc bất quá là mình ở trong học viện nhâm giáo thúc thúc, Triệu Vân Thiên nhịn không được thở dài một hơi.

Triệu Vân Thiên cảm khái một phen sau, lại từ trong túi lấy ra một ... khác miếng tiêu chí, hội này huy chính là lam sắc, mặt trên có khắc 1 cái "Vũ" tự.

Nhìn như thế tại tay mình tâm lý thường thức đến Huyền Vũ hội tiêu chí, Triệu Vân Thiên khoe miệng nhịn không được hiện ra một tia cười lạnh, sau đó ngón tay hắn hơi dùng lực một chút, sẽ huy cho đề ép không được hình dạng.

Hắn bấm tay bắn ra, "Gặp lại Huyền Vũ hội, còn ngươi nữa cái này không biết trời cao đất rộng Bàng Huy Vũ!"

Làm xong đây hết thảy, Triệu Vân Thiên nhìn đề lên bàn bình nhỏ, lắc đầu nói, "Không nghĩ tới cái này Tứ phẩm chữa thương đan dược dĩ nhiên không có thể đưa ra đi, thật là đáng tiếc."

"Có cái gì tốt đáng tiếc? Không bằng đưa cho ta tính!"

Đột nhiên, Triệu Vân Thiên cửa phòng bị mở ra đến, một con xích hồng sắc bàn tay đem bạch sắc bình nhỏ cho nắm chặt.

"Ai?"

Triệu Vân thiên tâm đầu nhịn không được run lên, hắn theo cái này đỏ như máu cánh tay nhìn qua, vừa lúc thấy mang trên mặt băng lãnh đáng tươi cười một thiếu niên.

"Đã lâu không gặp, Triệu Vân Thiên!" Người nọ đối về Triệu Vân Thiên lẳng lặng nói, giọng điệu này giống như là đã lâu không gặp lão hữu.

"Là ngươi! Diệp Nhiên!" Triệu Vân Thiên con ngươi co lại, hắn nhận ra trước mặt cái này tạo hình thiếu niên, thiếu niên này chính là cùng hắn từng có ân oán Diệp Nhiên!

"Không nghĩ tới ngươi còn nhớ rõ ta." Diệp Nhiên hơi mỉm cười, "Ta còn tưởng rằng kiêu ngạo ngươi đã sớm đem ta quên nhớ đây."

"Biểu hiện Biểu ca, báo thù cho ta a!" Mà lúc này, Triệu Vân Thiên mới phát hiện Diệp Nhiên trong tay còn đang nắm một người, người này đúng là hắn biểu đệ Vương Tư Viễn.

"Phé vật đồ vật!" Nhìn thấy Vương Tư Viễn dường như chó nhà có tang thương cảm đáng đáp, Triệu Vân thiên tâm đáy chó tồn tại dâng lên một trận hỏa khí.

Tốt xấu ngươi cũng là tu luyện qua Khoách mạch phương pháp Khoách mạch cảnh 1 tầng tu sĩ, bây giờ còn là một bộ bị người treo lên đánh đáng đáp, thật là có thể đi tìm chết!

"Tiểu tử ngươi, còn không đem ngươi bản tay cho ta lấy ra?" Triệu Vân Thiên mắt lạnh nhìn nắm thật chắc bạch sắc bình sứ Diệp Nhiên, tức giận nói.

"Bản tay?" Diệp Nhiên mỉm cười, sau đó cầm lấy đan dược bàn tay buông ra, đưa tay đối về Triệu Vân Thiên mặt đó là huy đi qua.

"Thật nhanh!" Triệu Vân Thiên con người hơi co lại, sau đó lập tức đem Diệp Nhiên thế công ngăn cản ở.

"Hơi thờ này" Triệu Vân Thiên sửng sốt, bởi vì một tháng trôi qua, Diệp Nhiên tu vi lại vẫn chỉ là Thối Thế cảnh 9 tầng, thật là ngoài ý hấn liệu yếu.

"Thối Thế cảnh 9 tầng thế nào?" Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng, chém ra tay lực lượng gia tăng.

"Lực đạo này!" Triệu Vân Thiên cảm thụ được trên cánh tay mình áp lực cấp tốc tăng cường, dĩ nhiên khiến thân hình hấn nhin không được nhoáng lên.

Cùng lúc đó, Diệp Nhiên cảm lấy Vương Tư Viễn tay chợt buông lỏng, sau đó chợt đổi về Triệu Vân Thiên mặt huy đi qua.

"Ba!"

Một thanh âm vang lên tiếng bạt tai thanh tại gian phòng này nội vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Đan dược tới tay

Bị Diệp Nhiên cho buông ra Vương Tư Viễn té từ Diệp Nhiên bên cạnh, đi tới Triệu Vân Thiên thượng.

Diệp Nhiên cùng Triệu Vân Thiên giao thủ không có thể hấp dẫn hấn lực chú ý, hấn thấy, Diệp Nhiên đã là 1 cái người chết, chỉ bằng Diệp Nhiên điểm ấy lực lượng cũng vọng cùng Triệu Vân Thiên một so sánh?

Quả thực chính là cái thiên đại chê cười!

Sửa sang lại bản thân y phục, sau đó nhin không được nhìn bản thân trong quần Vương Tư Viễn đột nhiên nghe được một thanh âm vang lên tiếng bạt tai.

"Ba!"

Đúng! Không sai! Còn muốn lại vang lên tiếng một điểm!

Cho ta giết chết Diệp Nhiên đi!

Không thể nhân sự Vương Tư Viễn oán hận ngẩng đầu, nhìn Diệp Nhiên cùng Triệu Vân Thiên.

Đột nhiên, Vương Tư Viễn sửng sốt, hấn nhin rơi vào nào đó quý dị an tĩnh hai người.

"Tình huống gì?"

Vương Tư Viễn nhìn Diệp Nhiên con kia đỏ như máu bàn tay dán tại Triệu Vân Thiên trên mặt.

Cái này cái này cái này, diễn chính xác kia vừa ra?

Gương mặt truyền đến nóng bỏng cảm giác đau đớn khiến Triệu Vân Thiên trong nháy mắt ngây người.

Bản thân

Bản thân lại bị cái phé vật này cho phiến bạt tai!

Lừa gạt xông đấy lòng trực tiếp xông tới, Triệu Vân Thiên mặt trong nháy mắt ửng hồng.

"Người cái phé vật này lại dám đánh ta mặt?"

"Có ý tứ! Có ý tứ!"

"Vốn có ta còn không muốn lấy tính mệnh của người, thế nhưng hiện tại ta đổi chủ ý, ta nhất định phải hung hăng đả vật người một phen, lại đem người

cho làm thịt!"

Đổi mặt Triệu Vân Thiên tràn ngập uy hiếp chỉ ý ngôn ngữ, Diệp Nhiên lù lù bất động, hần nhìn thẳng Triệu Vân Thiên, khẽ cười nói, "Ta tin tưởng ngươi rất nhanh thì hội thay đổi chủ ý."

"Còn có, cái này Tứ phẩm chữa thương đan ta mang đi."

Dứt lời, Diệp Nhiên đem trên bàn bạch sắc bình sứ cho cầm ở trong tay, "Sau này còn gặp lại."

Diệp Nhiên thân hình cấp tốc hướng lui về phía sau.

Triệu Vân Thiên há có thể khiến hần như nguyện, hần một tiếng gầm lên, "Chạy đi đâu!"

Nói, bàn tay hần lộ ra, như giao long xuất hải, có không thể địch nổi khí thế.

"Quả nhiên lợi hại." Diệp Nhiên không chút hoang mang, hần đối về Triệu Vân Thiên bàn tay tay phải lập tức chém ra,

"Phong liệt chương!"

Huyền cấp Linh kỹ, không thể xưng là có cao cỡ nào sâu, thế nhưng tại Diệp Nhiên trong tay thi triển ra, lại có một cỗ trước đó chưa từng có lực lượng cảm

Ra hiện cái này biến hóa nguyên nhân chủ yếu, hay là bởi vì Diệp Nhiên tại di tích ở giữa, tu luyện cái này sát chiêu đưa đến, đây là một loại đúng lực lượng khổng lồ.

Thỏa đáng lực lượng thi triển ra Giả Phong liệt chương đến, khiến chém ra một chương này nhiều một loại trước đây chẳng bao giờ xuất hiện sức phong chi lực.

"Hừ! Chút tài mọn!" Triệu Vân Thiên cảm thụ được cái này một cỗ kinh phong, bàn tay hần thượng lực đạo đột nhiên tăng.

Hai bàn tay đụng vào nhau, sau đó lập tức tách biệt.

Lúc này đây giao thủ, dĩ nhiên là đánh bình thủ.

"Ta không có thời gian với ngươi chơi đùa, chờ ta xử lý xong chuyện trọng yếu, rồi trở về tìm ngươi tính sổ!" Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng, sau đó chân bước tiến nhanh hơn, nếu muốn rất nhanh lui lại.

"Ngươi đây là đang muốn chết!" Triệu Vân Thiên tại sao có thể cho phép Diệp Nhiên con này con kiến hôi từ trong tay hần đem đan dược cho cướp đi.

Hần giận quát một tiếng, ngón trở phải tấn sát ra một đạo ánh sáng màu vàng, hần thi triển ra bản thân thủ đoạn mạnh nhất, nếu muốn đem Diệp Nhiên một kích bị mất mạng.

"Thiên khùng chi!"

Cái này đây là Địa cấp Linh kỹ? Diệp Nhiên hơi sững sờ, hần cảm thụ ra Triệu Vân Thiên một chiêu này mang đến kinh khủng khí tức, đây tuyệt đối không phải là Huyền cấp Linh kỹ có thể có được lực lượng.

Không nghĩ tới hần lại có thể có Địa cấp Linh kỹ, thật là có chút ngoài Diệp Nhiên dự liệu.

Nhìn thấy Diệp Nhiên thần sắc hơi đổi, Triệu Vân Thiên khoe miệng liền không nhịn được hiện ra lóe một cái nụ cười đắc ý đến.

Khoách mạch cảnh 3 tầng tu sĩ thi triển ra Địa cấp Linh kỹ, chính là Thối Thế cảnh 9 tầng người có thể dễ dàng đỡ được?

Hần không tin Diệp Nhiên có như thế yêu nghiệt!

"Không có biện pháp." Diệp Nhiên nhẹ khẽ thở dài một cái, đất này cấp Linh kỹ vừa thi triển ra, hần liền biết mình chỉ có dựa vào sát chiêu đem cho ngăn lại.

"Lôi đình vạn quân!"

"10 lần lực lượng bạo phát!"

Không biết là nguyên nhân gì, lần này Diệp Nhiên thi triển ra 10 lần lôi đình vạn quân dĩ nhiên phi thường cấp tốc, thông suốt, không có chút nào trúc trắc cảm

Lực lượng cường đại trong nháy mắt ngay Diệp Nhiên trên cánh tay hội tụ.

Cảm thụ được tự thân tràn đầy lực lượng cường đại, Diệp Nhiên đối về Triệu Vân Thiên tấn ra ánh sáng màu vàng ngón trở đánh ra đi.

"Muốn chết!" Triệu Vân Thiên cười lạnh nói.

Mà một bên quan sát Vương Tư Viễn trên mặt cũng là hiện ra một tia khoái ý đáng tươi cười, hần thấp giọng tự lẩm bẩm, "Thắng bại đã phân, Diệp Nhiên đã chết!"

"Oanh!"

Một tiếng điếc tai nhức óc tiếng oanh minh vang lên, tiếp theo đó là từng đạo mạnh khí lăng tuôn ra.

Triệu Vân Thiên trong phòng gia cụ chờ những vật khác, toàn bộ võ vụn, Vương Tư Viễn thân hình lay động. Nếu hần kiệt lực không chế được thân thể mình, chỉ sợ hần sớm đã thành bay ra ngoài.

"Thật là mạnh mẽ, không hổ là Biểu ca, quả nhiên thật lợi hại!" Vương Tư Viễn đứng Triệu Vân Thiên sợ hãi lại mạnh hơn một phần, bất quá, Triệu Vân Thiên mạnh mẽ như vậy, đối với hần cũng có lớn lao chỗ tốt.

Vương Tư Viễn tại vừa yêu vừa hận tâm tình trong quần quýt về, chợt nghe Diệp Nhiên thanh âm, "Cáo từ, qua chút thời gian, ta tự tất nhiên sẽ tới tìm người đoạn."

"Chuyện gì xảy ra? Diệp Nhiên dĩ nhiên tránh thoát một kích này?" Vương Tư rộng lớn hải, Diệp Nhiên lại có thể tránh thoát một kích này, khó tránh cũng quá không thể tưởng tượng nổi ah?

"Răng rắc răng rắc!"

Từng đợt võ vụn chi thanh truyền đến, cả gian phòng "Oanh" một tiếng dĩ nhiên trực tiếp tan sập xuống.

Vương Tư Viễn thân hình trong nháy mắt lui về phía sau, né tránh đến, mà Triệu Vân Thiên còn lại là bị bao phủ ở trong đó, về phần Diệp Nhiên, sớm đã thành tiêu thất vô tung vô ảnh.

"Biểu ca! Biểu ca, người ở đâu? Người không sao chứ?" Vương Tư Viễn đối về phé tích hô to.

"Ầm ầm."

Loạn thạch ở giữa, đột nhiên toát ra 1 cái trên thân xích * trần trụi nam tử, người nọ đúng là Triệu Vân Thiên.

Triệu Vân Thiên nhìn đã rồi trở thành phé tích một mảnh gian phòng, sắc mặt có vẻ có chút âm trầm.

"Tiểu tử này lại có thể tiếp được ta đây thiên khung chỉ! Điều này sao có thể!"

Triệu Vân thiên tâm đáy đột nhiên hiện ra một cỗ phần uất chí ý, bản thân tự hào nhất lá bài tẩy lại bị 1 cái Thối Thể cảnh 9 tầng tu sĩ cho tiếp được, vậy làm sao có thể Triệu Vân Thiên dễ chịu.

Nếu như Diệp Nhiên tu vi so với hần cao, vậy hần còn có thể tiếp thu, thế nhưng Diệp Nhiên tu vi chính lại so với hần thấp 3 cái giai đoạn, hơn nữa còn là đại cảnh giới.

Loại này vốn có thể tiện tay giết chết cận, dĩ nhiên trở nên lợi hại như vậy?

Nếu để cho hần đột phá đến Khoách mạch cảnh, bản thân chẳng phải là nguy hiểm?

Nghĩ tới đây, Triệu Vân Thiên nhin không được có chút bối rối, chiếu Diệp Nhiên theo như lời, mình không phải là lập tức sẽ lọt vào Diệp Nhiên trả thù?

Đáng chết!

Để cho Triệu Vân Thiên nghĩ buồn bực chính xác, mình bây giờ lại không thể đưa hần cho đánh chết, chỉ có thể mặc cho hần phát triển, sau đó uy hiếp bản thân.

Thời gian một tháng, mình có thể tùy tiện giết rác rưởi, bây giờ lại trở thành có thể uy hiếp bản thân sinh mệnh tồn tại, thật là làm cho người thôn thức cảm khái.

Không được, phải áp dụng hành động, đối phó Diệp Nhiên!

Lăng Hàn hội!

Nghĩ tới đây, Triệu Vân thiên tâm đáy bất an hơi chút giảm thiểu vài phần, chỉ cần mình chính xác Lăng Hàn sẽ trở thành viên, là có thể bị Lăng Hàn hội che chở, như vậy Diệp Nhiên dám ra tay với tự mình sao? Nếu là ra tay với tự mình mà nói, hần đem sẽ gặp phải Lăng Hàn hội toàn diện truy nã!

Hừ hừ, Diệp Nhiên, sự tình không có người nghĩ đơn giản như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Chuẩn bị Khoách mạch

"Thương khung chỉ thật đúng là bất phàm!"

Đi ờ trở lại trên đường, Diệp Nhiên nhìn mình hơi đỏ lên nắm tay, nhin không được cảm khái một câu, "Bản thân 10 lần sức bật lượng, dĩ nhiên chỉ cùng Triệu Vân trời giáng cái bình thủ, Triệu Vân Thiên vẫn còn có chút chân tài thật học."

"Bất quá, nếu là ta thành công tiến nhập Khoách mạch cảnh, hành hạ đến chết hẳn quả thực chính là dễ như trở bàn tay!" Diệp Nhiên tiếp theo lại tự lắm bầm, "Bản thân tu vi so với hẳn chỗ thấp không ít, bình thủ cũng là tình trạng đương nhiên."

"Hiện tại chỉ cần ta đệ trình nhiệm vụ, học viện điểm cống hiến tới tay, là có thể thu hoạch kia Khoách mạch phương pháp."

"Ta rốt cục có thể bước vào Khoách mạch cảnh, Thối Thế cảnh ta đã áp chế đủ lâu."

Trong khoảng thời gian này tu vi áp chế, khiến Diệp Nhiên cảm thấy rất chính xác tổn sức, trong cơ thể mình tích góp từng tí một gắng sức lượng đã muốn vượt qua giới hạn điểm, khác tu sĩ trong mắt khó có thể đột phá Khoách mạch cảnh trở ngại, tại Diệp Nhiên trước mặt giống như là 1 tầng cửa sổ giấy như yếu đuối, căn bản không cần tiêu hao nhiều ít tinh lực liền có thể thành công trở thành một danh Khoách mạch cảnh tu sĩ.

"Đạt được Khoách mạch phương pháp, tiến nhập Khoách mạch cảnh, ta tu vi rất nhanh là có thể đuổi kịp Triệu Vân Thiên, cho đến lúc này, hẳn quả thực chính là chịu không nổi một kích!"

Quẹo qua 1 cái chỗ rẽ, Diệp Nhiên đi tới Giang Thiên gian phòng, hần đẩy cửa ra trực tiếp đi vào.

"Diệp Nhiên! Người trở về" nhìn thấy Diệp Nhiên trở về, Tuân Dong Nguyệt lập tức lên tiếng lo lắng nhìn hần, Giang Thiên hiện tại thật là càng ngày càng suy yếu, phảng phất tùy thời tùy khắc cũng có thể đi đòi nhà ma.

Thật không có thể mạng xuông.

"Đan dược thế nào" Tuân Dong Nguyệt lau khô sạch khóe mắt giọt nước mắt, sau đó yếu yếu nhìn Diệp Nhiên hỏi.

"Đan dược tới tay!" Diệp Nhiên vội vàng đi tới Giang Thiên bên cạnh, tỉ mỉ kiểm tra Giang Thiên thân thể.

"Tới tay?" Tuân Dong Nguyệt hơi sững sờ, ta không nghe lầm chứ?

"Thật tới tay?" Tuân Dong Nguyệt hồ nghi nhìn Diệp Nhiên, tuy rằng biết rõ Diệp Nhiên không phải là ưa thích mở loại này cấp thấp vui đùa người, thế nhưng sự quan trọng đại, nàng phải hỏi lần nữa.

"Người xem" Diệp Nhiên móc ra 1 cái bạch sắc bình sứ, sau đó vệt ra nắp bình, trong nháy mắt một cỗ mùi thuốc nồng nặc vị bay ra, "Đây là ta từ Tuân Dong Nguyệt trong tay giành được."

Nghe thấy được cái này cỗ mùi thuốc nồng nặc, Tuân Dong Nguyệt Tâm trong treo tâm lập tức rơi xuông, đây là Tứ phẩm chữa thương đan dược không thể nghi ngờ.

Sau đó nàng nghe được Diệp sau đó mặt mà nói, trong nháy mắt liền ngốc tại chỗ, "Từ từ Triệu Vân Thiên trong tay đoạt lấy đến?"

Triệu Vân Thiên lợi hại không cần nhiều lời, thế nhưng Diệp Nhiên tu vi bất quá là Thối Thế cảnh 9 tầng, đây rốt cuộc là làm sao làm được?

Diệp Nhiên không có giải thích, Tuân Dong Nguyệt hiện tại cũng vô tâm Tư đi hỏi.

Đem đan dược cho Giang Thiên dùng hạ, chỉ là qua chỉ chớp lát, Giang Thiên trên mặt hiện ra lướt một cái đỏ ửng, tiếp theo hần đó là mở hai mắt ra.

"Diệp Nhiên?" Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên, sau đó kinh ngạc phát hiện mình thân thể lại đang cấp tốc khôi phục, hần lập tức liền minh bạch sự tình trước nên phải hậu quả, "Tứ phẩm chữa thương đan?"

"Không sai." Diệp Nhiên gật đầu, thầm nghĩ trong lòng, cái này Tứ phẩm đan dược được lực quả nhiên phi phàm, đã vậy còn quá nhanh chóng để Giang

Thiên tinh khí thần thượng 1 cái bậc thang.

"Người là từ đâu được đến?" Giang Thiên nhìn không được hỏi, Diệp Nhiên tiểu tử này nào có Linh Tinh đi mua cái này Tứ phẩm chữa thương đan.

"Triệu Vân Thiên trong tay được đến." Diệp Nhiên không có che giấu, mà là như thực chất nói.

"Triệu Vân Thiên? !" Giang Thiên vẻ mặt khiếp sợ nhìn Diệp Nhiên, có chút khó có thể tin, "Đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Diệp Nhiên đem tất cả mọi chuyện còn nguyên nói cho Giang Thiên.

Làm Giang Thiên cùng Tuấn Dong Nguyệt nghe được Diệp Nhiên dĩ nhiên phiền Triệu Vân Thiên một bạt tai lúc, miệng Trương đến độ có thể cho tiếp theo miếng trứng gà.

"Sau đó thì sao?"

"Về sau ta và hắn quyết đấu nhất chiêu, song phương đánh thành 1 cái bình thủ." Diệp Nhiên bình tĩnh nói.

"Bình thủ?" Giang Thiên cùng Tuấn Dong Nguyệt hai người liếc nhau, bọn họ đều từ đối phương trong ánh mắt nhìn ra khiếp sợ

Thối Thế cảnh 9 tầng cùng Khoách mạch cảnh 3 tầng tu sĩ chiến thành bình thủ?

Hơn nữa còn là Triệu Vân Thiên loại này nhân tài kiệt xuất như tồn tại.

Diệp Nhiên thật là yêu nghiệt như tồn tại!

"Bất quá, thật muốn chính xác đại chiến mà nói, ai thắng ai thua còn không xác định đây." Diệp Nhiên nói, sau đó dưới đáy lòng thêm một câu, đương nhiên là tại không dùng tới huyết mạch chỉ lực cơ sở thượng.

"Đó cũng là yêu nghiệt a!" Giang Thiên nhìn không được vừa cười vừa nói, "Người bây giờ trở về, điểm cống hiến chắc là đủ ah?"

"Không sai," Diệp Nhiên gật đầu người, sau đó lại phi thường hồ thẹn nói, "Xin lỗi, đều là bởi vì chuyện của ta, mới hại người biến thành hiện tại bộ dáng này."

"Khác." Giang Thiên chăm chú nhìn Diệp Nhiên nói, "Người nếu như thật nghĩ hồ thẹn mà nói, như vậy thì nhanh lên một chút đột phá đến Khoách mạch cảnh, tìm Bằng Huy Vũ còn có Triệu Vân Thiên, hảo hảo giáo huấn một phen, cho ta ra nhất khẩu ác khí ah."

"Đây là tự nhiên!" Diệp Nhiên chăm chú nắm tay, hai người bọn họ cũng dám đứng bằng hữu mình hạ độc thủ, vậy cũng chớ trách hắn thủ đoạn độc ác!

"Trở lại chuyện chính." Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên nói, "Hiện tại việc cấp bách còn là nhanh lên thu được cái này Khoách mạch phương pháp, tiến hành Khoách mạch ah, nơi này có Tuấn Dong Nguyệt chiếu cố ta, không có việc gì."

"Đúng vậy, Diệp Nhiên, người đi trước tiến hành Khoách mạch ah." Tuấn Dong Nguyệt gật đầu.

"Kia vậy được rồi." Diệp Nhiên cũng là đứng Khoách mạch cảnh thêm nhỏ dãi đã lâu, hắn liếc mắt nhìn bên ngoài bóng đêm, sau đó đổi về Tuấn Dong Nguyệt nói, "Có chuyện gì bất người gọi ta."

"Tốt."

Diệp Nhiên không ở số nhiều làm dừng, hắn lập tức đi trước nhiệm vụ điện, đệ trình nhiệm vụ, điểm cống hiến tới tay, như vậy thì đi thu hoạch cái này Khoách mạch phương pháp.

Đi tới Tầng Thư Các, Diệp Nhiên đi tới có dấu 5 bộ Khoách mạch phương pháp màn sáng trước.

Nhìn dao động đến 5 bộ Khoách mạch phương pháp, Diệp Nhiên lúc trước do dự hề quét là sạch, hắn lập tức làm ra tuyển chọn,

"Thiên thánh võ quốc 《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》."

"Trải qua di tích sự tình, ta hiện tại cuối cùng là lý giải đến thiên thánh võ quốc mạnh bao nhiêu, như vậy cái này Khoách mạch phương pháp chọn lọc tự nhiên 《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》!"

Lập tức tuyển chọn, khẩu trừ điểm cống hiến, một quả màu vàng nhật ngọc phiên xuất hiện ở Diệp Nhiên trong tay đầu.

"Phương diện này đó là 《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》 sao?"

Diệp Nhiên không có dừng lại lâu, lập tức trở về đến chỗ mình ở, ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, tinh tế vuốt phẳng cái này cái này miếng màu vàng nhật ngọc phiên.

Một lát nữa, hắn lập tức rót vào một đạo thần thức tiến nhập trong đó, bên trong 《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》 lập tức xuất hiện ở Diệp Nhiên đầu

óc ở giữa.

Diệp Nhiên chậm rãi hấp thu trong này tri thức, từng giọt từng giọt đi lý giải tiêu hóa, dù sao đây chính là liên quan đến đến Khoách mạch cảnh toàn bộ cảnh giới có hay không cường đại then chốt, Diệp Nhiên không cho phép bản thân có nửa điểm sai lầm.

Nửa canh giờ trôi qua, Diệp Nhiên đột nhiên mở hai mắt ra, hân mang trên mặt thỏa mãn vui mừng đáng tươi cười, "Cái này 《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》 ta quả nhiên không có chọn sai!"

"Thật không hổ là xuất từ thiên thánh vô quốc, quả nhiên đủ cường đại!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Linh pháp hạch tâm công dụng

Khoách mạch cảnh chính là tu sĩ mượn trong thiên địa Linh khí, sau đó dẫn vào trong cơ thể, giúp đỡ mình mở thác bước phát triển mới kinh mạch đến.

Khoách mạch cảnh cộng phân 9 tầng, mỗi một tầng đều có thể đủ khai thác ra 9 điều mới kinh mạch đến, tổng cộng có thể khai thác ra 81 điều kinh mạch.

Mỗi khai thác ra một cái mới kinh mạch, tu sĩ tự thân lực lượng đều biết cường đại thượng một phần, toàn thân đều muốn phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa, các hạng thể năng đều muốn đạt được tăng trưởng.

Tại Khoách mạch phương pháp không có công bố trước, tất cả tu sĩ đều là dựa vào đến tiền nhân giáo dục, thậm chí dùng đan dược tiến hành Khoách mạch, từng tu sĩ khai thác đi ra mới kinh mạch toàn bộ đều giống nhau, pháp thiện khả trân.

Mà bây giờ còn lại là bất đồng, dùng cái này Khoách mạch phương pháp, tu sĩ khai thác kinh mạch còn lại là hệ thống biện pháp, thân thể cường độ có rõ rệt đề thăng, mang đến chỗ tốt nhiều đếm không xuể.

Không có tu luyện qua Khoách mạch phương pháp Khoách mạch cảnh tu sĩ chính xác vĩnh viễn không cách nào đuổi theo những thứ kia cái tu luyện qua Khoách mạch phương pháp tu sĩ sống lại đệ nhất độc sau.

《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》 Diệp Nhiên đã chín nhớ vào tâm, hiện tại chính là chuẩn bị tu luyện.

"Dựa theo công pháp thượng nói, bản thân chắc là muốn đem trong thiên địa Linh khí ngưng tụ vào trước ngực, sau đó sẽ ấn kia thuật như vậy, từng bước một tiến hành Khoách mạch."

Diệp Nhiên trong tay đầu thường thức đến cái này miếng màu vàng nhạt ngọc phiến, hân tì mĩ cắt tia Khoách mạch pháp quyết dạy đạo Khoách mạch bước, dù sao hân đây là lần đầu tiên tiến hành Khoách mạch, nhưng lại không có bất kỳ người nào chỉ điểm, cho nên Diệp Nhiên không cho tề đại sơ suất.

Hồi lâu sau, Diệp Nhiên đem bước chín nhớ vào tâm, hân thở ra một hơi dài, con ngươi hiện lên kiên định ánh mắt, "Bắt đầu Khoách mạch ah!"

Mà đang ở Diệp Nhiên nhắm hai mắt lại, dẫn đạo trong thiên địa Linh khí thời điểm, một đạo nhạt nhạt ánh sáng màu lam xuất hiện ở đây trong phòng.

Diệp Nhiên trong nháy mắt liền giựt mình tỉnh lại, "Thứ quý gì?"

Hân lập tức cúi đầu số một, phát hiện tán mát ra ánh sáng màu lam đồ vật không phải là khác, mà là hân từ di tích ở giữa mang về viên kia nghiền nát ngọc châu, chuẩn xác điểm chắc là gọi là "Linh pháp hạch tâm" đồ vật.

"Cái này Linh pháp hạch tâm chính xác tình huống gì?" Diệp Nhiên có chút không biết làm sao, thứ này có thể là Thánh Quân từ trên bầu trời thác xuống một ngôi sao luyện chế ra đến, tuy rằng thoát nhìn cực kỳ bất phàm, nhưng là chân chính công dụng Diệp Nhiên không thể nào biết được, hân dùng hết mọi biện pháp cũng không có tra xét ra Linh pháp hạch tâm nửa điểm huyền bí đến.

Nếu tại di tích ở giữa thấy qua kia phó bích họa, Diệp Nhiên cũng đảm bảo không được sẽ cho rằng kia chỉ là một quả phổ thông ngọc châu thôi.

Mấy ngày qua, Linh pháp hạch tâm một mực an tĩnh tại Diệp Nhiên trên người, không có nửa điểm dị động, duy biến hóa cũng chỉ chính xác kia cái này nội bộ thần bí dịch thể chậm rãi tăng trưởng, tại tối hôm nay rốt cục bão hòa.

"Chẳng lẽ là bởi vì cái này bảo hòa nguyên nhân mới sản sinh dị biến?" Diệp Nhiên nhìn cái này đối với mình không có nửa điểm uy hiếp hào quang, đáy lòng khẩn trương cùng bất an chậm rãi tiêu thất.

"Có thể đây rốt cuộc có gì hữu dụng đâu?"

Rất nhanh Diệp Nhiên liền biết cái này Linh pháp hạch tâm công dụng.

Kia phát ra hào quang hóa thành từng đạo hình giọt nước tế ty hướng phía Diệp Nhiên đầu chui vào.

"Đáng chết! Đây rốt cuộc là cái gì?" Diệp Nhiên hoảng hốt, nếu muốn ngăn cản, lại phát hiện căn bản liền không cách nào tiếp xúc được kia tế ty, chỉ có thể trơ mắt nhìn kia tiến nhập đầu mình bộ.

Kia tế ty đi tới Diệp Nhiên trong đầu, mà Diệp Nhiên trong đầu đột nhiên hiện ra mấy đoàn quang cầu.

"Quang cầu này chính xác?" Diệp Nhiên hơi sững sờ, cái này biên độ tràng cảnh trước đây thế nhưng chưa từng có xuất hiện qua.

Diệp Nhiên không chế được thần thức hơi cùng kia quang cầu vừa tiếp xúc, bên trong tin tức đã bị hấp biết được, "Cái này dĩ nhiên là ta tu luyện qua Linh kỹ."

Tổng cộng 7 8 đoàn quang cầu, mỗi một đoàn đều là Diệp Nhiên tu luyện qua Linh kỹ, bao quát đến hần tạm thời không thể tu luyện 《Lôi Long bí quyết》, cùng với vừa mới chín tắt 《vạn vật Khoách mạch bí quyết》.

Ngay Diệp Nhiên nghi hoặc tới, kia tế ty đổi về trong đó một đoàn quang cầu tiến lên, sau đó chậm rãi tiến nhập quang cầu nội bộ, cùng quang cầu hòa làm một thể.

Kia quang cầu trong nháy mắt gãy dựa kịch liệt rung động, tán ra chói mắt loá mắt hào quang.

Hồi lâu sau, kia rung động tiêu thất, chói mắt hào quang lui tán.

Diệp Nhiên có chút hơi giật mình nhìn tựa hồ phát sinh biến hóa gì quang cầu, hần mới vừa phóng xuất ra một đạo thần thức vượt qua đi, cả người lại bị chém đứt cùng ở đây liên tiếp.

"Vừa mới kia hình như là 《vạn vật Khoách mạch bí quyết》?" Tại nơi sao trong nháy mắt, Diệp Nhiên đạt được phát sinh dị biến quang đoàn chính xác kia một môn công pháp.

"Đến cùng phát sinh biến hóa gì?" Diệp Nhiên lập tức nhắm mắt lại, trong đầu hiện ra 《vạn vật Khoách mạch bí quyết》, sau đó hần bỗng nhiên mở mắt ra, bên trong đôi mắt đầy sắc vẻ hoảng sợ.

"Cái này 《vạn vật Khoách mạch bí quyết》 bị thay đổi qua!"

Diệp Nhiên trong đầu trí nhớ 《vạn vật Khoách mạch bí quyết》 cùng từ ngọc phiến trong thu được đến có điều xuất nhập, một vài chỗ bị cải biến qua.

Trong đó mấu chốt nhất chính xác!

Kia dĩ nhiên khai thác ra 90 điều kinh mạch đến!

Tại mỗi một tầng tiểu cảnh giới ở giữa, đều có thể nhiều khai thác ra một cái mới kinh mạch!

Xung là ắn mạch!

Mỗi một tầng tiểu cảnh giới đều là như vậy, cũng là có thể so người khác nhiều khai thác ra một cái mới kinh mạch —— ắn mạch đi ra, dù sao cũng phải có thể so người khác nhiều 9 điều kinh mạch, hầu như giống như là 1 cái tiểu cảnh giới khai thác ra kinh mạch số lượng.

"Gạt người ah?" Diệp Nhiên há miệng một cái, có chút không dám tin tưởng, cái này Khoách mạch cảnh tổng cộng có thể khai thác ra kinh mạch từ xưa đến nay đều là chỉ 81 điều, từ không có người nhiều một cái đi ra!

Nghĩ hồi lâu, Diệp Nhiên cũng đối với mình kiên định ngôn ngữ sản sinh một tia dao động, dù sao cái này Khoách mạch phương pháp trước đây còn chưa phải là nghe nói qua, mà bây giờ lại bạo lộ ra.

"Cái này Linh pháp hạch tâm tác dụng chẳng lẽ chính là chữa trị tiến giai Linh kỹ?" Diệp Nhiên nghĩ vậy Linh pháp hạch tâm tồn tại, đó là ở vào 1 cái Linh kỹ đều có chỗ thiếu hụt thời đại, thiên thánh võ quốc tập hợp mọi người hướng trí tuệ tu bỏ Linh kỹ chỗ thiếu hụt, sau đó mới có cái này Linh pháp hạch tâm.

"Nếu quả thật Như ta đoán nghĩ như vậy" Diệp Nhiên gian nan nuốt nước miếng một cái, "Như vậy ta hiện tại 《vạn vật Khoách mạch bí quyết》 chẳng phải là chính xác được chữa trị hoặc là tiến giai qua? Cũng liền ý nghĩa có thể tu luyện?"

"đồng dạng cũng ý nghĩa ta có thể khai thác đi ra kinh mạch so người khác nhiều hơn 9 điều?"

Mỗi một cái tiểu cảnh giới đều tăng một cái kinh mạch ý vị như thế nào?

Ý nghĩa Diệp Nhiên cùng cảnh giới trong vĩnh viễn áp chế người khác!

Ý nghĩa Diệp Nhiên lực lượng là người khác gấp mấy lần!

Ý nghĩa Diệp Nhiên có thể tại Khoách mạch cảnh hoành hành ngang ngược!

Vĩnh viễn không nên xem thường như thế mấy cái kinh mạch mang đến ảnh hưởng.

"Rốt cuộc muốn không muốn tu luyện đây?" Diệp Nhiên có chút do dự, dù sao cái này giống như là một bộ không biết công pháp, không có an toàn bảo đảm, ai cũng vô pháp dự liệu được có chút gì tai họa ngầm giấu phải.

Trầm ngâm hồi lâu, Diệp Nhiên mặt như ra vẻ kiên định, "Làm!"

Nếu là thật thành công mà nói, như vậy kế tiếp chỗ tốt sẽ bất luận thật lớn, chỉ cần cùng đội Linh pháp hạch tâm nội bộ dịch thể tràn ngập, như vậy thì có thể tiếp tục cho khác Linh kỹ chữa trị hoặc là tiến giai.

Thất bại mà nói, như vậy thì bắt đầu lại trở lại, Diệp Nhiên thua được!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Khoách mạch cảnh 2 tầng Đỉnh phong

Hạ quyết tâm, Diệp Nhiên thu liễm tâm thần, sau đó từ trữ vật phù nội lấy ra 3 miếng Khoách mạch đan.

Cái này chính là học viện khảo hạch lúc, Diệp Nhiên thu được đệ nhất danh thưởng cho.

Hiện tại Diệp Nhiên muốn mượn giúp đan dược này đã trong cơ thể Long Linh Khoách mạch dịch, nhất cử tiến nhập Khoách mạch cảnh 2 tầng!

Lần nữa ôn tập một phen thay đổi qua 《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》, Diệp Nhiên hít một hơi thật sâu, sau đó khép lại hai mắt, trong thiên địa Linh khí không ngừng hội tụ tại Diệp Nhiên trước ngực.

Dựa theo 《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》 yêu cầu làm, chờ Linh khí hội tụ tới trình độ nhất định, liền từ Diệp Nhiên bàn tay tiến nhập trong cơ thể.

"Bắt đầu!"

Diệp Nhiên trên mặt hiện ra vẻ ngưng trọng, hần cẩn thận khống chế được Linh khí đối với mình thân thể tiến hành khai thác.

Toàn tâm như đau đớn khiến Diệp Nhiên tuần tú khuôn mặt vặn vẹo cùng một chỗ, mồ hôi hột trực tiếp từ hần trên trán chảy xuống.

"Ách a a a!"

Diệp Nhiên cắn răng liều mạng kiên trì, hần biết chỉ phải kiên trì qua cái này một hồi, phía sau liền dễ dàng nhiều.

Thời gian từ từ trôi qua, Diệp Nhiên sắc mặt trở nên ửng hồng, ướt đầm mồ hôi hần y phục, sau đó sắc mặt hần trong nháy mắt biến đổi, nhũ mào rớt cục buông ra.

"Rốt cục khai thác ra điều thứ 1 kinh mạch!"

Cái này như trước ý nghĩa Diệp Nhiên thành công trở thành một danh Khoách mạch cảnh tu sĩ.

Cảm thụ được trong cơ thể xuất hiện một cái mới kinh mạch, Diệp Nhiên nhin không được có chút kích động, mấy ngày này áp chế rốt cục có thể thả ra.

Khai thác ra điều thứ 1 kinh mạch Diệp Nhiên không có nhiều khắc chế, lập tức tuyển chọn tiếp tục khai thác, một ngày trước thời gian áp chế dường như hồng thủy phun trào, thể không thể đỡ.

Điều thứ 2!

Điều thứ 3!

Điều thứ 4!

Điều thứ chín!

Trong nháy mắt ước chừng khai thác đến 9 điều mới vừa rồi dừng lại!

Người khác khai thác kinh mạch đều là từng bước một chậm rãi, rất sợ xuất hiện bất kỳ sai lầm, thế nhưng do dự Diệp Nhiên áp chế quá mức khổ cực, cho nên mới xuất hiện loại cục diện này. (tàu chương do 77nt. Com đổi mới)

"Ẩn mạch! Mở cho ta thác!"

Diệp Nhiên găm lên giận dữ, bắt đầu luyện hóa chứa đựng khi hân huyết nhục ở giữa Long Linh Khoách mạch dịch.

"Ách" lực lượng cường đại dường như sóng lớn tại Diệp Nhiên trong cơ thể tứ ngược.

Thiếu chút nữa tan vỡ Diệp Nhiên lập tức ổn định tâm thần, hân tiếp theo cỗ lực lượng này nếu muốn khai thác ra điều thứ 1 ẩn mạch đến.

"Phá cho ta!"

Một tiếng toái xác thanh âm vang lên, Diệp Nhiên thành công khai thác ra tìm người thường không thể khai thác đi ra ẩn mạch!

Điều thứ 1 ẩn mạch xuất hiện!

Diệp Nhiên hiện tại tu vi chính là Khoách mạch cảnh 1 tầng Đỉnh phong!

"Tiếp tục!"

Long Linh Khoách mạch dịch cũng không thiếu, Diệp Nhiên tin tưởng hoàn toàn luyện hóa cũng đủ đột phá đến Khoách mạch cảnh 2 tầng.

"Luyện hóa!"

Diệp Nhiên lập tức đối về Long Linh Khoách mạch dịch luyện hóa, hân đồ như máu da tản ra traten sương mù, tản ra quý dị hào quang.

"Thứ 10 điều kinh mạch! Mở cho ta thác."

Diệp Nhiên cắn chặt hàm răng, trên người hiện ra tinh mịn mồ hôi hột trong nháy mắt hóa thành sương mù bốc hơi lên tiêu thất.

"Thành công!"

Thứ 10 điều kinh mạch xuất hiện, Diệp Nhiên bây giờ là Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ, toàn thân tràn đầy vô cùng vô tận lực lượng, tựa hồ tùy ý một quyền đều có thể đủ đục lỗ cao sơn, chặt đứt nước chảy.

"Triệu Vân Thiên, hiện tại ta, dễ dàng liền có thể đem ngươi đánh bại!"

Diệp Nhiên mở mắt ra, trong mắt tràn đầy sát ý, lúc này hân, tia không sợ hãi chút nào Triệu Vân Thiên, hân tin tưởng mình có thể tại trong vòng mười chiêu đưa hân giải quyết, tính là hân lần nữa thi triển ra cái gọi là "Thiên khùng chi" hân cũng không sợ hãi.

"Còn có thể tiếp tục." Diệp Nhiên nhìn trước mặt 3 cái bạch sắc bình nhỏ, lập tức toàn bộ mở ra, 3 viên thuốc toàn bộ bị hân cho nuốt tiến trong bụng đi.

Cuồng bạo được lực trong nháy mắt tại Diệp Nhiên trong bụng bộc phát ra.

Diệp Nhiên kiệt lực không chế được đan được lực lượng, sau đó một bên điều khiển Long Linh Khoách mạch dịch còn thừa lực lượng, một bên điều khiển Khoách mạch đan lực lượng, tiếp tục khai thác đến kinh mạch.

Thứ 10 điều!

Thứ 11 điều!

Bằng vào cái này cỗ lực lượng cường đại Diệp Nhiên thẳng đến khai thác đi ra 18 điều kinh mạch mới vừa rồi dừng lại.

"Khoách mạch cảnh 2 tầng Đỉnh phong chính thiếp sách!" Diệp Nhiên mở hai mắt ra, từ trên giường xuống tới, lúc này hân tinh khí thần rõ ràng có biến hóa, trên người da cũng khôi phục nguyên dạng, rốt cục không cần lo lắng đem người dọa cho đến.

"Đáng tiếc, không có thể khai thác ra điều thứ 2 ẩn mạch đến" Diệp Nhiên hơi cảm thấy tiếc nuối, nếu là khai thác đi ra ẩn mạch, bản thân thể tất yếu mạnh hơn một tầng lầu.

Bất quá không quan hệ, bây giờ có thể đủ đạt được Khoách mạch cảnh 2 tầng Đỉnh phong cũng là khiến Diệp Nhiên rất thỏa mãn, bản thân cự ly kia Triệu Vân Thiên bất quá là cách một con đường thôi.

"Triệu Vân Thiên, ta nói rồi ta sẽ rất nhanh thì tới tìm ngươi hừ hừ."

Trong cơ thể Long Linh Khoách mạch dịch lực lượng còn đang tư dưỡng Diệp Nhiên huyết nhục gân cốt, khiến hân thân thể trở nên cường đại hơn.

Diệp Nhiên thần sắc khẽ động, hân lập tức ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, trên thân thể hiện ra từng đạo Lôi quang.

Từ Lôi Thối Thể!

"Đã lâu không có cảm thụ qua loại này bị lôi điện kích thích cảm giác." Diệp Nhiên sáng khoái rên rỉ đi ra, trước khi hân còn đứng cái này Từ Lôi Thối Thể có chút sợ hãi, thế nhưng một lúc sau, chậm rãi chịu đựng ở, liền sẽ cảm thấy trong đó có đặc biệt tư vị, khiến hân muốn ngừng mà không được.

Mượn Từ Lôi lực lượng, Diệp Nhiên rất nhanh đó là hoàn thành một bước cuối cùng, đem cảnh giới cho vững chắc xuống tới.

Bỗng dưng, Diệp Nhiên cảm thụ được trong cơ thể mình Lôi Đỉnh huyết mạch có một tia khẽ động, sau đó hân cảm thụ được một loại đã lâu lực lượng ba động.

"Huyết mạch chi môn!" Diệp Nhiên cả kinh, đây chính là huyết mạch chi môn truyền lại đến lực lượng.

Mỗi một vị tu sĩ đang đột phá 1 cái đại cảnh giới thời điểm, đều có tỷ lệ tiến nhập huyết mạch chi môn, tìm kiếm thuộc về mình huyết mạch chi lực.

Mà Diệp Nhiên chính xác 1 cái khác người, hân chỉ là tại Thối Thể cảnh thời điểm liền tiến nhập qua 2 lần huyết mạch chi môn.

Lần đầu tiên hân kích hoạt chính xác Nhị trọng nham thạch huyết mạch, mà lần thứ hai chính là hiện nay Lôi Đỉnh huyết mạch.

Hiện nay đột phá đến Khoách mạch cảnh, huyết mạch chi môn lần thứ hai xuất hiện.

"Có hay không muốn đi vào huyết mạch chi môn đây?" Diệp Nhiên không khỏi có chút do dự, bá đạo Lôi Đỉnh huyết mạch tuyệt đối không cho phép đạo thứ 2 huyết mạch chi lực vào ở trong cơ thể hân.

Nếu là mạnh mẽ mà nói, sợ rằng bản thân sẽ bị Lôi Đỉnh huyết mạch cho gạt bỏ rơi ah?

Tựa hồ là đọc lên Diệp Nhiên ý nghĩ trong lòng, kia Lôi Đỉnh huyết mạch dĩ nhiên trực tiếp phát ra một chút ý niệm, biểu hiện kỳ tán thành Diệp Nhiên nghĩ cách.

Diệp Nhiên hơi sững sờ, sau đó khoe miệng hiện ra lút một cái nghiền ngẫm đáng tươi cười đến, "Chỉ cần ngươi ngoan ngoãn nghe ta bài bố, cho ta công hiến ta sẽ không tiến nhập cái này huyết mạch chi môn."

Kia Lôi Đỉnh huyết mạch trả lời, dùng chính xác đơn giản nhất trực tiếp nhất trả lời.

Một đạo thanh sắc Lôi Điện đem Diệp Nhiên Lôi cái bên ngoài tiêu trong mềm.

Không có cửa đâu!

"Có có chút ý tứ." Diệp Nhiên khoe miệng cả người khỏi đen bốc lên, khoe miệng cong lên lút một cái nguyên nhân phần nộ mà sản sinh đáng tươi cười, "Ta hôm nay còn sẽ không Như ngươi mong muốn!"

Diệp Nhiên yên lặng quyết tâm Thần, quen việc dễ làm cùng huyết mạch chi môn câu thông đến.

Trong nháy mắt hân đó là đi tới phía sau cửa có Nhất trọng huyết mạch chi lực huyết mạch chi môn trước mặt.

"Mở cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Khoách mạch cảnh 2 tầng Đỉnh phong

Hạ quyết tâm, Diệp Nhiên thu liễm tâm thần, sau đó từ từ vật phù nội lấy ra 3 miếng Khoách mạch đan.

Cái này chính là học viện khảo hạch lúc, Diệp Nhiên thu được đệ nhất danh thưởng cho.

Hiện tại Diệp Nhiên muốn mượn giúp đan dược này đã trong cơ thể Long Linh Khoách mạch dịch, nhất cử tiến nhập Khoách mạch cảnh 2 tầng!

Lần nữa ôn tập một phen thay đổi qua 《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》, Diệp Nhiên hít một hơi thật sâu, sau đó khép lại hai mắt, trong thiên địa Linh khí không ngừng hội tụ tại Diệp Nhiên trước ngực.

Dựa theo 《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》 yêu cầu làm, chờ Linh khí hội tụ tới trình độ nhất định, liền từ Diệp Nhiên bàn tay tiến nhập trong cơ thể.

"Bắt đầu!"

Diệp Nhiên trên mặt hiện ra vẻ ngưng trọng, hần cẩn thận không chế được Linh khí đối với mình thân thể tiến hành khai thác.

Toàn tâm như đau đớn khiến Diệp Nhiên tuân thủ khuôn mặt vận vẹo cùng một chỗ, mồ hôi hột trực tiếp từ hần trên trán chảy xuống.

"Ách a a a!"

Diệp Nhiên cắn răng liều mạng kiên trì, hần biết chỉ phải kiên trì qua cái này một hồi, phía sau liền dễ dàng nhiều.

Thời gian từ từ trôi qua, Diệp Nhiên sắc mặt trở nên ửng hồng, ướt đẫm mồ hôi hần y phục, sau đó sắc mặt hần trong nháy mắt biến đổi, nhũn mỳ rốt cục bùng ra.

"Rốt cục khai thác ra điều thứ 1 kinh mạch!"

Cái này như trước ý nghĩa Diệp Nhiên thành công trở thành một danh Khoách mạch cảnh tu sĩ.

Cảm thụ được trong cơ thể xuất hiện một cái mới kinh mạch, Diệp Nhiên nhin không được có chút kích động, mấy ngày này áp chế rốt cục có thể thả ra.

Khai thác ra điều thứ 1 kinh mạch Diệp Nhiên không có nhiều khác chế, lập tức tuyển chọn tiếp tục khai thác, một ngày trước thời gian áp chế dường như hồng thủy phun trào, thể không thể đỡ.

Điều thứ 2!

Điều thứ 3!

Điều thứ 4!

Điều thứ chín!

Trong nháy mắt ước chừng khai thác đến 9 điều mới vừa rồi dừng lại!

Người khác khai thác kinh mạch đều là từng bước một chậm rãi, rất sợ xuất hiện bất kỳ sai lầm, thế nhưng do dự Diệp Nhiên áp chế quá mức khổ cực, cho nên mới xuất hiện loại cục diện này. (tấu chương do 77nt. Com đổi mới)

"Ăn mạch! Mở cho ta thác!"

Diệp Nhiên gằm lên giận dữ, bắt đầu luyện hóa chứa đựng khi hần huyết nhục ở giữa Long Linh Khoách mạch dịch.

"Ách" lực lượng cường đại dường như sóng lớn tại Diệp Nhiên trong cơ thể tứ ngược.

Thiếu chút nữa tan vỡ Diệp Nhiên lập tức ổn định tâm thần, hần tiếp theo cỗ lực lượng này nếu muốn khai thác ra điều thứ 1 ăn mạch đến.

"Phá cho ta!"

Một tiếng toái xác thanh âm vang lên, Diệp Nhiên thành công khai thác ra tìm người thường không thể khai thác đi ra ăn mạch!

Điều thứ 1 ăn mạch xuất hiện!

Diệp Nhiên hiện tại tu vi chính là Khoách mạch cảnh 1 tầng Đỉnh phong!

"Tiếp tục!"

Long Linh Khoách mạch dịch cũng không thiếu, Diệp Nhiên tin tưởng hoàn toàn luyện hóa cũng đủ đột phá đến Khoách mạch cảnh 2 tầng.

"Luyện hóa!"

Diệp Nhiên lập tức đổi về Long Linh Khoách mạch dịch luyện hóa, hắc đỏ như máu da tản ra trận trận sương mù, tản ra quỹ dị hào quang.

"Thứ 10 điều kinh mạch! Mở cho ta thác."

Diệp Nhiên cắn chặt hàm răng, trên người hiện ra tinh mịn mồ hôi hột trong nháy mắt hóa thành sương mù bốc hơi lên tiêu thất.

"Thành công!"

Thứ 10 điều kinh mạch xuất hiện, Diệp Nhiên bây giờ là Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ, toàn thân tràn đầy vô cùng vô tận lực lượng, tựa hồ tùy ý một quyền đều có thể đủ đục lỗ cao sơn, chặt đứt nước chảy.

"Triệu Vân Thiên, hiện tại ta, dễ dàng liền có thể đem ngươi đánh bại!"

Diệp Nhiên mở mắt ra, trong mắt tràn đầy sát ý, lúc này hắc, tia không sợ hãi chút nào Triệu Vân Thiên, hắc tin tưởng mình có thể tại trong vòng mười chiêu đưa hắc giải quyết, tính là hắc lần nữa thi triển ra cái gọi là "Thiên khung chỉ" hắc cũng không sợ hãi.

"Còn có thể tiếp tục." Diệp Nhiên nhìn trước mặt 3 cái bạch sắc bình nhỏ, lập tức toàn bộ mở ra, 3 viên thuốc toàn bộ bị hắc cho nuốt tiến trong bụng đi.

Cuồng bạo được lực trong nháy mắt tại Diệp Nhiên trong bụng bộc phát ra.

Diệp Nhiên kiệt lực không chế được đan được lực lượng, sau đó một bên điều khiển Long Linh Khoách mạch dịch còn thừa lực lượng, một bên điều khiển Khoách mạch đan lực lượng, tiếp tục khai thác đến kinh mạch.

Thứ 10 điều!

Thứ 11 điều!

Bằng vào cái này cỗ lực lượng cường đại Diệp Nhiên thẳng đến khai thác đi ra 18 điều kinh mạch mới vừa rồi dừng lại.

"Khoách mạch cảnh 2 tầng Đình phong chính thiếp sách!" Diệp Nhiên mở hai mắt ra, từ trên giường xuống tới, lúc này hắc tinh khí thần rõ ràng có biến hóa, trên người da cũng khôi phục nguyên dạng, rốt cục không cần lo lắng đem người dọa cho đến.

"Đáng tiếc, không có thể khai thác ra điều thứ 2 ẩn mạch đến" Diệp Nhiên hơi cảm thấy tiếc nuối, nếu là khai thác đi ra ẩn mạch, bản thân thể tất yếu mạnh hơn một tầng lâu.

Bất quá không quan hệ, bây giờ có thể đủ đạt được Khoách mạch cảnh 2 tầng Đình phong cũng là khiến Diệp Nhiên rất thỏa mãn, bản thân cự ly kia Triệu Vân Thiên bất quá là cách một con đường thôi.

"Triệu Vân Thiên, ta nói rồi ta sẽ rất nhanh thì tới tìm ngươi hừ hừ."

Trong cơ thể Long Linh Khoách mạch dịch lực lượng còn đang tư dưỡng Diệp Nhiên huyết nhục gân cốt, khiến hắc thân thể trở nên cường đại hơn.

Diệp Nhiên thần sắc khê động, hắc lập tức ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, trên thân thể hiện ra từng đạo Lôi quang.

Từ Lôi Thối Thể!

"Đã lâu không có cảm thụ qua loại này bị lôi điện kích thích cảm giác." Diệp Nhiên sáng khoái rên rỉ đi ra, trước khi hắc còn đứng cái này Từ Lôi Thối Thể có chút sợ hãi, thế nhưng một lúc sau, chậm rãi chịu đựng ở, liền sẽ cảm thấy trong đó có đặc biệt tư vị, khiến hắc muốn ngừng mà không được.

Mượn Từ Lôi lực lượng, Diệp Nhiên rất nhanh đó là hoàn thành một bước cuối cùng, đem cảnh giới cho vững chắc xuống tới.

Bổ sung, Diệp Nhiên cảm thụ được trong cơ thể mình Lôi Đình huyết mạch có một tia khê động, sau đó hắc cảm thụ được một loại đã lâu lực lượng ba động.

"Huyết mạch chi môn!" Diệp Nhiên cả kinh, đây chính là huyết mạch chi môn truyền lại đến lực lượng.

Mỗi một vị tu sĩ đang đột phá 1 cái đại cảnh giới thời điểm, đều có tỷ lệ tiến nhập huyết mạch chi môn, tìm kiếm thuộc về mình huyết mạch chi lực.

Mà Diệp Nhiên chính xác 1 cái khác người, hắc chỉ là tại Thối Thể cảnh thời điểm liền tiến nhập qua 2 lần huyết mạch chi môn.

Lần đầu tiên hắc kích hoạt chính xác Nhị trọng nam thạch huyết mạch, mà lần thứ hai chính là hiện nay Lôi Đình huyết mạch.

Hiện nay đột phá đến Khoách mạch cảnh, huyết mạch chi môn lần thứ hai xuất hiện.

"Có hay không muốn đi vào huyết mạch chi môn đây?" Diệp Nhiên không khỏi có chút do dự, bá đạo Lôi Đình huyết mạch tuyệt đối không cho phép đạo thứ 2 huyết mạch chi lực vào ở trong cơ thể hắn.

Nếu là mạnh mẽ mà nói, sợ rằng bản thân sẽ bị Lôi Đình huyết mạch cho gạt bỏ rơi ah?

Tựa hồ là đọc lên Diệp Nhiên ý nghĩ trong lòng, kia Lôi Đình huyết mạch dĩ nhiên trực tiếp phát ra một chút ý niệm, biểu hiện kỳ tán thành Diệp Nhiên nghĩ cách.

Diệp Nhiên hơi sùng sờ, sau đó khóe miệng hiện ra lướt một cái nghiền ngẫm đáng tươi cười đến, "Chỉ cần ngươi ngoan ngoãn nghe ta bài bố, cho ta cống hiến ta sẽ không tiến nhập cái này huyết mạch chi môn."

Kia Lôi Đình huyết mạch trả lời, dùng chính xác đơn giản nhất trực tiếp nhất trả lời.

Một đạo thanh sắc Lôi Điện đem Diệp Nhiên Lôi cái bên ngoài tiêu trong mềm.

Không có cửa đâu!

"Có có chút ý tứ." Diệp Nhiên khóe miệng cả người khỏi đen bốc lên, khóe miệng cong lên lướt một cái nguyên nhân phần nộ mà sản sinh đáng tươi cười, "Ta hôm nay còn sẽ không Như ngươi mong muốn!"

Diệp Nhiên yên lặng quyết tâm Thần, quen việc dễ làm cùng huyết mạch chi môn câu thông đến.

Trong nháy mắt hắn đó là đi tới phía sau cửa có Nhất trọng huyết mạch chi lực huyết mạch chi môn trước mặt.

"Mô cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Huyết mạch chi môn

Nhẹ nhàng đem đẩy ra, Diệp Nhiên lần thứ hai đi tới nơi này cái thứ 1 trọng huyết mạch chi môn phía sau, cảm thụ được xung quanh nổi trời huyết mạch chi lực, Diệp Nhiên chỉ là hơi chút xem như vậy vài lần, liền vội vã đi tới đệ nhị trọng huyết mạch chi môn trước khi.

Đối với có Ngũ trọng Lôi Đình huyết mạch mà nói,... này Nhất trọng huyết mạch chi lực, hẳn thật đúng là nhìn không thuận mắt.

Tuy rằng dung hợp đạo thứ 2 huyết mạch chi lực xác suất nhỏ vô cùng, thế nhưng Diệp Nhiên cảm giác mình vẫn có cần phải ném thử một chút, vạn nhất thành công đây?

Cho dù là Tam trọng huyết mạch cũng tốt a, cái này cũng có thể cho Diệp Nhiên mạng đến rõ rệt đề thăng.

Nhị trọng huyết mạch cũng là bị Diệp Nhiên không nhìn thẳng, trong nháy mắt hắn đó là đi tới thứ 3 trọng huyết mạch chi môn trước [tổng võ hiệp] thờ Thần làm nhân duyên.

Không có áp lực chút nào đẩy ra huyết mạch chi môn, Diệp Nhiên tiến nhập trong đó, thứ 3 trọng huyết mạch chi môn sau huyết mạch chi lực lúc này mới coi như là không sai, Diệp Nhiên yểm đi dạo hồi lâu, sau đó tại rất nhiều huyết mạch chi lực ở giữa thấy một đạo "Bích thủy huyết mạch".

Đây coi như là một đạo tương đối nhu hòa huyết mạch, mặc dù nói không có đến năng lực công kích, thế nhưng kia có rất mạnh khép lại năng lực, có thể khôi phục nhanh chóng thương thế, nhưng lại có thể trị hết người khác.

Đương nhiên Diệp Nhiên tuyển chọn cái này huyết mạch nguyên nhân chủ yếu hay là bởi vì kia cũng sẽ không cùng Lôi Đình huyết mạch sản sinh cái gì quá lớn quá kích phản ứng.

"Tuyển chọn Tam trọng huyết mạch chi lực có thể hay không quá mức nhỏ yếu?" Diệp Nhiên không khỏi có chút do dự, dù sao hắn tự thân có Ngũ trọng huyết mạch, hiện tại muốn hắn tuyển chọn Tam trọng huyết mạch, thật sự là có chút khó có thể tiếp thu.

"Hay là trước đi ra sau huyết mạch chi môn tra xét một phen rồi hãy nói." Diệp Nhiên lập tức buông tha dung hợp cái này "Bích thủy huyết mạch" ý niệm.

"Tứ trọng huyết mạch chi môn!"

Cánh cửa này đối với Diệp Nhiên mà nói rất cực sản sinh một ít trở lực, bất quá cái này cũng không có thể đúng Diệp Nhiên tạo thành bất kỳ một tia phiền phức.

Tiến sau khi nhập môn, Diệp Nhiên nhìn nổi trôi huyết mạch chi lực, "Tiểu bá vương Đường Tuyên Bạch Hồ huyết mạch chính là ở chỗ này dung hợp sao?"

Rất nhanh Diệp Nhiên đó là tìm được Bạch Hồ huyết mạch, vừa tiếp xúc cái này Bạch Hồ huyết mạch, trong cơ thể hắn Lôi Đình huyết mạch lập tức bạo động, kiệt lực kháng cự Diệp Nhiên, không ngừng đối với hắn phát động mãnh liệt thể công, khiến Diệp Nhiên chưa từng có thể cùng cái này Bạch Hồ huyết mạch tiến hành câu thông.

"Thật là vô lý!" Diệp Nhiên cắn giận chửi bới một câu, xem ra cái này Tứ trọng huyết mạch hắn căn bản cũng không cần lo lắng, chỉ cần có Lôi Đình huyết mạch tại, hắn vĩnh viễn không cách nào tuyển chọn cái này cường đại đạo thứ 2 huyết mạch chi lực.

"Chẳng lẽ ta chỉ có thể tuyển chọn đến Tam trọng huyết mạch sao?" Diệp Nhiên hơi thở dài một hơi, cái này Tam trọng huyết mạch chi lực mặc dù nói chính xác rất tốt, thế nhưng từng trải làm khó Thủy, Diệp Nhiên trong lòng còn là mang theo một tia không cam lòng chi ý.

"Trước tạm thời gác lại một bên." Diệp Nhiên vầy vầy đầu, sau đó trở về Ngũ trọng huyết mạch chi môn trước mặt, ngày trước hắn chính là ở bên trong này dung hợp Lôi Đình huyết mạch, cũng bởi vì có hắn hiện tại thành tựu.

Kia không chỉ cho Diệp Nhiên mang đến mạnh sức chiến đấu sức bật, còn giúp giúp Diệp Nhiên cuộn cuộn không ngừng cô đọng thân thể, khiến thân thể hắn so người bình thường càng cường đại hơn.

Hôm nay, Diệp Nhiên có thể đi tới bước này, Lôi Đình huyết mạch công không thể không.

"Mở cho ta!"

Thứ 5 trọng huyết mạch chi môn áp lực rõ ràng cường đại rất nhiều, Diệp Nhiên cắn chặt răng, ra sức đem cho đẩy ra.

Khắc có rùm rã hoa văn huyết sắc đại môn chậm rãi bị mở ra đến, Diệp Nhiên thở hổn hển bước vào trong đó.

"Năm đó ta tiến nhập cái này Ngũ trọng huyết mạch chi lực thiếu chút nữa không kiệt lực mà chết, cả người chính xác trực tiếp té ngã trên đất, sau đó lần tiếp xúc cái này Lôi Đình huyết mạch, hiện tại ta lần thứ hai tiến nhập nơi đây, rốt cục trực đến thân thể tiến nhập."

Tưởng niệm lên chuyện cũ, Diệp Nhiên không khỏi một trận cảm khái thổn thức.

Năm đó hắn còn chưa khỏe tốt tra xét một phen liền gây ra cái này Lôi Đình huyết mạch, tiến nhập Lôi Điện không gian, hơn nữa thiếu chút nữa không có bị Lôi Đình huyết mạch giết chết, vạn hạnh là dựa vào đến trong cơ thể mình thụ, Diệp Nhiên không chỉ tránh được Nhất kiếp, còn mượn mình thụ đem Lôi Đình huyết mạch cho dung hợp.

Hôm nay, hắn lần nữa đến chỗ này, là chính là hảo hảo tra xét ở đây một phen, nhìn ở đây cái khác huyết mạch làm sao.

Diệp Nhiên cười ngửa xem hoa như tới tới lui lui dao động đến, bởi trong cơ thể có Lôi Đình huyết mạch, dẫn đến Diệp Nhiên không dám cùng cái này huyết mạch chi lực câu thông, chỉ dám hơi chút coi trọng như vậy liếc mắt sống lại để nhất độc sau.

"Ngũ trọng cuồng sư huyết mạch! Cũng không tệ lắm hình dạng "

"Ngũ trọng thâm uyên huyết mạch! Cảm giác không bằng Lôi Đình huyết mạch "

"Ngũ trọng thiên xuyên huyết mạch! Cảm giác còn không bằng thượng 1 cái "

Tổn hao không ít thời gian, Diệp Nhiên đem ở đây huyết mạch cho xem một lần, phát hiện tất cả huyết mạch chi lực cũng không bằng hắn bây giờ có được đến Lôi Đình huyết mạch.

"Cảm tình ta đây Lôi Đình huyết mạch chi lực, còn là Ngũ trọng huyết mạch chi môn ở giữa bá chủ a?"

Nghĩ tới đây, Diệp Nhiên trong lòng khó tránh khỏi có chút đắc ý.

Mà Diệp Nhiên trong cơ thể Lôi Đình huyết mạch tựa hồ là biết được nội tâm hắn nghĩ cách, trực tiếp là phóng xuất ra một đạo lôi điện đi ra, giống như một đạo rung động, không ngừng tại mảnh không gian này khoách tán.

"Đây là huyết lôi!" Diệp Nhiên vẻ mặt khiếp sợ, cái này dĩ nhiên là Lôi Đình huyết mạch ba loại lực lượng ở giữa cường đại nhất huyết sắc Lôi Điện!

Kia nhàn nhạt huyết quang nhìn như có một loại rực rỡ chi ý, giống như mỹ lệ báu vật, rung động tâm linh người.

Kia huyết sắc Lôi quang chậm rãi khuếch tán, chạm đến đến cái này huyết sắc Lôi quang huyết mạch toàn bộ đều là run lên, sau đó nhộn nhịp hạ xuống.

biểu hiện kỳ thần phục.

"Cái này đây cũng quá qua kiêu ngạo ah?" Diệp Nhiên kinh ngạc nhìn cái này thần phục hơn 30 đạo huyết mạch chi lực, cường đại Ngũ trọng huyết mạch chi lực dĩ nhiên toàn bộ tuyển chọn thần phục.

Chính xác Lôi Đình huyết mạch quá mạnh mẽ? Còn là chúng nó quá yếu?

Trong nháy mắt, Diệp Nhiên liền đối với nơi này huyết mạch chi lực mất đi hứng thú, mình cũng đã đạt được tốt nhất, như vậy cái khác không có bất kỳ giá trị gì đáng nói.

Hơi thở dài một hơi, Diệp Nhiên nhìn đạo kia không ngừng rung động huyết sắc đại môn.

"Đệ lục trọng' huyết mạch chi môn!"

"Bạch Thái đã từng nói phương diện này có thần bí 'Thiên Hồn huyết mạch', có thể tăng cường Nhân Thần thức, vẫn có thể không ngừng phát triển, thế nhưng đến nay mới thôi, trên đời cũng chỉ có Thánh Quân dung hợp qua Thương Hồn huyết mạch!"

"Nếu là ta có thể được đến Thương Hồn huyết mạch mà nói "

Diệp Nhiên không khỏi có chút ý động, như vậy bản thân sẽ sản sinh 1 cái thật lớn bay vọt, 《 Lôi Long bí quyết 》, đúng Lôi Đình huyết mạch điều khiển, còn có trọng yếu nhất!

Luyện đan!

Nếu thật có thể dung hợp Thương Hồn huyết mạch mà nói, Diệp Nhiên là có thể ném thử luyện đan, trở thành một danh Vạn người kính ngưỡng Luyện Đan Sư!

Thế nhưng đây hết thảy, đều thiết yếu muốn tại Diệp Nhiên thành công dung hợp Thiên Hồn huyết mạch sau khi khả năng thực hiện.

Thiên Hồn huyết mạch cũng không phải là dễ dàng như vậy có thể dung hợp, bằng không mà nói trên đời cũng không có khả năng chỉ Thánh Quân khả năng có cái này huyết mạch.

"Quản hân! Trước ném thử một chút có thể không thể vào đệ lục trọng' huyết mạch chi môn rồi hãy nói! Nếu là hợp với đệ lục trọng' huyết mạch chi môn đều không có biện pháp mở ra mà nói, hết thảy đều chính xác nói suông!"

Diệp Nhiên hít sâu một hơi, đối về kia đệ lục trọng' huyết mạch chi môn tiến lên.

"Mở cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Liên thủ

Diệp Nhiên bàn tay tại tiếp xúc được kia huyết mạch chi môn trong nháy mắt, liền cảm thụ được một cường đại lực phản chấn kéo tới.

Ngay sau đó, từng đạo đỏ như máu tế ty cuốn lấy Diệp Nhiên cánh tay, thật sâu rơi vào hân huyết nhục ở giữa.

"Có người nói cường đại huyết mạch chi môn có thể thôn phệ người huyết dịch đến bổ sung năng lượng, hiện tại xem ra dĩ nhiên là thật!"

Diệp Nhiên sắc mặt không khỏi biến đổi, hân đang cảm thụ được trong cơ thể mình huyết dịch trôi qua. Tốc độ càng lúc càng nhanh, muốn không bao lâu hân sẽ bị tươi sống cho thôn phệ.

"Không thể tiếp tục như vậy nữa." Diệp Nhiên hít sâu một hơi, sau đó điều động đến Lôi Đình huyết mạch lực lượng, cuộn cuộn không ngừng hội tụ, mà trong cơ thể hân còn lại là tại tích góp từng tí một gắng sức lượng.

Đợi được đạt cực hạn, Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, "Lôi đình vạn quân!"

Một quyền đột nhiên đánh ra, thẳng tắp đánh vào huyết mạch chi môn ngay chính giữa.

"Oanh!"

Kia huyết mạch chi môn tiếp thu Diệp Nhiên cái này mạnh một quyền, cũng chỉ là hơi hé một cái mảnh vá.

Mà kia huyết sắc hẹp dài như trước quần vòng quanh Diệp Nhiên cánh tay, cắn nuốt hần huyết mạch.

"Tiếp tục." Tuy rằng thi triển ra một chiêu này Diệp Nhiên phi thường uể oải, thế nhưng lúc này, không được phép hần nghỉ ngơi nửa phần, ngay sau đó hần lần thứ hai điều động đến trong cơ thể lực lượng.

"Lôi đình vạn quân!"

Một quyền lại là đánh ra, Lôi Đình huyết mạch cộng thêm 10 lần lực lượng bạo phát.

Huyết mạch hướng cửa mở ra trình độ càng thêm thành, Diệp Nhiên cảm giác được kia huyết sắc tế ty đối với mình thôn phệ năng lực cũng là giảm xuống không ít.

"Tiếp tục."

"Oanh vọt trước đừng nghĩ trốn!"

"Oanh!"

"Oanh!"

Không có chút nào nghỉ ngơi, Diệp Nhiên cuộn cuộn không ngừng điều động lực lượng, sau đó chém ra nắm tay.

Rốt cục, Hoàng Thiên không phụ khổ tâm nhân, huyết mạch chi môn rốt cục bị mở ra đến, Diệp Nhiên kéo uể oải thân thể tiến nhập trong đó.

"Phác thông."

Không kiên trì nổi Diệp Nhiên trực tiếp té xỉu ở Lục trọng huyết mạch chi môn ở giữa.

Lục trọng huyết mạch chi môn ở giữa huyết mạch chi lực môn đối về cái này xông vào người xa lạ sản sinh dầy đặc hứng thú, chúng nó mỗi một người đều phập phênh qua đây, có nhiều hăng hái đứng xem hôn mê Diệp Nhiên.

"Có người loại xông tới..."

"Nhỏ yếu, thật là nhỏ yếu..."

"Các ngươi coi, Lôi Đình huyết mạch người này lại bị cái này nhân loại nhỏ yếu cho dung hợp..."

"Ha ha, thương cảm, thật là thương cảm..."

... này Lục trọng huyết mạch chi lực không ngừng trò chuyện với nhau, thường thường đối về Lôi Đình huyết mạch xoi mói, phát ra từng đợt vẻ đùa cợt.

Chỉ bất quá chúng nó trò chuyện Nhân Loại chính xác không nghe được, bằng không mà nói, Diệp Nhiên sớm đã bị đánh thức.

Mà táo bạo Lôi Đình huyết mạch nghe được chúng nó tiếng cười nhạo, phát ra từng đợt phẫn nộ gào thét, Diệp Nhiên bên ngoài thân thượng hiện ra từng đạo Lôi quang, ngay cả Lôi Đình huyết mạch so chúng nó thấp hơn Nhất trọng, Lôi Đình huyết mạch cũng không có chút nào sợ hãi.

"Thế nào? Ngươi còn không phục sao?"

"Chúng ta bất quá là trình bày một sự thật thôi, ngươi bản chính là chúng ta huyết mạch chi lực ở giữa sỉ nhục..."

Ngay chúng nó nghị luận âm ỉ tới, huyết mạch không gian đình chóp đột nhiên hé một đạo mảnh vá, 1 cái hắc sắc vòng xoáy đột nhiên xuất hiện, sau đó 1 cái hắc sắc quang đoàn từ trong đó đáp xuống.

Trong nháy mắt, toàn bộ huyết mạch không gian năng lượng rơi vào một loại hỗn loạn, xung quanh huyết mạch chi lực môn đều hơi rớt xuống, không ngừng kích động run rẩy, biểu hiện kỳ thần phục.

"Vương!"

Đệ lục trọng⁶ huyết mạch chi môn trong Vương giả xuất hiện, kia mới là nơi đây chứa tể.

"Ta Vương trở về!"

"Ta Vương trở về!"

Cùng tại thứ 5 trọng huyết mạch chi môn ở giữa Lôi Đình huyết mạch trấn áp cái khác huyết mạch không giống với, ở đây huyết mạch chi lực không ngừng có sợ hãi, còn có một tia kiêu ngạo về kích động.

"Đây là cái gì huyết mạch?"

Những thứ kia cái Lục trọng huyết mạch nhộn nhịp thoái nhượng, hắc sắc quang đoàn pháp phình qua đây, sau đó tại Diệp Nhiên trước mặt đứng lặng một hồi thờ thời gian.

Một hồi thờ thời gian liền làm ra kết luận.

"Giết."

"Giết?" Lôi Đình huyết mạch nghe màu đen kia quang đoàn đậm mạc ngôn ngữ, đáy lòng không khỏi dâng lên một con tức giận, quá càn rỡ!

Kia muốn ngăn cản đây hết thấy phát sinh, kia có thể nhìn Diệp Nhiên dung hợp cái khác huyết mạch, sau đó bản thân đem Diệp Nhiên cho hủy diệt, thế nhưng kia tuyệt đối không cho phép có cái khác huyết mạch tại trước mặt nó kiêu ngạo bá đạo ái phi đừng vội chạy!

"Tuân mệnh!"

Cái khác Lục trọng huyết mạch lập tức bắt đầu hành động, trực tiếp phóng xuất ra huyết mạch chi lực, đối về Diệp Nhiên đồng thời oanh qua đây.

Lôi Đình huyết mạch lập tức làm ra phản ứng, huyết sắc Lôi Điện bao trùm tại Diệp Nhiên trên thân thể mặt, chống đỡ đến chúng nó công kích.

Thế nhưng Lôi Đình huyết mạch cuối cùng là so chúng nó muốn thấp hơn Nhất giai, hơn nữa đối phương còn là quân công, cho nên Lôi Đình huyết mạch trong nháy mắt cũng có chút nhịn không được.

"Ngươi cái ma đồ vật tình lại cho ta!"

Lôi Đình huyết mạch lập tức gọi minh thụ, kia biết cái này thần bí khó lường gia hỏa mặc dù là bị thương nặng, thế nhưng còn có thể giúp đỡ bản thân.

"Ngô?" Minh thụ ngưng tụ ra một bóng người màu đen, kia nhìn ngoại giới kia đoàn hắc sắc huyết mạch chi lực.

"Thiên Hồn huyết mạch?"

Đạo hắc ảnh kia đột nhiên đối khất nhìn đạo kia huyết mạch chi lực, "Người này không phải là thường xuyên ẩn nấp vào trong hư không sao? Thế nào bây giờ lại xuất hiện?"

"Nếu xuất hiện, như vậy thì vĩnh viễn lưu lại ah!"

"Chỉ là ta thân chịu trọng thương, đối phó kia mà nói vẫn còn có chút phiền phức."

"Ừ?" Minh thụ ngưng tụ ra đến bóng đen hơi sừng sờ, sau đó có nhiều hăng hái nhìn Lôi Đình huyết mạch, "Ngươi nghĩ theo ta liên thủ?"

"Ha ha ha... Thật là có thú a!"

"Như vậy..."

"Liền cùng lên đi!"

Đạo hắc ảnh kia lập tức chiếm cứ Diệp Nhiên thân thể, điều khiển Diệp Nhiên, Diệp Nhiên khí thể không ngừng tăng vọt đến.

Nằm trên mặt đất thượng Diệp Nhiên đột nhiên đứng thẳng lên, trên người tản ra từng đạo nồng nặc hắc khí, hắc trong lòng bàn tay không ngừng có đỏ như máu hào quang nổi lên.

"Di?" Đang muốn rời đi hắc sắc quang đoàn đột nhiên dừng lại, kia nhìn đứng thẳng lên Diệp Nhiên, thật lâu không nói.

Một lát, kia lập tức ra lệnh, "Các ngươi dừng tay cho ta ah."

Bởi vì kia biết,... này huyết mạch chi lực cộng lại đều không phải là hắc hóa Diệp Nhiên đối thủ.

Những thứ kia cái Lục trọng huyết mạch lập tức dừng lại công kích, lẳng lặng lui ở một bên.

Màu đen kia quang đoàn phía sau lập tức hiện ra một bộ thiên quân vạn mã cảnh tượng, khí thế to lớn, rộng lớn mạnh mẽ.

"Thần thức công kích phải không?" Hắc hóa Diệp Nhiên khoe miệng hiện ra một tia cười lạnh, "Đây đối với người bình thường loại mà nói chính xác trí mạng, thế nhưng rất đáng tiếc ngươi gặp gỡ là ta."

Theo hắc sắc quang đoàn mệnh lệnh, kia vạn mã thiên quân đối về hắc hóa Diệp Nhiên xông thẳng lại, hắc sắc quang đoàn còn lại là hóa thành trong đó 1 vị tướng lĩnh, ẩn nấp vào trong đó.

Hắc hóa Diệp Nhiên trong nháy mắt hăm sâu cái này chiến trường ở giữa, xung quanh đều là người, bụi mù vung lên, tầm mắt mờ hồ, hơn nữa các loại tiếng rống thanh không ngừng, rõ ràng cho thấy nghĩ nhiều loạn Diệp Nhiên nghe nhìn.

Nhược là người khác trong nháy mắt liền sẽ bị lạc phương hướng, thế nhưng hắc hóa Diệp Nhiên khoe miệng hiện ra một tia cười lạnh, hần xòe bàn tay ra, đem trước mặt đối với mình giết qua đến tướng sĩ đánh chết rồi, sau đó thân hình lay động, một đường cuộn cuộn.

"Hắc hắc, tìm được người!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Không thể tưởng tượng nổi

Phát thương kia như một đạo ngân sắc Giao Long xuyên ra, trực tiếp đối về hắc hóa Diệp Nhiên buồng tìm đâm ra.

Ngay Diệp Nhiên tìm được Thiên Hồn huyết mạch tung tích, nếu muốn đi qua đem hàng phục thời điểm, một đạo hắc sắc cao to thân ảnh xuất hiện ở trước mặt hắn.

Cái này cao to thân ảnh chính là một người mặc khôi giáp tướng sĩ, trong tay nắm một cây trường thương màu bạc, lấy một loại xảo quyết quan điểm đối về hắc hóa Diệp Nhiên đâm tới.

"Nhìn người có cho hay không lực..." Hắc hóa Diệp Nhiên khoe miệng cong lên lướt một cái đáng tươi cười, hần cúi đầu nhìn trong lòng bàn tay huyết sắc Lôi quang, phát ra từng đợt cười nhẹ chi thanh.

"Hừ." Lôi Đình huyết mạch phát ra một tiếng hừ lạnh, sau đó không giữ lại chút nào phóng xuất ra huyết sắc Lôi Điện lực lượng.

Tại hắc hóa Diệp Nhiên trong lòng bàn tay huyết sắc Lôi quang trở nên trước đó chưa từng có tràn đầy.

"Phá cho ta!" Hắc hóa Diệp Nhiên đối về kia cán thế tới rào rạt trường thương chém ra một chưởng, huyết sắc Lôi Điện trực tiếp thả ra ra, trong nháy mắt liền đem thân ảnh cao lớn kia bắn cho giết chỉ từ, hóa thành từng đạo tinh tiếng mảnh nhỏ trừ khử vào vô hình.

Mà đạo kia Thiên Hồn huyết mạch thấy thế phát ra một tiếng gào thét, kia hóa thành 1 vị uy vũ bất phàm tướng quân, dưới thân cười một tuần mã màu đen, trong tay nắm một cây trường kích đối về hắc hóa Diệp Nhiên đó là xông lại lý dễ Phong, nhanh đến trong bát đến.

"Đến thật vừa lúc!" Hắc hóa Diệp Nhiên trước mắt nhất thời sáng ngời, hần trong lòng bàn tay mặt huyết sắc Lôi Điện bị hần ngưng tụ thành một cây đỏ như máu trường thương, đồng dạng cũng là tiến lên.

Hai người trong nháy mắt kích đánh nhau, trường thương cùng trường kích liên tục đụng chạm.

"Oanh!"

Trường kích cùng trường thương dính cùng một chỗ, hắc hóa Diệp Nhiên cắn răng, phát ra từng tiếng cười quái dị, "Người thua định, quy thuận cùng ta ah! Kiệt kiệt kiệt kiệt..."

Mà kia do Thiên Hồn huyết mạch hóa thành tướng quân cũng hừ lạnh một tiếng, sau đó tay bên trong lực lượng đột nhiên tăng, đối về hắc hóa Diệp Nhiên đâm ra một thương.

Hai người ngay sau đó lại là đại chiến mấy chục hiệp, hắc hóa Diệp Nhiên mơ hồ chiếm cứ phía trên, ngày đó Hồn huyết mạch có vẻ có chút tổn sức.

"Ngô!" Thiên Hồn huyết mạch thấy tình thế không thích hợp, lập tức điều khiển phụ cận binh sĩ đến đây trợ trận.

"Ha ha ha ha... Chút tài mọn thôi!" Hắc hóa Diệp Nhiên ngửa mặt lên trời cười lớn, sau đó không trung đột nhiên hiện ra mấy đoàn mây đen, mây đen giữa Lôi quang lóe ra, một đạo lại một đạo từ sắc Lôi Điện hạ xuống, đem những thứ kia cái đến đây trợ trận binh sĩ toàn bộ cho Lôi thành mảnh nhỏ.

Thiên Hồn huyết mạch lần thứ hai điều khiển, lại là một đại ba binh sĩ đến đây.

"Ha ha! Lôi Điện huyết mạch thoải thích cho thấy ngươi lực lượng ah!"

Hắc hóa Diệp Nhiên ngửa mặt lên trời cười lớn, sau đó nhìn trên người cũng là gặp không ít Lôi Điện trùng kích Thiên Hồn huyết mạch, cảm trường kích đó là tiền lên.

"Cho ta hàng phục ah!"

Một kích hạ xuống, huyết sắc Lôi Điện huyết quang mãnh liệt, đồng thời xen lẫn trận trận hắc khí, hắc hóa Diệp Nhiên dự định một kích đem đánh bại.

"Oanh!"

Thiên Hồn huyết mạch tính là như thế nào đi nữa cường đại, cũng đứng tra không hắc khí kia cùng Lôi Điện chỉ lực 2 cổ lực lượng.

"Răng rắc răng rắc."

Kia do Thiên Hồn huyết mạch hóa thành tướng quân áo giáp trong nháy mắt vỡ vụn, mà Thiên Hồn huyết mạch lần thứ hai hóa thành một hắc ánh sáng màu đoàn, chỉ bất quá thoát nhìn khí tức phi thường uể oải.

"Hợp!" Thiên Hồn huyết mạch cũng không có vì vậy mà tuyển chọn chịu thua, kia trực tiếp bộc phát ra toàn bộ lực lượng, một cái Thanh Long xuất hiện, sau đó là Bạch Hồ, Huyền Vũ... Các loại tu sĩ, các loại Yêu thú, nhiều đếm không xuể!

Đây mới là Thiên Hồn huyết mạch thủ đoạn mạnh nhất, thần thức biến ảo.

Trong nháy mắt, tại hắc hóa Diệp Nhiên trước mặt hiện ra các loại cường đại tồn tại, theo Thiên Hồn huyết mạch ra lệnh một tiếng, toàn bộ đối về hắc xông lại.

"Hết thảy đều chính xác vô căn cứ!"

Hắc hóa Diệp Nhiên tóc dài bay lượn, hắc trên trán ấn ký đột nhiên bay ra ngoài, trên không trung không ngừng xoay tròn, tản mát ra đạo đạo bạch quang.

Những thứ kia cường đại kinh khủng tồn tại tại tiếp xúc được cái này bạch quang trong nháy mắt toàn bộ hóa thành từng đạo khói bụi, phiêu tán vào không trung.

Trong nháy mắt, xung quanh cảnh tượng toàn bộ tiêu thất.

"Lại... Dĩ nhiên bại!"

"Ta Vương dĩ nhiên thua!"

"Điều này sao có thể?"

Xung quanh Lục trọng huyết mạch toàn bộ chấn động không ngớt, thân là Thiên Hồn huyết mạch thuộc hạ huyết mạch, chúng nó làm sao có thể không rõ Thiên Hồn huyết mạch cường đại, cái này dù sao cũng là chúng nó đông đảo huyết mạch đều không thể đánh tan tồn tại [lưới + kha + skip] kiêm chức ngôi sao.

Hơn nữa còn là duy nhất một có thể phá vỡ huyết mạch không gian khác loại tồn tại.

Hiện nay, nhìn thấy Thiên Hồn huyết mạch lại muốn thất bại, đây là chúng nó chưa từng có nghĩ đến qua.

"Quy thuận cùng ta!" Hắc hóa Diệp Nhiên trong tay huyết sắc Lôi quang biến mất, hắc sải bước đi tới Thiên Hồn huyết mạch trước mặt.

"Năm mơ!" Thiên Hồn huyết mạch phát ra một tiếng gào thét, tựa hồ còn muốn tiến hành phản kháng.

"Ngươi như thế không nghe lời, sau này có ngươi ném mùi đau khổ." Hắc hóa Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng, sau đó từ hai mắt ở giữa bắn ra ra một đạo hắc sắc tia mạng, đem Thiên Hồn huyết mạch cho ràng buộc ở.

Sau đó Thiên Hồn huyết mạch không ngừng run rẩy, phát ra từng tiếng rên thống khổ chi thanh.

Hắc hóa Diệp Nhiên cứ như vậy đứng thẳng, Thiên Hồn huyết mạch không ngừng bị hắc dung hợp.

Xung quanh huyết mạch chỉ lực sợ hãi nhìn Diệp Nhiên, không dám thở mạnh một ngụm.

Hồi lâu sau, Thiên Hồn huyết mạch hắc sắc quang đoàn vền vền chỉ lớn chừng quả trứng, sau đó hắc hóa Diệp Nhiên đem cho nuốt xuống bụng ở giữa.

"Ách..." Đánh ợ no Diệp Nhiên sờ sờ cái bụng, sau đó nhìn cái khác huyết mạch chỉ lực, "Không cần khẩn trương, ta đối với ngươi môn không có hứng

thú..."

Nói xong, hắc hóa Diệp Nhiên trong nháy mắt ly khai huyết mạch chi môn, trở về đến thế giới hiện thật.

Hắc hóa Diệp Nhiên đưa tay xem mình một chút, sau đó phát ra từng đạo cười xấu xa, "Cái này thân thể ta sẽ không cùng người kiếm nhiều, thành cường đại ah, ta cần càng nhiều tài nguyên khôi phục..."

"Thương Hồn huyết mạch ta đã giúp người đến nơi đây, người thần thức càng là cường đại, đối với ta cũng có lớn lao chỗ tốt..."

"Thiên Hồn huyết mạch, đây chính là năm đó cái kia đáng chết gia hỏa mới có thể có được, người tiểu tử này thật đúng là may mắn, khiến nhân đồ ký a..."

"Ha ha ha ha hắc..."

Diệp Nhiên trên người rút đi hắc khí, khôi phục bình thường.

Mà Diệp Nhiên cũng là trong nháy mắt liền điều khiển thân thể này điều khiển quyền, "Đây là Thiên Hồn huyết mạch sao?"

Trong cơ thể mình thụ đem chuyện đã xảy ra toàn bộ truyền cho Diệp Nhiên, cho nên Diệp Nhiên không có cảm thấy một tia vô cùng kinh ngạc.

"Đây coi như là cái gì?" Diệp Nhiên có chút không nói gì, bản thân lúc trước còn muốn đến mình cùng đạo thứ 2 huyết mạch chi lực vô duyên, kết quả không nghĩ tới bá đạo nhất Lôi Đình huyết mạch dĩ nhiên giúp đỡ bản thân hàng phục Thương Hồn huyết mạch.

Cảm thụ được Diệp Nhiên nội tâm nghĩ cách, bởi vì lúc trước chiến đấu cho nên có chút suy yếu Lôi Đình huyết mạch phát ra một đạo không hài lòng niệm.

"Nếu Thương Hồn huyết mạch đều ở đây trong cơ thể mình, vậy ta còn có không đem kia luyện hóa lý do?" Diệp Nhiên hiện tại đều còn có chút lảng lảng, bản thân làm thiết tưởng toàn bộ đều phải thực hiện sao?

Lôi Long bí quyết, Lôi Điện điều khiển, luyện đan!

Bản thân muốn trở thành một gã Luyện Đan Sư sao?

Thật là có chút không thể tưởng tượng nổi!

Diệp Nhiên hít sâu một hơi, bắt đầu luyện hóa Thiên Hồn huyết mạch!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Rất sợ chết

Một loại nói không nên lời hạnh phúc cảm tại Diệp Nhiên đáy lòng dâng lên, hắc cảm giác hiện tại bản thân giống như là nằm ở một khối nhu hòa trên đại thảo nguyên, hưởng thụ ấm áp xuân phong cùng với ánh nắng.

Diệp Nhiên thần thức theo Thiên Hồn huyết mạch dung hợp, không ngừng tăng cường đến.

Hồi lâu sau, tại Diệp Nhiên trong cơ thể, hiện ra một quả hắc sắc hình thoi tinh thể, kia tản ra thần bí hào quang, hơi xem một chút, liền có một loại hăm sâu vòng xoáy cảm giác.

Đây cũng là kia Lục trọng huyết mạch chi lực, Thiên Hồn huyết mạch ái phi đừng vội chạy!

Cùng bá đạo Lôi Đình huyết mạch không giống với, Thương Hồn huyết mạch bị dung hợp sau này không có nửa điểm phòng ngự kháng tâm tình, rất là thành thật đợi tại Diệp Nhiên trong cơ thể.

Diệp Nhiên suy nghĩ đây là bởi vì có mình thụ trấn áp duyên cớ.

Dung hợp Thiên Hồn huyết mạch Diệp Nhiên cả người như là trở nên tinh thần rất nhiều, toàn thân tiết lộ ra một loại thần bí khó lường khí tức, hắc con

ngươi trở nên càng sâu sắc, dường như trong trời đêm cuộn cuộn Tinh Thần.

"Cũng không biết thần thức mình trình độ đạt được mấy cấp..." Diệp Nhiên nhắm hai mắt lại, vận dụng thần thức thăm dò ngoại giới, chờ đạt được nhất định giới hạn thời điểm, mới vừa rồi dừng lại.

"Khoảng cách này..." Diệp Nhiên hơi trầm ngâm chỉ chốc lát, "Dựa theo thần thức phân chia, cộng là Cửu cấp tình huống đến xem, đã biết thần thức trình độ chắc là đạt được 3 cấp."

"3 cấp! 3 cấp vừa vặn là trở thành Luyện Đan Sư tiêu chuẩn!"

"Tuy rằng so ra kém Bạch Thái cái này yêu nghiệt đạt được Lục cấp thần thức trình độ, thế nhưng phải biết rằng trong cơ thể ta Thiên Hồn huyết mạch đang ở cuộn cuộn không ngừng tăng lên đến ta thần thức trình độ, mặc dù nói phi thường thông thả, thế nhưng cuối cùng có một ngày ta là có thể đuổi theo Bạch Thái."

Tu sĩ thần thức trình độ từ vừa sinh ra đó là đã định trước, Hậu Thiên nếu muốn tăng cường thần thức, vậy đơn giản chính là khó với thượng thanh thiên, cho nên nói mỗi một cái tu sĩ thần thức trình độ cơ hồ là không có khả năng tăng cường, ngươi sinh ra chính xác Nhất cấp thần thức, như vậy ngươi từ vong một khắc kia cũng nhất định là Nhất cấp. 77nt. Com thiên thiên mạng tiểu thuyết

Mà Diệp trong trường hợp đó phải không cùng, trong cơ thể hắn có từ xưa đến nay chỉ có Thánh Quân khả năng thu được Thiên Hồn huyết mạch!

Thiên Hồn huyết mạch đang ở cuộn cuộn không ngừng tăng lên đến Diệp Nhiên thần thức trình độ, hơn nữa Thiên Hồn huyết mạch còn là phát triển hình huyết mạch!

Chỉ cần cho Thiên Hồn huyết mạch cũng đủ thời gian, kia liền sẽ từ từ chậm rãi phát triển, trở thành Thất trọng! Bát trọng! Thậm chí Cửu trọng huyết mạch tồn tại!

Như vậy Diệp Nhiên thần thức trình độ đem sẽ đạt tới 1 cái kinh khủng cảnh giới, siêu việt Bạch Thái không là vấn đề!

Thu liễm nội tâm tâm tình kích động, Diệp Nhiên đem kia miếng ẩm đậm không ánh sáng Linh pháp hạch tâm cho phóng ở lòng bàn tay trong, tinh tế quan sát, "Đây cũng là phải đợi đôi đôi nó tràn ngập năng lượng mới có thể tiến giai chữa trị Linh kỹ ah?"

"Thoạt nhìn muốn một đoạn thời gian, bất quá không có việc gì, ta lại không nóng nảy." Nhìn bên trong trống rỗng Linh pháp hạch tâm, Diệp Nhiên đem cho cẩn thận cất kỹ, dù sao đây chính là hạng nhất có thể làm cho khắp thiên hạ tu sĩ điên cuồng tranh bá, một khi tiết ra ngoài, bản thân tất nhiên phải có họa sát thân.

Sau đó Diệp Nhiên từ trữ vật phù nội lấy ra 《Lôi Long bí quyết》, khoe miệng nhin không được hiện ra lướt một cái đáng tươi cười, "Hiện tại, lấy ta đây loại 3 cấp thần thức trình độ, tu luyện cái này 《Lôi Long bí quyết》 hẳn là không nói chơi ah!"

...

...

Nhìn vận dậm không mây thiên không, Bàn Huyết Vũ tâm tình cũng không có bởi vì cái này khí trời tốt mà cảm thấy thoải mái.

"Triệu Vân Thiên! Ngươi người cháu này cũng dám phản bội ta!" Bàn Huyết Vũ một quyền đập bên người trên bàn gỗ, kia bàn gỗ trong nháy mắt liền ầm ầm đổ nát.

"Ghe tòm a! Cháu trai này dĩ nhiên gia nhập Lăng Hàn hội, cái này còn khiến ta thế nào động thủ đối phó hắn!" Nhớ tới Lăng Hàn hội, Bàn Huyết Vũ đáy lòng một trận giận, đây là thuộc về hắn không thể chọc giận tồn tại, Lăng Hàn hội hội trưởng càng hắn cả gia tộc cũng không dám chọc cho tồn tại!

"Ngươi cho chờ, cuối cùng có một ngày, ta sẽ hảo hảo giáo huấn ngươi ngừng một lát bá thủ hộ cuồng thiếp." Hiện tại Bàn Huyết Vũ khẩu khí này không nuốt cũng phải nuốt, hắn chỉ có thể cùng đợi cơ hội, sau đó đúng Triệu Vân thiên phát động mãnh liệt nhất trả thù.

"Thùng thùng đông."

Bỗng nhiên truyền đến một tràng tiếng gõ cửa, "Hội trưởng, ta có chuyện khẩn cấp báo lên."

"Vào đi." Sửa sang xong tâm tình mình, Bàn Huyết Vũ nhàn nhạt nói, trên mặt nhìn không ra có một chút tức giận vẻ.

Cửa bị đẩy ra, một gã nam tử gầy nhỏ đi tới, "Hội trưởng, ngươi muốn chúng ta chú ý cái kia Diệp Nhiên, hắn bây giờ trở về đến."

"Diệp Nhiên?" Bàn Huyết Vũ chân mày cau lại, có chút không tin nói, "Ngươi xác định?"

Dù sao Diệp Nhiên thâm nhập u Vân Sơn mạch hơn một tháng, dựa theo tình huống bình thường mà nói, sớm nên chết ở bên trong.

"Thiên chân vận xác, hắn hiện tại hẳn là ngay học viện chỗ ở nội." Tên nam tử kia hiển nhiên là không có thể biết được Diệp Nhiên cùng Triệu Vân thiên phát sinh mâu thuẫn sự tình.

"Nếu là thật mà nói, vậy thì thật là không thể tốt hơn!" Bànng Huy Vũ nhớ tới bản thân vài lần 3 lần tại Diệp Nhiên trong tay kinh ngạc trắng cảnh, đáy lòng lửa giận thoáng cái bị cua đến, "Vừa lúc ta bởi vì Triệu Vân Thiên sự tình, một bụng oán khí không kia thả ra, hiện tại ngươi trở về, kia liền chuẩn bị tốt thừa thụ ta lửa giận ah!"

Đem Giang Thiên đánh thành chết khiếp, cũng không có khiến Bànng Huy Vũ nghĩ có bao nhiêu thoải mái, dù sao oan có đầu nợ có chủ, Giang Thiên nhiều lắm chỉ có thể coi như là cái không trọng yếu tiểu nhân vật, Diệp Nhiên mới là chân chính đầu sỏ gây nên, chỉ có khiến Diệp Nhiên cảm thụ được thống khổ, Bànng Huy Vũ trong lòng mới sẽ cảm thấy vô cùng thống khổ.

"Đi thôi, mang ta đi tìm Diệp Nhiên, ta trái lại muốn cho hắn nợ máu trả bằng máu!" Bànng Huy Vũ chăm chú quả đảm mình, tu luyện Khoách mạch phương pháp cũng gần một tháng, hiện tại hắn đã là xưa đâu bằng nay, hành hạ đến chết 1 cái Diệp Nhiên, còn chưa phải là dễ như trở bàn tay!

"Diệp Nhiên, chuẩn bị chịu chết đi!"

...

...

Lôi quang tại Diệp Nhiên bên trong gian phòng lóng lánh, tại bộ ngực hắn trước, một đầu tử sắc Lôi Long dao động đến, phóng xuất ra vô tận uy áp.

"Cái này 《 Lôi Long bí quyết 》 rốt cục thành công!" Diệp Nhiên có chút hưng phấn nhìn trước mặt hắn khổ cực ngưng tụ ra đến Lôi Long, trải qua Thiên Hồn huyết mạch cải tạo thân thức, Diệp Nhiên thân thức trình độ rốt cục có thể đạt được ngưng tụ ra Lôi Long trình độ.

"Ấu long trạng thái!"

Cái này Lôi Long bí quyết cộng phân là 3 cái cảnh giới, ấu long, Hóa Long, Linh Long, hiện tại cái này ấu long trạng thái uy lực cũng là tương đương kinh khủng.

Cẩn cẩn dực dực đem ngưng tụ ra đến Lôi Long cho hóa tán, Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, "Thuật luyện đan này, ta hiện tại không thời gian nghiên cứu, tạm thời không để ý tới."

"Hiện tại ta đã là Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ, đối phó Bànng Huy Vũ cùng với Triệu Vân trời đã không nói chơi, như vậy nên tìm bọn họ tính tính nợ cũ."

Nghĩ đến nằm ở trên giường không tưởng Giang Thiên, Diệp Nhiên đáy lòng lửa giận không ngừng thiêu đốt, Bànng Huy Vũ cùng với Triệu Vân Thiên hai người này, hắn tuyệt đối không thể bỏ qua!

Ngay Diệp Nhiên suy tư tới, Diệp Nhiên cửa phòng bị người khác thô bạo đẩy ra đến.

Một thân xuyên Nguyệt Hoa học viện phục nam tử đi tới, nam tử kia thấy Diệp Nhiên, đầu tiên là hơi kinh ngạc một phen, sau đó kiêu căng nói đến, "Diệp Nhiên, ta thật không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên là cái như vậy rất sợ chết người, ngươi cho là Giang Thiên thay ngươi gấp đây hết thầy, cái này coi xong sao? Quả thực chính là buồn cười!"

"Bànng Huy Vũ!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Thân bại danh liệt

Trước mặt cái này chậm rãi mà nói nam tử, đứng là Diệp Nhiên phát thệ muốn đem ngoài đẹp Bànng Huy Vũ!

Nghe được Bànng Huy Vũ lần này trào phúng mà nói, Diệp Nhiên giận dữ phản cười, hắn lạnh lùng nhìn Bànng Huy Vũ, không nói gì.

"Giang Thiên một thụ thương, ngươi sẽ trở lại, giữa hai người có thể hay không quá xáo trộn?" Bànng Huy Vũ có nhiều hăng hái nhìn Diệp Nhiên, "Ta đoán ngươi là trốn ở ngoài học viện mặt không dám đi vào, cố ý khiến Giang Thiên thay ngươi chịu tội ah?"

"Thật là là Giang Thiên mà cảm thấy bị thống, dĩ nhiên gặp phải giống như ngươi vậy 1 cái tổn hại hữu!"

"Không đáng, không đáng a!"

"Nói cho hết lời sao?" Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, sau đó nhìn Bằng Huy Vũ, khoe miệng hiện ra lút một cái băng lãnh đáng tươi cười, "Nếu như nói hết mà nói, như vậy thì giờ đến phiên ta nói."

"Ngươi nói đi." Bằng Huy Vũ không đếm xỉa tới cười lạnh một tiếng, "Ta muốn nhìn ngươi có thể nói ra cái gì nguyên do đến."

"Án ngươi suy nghĩ, ta hiện tại mới vừa về, là bởi vì sợ ngươi, đúng không?" Diệp Nhiên từ trên giường xuống tới, trực tiếp đi tới Bằng Huy Vũ trước mặt, nhìn thẳng vào mắt hắn.

"Không thì đây?" Bằng Huy Vũ nhìn không được lui về phía sau một bước, sau đó tức giận nói, "Ngươi từ trên căn bản mà nói chính là một tên hèn nhát!"

"Người nhu nhược?" Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng, hất vung tay lên, thanh âm kiên quyết như sắt nói, "Như vậy, "

"Ngươi có thể dám cùng ta cái này người nhu nhược đánh một trận?"

"Đánh một trận?"

Bằng Huy Vũ trong nháy mắt liền sững sờ, hất lần này tới nơi này mục đích chính xác vì sao, còn chưa phải là liền là khiến Diệp Nhiên thượng quyết đấu tràng cùng hắn đánh một trận, sau đó nhân cơ hội đem Diệp Nhiên cho đánh thành tàn phế Nguyệt nữa!

Vốn có Bằng Huy Vũ còn do dự mà thế nào chọc giận Diệp Nhiên, khiến hắn bị lừa, cùng mình quyết đấu.

Có thể không nghĩ tới Diệp Nhiên tiểu tử này, cũng dám hướng mình tuyên chiến.

"Có quyết đoán." Bằng Huy Vũ nhìn không được vỗ tay, khoe miệng hất cong lên lút một cái trào phúng đáng tươi cười, "Thế nhưng không đầu óc."

"Có đầu óc hay không còn là khác nói." Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng sau, nhìn Bằng Huy Vũ, "Tính là ngươi không tìm tới cửa, ta biết đi tìm ngươi."

"Tìm ta?" Bằng Huy Vũ khoe miệng cong lên lút một cái đáng tươi cười, có nhiều hăng hái nhìn Diệp Nhiên, "Tìm ta làm cái gì? Qua đi tìm cái chết sao?"

"Không phải là." Diệp Nhiên rất thành khẩn lắc đầu, "Ta muốn nói cho ngươi, dám đối với bằng hữu ta người hạ thủ, ta muốn để cho bọn họ nỗ lực khó quên đại giới."

"Khó quên đại giới?" Bằng Huy Vũ cười ha ha vài tiếng, "Chỉ bằng ngươi, cũng có thể?"

"Phế không nói nhiều nói, một khắc đồng hồ sau, quyết đấu tràng thượng thấy, có dám hay không?" Diệp Nhiên đạm mạc nhìn Bằng Huy Vũ.

"Tốt!" Bằng Huy Vũ đáy lòng vui vẻ, đây chính là hắn muốn gặp đến tình huống, "Ta chờ ngươi!"

Nói xong, Bằng Huy Vũ nội tâm kích động rời đi.

Có muốn hay không oanh động điểm? Khiến Diệp Nhiên thân bại danh liệt đây?

...

...

Đầy cửa ra, Diệp Nhiên thấy đã khôi phục 8 thành trạng thái Giang Thiên, đáy lòng không khỏi thở phào một cái, xem ra cái này Tứ phẩm đan được được hiệu vẫn là vô cùng khả quan.

"Diệp Nhiên, ngươi đột phá?" Giang Thiên trong lòng ôm sâu ngủ Tuân Dong Nguyệt, nhỏ giọng hỏi, hắn từ Diệp Nhiên trạng thái ở giữa nhìn ra một tia không tầm thường.

"Ừ." Diệp Nhiên nhẹ đến cước bộ đi tới, sau đó gật gật đầu nói, "Khoách mạch cảnh 2 tầng..."

"2 tầng! ?" Giang Thiên ngược hút miệng khí lạnh, Diệp Nhiên trực tiếp từ Thối Thệ cảnh 9 tầng bước vào Khoách mạch cảnh 2 tầng, ước chừng chính xác đột phá 1 cái đại cảnh giới, 1 cái tiểu cảnh giới, đây cũng quá kinh khủng ah?

Diệp Nhiên Thối Thệ cảnh 8 tầng lúc là có thể cùng Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ đại chiến tại một khối, như vậy đã là Khoách mạch cảnh 2 tầng Diệp Nhiên, có thể cùng cái dạng gì cảnh giới tu sĩ quyết đấu đây?

"Ngươi tiểu tử này, ta quả nhiên không có nhìn lầm ngươi!" Giang Thiên vỗ vỗ Diệp Nhiên, trên mặt không che giấu được vui sướng cùng hưng phấn.

"Đúng, ta tìm ngươi có việc..." Diệp Nhiên đem mình cùng Bằng Huy Vũ quyết đấu nói cho Giang Thiên nghe.

"Bàng Huy Vũ?" Giang Thiên hơi sững sờ, trên mặt hiện ra lướt một cái băng lãnh đáng tươi cười, bản thân thụ thương có thể hoàn toàn là vì vậy nguyên nhân, Bàng Huy Vũ mới là cả tràng sự kiện hạch tâm.

"Tiểu tử này còn không biết bây giờ là tình huống gì ah?" Giang Thiên khoe miệng hiện ra lướt một cái trào phúng đáng tươi cười đến, Bàng Huy Vũ lúc này đến tìm phiền toái, chẳng phải là có ý đi tìm cái chết sao? Đến lúc đó thì có hần dễ chịu.

"Hừ hừ sống lại thủ tịch thực cốt người yêu." Diệp Nhiên cười nhạt hai tiếng, "Đội ta nhất định phải gọi hần dễ chịu!"

"Đi! Ta đi chung với ngươi quyết đấu tràng, ta muốn nhìn tận mắt Bàng Huy Vũ là thế nào quỳ xuống đất cầu xin tha thứ."

Giang Thiên cẩn thận buông Tuân Dong Nguyệt, sau đó rón ra rón rén xuống giường, có thể là bởi vì tối hôm qua chiếu cố Giang Thiên vô cùng mệt nhọc, cho nên không đi bất kỳ một tia dị động.

Mặc quần áo tử tế sau, Giang Thiên đi theo Diệp Nhiên đi tới quyết đấu tràng.

Giờ này khắc này, quyết đấu tràng đã là tiếng người ồn ào, có không ít học viện tụ tập.

"Trung ca, ngươi thế nào cũng tới?"

"Oh, nguyên lai là ngươi a, ta đây không phải là có người gọi ta sang đây xem náo nhiệt sao?"

"Cảm tình ngươi cũng là bị người khác kéo qua a?"

"Ta nghe nói tới nơi này, có người phân thưởng Linh Tinh đây là thật sao?"

"Chắc là, ta nghe nói là Bàng gia cái kia công tử ca hứa hẹn..."

"Vậy là tốt rồi vậy là tốt rồi."

"Nói, chúng ta đây là xem cái gì náo nhiệt a?"

"Ta cũng... Không biết."

"..."

Nghe được người ngoài đối thoại, Giang Thiên nhin không được xuy cười một tiếng, "Bàng Huy Vũ kia ngu ngốc còn dùng tiền mời người đến xem mình bị ngược, đầu óc không thành vấn đề ah?"

"Ta xem hần là muốn cho ta thân bại danh liệt, khiến ta tại học viên ở giữa bộ mặt mất hết cho nên mới làm như thế vừa ra." Diệp Nhiên cũng là nhin không được bật cười, cái này nha bị tức hồng đầu óc ah? Có Linh Tinh còn không bằng cho ta, như vậy ta hạ thủ đảm bảo không được còn có thể nhẹ một chút.

"Diệp Nhiên!" Quyết đấu tràng trên đài cao, Bàng Huy Vũ hăng hái chỉ vào hần nói, "Còn không mau mau đi lên nhận lấy cái chết!"

Vây xem không rõ quần chúng lập tức đem tầm mắt đặt ở kỳ mạo xấu xí Diệp Nhiên trên người.

Sau đó chợt đều lác đầu, biểu hiện kỳ bản thân không biết.

"..." Diệp Nhiên trầm mặc lác đầu, không muốn nhiều cùng tên ngu ngốc này tại nói nhảm cái gì.

"Cẩn thận một chút." Giang Thiên nhìn đi xa Diệp Nhiên nói.

"Ngươi yên tâm." Diệp Nhiên khoe miệng hiện ra lướt một cái nụ cười tự tin.

"Không phải là, ta đây mà nói là theo Bàng Huy Vũ nói." Giang Thiên lác đầu.

"..." Diệp Nhiên tròn mắt một cái, sau đó chậm rãi đi lên đài cao, cùng Bàng Huy Vũ đối lập đứng.

Dưới đài một thân trước ngực mang Huyền Vũ hội tiêu chí nam tử lập tức cả tiếng hô, làm ra giới thiệu.

Đương nhiên, giới thiệu Bàng Huy Vũ lúc, thiếu không các loại ca ngợi hướng từ, càng có không ít Huyền Vũ hội hội viên cổ sức vỗ tay, sinh động đến không khí.

Mà đề cập ngoài Diệp Nhiên lúc, khó tránh khỏi dùng tới chút "Đề tiện, hạ lưu..." Mặt trái từ ngữ, đến làm thấp đi Diệp Nhiên.

"Buồn chán, ấu trĩ." Diệp Nhiên nhìn đây hết thấy, trong miệng nhàn nhạt phun ra hai chữ.

Mà Bàng Huy Vũ trên mặt cũng là không khỏi giới dam vè, đám này ngu xuẩn gia hỏa, đến tột cùng là thế nào làm việc? Cái này rõ ràng cho thấy muốn

cho ta mất mặt nốt!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Quá mức sử dụng huyết mạch chi lực

Xanh thẳm thiên không vạn dặm không mây, ảm áp ánh nắng đánh vào Bàn Huy Vũ trên mặt.

Bàn Huy Vũ hít mắt nhìn trần định tự nhiên Diệp Nhiên, đáy lòng có chút nghi hoặc, người này liền không có một chút sợ?

"Người lên trước ah." Diệp Nhiên đối về Bàn Huy Vũ ngoắc ngoắc ngón tay, "Ta sợ người không xuất thủ trước mà nói, liền không có cơ hội."

"Thật là trước sau như một càn rỡ." Bàn Huy Vũ một tiếng gầm lên, sải bước đi tới Diệp Nhiên trước mặt, một quyền đánh ra.

Khoách mạch cảnh 3 tầng lực lượng trong nháy mắt liền bộc phát ra xuyên qua hướng đại nhân đang thượng.

"Ngô." Diệp Nhiên giơ tay lên, bàn tay mở rộng, liền một quyền này cho tiếp được, cả người thân hình cũng không có lay động nửa phần, nhưng là từ kích động dựng lên vạt áo ra vẫn có thể đủ nhìn ra một quyền này uy lực.

"Khoách mạch cảnh 2 tầng." Bàn Huy Vũ trên mặt hiện ra một vẻ kinh ngạc, thời gian một tháng, từ Thối Thể cảnh 9 tầng đột phá đến Khoách mạch cảnh 2 tầng, tốc độ này thật đúng là khiến người ta nghĩ kinh khủng.

"Trong truyền thuyết thiên tài?" Bàn Huy Vũ sắc mặt trong nháy mắt liền âm trầm xuống, điều này làm cho hắn rất là đổ kị, "Thiên tài thì như thế nào? Ta làm theo phé người!"

Từ Diệp Nhiên bàn tay nội tránh thoát đi ra, Bàn Huy Vũ một tiếng gầm lên, huyết mạch chi lực bỗng nhiên bộc phát ra, "Tam trọng huyết mạch chi lực! Hãn Vũ huyết mạch!"

1 tầng thủy mạc hiện lên tại Bàn Huy Vũ bên ngoài thân thượng, khiến hắn đáng dấp có vẻ oai hùng bất phàm.

Tam trọng huyết mạch tại học viện ở giữa coi như là cực kỳ hiếm thấy.

Dưới đài vây xem không rõ quần chúng nhộn nhịp ăn cả kinh, hôm nay chẳng những có Linh Tinh thu, cảm tình còn có thể thấy một hồi không sai quyết đấu a.

"Ta xuất thủ." Diệp Nhiên thở dài một hơi, hắn bị dưới đài đám người kia xem trọng không được tự nhiên, cho tới bây giờ đều ưa thích làm náo động Diệp Nhiên, thật sự là có chút chịu đựng không, hắn phải mau chóng kết thúc chiến đấu.

Diệp Nhiên một bước bước ra, trong nháy mắt đi tới Bàn Huy Vũ trước mặt, hắn nắm tay đánh ra, thi triển ra chính xác ** Bát Hoang quyền, bộ quyền pháp này sát chiêu "Lôi đình vạn quân" hắn trái lại luyện tập qua không ít, thế nhưng quyền pháp vẫn là lần đầu tiên dùng cho thực chiến.

"Cho người mượn tôi luyện một chút ta quyền pháp ah."

"Theo ta chơi gần người?" Bàn Huy Vũ khoe miệng hiện ra lóe một cái băng lãnh đáng tươi cười, đoạn thời gian này, hắn cũng không có lười biếng, hắn từ trong gia tộc cầu đến một bộ ngự Địa cấp chương pháp, uy lực rất là bất phàm, cho nên nhìn thấy Diệp Nhiên dĩ nhiên cùng hắn chơi gần người, không khỏi cười, cười đến rất là đắc ý.

"Thu thủy chương pháp!"

Không chút do dự, Bàn Huy Vũ liền thi triển ra một bộ này chương pháp đến, cùng Diệp Nhiên dây dưa cùng một chỗ.

"Cho người ném thử ngự Địa cấp chương pháp ah!" Bàn Huy Vũ tràn đầy tự tin thi triển cái này chương pháp, rất nhanh liền đem Diệp Nhiên chế trụ.

"Thật là tinh diệu chương pháp." Diệp Nhiên trước mắt nhất thời sáng ngời, hắn thật đúng là sợ cái này Bàn Huy Vũ quá yếu, nhìn không được hắn vài cái chơi đùa liền thất bại, vậy hắn luyện tập quyền pháp nghĩ cách không phải là thất bại sao?

Hiện tại Bàn Huy Vũ bày ra chương pháp, thực tại khiến Diệp Nhiên có chút mừng rỡ, cái này có thể luyện thật giỏi quen.

Nếu là Bàng Huy Vũ biết Diệp Nhiên đáy lòng suy nghĩ, tất nhiên sẽ phiên muộn phun ra một ngụm lão huyết, cảm tình bản thân biến thành 1 cái bồi luyện tồn tại.

Đáng tiếc Bàng Huy Vũ cũng không biết Diệp Nhiên đáy lòng suy nghĩ, trên mặt hắn hiện ra phiên muộn vẻ, Diệp Nhiên tiểu tử này thật đúng là ngoan cường, lại vẫn không có thất bại, thực tại ghê tởm!

Nổi giận thì nổi giận, Bàng Huy Vũ cũng không có thay đổi bản thân chiêu thức, cùng với sử dụng cái này 《 thu thủy chưởng pháp 》 cùng Diệp Nhiên quyết đấu đến, trên tay lực đạo nhìn không được tăng mấy phần, nếu muốn mượn lực đem Diệp Nhiên cho áp chế.

Thế nhưng Diệp Nhiên cũng không phải là tầm thường Khoách mạch cảnh tu sĩ, thân thể hắn không chỉ bị Long Linh Khoách mạch dịch cho cô đọng qua, nhưng lại tu luyện thần bí Khoách mạch phương pháp, khai thác đi ra tuyệt vô cận hữu ẩn mạch!

Lực lượng sớm đã thành bạo biểu hiện!

Buồn cười Bàng Huy Vũ dĩ nhiên mưu toan dựa vào lực lượng áp chế Diệp Nhiên.

"Quá yếu, hoàn toàn không thể để cho ta tới luyện quyền pháp, còn là sớm đi giải quyết người đi trở lại hoang dã." Diệp Nhiên bất đắc dĩ than thở dài, cái này Bàng Huy Vũ tới tới lui lui liền chỉ biết là như thế ra chiêu, hoàn toàn không hiểu được biến hóa, thật sự là không có một thân tốt Linh kỹ, nhưng hoàn toàn không biết nên thế nào sử dụng.

Tìm đúng một sơ hở, Diệp Nhiên bỗng nhiên chém ra một quyền, bắn trúng tại Bàng Huy Vũ nơi ngực.

Bàng Huy Vũ lập tức rút lui mấy bước, khoe miệng tràn ra một tia Tiên huyết.

"Điều này sao có thể?" Bàng Huy Vũ che ngực, mình mở mở huyết mạch chi lực, có thủy mạc hộ thể, lại vẫn bị Diệp Nhiên gây thương tích, quá không thể tưởng tượng nổi!

"Ta sát, Khoách mạch cảnh 3 tầng mở ra huyết mạch chi lực, dĩ nhiên đánh không lại 1 cái Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ, đây không phải là tại đùa ta à?"

"Hiện tại học viện đều như thế Thủy sao?"

"Hừ, các người nhỏ giọng một chút, người khác cho nghe, tốt xấu cũng cho người ta lưu chút mặt mũi, đúng không, bạn thân?" Một gã thu được Linh Tinh đến đây vây xem nam tử chụp được bên cạnh học viên, nói.

"Hừ." Bị chụp nam tử trước ngực mang 1 cái Huyền Vũ hội tiêu chí, hắn nghe được nam tử mà nói, không khỏi hừ lạnh một tiếng, người xác định cái này gọi là cho chúng ta lưu chút mặt mũi sao?

...

...

Diệp Nhiên cũng không có vì vậy mà buông tha Bàng Huy Vũ, hắn thừa thắng truy kích, lập tức xông lên phía trước, nắm tay liên tục chém ra, áp chế Bàng Huy Vũ.

Bàng Huy Vũ thân hình liên tục bại lui, trên người thủy mạc đã sắp tán loạn.

"13 quyền..." Bàng Huy Vũ trên mặt hiện ra vẻ giận dữ, mình đã ăn Diệp Nhiên 13 quyền, trên người nóng bỏng đau đớn khiến Bàng Huy Vũ đầu óc cao nóng đến.

"Bàng Huy Vũ, người còn có thủ đoạn gì nữa sao?" Diệp Nhiên bình tĩnh nhìn Bàng Huy Vũ, chăm chú nói, "Người lập tức sẽ thua, thế nhưng người tối thiểu thua đẹp một ít ah."

"Thua?" Nhìn Diệp Nhiên kia cái khuôn mặt, Bàng Huy Vũ đáy lòng dâng lên một cỗ vẻ bi thương, thế nào? Tại sao phải như vậy? Chẳng lẽ ta cứ như vậy phế vật sao? Ngay cả Diệp Nhiên đều chiến thắng không?

Trận chiến đấu này, Bàng Huy Vũ ngay cả Diệp Nhiên một sợi tóc cũng không có thương tổn được, điều này làm cho hắn có chút khó có thể tiếp thu.

Ta kiêu ngạo chẳng lẽ cứ như vậy bị người ma diệt sao?

"Cho ta đi tìm chết a!" Bàng Huy Vũ cùng Diệp Nhiên giật lại cự ly, trên người thủy mạc hội tụ vào một chỗ, một cái Thủy Long chậm rãi ngưng tụ.

"Địa cấp Linh kỹ?" Diệp Nhiên mỉm cười, một chiêu này hắn ra mắt, tại học viện khảo hạch thời điểm, Bàng Huy Vũ thi triển qua.

Bất quá thời khắc này, cái này Thủy Long mang đến uy áp so lúc trước thật mạnh thượng nhiều lắm, xem ra cái này Bàng Huy Vũ không có thiếu nghiên cứu đến một Linh kỹ.

"Hân Vũ huyết mạch cho ta bạo phát!"

Bàng Huy Vũ gào thét, hân huyết mạch bành trướng, sau đó hai mắt phụt ra ra lướt một cái đồ sẫm Tiên huyết.

"Diệp Nhiên! Diệp Nhiên! Diệp Nhiên!"

Hân hợp với hô to tam thanh Diệp Nhiên, một tiếng so một tiếng phần nộ, "Ta muốn ngươi chết a!"

"Quá mức sử dụng huyết mạch chi lực, tẩm tặc..." Diệp Nhiên nhìn không được lác đầu, kia ngưng tụ ra đến Thủy Long đã đạt được 1 cái trình độ kinh khủng, cái này hoàn toàn đồ cho cái này huyết mạch chi lực, bất quá Bàng Huy Vũ như vậy bạo phát huyết mạch chi lực, sẽ đứng tương lai đường tu hành có ảnh hưởng nghiêm trọng

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Có thể dám đi lên đánh với ta một trận?

"Lại bị bức thành cái bộ dáng này, thiếu niên kia đến tột cùng là ai?"

"Khoách mạch cảnh 2 tầng có thể có thực lực như vậy, thật sự là ít thấy a!"

"Ta trái lại rất thương cảm cái kia kêu Bàng Huy Vũ, Tam trọng huyết mạch! Như bây giờ kiệt lực bạo phát huyết mạch chi lực, tẩm tặc, thật là đáng tiếc..."

"Có cái gì tốt thương cảm, có Tam trọng huyết mạch hoàn thành cái này phó bộ dáng chật vật, có thể đi cho tới hôm nay bước này, không hoàn toàn đều là chính hân gieo gió gặt bão sao?" Một người trong đó biết rõ Diệp Nhiên cùng Bàng Huy Vũ ân oán nam tử, cười lạnh một tiếng nói, "Cái này Bàng Huy Vũ trong ngày thường cũng không bớt làm những thứ kia khi nam phách nữ việc, ta trái lại muốn vì Diệp Nhiên vỗ tay tỏ ý vui mừng!"

Dưới đài vây xem khán giả, nhộn nhịp biểu đạt ra thái độ mình.

Đồng tình Bàng Huy Vũ có, là Diệp Nhiên trầm trồ khen ngợi cũng có, thế nhưng càng nhiều chính xác nhìn có chút hả hê, bọn họ nhìn bạo phát Bàng Huy Vũ, đáy lòng cười nhạt không ngớt, bọn họ đại bộ phận chính xác không có kích hoạt huyết mạch chi lực, hiện tại thật vất vả nhìn 1 cái có Tam trọng huyết mạch tu sĩ tự hủy tương lai, đáy lòng nghĩ sáng khoái không ngớt.

...

...

"Ngươi hà tất nếu như vậy đây?" Diệp Nhiên nhìn Bàng Huy Vũ, nhìn không được lác đầu.

"Hà tất?" Bàng Huy Vũ cắn chặt răng, hân chết chết nhìn chăm chăm Diệp Nhiên, "Ta cho phép người khác mạnh mẽ hơn ta, thế nhưng, ngươi không giống với, ta khó chịu nhất người người kia, nhỏ yếu cùng cái con kiến hôi không khác nhau thời điểm cũng dám khiêu khích ta, hôm nay ta liều mạng cũng muốn đem ngươi cho giết."

"Ngu ngốc!" Diệp Nhiên đứng Bàng Huy Vũ sau cùng một tia thương hại cũng tiêu thất, hân đối gạt người trước đây, còn không cho phép bản thân phản kích, sai lầm!

"Ta mặc kệ ngươi là thế nào nghĩ, " Diệp Nhiên cảm thụ được Bàng Huy Vũ nơi ngực ngưng tụ ra đến Thủy Long, cái này Thủy Long trông rất sống động, có vẻ đặc biệt cường đại, "Thế nhưng hôm nay, ta, sẽ không chết, người thua nhất định là ngươi!"

"Cuồng vọng!" Bàng Huy Vũ tóc dài bay múa, hai tay hân vượt mức quy định đây, "Giao long xuất hải!"

Kia Thủy Long trong nháy mắt bay ra, hướng phía Diệp Nhiên tập kích tới. (77nt. com thiên thiên mạng tiểu thuyết)

"Hôm nay, ta muốn cho ngươi thua được triệt triệt để để sống lại tinh tế đào bảo chủ!"

"Ta muốn cho ngươi nghĩ lên ta, đó là sợ hãi!"

Diệp Nhiên liên tục cười lạnh, trên người hắn hiện ra Lôi quang, tóc đen rối tung loạn vũ đến, tại bộ ngực hắn ra một đoàn nhất mề người tử sắc Lôi quang ngưng tụ, một cái lớn chừng ngón cái Lôi Long nổi lên.

"Lôi Long bí quyết!"

Diệp Nhiên hai tay ngón trỏ cùng ngón giữa khép lại, sau đó hướng phía trước đẩy, nơi ngực con kia nhỏ bé Lôi Long từ từ bay ra, nửa bầu trời bị cái này còn nhỏ Lôi Long cho nhuộm thành tử sắc.

"Ông!"

Quyết đấu tràng phòng ngự tự động chống lên, đây là quyết đấu tràng phát hiện trên đài năng lượng vô cùng cường đại, vì bảo vệ dưới đài khán giả mà tạo ra.

"Lại... Dĩ nhiên đồng dạng cũng là Địa cấp Linh kỹ!"

"Bàng Huy Vũ có Địa cấp Linh kỹ ta không kỳ quái, thế nhưng tiểu tử này là thân phận gì? Dĩ nhiên cũng có Địa cấp Linh kỹ?"

"Quá không thể tưởng tượng nổi, hiện tại Địa cấp Linh kỹ như thế không bao nhiêu tiền sao?"

"Còn có trên người tiểu tử kia Lôi quang chính xác huyết mạch lực lượng sao?"

"Hình như là, hơn nữa còn là Tam trọng huyết mạch..."

"Lôi Điện chi lực, lại còn là loại này cuồng bạo hình huyết mạch!"

"Thật là làm cho nhân đồ ký a!"

Dưới đài khán giả nhộn nhịp biểu hiện kỳ sợ hãi than,

"Các người nói ai sẽ thắng đây?"

"Bàng Huy Vũ ah? Dù sao nhìn hắn ngưng tụ ra đến Thủy Long hiển nhiên so với kia Lôi Long lợi hại hơn không ít."

"Ta trái lại nghĩ Diệp Nhiên sẽ phải thắng, không biết vì sao, ta cuối cùng cảm giác cái này Lôi Long ẩn chứa trong đó lực lượng tăng thêm kinh khủng!"

...

...

"Tiểu tử này dĩ nhiên cũng có Địa cấp Linh kỹ!"

"Vì sao vì sao vì sao? ! Vì sao Thượng Thiên đứng đây nên chết phế vật may mắn như vậy!"

"Ta không cam lòng a!"

"Hôm nay, Diệp Nhiên phải chết!"

Mạnh cuồng gió thổi Bàng Huy áo mưa bão bay phát phối, hắn hít mắt nhìn xông đụng vào nhau song long, trong lòng có tuyệt đối lòng tin, đã biết 《 giao long xuất hải 》 thế nhưng cùng mình huyết mạch hoàn mỹ phù hợp, bộc phát ra lực lượng nâng cao một bước, há là người cái phế vật này Linh kỹ có thể sánh ngang!

Tuy rằng nỗ lực không ít đại giới, nhưng đúng là vẫn còn đem Diệp Nhiên cho giết, coi như là đáng giá.

Nhiên Bàng Huy Vũ đáy lòng đắc ý không có duy trì liên tục bao lâu, liền kèm theo cái kia Thủy Long đang nghiền nát.

"Răng rắc răng rắc."

Thân hình kia không lồ Thủy Long lại đang kia còn nhỏ Lôi Long trước mặt, không có kiên trì đến bao nhiêu thời gian, chợt bắt đầu nghiền nát.

Dễ như trở bàn tay như, kia Thủy Long trong nháy mắt phá diệt.

Bàng Huy Vũ trong mắt tràn đầy hoảng sợ, hắn chỉ có thể trở mắt nhìn kia còn nhỏ Lôi Long hướng bản thân kéo tới trở về tốt đẹp [hi vọng bá đến thần thoại].

"Không... Không không có khả năng!"

"Thứ lạ!"

Một đạo Lô tiếng vang lên, từ sắc hào quang đem khắp thiên không đều cho đầy rẫy.

"A! ! ! !"

Bàng Huy Vũ tiếng kêu thảm thiết truyền tới.

Dưới đài khán giả đều phát ra một tiếng thét kinh hãi chỉ thanh.

Bại!

Bàng Huy Vũ dĩ nhiên bại!

Dẫu gì cũng là đô thành nội có chút danh tiếng nhân vật, dĩ nhiên thua ở như vậy 1 cái tu vi so với hắc thấp nhân thủ trong, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Đội bụi mù lui tán, mọi người chỉ nhìn thấy trên đài đứng thẳng 1 cái thẳng tắp thân ảnh, không hề nghi ngờ, bên kia chính xác Diệp Nhiên, mà ở Diệp Nhiên bên cạnh nằm 1 cái chặt vật chịu không nổi, cả người cháy đen nam tử, Bàng Huy Vũ.

Diệp Nhiên quyết đấu Bàng Huy Vũ.

Diệp Nhiên toàn thắng!

Dưới đài rất nhiều Huyền Vũ hội hội viên há hốc mồm, hoàn toàn cũng không biết nên làm thế nào cho phải, vốn có hoa linh tinh là muốn khiến Diệp Nhiên thân bại danh liệt, hiện tại ngược lại thì khiến Diệp Nhiên danh tiếng vang xa, mà Bàng Huy Vũ còn lại là bị mọi người cho khinh thường một phen.

"Mau mau nhanh chóng, nhanh lên mang hội trưởng đi cứu trị."

Một đám người nhộn nhịp xông lên, đem Bàng Huy Vũ mang đi.

Diệp Nhiên cũng không có ngăn cản, hắc hiện tại không cần thiết đem Bàng Huy Vũ cho giết, lời như vậy sẽ mang đến cho hắc càng đại phiền toái.

"Bàng Huy Vũ giải quyết, như vậy thì giờ đến phiên cái này Triệu Vân Thiên." Diệp Nhiên chăm chú nắm tay, sau đó khước mắt dư quang vừa vắn thấy xa xa muốn rời đi Triệu Vân Thiên.

"Triệu Vân Thiên, có thể dám đi lên đánh với ta một trận?"

Vốn có muốn rời đi mọi người, trong nháy mắt liền dừng bước lại,

"Hắc, hắc mới vừa nói ai?"

"Tốt... Hình như là Triệu Vân Thiên!"

Diên! Triệu Vân Thiên là ai? Hắc thế nhưng bên trong học viện học viên cũ, tại học viện ở giữa có thể tính là có chút danh tiếng khí, hơn nữa học viện bài danh càng đạt được 5 nghìn 100 danh.

Cái này gọi là Diệp Nhiên dĩ nhiên dám can đảm đi khiêu chiến Triệu Vân Thiên?

Quả thực chính là tại tìm đường chết a!

Mọi người theo Diệp Nhiên ánh mắt nhìn xa xa Triệu Vân Thiên,

"Thật đúng là hắc!"

"Xong đời, tiểu tử này coi như là muốn tài, người nào không biết cái này Triệu Vân Thiên tâm cao khí ngạo, tuyệt đối không cho phép người khác khiêu khích hắc, tiểu tử này lại vẫn dám ở trước mặt mọi người kêu gào, Triệu Vân Thiên xem ra cấp cho hắc một hồi giáo huấn."

"Nhanh lên đứng ngay ngắn xem cuộc vui ah."

Mọi người nhộn nhịp đứng ngay ngắn, sau đó nhìn Triệu Vân Thiên, cùng đội hắc trả lời.

Triệu Vân Thiên y bảo bị gió cho gọi lên đến, hắc mắt lạnh nhìn Diệp Nhiên, từ trong miệng phun ra ba chữ.

Chương 107: Đấu chuyển tình di

"Không có hứng thú!"

Ba chữ này ở trong gió phiêu đảng, sau đó truyền vào mọi người cái lỗ tai ở giữa.

"Thế nào? Ngươi sợ?" Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng sau đó chậm chạp nói.

"Sai lầm!"

Mọi người ở đây kinh ngạc hơn, Triệu Vân Thiên tiêu sái rời đi, thân hình lay động giữa ly khai nơi đây.

"Triệu Vân Thiên dĩ nhiên cự chiến?"

"Không có hứng thú? Không hổ là Triệu Vân Thiên, quả nhiên đủ kiêu ngạo!"

"Người ta có kiêu ngạo tư bản, nghe nói hắn đã tiến nhập Lăng Hàn hội..."

"Lăng Hàn hội? Thảo nào thảo nào..."

Mọi người chờ Triệu Vân Thiên sau khi rời đi, lập tức phục hồi tinh thần lại, đối với lần này nghị luận âm ỉ, biểu hiện kỳ phi thường lý giải Triệu Vân Thiên loại phản ứng này.

Đương nhiên, cũng có không chịu phục người, cảm giận nói,

"Triệu Vân Thiên người này sẽ không phải là sợ ah? Trước đây hắn nghe được người khác khiêu khích hắn thời điểm, thế nhưng không nói hai lời liền vung tay."

"Sợ? Triệu Vân Thiên có cần phải sợ tiểu tử này?"

"Hừ, ngươi khó tránh cũng quá giờ cao Triệu Vân Thiên, ngươi trên khán đài Diệp Nhiên, rõ ràng cho thấy không dụng hết toàn lực."

"Vậy cũng không thể chứng minh Triệu Vân Thiên sợ a kiếp phù du kính, loạn thế Đế thiếp!"

"Vậy ngươi có thể giải thích một chút Triệu Vân Thiên cái này không ngờ trả lời sao?"

"..."

Dưới đài khán giả rơi vào một mảnh Hôn Loạn ở giữa, bọn họ bởi vì Diệp Nhiên cùng Triệu Vân Thiên sự tình mà tranh luận không ngớt, một bên chính xác cho rằng Triệu Vân Thiên cự chiến là bởi vì Diệp Nhiên không đáng hắn xuất thủ.

Mà bên kia còn lại là cho rằng, Triệu Vân Thiên nhưng thật ra là sợ cái này Diệp Nhiên, cho nên cố ý nói ra không có hứng thú, để duy trì bản thân bộ mặt.

Chỉ có Giang Thiên rõ ràng xác nhận Triệu Vân Thiên chính xác sợ hãi Diệp Nhiên, bằng không lấy Triệu Vân Thiên tính cách, Diệp Nhiên cướp giật hắn một quả Tử phẩm đan dược, hắn đã sớm đi lên cùng Diệp Nhiên vung tay.

"Hừ, ngươi trốn được mừng một, tránh không khỏi 15!" Trên đài Diệp Nhiên nhìn đi xa Triệu Vân Thiên, nhìn không được cười cười, dù sao cũng hắn còn đang học viện này nội, sẽ không sợ hắn chạy, sau này có thời gian đối phó hắn.

Đi xuống đài, Diệp Nhiên cùng Giang Thiên tiêu thất tại tầm mắt mọi người trong.

...

...

Cùng Giang Thiên tách biệt sau, trở lại chỗ mình ở, Diệp Nhiên vừa đẩy cửa ra liền thấy quần áo thiếu niên áo trắng.

Đường Tuyên.

"Đã lâu không gặp." Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, hắn nhớ tới mình cùng Đường Tuyên ước định, nếu là mình thắng Đường Tuyên, bản thân liền có

thể thu được vậy có thể đủ đem lực lượng phản chấn trở lại 《 đấu chuyển tinh di 》.

1 cái Nguyệt không gặp, Đường Tuyên tu vi đã đạt được Khoách mạch cảnh 3 tầng, trên người khí tức trở nên càng hùng hậu, hiển nhiên là có rõ rệt đề cao.

"Còn nhớ rõ giữa chúng ta ước định sao?" Đường Tuyên ngẩng đầu, mắt ngọc mảy mai như trước, khiến người ta nhìn không được sinh ra một loại kinh diễm cảm giác.

Quả nhiên là vì chuyện này đến.

Diệp Nhiên gật đầu, sau đó chăm chú nói, "Nhớ kỹ, hiện tại có thể."

Đối với trận chiến đấu này, Diệp Nhiên còn là mang theo kỳ vọng, mình nếu là còn hơn Đường Tuyên, chỉ biết thu được cái này 《 đấu chuyển tinh di 》, nếu là thất bại, như vậy mình cũng có thể đang chiến đấu ở giữa tôi luyện bản thân ** Bát Hoang quyền!

Bách lợi mà không một hại!

"Đi đâu quyết đấu?" Diệp Nhiên nhìn Đường Tuyên, vẻ mặt ngưng trọng hỏi, đối với Đường Tuyên cái này kinh địch, hẳn nhất định phải toàn lực ứng phó.

"Liên nơi này đi." Đường Tuyên từ trữ vật phù nội lấy ra tứ diện hắc sắc lá cờ nhỏ, sau đó hướng lên trời không ném đi, kia lá cờ nhỏ bốn mặt phân tán vào sân 4 cái góc, sau đó đồng thời phát ra một đạo tia sáng, xâu chuỗi cùng một chỗ, hình thành một đạo màn sáng, đưa hắn cùng Diệp Nhiên bao phủ ở bên trong.

"Cắt đứt năng lượng?" Diệp Nhiên hơi sững sờ, sau đó cảm thụ được cái này màn sáng, trong nháy mắt mình bạch cái này hắc sắc cờ tác dụng.

"A!"

Đường Tuyên không có thời gian cho Diệp Nhiên tự hỏi cơ hội, hắn biết Diệp Nhiên có Ngũ trọng huyết mạch chi lực, cho nên hắn không chút nào che giấu bộc phát ra Tứ trọng Bạch Hổ huyết mạch!

Diệp Nhiên sững sờ, sau đó khoe miệng cong lên lướt một cái tràn ngập ý chí chiến đấu đáng tươi cười, hắn cả người bắn ra ra từ sắc Lôi quang, giận quát một tiếng, giống như Lôi Thần giáng thế, cũng là tiến lên.

...

...

Trận chiến đấu này ước chừng tiến hành gần một canh giờ, cuối cùng là lấy song phương bình thủ mà kết thúc yêu nghiệt tổng tài: Bản tiểu thư trang thanh thuần.

Hai người đều không có dùng chỗ sau cùng sát chiêu, thế nhưng cũng phải đến cực đại đề thăng.

"Sảng khoái!" Diệp Nhiên nằm trên mặt đất thượng, cả người đều là bị ướt đầm mồ hôi, trong cơ thể hắn sau cùng một tia lực lượng đều bị nghiền ép, tuy rằng uể oải, thế nhưng tâm hồn quả thực đạt được lớn lao thỏa mãn.

Đường Tuyên không hổ là trong cao thủ cao thủ, chỗ Linh kỹ đều là chuyên nghiên đến mức tận cùng, thi triển ra, khiến Diệp Nhiên rõ ràng cảm thụ được không giống với.

Diệp Nhiên từ trận chiến đấu này ở giữa đạt được rất nhiều lĩnh ngộ, hắn cần phải từ từ đem cái này tiêu hóa, chờ sau này nhất định sẽ đối với hắn có lớn lao ích lợi.

Mà trong chiến đấu, Diệp Nhiên ** Bát Hoang quyền cũng là đạt được rõ ràng đề thăng, hắn đứng quyền pháp lĩnh ngộ nâng cao một bước.

"Cùng người loại cao thủ này quyết đấu chính là thoải mái, cùng Bằng Huy Vũ quyết đấu, quả thực chính là đang cùng tiểu hài tử chơi đùa nghịch." Diệp Nhiên nhìn không được cảm khái, Đường Tuyên không hổ là Đường Tuyên, quả nhiên lợi hại!

Mà đứng ở một bên Đường Tuyên khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng, trọng trọng thở phì phò, khoe miệng nhìn không được, hơi hướng lên trên vung lên, đối với hắn mà nói, chiến đấu là hắn duy nhất lạc thú, tự mình không ngừng tăng lên khiến hắn cảm thấy rất thỏa mãn.

"Cái này 《 đấu chuyển tinh di 》 cho ngươi." Đường Tuyên từ trữ vật phù nội lấy ra một quyển lam sắc bí tịch, sau đó bấm tay bắn ra.

Diệp Nhiên đưa tay tiếp nhận 《 đấu chuyển tinh di 》，sau đó nhìn Đường Tuyên, hỏi, "Vì sao?"

"Nếu thật là từ chiến mà nói, ta đã chết." Đường Tuyên nhìn Diệp Nhiên, sắc mặt phức tạp lắc đầu, "Cái này 《 đấu chuyển tinh di 》 lý nên về ngươi."

"Tốt!" Diệp Nhiên trầm mặc một hồi, đứng Đường Tuyên tặng cho biểu hiện kỳ cảm kích, đáy lòng đứng Đường Tuyên bội phục không khỏi cao hơn một phần.

"Người gần nhất chuẩn bị sẵn sàng." Đường Tuyên nhảy lên đầu tường, sau đó đổi về Diệp Nhiên nói.

"Thế nào?" Diệp Nhiên một thiếu mi, ngẩng đầu nhìn Đường Tuyên nói.

"Học viện lập tức đem muốn tiến hành học viện tỷ thí, mỗi một vị học viên đều phải tham gia, nếu là ở trong đó thu được thứ tự, sẽ có phong phú thưởng cho." Đường Tuyên ngưng trọng nói, "Đến lúc đó, sẽ có thật nhiều học viên xuất hiện, không thể khinh thường."

"Học viện tỷ thí sao?" Diệp Nhiên hơi sững sờ, sau đó trọng trọng gật đầu, "Ta minh bạch."

Cùng học viện rất nhiều cường giả giao chiến sao? Thật đúng là khiến người ta chờ mong a!

Đội Đường Tuyên rời đi, Diệp Nhiên cầm trong tay 《 đấu chuyển tinh di 》 về đến phòng, rửa mặt một phen sau, liền bắt đầu chăm chú học tập cái này 《 đấu chuyển tinh di 》.

"Lại là địa cấp Linh kỹ."

Cho tới nay, Diệp Nhiên trên người có cường đại nhất Linh kỹ đó là Thương cấp Linh kỹ, 《 ** Bát Hoang 》, bây giờ muốn đến Thương cấp Linh kỹ, Diệp Nhiên vẫn cảm thấy chóng mặt, bản thân dĩ nhiên có Thiên cấp Linh kỹ!

Lời này nếu như nói ra ai tin a.

Thứ nhì đó là đất này cấp Linh kỹ 《 Lôi Long bí quyết 》, có kinh khủng sức bật.

Hiện tại cái này 《 đấu chuyển tinh di 》 có thể đứng hàng thứ 3.

Dù sao Diệp Nhiên làm hiểu được Linh kỹ cũng có như thế điểm, như cái gì 《 Phong liệt chương 》, 《 Thiên Cương quyền 》, 《 Huyền ảnh bước 》 cũng chỉ là Huyền cấp Linh kỹ.

"Khiến ta xem một chút cái này 《 đấu chuyển tinh di 》 là như thế nào cường đại ah."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 108: Khổ tu

"Diệp Nhiên, ăn cơm."

Đẩy ra viện môn, Giang Thiên cùng Tuân Dong Nguyệt dẫn theo cơm nước đi tới.

"Tốt, tới ngay." Diệp Nhiên đứng ở giữa sân, cầm trong tay 《 đấu chuyển tinh di 》, chân mày không ngừng nhăn lại sau đó buông ra, đáy lòng không ngừng hồi tưởng bản thân lúc tu luyện tinh cảnh.

"Tốt, đợi lát nữa đang nghiên cứu ah." Giang Thiên nhìn có chút nhập ma Diệp Nhiên, nhìn không được lúc đầu, đây đã là ngày thứ 3, từ cùng Đường Tuyên sau đại chiến, Diệp Nhiên một mực liên trốn ở bản thân trong sân khổ tu, nửa bước viện môn chưa từng bước ra đi qua.

"Tốt." Đem 《 đấu chuyển tinh di 》 cho cất xong, Diệp Nhiên trực tiếp đi tới trong viện từ một trương bàn đá trước mặt, cùng Giang Thiên Tuân Dong Nguyệt đang ngồi xuống.

"Người liều mạng như vậy chính xác vì sao?" Phá hai cái cơm, Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên có chút bất đắc dĩ nói, "Không cần thiết như thế khắc khổ ah?"

"Dù sao cũng nhàn rồi cũng là nhàn rồi, có thể đề cao mình thực lực, ta tự nhiên là không muốn lãng phí một giây đồng hồ thời gian tổng tài chọn yêu ngọt thế." Diệp Nhiên lang thôn hồ yết đang ăn cơm đồ ăn.

Thấy Diệp Nhiên bộ dáng này, Tuân Dong Nguyệt nhìn không được che miệng cười khẽ, sau đó đem đồ ăn hướng Diệp Nhiên trước mặt hơi đẩy qua một điểm đi, "Ăn từ từ, cơm nước phần nhiều là."

"Cảm tạ tử tù." Diệp Nhiên liếc mắt nhìn Giang Thiên, đáy lòng không nhịn được nghĩ đến, người này thật đúng là may mắn, dĩ nhiên tìm cái ôn nhu như vậy hiền lành cô nương.

"Khác chấp nhặt với hân." Giang Thiên nhìn không được trọn mắt một cái, "Hân từ nhỏ đến lớn liền cái này phó đức hạnh."

"Từ nhỏ đến lớn?" Diệp Nhiên khoe miệng hơi co quắp, hai chúng ta tuy rằng quan hệ tốt, thế nhưng nhận thức thời gian vẫn chưa tới hai tháng ah?

"Đúng, đợi lát nữa theo ta luyện một chút cái này Linh kỹ, ta xem một chút có chỗ nào không thích hợp." Diệp Nhiên đem com nước cho hoàn toàn cạn quét hoàn tất, đối về về mặt kinh ngạc Tuần Dong Nguyệt ngại ngùng cười cười, sau đó hướng phía Giang Thiên nói. 92Ks. Com

Vừa nghe đến Diệp Nhiên ngôn ngữ, Giang Thiên trong nháy mắt liền khổ gương mặt, hân cười khổ nói, "Có thể không chơi ta sao?"

"Ta lại không cho ngươi lần lượt ta đánh." Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, "Ta là ngươi công kích ta, ngươi còn không vui đúng không?"

Giang Thiên khoe miệng nhìn không được giật nhẹ, đây coi là chuyện gì? Mặc dù nói bản thân chính xác đang công kích ngươi, thế nhưng mỗi một lần thụ thương đều là ta, ngược lại thì ngươi một chút sự tình cũng không có a.

"Được rồi." Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên sáng sủa sâu sắc ánh mắt, trong lòng nhìn không được mềm nhũn, đáp ứng, "Đợi đối với ta ôn nhu một chút."

"Không thành vấn đề, sau nửa canh giờ gặp lại." Diệp Nhiên thoải mái gật đầu, sau đó đi vào gian phòng của mình bắt đầu tu luyện.

...

...

"Ai a!"

Giang Thiên một quyền đánh vào Diệp Nhiên trên bàn tay, sau đó nhất thời cảm thụ được một cỗ cường đại lực phản chấn truyền đến, hân 1 cái lão đảo té ngã trên đất, trên mặt trên mặt vẻ thống khổ.

Dĩ nhiên không phải bởi vì hân thụ thương có bao nhiêu nghiêm trọng, mà là bởi vì hân thật sự là không muốn tiếp tục nữa.

"Có thể thả ta đi sao?" Giang Thiên từ trên mặt đất bò lên, sau đó vẻ mặt đau khổ nhìn đang suy tư không ngớt Diệp Nhiên hỏi.

"10 thành lực lượng ta có thể phản chấn trở lại 6 thành..."

"Đường Tuyên hân có thể phản chấn trở lại 7 thành..."

"Cũng không tệ lắm, trải qua mấy ngày này khổ tu, cuối cùng là có chút thành quả." Diệp Nhiên thoải mái vỗ vỗ tay, cái này 《đấu chuyển tinh di》hân coi như là mò không sai biệt lắm, phía sau nếu muốn lại tiếp tục tăng tiến, vậy sẽ phải tại súng thật đạn thật quyết đấu ở giữa, tiến hành bước tiếp theo để thắng.

Nghe được Giang Thiên gần như tiếng cầu xin tha thứ âm, Diệp Nhiên nhìn không được cười cười, sau đó đối về hân nói, "Đi thôi, ta dẫn ngươi đi Bách vị lâu ăn bữa ngon, cho ngươi khao một phen."

"Bách vị lâu?" Giang Thiên trong nháy mắt há hốc mồm, sau đó nhìn không được trên dưới quan sát Diệp Nhiên một phen, "Ngươi biết ở nơi nào ăn một bữa phải nhiều thiếu Linh Tinh sao?"

"Không biết." Diệp Nhiên phi thường thành thật lắc đầu, "Rất quý sao?"

"Đem ngươi bán cũng không trả nổi," Giang Thiên tức giận nói, "Tính, hay là ta đến mời ah, nhìn ngươi mấy ngày nay cố gắng như vậy, khao ngươi đi giá trên trời vớ trước không dễ chọc."

"Được rồi..." Diệp Nhiên nghĩ đến Bách vị lâu thức ăn mỹ vị, nhìn không được trào nắm tóc, có chút ngượng ngùng cười cười.

Đi tới Bách vị lâu, Diệp Nhiên cùng Giang Thiên tại lầu 1 ngồi xuống, không có đi trên lầu đơn độc gian phòng.

Lầu 1 bố cục cũng là loại này trang nhã trang trọng phong cách, tản ra nhàn nhạt mùi thơm hoa cỏ liền trưng bày tại thật tốt góc, một chút tiểu vật phẩm trang sức khiến ở đây hoàn cảnh nâng cao một bước, nhìn ra được, tứ lâu người thiết kế nhất định là hạ cũng đủ lớn vốn gốc.

"Ngươi coi," Giang Thiên vỗ vỗ Diệp Nhiên vai, sau đó thấy xa xa trên một cái bàn, đang ở nhanh chóng cắn ăn 2 người nói, "Vậy là ai."

Diệp Nhiên nhìn lại, không khỏi cười, "Dĩ nhiên là Triệu Vân Thiên người này."

Mấy ngày qua, Diệp Nhiên cũng không có tìm được Triệu Vân Thiên tung tích, vốn có nghĩ hân thượng quyết đấu tràng nhất quyết thắng bại, bây giờ suy nghĩ một chút, cái này Triệu Vân Thiên bởi vì sợ hãi, tất nhiên phải không dám lên.

Cho nên, Diệp Nhiên cũng liền thủ tiêu cái ý niệm này, hân cùng đợi Đường Tuyên theo như lời học viện tỷ thí, sau đó tại mọi người trước mặt, đem Triệu

Vân Thiên cho hung hăng đánh bại.

"Không cần để ý hấn." Diệp Nhiên cười cười, dù sao cũng tìm hấn, hấn cũng không cùng bản thân quyết đấu, thời gian này không cần thiết lãng phí ở trên người hấn.

Giang Thiên gật đầu, sau đó cùng Diệp Nhiên cộng đồng ngồi xuống.

Mà xa xa Triệu Vân Thiên hiển nhiên là phát hiện Diệp Nhiên cùng Giang Thiên, hấn chết chết nhìn chăm chăm Diệp Nhiên, trong con ngươi tiết lộ ra một loại khó có thể che giấu ác độc.

Mà ở Triệu Vân Thiên trước mặt ngồi chính xác 1 vị sắc mặt non nớt thiếu niên, thiếu niên này đúng là đem Triệu Vân Thiên mang vào Lăng Hàn hội nhâm Viễn.

"Thế nào?"

Nhâm Viễn nhìn không thích hợp Triệu Vân thiên vấn đạo.

"Không có gì, nhìn thấy 2 cái ti tiện tiểu thân thôi." Triệu Vân Thiên lắc đầu.

"Tiểu thân?" Nhâm Viễn thả tay xuống trong chiếc đũa, ngắm nhìn bốn phía một vòng, "Cái nào?"

Triệu Vân Thiên chia chia Diệp Nhiên cùng Giang Thiên, "Chính là bọn họ 2 cái."

Nhâm rộng lớn lượng một phen Diệp Nhiên cùng Giang Thiên, sau đó xuy cười một tiếng nói, "Cái này lắm la lắm lét đáng đáp, số một cũng không phải thứ tốt gì."

Triệu Vân Thiên cười cười, trải qua mấy ngày này tiếp xúc, hấn phát hiện cái này nhâm Viễn chính xác 1 cái không có gì tâm cơ người, giản đơn điểm tới nói, chính là tốt lợi dụng gia hòa.

Chỉ cần giản đơn dùng ngôn ngữ kích thích hấn, sẽ gặp phần nộ thiếu niên.

Đây đối với Triệu Vân ngày qua nói quả thực chính là nhất kiện Thiên chuyện thật tốt, có thể gặp phải như vậy 1 cái "Đơn giản" nhân vật, bản thân ngày sau chẳng phải là có thể từ đó ép ra rất nhiều chất béo tới sao?

Có thể còn có thể mượn hấn tay hảo hảo giáo huấn Diệp Nhiên một hồi.

Kết quả là, Triệu Vân Thiên thấp giọng tại nhâm Viễn bên tai nói cái gì đó.

Chỉ thấy nhâm Viễn cái loại này non nớt trên mặt nổi lên lóe một cái vẻ giận dữ, "Tiểu tử này thật có hạ lưu như vậy?"

"Thiên chân vạn xác." Triệu Vân Thiên bất lộ thanh sắc gật đầu.

"Ta trái lại muốn nhìn tiểu tử này đến cùng có cái gì dũng khí quang minh chính đại ở chỗ này đi ăn!" Nhâm Viễn chợt vỗ một cái bàn, sau đó trực tiếp đi tới Diệp Nhiên trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Chó săn

"Có việc?"

Diệp Nhiên trong miệng nuốt com nước, thấy thế tới rào rạt Nhâm Viễn, mơ hồ không rõ nói.

"Ngươi chính là Diệp Nhiên?" Nhâm Viễn chán ghét liếc mắt nhìn, ăn bộ dạng bất nhả Diệp Nhiên.

"Ách..." Đem com nước cho nuốt tiến trong bụng, Diệp Nhiên trường thở ra một hơi dài, "Thiếu chút nữa không đem ta cho ghen chết."

"Ta nói, ngươi có đúng hay không Diệp Nhiên! ?" Thấy Diệp Nhiên không có phản ứng bản thân, Nhâm Viễn trên trán gân xanh nhin không được nhảy nháy, tiểu tử này thật đúng là đường như Triệu Vân Thiên nói, kiêu ngạo cậy mạnh!

Nhâm Viễn một cái tát trực tiếp vỗ vào trên bàn, nhất thời, trên mặt bàn chén toàn bộ đều run rẩy run lên.

Giang Thiên sắc mặt không khỏi biến đổi, hấn gõ gõ bàn, sau đó nhìn Nhâm Viễn nói, "Hỏi người khác cái vấn đề trước, tối thiểu phải tự giới thiệu ah?"

Nhâm Viễn xem Giang Thiên liếc mắt, nhàn nhạt phun ra ba chữ, "Ngươi không xứng Cao gia nữ!"

"Ta đây xứng sao?" Diệp Nhiên đem khoe miệng một com cho niệp hạ, sau đó mắt lạnh nhìn Nhâm Viễn nói.

"Ngươi, " Nhâm Viễn cười nhạo đến, sau đó lắc đầu nói, "Miễn cưỡng có thể."

"Thử hỏi cao tính đại danh?" Diệp Nhiên đứng dậy, nhìn thẳng Nhâm Viễn nói.

"Tên ta Nhâm Viễn." Nhâm Viễn thiêu thiêu mi, "Lăng Hàn sẽ trở thành viên."

"Lăng Hàn hội?" Diệp Nhiên con ngươi nhin không được co lại, đây chính là trong học viện số một số hai thế lực cường đại, còn là hấn như thế nào đi nữa không quan tâm cái này, hấn cũng là có nghe thấy, có người nói Lăng Hàn hội hội trường thế nhưng tại bên trong học viện bài danh trước 10 kinh khủng tồn tại, tu vi nghịch thiên!

Không nghĩ tới trước mặt người kia dĩ nhiên là Lăng Hàn sẽ trở thành viên, thảo nào có kiêu ngạo tư bản.

Bất quá bản thân tựa hồ cùng hấn không oán không cừu ah?

Làm Triệu Vân Thiên chậm rãi đi tới, Diệp Nhiên cùng Giang Thiên trong nhảy mắt liền minh bạch chân tướng của sự tình, lúc trước bọn họ mặc dù là thấy Triệu Vân Thiên cùng người khác đang đi ăn, thế nhưng cũng không nhiều lắm chú ý, bọn hấn bây giờ mới hiểu được, nguyên lai Triệu Vân Thiên chính xác mang theo người này tới dùng com. (tấu chương do 77nt. Com đổi mới)

Trách không được người này sẽ tìm bản thân phiền phức, cảm tình chính xác Triệu Vân Thiên tại từ đó làm khó dễ!

"Triệu Vân Thiên? Lại đổi tân chủ nhân?" Giang Thiên cười lạnh một tiếng, không chút khách khí giễu cợt nói.

"Đổi chủ người?" Triệu Vân Thiên khoe miệng hơi co quắp, ngươi coi ta là cái gì? Một con chó sao?

Ta xem ngươi thật là ngại mệnh quá dài! Lần trước đối với ngươi giáo dục còn chưa đủ khắc sâu!

"Thế nào?" Giang Thiên hí mắt nhìn Triệu Vân Thiên, "Lúc trước theo Bàng Huy Vũ, trở thành hấn chó săn, hiện tại Bàng Huy Vũ một ngược, ngươi bật người lại đổi tân chủ nhân, tốc độ này, tầm tã..."

"Ngươi nói, nếu như trước mặt chủ nhân mới này, ngược lại cũng làm sao bây giờ?"

"Ngươi!" Triệu Vân Thiên liếc mắt nhìn có chút nghi hoặc Nhâm Viễn, trong lòng nhin không được cả kinh, hấn biết mình không thể tại tùy ý sự tình như vậy phát triển tiếp, bằng không mà nói, sớm muộn phải ra khỏi vấn đề.

"Diệp Nhiên, rất tốc tốc đem từ trong tay ta trộm đi Tứ phẩm đan dược cho giao ra đây?" Triệu Vân trời giá rét thanh, nhìn Diệp Nhiên nói.

"Trộm đi?" Diệp Nhiên hơi sừng sờ, sau đó nhin không được mỉm cười đạo, "Ngươi xác định là trộm? Mà không phải quang minh chính đại cầm sao?"

"Hoặc là nói, đoạt..." Giang Thiên đứng lúc nói bỏ sung.

"Đoạt?" Nhâm Viễn nhìn Triệu Vân Thiên, cái này cùng hấn làm nghe không giống với a, chẳng lẽ Triệu Vân Thiên ngay cả hai người này đều đối phó không?

"Thế nào?" Triệu Vân trời giá rét đến thanh nói, "Còn chết không thừa nhận đúng không? Trộm đi ta đan dược, còn dám quang minh chính đại ở chỗ này đi ăn, đơn giản là quá càn rồi!"

"Ha ha." Giang Thiên cười nhạt hai tiếng, có chút bất đắc dĩ lắc đầu, "Ta còn phải dùng tới trộm ngươi đan dược? Quả thực chính là chê cười!"

"Hôm nay ngươi tới, chính là vì đan dược này đúng không?" Diệp Nhiên nhìn Nhâm Viễn nói, "Đan dược mà nói, đã không, các ngươi nghĩ giải quyết như thế nào?"

"Không... Không?" Nhâm Viễn vừa nghe, nhất thời liền giận, hấn biết đan dược này vốn là Triệu Vân Thiên mua đưa cho mình, mặc dù nói bản thân không muốn, thế nhưng bị 2 cái đáng thẹn gia hỏa, cho trộm đi, điều này làm cho nội tâm hấn trong nhảy mắt liền bốc cháy lên một đoàn hồng hực liệt hỏa trước đến gõ cửa 1 phúc hắc thủ tịch quý kẻ!

"Giải quyết như thế nào?" Nhâm Viễn tiến lên một bước, cầm lấy Diệp Nhiên vạt áo, gắt gao nhìn chăm chăm Diệp Nhiên nói, "Nếu không, như vậy ta nghĩ ngươi môn cũng là không thường nổi, như vậy thì phục vụ quên mình đến hoàn lại ah!"

"Mệnh?" Diệp Nhiên một bả đẩy ra Nhâm Viễn tay, sau đó cười nhạt hai tiếng nói, "Chỉ sợ ngươi nếu không lên!"

"Bên trong học viện cấm tư đấu." Giang Thiên kẹp 1 khóa củ lạc để vào trong miệng, nói bỏ sung.

"Học viện cấm tư đấu phải không?" Nhâm Viễn cười nhạt hai tiếng sau nói, "Bảy ngày sau, học viện sẽ cử hành học viện tỷ thí, đến lúc đó chúng ta trên lôi đài thấy."

"Đến lúc đó, ta muốn nhìn các ngươi còn có thể hay không cười được!"

Dứt lời, Nhâm Viễn trực tiếp bộc lộ ra tu vi, một đạo vô tận uy áp giống như nước thủy triều, phủ thiên cái địa hướng cái này Diệp Nhiên cùng Giang Thiên áp đi.

Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, "Khoách mạch cảnh 5 tầng?"

Nhâm Viễn phi thường hài lòng Diệp Nhiên về mặt này, hần ngoài cười nhưng trong không cười nói, "Chúng ta đi coi!"

Nói xong, Nhâm Viễn đó là đắc ý chậm rãi bước rời đi.

Mà Triệu Văn ngày qua đến Diệp Nhiên trước mặt, đối về hần cười cười, sau đó chia chia trước ngực mình Lăng Hàn tiêu chí chí, sau đó cũng theo rời đi.

"Tiểu tử này dĩ nhiên cũng tiến nhập Lăng Hàn hội!" Giang Thiên nhìn đi xa Triệu Văn Thiên bóng lưng, nhin không được thối một ngụm, "Chó sán!"

Một lúc lâu, hần lại nhìn Diệp Nhiên, có chút lo lắng hỏi, "Tiểu tử kia dĩ nhiên Khoách mạch cảnh 5 tầng, vậy phải làm sao bây giờ?"

"Không có việc gì, không nóng nảy, bình đến tướng đỡ, nước đến đất ngăn." Diệp Nhiên cười cười, trái lại không có có vẻ có áp lực quá lớn, hần vỗ vỗ Giang Thiên vai, "Tiếp tục ăn đi."

"Ngươi người này... Dĩ nhiên một điểm đều không khản trương." Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên, nhin không được lắc đầu, người ta thể nhưng Khoách mạch cảnh 5 tầng tu sĩ, người cái này căn bản sẽ không đem người ta để vào mắt a.

Đội cơm nước xong, Giang Thiên đi vào trả tiền thời điểm, Diệp Nhiên đi theo ở phía sau.

Nghe được từ tính sở khoe miệng phun ra chữ số, Diệp Nhiên trong nháy mắt sắc mặt trở nên tái nhợt, may không phải là ta mời khách, bằng không ta liền thật được bỏ ở nơi này tẩy bản tử.

Cùng Giang Thiên tách biệt, Diệp Nhiên trở lại trong viện, hần xuất ra một quả chỉ móng tay cái cao thấp ngọc thạch.

Đây là đang u Vân Sơn mạch lão nhân gia kia trước khi chết cho hần, bên trong có một bộ cao siêu Tiễn thuật, có người nói kinh khủng cực kỳ!

Trước khi trong một thời gian ngắn, Diệp Nhiên chưa kịp xem mũi tên này thuật, hiện tại rảnh rồi, cuối cùng là có thời gian.

Đưa vào một đạo thần thức, Diệp Nhiên lập tức đó là biết mũi tên này thuật tên gọi,

"Bí Tiễn thuật!"

Diệp Nhiên kiên trì đem bên trong về Tiễn thuật giới thiệu nội dung toàn bộ đọc xong.

Hồi lâu sau, Diệp Nhiên ngược hút miệng khí lạnh, "Cái này đúng là Thượng Cổ thời kì 1 vị kinh khủng tồn tại sáng chế, có người nói ở giữa Tiễn thuật chiêu thức tối thiểu có trăm chiêu, từng chiêu đều là cực kỳ cường đại, nếu là đem tất cả Tiễn thuật chiêu thức tu luyện tới Đại thành, chỉ ít cũng chính xác có thể trở thành cùng Thánh Quân thủ hạ 9 đại chiến đem đồng dạng kinh khủng tồn tại."

"Không phải là tại hù ta đi?" Diệp Nhiên có chút đại ra nuốt một bãi nước miếng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Cung

Thánh Quân không người không biết không người không hiểu, hẳn có thể là nhân loại kiệt xuất nhất tồn tại, tu vi đã là đạt được Nhân Loại khó có thể với tới trình độ.

Mà ngày trước đúng là Thánh Quân dẫn theo 9 đại chiến đem cùng Ma tộc triển khai kịch liệt quyết đấu, cuối cùng là thành công đem Ma tộc cho tiêu diệt, Nhân Loại mới dẹp an òa.

Cho nên nói, 9 đại chiến đem công không thể không, đồng dạng cũng là thể nhân làm kính ngưỡng đối tượng.

Mà 9 đại chiến đem cảnh giới cũng là đạt được Nhân Loại Đỉnh phong, chính xác đại lục cao cấp nhất tồn tại.

Thế nhưng cái này 《 bí Tiên thuật 》 cũng dám phát ngôn bừa bãi, công bố đem trong tất cả Tiên thuật tu luyện tới Đại thành, có thể cùng 9 đại chiến đem đánh đồng.

"Chính xác vô cùng khuếch trương? Còn là xác thực đây?" Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, nếu là án Diệp Nhiên đáy lòng suy nghĩ, hẳn đương nhiên là càng có khuynh hướng người sau, Tiên thuật tự nhiên là càng cường đại càng tốt.

Tạm thời trước đem chuyện này cho vớt chur sau đầu, hẳn bắt đầu học tập cửa này vào Tiên thuật trụ cột nhất tri thức.

"..."

Xem hồi lâu, Diệp Nhiên ngẩng đầu lên, thông thả nói một câu, "Đầu tiên..."

"Người phải hơn có một cây cung!"

Xảo phụ còn khó hơn là không bột đổ gột nên hồ đây!

Diệp Nhiên có thể không tin mình có như vậy thiên tài, nhìn không chút phương diện này tri thức, liền có thể trở thành là một gã cao thủ bắn cung!

Nếu muốn tinh thông thậm chí Đại thành, cần không ngừng khắc khổ luyện tập, mới có thể thành công ưa thích người chính xác siêu cấp anh hùng.

"Mua cung đi!"

...

...

Sau nửa canh giờ, Diệp Nhiên tay không mà về, trên mặt hẳn treo đầy đến u oán biểu tình, trong miệng không ngừng nỉ non, "Gian thương, gian thương, gian thương..."

Lần này đi vào, Diệp Nhiên đi tới học viện vũ khí các, chuẩn bị vào tay một cây trường cung.

Trải qua chủ tiệm giới thiệu, Diệp Nhiên rất nhanh đó là nhìn trúng một bả trường cung màu đeo, cái này trường cung khom lưng chính là do trân quý hắc minh Huyền Thiết luyện chế mà thành, có thể thừa thụ lực lượng cường đại, mình vẫn cảnh tu sĩ cũng là khó có thể đem cho bé gầy.

Mà cái này dây cung chính là từ một đầu cường đại yêu thú trên người lấy ra xuống tới gân, dùng đặc chế dược thủy ngâm Tam Thập Tam Thiên, có cực kỳ cường đại tính dai.

Diệp Nhiên vừa nghe, trong lòng yêu thích không ngớt, sau đó kéo dây thử cung, đáy lòng đối với lần này cung càng thiên vị có thừa.

Làm Diệp Nhiên đã nhất định phải cái này cung thời điểm, chủ tiệm báo cho biết Diệp Nhiên, cái này cung cần "3 Vạn Linh Tinh" lúc, Diệp Nhiên thiếu chút nữa không có bị hù dọa ra nước mắt đến.

"3... 3 Vạn?" Diệp Nhiên vẻ mặt kinh ngạc nhìn tên kia râu mép trắng bệch chủ tiệm.

"Không sai." Điểm chủ kia cười tủm tỉm nhìn Diệp Nhiên, xác định cùng với khẳng định gật đầu.

"Có thể tiện nghi điểm sao?" Diệp Nhiên trong nháy mắt liền muốn kéo giá thấp cách, "Cái này cung giá cả hơi chút quý một chút..."

"Vậy theo khách quan nói, cái này cung giá cả chắc là nhiều ít mới là hợp lý đây?" Điểm chủ kia nghe vậy, đáy lòng tựa hồ cảm thụ được Diệp Nhiên thành ý, ngược lại cũng là phi thường hảo tâm đồng ý Diệp Nhiên báo ra giá cả.

"3... 3 nghìn làm sao?"

"Người! Tiên khách!"

...

...

"Còn 3 Vạn Linh Tinh!" Diệp Nhiên cầm giận đá một chút cước bộ cục đá, "Ta sống lớn như vậy, còn chưa thấy qua 3 Vạn Linh Tinh đây!"

"Tiệm này chủ quả thực chính là một cái hồ cha hàng!"

Nói thầm hồi lâu, Diệp Nhiên phải nhìn thẳng vào vấn đề nghiêm túc này, "Không cung cái này có thể luyện thể nào quen Tiên thuật?"

"Ngu xuẩn!"

Lúc này, Diệp Nhiên trong cơ thể mình thụ ngưng tụ ra một đạo thân ảnh màu đen đến, kia từ trong miệng nhân nhật phun ra một chữ đến.

"Người nói cái gì?" Diệp Nhiên đi tới mình thụ thể giới, cùng đạo kia thân ảnh màu đen đối lập đến.

"Ta nói người thật là ngu không ai bằng!" Bóng đen kia cười nhật hai tiếng sau, đại thủ đó là vung lên, một luồng hắc sắc khói mù tiến vào Diệp Nhiên đại não ở giữa.

"Cái này... Đây là?" Diệp Nhiên thân hình một trận, hắc trong đầu nổi lên, hắc hóa sau bản thân, cùng Lôi Đình huyết mạch liên thủ chống lại Thiên Hồn huyết mạch tràn cảnh.

Tại cuộc chiến đấu kia ở giữa, mình thụ điều khiển thân thể mình, đem huyết sắc Lôi Điện chi lực cho ngưng tụ thành một cây trường kích, sau đó đại sát tứ phương.

"Ngưng tụ Lôi Điện chi lực!"

Đem Lôi Điện chi lực ngưng tụ phát triển cung bắt từ Thần Tôn!

Diệp Nhiên trong đầu như bị điểm đốt thông thường, bốc cháy lên hùng hực liệt hỏa, hắc hai mắt bày đặt tinh quang lăm lăm, "Không chỉ có thể ngưng tụ trường cung, vẫn có thể không hạn chế làm ra mũi tên!"

"Bên trong học viện bán ra mũi tên có thể cùng do Lôi Điện chi lực hình thành mũi tên so sánh sao?"

"Đáp án có hay không định!"

Lôi Điện chi lực uy lực thật lớn, trong nháy mắt phát bắn ra, có thể tùy tiện xuyên qua mục tiêu.

Đây thật là quá hoàn mỹ!

Rộng mở trong sáng Diệp Nhiên đối về đạo hắc ảnh kia nói một tiếng cảm ơn sau, lập tức trở về về thể giới hiện thật, bắt đầu thử ngưng tụ Lôi Điện hướng cung.

"Ha ha." Bóng đen kia nhìn tiêu thất Diệp Nhiên, nhin không được lác đầu, sau đó hóa thành một đoàn khói đen dung vào mình thụ.

"Mình làm ban đầu cũng còn dùng Lôi Điện chi lực ngưng tụ ra ám khí, bây giờ lại thật không ngờ dựa vào Lôi Điện chi lực ngưng tụ ra trường cung đến, quả thực thật là ngu xuẩn đạt tới."

Diệp Nhiên hai mắt tỏa ánh sáng, hắc trong lòng bàn tay cuộn cuộn không ngừng thả ra ngoài Lôi Điện chi lực, sau đó không ngừng bị hắc cho biến hóa, ngưng tụ thành hình.

"Bất quá, lúc đó bởi vì thần thức trình độ thiếu, ngưng tụ ra một mũi ám khí, đều không còn hình dáng, chó nói chỉ là trường cung, cho nên cũng liền không hướng phía phương diện nghĩ."

"Mà bây giờ, có Thiên Hồn huyết mạch tăng ta thần thức, ngưng tụ ra trường cung đến, cũng không thành vấn đề."

Đương nhiên cái này ngưng tụ trường cung độ khó chút nào không thể so ngưng tụ Lôi Long nhỏ hơn.

Diệp Nhiên ước chừng chính xác tiêu hao sắp tới nửa canh giờ, mới ngưng tụ ra đến Lôi Điện hướng cung.

"Phi thường tốt!" Diệp Nhiên nhìn mình trong lòng bàn tay nắm thật chắc Lôi Điện hướng cung, đáy lòng đại hi không ngớt.

Cái này Lôi Điện hướng cung cả người tản ra mê người từ sắc hào quang, thường thường có từ sắc Lôi Điện nhúc nhích, khom lưng trong mơ hồ có thần bí hào quang lưu chuyển.

"Đi thử một chút cái này Lôi Điện hướng cung uy lực."

Diệp Nhiên kéo dây cung, một cây do Lôi Điện chi lực ngưng tụ ra đến Lôi Điện mũi tên chợt nổi lên.

Diệp Nhiên nhắm vào giữa sân một khối cự tăng đá xanh, sau đó tay buông lỏng, kia từ sắc mũi tên dường như như sao rơi, trong nháy mắt bay ra.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, kia Thanh Thạch trong nháy mắt chính là tứ phân ngũ liệt, đồng thời lộ ra 1 cái ao hăm hố sâu, cái hầm kia có chừng ba thước sâu, đồng thời xung quanh thổ địa đều bày biện ra một loại đốt trụ về.

"Thật là khủng khiếp." Diệp Nhiên hơi kinh ngạc, cái này Lôi Điện hướng cung lực lượng xa xa vượt qua hẳn tưởng tượng, đã biết tốt hơn theo ý một mũi tên, nếu là toàn lực ứng phó mà nói, sợ rằng cái này chặn tường viện đều biết bị đánh thành toái cặn.

"Thật là quá tốt!" Diệp Nhiên gất gao cầm lấy trong tay mình đầu Lôi Điện hướng cung, trên mặt không che giấu được vui sướng, "Kia vô lương chủ tiệm, ta mới không lạ gì người cung tiễn!"

"Nếu cái này cung có, như vậy thì bắt đầu học tập cái này kỹ xảo ah!" Diệp Nhiên lập tức thu liễm tâm thần, chuyên tâm học tập cái này 《 bí Tiễn thuật 》.

Uy lực thì có, thế nhưng trong này kỹ xảo, còn là muốn hoàn toàn học được.

Lực cùng kỹ kết hợp với nhau, bộc phát ra uy lực mới là kinh khủng!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Tỷ thí đêm trước

Từ sắc lưu quang bạo lướt ra, 1 cái hô hấp giữa đó là đi tới một chặn hắc sắc cửa sắt trước mặt, sau đó cùng kia phiến cửa sắt đến cái tiếp xúc thân mật.

"Oanh!"

Một đóa đẹp đẽ màu nâu non trong nháy mắt nở rộ ra, dường như trong trời đêm xinh đẹp nhất nổi bật nhất khói lửa, đem toàn bộ thế giới đều nuốt mất.

Từ quang tiêu tán, dường như thoáng qua rồi biến mất khói lửa như cấp tốc.

Kia sắc cửa sắt lần thứ hai hiển lộ ra, vốn là trơn truột không dấu vết, hiện tại lại xuất hiện từng đạo rất nhỏ vết nứt.

"Cái này bạo liệt mũi tên uy lực quả nhiên thật lớn, trong nháy mắt bộc phát ra lực lượng lại có thể đem cái này Hắc Thiết môn cho nổ tung ra một đạo mảnh vỡ đến." Diệp Nhiên lau khô sạch trên trán mồ hôi hột, một mũi tên này đồng dạng cũng là tiêu hao hẳn không ít thể lực.

"Cái này Hắc Thiết môn ta cần vận dụng' lôi đình vạn quân 'Gia trì Tam trọng Lôi Đình huyết mạch chi lực, mới có thể khiến ngoài xuất hiện tương đồng vết rách, cứ như vậy, lúc trước một mũi tên uy lực chẳng phải là cùng với bằng nhau

Bạo liệt mũi tên! Cái này chính là bí Tiễn thuật nội chiêu thứ nhất kiểu, có rất mạnh sức bật, có thể đem bắn ra mũi tên, trong nháy mắt bạo tạc, sản sinh kinh người uy lực.

Đây là Diệp Nhiên mấy ngày này khổ tu thành quả, hiện tại bày ra uy lực, khiến Diệp Nhiên tinh thần không khỏi chấn động, bí Tiễn thuật nội chiêu thứ nhất, dĩ nhiên liền có kinh khủng như vậy uy lực, có thể nghĩ, phía sau chiêu thức, uy lực sẽ là làm sao kinh khủng.

Diệp Nhiên hiện tại tin tưởng bí Tiễn thuật lúc trước giới thiệu, đem tất cả chiêu thức tu luyện tới Đại thành, có thể cùng 9 đại chiến đem cùng so sánh.

Nghỉ ngơi chỉ chốc lát, Diệp Nhiên lần nữa giương cung, hần nhắm ngay xa xa 1 cái bia ngắm, liên tục bắn ra 10 mũi tên.

"Huru!"

"Huru!"

"Huru!"

10 mỗi tên toàn bộ trúng đích hồng tâm!

Thần thức tăng cường, khiến Diệp Nhiên nhân lực đạt được cực đại đề thăng, nhắm vào loại này sẽ không di động mục tiêu, quả thực chính là dễ dàng. (

"Đi." Diệp Nhiên trong lòng bàn tay Lôi Điện hướng cung trong nháy mắt tiêu thất, hần lấy ra khảm nạm tại trên thạch bích học viện lệnh bài, xoay người ra ảo cảnh mật thất.

Cái này ảo cảnh mật thất có thể tùy ý học viên chế tạo ra bất đồng thế giới.

Lúc trước Diệp Nhiên dùng bạo liệt nhanh như tên bắn trong Hắc Thiết môn, liền là dựa vào đến Diệp Nhiên thần thức làm cấu tạo đi ra.

Bất quá cái này ảo cảnh mật thất một canh giờ cần học viện điểm công hiến thật sự là quá sang quý, Diệp Nhiên căn bản liền không dám ở nơi này mật dừng lại lâu, luyện tập xong Tiễn thuật sau khi, bật người chính là đi ra.

"Thực chiến cùng không liên lạc được một dạng, cần cực kỳ rất nhanh phản ứng năng lực, truy cầu là nhanh tàn nhẫn chuẩn! Muốn tại trong điện quang hỏa thạch, trong nháy mắt tìm được địch quân nhược điểm sơ hở yếu hại, tiến tới một kích bị mất mạng!" Diệp Nhiên phản tư bản thân Tiễn thuật, hần chỉ là luyện tập mỗi tên này thuật, độ chuẩn xác phi thường cao, thế nhưng thực chiến ở giữa, địch nhân cũng sẽ không lảng lạng cho người thời gian, cho người nhắm vào.

"Tiễn thuật còn có đợi đề cao!"

Trở lại chỗ ở, Diệp Nhiên phát hiện mình trên bàn có một trương án có học viện chương án trang giấy.

Diệp Nhiên cầm lấy số một, phát hiện trên đó viết 4 cái đại tự,

"Học viện tỷ thí!"

Diệp Nhiên mới vừa đọc lên bốn chữ này, kia Trương kim sắc trang giấy liền hóa thành một đạo kim sắc màn sáng hiện lên tại Diệp Nhiên trước mặt.

Diệp Nhiên tinh tế nhìn, xem đến về học viện khảo hạch có quan hệ công việc.

Đại toàn bộ nhìn xong, Diệp Nhiên thở ra một hơi thật dài, hần đối về học viện tỷ thí coi như là có một thứ đại khái giải,

"Học viện cùng sở hữu học viên 6 nghìn 700 danh, mà tỷ thí lần này, là vì đúng học viên tiến hành thứ hạng mới, học viện đem rất nhiều học viên chia làm mấy cái cầu thang tiến hành tỷ thí."

"Cấp thứ nhất thang, chính xác học viện trước 100 danh học viên tiến hành tỷ thí."

"Cấp thứ hai thang chính là học viện bài danh 101 danh tới 500 danh giữa học viên tỷ thí."

"Tầng thứ ba thang còn lại là "

"Tầng thứ tư thang còn lại là "

"Nói như vậy, ta là tại cấp thứ tám thang. Diệp Nhiên thiếu thiếu mi đầu, sau đó nhìn kỹ một chút cùng mình cùng tồn tại đồng nhất cái cầu thang học viên.

"Tu vi tối cao chính xác Khoách mạch cảnh 6 tầng."

"Khoách mạch cảnh 6 tầng?" Diệp Nhiên hơi sững sờ, vừa nói như vậy, ta còn có cơ hội trở thành chỗ thứ 7 cầu thang đệ nhất danh.

Đệ nhất danh có thể là có thêm phong phú thưởng cho!

Lần này học viện tỷ thí chia làm 2 cái bộ phận, đệ nhất còn lại là ảo cảnh khảo hạch, các hạng cầu thang học viên tiến nhập bất đồng ảo cảnh ở giữa, sẵn giết trong đó Yêu thú, bằng cuối cùng đánh chết là chuẩn, thu được tương ứng vi tích phân.

Bộ phận thứ hai còn lại là, thường gặp nhất lời đài thi đấu, giữa học viên tiến hành tỷ thí, người thắng tiến nhập vòng kế tiếp, mỗi thắng lợi một hồi, đều sẽ có tương ứng vi tích phân.

2 hạng khảo hạch vi tích phân tổng số cộng lại, trở thành lần này tỷ thí đệ nhất danh.

"Bời vậy, chẳng phải là nói đến cho dù vòng thứ 2 rất sớm đã bị đào thải, chỉ cần vòng thứ 1 vận khí tốt điểm, đánh chết Yêu thú nhiều, thu hoạch vi tích phân mức không lỗ, như vậy cũng có khả năng thu hoạch phong phú thưởng cho?"

"Có ý tứ." Diệp Nhiên gãi gãi tóc mình, bằng cuối cùng đánh chết là chuẩn, thu hoạch tương ứng vi tích phân, như vậy bản thân khỏi không phải có thể làm âm thầm đánh lén, thời khắc máu chót đến thượng như vậy một mũi tên!

Vi tích phân còn chưa phải là tùy tiện là có thể đắc thủ sao?

"Đương nhiên, ta có thể sẽ không dễ dàng xuống tay với người khác, chỉ sợ đến lúc đó có vài người cố ý tới quấy rối mà nói, ta không ngại cho bọn hắn một chút dạy dỗ." Diệp Nhiên khòe miệng hiện ra lút một cái nghiền ngẫm đáng tươi cười, hắn tại đây cấp thứ tám thang trong danh sách thấy 2 cái quen thuộc tên.

"Trước mặt kệ nhiều như vậy, chuyên tâm tu luyện ah, học viện tỷ thí còn muốn 3 ngày đây!"

"Nhâm huynh, đối với lần này học viện tỷ thí, ngươi có nắm chắc không?"

Tại Triệu Vân Thiên trùng kiến bên trong nhà, Triệu Vân Thiên con ngươi đảo một vòng, sau đó đối về Nhâm Viễn nói.

"Nắm chắc?" Nhâm Viễn vừa nghe Triệu Vân Thiên mà nói, trong nháy mắt có chút mất hứng, hắn hừ lạnh vừa nói sau nói, "Tỷ thí lần này ta muốn đoạt khôi!"

"Có thể là chúng ta chỗ cấp thứ tám thang ở giữa có thể là có thêm 1 vị Khoách mạch cảnh 6 tầng tu sĩ, có người nói chiến lực siêu cao, không phải là người bình thường có thể ngăn chặn." Triệu Vân Thiên mặt như sốt ruột vẻ.

"Khoách mạch cảnh 6 tầng thì như thế nào?" Nhâm Viễn hừ lạnh một tiếng, hắn chăm chú nắm tay, "Khoách mạch cảnh 6 tầng ta cũng một cách tự tin chiến thắng hắn!"

"Nghe được Nhâm huynh lời này, ta cũng yên lòng." Triệu Vân Thiên làm bộ thờ phào một cái đáng đáp.

Bỗng dưng, Triệu Vân Thiên tựa hồ là nhớ tới cái gì, hắn con ngươi hiện lên một đạo âm lãnh hào quang, "Đúng, Nhâm huynh, lần trước tại Bách vị lâu theo chúng ta phát sinh mâu thuẫn kia 2 cái tiểu tử, giống như cũng là theo chúng ta cùng nhau khảo hạch."

"Hừ hừ." Nhâm Viễn cười nhạt 2 cái, "Kia 2 cái tiểu tử phải không? Ta đã sớm tính đến bọn họ theo chúng ta chính xác cùng nhau, yên tâm đi, tại tỷ thí ở giữa, ta sẽ hảo hảo giao bọn họ làm người."

"Ha ha, vậy là tốt rồi vậy là tốt rồi." Triệu Vân Thiên làm bộ vui vẻ cười to vài tiếng, sau đó đối về Nhâm Viễn chúc mừng đạo, "Ta đây trước hết chúc mừng Nhâm huynh trở thành lần này tỷ thí đệ nhất nhân!"

Nhâm Viễn ngược là phi thường yên tâm thoải mái tiếp thu xuống tới.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Tỷ thí bắt đầu

Ngày thứ hai, học viện tỷ thí hùng hực khí thế tiến hành, toàn bộ học viện phi thường náo nhiệt.

Diệp Nhiên cùng Giang Thiên cùng với Tuấn Dong Nguyệt, tại đạo sư dưới sự hướng dẫn, đi tới trong học viện tâm trên quảng trường.

Giờ này khắc này, trên quảng trường đã rậm rạp toàn bộ đều là người, tiếng người ồn ào, thực tại có chút kinh khủng làm cho lòng người rất sợ sợ.

Mà theo thời gian chuyển dời, người càng càng ngày càng nhiều, vạn hạnh chính xác học viện sân bãi cũng đủ lớn, hoàn toàn không cần lo lắng người đứng lại không dưới.

Gần muốn tiến hành chính xác học viện hoàn cảnh tỷ thí, tiến nhập hoàn cảnh ở giữa, săn giết Yêu thú, thu hoạch vi tích phân.

Mỗi một vị tham dự học viên đều bắt được 1 cái ti số ngọc bài, tại trong hoàn cảnh đánh chết một con yêu thú, ngọc bài mặt trên đều biết hiện ra thu hoạch đắc kế phân.

Ngọc này bài còn có kiểm tra công năng, có thể tùy thời tùy khắc kiểm tra người khác vi tích phân.

"Ngươi xem, đó chính là chúng ta cấp thứ tám thang tu vi cao thâm nhất học viên Giang Thiên vũ vũ Diệp Nhiên vai, chỉ vào xa xa chậm rãi đi tới cường tráng tráng hán nói.

Kia cường tráng tráng hán ngô diệu Phong bước đi bước tiến thông thả, thế nhưng bước chân bước cực đại, hành tẩu trong lúc đó cả người bạo tạc cơ thể rung động, khiến người ta xem đầy lòng khó tránh khỏi có chút phát lạnh.

"Khoách mạch cảnh 6 tầng!" Diệp Nhiên ánh mắt vẫn không nhúc nhích nhìn ngô diệu Phong, người này chắc là tu luyện thân thể làm chủ, nhìn hán cả người tràn đầy lực lượng cơ thể, một quyền đi xuống uy lực đều có thể đủ có thể so với người khác thi triển ra Linh kỹ uy lực ah?

Diệp Nhiên âm thầm gật đầu, tuy rằng chính hán thân thể có Lôi Điện không ngừng rèn luyện, nhưng dù sao không phải là chủ tu, cùng kia ngô diệu Phong vừa so sánh với, vẫn còn có chút chênh lệch.

Tựa hồ là cảm thụ được Diệp Nhiên ánh mắt, kia ngô diệu Phong lập tức xoay đầu lại, trừng Diệp Nhiên liếc mắt, khóe miệng cong lên lóe một cái trào phúng đáng tươi cười.

"Bệnh tâm thần." Diệp Nhiên cười cười, thấp giọng mắng một câu, người này còn thật là có chút can rở.

Ngô diệu Phong trực tiếp đi tới đoàn người trước mặt nhất, đem người khác cho đẩy ra đến.

Lúc này, xa xa đi tới hai gã thân mặc bạch y nam tử, một tay cầm đao, một người cầm kiếm, dáng dấp đều là cực kỳ tuấn tú.

Trong đám người trong nháy mắt bộc phát ra một trận oanh động.

"Hai người kia chính xác thân huynh đệ ah? Lớn lên giống như" Diệp Nhiên hơi sùng sờ, sau đó đổi về Giang Thiên hỏi, "Hai nhà này hòa lại là thân phận gì?"

Giang Thiên vuốt cằm, chậm rãi nói, "Đây là lần này tỷ thí thứ 2 cường cùng thứ 3 cường, huynh trưởng cầm kiếm, tên là phùng Thiên mới, đệ đệ cầm đao tên là phùng Thiên Long."

"Hai huynh đệ Nhân tu là đều là tại Khoách mạch cảnh 5 tầng, có người nói hai người đao kiếm liên thủ, đã từng đem ngô diệu Phong cho đã đánh bại."

"Có điểm lợi hại hình dạng." Diệp Nhiên không khỏi gật đầu, cái này hai huynh đệ cái chắc là muốn tại vòng thứ 1 ảo cảnh tỷ thí ở giữa đại triển thân thủ, dù sao vòng thứ 2 tỷ thí tiến hành chính xác đơn độc quyết đấu, hai huynh đệ cái không có khả năng lại tiếp tục liên thủ.

"Người xem, thứ 4 cường đến." Giang Thiên đột nhiên cười vỗ vỗ Diệp Nhiên vai, chỉ vào xa xa từ từ đi tới hai người nói.

"Nhâm" Diệp Nhiên do dự một chút, mới nhớ tới tên hán đến, "Nhâm Viễn?"

"Đúng, chính là hán." Giang Thiên gật đầu, "Hán tu vi cũng là đạt được Khoách mạch cảnh 5 tầng."

Tại Nhâm Viễn phía sau theo chính xác Triệu Vân Thiên, Triệu Vân Thiên thấy Diệp Nhiên, sau đó đổi về hán liên tục cười lạnh, bên trong đôi mắt tràn đầy uy hiếp về.

Diệp Nhiên không sợ hãi chút nào đổi về Triệu Vân Thiên cười cười, người kia từ ngày trước không ai bì nổi đến bây giờ trở thành người khác chó săn, tâm lý khẳng định không dễ chịu ah?

Mình cũng không có cần phải cùng một con chó nhiều tính toán, chỉ cần hung hăng thu thập một hồi là tốt rồi.

Phụ trách cấp thứ tám thang đạo sư kiểm kê một phen nhân số, xác nhận người đến đông đủ sau khi ho khan hai tiếng, trực tiếp nói, "Lần này hoàn cảnh săn giết Yêu thú thời gian là 10 Thiên, bất cứ vấn đề gì tự hành giải quyết, nếu là gặp phải nguy hiểm, lập tức nhấn ngọc bài lên máy bay Tất, rời khỏi khảo hạch."

"Các ngươi có vấn đề gì hiện tại có thể nói với ta, ta nhất nhất cho các ngươi giải đáp, nếu là không có vấn đề, như vậy thì trực tiếp mở ra ảo cảnh, tiến hành khảo hạch."

Mọi người đồng loạt lắc đầu, về khảo hạch công việc bọn họ đã sớm tìm hiểu tốt, tại bọn họ trữ vật phù nội đã bị thật lớn lượng thức ăn.

Cũng không ít học viên mang theo đại lượng đan dược cùng với linh khí, đề phòng bất cứ tình huống nào.

Dù sao cũng học viện tỷ thí cũng không có cấm cái này vật ngoài thân tiến tràng EXO hàng xóm 12 hoa mỹ nam.

Nhìn thấy mọi người lắc đầu, đạo sư kia gật đầu, trong lòng bàn tay nắm 1 cái hắc sắc quả đấm lớn nhỏ hình tròn ngọc thạch, theo đạo sư kích hoạt trong nháy mắt trời nổi vào không trung, bính phát ra ngoài một đạo bạch sắc cường quang.

Nháy mắt, một đạo hình tròn bất quy tắc truyền tống môn nổi lên, xung quanh không gian hỗn loạn đến, tán ra thật lớn hấp lực.

Theo đạo này truyền tống cửa mở mở, học viện to như vậy tràng địa thượng trong nháy mắt bắn ra một đạo lại một đạo cường quang.

Đây là cái khác cầu thang học viên khảo hạch làm muốn đi vào ảo cảnh, 8 thành cầu thang ở giữa, là thuộc Diệp Nhiên chỗ cầu thang yếu nhất, cho nên mở ra ảo cảnh ba động cũng là nhỏ nhất.

Cái này 8 thành cầu thang chia làm 8 cái ảo cảnh, phân biệt tách ra.

Trong đó cấp thứ nhất thang nhân số ít nhất, thế nhưng toàn bộ đều là số một số hai cường giả, tụ linh cảnh tu vi không phải số ít.

Diệp Nhiên chỗ cầu thang số người nhiều nhất, có chừng hơn một ngàn người, tu vi đại đa số đều ở đây Khoách mạch cảnh.

Mọi người sắp xếp đến hàng dài một vừa tiến vào truyền tông môn ở giữa.

Bước vào truyền tông môn, Diệp Nhiên nhất thời nghĩ thân thể nhẹ một chút, xung quanh quang ảnh không ngừng biến hóa.

Cũng không lâu lắm, Diệp Nhiên liền tới đến 1 cái cây xanh tạo bóng mát, bóng bảy bạc phơ rừng rậm ở giữa.

Xa xa có một cái cung lên sơn mạch, giống như Cự Long lưng, khiến mắt người không khỏi co lại.

Ở trong đó đó là lần này tỷ thí săn giết Yêu thú phạm vi hoạt động.

Bên cạnh lục tục có người truyền đưa vào, Diệp Nhiên lẳng lặng cùng đội Giang Thiên đến, mặc dù nói Đường Tuyền đã ở bàn cầu thang ở giữa, thế nhưng y theo Đường Tuyền cái này cao ngạo tính tình, cũng sẽ không cùng Diệp Nhiên tạo thành đội ngũ, cho nên Diệp Nhiên cũng sẽ không có ý nghĩ này mời Đường Tuyền cùng nhau

"Bá."

Lúc này 2 đạo thân ảnh đồng thời truyền tông đi ra.

Nhâm Viễn, Triệu Vân Thiên.

Vừa rơi xuống đất, Nhâm Viễn liền không nhịn được thấp giọng mắng một câu, "Tính huống gì? Nhiều người như vậy?"

Không sai, trước mắt đông nghịt một mảnh, đều là truyền tông qua đây học viên, bọn họ mỗi một người đều đứng tại chỗ, không có hành động thiếu suy nghĩ.

"Tránh ra cho ta một điểm." Nhâm Viễn không chút khách khí đẩy ra ngăn cản ở trước mặt mình một gã học viên.

Người học viên kia nhìn thấy chính xác Nhâm Viễn, lập tức thu liễm lại trên mặt vẻ giận dữ, ngoan ngoãn chui ra đi.

"Tiểu tử kia có đúng hay không Diệp Nhiên?" Nhâm Viễn giậm chân một cái, sau đó chỉ vào mạng theo vui vẻ nhìn hai người bọn họ Diệp Nhiên hỏi.

"Không sai, chính là hắn." Triệu Vân Thiên gật đầu.

"Tiểu tử này nhìn cái gì vậy? Hiện tại ta liền bắt hắn cho giết chết! Khiến hắn đào thải ra khỏi cục, còn tiến hành cái gì tỷ thí." Nhâm Viễn thối một ngụm, sau đó tàn bạo mắng.

"Không thể" Triệu Vân quá thất kinh, cái này Nhâm Viễn thế nào so với chính mình cừu hận còn muốn sâu a?

Bất quá như vậy cũng tốt, Triệu Vân Thiên tâm đáy cười nhạt không ngớt, bộ dáng như vậy thứ nhất, Nhâm Viễn chỉ biết càng thêm dụng tâm đi đối phó Diệp Nhiên.

Hừ hừ

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Săn giết Yêu thú

"Vi sao không thể?" Nhâm Viễn dừng bước lại, non nớt kiểm thượng mang đầy đến nghi hoặc, hắn nhìn Triệu Vân Thiên, phát ra đáy lòng nghi hoặc.

Mặc dù nói Triệu Vân Thiên tồn tại giống như là chính xác một người chủ nhân bên cạnh người hầu, hắn nói xong toàn bộ có thể không nhìn rồi, thế nhưng Nhâm Viễn minh bạch Triệu Vân Thiên so với chính mình lớn tuổi, ra mắt sự tình so với chính mình nhiều hơn, đang xử lý một sự tình phương diện,

so với chính mình lão đạo nhiều, làm ra tuyển chọn cũng là nhất chính xác.

"Mình còn có rất dài một đoạn đường phải đi." Nhâm Viễn đầy lòng như thực chất nghĩ.

"Hiện tại chúng ta tự nhiên là làm gốc lần tỷ thí làm chủ, lấy được phải tỷ thí quán quân mới là chính xác tuyển chọn." Triệu Vân thiên tâm đầy mặc dù đối với Diệp Nhiên phi thường thống hận, thế nhưng hẳn biết chỉ có Nhâm Viễn cường đại lên, mình mới có thể từ đó thu hoạch lớn hơn nữa lợi ích, Diệp Nhiên là một phi thường vương tay chân gia hỏa, cùng hẳn phát sinh cái gì xung đột, đã biết biên thực lực khó tránh khỏi sẽ gặp phải tổn hại.

Cho nên, hiện tại tạm thời không cần để ý tới Diệp Nhiên, đợi được phía sau có cơ hội nữa tới thu thập Diệp Nhiên.

Triệu Vân Thiên nhất nhất cho Nhâm Viễn nhỏ giọng phân tích.

Nhâm Viễn nghe xong sau này, nhện không được gật đầu, đợi được phía sau có cơ hội thời điểm, nữa tới thu thập Diệp Nhiên một hồi, tất nhiên muốn cho sống không bằng chết.

Nhìn từ phần nộ chuyển thành bình tĩnh Nhâm Viễn, Diệp Nhiên nhện không được hơi kinh ngạc, cái này xung động thiếu niên dĩ nhiên khác chế, thật là ngoài Diệp Nhiên dự liệu, vốn có Diệp Nhiên cho là hẳn sẽ trực tiếp xông về phía trước, cùng mình vùng tay đây, Diệp Nhiên đã làm tốt rút lui chuẩn bị.

Rút lui cũng không phải là bởi vì sợ Nhâm Viễn, mà là bởi vì hẳn hiện tại thật sự là không cần phải ... Tiêu hao tinh lực tại Nhâm Viễn trên người, còn nữa, Khoách mạch cảnh 5 tầng chiến lực thế nhưng không thể khinh thường, Diệp Nhiên nếu là muốn chiến thắng đối phương, còn là cần phải bỏ ra thâm trọng đại giới.

Đương nhiên, đây hết thấy cũng có chút cái được không bù đắp đủ cái mất.

Nhâm Viễn tuyển chọn nhường nhện, đối với Diệp Nhiên mà nói tự nhiên là chuyện tốt, bất quá hẳn cũng sẽ không vì vậy mà thả lỏng cảnh giác, song phương mâu thuẫn đã đến khó có thể hóa giải hoàn cảnh, nếu là có cơ hội mà nói, đối phương nhất định sẽ hướng mình hạ độc thủ!

Lặng lặng cùng đợi, Giang Thiên cùng Tuân Dong Nguyệt rất nhanh liền là xuất hiện ở Diệp Nhiên trước mặt.

Ba người tạo thành một tiểu đội, đang tiến nhập trong dãy núi săn giết Yêu thú.

Vùng núi này thực tại chính xác mở mang, hơn nghìn người đang tiến nhập trong dãy núi, thoáng cái người trước mặt liền biến mất.

Hành tẩu tại rừng cây trong lúc đó, Diệp Nhiên ở phía trước mở đường, duy nhất nữ tính Tuân Dong Nguyệt ở chính giữa, nhỏ gầy Giang Thiên còn lại là tại sau cùng.

Lúc này, 3 người ngọc bài đồng thời bị đến từ học viện tin tức.

"Lần này ảo cảnh săn giết Yêu thú vì tích phân trước 100 danh mới có thể đi vào vòng khảo hạch kế tiếp."

"Đây là cái gì tình huống?" Tuân Dong Nguyệt nhìn xong tin tức sau, nhện không được hỏi.

Giang Thiên đem ngọc bài cất xong, sau đó phân tích nói, "Người xem giống chúng ta cái này cấp thứ tám thang có chừng hơn nghìn người, nếu là đều tiến hành cái này lời đài quyết đấu mà nói, cái này được đến phiên ngày tháng năm nào a, học viện nơi đó có nhiều thời gian như vậy sẽ chờ người đến quyết đấu, còn không bằng trực tiếp từ vòng thứ 1 săn giết Yêu thú ở giữa tiến hành chọn, dù sao cũng vòng thứ 1 săn giết Yêu thú tiến không tiến lên 100 danh, phía sau quyết đấu đi cũng là đi không."

Diệp Nhiên gật đầu, biểu hiện kỳ tán thành Giang Thiên thuyết pháp, bỗng dưng hẳn thấy ngọc bài thượng vì tích phân bảng đột nhiên có biến hóa, "Xếp hàng thứ nhất ngô diệu Phong, hiện hữu vì tích phân, hết sức!"

"Nhanh như vậy?" Giang Thiên hơi kinh ngạc, lúc này mới tiến nhập sơn mạch bao lâu, bọn họ ngay cả Yêu thú bóng dáng cũng không có thấy, mà tu vi kia Khoách mạch cảnh 6 tầng ngô diệu Phong dĩ nhiên đã săn giết một đầu Yêu thú.

Sơn mạch mở mang, tham gia học viên nhân số lại cực kỳ to lớn, Yêu thú số lượng tuy rằng không thể nào minh xác, nhưng Diệp Nhiên vẫn có thể đủ suy đoán ra đại khái số lượng, hơn 2 nghìn con yêu thú cái này ma phụ không quá lạnh.

Hơn 2 nghìn con yêu thú cung cấp tham gia học viên săn giết, tất nhiên phải không đủ phân, cho nên kế tiếp hẳn phải gia tăng tốc độ, đoạt tại những học viên khác trước mặt săn giết Yêu thú.

Chỉ là không có thể có được tìm kiếm Yêu thú biện pháp, bằng không như vậy dựa vào ba người bọn họ đi tìm mà nói, muốn hao phí hơn không ít thời gian.

"Diệp Nhiên, yêu thú này toàn bộ giao cho người đánh chết ah." Giang Thiên vẻ mặt ngưng trọng nhìn Diệp Nhiên, hiển nhiên hẳn cũng rõ ràng sự tình khẩn cấp, "Ta và Dong Nguyệt đối về tỷ thí không có hứng thú, mặc dù là đạt được vì tích phân cũng không hề tác dụng."

Tuân Dong Nguyệt cũng là gật đầu, nàng cũng là 1 cái vui thật là bình tĩnh người, đối với đánh đánh giết giết, đề thăng tu vi cũng không có hứng thú.

Diệp Nhiên nhìn Giang Thiên, sau đó trọng trọng gật đầu, "Chúng ta đây nhanh hơn cước bộ ah."

Ba người suu tầm tốc độ tổng so Diệp Nhiên một người nhanh chóng.

Chạy nhanh tại trong rừng, Diệp Nhiên đã liên tục gặp phải mấy nhóm người mã, mặc dù có Yêu thú, thế nhưng đều là đối với phương phát hiện trước, cho nên Diệp Nhiên cũng không có lên cướp giật ý niệm.

"Có Yêu thú vết tích!" Nhìn phía trước bụi cỏ nội rơi là tả một luồng sợi bộ lông, Diệp Nhiên trước mắt nhất thời sáng ngời, điều này hiển nhiên là có Yêu thú xuất hiện, hơn nữa nhìn hình dạng vẫn là không có bị người khác cho phát hiện.

Nghe được Diệp Nhiên ngôn ngữ, Giang Thiên cùng Tuân Dong Nguyệt hai người lập tức phân tán, ý muốn vây quanh.

Diệp Nhiên 3 người đến, giật mình tỉnh giấc trung gian ẩn nấp đến Yêu thú, kia lập tức đứng dậy, phát ra từng đợt rít gào chi thanh.

Xung quanh cảnh là toàn bộ bị cái này thanh rít gào cho chấn động dừng lên.

"Cẩn thận!" Diệp Nhiên sắc mặt chút ngưng, điều này hiển nhiên chính xác một đầu cường đại yêu thú, hẩn dẫn đầu, sai bước trực tiếp tiến lên.

"Đây là một đầu Khoách mạch cảnh Yêu thú, lửa mạnh man ngu!" Diệp Nhiên thân ảnh lập tức dừng lại, hẩn về mặt cảnh giác nhìn trước mặt đầu này tản ra xích ngon lửa màu đỏ lửa mạnh man ngu.

Cái này lửa mạnh man ngu hẩn đã từng tại trong lớp nghe qua đạo sư giới thiệu qua, thật sâu biết yêu thú này chỗ lợi hại.

Giang Thiên cùng Tuân Dong Nguyệt trực tiếp buông tha vây quanh, đi tới Diệp Nhiên phía sau.

"Lửa mạnh man ngu!" Giang Thiên cùng Tuân Dong Nguyệt đều là kinh hô, không nghĩ tới bọn họ thứ nhất là gặp phải mạnh mẽ như vậy Yêu thú.

"Hai người các ngươi sống ở chỗ này." Diệp Nhiên mắt lạnh nhìn đối với mình phát ra khiêu khích lửa mạnh man ngu, sau đó đối về Giang Thiên cùng Tuân Dong Nguyệt nói.

"Cẩn thận một chút." Giang Thiên đối về Diệp Nhiên nói.

"Hẩn không có sao chứ?" Tuân Dong Nguyệt nhìn đầu kia lửa mạnh man ngu, có chút không yên lòng nói.

"Không có việc gì, tin tưởng hẩn, ngươi còn không bằng làm cho này man ngu cầu khẩn cầu khẩn, không nên chết quá mức thảm liệt." Giang Thiên cười hắc hắc, có chút không có tim không có phổi, tuy rằng yêu thú này rất cường đại, thế nhưng Giang Thiên thật sâu minh bạch Diệp Nhiên tuyệt đối không phải là 1 cái người lỗ mãng, không có sung phần nắm chắc, hẩn chính xác tuyệt đối sẽ không động thủ.

"Đến đây đi." Diệp Nhiên trong cơ thể tích góp lực lượng, hẩn dường như mũi tên rời cung, trong chớp mắt đó là chạy trốn ra ngoài.

Mà kia lửa mạnh man ngu cảm thụ được Diệp Nhiên khí thế, trên người hùng lực lửa mạnh càng tăng vọt không được, kia thở hổn hển, trên đầu 2 cái góc tản mát ra xích hồng sắc hào quang, đối về xông lại Diệp Nhiên, đó là đỉnh đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 114: Khứu giác nhạy cảm

"Lôi đình vạn quân!"

Diệp Nhiên không có giữ lại chút nào, trực tiếp là thả ra ngoài cường đại nhất sát chiêu, hẩn phải nắm chặt thời gian tìm kiếm săn giết Yêu thú, thu hoạch vì tích phân, cùng cái này liệt điểm man ngu lãng phí thời gian, hiển nhiên là không sáng suốt.

Xung quanh khô vàng thảo toàn bộ khom lưng, từng đợt cường đại hấp lực từ Diệp Nhiên nắm chặt trên nắm tay truyền tới.

"Phanh."

Nhất thanh muộn hưởng tại liệt điểm man ngu đầu trong vang lên, kia cường tráng thân thể đột nhiên tĩnh, thân thể còn là vẫn duy trì vượt mức quy định chạy trốn tư thế, chỉ bất quá kia biểu hiện ra liệt điểm toàn bộ lui tán, xem ra giống như là một đầu tầm thường không có gì lạ súc vật.

"Oanh!"

Diệp sau đó lui một bước, liệt điểm man ngưu thân thể bỗng nhiên rồi ngã xuống, kích khởi một mảnh phiến lá cây, sau đó từ kia man ngưu hóa thành một đạo màu vàng nhạt hào quang, một nhập Diệp Nhiên bên hông ngọc bài đi tới [

"Hết sức!"

Đánh chết đầu này Khoách mạch cảnh Yêu thú, Diệp Nhiên tổng cộng mới thu được 10 điểm tích phân, mà vì tích phân trên bảng xếp hạng xếp hàng thứ nhất vẫn là ngô diệu Phong, hiện hữu vì tích phân cùng với đạt được kinh khủng chín phần mười.

Chín phần mười! Đây là muốn đánh chết chín con Khoách mạch cảnh Yêu thú mới có thể có được điểm, không nghĩ muốn ngô diệu Phong tốc độ đã vậy còn quá nhanh chóng.

Mà xếp hạng thứ 2, tên thứ 3 còn lại là kia hai huynh đệ, Phùng Thiên Tân, Phùng Thiên Long, hai người điểm một dạng, đều là 60 phân.

Tên thứ 4 còn lại là Diệp Nhiên người quen cũ, Nhâm Viễn, vì tích phân 50 phân.

"Còn là quá chậm." Diệp Nhiên nhìn vì tích phân trên bảng thứ tự, nhìn không được lác đầu, đám điểm này 1 cái so 1 cái lợi hại, đã biết tốc độ hiển nhiên là có chút đuối không kịp.

Giang Thiên cũng là thở dài một hơi, nói, "Chủ yếu là Yêu thú quá khó khăn tìm một con, bằng không mà nói, lấy thực lực ngươi, trên bảng tất nhiên có người thứ tự."

"Không nói nhiều, chúng ta tiếp tục đi trước ah."

"Tốt!"

"Nơi này có một con Khoách mạch cảnh Đình phong Yêu thú, đối với ngươi tu vi cũng không đủ đem đánh chết, thật là đáng trách a! Bằng không mà nói, ta vì tích phân tất nhiên có thể bay lên một phen!" Ngụy Phi Vũ nhìn phía xa lẳng lặng nằm một đầu Yêu thú, có chút không cam lòng huy huy quyền đầu, "Sớm biết rằng hãy cùng hân hợp tác, mặc dù nói bản thân chỉ có thể phân đến một điểm canh, nhưng là so như bây giờ cường."

Xa xa truyền đến người tiếng bước chân, Ngụy Phi Vũ trong nháy mắt hãy thu liễm tâm thần, hân lẳng lặng nằm úp sấp dưới tàng cây, có chút cảm giận nhìn yêu thú kia làm chỗ ngồi, hân biết, cái này vì tích phân cũng bị người khác cho đạt được.

"Ngô, hai nam một nữ, 2 cái Khoách mạch cảnh "

"1 cái lại còn là Thối Thể cảnh tu vi! Ta dựa vào, ta không phải là hoa mắt ah?" Ngụy Phi Vũ nhìn không được xoa xoa bản thân ánh mắt, lần nữa xác nhận một phen đi tới 3 người ở giữa cái kia nam tử gầy nhỏ tu vi, "Người này là thể nào tiến vào học viện? Quá buồn cười ah?"

Nhìn ba tên này tu vi, Ngụy Phi Vũ đáy lòng nhìn không được thở phào một cái, yêu thú này chắc là an toàn.

"Vân vân! Cái này Khoách mạch cảnh 2 tầng gia hỏa dĩ nhiên xuất thú? !" Ngụy Phi Vũ Từng đi xuống khẩu khí này còn không có nuốt xuống, hân liền thấy ba người kia ở giữa một gã nam tử trực tiếp đối về con yêu thú kia ra sức đi qua.

"Nếu muốn vì tích phân cũng không điểm lượng một chút thực lực của chính mình, thật là buồn cười." Ngụy Phi Vũ nhìn không được lác đầu, than nhẹ một tiếng, "Bất quá nhiều 1 vị học viên bị loại, đối với ta mà nói cũng không phải một chuyện xấu."

Ngay Ngụy Phi Vũ đáy lòng toái toái niệm thời điểm, một trận cuồng đại tiếng nổ mạnh đột nhiên truyền đến, ngay sau đó một cỗ cuồng bạo năng lượng tiết ra ngoài, che giấu Ngụy Phi Vũ thân thể thân cây chợt run một phen.

Cái trán tựa ở trên cây khô Ngụy Phi Vũ bị bất thành linh ngoài ý muốn cho giật mình tỉnh giấc, hân hô to một tiếng.

"Tình huống gì?"

"Thứ 2 con yêu thú!" Đem trước mặt con yêu thú này giải quyết, Diệp Nhiên vì tích phân do hết sức biến thành 30 phân.

Cái này Khoách mạch cảnh Trung kỳ Yêu thú, sản sinh vì tích phân cao tới 20 phân sống lại đệ nhất độc sau.

Vừa lúc đó, cách đó không xa lại truyền đến một trận la lên chi thanh.

Diệp Nhiên sắc mặt không khỏi chút ngưng, hân lớn tiếng quát dẹp đường, "Người nào?"

Cùng lúc đó phát ra còn có hân kinh khủng khí tức.

"Lợi hại, lợi hại!" Bị phát hiện Ngụy Phi Vũ cường tiểu đi tới, hân giả vờ trấn định vỗ tay, tinh xảo đi tới Diệp Nhiên trước mặt, cách hân ba thước khoảng cách thời điểm lập tức dừng lại.

Diệp Nhiên mất lạnh nhìn trước mặt cái này mặt mày hẹp dài nam tử, người kia tuy rằng chỉ Khoách mạch cảnh 2 tầng đứng Diệp Nhiên tạo thành không bất kỳ nguy hiểm nào, thế nhưng người này lên lút tránh ở nơi nào, hiển nhiên không chính xác người tốt lành gì.

Diệp Nhiên cùng Ngụy Phi Vũ đối lập đến.

Thấy Diệp Nhiên không nói lời nào, chỉ là dùng băng lãnh ánh mắt nhìn mình lúc, Ngụy Phi Vũ trên trán nhin không được chảy xuống một giọt mồ hôi hột.

"Là như thế này, ta tới tìm các ngươi mục đích là vì hợp tác." Ngụy Phi Vũ bình phục một chút đáy lòng tâm tình, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói.

"Không có hứng thú." Diệp Nhiên lạnh giọng nói, tại cái này thời gian cấp bách tỷ thí ở giữa, nhiều hơn vào 1 cái Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ, đối với hắn mà nói không có bất kỳ trợ giúp nào, ngược lại sẽ bởi vì cái khác việc vặt mà sản sinh mâu thuẫn.

"Vân vân" thấy Diệp Nhiên muốn rời đi, Ngụy Phi Vũ trong nháy mắt liền cấp bách, hắn thật không ngờ Diệp Nhiên dĩ nhiên là như vậy 1 cái lỗi lệ phong hành người, căn bản sẽ không có khiến hắn mở miệng ý tứ.

"Ta có thể giúp đỡ ngươi sưu tầm đến Yêu thú vết tích!"

"A?" Diệp Nhiên lập tức dừng lại cước bộ, hắn có nhiều hăng hái nhìn trước mặt Ngụy Phi Vũ, hắn lời này có thể nói là nói đến Diệp Nhiên trong tâm khảm đi.

"Thật, ta có biện pháp." Ngụy Phi Vũ nhìn thấy Diệp Nhiên lập tức dừng lại, nhất thời thờ phào một cái, chỉ cần Diệp Nhiên cảm thấy hứng thú là tốt rồi.

"Ngươi tổng muốn xuất ra cái gì chứng minh đến đây đi." Giang Thiên nhìn Ngụy Phi Vũ, vừa cười vừa nói, nếu là có thể giải quyết khó có thể tìm kiếm Yêu thú vấn đề mà nói, Diệp Nhiên tất nhiên có thể thu hoạch đại lượng vi tích phân.

"Các ngươi xem trọng." Ngụy Phi Vũ nhìn một chút gât đầu Diệp Nhiên, hít sâu một hơi, sau đó tay cổ tay thượng phát ra đỏ như máu hào quang.

"Huyết mạch chi lực?" Diệp Nhiên lăng lăng nhìn cả người da trở nên ngăm đen, trên mặt hiện ra từng đạo hoa văn, mà lại miệng Biến nhon Ngụy Phi Vũ.

"Huyền Thử huyết mạch!"

Huyết mạch chi lực hoàn toàn mở ra, Ngụy Phi Vũ dáng dấp đã trở nên người tàn tật dạng, nói đứng ra, cả người hắn trở nên như 1 cái to lớn con chuột, thoát nhìn phi thường thâm người.

"Cái này" Tuân Dong Nguyệt có chút nghi mà sợ hướng Giang Thiên phía sau lùi bước vài bước.

"Đừng sợ." Giang Thiên trên da hiện lên nổi da gà đầy đủ bại lộ nội tâm hắn sợ hãi.

"Ta đây huyết mạch chi lực tăng cường ta khứu giác, ta có thể rõ ràng mượn ta linh mẫn khứu giác đi tìm Yêu thú tung tích." Ngụy Phi Vũ hoàn toàn đen nhánh con ngươi nhìn Diệp Nhiên nói.

"Khứu giác tăng cường?" Diệp Nhiên ánh mắt nhất thời sáng ngời, có cái này linh mẫn khứu giác, chẳng phải là có thể dễ dàng tìm được Yêu thú tung tích, cứ như vậy, nhất vấn đề khó khăn không nhỏ không phải là lúc đó giải quyết sao?

"Ngươi muốn cái gì?"

Trên đời này không có miễn phí cơm trưa, Diệp Nhiên minh bạch đạo lý này.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Đạt thành hiệp nghị

Nếu là hợp tác quan hệ, như vậy song phương cũng là muốn nỗ lực.

Đối phương nguyên ý cung cấp Yêu thú vị trí, như vậy hắn muốn từ đã biết trong thu hoạch đến cái gì đây?

Vi tích phân!

Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, hần trong nháy mắt liền minh bạch đối phương mục đích, cái này là muốn theo ta gánh vác vi tích phân a, hần cung cấp Yêu thú vị trí, mà mình thì chính xác phụ trách xuất thủ đánh chết Yêu thú.

Nói vậy lúc trước hần trốn ở xa như vậy chỗ, nhất định là xem thấy tự mình động thủ.

"Người đã đều nói như vậy, ta đây không thể làm gì khác hơn là đi thẳng vào vấn đề." Ngụy Phi Vũ giải trừ huyết mạch trạng thái, hần nhìn Diệp Nhiên, sau đó chậm rãi vươn 5 cái ngón tay.

"100 vi tích phân nội, ta muốn 5 thành."

Diệp Nhiên khẽ cười một tiếng, sau đó lắc đầu, "2 thành."

"5 thành!" Thấy Diệp Nhiên đem mức ép tới thấp như vậy, Ngụy Phi Vũ trong nháy mắt liền cấp bách, thanh âm khác không ngừng đề cao nói, "Phải biết rằng, còn như vậy mang xuống, Yêu thú tất nhiên bị những học viên khác cho săn giết, người đã có thể không có cơ hội trí đấu nhà giàu có lão công!"

"2 thành." Diệp Nhiên nhìn Ngụy Phi Vũ, híp mắt chân thật đáng tin nói, "Đúng vậy, người đã đều hiểu, như vậy thì mang điểm thành ý, Viên mãn hoàn thành lần này giao dịch làm sao?"

"4 thành!" Ngụy Phi Vũ nghe ra Diệp Nhiên ngôn ngữ trong kiên định, trong lòng nhin không được run lên, dĩ nhiên gặp gỡ một người bướng bỉnh cường gia hỏa!

"Người xác định hợp tác với người khác, người có thể bắt được 4 thành?" Diệp Nhiên lắc đầu, xoay người muốn chạy.

Nghĩ đến bản thân già như vậy hữu khai ra chia làm ah tỉ lệ, Ngụy Phi Vũ sắc mặt lần thứ hai biến đổi, sau đó hần trở nên cực kỳ chán chường nói, "2 thành tự 2 thành ah!"

"Hợp tác vui sướng." Diệp Nhiên mang trên mặt đáng tuổi cười đối về Ngụy Phi Vũ nói, "Xin hỏi cao tính đại danh?"

"Ngụy Phi Vũ." Hần thành thật trả lời.

Diệp Nhiên cho Ngụy Phi Vũ giới thiệu một phen Giang Thiên cùng Tuần Dong Nguyệt. 77nt. Com thiên thiên mạng tiểu thuyết

"Người này..." Giang Thiên híp mắt liếc mắt nhìn Ngụy Phi Vũ, vừa mới Diệp Nhiên tại giới thiệu bản thân thời điểm, Ngụy Phi Vũ trong mắt rõ ràng hiện lên một tia không thèm

"Như vậy, liền nhanh lên tìm kiếm Yêu thú ah." Giới thiệu sơ lược một phen, Diệp Nhiên đối về Ngụy Phi Vũ thúc giục.

"Tốt." Ngụy Phi Vũ cũng nghiêm túc, hần lần thứ hai mở ra huyết mạch chi lực, tự thân biến thành một con lớn vô cùng hắc Thử, mũi không ngừng lay động, dùng sức nhận đến trong không khí Yêu thú phát ra mùi vị.

"Đi theo ta!"

Rất nhanh, Ngụy Phi Vũ đó là tìm được Yêu thú tung tích, hần dẫn đầu đi ở phía trước.

Diệp Nhiên đoàn người theo sát phía sau.

"Cái này huyết mạch chi lực còn tăng hần tốc độ." Diệp Nhiên nhìn thân hình không ngừng di động tới Ngụy Phi Vũ, âm thầm gật đầu, "Bất quá tác dụng không lớn, toàn bộ huyết mạch trái lại có vẻ có chút gợn gợn, cũng chỉ có dưới tình huống như vậy, khả năng phát huy ra trọng đại tác dụng."

Thế nhưng, Diệp Nhiên không phải không thừa nhận, Ngụy Phi Vũ trải qua huyết mạch chi lực tăng cường sau khứu giác, chính xác cực kỳ kinh khủng, dùng để tìm kiếm Yêu thú tung tích quả thực chính là không nói chơi.

"Ồ chỗ này!" Trên đường không có bất kỳ dừng, Ngụy Phi Vũ dẫn theo Diệp Nhiên đoàn người đi tới một gò đất phương, tại ngay chính giữa, vừa lúc có một đầu ngủ yên Yêu thú.

Một nghe được có người loại thanh âm, yêu thú kia lập tức giựt mình tỉnh lại, phát ra từng tiếng rít gào.

"Đây là một đầu Khoách mạch cảnh Yêu thú, phỏng chừng vi tích phân chắc là tại 20 phân." Ngụy Phi Vũ híp mắt, nhìn kia kiêu ngạo Yêu thú, sau đó khóe miệng hiện ra lóe một cái băng lãnh đáng tuổi cười, "Yêu thú này vi tích phân trước cho ta."

"Xin lỗi." Diệp Nhiên lắc đầu, "Thứ 2 con yêu thú sẽ cho người!"

Nghe được Diệp Nhiên một nói từ chối, Ngụy Phi Vũ trên mặt nhin không được hiện ra lóe một cái vẻ giận, thế nhưng hần vẫn đứng lúc nhẩn nại ở, "Nói chuyện giữ lời!"

"Người yên tâm, ta còn muốn dựa vào người giúp ta tìm kiếm Yêu thú đây." Diệp Nhiên cười lớn một tiếng, sau đó hướng phía yêu thú kia đó là nhào

qua, Khoách mạch cảnh Yêu thú, đối với hấn mà nói quả thực tạo thành không bất kỳ nguy hiểm nào.

Bởi vì có người ngoài tại duyên có, cho nên Diệp Nhiên cũng là có giữ lại, cũng không có phi thường cấp tốc đem Yêu thú cho miêu sát, mà là giả bộ quá nhiều mấy chiêu trước hôn nhân sau yêu. Bá đạo tổng tài tiểu Kiều thế.

"Oanh!"

Sau cùng một quyền, đem Yêu thú cho đánh chết, Diệp Nhiên đi tới Ngụy Phi Vũ bên cạnh, "Đi, tiếp tục!"

"Tốt." Ngụy Phi Vũ gật đầu, sau đó sẽ độ mở ra huyết mạch, dẫn theo Diệp Nhiên đi tìm đến Yêu thú.

Có Ngụy Phi Vũ giúp đỡ, Diệp Nhiên cảm giác mình giống như là như hổ thêm cánh như, vì tích phân cũng là bay nhanh tăng vọt.

Ngần chưa tới một canh giờ, Diệp Nhiên đã là đánh chết 6 con Khoách mạch cảnh Yêu thú, so với trước ba người bọn họ mù quáng sưu tầm đến Yêu thú, phải nhanh nhiều.

"Mau tới đi." Diệp Nhiên đối về Ngụy Phi Vũ phát tay một cái, ở trước mặt hấn nằm chính xác một con hấp hối Yêu thú, Khoách mạch cảnh, vì tích phân 20 phân.

Ngụy Phi Vũ đi nhanh tiến lên, một quyền đem yêu thú này cho đánh chết, yêu thú kia trên người tản mát ra một đạo hào quang một nhập Ngụy Phi Vũ bên hông ngọc bài thượng.

"50!"

Đây mới là ta đánh chết thứ 2 con yêu thú, cho tới nay, vì tích phân mới đến thương cảm 50!

Ngụy Phi Vũ nhìn thương cảm vì tích phân, sau đó lại nghĩ đến Diệp Nhiên hiện nay đã thu được 80 vì tích phân, đáy lòng khó tránh khỏi có chút không cam lòng.

Chỉ tiếc lúc trước không có nhiều vì mình tranh thủ một ít lợi ích! Ngụy Phi Vũ đáy lòng thở dài một hơi, tiếp tục như vậy, bản thân lúc nào mới có thể thu hoạch đại lượng vì tích phân, tiến nhập vòng kế tiếp tỷ thí a?

Trừ phi nhanh hơn tốc độ, khiến Diệp Nhiên người này mau chóng thu được 80 vì tích phân, bản thân nữa được 20 vì tích phân.

Những thứ kia tu vì cao thâm Yêu thú cũng không chỉ 20 vì tích phân một con, 30, 40 cũng có thể!

Nếu là đánh chết roi Khoách mạch cảnh Đình phong Yêu thú, thu được 40 vì tích phân, đây chẳng phải là chỉ cần đánh chết 2 cái Yêu thú, liền có thể đến phiên bản thân thu hoạch vì tích phân?

Thế nhưng, Diệp Nhiên người này có thể đối phó được những thứ kia tu vì cao thâm Yêu thú sao?

Ngụy Phi Vũ nhìn Diệp Nhiên, thử dò hỏi, "Người xem chúng ta tốc độ tuy rằng rất nhanh, thế nhưng so với vì tích phân trên bảng bài danh trước 10 vẫn còn có chút chênh lệch."

"Lời này không sai." Diệp Nhiên nhìn Ngụy Phi Vũ gật đầu, mặc dù nói bản thân hiện nay tốc độ là so lúc trước muốn nhanh hơn không ít, nhưng nhìn xem vì tích phân trên bảng những thứ kia cái trước vài tên tồn tại, Diệp Nhiên còn là cảm thụ được một tia áp lực.

"Đánh chết cường đại yêu thú, thu hoạch vì tích phân càng cao." Ngụy Phi Vũ đón đến, tiếp tục nói, "Người có nắm chắc hay không đối phó càng cường đại yêu thú?"

Nghe được Ngụy Phi Vũ mà nói, Diệp Nhiên trong nháy mắt liền minh bạch ý hấn, cái này là muốn cho bản thân đi khiêu chiến càng cường đại yêu thú đúng không?

Bất quá, nói thật đi, còn thật là có chút làm cho lòng người động.

"Không thể!" Giang Thiên vừa nghe, lập tức lắc đầu, "Quá nguy hiểm!"

Ngụy Phi Vũ vừa nghe, nhất thời sẽ không thoải mái, nguy hiểm? Lại không cần phải người động thủ, người có tư cách nào nói nguy hiểm? Người rõ ràng chính là không muốn để cho ta phải vì tích phân đúng không?

Diệp Nhiên kéo Giang Thiên, nhẹ nhàng lắc đầu, tuy rằng minh bạch Giang Thiên chính xác muốn tốt cho mình, thế nhưng hấn có bản thân dự định.

Ngay sau đó, Diệp Nhiên làm bộ do dự, sau đó có chút không xác định nói, "Thử xem?"

"Tốt!" Ngụy Phi Vũ trước mắt nhất thời sáng ngời.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Vi tích phân bảng biến hóa

Hai ngày qua đi.

"Diệp Nhiên, mau nhanh xuất thủ!" Giang Thiên trên trán mạo hiểm mồ hôi hột, đối về Diệp Nhiên la lớn.

Tại trước mặt bọn họ chính xác một con to lớn mẫm xà, tu vi ước chừng chính xác đạt được Khoách mạch cảnh Hậu kỳ, cực kỳ hung hãn.

Bất quá vẫn là đang lúc mọi người liên thủ ở giữa, thành công cực kỳ cho tiêu hao sắp chỉ tử.

"Tốt." Diệp Nhiên lau khô sạch trên mặt nhiễm đến Yêu thú huyết dịch, giận quát một tiếng đó là tiến lên, lòng bàn tay nội ngưng tụ ra đến Lôi nhận thành công đưa vào cự mẫm bụng.

Kia cự mẫm gãy dựa một phen sau, đó là không động dậy nữa, một đoàn màu vàng nhạt hào quang một nhập Diệp Nhiên bên hông ngọc bài thượng, Diệp Nhiên vi tích phân lần thứ hai nhúc nhích.

"Diệp Nhiên, trước 10!" Giang Thiên chăm chú nhìn vi tích phân bảng, phát hiện Diệp Nhiên hiện tại vi tích phân đã thành công tiến nhập trước 10 danh.

"Thật đúng là." Diệp Nhiên thờ hồn hèn, trên mặt hiện ra thoả mãn đáng tươi cười, hai ngày này thời gian, cuối cùng là không có uổng phí.

Tại liên thủ đánh chết như vậy đều hung hãn Yêu thú sau, hấn rút cực tiến nhập trước 10 danh sống lại đầu Bạch Liên!

Mà Diệp Nhiên tiến nhập trước 10, vi tích phân bảng biến đổi động, lập tức liền gây nên những học viên khác chú ý,

"Diệp Nhiên? Diệp Nhiên là ai? Ta thế nào chưa từng có nghe nói qua nhân vật như thế?"

"Hình như là tân sinh nhập viện khảo hạch xếp hàng thứ nhất gia hỏa."

"Tân sinh đệ nhất? Tân sinh đệ nhất dĩ nhiên đã vậy còn quá cường? Vi tích phân trực tiếp liền tiến vào trước 10?"

"Ai biết được? Nói không chừng là người nhà vận khí tốt, gặp phải đại lượng Yêu thú, bằng không sao có thể nhẹ nhàng như vậy tiến nhập trước 10?"

"Vận khí tốt? Người thế nào sẽ không gặp phải nhiều như vậy Yêu thú đây? Gặp người có thể đối phó được sao?"

"Đó không phải là ta không gặp phải sao nha..."

"..."

"Diệp Nhiên!" Nhâm Viễn nhìn vi tích phân trên bảng biến hóa, cảm giận đem bên cạnh thụ cho đánh đoạn, trước mắt hấn vi tích phân nói thật ra có chút thấp, ngay cả trước 20 cũng không có tiến nhập, ngược lại thì Diệp Nhiên người này dĩ nhiên siêu việt hấn một mảng lớn.

Điều này làm cho xưa nay kiêu ngạo hấn làm sao có thể chịu được được?

"Nhâm huynh, không nên gấp gáp." Triệu Vân Thiên hít một hơi thật sâu, cái này Nhâm Viễn tuy rằng tốt điều khiển, thế nhưng cái này tính tình khó tránh vô cùng nóng nảy, hấn có chút sợ Nhâm Viễn làm ra chút có tổn hại lợi ích của hấn sự tình đến.

"Vậy làm sao có thể ta không nóng nảy? !" Nhâm Viễn hồn hèn nói, "Còn như vậy mang xuống mà nói, cái này Diệp Nhiên đều phải chui lên đầu bảng đi!"

"Sẽ không." Triệu Vân Thiên lần nữa hít một hơi thật sâu, "Nhâm huynh, hiện tại thời gian mới đi qua không được một phần năm, chúng ta còn có đại lượng thời gian đuổi theo Diệp Nhiên."

"Truy?" Nhâm Viễn không vui kêu lên một tiếng đau đớn, "Thế nào cái truy pháp?"

"Nhâm huynh, người hoàn toàn có thể mượn tay người khác, giúp đỡ người tìm kiếm Yêu thú tung tích." Triệu Vân Thiên cười cười nói, "Chỉ muốn trả giá thật lớn có thể làm cho người khác thoả mãn, ta tin tưởng hội có rất nhiều người nguyện ý giúp đỡ người."

"Cái này có thể đi sao?" Nhâm Viễn nhíu.

"Không thì người cho là trên bảng xếp hạng trước vài tên chỉ dựa vào một người lực lượng, có thể thu được nhiều như vậy vì tích phân sao?" Triệu Vân Thiên hơi tăng hắng một cái, sau đó nói.

"Chỉ cần người nguyện ý nỗ lực, luôn sẽ có thu hàng."

"Nỗ lực phải không?" Nhâm Viễn hai mắt hơi nheo lại, cuối cùng, hần hừ lạnh một tiếng còn là đồng ý Triệu Vân Thiên biện pháp, "Vậy thì nhanh lên đi gọi người đến hỗ trợ ah!"

"Tốt." Triệu Vân thiên trường trường phun ra một ngụm, mấy ngày qua, hần phát giác bản thân càng ngày càng giống chính xác 1 cái đề tiện nô tỳ, ngày trước kiều ngạo đã bị ma diệt không còn một mảnh.

"Đáng chết Diệp Nhiên, Nếu người từng bước ép sát, ta hiện nay sẽ trở thành bộ dáng này sao?"

Diệp Nhiên tiến nhập vì tích phân bảng trước 10, giặt mình cuộn sóng cũng không phải quá lớn, cho nên đảm nhiệm Viễn Triệu Vân Thiên cùng với một ít buồn chán nhân sĩ phát biểu một phen nghị luận sau, liền trọng bình tĩnh lại.

...

...

"Nhờ có người." Diệp Nhiên vỗ vỗ Ngụy Phi Vũ vai, mình có thể tiến nhập trước 10, Ngụy Phi Vũ công không thể không vợ trước đừng nghĩ trốn.

"Nơi nào... Nơi nào." Ngụy Phi Vũ nụ cười trên mặt có chút mất tự nhiên, nhìn Diệp Nhiên tiến nhập trước 10, hần đáy lòng có chút không phải là tư vị, bản thân vì tích phân mới khó khăn lắm tiến nhập trước 100, Diệp Nhiên lại trực tiếp tiến nhập trước 10.

Thật ** ** ** có hại, sớm biết rằng ta yêu cầu liền nói cao một chút!

Bây giờ là nghĩ hối hận cũng không kịp!

"Nghĩ ngợi một chút, chúng ta tiếp tục ah." Diệp Nhiên nhìn có chút uể oải mọi người, đối phó Khoách mạch cảnh Hậu kỳ Yêu thú, cần 4 người cộng đồng xuất thủ, mới có thể đem hoàn thành đánh chết.

Trong đó, lấy Tuân Dong Nguyệt xuất lực ra tối đa, Giang Thiên thứ nhì, Ngụy Phi Vũ bởi vì sưu tầm Yêu thú động tới nhiều máu mạch chi lực, cho nên có vẻ có chút lực bất tòng tâm.

Đương nhiên, Nhược không phải là bởi vì có Ngụy Phi Vũ cái này người ngoài tại, Diệp Nhiên hoàn toàn có thể vận dụng một chút lá bài tẩy, thắng lợi thoải mái hơn chút.

"Các người có phát hiện hay không, ảo cảnh trong Yêu thú so ngoại giới yếu nhược thượng rất nhiều?" Diệp Nhiên tìm một sạch sẽ địa phương ngồi xuống.

"Ta cũng có cảm giác này." Giang Thiên gật đầu, "Không thì lấy chúng ta những người này thực lực, làm sao có thể đối phó được Khoách mạch cảnh Hậu kỳ Yêu thú, đây chính là có thể sánh ngang Khoách mạch cảnh 7 tầng thậm chí 8 tầng tu sĩ tồn tại."

"Có thể là bởi vì đây là ảo cảnh huyền hóa ra đến, cho nên yếu nhược thượng không ít ah." Ngụy Phi Vũ có chút không yên lòng nói.

"Như vậy các người suy đoán, ở đây nhất cường đại yêu thú chắc là cảnh giới gì đây?" Diệp Nhiên thiêu thiêu mi đầu, sau đó nói.

"Mình vẫn cảnh ah." Giang Thiên ngẫm lại sau đó nói.

"Mình vẫn cảnh vì tích phân có bao nhiêu đây?" Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi.

"Đại khái trên trăm ah..." Giang Thiên có chút không xác định nói.

Lúc này, Ngụy Phi Vũ đột nhiên mở miệng nói, "Cho dù có mình vẫn cảnh Yêu thú, các người cũng chỉ có chịu chết phần."

Các người? Diệp Nhiên cười cười, hần tuy rằng tán thành Ngụy Phi Vũ mà nói, thế nhưng hần lời này trong không đem mình làm toàn bộ đoàn đội một bộ phận, hãy để cho Diệp Nhiên hơi nghĩ có chút không được tự nhiên.

Bất quá không sao cả, song phương cũng chỉ là hợp tác quan hệ, chờ ảo cảnh tỷ thí vừa kết thúc, tất cả mọi người không có bất kỳ cùng xuất hiện.

"Nghĩ ngợi tốt ah?" Diệp Nhiên dẫn đầu đứng dậy, hần còn cần vì tích phân, tên thứ 10 cũng không thể thỏa mãn hần.

"Đi thôi." Đại gia nhện nhíp đứng dậy.

Ngụy Phi Vũ mở ra huyết mạch, sưu tầm đến Yêu thú tung tích.

Kèm theo Ngụy Phi Vũ hành động, Diệp Nhiên bọn họ rất là tự giác theo sau.

"Chính xác một đầu Khoách mạch cảnh Trung kỳ Yêu thú." Rất nhanh, mục tiêu liền là xuất hiện ở Diệp Nhiên trước mặt, trải qua nhiều lần săn giết Yêu thú, bọn họ cũng đúng Yêu thú phân giá trị có một thứ đại khái tính ra.

Cái này một đầu Khoách mạch cảnh Trung kỳ Yêu thú, vì tích phân chính xác 30 phân.

"Yêu thú này liền cho Ngụy Phi Vũ." Diệp Nhiên đáy lòng thầm nghĩ, mấy ngày nay Ngụy Phi Vũ xác xác thật thật ra không ít lực, có công làm thì hẳn là thu được tương đối thưởng cho.

Hạ quyết tâm, Diệp Nhiên thuận thực liền đem yêu thú kia cho đánh ngã, chỉ kém sau cùng một chút liền có thể tùy tiện đánh chết Yêu thú.

"Ngụy Phi Vũ, yêu thú này liền giao cái người đi."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Minh văn cảnh Yêu thú

Đáy lòng oán khí càng ngày càng sâu, Ngụy Phi Vũ càng phát cảm giác mình thiệt thòi lớn, mặc dù nói trận này săn giết Yêu thú tỷ thí, hẳn không hề động cái gì tay, căn bản không có gặp phải nửa điểm nguy hiểm.

Thế nhưng, từ vì tích phân phân phối nhìn lên, bản thân còn là thiệt thòi lớn.

Bản thân có muốn hay không rời khỏi? Trọng mới gia nhập người khác đâu?

Nhưng đối phương không nhất định có thể cho ta so Diệp Nhiên rất tốt đãi ngộ...

Tâm sự nặng nề Ngụy Phi Vũ đột nhiên nghe được Diệp Nhiên mà nói, sau đó có chút hoài nghi chia chia bản thân, "Cho ta?"

"Đúng." Diệp Nhiên gật đầu, sau đó vỗ vỗ Ngụy Phi Vũ vai nói, "Mấy ngày này nhờ có có người hỗ trợ, bằng không mà nói ta không có khả năng thu được nhiều như vậy vì tích phân."

Ngụy Phi Vũ khóe mắt dư quang nhìn Diệp Nhiên tay, trên mặt hiện ra thoải mái đáng tươi cười đến, đáy lòng cũng liên tục cười lạnh, hiện tại mới nhớ tới ta? Trước khi đi làm gì? Người cho là cho ta một điểm ơn huệ nhỏ ta chỉ biết cảm kích người sao? Thật là quá ngây thơ ấu trĩ thời gian một tã!

Đáy lòng tuy rằng nghĩ như vậy, thế nhưng hẳn cũng không có hiển lộ ra nửa điểm dị dạng tâm tình, làm bộ cảm kích nói một tiếng tạ sau, Ngụy Phi Vũ đem yêu thú kia chém giết, thành công thu hoạch vì tích phân.

Vì tích phân tới tay, Ngụy Phi Vũ nội tâm không có nửa điểm kích động, đáy lòng đúng Diệp Nhiên chán ghét trình độ cuộn cuộn không ngừng đề cao đến.

Đối trá, ác tâm, làm ra vẻ!

Ngụy Phi Vũ đáy lòng mắng Diệp Nhiên, hẳn thấy Diệp Nhiên như vậy thành linh xảy ra 'Ban ân' hoàn toàn chính là tiểu nhân mới sẽ làm ra đến cử động.

Thân là đương sự, Diệp Nhiên cũng không có nghĩ Ngụy Phi Vũ nghĩ đến nhiều như vậy, hẳn cũng không có nghĩ Ngụy Phi Vũ dĩ nhiên chỉ biết bởi vì mình từng cái một nho nhỏ cử động, mà bạo phát đáy lòng oán khí.

Bản thân đem Yêu thú cho hẳn đánh chết, hoàn toàn là bởi vì mấy ngày qua, Ngụy Phi Vũ làm ra cống hiến chính xác thật thật tại tại thành.

Cái gì thu mua nhân tâm các loại, Diệp Nhiên căn bản liền không có suy nghĩ qua nhiều như vậy.

Nỗ lực nhiều đủ nỗ lực, chẳng lẽ không hẳn là thu được tương ứng thù lao sao?

Ngay Diệp Nhiên dự định ly khai nơi đây thời điểm, đột nhiên, một đạo ngân bạch lưu quang từ bên cạnh hẳn hiện lên.

"Đó là cái gì? Tốc độ thật nhanh!" Diệp Nhiên thân thể run lên, cái này hình như là một con yêu thú.

Quay đầu lại, Diệp Nhiên liền thấy một con thân hình bất quá như hầu tử thông thường cao thấp Yêu thú đang có nhiều hăng hái nhìn mình.

Yêu thú kia tạo hình đặc biệt, tựa như hầu, nhưng sinh lần đầu có góc, cả người bộ lông thành một loại mắt sáng màu trắng bạc, hai mắt cũng huyết hồng dữ tợn, lóe ra thô bạo về.

"Đây là mình văn cảnh Yêu thú ngân bạch chi nha?" Ngụy Phi Vũ trước mắt nhất thời sáng ngời, yêu thú này mặc dù là mình văn cảnh, nhưng là lại không có bất kỳ cường đại năng lực công kích, duy nhất sở trường đặc biệt chính là tốc độ cực nhanh.

Nếu là đem yêu thú này cho đánh chết, vậy có thể thu được nhiều ít vi tích phân đây?

Vi tích phân cao thấp không là dựa theo Yêu thú mạnh yếu mà phân chia, mà là dựa theo Yêu thú tu vi cảnh giới mà phân chia.

Yêu thú cảnh giới càng cao, vi tích phân tự nhiên cũng càng nhiều.

Cho nên nói, nếu là có thể đuổi theo cái này ngân bạch chi nha tốc độ mà nói, bọn họ vẫn có cơ hội đem yêu thú này cho đánh chết.

Mình văn cảnh Yêu thú vi tích phân!

Đây chính là phi thường khả quan!

"Ngân bạch chi nha?" Diệp Nhiên nhìn không được thiếu thiếu mi, hắn cũng là muốn lên có quan hệ vào yêu thú này tin tức, trong nháy mắt cũng có chút ý động.

Tại đây ảo cảnh ở giữa, Yêu thú rõ ràng đều là dụng phải đại phúc độ suy yếu, cái này ngân bạch chi nha tốc độ cũng là phải giảm thiểu không ít, như vậy vẫn là có thể ném thử một phen.

Nếu là gặp phải không có gặp suy yếu ngân bạch chi nha, Diệp Nhiên nghĩ đều sẽ không nghĩ, hắn thật sâu biết được Yêu thú tốc độ sao mà kinh khủng.

"Xèo xèo chi!" Kia ngân bạch chi nha đối về Diệp Nhiên bọn họ phát ra từng đợt gào thét, phi thường sinh động cười nhạo bọn họ.

Cùng Yêu thú nhiều tính toán, như vậy bản thân chẳng phải là có ** phần.

Diệp Nhiên không để ý đến ngân bạch chi nha phát ra tiếng gào thét, xoay người đối về Giang Thiên bọn họ phát ra 1 cái thủ thế, sau đó xoay người đó là hướng phía kia ngân bạch chi nha nhào qua xuyên qua vui vẻ.

Kia ngân bạch chi nha thấy thế, phát ra liên tiếp ngay cả cười quái dị, sau đó kia động, tốc độ nhanh vô cùng, giống như chân trời một đạo ngân bạch tia chớp.

"Đuổi không kịp!" Diệp Nhiên trong lòng trầm xuống, hắn vẫn đánh giá thấp cái này ngân bạch chi nha tốc độ.

Cấp tốc cùng Diệp Nhiên giạt lại tốc độ ngân bạch chi nha đột nhiên dừng lại, đối về Diệp Nhiên phát ra từng đợt khiêu khích gào thét, sau đó còn nhật lên toái thạch, hướng Diệp Nhiên ném qua đây.

"Người này lại vẫn khinh thường ta." Diệp Nhiên khẽ cười một tiếng, sau đó tay thượng Lôi quang lóe ra, một bả tử sắc trường cung đó là ngưng hiện ra.

Diệp Nhiên tay kéo dây cung, một chi mũi nhọn lóe ra Lôi quang mũi tên trong nháy mắt ngưng hiện.

"Đi!"

Kia mũi tên trong nháy mắt liền bắn ra, đối về kia ngân bạch chi nha thân thể đã đâm đi.

Ngân bạch chi nha thấy thế hiển nhiên cũng là bị dọa cho giật mình, kia hoảng vội vàng đứng dậy, rất nhanh né tránh.

Lôi Điện mũi tên dán thân thể hắn một nhập xóp thổ địa ở giữa, trên mặt đất hiện ra 1 cái ngón tay cao thấp cái động khẩu, còn tản ra trận trận khói trắng.

"Tốt!" Giang Thiên ánh mắt nhất thời sáng ngời, Diệp Nhiên gia hỏa vẫn còn có như thế một xuất thần nhập hóa Tiến thuật, thật là ấn dấu đủ sâu a!

Ngụy Phi Vũ thấy cũng là trong lòng run lên, hắn đã chờ mong Diệp Nhiên xuất thủ đem cái này ngân bạch chi nha cho chế phục, lại đang mong đợi kia có thể thành công chạy trốn.

Thiếu chút nữa bị Diệp Nhiên cho đánh lên ngân bạch chi nha tức giận hí đến, kia nhìn Diệp Nhiên phát ra một đoàn ngân sắc quang cầu.

Diệp Nhiên mặt không đổi sắc, liên tục giương cung, trong nháy mắt đó là bắn ra lưỡng đạo mũi tên, một đạo đem ngân bạch chi nha phát ra quang cầu cho đánh tan, một ... khác mũi tên lần thứ hai bắn về phía ngân bạch chi nha.

Ngân bạch chi nha công kích quả nhiên là yếu không được, Diệp Nhiên mũi tên dễ dàng liền đem ngoài cho đánh bại.

Mà mặt khác một mũi tên thì bắn về phía ngân bạch chi nha, thế nhưng tốc độ còn là muốn so ngân bạch chi nha tự thân tốc độ chậm hơn không ít.

"Lại bị tránh thoát đi." Giang Thiên có chút bất đắc dĩ nhìn kêu gào đến ngân bạch chi nha.

"Không vội." Diệp Nhiên cười cười, sau đó trong lòng mặc niệm, "Bạo!"

Bạo liệt mũi tên!

"Oanh!"

Kia từ sắc mũi tên tản mát ra từng đạo bạch quang, sau đó trong nháy mắt nổ bễ ra đến, uy lực cực kỳ không tầm thường.

Kia ngân bạch chi nha trong nháy mắt bị nhấc lên, thế nhưng thụ thương cũng không thể nào nghiêm trọng.

"Thượng!"

Diệp Nhiên dẫn đầu tiến lên, thế nhưng kia ngân bạch chi nha tốc độ phản ứng nhanh hơn bọn họ nhiều, kia vừa rơi xuống đất, cũng không quay đầu lại đó là lui lại, căn bản liền không chần chờ chút nào.

"Còn muốn chạy." Diệp Nhiên một bên chạy nhanh, một bên giương cung bắn tên, liên tiếp bắn ra 9 mũi tên thì, toàn bộ đều là bạo liệt mũi tên.

Xa xa liên tiếp phát sinh 9 tràng bạo tạc, kích khởi toái thạch, cùng với đột nhiên xuất hiện hố sâu khí lưu, ảnh hưởng nghiêm trọng đến ngân bạch chi nha tốc độ, cho nên đang cùng Diệp Nhiên giạt lại một khoảng cách sau, song phương chênh lệch lại bị kéo trở về.

Theo mọi người di động, xung quanh địa hình cũng là xuất hiện biến hóa, phụ cận xuất hiện không ít to lớn hòn đá, đại địa cũng là gồ ghề, cực kỳ không bằng phẳng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Thiên bị loại

Chạy nhanh trong lúc đó, Diệp Nhiên cuộn cuộn không ngừng giương cung bắn tên, kia ngân bạch chi nha không ngừng nhúc nhích, có vẻ rất là dễ dàng đó là né tránh Diệp Nhiên công kích, duy nhất có thể đứng ngân bạch chi nha tạo thành uy hiếp lớn nhất loạt đó là kia bạo tạc lúc sản sinh kích động.

"Cái này Diệp Nhiên thương tổn thật là khủng khiếp!" Ngụy Phi Vũ dễ dàng lướt qua một khối chặn đường nham thạch, hẩn nhìn sắc mặt kiên nghị Diệp Nhiên, đáy lòng nhện không được hoảng sợ, cái này Diệp Nhiên không chỉ cận chiến càng đấu, hơn nữa mũi tên này thuật còn có thể dùng xuất thân nhập hóa, thật là làm cho người nghĩ đồ kị!

Lúc trước Ngụy Phi Vũ cùng Diệp Nhiên cùng nhau chiến đấu qua, hẩn thấy tận mắt thức Diệp Nhiên lực lượng kinh khủng, cùng với đúng lực lượng tinh chuẩn điều khiển, nhất là kia Tam trọng Lôi Đình huyết mạch, lực phá hoại thật là làm cho nhân tâm đáy nhện không được phát lạnh.

Thế nhưng Diệp Nhiên hiện tại thi triển ra Tiễn thuật, lại một lần nữa khiến Ngụy Phi Vũ nghĩ vô cùng khiếp sợ lý dễ Phong, nhanh đến trong bát đến.

Đương nhiên Ngụy Phi Vũ đáy lòng không có bất kỳ một tia bội phục, chỉ vô cùng đồ kị.

"Hô." Diệp Nhiên cảm thụ được có chút a-xít pan-tô-te-nic cánh tay, ngăn ngừa này chạy vội truy đuổi, đã triển khai có chừng mấy trăm dặm truy đuổi, bất quá may mà chính xác dọc theo đường đi trái lại không có đụng tới những học viên khác.

Tổn hao thời gian dài như vậy, Diệp Nhiên đáy lòng nhện không được có chút lo lắng, nếu là bị cái này ngân bạch chi nha cho chạy trốn, chẳng phải là không công tổn hao đại lượng thời gian?

"Cái này giao hoạt gia hòa." Diệp Nhiên đáy lòng nhện không được chửi bới một câu, quá có thể chạy.

Vừa lúc đó, xa xa xuất hiện một khối đường như cao tới 5 trượng cự thạch, Diệp Nhiên thấy thế ánh mắt nhất thời sáng ngời, một cái ý niệm trong đầu trong nháy mắt ra hiện ở trong đầu hẩn.

Chỉ cần ngân bạch chi nha đi vào riêng khu vực, kia toái thạch trong lúc bắt chợt rồi ngã xuống, kia ngân bạch chi nha chẳng phải là muốn bị trấn áp.

"Ta muốn nhìn ngươi còn có thể thế nào cái chạy pháp!" Diệp Nhiên đầu óc bay nhanh vận chuyển, hần tính toán bản thân mũi tên bạo phát năng lực, cùng với ngân bạch chi nha môi giới bước đi tuyến. 92Ks. Com

"12 mũi tên?" Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, đây là nhất bảo thủ phòng chừng, hần muốn trong nháy mắt nội bắn ra 12 mũi tên bạo liệt mũi tên, khả năng hoàn thành hần kế hoạch.

Đem ngân bạch chi nha đuổi tiến riêng khu vực, đem kia toái thạch cho khiêu động, cùng với ứng đối những vấn đề khác nổi bật.

Thế nhưng lúc trước liên tục truy kích, đã tiêu hao Diệp Nhiên không ít lực lượng, thoáng cái liên xạ 12 mũi tên mà nói, chỉ sợ hần năng lực chiến đấu sẽ đại phúc độ giảm xuống.

Do dự ý niệm chỉ ở Diệp Nhiên đầu óc ở giữa hiện lên chi chốc lát, hần lập tức liền làm ra quyết định, "Hợp lại! Cái này ngân bạch chi nha tiêu hao ta nhiều thời gian như vậy, nếu không phải đem kia cho đánh chết, bản thân đã có thể thua thiệt quá!"

Bản thân có Giang Thiên cùng với Tuân Dong Nguyệt bảo hộ, hần là ra không vấn đề lớn lao gì.

Diệp Nhiên từ trữ vật phù nội lấy ra một viên thuốc, đây là lúc trước ở bên ngoài chuẩn bị cho tốt sức khôi phục lượng đan dược, bất quá phẩm cấp chỉ Nhị cấp, dược hiệu thông thường, nhưng lại muốn qua một đoạn thời gian khả năng phát huy dược.

"Bắt đầu!" Diệp Nhiên sáng sủa hai mắt hiện lên một tia tinh quang, hần nhắm vào ngân bạch chi nha liên xạ 3 mũi tên, sau đó đối về xa xa cự thạch lại là bắn ra 8 mũi tên.

Bắn trước ra 3 mũi tên thành một đạo viên hồ, đem ngân bạch chi nha hướng bên trong đuổi.

Mà ngân bạch chi nha cũng là rất dễ dàng đó là tiến nhập bẫy rập, hướng phía Diệp Nhiên dự liệu phương diện thoát đi.

Mà kia mặt khác 8 mũi tên thì không hề ngoại lệ bắn trúng tại cự thạch cùng một vị trí.

"Rầm rầm oanh!"

Liên tiếp bạo vang khiến chỗ đó dâng lên từng đợt khói mù, cự thạch kia bắt đầu run rẩy kịch liệt đến, sau đó dần dần nghiêng xuống, hướng phía Diệp Nhiên cái phương hướng này đè xuống.

Mà kia ngân bạch chi nha thấy thế, lập tức nếu muốn thoát đi.

"Sau cùng một mũi tên!" Diệp Nhiên gương cung, đẩy lòng tình vì phân tích tính toán, sau đó tay buông lỏng, kia từ sắc do Lôi Điện cấu thành mũi tên bạo lướt ra, hướng phía ngân bạch chi nha bay đi.

Trước có cự thạch, phía sau mũi tên, ngân bạch chi nha lúc này rốt cục bắt đầu có chút bối rối, kia thân hình ở trên không có bữa một chút, có chút do dự, sau một lát làm ra tuyến chọn.

Thế nhưng đã là có chút không kịp.

Kia mặc dù là né tránh Diệp Nhiên mũi tên, nhưng là lại không cách nào né tránh đập vào mặt cự thạch [lưới + kha +skip] kiểm chức ngôi sao.

Kia âm đạm sắc cự thạch giống như một khối che trời cái mà bố trí, mà kia ngân bạch chi nha thân thể cũng có vẻ như vậy nhỏ gầy, kia chỉ có thể trở mặt nhìn cự thạch kia đối với mình đè xuống.

"Oanh!"

Cự thạch hạ xuống tạo thành ba động, quả thực không thua một trảng tai nạn.

Kia tuyên truyền giác ngộ âm hưởng kinh ngạc rừng cây giữa không ít ẩn nấp đến Yêu thú, phô thiên cái địa bụi mù, trong nháy mắt liền bốn phía trở nên tối mờ.

"Thành công!" Diệp Nhiên nhìn bị bao phủ ngân bạch chi nha, có chút hưng phấn huy huy quyền đầu, tại bản thân cấp tốc gương cung bắn tên, 12 mũi tên đều xuất hiện trạng hướng hạ, ngân bạch chi nha cuối cùng là thành công tiến nhập bẫy rập.

"Dĩ nhiên thành công" cùng Diệp Nhiên 3 người hưng phấn tâm tình không giống với, Ngụy Phi Vũ chỉ kinh ngạc cùng một tia phần nộ, cái này mẹ nó cũng có thể thành công?

Tuy rằng không biết rõ bản thân phần nộ là từ sao mà đến, thế nhưng Ngụy Phi Vũ cũng không có đi chải vuốt tâm tình mình, hần không có cảm giác mình có bất kỳ tâm tình gì sai lầm.

Nhìn Diệp Nhiên có chút tái nhợt mặt, vậy hiển nhiên chính xác tiêu hao quá lớn thể lực mà dẫn đến, Ngụy Phi Vũ giờ này khắc này có chút nhịn không

được ý động.

Bụi mù chậm rãi lui tán, Diệp Nhiên thấy từ toái thạch ở giữa tránh thoát ra ngân bạch chi nha, giờ này khắc này kia đã là hấp hối trạng thái, đồ tươi hai mắt cũng là cực kỳ âm đạm không ánh sáng.

Kia nằm trên mặt đất thượng, phát ra từng tiếng suy yếu tiếng kêu.

Diệp Nhiên kéo trầm trọng bước tiến từng bước một đi tới, Giang Thiên cùng Tuân Dong Nguyệt trên mặt đều là mang theo hưng phấn thần tình dần dần đi theo.

Mà Ngụy Phi Vũ còn lại là vẻ mặt âm trầm, hần nhìn suy yếu không gì sánh được Diệp Nhiên, sau đó bước nhanh đi theo cự ly Diệp Nhiên không được ba thước vị trí.

Đột nhiên, Ngụy Phi Vũ xuất thủ, thân hình hần bạo động, đối về Diệp sau đó vác bỗng nhiên chém ra một chương.

Một chương này mang theo mãnh liệt kinh phong, hiển nhiên là Cao cấp Linh kỹ, hơn nữa còn là áp đẩy hòm tuyệt chiêu!

"!" Diệp Nhiên tuy rằng cảm giác được nguy hiểm, thế nhưng bên trong thân thể của hần trống rỗng, ngay cả làm ra phản ứng lực lượng cũng không có, hần chỉ có thể nhìn kia nguy hiểm cách mình càng ngày càng gần.

"Ngụy Phi Vũ, ngươi muốn làm cái gì!" Giang Thiên phát hiện bất ngờ xuất thủ Ngụy Phi Vũ, đồng thời tại trong điện quang hóa thạch làm ra động tác.

Hần đẩy ra Diệp Nhiên, sau đó dùng thân thể thừa thụ Ngụy Phi Vũ một chương.

"Ngươi!" Ngụy Phi Vũ biến sắc, hần trái lại thật không ngờ Giang Thiên phản ứng năng lực đã vậy còn quá nhanh chóng, có thể tại như vậy trong nháy mắt nội đem Diệp Nhiên cho đẩy ra, đánh nát hần muốn Diệp Nhiên một kích miêu sát mạng đẹp.

Bất quá không có việc gì, hiện tại Diệp Nhiên còn không có khôi phục, đem người này còn có người nữ kia giải quyết liền không thành vấn đề.

Dù sao cũng, bọn họ sớm muộn cũng phải cần được giải quyết!

"Cho ta đi tìm chết!" Ngụy Phi Vũ sắc mặt âm trầm như nước, bàn tay hần thượng lực lượng bỗng nhiên tăng mạnh.

Cảm thụ được Giang Thiên nguy hiểm, bên hông hần ngọc bài trong nháy mắt liền bắn ra ra một đạo cường liệt hào quang, đem Giang Thiên cho truyền tống đi ra ngoài.

Giờ này khắc này, cái này chỉ còn lại có Diệp Nhiên, Tuân Dong Nguyệt, cùng với bộc lộ ra dã tâm Ngụy Phi Vũ.

Giang Thiên, bị loại.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: Kinh ngạc

Run.

Ngụy Phi Vũ tay không ngừng run rẩy, làm kia bó bạch quang hiện lên một khắc kia, hần trái tim kịch liệt co lại một chút, ta... Ta dĩ nhiên xuất thủ?

Đến bây giờ mới thôi, hần vẫn không rõ hần từ đâu mà đến dừng khí, cũng dám cùng Diệp Nhiên xé rách da mặt, có lẽ là đáy lòng bởi vì vì tích phân phân phối bất công, nhìn Diệp Nhiên vì tích phân tăng tầng hướng lên trên cao, đáy lòng phát lên oán khí đã áp không chế trụ được ah?

Không quay đầu lại đường, Ngụy Phi Vũ thân thể run rẩy lắc đầu, mình cũng đã đem Giang Thiên cho đào thải ra khỏi cục, Diệp Nhiên như thế nào đi nữa cũng không thể buông tha bản thân ái phi đừng vội chạy.

Đã như vậy, như vậy chỉ cần đem các ngươi toàn bộ cho đá ra khỏi cục!

Ngụy Phi Vũ cổ họng nội phát ra một tiếng cùng loại như dã thú gào thét, hần đối về giữa sân duy nhất một có sức chiến đấu Tuân Dong Nguyệt tiến lên.

Không có chút nào thương hương tiếc ngọc, Ngụy Phi Vũ đánh ra mỗi một chiêu đều là dữ như vậy tàn nhẫn, từng chiêu trí mạng.

Như nhược Tuân Dong Nguyệt căn bản không cách nào thừa thụ mãnh liệt như vậy công kích, nàng kể tiếp bại lui, bị Ngụy Phi Vũ mạnh lực đạo chấn đắc cánh tay tê dại.

"Ngụy Phi Vũ, ngươi đây là đang muốn chết!" Diệp Nhiên nhìn về mặt dữ tợn Ngụy Phi Vũ, đáy lòng không kèm chế được sát ý, hần trăm triệu chưa từng nghĩ đến Ngụy Phi Vũ dĩ nhiên hội âm thầm xuất thủ đánh lên mình, Nếu Giang Thiên đúng lúc vì mình ngăn chặn, sợ rằng mình lúc này lúc này sớm đã thành bị đào thải ra khỏi cục.

Thế nhưng Giang Thiên bị loại cũng để cho Diệp Nhiên nghĩ khó chịu vạn phần.

Hơn nữa, hiện tại Ngụy Phi Vũ lại vẫn đối về Tuân Dong Nguyệt hạ ngoan thủ, cái này càng làm cho Diệp Nhiên nghĩ giận không kèm được.

Có thể làm sao lúc trước là yêu thú này ngân bạch chi nha mà tiêu hao nhiều lắm tinh lực, hần hiện tại đừng nói tham dự chiến đấu, ngay cả đi tới đều là cực kỳ trắc trở.

"Chống đỡ." Diệp Nhiên về mặt ngưng trọng, hần đang đợi trong cơ thể mình đan được phát huy được lực, khôi phục bản thân thể lực, mới tốt đem Ngụy Phi Vũ cho chế phục.

"Hần rốt cuộc là vì sao mà phản bội?" Diệp Nhiên gắt gao nhìn Ngụy Phi Vũ, bản thân cũng không có làm ra cái gì đối với hần không công chính cử động, lúc trước hai người cũng không có cái gì cừu hận, chẳng lẽ chính xác Nhâm Viễn phải tới?

Không có khả năng, nếu là hần thật là Nhâm Viễn bên này người, sớm đã bị Nhâm Viễn lợi dụng tìm kiếm Yêu thú.

Sẽ không phải là bởi vì ... này ngân bạch chi nha ah?

Hần lên tham niệm?

Diệp Nhiên trong lòng trong nháy mắt Nhiên, hần đối về Ngụy Phi Vũ là lớn, "Ngụy Phi Vũ, ngươi sẽ không dùng tay mà nói, cái này ngân bạch chi nha ta liền đem kia cho giết!"

Trận này biến cố mỗi dần hòa, đúng là ngân bạch chi nha, Ngụy Phi Vũ quả thực đối với nó có tham niệm, cho nên khi hần nghe được Diệp Nhiên mà nói, thân thể lập tức đó là dừng lại.

Mà Tuân Dong Nguyệt cũng nhân cơ hội này từng ngậm từng ngậm thở phì phò, khôi phục lực lượng.

"Diệp Nhiên, ngươi muốn làm gì? !" Ngụy Phi Vũ đối về về mặt tái nhợt Diệp Nhiên lớn tiếng quát dẹp đường, mặc dù nói cái này ngân bạch chi nha chỉ là một con yêu thú, mang đến tiền lợi thoạt nhìn không thể nào lớn.

Thế nhưng mình vẫn cảnh Yêu thú sản sinh vì tích phân cũng không phải là nhỏ tí tẹo, Ngụy Phi Vũ tin tưởng mình nếu là đem yêu thú này cho đánh chết mà nói, như vậy hần có cơ hội tiến nhập vì tích phân bảng xếp hạng trước 30 danh!

Trước 30! Tuy rằng cự ly trước 10 vẫn có đến nhất định chênh lệch, thế nhưng trước 30 danh vì tích phân cũng là phi thường khả quan, chỉ cần tại vòng thứ 2 thời điểm hơi chút chú ý một phen, liền có thể dùng thu được xa xỉ thưởng cho.

Nếu là Diệp Nhiên đem cái này ngân bạch chi nha cho đánh chết, hần hiện tại toàn bộ nỗ lực đều uổng phí, hần còn không bằng đi theo Diệp Nhiên, uống chút canh đây!

Cho nên nói, cái này ngân bạch chi nha, hần nhất định phải được.

"Ta không muốn làm gì." Diệp Nhiên thấy Ngụy Phi Vũ cái này phó thần tình, trong lòng nhin không được thở phào một cái, bản thân coi như là đoán đúng.

Không nghĩ tới cái này Ngụy Phi Vũ dĩ nhiên là vì tích phân tuyển chọn phản bội... Diệp Nhiên đáy lòng nhin không được một trận thổn thức, nếu là Ngụy Phi Vũ nghĩ vì tích phân phân phối có vấn đề gì, hần hoàn toàn có thể nói ra, tiến hành thương nghị bá thủ hộ cuồng thiếp.

Thế nhưng dọc theo đường đi, Ngụy Phi Vũ cũng không nói gì thêm, đến thời khắc tối hậu, dĩ nhiên tuyển chọn ngu xuẩn nhất biện pháp, trực tiếp bạo khởi, thật là ngu xuẩn đến đáng thương.

"Ngược lại thì, ngươi muốn làm gì?" Diệp Nhiên Hần đến thanh âm nói, "Ta khuyên ngươi tốt nhất đuổi mau dùng tay, giữa chúng ta còn có thể hảo hảo nói chuyện."

"Hảo hảo nói chuyện?" Ngụy Phi Vũ đem bên chân một khối cục đá đá bay, sau đó hần ngẩng đầu lên, ánh mắt ở giữa mang theo không thềm, "Ngươi cho ta là người ngu sao?"

"Không, ta không có." Diệp Nhiên lắc đầu.

"Nếu không có, như vậy thì là người ngốc!" Ngụy Phi Vũ liên tục cười lạnh, "Hiện tại suy yếu vô lực người, lấy cái gì theo ta nói? Người ngay cả ta một sợi lông đều không gặp được!"

"Yêu thú." Diệp Nhiên thừa nhận Ngụy Phi Vũ nói xong mà nói, mình quả thật là ngay cả đụng tới hắc một sợi lông cơ hội cũng không có, bản thân ở trước mặt hắc bất quá là yếu đuối trẻ con, dễ dàng liền có thể đem bản thân cho đánh chết.

Thế nhưng, cái này cũng không gây trở ngại Diệp Nhiên có thể tại Ngụy Phi Vũ qua trước khi tới đem ngân bạch chi nha cho đánh chết rồi.

Hơn nữa...

Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, trong cơ thể hắc được lực đã bắt đầu phát huy tác dụng, muốn không bao lâu, hắc liền có thể khôi phục một nửa sức chiến đấu, đối phó Ngụy Phi Vũ hắc vẫn có nắm chắc.

"Người phản bội chúng ta cái đoàn này đội, không phải là là vì tích phân sao? Nếu là ta đem ngân bạch chi nha cho đánh chết, người không phải là uống phí một phen khổ tâm sao?"

Không hề nghi ngờ, Diệp Nhiên mà nói thoáng cái liền đâm trong Ngụy Phi Vũ chỗ hiểm.

Đâm lao phải theo lao Ngụy Phi Vũ nhất định phải đem cái này ngân bạch chi nha vì tích phân cho đạt được tay, bằng không mà nói, hắc tổn thất sẽ thật lớn, không chỉ mất đi 1 cái thu hoạch ổn định vì tích phân cơ hội, nhưng lại đem Diệp Nhiên cái này hung hãn gia hòa cho đắc tội.

Thua thiệt quá! Ngụy Phi Vũ sắc mặt âm tình bất định, hắc nhìn Diệp Nhiên, hít một hơi thật sâu, nói xin lỗi là vô dụng, vậy chỉ có thể cùng Diệp Nhiên đối nghịch!

"Đem ngân bạch chi nha giao cho ta, ta thả người một con đường sống."

Diệp Nhiên hơi sững sờ, lời này nghe thế nào như thế quen tai đây?

Bất quá hắc vẫn giả bộ thống khổ gật đầu, mị cực tiểu bước chân từng bước một đi tới, hắc đáy lòng lại cảm thụ được tự thân lực lượng khôi phục.

"Tốt." Ngụy Phi Vũ gật đầu, con người ở giữa lại hiện lên một tia sát cơ, lưu Diệp Nhiên ở chỗ này chẳng phải là cho mình chôn kế tiếp tai họa ngầm? Hắc muốn đem Diệp Nhiên nhất cử đá ra ảo cảnh, khiến hắc không có tư cách tiến nhập trận thứ 2 tỷ thí.

Ngay Diệp Nhiên cự ly Ngụy Phi Vũ không được một người khoảng cách thời điểm, Diệp Nhiên đột nhiên dùng thân tử, thấp giọng nói, "Sau này ta nhất định mua cao cấp hơn đan dược, tuyệt đối sẽ không để cho mình rơi vào bị động như vậy cục diện."

"Cái gì?" Ngụy Phi Vũ hơi khẽ cau mày, hắc không có nghe rõ Diệp Nhiên mà nói.

"Không có gì." Diệp Nhiên ngẩng đầu, trên mặt hiện ra lướt một cái mỉm cười, sau đó hắc đem ngân bạch chi nha cho đánh chết, kia ngân bạch chi nha hóa thành một đoàn ánh sáng màu vàng mang tiến nhập Diệp Nhiên ngọc bài bên trong.

"200 vì tích phân!" Ngụy Phi Vũ ánh mắt đều đột xuất đến, cái này minh văn cảnh Yêu thú vì tích phân xa xa vượt quá hắc dự tính.

"Còn thật là có chút cao a." Diệp Nhiên mang trên mặt nghiền ngẫm dáng tươi cười nhìn về mặt kính ngạc Ngụy Phi Vũ.

"Ta thể lực khôi phục không ít, người nghĩ đối với ta làm những gì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Cầu xin tha thứ

Cổ họng nhẹn không được mà bắt đầu nhúc nhích, đây không phải là nhìn thấy mỹ vị, hoặc là mỹ nhân mà sản sinh bản năng phản ứng, mà là bởi vì sợ hãi.

Một ngày trước Diệp Nhiên cường hãn thủ đoạn thật sâu in vào Ngụy Phi Vũ trong đầu, khiến Ngụy Phi Vũ không khỏi đứng Diệp Nhiên có chút sợ hãi.

Trước khi tham niệm tạm thời tính đem đứng Diệp Nhiên sợ hãi chế trụ, cho nên mới dẫn đến Ngụy Phi Vũ có dũng khí đi đánh lên Diệp Nhiên, mà bây

giờ vừa nghe đến Diệp Nhiên đã sức khôi phục lượng, đáy lòng sợ hãi trong nháy mắt liền toàn bộ bùng phát ra ngoài.

"..." Ngụy Phi Vũ há hốc mồm, phát hiện cổ họng tựa hồ có ít thứ chặn ở bên trong, khiến hắn mà nói đều không thể hoàn chỉnh nói ra.

Tái nhợt trên mặt mồ hôi hột không ngừng hạ xuống, lay động thân thể đầy đủ biểu hiện rõ Ngụy Phi Vũ trong lòng sợ hãi xử lý Vương tiến công chiếm đóng.

"Người này..." Diệp Nhiên sắc mặt có chút phức tạp, bản thân bất quá là một câu nói mà thôi, dĩ nhiên trực tiếp đem Ngụy Phi Vũ cho sợ đến như vậy? Cái này còn cùng lúc trước hung hăng can quấy gia hỏa là cùng một người sao?

Nói đùa sao? Tốt xấu cũng nên tra xét một phen ta nói được mà nói là thật hay không a!

Nghĩ tới đây, Diệp Nhiên khoe miệng hiện ra lướt một cái dáng tươi cười, hắn lòng bàn tay phóng xuất ra một đạo rực rỡ Lôi quang.

Cuộn cuộn không ngừng tiếng nổ tung tại Ngụy Phi Vũ bên tai vang lên.

"Phác thông!"

Quý xuống, Ngụy Phi Vũ trực tiếp là cảm thụ được cái này Lôi Điện lực lượng, đáy lòng sợ hãi đạt được giới hạn điểm, trực tiếp là quỳ rạp xuống đất, không ngừng run rẩy, cả người co rúc ở một khối.

"Diệp... Diệp Nhiên, ngươi cũng không thể xằng bậy..." Ngụy Phi Vũ như một con cuộn mình trùng trùng, chậm rãi hướng phía sau hoạt động, nếu muốn cùng Diệp Nhiên giật lại cự ly.

"Xằng bậy?" Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng, hắn chậm rãi đuổi kịp Ngụy Phi Vũ tiết tấu, "Lúc trước ngươi thế nào không có suy nghĩ qua ngươi xằng bậy sự tình?"

"Ta... Ta khuyên ngươi tỉnh táo một chút, ngươi biết ta nhận thức người nào không?" Ngụy Phi Vũ đầu óc ở giữa đột nhiên nghĩ đến một người, đây là hắn ngày trước lão hữu, 1 cái siêu việt hắn gấp trăm lần tồn tại.

"A?" Diệp Nhiên mang trên mặt châm chọc phát ra nghi hoặc, "Ngươi nhận thức ai?"

"Ngô diệu Phong!" Ngụy Phi Vũ nếu như bắt được cứu mạng rom rạ thông thường, cả tiếng đối về Diệp Nhiên gào thét đạo, "Ngươi nếu là dám đụng đến ta nửa sợi lông, hắn tất nhiên tha không ngươi!"

"Ngô diệu Phong?" Diệp Nhiên cau mày một cái, ngô diệu Phong không phải là cái kia lần này cấp thứ tám thang ở giữa tu vi nhất thâm hậu, hiện nay vì tích phân bảng xếp hạng thứ nhất cao thủ sao?

Cái này khiến nhược gia hỏa nhận thức ngô diệu Phong?

Diệp Nhiên lần nữa cười, hắn thương hại nhìn Ngụy Phi Vũ, "Nhận thức thì như thế nào?"

"Ngươi ra tay với ta mà nói, đem sẽ gặp phải hắn cực lực trả thù." Ngụy Phi Vũ trên mặt sợ hãi còn không có lui tẩn.

"Trả thù?" Diệp Nhiên có nhiều hăng hái nhìn Ngụy Phi Vũ, tròng mắt đen nhánh tựa hồ muốn trực tiếp xuyên qua hắn tâm linh, "Ngươi tính cái gì? Hắn dựa vào cái gì báo thù cho huynh? Còn lão hữu? Hắn nếu là thật với ngươi rất thuộc mà nói, ngươi vì sao không cùng với hắn?"

"..." Ngụy Phi Vũ trầm mặc, hắn cúi thấp đầu, thấp giọng tự lẩm bẩm, "Nếu không phải là hắn người này khinh người quá đáng, ta hiện tại hội rơi vào tình cảnh như thế sao?"

Diệp Nhiên không có nghe rõ Ngụy Phi Vũ nói nhỏ, hắn quay đầu lại đối về Tuân Dong Nguyệt cười, "Yên tâm đi, ta sẽ hảo hảo thu thập hắn."

"Ừ." Tuân Dong Nguyệt gật đầu, sau đó đột nhiên đối về Diệp Nhiên nói, "Ta đây trước tiên lui ra cái này tỷ thí."

"Tốt." Diệp Nhiên gật đầu, cũng không có cự tuyệt, dù sao cũng Tuân Dong một cô nương mọi nhà, tuy rằng có thể giúp đỡ một chút bận, thế nhưng tác dụng không thể nào lớn, hãy để cho nàng đi chiếu cố Giang Thiên cho thỏa đáng.

Đội Tuân Dong Nguyệt rời đi, Diệp Nhiên thẳng tắp thân thể đi tới Ngụy Phi Vũ trước mặt, hắn trên cao nhìn xuống nhìn Ngụy Phi Vũ, trầm mặc.

"Ngươi..." Ngụy Phi Vũ mới vừa mở miệng muốn nói gì cầu xin tha thứ ngôn ngữ lúc, lại nghe thấy xa xa truyền đến một đạo hùng hồn thanh âm, tuyên truyền giác ngộ, giống như Thiên tiếng sấm, trực khiến người cái lỗ tai nghĩ một trận khó chịu.

Ngụy Phi Vũ nhất thời tinh thần chấn động, trên mặt hiện ra lướt một cái hưng phấn đỏ ửng, "Đến!"

Diệp Nhiên hí mắt nhìn từ đằng xa mà tới một người da ngăm đen nam tử, người này hắn ra mắt, đúng là Ngụy Phi Vũ trong miệng, ngô diệu Phong mạch chủ chìm nổi!

"Trùng hợp như vậy?" Diệp Nhiên liếm liếm môi, bản năng, hắn nghĩ sự tình có thể sẽ phát sinh biến cố.

"Lão Ngô! Nhanh chóng cứu ta!" Ngụy Phi Vũ té bay thẳng đến kia ngô diệu Phong cắt đi.

"Ngụy Phi Vũ, người thế nào cái này phó bộ đáng chết vật?" Ngô diệu Phong nhìn thấy Ngụy Phi Vũ, con người ở giữa hiện lên vẻ hưng phấn hào quang, nhiều năm quen biết, khiến hắn mình bạch Ngụy Phi Vũ có cái dạng gì huyết mạch chỉ lực, dưới tình huống như vậy, ai đạt được Ngụy Phi Vũ, quả thực chính là đứng ở thế a!

Người tiểu tử này thật tốt làm tốt ta phục vụ! Ngô diệu Phong nhắm đen trên mặt hiện lên một tia vẻ tham lam.

Ngụy Phi Vũ không có nhận thấy được ngô diệu Phong trên mặt kia biến hóa rất nhỏ, hắn khom người, từng ngậm từng ngậm thở phì phò, tựa hồ như vậy có thể đẩy lòng sợ hãi cho tổng ra bên ngoài cơ thể.

Một lúc lâu qua đi, Ngụy Phi Vũ mới ngẩng đầu lên, nhìn ngô diệu Phong, "Người được mau cứu ta a!"

"Thế nào? Có chuyện xin mời nói thẳng, hai ta ai với ai a!" Ngô diệu Phong mang trên mặt hiền lành đáng tươi cười, cổ sức vỗ vỗ Ngụy Phi Vũ vai, hết sức nhiệt tình.

"Có người muốn nghĩ uy hiếp ta..." Ngụy Phi Vũ đem sự tình chân tướng cho ngô diệu Phong giảng thuật một lần.

"Khoách mạch cảnh 2 tầng gia hỏa?" Ngô diệu Phong vừa nghe, nhất thời cứ vui vẻ, đây là đơn giản a, kết quả là hắn lời thề son sắt nói, "Người yên tâm, ta bảo chứng thu thập hẳn dễ bảo!"

"Có người một câu nói, ta đây có thể cứ yên tâm." Ngụy Phi Vũ nhất thời liền thở phào một cái.

Phía sau có ngô diệu Phong làm bạn, Ngụy Phi Vũ nhất thời trở nên uy phong lẫm lẫm đáng lên, hắn chỉnh lý một phen đáng vẻ, sau đó hùng dũng oai vệ đi tới Diệp Nhiên trước mặt, lạnh lùng nhìn Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên nhìn cái này tương phản thật lớn Ngụy Phi Vũ nhất thời không nhận được, khoe miệng hiện ra lướt một cái nghiền ngẫm đáng tươi cười, người này biến hóa thật đúng là thành, thoáng cái quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, thoáng cái chỉ cao khí ngang, thật là bội phục bội phục.

"Người cười cái gì?" Ngụy Phi Vũ một thiêu mi, nhìn Diệp Nhiên lớn tiếng quát dẹp đường.

"Không có gì." Diệp Nhiên lãnh đạm trả lời, hắn tầm mắt xuyên qua Ngụy Phi Vũ, rơi vào ngô diệu Phong trên người, người kia Khoách mạch cảnh 6 tầng, chỉ là trừ đứng ở đó trong, liền tán mát ra một cỗ như có như không kinh khủng uy áp.

Nhận thấy được Diệp Nhiên động tác, ngô diệu Phong khoe miệng hiện ra một tia cười lạnh, hắn làm 1 cái xóa sạch cỗ hòng động tác.

Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, hai mắt hơi nheo lại, có ý tứ.

"Chuyện khi trước người nghĩ giải quyết như thế nào?" Ngụy Phi Vũ hừ lạnh một tiếng, đối về Diệp Nhiên mắng.

"Tạm thời cứ như vậy đi." Diệp Nhiên có chút bất đắc dĩ nói, bản thân lực lượng vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục, đối diện còn có một cái Khoách mạch cảnh 6 tầng gia hỏa, hiện đang phát sinh cái gì xung đột chính xác cực kỳ không sáng suốt.

Ngô diệu Phong nhìn nhìn không được gạt đầu, có thể không lên xung đột đó là tốt nhất bất quá, bởi vì hắn nhìn ra Diệp Nhiên có chút không giống người thường, thật nếu là đầu mà nói, khó tránh khỏi sẽ có chút tiêu hao thời gian, điển hình tổn sức không được cảm ơn.

"Hừ! Người nghĩ cứ như vậy tùy tiện kết thúc?"

"Khó tránh cũng nghĩ đến thật đẹp ah?"

"Cho ta quỳ xuống, hảo hảo dập đầu mấy người vang đầu, ta liền tha cho người."

Diệp Nhiên nhất thời há hốc mồm.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Vi tích phân phân phối

Cái này ngu ngốc chính xác ăn cái gì lớn lên?

Biến sắc mặt cũng biến thành quá nhanh ah? Lúc trước cầu xin tha thứ cái loại này ăn nói khép nép đây? Bị cầu ăn sao?

Diệp Nhiên về mặt khó có thể tin nhìn đưa ra yêu cầu này Ngụy Phi Vũ, nhất là đối phương mang theo nói không nên lời nghiêm túc cảm lúc, Diệp Nhiên càng thêm kinh ngạc, hẳn không có nói đùa, hẳn là chăm chú!

Ngô Diệu Phong đang nghe Ngụy Phi Vũ lời này thời điểm, cũng là nhìn không được đỡ ngạch, mặc dù nói có bản thân chỗ dựa, thế nhưng trước mặt người kia cũng không phải cái gì hiền lành, bản thân không hẳn có gì mà sợ, thế nhưng còn người? Người sau này sẽ không sợ lọt vào hắn trả thù?

Ngu xuẩn.

Nếu hắn có giá trị lợi dụng mà nói, ta muốn liền bỏ lại hắn mặc kệ!

Ngô Diệu Phong hít một hơi thật sâu, hắn vỗ vỗ Ngụy Phi Vũ vai, thấp giọng nói, "Không cần để ý hắn nhiều như vậy, chúng ta "

Ai biết Ngô Diệu Phong mà nói đều không nói chuyện, liền bị Ngụy Phi Vũ cắt đứt, "Đợi lát nữa lại nói."

Ngô Diệu Phong há hốc mồm, về mặt âm tình bất định nhìn Ngụy Phi Vũ.

"Quý, còn chưa phải quý?" Ngụy Phi Vũ chỉ vào tháp, lần thứ hai nhắc lại đạo, thanh âm không biết đề cao gấp bao nhiêu lần.

"Không cái kia hứng thú." Diệp Nhiên liền tục cười lạnh, "Tiểu nhân đắc chí liền càn rỡ."

"Người cũng không nhìn một chút người có tư cách gì nói với ta lời như vậy!"

Diệp Nhiên ngôn ngữ thật sâu kích thích đến Ngụy Phi Vũ, hắn nhìn Diệp Nhiên sững sờ, sau khi gào thét một tiếng đó là hướng phía Diệp Nhiên nhào tới, "Con mẹ nó người có loại lập lại lần nữa!"

Diệp Nhiên thân hình khẽ động, sai mở Ngụy Phi Vũ, sau đó đưa tay hóa nhận, hướng phía Ngụy Phi Vũ nơi cổ đó là chém tới, một kích này đi xuống, Ngụy Phi Vũ tất nhiên là muốn bị loại Trùng tộc ẩn nấp nhớ.

Ngụy Phi Vũ sắc mặt hoảng hốt, trên trán mồ hôi lạnh nhễ nhại, hắn cái này nguy cơ thời điểm rốt cục tỉnh táo lại, minh bạch bản thân lúc trước sờ tác sờ vì là có cớ nào ngu xuẩn.

Hối hận còn kịp sao? Ngụy Phi Vũ trong đầu không nhìn được nghĩ đến vấn đề này.

"A!" Ngô Diệu Phong tại sao có thể dễ dàng tha thứ Ngụy Phi Vũ cứ như vậy bị đào thải ra khỏi cục, dù sao Ngụy Phi Vũ giá trị lợi dụng còn rất cao.

Một con ngăm đen, giống như chôn sâu vào đại địa vạn năm ngọc thạch tái hiện Thiên Địa ở giữa, kia so ngọc thạch còn bền hơn cứng tay cánh tay ngăn trở Diệp Nhiên công kích.

"Đồng."

Một tiếng nặng nề âm hưởng truyền ra.

Diệp Nhiên thu tay về, cúi đầu liếc mắt nhìn, sau đó lại liếc mắt nhìn Ngô Diệu Phong, "Lợi hại."

"Quá khen." Ngô Diệu Phong trên mặt hiện ra lướt một cái dáng tươi cười, giống như là một đầu đen nhánh dị thú đột nhiên cười, có vẻ có chút dữ tợn kinh khủng.

"Lúc đó sau khi từ biệt." Diệp Nhiên cúi đầu liếc mắt nhìn Ngụy Phi Vũ, sau đó xoay người đó là ly khai.

"Thanh tĩnh sao?" Ngô Diệu Phong đá một cước thất thần Ngụy Phi Vũ, lạnh giọng nói.

"Người!" Ngụy Phi Vũ bị đau kêu một tiếng, sau đó lại thấy Ngô Diệu Phong cặp kia băng lãnh ánh mắt, "Tĩnh tĩnh."

"Tĩnh vậy giúp ta đi tìm Yêu thú ah!" Ngô Diệu Phong một tay lấy Ngụy Phi Vũ cho kéo lên.

"Kia, vi tích phân phân phối thế nào?" Ngụy Phi Vũ nhìn Ngô Diệu Phong sợ hãi nói.

"Vi tích phân?" Ngô Diệu Phong đột nhiên cười, cười rất là vui vẻ.

Ngụy Phi Vũ cũng theo cười, cười có chút gượng ép.

"Người muốn vì tích phân có ích lợi gì?"

Ngụy Phi Vũ trong nháy mắt liền sững sờ ở tại chỗ, lời này ý tứ chính xác bản thân cái gì cũng không thể đạt được sao?

"Còn không mau đi?" Ngô Diệu Phong trợn mắt, sát khí trong nháy mắt đem Ngụy Phi Vũ cho bao phủ.

"Dạ dạ dạ!" Ngụy Phi Vũ không ngừng bận rộn gật đầu, không dám có nửa điểm không phục tùng, hấn đáy lòng cũng khó chịu không thôi, sớm biết rằng hội rơi vào tình cảnh như thế, vậy ta còn không bằng lão lão thật thật theo Diệp Nhiên, theo Diệp Nhiên tối thiểu có thể có miệng uống, theo Ngô Diệu Phong, ngay cả Thủy chưa từng tới một ngụm, thật là bi ai!

Diệp Nhiên không có tâm tình đi suy đoán Ngụy Phi Vũ nội tâm nghĩ cách, hấn hiện tại phải đối mặt 1 cái tàn khốc hiện thực, thiếu sót Ngụy Phi Vũ tình chuẩn tìm kiếm Yêu thú năng lực, hấn sẵn giết Yêu thú bước tiến sẽ đại phúc độ giảm xuống.

Mà xếp hàng thứ nhất Ngô Diệu Phong đem phải nhận được cực đại tăng cường, đến lúc đó tất nhiên sẽ đem bản thân cho kéo được xa xa.

"Tự mình động thủ, com no áo ấm." Diệp Nhiên ngược lại cũng chính xác không có vì vậy mà nổi giận, dù sao Ngụy Phi Vũ gia nhập chỉ có thể coi như là niềm vui ngoài ý muốn, thiếu sót Ngụy Phi Vũ, bản thân cũng không phải không thể sẵn giết Yêu thú.

Tìm được 1 cái bí mật địa phương, Diệp Nhiên ngồi xếp bằng xuống, khôi phục tự thân lực lượng sống lại thủ tịch thực cốt người yêu.

Giàu có quy luật hô hấp, Diệp Nhiên không ngờ như thế hai mắt, chăm chú khôi phục tự thân lực lượng, hồi lâu qua đi, Diệp Nhiên lực lượng hoàn toàn khôi phục.

"Có thể khai thác đạo thứ 2 ản mạch!"

Diệp Nhiên hiện tại tu vi chính xác Khoách mạch cảnh Đình phong, tâm thường đã đã là khai thác đến 18 điều, lần trước đột phá thời điểm, tại điều thứ 2 ản mạch thời điểm thế ở, trải qua trong khoảng thời gian này khổ tu, hấn hiện tại đã có lòng tin đem khai thác thành công, thậm chí có thể ném thử một phen đột phá Khoách mạch cảnh 3 tầng!

Diệp Nhiên điều chỉnh tốt tự thân trạng thái, trong đầu hồi tưởng lại 《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》 khai thác ản mạch lúc yếu điểm.

Trong thiên địa Linh khí tại Diệp Nhiên nơi ngực xoay tròn, hồi lâu sau mới tiến nhập Diệp Nhiên trong cơ thể.

Diệp Nhiên cẩn thận điều khiển đạo này Linh khí, sau đó đối về tầng kia ản mạch vách ngăn chột đột đi qua.

"Phanh!"

Nặng nề tiếng đánh tại Diệp Nhiên trong cơ thể nhớ tới, Diệp Nhiên sắc mặt nhin không được trắng nhợt, bất quá có lần trước đột phá từng trải, hấn ngược lại cũng chính xác có vẻ không phải là rất bối rối.

Toàn tâm đến xương đau nhức khiến Diệp Nhiên nhin không được nhú mảy, bất quá cũng may vách ngăn cũng không phải quá khó khăn.

Cho nên tại Diệp Nhiên liên tục ba lần mãnh liệt xông tới sau, rốt cục phá vỡ đến.

Đạo thứ 2 ản mạch thành công khai thác!

"Kế tiếp đó là ném thử một phen cái này Khoách mạch cảnh 3 tầng!" Nghĩ đến kia ngăm đen Ngô Diệu Phong, Diệp Nhiên không khỏi cảm giác mình áp lực thật lớn, Khoách mạch cảnh 6 tầng!

Ước chừng cao hơn tự mình ra 4 cái tiểu cảnh giới!

Nhưng lại tu luyện cực kỳ kinh khủng luyện thân công pháp, bản thân trận đầu tỷ thí ở giữa vi tích phân nếu không phải đủ mà nói, như vậy đã định trước bản thân trận thứ 2 phải thêm ra sức, khó tránh khỏi sẽ cùng Ngô Diệu Phong chống lại.

Đã biết tu vi có thể chiến thắng Ngô Diệu Phong sao?

Đáp án có hay không định!

Cho nên Diệp Nhiên chỉ có đề thăng bản thân cảnh giới, mới có thể có sức đánh một trận!

Đem lúc trước khai thác ản mạch làm tiêu hao lực lượng cho khôi phục, Diệp Nhiên bắt đầu thử khai thác thứ 19 đạo kinh mạch.

Muộn hưởng chi thanh cuộn cuộn không ngừng từ bí mật bụi cỏ ở giữa truyền ra, Diệp Nhiên tại ngắn ngủi này một canh giờ nội tổng cộng tiến hành năm lần đột phá.

Nhưng phi thường đáng tiếc đều là lấy thất bại mà kết thúc.

Diệp Nhiên đáy lòng khó tránh khỏi có chút bối rối, hấn nhìn phía xa thiên không, nội tâm một mảnh lo lắng.

Bỗng dung, đầu óc hấn trong đột nhiên hiện lên một trương tình xảo không rành mặt, Bạch Thái.

Mình ở tu luyện kia 《lời đình vạn quân》 lúc, Bạch Thái nói với hấn mà nói.

"Tĩnh." Diệp Nhiên hít một hơi thật sâu, sau đó sẽ độ bắt đầu thử.

Từ ban ngày đến đêm tối, làm đầy sao rậm rạp cái này phiền thiên không thời điểm, nhắm chắc hai mắt Diệp Nhiên khóe miệng nhin không được hiện ra lướt một cái thoả mãn đáng tươi cười.

"Khoách mạch cảnh 3 tầng!"

"Thứ 19 đạo kinh mạch rốt cục khai thác đi ra!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Diệt trừ Diệp Nhiên

Ảo cảnh săn giết Yêu thú ngày thứ bảy.

"Phi." Từ trong miệng phun ra một mảnh hư thối lá rụng, Diệp Nhiên có chút bất đắc dĩ hành tẩu tại đây trong rừng, tỷ thí đã tiếp cận phần cuối, đại bộ phận Yêu thú đã bị săn giết sạch sẽ, thiếu khuyết Ngụy Phi Vũ giúp đỡ hấn, đã ngã ra vì tích phân bảng trước 10, hiện tại đứng hàng tên thứ hai mươi.

Trước mười tên biến hóa không thể nào lớn, trừ Đường Tuyên đứng hàng vị thứ tư sau này, duy nhất đáng giá khiến Diệp Nhiên coi trọng đó là kia đệ nhất danh Ngô Diệu Phong, hấn vì tích phân đã đạt được kinh khủng 2 nghìn 300 phần.

Mà tên thứ 2 Phùng thị huynh đệ ở giữa Phùng Thiên Tân vì tích phân mới bắt quá 1800 đa phần, Ngô Diệu Phong ước chừng chính xác so với phương cao hơn 500 phần!

So Diệp Nhiên ước chừng chính xác cao hơn 900 vì tích phân!

Đây là một cái khiến người ta nghĩ cả người vô lực chênh lệch, Diệp Nhiên nếu là muốn siêu việt Ngô Diệu Phong, quả thực chính là không thể nào, coi như là đem còn thừa Yêu thú toàn bộ đều cho Diệp Nhiên đánh chết, cũng khó mà siêu việt Ngô Diệu Phong.

Mặc dù nói tại Ngụy Phi Vũ lý khai, cùng Ngô Diệu Phong kết minh một khắc kia, Diệp Nhiên đó là dự liệu được kết quả này, thế nhưng hiện thực tàn khốc, phải khiến Diệp Nhiên khóc cười liên tục.

"Tỷ thí quy định, nếu là trên đường bị loại, vì tích phân toàn bộ vô hiệu." Diệp Nhiên nắm chặt nắm tay nhin không được chúi bên cạnh 1 khóa thụ, trên ngọn cây hạ xuống từng mảnh lá rụng, "Nếu như Ngô Diệu Phong xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn vậy hấn thật là chính là kiếm củi ba năm thiêu một giờ xuyên qua chỉ đại nhân đang thượng." "

"Bất quá, lấy hấn Khoách mạch cảnh 6 tầng tu vi, tại đây ảo cảnh ở giữa, hoàn toàn sẽ cùng ngay sau đó vô địch, ai có thể đưa hấn đào thải đây?"

Diệp Nhiên nhin không được lắc đầu, cùng với nghĩ làm sao khiến người khác phạm lỗi, còn không bằng nghĩ nghĩ thế nào dựa vào tự thân nỗ lực đi cải biến cái này khốn cục.

"Yêu thú, Yêu thú, ngươi ở đâu?"

Nhìn mình tên đứng hàng tại vì tích phân bảng tên thứ 10, Nhâm Viễn có chút thích ý cười cười, sau đó chợt nhớ tới bên cạnh Triệu Vân Thiên, không khỏi nghĩ có chút xấu hổ, hấn lập tức ngưng cười cho, tùy ý xem Triệu Vân Thiên một chút, sau đó lại có chút tùy ý nói.

"Nhờ có ngươi chủ ý này, có kia học viên cung cấp tin tức, ta hiện tại rốt cục đạt được 1 cái không sai thứ tự."

Triệu Vân ngày nghỉ trang không có thấy Nhâm Viễn đây hết thấy nhìn như tùy ý mờ ám, hấn cười cười, khẽ khom người, càng phát ra như cái chó sủa, "Đây đều là Nhâm huynh đầu óc thông tuệ, vừa học liền biết, một điểm liền thông."

"Ha ha ha ha" Nhâm Viễn sáng khoái cười lớn, dĩ vãng những hấn đó chán ghét nịnh hót chi mà nói, hiện tại khi hấn nghe tới dĩ nhiên là như vậy dễ nghe.

Triệu Vân Thiên bất động thanh sắc đứng lặng đến, hắn cảm giác mình giống như là 1 cái lợi ích huân tâm tiểu nhân, đang từng bước một đem mình Ân chủ cho đẩy xuống thâm uyên.

Không thể trách ta. Triệu Vân thiên tâm đầy mặc niệm một câu, 18 tuổi, sớm nên có thể làm rõ sai trái, hắn sa đoạ cùng ta có quan hệ gì đâu?

"Nhâm huynh, tới gần phần cuối, chúng ta hẳn là đem một ít người đá ra khỏi cục." Triệu Vân Thiên thấp giọng nói.

"?" Nhâm Viễn có chút sững sờ ngây người, tựa hồ là đang hỏi tường Triệu Vân Thiên theo như lời đến tột cùng là chuyện gì.

"Diệp Nhiên." Triệu Vân Thiên thiện ý nhắc nhở.

Một đạo nộ diễm xuất hiện ở Nhâm Viễn Đồng lỗ ở giữa, hắn liên tục cười lạnh, "Người không nói, ta đều nhanh đem người này quên."

Người quên, ta cũng không dám quên. Triệu Vân thiên tâm đầy nói thầm, cái này 1 cái Nguyệt là có thể từ bản thân tùy ý nghiền ép tồn tại, biến thành mình cũng được e ngại tồn tại, vậy làm sao có thể hắn quên mất đây?

"Hiện tại cũng đến lúc đó đưa hắn giải quyết rồi!" Nhâm Viễn phui phui y bào thượng bụi, hắn nhìn cuộn bụi, sau đó ra sức huy một quyền, "CẶn!"

Sau đó Nhâm Viễn nhìn Triệu Vân Thiên, lên tiếng hỏi, "Người có biện pháp gì tốt sao?"

Triệu Vân Thiên không chút nghĩ ngợi gật đầu, "Có."

"A?" Nhâm Viễn sững sốt, sau đó khoe miệng nhin không được hiện ra lướt một cái nghiền ngẫm đáng tươi cười, "Nói nghe một chút."

"Chúng ta có thể lợi dụng ảo cảnh trung học viên" Triệu Vân Thiên chậm rãi nói, "Trận này sẵn yêu ty thí đã nhanh chóng kết thúc, như vậy không bằng đến tràng sẵn giết Diệp Nhiên ty thí!"

"Toàn dân công địch phải không?" Nhâm Viễn nghe được trước mắt sáng ngời, hắn nhin không được vỗ tay tỏ ý vui mừng, "Có ý tứ có ý tứ!"

"Bất quá, Diệp Nhiên có thể hay không trực tiếp tuyên chọn rồi khỏi?" Nhâm Viễn có chút lo lắng hỏi.

"Sẽ không." Triệu Vân Thiên lắc đầu, con người ở giữa lóe ra tinh quang, "Như hắn như vậy chấp nhất người, không được một khác cuối cùng tuyệt không bỏ qua trở lại hoang dã!"

"Vậy là tốt rồi, như vậy thú săn mới đủ thú vị!"

Đưa tay che đỡ đỉnh đầu Kiều Dương, Diệp Nhiên nhin không được phun ra một ngụm hòn dãi, "Yêu thú đều chết hết sao? Bôn ba cho tới trưa ngày cả Yêu thú bóng dáng đều không thấy."

"Tiếp tục như vậy nữa, ty thí đều nhanh kết thúc." Diệp Nhiên lắc đầu, "Cho ta 10 cái vi tích phân cũng tốt a!"

Bỗng nhiên, Diệp Nhiên trước mặt hắc sắc dây leo động một cái.

"" Diệp Nhiên sững sờ, hai mắt có chút vô thần nhìn kia chậm rãi hoạt động dây leo.

"Còn muốn chạy!" Diệp Nhiên trong tay hiện lên Lôi quang long lánh, hắn một bả đã đem cái này nguy trang thành dây leo hắc xà cho nắm trong tay.

Kia hắc xà không ngừng giãy dụa giãy dụa, đỏ tươi sắc hai mắt lóe ra màu đỏ hào quang.

"Hừ!"

Một đạo đỏ như máu dịch thể từ kia trong miệng phun ra, kia dịch thể giống như một đạo lợi kiếm, chỉ lấy Diệp Nhiên mặt.

"Còn đánh lên!"

Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, nho nhỏ này nọc độc ở giữa ẩn chứa khiến hắn cũng kiêng kỵ 3 phần kinh khủng độc tố.

Hắn nắm hắc xà tay chợt buông lỏng, sau đó thân hình vận vẹo, cấp tốc đem thất lưng hướng phía sau cúi xuống, né tránh kinh khủng này độc tố.

Kia đỏ như máu độc tố một va chạm vào kia khóa cây già, kia cây già trong nháy mắt héo rũ, sau đó hóa thành một đoàn bụi mù, tiêu tán vào trong gió.

"Đây là Yêu thú!" Diệp Nhiên trước mắt nhất thời sáng ngời, hắn thật không ngờ trước mặt cái này bình thường không có gì lạ hắc xà dĩ nhiên một con yêu thú, quả có thể ẩn dấu ah?

Bất quá vừa lúc cho ta cho rằng vi tích phân!

Diệp Nhiên hai mắt chút ngưng, hắn đầu ngón tay chỗ toát ra từ sắc rực rỡ Lôi quang, sau đó đối về con kia nếu muốn chạy trốn hắc xà phóng xuất ra

Lôi Điện.

"Xuy nữa!"

Kìa Lôi quang trong nháy mắt đem hắc xà còn nhỏ thân thể nuốt mất, sau đó thấy rõ một đoàn ánh sáng màu vàng mang trong nháy mắt sẽ không vào Diệp Nhiên bên hông ngọc bài nội.

"Mười lăm điểm vì tích phân."

Diệp Nhiên khoe miệng hơi co quắp, sau đó lại có chút bất đắc dĩ cười cười, "Có chút ít còn hơn không ah."

Lúc này từ đằng xa vội vội vàng vàng qua đây ba nam tử, bọn họ trực tiếp đi tới Diệp Nhiên trước mặt, sau đó không hẹn mà cùng dừng lại bước tiến, gât gao nhìn chăm chăm Diệp Nhiên.

"Khoách mạch cảnh 3 tầng."

Diệp Nhiên liếc một cái ba người bọn họ, sau đó vẫn không nhúc nhích đứng lặng tại tại chỗ.

Không khí có chút tĩnh mịch, ai cũng không có mở miệng nói chuyện.

Thời gian từ từ trôi qua, cuối cùng không nhẫn nại được là bọn hắn.

Bọn họ mở miệng, trăm miệng một lời nói,

"Người chính là Diệp Nhiên?"

Diệp Nhiên sóng mắt lưu chuyển, sau đó gật đầu, "Không sai, chính là ta."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Toàn dân công địch

Trên bầu trời bay tới vân đem ảo cảnh trong Thái Dương cho che khuất. (

Diệp Nhiên hít mắt nhìn phía xa xanh thẳm thiên không liếc mắt, đáy lòng nhìn không được cảm khái, cái này có thể chế tạo ra ảo cảnh người thật là thật lợi hại, nơi chốn tiết lộ ra chi tiết, quả thực cùng thế giới chân thật không hề chênh lệch.

Hào quang lưu chuyển, tại ba người kia trên người dao động đến.

Diệp Nhiên thiêu thiêu mi, bởi vì hắn thấy tại bản thân thừa nhận bản thân là ai trong nháy mắt đó, ba người kia toàn bộ làm ra 1 cái giống nhau như đúc động tác, đó chính là nắm chặt nắm tay.

"Tìm phiền toái?" Diệp Nhiên không nhớ rõ bản thân theo ba người có mâu thuẫn gì xung đột, hơn nữa đối phương cũng mới mới vừa nhận ra mình, như vậy thì chính xác bị người nhờ vả lạc?

Nhâm Viễn? Còn là Ngụy Phi Vũ?

Diệp Nhiên càng tin tưởng chính xác người trước, dù sao có Triệu Vân Thiên từ đó mấy chuyện xấu, Nhâm Viễn thủ đoạn gì đều có thể đủ bị xúi giục sử xuất ra sống lại tinh tế đảo bảo chủ.

Về phần Ngụy Phi Vũ, hắn còn không có bản lĩnh kia gọi người đi đối phó bản thân.

Ba người kia lẫn nhau giao nhau một chút ánh mắt, sau đó không hẹn mà cùng gật đầu, phân tán ra đến hướng Diệp Nhiên vậy đi qua.

"Các người là ai phái tới?" Nhìn trước mặt mấy cái này rục rịch gia hỏa, Diệp Nhiên nhìn không được liếm liếm môi, 3 cái Khoách mạch cảnh 3 tầng tu sĩ, đúng Diệp Nhiên tạo thành không nhiều lắm đại uy hiếp, cho nên hắn cũng không có khẩn trương, hắn duy nhất muốn biết chính là, những người này rốt cuộc là ai phái tới.

Ba người kia đều là hừ lạnh một tiếng, sau đó một người trong đó nam tử lạnh giọng nói, "Người cái này vô si gian trá người, còn là tốc tốc đầu hàng đi!"

Tiếng nói vừa dứt, kia ba gã nam tử đồng thời xuất thủ, đối về Diệp Nhiên đó là nhào qua, các loại cường đại Linh kỹ đó là tại trong nháy mắt đó thi triển ra.

Quyền phong gào thét, chưởng phong như sấm!

Bọn họ cái này căn bản chính là không nghĩ cấp cho Diệp Nhiên đường sống, chỉ muốn mau sớm đem Diệp Nhiên cho đánh bại, sau đó bắt.

"Hừ! Ngu ngốc!" Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng, ba tên này dĩ nhiên lớn lối như thế cuồng vọng, còn dám vu tội bản thân chính xác gian trá người, cái này tại sao có thể khiến Diệp Nhiên dễ dàng tha thứ đây?

Ngay sau đó Diệp Nhiên cũng theo động thủ, hần há có thể nhìn đối phương ở chỗ này làm xằng làm bậy đây?

"Tốt nhanh chóng" nói chuyện lúc trước nam tử thân thể bữa lưu trên không trung, sau đó hần con người mãnh co lại, bởi vì bọn họ mục tiêu công kích Diệp Nhiên đã chẳng biết lúc nào xuất hiện ở hần cánh.

"Thiên Cương quyền!"

Cương mãnh quyền phong gào thét mà đến, theo nhau mà tới đó là Diệp Nhiên kia không thể địch nổi nắm tay.

"Răng rắc."

Tiếng xương vỡ vụn âm từ tên nam tử kia vai trái chỗ truyền đến, sau đó thân thể hần chột rơi hạ, họa xuất một đạo cực hiển lực cảm vết tích.

"Ách a" nam tử kia phát ra liên tiếp tiếng kêu rên, bên hông hần ngọc bài lóe ra hào quang, đang ở nhắc nhở hần là không rời khỏi ảo cảnh.

Chém ra nắm tay Diệp Nhiên cũng không có đem trọng tâm đặt ở tên nam tử kia trên người, Diệp Nhiên tiếp theo liên tiếp tục xuất thủ, bắt chước làm theo đem hai gã khác nam tử giải quyết.

Ba gã nam tử lấy đồng dạng tư thế té ngã trên đất, trên người đều là tản ra ngọc bài bạch quang.

"Ngô." Diệp Nhiên nhếch miệng, hần cúi đầu đi thông thả bước chân nhìn cái này 3 cái sắc mặt tái nhợt nam tử.

"Nếu các người không muốn rời khỏi, không muốn mất vi tích phân." Diệp Nhiên sờ sờ trên mặt bị con muỗi đinh cắn cái bao, mang theo vui vẻ đối về bọn họ nói, "Như vậy thì theo ta hảo hảo nói chuyện ah, nếu như ta tâm tình lời hữu ích, ta cố gắng còn có thể buông tha người."

Vốn có nội tâm khổ sở 3 người đang nghe Diệp Nhiên một phen mà nói sau, ánh mắt nhất thời sáng lên, bọn họ vốn là cùng Diệp Nhiên không oán không cừ, chỉ là nghe nói Diệp Nhiên 'Ti tiện sự tích' sau, bị người khác xúi giục mà đến.

Vốn tưởng rằng có thể dễ dàng giải quyết Diệp Nhiên, ai ngờ nghĩ Diệp Nhiên đã vậy còn quá lợi hại, ba người bọn họ ngay cả Diệp Nhiên lòng tơ cũng không có va chạm vào, đã bị đối phương cho đánh ngã.

Cái này khen ngược, chỗ tốt gì không có gặp may, còn không công bị người khác cho đánh một trận, làm không tốt vi tích phân đều biết toàn bộ mất trở về tốt đẹp [hi vọng bá đến thần thoại] .

Nhưng là bọn hần thật không ngờ Diệp Nhiên lại lốt như vậy tâm, chỉ cần bọn họ nói ra lời nói thật, nguyện ý thả bọn họ đi.

"Nói hay là không?" Diệp Nhiên cất cao giọng, lần nữa nhắc lại một lần.

"Nói một chút nói một chút!" Kia ba gã nam tử không ngừng bận rộn gật đầu, rất sợ Diệp Nhiên đổi ý.

Kết quả là, ba người bọn họ cùng nhau đem sự tình chân tướng nói ra.

Diệp Nhiên kiên trì nghe, hần ngồi xổm người xuống, kích thích tươi tốt cỏ dại.

Nói chuyện nam tử kia nhìn sắc mặt âm trầm Diệp Nhiên, sau đó lại nhìn những thứ kia bị Diệp Nhiên cho bẻ gãy tháo cán, không tự chủ được nuốt nuốt nước bọt, "Cho nên chúng ta mới tới tìm người ngài phiền phức."

"Người tin không?" Diệp Nhiên đột nhiên vỗ vỗ tay, làm sạch sẽ lòng bàn tay tạp vật, hần đứng dậy, đối về kia ba gã nam tử nói.

"Tin ta là một gian trá người, tin ta cường gian rồi giết chết cướp đoạt, giết người phóng hỏa, là một không chuyện ác nào không làm tiểu —— nhân sao?" Không đợi ba người kia đem đầy lòng nghi hoặc nói ra khỏi miệng, Diệp Nhiên dẫn đầu nói.

Kia ba nam tử bị Diệp Nhiên lần này gấp ngôn ngữ cho sửng sờ, sau đó không hèn mà cùng gật đầu, sau đó lại không hèn mà cùng thấy Diệp Nhiên hơi nheo mắt lại.

Cho nên bọn họ lập tức lắc đầu, động tác biên độ to lớn khiến người ta nghĩ bọn họ là không sẽ đem cái cổ cho bẻ gãy, "Không tin hay không không tin!"

" "

Diệp Nhiên trầm mặc chỉ chốc lát, sau đó nhìn sắc mặt tái nhợt 3 người, hấn phát tay một cái, "Các ngươi đi thôi."

"Đa tạ, đa tạ công tử ân không giết!"

Ba người kia như được đại xá, khom lưng nói cảm ơn, sau đó ngựa không dừng vó rời đi.

"Nhâm Viễn!" Diệp Nhiên hít một hơi thật sâu, hấn từ rời đi 3 người ở giữa, mình bạch sự tình tiền căn hậu quả, nguyên lai là Nhâm Viễn lợi dụng hấn là Lăng Hàn sẽ trở thành viên, triệu tập rất nhiều rất nhiều học viên, tuyên cáo Diệp Nhiên 'Hành vi phạm tội'.

Cái gọi là hành vi phạm tội bất quá là Nhâm Viễn đoàn người bịa đặt đi ra, khiến Diệp Nhiên nghĩ tức giận chính xác, trên người mình dĩ nhiên không duyên cớ vô cớ bị phán quyết đi ra hơn 30 điều tội trạng.

Từ ăn cắp, đến giết người phóng hỏa; từ lừa gạt, đến gian - dâm - phụ nữ.

Diệp Nhiên những thứ kia có lẽ có tội trạng nghe được thật là gọi người lòng đầy căm phẫn, ngay cả Diệp Nhiên bản thân nghe được đều là đáy lòng lửa giận bùng bùng thiêu đốt.

"Những thứ kia tội lỗi chồng chất tội trạng thật nếu là ta làm mà nói, ta đã sớm nên bị sét đánh chết!"

"Chết 1 vạn lần cũng không đủ!"

Ngay cả đương sự Diệp Nhiên đều tức giận thành cái bộ dáng này, có thể nghĩ những thứ kia không rõ chân tướng học viên.

Kết quả là, Nhâm Viễn thừa dịp các học viên tâm tình tăng vọt thời điểm, lập tức phát động đúng Diệp Nhiên sẵn giết kế hoạch!

Trận này sẵn yêu tỷ thí lập tức biến thành nhằm vào Diệp Nhiên hoạt động.

Nhiệm vụ mục tiêu từ Yêu thú biến thành Diệp Nhiên, tất cả học viên đều giống như chính xác ăn phần khởi đan được một dạng, bồn tẩu khắp nơi đến, tìm kiếm Diệp Nhiên tung tích, mà một ít không thể nghe được Nhâm Viễn cử hành đại hội diễn thuyết, đang nhìn những người này sau, chủ động gia nhập sẵn giết Diệp Nhiên hành động ở giữa!

"Nói như vậy, ta chẳng phải là thành toàn dân công địch?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Thật đáng sợ

Dường như tinh mạch hàn đàm như nhan sắc lá cây từ Diệp Nhiên trước mắt chậm rãi hạ xuống.

Giờ này khắc này Diệp Nhiên sắc mặt cùng lá cây độc nhất vô nhị, âm trầm như nước.

"Nói như vậy, ta bởi vì Nhâm Viễn ám chiêu trở thành một ngàn học viên cộng đồng truy sát đối tượng?"

"Hơn một ngàn danh học viên..." Diệp Nhiên ngược hít một hơi khí lạnh, nghĩ đến kia xao động các học viên, hấn đã cảm thấy một trận nhức đầu, bản thân muốn cùng đám kia còn trẻ hết sức lông bông, hăng hái, nhưng xung động không gì sánh được các học viên tiến hành chiến đấu, vậy làm sao có thể chiến thắng qua đây?

Song quyền khó địch tứ thủ, mặc dù mình so cùng cảnh giới tu sĩ lợi hại không ít, thế nhưng Diệp Nhiên có thể không tin mình có thể chiến thắng một ngàn học viên Nguyệt nữa.

"Hôm nay mới là khảo hạch thứ 8 ngày, còn có 3 ngày, trừ phi mình có thể sống quá ba ngày nay, bằng không mà nói, bản thân không muốn chơi xong."

"3 ngày!" Diệp Nhiên nhìn không được khề cần mỗi, bản thân phải kiên trì, bằng không đào thải ra khỏi cục mà nói, bản thân tất cả nỗ lực toàn bộ đều uổng phí.

"Được nhanh lên tìm một chỗ ẩn nấp!" Diệp Nhiên hạ quyết tâm, trong khoảng thời gian này nội hấn hảo hảo che giấu mình tung tích, tuyệt đối không thể bại lộ ra, bằng không mà nói, bản thân đã có thể nguy hiểm.

Về phần vi tích phân cái gì, Diệp Nhiên nghĩ cũng không dùng suy nghĩ, dù sao cũng hiện tại Yêu thú rất thừa thớt, thu hoạch vi tích phân thiếu thương cảm.

Về phần đầu sỏ gây nên Nhâm Viễn cùng với Triệu Vân Thiên, Diệp Nhiên nghĩ đến hai người này, khóe miệng nhìn không được nổi lên lút một cái băng lãnh đáng tươi cười, "Nếu là ta lần này thành công chạy trốn, như vậy chúng ta trận thứ 2 tỷ thí gặp lại, đến lúc đó ta muốn ngươi chờ coi!"

Nghĩ thông suốt toàn bộ, Diệp Nhiên lập tức ly khai nơi đây, tìm kiếm bí mật địa phương trốn.

...

...

Mặt trời chiều ngã về tây, chiều tà ánh chiều tà soi sáng tại một thanh phong Hàn trên trường kiếm, thân kiếm đem hào quang chiếu xạ tại một nữ tử trên mặt.

"Ngươi nói! Ai cho ngươi lá gan cũng dám đứng huynh đệ chúng ta 2 Yêu thú động thủ?" Phùng Thiên lĩnh mới trong năm màu trắng bạc trường kiếm, hấn kia Trương Tuấn mặt cười thượng đây mang theo sương lạnh.

Mà một bên Phùng Thiên Long còn lại là híp mắt nhìn tại huynh đệ bọn họ hai mặt trước quỳ một nữ tử.

Nghe được Phùng Thiên Tân mà nói, tên kia quỳ xuống nữ tử thân thể nhìn không được bắt đầu run rẩy, nàng dùng sức đập đầu đến đầu, phát ra liên tiếp "Thùng thùng đông" chi thanh.

"Ta... Ta sai, buông tha ta được không? Là ta trong khoảng thời gian ngắn bị ma quỷ ám ảnh, thấy có chi trọng thương Yêu thú, làm... Cho nên mới..."

Kia quỳ nữ tử khóc rống chảy nước mắt, nàng khóc không thành tiếng gián đoạn nói.

"A?" Nghe được cô gái kia giảng thuật, Phùng Thiên Long cười lạnh một tiếng, đại đao chợt đánh xuống, phát ra một đạo lạnh thấu xương đao phong, lao thẳng tới cô gái kia trên mặt.

Cô gái kia trong nháy mắt liền sợ đến hoa dung thất sắc, nàng trừng lớn suy nghĩ con ngươi, ngơ ngác cứng ngắc tại tại chỗ, "Không muốn!"

Trên người ngọc bài tản mát ra ánh sáng màu trắng, ngọc bài không ngừng nhắc nhở đến cô gái kia có hay không rời khỏi ảo cảnh.

Nữ tử tuyển chọn không, bởi vì nàng nhớ tới lúc trước hai người kia cùng nàng nói một câu, "Ngươi nếu là tuyển chọn rời khỏi mà nói, đem sẽ gặp phải càng thêm nghiêm khắc trả thù."

Kết quả là, nàng tuyển chọn buông tha, chỉ có thể trở mắt nhìn chuỗi này phong Hàn bảo đao đối với mình nơi cổ hạ xuống.

Tựa hồ là đã thấy huyết dịch bay ngang cảnh tượng, Phùng thị hai huynh đệ trên mặt đều lộ ra dữ tợn mang theo khoái ý đáng tươi cười.

"Hừ!"

Một chi tử sắc Lôi Điện mũi tên từ đằng xa bay tới, kia tinh chuẩn bắn trúng Phùng Thiên Long thân đao, trong nháy mắt khiến hấn đao chệch đi vị trí, đao kia trong nháy mắt đó là bắn trúng tại bên cạnh trên cây khô mặt.

Thùng nước tráng kiện thụ ầm ầm sập, cái này đủ để nhìn ra một đao này uy lực, nếu là rơi vào cô gái kia trên người, đảm bảo chắc chắn có một bộ kinh khủng cảnh tượng xuất hiện thánh thủ vô song: Giám bảo thần y.

"Yêu nghiệt phương nào?" Phùng Thiên Long nhìn mình chệch đi bảo đao, hẹp hòi hai mắt nhìn không được trọn to, hấn ngẩng đầu, nhìn phía xa chạy như bay đến một gã nam tử trẻ tuổi.

Phùng Thiên Tân còn lại là đem bản thân trường kiếm cho chặt nắm trong tay, "Tựa hồ có thú vị gia hỏa qua đi tìm cái chết."

...

...

Không phải không thừa nhận, Diệp Nhiên xác xác thật thật chính xác đánh giá thấp đông đảo các học viên nhiệt tình, hấn vốn cho là mình chỉ phải thật tốt ăn nặc, cùng đội các học viên nhiệt tình lui tán, bản thân liền hơi chút an toàn.

Thế nhưng Diệp Nhiên thật không ngờ mình đã là liên tục đối 3 cái ẩn dấu địa điểm, đều bị bọn họ cho phát hiện.

Roi vào đường cùng, Diệp Nhiên không thể làm gì khác hơn là lần nữa tuyển chọn thay đổi địa điểm.

Thật vất vả đem đông đảo truy kích người cho bỏ qua, Diệp Nhiên không thể tưởng tượng được tại hạ một người lộ khẩu dĩ nhiên gặp phải như thế một màn, cái này có thể chịu?

Kết quả là Diệp Nhiên lập tức xuất thủ tương trợ, từ sắc Lôi Điện mũi tên trong nháy mắt bắn ra, bắn trúng tên nam tử kia thân đao, khiến ngoài lịch khỏi quỹ đạo vị trí, thành công cứu vớt tên kia thương cảm nữ tử.

Làm Diệp Nhiên thân ảnh càng cách càng gần thời điểm, hắn mới phát hiện cái này hai gã nam tử dĩ nhiên là Giang Thiên đã nói với hắn Phùng thị huynh đệ, đao kiếm kết hợp có thể đem Ngô Diệu Phong cho chém vào mã còn dư tại.

"Chọc đại phiền toái." Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, đang nghe đối phương câu hỏi lúc, hắn lý đều không để ý đến, trực tiếp đó là vọt tới tên kia quỹ rạp xuống đất nữ tử trước mặt, một tay lấy người ta ôm lên, xoay người đó là rất nhanh rời đi.

"Người này!" Phùng Thiên Tân sững sờ, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy lớn lối như vậy gia hỏa, dĩ nhiên hoàn toàn không có đem huynh đệ bọn họ hai cho để vào mắt a!

"Kiêu ngạo cuồng vọng!" Phùng Thiên Long lắc đầu, khóe miệng hiện ra lướt một cái băng lãnh đáng tươi cười, "Đuổi theo người này, hảo hảo thu thập một hồi!"

"Tốt!"

"Đáng chết!" Nhìn phía sau đuổi theo Phùng thị huynh đệ, Diệp Nhiên nhện không được thấp giọng chửi bới một câu, hắn không thể tưởng tượng được bản thân chẳng qua là tiện tay cứu, dĩ nhiên chọc hai người này, sự tình trở nên phức tạp.

Đương nhiên, nếu để cho Diệp Nhiên lại một lần nữa tuyển chọn, hắn vẫn hội dứt khoát kiên quyết tuyển chọn xuất thủ tương trợ!

Tại Diệp Nhiên cô gái trong ngực tựa hồ là trước trước kinh hãi ở giữa tỉnh táo lại, sau đó nàng ngẩng đầu nhìn Diệp Nhiên, gắt gao nhìn chăm chăm Diệp Nhiên mặt.

"Đừng sợ." Diệp Nhiên thấp giọng an ủi một câu, sau đó hắn lại phát hiện cô gái này không thích hợp, Diệp Nhiên cúi đầu, thấy nữ tử trong mắt ý sợ hãi.

"Người... Người người người, người là Diệp Nhiên! ?" Cô gái kia như là giống như bị chạm điện, thân thể bắt đầu run rẩy.

"Không... Không sai, ta chính là Diệp Nhiên." Diệp Nhiên nhăn cau mày, không rõ bản thân có chỗ nào đem cô gái này dọa cho được khổ như vậy, bản thân lớn lên mặc dù nói không tính là rất tuần tú, nhưng cũng sẽ không lớn lên vô cùng thâm a!

"Người chính là cái kia, 5 tuổi nhìn lên sát vách tỷ tỷ tám, 15 tuổi cường - gian sát vách lợn mẹ, 25 tuổi ngay cả giống cái Yêu thú đều không buông tha dâm - tặc Diệp Nhiên? !" Cô gái kia đánh run run, miệng sùi bọt mép, dĩ nhiên trực tiếp ngắt đi, "Tốt... Thật đáng sợ!"

"..." Diệp Nhiên nội tâm một mảnh lạnh lẽo, nghe người vừa nói như vậy, ta cũng cảm giác mình rất đáng sợ!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Cùng đường bí lối

Nắng sớm mờ mờ.

Nguy Phi Vũ liếc mắt nhìn xa xa mới sinh vừa lộ ra nửa đoạn Thái Dương, kia nhu hòa ánh nắng chiếu vào hắn cặp kia có chút tan rã con ngươi ở giữa.

Lướt một cái tia sáng khi hắn con ngươi ở giữa chậm rãi nở rộ, dĩ nhiên không phải bởi vì Thái Dương, mà là bởi vì hôm qua nghe được tin tức.

Tất cả học viên đang truy sát Diệp Nhiên tin tức tốt!

Hồi tưởng lại bản thân trước đó vài ngày từng trải, Nguy Phi Vũ khóe mắt thiếu chút nữa không có bắn ra ra nước mắt đến, cùng Diệp Nhiên phân biệt, đi theo Ngô Diệu Phong đang bước trên tìm kiếm Yêu thú con đường.

Mấy ngày qua, hẳn quả thời gian quả thực thì không phải là người qua, Ngô Diệu Phong quả thực chính là coi hẳn là súc vật một dạng đến ngược đãi, vô tình nghiền ép đến hẳn giá trị lợi dụng kiếp phù du kính, loạn thế Đế thiếp.

Mỗi khi hẳn lực kiệt nếu muốn lúc nghỉ ngơi thời gian, Ngô Diệu Phong kia dường như tình thế như nắm tay sẽ gặp vù vù nện xuống đến, thúc giục hẳn nhanh lên vận dụng huyết mạch chi lực tìm kiếm Yêu thú.

Nhìn vì tích phân trên bảng xa xa đem người khác gạt lại Ngô Diệu Phong, Ngụy Phi Vũ đáy lòng tràn đầy khổ sở, những thứ này đều là thành lập khi hẳn vô tận thống khổ thương.

Ngô Diệu Phong thu hoạch nhiều như vậy vì tích phân, mà chính hẳn lại không có gì cả đạt được.

Cái gọi là giận không dám Ngôn đại để đã là như thế, hẳn một khi lộ ra bất mãn thần sắc, sẽ gặp nghe được Ngô Diệu Phong kia băng lãnh uy hiếp ngôn ngữ.

Ngụy Phi Vũ cảm giác mình sẽ nhanh chóng bị dẫn vật chí tử, may mà là ảo cảnh ở giữa Yêu thú đã là nhanh chóng không có, bản thân cực khổ thời gian cũng nhanh muốn kết thúc.

Mà đang ở ngày hôm qua, Ngụy Phi Vũ nghe nói đến về Diệp Nhiên toàn bộ, khi hẳn nghe được tất cả học viên đều chuẩn bị đuổi theo giết Diệp Nhiên thời điểm, hẳn cười, có chút hưng phấn, tuy rằng hẳn biết rõ Diệp Nhiên không là bọn hẳn theo như lời loại người như vậy, thế nhưng hẳn lại không có lên tiếng, mà là biểu hiện đạt bản thân oán giận!

"Nhược không phải là bởi vì ngươi, ta hiện tại sẽ trở thành cái này phó bộ đáng chết vật sao?" Ngụy Phi Vũ thấp giọng lầm bầm nói, nếu Ngô Diệu Phong không thể chộc, vậy liền đem tất cả tội quá toàn bộ giao cho Diệp Nhiên ah.

Dù sao cũng bản thân thống khổ như vậy, Diệp Nhiên cũng khó từ ngoài tội!

"Ngươi ở nơi này nói thầm cái gì đây?" Ngô Diệu Phong kia to lớn quả đấm to chụp Ngụy Phi Vũ vai một chút.

Ngụy Phi Vũ mặt lộ ra vẻ thống khổ, thế nhưng hẳn vẫn cường bài trừ vẻ tươi cười, đối về Ngô Diệu Phong nói, "Không có, không có gì."

"Kế tiếp chúng ta đi kia a?" Ngô Diệu Phong nhìn mới sinh Thái Dương, đuổi người một cái sau nói, hẳn mang trên mặt cười, đã biết vì tích phân như vậy chi kinh khủng, nghĩ đến cũng là không có người nào có thể siêu việt bản thân ah?

Học viện tỷ thí đệ nhất danh, đã vững vàng ở trong tay hẳn.

Nhờ có ngươi a. Ngô Diệu Phong xem Ngụy Phi Vũ liếc mắt.

Ngụy Phi Vũ con ngươi đảo một vòng, hẳn có chút sợ hãi xem Ngô Diệu Phong liếc mắt.

"Có cái gì cứ việc nói thẳng." Ngô Diệu Phong thổi một bãi nước miếng, "Khác ma ma tức tức."

"Ta có một cái ý nghĩ." Ngụy Phi Vũ khom người, ăn nói khép nép nói, "Cái này ảo cảnh trong Yêu thú đã được giải quyết không sai biệt lắm!"

"Sau đó thì sao?"

"Sau đó, không bằng chúng ta buông tha yêu thú này làm sao?"

"Ừ?"

"Không đúng không đúng không phải là! Dù sao cũng lấy ngươi vì tích phân, chính xác ổn đoạt vinh quang!"

"Tiếp tục."

"Không bằng chúng ta đi tham dự săn giết Diệp Nhiên hoạt động ah?" Ngụy Phi Vũ mặt mang đến kỳ vọng nhìn Ngô Diệu Phong.

Ngô Diệu Phong hoạt động một phen gân cốt, sau đó nhìn Ngụy Phi Vũ, như có điều suy nghĩ, "Ngươi hận hẳn?"

"Ừ!" Ngụy Phi Vũ cố sức gật đầu.

"Vậy được rồi." Ngô Diệu Phong tùy ý hừ hừ vài tiếng, "Xem tại ngươi giúp ta nhiều như vậy bạn phân thượng, ta liền giúp ngươi một cái ah!"

"Đa tạ đa tạ đa tạ!"

"Ngươi buông! Buông, ngươi cái này biến thái dâm - Ma! Ta tính là dù chết cũng sẽ không khuất phục vào ngươi."

Diệp Nhiên vẻ mặt ngưng trọng nhìn dâng lên Thái Dương, hẳn mang trên mặt nói không nên lời ử oải, chính lại bốn ba một buổi tối, bản thân vẫn là không có chạy trốn ra Phòng thị hai huynh đệ cái truy kích.

Mà lúc này, chính lại tại Diệp Nhiên trong ngực hôn mê một buổi tối nữ tử rốt cục tỉnh lại.

Diệp Nhiên nhìn không được thở phào một cái, có thể hẳn chưa từng nghĩ, cô gái này tỉnh lại chuyện thứ nhất đó là đối về hẳn chủ ầm lên.

"Câm miệng!" Diệp Nhiên nhìn không được thấp giọng mắng một câu, hẳn mặc dù là hảo tâm, thế nhưng hẳn cũng là có tính tình người, bản thân bất lý bất khí mang theo nàng đi lâu như vậy, không chỉ liên hô một tiếng cảm tạ đều chưa từng nghe qua, ngược lại là đụng phải một hồi mắng chửi.

Đã biết chính xác chiêu ai chọc ai?

"Người thả ta xuống tới! Tự ta đi!" Nàng kia giằng giăng muốn từ Diệp Nhiên trong ngực thoát ly.

"Người xác định?" Diệp Nhiên chia chia phía sau theo đuổi không bỏ Phùng thị huynh đệ, "Người sẽ không sợ lọt vào bọn họ độc thủ?"

Nàng kia nhìn bên hông ngọc bài, sau đó trên mặt lộ ra vẻ thống khổ, cuối cùng nàng còn là tuyển chọn rời xa Diệp Nhiên, "Tổng so lọt vào người tên biến thái này đâm - Ma độc thủ tốt!"

"Ta?" Diệp Nhiên giận dữ phản cười, hẳn một tay lấy nữ tử cho buông, "Nếu như ta thật có lòng đối với người làm những gì, người hôn mê thời điểm ta đã sớm đối với người động thủ động cước!"

"Người!" Nàng kia trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, nàng khóc ròng đạo, "Người đối với ta làm cái gì?"

"Hừ!" Diệp Nhiên nhìn liếc mắt dần dần chạy tới Phùng thị huynh đệ, "Ngọc bài trên có bảo hộ, nếu là ta đối với người làm cái gì, người đã sớm tự động ly khai ảo cảnh, ngu ngốc!"

Bởi vì Diệp Nhiên đem tên nữ tử này buông đình lại không ít thời gian, cho nên Phùng thị hai huynh đệ cái nhân cơ hội này đem Diệp Nhiên vây.

"Người tiểu tử này trái lại rất có thể chạy!" Phùng Thiên Long thổi một bãi nước miếng, sau đó dùng đến tản ra trận trận hàn ý đao chỉ vào Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên liếc mắt nhìn chậm rãi chạy đi nữ tử, đáy lòng nhìn không được nghĩ rùng cả mình, tuy rằng biết rõ nàng ở tại chỗ này đối với mình không có gì giúp đỡ, thế nhưng cái này không nói một tiếng bỏ chạy đi, cũng quá không đầy nghĩa khí ah? Tốt xấu mình cũng là người ân nhân cứu mạng a.

Phùng Thiên Tân liếc mắt nhìn chạy đi nữ tử, không nói gì, bọn họ sớm đã thành đúng nữ tử này không có hứng thú, chân chính để cho bọn họ nghĩ có ý tứ còn là Diệp Nhiên.

"Người thật giống như có điểm quen mặt." Phùng Thiên Tân nhìn Diệp Nhiên khuôn mặt, cau mày nhớ lại.

"Bị người vừa nói như vậy, thật đúng là" Phùng Thiên Long nhìn Diệp Nhiên, trong lúc bất chợt bừng tỉnh đại ngộ, "Đây không phải là cái kia học viện người cận bã sao? 5 tuổi nhìn lên sát vách tỷ tỷ tám, 15 tuổi cường - gian sát vách lợn mẹ, 25 tuổi ngay cả giống cái Yêu thú đều không buông tha đâm-tạc Diệp Nhiên!"

"Đừ" Diệp Nhiên há miệng một cái, hẳn không nghĩ tới bản thân dĩ nhiên hội bốc lửa như vậy, nổi danh như vậy, ngắn trong vòng một ngày, giống như không ai không biết mình.

"Hắc hắc, xem ra huynh đệ chúng ta hai muốn vì dân trừ hại!" Phùng thị huynh đệ liếc nhau, đều là phát ra tiếng cười khoái trá.

"Trừ người về mặt!" Diệp Nhiên sắc mặt âm trầm như nước, 2 cái Khoách mạch cánh 5 tầng tu sĩ, đao kiếm liên hợp lại càng kinh khủng, đã biết hạ thế nhưng có một hồi ác chiến!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Quân công

"Tìm được!"

Chạc cây bị người vô tình đẩy ra, tân sinh lá cây bị tao đập không còn hình dáng.

Ngụy Phi Vũ từ nơi này cây cỏ phồn thịnh loạn rừng ở giữa thoát ra, tại phía sau hắn theo chính xác thành thoi thành thoi Ngô Diệu Phong.

Nghe được Ngụy Phi Vũ mà nói, Ngô Diệu Phong ngẩng đầu theo Ngụy Phi Vũ phương hướng nhìn lại, sau đó thấy cách đó không xa đang rơi vào giằng co trạng thái 3 người.

Ba người này hắn đều không xa lạ gì, một người chuyển này mà đến mục tiêu chủ yếu, Diệp Nhiên, mà hai người khác còn lại là hắn đối thủ một mất một còn, Phùng thị huynh đệ.

Thấy Phùng thị huynh đệ, Ngô Diệu Phong nhìn không được sờ sờ bộ ngực mình chỗ vết thương, hắn rơi vào lầu đờn hồi ức, thấp giọng tự lầm bầm, "Đạo kiếm kết hợp, đúng là lợi hại!"

Nhớ tới mình làm năm đánh bại, Ngô Diệu Phong có vẻ có chút cảm khái, hắn thở dài một hơi, thanh âm lạnh lẽo nói, "Không nghĩ tới lại đang ở đây gặp phải, đây chính là có chút ý tứ!"

Ngô Diệu Phong liếc mắt nhìn gân xanh nổi cao Diệp Nhiên, nhìn không được gật đầu, "Khoách mạch cảnh 3 tầng tu vi, lại có thể cùng Khoách mạch cảnh 5 tầng Phùng thị huynh đệ độ sức lâu như vậy, thật là đáng quý!"

"Bất quá xem ra cũng là kiên trì không bao lâu."

"Cái này cái này" Ngụy Phi Vũ ngẩng đầu nhìn liếc mắt Ngô Diệu Phong, sau đó ấp úng nói nửa ngày, "Ngài không ra tay sao?"

Ngô Diệu Phong liếc Ngụy Phi Vũ liếc mắt, nhân nhát nói, "Không vội "

Không vội ta cấp bách a! Ngụy Phi Vũ trên mặt vẻ mặt lo lắng, hắn đương nhiên nhận được cùng Diệp Nhiên giao chiến là ai, nhìn thấy Phùng thị huynh đệ, Ngụy Phi Vũ trong lòng nhìn không được vui một chút, người này thật đúng là không may, dĩ nhiên cùng bọn họ hai có mâu thuẫn, có hắn dễ chịu!

Mà bây giờ Diệp Nhiên đã là gần như tuyệt cảnh, chỉ cần Ngô Diệu Phong xuất thủ, liền có thể thuận lợi đem Diệp Nhiên cho đào thải ra khỏi cục, như vậy cơ hội thật tốt a!

"Người nếu như muốn ra tay mà nói, người có thể bản thân thương a." Ngô Diệu Phong mang trên mặt vui vẻ nhìn Ngụy Phi Vũ.

"Ta?" Ngụy Phi Vũ chia chia bản thân, nhất thời sững sờ, một lát hắn có chút xấu hổ chi ngô đạo, "Có thể đối với người đánh không lại hắn a."

"Hắn hiện tại đã là nỗ lực hết đà, tin tưởng mình, người có thể." Ngô Diệu Phong trên mặt lộ ra hiếm thấy ôn hòa đáng tươi cười, hắn hướng dẫn từng bước đạo, "Người không phải là thông hận hắn sao? Người chẳng lẽ không nghĩ tự mình động thủ đưa hắn cho thu thập hết sao?"

"Nghĩ!" Ngụy Phi Vũ gật đầu, hắn mặt mũi rõ ràng hai mắt toát ra khiếp người tinh quang, sau đó hắn tiến lên, thế nhưng không có đi đi vào nhiều ít bước, liền dừng lại.

Bởi vì hắn cảm thụ được đại địa chấn chiến, cùng với kêu loạn âm ỉ chi thanh.

"Giết chết Diệp Nhiên!"

"Giết chết Diệp Nhiên!"

"Giết chết Diệp Nhiên!"

Sau đó Ngụy Phi Vũ thấy rõ từ bụi cỏ ở giữa rậm rạp thoát ra thành Bách hơn nghìn người, cả trai lẫn gái đều có, thanh thế lớn, khiến người ta không khỏi sinh lòng sợ hãi.

"Cái này" Ngụy Phi Vũ bữa tại tại chỗ, hắn há hốc mồm, nhìn đám kia tản ra tận trời khí thế các học viên, nhất thời minh bạch đây là tới làm gì.

"Học viên cùng đi thảo phạt Diệp Nhiên?"

"Số người này cũng quá nhiều ah?"

"Diệp Nhiên lần này chấp cánh cũng khó trốn!"

Ngụy Phi Vũ lui ra phía sau đến Ngô Diệu Phong bên cạnh, lẳng lặng nhìn thế tới rào rạt các học viên, "Cái này từ cũng không cần ta ra tay đi?"

"Trăm năm khó gặp tràng diện a." Ngô Diệu Phong hơi cảm khái nói, "Hơn một ngàn danh học viên cộng đồng liên thủ đối phó một người, tám tấc, cái này Diệp Nhiên mặt mũi thật đúng là thành."

Nhìn Phùng thị huynh đệ phía sau trùng trùng điệp điệp mà đến các học viên, Diệp Nhiên sắc mặt trầm xuống, hắn nghĩ thầm, "Hết, nhiều người như vậy, đã biết xem thế nào trốn cũng trốn không!"

Cánh tay vừa phát lực, Diệp Nhiên đem Phùng thị hai huynh đệ đạo kiếm cho đánh văng ra, sau đó lui về phía sau một bước, trên người Lôi quang rút đi, hắn từng ngụm từng ngụm thở phì phò, mặt lạnh nhìn rậm rạp đoàn người.

Mà Phùng thị hai huynh đệ cá nhân cũng đồng thời đem đao kiếm cắt xong, hai người bọn họ liếc nhau, đều từ đây đó trong mắt nhìn ra một tia khiếp sợ, tiểu tử này lại có thể kiên trì lâu như vậy giá trên trời vạn trước không dễ chọc!

Tuy rằng hai người bọn họ vẫn chưa dụng hết toàn lực, xuất thủ cũng là tương đối phân tán, không có chăm chú đối đãi Diệp Nhiên, thế nhưng Diệp Nhiên lại có thể kiên trì lâu như vậy, còn là ngoài dự liệu của bọn họ.

"Diệp Nhiên, ngươi đồ vô sỉ này, còn không mau mau chịu thôi?" Trong đám người từ tốn đi ra hai gã nam tử, dẫn đầu nam tử đối về Diệp Nhiên mở miệng nói, giọng nói có vẻ có chút không đem xia tới, tựa hồ không thể nào đem Diệp Nhiên cho để vào mắt.

"Nhâm Viễn, luôn đùa giỡn chút ti tiện thủ đoạn có ý tứ sao?" Diệp Nhiên nhìn chậm rãi đến Nhâm Viễn cùng với Triệu Vân Thiên, hần phát ra liên tiếp cười nhạt, tuy rằng hần và Phùng thị huynh đệ giao thủ hồi lâu, trong cơ thể lực lượng cũng là có chút bị tiêu hao hầu như không còn, thế nhưng người thua không thua trận, bản thân như thế nào đi nữa làm sao, cũng không phải cao Nhâm Viễn uy phong.

Nhâm Viễn không nhìn thẳng Diệp Nhiên ngôn ngữ, hần cùng Phùng thị hai huynh đệ cái chào hỏi, song phương trò chuyện sau một hồi, mới ngừng đầu, nhìn Diệp Nhiên.

"Ngươi mới vừa nói cái gì?"

Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, đột nhiên nhếch miệng cười, "Ta nói, ta nghĩ - làm - ngươi - mẹ."

Nhâm Viễn trong nháy mắt liền ngây người, cả người giống như Thạch Hóa thông thường đứng lạng tại tại chỗ.

Mà đi theo Nhâm Viễn một đạo mà đến các học viên trong nháy mắt liền nổ tung nổi,

"Ta thảo, người này thật đúng là đói khát khó nhịn, ngay cả lão phụ đều muốn thượng!"

"Ta đã nói người này chó nhìn hần lớn lên sạch sẽ, kỳ thực nội tâm không hiểu được có bao nhiêu dơ bẩn!"

"Không hổ là 5 tuổi nhìn lên sát vách tỷ tỷ tám, 15 tuổi cường - gian sát vách lợn mẹ, 25 tuổi ngay cả giống cái Yêu thú đều không buông tha dâm - tặc Diệp Nhiên!"

"Ta xem gọi hần là dâm - Ma càng thích hợp!"

"Đúng, người này đã không xứng làm dâm - tặc, hần đã đột phá làm dâm - Ma!"

"Đột phá chính xác tình huống gì?" Diệp Nhiên khoe miệng hơi co quắp, đây coi là có ý gì? Ngươi cho là chính xác cảnh giới đột phá sao? Khác đùa ta được không?

"Dâm - Ma!"

"Dâm - Ma!"

"Dâm - Ma!"

Tựa hồ là Diệp Nhiên dâm - Tà trình độ xa xa vượt quá bọn họ dự liệu, kết quả là tất cả mọi người tiếp thu Diệp Nhiên chính xác dâm - Ma xưng hô, hơn nghìn người cùng nhau ra sức reo hò.

Khắp không gian tựa hồ cũng bắt đầu run rẩy bầy.

Diệp Nhiên sắc mặt một hắc, đây coi như là cái gì? Có cần phải hưng phấn như thế sao, người khác đều là bởi vì bị mọi người tôn kính yêu mới có thể bị cao giọng hoan hô, mà bản thân chỉ là bởi vì có lẽ có tội trạng lọt vào ngang nhau cao giọng la lên!

Như vậy hô hoán, ta cũng không muốn muốn!

Nhâm Viễn từ kinh ngạc ở giữa tỉnh táo lại, hần chết chết nhìn chăm chăm Diệp Nhiên, mũi ở giữa thờ ra một luồng phần nộ khói trắng, "Ngươi đây là đang muốn chết!"

Nói, hần đó là hướng Diệp Nhiên tiến lên.

Mà một bên Triệu Vân Thiên còn lại là thờ dài một hơi, Nhâm Viễn còn là quá xung động.

Cùng lúc đó, Phùng thị huynh đệ liếc nhau, cũng là đồng thời đối về Diệp Nhiên tiến lên.

Xa xa Ngô Diệu Phong thấy thế, hơi kinh ngạc một phen sau, thân hình lay động giữa, lao thẳng tới Diệp Nhiên đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Thiên quân một phát

Nhâm Viễn mục tiêu là Diệp Nhiên.

Phùng thị huynh đệ mục tiêu là Diệp Nhiên.

Ngô Diệu Phong mục tiêu cũng là Diệp Nhiên.

Phía sau đứng xem học viên lập tức đỉnh chi cao giọng la lên, bọn họ nhìn cấp thứ tám thang trong tiếng tăm lừng lẫy 4 người cùng nhau đối về Diệp Nhiên xuất thủ, nhìn không được ngược hít một hơi khí lạnh.

Nếu như không chọn chọn rời khỏi ảo cảnh mà nói, như vậy Diệp Nhiên tiểu tử này nhất định sẽ bị chết rất hung ác.

Bất quá bọn hắn đẩy lòng nghĩ đều là tiểu tử này sẽ chủ động tuyển chọn rời khỏi ảo cảnh, chính xác người bình thường đều biết như vậy tuyển chọn.

Thế nhưng Diệp Nhiên thế nào cam tâm cứ như vậy buông tha bản thân nỗ lực thành quả, cái này vì tích phân đều đến không dễ, nhưng lại liên quan đến đến hắn có thể không tiến nhập vòng thứ 2 thí xuyên qua chỉ phúc khí nông phụ.

Không đem hết toàn lực Diệp Nhiên chính xác tuyệt đối sẽ không buông tha.

Từ sắc Lôi Điện leo lên Diệp Nhiên toàn thân, kia rực rỡ Lôi quang chậm rãi biến hóa, cuối cùng là hình thành một bộ dây áo giáp bao trùm ở Diệp Nhiên toàn thân.

Diệp Nhiên giờ tay lên, đối về dẫn đầu đến Nhâm Viễn đó là đánh ra một quyền, "Lôi đình vạn quân!"

10 lần lực lượng bạo phát!

Nhâm Viễn sắc mặt trong nháy mắt chính là biến đổi, hơn nữa hắn còn cảm giác được một tia Lôi Điện xông vào trong cơ thể hắn.

Hai người nắm tay giằng co, Nhâm Viễn sắc mặt có chút khó coi, Diệp Nhiên tiểu tử này lại có thể tiếp được hắn một quyền, nhưng lại âm thầm cho mình tới ngáng chân!

Đáng chết đồ vật!

Ngay Nhâm Viễn chuẩn bị đợt thứ hai thế công thời điểm, Phùng thị huynh đệ cùng Ngô Diệu Phong ba người đồng thời đến.

Phùng thị huynh đệ thu hồi đao kiếm, ngược lại là chém ra nắm tay, đối về Diệp Nhiên đó là oanh hạ.

Mà Ngô Diệu Phong bản thân chính là tu luyện thân thể, kia ngăm đen trắng quả đấm to đối về Diệp Nhiên nơi ngực đó là nện xuống.

"Ách!" 3 cái nắm tay đồng thời rơi vào Diệp Nhiên trên người, Diệp Nhiên nhìn không được phát ra kêu đau một tiếng, sau đó hắn gian nan giờ lên nắm tay, đối về Nhâm Viễn lần thứ hai chém ra một quyền.

"Đấu chuyện tình di!"

Phùng thị huynh đệ cùng Ngô Diệu Phong lực lượng bị Diệp Nhiên cho mượn, kia cỗ cuồng bạo lực lượng tại Diệp Nhiên trong cơ thể đánh vòng, sau đó dọc theo hắn kinh mạch đạo ra, toàn bộ khuynh tả tại Nhâm Viễn trên người.

Làm xong đây hết thảy, Diệp Nhiên thân thể dường như đoạn tuyến phong tranh thông thường, bay ra ngoài thật là xa thật là xa, trên mặt đất họa xuất một đạo thật sâu khe rãnh mới vừa rồi đỉnh chỉ.

Trên người hắn tản mát ra ngọc bài bảo hộ hào quang, không ngừng nhắc nhở đến Diệp Nhiên có hay không tuyển chọn rời khỏi, Diệp Nhiên quả quyết tuyển chọn không.

Chỉ cần mình còn có một khẩu khí tại, hắn liền không sẽ chọn thỏa hiệp, Diệp Nhiên quật cường hiện ra đến.

"Dĩ nhiên không chết..." Vây xem các học viên nhìn ngả xuống đất Diệp Nhiên, phát ra từng tiếng kinh ngạc la lên, tuy rằng Diệp Nhiên trên người bao

trùm áo giáp đã phá thành mảnh nhỏ, thoát nhìn đáng đặc biệt thảm liệt, thế nhưng Diệp Nhiên dĩ nhiên chống nổi cái này một sóng thế công, không có bị trực tiếp đào thải.

"Tiểu tử này sinh mệnh lực thật là ngoan cường!"

"Thoạt nhìn làm dân * Ma còn là muốn điểm công phu thật!"

Mọi người ở đây đem lực chú ý đặt ở thân chịu trọng thương Diệp Nhiên trên người lúc, đứng lặng tại tại chỗ Nhâm Viễn đột nhiên cộ cộ lui về phía sau mấy bước, sau đó hần quỹ rạp xuống đất, trong miệng phun ra một ngụm đỏ sẫm Tiên huyết, trên người đồng dạng là toát ra ngọc bài bảo hộ bạch quang.

"Không." Nhâm Viễn cũng tuyển chọn không, hần chết chết nhìn chăm chăm Diệp Nhiên, hần biết mình bộ dáng này hoàn toàn là bởi vì Diệp Nhiên từ đó làm khó dễ!

Bản thân lại gặp tiểu tử này đạo!

"Xôn xao!" Vậy xem các học viên lại là ngược hít một hơi khí lạnh, là ai đem Nhâm Viễn cho đánh thành như vậy?

Mọi người đem tầm mắt đặt ở Phùng thị huynh đệ cùng với Ngô Diệu Phong trên người, dù sao mới vừa rồi cùng Nhâm Viễn từng có tiếp xúc gần gũi cũng chỉ có bọn họ, về phần Diệp Nhiên? Làm sao có thể!

Cái này có trò hay xem, vốn tưởng rằng chỉ là đơn thuần tiêu diệt Diệp Nhiên, không nghĩ tới dĩ nhiên đem trận thứ 2 tỷ thí muốn phát sinh quyết đấu, sớm trình diễn cửa sơn cấm tú chỉ thủ hộ thiếp trên hết.

Chỉ là khiến đông đảo học viên kinh ngạc chính xác, Nhâm Viễn dĩ nhiên chỉ vào Diệp Nhiên, thanh âm ác độc mắng, "Ngươi cũng dám ám toán ta!"

Toàn trường học viên đều khiếp sợ, bọn họ trong đầu chỉ có một nghĩ cách, điều này sao có thể!

Phùng thị huynh đệ cùng Ngô Diệu Phong 3 người nghe sau khi, đều là nhin không được cau mày một cái, Diệp Nhiên người này thoát nhìn rất có tiềm lực hình dạng, nếu là chờ hần lớn lên, khó tránh khỏi sẽ trở thành bản thân kinh địch a!

Triệu Vân Thiên vừa nghe đáy lòng thất kinh, hần vội vã qua đây, đem Nhâm Viễn đỡ lên, sau đó vẻ mặt khó có thể tin, nhìn phía xa Diệp Nhiên, lúc này mới bao lâu, dĩ nhiên trở nên kinh khủng như vậy sao?

Diệp Nhiên khoe miệng khê động, hần đây là muốn cười, nhưng là lại không nghĩ qua là va chạm vào vết thương, kết quả là hần cau mày nhìn thống khổ không ngớt Nhâm Viễn, phảng phất là chịu vô tận ủy khuất.

"Đấu chuyển tinh di quả nhiên lợi hại, chẳng những có thể mượn người khác lực lượng đánh ra đi, còn có thể hạ thấp bản thân thụ thương trình độ, nếu là ta chỉ Lôi Điện chỉ lực hộ thể mà nói, ta sớm đã bị đá ra ảo cảnh."

Lúc trước đối phương nhiều người thế công, Diệp Nhiên trên người Tử Lôi bao trùm áo giáp trung hoà một bộ phận, còn thừa lực lượng lại bị đấu chuyển tinh di hóa giải một chút, cuối cùng là bị Diệp Nhiên bắn ngược cho Nhâm Viễn.

Chỉ là đáng tiếc bắn ngược đi ra ngoài lực lượng có hạn, không thể đem Nhâm Viễn một kích đánh bại.

"Triệu Vân Thiên cho ta hảo hảo thu thập hần!" Nhâm Viễn che ngực, đẩy ra đỡ hần Triệu Vân Thiên, thân thể hần thất tha thất thểu, phảng phất tùy thời tùy chỗ cũng có thể ngã sấp xuống.

"Thế nhưng ngươi..." Triệu Vân Thiên nhìn Nhâm Viễn, có chút không yên lòng nói.

"Nhanh lên một chút!" Nhâm Viễn cau mày một cái, nhìn phía xa hô hấp khó khăn đến Diệp Nhiên, "Hần bắt quá là sẽ chết người, ngươi có cái gì tốt sợ!"

"Tốt." Triệu Vân Thiên nghe ra Nhâm Viễn ngôn ngữ trong chân thật đáng tin, hần không có cự tuyệt, dù sao hần cùng với Diệp Nhiên có hóa không giải được thâm cừu, có thể thân thủ đánh chết Diệp Nhiên, đây là không thể tốt hơn.

Triệu Vân Thiên từng bước một hướng Diệp Nhiên đi tới.

Phùng thị huynh đệ cùng Ngô Diệu Phong không có bất kỳ động tác gì, không có ngăn cản ý đồ.

Diệp Nhiên nhìn chậm rãi qua đây Triệu Vân Thiên, trong lòng có chút không cam lòng, bản thân nỗ lực nỗ lực toàn bộ cũng muốn trắng hơn phí sao?

Triệu Vân Thiên cổ họng nhúc nhích, hần trong lòng bàn tay dĩ nhiên nổi lên vẻ hưng phấn mà sản sinh mồ hôi hột, bản thân rốt cục có thể đem Diệp Nhiên cái này kiêu ngạo cuồng vọng gia hòa cho chung kết, thật là làm cho người ta hưng phấn.

Hần ngón trỏ phải cùng ngón giữa khép lại, tản mát ra chói mắt ánh sáng màu vàng, một cỗ cường đại khí thế từ trên người hần phát ra.

Lúc này vậy xem các học viên mới ngạc nhiên nhớ tới, cái này đi theo tại Nhâm Viễn bên cạnh như con chó Triệu Vân Thiên, từng nay coi như là cái

thiên tài.

"Địa cấp Linh kỹ, thiên khung chí!"

Triệu Vân Thiên đối về Diệp Nhiên cái trán đối về đã đâm đi, ánh sáng màu vàng giống như Thần Linh chi quang, làm cho lòng người sinh ra sợ.

Diệp Nhiên đón đến, hần nhìn kia toát ra thần thánh hào quang Triệu Vân Thiên, đáy lòng nhin không được kinh ngạc, người này đúng Linh kỹ lĩnh ngộ lại lên một tầng lầu.

Ngay chỉ mảnh treo chuông tới, một tiếng hô tiếng khóc từ đằng xa chạy tới, sau đó một đạo thân ảnh màu trắng, giống như chân trời lưu tinh, lấy nghe rộn cả người tốc độ xẹt qua, trong nháy mắt đi tới Triệu Vân Thiên trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Triệu Vân Thiên bị loại

"Đường Tuyên? !"

Tươi tốt tóc bạc theo gió vũ động, Đường Tuyên mở to vẫy đối với thú đồng nhìn Triệu Vân Thiên, trong con ngươi tản mát ra băng lãnh hào quang.

Triệu Vân Thiên nhìn rõ ràng so với chính mình thấp ra một đoạn Đường Tuyên, sau đó chống lại Đường Tuyên cặp kia lạnh lùng thú đồng lúc, thân thể hần nhin không được run một phen, thế nhưng đối về Diệp Nhiên đâm ra ngón tay cũng không có vì vậy mà dừng lại.

"Muốn chết!" Lạnh lùng ngôn ngữ từ Đường Tuyên trong miệng phun ra, hần nắm chặt nắm tay đối về Triệu Vân Thiên đó là đánh ra.

"Phanh!"

Triệu Vân Thiên thân thể dường như chính xác đụng phải thật lớn xông tới lực lượng, trong nháy mắt ao hăm đi xuống, sau đó hần đó là bay rớt ra ngoài, thật sâu khảm xuống mặt đất, dáng dấp đặc biệt thảm liệt.

"Đường Đường Tuyên." Diệp Nhiên nhìn mờ ra Bạch Hồ huyết mạch Đường Tuyên, trong lòng nhin không được ảm áp, tại thời khắc này lại có người nguyện ý vì hần đứng thẳng đi ra, thật là làm cho Diệp Nhiên cảm động không thôi.

"Ngươi không sao chứ?" Đường Tuyên quần áo tóc bạc, oai hùng uy phong, giống như giáng thế Thần Linh thông thường đứng lặng tại Diệp Nhiên trước người.

"Ta không sao." Diệp Nhiên lắc đầu, ý bảo Đường Tuyên không cần để ý bản thân.

Nghe được Diệp Nhiên mà nói, Nhâm Viễn phát ra một trận cười nhạt, "Không có việc gì? Ta muốn nhìn kế tiếp, ngươi còn có thể nói hay không nói ra những lời này để."

Mà Nhâm Viễn phía sau đông đảo các học viên đều là trầm mặc, nhưu mây đầy đủ tỏ rõ bọn họ nội tâm không giải thích được, tiểu bá vương Đường Tuyên vì sao là Diệp Nhiên xuất đầu? Thật là kỳ quái!

Bất quá, bất kể là xuất phát từ duyên cớ gì, dù sao cũng tiêu diệt Diệp Nhiên sự tình cuối cùng là muốn phát sinh biến cố gì.

Ở đây chur vị, người nào dám trêu Đường Tuyên?

Ngay cả Phùng thị huynh đệ cùng với Ngô Diệu Phong, cũng phải diêm lượng một chút, đương nhiên cái này không đơn thuần là chỉ Đường Tuyên tự thân sức chiến đấu, cái này còn phải lo lắng đến Đường Tuyên bối cảnh sau lưng.

"Ngươi nói cái gì?" Đường Tuyên lạnh lùng thanh âm truyền ra, giống như lạnh thấu xương Bắc Phong quát đến, khiến người ta nhin không được cảm thụ được trong đó hàn ý cùng sát cơ, không khỏi đánh run run.

"Ta nói, ta muốn cho Diệp Nhiên chết!" Nhâm Viễn hừ lạnh một tiếng, hần nhìn Đường Tuyên, không sợ hãi chút nào nói.

"Người này điên sao?"

Phùng thị huynh đệ cùng Ngô Diệu Phong đều là cả kinh, là ai cho Nhâm Viễn lá gan, cũng dám khiến hắn nói ra những lời này.

Đường Tuyên nhỏ khẽ nâng lên đầu, sinh có đặc biệt văn lộ trên mặt hiện ra một luồng sọi hàn ý, "Hôm nay ta liền đứng ở chỗ này, ta trái lại muốn nhìn ai có can đảm đối với Diệp Nhiên xuất thủ!"

Một kẻ làm quan!

Như vậy chỉ dùng cảm ngôn ngữ, cũng liền Đường Tuyên dám nói ra khỏi miệng ah?

Đen sẫm lá rừng vô phong tự động, chúng nó tại đây phiến tĩnh mạch trên đất yếm đi dạo đến.

Mọi âm thanh câu tịch.

Hồi lâu sau, một trận càn rỡ tiếng cười điên cuồng vang lên, Nhâm Viễn chỉ vào Đường Tuyên cười ha ha, "Đường Tuyên a Đường Tuyên, ngươi cũng quá đem mình cho coi ra gì ah? Thật cho rằng Nguyệt Hoa học viện là nhà ngươi mở!?"

Mọi người nghe vậy đều là một trận ngạc nhiên, Nhâm Viễn cũng dám trực tiếp mạo phạm khiêu khích Đường Tuyên, người này bị điên ah?

"Người khác sợ ngươi, thế nhưng Nhâm Viễn cũng không sợ ngươi!" Nhâm Viễn không chút khách khí nói.

"A?" Đường Tuyên hơi nheo cặp mắt lại, trong đầu hồi tưởng cái này Nhâm Viễn thân phận, hồi lâu sau, hắn phát hiện mình đối về gia hỏa hoàn toàn không có ấn tượng, không thể nào là những đại gia tộc kia đệ tử.

Dĩ nhiên không thể nào là những đại gia tộc kia đệ tử, như vậy đến tột cùng là ai cho hắn dũng khí nói ra những lời này.

"Ngươi là ai?" Đường Tuyên mặt không biểu tình nhìn kiêu ngạo không ngớt Nhâm Viễn.

"Ta?" Nhâm Viễn lắc đầu, "Vô danh tiểu tốt thôi, không so được ngươi cái này Đường gia công tử."

"Vô danh tiểu tốt đúng không?" Đường Tuyên gật đầu, từ lời nói này ở giữa, đối diện người kia rõ ràng cho thấy nhận biết mình, như vậy hắn còn dám như thế cuồng vọng, chính xác ăn sai thuốc sao?

"Đúng!" Nhâm Viễn gật đầu, hắn con ngươi đảo một vòng, nhớ tới Triệu Vân Thiên mà nói, mượn đồng đạo học viên lực lượng.

Kết quả là hắn chia chia phía sau học viên, lạnh giọng đối về Đường Tuyên nói, "Đường Tuyên, ngươi đầu gì cũng là danh môn sau khi, dĩ nhiên làm một mình chỉ tư, bao che Diệp Nhiên cái này dâm - tặc "

"Chính xác dâm - Ma" có người sau lưng nào vừa kéo, thốt ra Diệp Nhiên Tân xưng hô trước đến gõ cửa 1 phúc hắc thủ tịch quý kẻ.

"Đúng! Dâm - Ma!" Nhâm Viễn lòng đầy căm phẫn huy vũ một phen nắm tay, "Ngươi sở tác sở vi, cân nhắc qua chúng ta đám này học viên cảm thụ sao?"

"Nguyệt Hoa học viện, không thể bởi vì một con chuột thí mà hồng hỗn loạn a!"

Đường Tuyên nhìn thái độ chuyển biến Nhâm Viễn, trên mặt vẫn là mặt không biểu tình, "Ngươi nói hắn là dâm - Ma chính là dâm - Ma?"

Tuy rằng cùng Diệp Nhiên tiếp xúc không tính là lâu lắm, thế nhưng Đường Tuyên vẫn có thể đủ phân biệt ra được Diệp Nhiên thật xấu, hắn thật sâu biết Diệp Nhiên phẩm tính, kiên quyết cùng dâm - Ma đáp không hơn nữa điểm biên, bằng không mà nói, Đường Tuyên cũng sẽ không đem 《đầu chuyển tinh đi》tặng cùng Diệp Nhiên.

"Chúng ta có chứng cứ!" Nhâm Viễn một thiếu mi, sau đó vung tay lên, phía sau các học viên ly khai tránh ra điều đạo, một gã sáu cô gái yếu đuối từ đó đi tới.

"Nàng chính là đụng phải Diệp Nhiên xâm hại nữ tử!"

Diệp Nhiên tầm mắt xuyên thấu qua đoàn người rơi vào tên kia cái gọi là "Chứng cứ" trên người cô gái.

"Dĩ nhiên là người này" Diệp Nhiên đáy lòng một mảnh thê lương, cô gái này dĩ nhiên là hắn từ Phùng thị huynh đệ trong tay cứu ra nữ tử.

"Bản thân rõ ràng cùng nàng giải thích rõ, chẳng lẽ nàng nếu muốn nói xấu ta sao?" Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, muốn xem đến đến tiếp sau sự tình là như thế nào kéo dài tiếp.

"Yên tâm, lớn mật đem Diệp Nhiên là như thế nào đối đãi ngươi sự tình nói ra đi, có chúng ta nhiều người như vậy tại, chúng ta sẽ cho một mình ngươi công chính phán quyết!"

Cô gái kia mặc cho Viễn mà nói, nhỏ giọng khóc nức nở một phen, sau đó thấp giọng nói.

Toàn bộ quá trình, nàng cũng không có xem Diệp Nhiên liếc mắt.

"Nói xong?" Nhâm Viễn nhìn cô gái kia hỏi.

"Ừ." Cô gái kia gật đầu, tựa hồ là có chút sợ hãi Nhâm Viễn.

"Người đi xuống trước đi!" Nhâm Viễn phát tay một cái, sau đó đổi về Đường Tuyên nói, "Người cũng nghe đến ah, sự thực chứng minh, Diệp Nhiên phẩm tính ti tiện! Cũng dám đứng nữ học viên hạ độc thủ, chúng ta có quyền đem cho Diệp Nhiên tương ứng nghiêm phạt!"

Diệp Nhiên nhìn yên lặng ly khai cô gái kia, sau đó tự giễu cười cười, đã biết xen vào việc của người khác ngược lại thì chọc một thân tao.

"Đúng! Chúng ta muốn đem ** ** Diệp Nhiên cho tương ứng nghiêm phạt!"

Không biết ai từ đoàn người phía sau cao giọng la lên, kết quả là xung quanh các học viên cũng cùng nhau đi theo một quát lên.

Tiếng kêu càng lúc càng lớn, xao động tâm tình chậm rãi truyền nhiễm đến.

Tiếng người ồn ào!

Đường Tuyên nhìn xao động đoàn người, sắc mặt hơi có chút khó coi, nhiều như vậy học viên cùng nhau cộng lại, hẳn cũng có chút không tốt ứng đối.

Mà Nhâm Viễn còn lại là vẻ mặt nói không nên lời hưng phấn, gọi người tiểu tử này đặc ý cản trở, người Đường gia công tử không tưởng a?

Nhiều như vậy học viên cộng lại, người có thể thế nào?

Còn muốn cứu Diệp Nhiên, quả thực chính là một truyện cười!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Một người đã đủ giữ quan ải

Tiếng gọi ầm ĩ một sóng so một sóng nhiệt liệt, nhìn Đường Tuyên dần dần khó khăn xem sắc mặt, bọn họ càng phát ra dừng cảm.

Đường Tuyên là ai?

Cao cao tại thượng Đường gia công tử!

Đường gia!

Điều này làm cho nhiều ít học viên cực kỳ hâm mộ, khiến đa tạ học viên thống hận bản thân gia thế không bằng Đường Tuyên.

Trong ngày thường ai dám đứng Đường Tuyên bắt kính? Cái nào học viên nhìn thấy Đường Tuyên không đều là mang theo lấy lòng đáng tươi cười, ước gì Đường Tuyên đôi với mình có hảo cảm.

Thế nhưng Đường Tuyên xưa nay chính là 1 cái lạnh lùng người, đối với những người này quyền rũ căn bản liền không để ý tới.

Điều này sẽ đưa đến những học viên khác đứng Đường Tuyên mang theo một tia địch ý, hoặc là nói là đồ kị chi ý, biểu hiện ra lấy lòng, đáy lòng cũng các loại trào phúng.

Thế nhưng ai cũng không dám đem loại tâm tình này cho biểu lộ ra.

Mà bây giờ Nhâm Viễn cho bọn hắn một cái cơ hội, giao trái tim đáy đồ kị chi ý đầy đủ biểu đạt ra đến, bọn họ tại sao có thể không nắm chắc, dù sao cũng người cũng không rõ ràng lắm ta là ai!

Mà bây giờ thấy Đường Tuyên kia Trương khó coi mặt, bọn họ càng thêm hưng phấn!

Gọi người cao lạnh! Gọi người tự cao thanh cao, gọi người khinh thường chúng ta! Bây giờ còn không phải là kinh ngạc ưa thích người chính xác siêu cấp

anh hùng! Ngươi cho là ngươi Đường gia công tử có thể muốn làm gì thì làm sao? Buồn cười!

Nhóm học viên này lần đầu tiên cảm thụ được đoàn kết lực lượng.

Về phần một bên Phùng thị huynh đệ cùng Ngô Diệu Phong đều là lộ ra nghiền ngẫm đáng tươi cười, Đường Tuyên hôm nay cái này phó khó coi đáng đáp còn thật là khó khăn được vừa thấy a!

"Đường Tuyên, ngươi nhất định phải không đem chúng ta đám này học viên để vào mắt sao?" Nhâm Viễn vung tay lên, phía sau học viên lập tức đình chỉ la lên, bọn họ cực kỳ có tự, giống như là chịu đựng qua đặc thù nào đó huấn luyện, cùng nhau dừng lại, không có bất kỳ người nào phát ra nửa điểm không hài hòa âm điệu.

Nhâm Viễn trái lại vô cùng kinh ngạc xem phía sau học viên, sau đó thấy bọn họ mang theo hưng phấn hai mắt, nhất thời khóe miệng nhin không được hiện ra lướt một cái băng lãnh đáng tươi cười. 92Ks. Com

Đường Tuyên a Đường Tuyên, ta ngược muốn nhìn ngươi còn có thể hay không tiếp tục can rở đi xuống.

"Các ngươi muốn như thế nào?" Đường Tuyên quần áo trắng tuyết trắng phát theo gió vũ động, hắc Hàn đến thanh âm nói.

Nghe được Đường Tuyên ngôn ngữ, Nhâm Viễn khóe miệng hiện ra lướt một cái nghiền ngẫm đáng tươi cười, hắc nhìn Đường Tuyên, hô thanh âm nói, "Kêu Diệp Nhiên ra đi, dù sao cửa này vào cùng hắc, hắc dù sao cũng phải đối mặt mình vấn đề ah?"

Đường Tuyên nhìn phía sau chậm rãi giây dựa dựng lên Diệp Nhiên, sau đó hơi sai mở thân thể, khiến Diệp Nhiên cùng mình song song đứng thẳng.

Diệp Nhiên thở hổn hển, nhũ mỳ nhìn phía xa phẫn khởi không ngớt các học viên, nhất thời mình bạch bản thân nữa giải thích như thế nào, chưa từng pháp tẩy thoát bản thân tội danh.

Kết quả là Diệp Nhiên chỉ vào Nhâm Viễn, lạnh giọng nói, "Ta không muốn cùng ngươi môn giải thích thêm cái gì, chân tướng chung quy hội rõ ràng khắp thiên hạ."

"Không giải thích?" Nhâm Viễn cảm thụ được trên người mình truyền đến đau đớn, hắc tức giận nói, "Không giải thích chính là cam chịu đúng không?"

"Ta cũng không nói như vậy qua." Diệp Nhiên thiêu thiêu mi đầu, "Ngươi không muốn luôn xuyên tạc ta trong lời nói ý tứ."

"Tốt, phé không nói nhiều nói." Nhâm Viễn lạnh giọng nhìn chăm chăm Diệp Nhiên nói, "Như vậy giờ đến phiên chúng ta đối với ngươi tiến hành chế tài!"

Nhâm Viễn phía sau các học viên phát ra từng đợt xao động, hai mắt đều là bắn ra ra khiếp người tinh quang, phảng phất là muốn đem Diệp Nhiên xé nát!

Đường Tuyên xem hơi khẽ cau mày.

Diệp Nhiên vỗ vỗ Đường Tuyên vai, thấp giọng nói, "Trước giúp ta ngăn chặn một hồi, chỉ cần một khắc đồng hồ."

Đường Tuyên gật đầu, hắc biết Diệp Nhiên đây là nghĩ lui lại.

Nhìn thấy Đường Tuyên gật đầu, Diệp Nhiên lập tức hướng triệt thoái phía sau lui, tuy rằng hắc chịu không nhỏ thương, thế nhưng tốc độ lại không chậm chút nào.

Nhâm thấy xa trạng, lập tức giương tay một cái, thanh âm băng lãnh nói, "Đuổi theo cho ta! Không thể để cho hắc chạy!"

P phía sau các học viên giống như một tòa to lớn khối lỗi, trong nháy mắt bị khởi động thông thường, trùng trùng điệp điệp đó là hướng Diệp Nhiên đuổi theo.

"Ai dám đi tới nửa bước?"

Đường Tuyên thân hình lay động, kia quần áo tóc bạc bay lượn, hắc nhỏ hơi ngược đầu, một chữ một cái nói, mà kia nhiếp tâm hồn người hai mắt mang theo vô tận lãnh ý nhìn rục rịch mọi người.

Đồng đạo học viên trong nháy mắt dừng bước lại, đều là hoảng sợ nhìn trước mặt đưa bọn họ chặn lại Đường Tuyên.

Một kẻ làm quan!

"Đường Tuyên, ngươi cho là ngươi có thể ngăn cản chúng ta nhiều người như vậy sao? Thật là buồn cười!" Nhâm Viễn nhăn cau mày, sau đó cười lạnh một tiếng, hắc lập tức phát ra chỉ lệnh, "Phân tán, đừng để ý tới Đường Tuyên, trực tiếp truy kích Diệp Nhiên!"

Các học viên nhìn Đường Tuyên do dự.

"Có cái gì khiếp đảm? ! Ai nếu là đánh chết Diệp Nhiên, ta trọng trọng có phần thưởng!" Nhâm Viễn hắc hắc nói, "Cho ta xông!"

Đông đảo các học viên thân hình trong nháy mắt một trận, sau đó tách biệt thành từng cổ một thế lực nhỏ, 3 5 người thành đàn, trực tiếp đó là tách ra Đường Tuyên, thẳng đến Diệp Nhiên đi.

"Làm càn!" Đường Tuyên nổi giận đùng đùng, tóc bạc loạn vũ, giống như Thần Ma giáng thế, kinh khủng khí tức tịch quyền trứ đi tiến tại trước mặt nhất kia một chi đội ngũ.

Đường Tuyên vung tay lên, một đạo mãnh liệt kinh phong trong nháy mắt quát lên, đem chi đội kia ngũ học viên bước tiến cho đánh loạn, sau đó hấn trong nháy mắt xuất thủ, 3 lượng hạ liền đem những người đó cho đánh ngã xuống đất.

Đường Tuyên không có hạ ngoan thủ, cho nên bọn họ chỉ là mất đi năng lực hành động, cũng không có bị đào thải ra khỏi cục.

"Tiếp tục! Tiếp tục!" Nhâm Viễn giống như là 1 cái chỉ huy công thành tướng lĩnh, trực tiếp ra lệnh, chỉ huy đội ngũ phát động một vòng mới tiến công.

Thời gian từ từ trôi qua, Nhâm Viễn trên trán toát ra một giọt một giọt mồ hôi hột.

Đường Tuyên dĩ nhiên thành công đem tất cả học viên toàn bộ chặn lại!

Tiểu bá vương quả nhiên phi phạm!

Ngay cả tâm cao khí ngạo Nhâm Viễn đều không phải không thừa nhận Đường Tuyên lợi hại.

"Một khắc đồng hồ." Đường Tuyên đáy lòng yên lặng niệm một câu, sau đó nhìn xa xa bị hù dọa bề mặt đông đảo các học viên, một lúc lâu, hấn xoay người rời đi, tiêu thất tại tầm mắt mọi người ở giữa.

Hắn đã hoàn thành Diệp Nhiên giao cho hấn nhiệm vụ, bây giờ có thể không thể trốn cời, vậy phải xem Diệp Nhiên chính hấn.

" "

Diệp Nhiên che ngực, nhìn về phía trước dường như màn đêm buông xuống như cảnh sắc, hấn đột nhiên có loại muốn chết xung động!

Diệp Nhiên vẻ mặt thống khổ, hấn tái nhợt không có chút huyết sắc nào môi ngoa nguẩy, "Ta tùy tiện chọn cái phương hướng chạy trốn chết, kết quả dĩ nhiên là con đường chết!"

Tại Diệp Nhiên trước mặt chính xác một đạo sâu không thấy đáy vách núi; vách núi bày biện ra một loại nói không nên lời thắm người cảm.

Từ dưới đáy không ngừng bốc lên ra âm lãnh Hàn khí khiến Diệp Nhiên nhin không được đánh nhau run run, cái này nếu như nhảy xuống chỉ sợ là cừu tử nhất sinh ah? Còn là đường cũ trở về, đổi cái địa phương rồi hãy nói.

Nghĩ, Diệp Nhiên liền bắt đầu chiếu đường cũ trở về, thế nhưng không đi nhiều ít bước, hấn đó là dừng lại, bởi vì xa xa truyền đến trận trận người tiếng bước chân.

"Bọn họ là làm sao tìm được ta?" Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, bản thân nhớ rõ ràng phía sau không ai theo a, dựa theo đạo lý mà nói, bọn họ không thể nào nhanh như vậy tốc độ tìm được bản thân.

Diệp Nhiên vẫn ngắm nhìn chung quanh liếc mắt, phát hiện mình dĩ nhiên đã là không đường thối lui, căn bản liền không có gì tốt ngăn che vật che chở bản thân.

"Diệp Nhiên ở chỗ này!"

Làm Diệp Nhiên thấy tìm được người một nhà thời điểm, hấn trong nháy mắt để lại bỏ ả nấp ý niệm.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Nhảy nhai

Đem roi vào trên đỉnh đầu của mình lá cây cho đẩy ra, Diệp Nhiên nhìn dần dần tới gần người, khổ sở cười cười.

"Ngụy Phi Vũ "

Đi tại tiền phương dẫn đường không là người khác đang là có thể tùy tiện tìm kiếm ra Yêu thú tung tích Ngụy Phi Vũ.

Nhìn biến thành cự Thử đáng đáp Ngụy Phi Vũ, Diệp Nhiên trong lòng một mảnh Nhiên, hấn mình bạch tại sao mình nhanh như vậy đã bị người khác cho tìm được, cảm tình là có Ngụy Phi Vũ từ đó làm khó dễ.

Có thể dựa vào trong không khí mùi đến suu tầm Yêu thú Ngụy Phi Vũ, dựa vào đến linh mẫn mũi, tìm kiếm bản thân mùi, muốn tìm đến bản thân quả thực chính là dễ dàng không hợp lý say hồng nhan, nghiêng Vương phi.

"Diệp Nhiên a Diệp Nhiên, hiện tại ngươi còn muốn muốn chạy đi nơi đâu?" Ngụy Phi Vũ giải trừ huyết mạch trạng thái, hấn nhìn về mặt tái nhợt Diệp Nhiên, trong miệng phát ra liên tiếp cười nhạt.

"" Diệp Nhiên nhếch miệng, không có phản ứng cái này ác tâm gia hỏa, cùng hấn nói nhiều một câu đều là cổ vũ nội tâm hấn biến thái vui vẻ, trăm mặc đó là đại biểu phải không tiết.

Nhìn thấy Diệp Nhiên không phản ứng bản thân, Ngụy Phi Vũ giọng nói nhất thời bị kiềm hãm, bản thân đáy lòng những thứ kia tích góp từng tí một hồi lâu oán khí dĩ nhiên trong khoảng thời gian ngắn không biết thế nào thả ra ngoài.

Ngụy Phi Vũ sắc mặt có chút khó coi nhìn quanh một vòng, sau đó phát hiện Diệp Nhiên phía sau dĩ nhiên là một đạo vách núi, hấn cười ha ha dâng lên, "Ta nói ngươi người này thế nào không chạy, cảm tình chính xác bản thân đi vào ngõ cụt a!"

Nếu không lời nào để nói, như vậy liền không nói.

Ngụy Phi Vũ hoạt động một phen, mở ra gân cốt một chút, hấn muốn đem tất cả uy khuất toàn bộ dụng quyền đầu phát tiết ra ngoài.

Trọng thương Diệp Nhiên, đừng nói hấn 1 cái Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ có thể đối phó, tính là hấn là 1 cái Thối Thể cảnh tu sĩ, cũng có thể dễ dàng đem Diệp Nhiên dẫn vật dễ bảo, hướng chỉ phía sau hấn còn mang theo nhất hỏa nhân.

Ngụy Phi Vũ đối về phía sau các học viên dùng một cái ánh mắt, sau đó hơn mười người hình thành một vòng vây, nếu muốn đem Diệp Nhiên cấp bao vây.

Diệp Nhiên thấy thế, trên mặt không có quá lớn tâm tình ba động, hấn quay người lại, đối về kia âm trầm vách núi đó là thẳng đến đi.

"Cùng đường bí lối!"

Ngụy Phi Vũ liên tục cười lạnh, hấn sải bước cấp tốc đuổi theo.

Ngụy Phi Vũ thân thể cách Diệp Nhiên càng ngày càng gần, ngay Ngụy Phi Vũ nếu muốn bắt lại Diệp Nhiên thời điểm, Diệp Nhiên thân thể chợt bay lên, sau đó rút xuống.

Ngụy Phi Vũ nụ cười trên mặt trong nháy mắt ngưng trệ, hấn nhìn xuyên qua mây mù, trực hướng âm lãnh thâm uyên rút xuống Diệp Nhiên, đầu óc dĩ nhiên là trong nháy mắt đại ại ờ, "Tiêu tử này thà rằng nhảy xuống vách núi, cũng không tuyển chọn chủ động rời khỏi ảo cảnh sao?"

"Thật mẹ nó chính xác dừng khí khả gia a!"

Ngụy Phi Vũ thấy Diệp Nhiên thân ảnh biến mất không gặp, sau đó phát hiện mình đang đứng ở vách núi sát biên giới, tùy thời tùy chỗ cũng có thể hạ xuống, hấn không khỏi sợ, vội vã hướng sau hoạt động.

"Nhảy xuống còn chưa phải là chết, còn chưa phải là thất bại, tám tắc, ngu xuẩn, cái dừng của thất phu!"

Ngụy Phi Vũ một trận lắc đầu, biểu hiện kỳ bản thân đúng Diệp Nhiên trào phúng.

P phía sau đi theo mà đến học viên thấy thế đều là không khỏi sửng sốt, cao như vậy vách núi, nhìn cũng làm cho người trong lòng run sợ, Diệp Nhiên người này là ai cho hấn dũng khí nhảy xuống.

"Đi, chúng ta trở lại báo cáo ah." Ngụy Phi Vũ nhìn chăm chăm kia vô tận thâm uyên xem một mảnh, sau đó một vung tay lên, lập tức tuyển chọn phản hồi, Diệp Nhiên đã thất bại, bọn họ mục đích đạt được, không cần phải ... Đình ở tại chỗ này.

Đi tiến hồi lâu, Ngụy Phi Vũ cuối cùng là cùng đại bộ đội hội hợp cùng một chỗ.

Nhìn thấy mọi người, Ngụy Phi Vũ nhin không được cao giọng hô hoán, tuyên cáo bản thân quang vinh sự tích, "Diệp Nhiên đã thành công bị ta cho chém giết, hấn đã rời khỏi ảo cảnh, đại gia không cần sẽ tìm!"

Nói xong, Ngụy Phi Vũ ngẩng đầu ưỡn ngực, có chút cao ngạo đi vào trong đám người, cảm thụ được đông đảo học viên ngạc nhiên đáng đáp.

Rất tốt! Ngụy Phi Vũ đáy lòng Ám thoả mái không ngớt, bị người cho rằng tiêu điểm cảm giác thật là thật đẹp tốt!

"A?" Nhâm Viễn nhìn Ngụy Phi Vũ, nhất thời dừng bước lại, "Người nói chuyện là thật hay không?"

"Thiên chân vạn xác Quỷ Thị kinh hồn, thông linh tướng công không dễ chọc!" Ngụy Phi Vũ nhìn Nhâm Viễn, có chút đắc ý vênh vao phát tay một cái, "Ta thân thủ đưa hấn chém giết."

Đi theo tại Ngụy Phi Vũ phía sau vài tên học viên không hẹn mà cùng tản ra đến, tựa hồ là không muốn cùng cái này thối khoác lác gia hòa làm bạn.

Xa xa Ngô Diệu Phong nhìn lằng lằng Ngụy Phi Vũ khoe miệng nhin không được hiện ra lướt một cái dáng tươi cười, hấn lác đầu, chưa từng có nhiều để ý tới, dù sao cũng Ngụy Phi Vũ giá trị lợi dụng đã còn dư lại không có mấy, Ngụy Phi Vũ sống hay chết đều không có quan hệ gì với tự mình.

"Thân thủ chém giết?" Nhâm Viễn mang trên mặt ý vị thâm trường dáng tươi cười, hấn giọng thành khẩn hỏi, "Xin hỏi, chính xác lúc nào sự tình đây?"

"Một khắc đồng hồ trước đây." Ngụy Phi Vũ chăm chú suy tư một phen, sau đó khẳng định trả lời, "Không sai, chính là một khắc đồng hồ trước đây."

"Một khắc đồng hồ trước đây?" Nhâm Viễn hí song mắt thấy Ngụy Phi Vũ, "Người xác định không phải là một khắc đồng hồ sau này sao?"

"Một khắc đồng hồ sau này?" Ngụy Phi Vũ sững sờ, "Đây là ý gì?"

"Nếu như một khắc đồng hồ trước đây người đem Diệp Nhiên giải quyết, vậy tại sao vì tích phân trên bảng còn có tên hấn?" Nhâm Viễn một cái nhắc lên Ngụy Phi Vũ y lĩnh, sau đó hung hăng nói, "Ta nghĩ chính xác đầu óc người hút đi? Đại khái lưu ý - dâm bản thân một khắc đồng hồ sau đem Diệp Nhiên cho chém giết tràng diện ah?"

"Còn là nói người đang vũ nhục ta chỉ số thông minh?"

Ngụy Phi Vũ hai mắt trong nháy mắt tròn to, hấn nhìn Nhâm Viễn, phản ứng cực kỳ kịch liệt, "Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng! Ta rõ ràng nhìn hấn nhảy xuống vách núi, tuyệt đối không có khả năng sống sót!"

"Vách núi?" Nhâm Viễn chân mày cau lại, sau đó một bạt tai hung hăng rơi vào Ngụy Phi Vũ trên mặt, "Vậy người lúc trước nói xong là có ý gì?"

Ngụy Phi Vũ cảm thụ được trên mặt mình truyền đến nóng bỏng cảm nhận sâu sắc, không khỏi nghĩ rất ủy khuất, dựa vào cái gì bản thân lại muốn chịu đòn?

Hấn nghiêng đầu qua chỗ khác, tại trong đám người tìm được Ngô Diệu Phong, nếu muốn xin giúp đỡ Ngô Diệu Phong, lại phát hiện đối phương căn bản chính là không có lý sẽ tự mình, nội tâm hấn trong nháy mắt chính là lạnh nửa đoạn, bản thân như rác rưởi một dạng bị vứt bỏ.

"Ta ta nói, ta nói" Ngụy Phi Vũ không thể làm gì khác hơn là kiên trì, quỳ rạp xuống đất đem sự tình chân tướng cho nhất thanh nhị sở giảng thuật đi ra.

"Rớt xuống vách núi liền ý nghĩa hấn bị đá ra ào cánh sao?" Nhâm Viễn sau khi nghe xong, trong nháy mắt giận tím mặt, như thế ngu xuẩn gia hỏa đều có, ** ** ** là thế nào sống đến bây giờ!

"Nhanh lên một chút mang ta đi vách núi!" Nhâm Viễn một cước đá vào Ngụy Phi Vũ trên người.

"Hảo hảo hảo!" Ngụy Phi Vũ bị đau, sau đó không ngừng bận rộn gạt đầu, dẫn theo Nhâm Viễn cùng với những học viên khác đi tới huyền nhai biên thượng.

"Chính là chỗ này."

Nhâm Viễn nhìn kia âm trầm vách núi, nhin không được nhều mày, "Người xác định là ở đây?"

"Không sai." Ngụy Phi Vũ khoe miệng chảy huyết dịch, nhỏ giọng khóc nức nở đạo.

Nhâm Viễn xem cái này vách núi liếc mắt, sau đó lại nhìn Ngụy Phi Vũ, vững tin hấn không có nói sai,

"Cái này ** ** ** nhảy xuống dĩ nhiên không chết, chẳng lẽ phía dưới này có khác Động thiên?"

"Ta cũng không biết" Ngụy Phi Vũ lác đầu, nói được một nửa lại hơi ngừng, bởi vì hấn bị Nhâm Viễn một cước đá đi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Thanh Lô

Nhìn hóa thành một đoàn bạch quang tiêu tán Ngụy Phi Vũ, Nhâm Viễn sắc mặt có chút khó coi, vốn định tiếp theo người này tra xét một phen vách núi dưới có hay không không có ai biết kỳ hoặc, ai biết người này dĩ nhiên khiếp đảm rời khỏi!

Người nhu nhược! Nhâm Viễn thấp giọng mắng một câu.

Sau đó hắn nhìn quanh một vòng, nghĩ muốn tìm người đi xuống. Lại phát hiện cùng mình ánh mắt tiếp xúc được học viên đều là cúi đầu.

"Không ai nguyện ý đi xuống sao?" Nhâm Viễn có chút tức giận chửi bới một câu.

Nghe được Nhâm Viễn tiếng mắng học viên đều là nhìn không được bĩu môi, mình cùng người vô thân vô cố, dựa vào cái gì phải giúp người, cho người làm thương sử giáo huấn Diệp Nhiên, hoàn toàn chính xác xuất phát từ lạc thú, nghĩ có ý tứ mới giúp người, hiện tại cửa này hồ đến bản thân thiết thân lợi ích, ai nào lấy ra mới sẽ giúp người

Nhâm Viễn tức giận trừng mắt kia cúi đầu, làm bộ không có gì cả nghe các học viên, hắn hít sâu mấy hơi, sau đó nhớ tới Triệu Văn Thiên giáo dục hắn mà nói.

Kết quả là, Nhâm Viễn hắng giọng lập tức nói, "Nguyện ý đi xuống học viên, ta Nhâm Viễn đều biết bỏ thường hắn một quả Nhị phẩm đan dược!"

Nghe được Nhâm Viễn lời này, có không ít học viên nhất thời ngẩn đầu, bọn họ đại đa số đều là một ít không có tìm được Yêu thú, vì tích phân thật là ít ỏi học viên, mặc dù bọn họ an toàn vượt qua vòng thứ 1 tỷ thí, có vì tích phân cũng không đủ hồi đãi thưởng cho.

Cùng với như vậy, còn không bằng đổi lấy một quả Nhị phẩm đan dược cho thỏa đáng!

Kết quả là, lập tức liền có học viên tiến lên đây hỏi tình huống, "Nói thế quả thật?"

"Thiên chân vạn xác!" Nhâm Viễn khoe miệng hiện ra lướt một cái thoải mái đáng tươi cười, bản thân mục đích coi như là đạt được, về phần một quả Nhị phẩm đan dược, hắn hoàn toàn không quan tâm như thế một điểm nỗ lực.

"Tốt!" Người học viên kia trọng trọng gật đầu, sau đó báo ra bản thân tên, xoay người đó là hướng phía vách núi nhảy xuống.

Nhâm Viễn nhìn kia biến mất thân ảnh, sau đó gắt gao nhìn chăm chăm vì tích phân bảng, nhìn người học viên kia tên.

Hồi lâu qua đi, người học viên kia tên từ vì tích phân trên bảng bị dò trừ, đây là nói rõ người học viên kia đã ngộ hại, bị đá ra ảo cảnh.

"Không đạo lý a" Nhâm Viễn trong đầu hiện lên một chút do dự, học viên này sẽ không phải là giữa đường rời khỏi ah?

Kết quả là Nhâm Viễn lần thứ hai khai trừ điều kiện, khiến một gã khác học viên chuẩn bị nhảy xuống.

"Người nếu như trên đường lùi bước, chủ động rời khỏi ảo cảnh mà nói, ta nhất định Nhiên muốn giết người cừu tộc!" Nhâm Viễn tàn bạo uy hiếp người học viên kia một phen.

"Không dám không dám." Người học viên kia không ngừng bận rộn lắc đầu, "Cho dù chết, ta cũng sẽ không tuyển chọn lùi bước!"

"Tốt." Nhâm Viễn một cước đem người học viên kia đá đi xuống.

Sau đó vì tích phân trên bảng lần nữa thiếu một gã học viên tên.

Nhâm Viễn sắc mặt cực vì khó coi, xem ra cái này vách núi không có bất kỳ hiểm lạ địa phương, nhảy xuống tuyệt đối là cử tử nhất sinh, thế nhưng Diệp Nhiên ** ** ** đến tốt cùng là thế nào sống sót?

Nghĩ đến bản thân nỗ lực nhiều như vậy, kết quả vẫn không thể nào đem Diệp Nhiên đá ra ảo cảnh, Nhâm Viễn đã cảm thấy đáy lòng một trận khó chịu, "Thật ** ** ** chính xác ngoan cường!"

"Hiện tại nên làm thế nào cho phải?" Nhâm Viễn nhìn đạo kia vách núi, sắc mặt phức tạp, chẳng lẽ chính hắn còn muốn đi xuống?

Không nên không nên, cái nguy hiểm này bốc lên không được, vạn nhất bản thân đảm nhiệm sao một điểm sai lầm, vậy coi như cái được không bù đắp đủ cái mất.

Giây phút hồi lâu, Nhâm Viễn chỉ có thể phần nộ giậm chân một cái, sau đó mang theo vô tận oán khí ly khai.

"Coi như người tiểu tử này may mắn!"

Vách núi dưới, sắc mặt tái nhợt Diệp Nhiên đang ngồi xếp bằng đến, liên tục dùng 3 viên thuốc hắn vẫn không thể nào đem bản thân thương thế cho khôi phục.

Bất quá hần cũng không có vì vậy mà nghĩ uể oải, bởi vì hần sống sót, nói cho đúng là bản thân cũng không có bị đào thải ra khỏi cục Quỷ Thị kinh hồn, thông linh tướng công không dễ chọc.

Từ đỉnh núi rút xuống ở đây, hần không chết hoàn toàn là trong cơ thể Lôi Đình huyết mạch cùng với minh thụ phát huy tác dụng.

Bản thân mạnh mẽ mượn Lôi Đình huyết mạch cùng với minh thụ lực lượng, hình thành một đạo bảo hộ, hoà hoãn đại bộ phận lực lượng, cho nên mới có thể sống xuống tới.

Thế nhưng Diệp Nhiên trên người thương vẫn nghiêm trọng như cũ, trừ vật phù nội chữa thương đan dược đã dùng thất thất bát bát, cái này cũng không có thể đem thương thể hần khôi phục.

Mà minh thụ lực lượng, hần cũng không cách nào truyền chuyển, mượn này đến chữa thương, cho nên Diệp Nhiên hiện tại coi như là bị nhốt nơi này mà, không thể động đây.

Bất quá không có việc gì, Diệp Nhiên cũng không thêm để ý đây hết thảy, bởi vì còn có 2 ngày, ảo cảnh tỷ thí sẽ kết thúc, hần lập tức là có thể thoát khỏi.

Dù sao cũng Yêu thú cũng không có, mình bây giờ rơi xuống vực ngược lại là nhân họa đắc phúc, tìm được một chỗ an toàn, miễn đi những học viên kia truy kích.

Trong cơ thể được lực tại làm dịu Diệp Nhiên vết thương, Diệp Nhiên đơn giản đó là không dẫn đạo được lực này, buông tha đối với mình tinh chuẩn trị liệu, khiến đan dược lực lượng tự mình phát huy, có thể khôi phục lại kia đi ra kia ah.

Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, sờ dĩ mặc kệ được lực, hoàn toàn là bởi vì hần có càng chuyện trọng yếu phải xử lý.

Lôi Đình huyết mạch!

Từ đỉnh núi hạ xuống, Diệp Nhiên rõ như thúc giục Lôi Đình huyết mạch lực lượng, từ sắc Lôi Điện lực lượng lại đang như vậy trong nháy mắt bị Diệp Nhiên cho hoàn toàn điều khiển.

Điều này cũng làm cho ý nghĩa, Diệp Nhiên có thể bắt đầu ném thù đối về Thanh Lôi điều khiển.

Thanh Lôi so Từ Lôi uy lực muốn nâng cao một bước, nếu là điều khiển cái này Thanh Lôi lực lượng, như vậy vòng thứ 2 tỷ thí, Diệp Nhiên cảm giác mình có cơ hội chiến thắng tu vi đã rồi chính xác Khoách mạch cảnh 6 tầng Ngô Diệu Phong!

Không hề nghi ngờ, Ngô Diệu Phong chính xác cấp thứ tám thang đệ nhất cường giả, có Khoách mạch cảnh 6 tầng tu vi, hơn nữa tu có một thân cực kỳ cường hần luyện thể Linh kỹ.

Nếu là nghỉ tại vòng thứ 2 khảo hạch ở giữa thu hoạch quán quân, Ngô Diệu Phong còn lại là lớn nhất trở ngại, lấy Diệp Nhiên hiện nay trạng thái, là rất khó khăn chiến thắng Ngô Diệu Phong.

Hần chỉ có trở nên mạnh mẽ, trở nên càng cường đại hơn mới có thể có một tia cơ hội.

Thế nhưng tu vi phương diện này, Diệp Nhiên cũng không cần lo lắng, hần trong khoảng thời gian này tu vi liên tục đột phá, lại tiếp tục mạnh mẽ đột phá mà nói, khó tránh khỏi hội sản sinh một vài vấn đề, dẫn đến căn cơ bất ổn, ảnh hưởng sau này đường tu hành.

Nếu tu vi không được, như vậy thì từ những phương diện khác vào tay, mà Từ Lôi đạt đến mức tận cùng đúng lúc là cho Diệp Nhiên 1 cái cơ hội, hần có thể ném thù điều khiển Thanh Lôi lực lượng, tạo thành thật lớn thương tổn, dành cho Ngô Diệu Phong một kích trí mạng!

Đây là Diệp Nhiên lá bài tẩy, hần nhất định phải đem Thanh Lôi lực lượng cho điều khiển.

Buông tha khống chế đan dược lực lượng, Diệp Nhiên bắt đầu tay đúng cái này Thanh Lôi tiến công chiếm đóng.

"An phận điểm." Diệp Nhiên hít sâu một hơi, bắt đầu đúng cái này Lôi Đình huyết mạch động tay chân, hần đã làm tốt bị Lôi Đình huyết mạch hành hạ đến chết tới muốn chết dục tiên chuẩn bị.

"Thứ lạp thứ lạp thứ lạp!"

Thanh sắc Lôi quang tại đây phiên hôn ám ám ướt bên trong không gian hiện lên, kèm theo cái này Lôi Điện chi thanh còn có Diệp Nhiên kia nhỏ không thể nghe thấy tiếng rên rỉ.

Màn đêm buông xuống, một đóa mây đen không biết từ chỗ nào bay tới, kia giống như là 1 tầng lụa mỏng, tương dạ không trở nên mờ lung mờ ảo, ánh trắng bỏ ra quang huy đều thấu bất quá tầng này lụa mỏng, khắp đại địa trở nên có chút tối không nên lời ám u.

Chương 132: Dị thú

"Đất lập.

Không biết từ chỗ nào bay tới một con hắc sắc chim to rơi vào vách núi dưới một khối nhô ra nhọn thạch thượng.

Hắc sắc chim to ngoe đầu, quỹ dị màu cam con người nhìn kia lông lánh thanh sắc Lôi Điện.

Đột nhiên, một đạo Thanh Lôi đặc biệt mãnh liệt, toàn bộ vách núi đầy đều bị rơi sáng.

Trần ngập đi ra khí tức cuồng bạo nhất thời khiến đứng lặng tại nhọn thạch thượng hắc sắc chim to sợ hãi không ngớt, ngay sau đó kia chấn cánh mà bay, như một đạo hắc sắc Mị Ảnh xông thẳng tới chân trời, xuyên qua tầng tầng đám sương, đi tới trên vách đá.

Kia không có dừng lại, tiếp tục vượt mức quy định hướng lên trên bay lượn đến.

Hắc sắc chim to nhìn che lại Thái Dương tầng kia dày mây đen, màu cam trong con người hiện lên vẻ hoảng sợ, thân thể không khỏi run lên.

Đột nhiên từ bên cạnh quét đến một trận kinh phong, hắc sắc chim to gặp được cái này kinh phong lúc dĩ nhiên thẳng tắp hướng xuống dưới rơi.

"Tốt và xấu điều." Nhâm Viễn nắm con này lông chim đen nhánh, như là mới vừa gặp bị một trận mưa rền gió dữ tẩy lễ qua, đặc biệt lộn xộn hắc sắc chim to.

Nhâm Viễn liếc mắt nhìn quỹ dị này thiên không, không khỏi nheo mắt lại, "Thật ** ** * vận đen!"

Sau đó bàn tay hắn chậm rãi cố sức, con kia hắc sắc chim to không ngừng phịch đến.

Dính ướt lông chim rơi địa, sau đó kia quỹ dị màu cam đôi mắt dần dần bắt đầu trở nên âm đạm, giằng giằng thân thể cũng chậm chậm biến thành tĩnh.

Nhâm Viễn đem cái này từ vong hắc sắc chim to cái ném đi sang một bên, sau đó chán ghét vỗ vỗ tay, "Cái quỹ gì tình huống, thời tiết này thế nào biến thành bộ dáng như vậy."

Thấp giọng cô vài câu, Nhâm Viễn có chút uể oải thở dài một hơi, "Áo cảnh tỷ thí ngày thứ chín, Yêu thú cũng không có bao nhiêu, xem ra ta vì tích phân bài danh cũng liên cái dạng này."

Đương nhiên, vì tích phân bảng vấn đề không phải là khiến Nhâm Viễn nghĩ khó nhất chịu, khó nhất chịu chứ quá vào Diệp Nhiên đáng chết này gia hỏa.

Bản thân lao lực thiên tân vạn khổ chỉ lực, tốn hao nhiều thời gian như vậy cùng với tinh lực, lại còn là không có thể khiến Diệp Nhiên đào thải ra khỏi cục, cháu trai này vận may mẹ nó quả thực chính là nghịch thiên.

"Tĩnh, trước gác lại một bên ah." Nhâm Viễn cầm giận hít một hơi, hắn xoa xoa nỏ đầu, sau đó nhìn xa xa hôn ám thiên không, đột nhiên đại ra.

"Đó là cái gì tình huống?" Nhâm Viễn khoe miệng hơi co quắp, bầu trời xa xa hình thành 1 cái thật lớn vòng xoáy.

Kia vòng xoáy không ngừng xoay tròn, phụ cận mây đen dần dần bị hút vào đi vào, trong đó còn có Lôi Điện không ngừng lóe ra.

Kia phó cảnh tượng giống như thiên tai ngày tận thế, tất cả học viên đều ngẩng đầu nhìn kia vòng xoáy, đáy lòng nói không nên lời sợ hãi, toàn bộ ảo cảnh giờ này khắc này có vẻ một mảnh tĩnh mịch, ngay cả một con tiếng côn trùng kêu đều không nghe được.

Mãnh liệt cuồng phong bỗng nhiên quét lên, trên mặt đất cát bay đá chạy, cây cối bị nhổ tận gốc, bay ngược tận trời, bị cuốn vào kia vòng xoáy ở giữa.

"Răng rắc!"

Một tiếng thanh thúy tan vỡ thanh truyền vào đông đảo học viên trong tai, chỉ thấy ảo cảnh ở giữa tối cao một ngọn núi dĩ nhiên từ dưới đáy tan vỡ, sau đó trực tiếp bị hút vào vòng xoáy ở giữa.

"Hi!" Ngược hút khí lạnh thanh không dứt, tất cả học viên đều ghen hống nhìn trần trời, nhìn cái này hủy thiên diệt địa một màn.

"Tốt giống như có vật gì vậy phải ra khỏi đến." Nhâm Viễn lý lý bên tai một luồng bị thổi loạn tóc dài, hắn trên mặt mang theo hoảng sợ, nhìn kia vòng xoáy, đáy lòng đột nhiên sinh ra một loại sai lầm ý niệm.

"Không không thể nào đâu." Nhâm Viễn sắc mặt trắng nhợt, hẩn nhìn từ vòng xoáy ở giữa chậm rãi lộ ra một con do hòn đá cấu thành chân, trái tim đột nhiên chột co lại.

Bản thân tùy tiện vừa nói, tựa hồ muốn biến thành sự thật.

Toái thạch không ngừng từ kia vòng xoáy ở giữa hạ xuống, trong nước xoáy mặt quái vật cũng là dần dần trôi lên mặt nước.

Đây là một con lớn vô cùng hình người quái vật, cả người do hòn đá cấu thành, thô ráp biểu hiện ra còn sinh có cây cối, 2 khóa ánh mắt là do dưới lòng đất nào đó màu đỏ nham thạch tạo thành, có đứng hay không tản mát ra khiếp người hồng quang.

Ngô Diệu Phong cùng với Phùng thị huynh đệ nhìn cái này dần dần nổi lên hình người quái vật, đều là biến sắc, ảo cảnh trong thành linh xảy ra ngoài ý muốn hoàn toàn là khiến người ta không nghĩ ra đôi cái tướng công sống khá già năm.

"Oanh!"

Nham thạch cấu thành hình người quái vật hoàn toàn từ vòng xoáy ở giữa tránh thoát đi ra, kia ầm ầm một tiếng trực tiếp rơi xuống đất, phụ cận cây cối toàn bộ run, xộp bùn đất hoàn toàn hé đến.

"Ta ngày "

Chúng các học viên nhìn kia bị phá hủy không còn hình dáng sơn mạch, trong nháy mắt liền há hốc mồm, cái này cái này khó tránh cũng quá kinh khủng ah?

Kia nham thạch cấu thành hình người quái vật liệt mở tới om chũy, sau đó phát ra một tiếng xuyên Kim nứt đá rít gào, trong nháy mắt toàn bộ ảo cảnh hiện ra trận trận cuồng phong.

Tất cả các học viên ngay cả vội vàng nắm được cách mình gần nhất vật thể, lấy này đến vững chắc thân hình.

"Cái này dị thú sẽ không phải là xông chúng ta đám này học viên đến đây đi?"

Một gã học viên nhìn kia dị thú trong con người phát ra khiếp người hồng quang, nuốt hớp nước miếng gian nan nói.

Nhâm Viễn vừa nghe, nhất thời chăm chú hàm răng, mang theo tái nhợt trên mặt trả tiền mặt ra lướt một cái nguyên nhân phần nộ mà hiện lên đỏ mặt, "Cái này mẹ nó đều sau cùng hai ngày, thì không thể an phận một điểm?"

"Cần phải làm ra chút lộn xộn lung tung sự tình đến!"

Nhìn người người cảm thấy bất an các học viên, Nhâm Viễn sắc mặt có chút khó coi, trước mắt cái này dị thú không thể nghi ngờ là hướng về phía bọn họ đám này học viên mà đến, xem cái này dị thú kinh khủng lực phá hoại, tất nhiên muốn đào thải đại bộ phận học viên, mình bây giờ thân chịu trọng thương, nhất cá bất lưu thần mà nói, bản thân chỉ sợ cũng muốn đào thải ra khỏi cục.

Ngay Nhâm Viễn tức giận không ngớt thời điểm, bên hông hẩn ngọc bài lại truyền đến học viện một đạo tin tức,

"Đánh chết dị thú người, thưởng cho vi tích phân 1 nghìn điểm!"

"Một 1 nghìn điểm?"

Nhâm Viễn trái tim trong nháy mắt giống như là bị thiết chùy chột bắn trúng, hẩn trừng lớn đến hai mắt, có chút khó có thể tin nhìn ngọc bài thượng tin tức.

"1 nghìn điểm!"

Nhìn cái này không lồ mức, Nhâm Viễn trong nháy mắt cũng có chút sự khó thở, 1 nghìn điểm! Đã biết ít ngày một chết một sống cũng mới bắt quá như thế điểm tích phân, mà đánh chết một con dị thú là có thể thu được 1 nghìn điểm tích phân, bữa này lúc để Nhâm Viễn nghĩ có chút không công bình.

Trong lòng mặc dù là không khí, thế nhưng hẩn càng nhiều là vui duyệt,

"Đây là một hồi kỳ ngộ! Một hồi Tào Hóa!"

Nhâm Viễn bàn tay nhịn không được run đến, đầu óc hẩn trong cấp tốc phân tích hiện trạng.

Bản thân thu được một ngàn này vi tích phân, là có thể trong nháy mắt siêu việt Ngô Diệu Phong, thành là thứ nhất danh, hơn nữa còn thừa trận thứ 2 tỷ thí, bản thân có ưu thế tuyệt đối, sâm không tham gia mình cũng chính xác đệ nhất danh!

Nhâm Viễn nhìn phía xa kia to lớn dị thú, hai mắt tràn đầy tham lam hào quang, hiện tại cái này dị thú hẩn thấy hoàn toàn không thể sợ, ngược lại thì có vẻ có chút đáng yêu.

"Cái này dị thú ta muốn định!"

Toàn bộ học viên cũng phải đến tự học viện tin tức.

Sầu lo học viên tự nhiên là so vui sướng phải nhiều, dù sao những thứ kia thực lực thường thường học viên chiếm tuyệt đại đa số, bọn họ biết được tin tức này sau hoàn toàn là không có nửa điểm vui sướng, một ngàn này vì tích phân căn bản không có quan hệ gì với bọn họ.

Mà những thứ kia cái vì tích phân bảng bài danh gần trước học viên còn lại là thành không giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Săn giết bạo động

Nhâm Viễn có thể nghĩ đến, bọn họ tự nhiên cũng là có thể nghĩ đến.

Đây đối với vì tích phân bảng bài danh gần trước học viên mà nói tức tương đương với kỳ ngộ, cũng tương đương với nguy cơ, nếu là mình thành công thu được một ngàn này điểm tích phân, như vậy hẳn liền có thể lên đỉnh, thành là thứ nhất danh.

Nhược là người khác thu được cái này vì tích phân, bản thân sẽ bị bỏ qua tốt mấy con phố, khó có thể ngấm ngoài bóng lưng!

Trong này, lấy Ngô Diệu Phong áp lực nghiêm trọng nhất, hẳn bây giờ là vì tích phân bảng đệ nhất danh, bởi vì có Ngụy Phi Vũ giúp đỡ, dẫn đến hẳn vì tích phân vượt qua người khác một mảng lớn.

Nếu là không có xuất hiện cái này dị thú mà nói, hẳn hoàn toàn có thể an tâm ngồi đợi tiến hành vòng thứ 2 tỷ thí, hơn nữa vòng thứ 2 tỷ thí, hẳn quả thực có thể nhường, tùy ý ứng phó cũng có thể thu hoạch lần này học viện tỷ thí đệ nhất danh.

Nhưng bây giờ bất đồng, dị thú xuất hiện, 1 nghìn điểm tích phân, xếp hạng phía sau hẳn học viên nếu là thu hoạch một ngàn này điểm tích phân, đem sẽ thành công siêu việt hẳn!

Hắn đệ nhất danh cũng đem vì vậy mà khó giữ được cái này ma phụ không quá lạnh.

Đương nhiên, nếu là hẳn thành công thu hoạch một ngàn này điểm tích phân mà nói...

Ngô Diệu Phong hít mắt nhìn phía xa đang hướng hẳn đi tới to lớn dị thú, sau đó lại nhìn đứng ở cách đó không xa cái khác rục rịch học viên, khoe miệng hẳn hiện ra một tia cười lạnh, "Cái này dị thú, ta nhất định phải được!"

...

...

Tuy rằng bọn họ đám này vì tích phân bài danh gần trước các học viên đều là như thế này nghĩ, nhưng bọn họ phải đối mặt một vấn đề, cái này cường đại dị thú phải như thế nào khả năng chém giết đây?

Chỉ dựa vào bọn họ năng lực cá nhân thì không cách nào ứng phó cái này dị thú.

"Làm sao bây giờ! Làm sao bây giờ! Làm sao bây giờ!" Nhâm Viễn nhìn từng bước ép sát dị thú, cả người đều đang không ngừng run rẩy, "Có biện pháp nào có thể làm cho ta thành công chém giết dị thú?"

Hiện tại Nhâm Viễn thân chịu trọng thương, hoàn toàn không phải là cái này dị thú đối thủ, đương nhiên, cho dù hẳn hoàn hảo như lúc ban đầu, cũng không phải cái này dị thú đối thủ.

"Nếu là Triệu Vân Thiên ở chỗ này hẳn hội làm như thế nào?" Nhâm Viễn trên ót chảy xuống một chuỗi dài mồ hôi hột, "Triệu Vân Thiên Triệu Vân Thiên Triệu Vân Thiên!"

"Hắn hội..." Nhâm Viễn nhìn bên người đám này bắt đầu lùi bước học viên, trước mắt nhất thời sáng ngời.

"Chư vị học viên dừng chân!" Nhâm rộng lớn thanh la lên, hẳn một chân đạp tại một khối cao vót đi ra trên hòn đá mặt, phải tay chỉ xa xa dị thú, cả

người thoát nhìn có chút khí thế.

"..."

Đồng đảo các học viên đồng thời quay đầu lại nhìn tại trong cuồng phong xốc xếch Nhâm Viễn, có chút không rõ cho nên.

"Ta cần chư vị học viên giúp đỡ!" Tình huống bây giờ khẩn cấp, Nhâm Viễn quả quyết buông tha những thứ kia giết giây nhân tâm nói nhảm, trực tiếp làm chỉ ra bản thân ý đồ, "Giúp ta bắt dị thú, tất cả tham dự học viên trọng trọng có phần thưởng!"

"Cái này..."

Các học viên nhìn phía xa không ngừng rơi xuống toái thạch dị thú, hiển nhiên là có chút do dự, hòn đá cấu thành dị thú thoát nhìn như vậy chỉ kinh khủng, hiển nhiên không là bọn hắn có thể đối phó được, chỉ dựa vào Nhâm Viễn những lời này, đã nghĩ để cho bọn họ khư binh mệnh... Hoặc là nói chuẩn xác điểm: Chịu chết

Cái này khó tránh cũng nghĩ được cũng quá được rồi?

"Mỗi một vị tham dự học viên, đều muốn thưởng cho một quả Nhất phẩm đan dược, nếu là đúng dị thú tạo thành thật lớn bị thương học viên đều muốn thưởng cho một quả Nhị phẩm đan dược, nếu là làm ra cực đại công hiến học viên, thưởng cho Tam phẩm đan dược một quả!"

Nhâm Viễn hào khí Vân Thiên cả tiếng hô to.

"Tam phẩm đan dược?"

Tất cả học viên đều sửng sốt, bọn họ trong đầu chỉ Nhâm Viễn kia hào khí mười phần ngôn ngữ đang không ngừng quanh quẩn.

Căn bản cũng không cần cân nhắc lợi hại, tất cả các học viên toàn bộ đều sôi trào, vốn có trên người bọn họ vi tích phân cũng chính là rất ít, dùng bản thân vi tích phân đổi lấy một quả Nhất phẩm đan dược.

Cái này điển hình ổn định không lỗ a!

Một chữ, làm!

Trong nháy mắt hơn nghìn danh học viên toàn bộ động tác, bọn họ mỗi người hai mắt mạo hiểm hồng quang nhìn kia dữ tợn kinh khủng dị thú, chính thể bộc phát ra khí thế dĩ nhiên cường chế kia dị thú một đầu.

Cảm thụ được chúng các học viên vô tận tức giận, Nhâm Viễn hiển nhiên cũng là bị dọa cho giật mình, đám này thoát nhìn sức chiến đấu thường thường các học viên lại có thể bộc phát ra như vậy chỉ khí thế, thật sự là ngoài Nhâm Viễn dự liệu 10 mẹ gà đến: Thế tử lần đến hầu hạ.

Bất quá, có thể không đối về kinh khủng dị thú tạo thành thực chất tính thương tổn đây là 2 nói, Nhâm Viễn ngưng thần nhìn người trước ngã xuống, người sau tiến lên đi các học viên, không khỏi nắm tay nắm chặt.

Mà Ngô Diệu Phong cùng với Phùng thị hai huynh đệ cái còn lại là nhìn xuất kích đồng đảo các học viên, cũng không có xuất thủ, bọn họ cũng muốn nhìn một chút đám này kỳ mạo xấu xí các học viên làm bộc phát ra lực lượng.

Đương nhiên, thời khắc mấu chốt bọn họ còn phải xuất thủ đem cái này dị thú đánh chết.

...

...

Bởi vì nơi này là ảo cảnh, đừng phải bị thương nghiêm trọng học viên sẽ bị truyền tống xuất ngoại giới, cho nên trận này cực kỳ thảm liệt chiến đấu cũng không có tại đây khối nghiền nát trên đất lưu lại nửa cổ thi thể.

Hơn một ngàn danh học viên đã bị đào thải hơn 300 danh, điều này cũng làm cho ý nghĩa Nhâm Viễn ít nhất phải nỗ lực hơn 300 miếng Nhất phẩm đan dược.

Hơn 300 miếng Nhất phẩm đan dược đối với hắn mà nói cũng không có thể tính gì chứ.

Giờ này khắc này, Nhâm Viễn đang nhìn kia trên người hiện đầy vết thương dị thú, tâm tình của hắn có chút kích động, cái này nhìn như không thể địch nổi dị thú tại hi sinh hơn 300 danh học viên sau, thành công hiển lộ ra một mối.

Không chỉ sức chiến đấu giảm xuống, ngay cả tốc độ di động cũng chậm thượng không ít, chỉ cần ở cạnh loại này không muốn sống đấu pháp hợp lại đi xuống, cái này dị thú sớm muộn muốn rơi vào hắn Nhâm Viễn trong tay.

Đến lúc đó...

Nhâm Viễn hai mắt có chút mê ly, hắn đã không chế không bản thân trong đầu những thứ kia mỹ hảo mơ màng.

Rất nhanh hắn liền phục hồi tinh thần lại, đối về kia một môi hiện ra hết dị thú phát ra liên tiếp cười nhạt, sau đó hắn chỉ huy đại bộ đội, thất thanh lực kiệt la lên, "Nhanh lên một chút, toàn bộ cho ta xông lên, nhất cử đem cái này dị thú bắt!"

"Là đàn được!"

Tất cả học viên cao giọng la lên, toàn bộ như là mê muội thông thường hướng phía kia dị thú nhào qua, bọn họ không úy kỵ đau đớn, không quan tâm tử vong.

"Kinh khủng như vậy." Ngô Diệu Phong nhìn đám này điên cuồng học viên, nhìn không được cau mày một cái, cái này nhỏ yếu học viên chung vào một chỗ làm bộc phát ra lực lượng đã vượt qua ý hắn liệu, hơn nữa làm phát ra kinh khủng khí thế, ngay cả hắn đều phải sợ hãi 3 phần.

Đương nhiên hắn cũng không có xuất thủ, mà là lẳng lặng nhìn đám này điên cuồng bắt đầu khởi động học viên, hoàn toàn không có vẻ lo lắng cảm, tựa hồ là không quan tâm Nhâm Viễn đem cái này dị thú cho đánh chết.

"1 nghìn điểm tích phân không phải là dễ dàng như vậy là có thể cho người cho đạt được tay."

...

...

Không biết vách núi dưới để lộ ra làm người sợ hãi kinh khủng.

Cái này âm u vách núi dưới không có một tia hào quang, không có một tia âm hưởng, cùng vách núi trên đỉnh hoàn toàn giống như là 2 cái bất đồng thể giới.

Hồi lâu sau, tại đây phiến tĩnh mịch bên trong không gian vang lên một đạo suy yếu tiếng hít thở, tiếp theo đó là một đạo từ sắc hào quang sáng lên, thứ lặp thứ lặp, liên tiếp không ngừng mà Lôi Điện chi thanh làm cho cả tĩnh mịch không gian lung lay dâng lên.

Trong lúc bất chợt, tại đây vách núi dưới sáng lên một đôi con người màu tím, cùng với một gã nam tử thấp nam chi thanh,

"Một bước xa..."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Điên cuồng một kích

Tý thí ngày thứ chín.

Nhâm Viễn hai mắt có chút thất thần nhìn dần dần rơi vào đường chân trời mặt trời chiều.

Kia một vòng màu cam Thái Dương tản mát ra nhiệt lượng quả thực chính là yếu thương cảm, cùng vào lúc giữa trưa độc ác vừa so sánh với, quả thực chính là một trời một vực, giống như là 1 cái chập tối lão nhân, khó tránh khỏi có vẻ có chút thể lương thương cảm.

Hắc sắc trên đất bốc hơi dựng lên khí lằng vằng vẹo không gian, đem cái kia màu cam mặt trời chiều trở nên mê ly mộng ảo dâng lên.

Nhìn cái này một bức có chút bi thương tràng cảnh, Nhâm Viễn nội tâm cũng theo đó đang bị thương dâng lên, trong tay hắn chăm chú nắm lấy đến 1 cái hắc sắc đồ vật.

Phảng phất hắn có thể từ đó hấp thu đến như vậy một tia nhiệt lượng, đến bị xua tan trong lòng lãnh ý.

Dị thú sinh ra thời gian là tại tý thí ngày thứ chín lúc buổi sáng, Nhâm Viễn chỉ huy học viên đứng dị thú phát động tiến công phát động hết đợt thứ nhất thể công lúc, đã rồi chính xác tới gần chính ngọ.

Khi đó độc ác Thái Dương như Nhâm Viễn nội tâm như lửa nóng, hắn chỉ huy học viên điên cuồng đối về dị thú tiến hành phát ra, muốn thừa đến đợt thứ nhất thể công thắng lợi nhất cử đem dị thú bắt lại.

Thật đáng tiếc chính xác, hẳn thất bại, thua rồi tình rồi mù.

Đợt thứ hai càng mãnh liệt hơn thể công chịu khổ dị thú nghiền ép, nguyên vốn dĩ là vết thương đầy người dị thú dĩ nhiên phát sinh dị biến, đem bên cạnh một tòa núi cao trực tiếp chính là nuốt vào trong cơ thể, cùng chi hòa làm một thể.

Chiếm đoạt ngọn núi dị thú hình thể trở nên càng thật lớn, hơn nữa bên ngoài thân cũng phát sinh kịch liệt biến hóa, nguyên bản chỉ trắng thuần sắc biểu hiện mặt, dần dần diễn sinh ra đến một loại như mực ngấm đen về.

Kia dần dần mọc ra hắc sắc như là đài tiền thông thường, sinh trưởng Đông một khối tây một khối, thoát nhìn đặc biệt thâm người, khiến người ta nhìn không được liên tưởng đến bị hùng lực liệt hỏa cháy sau lưu lại vết tích âm thể nơi tay cuồng vọng gia có.

Dị biến sau dị thú bộc phát ra lực lượng là lúc trước gấp mấy lần, không chỉ lực lượng cùng với tốc độ bạo tăng, ngay cả phòng ngự cũng là bay lên mấy cái đẳng cấp.

Nhâm Viễn tổ chức đợt thứ hai thể công lập tức liền tán loạn, bị dị thú vô tình nghiền thành cặn, chỉ là dị thú một lần xuất thủ, liền sắp tới 300 danh học viên cho đào thải ra khỏi cục.

Sau khi, Nhâm Viễn lập tức cải biến phương châm, áp dụng vu hồi chiến thuật, nếu muốn dựa vào đến học viên mục tiêu nhỏ, số lượng nhiều ưu thế, tiến hành chậm rãi tiêu hao.

Kết quả là, cái này đợt thứ ba thể công từ vào lúc giữa trưa giằng co đến bây giờ.

Mà nguyện ý vì đan dược mà hướng Nhâm Viễn cống hiến học viên, đã là giảm mạnh đến không đủ 100 danh.

Trái lại dị thú thì vẫn là sinh long hoạt hổ, nhìn không ra có nửa điểm mệt mỏi.

Nhâm Viễn đưa mắt từ đằng xa dần dần trầm xuống mặt trời chiều chuyển dời đến một mối lực tấn học viên trên người, hẳn biết rõ, mình đã là vô lực xoay chuyển trời đất.

Bại cục đã định!

Hình thể tăng vọt gấp đôi dị thú phát ra một trận khàn giọng rống giận, kia giờ chân lên, đối về cách đó không xa đầy mặt hoảng sợ học viên hung hăng hạ xuống.

"Oanh!"

Phụ cận còn cát trực tiếp là run rẩy thượng run lên.

Dị thú một cước hạ xuống, trực tiếp liền đem mười tên học viên cho đào thải.

Sau đó dị thú dừng lại động tác, kia nhìn dần dần trầm xuống mặt trời chiều, trong lúc bất chợt tĩnh bất động.

Nhâm Viễn sắc mặt âm trầm như nước, cái này đây là

Đội thấy dị thú trên người phát ra lục quang, Nhâm Viễn trên mặt hiện ra một loại tuyệt vọng biểu tình.

"Dị thú lại muốn dị biến sao!"

Lúc trước chính là như vậy, dị thú cũng là tĩnh bất động, sau đó trên người toát ra lục sắc hào quang, sau đó xa xa ngọn núi trực tiếp đó là nhỏ tận gốc, bay thẳng tận trời, sau đó cùng kia dị thú hòa làm một thể.

Mà bây giờ, cái này dị thú chẳng lẽ lại muốn dị biến?

Tiến hành lần thứ hai dị biến dị thú, ai có thể ngăn chặn qua?

Thú săn cùng thợ săn trong lúc đó tựa hồ là phát sinh một loại chuyển biến! Nhâm Viễn nội tâm khổ sở nghĩ đến, còn dư lại một ngày, mình có thể tránh được dị thú săn giết sao?

Nhâm Viễn giờ này khắc này không hề sức chiến đấu đáng nói, không có nghĩa là người khác cũng không hề sức chiến đấu.

Vì tích phân bảng bài danh gần trước học viên cũng đều như dựa vào yêu thú này, đến trùng kích càng tốt thứ tự, cho nên bọn họ tại sao có thể trở mặt nhìn yêu thú này lần thứ hai phát sinh dị biến, trở nên cường đại hơn.

Kết quả là, bọn họ không hèn mà cùng xuất thủ chính thiếp sách!

"Bá!"

"Bá!"

"Bá!"

Trong nháy mắt, hơn 30 đạo thân ảnh bắn một lượt ra, giống như một nhánh nhánh lợi hại mũi tên chỉ hướng đâm dị thú.

Trong đó thân ảnh lấy Ngô Diệu Phong, Phùng thị huynh đệ, cùng với Đường Tuyên dẫn đầu.

Bọn họ làm bộc phát ra lực lượng mới là mấu chốt nhất.

Chỉ một thoáng, tại dị thú trên người bắn ra ra các loại lực lượng kinh khủng, hỏa quang, sương lạnh, Kiếm khí, Hồ gầm

Cái này hơn 30 danh học viên chính là lần này cấp thứ tám thang người nổi bật, bọn họ trong nháy mắt bộc phát ra lực lượng xa xa vượt qua Nhâm Viễn chỉ huy kia ngàn người học viên lực lượng.

Bạo liệt không ngừng bên tai.

Tiết ra ngoài lực lượng đem mặt đất toái thạch toàn bộ đánh bay, nhất thời bụi mù thướt tha, dị thú thân ảnh bị khói mù cho che đầy mà ở.

Phát động hết một sóng thế công sau khi, tất cả tiến công học viên toàn bộ tuyền chọn lui lại, chậm đợi dị thú hiện hình, dù sao cái này dị thú vô cùng cường đại, bọn họ cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Thành công sao?" Nhâm Viễn tâm đều nhanh nói cổ họng trong, hấn đôi mắt - trông mong nhìn kia nồng đậm bụi mù.

Đợi trần vụ lui tán, kia dị thú hiển lộ ra nguyên hình.

"Hô!" Nhìn kia dị thú trên người lực quang lui tán, Nhâm Viễn nhện không được thở phào một cái, cái này dị thú dị biến hiển nhiên là bị cắt đứt.

"Không đúng, cái này dị thú hình như là lọt vào phản phệ?" Nhâm Viễn cau mày nhìn cái này bề ngoài xem đã dậy chưa phát sinh bất kỳ biến hóa nào dị thú, thế nhưng không biết vì sao, Nhâm Viễn hấn rõ ràng cảm thụ được dị thú một tia không tầm thường.

Ngay Nhâm Viễn do dự tới, vì tích phân bảng đệ nhất Ngô Diệu Phong động thủ.

Ngô Diệu Phong nhìn dị thú, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng hét dài, sau đó cả người toát ra ánh sáng màu đen, dường như hóa điểm như bao trùm toàn thân, hấn hai chân đạp mà, cả người phóng lên cao, nhảy lên không biết nhiều ít trượng, trên không trung phát ra bên tai không dứt âm tiếng huyết gió sau, đối về dị thú trực tiếp đó là rớt xuống!

Dường như lưu tinh rơi, uy lực không thể địch nổi!

Nhâm Viễn biết Ngô Diệu Phong đã là vận dụng toàn bộ lực lượng.

"Chẳng lẽ hiện tại thật là dị thú suy yếu thời khắc?"

Ngay Nhâm Viễn do dự tới, xa xa Phùng thị huynh đệ lập tức làm ra động tác.

Phùng thị huynh đệ đao kiếm giờ này khắc này tán mát ra loá mắt hào quang, đao cùng kiếm giao nhau cùng một chỗ, sau đó đồng thời chém ra, Kiếm khí cùng Đao khí hai người hòa làm một thể, đối về dị thú đó là trực tiếp đã đâm đi!

Đường Tuyên động tác cũng không yếu chậm hơn nhiều ít phân, hấn bạch sắc tóc dài vũ động, sinh có lợi trào thủ chỉ đối về hư không đó là một điểm, sau đó một đạo bạch sắc chùm tia sáng đối về dị thú lao thẳng tới.

"Chính là!" Nhâm Viễn quyết định thật nhanh, trong tay hấn đầu gậy gao nắm hắc khí đồ vật bị hấn trong nháy mắt khởi động, một đạo hắc sắc chùm tia sáng đối về dị thú bay qua.

Đây là Nhâm Viễn sau cùng lá bài tẩy, chính là một trân quý công kích tính linh khí, bộc phát ra lực lượng chút nào không so với bọn hấn yếu hơn nhiều ít.

Cho ta đi cho!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135: Xổ xuyên qua trong thiên địa ánh rạng đông

Nghuyệt Hoa học viện cờ xí tại sáng sớm trong gió lay động đến.

Từ đằng xa trông lại, Nghuyệt Hoa học viện giờ này khác này bị một mảnh mộng ảo sương cho bao phủ.

Nghuyệt Hoa bên trong học viện có vài toà cao vót dựng lên ngọn núi, mỗi một ngọn núi đều tản mát ra kinh người Linh khí, nếu là ở trong này tu hành, tất nhiên chính xác lắm ít công to.

Nghuyệt Hoa trong học viện ương chỗ nổi bật nhất ngọn núi chính là Nghuyệt Hoa học viện căn bản chỗ, bên trong an ở bên trong học viện cao tầng nhân vật, một ít tuổi tác đã cao trường lão suốt năm ẩn nấp vào trong đó Ngộ Đạo.

Không chỉ có như vậy, đỉnh núi thượng còn tu có một tòa đơn sơ nhà tranh, trong đó Nghuyệt Hoa học viện thủ đoạn thông thiên Viện trưởng, đó là cư trú ở này.

Mà ở ngọn núi này bên trái, thì là có thêm một tòa tháp ngọn núi nhỏ, cùng xung quanh ngọn núi vừa so sánh với, trái lại thấp bé có vẻ đặc biệt thương cảm

Bất quá ngọn núi này phát ra Linh khí trái lại chút nào không cần cái khác ngọn núi phải kém thượng nhiều ít, hơn nữa tại ánh nắng chiếu xạ hạ, mơ hồ có thể thấy chỗ ngôi này tháp ngọn núi nhỏ thiết lập có nào đó phòng ngự trận pháp.

Có thể tại Nghuyệt Hoa bên trong học viện bộ thiết lập có trận pháp địa phương có thể đếm được trên đầu ngón tay, mỗi một chỗ đều là trọng yếu nhất, tầm thường học viên căn bản thì không thể tới gần.

Đối với chỗ ngôi này tháp bé thiết lập có trận pháp ngọn núi, bên trong học viện học viên tuy rằng biểu hiện lấy lòng kỳ, nhưng là lại chưa từng có người dám đi ném thử đựng vào, bởi vì phạm là muốn xông vào trong đó học viên, đều đều không ngoại lệ bị học viện trọng phạt!

Trọng phạt! Chỉ có phạm cực đại sai lầm, mới sẽ gặp phải nghiêm khắc xử trí.

Lâu ngày, các học viên đứng ngọn núi này càng mang cái kính nể tâm lý.

"Trà ngon." Mỹ mỹ mà tuyết thượng một miệng trà, Bạch Khiêm tâm tựa ở trên ghế xích đu, trên mặt chong chóng tại một khối nếp nhăn trong nháy mắt thư triển khai

Nhìn trong ruộng thuốc phát triển mạnh sinh trưởng được thảo, tại ánh nắng chiếu xạ hạ giọt sương, Bạch Khiêm tâm nhin không được vuốt râu, nhẹ giọng ngâm nga lên tiểu khúc đến.

"Gia gia ~"

Một đạo ngọt phát chán, trực làm cho lòng người trong mềm tê tê, nội tâm trong nháy mắt bị hòa tan ngọt tiếng nói từ Bạch Khiêm tâm hậu phương truyền đến

"Đề làm chi?" Bạch Khiêm tâm không quay đầu lại, hần nữa rót đầy một ly trà, cẩn thận đoạn ở lòng bàn tay trong, tí mỉ đoan trang xoay tròn lá trà.

Một lát, hần thấp giọng lẩm bẩm nói, "Cũng chỉ có hần có thể đọc ra tốt như vậy lá trà đến."

Nhắc tới người kia, tâm tình của hần tựa hồ trở nên có chút trầm trọng.

"Gia gia!"

Tựa hồ là cảm thụ được Bạch Khiêm tâm không coi trọng, đạo kia ngọt giọng nữ chủ nhân có vẻ có chút tức giận, từ một tiếng này bắt đầu la lên trong tựa hồ có thể thấy 1 vị xinh xắn lạnh lợi cô nương chính khí phần trực giậm chân.

"Đề làm chi? " Bạch Khiêm tâm lấy đồng dạng giọng nói đáp lại nàng.

Cảm thụ được Bạch Khiêm tâm ngôn ngữ ở giữa cường ngạnh, đạo kia ngọt giọng nữ chủ nhân tựa hồ là chịu thua, nàng mang theo khóc nước nở, thanh âm yếu ớt nói, "Gia gia, ta biết sai, có thể hay không tha ta đi ra ngoài?"

"Không thể!" Không có nửa điểm do dự, Bạch Khiêm tâm cũng không quay đầu lại vô tình cự tuyệt.

"Ừ ~" Bạch Khiêm tâm say sưa vào tuyệt vời này trà trong, hần phát ra một tiếng sáng khoái rên rỉ, "Tuyệt không thể tả."

"Ta đã biết sai" kia chủ nhân thanh âm phát ra liên tiếp nước nở thanh, "Ngươi thì không thể tha thứ ta sao?"

Cho dù ai nghe thể diễm đạm đáng yêu thanh âm, trong lòng đều biết nhin không được mềm nhũn, nhưng là từ tiểu cùng nàng sinh hoạt lớn lên Bạch

Khiêm tâm từ lâu đối với lần này miễn dịch.

"Không thể!"

Bạch Khiêm tâm thường thức bắt tay vào làm bên trong từ chén, vuốt râu lắc đầu nói.

"Ta có phải là người hay không thân tôn nữ?"

"Chính xác."

"Cha mẹ trước khi lâm chung có đúng hay không ủy thác người phải chiếu cố thật tốt ta?"

"Chính xác."

"Có thể người bây giờ cái dạng này đem ta nhốt lại, coi như là chiếu cố thật tốt ta sao?"

"Chính xác."

"Nào có như người vậy "

Bạch Khiêm tâm cắt đứt nằng mà nói, hần không nhanh không chậm phe phẩy xích đu, chậm rãi nói, "Ta nếu như thả người đi ra, cho người còn như vậy hồ đồ đi xuống, mới là có lỗi với người cha mẹ "

"Đối với người cũng không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn nha "

"Không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn?" Bạch Khiêm tâm hừ lạnh một tiếng, "Có đúng hay không chờ xảy ra ngoài ý muốn người mới biết mình sai?"

"Một người lén lút đi trước u Vân Sơn mạch, người thật là thật lớn mật!"

"U Vân Sơn mạch nguy hiểm trọng trọng, người nếu là có cái không hay xảy ra, ta thế nào không làm ... thất vọng người chết đi cha mẹ? !"

Bạch Khiêm tâm liên tiếp mà nói trong nháy mắt làm cho đối phương á khẩu không trả lời được.

Lúc này không khí có vẻ có chút quỷ dị, xung quanh an tĩnh chỉ nghe thấy côn trùng kêu vang.

Một lúc lâu, sắc mặt có chút phức tạp Bạch Khiêm tâm thờ dài một tiếng, tựa hồ là ý thức được bản thân ngôn ngữ ở giữa nghiêm khắc, thế nhưng hần như trước trang làm ra một bộ nghiêm khắc đáng đáp sống lại đệ nhất độc sau.

"Gia gia "

Tại cự ly Bạch Khiêm tâm cách đó không xa có một người công mở đi ra huyết động, cùng với nói là huyết động, ngược lại không phải là nói là 1 cái hoa lệ động phù.

Tại động phù lối vào có đạo này đạo tàn mát ra ánh sáng màu trắng chùm tia sáng, như là hàng rào thông thường, đem cửa vào cho phong bế.

Lối vào đứng 1 cái ước chừng 14 15 tuổi tiểu cô nương, nàng đang gặt gao nắm kia hàng rào, đôi mắt - trông mong nhìn Bạch Khiêm tâm.

"Như thế nào?" Bạch Khiêm tâm lần này trả lời giọng nói rõ ràng cho thấy yếu hơn không ít.

"Người quay đầu lại nhìn ta một chút cái này song rơi lệ ánh mắt" tiểu cô nương kia thấp giọng khóc nức nở hội, sau đó nói.

Bạch Khiêm tâm quay đầu lại nhìn tiểu cô nương kia gương mặt hạ lưu hạ hai hàng thanh lệ, nhất thời vui vẻ, hần tức giận nói, "Đừng tưởng rằng người xóa sạch điểm nước bọt đến trên mặt, là có thể giấu giếm được ta."

"Gia gia "

"Thế nào?"

"Đây không phải là nước bọt "

"Đó là cái gì?"

"Đây là Quy Nguyên Thủy "

"Ách" Bạch Khiêm tâm cổ họng như là có cái gì dị vật ngăn chặn, hần trừng lớn suy nghĩ con người, sắc mặt đỏ lên nhìn cái kia thiên chân vô tà tiểu cô nương, "Ngũ phẩm Thánh Thủy người dĩ nhiên "

"Dĩ nhiên "

"Gia gia, ta chỗ này còn có cái khác 'Nước mắt' a ~" tiểu cô nương kia đẹp đẽ kéo dài đến âm cuối nhìn Bạch Khiêm tâm.

"Bạch Thái, người tên phá của này!"

"Phóng không thả ta đi ra?"

"phóng!"

"Lúc này mới ngoan!" Bạch Thái hí hóp sáng sửa ánh mắt, cười hì hì nhìn Bạch Khiêm tâm.

"" Bạch Khiêm tâm nhìn Bạch Thái, chớ tồn tại nghĩ rất tùy kuất.

Không phải không thừa nhận Nhâm Viễn phản ứng lực nếu so với những người khác mạnh hơn không ít, hẳn tại đây thời khắc máu chốt nhất nắm chắc sau cùng cơ hội.

Trái lại cái khác đối về dị thú có lưu niệm tưởng học viên nhìn xuất thủ Ngô Diệu Phong bọn họ, đều là sững sốt, không có thể đứng lúc làm ra phản ứng, kết quả là bọn họ chỉ có thể trở mắt nhìn cơ hội từ trong tay bọn họ xói mòn.

"Ai chết vào tay ai?"

Nhâm Viễn nhìn trong tay đầu món đó hắc sắc linh khí, thất thần tự lảm bảm, hiện vào giờ khắc này, xuất thủ Ngô Diệu Phong, Phùng thị huynh đệ cùng với Đường Tuyên tất nhiên chính xác đem hết toàn lực, mà trong tay hắn đầu cái này linh khí cũng không phải cái gì vật phẩm.

Thế nhưng thời khắc này hẳn nhưng không có lúc trước tự tin.

Đúng lúc này, từ đằng xa bay tới một đạo tử sắc lưu quang, kia như một đạo rực rỡ sao chói xẹt qua chân trời, đem toàn bộ hôn ám thiên không đều nhuộm thành tử sắc.

Không có người nào có thể quên đạo tia sáng này, các học viên nhìn đạo kia lưu quang trực hướng kia dị thú đi, trong mắt tràn đầy hoảng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Tiểu Bạch

Căn rờ Thái Dương cuối cùng là hạ xuống, bóng đêm trong nháy mắt đem toàn bộ thế giới mang vào một mảnh trong bóng tối.

Toàn bộ ảo cảnh ở giữa không có một chút hào quang.

Đột nhiên một đạo gấp bén nhọn tiếng huyết gió từ đằng xa truyền đến, tiếp theo đó là một đạo mê người tử sắc hào quang xuất hiện, đem ảo cảnh trong làm người ta hít thở không thông hắc ám cho khu vực.

"Đó là cái gì?"

Đồng đảo học viên nhìn kia cao tốc bay lộn đến tử sắc lưu quang, đều là sinh lòng nghi hoặc.

Chưa từng nghi hoặc cũng có người tại, hơn nữa không phải số ít.

Nhâm Viễn xem cái này đạo kia quen thuộc tử sắc hào quang, sắc mặt đột nhiên có vẻ đặc biệt khó coi.

Phùng thị huynh đệ còn lại là đứng yên ở tại chỗ, sắc mặt có chút ngưng trọng.

Đã cách dị thú không đủ một thước khoảng cách Ngô Diệu Phong, còn lại là phần nộ nhìn đạo kia cấp tốc mà đến tử quang.

Đường Tuyên vẫn là kia phó băng lãnh biểu tình, bất quá hẳn vậy đối với khôi phục bình thường đôi mắt ở giữa mơ hồ có thể thấy một tia vui mừng chi ý.

Kia tử sắc lưu quang tốc độ đơn giản là nhanh chóng dọa người, trong nháy mắt sẽ đến dị thú trước người.

"Oanh!"

4 cổ lực lượng trong nháy mắt bộc phát ra.

Một đạo hình viên trụ bạch quang phóng lên cao, đem toàn bộ ảo cảnh biến thành ban ngày.

Sau đó bạch quang không ngừng khuếch tán, cuối cùng cho đến chôn vùi.

Bạch quang lui tán, toàn bộ ảo cảnh rơi vào đáng sợ tĩnh mịch ở giữa.

Hồi lâu sau, tại nơi dị thú vị trí chỗ ở đột nhiên truyền đến một đạo trọng trọng thờ dốc chỉ thanh.

"Không chết? ! Làm sao có thể!"

Ngay học viên kinh ngạc tới, dị thú làm chỗ ngồi đột nhiên dâng lên một đạo màu vàng nhạt nhu hòa hào quang.

Dựa vào hào quang, các học viên thấy rõ kia phát ra tiếng thờ dốc đúng là về mặt chặt vật dữ tợn đáng khiếp Ngô Diệu Phong.

"Tia sáng kia chính xác vì tích phân!"

Chúng học viên bừng tỉnh đại ngộ, sau đó khẩn trương nhìn kia đoàn dâng lên ánh sáng màu vàng đoàn.

Cái này vì tích phân đến tột cùng rơi vào nhà nào?

Đương nhiên rất nhiều học viên thấy Ngô Diệu Phong kia Trương dữ tợn đồng thời phần nộ mặt lúc, trong lòng nhất thời có giải đáp,

Cái này vì tích phân cùng Ngô Diệu Phong vô duyên!

Như vậy đến tột cùng là Phùng thị huynh đệ trong đó 1 vị, còn là Đường gia công tử Đường Tuyên, cũng hoặc là sau cùng xuất thủ Nhâm Viễn đây?

Kia đoàn dâng lên quang đoàn từ từ mà bay, kia lướt qua Đường Tuyên, lướt qua Phùng thị huynh đệ. 77nt. Com ngàn ngàn mạng tiểu thuyết

"Dĩ nhiên là Nhâm Viễn!"

Học viên ở giữa lập tức liền bộc phát ra nổ vang.

Đáp án đã là rõ ràng, những người này đều bị bài trừ, như vậy chỉ còn lại có Nhâm Viễn một người.

Nhìn gần trong gang tấc quang đoàn, Nhâm Viễn nhìn không được kích động, hần run run đứng lên, sau đó vron hai tay nếu muốn đem cái này đoàn hào quang ôm vào trong ngực.

Thế nhưng hần lại nhào cái không.

Kia đoàn hào quang trực tiếp là từ Nhâm Viễn cánh tay trong phạm vi chạy ra.

Tốc độ nó không ngừng nhanh hơn, kia lướt qua nghiền nát sông núi, bay qua cắt đoạn dòng sông, vượt qua đồng hồ độn đất rừng, đi tới xa xôi một đầu khác.

Nhâm Viễn hơi giật mình nhìn mình vắng vẻ trước mặt, có chút mờ mịt thất thố.

Vì sao?

Vì sao không phải là thuộc về ta vì tích phân, kia linh khí bộc phát ra lực lượng hoàn toàn là có thể đem dị thú chém giết a.

Nếu như cái này vì tích phân không thuộc về ta, như vậy thuộc về ai?

Nhâm Viễn vẫn duy trì ôm tư thế cánh tay đột nhiên vô lực rũ xuống đến, hần mình bạch là ai.

Chính xác, những học viên khác cũng mình bạch là ai.

Chúng học viên ánh mắt nhìn kia đoàn tại vô tận đêm tối ở giữa đặc biệt thấy được quang đoàn.

Sau đó bọn họ thấy tại đêm tối một đầu khác đứng thẳng một gã nam tử.

Tên nam tử kia một thân chặt vật, hai tay hần một trước một sau, vẫn duy trì một loại quái dị tư thế.

Mà ở tên kia chặt vật nam tử trong tay đầu có một bả tử sắc trường cung, mà trường cung đang đang từ từ tiêu tán, hóa thành một chút mê người vết

lốm đốm, sau đó trừ khử vào không trung.

Kia đoàn hào quang tại tên nam tử kia trước người dừng lại, sau đó một nhập tên nam tử kia ngọc bài ở giữa.

Tuy rằng cách xa nhau thiên sơn vạn thủy, thế nhưng tất cả mọi người thấy rõ kia Trương tại quang đoàn trước mặt bị đột hiển hóa mặt.

Đó là một trương sạch sẽ thanh tú mặt, mang trên mặt nói không nên lời một mỗi rồi, một mỗi rồi rồi trong lại cất dấu một loại nói không nên lời kiên nghị.

"Diệp Nhiên!"

"Chư vị, đã lâu không gặp."

Diệp Nhiên trong tay đầu cung hóa thành một bả Tinh Quang tiêu tán vào không trung, kia đoàn dần dần một nhập bên hông hấn ngọc bài quang đoàn tàn mất ra sau cùng hào quang.

Hào quang chiếu rọi tại Diệp Nhiên trên mặt, tiếng cùng Âm biến hóa khiến Diệp Nhiên cả khuôn mặt trở nên góc cạnh đặc biệt rõ ràng, dường như tranh vẽ thông thường khiến người ta thật sâu khắc ở trong đầu.

Nói chuyện những lời này, Diệp Nhiên hai mắt khép lại, thân thể trực hướng sau ngược.

Tại chớp mắt trong nháy mắt, Diệp Nhiên khóa miệng mấp máy,

"Một màn kia thanh sắc, các ngươi có từng thấy?"

Toàn bộ thế giới theo Diệp Nhiên rồi ngã xuống rơi vào một mảnh hắc ám.

Ngay chúng học viên mờ mịt luống cuống tới, học viện ngọc bài đột nhiên phát ra một đạo tin tức mới,

"Dị thú đã bị đánh chết, tỷ thí sớm kết thúc trước hôn nhân sau yêu: Bá đạo tổng tài tiểu Kiều thê."

Trong nháy mắt tất cả học viên đều hóa thành một đoàn bạch quang rời khỏi ảo cảnh.

Mà vì tích phân bằng nhưng bởi vì dị thú bị giết mà phát sinh biến động.

Diệp Nhiên đứng hàng đệ nhất!

Nhìn kia một giọt giọt rơi xuống bọt nước, Đại sư huynh trầm mặc không nói.

Hạ xuống bọt nước tại trên mặt nước nổi lên một đạo lại một đạo rung động.

Tại Đại sư huynh trước mặt lẳng lặng đứng là một gã mặc áo tơ trắng trung niên nam tử.

Trung niên nam tử chấp hai tay sau lưng, vẻ mặt thành thật nhìn một giọt lại một tích lạc hạ thủy Châu, tựa hồ trong đó có không muốn người biết ảo diệu đáng nói.

Thế nhưng cái này hạ xuống bọt nước xác xác thật thật chính xác không có bất kỳ đáng giá nghiêm túc phương.

Không người nào dám nói tên này về mặt thành thật nam tử có tật xấu.

Bởi vì hấn là Nguyệt Hoa học viện Viện trưởng.

Hồi lâu sau, Nguyệt Hoa Viện trưởng mí mắt hơi rung động, hấn đem tầm mắt thu hồi.

Mà vậy không đoạn hạ xuống bọt nước đột nhiên đó là tĩnh ở, kia hóa Châu là tuyến giọt nước mưa như trước trôi lơ lửng trên không trung.

Đại sư huynh đồng dạng cũng đem tầm mắt thu hồi, kia tĩnh bọt nước cũng không có gây nên hấn nửa điểm lực chú ý.

"Lão sư, sư phụ Tân chế trà ta đã đưa qua đây." Đại sư huynh đổi về Nguyệt Hoa Viện trưởng hơi thi lễ một cái, sau đó chậm rãi nói.

Hấn phương thức nói chuyện tuy rằng không phải là rất đặc biệt, thế nhưng tình tế thường thức lại có thể từ đó cho ra một tia ổn trọng như núi chí ý.

Đây là rất nhiều cường giả cũng không có thể có Ý cảnh.

Mà hấn mà nói cũng rất đặc biệt, có thể làm Nguyệt Hoa Viện trưởng học sinh người tất nhiên không phải là phạm nhân, mà sư phụ hấn cũng do người khác.

"Bạch lão bên kia đưa qua sao?" Nguyệt Hoa Viện trưởng hỏi.

"Đã đưa qua." Đại sư huynh trả lời.

"Sư phụ người gần đây hoàn hảo?" Nguyệt Hoa Viện trưởng nhắc tới người họ, giọng không sợ hãi hai mắt ở giữa dĩ nhiên cũng nổi lên một tia rung động.

"Toàn bộ như cũ." Đại sư huynh nhún nhún vai, có vẻ có chút bất cần đời.

"Có một số việc vốn là không có quan hệ gì với hắn, hắn cần gì phải tự trách." Nguyệt Hoa Viện trưởng thở dài một tiếng.

Đại sư huynh nghe nói, vẫn duy trì im miệng không nói.

Một lúc lâu, Đại sư huynh lung lay, nói sang chuyện khác, "Bạch lão xuất sơn."

"Vì chuyện gì?" Nhắc tới Bạch lão, Nguyệt Hoa Viện trưởng thần tình có chút phức tạp, hắn mang trên mặt một tia áy náy, tựa hồ là thấy thẹn đối với người trước.

"Nghe nói chính xác tiểu Bạch nàng trong khoảng thời gian này một mực bị nhốt trên mặt đất cung ở giữa, ngây ngô có chút phiền muộn nghĩ ra được đi một chút."

Nhắc tới tiểu Bạch, Đại sư huynh mang trên mặt một tia ôn hòa đáng tươi cười.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Kẻ thù

Thấy lạnh cả người đột nhiên tại Giang Thiên sau lưng dâng lên. (77nt. com ngàn ngàn mạng tiểu thuyết)

Cái này không khỏi khiến hắn da nổi lên một một tiểu khó chịu.

"Chuyện gì xảy ra?" Giang Thiên gian nan quay đầu lại, vừa lúc chống lại kia một đôi hoặc đồ kỳ hoặc phần nộ, hoặc không cam lòng hai mắt.

Giang Thiên tự nhiên sẽ không ngu xuẩn đến cho rằng cái này gọi chung là cừu hận ánh mắt chính xác hướng hắn mà đến.

"Bên trong phát sinh cái gì?" Giang Thiên hỏi.

Diệp Nhiên ngơ ngác khô môi, tựa hồ không thể nào nói lên.

"Đơn giản điểm khái quát." Giang Thiên có chút gấp không thể chờ thúc giục, những cừu hận kia ánh mắt hiện tại cũng còn xem trong lòng hắn nhút nhát.

"Đơn giản điểm a..."

Diệp Nhiên suy tư chỉ chốc lát, cuối cùng yếu yếu nói, "Bọn họ hủy ta thuần khiết..."

"Thuần khiết?" Giang Thiên trong nháy mắt ngây ra như phỗng.

Một lúc lâu hắn mới nhìn Diệp Nhiên, thất thần nói, "Nhà ai cô nương như thể bụng đói ăn quăng?"

Chúng ta lý giải tựa hồ phát sinh lệch kỳ ah?

Diệp Nhiên nhìn tròn mắt thiếu chút nữa không đụng tới Giang Thiên, nhìn không được lắc đầu.

"Vận khí không tệ."

Nhâm Viển từ trong đám người đi tới, hắn nhìn Diệp Nhiên, sắc mặt có chút khó coi, giống như là ăn con ruồi thông thường.

Không chờ Diệp Nhiên mở miệng, hắn lại tiếp tục nói, "Vòng thứ 2 lời đài thi đấu thời điểm ta ngược muốn nhìn người có còn hay không tốt như vậy vận

may!"

Triệu Vân Thiên chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Nhâm Viễn bên cạnh, hẩn liếc mắt nhìn Diệp Nhiên, cũng không nói lời nào, tuy rằng hẩn là sớm bị đào thải ra khỏi cục, không có thể rõ ràng đến tiếp sau chuyện phát sinh, nhưng là từ vi tích phân bảng biến hóa, cùng với Nhâm Viễn biểu tình, hẩn vẫn có thể đoán ra cái đại khái.

Nhâm Viễn lại đang Diệp Nhiên trong tay đầu kinh ngạc.

Giang Thiên nhìn phần nộ Nhâm Viễn, khoe miệng hơi cong lên, cũng không nói lời nào.

Lúc này không tiếng động thẳng có tiếng.

Nhìn Giang Thiên kia trào phúng đáng tươi cười, Nhâm Viễn tức giận đến trực run run sống lại đấu Bạch Liên.

"Chúng ta đi!"

Nhâm Viễn vừa đi, Ngô Diệu Phong lại xuất hiện ở Diệp Nhiên trước mặt.

Ngô Diệu Phong xuất hiện khiến Giang Thiên có chút không nghĩ ra.

"Người sẽ chết rất hung ác."

Bỏ lại một câu nói như vậy, Ngô Diệu Phong sai bước ly khai.

"Đây là có chuyện gì?" Không đợi Giang Thiên đa nghi hoặc, Phùng thị hai huynh đệ cái xuất hiện ở Diệp Nhiên trước mặt.

Cái này hai huynh đệ cái một người vuốt ve đao, một người nắm chặt kiếm.

"Tự giải quyết cho tốt."

Nhìn xa xa rồi đi Phùng thị huynh đệ, Giang Thiên cúi đầu trầm ngâm chỉ chốc lát, sau đó đem đầu quay lại đến, chăm chú nhìn chăm chăm Diệp Nhiên,

"Người cùng bọn họ quan hệ thế nào?"

Diệp Nhiên không chút nghĩ ngợi, "Đều là ta địch nhân."

"Người cái này không nói nhảm sao?" Giang Thiên tức giận nói, "Vòng thứ 2 lời đài thi đấu người chung quy muốn cùng bọn họ chống lại, không là địch nhân chẳng lẽ vẫn là bằng hữu sao?"

"Vậy đều là ta kẻ thù." Diệp Nhiên lập tức đổi giọng nói.

"Thù... Kẻ thù?"

Giang Thiên run run một cái, người đây là bị bọn họ cho hủy thuần khiết sao?

...

...

Cùng Giang Thiên phân biệt, Diệp Nhiên một thân một mình trở lại chỗ ở.

Đạt được thông tri, ngày mai chính thức bắt đầu vòng thứ 2 tỷ thí, cũng chính là vi tích phân bảng trước 100 danh tiến hành lời đài thi đấu.

Diệp Nhiên phải làm đủ đầy đủ chuẩn bị.

Hiện tại vi tích phân bảng tuy nói là bản thân đứng hàng đệ nhất, thế nhưng phía sau Ngô Diệu Phong căn bản sẽ không so với chính mình kém hơn nhiều ít.

Mình nếu là hơi có sai lầm, chỉ sợ cũng sẽ bị phía sau người cho trực tiếp đuổi theo.

Hơn nữa kế tiếp lời đài thi đấu chỉ sợ là một hồi ác chiến.

Không nói đến đã là Khoách mạch cảnh 6 tầng Ngô Diệu Phong, đã nói Phùng thị hai huynh đệ cái, đã là Khoách mạch cảnh 5 tầng tu sĩ.

Cái này ước chừng so Diệp Nhiên cao hơn 2 cái cảnh giới!

Còn có Nhâm Viễn, cũng là đứng hàng Khoách mạch cảnh 5 tầng tu sĩ!

Ba người này cũng đều cùng Diệp Nhiên có không thay đổi giải mâu thuẫn.

Tính là bọn họ không muốn tìm Diệp Nhiên phiền phức, Diệp Nhiên cũng tuyệt đối sẽ không buông tha bọn họ.

Hồi tưởng lại mình ở ảo cảnh trong chịu khổ những người này liên thủ tập kích, Diệp Nhiên trong mắt hiện ra lướt một cái gạt bỏ riêng.

"Những người này tuyệt đối không thể bỏ qua!" Diệp Nhiên hít sâu một hơi, đến lúc đó chờ vòng thứ 2 tỷ thí bắt đầu, đây hết thầy rồi hãy nói, trước mắt trọng yếu nhất sự tình, còn là đề thăng thực lực của chính mình, bằng không mà nói, hết thầy đều chính xác nói suông.

Thanh Lôi!

Diệp Nhiên thứ ngay từ đầu cường hóa đó là trước mắt hấn thủ đoạn mạnh nhất, cũng chính là hấn Ngũ trọng Lôi Đình huyết mạch vợ trước đừng nghĩ trốn.

Trước khi đang bị Ngụy Phi Vũ bức hạ vách núi tới, hấn nguy cơ trước mắt, đem Tử Lôi lực lượng toàn bộ kích thích ra đến, hiện nay hấn Tử Lôi đã là đạt đến mức tận cùng.

Mà Lôi Đình huyết mạch lực lượng cộng phân là 3 cái bộ phận, Tử Lôi, Thanh Lôi, huyết lôi!

Diệp Nhiên kích hoạt Lôi Đình huyết mạch cũng mới không lâu sau, từ đầu đến giờ, không được một năm, bảo hoàn toàn điều khiển Tử Lôi tốc độ, trường cũng không dài, ngắn cũng không ngắn.

Dù sao xét đến cùng nó là Ngũ trọng huyết mạch, 1 cái Thối Thế cảnh tu sĩ có thể có được đã là cực kỳ nghịch thiên.

Nếu muốn điều khiển Ngũ trọng huyết mạch lực lượng cũng không phải đơn giản như vậy, vì thế Diệp Nhiên không biết đụng phải nhiều đại tội nghiệt, chịu đựng người khác khó có thể tưởng tượng thống khổ.

Mới vừa rồi đem Tử Lôi cho điều khiển.

Trải qua ảo cảnh một phen khúc chiết, Diệp Nhiên tại vách núi dưới chính xác thành công có thể vận dụng cái này Thanh Lôi lực lượng.

Đánh chết dị thú mũi tên kia, đó là vận dụng Thanh Lôi lực lượng.

Trước khi Nhâm Viễn trào phúng hấn vận khí tốt, Diệp Nhiên chỉ muốn bật cười, chi kia từ sắc mũi tên đỉnh, phỏng chừng ai cũng không có thấy một màn kia rất nhỏ thanh sắc ah.

Lời mặc dù nói như vậy, thế nhưng Diệp Nhiên đúng Thanh Lôi lực độ chừng không vẫn là vô cùng yếu ớt, không thì mà nói, trước khi mũi tên kia chẳng những có thể đem dị thú cho đánh chết, còn có thể đem Ngô Diệu Phong cho đào thải ra khỏi cục!

Hiện tại, Diệp Nhiên phải đề thăng đúng Thanh Lôi lực độ chừng không, một khi Thanh Lôi lực lượng bị đại lực phát huy, sẽ cho Diệp Nhiên mang đến cực đại đề thăng.

Bỏ Lôi Điện lực lượng, Thanh Lôi mang đến tăng phúc còn có Lôi Long bí quyết!

Do Thanh Lôi cấu thành Lôi Long làm bộc phát ra lực lượng sợ rằng hội mọi người thất kinh ah?

Khép lại hai mắt, Diệp Nhiên ngồi xếp bằng xuống, hấn mặt ngoài thân thể hiện ra từ sắc Lôi Điện, kia từ sắc Lôi Điện từ phải nhường người trong lòng run sợ, nhan sắc đã sâu sắc đến khiến người ta nghĩ nhút nhát trình độ.

Cũng không lâu lắm, một đạo cọng tóc thật nhỏ thanh sắc xuất hiện ở từ sắc Lôi Điện ở giữa, kia dần dần, dần dần diễn sinh đến, giống như là một đạo vết nứt, bắt đầu khoách tán.

Mà Diệp Nhiên trên mặt hiện ra lướt một cái tái nhợt, thân thể hấn run rẩy kịch liệt đến, mồ hôi không ngừng hiện ra đến, trong nháy mắt liền đem hấn y phục cho ướt đầm.

Thế nhưng khi hấn run một hồi sau, liền dần dần quay về bình tĩnh, hấn hô hấp trở nên rất có quy luật, trong thiên địa Linh khí không ngừng từ hấn chớp mũi tiến nhập trong cơ thể.

Thanh sắc Lôi Điện không ngừng lan tràn.

Diệp Nhiên không chỉ có tại đúng cái này Thanh Lôi tiến hành điều khiển, hấn dẫn đạo Lôi Điện chi lực tiến nhập trong cơ thể hấn, rửa sạch hấn huyết nhục, tiến hành đúng thân thể cải tạo.

Thời gian từ từ trôi qua, thoáng qua giữa đó là đến ban đêm.

Trong lúc Giang Thiên đến 2 lần, bất quá tại nhìn thấy Diệp Nhiên rơi vào chiều sâu tu luyện ở giữa, liền không có quấy rầy Diệp Nhiên.

"Hô!"

Đã đầy sao đầy trời.

Diệp Nhiên mở hai mắt ra, thật dài phun ra một ngụm trọc khí, hần nổi lên Lôi quang chậm rãi tiêu tán.

"Đã là đến cực hạn sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Một quyền chi uy

Nếu đã là đến cực hạn, vậy liền bắt đầu ném thử tu vi đề cao ah!

Diệp Nhiên tuy rằng có tối cao vi tích phân, thế nhưng tại trước 10 danh ở giữa, tu vi quả thực thấp nhất, bất quá là Khoách mạch cảnh 3 tầng Sơ kỳ.

So với những học viên khác đến, thế nhưng có không nhỏ chênh lệch.

Cái gọi là nhất lực hàng thập hội.

Mặc dù người có nữa làm sao cao thâm Linh kỹ, nếu là bản thân thực lực không đủ cường đại, đó cũng là không cách nào phát huy ra phải có lực lượng, thậm chí còn không bằng những thứ kia tu vi cao thâm tu sĩ làm thi triển ra cấp thấp Linh kỹ.

Hoạt động một phen gân cốt, Diệp Nhiên trực tiếp đó là thôn nạp đến trong thiên địa Linh khí, bắt đầu ngưng tụ ra lực lượng đến trùng kích tự thân vách ngăn.

Diệp Nhiên hồn nhiên vong ngã rơi vào một loại kỳ diệu cảnh giới, trong cơ thể hần Lôi Điện chi lực không ngừng tự động hiện lên, sau đó kích thích đến trong cơ thể hần huyết nhục, giúp đỡ đến hần trùng kích vách ngăn.

Toàn bộ ban đêm, Diệp Nhiên gian phòng Lôi Điện âm hưởng liên chẳng bao giờ tiêu thất qua.

Thứ 20 đạo kinh mạch

Thứ 21 đạo kinh mạch

Nắng sớm mờ mờ.

Tại sáng sớm luồng thứ nhất ánh nắng chiếu vào Diệp Nhiên gian phòng thời điểm, hần liền lập tức mở rộng hai mắt.

Đôi mắt chớp động giữa, mơ hồ có Lôi quang lóe ra.

"Thoải mái" Diệp Nhiên thật dài thân một cái, hần hơi giờ lên lông mi cho thấy nội tâm hần hưng phấn.

Tại ảo cảnh một hồi đại chiến, khiến Diệp Nhiên trong cơ thể lực lượng có không ít tăng trưởng, mà vách núi dưới Thanh Lôi xuất hiện, càng đối với Diệp Nhiên Khoách mạch có lớn lao ích lợi.

Cho nên, cái này 1 cái ngắn buổi tối, Diệp Nhiên ước chừng là từ thứ 19 đạo kinh mạch, một mực khai thác đến thứ 27 đạo kinh mạch!

Khoách mạch cảnh 3 tầng Đỉnh phong bất luận hướng tới tự không gian!

Nếu không phải là có đến ả mạch ngăn cản, sợ rằng Diệp Nhiên có thể mượn cái này Thanh Lôi lực lượng, nhất cử bước vào Khoách mạch cảnh 4 tầng!

Mấy ngày ngắn ngủi thời gian, Diệp Nhiên trực tiếp là từ Khoách mạch cảnh Sơ kỳ, đạt được Khoách mạch cảnh Đỉnh phong, cái này tu vi tốc độ tăng lên quả thực chính là nghe rợn cả người!

So ăn Tiên đan còn muốn kinh khủng. 92Ks. Com

"Lôi Đình huyết mạch" Diệp Nhiên thấp giọng lầm bầm nói, "Ngươi tác dụng thật là càng lúc càng lớn."

Tối hôm qua, Diệp Nhiên tiến hành khai thác kinh mạch, cái này Lôi Đình huyết mạch dĩ nhiên tự động tiến lên hỗ trợ.

Thanh Lôi xuất hiện, khiến Diệp Nhiên minh bạch cái gì gọi là thể như chẻ tre, kia Khoách mạch tốc độ, quả thực không đem Diệp Nhiên bản thân dọa cho hòng, quả thực chính là kinh khủng.

Bất quá hoàn hảo Khoách mạch thời điểm cũng không có xuất hiện cái gì đường rẽ, Diệp Nhiên trái lại an an ổn ổn đến Khoách mạch cảnh 3 tầng Đình phong, trong cơ thể lần thứ hai khai thác ra 8 điều Tân kinh mạch.

"Ẩn mạch" Diệp Nhiên cảm thụ được trong cơ thể dâng trào lực lượng, cái này 《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》 không hổ là xuất từ thiên thánh vô quốc, mang đến chỗ tốt quả thực khiến người ta cực kỳ hâm mộ.

Tu vi đề thăng, khiến Diệp Nhiên nhất thời tràn đầy lòng tin, bất quá, nên cảnh giác vẫn phải là cảnh giác, hắn phải đối mặt đối thủ, đều cũng không phải là cái gì tốt khi dễ nhân vật.

"Trước đi tham gia rút thăm ah." Đổi một thân quần áo sạch, Diệp Nhiên rất nhanh đi tới trận thứ 2 tỷ thí, lôi đài thi đấu tiến hành địa phương.

Đây là ở vào học viện đồng, rộng trảng địa thượng, tọa lạc đến từng ngọn cỏ khắc trận pháp lôi đài.

Trên lôi đài trận pháp chủ yếu thức dậy là bảo vệ tác dụng, để tránh khỏi trên lôi đài học viên bộc phát ra lực lượng tiết ra ngoài, thương cùng vô tội.

Mà ở lôi đài bên cạnh, có có thể cung cấp mấy nghìn người đang ngồi xuống quan sát đài.

Lần này tỷ thí đó là ở chỗ này tiến hành.

Tổng cộng có 100 danh học viên tham gia, tỷ thí chọn dùng chính xác đào thải chế, mỗi một danh học viên trước muốn tiến hành rút thăm, xứng đôi tốt đối thủ mình.

Về phần vòng thứ 2 tỷ thí vi tích phân, Diệp Nhiên cũng là có làm giải.

Phía trước tỷ thí, nếu là thắng lợi mà nói, sẽ thu được tương ứng vi tích phân.

Bất quá cái này vi tích phân quả thực chính là thiếu thương cảm, đối với vi tích phân xếp hạng quả thực liền là hoàn toàn không có ảnh hưởng.

Trọng điểm chính xác ở phía sau, 16 cường sau khi tỷ thí, mỗi thắng lợi một hồi đều biết thu được lớn vi tích phân.

16 tiến 8, người thắng sẽ thu được 300 vi tích phân.

8 tiến 4, người thắng sẽ thu được 600 điểm tích phân.

Cho nên nói, nếu muốn ổn định bản thân đệ nhất danh, Diệp Nhiên nhất định phải tiến nhập 16 cường, hơn nữa 16 cường sau mỗi một cuộc tỷ thí, đều phải thắng lợi, bằng không mà nói, một khi có điều sai lầm, Diệp Nhiên trực tiếp sẽ bị người phía sau cho thể thân.

"Cái này giám thị giám khảo dĩ nhiên là hắn" Diệp Nhiên phát hiện trận thứ 2 tỷ thí giám thị giám khảo dĩ nhiên là tại Diệp Nhiên nhập viện tỷ thí ở giữa, cho hắn phát ra thưởng cho Triệu Bách Quân.

Đi theo Triệu Bách Quân cước bộ, Diệp Nhiên rất nhanh đó là tiến hành rút thăm.

"Số 3 lôi đài xuyên qua vui vẻ."

Vòng thứ 2 mấy lần trước tỷ thí chính xác 10 cái lôi đài đồng thời tiến hành.

Tới 16 cường sau, còn lại là một vòng một vòng tiến hành.

Diệp Nhiên leo lên 3 lôi đài, mà ở trên lôi đài đứng đối thủ là một gã Khoách mạch cảnh 3 tầng tu sĩ, Diệp Nhiên chưa từng thấy qua, là một danh không lịch sự gia truyền hòa.

"Dâm - Ma Diệp Nhiên!" Người học viên kia nhìn Diệp Nhiên, hai mắt nhịn không được tỏa ánh sáng, "Không nghĩ tới lại bị ta đụng phải, ta nhất định muốn đánh gãy bạo ngươi trứng! Để tránh khỏi có nữa cô nương chịu khổ ngươi độc thù!"

"Ta dựa vào" Diệp Nhiên khóe miệng nhịn không được hơi co quắp, cái này cái gì thù cái gì oán a? Phải dùng tới như vậy đợi ta? Giống như nói xong ta đem vợ của ngươi thể nào tựa như!

Bất quá đối phương lời nói này nghe được Diệp Nhiên trái lại hơi kinh ngạc, cái này Nhâm Viễn đem mình xóa sạch trái lại đủ hắc a!

Mình bây giờ đã rồi chính xác xú danh chiêu đến!

Bất quá không có việc gì, Diệp Nhiên đối với lần này cũng không thêm đề ý, dù sao cũng hấn đúng danh tiếng thứ này cũng không thể nào quan tâm, huống hồ hấn coi như là cái tương đối hướng nội người, bằng hữu giao ít hơn, tiền học viện lâu như vậy, cũng mới kết bạn Giang Thiên, Tuân Dong Nguyệt, cùng với Đường Tuyên.

Có lúc này giao tiếp, còn không bằng chuyên tâm tu luyện!

Diệp Nhiên chính xác diễn hình tu luyện cuồng nhân.

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, Diệp Nhiên tu vi mới sẽ tăng lên nhanh như vậy.

"Đến đây đi!"

Rồi rành không nói nhiều nói, Diệp Nhiên khi lấy được giám thị giám khảo lệnh thanh hạ, lập tức đối về tên kia cuồng ngạo học viện tiến lên.

"Oanh!"

Một quyền!

Người học viện kia phản ứng gì cũng không có đến cùng làm liền bị Diệp Nhiên dễ dàng cho đánh ngã.

Xem trên khán đài lập tức liền bộc phát ra một sóng nhanh hơn một sóng cường tiếng hô.

"Quá đồ ăn ah!"

"Người này xác định là trước 100 học viên? Ta xem cũng không bằng ta!"

"Mụ nội nó, Diệp Nhiên cái này chết biến thái vận may lại lớt như vậy, đụng tới cái đồ ăn bức!"

"Chính là a! Vòng kế tiếp là ai, vội vàng đem Diệp Nhiên cái này dâm - Ma cho hảo hảo thu thập một hồi!"

"Diệp Nhiên cho ta xuống đài a! Thấy người này ta đã cảm thấy trong dạ dày một trận co quắp!"

" "

Những thứ kia dường như sóng triều như tiếng chửi rửa tự nhiên là truyền vào Diệp Nhiên trong lỗ tai, thế nhưng nội tâm hấn không có một tia biến hóa.

Ngược lại thì giám thị giám khảo Triệu Văn Thiên vẻ mặt vô cùng kinh ngạc nhìn cái này đã từng bị hấn hại qua học viên, người này đến tột cùng là làm cái gì thương thiên hại lý sự tình, mới có thể khiêu khích lớn như vậy công phần?

"Giám khảo, có thể tuyên bố thắng bại ah?" Diệp Nhiên nhìn kinh ngạc Triệu Bách Quân, nhin không được thiêu thiêu mi đầu.

"Đương nhiên có thể!" Triệu Bách Quân lập tức phục hồi tinh thần lại.

"Diệp Nhiên thắng! Thành công tiến nhập vòng kế tiếp tỷ thí!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Như trước một quyền

"20 vi tích phân. " nhìn mình trên lệnh bài vi tích phân biến hóa, Diệp Nhiên có chút dờ khóc dờ cười, cái này so sẵn giết Yêu thú đến vi tích phân còn ít hơn a.

Xem ra 16 tiến 8 tỷ thí mới là then chốt.

Từ trên lôi đài an ổn ổn xuống tới.

Diệp Nhiên cũng không đề ý tới những thứ kia đối về hấn chỉ trở các học viên, hấn trực tiếp đi tới cái khác bên lôi đài, nhìn tiến hành quyết đấu những

học viên khác.

Đương nhiên, Diệp Nhiên chủ yếu mục đích còn là quan sát những thứ kia thực lực mạnh mẽ đối thủ.

Biết cái đó tri kỷ, mới có thể biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng.

Chỉ là duy nhất để cho Diệp Nhiên nghĩ đáng tiếc chính xác, tổ thứ nhất tỷ thí, hẳn cường điệu chú ý Ngô Diệu Phong không có lên đài tiến hành tỷ thí.

Ngược lại thì Phùng thị huynh đệ ở giữa Phùng Thiên Long lên đài.

Phùng Thiên Long quyết đấu kết thúc rất nhanh, cùng Diệp Nhiên thông thường, một kích miểu sát.

Phùng Thiên Long đối thủ là một gã Khoách mạch cảnh 4 tầng Sơ kỳ học viên, khí tức hùng hậu, tinh quang nội liễm, thoát nhìn thực lực không giống bình thường.

Thế nhưng

Phùng Thiên Long ngay cả đao cũng không có ra khỏi vỏ.

Trực tiếp là mang theo vỏ đao xuất thủ, một kích đem người học viên kia cho đánh thành trọng thương.

Người học viên kia trực tiếp là bay rớt ra ngoài, trọng trọng té ngã trên đất, phun ra một thành vũng máu tươi.

Ngoài bộc phát ra lực đạo, kinh khủng cực kỳ!

Phùng Thiên Long mới vừa kết thúc chiến đấu, xem trên khán đài liền bộc phát ra một trận ngược hút khí lạnh chi thanh.

Từ bọn họ đôi câu vài lời ở giữa, Diệp Nhiên biết được Phùng Thiên Long đối thủ tại bên trong học viện cũng là có chút danh tiếng khí, làm thuộc người nổi bật, nhưng là lại như vậy bị Phùng Thiên Long một kích cho đào thải ra khỏi cục, đủ để nói rõ ra Phùng Thiên Long kinh khủng.

"Không hổ là huynh đệ liên thủ có thể đem Ngô Diệu Phong cho đánh bại nhân vật, uy lực quả nhiên phi phạm lý dễ Phong, nhanh đến trong bát đến!"
Diệp Nhiên đáy lòng người không được gạt đầu, mặc dù nói hẳn tại ảo cảnh cùng Phùng thị huynh đệ chiến đấu qua, thế nhưng cuộc chiến đấu kia, song phương cũng không có sử xuất công phu thật, chỉ là tượng trưng tính đánh nhau một phen.

"Bất quá, cái này lời đài thi đấu cũng không thể cho phép hai huynh đệ các người đồng thời lên đài, cứ như vậy, uy lực tất nhiên muốn giảm xuống không ít."

Kết thúc chiến đấu sau này, Phùng Thiên Long thấy tại lời đài dưới quan sát đến Diệp Nhiên, hẳn giờ lên trường đao, sau đó đối về Diệp Nhiên khiêu khích cười.

Xem trên khán đài các học viên lúc trước còn đang là Phùng Thiên Long xuất thủ ác độc mà thấp giọng mắng, bây giờ thấy như thế một bộ tràng diện, cũng không nhịn được vỗ tay bảo hay!

"Tốt! Phùng Thiên Long làm chết hẳn! Đánh chết người này!"

"Hào hảo giáo huấn cái này chết biến thái một phen, khiến hẳn còn dám khi dễ phụ nữ đàng hoàng!"

"Đúng! Vội vàng đem người này trừng cho bóp vỡ, khiến hẳn cả đời không thể nhân sự!"

" "

Diệp Nhiên nghe xem trên khán đài học viên mà nói, nhin không được trọn mắt một cái, "Khi dễ phụ nữ đàng hoàng là ai? Rõ ràng là hẳn mới đúng được không?"

Vô tâm tình giải thích, Diệp Nhiên nhìn tàn sát ra bức người khí thế Phùng Thiên Long, không sợ hãi chút nào đối về hẳn cười cười.

Bộ dáng này rõ ràng cho thấy không sợ hãi, khiến người ta xem nhin không được sinh lòng nghi hoặc, người này có cái gì sức mạnh khiến hẳn dám như vậy đối mặt Phùng Thiên Long.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Diệp Nhiên cuối cùng là đợi được Ngô Diệu Phong cùng với Phùng thị huynh đệ ở giữa Phùng Thiên mới ra tay.

Bất quá làm hẳn có chút thất vọng chính xác, cùng bọn chúng chống lại tuyến thủ đều quá yếu, hoặc là nói bọn họ quá mạnh mẽ, dẫn đến bọn họ hoàn toàn chính là một kích miểu sát, dễ dàng đánh bại đối thủ, căn bản sẽ không có thể bộc lộ ra bọn họ chân chính thực lực.

Rốt cục, lần thứ hai bắt đầu rút thăm.

Diệp Nhiên lần nữa tiến lên rút thăm

"3!"

Thấy mấy cái chữ này, Diệp Nhiên nhin không được thờ dài một hơi, chẳng lẽ bản thân muốn một đường "3" đến cùng sao?

Leo lên số 3 lời đài, Diệp Nhiên lẳng lặng cùng đợi đối thủ mình đi lên.

Rất nhanh, một gã thân hình cao lớn nam tử đó là leo lên lời đài.

Tên nam tử này có bạo tạc tính cơ thể, cả người da thành màu đồng cổ, nhìn qua giống như là bao trùm 1 tầng không thể phá vỡ khôi giáp.

Tên nam tử kia diện mục dữ tợn, đi lên đường để chinh cái lời đài đều chấn động run lên, nghe được Diệp Nhiên không khỏi nhú.

"Người trúng còn là do ta đến bóp nát ah!" Tên nam tử kia đứng ở cự ly Diệp Nhiên không đủ hai bước vị trí dừng lại, sau đó hấn phát ra liên tiếp nhe răng cười, bộ mặt biểu tình dữ tợn khiến người ta xem buổi tối đều biết làm ác mộng.

"Thế nào đều đối với ta trúng có hứng thú a" Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, hấn tiếp tục vẫn duy trì trầm mặc, như loại này gia hòa, không cần cùng hấn nhiều khách khí cái gì, chỉ cần dụng quyền đầu hảo hảo giáo huấn một phen là tốt rồi.

Kịch liệt đau đớn sẽ làm hấn câm miệng!

Nghe được tên nam tử này kêu gào thanh, xem trên khán đài các học viên đều sôi trào, cái này đúng là bọn họ muốn gặp được

Hon nữa tên học viên này tu vi thâm hậu, vũ lực phi phàm, bóp vỡ Diệp Nhiên trứng quả thực chính là không nói chơi!

Ngồi đợi trò hay trình diễn!

"Tỷ thí bắt đầu!"

Triệu Bách Quân nhìn chuẩn bị sẵn sàng song phương, lập tức ra lệnh.

Sau đó hấn cũng là có nhiều hăng hái nhìn số 3 trên lời đài hai người, có thể hay không nghe được răng rắc giòn thanh âm đây? Bản thân có muốn hay không ngăn cản đây? Thật là làm cho người quần quýt a!

"Đát!"

Diệp Nhiên tại Triệu Bách Quân thoại âm rơi xuống trong nháy mắt đó là xuất phát, hấn trọng trọng trên mặt đất lấy đạp, phát ra một đạo nặng nề âm hưởng, sau đó cả người hướng phía tên kia nam tử khôi ngô xẹt qua đi.

"Chút tài mọn!" Tên kia nam tử khôi ngô trong mắt hiện lên một đạo hung quang, thân thể hấn thượng hiện ra từng đạo ánh sáng màu vàng, những ánh sáng này đều là từ tên nam tử kia cơ thể cùng cơ thể trong lúc đó khe hở ở giữa bính bắn ra.

"Địa cấp Linh kỹ: Thiên Cương kim thân!"

"Địa cấp!" Xem trên khán đài học viên đều là kinh hãi, bọn họ mặc dù biết người này vũ lực phi phàm, thế nhưng chưa từng nghe nói qua hấn có Địa cấp Linh kỹ a!

Thật là ẩn dấu đủ sâu!

Bất quá không có việc gì, như vậy vừa lúc có thể thu thập Diệp Nhiên một hồi!

Nhìn tên kia nam tử khôi ngô trên người nổi lên kim quang, khi nghe thấy tên nam tử kia tiếng gầm gừ, Diệp Nhiên con người nhất thời co lại, cái này dĩ nhiên là Địa cấp phòng ngự hình Linh kỹ!

Vốn có tay đã hóa thành chưởng Diệp Nhiên lập tức biến chiêu, hấn biến chưởng thành quyền, trong cơ thể lực lượng không ngừng khi hấn nắm tay trung tâm hội tụ.

"Lôi đình vạn quân!"

Thiên cấp Linh kỹ!

10 lần lực lượng bạo phát!

Diệp Nhiên nắm tay trực hướng tên kia nam tử khôi ngô nơi ngực vỗ tới.

Mà tên nam tử kia dĩ nhiên là hít sâu một hơi, thân thể cung lên, hoàn toàn không có tránh né ý tứ.

Hấn nhìn bay nhanh mà đến Diệp Nhiên, trên mặt hiện ra lướt một cái đùa cợt tươi cười, sau đó hấn nói chuyện, thanh âm trước sau như một mang theo một loại cuồng vọng, "Khiến ta dạy cho người cái gì gọi là phòng ngự mạnh nhất "

Tên kia nam tử khôi ngô lời còn chưa nói hết, Diệp Nhiên nắm tay đã là rơi vào bộ ngực hần thượng.

Trong nháy mắt sắc mặt hần liền biến, trong cổ họng mà nói thề ở không có thể phun ra.

"Ngươi "

"Ngươi nói cái gì?" Diệp Nhiên cau mày, chăm chú hỏi, "Ngươi mới vừa nói cái gì?"

Tên nam tử kia không trả lời, bởi vì một cỗ thật lớn bốc đồng kéo tới, hần trong nháy mắt bay rót ra ngoài, trên lôi đài quát lên một đạo kinh phong.

Sau đó chỉ nghe được một tiếng vang thật lớn, tiếp theo trên lôi đài bảo hộ trận pháp đó là chủ động mở ra, đem tên kia nam tử khôi ngô ngăn lại, không để cho hần bay ra ngoài.

"Hần vừa mới đến cùng nói cái gì?"

" "

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140: Rốt cục nhìn thấy ngươi

Ta Thiên!

Khiếp sợ không ngừng quan sát đài học viên, ngay cả Triệu Bách Quân cũng là kinh ngạc đến ngây người.

Địa cấp Linh kỹ dĩ nhiên... Lại bị như thế bình thân không có gì lạ một quyền cho đánh vỡ?

Người này chính xác ăn cái gì lớn lên?

Triệu Bách Quân từ khiếp sợ từ thanh tỉnh đi ra, hần háng giọng, sau đó cao giọng tuyên bố, "Diệp Nhiên thắng!"

"Diệp Nhiên tiến nhập vòng kế tiếp tỷ thí!"

Triệu Bách Quân tuyên cáo thanh khiến những học viên khác khôi phục thanh tỉnh, bọn họ nhìn Diệp Nhiên, vẻ mặt phức tạp, vốn tưởng rằng Diệp Nhiên người này chỉ là cái trái hồng mềm, hiện tại số một, đã vậy còn quá cường đại!

Một loại động lại không khí đầy rẫy tại đông đảo học viên ở giữa, bọn họ không nói gì nữa.

Chính xác, bọn họ khiếp đảm, ai sẽ phạm ngốc đi trêu chọc như vậy 1 cái kinh khủng tồn tại.

Nhìn yên lặng mọi người, Diệp Nhiên cũng không cảm thấy kỳ quái, những thứ kia nói sạo vọng ngữ khi hần lực lượng trước mặt đều biết tự sụp đổ.

"Đáng chết đồ vật!"

Mọi việc luôn luôn ngoại lệ.

Ngay chúng học viên bảo trì im miệng không nói thời điểm, một đạo không hài hòa thanh âm truyền tới.

Chúng các học viên hiếu kỳ liếc mắt nhìn thanh âm khởi nguồn chỗ, sau đó lập tức đem tầm mắt cho dời.

Nhâm Viễn ái phi đừng vội chạy.

Nhâm Viễn nhìn từ trên lôi đài đi xuống Diệp Nhiên, hai mắt ở giữa không che giấu được kia cuộn trào mãnh liệt giết sạch, hần nhìn vậy cũng mà không tưởng người học viên kia, thờ phào một hơi.

"Diệp Nhiên đây nên chết gia hỏa đã vậy còn quá cường!" Nhâm Viễn đáy lòng rất không chính xác tư vị, hần lại nghĩ tới Diệp Nhiên kia cỗ quái lực

lượng, tại ảo cảnh ở giữa, một quyền đem bản thân cho đánh thành trọng thương lực lượng.

Bây giờ muốn lên cổ lực lượng kia, Nhâm Viễn đều lòng còn sợ hãi.

"Bản thân..."

"Đã biết là sợ sao?"

Một loại sai lầm nghĩ cách tại Nhâm Viễn đầu óc ở giữa sinh ra, chợt hần xuy cười một tiếng, ở sâu trong nội tâm vội vã phủ nhận, "Bản thân thể nhưng Khoách mạch cảnh 5 tầng tu sĩ, mà Diệp Nhiên mới bắt quả chính là Khoách mạch cảnh 3 tầng, bản thân có ưu thế tuyệt đối, gặp gỡ Diệp Nhiên mà nói, bản thân tất nhiên chính xác toàn thắng!"

"..." Suy tư chỉ chốc lát, Nhâm Viễn trên ót chảy hạ một đạo mồ hôi lạnh, "Có thể hay không trước hết để cho Diệp Nhiên chống lại càng cường đại hơn đối thủ, trực tiếp đưa hần cho đào thải?"

"Vì sao nhất định phải tự mình ra tay giáo huấn Diệp Nhiên đây?"

"Dù sao cũng bản thân mục đích không phải là khiến Diệp Nhiên đào thải sao?"

Nhâm Viễn nội tâm khổ sở nghĩ đến, lúc nào bản thân mục đích từ thu thập Diệp Nhiên, biến thành mượn tay người khác giáo huấn Diệp Nhiên?

Thảm thương!

...

...

"Tại sao muốn dùng dịch dung đan?"

Bạch Khiêm tâm nhìn Bạch Thái, trầm nghĩ không thể lý giải hỏi, bất quá là đi ra ngoài bên trong học viện đi một chút, có cần phải như thế tốn nhiều công sức sao?

"Che giấu tai mắt người." Bạch Thái đối về gương đồng, nhìn mình cái này Trương đáng đáp tâm thường mặt, thoả mãn vỗ vỗ tay, "Đại công cáo thành!"

"Che giấu tai mắt người?" Bạch Khiêm tâm nhìn Bạch Thái hồ nghi nói, "Trước đây cũng không phải là không có đi bên trong học viện đi lại qua, ta có thể chưa từng đều gặp người hội sử dụng dịch dung đan loại vật này, người không phải là từ trước đến nay đều ngại phiền phức sao?"

"Lại nói, che ai hiểu biết a?" Bạch Khiêm tâm tức giận nói, "Muốn che mà nói cũng có thể là ta!"

"Ai nha, gia gia người có đúng hay không lớn tuổi, trở nên dài dòng như vậy?" Bạch Thái đưa cho Bạch Khiêm tâm một quả dịch dung đan, "Nha, cho người."

"Ta dài dòng?" Bạch Khiêm tâm đem đan dược cho ăn vào, sau đó trọng trọng hừ một tiếng, "Không nghĩ tới ta cũng có bị người ghét bỏ một ngày, ai..."

"Nào có ~" Bạch Thái lời kéo Bạch Khiêm tâm y tay áo tung ra đến kiều nói, "Gia gia tốt nhất, tính là khắp thiên hạ người ghét bỏ người, ta cũng sẽ không ghét bỏ người."

Nói, Bạch Thái lời kéo Bạch Khiêm tâm lên núi lễ Phật hạ đi.

"Vì sao khắp thiên hạ mọi người muốn ghét bỏ ta?"

"Bởi vì... Xấu..."

"..." Bạch Khiêm tâm râu mép trực tiếp là tức giận đến nhếch lên đến!

Sau đó hần phát hiện không thích hợp, "Người... Người hướng bên kia đi? Không phải là nên đi bên này sao?"

"Đi bên này bá thù hộ cuồng thiếp." Bạch Thái lời kéo Bạch Khiêm tâm hướng đang ở cử hành học viện tỷ thí lôi đài trung tâm phương hướng đi đến.

"Bên này có cái gì tốt xem?" Bạch Khiêm tâm vô cùng kinh ngạc thiêu thiêu mi đầu, sau đó hần theo Bạch Thái cước bộ thấy tiếng người ồn ào lôi đài trung tâm

"Mấy ngày nay giống như học viện đang tiến hành học viện tỷ thí." Bạch Khiêm tâm nhớ tới hôm nay là ngày mấy.

Mặc dù nói đây là học viện một đại thịnh sự, thế nhưng hần đối với lần này cũng không thể nào cảm thấy hứng thú, nhất là loại này náo nhiệt hoàn cảnh, nhìn hần không khỏi trực nhủ.

"Chúng ta muốn đi xem bọn hần tỷ thí?"

Bạch Khiêm tâm chỉ vào kia rậm rạp đoàn người, nhin không được nói.

"Đúng vậy." Bạch Thái gật đầu, nàng đã sớm biết học viện đang tiến hành tỷ thí, mà nàng tới nơi này mục đích còn lại là...

"Người không phải là cho tới nay đều không thích vui mừng loại này xao động hoàn cảnh sao? Trước đây có học viện tỷ thí người cũng không tới xem, thế nào bây giờ cảm thấy hứng thú?" Bạch Khiêm tâm trên mặt lộ ra vẻ khổ sở.

Đi vắng hẳn bị Nguyệt Hoa Viện trưởng mời dự họp học viện này tỷ thí, đều có đến chuyên môn ngồi vào, mà bây giờ muốn cho hắn cái này một bả lão đầu khớp xương từ nơi này người ta tấp nập ở giữa đi xuyên qua, thật đúng là có áp lực đây.

"Nhanh lên một chút đuổi kịp." Bạch Thái không trả lời, nàng tại trong đám người tìm kiếm, sau đó tựa hồ là phát hiện cái gì, lập tức hướng cái hướng kia chạy tới.

Bạch Khiêm tâm nhìn đã hành động Bạch Thái, cắn răng một cái, cũng là cùng đi qua.

Từ trong đám người bài trừ đến, Bạch Khiêm tâm trường thở ra một hơi dài, ngăn ngừa này một đoạn lộ trình thiếu chút nữa không muốn hắn mạng già.

Đi theo Bạch Thái đang quan sát trên đài ngồi xuống, Bạch Khiêm tâm nhìn đang ở trên lô đài quyết đấu đến học viện, nhin không được nhú mày, "Loại này tỷ thí có cái gì tốt xem?"

Bạch Khiêm tâm dĩ vãng quan sát quyết đấu đều là bên trong học viện bài danh trước 10 trong lúc đó, mà bây giờ hắn dĩ nhiên đã chạy tới xem một đám Khoách mạch cảnh tu sĩ trong lúc đó chiến đấu.

Ngược lại không phải là nói hắn khinh thường... này Khoách mạch cảnh các học viên, chỉ là hắn thật sự là không nhìn ra những học viên này ở giữa có cái gì đáng giá tán thưởng địa phương.

Đương nhiên, nhất chủ yếu vẫn là Bạch Thái, nàng dĩ nhiên đúng tu sĩ trong lúc đó quyết đấu cảm thấy hứng thú?

"Hừ..." Bạch Thái làm không nên quấy rầy động tác, sau đó nàng tầm mắt tại trong đám người dao động đến, rất nhanh nàng liền thấy một đạo thân ảnh quen thuộc.

"Chúng ta rốt cục lại gặp mặt..."

...

...

Đi lên lô đài, Diệp Nhiên đột nhiên sinh lòng cảnh giác, bởi vì hắn đột nhiên có một loại bị dòm ngó cảm giác, hơn nữa loại cảm giác này mạnh phi thường liệt, thấy hắn đáy lòng trực sợ hãi.

Diệp Nhiên quay đầu lại nhìn xem trên khán đài một gã tướng mạo tầm thường nữ tử.

Nàng kia ăn mặc một thân Nguyệt Hoa học viện viện phục, đoan đoan chính chính ngồi, thấy Diệp Nhiên quay đầu lại xem nàng thời điểm, nàng lại vẫn đối về Diệp Nhiên mỉm cười.

"Tình huống gì?" Diệp Nhiên lập tức quay đầu, hắn trên ót chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh, bởi vì cô gái kia đáng tuổi cười xán lạn có chút quá phận.

"Chẳng lẽ ta Diệp Nhiên cũng có người theo đuổi?"

Diệp Nhiên nhin không được sờ sờ bản thân thanh tú mặt, "Cảm giác cũng không tệ lắm hình dạng!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Thêu dệt chuyện

"Chẳng lẽ ta Diệp Nhiên cũng có người theo đuổi?"

Giang Thiên mang trên mặt không hiểu đáng tươi cười nhìn về mặt chăm chú Diệp Nhiên, hần bộ dáng này nói không nên lời nghiêm túc, giống như là tại hội nhất kiện liên quan đến sinh tử đại sự.

Nhìn Diệp Nhiên biểu tình, Giang Thiên rốt cục không nhịn được, thổi phồng một tiếng đó là cười ha hả, trong miệng hàm chứa rượu toàn bộ vãi ở trên bàn.

Nhìn trên bàn kia trong suốt rượu, Diệp Nhiên thân thể hướng sau chuyển chuyển, hoàn hảo không có mang thức ăn lên, bằng không mà nói bản thân khó tránh khỏi muốn ăn hần nước bọt.

"Xin lỗi, xin lỗi..."

Giang Thiên vội vàng dùng bát tay vào làm khăn lau miệng, sau đó đem trên mặt bàn rượu toàn bộ thanh lý sạch sẽ.

"Trong lúc nhất thời không nhịn được."

Lẳng lặng nhìn Giang Thiên xử lý xong toàn bộ sự vụ, Diệp Nhiên trọng trọng hừ một tiếng, tức giận nói, "Nơi nào buồn cười?"

"Nơi nào đều tốt cười a." Giang Thiên không ngừng bận rộn gạt đầu, "Bởi vì ... này từ đầu tới đuôi chính là một chuyện tiểu lâm a."

"Là ai cho ngươi dừng khí cho ngươi nghĩ lắm có người truy cầu ngươi?"

Giang Thiên rút ra một đôi dưa hung hăng gõ vào trên bàn, chiếc dưa cùng mặt bàn phát ra "Đát đát đát" âm hưởng, hần vô cùng đau đớn nói, "Giống ta đẹp trai như vậy nam tử cũng không có người theo đuổi."

"Ngươi lời này là có ý gì?" Diệp Nhiên nhìn cặp kia chịu đủ đòn vật chiếc dưa, sau đó hỏi.

"Như ngươi cái này sừ nhân vậy thì càng đừng nghĩ!"

Giang Thiên nâng tay lên, thân thể bỗng nhiên đứng lên, vừa định hung hăng vỗ bàn một cái, xinh đẹp thị nữ đây là vừa lúc bùng thức ăn qua đây, Giang Thiên lập tức thu tay lại.

"Công tử thỉnh chậm dùng xử lý Vương tiến công chiếm đóng."

Đem đồ ăn buông, tên kia tướng mạo ngọt thị nữ đối về Diệp Nhiên nhọt nhọt cười, sau đó bước liên tục nhẹ nhàng, thân thể ưu mỹ rời đi.

Toàn bộ quá trình, tên kia thị nữ xem chưa từng xem Giang Thiên liếc mắt.

Vẫn duy trì dương tay động tác Giang Thiên về mặt phần nộ nhìn dần dần rời đi thị nữ, "Nàng đây là ý gì?"

"Vì sao hoàn toàn bỏ qua ta?"

"Đây là vì sao?"

"Bởi vì... Xấu..." Diệp Nhiên tự mình ăn đồ ăn, tỷ thí nửa ngày, hần cũng có chút đói bụng.

Răng rắc.

Giang Thiên phảng phất nghe cái gì tiếng vỡ vụn âm.

...

...

Sau khi com nước no nê, Giang Thiên không có hình tượng chút nào dựa ở bên cửa sổ, hần nhìn ven đường lui tới học viên, sau đó nói, "Xế chiều hôm nay là có thể quyết ra 16 cường, ngươi nếu không phải xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, không gặp phải cái gì cường lực đối thủ mà nói, bảo chứng tiến nhập 16 cường."

Diệp Nhiên gạt đầu, sáng hôm nay tỷ thí tiến hành hùng lực khí thế, hần gặp đối thủ trừ cái kia có Địa cấp luyện thể Linh kỹ học viên tương đối mạnh lực một điểm, cái khác căn bản sẽ không đứng Diệp Nhiên tạo thành nhiều đại uy hiếp.

Một quyền.

Buổi sáng chiến đấu, Diệp Nhiên toàn bộ đều là lấy một quyền đem cho đánh bại.

Xuống ngọ lôi đài thi đấu sẽ phải kịch liệt hơn chút, dù sao những thứ kia thực lực nhỏ yếu học viên toàn bộ đều bị đào thải.

Mà Diệp Nhiên cũng vô cùng có khả năng gặp phải những thứ kia cái cường lực đối thủ, Như Ngô Diệu Phong, Như Phùng thị huynh đệ, Như Nhâm Viễn, thậm chí khả năng gặp phải...

Đường Tuyền.

Đương nhiên gặp gỡ mặt trên những học viên này hoàn hảo, chỉ sợ hấn gặp phải chính xác Đường Tuyền.

Diệp Nhiên lý tưởng trạng thái chính xác, hấn cùng với Đường Tuyền hai người cuối cùng là tiến nhập sau cùng trận chung kết, bằng không hấn quán quân, bằng không Đường Tuyền quán quân.

Bất quá nghĩ cách rất tốt đẹp, thế nhưng đây hết thấy còn là muốn dựa vào vận may.

Dù sao rút thăm cái này chính xác không phải có thể bởi vì.

"Đi thôi." Thời gian cũng là không còn sớm, Diệp Nhiên đứng dậy, mở ra một phen vòng eo sau, đang muốn ly khai.

Mà xa xa vừa lúc đi tới hai người.

Hoặc là nói người quen.

Phùng thị huynh đệ, Phùng Thiên Tân, Phùng Thiên Long.

Phùng thị huynh đệ ngẩng đầu vẫn ngắm nhìn chung quanh liếc mắt, vừa lúc thấy đứng lên đến Diệp Nhiên.

"Không nghĩ tới ở chỗ này gặp phải."

Hai huynh đệ người liếc nhau, sau đó đồng thời hiểu lòng không hết cười cười.

"Có việc?" Giang Thiên thiêu thiêu mi đầu nhìn đi tới Phùng thị huynh đệ, hấn vẫn là cái này phó lười biếng dáng dấp, mặc dù nói người tới mặc kệ từ cái phương diện kia đến xem đều so với hấn mạnh hơn, thế nhưng Giang Thiên nhưng không có bất kỳ một tia sợ hãi.

Bộ dáng này thậm chí có thể nói tới là, coi thường mạch chủ chìm nổi!

Xưa nay cao ngạo Phùng thị huynh đệ còn là hăng hái nhìn Giang Thiên, dám như thế cuồng vọng người thông thường không phải là nắm chắc khí, chính là ngu ngốc.

Hiển nhiên, Giang Thiên chính xác thuộc về người sau.

"Không có việc gì, các ngươi có thể lên!"

Phùng Thiên Tân vung tay lên, đối về Diệp Nhiên cùng Giang Thiên không chút khách khí nói, "Ta muốn đến nơi đây đi ăn!"

Phùng Thiên Tân tiếng la hấp dẫn bên trong lầu những khách nhân khác lực chú ý, bọn họ trong nháy mắt đến hứng thú, đều là một bộ xem kịch vui dáng dấp.

Những khách nhân này đều là cấp thứ tám thang học viên, lúc này buổi sáng tỷ thí vừa kết thúc, bọn họ cũng tự nhiên là qua đây nơi đây đi ăn.

Không nghĩ tới đi ăn dĩ nhiên gặp gỡ như thế một việc trò khôi hài, dâm - Ma Diệp Nhiên chống lại Phùng thị huynh đệ, thật là có thú một màn.

"Người đây là ý gì?" Giang Thiên ngồi thẳng người, hấn chợt vỗ mặt bàn, sau đó tức giận nói, "Tứ lâu này chẳng lẽ là ngươi nhà mò, nói khiến người nào đi để người nào đi?"

"Ta cũng không cho ngươi đi." Phùng Thiên Tân đem trường kiếm chợt vỗ vào trên bàn, hấn híp mắt nói, "Ta đây là cho ngươi lên."

"Ăn no liền rút nhanh lên ah, chờ trì hoãn huynh đệ chúng ta 2 cái đi ăn!"

Diệp Nhiên xem liếc chung quanh, phát hiện xung quanh còn có thật nhiều chỗ trống, nhưng Phùng thị huynh đệ lại hết lần này tới lần khác muốn tới bọn họ cái bàn này, đây không phải là cố ý tìm việc sao?

"Hừ!"

Giang Thiên tự nhiên cũng là mình bạch điểm này, hấn hừ lạnh một tiếng, "Xin lỗi, ta còn không hết."

"Còn không có ăn xong?" Phùng Thiên Tân chân đá một cái bàn, hấn chỉ vào kia đồng hồ hỗn độn mặt bàn nói, "Ngươi cho ta mất mùi sao?"

"Ta làm sao biết ngươi mất không mất mùi?" Giang Thiên không sợ hãi chút nào nhún nhún vai, sau đó hấn đối về đang ở một bên sợ hãi không nói tiểu nhị nói, "Trở lại một cái đĩa ăn sáng, đại gia ta hôm nay phải từ từ ăn!"

"Người đây là cố ý theo ta không qua được?" Phùng Thiên Tân nheo cặp mắt lại nhìn Giang Thiên, sau đó phát ra một trận cười nhạt.

"Ta xem là người cố ý qua chúng ta không qua được mới đúng." Diệp Nhiên tiến lên một bước, hai người này đều là hướng về phía hắn mà đến, hắn tự nhiên phải đứng cảm đối mặt.

"Thế nào? Người nghĩ theo dết chuyện?" Diệp Nhiên tầm mắt tại Phùng Thiên Tân cùng Phùng Thiên Long hai người trong lúc đó dao động đến.

Xung quanh quần chúng nghe Diệp Nhiên cái này tràn đầy khiêu khích ý tứ hàm xúc ngôn ngữ, đều là nhìn không được một trận kinh ngạc.

Diệp Nhiên người này đến tốt cùng là ăn cái gì lớn lên?

Lá gan như thế bàn tử?

Mặc dù nói buổi sáng tỷ thí, hắn triển hiện ra thực lực khiến người ta thất kinh, thế nhưng Phùng thị huynh đệ dù sao cũng là uy tín lâu năm học viên, tại trong học viện mang cũng có một đoạn thời gian, bọn họ làm bộc phát ra lực lượng mọi người đều là rõ như ban ngày.

Diệp Nhiên như thế nào đi nữa lợi hại, chống lại hai người bọn họ một người trong đó, cũng là nhất định a.

Bất quá, có thể hung hăng áp chế một áp chế Diệp Nhiên khí thế ngược lại cũng chính xác tốt, ai bảo hắn tự cái như thế cuồng vọng, muốn chết còn có thể quái ai?

Phùng thị huynh đệ cùng Diệp Nhiên ai thắng ai thua?

Tất cả mọi người vẫn là càng có khuynh hướng người trước.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Quyết đấu Phùng Thiên Tân

Trận này không đến nơi đến chốn xung đột, cuối cùng là lấy Phùng thị huynh đệ thoái nhượng mà kết thúc.

Dù sao bọn họ như thế nào đi nữa cuồng vọng cũng không có thể đủ không nhìn thẳng học viện điều lệ chế độ, huống chi bọn họ bản thân chính là cố tình gây sự nhất phurong, nếu là thật làm lớn chuyện mà nói, bọn họ xác định vững chắc phải bị thua thiệt.

Thứ nhì chính là bọn họ bản thân tới nơi này ý đồ cũng chỉ là là kích thích một chút Diệp Nhiên, trước chiếm chiếm miệng tiện nghi, chờ lời đài thi đấu có cơ hội cùng Diệp Nhiên chống lại mà nói, vậy dĩ nhiên là muốn đem hắn cho hảo hảo thao luyện một phen.

Vốn có muốn rời đi Diệp Nhiên cùng Giang Thiên lần nữa ngồi xuống, mà tại bọn họ cách đó không xa bên cạnh ngồi đúng lúc là Phùng thị huynh đệ.

Cảm thụ được bọn họ đầu đến không thêm ánh mắt, Giang Thiên nhìn không được xuy cười một tiếng, "Hai nhà này hòa thật đúng là cuồng vọng, thật cho là mình thiên hạ vô địch? Đến lúc đó có bọn họ dễ chịu."

"Diệp Nhiên, thắng nếu là người gặp thấy bọn họ, nhất định phải hảo hảo thu thập bọn họ một phen." Xóc lên một quả củ lạc, Giang Thiên mơ hồ không rõ nói.

Hồi tưởng lại trước khi Giang Thiên đối với mình chiến đấu trình độ không tín nhiệm, Diệp Nhiên tức giận tròn mắt một cái, "Bọn họ thế nhưng Khoách mạch cảnh 5 tầng tu sĩ, người còn gọi ta thu thập bọn họ? Ta không bị bọn họ thu thập là tốt rồi."

"Ta tin tưởng người có năng lực này." Giang Thiên chăm chú gật đầu, thành kính nói, "Nhất định phải hung hăng dạy hắn môn làm như thế nào người!"

"Người chừng nào thì đối với ta có lòng tin như vậy?"

"Ta vẫn luôn đối với người rất có lòng tin a." Giang Thiên nói, "Từ ta đầu tiên mắt thấy người thời điểm, ta đã cảm thấy thân người tay bắt phàm, Nhiên sau khi đã phát sinh chiến đấu, một lần lại một lần chứng minh ta dự cảm chính xác chính xác."

"Đầu tiên mắt" Diệp Nhiên khoe miệng hơi co quắp, cũng không biết là ai lúc trước thấy bản thân bộc phát ra lực lượng về mặt kinh ngạc, biểu tình kia thì càng thấy mà một dạng tựa như.

Buổi chiều khảo hạch vẫn là tại học viện lời đài trung tâm tiến hành.

Vẫn là Triệu Bách Quân đảm nhiệm lần này khảo hạch giám thị người.

"Vân Thiên a, tìm ta có chuyện gì không?" Triệu Bách Quân rút đi một thân kiều ngạo Triệu Vân Thiên, có chút nói không nên lời cảm khái.

Dĩ vãng Triệu Vân Thiên giống như là một bả tùy thời tùy chỗ tản ra hàn ý bảo kiếm, phong Hàn bức người, Triệu Bách Quân vẫn là lo lắng hấn vô cùng kiều ngạo, khó tránh khỏi xuất hiện một ít gì đường rẽ Trùng tộc ẩn nấp nhớ.

Mà bây giờ rốt cục coi như là trở nên nội liễm, điều này làm cho Triệu Bách Quân cảm thấy rất chính xác vui mừng.

"Là như thế này, ta tìm ngươi muốn cho ngươi giúp ta làm một chuyện." Triệu Vân Thiên tuy nói là trở nên so trước đây nội liễm rất nhiều, thế nhưng tại thúc thúc hấn trước mặt, vẫn là cái này phó có chút lãnh đạm hình dạng.

"Chuyện gì?" Triệu Bách Quân thiếu thiếu mi đầu, đối với Triệu Vân Thiên không cách nào tham gia lần này tỷ thí hấn cũng là biểu hiện kỳ đau lòng, nhưng hấn chỉ là cái nhỏ nhỏ quan giám khảo cũng không thể phá hư tỷ thí quy tắc, khiến Triệu Vân Thiên lần thứ hai dự thi.

Triệu Vân Thiên đề thấp đến thanh âm tại Triệu Bách Quân bên cạnh nói ra bản thân mục đích.

"Có thể sao?"

Đối mặt Triệu Vân Thiên có chút xông người nghi hoặc, Triệu Bách Quân gật đầu, "Việc nhỏ 1 cộc!"

"Rút thăm loại này vấn đề nhỏ ta tự nhiên là có thể không chế."

"Vậy nhờ ngươi."

"Không thành vấn đề."

Nhìn phía xa rời đi Triệu Vân Thiên, Triệu Bách Quân nhin không được thờ dài một hơi.

Đội Triệu Vân Thiên triệt để biến mất, thanh âm khác trở nên có chút ác độc, "Diệp Nhiên người này cũng dám cùng Vân Thiên đối nghịch, quả thực chính là muốn chết!"

Ở trên ngo rút thăm tỷ thí ở giữa, 100 danh học viên trải qua một phen kịch liệt quyết đấu sau khi chỉ còn lại có 32 người.

Mà xế chiều hôm nay còn lại là muốn từ nơi này 32 người ở giữa quyết ra 16 cường!

16 cường thi đem tiến nhập ngày mai sau cùng tranh đoạt!

Tới gần tỷ thí thời gian, Diệp Nhiên đi tới tỷ thí trung tâm, đi theo những học viên khác tiến hành rút thăm.

"Bắt đầu rút thăm!"

Triệu Bách Quân nhìn sắp hàng chỉnh tề đến 32 danh học viên, khi hấn thấy trong đám người Diệp Nhiên lúc, khoe miệng nhin không được hiện ra lướt một cái tàn nhẫn đáng tười cười, hấn chỉ huy học viên tiến hành rút thăm.

Học viên lần lượt đi tới tiến hành rút thăm, rất nhanh đó là đến phiên Diệp Nhiên.

"Số 3 lời dài."

"Lại là số 3!" Diệp Nhiên bĩu môi, bản thân thật đúng là cùng "3" hữu duyên a.

Bốc thăm xong Diệp Nhiên lẳng lặng đợi chờ ở một bên, hấn trái lại muốn nhìn một chút bản thân đến tột cùng là cùng ai tiến hành quyết đấu.

Ngô Diệu Phong, "Số 5 lời dài."

Nhâm Viễn, "Số bảy lời dài."

Đường Tuyên, "Số 9 lời dài."

" "

Vạn hạnh chính xác, Diệp Nhiên cũng không có cùng Đường Tuyên quất vào đồng nhất cái trên lời dài, cái này thật muốn chính xác rút trúng Đường Tuyên, hấn cũng chỉ có thể cam chịu tự mình xui xẻo.

"Phùng Thiên Long, lời dài số một."

"Phùng Thiên Tân, số 3 lời dài!"

Nghe được số 3 lời đài xuất hiện, Diệp Nhiên lập tức đem tầm mắt dời qua đi, hắn vừa lúc thấy vẻ mặt nụ cười dư tợn Phùng Thiên Tân sống lại thù tích thực cốt người yêu.

Diệp Nhiên quyết đấu Phùng Thiên Tân!

"Vận khí ta thật tốt!" Phùng Thiên Tân đi thẳng tới Diệp Nhiên trước người, hắn trên cao nhìn xuống nhìn Diệp Nhiên, khoe miệng hơi cong lên, tựa hồ là tại thương hại người sau.

Diệp Nhiên đón Phùng Thiên Tân ánh mắt, không sợ hãi chút nào, hắn một chữ một cái chăm chú nói, "Phải không? Ta có thể cho rằng ngươi vận may thật là kém tới cực điểm."

"Phùng Thiên Tân, dừng lại 32 cường!"

Dừng lại 32 cường!

Xung quanh học viên toàn bộ đều là ăn cả kinh, đây ý là muốn đem Phùng Thiên Tân cho đào thải!

Diệp Nhiên tiểu tử này như thế cuồng vọng?

Ai cho hắn dừng khí!

"Có ý tứ!" Phùng Thiên Tân cười nhạt hai tiếng, sau đó hắn cặp kia âm lãnh hai mắt dường như độc xà thông thường nhìn Diệp Nhiên, "Ta trái lại muốn nhìn ngươi kế tiếp còn có dừng khí hay không cuồng vọng!"

Rút thăm hoàn tất.

Lần này rút thăm những thứ kia cường lực đối thủ cũng không có đụng vào nhau, cũng không có phát sinh Ngô Diệu Phong cùng Đường Tuyên quyết đấu tiết mục.

Duy nhất khiến đông đảo học viên đáng giá quan tâm đó là Diệp Nhiên cùng Phùng Thiên Tân quyết đấu.

Mọi người đứng Diệp Nhiên ấn tượng đã từ dâm - Ma Biến là thực lực mạnh mẽ học viên, thế nhưng Diệp Nhiên mạnh như thế nào ngang đây?

Ai cũng không thể nào biết được.

Mà Phùng Thiên Tân còn lại là Khoách mạch cảnh 5 tầng học viên, từ lâu danh tiếng bên ngoài, một tay kiếm thuật có thể dùng xuất thần nhập hóa, cùng huynh trưởng liên thủ thành công đem Ngô Diệu Phong cho đánh bại.

Các học viên tin tưởng, Phùng Thiên Tân lần này xuất thủ, nhất định có thể đem Diệp Nhiên cho đánh tan.

Khoách mạch cảnh 3 tầng quyết đấu Khoách mạch cảnh 5 tầng.

Kết cục vừa nhìn thấy ngay.

Đương nhiên, trận này thắng bại đã phân quyết đấu vẫn có đến không ít xuất đầu, bọn họ trái lại muốn nhìn một chút Diệp Nhiên là như thế nào sắp chết gãy dựa.

Về phần, có thể không phát sinh kinh vi thiên nhân nghịch chuyển?

Đáp án có hay không định.

Gió mát từ từ thổi tới, đùa bỡn Phùng Thiên Tân tóc dài, hắn đứng ở trên lời đài, trong tay trường kiếm đã là ra khỏi vỏ.

Mặc dù nói đối mặt 1 cái Khoách mạch cảnh 3 tầng gia hỏa hoàn toàn không cần phải ... Nghiêm túc như vậy, thế nhưng Phùng Thiên Tân hướng về phía Diệp Nhiên cái này phó cuồng vọng tư thế, còn là cho đủ đối phương mặt mũi.

Sáng loáng thân kiếm đâm Diệp Nhiên nhìn không được nheo cặp mắt lại.

Đối với lần này cuộc tỷ thí này, hắn rất nghiêm túc, dù sao đối phương chính xác tu vi cao hơn tự mình ra 2 cái cảnh giới.

Thế nhưng hắn có bản thân lòng tin.

Huyết mạch chi lực cộng thêm ẩn mạch!

Đây là hắn chiến thắng then chốt.

"Bắt đầu!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 143 : Thắng bại đã phân!

"Đình ~ "

Theo Triệu Bách Quân ra lệnh một tiếng, Phùng Thiên Tân khẽ bung thân kiếm, phát ra một tiếng thanh thúy chiến minh.

Sau đó hắn cầm kiếm, chỉ vào Diệp Nhiên, nói không nên lời tiêu sái, hắn cười, "Cho ngươi cái cơ hội xuất thủ."

Lời này ý tứ là ngươi nếu không phải xuất thủ, kia liền không có cơ hội.

Diệp Nhiên mặt không đổi sắc, thân thể hắn thượng tứ sắc Lôi quang hiện lên, khí thế không ngừng tăng vọt, đột được 1 cái giới hạn điểm, hắn xuất thủ, cả người trong nháy mắt bay vút ra, giống như một chỉ rất mạnh liệt ung, mang theo một cỗ lạnh thấu xương sát ý lao thẳng tới Phùng Thiên Tân.

Xem trên khán đài học viên đều là nhin không được kinh hô, Diệp Nhiên cái này vẫn là lần đầu tiên rõ ràng như thế bộc lộ ra hắn huyết mạch lực lượng.

"Dĩ nhiên là Tam trọng huyết mạch, thảo nào có tư bản kiêu ngạo."

"Tam trọng huyết mạch cũng không tính, hơn nữa còn là loại này cuồng bạo loại hình huyết mạch, thật là làm cho nhân0đổ kị a!"

Nghe người chung quanh kinh hô, Bạch Thái nhin không được có chút đắc ý, hừ hừ, hiện tại các ngươi dám người kia biết Diệp Nhiên lợi hại không, gặp các ngươi còn dám hay không khinh miệt Diệp Nhiên.

Sáng hôm nay tỷ thí, Diệp Nhiên mỗi một lần đạt được thắng lợi, Bạch Thái đều biết nghe bên cạnh học viên thấp giọng nhục mạ Diệp Nhiên, điều này làm cho nàng cảm thấy rất sinh khí, Nhược không phải là bởi vì muốn che giấu tung tích mà nói, nàng đã sớm hảo hảo giáo dục đám người kia một hồi.

Mà bây giờ thấy các học viên là Diệp Nhiên kinh hô, Bạch Thái đáy lòng tự nhiên là vui rạo rức, cái này giống như là bản thân đạt được một vị tiền bối khích lệ.

"Diệp Nhiên" Bạch Khiêm tâm nhin khóe miệng nhin không được hiện ra đáng tươi cười Bạch Thái, hắn hồ nghi nhin trên lôi đài lóng lánh tứ sắc Lôi quang Diệp Nhiên, Bạch Thái chính xác tại sao biết hắn?

Hơn nữa nhin đăng lên quan hệ còn rất tốt hình dạng, bằng không lời thoại trong kịch đồ ăn sẽ không cười thành cái dạng này.

Bạch Khiêm tâm âm thầm tăng thêm đúng Diệp Nhiên quan sát, Bạch Thái dù sao còn thuộc tuổi nhỏ, vạn nhất bị chút lai lịch không rõ gia hỏa cho lừa dối mà nói

Hừ hừ, hắn nhất định phải những thứ kia không biết sống chết gia hỏa dễ chịu!

"Thật mạnh lực lượng!"

Nhin Diệp Nhiên kia gần trong gang tấc khuôn mặt, Phùng Thiên Tân trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, lần trước tại ảo cảnh trong tuy rằng đã giao thủ, thế nhưng song phương cũng không có dùng xuất toàn lực, mà bây giờ Diệp Nhiên làm bộc phát ra lực lượng vẫn là không nhin được hù dọa Phùng Thiên Tân vừa nhảy.

"Thiếu chút nữa liền gặp tiểu tử này đạo!"

Phùng Thiên Tân nhin kia mạo hiểm Tử Lôi đâm tại bản thân trên thân kiếm ngón tay, hắn hừ lạnh một tiếng, chọt cánh tay phát lực, "Cho ta lui!"

Một đạo lực lượng cường đại hiện lên, trong nháy mắt hướng Diệp Nhiên cuộn sạch đi.

Diệp Nhiên thân hình nhất thời chấn động, hắn thân thể bay rớt ra ngoài, đầu ngón chân trên mặt đất nhẹ một chút, ước chừng lui ra phía sau 5 bước, hắn mới dừng lại đến tình có không cam, danh môn luật sư tâm quá lạnh.

"Không sai." Phùng Thiên Tân nhin Diệp Nhiên, gật đầu, đây coi như là khoe.

"Nhưng là không hơn."

Phùng Thiên Tân nói chuyện những lời này, trong cơ thể lực lượng bắt đầu khởi động đến, hắn phải chủ động xuất thủ đem Diệp Nhiên cho đánh bại, bởi vì Diệp Nhiên lại gây cho hắn một loại nói không nên lời nguy hiểm.

Lâu thì sinh biến!

Phải tốc chiến tốc thắng!

Kết quả là, Phùng Thiên Tân động, hắn dường như hơi hốt như trên mặt đất nhảy động, thoáng qua giữa liền là xuất hiện ở Diệp Nhiên trước mặt.

Một kiếm!

"Thứ lặp!"

Diệp Nhiên con người hơi co lại, "Thật nhanh người, thật nhanh kiếm!"

Hắn xương sườn bên trái bị Phùng Thiên Tân đâm trúng, đỏ sẫm Tiên huyết theo thân kiếm một giọt một giọt chảy xuống.

Diệp Nhiên mau lui, cùng Phùng Thiên Tân giật lại cự ly.

Xem trên khán đài học viên thấy thế, lập tức bộc phát ra một tiếng nổ vang, bọn họ nhón nhíp vỗ tay bảo hay.

Đây là cái gì?

Đây là Diệp Nhiên thất bại điềm báo!

Khởi có không vỗ tay bảo hay chỉ lý?

Mà một bên Bạch Thái nhìn thấy kia đỏ sẫm Tiên huyết, trong lòng nhin không được run lên, nàng nắm thật chắc cái ghế tay vịn, nói không nên lời khản trương.

"Diệp Nhiên, nỗ lực lên a "

"Tiểu thương, cũng không lo ngại" Diệp Nhiên môi mấp máy, hắn nhìn lần thứ hai xông lại Phùng Thiên Tân, nhất thời lòng cảnh giác Thần, có lần đầu tiên sơ suất, hắn hết không cho phép bản thân phạm đồng dạng sai lầm hai lần.

Lại là một kiếm đâm tới!

Diệp Nhiên thân hình lay động.

"Lại bị tránh thoát."

Nhìn kẻ sát Diệp Nhiên thân thể trường kiếm, Phùng Thiên Tân khoe miệng lộ ra dáng tươi cười, "Ta trái lại muốn nhìn người có thể tránh thoát vài lần!"

Phùng Thiên Tân thu kiếm, một đạo lạnh thấu xương gió lạnh tại đây khối trên lời đài dâng lên, hắn tóc dài bay lượn, giống như Kiếm Tiên.

Diệp Nhiên nhìn khí thế không ngừng cất cao Phùng Thiên Tân, đáy lòng không khỏi hiện ra một cỗ cảm giác nguy cơ, ngay sau đó hắn lập tức điều động đến Lôi Đình huyết mạch lực lượng, 1 tầng hơi mỏng từ màng bao trùm ở Diệp Nhiên toàn thân.

"Địa cấp Linh kỹ!"

"Tật phong kiếm vũ!"

Sát ý hiện lên.

Phùng Thiên Tân động, hắn tốc độ so với lúc trước không biết nhanh bao nhiêu lần, sau đó hắn xuất thủ, kiếm quang liên tục.

Một hơi thở trong lúc đó ngay cả đâm ra 3 kiếm? 4 kiếm? Còn là 5 kiếm?

Diệp Nhiên không phân biệt được, hắn chỉ cảm thấy như có Vạn đem lợi kiếm đối với mình đã đâm đến.

Địch nhân xuất thủ, phe mình không thể chống đỡ được, kia nên như thế nào?

Tránh trở lại hoang dã!

Diệp Nhiên vận dụng cả người thể võ, tốc độ đề thăng tới cực điểm, may mà hắn thần thức cường độ trải qua Thiên Hồn huyết mạch tăng cường, đạt được 3 cấp.

Cho nên giờ này khắc này, đôi mắt nhiều như vậy đâm về phía hắc kiếm, hắc vẫn có thể thấy rõ.

Thấy rõ chính xác một con số chuyện, có thể hay không né tránh lại là một con số chuyện.

Mà tại trong mắt ngoại nhân, Diệp Nhiên giờ này khắc này hoàn toàn là bị vô số lợi kiếm cho bao phủ.

Tình huống thoát nhìn tràn ngập nguy cơ.

Kết quả là, bọn họ lần nữa vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Chỉ có Bạch Thái giờ này khắc này tim như bị đao cắt.

Ngô Diệu Phong Đường cùng với cái khác tham gia tỷ thí học viên từ lâu chính xác kết thúc chiến đấu, bọn họ đều không hề ngoại lệ tiến nhập vòng kế tiếp.

To như vậy tỷ thí trung tâm, chỉ có Diệp Nhiên còn chưa kết thúc chiến đấu.

Ngô Diệu Phong bọn họ có nhiều hăng hái nhìn thân hình lay động, không ngừng tránh né Diệp Nhiên.

Mà Đường chỉ là thoáng liếc mắt nhìn, đó là bỏ đi, hắc giải Diệp Nhiên.

"Sau cùng một kiếm!"

Phùng Thiên Tân nhìn đã vết thương chống chọi Diệp Nhiên, khoe miệng hiện ra lóe một cái băng lãnh đáng tươi cười, hắc cần đến mạnh nhất một kiếm đến giải Diệp Nhiên.

"Sau cùng một kiếm." Diệp Nhiên bàn tay hiện ra Lôi quang, kia Lôi quang không ngừng sinh trường, cuối cùng ngưng làm một chuỗi từ sắc trường kiếm.

Diệp Nhiên động, hắc hướng Phùng Thiên Tân tiến lên.

Nhìn xông lại Diệp Nhiên, Phùng Thiên Tân cười, cầm kiếm, sau đó lóe lên.

"Chém!"

Một đạo kiếm quang hiện lên,

Chính xác, chỉ có một đạo đơn giản kiếm quang, thế nhưng kia lại giống như một đạo bạch tuyến đem toàn bộ thế giới cho chặt đứt thành hai nửa,

Tất cả người xem hai mắt đều bị cái này ngăn gọn nhưng bắt phạm một kiếm cho xâm chiếm.

Một lúc lâu qua đây, trên lôi đài truyền đến Phùng Thiên Tân đậm mạc thanh, "Thắng bại đã phân."

Khán giả phục hồi tinh thần lại, bọn họ đem tầm mắt đặt ở vẫn không nhúc nhích Diệp Nhiên trên người.

Diệp Nhiên dựa vào Lôi Điện ngưng tụ thành kiếm đường như khối băng nổ tung như trong nháy mắt tiêu tán.

Sau đó bả vai hắc hiện ra một đạo sâu đậm vết thương, huyết lưu không ngừng.

Phùng Thiên Tân hắc thu kiếm, sau đó đình chỉ ở.

Bởi vì hắc thấy trên thân kiếm lại có một đạo chỗ hổng.

Sắc mặt hắc bởi vì ... này đạo chỗ hổng trở nên tái nhợt.

"Thắng bại đã phân."

Lời này không phải là hắc nói, bởi vì một đạo mãnh liệt cảm giác đau đớn kích thích đến hắc đại não, kích thích đến hắc trái tim, hắc khí huyết cuộn cuộn, kinh mạch có loại nghiền nát cảm giác.

"Lôi Điện "

Hắc ngất đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: : Trị liệu

Lặng ngắt như tờ.

Nhâm Viễn nhìn vai bị Tiên huyết nhuộm đỏ Diệp Nhiên, trong lòng không khỏi run lên, hắn nắm chặt hai tay phản bội nội tâm hắn sợ hãi.

"Khoách mạch cảnh 3 tầng quyết đấu Khoách mạch cảnh 5 tầng dĩ nhiên thắng."

Môn tự vấn lòng, nếu như để cho mình chống lại Phùng Thiên Tân mà nói, hắn thật đúng là muốn dùng sức toàn lực khả năng đem Phùng Thiên Tân đánh bại, đương nhiên mình cũng phải chịu so Diệp Nhiên quá nặng thương.

Mà như thế vừa so sánh với so với mà nói, bản thân chẳng phải là không bằng Diệp Nhiên?

"Huyết mạch chi lực" Nhâm Viễn nhìn Diệp Nhiên, thất thần tự lẩm bẫm, cái này huyết mạch chi lực không phải là mỗi người đều có thể có được, còn hắn thì thật đáng tiếc không có thể kích hoạt huyết mạch chi lực.

"Hết thầy đều chính xác vô căn cứ!"

"Chỉ có tu vi cường đại mới là căn bản!"

Nhâm Viễn ở bên trong Tâm không ngừng an ủi bản thân, sau đó hắn nhìn bên người đứng thẳng Triệu Vân Thiên, thấp giọng ác độc nói, "Vòng kế tiếp, an bài cho hắn cái đối thủ mạnh mẽ!"

"Ta không hi vọng gặp lại hắn!"

Triệu Vân Thiên nhìn Nhâm Viễn cặp kia nắm chặt tay, nội tâm hắn rõ gật đầu, "Chính xác, bảo chứng hoàn thành nhiệm vụ."

Thế nào ngay cả người cũng sợ sao?

Xem trên khán đài các học viên khôi phục thanh minh, bọn họ có chút không dám tin tưởng nhìn ngã xuống đất không tưởng Phùng Thiên Tân.

Ai thắng ai thua, giờ này khắc này vừa nhìn thấy ngay.

Bọn họ nhìn Diệp Nhiên kia gầy yếu thân ảnh, ai có thể tưởng tượng lúc trước còn bị áp chế gât gao hắn, dĩ nhiên đến cái kinh thiên nghịch chuyển?

Thành công đem Phùng Thiên Tân cho đánh bại!

Giờ này khắc này, Diệp Nhiên thành công của mọi người học viên ở sâu trong nội tâm lưu lại cái không thể xóa nhòa ấn tượng, không có người nào dám đối với hắn vô lễ, bọn họ nội tâm chỉ

Kính nể?

Kính?

Không có ai sẽ không tôn kính cường giả, thế giới này bản chính là cường giả vi tôn trở về tốt đẹp [hi vọng bá đến thần thoại]. 77nt. Com ngàn ngàn mạng tiểu thuyết

Cái gọi là đánh một trận thành danh, đại đề đã là như thế.

Diệp Nhiên không quan tâm danh, hắn chỉ quan tâm bản thân có hay không cú hảo tốt sống sót, minh thụ làm lưu lại tại nội tâm hắn sương mù thế nhưng cho tới bây giờ cũng không có tiêu tán qua.

Hắn thăm nghĩ bình thường sống sót.

Trở nên mạnh mẽ!

Sau đó khu trục minh thụ!

Đây là hắn làm khắc khổ tu luyện mục đích.

Không vì danh, không vì lợi.

Chỉ liên quan đến sinh tử.

Bởi vì chỉ ở ý sinh tử, không chú ý danh lợi, cho nên nội tâm hấn mới có thể không chỗ nào ràng buộc, cho nên hấn khả năng tại tu hành trên đường đi thuận lợi như vậy.

"Đăng đăng đăng!"

Phùng Thiên Long từ dưới lồi đài trực tiếp xông lên, Triệu Bách Quân đóng kín lồi đài phòng ngự, tùy ý Phùng Thiên Long đem hôn mê Phùng Thiên Tân cho mang đi.

Trước khi đi, Phùng Thiên Long nhìn Diệp Nhiên, lạnh giọng nói, "Nhược là đệ đệ ta có bất kỳ sơ thất nào mà nói, ta đem dùng hết mọi thủ đoạn báo lại phọc ngươi!"

Diệp Nhiên nghe vậy, hiếm thấy hồi đáp, "Nếu ta không ra tay mà nói, như vậy rồi ngã xuống đó là ta, hấn thượng lồi đài thời điểm ngươi bản nên rõ ràng quy tắc."

"Đương nhiên, ngươi nếu là có thủ đoạn gì mà nói, cứ việc phóng ngựa qua đây!"

"Tốt!" Đối mặt Diệp Nhiên khiêu khích ngôn ngữ, Phùng Thiên Long lạnh giọng hồi đáp, sau đó mang theo Phùng Thiên Tân đó là rời đi.

"Ta tuyên bố, Diệp Nhiên thắng!"

"Thành công tấn cấp vòng kế tiếp tỷ thí!" Triệu Bách Quân lúc này mới tuyên bố Diệp Nhiên thắng lợi.

Diệp Nhiên đề xuống bản thân thụ thương vị trí, đi xuống lồi đài.

Giang Thiên lúc này lập tức xông lại, dò hỏi, "Không có sao chứ?"

"Hoàn hảo." Diệp Nhiên gật đầu, Phùng Thiên Tân sau cùng một kiểm tra xem chính xác thường thường thể nhưng uy lực vẫn là vô cùng thật lớn, bả vai hấn chịu kịch liệt bị thương, nếu là lúc trước chiến đấu chính hấn hơi lớn ý một điểm, hấn toàn bộ cánh tay cũng có thể trực tiếp bị chém đứt.

"Nhanh đi trị liệu." Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên kia bị Tiên huyết thấm ướt cánh tay, nhất thời hù dọa giật mình, hấn lôi kéo Diệp Nhiên, đẩy ra vây xem mọi người, mang theo Diệp Nhiên đi vào trị liệu thương thể.

Mà xem trên khán đài Bạch Thái thấy thế, lập tức từ chỗ ngồi nhảy dựng lên, nàng vội vàng vàng rời đi.

"Ngươi đi đâu?" Bạch Khiêm Tâm nhất thời sững sốt, hấn lập tức đuổi theo Bạch Thái.

"Cứu người!" Bạch Thái cũng không quay đầu lại hồi đáp.

"Cứu ai" Bạch Khiêm Tâm lập tức đình chỉ ở ngôn ngữ, hấn minh bạch Bạch Thái đây là đi nơi nào, nhất định là muốn đi tìm thụ thương Diệp Nhiên.

Đáng chết! Cái này Diệp Nhiên đến tốt cùng là ai? Dĩ nhiên khiến Bạch Thái đề ý như vậy!

Bạch Thái xuyên qua đám người, rất nhanh chạy vội, nàng rốt cục tìm được Diệp Nhiên tung tích.

"Ngươi là ai? Tại sao muốn ngăn cản chúng ta?"

Giang Thiên nhìn trước mặt cái này tướng mạo thường thường tiểu cô nương, nhất thời có chút lo lắng, hiện tại Diệp Nhiên huyết lưu không ngừng, vẫn còn có người đến chặn đường, thật là bức ta bão nổi sao?

Giang Thiên vừa muốn nổi giận, Diệp Nhiên lại ngừng.

"Ngươi nhận thức?" Giang Thiên cau mày một cái, hiện tại việc cấp bách thể nào cũng là phải đem vết thương cho xử lý tốt mới đúng.

"Không biết." Diệp Nhiên lắc đầu, cái này nữ học viên không phải là lần trước nhìn chăm chăm vào hấn xem, bị hấn gọi đùa vì mình người theo đuổi cô nương sao?

Tại sao phải có một loại cảm giác quen thuộc biết?

"Không biết liền mau để cho mở!" Giang Thiên nhìn chặn đường Bạch Thái, nổi giận dùng dùng nói, "Đừng chậm trễ chúng ta chữa thương!"

Nghe được Giang Thiên cái này không chút khách khí ngôn ngữ, Bạch Thái cũng không có tức giận, dù sao Giang Thiên hôm nay như thế lo lắng đáng đáp hoàn toàn đều là bởi vì Diệp Nhiên.

"Ta chỗ này có thượng đẳng thuốc chữa thương!" Bạch Thái từ trữ vật phù trong lấy ra 1 cái bình nhỏ, sau đó vệt ra nắp bình đưa cho Giang Thiên, "Nhanh lên cho hần phu lên đi!"

"Ừ?" Giang Thiên ngửi được từ bình sứ nội truyền đến hương vị, không khỏi tinh thần đại chấn, tuy rằng không rõ đây là không có thể trị liệu Diệp Nhiên thương thế, thế nhưng chỉ bằng cái này mùi thuốc nồng nặc, hần vẫn có thể suy đoán ra cái này bình sứ bên trong đựng đến tuyệt đối là bảo bối.

"Người là ai, tại sao phải cho chúng ta thuốc chữa thương?" Giang Thiên cảnh giác nhìn Bạch Thái, vô sự xum xoe không gian tức đạo!

Nàng lại không biết Diệp Nhiên, dựa vào cái gì đưa cho Diệp Nhiên thuốc chữa thương vật, có cổ quái.

"Ta là" Bạch Thái chần chờ một chút, sau đó con người đảo một vòng, nàng hơi cúi đầu ngượng ngùng nói, "Ta là Diệp Nhiên người theo đuổi!"

"Diệp Nhiên người theo đuổi!" Giang Thiên thiếu chút nữa không đem đầu lưỡi cho cắn đứt, hần nhìn Bạch Thái, sau đó lại nhìn Diệp Nhiên.

"Đây chính là ta lần trước nói cái kia." Diệp Nhiên thấp giọng tại Giang Thiên bên tai nói, "Hiện tại người tin ah?"

"Giang Thiên nghe vậy, nhất thời ngạc nhiên không nói gì, thật cảm tình còn là thật a.

Bất quá, cũng chỉ có trưởng thành bộ dáng này cô nương mới sẽ thích Diệp Nhiên ah!

"Thuốc này" Giang Thiên chỉ vào kia bình sứ, hỏi thăm Diệp Nhiên, mặc dù là Diệp Nhiên người theo đuổi, nhưng cũng không có thể đủ tùy tiện tin tưởng người khác.

"Ta lấy tính mạng của ta đảm bảo, tuyệt đối có thể chữa cho tốt Diệp Nhiên!" Bạch Thái lo lắng nói.

Diệp Nhiên nhìn Bạch Thái cặp kia để lộ ra lo lắng mắt to, trong lòng không khỏi run lên, đây là phát ra từ nội tâm quan tâm mới có ánh mắt, cái này chính xác tuyệt đối sẽ không gạt người.

"Không có việc gì, ta tin tưởng nàng!" Diệp Nhiên như đinh đóng cột nói.

Nghe được Diệp Nhiên đây nhất định ngôn ngữ, Bạch Thái cười, phi thường vui vẻ cười.

Có thể bị người tin thật tốt.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: : Nổi giận!

Trảo nắm tóc, Giang Thiên vẫn còn có chút khó có thể tin nhìn trước mặt cái này cho Diệp Nhiên ôn nhu thượng đến thuốc bột cô nương, dĩ nhiên là Diệp Nhiên người theo đuổi. (77nt. com ngàn ngàn mạng tiểu thuyết)

Ngược lại không phải là nói đồ kị hoặc là khác mặt trái tâm tình.

Đương nhiên cũng không phải là vì vậy cô nương không đẹp, cho nên Giang Thiên mới không có quá kích phản ứng.

Mà là bởi vì luôn cảm thấy quái chỗ nào quái.

Hoặc là nói sự tình phát triển có chút không hiện thực.

Tại người người nước bọt, thế cho nên trở nên xú danh chiêu đến Diệp Nhiên làm sao có thể sẽ có người ưa thích.

Lời đồn lực lượng là cường đại.

Giang Thiên không phải là không có ra mắt những thứ kia nữ học viên tại nhắc tới Diệp Nhiên lúc, trên mặt làm lộ ra chán ghét biểu tình.

Càng làm cho hần nghĩ khêuích trương chính xác, ngay cả bản thân của hần bởi vì cùng Diệp Nhiên đi được gần, cũng lọt vào ghét bỏ.

Nói ngắn lại, Diệp Nhiên vốn phải là cá nhân người chán ghét tồn tại, cái gì người theo đuổi bản thì không nên còn có.

Bất quá, nếu bởi vì phát sinh có chút không thể biết trước duyên cớ dẫn đến hiện tại tên này nữ học viên xuất hiện, Giang Thiên cũng chỉ có thể tùy ý sự tình tiếp tục phát sinh đi xuống.

Dù sao cũng cái này nữ học viên cũng không ác ý.

Điểm này Giang Thiên vẫn có thể đủ cảm thụ đi ra.

Nhất là bây giờ.

"Đau không?" Bạch Thái cẩn cẩn dục dục dọn dẹp Diệp Nhiên vết thương, nàng nhúu mày, cùng với hai tay run run, đầy đủ biểu hiện rõ nàng đứng Diệp Nhiên chính xác chân chân thiết thiết quan tâm.

"Không có việc gì." Diệp Nhiên lắc đầu, hẩn nhìn trước mặt đang đang cho hẩn rịt thuốc Bạch Thái, trong lòng nhịn không được ám áp, thế nhưng nội tâm càng nhiều chính xác nghi hoặc.

Tại sao phải có một loại cảm giác quen thuộc?

Chúng ta ở đâu ra mắt?

Thế nhưng hẩn trở mình lần tất cả hồi ức, vững tin bản thân cũng chưa từng thấy qua cái này xa lạ cô nương.

Bất quá không sao cả, đối phương chỉ cần là người tốt kia có thể thánh thủ vô song: Giám bảo thần y.

Sau này có cơ hội nhận thức.

"Thuốc này mụn kích tính có thể có chút cường, người muốn nhịn xuống a." Bạch Thái lại đổi cái bình sứ, từ bên trong đổ ra chút hắc sắc bột phấn, nàng chống lại Diệp Nhiên hai mắt, "Bất quá thuốc này tính cũng rất mạnh, chỉ cần qua hôm nay, người vai là có thể tốt."

Nói xong, nàng không đợi Diệp Nhiên trả lời, liền đem hắc sắc thuốc bột đều đều vẽ loạn tại Diệp Nhiên trên vết thương.

Quả nhiên rất mạnh!

Diệp Nhiên khóe miệng hơi vừa kéo súc, hẩn chỉ không phải là dục tính, mà là kích thích tính.

"Rất đau phải không?" Bạch Thái thấy Diệp Nhiên hơi co quắp khóe miệng, sau đó nàng dĩ nhiên thấp hạ thân tử, đồ lên đôi môi đỏ thắm, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ học khí, tựa hồ có thể vì vậy mà giảm bớt thuốc bột mang đến đau đớn.

Giang Thiên xem trọn mắt hốc mồm!

Hoàn hảo hoàn hảo!

Hoàn hảo ta là có vợ người, đổi thành trước đây ta chắc là phải bị tràng diện này cho thương tổn thương tích đầy mình!

Từ đầu thổi tới vĩ, Bạch Thái mới vừa rồi ngẩng đầu lên, mặt nàng trướng đều trở nên ửng hồng ửng hồng, thoát nhìn giống như là 1 cái chín muối cây táo, nói không nên lời mê người.

"Tốt." Bạch Thái cảm thấy mỹ mãn vỗ vỗ tay, nàng nhìn Diệp Nhiên cái này Trương quen thuộc mặt, mới vừa muốn nói gì, thế nhưng khóe mắt dư quang lại thấy xa xa một trương phần nộ sắp vụn vụn mặt.

Bạch Thái sợ đến thân thể run lên, nàng le lưỡi, mang theo áy náy nói, "Xin lỗi, ta còn có việc, ta đi trước."

Nói xong nàng tựa như một trận gió nhi rời đi, căn bản chưa kịp cho Diệp Nhiên Giang Thiên phản ứng.

"Ai..." Diệp Nhiên thân đưa tay, nhìn Bạch Thái đi xa thân ảnh biến mất không gặp, cuối cùng chỉ có thể vô lực rũ xuống.

"Nhìn cái gì vậy, người đều đã đi!" Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên bộ dáng này, tức giận nói, "Hừ hừ, người theo đuổi..."

"Người theo đuổi..."

"Người theo đuổi..."

Vừa nói, hẩn còn một bên nhéo bên cạnh lá cây.

Diệp Nhiên trọn mắt một cái, nhìn Giang Thiên nói, "Thế nào người đó kị?"

"Ồi chào, người lời này là có ý gì?" Giang Thiên hai tay chống nạnh, căm giận nói, "Người đây là đang giải thích sao?"

"Ta không có a." Diệp Nhiên bày buông tay, làm dáng vô tội.

"Hừ hừ, người theo đuổi..."

Diệp Nhiên khuôn mô phỏng theo Giang Thiên giọng nói, Giang Thiên động tác.

Giang Thiên then quá thành giận, "Ngươi muốn chết!"

...

...

Nếu như ta có 2 cái phổi mà nói, ta không ngại một người trong đó nổ tung để diễn tả trong lòng phần nộ!

Bạch Khiêm Tâm nhìn cúi thấp đầu, khiếp sinh sinh đứng ở trước mặt mình Bạch Thái.

"Ngươi có thể nói một chút ngươi vừa mới đi làm gì không? Nguyệt nữa!" Bạch Khiêm Tâm không che giấu được nội tâm phần nộ, hắt từ trong miệng phun ra nước bọt chấm nhỏ có chừng ba thước Viễn.

"Không cứng rắn nha a..." Bạch Thái cúi đầu, đưa bốn ngón tay, nàng biết mình lúc trước kia lần động tác sớm bị Bạch Khiêm Tâm cho thấy không còn một mảnh, bằng không mà nói, Bạch Khiêm Tâm tuyệt đối không có khả năng tức giận như vậy.

"Ngươi cho ta mất mũi sao? !" Bạch Khiêm Tâm rống to hơn, thanh âm kia thật là xuyên Kim nứt đá, đỉnh tai nhức óc.

Ven đường trải qua học viên đều là sững sờ ở tại chỗ, ngơ ngác nhìn Bạch Khiêm Tâm.

"Một bên mắt mẹ đi!" Bạch Khiêm Tâm nhìn chất phác học viên, tức giận vẩy vẩy y tay áo.

Học viên kia như được đại xá, nhanh như chớp đó là thoát đi.

Phượng viên mấy trương nội không có một bóng người, đều là bị Bạch Khiêm Tâm dọa cho chạy.

"Kia Diệp Nhiên là ai! Ngươi cùng hắn quan hệ thế nào!"

Bạch Khiêm Tâm thấy Bạch Thái dĩ nhiên dám can đảm giấu diếm, trực tiếp đó là cắt vào chính đề.

"Ta nào biết a." Bạch Thái vừa nghe, làm bộ không đếm xỉa tới nói, "Ta thấy hắn chịu không nhỏ thương, liền cho hắn đưa chút thuốc. Không hơn."

"Không hơn?" Bạch Khiêm Tâm phần nộ hô, "Nhiều như vậy học viên thụ thương, ta thế nào cũng không gặp ngươi cho chó học viên đưa, vì sao hắn là có thể bị ngươi đặc thù chiếu cố đây?"

"Ngươi cho ta gốc a!"

"Ngươi xấu..." Bạch Thái nhỏ giọng lầm bầm, gia gia thật là càng ngày càng thảo nhân ghét, dĩ nhiên đối với ta đại hồng đại khiêu.

"Ngươi không nói đúng không?" Bạch Khiêm Tâm liếc đồ ăn một bộ lợn chết không sợ khai thủy năng đáng đáp, nhất thời tức giận đến có chút không thể làm gì, "Ta tìm người đi đem cái này lại lịch không rõ học viên cho hảo hảo thẩm vấn một lần!"

"Hảo hảo thẩm vấn!" Bạch Khiêm Tâm trọng trọng lặp lại mấy chữ này một lần.

Nghe nói như thế, Bạch Thái nhất thời hoảng, nàng liền vội vàng gạt đầu, "Ta nói, ta nói vẫn không được sao?"

Kết quả là nàng liền đem cùng Diệp Nhiên chuyện phát sinh đơn giản tự thuật một lần.

"Cái gì? !" Bạch Khiêm Tâm nghe được nàng cùng cái kia Diệp Nhiên hai người đơn độc đợi tại bí cảnh ở giữa mấy ngày, trông mắt thiếu chút nữa không bay ra ngoài, "Hắn không đối với ngươi làm những gì ah?"

"Người ta không phải loại người như vậy." Bạch Thái thờ phỉ phỉ nói, "Người ta coi như là ta ân nhân cứu mạng, ta cho hắn rịt thuốc có cái gì không đúng."

"Thế nhưng ngươi..." Bạch Khiêm Tâm vẫn là có chút không yên lòng Diệp Nhiên, dù sao Bạch Thái cùng hắn vô cùng vô cùng thân thiết, điều này không khỏi làm cho hắn cảnh giác.

"Sau này không ta ra lệnh lệnh, không được ngươi đơn độc đi tìm Diệp Nhiên! Có nghe hay không?"

"Ngươi tại sao có thể như vậy..." Bạch Thái vừa nghe, nhất thời hai mắt đầm lệ nhìn Bạch Khiêm Tâm.

"Đây coi như là đối với người lần này nghiêm phạt!" Bạch Khiêm Tâm nhú mày nhìn Bạch Thái, "Đừng với ta làm nũng, một bộ này vô dụng!"

"Nhanh lên cho ta trở lại!" Bạch Khiêm Tâm bỏ qua Bạch Thái tay, trực tiếp đi tại tiền phương.

Bạch Thái bắt đầu đi không thể làm gì khác hơn là đi theo đi tới, nàng trông mắt không ngừng chuyển lưu, suy nghĩ dùng biện pháp gì mới có thể khiến Bạch Khiêm Tâm cho hết giận.

Mặc kệ thế nào, cái này tỷ thí ta còn là muốn xem hết đi, hừ hừ!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146 : Vừa khóp?

Trở lại chỗ ở, Diệp Nhiên ngạc nhiên phát hiện trên cánh tay mình vết thương dĩ nhiên đã vảy kết.

"Thuốc này tính cũng quá cường đại ah?"

Bị Phùng Thiên Tân sau cùng một kiếm cho thương trong, Diệp Nhiên cánh tay thụ thương có thể nói là cực kỳ nghiêm trọng, hấn vốn đang lo lắng cánh tay mình vết thương hội sẽ không ảnh hưởng đến ngày mai tỷ thí.

Nhưng như bây giờ xem ra, dự tính ở ngoài sáng ngày lúc sáng sớm, bản thân vết thương chỉ biết hoàn toàn khôi phục, trở nên hoàn hảo như lúc ban đầu.

"Cô nương kia đến tốt cùng là lai lịch gì?"

Diệp Nhiên không khỏi suy đoán tên kia cô nương thân phận, bỗng dưng hấn nghĩ đến một người, Bạch Thái?

Không thể nào đâu?

Hai người lớn lên hoàn toàn không giống, hơn nữa Bạch Thái nàng cũng không phải Nguyệt Hoa học viện học viên.

Ngẫm lại, Diệp Nhiên liền buông tha cái này không tìm ra manh mối vấn đề, trước mắt trọng yếu nhất chính xác đối mặt ngày mai 16 cường tỷ thí.

Từ 100 danh học viên ở giữa trở hết tài năng 16 danh học viên tất nhiên toàn bộ đều là người nổi bật, có Khoách mạch cảnh 6 tầng Ngô Diệu Phong, Khoách mạch cảnh 5 tầng Nhâm Viễn cùng Phùng Thiên Long, cùng với có Tứ trọng Bạch Hồ huyết mạch, tu vi cũng là đồng dạng đạt được Khoách mạch cảnh 5 tầng Đường công tử!

Kế tiếp chiến đấu sẽ không thắng được nhẹ nhõm như vậy.

"Trước đem cái này đạo thứ 3 ấn mạch khai thác ra đi!"

Diệp Nhiên hiện tại tu vi đã là Khoách mạch cảnh 3 tầng Đinh phong, trong cơ thể khai thác ra 27 đạo kinh mạch, mà bởi vì hấn tu luyện có 《 vạn vật Khoách mạch bí quyết 》, có thể khai thác ra thường nhân làm không biết ấn mạch, cho nên muốn muốn đột phá đến Khoách mạch cảnh 4 tầng, trước hết đem cái này ấn mạch cho đã thông giá trên trời vọt trước không dễ chọc.

Thời gian từng giọt từng giọt biến mất, buổi tối lui tán, bình minh hàng lâm.

Toàn bộ buổi tối, Diệp Nhiên chuyện gì cũng không có làm, hấn hết sức chuyên chú trùng kích ấn mạch, rốt cục thành công đã thông khai thác.

"Đạo thứ 3 ấn mạch cũng rốt cục khai thác đi ra!"

Mà thân thể hấn thượng thương quá thực Như hấn suy đoán vậy, hoàn toàn khép lại.

Rửa mặt đi ăn, tại bên trong viện đem 《 ** Bát Hoang 》 quyền luyện tập một phen sau, Diệp Nhiên đi trước tỷ thí trung tâm.

Giờ này khắc này lời đài trung tâm từ lâu là người Quân bắt đầu khởi động, người xem nhiều đếm không xuể.

16 cường quyết đấu mỗi một tràng đều là long tranh hổ đấu, ở chỗ này bọn họ có thể còn có thể thấy tương lai ảnh hưởng toàn bộ mặt trời mọc chi châu

cường giả sinh ra, bọn họ khỏi có không đến quan sát chỉ lý?

Phía trước tỷ thí, mỗi thắng lợi một hồi thu được vì tích phân bắt quá 20 phân, quả thực chính là khó có thể ảnh hưởng vì tích phân bằng bài danh, mà bây giờ cái này 16 cường mỗi thắng lợi một hồi, sẽ thu được lớn vì tích phân, đây mới là chỗ mấu chốt.

Có thể không bảo trụ bản thân vì tích phân bằng đệ nhất danh điểm mấu chốt vào thời khắc này.

16 cường sau khi mỗi một cuộc tỷ thí đều là luân phiên tiến hành, không tồn tại đồng thời mấy cuộc tỷ thí tiến hành.

Vẫn là rút thăm xác định đối thủ.

Diệp Nhiên tiến lên rút thăm.

"Lôi đài số một."

Thấy đã biết rút thăm, Diệp Nhiên nhin không được bữu môi, ý vị này bản thân sắp sửa thứ nhất lên sân khấu.

Bất quá cái này cũng không quan trọng hơn, hắn chỉ muốn biết đối thủ mình đến tốt cùng là ai.

Ngô Diệu Phong Nhâm Viễn Đường đều không phải là hắn lần này đối thủ, rốt cục lôi đài số một tuyên thủ rốt cục xuất hiện.

"Phùng Thiên Long, lôi đài số một!"

Triệu Bách Quân hô lên lôi đài số một tên thứ 2 học viên, cũng chính là Diệp Nhiên đối thủ.

"Vừa khóp?" Diệp Nhiên đẩy lòng nhin không được oán thăm.

Bản thân ngày hôm qua mới vừa đem đệ đệ hắn Phùng Thiên Tân cho kiện đảo, kết quả hôm nay vừa lúc giống như hắn chống lại, đã biết vận may có thể hay không vô cùng yêu dị?

Phùng Thiên Long giờ này khắc này có vẻ có chút tiểu tụy, đầu hắn phát lộn xộn, rối bù, thoát nhìn dị thường chật vật.

Hắn đi tới Diệp Nhiên trước mặt, khô khan môi hé, "Người biết không? Đại phu nói đệ đệ ta thương thể rất nghiêm trọng, đại nào cùng với cả người kinh mạch lọt vào ngoại lực kích thích, cần phải tĩnh dưỡng một năm."

Diệp Nhiên nhìn Phùng Thiên Long một chút, biểu hiện kỳ bản thân rõ, "Người nghĩ biểu hiện thuật cái gì?"

Phùng Thiên Long không trả lời Diệp Nhiên vấn đề, hắn tự nhiên nói, "Tĩnh dưỡng một năm, cũng liền ý nghĩa hắn nếu so với người khác lạc hậu một năm."

"Một năm!" Phùng Thiên Long dựng thẳng lên một đầu ngón tay, hắn nhìn Diệp Nhiên, thanh âm bình thản cùng một người không có chuyện gì tựa như, "Người hắn là mình bạch một năm có bao nhiêu sao quý giá ah."

"Một bước kém thì từng bước đều kém yêu quái tổng tài: Bản tiểu thư trang thanh thuần!"

Diệp Nhiên gạt đầu lần nữa, quả thật, tu hành dường như đi ngược dòng nước, không tiến tất thoái, Phùng Thiên Tân cần phải hao phí thượng một năm tĩnh dưỡng, thì ý nghĩa hắn đem vĩnh viễn bị vứt ở phía sau đầu.

"Nếu tỷ thí cầm chém giết, bằng không mà nói ta đem một đao giải người!" Phùng Thiên Long phía sau cổng hắn trường đao, mà khiến Diệp Nhiên nghĩ ngoài ý muốn chính xác trong tay hắn đầu còn siết Phùng Thiên Tân trường kiếm.

"Đệ đệ ta cần phải tĩnh dưỡng một năm, như vậy người liền tiêu tốn cái 10 năm tĩnh dưỡng ah."

Phùng Thiên Long khinh phiêu phiêu lưu lại một câu nói như vậy đó là rời đi.

Đây là tuyên cáo, ý nghĩa hắn đem hạ ngoan thù!

Nghe thể tràn đầy khiêu khích ý tứ hàm xúc ngôn ngữ, Diệp Nhiên chỉ là cau mày một cái, hắn có chút không rõ Phùng Thiên Long sức mạnh từ đâu mà đến.

Tuy nói Phùng thị hai huynh đệ người bộc phát ra lực lượng có thể đánh bại Ngô Diệu Phong, nhưng là bọn hắn cá nhân võ lực tương đương, bản thân nếu có thể chiến thắng Phùng Thiên Tân, như vậy Phùng Thiên Long hắn là mình bạch hắn chống lại bản thân, phần thắng cũng không lớn.

Chẳng lẽ là bởi vì mình thương thể?

Vậy cũng thật nếu để cho người thất vọng.

Còn lại học viên ngồi xuống, Triệu Bách Quân tuyên bố vòng thứ 1 tỷ thí bắt đầu.

Diệp Nhiên đối chiến Phùng Thiên Long!

Xem trên khán đài các học viên trái lại đúng cuộc tỷ thí này ôm cực đại kỳ vọng.

Ngày hôm qua Phùng Thiên Tân thua ở Diệp Nhiên chi thủ, mà bây giờ Kỳ huynh trưởng Phùng Thiên Long chống lại Diệp Nhiên, cừ hận này thật đúng là sâu a!

Đi lên lôi đài, Phùng Thiên Long đem đệ đệ trường kiếm trực tiếp đó là cắm ở trên lôi đài, sau đó hắn rút đao ra, sáng loáng thân đao tàn mát ra Thái Dương bị xua tan không lạnh lẽo.

Nhàn thoạt không cần nhiều lời!

"Bắt đầu!" Triệu Bách Quần nhìn chuẩn bị sẵn sàng hai người trực tiếp đó là hạ mệnh lệnh, đương nhiên khóe miệng hắn hiện ra ai cũng không có thấy băng lãnh đáng tươi cười.

Phùng Thiên Long nắm chặt trường đao, mặt không biểu tình trực tiếp xông lại, hắn tốc độ nếu so với Phùng Thiên Tân chậm hơn rất nhiều, thế nhưng mỗi một bước đều là vững như vậy.

Diệp Nhiên sắc mặt ngưng trọng, hắn trực tiếp đó là ngưng ra một thanh từ sắc trường kiếm nắm chặt ở trên tay.

Mặc dù nói hắn am hiểu chính xác gần người độ sức, đứng đao kiếm những vũ khí này cũng không có quá lớn tiếp xúc, thế nhưng hắn có thể suy đoán ra đối phương phương thức chiến đấu, đáng trước tất nhiên chính xác tính thăm dò công kích, cho nên hắn dùng kiếm cũng không gì đáng trách.

Từ sắc trường kiếm chống lại ngân sắc trường đao, nhất thời đó là phát ra một trận chiến minh.

Thế nhưng Diệp Nhiên sắc mặt cũng không khỏi biến đổi, cánh tay hắn tê dại, trong tay Lôi kiếm thiếu chút nữa không từ hắn trong lòng bàn tay bóc ra.

Thật là khủng khiếp lực đạo! Cái này há là Khoách mạch cảnh 5 tầng có thể bộc phát ra lực đạo!

Hắn tại nơi sao trong nháy mắt đó là minh bạch, Phùng thị huynh đệ, 1 cái chủ lực, 1 cái chủ tốc!

Lực cùng tốc kết hợp khả năng đánh bại Ngô Diệu Phong!

Phùng Thiên Long không hề nghi ngờ đó là có lực lượng tuyệt đối!

Trận chiến đấu này có đánh!

Diệp Nhiên sắc mặt đặc biệt ngưng trọng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147 : Không chỗ nào che giấu!

Trên lôi đài mang theo khí lạnh đầy đủ nói rõ đến Phùng Thiên Long thể công nhanh hơn.

Diệp Nhiên quả quyết đưa tay bên trong Lôi kiếm cho bỏ qua, hắn giống như một con rắn độc, dán chặt Phùng Thiên Long đi.

"Phong liệt chương!"

"Thiên Cương quyền!"

Diệp Nhiên nắm tay bàn tay huy vũ, hắn nắm bắt kỳ một cái nào cơ hội, toàn lực xuất thủ.

Thế nhưng làm sao Phùng Thiên Long kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong phú, Diệp Nhiên vài lần xuất thủ đều bị hắn cho cách đỡ được.

Song phương giao thủ hơn mười chiêu, vẫn chưa xuất hiện bất kỳ tình huống thương vong.

Dưới lời đài, tại học viên khu nghỉ ngơi nội, Nhâm Viễn nhìn trên đài giao chiến hai người, nội tâm có chút nói không nên lời khẩn trương, hấn đáy lòng không ngừng cầu nguyện Phùng Thiên Long đem Diệp Nhiên cho chém rụng.

Theo tỷ thí tiến hành, Diệp Nhiên triển hiện ra vũ lực càng là khiến hấn nghĩ kinh hãi gần chết, nếu như khiến hấn chống lại Diệp Nhiên mà nói, hấn thật đúng là không một cách tự tin đem đối phương chiến thắng.

Nếu chiến thắng không, như vậy thì ý nghĩa hấn đem thất bại, lấy giữa hai người thâm cừ đại hận, Diệp Nhiên sẽ cho hấn tốt trái cây ăn sao?

Đáp án có hay không định.

Hấn mình bạch mình nếu là chống lại Diệp Nhiên, hấn sẽ bị đối phương đang lúc mọi người nhìn kỹ nhìn kỹ dưới hung hăng nhục nhã một phen.

Cái loại này tràng diện, cao ngạo Nhâm Viễn ngẫm lại đều cực sợ.

Có đôi khi sự tình biến hóa chính là như thế kỳ diệu, một ngày trước Nhâm Viễn còn gọi rầm rĩ không ngớt, mệnh lệnh học viên truy sát Diệp Nhiên, mà bây giờ lúc này mới đi qua mấy ngày, ngược lại thì Nhâm Viễn hấn muốn tránh đến Diệp Nhiên, lẩn tránh càng xa càng tốt.

Xét đến cùng hay là bởi vì Diệp Nhiên cường đại có chút thái quá!

Quân tử báo thù 10 năm không muộn! Nhâm Viễn đáy lòng lẩm bẩm.

Cừu hận tạm thời trước bị nội tâm sợ hãi cho áp chế, thế nhưng chờ thêm đoạn này gian nan thời gian, chờ hấn thu được học viện tỷ thí phong phú thưởng cho, hấn tin tưởng mình có thể mượn này thuận buồm xuôi gió, thành công siêu việt Diệp Nhiên không nói chơi.

Khi đó thu thập Diệp Nhiên cũng là dễ như trở bàn tay xuyên qua chỉ phúc khí nông phụ!

"Ngô huynh, ngươi là như thế nào đối đãi cuộc tỷ thí này?"

Nhâm Viễn bên cạnh ngồi chính xác Ngô Diệu Phong, mà vấn đề người cũng Ngô Diệu Phong bên cạnh một gã học viên, tên học viên này chính là Nhâm Viễn kẻ tiếp đối thủ. (s.)

Khoách mạch cánh 4 tầng, không đáng để lo.

Có thể gấp gờ như vậy một gã thực lực tương đối mà nói độ chênh lệch đối thủ, đều là bởi vì Triệu Vân Thiên thúc thúc âm thầm thao tác một phen.

Nghe được người học viên kia câu hỏi, Ngô Diệu Phong uống một hớp trà, thanh âm đậm mạc nói, "Phùng Thiên Long thắng."

"Vì sao?" Người học viên kia nghe Ngô Diệu Phong mà nói, tiếp theo đó là nói.

Một bên Nhâm Viễn cũng là vênh tai, chăm chú lắng nghe.

"Diệp Nhiên hôm qua thế nhưng chịu không nhỏ thương, mà trái lại Phùng Thiên Long hấn trạng thái hài lòng, đao pháp kỹ càng, mà lại lực lượng rất mạnh, lần này lời đài thi đấu, hấn coi như là thứ 3 cường đại học viên, Diệp Nhiên chống lại hấn nhất định!"

Ngô Diệu Phong hiềm thấy hỏi đáp, vốn có đối mặt loại vấn đề này hấn là không thêm phát ra trả lời.

Thế nhưng làm sao trên lời đài hai gã học viên đều là cùng hấn có lớn lao cùng xuất hiện học viên.

Người trước Phùng Thiên Long liên thủ ngoài đệ đệ thành công đưa hấn đánh bại, người sau còn lại là đoạt hấn vi tích phân.

Thâm cừ đại hận!

Đáng tiếc không có thể khiến ta từng bước từng bước đụng phải, bằng không mà nói!

Ngô Diệu Phong nội tâm có chút tiếc nuối.

"Thứ 3?" Người học viên kia phát ra một tiếng nghi hoặc, "Kia tên thứ hai là?"

"Đương." Ngô Diệu Phong nhận nhặt hỏi đáp.

"Đệ nhất đây?"

Ngô Diệu Phong cười mà không nói.

Nhâm Viễn cùng với người học viên kia đồng thời minh bạch, tên thứ nhất này chính là hấn bản thân a!

Thật là cuồng vọng! Nhâm Viễn nội tâm oán thầm không ngớt, chiếu ngươi nói như vậy, đây chẳng phải là nói cái này lời đài thi đấu chó học viên cũng

không dùng tham gia, toàn bộ gặp các người biểu hiện?

"Hừ hừ, người đã nói như vậy, ta đây liền muốn an bài thật kỹ một chút kế tiếp lời dài tỷ thí." Nhâm Viễn đầy lòng tính toán, chỉ cần khiến Phùng Thiên Long, Đường, cùng với Ngô Diệu Phong ba người chống lại, phe thắng lợi tất nhiên có người thụ thương.

Đến lúc đó nữa đối thượng bản thân, bản thân chẳng phải là có thể dễ dàng đoạt giải quán quân?

Nghĩ Nhâm Viễn khoe miệng liền không nhịn được toát ra nụ cười đắc ý.

Về phần Diệp Nhiên? Ngô Diệu Phong đều đã nói Phùng Thiên Long thắng, như vậy Diệp Nhiên tự nhiên là nhất định.

Tại hai người trò chuyện tới, trên lời dài Diệp Nhiên cùng Phùng Thiên Long lại là liên tiếp xuất thủ, song phương như trước vẫn duy trì một loại cục diện bế tắc, ai cũng không có thể chiếm ai tiện nghi.

Diệp Nhiên cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ thở phì phò, hần nhìn cách đó không xa cầm đao mà đứng Phùng Thiên Long, khoe miệng hiện ra nhàn nhạt đáng tươi cười.

Ta đã thăm dò người sáo lộ!

Ngày hôm qua cùng Phùng Thiên Tân đánh một trận, Diệp Nhiên mượn cường đại thần thức tránh né Phùng Thiên Tân từng bước ép sát kiếm chiêu, mà hôm nay, hần lần nữa linh hoạt vận dụng cái này thần thức, bắt đến đối phương đao pháp quỹ tích cửa son cầm tú chỉ thủ hộ thiếp trên hết.

Trải qua gần trăm chiêu đánh nhau, Diệp Nhiên thành công chính xác nắm giữ đối phương xuất thủ quy luật.

Thần thức cách dùng thật đúng là thiên biến vạn hóa!

Diệp Nhiên nhìn không được có chút hưng phấn, kế tiếp đó là đến phiên ta chủ động xuất kích!

Diệp Nhiên trong nháy mắt bạo lướt ra, hần trong chớp mắt đó là đi tới Phùng Thiên Long trước mặt, một chiêu đối về người sau đầu đó là chụp được.

Phùng Thiên Long thần tình bất biến, hần trường đao chém ra, phá vỡ không khí đối về Diệp Nhiên cánh tay đó là chém xuống.

"Dẫn phong chém!"

Kia trường đao mang theo một cỗ hình như có nếu không có gió xoáy, không ngừng dính đáp Diệp Nhiên thân hình.

"Thiên Hồn huyết mạch!" Diệp Nhiên con người hiện lên một đạo ánh sáng màu đen, tại nơi hắc quang dưới, hết thảy đều không chỗ nào che giấu.

"Nhìn thấu!"

Diệp Nhiên thân hình thoát một cái, dĩ nhiên sớm tránh né.

Kia chém xuống trường đao nhất thời rơi cái không.

Phùng Thiên Long sắc mặt nhất thời biến đổi, trong con người hiện lên vẻ hoảng sợ.

"Lời đình vạn quân!"

Thiên cấp Linh kỹ ** Bát Hoang quyền một quyền vung xuống, hoàn hoàn chỉnh chỉnh bắn trúng tại Phùng Thiên Long bụng.

10 lần lực lượng không có một tia lãng phí, toàn bộ đánh vào Phùng Thiên Long trên người.

"Ách... A..."

Phùng Thiên Long thân thể run lên, sau đó cả người trong nháy mắt bay rớt ra ngoài, từ trong miệng phun ra Tiên huyết trên không trung nổi lên một cái màu đỏ tia mạng.

"Phác thông!"

Phùng Thiên Long thân thể rơi xuống đất, vẫn không nhúc nhích.

"Làm sao có thể!"

Trước hết kinh ngạc không là người khác, mà là nói ra Diệp Nhiên nhất định Ngô Diệu Phong, hai tay hần nắm chặt tay vịn, trừng lớn suy nghĩ con người, có chút khó có thể tin.

"Hần là thế nào tính đến?"

Phùng Thiên Long sau cùng kia một đạo cũng không phải như thoát nhìn đơn giản như vậy, ảo diệu trong đó cận rất ít người có thể nhìn ra, mà Ngô Diệu Phong đúng lúc là một người trong đó.

Một chiêu này, Nếu sớm biết được mà nói, ngay cả hắn biết gặp trong đó đạo.

Thế nhưng Diệp Nhiên đến tận cùng là thấy thế nào phá?

Đây là khiến Ngô Diệu Phong trăm nghĩ không thể lý giải địa phương.

Mà Nhâm Viễn còn lại là có nhiều hăng hái nhìn Ngô Diệu Phong, a! Đây là người nói Diệp Nhiên thất bại sao? Thế nào người sắc mặt như là ăn con ruồi một dạng khó coi? Lúc trước còn chưa phải là vận trù ác sao?

Đương nhiên những lời này Nhâm Viễn cũng chỉ dưới đáy lòng lăm bằm, hắn hiện tại cũng không muốn chọc giận Ngô Diệu Phong.

Xem trên khán đài học viên cũng là một trận kinh ngạc, cái này Phùng Thiên Long thế nào so đệ đệ hắn còn muốn đồ ăn a?

"Còn... Còn không có kết thúc đây..."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: : Dao cùng kiếm!

Lão đảo.

Phùng Thiên Long từ trên mặt đất đứng lên, hắn trường đao xuyên vào mà, sau đó chống trường đao không để cho mình thân thể ngã xuống đất.

Lôi đình vạn quân mặc dù nói chính xác ** Bát Hoang quyền thức thứ nhất, uy lực khả năng chỉ có thể tính là trung đẳng, cùng cường bạo Lôi Long bí quyết vừa so sánh với, có thể phải kém hơn như vậy một tia.

Thế nhưng kia đầu gì cũng là Thiên cấp Linh kỹ, tăng phúc lực lượng là 10 lần.

Điều này cũng làm cho ý nghĩa Diệp Nhiên tu vì mặc dù là đạt được cảnh giới cao hơn, cái này lôi đình vạn quân cũng như trước có thể tăng phúc 10 lần lực lượng.

Từ lâu dài đến xem mà nói cái này cực kỳ kinh khủng!

Mà bây giờ Diệp Nhiên có ẩn mạch tăng phúc, làm thi triển ra lực lượng cũng không phải là tầm thường Khoách mạch cảnh 3 tầng có thể bằng được.

Mà như vậy lực lượng 10 lần bộc phát ra, Phùng Thiên Long bây giờ có thể đủ đứng lên đã là cái kỳ tích.

Diệp Nhiên đứng ở tại chỗ vô dụng động, hắn lẳng lẳng nhìn gian nan bò lên Phùng Thiên Long, đối phương đã vô lực chiến đấu, thế nhưng hắn như trước vẫn duy trì cảnh giác, cũng không có vì vậy mà phớt lờ.

"Người đã vô lực tái chiến."

Diệp Nhiên trong lời nói ý tứ đã rất rõ ràng.

"Vô lực tái chiến?" Phùng Thiên Long lộn xộn tóc rũ xuống trên trán, hắn nhìn mình dính đầy Tiên huyết bàn tay, thất thần lăm bằm nói, "Ta thừa nhận người rất mạnh, thế nhưng cái này cũng không có nghĩa là người thu được lần này tỷ thí thắng lợi."

"A?" Diệp Nhiên hỏi ngược lại, "Người còn có thủ đoạn gì nữa sao?"

Diệp Nhiên làm ra đối chiến tư thế, nếu đối phương dám nói như vậy, như vậy ý nghĩa đối phương có lưu cường mà có lực chuẩn bị ở sau.

Ngồi ở trên ghế trọng tài Triệu Bách Quân nhìn gian nan dựng lên Phùng Thiên Long nhất thời có chút do dự, dựa theo dưới tình huống bình thường, hắn vốn có thể tuyên cáo Diệp Nhiên thắng lợi, thế nhưng hắn lại dừng lại, nguyên nhân chỉ là bởi vì hắn là đứng ở Diệp Nhiên đối lập phương.

Mà bây giờ nghe Phùng Thiên Long lời này, Triệu Bách Quân ánh mắt nhất thời sáng ngời, hần hắng giọng nói, "Tiếp tục tranh tài ưa thích người chính xác siêu cấp anh hùng."

Phùng Thiên Long trầm mặc không nói, hần cúi thấp đầu, cả người như là mất đi khí lực, xóp cùng không đầu khớp xương tựa như.

"Huyết huyết mạch chi lực!"

Hần tự lẩm bẩm, một đạo đỏ như máu văn lộ từ cổ tay hần thượng nổi lên, tiếp theo đó là bao trùm tại toàn thân hần.

"Huyết mạch chi lực! ?"

Xem trên khán đài các học viên toàn bộ sững sốt, tại trong học viện lâu như vậy, bọn họ vẫn là lần đầu tiên biết được Phùng Thiên Long dĩ nhiên có huyết mạch chi lực.

"Cái này đây là?" Tham gia tỷ thí học viên cũng đều là sững sốt, cái này Phùng Thiên Long lại vẫn có lưu như thế một tay?

Thật thế nhưng ấn dấu đủ sâu a!

"Ngô huynh, người đứng Phùng Thiên Long cái này huyết mạch chi lực có thể có nghe thấy?"

Ngô Diệu Phong sắc mặt có chút ngưng trọng, hần nhìn chậm rãi thi triển huyết mạch chi lực Phùng Thiên Long không nói gì.

Chẳng lẽ rất kinh khủng sao?

Kia vấn đề học viên quả quyết im lặng, lúc này ai cũng có thể nhìn ra Ngô Diệu Phong bắt đầu khởi động tâm tình.

Diệp Nhiên sắc mặt ngưng trọng nhìn Phùng Thiên Long, một cỗ bất an tâm tình bao phủ khi hần trong lòng.

Mà xa xa Phùng Thiên Long thân thể run rẩy kịch liệt đến, không lâu lắm hần liền ngẩng đầu, khoe miệng hiện ra lút một cái quái dị đáng tươi cười.

Bờ bải?

Diệp Nhiên hơi sững sờ, Phùng thị hai huynh đệ người, huynh trưởng tính cách trầm ổn, mà tên còn lại còn lại là cùng chi tướng phản, bộc lộ tài năng.

Phùng Thiên Long trên mặt dĩ nhiên mang theo đệ đệ hần mới có thể toát ra đến biểu tình?

Khó tránh cũng quá kỳ quái ah?

"Cái này vốn là dùng đi đối phó Ngô Diệu Phong." Phùng Thiên Long thanh âm cũng là phát sinh một tia biến hóa, hần nhìn Diệp Nhiên, hai mắt mang theo khiếp người tinh quang, "Hiện tại người rất may mắn, có thể may mắn thưởng thức đến cái này cộng sinh huyết mạch uy lực."

"Cộng sinh huyết mạch?" Diệp Nhiên hơi sững sờ, đây cũng là loại nào huyết mạch, thế nào hần mới nghe lần đầu.

Dưới đài Ngô Diệu Phong nhìn phát sinh nào đó người ngoài không biết biến hóa Phùng Thiên Long, sắc mặt không khỏi trở nên âm trầm, hần vỗ mặt bàn, thân thể kịch liệt run rẩy.

Những học viên khác đều là nhìn biểu hiện này quái dị Ngô Diệu Phong, có chút không rõ cho nên.

"Đặc thù huyết mạch một loại."

Là mọi người làm ra giải thích chính xác Đường.

Đường nhìn trên đài hai người, đạm mạc nói, "Bởi đặc thù nào đó nguyên nhân mà sinh ra huyết mạch lực lượng, cộng sinh huyết mạch có thể trong khoảng thời gian ngắn đem một người khác hồn phách dung nhập trong cơ thể."

"Tên còn lại hồn phách dung nhập trong cơ thể?"

Nghe nói như thế học viên sắc mặt đều là biến đổi, cái này huyết mạch chi lực cũng quá mức quỷ dị ah? Quả thực nghe người ta đáy lòng trực phát lạnh!

"Đây là cần điều kiện."

Nói chuyện chính xác Ngô Diệu Phong, hần sắc mặt khôi phục lại bình tĩnh, "Có thể có được đến loại này đặc thù huyết mạch người thường thường có liên hệ máu mủ, mà lại cực kỳ tương tự."

Chúng trong mắt người toát ra vẻ hoảng sợ, bọn họ minh bạch, hiện tại Phùng Thiên Long thân thể cộng sinh là ai!

Mà xem trên khán đài học viên cũng không thiếu kiến thức rộng rãi hạng người, rất nhanh đồng đạo các học viên đó là minh bạch lợi hại trong đó quan hệ.

Diệp Nhiên bị chiết xạ mà đến hào quang đậm nheo cặp mắt lại.

"Kiểm?"

Phùng Thiên Long lúc này trái cầm trong tay trường đao, mà tay phải dĩ nhiên đem Phùng Thiên Tân trường kiếm cũng cho rút ra.

"Đến lãnh giáo một chút huynh đệ chúng ta hai người vô song đao kiếm ah!"

"Vô song đao kiếm? !" Diệp Nhiên biến sắc, lúc này dự định đao kiếm đều xuất hiện sao? Còn có kia lãnh giáo một chút huynh đệ chúng ta hai người lời này khó tránh cũng quá quý dị ah?

Chẳng lẽ? !

Diệp Nhiên liên tưởng tới lúc trước Phùng Thiên Long biểu tình, trong một sát na dĩ nhiên là đoán được cái gì.

"Nhận lấy cái chết!"

Phùng Thiên Long trong nháy mắt bạo lướt mà đến, hấn tốc độ so với lúc trước không biết nhanh hơn gấp bao nhiêu lần.

"Tốc độ này không phải là Phùng Thiên Long có thể có!"

"Phùng Thiên Tân!" Diệp Nhiên chăm chú nha, thân hình hấn nhất thời hướng lui về phía sau ra.

Hiện tại hấn đáy lòng suy đoán đã trở thành sự thật.

Lực cùng tốc kết hợp!

Có thể đem Ngô Diệu Phong chém rụng kinh khủng tồn tại!

Đài thượng khán học viên đều là trong lòng giật mình, cái này nếu để cho bọn họ chống lại, tất nhiên chính xác nhất định!

Thảo nào lúc trước Ngô Diệu Phong sắc mặt hội khó coi như vậy.

Dù sao hai người bọn họ liên thủ thể nhưng thành công đem Ngô Diệu Phong đánh bại, Nhược không phải là bởi vì Diệp Nhiên, ai có thể biết được Phùng Thiên Long dĩ nhiên giữ lại như vậy một tay?

Đến lúc đó khiến Phùng Thiên Long chống lại Ngô Diệu Phong mà nói

Tên thứ nhất này có đúng hay không muốn đổi chủ đây?

Xem trên khán đài cũng là bộc phát ra một tiếng so một tiếng nhiệt liệt kinh hô, cái này trên lôi đài thật đúng là thay đổi trong nháy mắt, lúc trước còn nhìn Phùng Thiên Long tràn ngập nguy cơ, hiện tại còn lại là Diệp Nhiên bị không ngừng áp chế.

Rốt cuộc là ai thắng ai thua đây?

Đại gia đáy lòng đều có một cộng đồng đáp án.

"Thật mạnh đao!"

"Thật nhanh kiếm!"

Diệp Nhiên nhìn trên người sâu cạn không đồng nhất vết thương, thở ra một ngụm bạch khí, cái này Phùng Thiên Long lại có thể đem đao kiếm thi triển như thể hoàn mỹ, hai người lẫn nhau chiếu ứng, căn bản là không lỗ thủng đáng nói.

Mà Thiên Hồn huyết mạch tăng phúc thần thức cũng là có hạn, tính là có thể thấy rõ đao kiếm, thế nhưng Diệp Nhiên phản ứng hoàn toàn liền không cho phép hấn né tránh.

Tại trận chiến đấu này ở giữa hấn chiếm cứ hoàn toàn hạ phong, còn như vậy mang xuống mà nói, hấn nhất định phải bị Phùng Thiên Long tươi sống đùa chơi chết!

Chương 149: : Hắc mã!

"Còn không mau mau qua đây lãnh cái chết? !" Phùng Thiên Long khước miệng lộ ra đùa cợt đáng tươi cười, hắc nhìn Diệp Nhiên, ánh mắt ở giữa mang theo thương hại, tựa hồ là đối đãi một con nghèo túng chó hoang.

Diệp Nhiên trầm mặc không nói, thân thể hắc hiện ra 1 tầng Lôi quang, ý vị này hắc muốn ngoan cố chống lại đến cùng.

"Còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, quả thực buồn cười, khiến người xem một chút chân chính lực lượng ah!" Phùng Thiên Long đồng thời giơ đao lên kiếm, sau đó giao nhau, một cổ dâng trào lực lượng hiện lên tại trên lôi đài, kia cổ lực lượng kinh khủng quét được Diệp Nhiên gương mặt phát đau, điều này hiển nhiên là muốn thi triển ra kinh khủng sát chiêu!

"Vô song đao kiếm!"

Một cổ Lăng liệt Đao khí cùng Kiếm khí hiện lên, Nhiên... sau giao hòa cùng một chỗ, hội tụ ra lực lượng kinh khủng.

Đây là ngày trước Phùng thị hai huynh đệ cái liên thủ đối phó dị thú làm sử xuất sát chiêu, tuy rằng ban đầu là bị Diệp Nhiên cho đánh chết Yêu thú, thế nhưng dưới đài các học viên quả thực không dám có điều coi thường.

Bởi vì năm đó Ngô Diệu Phong đó là thua ở một chiêu này trong tay đầu!

Diệp Nhiên mặt không đổi sắc, hắc trong lòng bàn tay hiện ra lướt một cái tử sắc Lôi quang, sau đó không ngừng diễn hóa thành, cuối cùng ngưng tụ thành một cái tử sắc Lôi Long.

Diệp Nhiên thủ đoạn mạnh nhất, "Lôi Long bí quyết!"

Cái kia hình thái còn nhỏ Lôi Long tại Diệp Nhiên trước ngực dao động đến, thoát nhìn uy lực tâm thương, thế nhưng Lôi Long nội bộ lóng lánh Lôi quang đầy đủ nói rõ kia chân thật lực lượng.

Hai người đồng thời xuất thủ, đao kiếm ngưng tụ thành lực lượng kinh khủng bắn ra.

Mà cái kia còn nhỏ Lôi Long đồng dạng cũng là từ từ bay ra EXO hàng xóm 12 hoa mỹ nam.

"Thật là Đỉnh phong quyết đấu!"

Ngô Diệu Phong nhìn kia đụng vào nhau lực lượng, tự lẩm bẩm, lúc cách nhiều năm, hắc tái kiến cái này dung hợp được Đao khí Kiếm khí, trên mặt gọn sòng không sợ hãi.

Trừ ra Đường, mà những học viên khác còn lại là sắc mặt tái nhợt nhìn cái này đụng vào nhau lực lượng, nếu là bọn họ chống lại trong đó một cổ lực lượng, sớm đã thành thất bại.

"May khiến hai người bọn họ chống lại!" Nhâm Viễn cắn hàm răng, nhìn trên lôi đài làm bộc phát ra lực lượng, hắc rất may mắn Triệu Văn Thiên an bài, tại loại lực lượng này trước mặt, hắc hoàn toàn không có sức chống cự, chỉ có chờ chết phần!

Mà bây giờ khiến hai người bọn họ chống lại, phe thắng lợi tất nhiên chính xác phải bị thương nghiêm trọng, vậy không đáng để lo.

"Toàn bộ tận tại trong lòng bàn tay!"

2 cổ lực lượng xông đụng vào nhau, lực lượng kinh khủng không ngừng tiết ra ngoài đi ra ngoài, nếu là có người trong lúc vô ý tiếp xúc được cái này tiết ra ngoài lực lượng, tất nhiên sẽ bị giảo sát chỉ tử.

Tiết ra ngoài lực lượng đem lôi đài phòng ngự trận pháp mở ra, bảo hộ cái này quan sát tỷ thí học viên.

Phùng Thiên Long hí song mắt thấy giằng co không dưới 2 cổ lực lượng, trên mặt hiện ra vẻ kinh ngạc chỉ ý, bất quá hắc cũng không có vì vậy mà nghĩ sợ hãi, khước miệng ngược lại thì lộ ra lướt một cái băng lãnh đáng tươi cười.

"Phá!"

Theo Phùng Thiên Long trong miệng nhẹ nhàng phun ra kia một chữ, kia dung hợp lực lượng trong nháy mắt tăng cường.

Cái kia Lôi Long bắt đầu xuất hiện vết rách, hiển nhiên là thừa thụ không đối phương lực lượng.

Diệp Nhiên biến sắc, đầu ngón tay hắc hiện ra một chòm tóc hẹp dài như thanh sắc Lôi Điện, sau đó hắc một chỉ, kia sợi thanh sắc Lôi Điện hướng phía

cái kia dần dần tan tác Lôi Long ra.

"Rống!"

Tiếp thu được Thanh Lôi lực lượng Lôi Long quanh thân tản mát ra một đạo ánh sáng màu trắng, sau đó cái kia Lôi Long hai mắt chỗ hiện ra lướt một cái thanh sắc.

"Oanh!"

Phùng Thiên Long thể công bắt đầu tán loạn, sau đó dần dần bị Diệp Nhiên Lôi Long nuốt mất.

Nhìn mình dần dần trừ khử thể công, Phùng Thiên Long cong lên khóe miệng dần dần tiêu thất, hán run rẩy song đồng đầy đủ nói rõ hán ở sâu trong nội tâm sợ hãi.

Không lâu lắm, Lôi Long rốt cục đem nuốt mất, sau đó một tiếng gào thét, đối về Phùng Thiên Long ngực đó là công đi qua.

Từ sắc xen lẫn một chút thanh sắc Lôi quang trong nháy mắt đem Phùng Thiên Long nuốt mất, toàn bộ trên lôi đài hiện ra chói mắt hào quang, Phùng Thiên Long kinh hãi chi thanh từ trong đó truyền tới.

"Cái này! làm sao có thể!"

Đội hào quang lui tán, chúng các học viên thấy một bóng người lẳng lặng đứng ở tại chỗ.

"Dĩ nhiên là Diệp Nhiên!"

Nhâm Viễn vỗ bàn một cái, quá sợ hãi, cái này cái này cái này cái này!

Cái này có làm hay không! ?

Diệp Nhiên lại có thể chiến thắng Phùng thị huynh đệ liên thủ?

Cái này không phải là ý nghĩa hán thậm chí nếu so với Ngô Diệu Phong còn muốn kinh khủng sao?

Nói không nên lời sợ hãi lan tràn tại Nhâm Viễn trong lòng, điều này làm cho hán hô hấp đều có chút trắc trở đối cái tướng công sống khá già năm.

"Tốt!" Ngô Diệu Phong gắt gao nhìn chăm chăm Diệp Nhiên, cái này Khoách mạch cảnh 3 tầng tiểu tử lại có thể có kinh khủng như vậy lực lượng, thật là quá ngoài ý hán liệu, hán mơ hồ có một loại dự cảm, hán cùng với Diệp Nhiên trong lúc đó nhất định có đánh một trận.

Đường vẫn là bộ dáng này, tựa hồ đối với tỷ thí kết quả cũng không nghĩ là.

Mà những học viên khác đầu óc đều mờ mịt, cái này Diệp Nhiên bình thường thoạt nhìn không hề lực uy hiếp, thế nào bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy a?

Hắc mã!

Xem trên khán đài học viên toàn bộ đều sôi trào, Diệp Nhiên thật là một hắc mã a!

Từ bị mọi người sở thúá khí, làm không coi trọng, đến bây giờ lại thành công đánh bại cộng sinh qua đi Phùng Thiên Long, Diệp Nhiên thật là một đường hắc đến cùng a!

Kế tiếp tỷ thí có Diệp Nhiên tham dự, nhất định rất có xuất đầu!

"Tuyên bố ah." Có chút thoát lực Diệp Nhiên nhìn Triệu Bách Quần nói, lần này đánh bại Phùng Thiên Long hán tuy rằng thụ thương không bằng ngày hôm qua trọng, thế nhưng làm tổn hao lực lượng thế nhưng ngày hôm qua mấy lần.

"Hào hảo hảo tốt!" Triệu Bách Quần từ tỷ thí kết quả mang đến trong khiếp sợ tỉnh táo lại, hán cao giọng tuyên bố, "Lần này tỷ thí Diệp Nhiên thắng lợi, thành công tấn cấp vòng kế tiếp!"

Một đạo hào quang tại Diệp Nhiên trên lệnh bài hiện lên, vì tích phân tới tay!

300!

16 cường sau khi vì tích phân mới là có thể ảnh hưởng vì tích phân bảng điểm mấu chốt.

Tê liệt ngã xuống đất Phùng Thiên Long bị học viện nhân viên công tác cho dẫn đi.

Gặp Lôi Long bí quyết Phùng Thiên Long sở thụ thương Viễn so Phùng Thiên Tân muốn trọng, không cái một năm rưỡi năm chính xác khó khôi phục.

Phùng thị huỳnh đệ từ nay về sau nữa cũng vô pháp đứng Diệp Nhiên tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Đi xuống lối dài, Diệp Nhiên đi tới khu nghỉ ngơi, kế tiếp tiến hành chính xác những học viên khác tỷ thí, hẳn phải thật tốt quan sát một chút bản thân có khả năng gặp phải đối thủ.

Đối mặt những học viên khác nóng rực ánh mắt, Diệp Nhiên không vì chỗ động.

Bỗng nhiên, Diệp Nhiên cảm thụ được một đạo quen thuộc ánh mắt.

Hắn quay đầu lại vừa lúc chống lại Nhâm Viễn vậy đối với lóe ra ác độc hào quang hai mắt, Diệp Nhiên nhìn Nhâm Viễn khốc miệng hiện ra lướt một cái băng lãnh đáng tươi cười, đây là đang hướng Nhâm Viễn khiêu khích.

Vừa tiếp xúc với Diệp Nhiên ánh mắt, Nhâm Viễn lập tức tựa đầu cho xoay mờ, hẳn cảm thụ được Diệp Nhiên truyền đến khiêu khích chỉ ý, nắm tay nhện không được nắm chặt dâng lên, phát ra khanh khách rung động thanh âm.

Ghê tởm, Diệp Nhiên tiểu tử này cũng dám nhục nhã ta! Thật là muốn chết!

Thế nhưng vừa nghĩ tới cái kia kinh khủng Lôi Long, Nhâm Viễn trong lòng liền không nhẹn được run, bản thân chống lại Diệp Nhiên cũng là không có phần thắng chút nào a!

Phải đem Diệp Nhiên cho diệt trừ!

Nhâm Viễn đáy lòng ác độc nghĩ, được an bài thật kỹ một chút, không thể để cho Diệp Nhiên tại đây đại đi xuống.

Ngô Diệu Phong chống lại Diệp Nhiên, đến tốt cùng là ai thắng ai thua đây?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: : Thiên cấp Linh kỹ! ?

"Tỷ thí vòng thứ 2, Ngô Diệu Phong quyết đấu Vương Long Phi!"

Ngồi đang nghỉ ngơi khu Ngô Diệu Phong lập tức từ chỗ ngồi đứng thẳng lên, hẳn kia cường tráng hùng tráng thân thể tại ánh nắng chiếu rọi xuống lóe ra nhàn nhạt hắc sắc sáng bóng.

Mà cùng Ngô Diệu Phong quyết đấu học viên là một gã Khoách mạch cảnh 5 tầng tu sĩ, đáng đáp cũng không phải thế nào chọc người chú mục, đặt ở trong đám người, cũng là khó có thể tìm tìm ra tầm thường học viên.

Sớm đã thành biết mình đối thủ Vương Long Phi chậm rãi đi lên lối dài, trên mặt hẳn ngoài dự đoán mọi người lộ ra bình thản vẻ, tựa hồ bản thân chống lại Ngô Diệu Phong như vậy 1 vị cường lực đối thủ cũng không có bất kỳ uể oải tình.

Hai người đi lên lối dài đứng ngay ngắn, toàn bộ chuẩn bị an bài xong, Triệu Bách quần lập khắc tuyên bố tỷ thí bắt đầu.

Ngô Diệu Phong hai tay xấp rũ, nhìn qua hoàn toàn không giống như là làm tốt chiến đấu chuẩn bị tư thế, toàn bộ có vẻ có chút lười biếng, căn bản sẽ không đem đối phương để vào mắt tựa như.

Bất quá Ngô Diệu Phong phần này kiêu ngạo ngược coi như là tình huống bình thường.

Dù sao hẳn thế nhưng Khoách mạch cảnh 6 tầng tu sĩ, phóng nhân cấp thứ tám thang có ai có thể sánh vai?

Hơn nữa hẳn tu có cao thâm luyện thể chi thuật, cả người cơ thể đã đạt được 1 cái nghe rộn cả người cảnh giới, tay không có thể tùy tiện xé rách Yêu thú, mà lại có rất mạnh phòng ngự, nếu là không có cường mà có lực tuyệt sát mà nói, rất khó đứng Ngô Diệu Phong tạo thành thực chất tính thương tổn.

Xem trên khán đài học viên đều là mang theo một loại tiếc hận chỉ ý.

Cái này Vương Long Phi tu vi mặc dù nói đạt được Khoách mạch cảnh 5 tầng, thế nhưng tại trong ngày thường hẳn không tính là cao thủ gì, thế nhưng hẳn có thể đi tới 16 cường, đã là vượt quá mọi người dự liệu âm thầm nơi tay cuồng vọng gia có.

May mắn.

Đối với hắn, chúng học viên chỉ có thể dành cho như vậy 1 cái đánh giá.

Thế nhưng hiện tại xem ra hắn may mắn đã là đến cùng.

Đối mặt Ngô Diệu Phong, nhất lựa chọn tốt nhất quả là đầu hàng, miễn cho rơi cái thể thảm hạ tràng.

Mọi người nhìn không được nhớ lại cùng Ngô Diệu Phong quyết đấu các học viên, bọn họ đều không ngoại lệ là bị Ngô Diệu Phong một quyền cho đánh tan, vậy thảm trạng, bây giờ suy nghĩ một chút đều vẫn là cực sợ!

Ngô Diệu Phong đứng thẳng bất động, không có nghĩa là Vương Long Phi không có bất cứ động tĩnh gì.

Tại Triệu Bách Quân tuyên bố ngay từ đầu trong nháy mắt, Vương Long Phi liền bắt đầu chuẩn bị sẵn sàng, mặc dù nói đối thủ là Ngô Diệu Phong, thế nhưng hắn vẫn không có bất kỳ uể oải, trái lại còn muốn giành trước tiến công, phần này cũng khiến người ở bên ngoài xem ra đúng là đáng giá tán thưởng.

"Huyết mạch chi lực!"

Vương Long Phi run rẩy thân thể, thấp giọng lầm bầm, một đạo huyết sắc văn lộ leo lên thân thể hắn, sau đó cả người hắn hoàn toàn là liền là một bộ dáng đập.

Ngọn lửa màu đỏ bao trùm tại Vương Long Phi trên thân thể, đưa hắn toàn bộ thân ảnh hoàn toàn nuốt hết, trên lôi đài xuất hiện 1 cái màu đỏ hỏa trụ.

"Tam trọng huyết mạch?" Ngô Diệu Phong cảm thụ được đối phương truyền đến trận trận sóng nhiệt, từng đập mí mắt nhỏ khẽ nâng lên, "Ngược cũng là có chút ngoài dự đoán mọi người."

Quan sát đài học viên toàn bộ kinh ngạc, cái này Vương Long Phi dĩ nhiên cũng cất dấu thực lực! ?

Quả nhiên thật đúng là không nhìn không biết, số một dọa cho giật mình a!

Đến thời khắc mấu chốt, các loại lá bài tẩy đều xuất hiện!

Bất quá, cái này Tam trọng huyết mạch đối với Ngô Diệu Phong mà nói, hoàn toàn tạo thành không bất cứ uy hiếp gì, Vương Long Phi như vậy cũng bất quá chính xác lấy trứng chọi đá, cũng không bao lớn phần thắng.

"Thiên Thiên cấp Linh kỹ!"

"Long Viêm con giận!"

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Cái cái cái cái gì! ?

Thiên cấp Linh kỹ? !

Ta ** ** không nghe lầm chứ? !

Một hồi Khoách mạch cảnh tu sĩ quyết đấu dĩ nhiên xuất hiện Thiên cấp Linh kỹ?

Thế giới này là thế nào?

Cao cấp Linh kỹ cũng không dùng tiền sao?

Xem trên khán đài các học viên nhìn không được đào đào bản thân cái lỗ tai, hoài nghi mình có nghe lầm hay không.

Thế nhưng trên lôi đài đột nhiên hiện ra đến màu đỏ phong bạo chứng thực cái này xác xác thật thật chính xác Thiên cấp Linh kỹ có thể bộc phát ra lực lượng.

Màu đỏ viêm sóng không ngừng cuộn cuộn đến, Ngô Diệu Phong trước mặt đã rồi chính xác một cái biển lửa, toàn bộ trên lôi đài chỉ có dưới chân hắn đứng thẳng cái này một tia thổ địa không có bị viêm sóng cho thôn phệ.

Vương Long phi thân ảnh tại kia một cái biển lửa ở giữa đã rồi biến mất, dần dần trong biển lửa Tâm hiện ra lướt một cái tia sáng, kia là một đôi con người.

Con người lóe ra nhiếp tâm hồn người bạch quang, sau đó Long đầu dần dần hiện ra, một cái trông rất sống động Hỏa Long xuất hiện chính thiếp sách.

Tại Hỏa Long trong cơ thể, Vương Long phi thân thể dung nhập trong đó, cuộn cuộn không ngừng là ngoài cung cấp gắng sức lượng.

"Thiên cấp Linh kỹ?" Ngô Diệu Phong giêng cổ không dao động trên mặt rớt cục cũng bắt đầu dao động, hần giận quát một tiếng, trên thân cơ thể trong nháy mắt bành trướng, y vật này kéo một tiếng đó là nổ tung.

1 tầng tinh thể màu đen hiện lên tại Ngô Diệu Phong biểu hiện mặt, quanh người hần phát ra hắc sắc kiêu ngạo, thoát nhìn giống như là 1 cái Thượng Cổ thời kì tướng quân.

Khu nghỉ ngơi học viên cũng là vẻ mặt khiếp sợ, cái này hắc mã thể nào từng thốt rồi từng thốt a?

Thiên cấp Linh kỹ đều chạy đến, cái này Ngô Diệu Phong có thể ngăn cản sao?

"Dĩ nhiên cũng là Thiên cấp Linh kỹ." Diệp Nhiên sắc mặt ngưng trọng, hần tự thân cũng là có từ thiên thánh vô quốc địa cung ở giữa mang ra khỏi ngày nửa cấp Linh kỹ 《 ** Bát Hoang 》, mà Vương Long Phi Thiên cấp Linh kỹ triển hiện ra lực lượng rõ ràng cho thấy muốn hơi chút mạnh hơn như vậy một chút xú.

Đương nhiên đây cũng là Diệp Nhiên không có đem 《 ** Bát Hoang 》 tất cả sát chiêu tu luyện xong thành đưa đến.

Nếu là Diệp Nhiên đem tất cả sát chiêu tu luyện xong thành, tất nhiên là muốn so Vương Long linh hoạt kỹ mạnh hơn mấy lần.

Mà bây giờ Diệp Nhiên tự hỏi chính xác, mình nếu là chống lại như thế nhất chiêu mà nói, nên ứng phó như thế nào đây?

"Người, còn muốn ngoan cố chống lại sao?" Hóa thân làm hóa long vương Long Phi nhìn khí thế không ngừng tăng vọt đến Ngô Diệu Phong, phát ra liên tiếp rít gào, "Tồn công vô ích thôi!"

Đứt lời, Vương Long Phi gào thét một tiếng, mang theo vô tận hỏa diễm, đối về Ngô Diệu Phong đó là tiến lên.

Ngô Diệu Phong hắc khí bùng bùng, hần ngửa mặt lên trời phát ra một đạo rít gào, thanh âm kia quả thực thì không phải là người có thể phát ra ngoài, rung động nhân tâm, giống như là Viễn Cổ dị thú, mang theo đầy ngập không cam lòng, phẫn nộ.

"Thiên cấp Linh kỹ rất không lên sao?" Ngô Diệu Phong thanh âm trở nên khàn giọng, giống như là hai khối thô ráp sắt khí ma sát cùng một chỗ.

"Xem ta là như thế nào một quyền đem cho đánh bại!"

Ngô Diệu Phong trên nắm tay hiện ra lướt một cái tia sáng, hần mang theo tàn nhẫn đáng tươi cười đối về Vương Long Phi nhào qua.

"Hí hí hí hí!"

Nắm tay nơi đi qua, màu đỏ viêm sóng toàn bộ như là khinh bạc lụa mang bị vô tình cho chặt đứt.

Cảm thụ được những thứ kia bị chém đứt viêm sóng, Ngô Diệu Phong hai mắt sáng lên, khóe miệng hần mang theo ý vị thâm trường đáng tươi cười, "Nguyên lai chẳng qua là khiếm khuyết Thiên cấp Linh kỹ."

"Người dĩ nhiên mưu toan dùng cái này khiếm khuyết Thiên cấp Linh kỹ đến đánh bại ta? Quả thực chính là buồn cười!"

Xem trên khán đài học viên cũng không biết Vương Long Phi Thiên cấp Linh kỹ chính xác sút mẻ, bọn họ chỉ biết là, Vương Long Phi vô cùng có khả năng đem Ngô Diệu Phong cho chém rụng.

Điều này cũng làm cho ý nghĩa bọn họ lại muốn thấy tận mắt chứng một hắc mã sinh ra!

"Thiên Hồn huyết mạch!"

Diệp Nhiên hai mắt độ thượng 1 tầng ánh sáng màu đen, hần cũng phát giác ra được Vương Long Phi Thiên cấp Linh kỹ không bình thường.

"Trăm ngàn chỗ hở!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 150: : Như thế nào miêu sát?

Cái kia khiến người ta trong lòng run sợ Hỏa Long ở trên trời Hồn huyết mạch gia trì hạ trong ánh mắt hiển lộ ra ít ít nhiều nhiều cao thấp không đồng nhất lỗ thủng xuyên qua chi đại nhân đang thương.

Cái này lỗ thủng người ngoài chính xác không nhìn ra, mà Diệp Nhiên bởi vì có Thiên Hồn huyết mạch, cho nên hắn có thể rõ ràng thấy rõ những thứ kia lỗ thủng.

"Cảm tình chỉ là khiếm khuyết Thiên cấp Linh kỹ." Trong nháy mắt Diệp Nhiên liền minh bạch chân tướng của sự tình, như vậy cứ như vậy, kết cục cũng từ khó bề phân biệt trở nên rõ ràng có thể thấy được.

"Ngô Diệu Phong thắng định."

"Người nói bây bạ gì đó!" Nhâm Viễn nghe được Diệp Nhiên mà nói, nhất thời có chút không vui, hai người vốn là đối lập, Nhâm Viễn nghe được Diệp Nhiên kết luận tự nhiên muốn phản bác một phen.

Hơn nữa trên lời đài, rõ ràng cho thấy Ngô Diệu Phong bị áp chế, Vương Long Phi có Thiên cấp Linh kỹ, đã rồi chính xác nắm chắc phần thắng, Diệp Nhiên người này chính xác nào tàn sao? Rõ ràng như vậy đáp án hẳn đều có thể nói sai?

Đường trăm mặc không nói, mà những học viên khác còn lại là nghiêng đầu nhìn phát ra kinh vi thiên nhân đáp án Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên trăm mặc một hồi, sau đó nhàn nhạt phun ra hai chữ, "Ngu ngốc."

Ngu ngốc mắng ai?

Tự nhiên là mắng Nhâm Viễn.

Nhâm Viễn sắc mặt chợt biến, hắn mới vừa muốn nói chuyện, trên lời đài lại phát ra một tiếng kinh thiên nổ vang.

"Khiếm khuyết Thiên cấp Linh kỹ thì thế nào? Đánh bại người vẫn là không có vấn đề!" Mặc dù bị Ngô Diệu Phong phát hiện Thương cấp Linh kỹ huyền bí, Vương Long Phi vẫn là không chút hoang mang, hắn giấu kín vào Hỏa Long trong cơ thể mặt trở nên đặc biệt dữ tợn, đỏ như máu vẫn lộ leo lên hắn cổ, thoát nhìn phi thường kinh khủng.

Huyết mạch chi lực thi triển đến cực hạn.

"Xông!"

Kèm theo Vương Long Phi một tiếng gầm lên, cái kia Hỏa Long tàn sát ra kinh khủng hơn hỏa diễm, đối về Ngô Diệu Phong đó là nhào qua.

"Khiến người nhìn ta một chút cái này ám kim luyện thể chi pháp uy lực ah!" Ngô Diệu Phong gào thét, thân thể run rẩy kịch liệt đến, cánh tay hắn hoàn toàn biến thành hắc sắc, giống như là do nào đó kim loại chế tạo mà thành, tại hỏa quang chiếu rọi xuống tàn ra mê người hào quang.

"Oanh!"

Ngô Diệu Phong nắm tay chống lại Hỏa Long đầu rồng

Kia tàn ra kinh khủng uy áp đầu rồng dĩ nhiên dần dần xuất hiện từng đạo vết rách, hiển nhiên là không chịu nổi Ngô Diệu Phong nắm tay.

Vương Long Phi hoảng sợ, "Cái này chính xác chuyện gì xảy ra?"

"Ta ám kim luyện thể chi pháp tuy rằng bất quá là Địa cấp Linh kỹ, thế nhưng đây chính là từ Thượng Cổ thời kì di truyền xuống tới hoàn chỉnh luyện thể chi pháp, há là người cái này khiếm khuyết Thiên cấp Linh kỹ có thể tương đối?"

"Ha ha "

"Thượng thời cổ kỳ sao?" Vương Long Phi Hỏa Long trở nên phá thành mảnh nhỏ, sau đó dần dần hiển lộ ra thân thể hắn, hắn hai mắt mê ly ni non, sau đó vô lực rơi trên mặt đất.

"Phác thông."

Hỏa diễm đều lui tán trước hôn nhân sau yêu: Bá đạo tổng tài tiểu Kiều thê.

"Ta còn tưởng rằng lại một thất hắc mã muốn sinh ra."

Xem trên khán đài lặng ngắt như tờ hồi lâu sau, mới yếu ớt vang lên như thế một giọng nói.

Chính xác, Ngô Diệu Phong lần thứ hai quét những người mới đối với hắn nhận định, quả nhiên là lần này tỷ thí có khả năng nhất đoạt giải quán quân học

viên, lại có thể bài trừ Thiên cấp Linh kỹ, chỉ có dùng kinh khủng hai chữ để hình dung hấn.

Không biết cái khác dự thi học viên đáy lòng áp lực đến cùng bao lớn.

Quan sát các học viên nhin không được là những học viên khác cầu khẩn, Ngô Diệu Phong vừa ra, ai có thể cùng là địch?

Triệu Bách Quân tuyên bố Ngô Diệu Phong thắng lợi sau, hấn chậm rãi từ trên lôi đài đi xuống, tất cả học viên đều mang ánh mắt kính sợ đối đãi đến hấn.

Trừ Diệp Nhiên cùng Đường, cái khác dự thi học viên còn lại là ở bên trong Tâm khổ sở nói,

Cái này tỷ thí đệ nhất danh bọn họ nghĩ cũng không dám nghĩ.

Sản sinh loại ý nghĩ này bao quát Nhâm Viễn, hấn hiện dưới đáy lòng giống như là ăn duyên khối một dạng, nặng trĩu, nói không nên lời khó chịu.

Ngô Diệu Phong áp tại đỉnh đầu bọn họ, ai dám không phục?

Kể tiếp tỷ thí cũng không có xuất hiện cái gì khiến người ta nghĩ kinh hãi hắc mã, nên thắng lợi thắng lợi, nên thất bại vẫn là thất bại.

Hôm nay tỷ thí kết thúc mỹ mãn.

Diệp Nhiên thành công tấn cấp 8 cường.

Ngày mai đem tiến hành 8 tiến 4 tỷ thí.

Cái này nhất định là Đinh phong quyết đấu!

Nghỉ ngơi một buổi tối, tại sáng sớm ngày thứ hai lúc, Diệp Nhiên đó là đi tới nơi này tỷ thí trung tâm, lẳng lặng cùng đợi tỷ thí bắt đầu.

"Di, nàng dĩ nhiên đến." Tại Diệp Nhiên chờ đợi tới, hấn thấy xem trên khán đài một thanh âm quen thuộc, người nọ đúng là được xưng bản thân người theo đuổi tiểu cô nương.

Mà ở ngày hôm qua tỷ thí trong, nàng không biết bởi vì loại nguyên nhân nào, trái lại không có xuất hiện.

Diệp Nhiên đối về nàng phát tay một cái, lấy lòng.

Bạch Thái thấy thế, mang trên mặt đáng tươi cười cũng là đồng dạng phát tay.

"Ba!"

Đột nhiên, Bạch Thái mu bàn tay bị người cho gõ một chút, nàng bị đau lập tức thu tay lại, đứng dịp thấy Bạch Khiêm Tâm kia phần nộ khuôn mặt.

"Được rồi được rồi được rồi" Bạch Thái ủy khuất bĩu môi, sau đó ngoan ngoãn ngồi xong.

"Hừ." Bạch Khiêm Tâm nhìn thấy Bạch Thái cái này phó bộ dáng ủy khuất, không khỏi một trận giận, ta mới là nên ủy khuất được không? Ngày hôm qua bất quá là cấm người đi ra quan sát tỷ thí, người dĩ nhiên dĩ nhiên đem ta những thuốc kia thảo cho hết nhỏ!

Còn uy hiếp ta!

Ta như là cái loại này sẽ bị uy hiếp nam nhân sao? Khôi hài!

Bị Bạch Thái trị dễ bảo Bạch Khiêm Tâm phải đồng ý Bạch Thái yêu cầu, để cho nàng tới nơi này quan sát tỷ thí, bất quá điều kiện chính là toàn bộ hành trình đều phải nghe hấn ra lệnh trí đấu nhà giàu có lão công.

Thấy Bạch Thái bên cạnh đứng thẳng lão giả, Diệp Nhiên sắc mặt chợt biến đổi, cái này là đối phương trưởng bối sao? Thảo nào ngày hôm qua hội không cho nàng đến.

Bản thân dù sao cũng là xú danh phía trước, Nhâm ai biết nhà mình tôn nữ dĩ nhiên sẽ thích như vậy một người, đều biết nỏ tung ah?

Chuyên tâm tranh tài chuyên tâm tranh tài! Diệp Nhiên không ngừng bình phục đáy lòng tâm tình, tuy rằng hấn không biết mình dị dạng tâm tình đến tốt cùng là từ đâu mà đến.

Thời gian từ từ trôi qua, tỷ thí chính thức bắt đầu, vẫn là rút thăm.

"Lôi đài số một!"

Lại là bản thân thứ nhất lên sân khấu! Diệp Nhiên nhin không được oán thăm, đã biết vận may còn có thể khá hơn một chút sao?

Còn lại bảy tên học viên cũng là lục tục rút thăm.

Diệp Nhiên có chút khẩn trương nhìn Đường, dù sao chỉ còn lại có tám người, hắn rút trúng Đường xác suất phi thường lớn.

Hắn chỉ cầu khẩn, đối thủ mình chính xác Nhâm Viễn người kia!

"Đường, số 3 lời đài!"

Nghe đến đó Diệp Nhiên nhin không được thờ phào một cái.

"Ngô Diệu Phong, lời đài số một!"

Diệp Nhiên biến sắc, bản thân dĩ nhiên rút trúng chính xác Ngô Diệu Phong? Cái này có thể có chơi.

Nghe được kết quả rút thăm, những học viên khác đều là mang theo một loại thương hại biểu tình nhìn Diệp Nhiên, thật là không may gia hỏa.

Mà Nhâm Viễn còn lại là vẻ mặt ác độc đáng tươi cười, kết quả rút thăm đều là Triệu Vân Thiên làm an bài.

Diệp Nhiên chịu chết đi!

Rút thăm kết thúc, 8 tiến 4 vòng thứ 1 tỷ thí chính thức bắt đầu.

Diệp Nhiên Ngô Diệu Phong lên đài.

Toàn bộ tỷ thí trung tâm im lặng, tất cả học viên đều là nín thở ngưng thần, cùng đội trận này kinh thiên đại chiến bắt đầu.

Một bên chính xác hắc mã Diệp Nhiên, khuất nhục Phùng thị huynh đệ.

Bên kia còn lại là uy tín lâu năm đội mạnh Ngô Diệu Phong, đối mặt Thiên cấp Linh kỹ không vì chỗ động.

Trận này, đến tốt cùng là ai chết vào tay ai đây?

"Bắt đầu!" Triệu Bách Quân ra lệnh một tiếng, tỷ thí chính thức bắt đầu.

"Thình thịch!"

Triệu Bách Quân tiếng nói vừa truyền vào chúng học viên trong lỗ tai, trên lời đài liền truyền đến một trận nặng nề chi thanh.

Sau đó mọi người liền thấy hiện tại đứng ở một chỗ khác Ngô Diệu Phong xuất hiện ở Diệp Nhiên làm chỗ ngồi.

Mà Diệp Nhiên

Hắn vẫn không nhúc nhích tê liệt ngã xuống đất.

"Tại lực lượng tuyệt đối trước mặt, ngươi chính là 1 cái "

"Cạn bã!"

Ngô Diệu Phong đăm đăm thanh âm từ trên lời đài truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: : Vật lộn!

Một quyền!

Ngô Diệu Phong một quyền kết thúc chiến đấu!

Toàn trường sôi trào không ngớt!

Thật hấn - mẹ - quá bạo lực!

Xem trên khán đài các học viên ở trong lòng hò hét, bọn họ vốn có đúng trận này long tranh hổ đấu như tỷ thí mang cất thật lớn kỳ vọng, dù sao Diệp Nhiên thể nhưng thành công đem Phùng thị huynh đệ cho đánh bại. Kẹo đường

Mà Phùng thị huynh đệ đã đánh bại Ngô Diệu Phong, dựa theo cứ như vậy mà nói, Diệp Nhiên bản phải có cơ hội chiến thắng Ngô Diệu Phong.

Thế nhưng kết quả là thế nào?

Một quyền!

Ngô Diệu Phong từ xuất thủ đến kết thúc vền vẹn dùng một quyền, vền vẹn tổn hao một hơi thở thời gian, tựu thành công đem Diệp Nhiên cho đánh ngã xuống đất!

Không hổ là có thể đánh vỡ Thiên cấp Linh kỹ Ngô Diệu Phong, dĩ nhiên kinh khủng như vậy!

Cái gì gọi là lực lượng tuyệt đối! Cái này kêu là lực lượng tuyệt đối!

Diệp Nhiên những thứ kia thủ đoạn bất quá là bàng môn tả đạo thôi!

Chỉ có Bạch Thái thấy lo lắng không ngớt, nàng nhìn vẫn không nhúc nhích Diệp Nhiên, nắm chặt tay đã bị móng tay cho thật sâu khảm vào bất luận hướng tới tự không gian.

"Diệp Nhiên... Đứng lên a..."

Nghe bên cạnh học viên truyền đến tiếng reo hò, tiếng chửi rủa, Bạch Khiêm Tâm nhìn không được cau mày một cái, hấn mặc dù đối với Diệp Nhiên người này cũng không có hảo cảm, thế nhưng ấn tượng cũng không thể nào kém, mà giờ này khắc này nghe được nhiều người như vậy châm chọc chửi bới Diệp Nhiên, hấn tự nhiên mà vậy đồng tình người yếu, đứng ở Diệp Nhiên bên này.

Bất quá phá hư quy tắc sự tình hấn vẫn làm không được, hết thấy đều phải dựa vào Diệp Nhiên bản thân.

Khu nghỉ ngơi ngồi đông đảo các học viên toàn bộ đều là khiếp sợ, cái này Ngô Diệu Phong triển hiện ra lực lượng so với hôm qua còn muốn kinh khủng, Diệp Nhiên thậm chí ngay cả phản ứng cơ hội cũng không có, thật là thương cảm!

"..." Nhâm Viễn nhìn vẫn không nhúc nhích Diệp Nhiên, trong khoảng thời gian ngắn dĩ nhiên không biết ngôn ngữ, hấn bản hi vọng mượn Ngô Diệu Phong lực lượng giáo huấn Diệp Nhiên một hồi, thế nhưng Ngô Diệu Phong triển hiện ra lực lượng cũng quá mức kinh khủng ah?

Cứ như vậy ai còn có thể là Ngô Diệu Phong đối thủ?

Về phần Diệp Nhiên...

Nhâm Viễn nội tâm ngược lại thì có một cỗ không hiểu vui vẻ, nhìn giống như một bãi bùn nhão ngã vào trên lối đi Diệp Nhiên, cả người hấn như một cơn xoáy phong, lại có một loại nói không nên lời vui vẻ.

Giống như đem Diệp Nhiên một quyền cho đánh bại người đứng là hấn.

"Sau này chớ đem ta cùng loại này gia hỏa đặt chung một chỗ đánh đồng, quả thực chính là vũ nhục ta." Ngô Diệu Phong lãnh ngạo nói, 1 cái Khoách mạch cảnh 3 tầng tu sĩ thôi, có thể đánh bại Phùng thị huynh đệ thì như thế nào? Ta từ lâu không phải là năm đó cái kia ta, đem người như thế xưng là đối thủ của ta quả thực chính là tại làm bẩn ta!

Nghe được Ngô Diệu Phong cái này tràn ngập kiêu ngạo chỉ ý ngôn ngữ, quan sát học viên không có nghĩ có bất kỳ không đúng, trái lại đều vỗ tay bảo hay, người yếu có thể nào cùng cường giả so sánh với so với đây?

"Đúng... Đúng vậy, sau này chớ đem ta cùng người này đặt chung một chỗ đánh đồng."

Diệp Nhiên thất tha thất thểu từ mặt đất bò lên, hấn cả khuôn mặt đã bị Tiên huyết nhuộm đỏ, quần áo hắc sắc tóc dài cũng là lộn xộn xòa, thoạt nhìn có chút quỷ dị.

"Lại vẫn có thể đứng lên, người rất tốt." Ngô Diệu Phong nhìn Diệp Nhiên, đạm mạc trong ánh mắt vẫn là ý khinh thị.

"Chiến đấu cũng còn không kết thúc, người nói cái gì khoác lác?" Diệp Nhiên nắm chặt nắm tay nhìn Ngô Diệu Phong.

"Thắng bại đã rất rõ ràng" Ngô Diệu Phong hai tay tóm lại vào trước ngực, "Người bây giờ đã vô lực tái chiến."

Sau đó hấn nhìn Diệp Nhiên kia Trương bị Tiên huyết nhuộm đỏ mặt, phát ra cười lạnh một tiếng, "Thế nào? Ta ám kim luyện thể chi pháp tại hôm qua

đánh một trận ở giữa có đột phá, hiện đã lớn thành, một quyền này xuống tới lực lượng đủ để đem tầm thường Khoách mạch cảnh 5 tầng tu sĩ cho đánh thành tàn phế."

"Mà thân thể người mặc dù nói khác hẳn với thường nhân, thế nhưng hiện tại chỉ sợ cũng không sao dễ chịu ah?"

Diệp Nhiên bảo trì trầm mặc, thành Như Ngô Diệu Phong nói, hẳn lúc trước bị Ngô Diệu Phong kia thành linh xảy ra một quyền cho bản trúng ngực, dẫn đến hần ngũ tạng lục phủ đều chịu không nhỏ thương.

Nếu thân thể hẳn chịu đựng qua Long Linh Khoách mạch dịch tâm bồ, cùng với Lôi Đình huyết mạch tẩy lễ rèn luyện, giờ này khắc này hẳn chỉ sợ sớm đã ngã xuống đất không tưởng.

"Luyện thể chi pháp Đại thành sao?" Diệp Nhiên nhìn cuồng ngạo không ngớt Ngô Diệu Phong, "Thảo nào như vậy cậy mạnh!"

Thế nhưng cái này không có nghĩa là người tất thắng a!

Diệp Nhiên diện mục bắt đầu vận vẹo, thân thể hẳn thượng hiện ra từng đạo cực kỳ nông cạn thanh sắc Lôi quang, thanh sắc Lôi quang không ngừng lan tràn sinh trưởng, đợi được nhất định cực hạn, mới vừa rồi dừng lại xuyên qua vui vẻ.

"Thanh Lôi, biểu hiện tốt một chút ah! Nhìn là người luyện thể chi pháp lợi hại, hay là ta cái này Lôi Điện Thối Thể càng lợi hại!"

"Người này Lôi Điện!" Ngô Diệu Phong nhìn Diệp Nhiên trên thân thể lóng lánh Lôi Điện chi lực, hẳn tinh tế cảm thụ được từ đó truyền đến lực lượng kinh khủng, trên mặt rốt cục lộ ra nhìn thẳng vào vẻ, "Dĩ nhiên lợi xác."

Đối với Diệp Nhiên Lôi Điện chi lực, Ngô Diệu Phong cũng là có làm giải, mà bây giờ Diệp Nhiên triển hiện ra Lôi Điện lực lượng dĩ nhiên so lúc trước mạnh hơn tốt nhất mấy người đẳng cấp, thật là ngoài dự đoán mọi người!

"Thảo nào dám kiêu ngạo, nguyên lai còn cất giấu lá bài tẩy đúng không?" Ngô Diệu Phong liên tục cười lạnh, "Bất quá điều này cũng không có gì dùng, người thua cuối cùng là người, đây là trước sự thực!"

Diệp Nhiên không để ý đến Ngô Diệu Phong khiêu khích, hẳn hít sâu một hơi, trực tiếp đó là xông lên, hẳn cần vật lộn phương thức chiến thắng Ngô Diệu Phong, tại địch nhân mạnh nhất phương diện chiến thắng địch nhân, hẳn muốn cho Ngô Diệu Phong thua triệt triệt để để.

"Lôi đình vạn quân!"

Diệp Nhiên đối về Ngô Diệu Phong trực tiếp đó là sử xuất Thiên cấp ** Bát Hoang quyền!

Ngô Diệu Phong tự nhiên không dám khinh thường, Diệp Nhiên tại Thanh Lôi gia trì cái này, làm bộc phát ra lực lượng là cực kỳ kinh khủng.

"Ám kim luyện thể chi pháp!" Ngô Diệu Phong cánh tay biến thành hắc sắc, giống như là hóa thành một con dao kim loại chế tạo ra cánh tay, cùng Diệp Nhiên mang theo thanh sắc Lôi Điện nắm tay đụng vào nhau.

"Thình thịch!"

Nhất thanh muộn hường.

Một đạo vô hình khí lãng hiện ra đến, đem trên lôi đài tạp vật toàn bộ thổi bay.

Sau đó lôi đài mặt đất dĩ nhiên hé một đạo mảnh khe.

"Nứt ra... Nứt ra?" Triệu Bách Quân nhìn hé mặt đất, một trận kinh ngạc, đây chính là dùng thượng đẳng Huyền Thiết thạch phô thành, có thể chống đỡ ở mình vẫn cảnh tu sĩ lực lượng, mà bây giờ lại bị 2 cái Khoách mạch cảnh tu sĩ lực lượng cho đánh rách tả tơi.

Thật là muốn nghịch thiên a!

Giăng co!

Diệp Nhiên nắm tay cùng Ngô Diệu Phong nắm tay như trước đụng vào nhau.

Hai người sắc mặt đều là có vẻ có chút dữ tợn.

"Người lực lượng..."

Ngô Diệu Phong nhìn thân thể run rẩy Diệp Nhiên, trên mặt hiện ra vẻ hoảng sợ, Diệp Nhiên lúc trước làm bộc phát ra lực lượng xa xa vượt quá hẳn tưởng tượng, cái này hẳn - mẹ chính xác Khoách mạch cảnh 3 tầng có thể bộc phát ra lực lượng sao? Thật là biến thái!

"A!"

Diệp Nhiên cánh tay vừa phát lực, sau đó thân thể hướng nhảy lùi lại động, cùng Ngô Diệu Phong trong nháy mắt đó là tách biệt.

Quan sát đài các học viên kinh ngạc, hai người chính thức lần đầu tiên xuất thủ, dĩ nhiên là lấy thế hoà mà kết thúc.

Lúc trước một quyền đem Diệp Nhiên đánh ngã Ngô Diệu Phong cái này là thế nào?

Không thể dễ dàng đem Diệp Nhiên cho thu thập sao?

Chẳng lẽ cuộc tỷ thí này còn có biến cố?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 153: : Mượn lực!

Nhìn thấy Diệp Nhiên đứng thẳng lên, đồng thời cùng Ngô Diệu Phong giao thủ đánh thành thế hoà, tất cả quan sát học viên đều khiếp sợ.

Diệp Nhiên trên thân thể lóng lánh thanh sắc Lôi quang chẳng lẽ chính là hấn sau cùng lá bài tẩy?

Mượn cái này thanh sắc Lôi quang, Diệp Nhiên có thể chiến thắng Ngô Diệu Phong sao?

Chúng các học viên hăng hái bùng bùng nhìn trên lôi đài không ngừng giao thủ hai người, thật là không được một khắc cuối cùng ai đều không thể phán đoán đến tột cùng ai là thắng lợi nhất phương.

Mọi người xem đều hưng phấn không thôi, chỉ có Bạch Thái xem tâm lý từng đợt đau đớn.

Diệp Nhiên cùng Ngô Diệu Phong giao thủ, quyền kia quyền đến thịt cảnh tượng, liếc đồ ăn nội tâm đau đớn không ngớt, nàng đây là lần đầu tiên nhìn thấy thâm như vậy liệt tràng diện.

"Diệp Nhiên, ngươi nhất định phải không có việc gì a!"

Lau khô miệng sừng chảy ra Tiên huyết, Ngô Diệu Phong giống như một thủ lĩnh hình Yêu thú, gắt gao nhìn chăm chăm trạng thái cũng không có so với hấn tốt hơn nhiều ít phân Diệp Nhiên.

Hai người tổng cộng xuất thủ 100 chiêu, song phương đều là chịu không nhỏ thương.

Đây là một hồi thâm liệt vật lộn, ai cũng không có thể chiếm đến đối phương một điểm tiện nghi.

Tiếp tục như vậy nữa, vô cùng có khả năng trở thành thế hoà!

Đây là Ngô Diệu Phong khó có thể tiếp thủ, Khoách mạch cảnh 6 tầng tu vi quyết đấu Khoách mạch cảnh 3 tầng, lại vẫn chỉ đánh 1 cái bình thủ, cái này tại sao có thể khiến hấn chịu phục.

"Muốn bức ta ra tuyệt chiêu sao?" Ngô Diệu Phong hơi thở dài một hơi, bị Diệp Nhiên bức thành như vậy, đây là hấn bất ngờ, nếu đã không thể thắng cho hết mỹ, nhưng là vẫn muốn đem Diệp Nhiên cho đánh thành tàn phế, mới có thể làm cho hấn ra đáy lòng cái này ác khí.

"Ám kim luyện thể chi pháp,

Ngô Diệu Phong thân thể run rẩy kịch liệt đến, thân thể hấn hiện ra từng đạo hắc sắc, sau đó những thứ kia hắc hóa không ngừng biến ảo đến, cuối cùng đem Ngô Diệu Phong cường tráng thân thể nuốt mất.

"Có cô quái!" Diệp Nhiên sắc mặt chút ngưng, lúc trước giao thủ, hấn đều là dùng sức toàn lực, cho nên hiện ở chỗ này thời khắc hấn cũng có chút lực kiệt, mà bây giờ Ngô Diệu Phong dĩ nhiên sản sinh nào đó dị biến, điều này không khỏi làm cho hấn tâm đầu nhất khiếu.

"Rống!"

Hắc khí lui tán, hiển lộ ra Ngô Diệu Phong thân thể, cả người hấn phát sinh cực kỳ nghiêm trọng biến hóa, mặt ngoài thân thể như là bao trùm 1 tầng hắc sắc Thủy Tinh, thân hình ước chừng chính xác thành lớn gấp đôi, so Diệp Nhiên cao hơn nửa đoạn.

Hiện tại Ngô Diệu Phong cùng Diệp Nhiên vừa so sánh với, giống như là một người trưởng thành cùng một đứa bé đang tiến hành nào đó buồn cười quyết đấu.

"Ta Thiên" Diệp Nhiên nhìn không được liếm liếm phát khô môi, cái này dị biến sau Ngô Diệu Phong hiển nhiên là cho hắn không nhỏ áp lực.

"Chịu chết đi, Diệp Nhiên!" Ngô Diệu Phong chạy như bay đến, hắn mỗi một lần nhắc chân đặt chân, mặt đất đều tại không ngừng run rẩy.

"A!"

Hắc sắc như ma bàn như thành quả đấm nhỏ đối về Diệp Nhiên đó là nện xuống.

Diệp Nhiên cắn răng một cái, cả người lực lượng điều động đến, cùng kia lớn hơn mình thượng mấy lần nắm tay chống lại.

Sau đó Diệp Nhiên thành công bị đánh bay ra ngoài.

Ngô Diệu Phong lực lượng lần thứ hai đề cao, đây cũng không phải là Diệp Nhiên có thể chống lại.

Tại trên lôi đài liên tiếp trở mình mấy người lần Diệp Nhiên gian nan bò lên, hắn cắn răng, cảm thụ được thân thể trạng huống, "Chẳng lẽ bản thân muốn bại lộ Ngũ trọng Lôi Đình huyết mạch sao?"

Tại trước mắt bao người bại lộ huyết mạch chi lực, đây là Diệp Nhiên trăm triệu không muốn gặp lại.

Thế nhưng Ngô Diệu Phong chiến lực đã là vượt quá hắn phạm vi chịu đựng, nếu là không làm như vậy mà nói, bản thân nhất định.

"Làm sao bây giờ?"

Diệp Nhiên sắc mặt có chút ngưng trọng.

Bỗng nhiên, hắn cảm thụ được bản thân Lôi Đình huyết mạch dị động, đang tiếp thụ Ngô Diệu Phong cường lực một quyền sau, cổ lực lượng kia truyền khắp Diệp Nhiên toàn thân lúc, dĩ nhiên kích thích đến Lôi Đình huyết mạch.

Bị kích thích Lôi Đình huyết mạch bắt đầu bắn ngược, một đạo Thanh Lôi Lôi Điện chi lực nhất thời tê dại Diệp Nhiên một phen.

"Cái này "

Diệp Nhiên ánh mắt nhất thời sáng ngời, hắn sắc mặt bất động, bay thẳng đến Ngô Diệu Phong đó là tiến lên.

"Thiên Cương quyền!"

Một quyền chém ra, mang theo mãnh liệt kinh phong đánh phía Ngô Diệu Phong.

Ngô Diệu Phong thấy thế, phát ra một trận cười nhạt, "Chịu không nổi một kích!"

Hắn hơi hốt chém ra nắm tay, chống lại Diệp Nhiên.

Lực lượng kinh khủng cuốn tới, Diệp Nhiên mặt không đổi sắc.

"Đấu chuyển tinh di!"

Đây là Đường dành cho hắn Linh kỹ, có thể đem đối phương lực lượng cho đạo vào cơ thể nội, sau đó tại truyền tống bắn ngược đi ra ngoài

Thế nhưng lần này Diệp Nhiên cũng không có đem cái này cổ tiến nhập trong cơ thể hắn lực lượng bắn ngược ra, mà là dẫn đường gắng sức lực đối về Lôi Đình huyết mạch hạch tâm xông đụng tới.

Cảm thấy uy hiếp Lôi Đình huyết mạch lập tức phóng xuất ra Thanh Lôi, đem cổ lực lượng kia hóa giải rồi.

Mà Diệp Nhiên lại nhân cơ hội này, tranh đoạt đúng Thanh Lôi quyền không chế.

"Thành công!" Diệp Nhiên trong lòng chấn động, bản thân mượn cơ hội này đúng Thanh Lôi lực độ cường không lại mạnh hơn một phần!

"Như vậy Ngô Diệu Phong liền nhờ ngươi!" Diệp Nhiên thân hình lui về phía sau, sau đó sẽ độ xuất kích, hắn muốn mượn giúp Ngô Diệu Phong lực lượng đến chống lại Lôi Đình huyết mạch, lấy này đến điều khiển Thanh Lôi.

Kết quả là, quan sát người về mặt kinh ngạc nhìn không ngừng khởi xướng tiến công, lại lại một lần nữa lần thất bại mà ngã xuống đất Diệp Nhiên, có chút không rõ Diệp Nhiên cái này diễn chính xác kia vừa ra.

Rõ ràng đã không có phần thắng chút nào đáng nói, vì sao còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại đây? Thật là ngu xuẩn thương cảm.

Lôi Đình huyết mạch tại vài lần hóa giải lực lượng, bị Diệp Nhiên chiếm cứ Thanh Lôi nắm quyền trong tay số định mức càng ngày càng nhiều lúc cũng phát hiện không thích hợp, thế nhưng kia nếu muốn chống lại cũng không có khả năng.

Diệp Nhiên mỗi lần đều muốn Ngô Diệu Phong lực lượng dẫn đường đến Lôi Đình huyết mạch hạch tâm mặt trên.

Lôi Đình huyết mạch đây là không thay đổi giải cũng muốn hóa giải.

Bị buộc bắt đắc dĩ!

Vài lần 3 lần xuống tới, Ngô Diệu Phong cũng nhận thấy được không thích hợp, bởi vì Diệp Nhiên làm thả ra ngoài Thanh Lôi càng ngày càng mạnh.

"Đây là nửa lợi dụng ta?"

"Nên kết thúc người!"

Duy trì loại trạng thái này là có hạn chế, Ngô Diệu Phong không thể còn như vậy mang xuống, hẳn phải tốc chiến tốc thắng, nhất cử đem Diệp Nhiên cho đánh bại.

Ngô Diệu Phong hít sâu một hơi, hẳn nắm tay toát ra hắc sắc khí thể, sau đó hẳn động.

Do như lôi điện phá vỡ chân trời, trong nháy mắt đó là đi tới Diệp Nhiên trước mặt.

Tàn ra khiếp người hắc khí nắm tay đối về Diệp Nhiên đó là hung hăng hạ xuống.

Diệp Nhiên phác thông một tiếng đó là trọng trọng rơi xuống đất, từ trong miệng tuôn ra huyết hoa, bắn tung tóe trên lôi đài khắp nơi đều là.

"Thoải mái "

Diệp Nhiên ngẩng đầu nhìn Thiên, hẳn hai mắt có vẻ có chút mê ly, giống như làm 1 cái mộng đẹp, trong mộng không nở bỏ tỉnh lại.

Ngay mới vừa rồi Ngô Diệu Phong sử xuất một quyền kia thời điểm, hẳn mượn này dùng để tiến hành Lôi Điện Thối Thể, Thanh Lôi lực lượng cùng Ngô Diệu Phong lực lượng đụng vào nhau, cái loại này lực lượng cuộn cuộn không ngừng kích thích đến hẳn huyết nhục, khiến cho hẳn thân thể không ngừng tiêu biến độ tăng cường.

"Thoải mái?" Ngô Diệu Phong cười nhạt nhìn phát ra nỉ non chỉ thanh Diệp Nhiên, "Còn có thoải mái hơn chờ người đấy!"

Ngô Diệu Phong trực tiếp đó là xông lên, hẳn một cước đem Diệp Nhiên thân thể thật cao đá lên, sau đó tại rơi tới hung hăng đến một quyền, Diệp Nhiên thân thể lần nữa bay lên.

Như vậy nhiều lần.

Chỉ vì hình ảnh vô cùng thảm liệt.

Người xem đều không đành lòng nhìn thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 154: : Bắt đầu phản kích!

Ngô Diệu Phong triển hiện ra thô bạo một mặt thấy tham gia lần này tỷ thí học viên liên tục cau mày.

Cái này Ngô Diệu Phong cũng quá mức vào tàn bạo ah?

Nếu như chính xác tự cái đối mặt mãnh liệt như vậy thế công, sợ rằng từ lâu đi đòi nhà ma ah.

Nhìn bị liên tục đánh ngã xuống đất Diệp Nhiên, cái khác dự thi học viên nhin không được sinh lòng vẻ bi thương.

Đường còn lại là thấy trực nhũm mây đầu, hấn đại khái là duy nhất một biết Diệp Nhiên có Ngũ trọng huyết mạch chi lực người, hấn thật tò mò Diệp Nhiên vì sao đến thời khắc này còn không dùng tới, hiện tại đã hoàn toàn không có ẩn dấu cần phải.

Đột nhiên, hấn phát hiện Diệp Nhiên trên thân thể nhúc nhích thanh sắc lồi lõm, cùng với vậy không đoạn trường động cơ thể, khóe miệng nhin không được hiện ra lướt một cái vui vẻ.

Diệp Nhiên lại đang mượn người khác lực lượng rèn luyện bản thân thân thể.

Thật là không được.

Thân là Diệp Nhiên đối thủ một mắt một còn, Nhâm Viễn thấy cái này biên độ tràng diện, trên mặt tràn đầy không che giấu được vui vẻ, quá mẹ nó thoải mái!

Nhìn Diệp Nhiên gặp thảm liệt như vậy thế công, hấn quả thực chính là cùng ăn linh đan diệu dược thông thường, cả người đều có một loại nói không nên lời nhẹ nhàng vui vẻ nhể nhại.

"Răng rắc."

Nhâm Viễn cúi đầu số một phát hiện mình bởi vì hưng phấn mà đem chén cái cho không nghĩ qua là bóp nát, hấn xấu hổ đứng bên cạnh học viên cười cười, sau đó tiếp tục nhìn trên lôi đài tiến hành đơn phương hành hạ đến chết.

"Hết hết hết! Diệp Nhiên tiếp tục như vậy chắc là phải bị tươi sống dẫn vật chỉ từ a!"

"Cái này giám thị giám khảo thế nào cũng không hồ ngừng a, tùy ý Ngô Diệu Phong thi bạo?"

"Hừ, tính là Diệp Nhiên bộ dáng này được cứu đến, tất nhiên cũng là biến thành một tên phế nhân, khó gặp thiên tài lúc đó ngã xuống xử lý Vương tiến công chiếm đóng." 1 cái chua xót nói, "Đáng tiếc kia Tam trọng huyết mạch, tám tác "

Bạch Thái nghe được người bên cạnh nói chuyện không khỏi hoảng, nàng vội vã kéo kéo Bạch Khiêm Tâm y tay áo, mang theo khóc nức nở nói, "Gia gia, người nhanh lên đi qua ngăn cản bọn họ ah!"

Bạch Khiêm Tâm nhìn đã vô cùng thâm Diệp Nhiên, trong lòng cũng là nhin không được run lên, một hồi học viện tỷ thí sao về phần này!

Giám thị giám khảo dĩ nhiên cũng không ngăn cản thật là quá phận!

"Tốt.

Bạch Khiêm Tâm đáp ứng Bạch Thái thỉnh cầu, lấy thân phận của hấn, đừng nói ngăn cản một hồi tầng dưới chót học viên tỷ thí, coi như là toàn bộ học viện tỷ thí hấn nói tạm dừng, vậy cũng phải tạm dừng!

Ngay hấn vừa muốn xuất phát thời điểm, trên lôi đài lại đột nhiên phát sinh dị biến.

Ngô Diệu Phong một tay giơ lên Diệp Nhiên, giống như Thần Linh trong tay nắm 1 cái phải làm đánh nhập địa ngục ác ma.

Nhưng Ngô Diệu Phong động tác lại lại chút nào không cần những thứ kia tàn nhẫn ác ma muốn nhân từ đi nơi nào.

"Người nói, chính xác đầu người cứng rắn, còn là đất này mặt cứng hơn đây!"

Ngô Diệu Phong đem Diệp Nhiên thân thể xoay ngược lại, dùng người sau đầu nhắm ngay mặt đất, khóe miệng hấn mang theo tàn nhẫn đáng tươi cười, sau đó bắt đầu trở nên cực kỳ kinh khủng dữ tợn.

"A! A a a a!"

Ngô Diệu Phong to bàn tay to giơ Diệp Nhiên, sau đó hung tàn hướng phía đối diện đập xuống.

Cái này là muốn đem Diệp Nhiên như cọc gỗ một dạng tạc xuống mặt đất!

Quan sát người thấy Ngô Diệu Phong cử động này, đều là sửng sốt, bọn họ trăm triệu không nghĩ tới, Ngô Diệu Phong dĩ nhiên sau đó như vậy ngoan thủ, quả thực chính là hung tàn cực kỳ, không hề nhân tính.

Ngay sau đó, bọn họ lập tức nhắm hai mắt lại, máu tanh như vậy tàn bạo một mặt, xem mà nói, tất nhiên muốn chừng mấy ngày ăn không ngon!

Về phần Diệp Nhiên có thể không phản kháng?

Đùa gì thế, Diệp Nhiên đã bị đánh thành cái dạng này, khẳng định từ lâu mất đi ý thức, nơi nào còn có năng lực đến phản kháng.

Về phần thân là giám thị giám khảo Triệu Bách Quân dĩ nhiên cũng ở tại chỗ, không có đi ngăn cản.

"Dừng tay!"

Nếu là học viện tỷ thí ở giữa phát sinh từ vong hiện tượng mà nói, hần cái này giám thị giám khảo coi như là xong đời.

Có thể chờ hần ý thức qua đây, đã là không kịp!

"Đi tìm chết ah!" Ngô Diệu Phong con người trong lúc ra khát máu hào quang.

Cái gì chó má hắc mã, cho ta biến thành ngựa chết ah!

Nội tâm hần không có cảm giác sợ hãi, có chỉ là hưng phấn, tựa hồ đem Diệp Nhiên cho tàn nhẫn sát hại, chỉ có thể tính nhất kiện không quan trọng gì việc nhỏ, hãy cùng nghiền chết một con kiến một dạng, hoàn toàn không có phụ tội cảm.

Diệp Nhiên hạp đến hai mắt đột nhiên mờ, hần không thể tiếp tục bị động đi xuống, mặc dù nói mượn Ngô Diệu Phong lực lượng kinh khủng, có thể tốt đối với mình thân thể tiến hành cô đọng, thế nhưng cái này cũng không đại biểu đầu mình có thể cùng lôi đài mặt đất một so sánh.

Một kích đi xuống, đây chính là muốn chết người mạch chủ chìm nổi!

Ngay sau đó Diệp Nhiên động!

Tại đầu hần gần cùng mặt đất tiến hành cái tiếp xúc thân mật thời điểm, hần vết máu loang lổ hai tay chống đỡ mà, sau đó xoay tròn, cả người dường như con quay thông thường từ Ngô Diệu Phong trong tay tránh thoát.

"Cái gì? !" Ngô Diệu Phong quá sợ hãi, thừa thụ bản thân mãnh liệt như vậy thế công, Diệp Nhiên lại vẫn có thể làm ra phản ứng!

Quý dị!

Không đợi Ngô Diệu Phong suy nghĩ nhiều, Diệp Nhiên thừa thế đó là đối với hần phát động công kích.

Xoay tròn hai chân, đối về Ngô Diệu Phong mặt đó là tả vút đi, Ngô Diệu Phong 1 cái không chú ý, đó là ăn Diệp Nhiên mấy hạ tập kích.

"A!"

Diệp Nhiên hai tay vừa phát lực, thân thể trực tiếp đó là bốc lên dựng lên, giờ lên nắm tay đối về Ngô Diệu Phong mặt đó là đập tới.

"Lôi đình vạn quân!"

10 lần lực lượng bạo phát!

"Răng rắc!"

Ngô Diệu đình núi thượng che lấp hắc sắc Thủy Tinh trực tiếp nghiền nát, tán lạc đầy đất, cùng một trong cùng rơi xuống đất còn có Ngô Diệu Phong một ngum hàm răng.

Không nhiều không ít, 29 cái răng, vừa vặn chính xác Ngô Diệu Phong trong miệng hàm răng số lượng.

Nhìn tán lạc đầy đất hàm răng, Ngô Diệu Phong lẽ lười liếm liếm bản thân trên dưới ngạc, sau đó nhìn Diệp Nhiên tàn nhẫn cười nói, "Người tốt!"

Diệp Nhiên không để ý đến Ngô Diệu Phong phần nộ chi nói, hần cảm thụ được thân thể mình trạng huống.

Trải qua Ngô Diệu Phong "Hỗ trợ" sau này, Diệp Nhiên thân thể đạt được Thanh Lôi hoàn mỹ cô đọng, cả người lực lượng đã tăng cường gấp đôi!

Kháng đã kích năng lực cũng là đồng dạng tăng cường đến gấp đôi!

Điều này cũng làm cho ý nghĩa Diệp Nhiên lực lượng có thể cùng Ngô Diệu Phong đánh đồng!

Đây hết thầy hết thầy đều chính xác báỉ Ngô Diệu Phong ban tặng.

"Cảm tạ người giúp đỡ." Diệp Nhiên đối về Ngô Diệu Phong nói, sau đó cũng không chờ Ngô Diệu Phong chậm rãi lý giải, hần đó là xuất phát.

"Ném thù ta phản kích ah!"

Diệp Nhiên một cước đạp ở trên mặt đất, mặt đất lập tức xuất hiện một đạo hắc ấn, sau đó thân hình hần so tia chớp còn muốn rất mạnh, trực tiếp đó là đi tới Ngô Diệu Phong trước mặt.

Lóng lánh thanh sắc Lôi quang nắm tay đối về Ngô Diệu Phong đó là đánh ra.

Ngô Diệu Phong phản ứng từ trước đến nay không chậm, hần nhìn Diệp Nhiên cái này hơi hột một quyền, khỏe miệng mang theo vết máu, hiện ra lướt

một cái đùa cợt đáng tươi cười, "Đây coi là cái gì? Coi thường ta sao? Ngay cả Linh kỹ cũng không dùng!"

"A!" Ngô Diệu Phong hít sâu một hơi, hắc bên ngoài thân thượng hắc sắc Thủy Tinh lóe ra, sau đó hắc nắm tay huy đi, chống lại Diệp Nhiên kia tiểu khả liên nắm tay.

"Cho ta đi tìm chết!"

Trong dự liệu cảnh tượng cũng không có xuất hiện, Ngô Diệu Phong vô cùng kinh ngạc phát hiện, Diệp Nhiên dĩ nhiên không có bị hắc một quyền cho đánh bay, ngược lại là an ổn đứng tại chỗ!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155: : Ước định!

"Đây là đang diễn trò sao?" Một gã quan sát học viên hơi giật mình nhìn trên lôi đài phát sinh biến hóa, thì thào nói. (800)

"Ta cũng không xác định, bất quá kết cục này thật ** ** * tiếng mờ ta mất." Một gã khác học viên cũng là có chút ngây ngốc, hắc lắc đầu nói.

Những học viên khác cũng đều như là ăn sai thuốc thông thường, ngây ngốc ngây ngốc, nguyên nhân chỉ là bởi vì trên lôi đài phát sinh kinh vi thiên nhân nghịch chuyển!

"Phá cho ta!"

Vốn đang ở vào hoàn cảnh xấu... Không thể xưng là hoàn cảnh xấu, phải nói là đã sắp bị tươi sống ngược chết Diệp Nhiên lúc này dĩ nhiên như là ăn Tiên đan thông thường, bộc phát ra cực kỳ lực lượng kinh khủng.

Trên lôi đài lập tức phát sinh nghịch chuyển.

Ngô Diệu Phong lại bị Diệp Nhiên đánh cho không còn sức đánh trả chút nào!

Hiện tại Ngô Diệu Phong giống như là lúc trước bị treo lên đánh Diệp Nhiên, đáng dấp cực kỳ thê thảm!

Hai người thật giống như đổi một vị trí.

Thi bạo người từ Ngô Diệu Phong biến thành Diệp Nhiên, mà người bị hại từ Diệp Nhiên biến thành Ngô Diệu Phong.

Cái này cũng khó trách quan sát học viên cũng đưa ra như vậy nghi vấn.

Diệp Nhiên mím chặt môi, sau đó đối về Ngô Diệu đỉnh núi bộ hung hăng chém ra nắm tay!

"Răng rắc."

Ngô Diệu Phong bị đánh ra nguyên hình, trên người sau cùng một khối hắc sắc Thủy Tinh cũng bị Diệp Nhiên đánh vỡ.

Huyết nhục mơ hồ Ngô Diệu Phong hai mắt mê ly nhìn Diệp Nhiên, giùng giàng nếu muốn nói cái gì đó, thế nhưng môi nhúc nhích nửa ngày, cũng một chữ đều không có nói ra.

Sau đó thân thể hắc trắng tấp ngã xuống đất, cuộn cuộn nổi lên địa bụi mù.

Người thắng Diệp Nhiên!

Diệp Nhiên nhìn ngã xuống đất Ngô Diệu Phong, sau đó trực tiếp đó là đặt móng ngồi trên mặt đất thượng, từng ngum từng ngum thở phì phò, hắc hiện tại thật là một tới cực điểm!

Thân thể bị Ngô Diệu Phong luân phiên oanh tạc, coi như là là tiến hành thân thể cô đọng, thế nhưng hắc cũng bị tổn thương không nhỏ.

Bất quá nỗ lực nhiều như vậy, cuối cùng là thắng!

Diệp Nhiên tin tưởng tại bản thân luân phiên thống kích hạ, Ngô Diệu Phong không cái một năm rưỡi năm chính xác khó có thể phục hồi như cũ.

Triệu Bách Quân trong lòng run nhìn không có hình tượng chút nào ngồi trên mặt đất thượng hạ mồm thở dốc Diệp Nhiên, hần nhìn cái này huyết nhục mơ hồ hai người, trong lòng hoảng sợ không ngớt, Khoách mạch cảnh tu sĩ trong lúc đó chiến đấu dĩ nhiên khiến hần cái này đã rồi chính xác mình vẫn cảnh tu sĩ nghĩ da đầu tê dại.

Diệp Nhiên người này thật là quá kinh khủng!

Cùng như vậy 1 cái nhân vật hung ác sinh hoạt tại cùng một hoàn cảnh trong, thật là bất hạnh a Trùng tộc ần núp nhớ!

Nếu là tùy ý hần một mực trưởng thành tiếp mà nói, Vân Thiên đem vĩnh viễn không ngày nổi danh!

Triệu Bách Quân đôi mắt ở giữa hiện ra đạo đạo tinh quang, hần phải xuất thủ, đem Diệp Nhiên vĩnh viễn diệt trừ!

Bằng không mà nói, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!

Triệu Bách Quân hiện tại cũng không có biểu lộ ra tùy ý một tia địch ý, hần hắng giọng, trên mặt hiện ra lướt một cái hòa ái đáng tươi cười, "Chúc mừng Diệp Nhiên học viên thu được lần này tỷ thí thắng lợi!"

"Đồng thời tấn cấp vòng kế tiếp!"

Xem trên khán đài các học viên trong nháy mắt sôi trào, trận chiến đấu này kết cục thật là ngoài dự đoán mọi người!

"Diệp Nhiên!"

"Diệp Nhiên!"

"Diệp Nhiên!"

Cũng không biết là ai mở miệng trước quát lên, tiếp theo đó là càng ngày càng nhiều học viên hô quát lên, toàn bộ tỷ thí trung tâm đều có thể đủ nghe được "Diệp Nhiên" hai chữ này.

Không hề nghi ngờ, Diệp Nhiên sẽ là lần này tỷ thí ở giữa nhất nóng nảy một người.

Từ 1 cái danh không lịch sự truyền học viên, trở thành khuất nhục học viện lão tướng Ngô Diệu Phong tồn tại.

Hơn nữa còn là tại Ngô Diệu Phong nhất đắc ý phương diện hung hăng đưa hần cho đánh bại!

Đánh một trận thành danh!

Diệp Nhiên vị này nhân tài mới xuất hiện, nhất định phải danh chấn Nguyệt Hoa!

"Đều mẹ nó im miệng cho ta a!"

Nhâm Viễn nội tâm thiêu đốt phần nộ lửa khói, những học viên kia nhiệt liệt tiếng kêu, khiến hần có chút hít thở không thông, Diệp Nhiên càng là chói mắt, thi càng khiến hần nghĩ đầy lòng khó chịu.

Thân là Diệp Nhiên đối thủ một mắt một còng, nhìn Diệp Nhiên từng bước cường đại, vậy làm sao có thể Nhâm Viễn nội tâm nghĩ dễ chịu đây.

"Diệp Nhiên! Mặc kệ thế nào! Ta đều muốn ngươi chết!"

Nội tâm sợ hãi đã vượt qua Nhâm Viễn phạm vi chịu đựng, sợ hãi đang ở khiến Nhâm đi xa hướng điên cuồng con đường.

Đối mặt điên cuồng như vậy la lên, Diệp Nhiên không vì chỗ động, đối với đám này gặp gió chuyển lái học viên, hần cũng không thích, đương nhiên cũng không ghét.

Dù sao bọn họ sẽ không vô duyên vô cớ đứng một gã người yếu ớt tôn trọng.

"600 vì tích phân!"

Lần này 8 tiến 4 thắng lợi, khiến Diệp Nhiên lần nữa thu hoạch vì tích phân, hiện tại Diệp Nhiên vẫn là duy trì vì tích phân bảng đệ nhất danh, mà tên thứ 2 Ngô Diệu Phong...

Hần đem bị xa xa vút ở phía sau đầu...

Kéo uể oải thân thể, Diệp Nhiên đi xuống lôi đài, sau đó trở về khu nghỉ ngơi.

"Cho."

Nhìn về mặt băng lãnh biểu tình Đường đưa qua bình sứ, Diệp Nhiên hơi sùng sờ, sau đó khoe miệng nhin không được hiện ra lút một cái hiểu ý đáng tươi cười.

Đường tựa đầu xoay đi qua, nhìn tiến hành trận thứ 2 tỷ thí học viên.

Một lúc lâu sau khi, chờ Diệp Nhiên dùng đan dược, Đường mở miệng nói, ngữ khí kiên định, như đinh đóng cột,

"Trận chung kết thấy sống lại thủ tịch thực cốt người yêu."

Diệp Nhiên nghe được Đường mà nói, hần nhìn dưới ánh mặt trời lạnh lùng như cũ khuôn mặt nhỏ nhắn, trong lòng trở nên rung động dạn, sau đó trọng trọng gật đầu, "Tốt."

Mà những học viên khác nghe hai người ước định, nào dám không theo.

Ai cũng không dám có bất kỳ ý kiến gì.

Duy chỉ có Nhâm Viễn.

Hần phần nộ nhìn lập được ước định hai người, một cao một thấp thân ảnh tiến nhập hần tầm mắt, khá lăm Đường! Thật cho rằng Đường gia chính là thiên hạ vô địch?

Đô thành thế lực cũng không chỉ người Đường gia 1 cái!

Bất quá, Đường tạm thời hần vẫn không động dậy lên, đương nhiên cũng không cần Nhâm Viễn xuất thủ, tự nhiên sẽ có người đối phó Đường.

Hần hiện tại chỉ cần chuyên tâm đối phó Diệp Nhiên vậy là tốt rồi.

"Trận chung kết?"

Nhâm Viễn đem tầm mắt dời, hần cúi thấp đầu, khoe miệng hiện ra lút một cái làm người ta nghĩ trái tim băng giá kinh khủng đáng tươi cười, "Người còn có mệnh đi tới trận chung kết sao?"

Kế tiếp 8 tiến 4 tỷ thí có chút có chút bình thân vô vị.

Chủ nếu là bởi vì Diệp Nhiên cùng Ngô Diệu Phong quyết đấu khiến quan sát học viên bị cường liệt kích thích, dẫn đến bọn họ xem những học viên khác tỷ thí giống như là xem tiểu hài tử đùa nghịch thông thường đần độn vô vị.

Tại tới gần buổi trưa hết sức, 8 tiến 4 tỷ thí chính thức kết thúc.

Thắng được người theo thứ tự là,

Diệp Nhiên!

Đường!

Nhâm Viễn!

Diệp Thiên Long!

Ngày mai đem tiến hành 4 tiến 2 tỷ thí, cũng đem quyết ra ai có tư cách tranh đoạt lần này cấp thứ tám thang tỷ thí quán quân!

Mọi người tan cuộc.

Bạch Thái nhìn vết máu loang lổ rời đi Diệp Nhiên, sau đó vừa định đi theo đi vào, lại bị Bạch Khiêm Tâm cho kéo.

"Không được đi!"

"Vì sao?" Bạch Thái nhìn Bạch Khiêm Tâm có chút tức giận nói.

"Không có nhiều như vậy vì sao." Bạch Khiêm Tâm về mặt lạnh lùng nói.

Nhìn Bạch Khiêm Tâm kia Trương băng lãnh mặt, Bạch Thái nhất thời minh bạch bản thân dùng sức mạnh chính xác không có bất kỳ hiệu quả nào.

Nàng hút hút mũi, mạnh mẽ từ khoe mắt bài trừ mấy giọt nước mắt, "Gia gia, người để ta đi nha, Diệp Nhiên chịu nặng như vậy thương, trể trị liệu mà nói, hội lưu lại đi chứng."

"Người đi mà nói, ta sẽ lưu lại di chứng." Bạch Khiêm Tâm lạnh lùng trừng Bạch Thái liếc mắt, sau đó vuốt ngực nói.

Đột nhiên Bạch Khiêm Tâm nhũn mày, bởi vì hắn thấy Bạch Thái trên mặt dĩ nhiên hiện ra mừng rỡ biểu tình, tiếp theo đó là nghe nàng khoan khoái tiếng gọi âm ỉ,

"Đại sư huynh, nhanh lên một chút cứu ta!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: : Kỳ ngộ?

Hắn hướng Bạch Khiêm Tâm hơi thi lễ một cái, sau đó giờ lên thân thể nhìn Bạch Khiêm Tâm, mang trên mặt tia tia tiểu ý, người xem như một xuân phong, có một loại nói không nên lời thích cảm, "Bạch lão.

"Nguyên lai là người tới, thảo nào Bạch Thái nha đầu kia hưng phấn như thế." Bạch Khiêm Tâm mang trên mặt âm áp đáng tươi cười nhìn tên kia mặc quần áo rộng thùng thình trắng thuần y phục nam tử, mặc dù nói hắn và Nguyệt Hoa Viện trưởng quan hệ bây giờ còn có chút cứng, thế nhưng cái này không trở ngại hắn cùng với Nguyệt Hoa Viện trưởng học sinh quan hệ.

Hơn nữa Đại sư huynh cũng xác xác thật thật chính xác 1 cái khiến bất luận kẻ nào đều nghĩ thoải mái người.

Không hổ là hắn làm dạy nên đệ tử.

Bạch Khiêm tâm tâm đầy lần thứ hai cảm khái vạn phần.

Nhìn Bạch Khiêm Tâm trên mặt lộ ra đáng tươi cười, Bạch Thái đại hi, nàng nhất thời cảm giác mình có hi vọng đi gặp Diệp Nhiên, ngay sau đó nàng hai mắt đầm lệ, thương cảm nhìn Đại sư huynh, "Đại sư huynh, nhanh lên một chút giúp ta một chút."

"Tiểu Bạch cái này là thế nào?" Đại sư huynh nhìn bị Bạch Khiêm Tâm cho bắt Bạch Thái, hỏi.

"Sẽ không để ý tới nàng, nha đầu kia lại bắt đầu nghịch ngợm." Bạch Khiêm Tâm tức giận nói, "Lần trước lên lút đi ra ngoài, cho người nghiêm phạt độ mạnh yếu còn chưa đủ sao? Hiện tại như vậy nhanh chóng là tốt rồi vết sẹo quên đau đúng không?"

"Đại sư huynh, người đừng nghe hắn nói xằng ma phụ lâm môn!" Bạch Thái quật khởi miệng, dĩ nhiên ra này hào ngôn, hoàn toàn không có đem Bạch Khiêm Tâm cho đề vào mắt.

"Người!" Bạch Khiêm Tâm nghe sau này rất là không vui, nói xằng? Có người như thế cùng gia gia nói chuyện sao?

"Đại sư huynh, người nghe ta đã nói với người" Bạch Thái đem sự tình tiền căn hậu quả nói một lần, "Người xem, gia gia có đúng hay không thật là ác độc, dĩ nhiên không cho ta đi trợ giúp người khác."

"Diệp Nhiên?" Đại sư huynh thiêu thiêu mi đầu, hắn thật tò mò cái này Diệp Nhiên đến tốt cùng là ai, dĩ nhiên khiến Bạch Thái trở nên ái mộ.

"Ác độc?" Bạch Khiêm lòng dạ được chòm râu trực bay lên, tốt nhất người a, cảm tình ta tại trong mắt chính là 1 cái tội ác tày trời tội nhân đúng không?

"Không được đi!" Bạch Khiêm Tâm tăng thêm giọng nói nói, người đều như vậy nói ta, ta đây liền càng không để cho người đi.

"Bạch lão, đại khả không cần nổi giận." Đại sư huynh bình tĩnh nói, "Không bằng khiến tiểu Bạch mang ta đang đi vào, khiến ta xem một chút cái này Diệp Nhiên đến tốt cùng là người ra sao cũng."

"Đúng vậy đúng vậy." Nghe được Đại sư huynh mà nói, Bạch Thái nhất thời hưng phấn gật đầu, về phần Đại sư huynh đi vào quan sát Diệp Nhiên, nàng cũng không lo lắng xảy ra cái gì đường rẽ, dù sao Diệp Nhiên vốn là 1 cái tâm tính thiện lương người, mà Đại sư huynh cũng là 1 cái người ngay thẳng, sẽ không làm thất thường gì việc.

Đảm bảo không được, Diệp Nhiên qua Đại sư huynh cửa ải này, sau này gia gia bên này cũng sẽ có làm buồn lòng, nhưng thời điểm sẽ không người có thể ngăn cản bản thân đi gặp Diệp Nhiên.

Bạch Khiêm tâm tư tác chỉ chốc lát, vững tin có Đại sư huynh đang đi vào sẽ không xuất hiện cái gì đường rẽ, liền đồng ý Bạch Thái thỉnh cầu.

Đương nhiên hắn cũng có bản thân dự định, nếu như cái kia cái gọi là Diệp Nhiên qua không Đại sư huynh cửa ải này mà nói, vậy hắn thì càng có lý do ngăn cản Bạch Thái.

Thành bại đều hệ vào Đại sư huynh thân.

Có Bạch Khiêm Tâm cho phép, Bạch Thái giống như là còi lồng người chim, khoan khoái rời đi.

Đại sư huynh nhìn phía xa Bạch Thái, nhìn không được hiện ra lướt một cái dáng tươi cười, sau đó hắn đổi về Bạch Khiêm lòng nói đạo, "Bạch lão, người cứ yên tâm đi, có ta nhìn sẽ không xảy ra bất cứ vấn đề gì."

"Ta biết." Bạch Khiêm Tâm gật đầu, sau đó đổi về Đại sư huynh nói, "Người nhanh lên một chút cùng đi lên xem một chút ah."

"Tốt." Đại sư huynh gật đầu, sau đó đầu ngón chân nhẹ một chút mặt đất, thân ảnh thoáng cái liền xuất hiện ở Bạch Thái phía sau.

Hắc sắc hộp ngọc lẳng lặng để lên bàn.

Nhâm Viễn sắc mặt có chút tái nhợt, hắn biết bên trong là cái gì, đây là hắn chiến thắng Diệp Nhiên sau cùng thủ đoạn.

Không thành công thì thành nhân!

Đem hắc sắc hộp ngọc cho cất xong, Nhâm Viễn đem một trương viết có chữ viết tin cho thiêu hủy rồi.

Thư này cùng hộp ngọc đều đến từ Lăng Hàn hội!

Ở trong thư viết nội dung là khiến hắn trước chiến thắng Diệp Nhiên, sau khi tiến nhập trận chung kết quyết đấu Đường.

Nhâm Viễn an bài Diệp Nhiên giao đấu Đường kế hoạch cũng liền vì vậy mà cáo phá.

Ngày mai, chính là hắn cùng Diệp Nhiên trong lúc đó sau cùng quyết đấu.

Trận chiến này chỉ cần thắng, không nên bại sống lại tình thế đảo bảo chủ!

Thua mà nói, hắn mất đi không chỉ là vinh dự cùng với những thứ kia thường cho, còn có tính mạng hắn!

Đẩy cửa ra, Nhâm Viễn ra khỏi phòng, hướng phía Triệu Vân Thiên chỗ gian phòng đi đến, mặc dù nói có bên trong hộp ngọc bảo bối giúp đỡ, thế nhưng là ổn thỏa đến xem, hắn vẫn phải đi cùng Triệu Vân Thiên thương nghị một phen, nhìn có thể hay không từ Triệu Bách Quân bên này thu hoạch đến cái gì giúp đỡ.

Đi tới Triệu Vân Thiên gian phòng, Nhâm Viễn đi thẳng vào vấn đề, đem ý nghĩ của mình nói cho hắn biết.

"Cái này" Triệu Vân Thiên nhất thời sửng sốt, "Sợ rằng có chuyện ah, tỷ thí trung tâm nhiều như vậy học viên quan sát, thúc thúc ta nếu muốn làm chút tay chân mà nói, vô cùng có khả năng bị phát hiện, một khi bị phát hiện, chúng ta đây đã có thể đều phải tao ương."

"Tình huống bây giờ khẩn cấp, ta cũng vậy cùng đường mới có thể như vậy." Nhâm Viễn gấp đến độ trên trán đều toát ra mồ hôi.

"A?" Triệu Vân Thiên có chút không rõ cho nên, hắn thấy, Diệp Nhiên kinh khủng như vậy, Nhâm Viễn chiến thắng hắn đã là không có hi vọng, lúc này nhất an bài xong liền để cho Diệp Nhiên chống lại Đường.

Khiến hai người bọn họ hợp lại được người chết ta sống, Nhâm Viễn mới vừa có khả năng thu được quán quân, tính là thu hoạch không quán quân, tên thứ 2 cũng là lựa chọn tốt, tại sao muốn như thế ra hạ sách này, khiến chính hắn chống lại Diệp Nhiên đây?

Nhâm Viễn hít một hơi thật sâu, hiện tại đã là phi thường thời khắc, hắn phải đem một sự tình nói cho Triệu Vân Thiên.

"Người ở đây Lăng Hàn hội chỗ dựa vững chắc đến tột cùng là ai?" Biết được Nhâm Viễn chính xác tiếp thu được đến từ Lăng Hàn hội một phong thư, Triệu Vân quá nhất thời không giải thích được, hắn tuy rằng biết được Nhâm Viễn tại Lăng Hàn hội nội có chỗ dựa, thế nhưng hắn một mực không rõ là ai.

Mà bây giờ Nhâm Viễn chỗ dựa vững chắc rõ ràng cho thấy muốn đối phó Đường!

Đường!

Đường gia công tử!

Đây tột cùng là có lớn bức nào quyết đoán mới dám đứng Đường lên tâm tư.

Cái này cũng từ mặt bên nói rõ Nhâm Viễn chỗ dựa vững chắc địa vị nhất định phi thường to lớn.

Nhâm Viễn thân thể run rẩy kịch liệt đến, sau đó hắt thở dài một hơi, thấp giọng sợ hãi nói.

"Trịnh Lăng Hàn "

"! ! !"

Triệu Vân Thiên trong nháy mắt ngây người, hắc phác thông một tiếng trực tiếp ngồi ở ghế trên, hiển nhiên là bị tên này cho dọa cho giật mình.

"Trịnh Lăng Hàn?"

"Lăng Hàn hội!"

Triệu Vân Thiên sắc mặt tái nhợt nhìn Nhâm Viễn, "Người nói trịnh Lăng Hàn nên không phải là "

Nhâm Viễn gật đầu.

"Ta Thiên!"

Triệu Vân Thiên kích động thiếu chút nữa không có ngắt đi, trịnh Lăng Hàn là ai? Đây chính là học viện cao thủ hàng đầu! Học viện bài danh thể nhưng trước 10 vị, tu vi sâu không lường được, hơn nữa hắc vẫn xuất thân đô thành tiếng tăm lừng lẫy Trịnh gia!

Cùng Đường gia nổi danh gia tộc, thực lực chút nào không thể so Đường gia yếu hơn nhiều ít.

Nhâm Viễn chỗ dựa vững chắc dĩ nhiên là trịnh Lăng Hàn!

Triệu Vân Thiên hai mắt nhin không được hiện lên tinh quang, đây có lẽ là một lần thăng chức rất nhanh cơ hội tốt!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 157: : Hoàn mỹ an bài

Một cái Kim long lãnh Đại Đạo phảng phất xuất hiện ở Triệu Vân Thiên Nhãn trước.

Nhất định phải hảo hảo nắm chắc cơ hội lần này!

Mặc kệ nỗ lực cái gì đại giới, cũng phải làm cho trịnh Lăng Hàn thoả mãn, khiến hắc coi trọng bản thân!

Triệu Vân Thiên gắt gao bưng hắc viên kia bỗng bột nhảy lên trái tim, tỷ thí lần này, Nhâm Viễn nhất định phải thắng lợi!

"Đi, ta dẫn ngươi đi tìm thúc thúc ta, ta nhất định phải thuyết phục hắc giúp đỡ ngươi!"

Triệu Vân Thiên không nói hai lời, lập tức đẩy cửa ra, nếu muốn xuất phát đi trước đi tìm Triệu Bách Quân giúp đỡ.

"Tốt!" Nhâm Viễn sững sờ, sau đó trọng trọng gật đầu, có chút mừng rỡ nhìn Triệu Vân Thiên, "Nhanh lên!"

Mặc dù nói hắc có từ Lăng Hàn hội mang về bí bảo, thế nhưng hắc vừa nghĩ tới Diệp Nhiên cùng Ngô Diệu Phong cuộc chiến đầu kia, hắc đáy lòng liền không nhin được nhút nhát.

Hắc còn cần 1 cái càng ổn thỏa biện pháp, mà cái kia biện pháp tốt nhất liền để cho thân là giám thị giám khảo Triệu Bách Quân từ đó làm khó dễ, chỉ cần có mình vẫn cảnh tu sĩ âm thầm xuất thủ đánh lén, cộng thêm thượng trong tay hắc bí bảo, Diệp Nhiên khỏi có đường sống?

Đáp án có hay không định!

"Ngươi một cách tự tin thuyết phục ngươi thúc thúc sao?" Nhâm Viễn nhin không được hỏi.

"Có!"

Triệu Vân Thiên Nhân trong hiện lên một tia hàn mang, hần đáp ứng cũng phải đáp ứng, không đáp ứng cũng phải đáp ứng!

Cho ta tiền đồ, luôn luôn phải bỏ ra chút gì, đúng không?

Cho dù là sinh mệnh!

"Như vậy, Diệp Nhiên ca ca, ta đi trước." Bạch Thái đối về sắc mặt có chút khó coi Diệp Nhiên phất tay một cái, sau đó một tung vừa nhảy xuất viện môn.

"Cáo từ." Đại sư huynh mang trên mặt ôn hòa đáng tươi cười, xoay người chậm rãi bước rời đi.

"Đi tốt." Diệp Nhiên đối về xa xa 2 người nói.

Đội hai người đi xa.

Diệp Nhiên nhanh lên đóng cửa viện môn, sau đó một đầu đó là trực tiếp mới ngã xuống đất.

Đây không phải là Ngô Diệu Phong đối với hần tạo thành thương tổn, hần những thứ kia nội thương sớm bị Bạch Thái đan dược cho trị hết tốt.

"Thật là khủng khiếp nam tử!" Diệp Nhiên ngã xuống mặt đất, từng ngum từng ngum thở phì phò, kia đi theo bản thân người theo đuổi mà đến nam tử thật là quá kinh khủng, vền vẹn chỉ là xem bản thân liếc mắt, liền khiến tâm thần mình thất thủ, thần thức một trận nhộn nhạo.

Nhược không là bởi vì mình có Thiên Hồn huyết mạch, sợ rằng vừa mới đã sớm ngã xuống đất không tương.

Người này đến tột cùng là lai lịch gì?

Thoạt nhìn bất quá hơn 20 tuổi, tu vi dĩ nhiên thâm hậu như thế, thật là kinh khủng cực kỳ!

Bất quá hần chỉ là tính thăm dò đúng tự mình động thủ, nếu không mình đã sớm thần thức bị hao tổn, biến thành ngu ngốc!

Đội cảm giác đau đớn hơi chút chậm lại chút, Diệp Nhiên nhanh lên trở lại bên trong phòng khôi phục.

Đi ở trở lại trên đường, Bạch Thái có chút khẩn cấp hỏi, "Đại sư huynh, thế nào? Thế nào?"

Nhìn có chút cấp bách khó đỡ nổi Bạch Thái, Đại sư huynh nhin không được cười cười, vẫn là cái loại này cười yếu ớt, khiến người ta như mộc xuân phong, "Hoàn hảo."

"Đây coi như là cái gì trả lời?" Bạch Thái nhin không được cau mày, sau đó nàng nhất thời có chút Minh Ngô, đầy cõi lòng mừng rỡ hỏi, "Nói như vậy, ngươi đồng ý ta tới gặp Diệp Nhiên?"

"Ta cũng không có nói như vậy." Đại sư huynh liếc đồ ăn lắc đầu.

"Cái gì đó!" Bạch Thái nhất thời quật khởi chùy đến xem Đại sư huynh, "Lúc trước ngươi còn nói hoàn hảo, nhưng là vừa không đồng ý ta đi thấy Diệp Nhiên, nào có như ngươi vậy."

Đại sư huynh nhìn Bạch Thái chăm chú nói, "Ta đối với hần ấn tượng coi như không tệ, thế nhưng còn phải cần một khoảng thời gian tỉ mỉ quan sát, nếu là hần thật đối với ngươi cũng không ác ý mà nói, ta là tất nhiên đứng ở ngươi bên này."

Nghe được Đại sư huynh lời này, Bạch Thái nhất thời cười rộ lên, Diệp Nhiên làm sao có thể hội đối với mình có ác ý đây? Cứ như vậy mà nói, đây chẳng phải là biến tướng đồng ý bản thân đi gặp Diệp Nhiên sao?

Hừ hừ, có Đại sư huynh ủng hộ, ta muốn nhìn ngươi còn có thể cầm ta có biện pháp nào!

Ngày kế buổi sáng,

Tỷ thí trung tâm đã là kín người hết chỗ, hôm nay đem muốn tiến hành chính là 4 tiến 2 tỷ thí.

Bởi ngày hôm qua Diệp Nhiên nghịch thiên biểu hiện, đang lúc mọi người truyền bá dưới, dẫn đến hôm nay mộ danh mà đến học viên nhiều đếm không xuê, bọn họ muốn nhìn một chút cái này nhập viện chưa tới nửa năm thời gian Diệp Nhiên đến tột cùng là cái gì yêu quái, lại có thể chiến thắng Ngô Diệu Phong!

Không chút nào khuếch trương nói, lần này tỷ thí trung tâm có một nhiều hơn phân nửa học viên là Diệp Nhiên đến.

Xem trên khán đài đã không còn chỗ ngồi, mà bên cạnh cũng không thiếu người đứng, đều là là mắt thấy Diệp Nhiên phong thái.

Bạch Thái, Đại sư huynh, Bạch Khiêm Tâm 3 người song song ngồi.

Nghe được bên cạnh học viên không ngừng nói đến Diệp Nhiên, Bạch Thái liền không nhin được một trận vui vẻ, như vậy cũng tốt so chính xác bản thân

nàng bị khích lệ.

Về phần hôm nay vì sao có thể tới nơi này quan sát, hoàn toàn là bởi vì Đại sư huynh nói quan sát Diệp Nhiên Nguyệt nữa.

Bạch Khiêm Tâm cũng chỉ có thể bắt đầu đi đi theo qua đây.

Nghìn vạn đừng làm cho ta gặp gỡ Diệp Nhiên.

Tuy rằng cùng Diệp Nhiên cùng họ, thế nhưng Diệp Thiên Long có thể sẽ không cảm thấy mình nếu là gặp gỡ Diệp Nhiên, hội có cái gì tốt trái cây ăn.

Hắn muốn nhất gặp phải đối thủ là Nhâm Viễn, dù sao Đường cũng là danh tiếng bên ngoài, tiểu bá vương cũng không phải là nói không, xuất thủ chỉ hung mãnh không ở Diệp Nhiên dưới.

Về phần Nhâm Viễn mặc dù nói hắn chiến thắng không đối phương, nhưng nhìn mà nói coi như chính xác thực lực tương đối kém nhất phương.

Thắng lợi?

Diệp Thiên Long tự giễu cười, có thể đi tới 4 cường, hắn đã rất thỏa mãn, tuy rằng đều nói người muốn cuộn cuộn không ngừng có **, như vậy mới có thể làm cho tự thân cước bộ không dừng lại đến, mới có thể trở nên cường đại hơn.

Nhưng, hắn chỉ muốn nói, người hay là phải có tự mình hiểu lấy, muốn rõ ràng có ít thứ là không thể đủ nghĩ.

Nói thí dụ như, tấn cấp trận chung kết.

"Bắt đầu rút thăm!"

Nghe được giám thị giám khảo ra lệnh một tiếng, Diệp Thiên Long ngẩng đầu nhìn kia Triệu Bách Quân liếc mắt, sau đó hắn phát hiện người sau sắc mặt có chút tái nhợt, hắc vành mắt có chút trọng, rõ ràng cho thấy một bộ ngũ không được ngon giấc đáng đáp.

Thật là kỳ quái, một mình người giám thị giám khảo chẳng lẽ so với chúng ta đám này tham gia tỷ thí học viên áp lực còn muốn lớn hơn sao?

Đem nghi vấn chôn sâu vào tâm, Diệp Thiên Long rất nhanh đó là lấy mẫu ngẫu nhiên thuộc về mình thẻ.

"Số 3 lời dài."

Lần này tỷ thí lời dài chỉ số 2 cùng số 3, về phần lời dài số một?

Bởi ngày hôm qua Diệp Nhiên cùng Ngô Diệu Phong chiến đấu qua vào kịch liệt, dẫn đến lời dài có chút tổn hại, đang đứng ở giữ gìn trạng thái.

Thấy cái này Trương thẻ, Diệp Thiên Long khóe miệng nhin không được hơi co quắp, bởi vì đồng dạng là số 3 lời dài học viên chính là tiểu bá vương Đường!

Mà số 2 lời dài còn lại là, Diệp Nhiên quyết đấu Nhâm Viễn!

Quan sát học viên thấy lần này kết quả rút thăm, đã nghĩ thất vọng, lại cảm thấy đây là một lần tốt thẻ.

Đem Diệp Nhiên cùng Đường an bài tại trận chung kết, đây không phải là nhất an bài xong sao?

Cái gọi là áp lực không đều là tại sau cùng sao?

Nhìn mình trong tay đầu thẻ, Diệp Nhiên nhin không được cười, rút thăm lâu như vậy, hắn dọc theo đường đi đều chỉ có thể coi như là vận may kém, từ Phùng Thiên Tân đánh tới Ngô Diệu Phong, hắn gặp phải đối thủ đều là những thứ kia thực lực hùng hậu học viên.

Bắt quá không gặp gỡ Đường, tổng thể đi lên tính là chuyện tốt.

Mà lần này 4 người rút thăm, gặp gỡ Đường xác suất cực đại, thế nhưng hắn vẫn là vô cùng may mắn cùng Đường sai mở.

Hoàn hảo, trận chung kết thấy.

Hai người thẻ ngôn, hắn làm sao có thể không nhớ.

Kia một trương dưới ánh mặt trời đẹp đến kinh tâm động phách mặt lần thứ hai nổi lên Diệp Nhiên trong lòng.

Chương 158: : Phạm quy?

Hữu hi vô bi.

Đây là Nhâm Viễn hiện tại tốt nhất về hình người.

Chính xác, tuy rằng Nhâm Viễn cực lực che giấu nội tâm kích động, thế nhưng khóe miệng hơi vung lên đáng tươi cười, còn là đầy đủ phản bội hần.

Diệp Nhiên nhìn Nhâm Viễn, trong đầu nghĩ rất vô cùng kinh ngạc, người này có đúng hay không ăn sai thuốc?

Bản thân chiến thắng Ngô Diệu Phong, hiển lộ ra thực lực đã là siêu việt Nhâm Viễn, như vậy lần này tỷ thí bản thân chống lại hần, hần có cái gì đáng giá tốt hưng phần?

Chẳng lẽ hần cho là hần có thể chiến thắng bản thân?

Diệp Nhiên cau mày một cái, không đạo lý a.

Nhâm Viễn nhìn ra Diệp Nhiên trong lòng nghi hoặc, thế nhưng hần không có cái kia tâm tình giải thích cái gì.

Ai sẽ theo 1 cái sẽ chết người phí lời?

Hai người đi lên số 2 lời dài, tương đối mà đứng.

Xem trên khán đài một mảnh yên lặng, cái này mặc dù là một hồi đã biết thắng bại tranh tài, thế nhưng là cho thấy đúng Diệp Nhiên tôn trọng, cho nên không ai mở miệng nói chuyện.

Diệp Nhiên, Nhâm Viễn, hai người cho nhau nhìn nhau, không nói gì.

Mơ hồ có Phong từ đằng xa thổi tới, kéo đến hai người y bào.

Y bào theo gió bãi động, sau đó ngay muốn ngừng nghỉ tới, Triệu Bách Quần mở miệng nói,

"4 tiến 2 vòng thứ 1 tỷ thí, chính thức bắt đầu!"

Không có gì 3 cục 2 thắng chế độ.

Chỉ một hồi định thắng bại, tỷ thí chính là như thế tàn khốc, kia sẽ không cho bất luận kẻ nào dư thừa cơ hội.

Diệp Nhiên lẳng lặng đứng thẳng người, hần không có hành động thiếu suy nghĩ, bởi vì Nhâm Viễn mọi cử động tiết lộ ra quái dị.

Chuyện ra khác thường tất có Yêu!

Tuy rằng biết rõ thực lực đối phương không bằng Phùng thị huynh đệ, không bằng Ngô Diệu Phong, thế nhưng Diệp Nhiên như trước vẫn duy trì lớn nhất cảnh giác.

Hai người cứ như vậy nhìn nhau.

Xem trên khán đài học viên xem có chút không rõ cho nên, đây không phải là một hồi đơn phương hành hạ đến chết chiến đấu sao?

Vì sao Diệp Nhiên không chủ động xuất thủ đây?

Mặc dù là lòng có nghi hoặc, nhưng là bọn hần không người nào dám mở miệng hỏi.

Hai người cứ như vậy một mực giằng co.

"Tháp giá trên trời vọt trước không dễ chọc."

Cuối cùng không nhẫn nại được còn là Nhâm Viễn.

Hần nhìn nhìn như phân tán, nhưng thực tế lại là như lâm đại địch như Diệp Nhiên, khóe miệng nhin không được hiện ra lướt một cái khinh miệt đáng tươi

cười.

Có thể đi tới bước này, thoát nhìn thật đúng là có điểm trình độ.

Tuy rằng giữa hai người có không ít xung đột, hơn nữa cũng phát sinh chảy máu sự kiện, thế nhưng giống như vậy từng đôi từng đôi quyết, cái này vẫn là lần đầu tiên.

Đi vắng đều là Nhâm Viễn dẫn một đám người vây công Diệp Nhiên.

Hiện tại tỷ thí lần này, miễn cưỡng có thể xưng là công bình quyết đấu.

Đương nhiên công bình cũng chỉ là tạm thời.

Nhâm Viễn mang trên mặt nghiền ngẫm đáng tươi cười đối về Diệp Nhiên tiến lên.

Hắn tốc độ so ra kém thượng Phùng Thiên Tân, tại Diệp Nhiên trong mắt hắn mỗi một bước đều bị hắn rõ ràng cho bắt đến.

Nhâm ở xa tới đến Diệp Nhiên mặt bên, sau đó bàn tay hóa thành thành đao, đối về người sau đầu đó là đánh xuống.

"Chỉ đơn giản như vậy?"

Diệp Nhiên sinh lòng nghi hoặc, từ Nhâm Viễn bộ dáng này xem ra, hắn rõ ràng cho thấy có chuẩn bị ở sau, cho nên Diệp Nhiên xuất thủ, toàn lực ứng phó.

Diệp Nhiên cánh tay hơi vung lên, đem Nhâm đánh xa thế đón đỡ, hắn sinh lòng cảnh giác, Nhâm Viễn người này rõ ràng hội giờ trò lừa bịp.

Thế nhưng Nhâm Viễn phát động hết cái này một sóng thế công sau khi, dĩ nhiên lui về phía sau, trong dự liệu đánh lên cũng không có xuất hiện.

Thật đúng là chỉ đơn giản như vậy!

Nhâm Viễn nhìn sinh lòng nghi hoặc Diệp Nhiên, khóe miệng lần thứ hai lộ ra một tia đùa cợt đáng tươi cười, hắn bí bảo còn chưa sử dụng, cho nên hắn thực lực bây giờ bất quá chỉ là một tầm thường Khoách mạch cảnh 5 tầng tu sĩ, không bằng Phùng Thiên Tân, không bằng Phùng Thiên Long, không bằng Ngô Diệu Phong.

"Có làm huyền bí!"

Diệp Nhiên hai mắt hơi chút ngưng, lúc này hắn không thể còn như vậy bị động đi xuống, tuy rằng không biết Nhâm Viễn cất dấu hậu thủ gì, thế nhưng tục ngữ nói, binh đến tướng đỡ, nước đến đất ngăn, tính là Nhâm chơi đùa xa thủ đoạn gì, hắn tin tưởng mình cũng có thể ứng phó đến.

Hơn nữa, cùng với ở chỗ này chờ đợi Nhâm Viễn chủ động đem lá bài tẩy lấy ra đến, còn không bằng bàn tay mình cầm quyền chủ động, đưa hắn lá bài tẩy bức cho đi ra!

Hạ quyết tâm Diệp Nhiên lập tức xuất phát, hắn trong chớp mắt đó là đi tới Nhâm Viễn trước mặt, nắm tay huy vũ, ** Bát Hoang quyền sử xuất, đối về Nhâm Viễn chỗ hiểm cho công đi qua.

Đối mặt với Thiên cấp quyền pháp, Nhâm Viễn rõ ràng cho thấy chiêu không chịu nổi, tại đón đỡ ở Diệp Nhiên 3 sóng thế công sau khi, hắn vai trái chịu Diệp Nhiên một quyền.

"Đang đang đang!"

Nhâm Viễn thân hình lui về phía sau, liên tục lui mấy bước phương mới dừng lại đến, đau nhức vai, khiến Nhâm Viễn nhận không được bị đau nhếch miệng.

Xem trên khán đài học viên thấy rốt cục có chiến quả, nhận không được trầm trở khen ngợi.

Mà càng nhiều học viên còn lại là cười nhạo không ngớt,

"Diệp Nhiên? Cũng cứ như vậy một hồi chuyện mà thôi!"

Mà thôi? Đại sư huynh nghe người nọ trào phúng, không nói gì, toàn bộ tỷ thí trung tâm, chỉ sợ cũng chỉ hắn nhìn ra Diệp Nhiên quyền pháp này môn đạo tổng tài chọn yêu ngọt thế.

Nghuyệt Hoa học viện vì sao luôn luôn nhiều như vậy

Phé vật!

"Ngươi cứ như vậy chút thủ đoạn?" Diệp Nhiên nhìn thống khổ không ngớt Nhâm Viễn, ngừng đầu phát ra tiếng hỏi.

"Thủ đoạn?" Nhâm Viễn nhìn Diệp Nhiên, cười thâm nói, "Đúng vậy, ta cứ như vậy chút thủ đoạn, ngay cả một Khoách mạch cảnh 3 tầng tu sĩ đều đấu không lại."

"Đã như vậy" Diệp Nhiên gật đầu, đôi mắt ở giữa hiện lên một tia hàn quang, "Như vậy thì kết thúc trận chiến đấu này ah."

Thân hình theo gió mà động, Diệp Nhiên đột ngột xuất hiện ở Nhâm Viễn trước mặt.

Nhâm Viễn kia bình tĩnh trong hai mắt nhìn Diệp Nhiên kia dần dần phóng quả đấm to, sau đó hắn cũng chém ra một quyền, cùng người trước chống lại.

"Oanh!"

Khí lãng khuếch tán, kéo đến hai người y bào.

"Quả quả nhiên, đủ cường!"

Nhâm Viễn một con mắt mở to, mà con mắt còn lại cũng nửa hí.

Hắn mặt chính xác vận vẹo, giống như là một khối san bằng tơi tã, bị người tiện tay mang động một cái, nổi lên nếp uốn.

Đỏ sẫm giọt máu nhĩ từng điểm từng điểm từ hần nhếch môi trong chậm rãi tích lặc.

Sau đó liền tiếp "Răng rắc răng rắc" nghiền nát chi thanh từ cánh tay hần thượng truyền tới.

Nhâm Viễn trên cánh tay đầu khớp xương toàn bộ vỡ vụn!

Hắn đứng đưa thân thể, lui về phía sau vài bước, sau đó phù phù một tiếng trực tiếp đó là ngồi trên mặt đất thượng.

"Oa!"

Một thành bãi Huyết từ Nhâm Viễn ngươi trong miệng phun ra, đem trắng thuần sắc mặt đất cho độ thượng đẹp dẽ màu đỏ.

Xem trên khán đài các học viên cũng không có kinh ngạc, cái này toàn bộ đều là trong dự liệu sự tình.

Nhâm Viễn làm sao có thể chiến thắng Diệp Nhiên đây!

"Diệp Nhiên phía trước, bọn ta có thể nào chới mắt nở rộ!"

Nhâm Viễn ngửa mặt lên trời cười thâm, cùng như vậy 1 cái cường đại người sinh hoạt tại đồng nhất cái thời đại, thật là hần bất hạnh!

Tùy ý Diệp Nhiên tiếp tục phát triển tiếp, bản thân đã định trước chỉ có thể vĩnh viễn bị Diệp Nhiên áp chế.

"Diệp Nhiên "

"Ngươi viên này chới mắt nhỏ, vĩnh viễn rơi thâm uyên ah, không thì, chúng ta "

"Vĩnh viễn không ngày nổi danh a!"

Nhâm Viễn đưa lưng về phía mọi người, không vết tích từ nơi ống tay áo xuất ra trắng nhợt sắc bình nhỏ, sau đó trực tiếp liền đem bên trong màu đỏ dịch thể dùng tiến bụng.

Diệp Nhiên nhíu mày nhìn Nhâm Viễn, tỷ thí ở giữa giống như là không cho phép sử dụng dược vật ah?

Ngươi đây coi như là phạm quy ah? !

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 159: : Ngoài ý liệu

Ngươi đây coi như là phạm quy

Diệp Nhiên không có ngăn cản Nhâm Viễn, bởi vì Nhâm Viễn dùng được vật, mượn ngoại lực đã coi như là va chạm vào tỷ thí quy định, lý nên bị thủ tiêu tư cách dự thi.

Giám thị giám khảo hội đem Nhâm Viễn cho khu trừ đi ra ngoài.

Cuộc tranh tài này coi như là bản thân thắng lợi.

Nhìn Nhâm Viễn kia rất nhỏ động tác, Diệp Nhiên nhìn không được lắt léo, mặc dù nói ngươi cực lực che dấu bản thân thủ đoạn nhỏ, quan sát học viên là không cách nào thấy, nhưng là từ phương này hướng, hần và giám thị giám khảo cũng vừa nhìn thấy ngay.

Chỉ cần bị giám thị giám khảo phát hiện, ngươi sở tác sở vi toàn bộ đều muốn hóa thành bột nước, uống phí một hồi công phu

Nhâm Viễn tê liệt ngồi dưới đất, rộng thùng thình y bào dính mang theo huyết dịch, đóng hờn độn nhũ một đoàn.

Thân thể hần run rẩy kịch liệt đến, cổ họng giữa mơ hồ phát ra như dã thú rít gào.

Trước hết phát sinh biến hóa chính xác Nhâm Viễn tóc, kia quần áo tóc dài bắt đầu chậm rãi biến thành khô vàng chì, tiếp theo trên tay hần hiện ra từng đạo hắc vân, ngón tay "Răng rắc" một tiếng, bính ra từng cây một phong Hàn mà lại bén nhọn lợi trào

Kia tái nhợt lợi trào thượng còn dính có nhè nhẹ vết máu.

"Rống "

Nhâm Viễn trên mặt hiện ra vân, thân thể hần bành trướng, sau đó món đồ rộng thùng thình y bào trong nháy mắt bị chấn nát, Bạch toái mạng trên không trung bay múa.

Nhâm Viễn đứng thẳng lên, nhìn Diệp Nhiên, sau đó hần liếm liếm dính mang theo huyết dịch lợi trào, phát ra từng tiếng như dã thú rít gào.

Giờ này khắc này Nhâm Viễn giống như một chỉ hình người Yêu báo.

"Đây là cái gì" Diệp Nhiên nhìn phát sinh kinh khủng biến hóa Nhâm Viễn, nhìn không được cau mày một cái, dị biến người kẻ nhiệm Viễn phát ra kinh khủng khí tức không khỏi khiến Diệp Nhiên đầy lòng cảnh giác cửa son cấm tú chỉ thủ hộ thấp trên hết.

Cái này nếu như chống lại, thắng bại thật đúng là khó mà nói

"Có điểm như huyết mạch chi lực" nhìn biến thành người hình Yêu báo Nhâm Viễn, Diệp Nhiên chân mày khấn tức, cái này Nhâm Viễn dị biến cùng Đường Tuyên cùng với lúc trước phản bội bản thân Ngụy Phi Vũ huyết mạch chi lực tương tự.

Thế nhưng Diệp Nhiên rất rõ ràng, đây không phải là Nhâm Viễn tự thân lực lượng, hần là mượn ngoại lực mà phát sinh loại này lột xác.

Xem trên khán đài học viên nhìn phát sinh biến hóa kinh người Nhâm Viễn, đều là hù dọa giật mình, đây là cái gì Nhâm Viễn ẩn dấu thủ đoạn sao

Chẳng lẽ cũng là huyết mạch chi lực

Nhâm Viễn rất nhanh là mọi người coi ra nghi hoặc, hần khàn giọng thanh âm từ trong miệng truyền ra,

"Ẩn dấu nhiều năm như vậy huyết mạch chi lực, hiện tại cũng nên lại thấy ánh mặt trời "

Nghe được Nhâm Viễn lời này, đông đảo các học viên đều sôi trào, không nghĩ tới Nhâm Viễn dĩ nhiên cũng tàng có bài tẩy, hơn nữa nhìn dâng lên còn không yếu hình dạng

"Ném thử ta đây Tứ trọng huyết mạch uy lực ah "

Tứ trọng huyết mạch chi lực

Toàn bộ học viện ở giữa cũng chỉ có Đường Tuyên cái này nghịch thiên tồn tại mới có thể tại tu vi thấp thời điểm kích hoạt Tứ trọng huyết mạch ah

Không nghĩ tới bây giờ dĩ nhiên lại chạy ra 1 cái nghịch thiên gia hỏa đến

Nghe được Nhâm Viễn lời này, chúng học viên đều là khiếp sợ, Nhâm Viễn dĩ nhiên có Tứ trọng huyết mạch, nhưng lại ẩn dấu sâu như vậy, cho tới bây giờ cũng không có người nghe nói qua, quả có thể chịu ah

Bất quá cũng không có thiếu người mang theo thái độ hoài nghi, dù sao Nhâm Viễn xưa nay đều là 1 cái công khai người, hần làm sao có thể kềm chế đây

Đương nhiên đây hết thấy cũng không trọng yếu, từ Nhâm Viễn hiện nay làm phát ra khí thế xem ra, đây không thể nghi ngờ là Tứ trọng huyết mạch có

thể phát ra uy áp

Cứ như vậy, tỷ thí lần này kết cục trở nên khó bề phân biệt.

Khoách mạch cảnh 5 tầng cộng thêm Tứ trọng huyết mạch chi lực, Diệp Nhiên có thể ứng phó được sao

Không hề nghi ngờ, đây tuyệt đối là một hồi đặc sắc tuyệt luân quyết đấu

Diệp Nhiên nghe Nhâm Viễn lời này, khóe miệng nhin không được hiện ra lút một cái đùa cợt đáng tươi cười, người này nói dối cũng không sợ chột hiện đầu lưỡi

Cái gì huyết mạch chi lực

Cái này rõ ràng là dùng đặc thù nào đó được vật mới sinh ra đến

Nhâm Viễn như vậy lừa dối học viên thì có ích lợi gì đây

Giám thị giám khảo đã sớm đem đây hết thầy đều xem tại đây mất.

Nhâm Viễn người đã mất đi tỷ thí tư cách

Nhâm Viễn nhìn Diệp Nhiên, khóe miệng hiện ra lút một cái trào phúng đáng tươi cười, hẳn biết Diệp Nhiên đang chờ đợi đây là sao.

Ngu xuẩn, người còn muốn Triệu Bách Quân xuất thủ đem ta bắt lại thật là làm trò cười cho người trong nghề

Cảm thụ được trong cơ thể tràn đầy dâng trào lực lượng, Nhâm Viễn không kềm chế được, dù sao được lực này là có hạn, chờ thêm trong khoảng thời gian này mà nói, hẳn sẽ lập tức bị đánh hồi nguyên hình.

Cho nên, hẳn phải tốc chiến tốc thắng, cấp tốc đem Diệp Nhiên cho đánh ngã

Nhâm Viễn thân hình khẽ động, trong nháy mắt xuất hiện ở Diệp Nhiên trước mặt, thân thể hẳn thật cao bay lên, sau đó rút xuống, bàn tay đối về Diệp Nhiên đầu đó là đánh xuống xuyên qua chi phúc khí nông phụ.

Bàn tay chưa tới, chương phong tới trước

Diệp Nhiên cảm thụ được kia truyền đến kinh khủng kinh phong, da đầu nhin không được một trận tê dại, cái này nếu như bị một kích bắn trúng, bản thân bảo chứng đi đời nhà ma

Diệp Nhiên cấp tốc làm ra phản ứng, hẳn hai tay khoanh, ngang vào đầu, đem Nhâm Viễn một kích này cho tiếp được.

"Thình thịch "

Nặng nề chi thanh truyền vào trong tai. Diệp Nhiên cảm giác cánh tay một trận tê dại, thật là quá kinh khủng cái này cổ lực đạo đã có thể cùng Ngô Diệu Phong sánh ngang.

Hai người như trước giằng co.

Diệp Nhiên mặt cũng nhin không được trở nên có chút khó coi, cuộc tỷ thí này đã bởi vì Nhâm Viễn phạm quy, mà trở nên không có chút ý nghĩa nào, hẳn không cần phải ... Đang cùng Nhâm Viễn giằng co nữa.

Giám thị giám khảo người thế nào còn không ra tay

Diệp Nhiên quay đầu lại liếc mắt nhìn Triệu Bách Quân.

Sau đó người cũng về mặt sưng lạnh nhìn Diệp Nhiên, "Tỷ thí tiếp tục "

Lời này là có ý gì Diệp Nhiên đáy lòng nhin không được trầm xuống, vì sao Triệu Bách Quân lại đột nhiên nói ra một câu nói như vậy đến, nếu như là hẳn không có thấy Nhâm Viễn cử động, vậy cũng không đến mức nhắc nhở bản thân tỷ thí tiếp tục a

Chẳng lẽ

Diệp Nhiên mặt âm trầm như nước, hẳn trong nháy mắt đoán được chút gì.

"Triệu Bách Quân chính là Triệu Vân Thiên thân thúc thúc."

Nhâm Viễn kia Trương hóa thành Thú Nhân mặt cự ly Diệp Nhiên gương mặt không đủ 3 tấc cử chỉ, hẳn kia yếu không thể nghe thấy thanh âm rõ ràng truyền vào Diệp Nhiên trong tai.

"Cái gì" Diệp Nhiên trong lòng giật mình, tiếp theo hần lạnh giọng hỏi, "Như vậy lúc trước rút thăm đây "

"Cũng là chúng ta âm thầm lấy ra chân." Nhâm Viễn chút nào không kiêng kỵ nói.

"Thảo nào" Diệp Nhiên mặt ngưng trọng, hần nói vì sao bản thân gặp phải đối thủ đều là nhất đẳng một cao thủ, mà Nhâm Viễn gặp phải đối thủ đều là chút thực lực thường thường học viên, nguyên lai là bọn họ đang âm thầm phá rối

Bản thân lúc trước nghĩ cách chính xác một chuyện tiểu lâm

Diệp Nhiên phần nộ nhìn Nhâm Viễn, bản thân vốn muốn mượn giám thị giám khảo lực lượng đem Nhâm Viễn cho bắt, thủ tiêu ngoài tư cách tranh tài, hiện tại xem ra chính xác tự mình nghĩ nhiều lắm.

Bọn họ vốn là trên một cái thuyền người

Mà mình mở miệng giải thích mà nói, lại có ai sẽ tin đây

Chúng cứ cái gì căn bản không có

Hơn nữa Nhâm Viễn bên này cũng sẽ không cho mình mở miệng giải thích thời gian.

Hiện tại xem ra, chỉ có thể kiên trì thắng lên, đem Nhâm Viễn đánh bại, trở lại bắt được chân tướng

Diệp Nhiên hít sâu một hơi, cánh tay hần vừa phát lực, hai người thân thể trong nháy mắt tách biệt.

"Huyết mạch chi lực mở ra "

Diệp Nhiên trên người hiện ra Thanh Lô riêng, hần căn cái này chân chính huyết mạch chi lực, đến đánh tan Nhâm Viễn lời nói dối.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: : Tứ trọng huyết mạch chi lực!

"Tam trọng huyết mạch chi lực sao" Nhâm Viễn nhìn Diệp Nhiên trên người nổi lên Lô quang, hai mắt ở giữa hiện lên một tia đồ kị chi.

Diệp Nhiên có thể có hôm nay thành là bởi vì cái gì

Còn không đều là bởi vì cái này huyết mạch chi lực

Vì sao Thượng Thiên muốn như thế không công bình

Vì sao ta không có huyết mạch chi lực

Nhâm Viễn thờ hờn hờn, tham lam lửa giận đem đầu óc hần ở giữa cận tồn lý trí đều cho thiêu hủy.

Nếu ta không có, như vậy ngươi cũng không dự đoán được

Diệp Nhiên, hôm nay đó là ngươi tử kỳ

Nhâm Viễn giống yêu thú như gặm thét, sau đó đối về Diệp Nhiên đó là nhào qua.

Hai tay hần đều xuất hiện, phong Hàn lợi trao phá vỡ không khí hướng phía Diệp Nhiên chỗ hiểm đánh tới.

Diệp Nhiên trên người Thanh Lô riêng lóng lánh, hần mặt ngưng trọng, dị biến người kẻ nhiệm Viễn triển hiện ra thực lực tuyệt đối không thể khinh thường.

Hai người lập tức đó là quần đầu cùng một chỗ.

Tiếng sấm, tiếng gấm giữ liên tục không ngừng.

Xem trên khán đài các học viên đều không dám thở mạnh, rất sợ quấy nhiễu đến trên lôi đài tiến hành quyết đấu.

Không hề nghỉ ngơi, quan sát học viên không ai nghĩ lần này tới thua thiệt, mà lúc trước phát ra không thềm ngôn luận học viên cũng là đóng chặt lại chủy.

Bởi vì đối lại là bọn họ lên sân khấu mà nói, bọn họ sớm thất bại

Đồng dạng là Khoách mạch cảnh, vì sao chênh lệch lớn như vậy chứ

Đại sư huynh hai mắt đậm mạc nhìn trên lôi đài quyết đấu đến hai người, sau đó hần đem tầm mắt đặt ở Triệu Bách Quân trên người, người sau như trước nhìn đánh nhau đến hai người, không có phản ứng chút nào.

"Thật là quá phận." Đại sư huynh môi khẽ mở, thân là bên trong học viện xếp hàng thứ nhất cường giả, hần lại làm sao có thể không biết Nhâm Viễn trên người đã phát sinh biến hóa đến tột cùng là cái gì chứ.

Học viên ở giữa có người sử dụng loại này hạ 3 lạng thủ đoạn, điều này làm cho hần cảm thấy rất thất vọng từ trong biển mờ thượng hắc da sau.

Mà thân là giám thị giám khảo dĩ nhiên tuần tư vũ tề, ngồi yên không lý đến, điều này làm cho hần cảm thấy rất phẫn nộ.

Thế nhưng hần không có xuất thủ ngăn lại, bởi vì đương sự ở giữa có một người chính xác Diệp Nhiên.

Nếu là quan sát, vì sao không thừa cơ hội này hảo hảo quan sát một phen đây

Mặc dù nói có chút không công bình, thế nhưng Đại sư huynh làm sao sẽ khiến vốn đã đụng phải không công chính đài ngộ nhất phương, bị bất kỳ ủy khuất gì đây

Diệp Nhiên không biết phía sau hần mơ hồ có một đại nhân vật vì hần chỗ dựa.

Đường Tuyên cau mày nhìn trên lôi đài thân nhau hai người, Nhâm Viễn nói Tứ trọng huyết mạch, hần liếc mắt xem thấu trong đó vấn đề, thế nhưng giám thị giám khảo thái độ làm cho hần cảm thấy rất vô cùng kinh ngạc.

Dĩ nhiên thờ ơ

Có âm mưu

Đường Tuyên lạnh lùng nhìn chằm chằm Triệu Bách Quân, hần phải làm những gì.

Ngồi ở Đường Tuyên bên cạnh Diệp Thiên Long nhìn dữ tợn kinh khủng Nhâm Viễn, nhin không được lui rút đầu, lúc trước hần còn hỏi hận bản thân không có gặp gỡ Nhâm Viễn, mà bây giờ số một, chắc là may không có gặp gỡ Nhâm Viễn

Trên lôi đài tỷ thí tạm thời là lấy Nhâm Viễn chiếm cứ ưu thế, hần tổng cộng xuất thủ 52 lần, thành công cho Diệp Nhiên tạo thành thương thế có 12 lần.

Mà Diệp Nhiên tổng cộng xuất thủ 48 lần, thành công đúng Nhâm Viễn tạo thành thương tổn chỉ rất ít chín lần.

Diệp Nhiên nhìn mình vai trái đạo kia sâu nhất vết thương, mặt bất biến, tùy ý Tiên huyết cuộn cuộn không ngừng từ trong đó chảy ra.

Không phải không thừa nhận, Nhâm Viễn dùng được vật sau khi làm tạo thành lực sát thương chính xác thật lớn, có thể so với Đường Tuyên Bạch Hồ huyết mạch

Thắng Nhược không là bởi vì mình thành công từ Từ Lôi đột phá đến Thanh Lôi, cộng thêm Ngô Diệu trên đỉnh núi lần trời xui đất khiến hỗ trợ, sợ rằng bản thân sớm bị Nhâm Viễn cho đánh ngã.

Mặc dù bây giờ tình huống cũng không thể nào lạc quan, thế nhưng Diệp Nhiên cũng không cảm giác mình thất bại, nếu như đây cũng là Nhâm Viễn có khả năng đủ phát huy ra cực hạn lực lượng, hần thậm chí cảm giác mình không cần phải ... Sử xuất Tứ trọng huyết mạch lực lượng.

Huyết mạch chi lực, có thể không bại lộ không bại lộ.

Bất quá bại lộ cũng không có quan trọng hơn, Diệp Nhiên chỉ là không muốn ra những thứ kia cái danh tiếng mà thôi.

Nhìn vẫn không có thất kinh Diệp Nhiên, Nhâm Viễn có chút bất mãn, hiện tại đều đã thời khắc này, có thể ngơ vì sao còn là một bộ nắm chắc phần thắng đang dập đây

Chẳng lẽ ngơ còn không nhìn ra, ngơ lập tức cũng bị ta sống sống cho hao tổn chết sao

Cầu xin tha thứ nha nhanh lên một chút cầu xin tha thứ a

Như chỉ cầu một dạng hèn mọn quỳ xuống dập đầu, cả tiếng sấm hồi a

Người thất bại không thường thường đều là thế này phải không

Diệp Nhiên a Diệp Nhiên người có cái gì không giống người thường

Ta hôm nay muốn đem người kia căn công nghênh cho bề gãy

Nhâm Viễn chăm chú nắm tay, sau đó hấn lần thứ hai xuất thủ, cả người điều động gắng sức lượng một lần so một lần cường đại, đây là bởi vì nội tâm hấn kích động cùng hưng phấn trước đến gõ cửa 1 phúc hắc thủ tịch quý kẻ.

Mỗi một quyền đá tại Diệp Nhiên trên người, cũng làm cho Nhâm Viễn nghĩ nói không nên lời vui thích.

Đại thủ được báo đại để đã là như thế ah

Lần này là ta đường đường chính chính đem người đánh bại, không có mượn người khác lực lượng

Quyền lần đầu huy vũ so một lần phải nhanh, lực đạo một lần cũng so một lần muốn tàn nhẫn.

Diệp Nhiên kế tiếp bại lui, trên người nổi lên Lôi quang trở nên có chút âm đạm

Quan sát học viên phát ra liên tiếp tiếng kinh hô, hắc mã Diệp Nhiên chẳng lẽ muốn dừng lại 4 cường sao

Cảm tình Nhâm Viễn mới là nhất hắc con ngựa kia a

Một cỗ nhiệt lưu đột nhiên trào lên Nhâm Viễn toàn thân, hấn kia quần áo khô vàng tóc dài đột nhiên có ánh sáng trạch, trên người hoa văn càng thêm thấy được, mà hấn hai mắt lại đang như vậy trong nháy mắt biến thành thú đồng

Đây là được hiệu đạt được tối đại hóa mới có thể sản sinh hiệu quả, cái này cũng ý nghĩa hấn lực lượng sẽ lại một lần nữa tăng cường.

Mà tăng cường qua đi đem sẽ từ từ suy lui.

Cho nên, Nhâm Viễn phải sử xuất tuyệt chiêu, một kích đem Diệp Nhiên đưa vào chỗ chết

Hấn muốn chung kết Diệp Nhiên thắng lợi, khiến Diệp Nhiên từ nay về sau cùng thế giới này vĩnh biệt, đương nhiên hấn hội làm được rất bí mật, làm được thần không biết quỷ không hay.

"Tiếp thu ta cuối cùng này điên cuồng một kích ah" Nhâm Viễn nhếch môi, như một cái quái vật một dạng điên cuồng tiểu, hấn trên nắm tay hiện ra một đạo hư ảnh, một con hoàng Yêu báo đầu ngưng tụ mà thành.

Kia đạo hư ảnh vừa xuất hiện, toàn bộ trên lôi đài Linh khí toàn bộ hỗn loạn, không khí trở nên loạng, khiến người ta có loại hít thở không thông cảm giác.

Nhất là Diệp Nhiên, loại này hít thở không thông cảm thụ mãnh liệt nhất, hấn cảm giác mình cái cổ như là bị người cho gắt gao bóp ở.

"Nguy hiểm "

Diệp Nhiên con người co lại, hấn từ trong đó cảm thụ được cự đại uy hiếp, nếu là tùy ý hấn bắn trúng mà nói, bản thân nhất định phải bỏ mình câu diệt

Tam trọng Lôi Đình huyết mạch đã là không cách nào ngăn chặn một kích này.

Phải vận dụng lực lượng cường đại hơn

"Lôi Đình huyết mạch Tứ trọng lực lượng mở ra "

Diệp Nhiên trên người Lôi quang bắt đầu khởi động càng mãnh liệt hơn, kia rực rỡ Thanh Lôi riêng đem nửa bầu trời đều cho nhuộm thành Thanh.

Nhâm Viễn mang đến hít thở không thông cảm trong nháy mắt yếu bớt không ít

Mà Triệu Bách Quân còn lại là vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi, lúc trước hấn còn đang may mắn Nhâm Viễn đủ cường đại, có thể bằng vào bản thân lực lượng đem Diệp Nhiên cho đánh bại, cứ như vậy không cần phải tự mình ra tay.

Mà bây giờ Diệp Nhiên dĩ nhiên bộc phát ra kinh khủng hơn lực lượng, có thể cùng Nhâm Viễn chống lại.

Đây tốt cùng là cái gì lực lượng

"Tứ trọng huyết mạch chi lực" Nhâm Viễn tại trong nháy mắt đó tựa hồ là minh bạch chút gì, hấn la thất thanh

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: : Xuất thủ!

"Lôi Long bí quyết!"

Thanh sắc Lôi Long nổi lên tại Diệp Nhiên nơi ngực.

Vậy không đoạn nhúc nhích thanh sắc Lôi quang chiếu vào Diệp Nhiên trên mặt, đưa hấn kia Trương thanh tú mặt phác thảo góc cạnh rõ ràng, có một loại nói không nên lời yêu dị mỹ cảm.

Nhâm Viễn thân thể huyền phù tại không trung, hấn trên nắm tay báo ảnh trở nên phập phều bất định, khí tức nhất thời uể oải không ít.

Nhâm Viễn có chút ngây ngốc, hấn cái loại này hóa thành thú trên mặt người hiện ra vẻ khiếp sợ, không ngừng thì thầm nhúc nhích môi, một mực lẩm bẩm, "Điều này sao có thể!"

Vì sao?

Tại sao có Tứ trọng huyết mạch chi lực! ?

Nhâm Viễn không thể tin được Diệp Nhiên lại vẫn cất dấu thực lực, hấn có căn bản thì không phải là Tam trọng huyết mạch chi lực, mà là Tứ trọng!

Thật là đủ!

Vì sao Thượng Thiên muốn như thế chẳng công, vì sao người khác chính là như vậy may mắn!

Nhâm Viễn vận vẹo khuôn mặt, hấn không phục! Đó kị hỏa điểm tràn đầy Nhâm Viễn trong ngực, phá hủy!

Phá hủy Diệp Nhiên!

Máu tươi mào đen từ Nhâm Viễn khoe miệng bay ra, đó là dùng được vật sau khi dẫn đến, lực lượng không ngừng bị Nhâm Viễn điều động đến, trong cơ thể hấn kinh mạch đều phát ra thống khổ kéo kẹt thanh, đây là thân thể thừa thụ không lực lượng khổng lồ dẫn đến.

Thế nhưng Nhâm Viễn tia không để ý chút nào, hấn không quan tâm, cho dù là kinh mạch tổn thương, cho dù là kinh mạch nghiền nát, cho dù là nỗ lực sinh mệnh đại giới hấn cũng nguyện ý.

Điên cuồng!

Chỉ có dùng điên cuồng để hình dung Nhâm Viễn!

Trong khoảng thời gian này hấn thừa thụ áp lực thật lớn, Diệp Nhiên ngày càng cường đại, cùng với ở sâu trong nội tâm kiêu ngạo, cuối cùng vẫn Lăng Hàn sẽ đến tin, triệt để đánh hấn.

Không có đường lui, chỉ đi tới ưa thích người chính xác siêu cấp anh hùng!

"Diệp Nhiên, người thật là một khiến người ta nghĩ may mắn gia hỏa!" Nhâm Viễn vận vẹo mặt, một đôi nhiếp tâm hồn người thú đồng trong hiện đầy dữ tợn kinh khủng tơ máu, khoe miệng hấn cuộn cuộn không ngừng chảy ra máu tươi mào đen, kia Tiên huyết tại năng lượng cường đại dưới, trong nháy mắt biến thành một đoàn huyết vụ.

Giống như là trên không trung nở rộ ra một đóa hắc sắc hoa, sau đó thoáng qua rồi biến mất.

"May mắn?" Diệp Nhiên khoe miệng hiện ra lướt một cái nhàn nhạt đáng tươi cười, hấn nghĩ, có lẽ là vậy, từ mình thụ vào cơ thể, sau đó đi thẳng đến bây giờ, đã biết một đường chỉ có thể may mắn để hình dung.

Nhưng là mình tại trong này nỗ lực bao lớn nỗ lực, lại có ai biết được?

Cửu tử nhất sinh.

Có bao nhiêu lần bản thân tự do tại kề cận cái chết, kém như vậy một tia, bản thân hãy cùng thế giới này nói vĩnh biệt.

Diệp Nhiên không muốn vô cùng giải thích, bởi vì trong đó cực khổ chỉ bản thân trải qua, mình mới biết mình cùng nhau đi tới không có nhiều dễ.

Chưa từng nhận thức, người làm sao sẽ hiểu.

Những thứ kia chỉ nhìn biểu hiện mặt, vĩnh viễn chỉ biết là đồ kị người khác, mà không hiểu được quý trọng bản thân có gia hỏa, Diệp Nhiên chỉ có đôi kỳ ôm lòng thương hại.

Thảm thương!

...

...

"Tứ trọng huyết mạch!?"

Xem trên khán đài học viên toàn bộ đều khiếp sợ, không ít kích động học viên ngăn cổ họng gào thét, "Diệp Nhiên dĩ nhiên ẩn giấu thực lực! Ngày hôm qua quyết đấu Ngô Diệu Phong thời điểm hắn căn bản liền không có dùng toàn bộ thủ đoạn!"

"Diệp Nhiên còn là lần này tỷ thí nhất đại hắc mã!"

"Diệp Nhiên vô địch!"

"Diệp Nhiên vô địch!"

"Diệp Nhiên vô địch!"

Xem trên khán đài học viên đều là nhiệt tình tăng vọt, bộc lộ ra Tứ trọng huyết mạch chi lực Diệp Nhiên thật sâu đưa bọn họ cho thuyết phục.

Đại sư huynh cũng không có bởi vì Diệp Nhiên làm bạo lộ ra huyết mạch chi lực mà cảm thấy kinh ngạc, hắn vẫn là lẳng lặng quan vọng đến, một người tại thời khắc nguy cơ có thể bày ra đồ vật luôn luôn rất nhiều.

Diệp Thiên Long ghen hòng nhìn trần trời nhìn nhân nhạ uống một hộp trà Đường Tuyền, hắn biết Diệp Nhiên cùng Đường Tuyền giao hảo, vốn có hắn còn rất vô cùng kinh ngạc, vì sao Diệp Nhiên loại này xuất thân thấp hèn học viên có thể cùng Đường Tuyền công tử trở thành bằng hữu, hiện tại hắn minh bạch.

Nguyên lai yêu quái bên cạnh còn là yêu nghiệt!

Đường Tuyền có Tứ trọng huyết mạch chi lực, Diệp Nhiên dĩ nhiên cũng có Tứ trọng huyết mạch chi lực.

Xem ra trận chiến đấu này còn là muốn lấy Diệp Nhiên thắng lợi mà kết thúc, Nhâm Viễn còn là cò sai nhất chiêu, thật là đáng tiếc.

Thanh sắc Lôi Long cùng màu vàng kia Yêu báo hư ảnh đụng vào nhau.

Hai người giằng co không dưới, tạm thời không thể nhìn ra thắng bại.

Thanh sắc quang mang cùng ánh sáng màu vàng phân biệt rõ ràng, đem toàn bộ lôi đài cho chia làm hai nửa,

Diệp Nhiên thân nhiên biểu tình cùng Nhâm Viễn dữ tợn phần nộ biểu tình cũng là đặc biệt rõ ràng bắt từ Thần Tôn.

Tứ trọng Lôi Đình huyết mạch làm bộc phát ra lực lượng thể nhưng không thể khinh thường.

Nhâm Viễn cái này giả mạo huyết mạch chi lực lập tức liền có vẻ có chút trúng chọi đá.

Kia Yêu báo hư ảnh tại kiên trì 10 hơi thở tả hữu thời gian dần dần bắt đầu hư hóa, đây là khác Lôi Long áp chế vô cùng lợi hại dẫn đến, muốn không bao lâu hắn sẽ thua.

Nhâm Viễn không có xuất hiện bất kỳ hoảng sợ chi ý, nội tâm hắn chỉ không cam lòng, cừ hận đã đem thôn phệ Nhâm Viễn.

"Còn chưa động thủ!"

Nhâm Viễn gian nan nghiêng đầu qua chỗ khác, gian nan gào thét đạo!

"Xuất thủ?" Diệp Nhiên hơi sững sờ, đây là ý gì? Chẳng lẽ hắn còn có chuẩn bị ở sau sao?

Triệu Bách Quân gắt gao nhìn chăm chăm trên lôi đài giằng co hai người, trên đầu toát ra tinh mịn mồ hôi hột đầy đủ phản bội nội tâm hắn khẩn trương, hắn vốn tưởng rằng Nhâm Viễn dùng được vật sau khi có thể tùy tiện chiến thắng Diệp Nhiên, cứ như vậy hắn cũng không cần mạo hiểm cực đại phong hiểm xuất thủ đối phó Diệp Nhiên.

Thế nhưng kế tiếp biến cố vượt quá ý hấn liệu, Diệp Nhiên lại vẫn có lưu một tay, hấn dĩ nhiên có Tử trọng huyết mạch chi lực.

Mà giờ này khắc này Nhâm Viễn đã không kiên trì nổi, đây là hấn nhất không muốn gặp lại một bộ tràng diện.

Hấn nhất định phải xuất thủ!

Bằng không mà nói Nhâm Viễn một khi thất bại, toàn bộ nỗ lực đều uổng phí!

Từ trong lòng ngực móc ra một quả hắc sắc đan dược, Triệu Bách Quần cường chế đến trong lòng sợ hãi, đem cho dùng xuống bụng.

Cái này là một quả Tam phẩm đan dược, thị trường thượng rất ít thấy.

Nhưng không phải là bởi vì kia có bao nhiêu sao trân quý, mà là bởi vì viên thuốc này dược tính rất đặc biệt, có thể giúp đỡ tu sĩ tạm thời tính điều khiển trong thiên địa Linh khí.

Điều khiển trong thiên địa Linh khí, đây chính là tụ linh cảnh tu sĩ đều không thể làm được!

Nhưng này dạng một viên thuốc chỉ có thể coi như là Tam phẩm, đó là bởi vì kia có cực đại tác dụng phụ, một khi sử dụng sẽ dẫn đến người sử dụng kinh mạch héo rũ, nếu là không có đúng lúc dùng thiên tài địa bảo tiến hành săn sóc ân cần mà nói, như vậy tu sĩ này tiền đồ coi như là...

Phê!

Hơn nữa điều khiển trong thiên địa Linh khí thời gian cũng chỉ có như vậy 10 hơi thở! Uy lực cũng chỉ là có hạn!

Cho nên nói có rất ít tu sĩ sẽ chọn như vậy một viên thuốc.

Thế nhưng hiện ở phía sau, Triệu Bách Quần nếu là nghĩ thần không biết quỷ không hay xuất thủ đối phó Diệp Nhiên, cũng chỉ có thể dùng như thế nhất chiêu.

Dù sao hấn chỉ là cái minh văn cảnh tu sĩ, xuất thủ mà nói, người ngoài nhất định sẽ thấy.

Đan dược dùng hoàn tất.

10 hơi thở thời gian bắt đầu ngược tính giờ!

Triệu Bách quần lập khắc xuất thủ, trong thiên địa Linh khí khi hấn rất nhỏ điều khiển dưới không hiển lộ ra bất cứ dấu vết gì.

Hấn bấm tay bắn ra, một đạo Linh khí dường như mũi tên như hướng về phía Diệp Nhiên bay qua.

"Ngươi hết..." Nhâm Viễn trong miệng không ngừng tuôn ra máu tươi mào đen, hấn cười thâm đến đối về Diệp Nhiên nói.

"Cái gì?!"

Bạn đang đọc truyện *Cứu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 162: : Hóa Long! (cầu đầu đỉnh!)

Thanh sắc quang mang cùng ánh sáng màu vàng đem thiên không cho nhuộm thành lưỡng chủng màu sắc bất đồng.

Xem trên khán đài học viên khán trương nhìn cuối cùng này quyết đấu.

Lập tức liền sẽ phân ra thắng bại!

Rất nhanh trên lôi đài kia biến hóa rất nhỏ đã bị mắt sắc học viên cho phát hiện.

"Xem! Kia ánh sáng màu vàng tại lui tán, Diệp Nhiên muốn thắng!"

Trên lồi đài giăng co lờng đạo hào quang rớt cục có biến hóa, kia ánh sáng màu vàng dần dần lui tán, thanh sắc Lôi quang từng bước đi tới, chậm rãi đem người trước cho ăn mòn.

"Được lực bắt đầu lui tán sao?"

Nhâm Viễn cảm thụ được thân thể mình nội dần dần uể oải lực lượng, nhìn kia chậm rãi lui tán văn lộ, cùng với thu nhỏ lại lợi trào, khỏe miệng nhin không được hiện ra lướt một cái khổ sở đáng tươi cười.

Chung quy

Vẫn thua.

Thua triệt để, bị bại rối tinh rối mù!

Phía sau Triệu Bách Quân xuất thủ, hấn cũng chỉ có thể là lộ ra lướt một cái cười thảm, hấn biết, Diệp Nhiên muốn chết, tại Linh khí thể công hạ Khoách mạch cảnh tu sĩ làm sao có thể ngăn chặn.

Có thể

Vì sao không có một loại đại thù được báo nhanh chóng - cảm?

Phản mà chỉ có một loại nói không nên lời cảm giác trống rỗng.

Cừ hận?

Nhâm Viễn ý thức bắt đầu có chút Hỗn Loạn, cảm giác mệt mỏi xông lên đầu.

Hắn đồ loạn tưởng, mình và Diệp Nhiên mới bắt quá nhận thức không đủ 1 cái Nguyệt, nhưng vì cái gì khiến cho Diệp Nhiên như là giết cả nhà của ta một dạng đây? Thâm cừ đại hận đến tột cùng từ đâu mà đến?

Đã nhớ không rõ

Từ vong bóng mờ bao phủ tại Nhâm Viễn trong lòng, hấn chẳng qua là 1 cái 18 tuổi thiếu niên, nhân sinh đường vừa mới mới vừa khởi bước, mà bây giờ hấn lại sắp đi tới sinh mệnh phần cuối.

Cừ hận?

Nhâm Viễn trong miệng nhiều lần lặp lại hai chữ này, trong lúc bất chợt hấn phát giác bản thân thật là quá buồn cười, dĩ nhiên một mực bị cừ hận cho chi phối đến, sống được rất có loại thân bất do kỷ cảm giác

Nếu là toàn bộ có thể cho tới bây giờ, hấn tuyệt đối sẽ buông đây hết thảy cừ hận, nên cúi đầu lúc liền cúi đầu, cái gì hung hăng càn quấy, cái gì lên mặt nạt người hết thảy cắt đi.

Thế nhưng không có cơ hội này.

Nhâm Viễn tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, trên nắm tay hư ảnh phá diệt, thanh sắc Lôi Long gào thét mà đến.

Hắn chờ đợi từ vong không phải là Diệp Nhiên, mà là trịnh Lăng Hàn.

Nếu như có thể chết ở Diệp Nhiên trong tay, hấn sẽ cảm thấy phi thường may mắn.

Thế nhưng không như mong muốn.

Triệu Bách quân công thể tại nơi đạo hư ảnh phá diệt sau theo nhau mà tới.

Đạo kia Linh khí thể thân hư ảnh vị trí, tiếp tục cùng Diệp Nhiên Lôi Long chống lại đến.

"Linh khí lực lượng? !" Diệp Nhiên biến sắc, hấn vốn tưởng rằng trận chiến đấu này lúc đó kết thúc, thế nhưng thật không ngờ dĩ nhiên không biết từ chỗ nào xông tới một cô Linh khí!

Tuy rằng đạo kia Linh khí tại đây trời Lôi quang dưới có vẻ có chút nhỏ không thể nhận ra, thế nhưng Diệp Nhiên vẫn là vô cùng rõ ràng có thể cảm thụ đi ra.

"Đây là Nhâm Viễn chuẩn bị ở sau sao?" Diệp Nhiên vẻ mặt ngưng trọng, Linh khí không giống với huyết mạch chi lực, mặc dù nói tu sĩ từ Thối Thể cảnh bắt đầu liền cùng Linh khí giao tiếp, thế nhưng tu sĩ có thể ý nghĩa thượng tiếp xúc Linh khí cảnh giới chính là mình văn cảnh sau khi tự linh cảnh!

Mà cùng Lôi Long đối kháng Linh khí nói có mạnh hay không, nói yếu cũng không yếu, có vẻ dị thường cổ quái.

Không mạnh ý tứ ở chỗ, kia cũng không có trong nháy mắt đem Diệp Nhiên ngưng tụ ra đến Lôi Long phá hủy.

Không kém ý tứ ở chỗ, kia uy lực xa xa vượt quá Lôi Long lực lượng.

Kia cỗ Linh khí đụng nhau thanh sắc Lôi Long.

Lôi Long Long đầu xuất hiện từng đạo rất nhỏ vết rách, muốn không bao lâu kia đem phá diệt, điều này cũng làm cho ý nghĩa Diệp Nhiên đem muốn thua.

"Lại là loại này hạ 3 lạng thủ đoạn!" Diệp Nhiên chặt cắn hàm răng, hai tay hấn huy vũ, rực rỡ thanh sắc Lôi quang xuất hiện ở bàn tay hấn thượng, sau đó Diệp Nhiên ra sức đẩy dời đi, đem kia 2 đạo Lôi Điện chi lực đưa vào Lôi Long ở giữa.

Lôi Long tiếp thu được lực lượng mới, dần dần ổn định cục diện.

Thế nhưng nguy cơ cũng không có giải trừ.

Triệu Bách Quân nhìn ổn định Lôi Long, trong lòng nhin không được vừa nhảy, hấn thừa dịp đan được sau cùng một hơi thở thời gian, lần thứ hai phóng xuất ra một đạo Linh khí.

Đan được lực lượng lui tán, Triệu Bách Quân môi có chút biến thành màu đen, hấn run rẩy thân thể nhìn đây hết thấy, đây là hy vọng cuối cùng, nếu là Diệp Nhiên vẫn có thể ngăn chặn mà nói

Vậy bức ta tự mình động thủ! Triệu Bách Quân trong mắt hiện lên vẻ điên cuồng vẻ.

Hiện tại đã đến nước này, hấn nhiệm vụ chưa hoàn thành, kinh mạch chẳng khác nào không có chữa trị khả năng, hấn cho dù chết cũng muốn kéo 1 cái đệm lưng!

"Còn có một đạo Linh khí!"

Diệp Nhiên sắc mặt đại biến, cái này Lôi Long nhin không được.

"Còn không thể!"

Diệp Nhiên ngửa mặt lên trời rống to hơn, cái kia Lôi Long bắt đầu nghiền nát, Thủy Tinh như Lôi Điện chi lực trên không trung sôi trào, dưới ánh mặt trời chiếu xạ ra các loại lộng lẫy quang thái.

Tựa như ảo mộng đôi cái tướng công sống khá già năm.

"Cái này chính xác chuyện gì xảy ra?"

"Diệp Nhiên lại muốn thất bại sao?"

"Nhâm đánh xa kích đã đình chỉ, nhưng vì cái gì vẫn có thể đủ đánh tan Diệp Nhiên thế công?"

"Chẳng lẽ Nhâm đánh xa thế ở giữa mạng theo một cỗ cang nham hiểm ám kinh, thành công đánh lên đến Diệp Nhiên sao?"

Chiến đấu luôn luôn thay đổi trong nháy mắt, giờ này khắc này Diệp Nhiên lại muốn thất bại!

Không thể tưởng tượng nổi!

Đại sư huynh nhìn, lẳng lẳng nhìn, trong ánh mắt nhìn không ra vui giận, thế nhưng toàn bộ hết thấy đều chạy không khỏi hấn pháp nhãn, Nhâm Viễn dùng được vật, Triệu Bách Quân âm thầm xuất thủ, hấn đều nhất thanh nhị sở.

Thế nhưng hấn không có ngăn cản đây hết thấy, hấn rất muốn nhìn một chút Nguyệt Hoa học viện đến tốt cùng ** đến mức nào.

Hấn muốn nhìn một chút Bạch Thái ngưỡng mộ trong lòng nam tử, đến tốt cùng có vài phần tiềm lực.

Về phần đụng phải không công chính đãi ngộ Diệp Nhiên?

Hấn hội thay hấn ra mặt!

Dùng sức mạnh mà có lực, độc ác thủ đoạn giáo dục một phen những thứ kia phạm sai lầm người.

Thế gian tự có công đạo tại!

Nhìn nghiền nát Lôi Long, Diệp Nhiên không có uể oải, không có sợ hãi, hấn mang trên mặt như có điều suy nghĩ biểu tình, sau đó cánh tay hấn huy vũ, những Lôi Điện đó tình thế bắt đầu ngưng tụ, sau đó xếp thành một đoàn, trở thành một bất quy tắc hình tròn.

Đây hết thầy hết thầy đều tại trong điện quang hóa thạch hoàn thành.

"Oanh!"

Sau đó cái kia hình tròn đột nhiên nổ tung nghiền nát, một con khổng lồ thanh sắc Lôi Long nổi lên.

Con kia Tân sinh ra Lôi Long dáng dấp trông rất sống động, mỗi một đạo lân phiến đều rõ ràng có thể thấy được, mỗi một đạo văn lộ đều vừa nhìn thấy ngay, giống như Chân Long; cùng trước khi vừa so sánh với quả thực chính là cách biệt một trời.

Hóa Long!

Lôi Long bí quyết tầng thứ 2! Ấu long tiến giai!

Tại Lôi Long bị phá hủy trong nháy mắt đó, Diệp Nhiên đón ngộ, hấn lĩnh ngộ được Lôi Long bí quyết tầng thứ 2, đồng thời thành công thi triển ra.

"Đi!"

Diệp Nhiên ngưng thần một chỉ, cái kia khổng lồ Lôi Long đối về kia lưỡng đạo Linh khí đó là gào thét đi.

Đã rồi chính xác Hóa Long trình tự Lôi Long bí quyết cộng thêm thượng Tứ trọng huyết mạch chi lực, kia lưỡng đạo Linh khí rất nhanh thì bị Lôi Long nuốt mất.

Triệu Bách quân công kích bị hóa giải!

"Hô!" Diệp Nhiên nhìn đến cùng không tưởng hôn mê Nhâm Viễn, hít một hơi thật sâu, cái này nguy hiểm giải trừ, chính xác thời điểm truy cứu trách nhiệm.

Nhâm Viễn dùng được vật, cùng với Triệu Bách Quân bao che chi tội, hấn muốn tra được triệt triệt để để, vì mình lấy lại công đạo!

"Chịu chết đi! Diệp Nhiên!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 163: : Ngũ trọng huyết mạch đều mở!

Lặng ngắt như tờ sau khi đó là kinh hô liên tục!

"Đặc sắc!"

Chỉ có dùng đặc sắc để hình dung cuộc tỷ thí này, hai Tứ trọng huyết mạch tu sĩ quyết đấu, không uổng công chuyến này!

Diệp Nhiên không hổ là hắc mã, quả nhiên có vô địch chi tư!

Các học viên hoan hô, sôi trào, Diệp Nhiên lại một lần nữa chứng minh bản thân cường đại, chỉ một thoáng tỷ thí trung tâm một bọn người thanh ồn ào.

"Cũng! Diệp Nhiên ca ca thắng." Bạch Thái nhìn thắng lợi Diệp Nhiên, nhin không được huy huy quyền đầu, tại nàng cảm nhận ở giữa, Diệp Nhiên chính là 1 cái đỉnh thiên lập địa vô địch như tồn tại.

Nhìn hai mắt thiếu chút nữa liên hiện lên hoa đào Bạch Thái, Bạch Khiêm Tâm tức giận hừ lạnh một tiếng, hấn không rõ Diệp Nhiên người này có cái gì tốt.

Đánh đánh giết giết, mắng phụ gây nên.

Đương nhiên Bạch Khiêm Tâm đối với Diệp Nhiên căm thù hoàn toàn là xuất xứ từ vào Bạch Thái, hấn đã sản sinh ra đến một loại cảm giác nguy cơ, Bạch Thái muốn từ bên cạnh mình bị Diệp Nhiên cướp đi nguy cơ.

Mặc dù nói hấn đã sớm dự liệu được ngày này, cũng làm tốt toàn bộ chuẩn bị, thế nhưng chờ đợi ngày này thật đến, hấn phát hiện mình nội tâm còn là không bỏ xuống được.

Bất quá, nếu như Bạch Thái cố ý mà nói, hấn còn chỉ có thể mặc cho nàng đi, thế nhưng cái này phải là có tiền đề, đối phương nhất định phải chính xác 1 cái phẩm hạnh đoan chính người.

"Hết..." Triệu Vân Thiên dừng lại đang quan sát đài thượng khán đáng người nhỏ gầy, nhưng là lại dường như cao sơn như đứng vững Diệp Nhiên, sắc mặt hấn cực độ tái nhợt, thân thể nhịn không được run đến.

Nhâm Viễn một thua, toàn bộ mộng đẹp đều muốn hóa thành bọt nước.

Hơn nữa hấn còn nghĩ bị Lăng Hàn hội nghiêm phạt!

Thất bại trong gang tấc!

...

...

Không nghĩ tới lại bị hóa giải, Triệu Bách Quần nhìn cái kia trông rất sống động Lôi Long biến mất, có chút thất thần tự lẩm bẩm.

Nhất không muốn gặp lại tràng diện còn là phát sinh, bọn họ kế hoạch toàn bộ đều phá diệt.

Cái gì chó má thiên tài địa bảo! Cái gì Lăng Hàn hội phong phú thưởng cho! Cái gì thắng chức rất nhanh tương lai!

Cũng không có!

Trái lại lão tử còn muốn liên lụy một cái mạng cái này ma phu không quá lạnh!

Triệu Bách Quần hai mắt sung huyết, hấn điên cuồng nhìn thả lỏng cảnh giác Diệp Nhiên, khoe miệng hiện ra lút một cái điên cuồng đáng tươi cười.

"Chịu chết đi! Diệp Nhiên!" Triệu Bách Quần xuất thủ, hấn không có bất kỳ che dấu nào, mình vẫn cảnh khí tức trực tiếp bạo lộ ra.

Thân thể hấn nhảy lên thật cao, sau đó giống như một chỉ phát hiện thú săn chim điều, lập tức thi triển ra thế công.

"A!"

Triệu Bách Quần bàn tay uốn lượn thành chộp, đối về Diệp Nhiên đầu đó là đánh tới.

"Địa cấp Linh kỹ, Khiếu Phong Ứng Trảo!"

Không có chút nào bảo lưu, Triệu Bách Quần vừa lên đến đó là vận dụng thủ đoạn mạnh nhất, đây là bởi vì hấn lúc trước dùng đan dược tác dụng phụ đã bắt đầu cho thấy uy lực đến, hấn kinh mạch bắt đầu khô, trong cơ thể lực lượng vận chuyển không thông suốt.

Mà Diệp Nhiên lại là 1 cái cực kỳ kinh khủng Khoách mạch cảnh tu sĩ, không thể dùng bình thường lực lượng đi độ lượng hấn.

Cho nên, Triệu Bách Quần trực tiếp đó là thi triển ra hấn cường đại nhất Địa cấp Linh kỹ.

Chỉ là đáng tiếc kinh mạch bị hao tổn, lực lượng rõ ràng nhỏ yếu không ít.

Sau lưng đánh lên!

Diệp Nhiên da đầu một trận tê dại, hấn cảm thụ được một cổ nguy hiểm chi lực, ngay sau đó hấn lập tức xoay người, vừa lúc thấy từ Thiên triều hạ nhào tới Triệu Bách Quần.

"Nguoi!" Diệp Nhiên sắc mặt hoảng hốt, hấn không có nghĩ đến thân là giám thị giám khảo Triệu Bách Quần không ngừng bao che học viên ăn gian, nhưng lại công nhiên ra tay với tự mình, thật là quá phận!

"Lôi đình vạn quân!"

Đổi mặt kia mang theo mãnh liệt kinh phong mà đến Triệu Bách Quần, Diệp Nhiên lập tức thi triển ra cường đại nhất quyền pháp cùng với chống lại.

"Thình thịch!"

Hai người tấn công, vẫn chưa lập tức phân ra thắng bại, mà là giằng co cùng một chỗ.

"Xôn xao!"

Xem trên khán đài các học viên thấy bất thành linh một màn, đều khiếp sợ.

Cái này cái này cái này cái này!

Giám thị giám khảo dĩ nhiên công nhiên đứng học viên xuất thủ?

Mới nghe lần đầu, thấy những điều chưa hề thấy!

Quá không biết xấu hổ ah?

Chúng các học viên đứng cái này Triệu Bách Quần thóa mạ không ngớt, có thể trở thành giám thị giám khảo Nhân tu là cũng đều chính xác đạt được mình văn cảnh.

Tiếp tục như vậy, Diệp Nhiên nhất định, hơn nữa nhìn đối phương tư thế, rõ ràng cho thấy muốn đẩy Diệp Nhiên vào chỗ chết a!

Trong này đến tột cùng có nội tình gì?

Hiện đang không có học viên đi tự hỏi đây hết thấy, khán trương nhìn trên lôi đài quyết đấu, đương nhiên cũng không có ai tiến lên hỗ trợ.

Mình văn cảnh tu sĩ cũng không phải là tốt như vậy chộc!

Ai không sợ chết? Ai sẽ vì 1 cái chút nào không thể làm chung người xuất thủ đây?

"Đại sư huynh!"

Bạch Thái về mặt kinh khủng nhìn một màn này, nàng vội vã giật nhẹ Đại sư huynh y phục, nếu muốn khiến người sau ngăn cản trên lôi đài đã phát sinh toàn bộ 10 mẹ gà đến: Thế từ lần đến hầu hạ.

Từ bên cạnh học viên đôi câu vài lời ở giữa, nàng cũng nghe ra Diệp Nhiên không phải là cái này giám thị giám khảo đối thủ, Diệp Nhiên sẽ có nguy hiểm tánh mạng!

"Không nên gấp gáp." Đại sư huynh bình tĩnh nói, "Ta sẽ không để cho hắn có việc."

"Vậy là tốt rồi." Nghe Đại sư huynh mà nói, Bạch Thái treo một lòng cũng liền hạ xuống, nàng tin tưởng Đại sư huynh năng lực, hắn sẽ ở thời khắc mấu chốt ngăn lại trận này trò khôi hài.

Một bên Triệu Vân Thiên nghe lời này, trên dưới quan sát Đại sư huynh liếc mắt, phát hiện người sau cũng không có bất kỳ thần kỳ địa phương, khoe miệng nhin không được hiện ra lóe một cái đùa cợt đáng tươi cười.

"Chỉ người? Dựa vào cái gì cứu Diệp Nhiên? Buồn cười!"

Triệu Vân Thiên nhìn trên lôi đài kiệt lực giằng giằng Diệp Nhiên, khoe miệng nhin không được hiện ra lóe một cái khoái ý đáng tươi cười, hắn mới là chân chính cùng Diệp Nhiên có thù không đội trời chung.

Dù cho giết chết Diệp Nhiên cần phải bỏ ra rất nhiều, vậy cũng cũng đủ.

Hiện tại đã là xấu nhất kết cục, để Diệp Nhiên chết đến vì cái này không Viên mãn kết cục họa thượng một cái vòng tròn đầy dấu chấm tròn ah.

Thế gian nữa vô diệp Nhiên người này!

Triệu Vân Thiên ngẩng đầu nhìn thiên không, hắn nghĩ Thái Dương rất chói mắt, sau đó hắn xòe bàn tay ra, che đậy cái này chói mắt ánh nắng.

...

...

10 lần lực lượng bạo phát cũng đánh không lại Triệu Bách Quần đất này cấp Linh kỹ một kích.

Diệp Nhiên cảm giác mình đầu khớp xương đều nhanh nghiền nát, hơn nữa kia bức người kinh phong, đã đem Diệp Nhiên gương mặt cho quất ra vài đạo vết máu.

Diệp Nhiên nguy tại sớm thôi!

Trong cơ thể mình thụ giầy dựa mấy phen sau, bị Diệp Nhiên cho ngăn lại, nơi này là Nguyệt Hoa học viện, có đông đảo cường giả, giờ này khắc này bộc lộ ra mình thụ đến, hắn không khác là ở muốn chết!

Vậy chỉ có thể...

"Ngũ trọng huyết mạch chi lực toàn bộ khai hỏa!"

Lúc này Diệp Nhiên cũng không cần phải ... Che giấu cái gì, hẳn trực tiếp đó là bộc lộ ra Ngũ trọng huyết mạch lực lượng, cuồng bạo Lôi Điện giống như thần Linh phần nộ thông thường, lóng lánh chân trời.

Triệu Bách Quân trừng lớn suy nghĩ con người nhìn một màn này, thân hình không khỏi một hồi, hẳn là thất thanh, "Ngũ trọng huyết mạch chi lực!"

Có thể tại Thối Thể cảnh thức tỉnh huyết mạch chi lực, Triệu Bách Quân cho tới nay nghe nói qua tối cao chỉ có tiểu bá vương Đường Tuyên công tử.

Mà trước mắt Diệp Nhiên lại đang tu vi thấp thời điểm thức tỉnh Ngũ trọng huyết mạch!

Đây là nhân sao?

Người này sẽ không phải là Thần Linh chuyển thế ah?

Diệp Nhiên không đếm xỉa tới hội Triệu Bách Quân, thân thể hẳn khanh khách run rẩy, cả người lực lượng vào giờ khắc này điều động đến đi ra.

Hắn thu quyền, sau đó sẽ độ ra quyền.

Ngũ trọng huyết mạch chi lực Thanh Lôi cộng thêm Thiên cấp Linh kỹ sát chiêu.

"Oanh!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 164: Có ta Đường Tuyên tại

Thái Dương cao huyền vu không, đang treo đỉnh đầu.

Phát ra nhiệt lượng khiến người ta nghĩ một trận tâm phiền ý loạn.

Mồ hôi dọc theo Triệu Bách Quân chớp mũi chậm rãi giọt rơi trên mặt đất, nóng rực sàn nhà đem mồ hôi trong nháy mắt nuốt hết, chỉ để lại một tia nhỏ không thể nhận ra vết tích.

Bại.

Triệu Bách Quân biết mình bại.

Trên mặt hắn hiện ra lướt một cái khổ sở đáng tươi cười, mình vẫn cảnh tu vi dĩ nhiên thua ở 1 cái Khoách mạch cảnh 3 tầng, không, 4 tầng tu sĩ trong.

Thật là buồn cười.

Mặc dù nói bản thân kinh mạch có tổn hại, lực lượng không cách nào hoàn mỹ phát huy được, thế nhưng một chiêu này cũng tuyệt đối không phải là Khoách mạch cảnh tu sĩ có thể tiếp được.

Ngũ trọng huyết mạch chi lực.

Yêu quái!

Triệu Bách Quân chỉ có dùng yêu quái để hình dung Diệp Nhiên.

Cổ quái công pháp, cái này chỉ sợ không phải tầm thường Địa cấp Linh kỹ ah.

Hoàn hảo, bản thân bị bại không tính là oan.

Chắc chắn năm sau, chờ thiếu niên này danh dương thiên hạ, có thể có người hội nhớ kỹ ta đây cái đá kê chân?

Triệu Bách Quân trên cánh tay đầu khớp xương toàn bộ vỡ vụn, hắn đang đứng đứng lùi về phía sau vài bước, sau đó phác thông một tiếng trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

Hắn chết chết cảm lấy hấn bị phế tay, không có rên thống khổ, chỉ là thân thể run rẩy kịch liệt đến.

"Khá lắm Diệp Nhiên, ta Triệu Bách Quân thua!"

Diệp Nhiên như trước vẫn duy trì cái này ra quyền tư thế, hấn từng ngum từng ngum thở phì phò, mồ hôi rơi đầy đất mặt, ngay mới vừa rồi hấn lần thứ hai đột phá, một cái mới tinh kinh mạch tại kinh khùng này áp lực ở giữa khai thác đi ra.

Khoách mạch cảnh 4 tầng!

Đây coi như là niềm vui ngoài ý muốn ah.

Ngũ trọng huyết mạch chi lực bạo phát, cộng thêm thượng lôi đình vạn quân thức, hấn cuối cùng là thắng.

Minh văn cảnh tu sĩ bại ở trong tay hấn, bất quá hấn nhưng không có bao lớn hưng phấn, bởi vì hấn có thể từ đó cảm thụ ra Triệu Bách Quân thực lực cùng tu vi không hợp.

Bất quá cái này không sao cả, trọng yếu nhất là hấn sống sót.

"Ngũ trọng huyết mạch chi lực?"

Đồng đảo các học viên ngây ngô hơi giật mình nhìn trên lôi đài vẫn duy trì có chút buồn cười động tác Diệp Nhiên, hấn dĩ nhiên có Ngũ trọng huyết mạch chi lực?

Đây là nhân sao?

Vốn tưởng rằng Diệp Nhiên có Tứ trọng huyết mạch chi lực đã vượt quá bọn họ tưởng tượng, mà bây giờ Diệp Nhiên rốt cục ẩn dấu không, đem huyết mạch chi lực bạo lộ ra.

Ngũ trọng huyết mạch chi lực, đây là người có thể kích hoạt sao?

Không thể tưởng tượng nổi!

Nói như vậy, Diệp Nhiên thiên phú chẳng phải là so Đường Tuyên còn phải cao hơn một đoạn!

Ước ao có, đồ kị cũng có.

Bất quá mọi người đem kia đáy lòng tâm tình toàn bộ đều hóa thành hoan hô!

"Diệp Nhiên vô địch!"

Chính xác, Khoách mạch cảnh chiến thắng minh văn cảnh, quả thực chính là nhất kiện khó có thể tưởng tượng sự tình, thế nhưng sự tình thật thật tại tại phát sinh ở trước mặt mọi người.

Bọn họ tin cũng phải tin, không tin cũng phải tin.

Đường Tuyên chính xác đồng đảo học viên ở giữa duy nhất trấn định người, hấn nhìn trên lôi đài Diệp Nhiên, lạnh lùng trên khuôn mặt hiện ra lướt một cái nhàn nhạt đáng tươi cười, người quả nhiên không để cho ta thất vọng.

Diệp Thiên Long nhìn lộ ra cười nhạt Đường Tuyên, sau đó lập tức dời đầu, hấn càng ngày càng không hiểu Đường Tuyên cùng Diệp Nhiên giữa hai người quan hệ, dựa theo Đường Tuyên cái này chiến đấu cuồng nhân tính cách, chắc là tuyệt đối không cho có so với hấn cường đại hơn tồn tại a, thế nhưng vì sao hai người quan hệ như vậy mật thiết?

Có mờ ám!

"Thắng!" Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên đáng người, hai mắt tràn đầy nhu tình ánh mắt, Diệp Nhiên ca ca thật là quá soái.

Bạch Khiêm Tâm lại là tức giận hừ lạnh một chút, tuy rằng lúc trước hấn bởi vì Triệu Bách Quân đột nhiên đánh lén, làm Diệp Nhiên lo lắng, nhưng nhìn đến Bạch Thái cái này phó có chút hoa si biểu tình, hấn vẫn còn có chút giận, Diệp Nhiên người này lớn lên không bằng ta đây cái tao lão đầu soái, hấn đến tốt cùng có cái gì tốt a!

Đại sư huynh trong mắt rốt cục hiện ra lướt một cái vẻ kinh ngạc, dù sao Ngũ trọng huyết mạch chi lực không phải người mọi người có thể có được.

Diệp Nhiên đáng giá trọng điểm bồi dưỡng.

"Không có khả năng!" Triệu Vân Thiên nhìn quỳ rạp xuống đất, tựa hồ là tại sám hối Triệu Bách Quân, hấn không tin trước mắt đã phát sinh toàn bộ, 1

cái mình vẫn cảnh tu sĩ dĩ nhiên thua ở 1 cái Khoách mạch cảnh tu sĩ trong tay đầu!

Thiên phương dạ đàm!

Nếu là có người nói với hần như vậy sự tình, hần tất nhiên một cái tát phiến đi qua, thế nhưng một màn này xác xác thật thật phát sinh ở trước mắt hần.

"Ngũ trọng huyết mạch chi lực?" Triệu Vân Thiên thất thần lắc đầu, "Đây hết thấy đều là giả!"

"Diệp Nhiên nhất định ăn gian!"

"Ta muốn vạch trần đây hết thấy!"

Nhìn cả tiếng thờ dốc Diệp Nhiên, Triệu Vân Thiên Nhãn con ngươi ở giữa hiện lên một tia hung quang, lúc này Diệp Nhiên lực lượng đã bị hao hết ah?

Như vậy

Triệu Vân Thiên hai mắt đầy tơ máu, đầu óc hần trong suy tư về, nội tâm giằng giằng, cuối cùng hần làm ra quyết định chính thiếp sách.

"Hừ."

Triệu Vân Thiên trực tiếp bắt đầu từ xem trên khán đài nhảy xuống, hần 3 bước cũng làm hai bước xông lên lôi đài, đi tới Diệp Nhiên trước mặt.

Xem trên khán đài học viên nhìn đây hết thấy, có chút không rõ cho nên, không ít học viên phần nộ chỉ vào Triệu Vân Thiên chửi ầm lên,

"Triệu Vân Thiên, ngươi muốn làm gì? Còn không mau mau xuống tới!"

"Chính là, ngươi đã không có tư cách tham gia lần này tỷ thí, ngươi đi tới đến tốt cùng muốn làm gì?"

Triệu Vân Thiên cảnh giác nhìn Diệp Nhiên, sau đó hần phát hiện người sau không có động tĩnh, chỉ là có chút lạnh lùng nhìn mình.

Quả thế!

Triệu Vân thiên tâm trong trong nhảy mắt liền có đáy.

Hần nhìn Diệp Nhiên, lớn tiếng nói, "Diệp Nhiên ngươi thân là học viên, cũng dám xuất thủ đã thương học viện lão sư, ngươi có biết tội của ngươi không!"

"?"

Diệp Nhiên không rõ cho nên nhìn Triệu Vân Thiên, cái này ngu ngốc gia hỏa đang làm cái gì cổ quái?

Xem trên khán đài học viên cũng là vẻ mặt nghi hoặc, Triệu Vân Thiên nói xong đều là chút thứ quỷ gì?

Rõ ràng là Triệu Bách Quần không biết xấu hổ xuất thủ đánh lên Diệp Nhiên, cái này Triệu Vân Thiên dĩ nhiên đổi trắng thay đen, vu tội Diệp Nhiên, quả nhiên là người một nhà, mỗi người đều là không biết xấu hổ tới cực điểm.

"Ít nói nói nhảm nhiều như vậy, ngươi đến tốt cùng muốn làm gì?"

Xem trên khán đài học viên rộng to.

"Đương nhiên là đem cái này đại nghịch bất đạo học viên cho diệt trừ!" Triệu Vân Thiên dĩ nhiên khẩu xuất cuồng ngôn, muốn đem Diệp Nhiên cho diệt trừ rồi.

Người nghe đều là kinh ngạc liên tục, người này dĩ nhiên lên sát tâm!

Không đợi mọi người phản ứng, Triệu Vân Thiên đó là đối về Diệp Nhiên xuất thủ.

Hần mục đích chỉ có một đó chính là giết chết Diệp Nhiên, lý do gì không để ý tới do, đều là mượn cớ, hần cho tới bây giờ cũng không có nghĩ tới giết chết Diệp sau đó quả, dù sao cũng sự tình đã không xong tới cực điểm, hần không sợ nữa không xong một điểm.

Điên cuồng, đó là Triệu Vân Thiên tốt nhất về hình người, hần đã làm Nhâm Viễn ngươi nô tài làm đủ lâu, đáy lòng đã sớm tích góp từng tí một đến vô tận oán khí, vốn cho là hần lập tức là có thể thăng chức rất nhanh, kết quả thoáng cái mộng đẹp phá diệt.

Đã là hai bàn tay trắng, kia còn có cái gì tốt có kỵ!

Trong vòng một ngày, 3 người lần lượt rơi vào điên cuồng trạng thái.

"Chết!"

Diệp Nhiên đã là vô lực né tránh.

Kìa lóng lánh ánh sáng màu vàng ngón tay đâm thẳng Diệp Nhiên cổ.

Tốc độ nhanh như tia chớp.

Nhưng là có người so ngón tay hắn nhanh hơn.

"Có ta Đường Tuyên tại, ai dám thương Diệp Nhiên mấy may?!"

Đường Tuyên thú hóa, tóc bạc đón gió bay lượn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 165: Trịnh Lăng Hàn

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, kim quang trong nháy mắt tắt, Triệu Vân Thiên thân thể lập tức bay ra ngoài.

Hắn trọng trọng té ngã trên đất, phun ra một ngụm máu tươi, sau đó khí tức uể oải nhìn về mặt sát ý Đường Tuyên.

"Ngươi!"

"Hừ." Đường Tuyên bạch sắc tóc dài theo gió bay múa, hắn lạnh lùng song mắt thấy gãy dựa nghỉ muốn đứng lên Triệu Vân Thiên, "Triệu Vân Thiên, ngươi còn muốn đứng Diệp Nhiên hạ thủ!"

Diệp Nhiên thân hình một hồi, hắn vô lực ngồi vào trên mặt đất, nhìn Đường Tuyên kia còn nhỏ thân thể, trong lòng nhin không được một trận ám áp.

Triệu Vân thiên tâm như chết tro, Đường Tuyên Khoách mạch cảnh 4 tầng tu sĩ, mà lại có Tứ trọng huyết mạch chi lực, hắn chính là một giới Khoách mạch 3 tầng tu sĩ tại sao có thể đấu thắng đối phương.

Nếu muốn giết Diệp Nhiên, đã rồi là không thể có thể!

"Hôm nay, ta liền đem các ngươi cái này 3 cái tai họa cho diệt trừ." Đường Tuyên lạnh lùng trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện ra lướt một cái sát cơ, nội tâm hắn phần nộ tới cực điểm, Nhâm Viễn, Triệu Bách Quân, Triệu Vân Thiên, ba người này dĩ nhiên ra này ti tiện thủ đoạn đối phó Diệp Nhiên, Nhược không phải là bởi vì Diệp Nhiên kỳ cao nhất đến mà nói, chỉ sợ hắn đã sớm đi đời nhà ma!

Diệp Nhiên chính là hắn có thể đếm được trên đầu ngón tay bạn tốt, hôm nay nhìn thấy một màn này, hắn có thể nào đủ dễ dàng tha thứ đi xuống.

Xem trên khán đài học viên nhất thời liên kinh, diệt trừ tai họa, ý vị này hắn muốn đem cái này 3 cái bại hoại cho

Không ai nghĩ Đường Tuyên cách làm có gì không đúng, cũng không ít học viên vỗ tay bảo hay, cái này 3 cái bại hoại thông đồng làm bậy, làm ra như vậy tệ tiện việc, cho dù chết 1 vạn lần lại không đủ lấy bình phục mọi người lửa giận.

"Cái này tiểu cô nương là ai?" Bạch Thái nhìn che ở Diệp Nhiên trước người Đường Tuyên, trong lòng không khỏi căng thẳng, nàng và Diệp Nhiên đến tốt cùng là quan hệ như thế nào?

"Người ta thế nhưng cậu con trai" Đại sư huynh nhàn nhạt giải thích.

"Cậu con trai?!" Bạch Thái miệng Trương thành hình tròn, "Có đẹp như vậy cậu con trai?"

" "

Đại sư huynh không muốn giải thích cái gì, dù sao Đường Tuyên gương mặt này thật sự là quá mức đẹp đẽ, trong học viện không biết có bao nhiêu nữ học viên đổ kị Đường Tuyên ngày thường như vậy động nhân

Nhìn là Diệp Nhiên xuất đầu Đường Tuyền, Đại sư huynh tâm lý đúng Diệp Nhiên lại cao xem vài phần, dù sao Đường Tuyền xưa nay ngạo khí, không phải là người bình thường đều không thể cùng với trở thành bằng hữu, huống chi Đường Tuyền còn là Diệp Nhiên xuất đầu giáo huấn bọn họ.

Thông qua mấy ngày nay quan sát, Đại sư huynh đáy lòng đúng Diệp Nhiên nắm chắc.

Mà Đường Tuyền lần này xuất đầu còn lại là khiến Diệp Nhiên thông qua hấn khảo nghiệm, cho phép Bạch Thái cùng Diệp Nhiên gặp gỡ.

Đường Tuyền cũng có thể trở thành là Diệp Nhiên bạn tốt, kia Diệp Nhiên phẩm tính còn cần nhiều hơn khảo nghiệm sao?

Nghe được Đường Tuyền nói ra mà nói, Triệu Vân Thiên nhất thời hoảng, đối mặt tử vong ai không biết sợ?

Hấn giùng giăng thân thể, như một cái loài bò sát một dạng chậm rãi hướng sau ngoa nguy.

Đường Tuyền từng bước ép sát, kia nhiếp tâm hồn người ánh mắt khiến Triệu Vân Thiên can đảm câu liệt.

"Người người không thể giết chúng ta!" Triệu Vân Thiên mồ hôi liên tục, hấn sắc mặt tái nhợt phe phẩy đầu, như chó nhà có tang.

"Chúng ta chúng ta đều là Lăng Hàn hội người!" Triệu Vân Thiên đột nhiên nghĩ đến cái gì, là tốt rồi so chết chìm người nắm sau cùng một cái phao cứu mạng.

"Lăng Hàn hội?" Đường Tuyền nhìn Triệu Vân Thiên, trong miệng lặp lại ba chữ này một lần.

Nhìn thấy Đường Tuyền rốt cục có phản ứng, Triệu Vân Thiên Nhãn trong lông lánh cầu sinh hào quang, "Không sai, chúng ta cũng đều chính xác Lăng Hàn sẽ trở thành viên, Lăng Hàn hội người biết là ai ah? Trịnh Lăng Hàn!"

"Trịnh gia trịnh Lăng Hàn?"

Thân là đô thành tiếng tăm lừng lẫy 2 đại gia tộc, Đường gia cùng Trịnh gia xưa nay không hợp, có nhiều xung đột, phát sinh qua mâu thuẫn nhiều đếm không xuể, hai nhà trong lúc đó thế như Thủy Hỏa.

Mà Nguyệt Hoa bên trong học viện bộ học viên thế lực, Lăng Hàn hội chính là do Trịnh gia dòng chính thiếu gia trịnh Lăng Hàn một tay sáng tạo.

Giờ này khắc này, Triệu Vân Thiên mang ra trịnh Lăng hàn lai, mục đích chính là vì báo cho Đường Tuyền, không nên khinh cử vọng động.

Trịnh Lăng Hàn thân phận chút nào không thể so Đường Tuyền muốn thấp, cho nên từ chính thể đến xem, Đường Tuyền làm dựa vào Đường gia cũng không có chiếm nửa điểm ưu thế.

"Ngu muội!" Đường Tuyền khoe miệng hiện ra lướt một cái băng lãnh đáng tươi cười, "Người cho là mang ra trịnh Lăng hàn lai có thể làm sao?"

"Chẳng lẽ người còn cho là ta không dám giết người?"

Đường Tuyền một tiếng gầm lên, hấn trực tiếp đó là đối về Triệu Vân Thiên tiến lên, nếu muốn một kích bị mất mạng.

Triệu Vân thiên đại hải, hấn tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, cùng đợi tử vong hàng lâm.

Một hơi thở

2 hơi thở

3 hơi thở

10 hơi thở thời gian trôi qua, Triệu Vân Thiên không có cảm thụ được dự đoán trong tử vong.

"Tình huống gì?"

Triệu Vân Thiên mở hai mắt ra, hấn phát hiện mình dĩ nhiên hảo hảo, cũng không có bị Đường Tuyền công kích trí đầu nhà giàu có lão công.

Sau đó hấn phát hiện mình trước người đứng một người, cả người tư cao ngất, quần áo nam tử áo lam.

"Người là ai?" Triệu Vân Thiên nhìn tên kia đưa hấn cứu nam tử, có chút nghi hoặc hỏi, hấn không biết người này a.

Sau đó Triệu Vân thiên phát hiện cùng nam tử áo lam giằng co Đường Tuyền.

Đường Tuyền tóc dài vũ động, tinh xảo trên mặt lần đầu tiên toát ra vẻ giận dữ.

"Trịnh Lăng Hàn!"

"Cái cái gì?" Triệu Vân Thiên như bị sét đánh, trước mắt cái này nam tử áo lam chính là Lăng Hàn hội hội trưởng trịnh Lăng Hàn? Học viện 10 cường tồn tại?

Xem trên khán đài học viên cũng là một mảnh kinh ngạc, bọn họ cũng không đối với danh tự này xa lạ.

Thế nhưng đã rồi chính xác học viện 10 cường tồn tại, lại đang lúc này nơi đây xuất hiện!

Hắn là đi đối phó Đường Tuyên sao?

Mọi người lập tức liên tưởng đến Đường trịnh hai nhà trong lúc đó mâu thuẫn.

Đây cũng quá không công bình ah?

Trịnh Lăng Hàn mang trên mặt nhàn nhạt đáng tươi cười, bàn tay hắn vừa phát lực, đem Đường Tuyên cho đánh văng ra.

Đường Tuyên thân hình trên không trung sôi trào, sau đó rơi xuống đất.

Triệu Vân Thiên thấy trịnh Lăng Hàn như vậy dễ dàng liền đem Đường Tuyên cho đẩy lùi, thế nhưng mừng rỡ vạn phần, nếu hắn là đối phó Đường Tuyên, vậy nhất định là đứng ở hắn bên này.

Tự bắt định có thể cứu chữa!

Về phần rơi vào trịnh Lăng Hàn trong tay sẽ là 1 cái thế nào hạ tràng, vậy tạm thời trước không cần lo lắng.

"Đường Tuyên không nghĩ tới người ở đây trong học viện dĩ nhiên lớn lối như thế cuồng vọng, căn bản sẽ không đem ta trịnh Lăng Hàn cho để vào mắt đúng không?"

Trịnh Lăng Hàn nhìn Đường Tuyên, hắn ngôn ngữ có chút ngả ngón nói.

Đường Tuyên phía sau Diệp Nhiên nhìn mặc quần áo áo lam trịnh Lăng Hàn, đây là hắn đệ nhất thấy được Lăng Hàn hội hội trưởng.

Trên dưới quan sát một phen sau này, Diệp Nhiên nhìn không được thiêu thiêu mi đầu, không hổ là đại gia tộc đi ra đệ tử, cả người khí thế thì không phải là Triệu Vân Thiên cái này một loại mặt hàng có thể bằng được.

Trừ ra một thân khí thế, để cho Diệp Nhiên quan tâm đó là hắn kia hẹp dài hai mắt, tiết lộ ra một loại làm cho lòng người kinh sợ hàn ý.

Người này nhất định là cái mang thù chủ!

Nghe trịnh Lăng Hàn ngôn ngữ, Đường Tuyên thu liễm đáy lòng tức giận, trên mặt hắn khôi phục lại bình tĩnh, vẫn là trước sau như một lạnh lùng.

"Người muốn làm gì?"

"Làm gì?" Trịnh Lăng Hàn hẹp dài hai mắt hơi vừa nhảy, hắn chỉ vào phía sau Triệu Vân Thiên ba người nói, "Người không nghe được hắn nói, ba người bọn hắn đều là ta Lăng Hàn hội nhân sao?"

"Thì tính sao?" Đường Tuyên lạnh lùng nói.

"Nếu chúng ta bên ngoài đầu bị người khi dễ, vậy ta đây cái làm hội trưởng tự nhiên nên vì ta thuộc hạ thành viên xuất đầu."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Nên kết thúc cuộc nháo kịch này

"Vô sỉ!"

Nghe được Trịnh Lăng Hàn lời này học viên đều là đáy lòng mắng to vô sỉ.

Cái này rõ ràng cho thấy cố ý nhằm vào Đường Tuyền, Trịnh Lăng Hàn nói thay thuộc hạ người xuất đầu, vậy dĩ nhiên là nếu muốn đối phó Diệp Nhiên, nhưng Diệp Nhiên lại từ lâu không có chiến đấu chỉ lực, mà thân là Diệp Nhiên bạn tốt, Đường Tuyền thêm làm sao có thể ngồi yên không lý đến đây!

Đây là mạnh mẽ bức Đường Tuyền xuất thủ a!

Trịnh Lăng Hàn năm nay đã rồi chính xác 20 thêm 5, tu vi đã là cao tới tụ linh cảnh!

Mà trái lại Đường Tuyền, năm nay mới bắt quá 14 tuổi, tu vi mới vừa rồi Khoách mạch cảnh 4 tầng.

Hai người vừa so sánh với, ai thắng ai thua vừa nhìn thấy ngay.

Đương nhiên, nếu để cho Đường Tuyền mấy năm hảo hảo tu luyện, hẳn tu vi tất nhiên là có thể đuổi theo Trịnh Lăng Hàn.

Trịnh Lăng Hàn rõ ràng chính là đánh cái chủ ý này đến hung hăng nhục nhã Đường Tuyền một phen!

Người khác dự đoán được, Diệp Nhiên làm sao có thể nghĩ không ra.

Hắn nhìn Trịnh Lăng Hàn, cười lạnh một tiếng sau nói, "Như ngươi vậy công nhiên đứng học viên xuất thủ, sẽ không sợ lọt vào học viện nghiêm phạt?"

Lời này nhìn như buồn cười, nhưng là vẫn có rất lớn lực uy hiếp.

Bởi vì bây đại học viện có một cái cộng đồng viện quy đó chính là, chúng học viên bình đẳng, đối xử bình đẳng, không được có bất kỳ thiên vị chỉ là!

Đã từng bây đại học viện cũng liền phát sinh cùng loại sự tình, một đời gia đình đệ công nhiên đem một bản hàn xuất thân học viên cho tươi sống đánh chết, kia thế gia đệ tử ý vào bản thân gia thế không có kỵ gì, không đem việc này để vào mắt.

Thế nhưng cuối cùng lại gặp đến học viện trừng phạt nghiêm khắc!

Không lưu tình chút nào!

Kia thế gia tuy rằng phần nộ, thế nhưng bây đại học viện không phải ai đều có thể đủ chọc! Cho nên cũng liền đành phải thôi.

Trịnh gia tuy rằng danh môn vọng tộc, tại đô thành có hết sức quan trọng địa vị, ảnh hưởng to lớn có thể nói là thường nhân khó có thể tưởng tượng.
77nt. Com ngàn ngàn mạng tiểu thuyết

Thế nhưng Trịnh Lăng Hàn nếu là không chút nào phân rõ phải trái xuất thủ đối phó những học viên khác mà nói, biết chọc không phiền toái nhỏ, dù sao có Đường gia cùng là địch, nếu là Trịnh Lăng Hàn dám can rờ như thế, Đường gia tất nhiên sẽ ngồi lần cơ hội chen ép Trịnh gia một phen sống lại đấu Bạch Liên.

Huống chi, việc này còn dính dáng đến Đường Tuyền.

"Hừ!" Trịnh Lăng Hàn nhìn Diệp Nhiên, sau đó nói, "Ngươi ở đây tỷ thí thượng ý đồ sát hại học viên, bị giám thị giám khảo cho ngăn lại, nào ngờ ngươi sử xuất nham hiểm chiêu số, dẫn đến giám thị giám khảo trúng chiêu ngã xuống đất không tưởng, ngươi có biết tội của ngươi không?"

"Mà hôm nay, ta liền tới vi nguyệt hoa học viện thanh lý môn hộ, đem ngươi cái này phẩm tính ti tiện người cho gạt bỏ!"

Lặng ngắt như tờ.

Xem trên khán đài học viên nghe lời này, thở mạnh cũng không dám, cái này rõ ràng nhất đổi trắng thay đen!

Cũng chỉ có Trịnh gia đệ tử mới dám làm như thế!

Sự tình phát triển chúng các học viên đều thấy nhất thanh nhị sở, tất cả việc nhỏ không đáng kể bọn họ đều biết hiểu rõ ràng.

Nhưng là bọn hắn lại không ai dám mở miệng thay Diệp Nhiên phản bác.

Bo bo giữ mình mới là nhất chính xác cách làm!

Triệu Vân Thiên nghe lời này, đều muốn nhịn không được vỗ tay bảo hay!

Diệp Nhiên a Diệp Nhiên! Tính là ngươi có Đường Tuyền che chở thì có ích lợi gì, một sơn tổng so một núi cao!

"Sai lầm!" Đường Tuyền nhìn Trịnh Lăng Hàn, môi khẽ mở, lạnh lùng phun ra hai chữ.

"Ngươi ra tay đi."

Đây là tuyên chiến!

Nếu đối phương vô si như vậy mà nói nói hết ra, hẳn đây là hạ quyết tâm muốn tìm phiền toái.

"Cũng là người môn ra tay đi, ta sợ ta xuất thủ các người ngay cả gãy dựa cơ hội cũng không có." Trịnh Lăng Hàn hẹp dài song mắt thấy Đường Tuyên, khóe miệng hiện ra lướt một cái băng lãnh đáng tươi cười.

"Á!" Đường Tuyên lập tức xuất thủ, hẳn hóa thành một đạo bạch sắc bóng dáng, trực đột Trịnh Lăng Hàn.

Hai tay đều xuất hiện, liên tục đánh ra 7 chương.

Triệu Vân Thiên xem đầy lòng một trận trong lòng run sợ, cái này nếu như hẳn đến, tất nhiên ngay cả một chương đều không tiếp nổi.

"Chút tài mọn!" Trịnh Lăng Hàn hẹp dài che lấp hai mắt hơi nheo lại, bàn tay hẳn hơi hốt chém ra, giống như là tại khu đuôi con ruồi thông thường, không đếm xỉa tới.

"Đát!"

Đường Tuyên bàn tay bị Trịnh Lăng Hàn nắm.

"Ta muốn cho người nếm thử cái gì gọi là chân chính lực lượng!" Trịnh Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, hẳn hai mắt hiện lên một tia hung quang, mặc dù nói giết chết Đường Tuyên chính xác không có khả năng, thế nhưng trên thân thể giáo huấn còn là thiếu không.

Bàn tay hẳn hơi dùng lực một chút.

Đường Tuyên kia trắng nõn bàn tay trong nháy mắt vụn vụn, nhìn qua có chút nói không nên lời kinh khủng.

Đường Tuyên hơi nhíu mày, bàn tay hẳn liên tục vài lần phát lực chưa từng có thể từ đó tránh thoát đi ra.

Mà Trịnh Lăng Hàn lực lượng còn lại là tại cuộn cuộn không ngừng tăng đến, muốn không bao lâu Đường Tuyên bàn tay cũng sẽ bị Trịnh Lăng Hàn chậm rãi cho bóp nát vỡ trước đừng nghĩ trốn!

"Lôi đình vạn quân!"

Diệp Nhiên lúc này đột nhiên xông lại, trên người hẳn lóng lánh thanh sắc Lôi quang. Đối về Trịnh Lăng Hàn đó là một quyền huy đi.

Lúc trước cùng Nhâm Viễn, Triệu Bách quần chiến đấu từ lâu chính xác nghiền ép toàn thân hẳn tất cả lực lượng, mà vừa mới chỉ chốc lát thời gian, cũng không có thể khiến Diệp Nhiên khôi phục lại.

Thế nhưng Đường Tuyên gặp nguy hiểm, hẳn tại sao có thể ngồi yên không lý đến!

Diệp Nhiên cũng chỉ có thể mạnh mẽ điều động đến trong cơ thể lực lượng, chịu nhịn kinh mạch quá mức vất vả mà sinh bệnh mà sản sinh đau nhức, sử xuất một kích mạnh nhất.

"Ngũ trọng huyết mạch chi lực!" Trịnh Lăng ánh mắt lạnh lùng con người ở giữa hiện lên một tia dị quang, ngay cả hẳn cái này đã là tỵ linh cảnh tu vi tu sĩ, cũng không nhận được đối về huyết mạch chi lực sản sinh đồ kị về.

Nhìn cái này lóng lánh thanh sắc Lôi quang nắm tay, Trịnh Lăng Hàn lập tức xòe bàn tay ra đem cho tiếp được.

Trịnh Lăng Hàn không phải không thừa nhận hẳn vẫn đánh giá thấp cái này huyết mạch chi lực uy lực, thân hình hẳn không khỏi một hồi, kia cố cường đại bốc đồng lan khắp toàn thân, khiến hẳn lực lượng hơi bị cản trở.

Mặc dù nói Diệp Nhiên một kích cũng không có đúng Trịnh Lăng Hàn tạo thành thực chất thương tổn, thế nhưng đây hết thảy đã cũng đủ.

Đường Tuyên lập tức bạo phát, trên mặt hẳn hồ vẩn lóng lánh bạch quang, một đôi thú đồng cũng cũng như vậy.

"Rống!"

Một tiếng Hổ gầm vang vọng toàn trường.

Đường Tuyên cánh tay trong nháy mắt phát lực.

Trịnh Lăng Hàn thân hình lần thứ hai một hồi, gắt gao nắm Đường Tuyên bàn tay lại bị hẳn cho tránh thoát.

Tránh thoát trong nháy mắt đó, Đường Tuyên cùng Diệp Nhiên đối diện.

2 tâm ý người tương đồng, đồng thời lần thứ hai xuất thủ.

Ai có thể lường trước hai người này đối mặt tỵ linh cảnh tu sĩ dĩ nhiên không có lùi bước, ngược lại là xuất thủ công kích.

Trịnh Lăng Hàn sợ ý một chút, thoáng cái ăn Diệp Nhiên cùng Đường Tuyên một người một chương.

Trịnh Lăng Hàn thân hình lui về phía sau, sau đó hấn cấp tốc ổn định thân thể, hấn cúi đầu nhìn nơi ngực 2 cái chương ấn.

Sau đó ngẩng đầu, đôi mắt ở giữa hiện lên một tia sát ý.

"Tốt, đã như vậy, như vậy ta sẽ không cùng các ngươi chơi trò chơi."

Diệp Nhiên cùng Đường Tuyên hai người sắc mặt ngưng trọng, không chơi trò chơi, đó chính là muốn động thật cách, tụ linh cảnh tu sĩ có thể đơn giản mượn trong thiên địa Linh khí, cái này có thể không phải hai người bọn họ cái Khoách mạch cảnh có thể ngăn chặn.

"Ngươi." Trịnh Lăng Hàn chỉ vào Đường Tuyên nói, "Sẽ bị ta cắt đứt cả người xương cốt."

Sau đó hấn thêm chỉ vào Diệp Nhiên nói, "Về phần ngươi, chỉ có một hạ tràng, chết!"

Linh khí ngưng tụ, nguy hiểm hàng lâm.

Diệp Nhiên sắc mặt âm trầm, cùng đường bí lối sao?

"Nên kết thúc cuộc nháo kịch này."

Đại sư huynh nhẹ nhàng phui phui y bào thượng bụi, từ chỗ ngồi đứng thẳng lên.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 167: Đề là Thủy sao?

"Ào ào!"

Trên lôi đài lại kích động lên từng tầng một khí lãng, kia mắt thường có thể thấy được bạch sắc khí lãng, như nhấc lên bọt sóng, giăng khắp nơi đến.

Trịnh Lăng Hàn ở vào khí lãng ngay chính giữa, những thứ kia lưu động khí lãng kéo đến hấn y bào, trên không trung phát ra vù vù âm hưởng, như băng thiên tuyết địa trong kia đông lại nhân tâm lạnh thấu xương gió lạnh.

"Răng rắc răng rắc."

Trên lôi đài kia sàn nhà trực tiếp đó là nghiền nát, sau đó phóng lên cao, mà phòng ngự trận pháp sớm đã bị Triệu Bách Quân cho đóng kín, cho nên những thứ kia cục đá vụn trực tiếp lao ra lôi đài, đối về xem trên khán đài học viên vậy ra đi.

Trịnh Lăng Hàn khí hơi thở đạt đến đỉnh Phong, hấn muốn triệt để cho thấy hấn kia thực lực kinh khủng, vội tới Đường Tuyên lưu lại một cả đời khó quên ký ức, tốt nhất là có thể tại đối phương đáy lòng lưu lại một đạo bóng mờ.

"Thiên Thần chi!"

Trịnh Lăng Hàn đầu ngón tay toát ra một điểm chùng hạt gạo hào quang, mặc dù nhỏ, thế nhưng mọi người lại nghĩ kia so Thái Dương còn chói mắt hơn.

Đạo ánh sáng kia vừa xuất hiện, Viễn đang quan sát trên đài học viên đều cảm thụ được một loại lòng buồn bức cảm giác, vậy càng không cần phải nói Diệp nhiên cùng Đường Tuyên hai người.

Diệp nhiên cùng Đường Tuyên thân thể phát ra kéo kẹt kéo kẹt âm hưởng, đó là bọn họ thân thể thừa nhận lực lượng khổng lồ, trong cơ thể đầu khớp xương bởi vì chịu không nổi phát ra đến.

Diệp nhiên lúc trước từ lâu kiệt lực, mà lúc này thừa nhận to lớn như thế áp lực, khoe miệng dĩ nhiên tràn ra một tia Tiên huyết.

Hai người bọn họ cắn răng, kiệt lực chống đỡ.

Lúc này bọn họ nghĩ lui đều lui không!

"Nhận lấy cái chết!"

Trịnh Lăng Hàn xuất thủ, hần thân thể nhảy động, dường như rời bến Giao Long, xung quanh khí lãng tùy theo phá diệt, chừng hạt gạo hào quang càng ngày càng thịnh, trực hướng Diệp Nhiên ra.

Hần mục đích chính xác giết chết Diệp nhiên, khiến Đường Tuyên tro mắt nhìn Diệp nhiên từ vong, mà bất lực bất luận hướng tới tự không gian.

Đường Tuyên biến sắc, hần muốn ngăn đoạn lại phát hiện hần ngay cả cất bước đều không thể làm được, tụ linh cảnh kinh khủng như vậy!

"Dừng tay!" Đường Tuyên thất thanh hô to!

Trịnh Lăng Hàn thân hình không có chút nào dừng lại, khoe miệng hần hiện ra lóe một cái khoái ý đáng tươi cười.

Về phần trên lôi đài người thứ tư, Triệu Vân Thiên còn lại là vẻ mặt hưng phấn nhìn trước mắt đã phát sinh toàn bộ, tính là người có Ngũ trọng huyết mạch vậy có làm sao?

Còn chưa phải là muốn chết, thật là sáng khoái!

Đều cho lão tử đi tìm chết ah!

Triệu Vân Thiên Nhân con người ở giữa lóe ra tinh quang, thể nhưng rất nhanh thì biến thành nghi hoặc.

Vì sao trong dự liệu tiếng kêu thống khổ không có vang lên?

Hần nhìn Diệp nhiên, phát hiện đối phương dĩ nhiên bình yên vô sự, mà ở Diệp nhiên trước người đứng thẳng 1 cái bạch y nam tử.

Không hề nghi ngờ, nhất định là bạch y nam tử kia cứu Diệp nhiên!

"Người này là ai? Cũng dám hồng ta chuyện tốt!"

Triệu Vân Thiên rơi vào cuồng nhiệt trạng thái đại não còn không có khôi phục thanh minh, hần chỉ vào tên kia bạch y nam tử nói, "Người là từ đâu trong toát ra đến gia hỏa, cũng dám ngăn cản chúng ta Lăng Hàn sẽ làm chuyện! Quả thực chính là không muốn sống mệnh đúng không?"

Triệu Vân Thiên cố ý mang ra Lăng Hàn sẽ đến, là chính là khiến hần cùng Trịnh Lăng Hàn đứng ở đồng nhất điều trên chiến tuyến.

Toàn bộ tỷ thí trung tâm lặng ngắt như tờ.

Xem trên khán đài các học viên như là gặp quỷ thông thường nhìn khẩu xuất cuồng ngôn Triệu Vân Thiên, người không biết hần là ai sao?

Bị ngăn cản thể công Trịnh Lăng Hàn cũng là đầu đồ mờ hôi lạnh, người này trong đầu trang đều là cái gì?

Thảo! Đầu là Thủy sao!

Xuất hiện bạch y nam tử không là người khác, đúng là Đại sư huynh, hần mới vừa mới xuất hiện tại trên lôi đài, nhẹ nhàng điểm một cái, đó là bài trừ Trịnh Lăng Hàn toàn lực một kích.

Sau đó nghe được Triệu Vân Thiên nhục mạ, hần nhàn nhạt xem Triệu Vân Thiên liếc mắt.

"Nhìn cái gì vậy! ? Chẳng lẽ ngươi muốn cùng ta môn Lăng Hàn sẽ vì địch sao? Cũng không điểm lượng một chút thực lực ngươi." Triệu Vân Thiên nhớ tới cái này bạch y nam tử là ai tới, người này không phải là lúc trước đang quan sát trên đài nói phải cứu Diệp nhiên gia hỏa sao?

Cứu Diệp nhiên! !

Triệu Vân Thiên đột nhiên nghĩ đến cái gì, hiện tại Diệp nhiên không phải là được cứu sao? Có thể từ Trịnh Lăng Hàn trong tay đầu cứu ra Diệp nhiên người, vậy dĩ nhiên cũng là cực kỳ kinh khủng tồn tại.

Khác không nói, thực lực tối thiểu là cùng Trịnh Lăng Hàn tại cùng một cấp bậc thượng.

Như vậy bản thân lúc trước cuồng ngôn, đến tột cùng là chọn tới thể nào 1 cái tồn tại? !

Triệu Vân trời lạnh mờ hôi nhể nhại, hần đáy lòng chớ tồn tại sinh ra thấy lạnh cả người, đối phương sẽ phải có kỵ có kỵ. Trịnh Lăng Hàn ah?

Sẽ phải ah?

Nhất định sẽ!

Sau đó hần thấy kia bạch y nam tử lần thứ hai liếc hần một cái, hai cánh tay hần đồng loạt đoạn xuyên qua vui vẻ.

"Phù phù!"

Tiên huyết biểu bắn, 2 cái cánh tay rơi trên mặt đất cỏ động.

Triệu Vân Thiên hơi giật mình nhìn kia 2 cái cánh tay, hoảng hốt, sau đó mới cảm giác được cánh tay truyền đến đau nhức.

"A!"

Một đạo thống khô tiếng rỗng thanh vang tận mây xanh.

Triệu Vân Thiên trực tiếp tê liệt ngã xuống đất, thống khô không ngớt, nước mắt cùng huyết thủy pha lẫn cùng một chỗ.

"Sách." Đại sư huynh có chút ảo não sách một tiếng, hẳn quên Bạch Thái cũng còn ở đây, nếu để cho nàng xem thấy, tất nhiên sẽ làm ác mộng.

Thế nhưng Bạch Thái nhìn một màn không bao lớn sợ hãi, bởi vì lần trước tại u vân trong dãy núi, nàng kiến thức càng nhiều kinh khủng tràng diện.

Xem trên khán đài những học viên khác nhìn ngã xuống đất không tưởng Triệu Vân Thiên, trên mặt đều là hiện ra lướt một cái tái nhợt vẻ, bất quá cũng không có ai đồng tình hẳn, dù sao cũng là tự làm bậy, kia cũng không sao đâu có.

"Đại sư huynh." Trịnh Lăng Hàn sắc mặt âm trầm đối về Đại sư huynh thì lễ một cái, hẳn có chút không rõ vì sao hẳn hội xuất hiện ở nơi này.

Đại sư huynh đạm mạc xem Trịnh Lăng Hàn liếc mắt, sau đó mở miệng nói, "Nháo đủ chưa?"

Giọng điệu này giống như là đại nhân đang giáo huấn không hiểu chuyện tiểu hài tử.

Xuất thân cao quý Trịnh Lăng Hàn, xưa nay ngạo khí, nghe nói như thế sau này đáy lòng nhịn không được không cam lòng, thế nhưng hẳn vẫn nhịn xuống, bởi vì hẳn là Đại sư huynh, học viện đệ nhất thiên tài, một người điên, 1 cái ngay cả hẳn đều phải kiêng kỵ 3 phần nhân vật hung ác!

"Ta đây chỉ là vì bọn họ đòi 1 cái công đạo." Trịnh Lăng Hàn giải thích.

"Hôm nay ta vẫn luôn ở đây." Đại sư huynh nhàn nhạt nói.

"Cái gì? !" Trịnh Lăng Hàn sắc mặt đại biến, đây coi là cái gì, mới vừa nói đối Ngôn đã bị người khác cho vạch trần.

"Người trở lại hảo hảo tỉnh lại ah." Đại sư huynh đối về hư không một điểm, một bó ánh sáng màu vàng chói vào Trịnh Lăng Hàn ngực.

Trịnh Lăng Hàn sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt, hẳn cúi đầu thống khổ nói, "Chính xác."

Nói xong, hẳn liền xoay người đó là rời đi.

Về phần Nhâm Viễn, Triệu Vân Thiên, Triệu Bách Quân 3 người, bọn họ tự nhiên là hôn mê tại tại chỗ, không ai phản ứng.

Xem trên khán đài học viên nghe hai người này đối thoại, đều là cả kinh, Đại sư huynh vẫn luôn đang quan sát trên đài, vì sao không ai phát hiện?

Mà thấy Đại sư huynh đối về Trịnh Lăng Hàn phóng xuất ra một đạo ánh sáng màu vàng, chúng học viên đều là tâm đầu nhất khiếu, không hổ là Đại sư huynh, cũng chỉ có hẳn dám không sợ Trịnh gia, đúng Trịnh Lăng Hàn xuất thủ.

"Lần này tỷ thí, Diệp nhiên thắng." Đại sư huynh tuyên bố tranh tài kết quả.

"Lui tán."

Chúng các học viên đang đứng Đại sư huynh hành lễ, "Chính xác." Sau đó từng cái một chậm rãi rời nơi thi đấu.

Mọi người tan cuộc sau này, xem trên khán đài chỉ để lại Bạch Thái, Bạch Khiêm Tâm, cùng với Giang Thiên.

Lúc này, Đường Tuyên đối về Đại sư huynh thật sâu thì lễ một cái.

"Đường Tuyên ra mắt Đại sư huynh."

Chương 168: Thu thập tàn cục

Đường Tuyên cái này thi lễ đi phi thường chân thành, Nhược không phải là bởi vì Đại sư huynh đột nhiên xuất hiện, sợ rằng Diệp nhiên sẽ bởi vì hắn mà bị Trịnh Lăng Hàn cho giết chết.

Đây là hắn không muốn nhìn thấy.

Từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, Đại sư huynh tương đương với cứu hắn một mạng.

Hắn thêm có thể nào không cảm kích.

Đại sư huynh đáp lễ, đồng dạng cũng là rất nghiêm túc.

Đi theo tại Đường Tuyên phía sau Diệp nhiên nhìn tên này bạch y nam tử, đáy lòng tuy có nghi hoặc, nhưng là vẫn đi theo Đường Tuyên đang hành lễ.

Đại sư huynh? Đại sư huynh là người ra sao cũng? Hắn không phải là lần trước theo cái kia bản thân người theo đuổi đang mà đến nam tử sao?

Tuy rằng không biết đối phương lai lịch, nhưng là từ hắn cứu mình một mạng mà nói, Diệp nhiên cũng là đặc biệt cung kính hành lễ.

"Việc này, ta sẽ để học viện tiến hành điều tra, tất nhiên sẽ cho ngươi nhất định công đạo." Đại sư huynh nhìn kia tê liệt ngã xuống đất 3 người, đạm mạc nói, "Học viện hết không cho phép có loại này bại hoại tồn tại!"

"Đa tạ Đại sư huynh." Diệp nhiên tự đáy lòng cảm tạ, từ hắn bức lui Trịnh Lăng Hàn một chuyện đó có thể thấy được, Đại sư huynh tại học viện có hết sức quan trọng địa vị, có hắn bảo chứng, Diệp nhiên tin tưởng mình tất nhiên sẽ có một nhất công chính trả lời thuyết phục, không cần đang lo lắng bên trong học viện bộ có người quấy nhiễu, mà để cho bọn họ nhon nhon ngoài vòng pháp luật.

"Sự tình lúc đó cáo một đoạn rồi, ta trước rời đi." Đại sư huynh cánh tay vung lên, kia tê liệt ngã xuống đất 3 người trong nháy mắt biến mất, sau đó Đại sư huynh thân hình thoát một cái, dĩ nhiên lúc đó tiêu thất vô tung vô ảnh.

Thủ đoạn này! Diệp nhiên xem con ngươi co lại, quá kinh khủng.

"Diệp nhiên ca ca, ngươi không sao chứ?" Bạch Thái khẩn trương đã chạy tới, nàng nhìn từ trên xuống dưới Diệp nhiên, phát hiện đối phương cũng không rõ ràng vết thương, không khỏi thở phào một cái.

Bạch Khiêm Tâm tức giận nhìn một màn này, đau lòng không thôi.

Giang Thiên cũng là xông lên lôi đài, kéo lại Diệp nhiên, trên dưới nghiêm túc quan sát một phen sau, lập tức cho Diệp nhiên 1 cái một quyền, khoe miệng hắn lộ ra chân thành tha thiết đáng tươi cười, "Khe năm, ngươi tiểu tử này dĩ nhiên có Ngũ trọng huyết mạch chi lực! Dĩ nhiên không nói cho ta!"

Diệp nhiên nhún nhún vai, sau đó bình tĩnh nói, "Cái này cũng không phải đáng giá giải thích sự tình [lười + kha +skip] kiểm chức ngôi sao."

"Khe năm" Giang Thiên nhìn Diệp nhiên cái này thân nhiên đáng đáp, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không biết thế nào ngôn ngữ, cảm tình tại Diệp nhiên trong mắt, Ngũ trọng huyết mạch chi lực chính là 1 cái cùng ven đường cỏ dại hoa dại một dạng tùy ý có thể thấy được a?

Quá khi dễ người!

Đường Tuyên nhìn Diệp nhiên, sau đó hít một hơi thật sâu, "Xin lỗi."

Nhược không phải là bởi vì hắn tầng này quan hệ mà nói, Trịnh Lăng Hàn kiên quyết sẽ không đứng Diệp nhiên lên sát tâm.

"Việc này không có quan hệ gì với ngươi." Diệp nhiên nói, "Xét đến cùng hay là bởi vì Triệu Vân Thiên Nhâm Viễn dựng lên, ngươi không nên tự trách."

Đường Tuyên gật đầu, sau đó hai mắt tràn ngập chiến ý nói, "Ngày mai, trên lôi đài một so sánh!"

"Tốt!" Diệp nhiên khoe miệng hiện ra lướt một cái vui vẻ.

Nhìn Đường Tuyên đi xa thân ảnh, Bạch Thái nhìn không được nhăn nhăn mũi, nhỏ giọng thảm thì đến, "Thật đúng là cậu con trai "

Diệp nhiên nghe lời này, khoe miệng nhin không được vừa kéo.

"Chúng ta nên đi." Bạch Khiêm Tâm giật nhẹ Bạch Thái y phục, sau đó nhẹ liếc Diệp nhiên liếc mắt.

Diệp nhiên có chút không rõ cho nên, bản thân đây là địa phương nào đặc tội đến hắn sao?

Bạch Thái còn muốn ép ở lại, thế nhưng nghĩ đến bản thân đã đáp ứng Bạch Khiêm Tâm yêu cầu, cũng chỉ tốt tuân theo.

"Diệp nhiên ca ca, ta đi trước, ta ngày mai còn tới thăm ngươi!"

"Còn tới? !"

"Đúng vậy? Không được sao?"

"Không được!"

"Vì sao không được? !"

Nhìn Bạch Thái đi xa thân ảnh, Diệp nhiên nhìn không được nhủ mảy, nàng đến tột cùng là lai lịch gì? Vì sao Đại sư huynh cùng nàng có chút quan hệ mật thiết?

Còn có Đại sư huynh đến tột cùng là ai!

Đây mới là mấu chốt nhất!

Diệp nhiên đem trong lòng nghi hoặc nói cho Giang Thiên.

"Cái gì? !" Giang Thiên nghe sau này thất kinh, hần chỉ vào Bạch Thái phương hướng rồi đi, chấn thất kinh hỏi, "Ngươi nói Đại sư huynh cùng tiểu cô nương kia có quan hệ liên?"

"Chính xác." Diệp nhiên gật đầu.

"Đó cũng không được, tiểu cô nương này địa vị nhất định không nhỏ!" Giang Thiên hai mắt tỏa ánh sáng nói, "Tiểu tử ngươi tốt nhất nỗ lực a, đòi được tiểu cô nương kia niềm vui, sau này tất nhiên có thể một bước tới trời, lên như điều gặp gió!"

"Vậy ngươi thật là liên phát đạt!"

"" Diệp nhiên lặng lẽ không nói gì, bản thân cũng không phải là ăn bám.

"Trước trả lời ta vấn đề." Diệp nhiên nhìn cười đến cười toe tóa Giang Thiên, tức giận nói.

"A a a." Giang Thiên xoa một chút khóe miệng chảy ra nước bọt, nghiêm trang nói, "Ngươi nói Đại sư huynh a, hần chính là Nguyệt Hoa học viện ở giữa đệ nhất cường giả dốc hết vốn liếng: Tà mị tướng công quá rêu rao!"

"Đệ nhất cường giả!" Diệp nhiên bị khiếp sợ, hần tu vi bất quá Khoách mạch cảnh, học viện bài danh cũng tại 6 nghìn danh có hơn, lớn như vậy sư huynh tu vi cao tới loại cảnh giới nào đây?

Tự linh cảnh bên trên?

Nghĩ đến khả năng này, Diệp nhiên nội tâm đó là một mảnh lửa nóng, kia nhưng là chân chính cường giả!

Mình nhất định muốn cùng ngoài sánh vai!

Nếu để cho Giang Thiên biết được Diệp nhiên đáy lòng suy nghĩ, tất nhiên sẽ không ngừng run rẩy, ai dám cùng ngươi Đại sư huynh phân cao thấp?

Điên cuồng!

Chỉ có thể dùng điên cuồng để hình dung!

Thế nhưng Diệp nhiên không giống với, hần là cảm tưởng! Còn dám làm!

"Ngoài ra, hần Nguyệt Hoa học viện Viện trưởng học sinh, mà sư phụ hần lại do người khác." Giang Thiên tiếp tục nói.

"Nguyệt Hoa Viện trưởng học sinh?" Diệp nhiên một thiếu mi, không hồ là Đại sư huynh, lại có thể nhập viện kể lâu dài mất!

Nghe tới Đại sư huynh sư phụ còn do người khác thời điểm, Diệp nhiên kinh ngạc, chẳng lẽ còn có so Nguyệt Hoa Viện trưởng càng thêm lợi hại nhân sao?

"Là ai?" Diệp nhiên hỏi ra đáy lòng nghi hoặc.

"Không biết." Giang Thiên lắc đầu, "Nghe nói là cùng Linh ẩn học viện có điều liên quan, vấn đề này vẫn là học viện cấm kỵ, ngươi tốt nhất không nên đi hỏi."

"Như vậy a" Diệp nhiên hơi lộ ra suy tư về, dĩ nhiên liền lụy đến Nguyệt Hoa học viện cừu địch, Linh ẩn học viện, thật đúng là phức tạp!

"Đi thôi, ta mang người ăn một chút gì, nghỉ ngơi thật tốt chúc mừng một chút." Giang Thiên chia chia học viện tốt nhất từ lâu —— Bách vị lâu nói.

"Tốt." Diệp nhiên gật đầu, bận việc cho tới trưa, thật là có chút nói không nên lời đối bụng.

Tạo nên Tuân Dong Nguyệt, 3 người tại Bách vị lâu ăn một bữa sau, Diệp nhiên liền trở lại chỗ ở nghỉ ngơi, hẳn muốn chuẩn bị chiến tranh ngày mai, cùng Đường Tuyên chiến đấu.

Ngày mai nhất định là một hồi nhẹ nhàng vui vẻ nhẽ nhại chiến đấu!

Diệp nhiên một trận chiến đấu khuất nhục Nhâm Viễn cùng Triệu Bách Quân tin tức lan truyền nhanh chóng.

Ngũ trọng huyết mạch chi lực!

Đại sư huynh xuất hiện!

Trở thành lần này tỷ thí lớn nhất nghị luận điểm.

Đối với Diệp nhiên có Ngũ trọng huyết mạch chi lực, đông đảo học viên đều là ôm một loại ước ao cùng với lòng ghen tỵ lý.

Mà đối với Đại sư huynh xuất hiện, mọi người càng nhiều chính xác cuồng nhiệt, dù sao Đại sư huynh thế nhưng học viện đệ nhất cường giả, rất nhiều người muốn gặp thử nhất mặt đều khó khăn lấy thấy rõ.

Điên cuồng một ngày lúc đó đi qua.

Sáng ngày thứ hai, tỷ thí trung tâm người càng nhiều, đơn giản là hôm nay chính là quán quân tranh đoạt chiến, quyết đấu hai người phân biệt có Ngũ trọng cùng Tứ trọng huyết mạch chi lực, như vậy có một không hai đại chiến, bọn họ tại sao có thể bỏ qua!

"Diệp nhiên quyết đấu Đường Tuyên, tỷ thí bắt đầu!"

Mới tới giám thị giám khảo lập tức tuyên bố tỷ thí bắt đầu.

Đại chiến hết sức căng thẳng!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169: Phần cuối

Một khắc đồng hồ thời gian nói dài cũng không dài lắm, nói ngắn cũng không ngắn.

Thế nhưng vào giờ khắc này chuông trong thời gian, có thể phát sinh rất nhiều chuyện.

Nói thí dụ như một hồi kinh tâm động phách tỷ thí.

Diệp nhiên cùng Đường Tuyên quyết đấu tổng cộng tiến hành một khắc đồng hồ.

Tại nơi gần mà lại dài dằng dặc một khắc đồng hồ trong, hai người sử xuất cả người thế võ, quyền pháp chưởng pháp đều xuất hiện, huyết mạch chi lực mở ra tới cực điểm.

Hai người cũng không có bởi vì là bằng hữu mà thù hạ lưu tình.

Vốn đang đối với cuộc tỷ thí này ôm thái độ hoài nghi học viên toàn bộ đều là ngậm miệng không nói, bọn họ lúc trước cho rằng lấy Diệp nhiên cùng Đường Tuyên giao tình, trận chiến đấu này sớm bị hai người bọn họ thương nghị tốt, có ai lấy được thắng lợi.

Nhưng nhìn đến quyền kia quyền đến thịt thảm liệt chiến đấu, cùng với kia phóng lên cao huyết mạch chi lực, bọn họ câm miệng, giống như là bị người hung hăng dạy dỗ một trận, phiến cái bạt tai một dạng thành thật.

Mới tới giám thị giám khảo là một gã tuổi gần năm mươi, nhưng vẫn như cũ tinh thần quắc thước lão già.

Hắn nhìn kia tiến hành quyết đấu đến tỷ thí lôi đài, ở trong đó tràn đầy chói mắt bạch quang, Diệp nhiên cùng Đường Tuyên quyết đấu hiển nhiên là đã tiến hành được gay cấn.

Lôi đài phòng ngự trận pháp đã là sớm chống lên, một đạo vô hình màn sáng giống như một cái trong suốt nòng ngược đang đắp, đem bên trong năng lượng cho hoàn toàn cắt đứt ở.

Đột nhiên, đạo kia tại ánh sáng màu trắng hạ hiện hình phòng ngự trận pháp đột nhiên hé từng đạo rất nhỏ vết nứt vỡ trước chừng nghĩ trốn.

Phòng ngự trận pháp muốn không nhin được!

Mới tới giám thị giám khảo vuốt cằm một nắm râu mép, cau mày một cái, hai cái này tân sinh lại có thể làm ra to lớn như thế động tĩnh đến, thật là có chút ngoài ý hấn liệu.

Kết quả là hấn vung tay lên, một đạo màu vàng nhạt hào quang rót vào kia gần sụp đổ màn sáng ở giữa, màn sáng thượng mảnh vẫn dần dần tiêu thất.

Mà giờ này khắc này, giữa lôi đài hào quang cũng bắt đầu yếu bớt, sau đó chậm rãi lui tán, hiển lộ ra bên trong cảnh tượng.

Diệp nhiên cùng Đường Tuyên tương đối mà đứng.

Hai người đều cũng có chút chật vật, y bào rách mướp, khoe miệng đều mang vết máu.

Trên lôi đài gồ ghề, đều ra đều có đến hắc sắc đốt trụ vết tích, từ nay về sau đủ để nhìn ra trận chiến đấu này trình độ kịch liệt.

Xem trên khán đài học viên nhìn đứng yên không nói gì hai người, hiếu kỳ quan sát đến, "Ai thắng?"

"Là ta thua." Đường Tuyên đối về Diệp nhiên ôm quyền nói.

"May mắn thôi." Diệp nhiên mang trên mặt thỏa mãn đáng tươi cười nói, lần chiến đấu này thật là nhẹ nhàng vui vẻ nhẽ nhại, nhất là Đường Tuyên bản thân đúng Linh kỹ lĩnh ngộ cực kỳ thông suốt, đây chính là khiến Diệp nhiên mở rộng tầm mắt.

Mỗi một lần cùng Đường Tuyên chiến đấu đều có đến không tưởng được thu hoạch.

Giám thị giám khảo nhìn kia nhìn thấy mà giật mình lôi đài, hắng giọng sau cả tiếng tuyên bố, "Lần này tỷ thí Diệp nhiên thắng!"

"Diệp nhiên trở thành học viện tỷ thí cấp thứ tám thang quán quân!"

Diệp nhiên bản thân vì tích phân chính là đứng hàng đệ nhất, mà lúc này hấn lại đạt được đệ nhất danh lớn vì tích phân, không hề nghi ngờ trở thành lần này tỷ thí đệ nhất danh!

Nghe được tin tức này các học viên đều là hoan hô lên, bọn họ hô to Diệp nhiên tên, là Diệp nhiên vỗ tay bảo hay.

Đường Tuyên, Đường gia công tử dĩ nhiên thua ở Diệp nhiên trong tay, Diệp nhiên uy vũ!

Ngồi đang quan sát đài Bạch Thái nhìn thắng được tranh tài Diệp nhiên, trên mặt cũng là lộ ra đáng tươi cười.

Bạch Khiêm Tâm nhìn lộ ra đáng tươi cười Bạch Thái, sau đó nhìn trên lôi đài Diệp nhiên, dĩ nhiên hiếm thấy không có tức giận, khoe miệng ngược lại là lộ ra thắng lợi đáng tươi cười.

Diệp nhiên a Diệp nhiên! Bạch Thái còn là yêu ta nhiều hơn chút!

Ngay hôm qua ban đêm, Bạch Khiêm Tâm hấn thành công đạt được lần này cùng Diệp nhiên tranh đoạt Bạch Thái thắng lợi.

Khi hấn một phen cao siêu hành động, cùng với thâm tình động nhân, cảm động lòng người ngôn ngữ hạ, Bạch Thái rốt cục khuất phục? Hoặc là nói buông tha Diệp nhiên!

Qua hết hôm nay, đó là cùng Diệp nhiên nói gặp lại, từ đó cũng không gặp lại Diệp nhiên!

Cái này mọi chuyện đều là xuất xứ từ vào Đại sư huynh đúng Diệp nhiên nhận định không sai!

Đạt được tin tức này Bạch Khiêm Tâm nhất thời tan vỡ, lời này là có ý gì? Đại sư huynh công nhiên ủng hộ Diệp nhiên sao?

Không thể!

Tuyệt đối không thể!

Ngay sau đó Bạch Khiêm Tâm liền sử xuất như vậy một bộ chưa tính là thủ đoạn cao minh, thành công khiến Bạch Thái lạc đường biết quay lại ái phi đừng vội chạy!

Về phần tại sao ngăn cản Bạch Thái, Bạch Khiêm Tâm đây cũng không phải có ý kiến gì không, mà là bởi vì Bạch Thái thật sự là vô cùng tuổi nhỏ, tuổi tác mới bắt quá 14 tuổi, đúng một sự tình cũng không có quá mức khác sâu giải.

Nếu là chờ Bạch Thái lớn hơn nữa điểm mà nói, hẳn tất nhiên chắc là sẽ không ngăn cản.

Mà bây giờ cũng chỉ có thể là tạm thời như vậy.

...

...

Tỷ thí xong tất, kế tiếp đó là vi tích phân bài danh trước 30 2 học viên lĩnh thưởng cho.

Bởi Nhâm Viễn ti tiện thủ đoạn, học viên đã đem ngoài từ vi tích phân trên bảng họa xuất, mà sự tình khác còn đang tiến thêm một bước làm ra phán quyết, hẳn đem đối mặt nghiêm phạt biết không đơn giản chỉ là như vậy.

Trước 10 danh có hơn học viên chỉ có thể lĩnh đến cổ định thưởng cho, từ cao tới thấp phân phát bất đồng thưởng cho, toàn cục đều là đan dược đã Huyền cấp Linh kỹ.

Trước mười tên học viên thì có chọn thưởng cho quyền lực!

Không hề nghi ngờ, Diệp nhiên thân là vi tích phân bảng đệ nhất danh đem có người chọn đầu tiên chọn tư cách.

Diệp nhiên đi lên đài cao, tại giám thị giám khảo trước mặt có kim sắc ước 9 tác tiểu học cao đẳng tháp.

Kim sắc tiểu tháp lóng lánh bạch quang, ngoài tạo hình thông thường, không có điều khác làm người ta xem thế là đủ rồi cảnh vật, đơn giản vừa nhìn thấy ngay.

Đây là lần này cuộc thi thưởng cho tháp, nội bộ có dấu các loại trân quý bảo bối ở trong đó, cùng đội học viên đi khai quật, đi thu hoạch.

"Đem thần thức đưa vào trong đó, chọn ngưỡng mộ trong lòng bảo bối, chỉ có thể chọn nhất kiện." Giám thị giám khảo nói.

"Tốt." Diệp nhiên gật đầu, sau đó một tay cầm tiểu tháp, đem thần thức mình đưa vào trong đó.

Một mảnh hắc ám qua đi, Diệp nhiên phát hiện mình đi tới bên trong tháp bộ.

Đây là một cái hình viên trụ thế giới, hẳn đang trôi nổi vào không trung, xung quanh toàn bộ đều là hồng nhạt đám mây.

Mà ở hồng nhạt đám mây ở giữa, ẩn nấp đến không ít sách sách, bí tịch, binh sử, bảo kiếm vân vân.

Rực rỡ muôn màu, nhiều đếm không xuể!

"Đều là bảo bối a." Diệp nhiên không chế được thân thể mình bay qua, tiện tay nhặt lên một quyển bí tịch, phát hiện dĩ nhiên là Huyền cấp Thượng phẩm Linh kỹ.

Hắn thêm nhặt lên một thanh bảo kiếm, phát hiện bảo kiếm này dĩ nhiên là dùng thượng đẳng Bạch Dương mới vừa luyện chế mà thành.

Hắn tiện tay vũ động một phen, trên không trung phát ra "Huu huu huu" chi thanh, sau đó nhìn ngân bạch thân kiếm, thờ dài nói, "Hảo kiếm!"

"Đáng tiếc đối với ta hầu như giống như là vô dụng."

Sau đó hắn thu hồi kiếm, nhẹ nhàng buông, bởi vì hắn có Lôi Đình huyết mạch, hắn điều khiển Lôi Điện lực lượng có thể tùy ý biến ảo thành vũ khí, hơn nữa theo Lôi Điện chi lực cường đại, hẳn biến thành huyền đi ra vũ khí cũng là nâng cao một bước.

Cho nên nói, vũ khí một loại đồ vật đối với hắn mà nói quả thực liền là vô dụng, hắn căn bản cũng sẽ không lo lắng cái này.

Như vậy liền còn lại đan dược cùng với Linh kỹ.

Diệp nhiên nheo mắt lại, vẫn ngấm nhìn chung quanh, chậm rãi su tầm đến.

Chương 170: Gặp lại

Những thứ kia nằm vùng ở tường vân ở giữa bảo vật bị Diệp Nhiên nhất nhất nhìn quét mà qua.

Hắn trên dưới đi tới đi lui, khi thì nhặt lên một quyển bí tịch quan sát giới thiệu, khi thì nắm chặt 1 cái bình nhỏ, tinh tế suy tư về khóe phức.

Thế nhưng thời gian từ từ trôi qua, hắn cũng không có làm ra tuyển chọn, những thứ kia bảo vật còn chưa đủ để lấy khiến hắn tâm động.

"Ừ?" Diệp Nhiên chân mày đột nhiên vừa nhíu, hắn thấy hồng nhạt tường vân ở giữa lộ ra 1 cái hắc sắc đồ vật, kia đồ vật không giống như là nào đó công kích bí bảo, trái lại ngược như là 1 cái to lớn đồ vật.

Màu đen kia đồ vật hiển lộ ra một góc điêu khắc có tính mỹ đường cong, đường cong vận vẹo uyển chuyển, nhưng không rườm rà, xem Diệp Nhiên lại có một loại si mê cảm giác.

Diệp Nhiên bay qua, hắn một tay nắm kia hiển lộ ra nửa đoạn đồ vật, sau đó trong lòng không khỏi vừa nhảy, thứ này vào tay băng hàn, dĩ nhiên đến xương cảm giác.

Thứ này bất phàm!

Diệp Nhiên cánh tay dùng một lát lực, trực tiếp liền đem màu đen kia đồ vật cho rút ra.

"Đây là?"

Diệp Nhiên tập trung nhìn vào, phát hiện màu đen kia đồ vật dĩ nhiên là một tôn dược đỉnh!

Hắc sắc dược đỉnh không đủ cao cỡ nửa người, nhưng là lại nặng dị thường, Diệp Nhiên sử xuất toàn bộ khí lực mới đưa ngoài cho lấy ra.

Diệp Nhiên tinh tế đánh giá cái này tôn hắc sắc dược đỉnh, phát hiện ngoài chế tác đặc biệt tinh mỹ, vô luận là cơ bản tạo hình, còn là thân đỉnh thượng kia rất nhỏ cấu tạo, đều giống như chính xác 1 vị tinh mỹ điêu khắc nhà trải qua nghìn năm, lao lực tâm huyết, tầng tầng chế tạo.

Mà màu đen kia dược đỉnh dĩ nhiên tản mát ra một cỗ đậm người Hàn khí, khiến Diệp Nhiên da nhện không được nổi lên từng viên một tiểu khó chịu, đủ để nói rõ đến dược đỉnh làm tài liệu luyện chế cực kỳ bất phàm.

Diệp Nhiên đi ra phía trước tinh tế vuốt ve tôn hắc sắc dược đỉnh, hắn hai mắt mang theo mê ly thần sắc, đem dược đỉnh mỗi một cái chi tiết bộ vị đều xem cái rõ ràng.

"Tốt đỉnh!"

Đem người cuối cùng chi tiết bộ vị cho sau khi xem xong, Diệp Nhiên khoe miệng nhện không được lộ ra dáng tươi cười.

Cái này, có thể chính là hắn phải tìm bảo vật!

Hắc sắc dược đỉnh nghiêng người lộ về một khối hắc sắc tiểu Mộc bài, trên đó viết về dược đỉnh giới thiệu.

"Hàn Ngọc đỉnh, đỉnh này là dùng nghìn năm hắc vân thạch pha Hàn Ngọc thạch luyện chế mà thành."

"Hàn Ngọc thạch pha dùng đỉnh này đang luyện chế đan dược lúc có thể ổn định bên trong đỉnh hỏa diễm. 92Ks. Com "

Giới thiệu rất ít, nhưng là lại xem Diệp Nhiên càng yêu thích, mọi người đều biết, luyện đan nhất sợ sẽ là đối hỏa diễm điều khiển thiếu ổn định, dùng dược tài phát sinh kịch liệt biến hóa, dẫn đến tạc đỉnh, tiến tới luyện đan thất bại.

Mà đỉnh này dĩ nhiên có thể chột ổn định bên trong đỉnh hỏa diễm, tiến thêm một bước đề thăng luyện đan ổn định tính, đây không phải là phi thường áp dụng vào người mới học luyện đan sao?

Nghĩ tới đây, Diệp Nhiên liền quyết định, lần này tuyển chọn bảo vật, cái này Hàn Ngọc đỉnh đó là hắn tuyển chọn.

Luyện Đan Sư!

Đây chính là toàn bộ mặt trời mọc chi châu tất cả tu sĩ đều hướng tới chức nghiệp.

Luyện chế đan dược, bán ra đan dược!

Đây chính là kiếm chác món lãi kếch sù chức nghiệp, nhưng lại đem thu hoạch đại thể lực mượn hơi, trở thành các đại gia tộc ngồi trên quý khách.

Danh lợi song thu!

Người nào không tâm động?

Nhưng là trở thành Luyện Đan Sư điều kiện vô cùng hà khắc, cũng không phải mỗi một vị tu sĩ thần thức trình độ đều có thể đủ đạt được 3 cấp đã ngoài, cho nên điều này cũng làm cho dẫn đến Luyện Đan Sư rất thưa thớt xử lý Vương tiến công chiếm đóng.

Mà Luyện Đan Sư rất thưa thớt cũng thành liên Luyện Đan Sư địa vị.

Diệp Nhiên nguyên bản cũng chỉ là một thần thức trình độ không đạt được 3 cấp tu sĩ tầm thường, thế nhưng tại bước vào Khoách mạch cảnh thời điểm, hần lần thứ hai mở ra huyết mạch chi môn, hơn nữa cơ duyên xảo hợp gặp phải vận năm khó gặp phát triển hình huyết mạch chi lực —— Thiên Hồn huyết mạch.

Tại minh thụ cùng Lôi Đình huyết mạch dưới sự trợ giúp, hần thành công hàng phục Thiên Hồn huyết mạch, cái này cũng dẫn đến hần thần thức trình độ đạt được 3 cấp, điều này cũng làm cho ý nghĩa hần có cơ hội tự cách trở thành một danh Luyện Đan Sư.

Đã có cơ hội này, Diệp Nhiên thế nào nguyện ý buông tha như thế cơ hội đây!

Cho nên nói, tuyển chọn được đỉnh đối với hần mà nói mới là nhất lựa chọn tốt.

Bảo tháp nội những thứ kia Linh kỹ đại đa số đều là Huyền cấp Linh kỹ, trên người hần mang cất Địa cấp cùng trời cấp Linh kỹ, nữa tuyển chọn Huyền cấp Linh kỹ mà nói, đó chính là hần nào tàn, mà đan dược mà nói

Nếu có thể bản thân luyện chế đan dược, vì sao còn muốn chọn người khác đan dược?

Mặc dù nói những thứ kia cái sẵn đan dược phẩm cấp càng cao, dược hiệu rất tốt, thế nhưng kia cuối cùng hữu dụng tận thời điểm, đã như vậy còn không bằng bản thân học được cái này luyện đan chi thuật, cuộn cuộn không ngừng luyện chế đan dược cho mình.

Đương nhiên cũng có khả năng thất bại, thế nhưng vạn nhất thành công đây?

Bản thân có Thiên Hồn huyết mạch, không được phương diện luyện đan có một phen làm mà nói, chẳng phải là đem Thương Hồn huyết mạch cái lãng phí?

Huống chi, trong tay mình đầu nhưng vẫn là có Bạch Thái tặng cùng luyện đan ghi chép!

Có phần này luyện đan ghi chép, bản thân liền không cần lo lắng bản thân luyện đan tìm không được chính xác con đường.

Cứ như vậy.

Diệp Nhiên bình tĩnh làm ra tuyển chọn, hần tin tưởng mình làm ra sự lựa chọn này chính xác chính xác, hần tuyệt đối sẽ không hối hận.

Đem Hàn Ngọc đỉnh cho thu nhập trữ vật phủ ở giữa, bảo tháp nội lập tức hàng hạ một đạo hào quang, đem Diệp Nhiên cho truyền tống ra phía ngoài đi.

"Chọn xong?" Giám thị giám khảo xem mở hai mắt ra Diệp Nhiên.

"Chính xác." Diệp Nhiên gật đầu, sau đó hần đối về giám thị giám khảo thi lễ một cái, chậm rãi đi xuống đài cao.

Tên thứ hai là Đường Tuyên, hần có vi tích phân xếp hạng Diệp Nhiên sau khi.

Sau đó là tên thứ 3 Diệp Thiên Long

Rất nhanh, trước 10 danh học viên đều tuyển chọn tốt bản thân ngưỡng mộ trong lòng bảo vật.

Xem trên khán đài học viên nhìn mỗi người đều rơi vào ra vẻ vui thích, đều có chút ước ao, không hề nghi ngờ, bọn họ đều ở bên trong đạt được tốt bảo bối.

Đáng tiếc không thể nhìn thấy bảo tháp nội tình huống, bọn họ nghĩ thầm, coi như là không chiếm được, qua xem qua nghiệm cũng là tốt.

Tất cả mọi chuyện đều đã hoàn tất, học viện tỷ thí liền dừng ở đây.

Giám thị giám khảo nhìn chư vị học viên, sau đó giọng nói bằng phẳng phát biểu một phen thao thao bất tuyệt sau, sau cùng lấy như vậy một câu giọng nói cũng không kiên định ngôn ngữ kết thúc lần này tỷ thí,

"Lần này học viện tỷ thí, Viên mãn kết thúc!"

Xem trên khán đài học viện lần thứ hai phát ra một tiếng một tiếng hoan hô, mặc kệ thế nào, bọn họ biết, 1 khóa tên là Diệp Nhiên tân tinh đang ở từ từ dâng lên, mà bọn họ thì may mắn mất thấy Diệp Nhiên cái này vừa mở đoạn.

"Bạch Thái, chúng ta trở về đi." Bạch Khiêm Tâm nhìn tại trên đài cao đứng thẳng Diệp Nhiên, sau đó nhìn không được lác đầu, Diệp Nhiên a Diệp Nhiên, không thể trách ta có lỗi với ngươi, muốn trách thì trách ngươi sinh không gặp lúc, Bạch Thái còn quá tuổi nhỏ, nếu là mấy qua sang năm, Bạch Thái vẫn như cũ nhớ kỹ ngươi, mà ngươi cũng nhớ kỹ Bạch Thái mà nói, ta nhất định Nhiên cái gì cũng sẽ không ngăn cản các ngươi.

"Chờ chờ ta một hồi, ta đi một lát sẽ trở lại." Bạch Thái giọng nói có chút không bình thường hồi đáp.

"Cái gì?" Bạch Khiêm Tâm cúi đầu số một, phát hiện Bạch Thái khóe mắt lại có giọt nước mắt chảy ra, hấn trong lòng mềm nhũn, mình bạch nàng muốn đi làm gì, "Ngươi đi đi."

"Ừ." Bạch Thái trọng trọng gật đầu, sau đó lao ra quan sát đài, trực tiếp đó là đi hướng Diệp Nhiên.

"Ngươi thế nào?"

Nhìn hai mắt phiếm hồng Bạch Thái, Diệp Nhiên trong lòng run lên.

"Không không có gì." Bạch Thái vươn tay nhỏ bé, đem trên mặt nước mắt cho xóa sạch sạch sẽ.

"Cái này cho ngươi." Bạch Thái lấy ra 1 cái hắc sắc vòng tròn đưa cho Diệp Nhiên.

"Đây là vật gì?" Diệp Nhiên hiếu kỳ nhìn cái này có khắc hoa văn, khám có 12 khối màu đỏ ngọc thạch hắc sắc vòng tròn, cái này vòng tròn chia làm 3 cái bộ phận, trung gian tâm, tầng thứ 2 viên hoàn, cùng với tầng thứ 3 vòng tròn lớn vòng, một cái lồng 1 cái.

Vòng tròn thượng tâm phải không có thể di động, mà tầng thứ 2 tầng thứ 3 viên hoàn thì là có thể chuyển động.

"Bảo bối." Bạch Thái hút hút mũi, sau đó mỉm cười cười, cười đến có chút đẹp đẽ, "Hào hảo giữ lại."

"Tốt!" Diệp Nhiên nhìn Bạch Thái, sau đó gật đầu, loại này cảm giác quen thuộc thêm xông tới, hấn càng phát giác trước mặt tiểu cô nương này chính là Bạch Thái.

"Ngươi tên là gì?" Diệp Nhiên đột nhiên hỏi, hấn phát hiện mình cùng nàng tiếp xúc lâu như vậy, cũng còn không hiểu được đối phương tính danh.

"Bí mật." Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên trong mắt nghi hoặc, sau đó hai tay cấy ở phía sau vác, bướng bỉnh nói.

"Được rồi." Diệp Nhiên tỉ mỉ nhìn chăm chăm Bạch Thái mặt xem, nếu muốn từ đó tìm được một tia mờ ám, nhưng là lại không phát hiện gì hết, nàng chính là một người đáng đáp thông thường phổ thông học viên.

"Ta" Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên, sau đó ý bảo Diệp Nhiên ngồi xổm xuống.

"?" Diệp Nhiên nghi hoặc không giải thích được tới, Bạch Thái cũng trọng trọng ôm vào trong ngực hấn.

"Nhớ kỹ nghĩ ta a! ~ "

Nói xong, không đợi Diệp Nhiên phản ứng kịp, Bạch Thái từ lâu thoát ly hấn ôm ấp, cười đối với hấn phát tay nói gấp lại.

"Ngươi đi đâu?" Diệp Nhiên nhìn Bạch Thái dần dần tiêu thất thân ảnh, lớn tiếng hỏi.

Nhưng không có đạt được hồi phục.

Diệp Nhiên cúi đầu nhìn trong tay vòng tròn, buồn vô cớ nhược thất.

Chợt có chán nản lên.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Luyện đan chi thuật

Trời đã bắt đầu chuyển lạnh, trong viện tiếng ve kêu thanh sớm đã biến mất.

Nắng hè chói chang ngày mùa hè rốt cục biến thành cuối thu khí sáng.

Cự ly học viện tỷ thí đã qua chính lại nhanh chóng hơn một tháng.

Hắc sắc vòng tròn bày để lên bàn, ngoài cửa sổ tia sáng tiết lộ tiến đến, vòng tròn thượng màu đỏ bảo thạch lỏng lánh hào quang.

Diệp Nhiên lấy ra một tờ khăn tay tinh tế lau chùi vòng tròn, hơn một tháng đi qua, vòng tròn như trước không có động tĩnh gì, không có phát sinh nửa điểm thần kỳ, khiến Diệp Nhiên nghĩ mừng rỡ biến hóa.

Diệp Nhiên chăm chú lau chùi vòng tròn, mặc dù nói vòng tròn mặt trên không có bất kỳ một tia bản ô, hơn nữa hắn thường xuyên cũng tiến hành chà lau, dựa theo đạo lý mà nói đại khả không cần tiến hành vệ sinh, thế nhưng Diệp Nhiên như trước đem vòng tròn thượng mỗi một đạo mảnh khe đều tỉ mỉ chà lau một lần.

Như trước không có gì thay đổi, Diệp Nhiên thở dài một hơi, sau đó nhẹ nhàng buông.

Môn đột nhiên bị đẩy ra, một đạo ánh nắng tiến nhập vắng vẻ gian phòng.

Diệp Nhiên gian nhà trải qua hắn một phen cải tạo, trong phòng gia cụ sớm bị hắn thanh lý sạch sẽ, chỉ còn lại có một trương giường, cùng một cái bàn.

Giang Thiên người còn không có tiến đến, thanh âm đó là trước truyền vào Diệp Nhiên trong lỗ tai, "Diệp Nhiên, ta trở về, ngươi muốn đồ vật ta đều cho ngươi tìm được."

Giang Thiên từ gian nhà bên ngoài đi tới, hắn cầm trong tay một trương Cổ hoàng sắc trang giấy, trên tờ giấy mặt rậm rạp viết cực nhỏ chữ nhỏ, hắn nhìn trong phòng bài biện, nhìn không được cau mày một cái, "Ta đều nói cho ngươi bao nhiêu lần, thì không thể lưu cái băng tại gian phòng sao?"

"Không cần để ý cái này." Diệp Nhiên nhìn Giang Thiên trong tay siết trang giấy, sau đó nói, "Đem đan phương cho ta."

"Ài" nhắc tới cái này, Giang Thiên liền không nhìn được thở dài một hơi, hắn như là đối đãi người điên thông thường nhìn Diệp Nhiên, có chút đau lòng nói, "Diệp Nhiên a Diệp Nhiên, ngươi nói ngươi!"

Giang Thiên vô cùng đau đớn nói, "Ngươi thế nào liền đứng luyện đan lên nghĩ cách đây!"

"Cái này Luyện Đan Sư mặc dù nói chính xác 1 cái món lãi ketch sù chức nghiệp, hơn nữa địa vị so tu sĩ tầm thường cao hơn ra một mảng lớn, nhưng đây cũng không phải là người người cũng có thể trở thành là Luyện Đan Sư!"

"Ngươi nhưng chớ đem trọng tâm đặt ở phía trên này a!" Giang Thiên nhìn không vì chỗ động Diệp Nhiên, sau đó không thể làm gì im lặng, hắn biết Diệp Nhiên nhận định sự tình, chính xác không có người có thể cải biến. (tấu chương do 77nt. Com đổi mới)

"Tu luyện mới là then chốt" đem đan phương đưa cho Diệp Nhiên, Giang Thiên lại có chút chưa từ bỏ ý định khuyên một câu.

"Không có việc gì, ngươi yên tâm, nếu không phải thành công mà nói, ta liền lập tức thu tay lại." Diệp Nhiên cầm đan phương, nhìn trên đó viết 3 cái đại tự —— "Ngưng khí đan", sau đó cảm thấy mỹ mãn vỗ vỗ Giang Thiên vai, "Tạ."

Nói xong, Diệp Nhiên ý bảo Giang Thiên tránh xa một chút, sau đó hắn trực tiếp từ trữ vật phù trong lấy ra kia tôn dược đỉnh —— Hàn Ngọc đỉnh!

Hàn Ngọc đỉnh vừa rơi xuống đất, đó là ở trên sàn nhà phát ra một trận đất rung núi chuyển rung động.

"Khe nằm!"

Giang Thiên hai mắt đại ra nhìn cái này tôn Hàn Ngọc đỉnh.

Một lúc lâu sau khi hắn mới chỉ vào cái này tôn Hàn Ngọc đỉnh, thất thanh lực kiệt quát, "Cái này sẽ không phải là ngươi học viện đệ nhất danh đạt được thưởng cho ah?"

"Không sai." Diệp Nhiên gật đầu, lúc cách 1 cái Nguyệt lâu, cái này Hàn Ngọc đỉnh cuối cùng là có thể sử dụng!

"Ngươi điên a!" Giang Thiên đỡ ngách có chút tuyệt vọng nói, "Khó trách ngươi một mực không chịu nói cho ta biết ngươi ở đây bảo tháp nội đạt được tương thưởng gì, hiện tại ta cuối cùng là minh bạch."

Người điên! Lãng phí!

Giang Thiên nhìn cái này tôn Hàn Ngọc đỉnh, hai mắt có chút tan rã, hắn thấy, cái này tôn đỉnh như thế nào đi nữa tốt, cũng không Như Linh kỹ cùng đan dược đến thực sự.

Dù sao Linh kỹ cùng đan dược có thể đề cao Diệp Nhiên chiến lực, mà đỉnh kia có ích lợi gì? Ném dăng lên đập nhần sao! ?

Vốn tưởng rằng Diệp Nhiên nói muốn muốn luyện đan chỉ là đùa giỡn một chút, thế nhưng bây giờ thấy đỉnh kia, Giang Thiên nhất thời có chút khẩn trương, Diệp Nhiên thật sẽ không cần đem tinh lực đầu nhập luyện đan ở giữa ah?

"Người là chăm chú?" Giang Thiên nhin không được đặt câu hỏi sống lại thủ tịch thực cốt người yêu.

"Vẫn luôn là chăm chú." Diệp Nhiên hồi đáp, hần tinh tế nhìn ngưng khí đơn thuần phương thượng viết cần cần dược liệu.

Nhìn Diệp Nhiên nghiêm túc biểu tình, Giang Thiên khuyên bảo lời đến khóe miệng thêm lùi về đi, "Người một cách tự tin thành công sao?"

Ngưng khí đan chính xác Nhất phẩm đan dược, có thể khôi phục tu sĩ thể lực.

Viên thuốc này cần dược tài tiện nghi, hơn nữa luyện chế coi như là đơn giản, cho nên nói rất nhiều luyện đan người mới học đều biết đem viên thuốc này làm luyện chế mục tiêu thứ nhất.

Nếu là Diệp Nhiên luyện chế thành công ra cái này ngưng khí đan, như vậy thì nói rõ Diệp Nhiên đã là bước vào Luyện Đan Sư đại môn.

"8 thành nắm chặt." Diệp Nhiên nhàn nhạt nói.

"8 thành? !" Giang Thiên nhếch môi, lòng tin này cũng quá đủ ah? Ai cho người sức mạnh?

"Đúng." Diệp Nhiên gật đầu, sau đó đối về Giang Thiên nói, "Giúp ta tìm được những dược liệu này, các 3 phần, 10 ngày sau, ta muốn bắt đầu luyện đan, người nếu không tin mà nói, có thể tự mình qua đây tham quan học tập."

Giang Thiên xem một ít những dược liệu kia, phát hiện đều là chút vật tầm thường, không tính là trân quý, hần gật đầu, sắc mặt ngưng trọng nói, "Nghìn vạn không để cho ta thất vọng."

Nếu là Diệp Nhiên có thể thành công vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn, thất bại mà nói, kia liền trực tiếp khuyên can Diệp Nhiên không muốn đang suy nghĩ luyện đan sự tình.

Đội Giang Thiên rời đi, Diệp Nhiên từ trữ vật phù nội lấy ra một quyển một quyển sách nhỏ, cái này không phải là khác, mà là Bạch Thái tặng cho hần luyện đan ghi chép.

Mặc dù nói lần trước ở trên trời Thánh võ quốc địa cung nội, Bạch Thái vì hần giảng giải rất nhiều phương diện luyện đan tri thức, thế nhưng những thứ kia đều là biểu hiện mặt công phu, không khác lý luận suông, thực tế luyện chế đan dược mà nói, vậy cũng thành không giống nhau.

Nhất phẩm ngưng khí đan, mặc dù nói chính xác cấp thấp đan dược, luyện chế cực kỳ đơn giản, thế nhưng đối với Diệp Nhiên loại này thái điều mà nói, vẫn còn có chút độ khó, Diệp Nhiên phải toàn lực ứng phó, không được phép nửa điểm phạm sai lầm.

10 ngày sau, Diệp Nhiên phải luyện chế thành công, thu được Giang Thiên đại lực ủng hộ.

Như vậy, trước lúc này, hần vẫn cần ôn tập một lần sở học của hần đến luyện đan tri thức, đến luyện chế thành công cái này ngưng khí đan.

Mở ra Bạch Thái luyện đan ghi chép, Diệp Nhiên rất nhanh đó là tìm được Bạch Thái luyện chế ngưng khí đan lúc làm ghi chép.

Tuy rằng Bạch Thái thiên phú dị bẩm, thế nhưng năng hay là từ ngưng khí đan bắt đầu luyện chế, nhưng lại làm ra không ít giải thích, khiến Diệp Nhiên không khỏi mừng rỡ.

Nhìn Bạch Thái chữ viết non nớt ghi chép, thời gian cứ như vậy từng giọt từng giọt biến mất.

10 ngày thoáng qua rồi biến mất, luyện chế ngưng khí đan thời gian đến.

Sáng sớm Giang Thiên đó là mang theo dược tài đi tới Diệp Nhiên gian phòng, mà Diệp Nhiên cũng là làm đủ hoàn toàn chuẩn bị.

Giang Thiên nhìn Diệp Nhiên một bộ tính trước kỹ càng đáng đáp, đáy lòng không khỏi nói thầm đạo, chẳng lẽ Diệp Nhiên thật là có nắm chặt luyện chế thành công?

Diệp Nhiên đi tới Hàn Ngọc mặt đỉnh trước, trong tay đầu cầm thụ dược đỉnh truyền đến trận trận hàn ý, sau đó hần bắt đầu luyện đan.

"Đỉnh Hỏa!"

Diệp Nhiên thúc giục Hàn Ngọc đỉnh, bên trong đỉnh lập tức dâng lên một đạo hỏa diễm.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Luyện chế đan dược

Diệp Nhiên cẩn cẩn dực dực không chế được hỏa diễm, hần dần dần đem hỏa diễm nhiệt độ đề cao đến, cùng lúc đó cũng bắt đầu thích ứng đến làm sao đi điều khiển hỏa diễm lực lượng.

Bình ổn có tự đem hỏa diễm nhiệt độ đề cao, Diệp Nhiên trên nét mặt không có phát sinh biến hóa gì, hần vẫn là cái này phó nghiêm túc biểu tình, nhìn chăm chú vào hỏa diễm.

Giang Thiên đứng ở Diệp Nhiên mặt đối lập lẳng lặng quan sát phát sinh biến hóa hỏa diễm, trong lòng nhin không được vừa nhảy, Diệp Nhiên lại có thể đem hỏa diễm điều khiển đến như vậy ổn định, không khỏi đứng lần này luyện đan sản sinh lòng tin.

Nói không chừng có cơ hội thành công tình có không cam, danh môn luật sư Tâm quá lạnh!

Làm hỏa diễm nhiệt độ đạt được 1 cái riêng trình độ, Diệp Nhiên đem thứ một vị thuốc ném vào Hàn Ngọc đỉnh ở giữa.

Hỏa diễm bốc hơi đến, lẫn lộn.

Buội cây kia được tải tại hỏa diễm cháy dưới biến hóa, dần dần thu nhỏ lại, biến thành một đoàn đen sẫm dịch thể.

Giang Thiên chờ đợi lo lằng nhìn một màn này, thấy Diệp Nhiên dĩ nhiên thành công luyện hóa, hần nắm tay nhin không được căng thẳng, đây chính là cực kỳ khảo nghiệm Luyện Đan Sư thần thức điều khiển năng lực.

Nếu là điều khiển không tốt, dược tài vô cùng có khả năng chính là trực tiếp bị thiêu hủy.

Rất nhiều người chính là cầm ở bước này, thần thức cường độ cùng với điều khiển năng lực.

Mà Diệp Nhiên lại có thể nhanh chóng như vậy hoàn mỹ luyện hóa hết thứ một vị thuốc, cái này đã nói lên Diệp Nhiên có cường đại thần thức, cùng với rất nhỏ điều khiển năng lực.

Thứ một vị thuốc luyện hóa hoàn tất, Diệp Nhiên vận dụng thần thức đem kia đoàn đen sẫm dịch thể cho chia lìa trôi nổi vào bên trong đỉnh phía trên.

Sau đó hần lập tức ném vào thứ 2 vị thuốc vào đỉnh, cũng là dùng đồng dạng phương pháp luyện chế mà thành.

Như vậy nhiều lần, ngưng khí đan cần 6 vị thuốc toàn bộ luyện hóa hoàn tất!

Giang Thiên nhìn kia trôi nổi vào hỏa diễm phía trên 6 đoàn màu sắc bất đồng dịch thể, tâm tình kích động không thôi, luyện đan chia làm 2 cái bước, đệ nhất còn lại là đem dược tài luyện hóa, giống như là Diệp Nhiên lúc trước làm một dạng.

Thứ 2 còn lại là Ngưng Đan, đem tất cả luyện hóa dược tài dung hợp cùng một chỗ, ngưng tụ thành đan hình!

Diệp Nhiên đem tất cả dược tài đều cho luyện hóa, hần đã thành công một nửa, mà cái này Ngưng Đan còn lại là thành công then chốt, dựa theo đạo lý mà nói, cái này Ngưng Đan nếu so với luyện hóa dược tài khó khăn thượng mấy lần, bởi vì ... này phải khảo nghiệm Luyện Đan Sư phản ứng năng lực, cùng với thần thức điều khiển năng lực.

Rất nhiều Luyện Đan Sư ngay chính xác Ngưng Đan bước này bại lui, bởi vì có chút dược tài dược tính cũng không thể nào ôn hòa, dùng cuồng bạo để hình dung cũng không quá đáng, mà ở Ngưng Đan trong nháy mắt, những thứ kia cuồng bạo dược tài thì hội sản sinh kinh người lực phá hoại, do đó dùng đan dược ngưng hình thất bại.

Mà như ngưng khí đan loại này cấp thấp đan dược tuy rằng không có như vậy cuồng bạo dược tài, thế nhưng trong nháy mắt 6 vị thuốc tinh hoa dung hợp cùng một chỗ, đối với người mới học mà nói, vẫn là vô cùng khó khăn.

Hơi lơ là, 6 vị thuốc lẫn nhau bài xích, sẽ dẫn đến luyện đan thất bại.

Diệp Nhiên học tập lâu như vậy, đem Bạch Thái luyện chế ngưng khí đan ghi chép tới tới lui lui xem nhiều lần, tự nhiên là minh bạch điểm này.

Cho nên hần lúc này có vẻ càng thêm cẩn thận.

"Ngưng!"

Tại một cái hồ hấp trong lúc đó, Diệp Nhiên hai mắt chút ngưng, hắn điều khiển 6 đoàn pháp phệnh vào được đỉnh phía trên dịch thể ngưng tụ chung một chỗ, bên trong được đỉnh hỏa diễm trong nháy mắt ấm lên, giúp đỡ ngưng hình.

"Muốn thành công sao?" Giang Thiên trông mong ngóng trông, có thể hay không luyện chế thành công, liền xem bước này.

Đột nhiên, Giang Thiên cảm thụ được được đỉnh phát sinh kịch liệt biến hóa, một cỗ nóng rực chi ý lan ra, lao thẳng tới hắn mặt.

Giang Thiên sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, hắn lập tức lui về phía sau, chỉ nhìn thấy được đỉnh kia dĩ nhiên dâng lên một đạo trực vọt nóc nhà hỏa diễm, tiếp theo đó là một đạo Hàn khí lan ra, màu đen kia được đỉnh trở nên có chút tĩnh lặng.

"Thất bại?" Giang Thiên nhìn một màn này, sau đó thấy Diệp Nhiên kia chặt cau mày mặt trở lại hoang dã.

"Thế nào?" Giang Thiên vội vã dò hỏi, một bên hỏi, hắn còn một bên nhìn về phía được đỉnh bên trong, phát hiện bên trong có rơi là tả hắc sắc bột phấn, không cần suy nghĩ nhiều, lần này luyện đan nhất định là thất bại.

"Thất bại." Diệp Nhiên cúi đầu, nhìn những thứ kia rơi là tả hắc sắc bột phấn, thật lâu thất thần.

Giang Thiên ở một bên vẫn duy trì im miệng không nói, không nói gì, từ Diệp Nhiên luyện hóa được tài một khắc kia bắt đầu, hắn liền dự định ủng hộ Diệp Nhiên, bởi vì hắn có thể nhìn ra Diệp Nhiên đúng luyện đan phương diện này vẫn có đến thiên phú.

Mà từ Diệp Nhiên thái độ, hắn có thể cảm thụ được Diệp Nhiên kia cố chấp đến sức, Diệp Nhiên tuyệt đối không phải là nhất thời cao hứng, thuần túy vui đùa.

Rất nhanh Diệp Nhiên đó là tiến hành lần thứ hai luyện chế đan dược.

Thế nhưng tại luyện hóa được tài, loại bỏ tạp chất thời điểm phát sinh một điểm nhỏ tiểu sai lầm, dẫn đến lần thứ hai luyện đan cũng thất bại.

Giang Thiên nghe theo Diệp Nhiên an bài, tổng cộng mua 3 phần được tài, mà giờ này khắc này, 2 phần được tài từ lâu chỉ dùng để riêng, chỉ còn cuối cùng này một phần được tài.

Nhìn chặt cau mày suy tư về Diệp Nhiên, Giang Thiên lập tức tiến lên khuyên giải an ủi đạo, "Diệp Nhiên, ngươi không cần phải gấp, ta tin tưởng ngươi nhất định có thể thành công, không có mấy người có thể lần đầu tiên luyện đan tựu thành công."

"Đừng nóng lòng, chậm rãi luyện, được tài không có ta phải đi mua cho ngươi."

Nghe sau cùng lời này, Diệp Nhiên nhin không được cười, hắn nhìn Giang Thiên nói, "Đây chính là ngươi nói, chớ nếu như ta đây lần vẫn là thất bại, ngươi được phụ trách mua cho ta được tài."

"Không thành vấn đề, cái bao tại trên người ta." Giang Thiên lời thề son sắt vỗ ngực một cái nói.

"Tốt lắm, bắt đầu lần thứ 3 luyện đan ah." Phóng bình tâm thái Diệp Nhiên lập tức triển khai lần thứ 3 luyện chế, hắn đã làm thất bại chuẩn bị, cho nên lần này luyện hóa được tài coi như chính xác thuận lợi, thậm chí so lần đầu tiên đều càng hoàn mỹ, dễ dàng đem 6 vị thuốc đều cho luyện hóa đề luyện ra.

Nhìn bay lơ lửng ở bên trong được đỉnh 6 đoàn nước thuốc, Diệp Nhiên hít một hơi thật sâu, lần đầu tiên, hắn chính là thất bại ở chỗ này, mà hắn cách thành công cũng chỉ có một bước xa.

Lúc này đây có thể thành công hay không đây?

Diệp Nhiên thần thức khẽ động, hắn điều khiển 6 đoàn nước thuốc chậm rãi hội tụ, cùng lúc đó bên trong được đỉnh hỏa diễm cũng bắt đầu trở nên mạnh mẽ.

Từng bước một tới gần, 6 đoàn dịch thể sẽ ngưng tụ chung một chỗ, thế nhưng Diệp Nhiên lại cảm giác được một tia dị dạng, loại cảm giác này hắn cũng không xa lạ gì, bởi vì lần trước hắn chính là như vậy thất bại.

"Thiên Hồn huyết mạch!" Diệp Nhiên mở ra huyết mạch chi lực, hai mắt ở giữa hiện ra một màn màu đen hào quang, cùng lúc đó hắn thần thức trình độ tăng cường thượng vài phần, đúng nước thuốc lực độ chương không cũng là cao hơn không ít.

"Ngưng!"

6 đoàn dịch thể ngưng tụ chung một chỗ, Hàn Ngọc đỉnh lúc này cũng tản mát ra Hàn khí giúp đỡ Ngưng Đan.

Dự đoán trong hỏa diễm không có phệch đi lên, Giang Thiên nhất thời vui vẻ, chẳng lẽ thành công sao?

Hắn lập tức hướng bên trong được đỉnh số một, vừa lúc thấy được đỉnh dưới đáy có một tiểu đoàn hắc sắc vật thể không rõ, đan dược trưởng thành cái dạng này?

Giang Thiên nghi hoặc ngẩng đầu, vừa lúc thấy Diệp Nhiên vậy có chút bất đắc dĩ biểu tình, sau đó Diệp Nhiên nói, "Đi mua cho ta được tài ah..."

Giang Thiên khoe miệng hơi co quắp.

Lần thứ 3 luyện đan cũng là thất bại!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Ngàn hạc giấy

Hàn Ngọc đỉnh lẳng lẳng lập ở bên trong phòng, kia phát ra Hàn khí khiến Giang Thiên nhin không được đánh run run.

Giang Thiên hiểu kỳ quan sát cái này tôn Hàn Ngọc đỉnh liếc mắt, vững tin đây là một tôn hảo dược đỉnh, không thì mà nói không có khả năng tàn nát ra như vậy Hàn khí.

Nghe Diệp Nhiên gần như vui đùa mà nói, Giang Thiên trong đầu có chút khổ sở, hẳn biết Diệp Nhiên đáy lòng giờ này khắc này tất nhiên chính xác không dễ chịu, thế nhưng hẳn đối với phương diện này giải cũng là có hạn, cũng không thể là Diệp Nhiên bài ưu giải nạn.

"Không có việc gì, ngươi đã làm đủ cú hạo." Giang Thiên không phải là tư vị vỗ vỗ Diệp Nhiên vai.

"Để làm chi?" Diệp Nhiên hiểu kỳ nhìn giọng nói ở giữa mang theo nhẹ nhàng ủy khuất Giang Thiên, "Ngươi giọng nói thế nào là lạ?"

"Ta dựa vào!" Giang Thiên ngẩng đầu nhìn hoàn toàn không có uể oải về Diệp Nhiên, trong nháy mắt không nói gì, cảm tình chính xác bản thân già mồm cãi láo đúng không?

"Không có việc gì." Giang Thiên lắc đầu, sau đó bỗng nhiên nghe thấy được một cỗ mùi thuốc, "Ừ?"

Giang Thiên men theo kia cỗ mùi vị truy tung đi, phát hiện dĩ nhiên là bên trong dược đỉnh kia một miếng nhỏ hắc sắc thất bại kết quả phát ra.

Đem kia một đoàn hắc sắc thất bại kết quả lấy ra, Giang Thiên tinh tế ngửi ngửi, phát hiện thật đúng là cái này thất bại kết quả phát ra mùi thuốc, sau đó hẳn tại Diệp Nhiên vô cùng kinh ngạc ánh mắt ở giữa, đem cái này thất bại kết quả tài ra một miếng nhỏ, dùng xuống bụng.

"" Diệp Nhiên ngạc nhiên không nói gì nhìn làm ra cử động này Giang Thiên, ngươi đây là muốn để làm chi?

Dùng hạ cái này một phần nhỏ thất bại kết quả, Giang Thiên cũng không có phát sinh bất cứ dị thường nào biến hóa, hẳn vượt cái bụng, đối về Diệp Nhiên nói, "Mùi vị cùng ngưng khí đan không sai biệt lắm hình dạng. "

Diệp Nhiên khoe miệng hơi co quắp, ngươi đây không phải là nói nhầm sao? Ta vốn là luyện chế chính xác ngưng khí đan a, tuy rằng thất bại, thế nhưng kia một miếng nhỏ hắc sắc vật thể còn là do luyện chế ngưng khí đan được phẩm làm câu thành a, mùi vị có thể có thay đổi gì.

Bất quá trong lòng mặc dù chính xác không nói gì, thế nhưng Diệp Nhiên vẫn là vô cùng khẩn trương nhìn Giang Thiên, ngược không phải là bởi vì sợ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, mà là hiểu kỳ chính xác cái này thất bại kết quả hữu hiệu quả sao?

Hữu hiệu quả vậy đã nói rõ bản thân chỉ kém như vậy một bước nhỏ là có thể thành công!

"Giống như có như vậy một chút hiệu quả." Giang Thiên cau mày cảm thụ được trong bụng truyền tới nhiệt lưu, sau đó kinh hi nói, "Thật có hiệu quả, ta cảm giác mình trong cơ thể có một cỗ nhiệt lưu tại vọt động, đang bổ sung ta thể lực."

"Tốt!" Diệp Nhiên nhin không được chăm chú nắm tay, không hề nghi ngờ đây là đối với Diệp Nhiên lớn nhất cỗ vũ!

"Ngươi chờ, ta đây phải đi mua cho ngươi dược tài, chúng ta đừng lo lắng dược tài vấn đề, ngươi dùng sức đi luyện!" Giang Thiên so Diệp Nhiên càng thêm phấn khởi, hẳn lập tức đã nghĩ xong ra mua dược liệu.

Diệp Nhiên kéo lại Giang Thiên, có chút uể oải nói, "Hôm nay sợ rằng không được, qua chút thời gian rồi hãy nói, luyện chế đan dược quá tiêu hao tinh thần, hơn nữa ta cũng không có nắm chắc có thể thành công, chờ ta đem Ngưng Đan vấn đề này cho nghĩ thông suốt lại nói."

"Cũng đúng." Giang Thiên lập tức tỉnh táo lại, hẳn gật đầu, sau đó đối về Diệp Nhiên nói, "Vậy ngươi liền nghỉ ngơi thật tốt, ta đi trước mua dược liệu, chờ ngươi ngày nào đó luyện chế đan dược thời điểm, ngươi nhất định phải gọi ta qua đây."

"Tốt." Diệp Nhiên gật đầu.

Màn đêm tối, sao lốm đốm đầy trời.

Nghỉ ngơi 1 cái buổi chiều Diệp Nhiên tiếp tục chuyên nghiên đến Bạch Thái làm lưu lại ghi chép, thế nhưng hần vẫn là không có tìm được vấn đề điểm mấu chốt chỗ.

Dựa theo đạo lý đến nói mình chắc là không có thất bại khả năng a!

Thờ dài một hồi, Diệp Nhiên đem tâm lý phiền muộn tâm tình cho vung ra đầu óc, sau đó hần nhìn trên mặt bàn mở ra luyện đan ghi chép, sau đó nhìn Bạch Thái những thứ kia non nớt, có vẻ có chút đáng yêu văn tự, khỏe miệng hần nhìn không được hiện ra lướt một cái đáng tươi cười.

"Bạch Thái, ngày trước từ biệt, cũng không biết ngươi hôm nay người ở chỗ nào."

Diệp Nhiên ngẩng đầu nhìn ngoài cửa sổ sáng tỏ Minh Nguyệt, trong lòng một trận thương cảm, hai người phân biệt sau này, cũng không có để lại phương thức liên lạc, dẫn đến hiện tại Bạch Thái đã rồi chính xác bất vô âm tín sống lại tình tế đào bảo chủ.

Suy nghĩ một chút, Diệp Nhiên lại nghĩ tới cái kia tại học viện tỷ thí tiểu cô nương, tuy rằng không biết nàng tên thân phận, thế nhưng chỉ dựa vào nàng vì mình trị liệu thương thế biểu hiện ra chân thật tâm tình, Diệp Nhiên đối với nàng vẫn có đến không ít hảo cảm.

"Bạch Thái là người sao?" Diệp Nhiên nhìn không được hoài nghi người này chính là Bạch Thái, thế nhưng hai người tướng mạo hoàn toàn khác nhau, hơn nữa Bạch Thái chính miệng phủ nhận nàng cũng không phải Nguyệt Hoa học viện học viên.

"Khó bề phân biệt" Diệp Nhiên nhìn không được lắc đầu, coi như là thì như thế nào? Từ lần trước tỷ thí từ biệt, nàng đã như là Nhân Gian bốc hơi lên thông thường, cũng không có xuất hiện nữa.

"Vòng tròn ngươi đến tốt cùng có chỗ lợi gì?" Diệp Nhiên nhìn không được đem cái tiểu cô nương kia tặng cùng hắc sắc vòng tròn cho nâng ở lòng bàn tay bên trong, tình tế quan sát.

Cái này vòng tròn phóng trong tay hần đầu đã 1 cái Nguyệt lâu, thế nhưng Diệp Nhiên cho tới nay cũng không có hiểu rõ thứ này có ích lợi gì, mặc kệ hần là chuyển động vòng tròn cũng tốt, hay là dùng thần thức đi đón tiếp xúc vòng tròn, cũng không có phát sinh bất kỳ biến hóa nào.

Bất đắc dĩ đem vòng tròn cho đặt ở bàn một góc, Diệp Nhiên cảm lấy luyện đan ghi chép, dự định tiếp tục nghiên cứu lúc, viên kia bàn thượng bảo thạch đột nhiên chột hiện một chút, lướt một cái hồng quang thoáng qua rồi biến mất.

Diệp Nhiên đem ghi chép cho buông, sau đó cau mày, có chút hoài nghi nhìn bình tĩnh này vô thường vòng tròn, vừa mới kia có đứng hay không tiếng?

Ngưng mắt nhìn hồi lâu, viên kia bàn cũng không có gì dị động, Diệp Nhiên đem tầm mắt dời, có thể là bản thân hoa mắt ah?

Mà viên kia bàn lúc này lại sản sinh một trận kịch liệt ba động, một đạo vô hình gió xoáy tại vòng tròn phía trên thổi mạnh.

Diệp Nhiên vẻ mặt nghiêm túc nhìn đây hết thấy.

Hần nhìn viên kia bàn thượng sáng lên 12 khóa hồng ngọc, cùng với vậy không đoạn xoay tròn cao thấp viên hoàn.

Mặc dù nói vòng tròn truyền lên đến ba động khiến người ta có chút tim đập nhanh, thế nhưng Diệp Nhiên cũng không có lui ra phía sau, bởi vì hần tin tưởng cái tiểu cô nương kia chính xác sẽ không làm thương tổn bản thân.

Cái này đến tốt cùng là vật gì? Diệp Nhiên tỉ mỉ quan sát đến, kia phát ra ba động xa xa vượt quá hần tưởng tượng, nếu đây là có chứa công kích tính mà nói, sợ rằng Diệp Nhiên đã sớm chết.

Vòng tròn phân 3 cái bộ phận, không thể xoay tròn tâm, tại tâm bên ngoài bộ 1 cái có thể xoay tròn tiểu viên hoàn, mà bộ tiểu viên hoàn chính xác 1 cái khảm nam có màu đỏ bảo thạch vòng tròn lớn vòng.

Giờ này khắc này tâm bất động, cao thấp viên hoàn không ngừng xoay tròn, trong thiên địa có thể lại hội tụ tại tâm thượng.

Quát lên gió xoáy đột nhiên đình chỉ, cao thấp viên hoàn cũng dần dần giảm bớt tốc độ, 12 khóa màu đỏ bảo thạch phân biệt bắn ra một đạo màu đỏ hào quang, tia sáng kia như cuộn cuộn ngân hà như mộng ảo.

Hào quang hội tụ tại tâm ngay phía trên,

Cùng xuất hiện chỗ không gian đột nhiên hé đến, Diệp Nhiên xem kinh hồn táng đảm, lại có thể nghiền nát hư không, thật sự là kinh khủng!

Hé không gian bất quá chỉ lớn bằng bàn tay tiểu, 1 cái bạch sắc ngàn hạc giấy đột nhiên từ bên trong không gian rơi xuống ra, vừa lúc rơi vào tâm trên.

Nứt ra tiêu thất.

Diệp Nhiên quan vọng hồi lâu, mới cẩn thận đem cái này ngàn hạc giấy cho cầm lấy.

"Đây là?" Diệp Nhiên phát hiện cái này ngàn hạc giấy nội viết có chữ viết, kết quả là hần lập tức mở ra vừa nhìn.

"! ! !"

Diệp Nhiên sắc mặt đại biến!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: : Thân phận bại lộ

"Gia gia, ta hoàn thành hôm nay nhiệm vụ. " Bạch Thái sờ trường khăn xoa một chút trên trán mồ hôi, sau đó tay bên trong cầm 1 cái bạch sắc bình nhỏ, cái này bên trong chứa là một quả Tam phẩm thượng đẳng đan dược, luyện chế độ khó thậm chí có thể cùng Tứ phẩm đan dược làm sánh ngang.

Bạch Khiêm Tâm nhìn Bạch Thái, sau đó gật đầu, trong lòng có chút khó chịu, cái này nửa tháng đi qua, Bạch Thái toàn thân Tâm vui đầu vào luyện đan ở giữa, ngày tiếp nối đêm chuyên nghiên đến, năng lực trước đây vừa so sánh với hoàn toàn giống như là Biến một người.

Điên cuồng nỗ lực đương nhiên đạt được ngang nhau hồi báo, Bạch Thái cự ly Tứ phẩm Luyện Đan Sư bất quá là cách một con đường.

Bạch Khiêm Tâm cảm thấy rất vui mừng, 14 tuổi Tứ phẩm Luyện Đan Sư, khắp thiên hạ có thể có mấy người? Thế nhưng hần càng lo lắng chính xác Bạch Thái tâm tình, từ phân biệt sau này, năng lực số lần giống như so trước đây muốn thiếu nhiều, cũng không biết ngăn cản năng lực cùng Diệp Nhiên gặp mặt đến tốt cùng là phúc hay họa

Hần nhìn Bạch Thái, đau lòng nói, "Buổi tối người cùng đừng bận việc, nghỉ ngơi thật tốt một chút đi."

"Ta biết gia gia." Bạch Thái chăm chú đem đan dược cho cất xong, sau đó gật đầu xoay người đó là ly khai.

Nhìn Bạch Thái đi xa thân ảnh, Bạch Khiêm Tâm nhìn không được thở dài một hơi, trước đây năng lực chính xác tuyệt đối sẽ không dùng loại giọng nói này nói chuyện với tự mình.

Sau khi com nước xong, Bạch Thái rửa mặt một phen, đem một ngày uể oải đều cho cọ rửa sạch sẽ, năng lực về đến phòng, sau đó buộc lên môn, chỉ mở ra một cánh cửa sổ, xuyên thấu qua cửa sổ năng lực có thể thấy bầu trời đầy sao.

Bạch Thái nhìn ngoài cửa sổ đầy sao, mắt một hồi Thần.

"Diệp Nhiên "

Sau đó Bạch Thái từ dưới sàng xuất ra 1 cái hắc khí đồ vật, kia đồ vật bất ngờ cùng Diệp Nhiên trong tay đầu vòng tròn giống nhau như đúc, không sai chút nào.

Đem vòng tròn để lên bàn, Bạch Thái lại lấy ra giấy cùng bút.

Chăm chú đem giấy cho bày xong, Bạch Thái cầm bút lên, nhìn giấy trắng, hơi giật mình có chút thất thần, năng lực cũng không biết nên như thế nào viết sống lại thủ tịch thực cốt người yêu.

Phức tạp tâm tình trong nháy mắt xông lên đầu, Hữu hi duyệt, có thương tích cảm, có khản trương, có kích động

Thế nhưng càng nhiều còn là lo được lo mất.

Diệp Nhiên có thể hay không đã sớm đem bản thân quên nhớ đây?

Bạch Thái thêm nhìn không được đem bút cho buông, ngẩng đầu nhìn ngoài cửa sổ đêm nhỏ hồi lâu.

Sau đó năng lực mân mím môi, cuối cùng vẫn trên giấy viết:

"Diệp Nhiên ca ca, đã lâu không gặp,

Biết ta là ai không?

Ta nghĩ thấy cái chức vị này ngươi nên biết ta là ai ah?

Lần trước cùng ngươi tại học viện tỷ thí từ biệt, cho tới bây giờ, đã có nửa tháng không có gặp mặt.

Bởi trường bồi duyên có, chỉ sợ ta không thể lại tới tìm ngươi, trong lòng ta biểu hiện kỳ thật đáng tiếc."

Viết đến nơi đây, Bạch Thái dừng lại, sau đó nàng run rẩy lại tăng thêm một hàng chữ:

"Ta cũng hi vọng ngươi tiếc nuối."

Viết xong sau khi, Bạch Thái suy tư một phen, đem đáy lòng rất nhiều muốn nói chuyện toàn bộ đều cho nhìn xuống, nàng tiếp tục viết đến,

"Thế nhưng, may mắn chính xác, chúng ta có thể dựa vào cái này truyền tống vòng tròn lấy viết thơ phương thức liên hệ.

Phía dưới ta sẽ dạy ngươi làm sao sử dụng cái này truyền tống vòng tròn "

Bạch Thái ở phía sau giới thiệu sơ lược một chút cái này truyền tống vòng tròn cách dùng.

Đề bút xuống.

Bạch Thái thở ra một hơi thật dài, nàng không có tiếp tục viết xuống đi, bởi vì nàng không biết Diệp Nhiên đến tốt cùng là ở vào 1 cái cái dạng gì nghĩ cách, có hay không đối với mình còn có lưu tướng niệm, nàng đặc dụng phong thư này tới trước đánh trận đầu, thăm dò Diệp Nhiên một phen.

Đem giấy cẩn cẩn dục dục chiết thành 1 cái tiểu thiên hạc giấy, Bạch Thái đem hạc giấy đặt ở vòng tròn trung tâm chỗ, sau đó nàng đem 12 khóa bảo thạch toàn bộ cố sức hướng xuống dưới đè xuống đi, tiếp theo đó là chuyển động vòng tròn lớn vòng.

Viên hoàn trên bảo thạch tản mát ra sáng sủa hào quang, sau đó không ngừng mà xoay tròn, không gian hé một đạo mảnh khe, đem ngàn hạc giấy hút vào trong đó, tiện đà biến mất.

Bạch Thái nhìn tiêu thất vô tung vô ảnh ngàn hạc giấy, sau đó nhắm mắt lại, hai tay tạo thành chữ thập nội tâm không ngừng cầu nguyện.

Bóng đêm như nước, sao lốm đốm đầy trời.

Có Phong từ ngoài phòng truyền đến, nhẹ nhàng phát động đến Diệp Nhiên sợi tóc, kia bị kéo loạn choạng ánh nền đường như yêu ma thông thường vũ động.

Từ trong khe rót xuống ngàn hạc giấy bị Diệp Nhiên mở ra đến.

Bên trong có chữ viết, chính xác một phong thơ.

Diệp Nhiên mang trên mặt khiếp sợ biểu tình đem phong thư này cho đọc xong, tin nội dung không dài, biểu hiện thuật ý tứ cũng không nhiều, trừ nói rõ một chút lần trước từ biệt duyên cớ ở ngoài, bên kia chính xác giới thiệu cái này vòng tròn cách dùng.

"Cái này dĩ nhiên là Đại sư huynh tặng cho cùng!" Diệp Nhiên nhìn tinh bày đặt vòng tròn, cái này truyền tống vòng tròn vô cùng nghịch thiên, kia lại có thể xé rách không gian, mặc kệ thiên nam địa bắc kia có thể trong nháy mắt truyền tống đem thư truyền tống qua đây Nguyệt nữ.

Chỉ là đáng tiếc duy nhất chính xác, kia cũng chỉ có thể dùng vào truyền tống thư, nếu là những vật phẩm khác mà nói sẽ bị tổn hại.

Đem tin đọc xong, Diệp Nhiên đồng dạng cũng là xuất ra giấy cùng bút, sau đó chỉ viết 3 câu,

Câu đầu tiên,

"Ta biết ngươi là Bạch Thái."

Câu thứ hai,

"Đừng giả bộ."

Thứ 3 câu,

"Ta rất nhớ ngươi."

Diệp Nhiên đồng dạng cũng là đem chiết thành ngàn hạc giấy, sau đó khởi động truyền tống vòng tròn, đưa mắt nhìn hạc giấy rời đi.

Sau đó hán cầm lấy Bạch Thái viết tin, tinh tế xem một lần, cuối cùng cẩn cẩn dục dục thu hồi.

Làm xong toàn bộ sau này, Diệp Nhiên lặng lẽ ngồi ở phía trước bàn, cùng đợi Bạch Thái hồi âm.

Run rẩy hai cánh tay nói rõ đến Diệp Nhiên nội tâm tâm tình kích động, hần sâu hít sâu mấy hơi, ta cũng biết là nguoi, Bạch Thái!

Lúc đó tại trong học viện nhìn thấy hần đầu tiên mất thời điểm, hần liền có một loại cảm giác quen thuộc, hiện tại xem ra, hần cảm giác đầu tiên quả nhiên không có lầm lỗi.

Tuy rằng đáy lòng có rất nhiều nghi vấn, thế nhưng hần vẫn cố nén, có một số việc đợi hồi lại!

Hần phải khiến Bạch Thái bản thân chủ động biểu hiện rõ thân phận.

Bạch Thái cắt tia tóc dài, nhưng là từ nàng có chút tan rã ánh mắt ở giữa, vẫn có thể đủ nhìn ra nội tâm của nàng bất an.

Đột nhiên, truyền tống vòng tròn đột nhiên hiện ra đến một đạo nứt ra, hạc giấy bị truyền tống cho ra đến.

Bạch Thái thấy thế, lập tức đưa tay bên trong lược buồng, 3 bước cũng làm hai bước đi tới truyền tống vòng tròn trước.

Nhìn cái kia tiểu thiên hạc giấy, Bạch Thái nội tâm có chút khẩn trương, đây là hần viết, còn là bản thân tin lại bị truyền tống trở về?

Khi nàng cầm lấy ngàn hạc giấy lúc, mơ hồ thấy trên hạc giấy bút tích cùng mình rõ ràng bất đồng lúc, trên mặt hần nhìn không được lộ ra dáng tươi cười, sau đó rồi lập tức thu liễm.

"Không thể quá đắc ý vênh vào, bất quá là một phong hồi âm thôi, có cái gì tốt kích động."

Bạch Thái nhìn không được xoa bóp bản thân trượt non khuôn mặt nhỏ nhắn, trên mặt lập tức lưu lại một đạo hồng ửng, truyền đến cảm giác đau đớn để cho nàng tỉnh táo lại, sau đó nàng cẩn thận đem ngàn hạc giấy cho mở ra.

"Ta biết nguoi là Bạch Thái."

Đập vào mắt đó là một câu nói như vậy, Bạch Thái trong nháy mắt sững sờ, hần hần đây là suy đoán sao?

Sau đó nàng xem thấy câu nói thứ hai, "Đừng giả bộ."

Nhìn khẳng định như vậy ngôn ngữ, Bạch Thái trong nháy mắt mình bạch mình nhất định chính xác có chỗ nào bạo lộ ra.

Có thể đến tột cùng là nơi nào đây?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: : Luyện đan có thuật

Sáng tỏ ánh trắng bỏ ra mông lung ánh trắng, xuyên thấu qua cửa sổ rơi ở trên bàn, giống như một đoạn tơ lụa mềm mại lụa mỏng.

Bên trong gian phòng các ngõ ngách bên trong tổng cộng trang bị 16 miếng ánh huỳnh quang ngọc, đem cả phòng chiếu rọi giống như ban ngày.

Tại ánh huỳnh quang ngọc quang huy hạ, Bạch Thái kia Trương tuyệt mỹ trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện ra một tia nghi hoặc, nàng cẩn thận môi, tinh tế nhớ lại mình ở trong học viện cùng Diệp Nhiên thấy phát sinh toàn bộ, đợi hồi ức hoàn tất, nàng rất khẳng định bản thân cũng không có phạm bất kỳ một tia sai lầm, Diệp Nhiên tuyệt đối không có khả năng bắt được mình chính là Bạch Thái bất kỳ một tia manh mối.

Chẳng lẽ là bởi vì Đại sư huynh?

Bạch Thái nhìn không được suy đoán, Đại sư huynh tại trong học viện danh khí tràn đầy, thông qua hần trái lại có khả năng hiểu được liên quan đầu mối.

Thế nhưng, Diệp Nhiên cái này... Ngốc tử, rõ ràng cho thấy không biết Đại sư huynh a.

Ai nha ~

Thật là phiền táo!

Bạch Thái thật sự là không nghĩ ra, nàng có chút nôn nóng xoa xoa bản thân chải vuốt đến một nửa tóc, sợi tóc tất cả đều đảo loạn cùng một chỗ, thoát nhìn giống như là 1 cái phong bà tử một dạng giá trên trời vợ trước không dễ chọc.

Xuyên thấu qua gương đồng, Bạch Thái không nhận được nghĩ đến Diệp Nhiên lúc trước trào phúng nàng hai chữ kia —— đàn bà chanh chua!

Hiện tại xem ra liền cũng có chút như đàn bà chanh chua. Bạch Thái đáy lòng có chút buồn bực nghĩ đến, từ Diệp Nhiên hai câu này trong, nàng không có cảm thụ được bất kỳ một tia tâm tình, hẳn giống như là rất bình thường kể một sự thật.

Không có kích động, không có mừng rỡ.

Cái này khó tránh khỏi khiến Bạch Thái nghĩ có chút thất vọng.

Cường bài trừ vẻ tươi cười, Bạch Thái đáy lòng cho mình đánh khí, bản thân lúc nào cùng cái khuê phòng oán phụ một dạng, trở nên nhạy cảm như vậy? Nói không chừng mình chính là suy nghĩ nhiều thôi, kia không ai có thể đủ từ nơi này sao hai câu trong là có thể đọc lên đối phương tâm tư?

Bạch Thái đem thiên chi hạc giấy hoàn toàn mở ra, nàng xem thấy thứ 3 đi tự, cả người dường như gấp sét đánh thông thường, trong nháy mắt sững sờ ở tại chỗ.

"Tí tách."

"Tí tách."

"Tí tách."

Nước mắt cứ như vậy không hề dự triệu rơi xuống, một giọt lại một tích lạc tại trong thor, tin lập tức bị đánh ướt, chữ viết trong nháy mắt có chút mờ hồ.

Bạch Thái vừa nhìn, trong lòng thầm kêu không xong, nàng lập tức đem tin cho dò, sau đó phát hiện mơ hồ chỉ câu đầu tiên cùng câu thứ hai, thứ 3 câu không có một chút sự tình.

Thấy như vậy, Bạch Thái nhận không được thở ra một hơi thật dài, đáy lòng nhận không được may mắn, "Hoàn hảo không có việc gì."

Bạch Thái tìm cái hộp, cẩn cẩn dục dục đem phong thư này cho cất xong, nàng quyết định phong thư này nàng phải vĩnh viễn bảo tồn xuống tới.

Tìm đến một trương giấy trắng, Bạch Thái cầm bút rơi tự, chỉ một câu nói,

"Người chính xác làm sao biết ta chính là Bạch Thái?"

Tuy rằng đáy lòng có rất nhiều tưởng niệm tình nếu muốn biểu hiện đạt, thế nhưng Bạch Thái còn là ngành sinh sinh cho nhận xuống, hừ, gọi người khiến ta khó chịu thành cái dạng này, ta không không hảo hảo giáo huấn người một phen, ta sẽ không tính cái này Bạch!

Gọi người không tới tìm ta, cũng không tới hỏi thăm ta đầu mỗi, còn làm hại ta khó như vậy chịu, như người hư hỏng như vậy người sớm nên bị thiên lôi đánh xuống!

Không đúng không đúng, không đúng không đúng...

Bạch Thái le lưỡi, hai tay tạo thành chữ thập yên lặng thủ tiêu đến bản thân theo như lời nói lấy.

Hạc giấy lần thứ hai tiến nhập hư không, vượt qua không gian, đi tới Diệp Nhiên trong tay đầu.

Diệp Nhiên khăn cấp mở ra hạc giấy, thấy bên trong mà nói, hẳn hai mắt toát ra mừng rỡ tia sáng, lời này ý tứ chính là thừa nhận nàng là Bạch Thái!

Diệp Nhiên có chút kích động, cùng Bạch Thái tại u Vân Sơn mạch từ biệt đã là đã lâu sự tình, hẳn đúng cái này bướng bỉnh đáng yêu tiểu cô nương mang cất thật sâu tưởng niệm tình.

Hai người đang tại u Vân Sơn mạch xuất sinh nhập tử, bất ly bất khí, sớm đã có thâm hậu cảm tình.

Tại đô thành từ biệt, trở lại học viện, Diệp Nhiên cũng không phải không nghĩ qua đi tìm, chỉ là làm sao đối bạch đồ ăn giải quá ít, hoàn toàn là không thể nào hạ thủ, cho nên Diệp Nhiên cũng chỉ có thể tạm thời buông tha.

Hắn chờ đợi cái này một ngày nào đó bản thân cường đại, có thể vận dụng tất cả đều thành lực lượng vì mình tìm kiếm, khi đó hẳn tin tưởng kia cái thiên tài luyện đan thiếu nữ mình nhất định có thể tìm được tổng tài chọn yêu ngọt thê.

Mà Bạch Thái lấy một loại khác thân phận xuất hiện ở trước mặt mình, hẳn cũng không phải là không có hoài nghi tới, thế nhưng hoài nghi chỉ là hoài nghi, Diệp Nhiên cũng không có bất kỳ biện pháp nào đi thử dò xét.

Mà bây giờ cái này phong gởi thư, rốt cục chứng minh đối phương chính là Bạch Thái, cái này tại sao có thể khiến Diệp Nhiên không kích động đây?

Nhìn Bạch Thái vấn đề, Diệp Nhiên viết thư trả lời,

"Người quên người lần trước ở trên trời Thánh võ quốc luyện cho ta đan ghi chép? Tuy rằng đó là người khi còn bé viết, thế nhưng người bút tích còn là giống nhau như đúc, căn bản liền không có gì cải biến."

Đương nhiên nếu không phải là mình cơ duyên xảo hợp hạ bắt đầu trở mình đọc Bạch Thái lưu hạ bút nhớ, trong đầu đối về chút chữ viết có ấn tượng lúc, hẳn thật đúng là không có thể bảo đảm mình có thể nhanh như vậy đã đem Bạch Thái cho bóc lộ ra.

Trả lời xong cái này, Diệp Nhiên tiếp tục viết đến, đem bản thân đáy lòng nghi hoặc nhất nhất hỏi lên, tỷ như lần trước đó thành ly biệt tại sao muốn phủ nhận mình chính là Nguyệt Hoa học viện học viên, còn có học viện gặp mặt lúc, tại sao muốn cải biến dung nhan vân vân.

Diệp Nhiên một hơi thở hỏi 10 mấy vấn đề, mấy vấn đề này đều bao hàm hán đáy lòng thật sâu tưởng niệm tình.

Thiên chi hạc giấy rời đi, đi tới Bạch Thái trong tay.

Bạch Thái khẩn cấp mở ra vừa nhìn, phát hiện mình chính xác bản thân chữ viết bại lộ, nàng cũng là nghĩ rất kinh ngạc, ai có thể nghĩ tới đây?

Sau đó nàng xem thấy Diệp Nhiên kia chừng mười điều thật sâu nghi vấn, cảm thụ được giữa những hàng chữ để lộ ra đến tưởng niệm cùng với lo lắng tình, Bạch Thái nơi nào còn nhìn được đáy lòng tâm tình.

Nàng lập tức trở về tin, cho Diệp Nhiên giải thích bản thân trạng huống.

Truyền tống vòng tròn không ngừng khởi động, thiên chi hạc giấy không ngừng bị chiết thành, sau đó bị mở ra.

Hai người dựa vào đến truyền tống vòng tròn tại đây yên tĩnh ban đêm không ngừng thân lộ nội tâm ý tưởng chân thật, hai người tuy rằng cách xa nhau mấy trăm trượng, thế nhưng Tâm cũng dính sát vào nhau cùng một chỗ, đây đó có thể cảm thụ được đối phương tim đập.

Thời gian lặng yên trôi qua, đêm đã khuya.

Bạch Khiêm Tâm nhìn Bạch Thái kia đèn đuốc sáng trưng gian phòng, nhìn không được nhắm cau mày, nha đầu kia, trễ như thế đều còn chưa ngủ sao?

Ngay sau đó hán đi tới Bạch Thái trước cửa phòng, nhẹ nhàng gõ gõ.

Bạch Thái vừa nghe, bật người bị dọa cho giật mình, nàng vội vã nghĩ muốn thu dọn đồ đạc.

"Bạch Thái, người ngủ sao?"

Bạch Khiêm Tâm không có tiến đến, hán nhẹ giọng hỏi.

"Gia gia, ta lập tức liền ngủ." Bạch Thái cảnh giác nhìn cửa phòng, nếu là vừa có dị động, nàng sẽ lập tức che dấu bản thân bí mật.

"Tốt lắm, người sớm nghỉ ngơi một chút ah." Bạch Khiêm Tâm nghe Bạch Thái mà nói, phi thường tín nhiệm rồi đi.

Nghe Bạch Khiêm trong tâm đi tiếng bước chân, Bạch Thái nhìn không được đắc ý rên rỉ bài hát trẻ em, "Mặc dù người vậy khốn chúng ta, thế nhưng khốn không được lòng ta."

"Đại sư huynh biện pháp thật là quá tốt."

Mở ra Diệp Nhiên làm đưa qua đây thiên chi hạc giấy, Bạch Thái vừa nhìn, phát hiện cái này dĩ nhiên là có quan hệ vào luyện đan vấn đề.

"Vì sao ta luyện chế ngưng khí đan thời điểm, tại Ngưng Đan bước này, luôn luôn cảm giác thần thức có chút lực bất tòng tâm, thế nhưng ta tinh luyện được tài thời điểm, lại là phi thường dễ dàng, trong này rốt cuộc là nơi nào xuất hiện sai lầm đây?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 176: : Thái thượng đan sách

Diệp Nhiên gian phòng không có Bạch Thái vậy xa hoa, không có khảm nạm đến 16 miếng ánh huỳnh quang ngọc, hần chỉ một cây ngọn nến.

Mặc dù nói khác chiều sáng vật chưa tính là quý, có thể làm cho Diệp Nhiên tiêu phí lên, thế nhưng hần đánh đáy lòng ưa thích ngọn nến đồ chơi này, ưa thích lẳng lẳng nhìn ngọn nến thiêu đốt lúc lưu lại hoa nến, thích xem kia hôn ám nhỏ yếu hào quang, ưa thích kia theo gió dập chồn ngọn lửa.

Căn thứ 1 ngọn nến thiêu đốt hầu như không còn, Diệp Nhiên lập tức thay một cây Tân.

Tại nơi yếu ớt hào quang hạ, Diệp Nhiên viết ra hôm nay gặp nghi vấn,

"Vì sao ta luyện chế ngưng khí đan thời điểm, tại Ngưng Đan bước này, luôn luôn cảm giác thần thức có chút lực bất tòng tâm, thế nhưng ta tinh luyện được tài thời điểm, lại là phi thường dễ dàng, trong này rốt cuộc là nơi nào xuất hiện sai lầm đây?"

Hai người trong lúc đó tưởng niệm, tại nơi hầu như 40 phong thư, gần hơn nghìn tự giao lưu ở giữa, đạt được tầm bổ.

Cảm tình phát tiết một lần.

Đương nhiên lớn bộ phận chính xác Bạch Thái đang kể, Diệp Nhiên tại yên lặng nghe.

Trò chuyện hết tâm tình, trò chuyện gần nhất làm chuyện phát sinh, cho nên Diệp Nhiên không chút do dự nói ra bản thân nghi vấn.

Bạch Thái có thể là một gã Tam phẩm Luyện Đan Sư, đứng phương diện luyện đan có độc đáo kiến giải, Diệp Nhiên tin tưởng mình nghi hoặc, có thể tại hôm nay đạt được giải đáp.

Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên vấn đề, đáy lòng khó tránh khỏi có chút nghi hoặc, Diệp Nhiên ca ca không phải là không có 3 cấp trình độ thần thức sao? Hần là thế nào tinh luyện thành công được tài?

"Người xác định người thần thức trình độ có 3 cấp sao?"

"Đương nhiên là có, không thì ta là thế nào tinh luyện thành công được tài?"

"Thế nhưng trước khi người thần thức trình độ rõ ràng không được 3 cấp a? Người là thế nào có 3 cấp thần thức?"

"Bí mật!"

Thấy Diệp Nhiên hỏi âm chỉ hai chữ, Bạch Thái phần nộ, tốt người a, rõ ràng là muốn câu cạnh ta, cũng dám đối với ta như vậy cửa son cấm tú chỉ thủ hộ thiếp trên hết!

Kết quả là, nàng quyết định không trở về tin.

Tắt đèn, ngủ!

Mà ở một đầu khác Diệp Nhiên về mặt lo lắng cùng đợi, hần biết tự mình nói sai, kết quả là lập tức giải thích bản thân có Thiên Hồn huyết mạch sự tình.

Dù sao cũng Bạch Thái cùng mình như vậy thân mật, coi như là biết cái này sự tình, cũng là râu ria.

Thế nhưng hần chờ đợi hồi lâu lại không có được hồi âm.

Diệp Nhiên ngẩng đầu nhìn một chút thời gian, phát hiện hiện tại đã là đêm khuya, hần suy nghĩ Bạch Thái hần là sanh muộn khí ngủ đi, bản thân nữa quấy rồi cũng không tiện.

Kết quả là hần cũng đem ngọn nến tắt, ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường tu luyện.

...

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Bạch Thái từ mềm mại trên giường tỉnh lại, nàng xem thấy truyền tống vòng tròn trên nhiều một cái hạc giấy, sau đó nhìn không được đắc ý hừ hừ vài tiếng, đêm qua biết ta lợi hại không?

Bạch Thái từ trên giường bò lên, y phục cũng không có mặc tốt, trực tiếp đó là mở ra kia thiên chi hạc giấy.

Làm nàng nhìn thấy hạc giấy trong viết nội dung lúc, nàng khiếp sợ.

"Thiên Hồn huyết mạch! ?"

Có thể tăng cường thần thức cường độ Thiên Hồn huyết mạch!

Đồng thời vẫn có thể phát triển huyết mạch!

Đây không phải là đang nói đùa chứ? Đây chính là chỉ Thánh Quân thành người mới có thể có được đến huyết mạch chi lực, Diệp Nhiên làm sao sẽ có?

Thế nhưng Diệp Nhiên không giống như là sẽ ở loại chuyện này mặt trên đùa giỡn người a?

Kết quả là, Bạch Thái lập tức trở về tin, xác nhận sự tình là thật hay không.

Rất nhanh nàng đó là đạt được Diệp Nhiên khẳng định hồi phục.

Bạch Thái vội vã vỗ vỗ bản thân khuôn mặt nhỏ nhắn, mềm nhũn nhũn nhụy khuôn mặt lay động, nàng thất thần tự lẩm bẩm, "Thật là gặp quý!"

Lời mặc dù nói như vậy, thế nhưng Bạch Thái vẫn là vô cùng vô cùng hưng phấn!

Thiên Hồn huyết mạch!

Có Thiên Hồn huyết mạch ý vị như thế nào?

Ý nghĩa Diệp Nhiên thần thức trình độ đem sẽ đạt tới 1 cái nghe rộn cả người cảnh giới, nếu là hấn cố tình đi nghiên cứu con đường luyện đan, tương lai thành tựu nhất định không thua kém chi mình, thậm chí khả năng siêu việt gia gia mình!

Nghĩ tới đây, Bạch Thái kích động vạn phần, nàng là đánh đáy lòng là Diệp Nhiên cảm thấy cao hứng.

1 cái vĩ đại nhất Luyện Đan Sư muốn sinh ra!

Bạch Thái nhin không được chăm chú nắm tay.

Có muốn hay không đem Diệp Nhiên giới thiệu cho gia gia mình? Khiến hấn đến giáo dục Diệp Nhiên?

Bạch Thái không nhin được nghĩ đến, cứ như vậy mà nói, bản thân chẳng phải là mỗi ngày có thể cùng Diệp Nhiên gặp mặt, cùng nhau học tập, cùng nhau ăn cơm, ngủ chung?

Không nên không nên không được xuyên qua chi phúc khí nông phụ!

Tương lai luyện đan Tông sư, phải là do ta tự mình giáo dục!

Hạ quyết tâm, Bạch Thái lập tức trở về tin.

"Ngươi thần thức trình độ đạt được 3 cấp?"

"Chính xác."

"Ngươi được đình, được tài không có vấn đề?"

"Không có."

"Như vậy ngươi nói ngươi cảm giác Ngưng Đan thời điểm thần thức có chút lực bất tòng tâm, ngươi tu luyện đến tốt cùng là cái gì luyện đan chi thuật?"

"Luyện đan chi thuật?"

Nhìn Bạch Thái hồi âm trên đó viết luyện đan chi thuật, Diệp Nhiên kinh ngạc, luyện đan chi thuật là vật gì? Luyện đan không phải là dựa vào đến thần thức điều khiển đình Hỏa tinh luyện dược tài, sau đó Ngưng Đan sao?

"Luyện đan chi thuật là cái gì?"

Nhìn Diệp Nhiên hồi âm, Bạch Thái nhin không được ngửa mặt lên trời đờ ngạch, thiên nột, tại sao có thể có như vậy người? Hấn chẳng lẽ không biết luyện đan chi thuật là cái gì không?

Ta trước khi không cùng hấn nói qua sao? Bạch Thái cúi đầu nhớ lại, một lát nàng ngẩng đầu yếu ớt nói, "Chẳng lẽ ta luyện đan trong sổ cũng không có viết qua sao?"

Thật đúng là không có nói qua, không có viết qua!

Bạch Thái nhớ tới gia gia mình giáo huấn, nàng tu luyện luyện đan chi thuật là tuyệt đối không thể tiết ra ngoài, cho nên hấn cũng không có ghi lại tại trong sổ, về phần cùng Diệp Nhiên giảng giải thời điểm, nàng cũng chỉ là nhất thời cao hứng, cũng không cho là Diệp Nhiên một ngày kia có thể luyện đan, cho nên cũng không có nói.

"Chẳng lẽ ngươi sẽ không có hỏi thăm qua người khác về phương diện luyện đan tri thức sao?" Bạch Thái viết thơ hỏi.

"Hỏi người khác? Ngươi không phải nói ngươi dạy tri thức chính xác nhất toàn diện sao? Khắp thiên hạ cũng không có mấy người có thể so được với, cho nên ta cũng không có đi hỏi người khác."

Đây coi như là biến tướng khen ta sao? !

Bạch Thái không biết là nên khóc hay nên cười.

"Ngươi nói không sai, phương diện luyện đan có vấn đề gì mà nói, ngươi trực tiếp hỏi ta là được, không cần phải đi hỏi người khác. Cái này luyện đan chi thuật nói như thế nào đây?"

"Đánh với ngươi cái cách khác mà nói, luyện đan sẽ cùng vào các ngươi đánh đánh giết giết, thần thức cường độ sẽ cùng vào ngươi vũ khí, thần thức càng mạnh liền ý nghĩa ngươi vũ khí càng kiên cố, càng trân quý."

"Thế nhưng càng kiên cố lại không nhất định có thể giết chết đối thủ, bởi vì ngươi vũ khí là không mở ra, độn."

"Mà luyện đan chi thuật giống như là đem ngươi vũ khí cho chế tạo một phen, đem trong tay ngươi vũ khí cho mài nhọn, mài lợi, hiểu không?"

Nghe được Bạch Thái cái này thông tục dễ hiểu tỉ dụ, Diệp Nhiên trong nháy mắt liền minh bạch, thần thức mình cường độ đã đủ, thế nhưng không có được chính xác điều khiển thần thức phương pháp.

"Ngươi có luyện đan chi thuật sao?" Diệp Nhiên đem thiên chi hạc giấy đưa ra đi, chỉ chốc lát sau liền đạt được hồi phục.

"Đương nhiên là có, hơn nữa ta có trên đời này tốt nhất luyện đan chi thuật —— 《 Thái thượng đan sách 》."

"Có thể cho ta xem ta sao?"

"Không thể!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 177 : Bái sư học nghệ

Bạch Thái hồi âm vô cùng đơn giản, ý tứ cũng rất rõ, không có huyền diệu khó giải thích đáng giá khiến người ta phỏng đoán địa phương.

Thế nhưng Diệp Nhiên vẫn là xem phong thư này cực kỳ lâu, lâu đến thái quá!

Sau đó hắn tìm ra một trương giấy trắng, hắc sắc mực nước tại bút đài động hạ dao động đến, hắn hồi âm cũng rất đơn giản.

"Vì sao! ?"

Thu được hồi âm Bạch Thái nhìn Diệp Nhiên cái này có chút vô cùng kinh ngạc vấn đề, sau đó khóe miệng nhin không được hiện ra lướt một cái nghiền ngẫm đáng tươi cười, nàng tại trong thơ viết đến,

"Ngươi cũng biết 《 Thái thượng đan sách 》 lai lịch sao?"

"Không biết, có ý tứ gì?" Diệp Nhiên hồi âm.

"Đây chính là được khen là luyện đan giới đệ nhất đan sách, có vô cùng áo nghĩa, rất nhiều Luyện Đan Sư muốn bái gia gia ta vì sư, trừ gia gia ta chính là Thất phẩm Luyện Đan Sư bên ngoài, trọng yếu hơn đó là cái này 《 Thái thượng đan sách 》."

Bạch Thái tiếp tục viết đến, "Ngươi biết người ngoài là thế nào đánh giá gia gia ta sao?"

"Không biết." Diệp Nhiên đem thư tín cho xem một lần, không khỏi đối với 《 Thái thượng đan sách 》 cảm thấy hứng thú.

"Gia gia ta chính xác Thất phẩm Luyện Đan Sư, người ngoài cho gia gia ta đánh giá là như vậy, gia gia ta có thể có hôm nay thành tựu, chính xác 3 phần thiên phú, thêm 2 phần nỗ lực, cùng với 5 phần số mệnh. Mà cái này số mệnh đó là cái này 《 Thái thượng đan sách 》, bọn họ còn nói, nếu là không có cái này 《 Thái thượng đan sách 》 gia gia ta thành tựu cũng chính là 1 cái Tứ phẩm Luyện Đan Sư thôi."

Nhìn Bạch Thái gọi thư, Diệp Nhiên khiếp sợ, không có cái này 《 Thái thượng đan sách 》 mà nói, Thất phẩm Luyện Đan Sư trực tiếp đó là rơi xuống là Tứ phẩm Luyện Đan Sư?

Phải biết rằng luyện đan cùng tu hành một dạng, càng là đến phía sau mà nói, càng khó tiến lên trước một bước.

Mà cái này 《 Thái thượng đan sách 》 lại có thần kỳ như vậy?

"Người đứng lời này cái gì cái nhận định?"

Diệp Nhiên nhìn không được viết thư hỏi, thiên chi hạc giấy bị hút vào trong hư không.

"Ta biểu hiện kỳ rất tán thành a."

Thấy Bạch Thái hỏi âm, Diệp Nhiên khoe miệng nhìn không được co quắp, người đây là đang nắm 《 Thái thượng đan sách 》, cách chức gia gia người, như vậy thật tốt sao?

Thế nhưng Diệp Nhiên lại phải đứng cái này 《 Thái thượng đan sách 》 càng thêm coi trọng, có thể làm cho Bạch Thái như vậy tán thành, đồng thời thật sâu chấp nhận, kia đủ để nói rõ 《 Thái thượng đan sách 》 đến tốt cùng là nếu là có cỡ nào thần kỳ.

"Không thể cấp ta xem sao?" Diệp Nhiên có chút tiếc nuối hỏi âm hỏi.

"Đương nhiên không thể, trân quý như vậy bảo bối, cũng không phải là ai cũng có thể xem, cho tới nay, cũng liền ta cùng gia gia ta hai người xem qua cái này 《 Thái thượng đan sách 》."

Bạch Thái hỏi âm khiến Diệp Nhiên cảm giác sâu sắc tiếc nuối.

"Bất quá, cho người xem cũng không phải không có khả năng."

Bạch Thái tiếp theo đó là truyền tống qua đây thứ 2 phong thư.

"Có điều kiện gì?" Diệp Nhiên có chút mừng rỡ hỏi.

Bạch Thái rất nhanh thì trả lời, Diệp Nhiên cảm lá thư này cau mày xem hồi lâu, ngược không phải là bởi vì phong thư này có bao nhiêu trường, nội dung có phức tạp hơn.

Mà trên thực tế phong thư này cũng chỉ có bốn chữ:

"Bái ta làm thầy!"

Bái ai vì sư?

Bạch Thái?

Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, bái 1 cái 14 tuổi tiểu cô nương vì sư cái này không tốt lắm đâu?

Thế nhưng giữa hai người quan hệ cũng lại là có thể dùng sư đồ để hình dung, Diệp Nhiên hiện tại làm giải, cùng với nắm giữ luyện đan tri thức đều là từ Bạch Thái ở đây thu hoạch được, chỉ bất quá giữa hai người không có danh phận mà thôi.

Bái liền bái, dù sao cũng bản thân cũng không mất mát gì.

"Có thể." Diệp Nhiên đơn giản rõ viết lên hai chữ, sau đó truyền tống vòng tròn phát động, hạc giấy đi tới Bạch Thái trong tay đầu.

Thấy Diệp Nhiên đồng ý bản thân yêu cầu, Bạch Thái cười đến cười run rẩy hết cả người, y phục từ vai chảy xuống, nàng có chút hưng phấn vỗ tay, "Thật là quá tốt."

Đem chảy xuống vai y phục kéo, Bạch Thái tiếp tục viết, "Vậy trước tiên tiếng kêu sư phụ tới nghe một chút."

Nhìn Bạch Thái viết nội dung, Diệp Nhiên vẻ mặt ngưng trọng xem trọng lâu đã lâu, lâu đến thái quá.

Giống như là đang nghiên cứu một cái Thượng Cổ thời kì lưu lại đến trân quý bảo vật.

Cuối cùng hần tay run run, tại trên tờ giấy trắng viết xuống 2 cái đại tự,

"Sư phụ."

Thấy Diệp Nhiên hồi âm, Bạch Thái đắc ý cười, nằng nết rí điệu hát dân gian từ dưới đáy bàn nhảy ra một quyển đầy bụi sách.

Màu rậm nắng mà lại có chút đỏ bìa viết 4 cái đại tự ——《 Thái thượng đan sách 》!

Bạch Thái hơi chà lau một chút bụi, sau đó mở ra, nếu muốn đem bên trong nội dung gởi bản sao cho Diệp Nhiên.

Thế nhưng nghĩ đến có nhiều như vậy tự, Bạch Thái liền không nhận được nhủ mày.

Nhiều như vậy, được sao đến ngày tháng năm nào a!

Lật 《 Thái thượng đan sách 》, Bạch Thái trong đầu đột nhiên linh quang hiện ra.

"Có biện pháp!"

Bạch Thái đem bìa mặt cho kéo xuống, sau đó chiết thành thiên chi hạc giấy, thông qua truyền tống ngọc bàn đưa đặt cho Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên nhìn truyền tống qua đây bìa mặt, sắc mặt kinh hãi, "Nha đầu kia sẽ không phải là muốn đem 《 Thái thượng đan sách 》 cho toàn bộ xé xuống đây đi?"

Quả nhiên dường như Diệp Nhiên suy đoán thông thường, Bạch Thái đem tổng cộng 55 trang 《 Thái thượng đan sách 》 toàn bộ cho kéo xuống đến, chiết thành 55 chỉ thiên chi hạc giấy, đưa cho Diệp Nhiên.

Nhìn mình trên mặt bàn rậm rạp thiên chi hạc giấy, Diệp Nhiên trong nháy mắt đại ra, có chơi như vậy sao? Quá phận! Luyện Đan Sư tha thiết ước mơ 《 Thái thượng đan sách 》 người dĩ nhiên hồngбет như vậy đập, thật là phát rồ!

"Tốt, tất cả 《 Thái thượng đan sách 》 đều cho người, đồ nhi người học tập cho giỏi, nghìn vạn không thể cấp người ngoài thấy, ta trước hết đi luyện đan."

Người cuối cùng thiên chi hạc giấy chính xác Bạch Thái viết.

Bất đắc dĩ cười cười, Diệp Nhiên bắt đầu chỉnh lý 《 Thái thượng đan sách 》, đem kia từ đầu tới đuôi lập trình tự, sau đó tìm đồ vật đem cho dính tốt, 《 Thái thượng đan sách 》 đó là hoàn toàn chỉnh chỉnh hiện ra ở Diệp Nhiên trước mặt.

Ăn cơm xong sau này, Diệp Nhiên đó là bắt đầu chuyên nghiên cái này 《 Thái thượng đan sách 》, toàn thân Tâm đầu nhập vào bên trong đi.

Ở giữa Giang Thiên đem luyện chế ngưng khí đan dược phẩm cho mang về, bất quá thấy Diệp Nhiên như vậy chuyên tâm, hắn cũng là không có đánh khuấy Diệp Nhiên.

Từ ban ngày, đến đêm tối.

Diệp Nhiên xem như mê như say, 《 Thái thượng đan sách 》 có một bộ khổng chế thần thức pháp quyết, có thể đem thần thức lớn nhất điều khiển hóa.

Nói thí dụ như Diệp Nhiên thần thức giống như là một cây vừa to vừa dài dây thừng, mà tu luyện 《 Thái thượng đan sách 》 thượng pháp bí quyết, thì có thể đem dây thừng phân cách thành từng cây một thật nhỏ sợi tóc, nhưng lại có thể khổng chế tinh chuẩn đến sợi tóc.

Cái này có thể không liên quan tới thần thức mạnh yếu, chỉ về điều khiển năng lực.

Tại luyện đan thời điểm, rất nhiều địa phương đó là khảo nghiệm Luyện Đan Sư điều khiển năng lực, 1 cái điều khiển không tốt, thì hội đan dược câu hủy.

Mà càng là luyện chế Cao cấp đan dược, còn lại là càng khảo nghiệm cái này thần thức lực độ chừng khổng.

"Chỉ cần mình tu luyện pháp quyết này, liền có thể đem ngưng khí đan luyện chế ra đến."

Tại đêm tối ở giữa, Diệp Nhiên hai mắt toát ra tinh quang, hắn đã tìm được bản thân vấn đề chỗ ở, mà hắn cũng gần giải quyết vấn đề này, hắn có thể luyện chế thành công ngưng khí đan thời cơ lập tức sẽ đến.

"Bắt đầu pháp quyết tu luyện ah!"

Chương 178: : Thần thức cấp

Một gốc cây ước 3 tấc dài màu đỏ thuốc sâm bị ném vào Hàn Ngọc đỉnh ở giữa.

Đây là thuốc hòa Liệt Dương sâm, sinh trưởng vào ẩm áp khu vực, u Vân Sơn mạch bắc bộ có một mảng lớn nóng rực thổ nhưỡng, nghe nói là bầu trời Thái Dương đem rơi xuống một đoàn Thiên Hóa, dẫn đến mà thành.

Mà rất nhiều tu sĩ đi vào thăm dò, Thiên Hóa không có phát hiện, ngược lại thì phát hiện kia phiến nóng rực thổ nhưỡng lòng đất sinh dài hơn nhiều Liệt Dương sâm, nóng bức hoàn cảnh dẫn đến Liệt Dương sâm sinh trưởng rất là rất mạnh, cơ hồ là lột sạch sau khi, lập tức thêm mọc ra cái loại này.

Cho nên mùi này Liệt Dương sâm giá cả từ từ giảm xuống, trực tiếp bắt đầu từ một mặt hiếm lạ được tài, biến thành nát vụn đường cái đồ vật.

Ngưng khí đan cũng bởi vì ... này vị thuốc mà sinh ra đến

Diệp Nhiên điều khiển đỉnh Hỏa, dễ dàng đó là cái này Liệt Dương sâm cho luyện hóa, đây là sau cùng một vị thuốc, cũng liên ý nghĩa Diệp Nhiên lập tức sẽ Ngưng Đan.

Giang Thiên nhìn 6 đoàn nổi trôi dịch thể, nhìn không được là Diệp Nhiên nướng mồ hôi, lần trước Diệp Nhiên chính là thua ở bước này, mà hôm nay, Diệp Nhiên có thể thành công sao?

Giang Thiên nhìn không được ngừng đầu nhìn Diệp Nhiên liếc mắt, phát hiện người sau trên mặt dĩ nhiên không có vẻ khẩn trương cảm, hoàn toàn liền là một bộ nắm chắc phần thắng hình dạng.

Cái này không khỏi khiến Giang Thiên nghĩ nghĩ hoặc, đến tốt cùng mấy ngày nay nội, Diệp Nhiên trên người phát sinh cái gì? Có thể hấn như vậy lòng tin tràn đầy.

"Ngưng!"

Diệp Nhiên thần thức phân tán trở thành vô số hẹp dài, đem kia 6 đoàn dịch thể cho vững vàng cuốn lấy, lần trước thất bại cũng là bởi vì cái này 6 đoàn dịch thể không an phận, nhỏ bé khác biệt, dẫn đến luyện đan thất bại.

Mà lần này, Diệp Nhiên nắm giữ Thái thượng đan bí quyết, thần thức đã có thể mảnh chia làm 1 nghìn đạo hẹp dài, lúc này đây hấn tuyệt đối sẽ không tại thất bại.

Đỉnh Hỏa gia tăng, Diệp Nhiên điều khiển cũng phải từ từ dung hợp cùng một chỗ, mỗi một bước đều ở đây hấn điều khiển ở giữa, hấn giống như là đang thao túng thân thể mình một dạng, mỗi một cái động tác đều làm được dễ dàng như thường.

6 đoàn nước thuốc trong nháy mắt liền dung hợp cùng một chỗ, chúng nó lẫn nhau giao hòa đến, không có sản sinh bất kỳ một tia dị động.

Giang Thiên lặng lẽ nhìn một màn này, bưng bưng dựng lên hỏa diễm khi hấn đôi mắt ở giữa loạn vũ đến, hấn hai mắt càng phát sáng rõ, khóe miệng nhìn không được hiện ra lướt một cái đáng tươi cười.

"Thành công!"

Nhìn hỏa diễm đem nước thuốc ngưng tụ thành đan, Giang Thiên nhìn không được kích động vẫy tay.

Hàn Ngọc lưng lấy nội hỏa diễm tiêu thất, tản mát ra Hàn khí, đem ngưng khí đan cho làm lạnh.

Giang Thiên đem bên trong đỉnh lớn chừng trái nhãn đen sẫm sắc đan dược cho cầm lấy, sau đó phóng ở lòng bàn tay bên trong, giống như là quan sát nào đó dạng trân quý tác phẩm nghệ thuật một dạng, có chút say sưa.

Một lúc lâu qua đi, Giang Thiên mới khôi phục bình thường, hấn nhìn sững sờ ở tại chỗ Diệp Nhiên, nhìn không được bước tới vỗ vỗ Diệp Nhiên, "Người làm gì thế đây? Phát cái gì lãng nha?"

Đột nhiên, Giang Thiên ngây người, bởi vì hấn thấy Diệp Nhiên hai mắt đã hoàn toàn biến thành hắc sắc, giống như là 1 tầng hắc sắc Thủy Tinh thông thường độ tại Diệp Nhiên con ngươi bên trên.

"Cô lỗ."

Giang Thiên thân thể run lên, nhìn không được nuốt một bãi nước miếng, "Diệp Nhiên? Diệp Nhiên? Diệp Nhiên người thế nào? Người có thể không nên làm ta sợ a!"

Nghe được Giang Thiên câu hỏi, Diệp Nhiên thân thể run lên, con ngươi trong hắc sắc vật chất biến mất, hấn nhìn Giang Thiên, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, "Ta không sao."

"Vậy người mới vừa rồi là thế nào?" Giang Thiên cau mày nhìn Diệp Nhiên, còn cười? Chẳng lẽ còn chính xác chuyện gì tốt sao?

"Ta thần thức tiến giai!" Diệp Nhiên đối về Giang Thiên nói, ngay đan thành trong nháy mắt đó, trong cơ thể hắn Thiên Hồn huyết mạch đột nhiên hiện ra một cỗ cường đại lực lượng, trực tiếp liền để cho hắn thần thức trình độ từ 3 cấp biến thành Tứ cấp!

Thần thức trình độ cộng phân chín cấp, 3 cấp chính là Luyện Đan Sư tiêu chuẩn, mà thần thức trình độ càng là cường đại mà nói, đối với luyện đan mà nói có lớn lao ích lợi!

Không hổ là Thiên Hồn huyết mạch! Thần thức mình nhanh như vậy liền từ 3 cấp tiến giai trở thành Tứ cấp trình độ.

"A đôi cái." Giang Thiên nhàn nhạt a một tiếng, sau đó nháy mắt mấy cái, có chút không rõ cho nên hỏi, "Có ích lợi gì sao?"

"Không có gì dùng!" Diệp Nhiên tức giận nói, bản thân thật là tại đàn gây tai trâu.

"Đan dược đây?" Diệp Nhiên thu liễm tốt bản thân nội tâm kích động chi khí, sau đó đối về Giang Thiên hỏi.

Giang Thiên xuất ra kia miếng luyện chế tốt ngưng khí đan đưa cho Diệp Nhiên, "Tuyệt đối là thượng đẳng ngưng khí đan."

Diệp Nhiên trên dưới quan sát bản thân luyện chế ngưng khí đan liếc mắt, nội tâm cũng là có chút nói không nên lời kích động, dù sao đây chính là hoàn toàn xuất từ tay mình, luyện chế ra đến quả thứ nhất đan dược.

Nội tâm kích động tột đỉnh Diệp Nhiên đem như thế ngưng khí đan dùng bình sứ cho cất xong.

Kế tiếp hắn đó là bắt đầu lần thứ hai luyện chế đan dược.

Quả thứ ba

Quả thứ tư

Giang Thiên tổng cộng mua thập phần dược tài, mục đích chính là sợ Diệp Nhiên thất bại.

Nào ngờ Diệp Nhiên lại kinh khủng như vậy, thập phần dược tài, biến thành 10 viên thuốc, một gốc cây dược tài cũng không có lãng phí.

Giang Thiên ghé vào trước bàn, đem 10 cái bạch sắc bình nhỏ qua lại dùng đưa, khéo miệng mang theo không che giấu được đáng tươi cười, giống như là một đứa bé đạt được bản thân ngưỡng mộ trong lòng đã lâu lễ vật.

Diệp Nhiên nhìn Giang Thiên bộ dáng này, khéo miệng cũng là hiển lộ ra nhàn nhạt đáng tươi cười, trên đời có thể có mấy người hội bởi vì người thành tựu mà tự đáy lòng cảm thấy vui vẻ đây?

"Những đan dược này người định làm như thế nào?" Giang Thiên từ trên bàn phịch dưng lên, sau đó hỏi, "Người bây giờ đã là Khoách mạch cảnh 4 tầng tu sĩ, cái này ngưng khí đan đối với người mà nói đã là không có gì hiệu quả ah?"

Thành Như Giang Thiên nói, cái này ngưng khí đan bất quá là Nhất phẩm đan dược, đối với hắn mà nói, tác dụng cũng thật là rất ít.

"Bán." Diệp Nhiên tự hỏi một phen, sau đó làm ra quyết định, cái này ngưng khí đan đối với Khoách mạch cảnh tu sĩ mà nói tác dụng rất ít, thế nhưng đối với Thối Thể cảnh tu sĩ mà nói, tác dụng còn là rất lớn.

"Đi đâu bán?" Giang Thiên đối với Diệp Nhiên cách làm cũng là biểu hiện kỳ tán thành.

"Đi u Vân Sơn mạch lối vào." Diệp Nhiên nói, "Ta đây bất quá là Nhất phẩm ngưng khí đan cấp thấp nhất đan dược, mà trong học viện học viên đều không dùng được, vậy chỉ có đi u Vân Sơn mạch người như thế nhiều địa phương."

"Cũng đúng." Giang Thiên cũng là đồng dạng gật đầu, "U Vân Sơn mạch quanh năm đều có người mạo hiểm đi vào trong đó thám hiểm, từ mình vẫn cảnh tu sĩ, cho tới Thối Thể cảnh tu sĩ, cái gì cần có đều có, đi chỗ đó bán ra còn lại là tốt nhất bất quá."

"Nhất phẩm ngưng khí đan, cũng có thể có thể bán hơn không ít Linh Tinh ah." Diệp Nhiên đáy lòng suy nghĩ, nếu là mình có thể luyện chế ra cao cấp hơn đan dược mà nói, kia đem có thể kiếm chắc lớn tài phú, đến lúc đó mình có thể cuộn cuộn không ngừng mua dược liệu, ném thử các loại bất đồng đan dược.

Luyện Đan Sư chẳng những là có thể kiểm soát món lãi khách sù nhân vật, cũng là tiêu tiền như nước tồn tại.

Cao cấp đan dược, bất kỳ hạng nào dược tài đều cần kinh người Linh Tinh!

Cao cấp Luyện Đan Sư liền là hoàn toàn dựa vào Linh Tinh xếp dâng lên.

Mặt khác, chính là, người không có Linh Tinh, cũng đừng nghĩ trở thành một danh Cao cấp Luyện Đan Sư.

"Sẽ đi ngay bây giờ!" Diệp Nhiên liếc mắt nhìn sắc trời, phát hiện còn sớm, vừa lúc thừa cơ hội này đi qua u Vân Sơn mạch bán ra đan dược.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 179: : Bồi thường

Thuận lợi bán ra hết đan dược, trở lại học viện, Diệp Nhiên đem một nửa Linh Tinh phân cho Giang Thiên, tuy rằng không nhiều lắm, thế nhưng Diệp Nhiên còn là mệnh mẽ kén đáo đưa cho Giang Thiên, mượn này để diễn tả mình trong khoảng thời gian này thừa thụ hấn chiếu cố.

Mà một nửa kia còn lại là gởi ở Giang Thiên ở đây, ngày sau hỗ trợ mua dược liệu tài chính.

Trở lại chỗ ở, Diệp Nhiên lập tức viết thư cho Bạch Thái, nói cho nàng biết trước mắt toàn bộ, sau đó dò hỏi,

"Ta hiện tại đã có thể luyện chế Nhất phẩm ngưng khí đan, kế tiếp ta nên thế nào càng thêm hữu hiệu suất đề cao mình luyện đan trình độ?"

Thu được gởi thư Bạch Thái, khi biết Diệp Nhiên người này lại có thể luyện chế thượng đẳng ngưng khí đan, điều này làm cho nàng một bên mừng rỡ kinh ngạc đồng thời, một bên lại cảm thấy bức mình.

Diệp Nhiên cái này tiến triển khó tránh cũng quá nhanh ah? Ở trước mặt hấn ai dám xưng thiên tài?

Bạch Thái trong tay đầu cầm Diệp Nhiên viết tin, nhìn không được nhẫn, nàng cảm giác mình có cần phải cùng gia gia nói rõ một chút, sau này không thể nữa khen mình là trời mới!

Ngẫm lại có Diệp Nhiên cái thiên phú này dị bẩm, nhưng lại có Thiên Hồn huyết mạch gia hòa tại phía sau người gát gao đuổi theo người, ai vẫn có thể an tâm đi vào giấc ngủ?

Dù sao cũng Bạch Thái là không thể đủ.

Nhìn Diệp Nhiên trước mắt toàn bộ, Bạch Thái nhìn không được cười cười, sau đó lại có chút ước ao Diệp Nhiên, có thể tự do tự tại ra vào học viện, làm một ít năng lực chưa bao giờ làm sự tình.

Người khác đang hâm mộ thân phận mình thời điểm, ai có thể biết mình lại là cỡ nào ước ao bọn họ tự do.

Thu liễm tâm tình, Bạch Thái thấy Diệp Nhiên vấn đề, sau đó hơi suy tư một phen, liền có chú ý, nàng cấp cho Diệp Nhiên một trương Nhất phẩm đan phương, mặc dù nói chính xác chỉ là Nhất phẩm đan dược, thế nhưng đây chính là do Nhị phẩm đan dược yếu hóa xuống tới, đã là bất luận tiếp cận Nhị phẩm đan dược luyện chế độ khó, ngoài sử dụng dược tài thuộc tính chọi nhau, cực kỳ khảo nghiệm Luyện Đan Sư mỗi lần thời gian nắm chặt, cùng với đúng thần thức điều khiển.

Năm đó Bạch Thái thế nhưng tại đan dược trên ăn không ít vị đắng, thế nhưng thu hoạch cũng là phi thường to lớn, có thể làm cho Luyện Đan Sư mỗi lần thời gian nắm chặt, cùng với thần thức điều khiển có một hoàn toàn mới lý giải.

"Chính là cái này." Bạch Thái cử bút rơi tự, sau đó viết ra một trương đan phương, đồng thời dặn dò Diệp Nhiên một phen, chỉ bắt quá về viên thuốc này độ khó nàng ngược là cố ý quên.

Bạch Thái thu bút, sau đó chiết thành hạc giấy đưa cho Diệp Nhiên.

"Năm đó ta hoa 3 tháng thời gian mới luyện chế thành công đi ra, Diệp Nhiên ta muốn nhìn người cần tiêu tốn bao lâu thời gian."

Diệp Nhiên thu được tin sau, đạt được đan phương, nghiền cứu một phen, đó là bắt đầu tay chuẩn bị luyện chế đan dược.

Trước gọi Giang Thiên chuẩn bị cho tốt dược tài, sau đó Diệp Nhiên liền bắt đầu lần đầu tiên luyện chế lãnh cung thái tử thiếp: Điện hạ, chớ làm loạn.

Giang Thiên vẫn ở chỗ cũ trông quan sát.

Lần này luyện đan độ khó hệ số khá lớn, đây là Diệp Nhiên từ đan phương ở giữa cảm giác được, hấn đã làm tốt thất bại chuẩn bị.

9 vị thuốc thuận lợi đề luyện ra, kế tiếp đó là cái này Ngưng Đan.

"Ngưng!" Diệp Nhiên thủ quyết biến động, thuốc nước kia chậm rãi dung hợp cùng một chỗ.

"Oanh!"

Tại 3 đoàn nước thuốc đã dung hợp trong nháy mắt, ngoài ý muốn phát sinh, kia trước dung hợp cùng một chỗ đan dược dĩ nhiên là trực tiếp bành trướng, phát sinh kịch liệt biến động, bạo tạc.

Lần đầu tiên luyện đan, thất bại!

Nhìn hóa thành cạn nước thuốc, Diệp Nhiên biểu hiện kỳ rất bình tĩnh, hân hoi suy tư một phen đó là bắt đầu lần thứ hai luyện chế.

Lần thứ hai

Thất bại!

Lần thứ 3

Thất bại!

Lần thứ 4

Không có lần thứ 4, bởi vì Giang Thiên chỉ mua 3 phần dược tài.

Nhìn chặt cau mày Diệp Nhiên, Giang Thiên vuốt cằm không khỏi hoài nghi, "Diệp Nhiên, người lần trước sẽ không phải là cơ duyên xảo hợp mới luyện chế thành công cái này ngưng khí đan ah?"

Nghe Giang Thiên cái này nghi vấn ngôn ngữ, Diệp Nhiên tức giận nói, "Cơ duyên xảo hợp? Người tới cái mười lần cơ duyên xảo hợp thử xem."

"Vậy người lần này vì sao luyện chế gian nan như vậy?" Giang Thiên chia chia kia đen thui vật thể không rõ nói.

"Lần này là gặp phải đường như khó đan phương, thất bại là tất không thể tránh." Diệp Nhiên chịu nhận tính tình giải thích.

"A?" Giang Thiên hồ nghi a một tiếng, sau đó hỏi tiếp, "Vậy ta còn có muốn hay không giúp người mua dược tài?"

"Mua!"

"Ta cũng không tin ta Diệp Nhiên luyện chế không được!"

Đang lúc hoảng hốt, Diệp Nhiên chỗ ở nghênh đón 1 vị tiểu khách nhân.

Một gã mất ngọc mày ngài, tuổi tác bất quá 10 tuổi tiểu cô nương đi tới Diệp Nhiên chỗ ở.

Nhìn trước mặt vị này mặc học viện viện phục tiểu cô nương, Diệp Nhiên vẻ mặt chính sắc, không vì cái gì khác, đơn giản là nàng là đại biểu cho Đại sư huynh mà đến.

"Nhà của ta tiền sinh bởi vì ngày gần đây việc vặt quá nhiều, cho nên đặc biệt để cho ta tới chuyển cáo sư huynh một phen." Tên kia tiểu nữ học viện nhu thanh nhu khí, ngẩng đầu nhìn Diệp Nhiên nói.

"Xin hãy nói." Diệp Nhiên không dám chậm trễ chút nào.

"Học viện tỷ thí về Nhâm Viễn, Triệu Bách Quân, Triệu Vân Thiên kết quả xử lý đã đi ra, ba người bọn hắn toàn bộ đều bị huỷ bỏ tu vi, đánh gãy tay chân gân, trục xuất học viện." Nói đến đánh gãy tay chân gân lúc, vậy tiểu nữ học viện nhìn không được nheo mắt lại, vẻ mặt nghĩ mà sợ đáng đáp, giống như là 1 cái bị kinh sợ tiểu bạch thỏ.

Diệp Nhiên gật đầu, đối xử với bọn họ như thế ba người Diệp Nhiên biểu hiện kỳ rất hài lòng, huỷ bỏ tu vi, đánh gãy tay chân gân, cái này so giết bọn hắn còn muốn thống khổ chính thiếp sách.

Dù sao cũng bọn họ nhất định là không cách nào đứng Diệp Nhiên tạo thành uy hiếp.

"Nhà của ta tiền sinh còn nói, Triệu Vân Thiên 《 thiên khung chỉ 》 vốn phải là lần trước nhập viện tỷ thí, người đạt được đệ nhất danh thưởng cho, lại bị Triệu Bách Quân cho tư nuốt." Tên kia tiểu nữ học viện nói tư nuốt hai chữ thời điểm, nhìn không được nhăn nhăn mũi, đáng đáp phi thường đáng yêu.

"Cái gì?" Diệp Nhiên nhìn không được nhũ mày, việc này hắn hoàn toàn không biết chuyện.

Triệu Bách Quân, Triệu Vân Thiên hai người này thật là quá phận!

Dĩ nhiên dám can đảm tư nuốt học viện phát ra xuống tới Linh kỹ!

"Cho nên cái này 《 thiên khung chi 》 vật quy nguyên chủ." Tiểu nữ học viên lấy ra một quyển lam sắc bí tịch đưa cho Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên nhận lấy vừa nhìn, lam sắc bìa viết 3 cái đại tự, 《 du long quyết 》!

Diệp Nhiên đối về vậy tiểu nữ học viên chớp chớp ánh mắt.

Vậy tiểu nữ học viên bàn tử đô đô khuôn mặt nhỏ nhắn bá một chút liên hồng, nàng cả kinh, lập tức cúi đầu, đưa bốn ngón tay.

"Ủy uy uy, ngươi vậy làm sao chính xác 《 du long quyết 》?" Diệp Nhiên thờ dãi một hơi hỏi.

"A?" Vậy tiểu nữ học viên kinh ngạc một phen, sau đó thêm móc ra một quyển bí tịch, chớp chớp ánh mắt xem trọng lâu đã lâu, phương mới phản ứng được đã biết chính xác cầm nhầm.

"Cái này, cái này mới là 《 thiên khung chi 》." Vậy tiểu nữ học viên mắc cỡ đỏ mặt đem 《 thiên khung chi 》 đưa cho Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên đem 《 du long quyết 》 đưa cho vậy tiểu nữ học viên.

"Không không không không." Vậy tiểu nữ học viên vội vã phát tay, nàng khẩn trương có chút khí đều thở không được đến, "Ta nhà của ta tiên sinh nói, đây là cho ngươi bồi thường."

"Bồi thường?" Diệp Nhiên mở ra cái này 《 du long quyết 》 vừa nhìn, nhất thời cả kinh, cừ thật, dĩ nhiên là Địa cấp thân pháp!

"Chính xác, đây là đối với ngươi gặp không công chính đãi ngộ bồi thường." Vậy tiểu nữ học viên vội vã giải thích.

Diệp Nhiên gật đầu, hấn đáy lòng đúng Đại sư huynh lại một phần lòng cảm kích, hấn hoàn toàn không cần phải ... Dành cho bản thân một bộ Địa cấp thân pháp làm bồi thường.

Đem hai bộ Linh kỹ đều cho cất xong, Diệp Nhiên ngồi xổm người xuống nhìn vậy tiểu nữ học viên, "Ngươi còn có lời gì muốn nói không?"

Thấy Diệp Nhiên ngồi xổm người xuống, vậy tiểu nữ học viên nhất thời bị dọa cho giật mình, sau đó nghe được hấn câu hỏi, nàng lập tức nghĩ trống lắc một dạng, dùng sức loạng choạng, "Không có."

Sau đó nàng còn nói thêm, "Ta đi trước."

Nói xong, nàng cất bước, chạy vội rồi đi.

"Cẩn thận một chút." Diệp Nhiên nhìn nàng, khoe miệng nhin không được hiện ra lút một cái dáng tươi cười.

Nào ngờ vậy tiểu nữ học viên nghe Diệp Nhiên mà nói dĩ nhiên thân hình chấn động, phác thông một tiếng đó là té ngã trên đất.

"" Diệp Nhiên trợn mắt hốc mồm

Vậy tiểu nữ học viên trên mặt đất đánh lăn, sau đó bò lên, vỗ vỗ trên người bụi, quay đầu lại u oán xem Diệp Nhiên liếc mắt.

"Trách ta lạc?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 180: : Khoách mạch cảnh 4 tầng Đỉnh phong cùng với Nhất phẩm Luyện Đan Sư

Thời gian tựa như mũi tên ngày tháng trôi đưa.

Thời gian một tháng cứ như vậy từ đi qua.

Lúc sâu vô cùng Thu, trong học viện các học viên cũng không nhận được thay hơi dầy một điểm y bào.

Tại ngân ngủi này thời gian một tháng nội, Diệp Nhiên luyện chế Bạch Thái đưa cho dư đan dược, đã là tiến hành 32 lần.

32 lần đều là lấy thất bại mà kết thúc.

Giang Thiên người mặc một bộ dày bạch sắc y phục, tóc ghim lên, đeo lên 1 cái kim sắc quan, rất có loại chỉ có thiếu niên lang cảm giác.

Khoách mạch cảnh 2 tầng!

Chính xác, Giang Thiên tại ngân ngủi này thời gian một tháng nội, đột phá đến Khoách mạch cảnh 2 tầng, cái này trừ chính xác tự thân duyên có bên ngoài, càng nhiều chính xác Diệp Nhiên giúp đỡ.

Nói đúng ra chính xác đắc xúc.

Một ngày một đêm đắc xúc đến Giang Thiên tu luyện.

Giang Thiên thiên phú không thể tính kém, chỉ bởi vì lười nhác, không đi tu luyện cho nên mới tu vi thấp, mà ở Diệp Nhiên một phen thúc giục dưới, Giang Thiên rốt cục bước vào Khoách mạch cảnh hàng ngũ, thật là thật đáng mừng.

Mà Tuấn Dong Nguyệt cũng tự nhiên là thấy rõ Giang Thiên thông thả phát triển, thường xuyên dùng ngôn ngữ để khích lệ hắn; lúc này mới khiến Giang Thiên từ 1 cái Thối Thế cảnh tu sĩ trực tiếp trở thành Khoách mạch cảnh 2 tầng tu sĩ, cả người cũng khỏe mạnh không ít, nhìn qua tinh thần rất nhiều.

Lúc này, hắn đang cau mày nhìn vẫn là mùi ngon nghiên cứu đan dược Diệp Nhiên.

Cái này thời gian một tháng trong, Diệp Nhiên có thể nói là dùng Ma để hình dung, ban ngày luyện chế đan dược, buổi tối tu luyện, từng giây từng phút cũng không có lãng phí hết, nhìn Diệp Nhiên như vậy chăm chỉ, Giang Thiên tự nhiên là đánh trong đáy lòng nghĩ vui mừng.

Thế nhưng cái này thời gian một tháng đi qua, Diệp Nhiên tu vi chính xác hơi có tiến bộ, thế nhưng cái này luyện chế đan dược, tại Giang Thiên xem ra vẫn là không chút sút mẻ.

Nên thất bại vẫn là thất bại.

Thế nhưng Diệp Nhiên lại chút nào không nghĩ nổi giận, vẫn là siêng năng chuyên nghiên đến, thậm chí tốn hao thời gian so tu luyện đều còn nhiều hơn.

Điều này làm cho Giang Thiên cảm thấy rất lo lắng, Diệp Nhiên cái này sẽ không được cái này mất cái khác ah?

Hoang phế tu hành tuy rằng không tính là, thế nhưng nếu là Diệp Nhiên đem luyện đan tinh lực đặt ở tu hành trên, có thể hay không rất có một phen làm đây?

"Còn luyện sao?" Giang Thiên thở dài một hơi, hắn biết Diệp Nhiên chính xác 1 cái lý trí người, sẽ không làm một ít ngu xuẩn sự tình đến.

"Luyện a, vì sao không luyện? Ta đã có một loại dự cảm, cái này thứ 33 lần ta gần thành công!" Diệp Nhiên ngẩng đầu, trên mặt vẫn là kia phó bình thản biểu tình, chỉ bất quá kia thường thường lóe ra tinh quang hai mắt đầy đủ đem nội tâm hắn kích động cho ra bán.

Chính xác, cái này thời gian một tháng, Diệp Nhiên đúng là đem tinh lực chủ phải đặt ở luyện đan trên người, thế nhưng hắn tu vi cũng không có vì vậy mà rơi hạ, tu hành chi đạo chính là tiến hành theo chất lượng, không thể một lần là xong, cần làm đâu chắc đấy từng bước một leo lên đi.

Thời gian một tháng, Diệp Nhiên đã là từ Khoách mạch cảnh 4 tầng Sơ kỳ, đạt được Khoách mạch cảnh 4 tầng Đỉnh phong!

Cái này tốc độ kinh khủng nói ra đủ để cho toàn bộ học viện học viên trở nên điên cuồng!

Có như vậy nghịch thiên tiến triển, Diệp Nhiên tự nhiên mà vậy chính xác cảm thấy rất thoải mái, nếu là ở đề cao tốc độ mà nói, Diệp Nhiên sợ bản thân căn cơ sẽ bất ổn, ảnh hưởng đến sau này đường tu hành.

Cho nên, Diệp Nhiên lúc này mới đem trọng tâm đặt ở luyện đan trên người.

Mà một tháng này luyện chế đan dược, cũng để cho Diệp Nhiên có một phen Tân lĩnh ngộ, đứng luyện đan chi thuật nhận thức nâng cao một bước.

Thái thượng đan thuật cũng là hơi có tiến bộ.

"Ta cần cần dược liệu đây?" Diệp Nhiên đem mình làm ghi chép cho khép lại, sau đó tinh thần chấn hưng thêm dự định bắt đầu luyện chế đan dược.

"Người biết không?"

Giang Thiên lấy ra cần dược tài, đưa cho Diệp Nhiên, sau đó mang theo u oán nói, "Người lần trước những thứ kia bán ra ngưng khí đan, đổi lấy Linh Tinh, đã toàn bộ dùng hết."

"Nhanh như vậy à?" Diệp Nhiên không đếm xỉa tới gạt đầu, hần đứng cái này vật ngoài thân cũng không thể nào lưu ý.

"Nói nhảm!" Giang Thiên tức giận nói, "Đừng nói nguoi những Linh Tinh đó, ngay cả nguoi phân cho ta một nửa Linh Tinh cũng tất cả đều dùng xong! Hơn nữa ta muốn lỗ vốn, giúp nguoi cái điểm ra Linh Tinh đến."

" "

Diệp Nhiên trầm mặc hồi lâu.

Giang Thiên xem có chút không phải là tư vị, bản thân có đúng hay không đã kích Diệp Nhiên?

"A."

Đinh Hòa hiện lên, Diệp Nhiên đem một vị thuốc cho ném vào, mới vừa rồi nhàn nhạt a một tiếng trí đầu nhà giàu có lão công.

Được! Ta sẽ không nên đàn gảy tai trâu!

Giang Thiên có chút đàn động vô vị nhìn những thứ kia liên tiếp, cấp tốc bị tình luyện dược tài, lần này thật có thể đủ thành công sao?

Còn như vậy chơi tiếp, ta muốn phá sản a!

Trong nghề trông cửa đạo, người thường xem náo nhiệt.

Tại Giang Thiên cái này đúng luyện đan một chữ cũng không biết gia hỏa xem ra, tình luyện dược tài chính xác cỡ nào đơn giản sự tình, mà ở hành gia xem ra Diệp Nhiên cái này tình luyện dược tài tình chuẩn suất, cùng với tốc độ, là có kinh khủng bậc nào.

Tất cả dược tài một tia dược lực cũng không có lãng phí, bị đinh Hòa cho bốc hơi lên, cái này hoàn chỉnh dược lực đem đề cao thật lớn đan dược phẩm chất.

Về phần tốc độ, có thể tại 15 cái hô hấp bên trong đề luyện ra một vị thuốc đến, đây là Tam phẩm Luyện Đan Sư Bạch Thái mới có thể làm được tình trạng.

9 vị thuốc toàn bộ luyện hóa, Diệp Nhiên thủ quyết biến động, hần thúc giục bị luyện hóa nước thuốc hội tụ vào một chỗ.

Giang Thiên từng đắp mí mắt nhìn đây hết thấy, hoàn toàn không có nửa điểm hưng phấn tình, bởi vì ... này một màn hần gặp quá nhiều lần, mỗi lần nhìn như đều phải thành công, thế nhưng kết quả đều là lấy thất bại mà kết thúc.

"Ngưng!" Diệp Nhiên thúc giục nước thuốc, hần trên trán hiện ra tình mịn mồ hôi hột, hiển nhiên bước này phi thường khó khăn.

Nước thuốc dần dần hội hợp cùng một chỗ, nhìn không ra có chút chỗ đặc biệt.

Thế nhưng Diệp Nhiên thân sức ép lên lại dị thường to lớn, bởi vì nước thuốc như vậy an ổn toàn dựa vào hần thần thức áp chế, mới biến thành như vậy.

"Đan thành!"

Diệp Nhiên cắn răng một cái, thân thể nhịn không được run lên, một loại thoát lực cảm trải rộng toàn thân, thế nhưng khoe miệng hần quả thực nhịn không được hiện ra lướt một cái đáng tươi cười đến.

"Rốt cục thành công."

Hàn Ngọc bên trong đình lúc này đang im lặng bày đặt một quả đen sẫm chiếu sáng đan dược.

"Cái gì?" Giang Thiên nghe lời này, thân hình nhịn không được run lên, dĩ nhiên thành công?

Hần lập tức hướng bên trong dược đình vừa nhìn, quả nhiên là thành công!

Giang Thiên tâm tình kích động so Diệp Nhiên càng dày đặc, hần ngay cả bò mang lẫn cầm lấy viên thuốc đó, sau đó tình té ngã.

"Chuyên nghiên 1 cái Nguyệt, rốt cục luyện thành, quả không dễ dàng!" Giang Thiên nước mắt thiếu chút nữa không có loá mắt ra.

"Liên đề cho ta tới trở thành đan dược thứ nhất nguoi dùng ah!" Giang Thiên không nói hai lời, liền đem cái này miếng vừa luyện chế tốt đan dược cho dùng tiến bụng.

"Này!" Diệp Nhiên xem trọn mắt hốc mồm.

"Thế nào?" Giang Thiên quay đầu lại nhìn Diệp Nhiên, "Không đến mức ah, khiến ta thử xem mùi vị không được sao?"

"Thử mùi vị?" Diệp Nhiên về mặt kinh ngạc nhìn Giang Thiên, "Thế nhưng đan dược này hiệu quả có điểm cổ quái a!"

"Có cái gì cổ quái" Giang Thiên lời còn chưa nói hết, đó là đầu đồ mồ hôi lạnh, sắc mặt tái nhợt.

"Dùng sau này tuy rằng sẽ không đúng thân thể tạo thành nguy hại, thế nhưng tác dụng phụ vẫn có, ngươi liền hơi chút nhẫn nại một chút đi!"

"Ngươi vì sao không sớm một chút nói cho ta biết?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Hồ Vương

U Vân Sơn mạch diện tích vô ngần, ở chỗ sâu trong ẩn dấu rất nhiều không muốn người biết Yêu tộc bộ lạc.

Cái gọi là Yêu tộc, chỉ là bọn hắn kế thừa đến Thượng Cổ thời kì để lại xuống tới huyết mạch, từ vừa sinh ra một khắc kia, là có thể hóa thành hình người.

Bọn họ cực kỳ cường đại, có tầm thường Yêu thú không cách nào với tới trí tuệ.

Bọn họ cấu thành 1 cái quần thể, tổ kiến bộ lạc, giống như Nhân Loại có nghiêm ngặt giai cấp chi phân.

Tại u Vân Sơn mạch ở chỗ sâu trong đứng vững vàng một tòa dùng hắc sắc ngọc thạch xây thành cung điện.

Kia cung điện thẳng tắp đứng vững vàng, xung quanh có dòng sông quay chung quanh lưu động, bốn phía tràn đầy nhân lực trồng hoa cỏ cây cối, điều nói mùi hoa, đẹp không sao tả xiết!

Người ngoài rất khó tưởng tượng ở chỗ này dĩ nhiên có như vậy một tòa cung điện.

Tại trước cung điện, một mặt đón gió lay động cờ xí đang hoa hoa tác hưởng.

Cái này mặt lay động cờ xí mặt trên vẽ 1 cái mãnh hổ đồ án, vậy đơn giản đồ án đầy đủ biểu hiện rõ nơi đây đến tột cùng là ai lãnh địa.

Hồ tộc!

Yêu tộc ở giữa số một số hai thế lực tồn tại.

Ngoài có tộc nhân gần Vạn danh, mỗi người đều là kinh khủng cao thủ!

Hồ tộc lãnh thổ kéo mấy vạn dặm, mà chỗ ngồi này do hắc sắc ngọc thạch chế tạo mà thành cung điện đó là Hồ tộc thủ lĩnh —— Hồ Vương các hạ cung điện.

Cung điện đỉnh tầng, Hồ Vương đang ngồi xếp bằng tại trên giường hẹp, trong thiên địa Linh khí cuộn cuộn không ngừng tiến nhập trong cơ thể hắn.

Kia như sóng lớn sóng lớn sông chảy chạy chồm không thôi Linh khí có thể tùy tiện nghiền nát mình văn cảnh Đỉnh phong tu sĩ, thế nhưng Hồ Vương thân thể lại giống như 1 cái không đầy huyết thông thường, không biết một mảy mòi rồi cắn nuốt Linh khí.

Hồ Vương chính xác 1 cái trung niên nam tử, dáng người khỏe mạnh, có hoàn mỹ thân cao, trên người không có một chút thịt dư, hoàn mỹ dáng người, từ phía sau lưng vừa nhìn, khiến người ta nhìn không được nghĩ ngoài chính là 1 cái phong độ nhẹ nhàng thiếu niên lang.

Cho là từ chính diện xem cũng sẽ cho người nhìn không được sợ hãi, hắn có một trương mặt chữ quốc, trên trán nhãn lại mi giống như một từng đạo không biết sâu cạn khe rãnh, mang theo một loại ở lâu thượng vị uy nghiêm.

Như Đế Vương!

Mà hắn cũng xác xác thật thật chính xác Đế Vương thông thường tồn tại.

Hắn thuộc hạ có gần Vạn danh tộc nhân, nếu là khuyh sào xuất động, có thể dễ dàng đem đế quốc hơn phân nửa bản đồ cho hóa thành mình có.

Bỗng nhiên, Hồ Vương mở hai mắt ra, hấn vậy đối với đen nhánh thú đồng ở giữa hiện lên một tia Tinh Thần hào quang.

Hấn ngừng đầu, sau đó nhìn xa xa xanh thẳm thiên không.

Vạn dặm không mây thiên không đột nhiên xuất hiện lướt một cái đen nhánh vè, màu đen kia thoát nhìn hết sức sền sịch, giống như là thối thủy cầu trong tích góp từng tí một mấy thẳng nước dơ.

Sau đó nước dơ bắt đầu khuếch tán, trong nháy mắt liền đem một phần ba thiên không cho bôi đen.

Đáng giá nhắc tới chính xác, kia khuếch tán hắc sắc cực kỳ giàu có quy luật, kia thành một loại bình ổn trạng thái, sau đó một vòng một vòng quần vòng quanh, cấu thành một cái vòng tròn hình.

Hồ Vương trên trán nếp nhăn càng sâu, hấn lẳng lặng nhìn kia xa ngoài vạn dặm dần dần sinh hắc sắc.

Hắc sắc tĩnh bất động, sau đó hé, một đạo hào quang đáp xuống đại địa.

Đạo kia hạ xuống hào quang thành hắc sắc, xung quanh quần vòng quanh vô số oan hồn, những thứ kia oan hồn thê thảm hí đến, gào thét đến, sau đó rơi tại đại địa trong nháy mắt đó toàn bộ biến mất.

Trên bầu trời hắc sắc trong nháy mắt biến mất, trạm bầu trời màu lam xuất hiện, giống nhau thường ngày.

Quý dị kia hắc sắc xuất hiện nhanh chóng, tiêu thất cũng nhanh chóng, giống như là cái gì cũng không có xảy ra.

Hồ Vương cau mày, thú đồng ở giữa lộ ra suy tư hào quang.

Sau đó hấn trong nháy mắt tiêu thất.

1 cái hồ hấp giữa, đi tới ngoài vạn dặm!

Hồ Vương trôi nổi vào không trung, khi hấn phía dưới, chính xác một mảnh tươi tốt rừng cây, bởi vì suốt năm không thấy được ánh nắng, cho nên có vẻ có chút âm lãnh ẩm ướt.

Bị kia từ trên trời giáng xuống ánh sáng màu đen cho bắn trúng, lúc này rừng cây bị phá hủy một mảng lớn, bày biện ra 1 cái ao hãm đi xuống hồ sâu, hồ sâu lúc này đang tản ra quý dị hắc khí.

Hồ Vương cảnh giác nhìn hắc khí kia nồng nặc nhất địa phương, sau đó hấn con người hiện lên một tia tinh quang.

Sau đó hấn xuất thủ.

Trong thiên địa bỗng nhiên quất lên một trận gió to, Linh khí hội tụ dĩ nhiên nồng nặc khiến người ta có thể dùng nhìn bằng mắt thường thấy.

Kia linh khí nồng nặc như từng cái tia mạng cuộn cuộn không ngừng mà hội tụ vào Hồ Vương lòng bàn tay ở giữa.

1 cái quả đấm lớn nhỏ, hoàn toàn là do tinh thuần nhất Linh khí xây dựng mà thành quang đoàn hiện lên tại Hồ Vương lòng bàn tay.

Sau đó hấn gơ tay lên, đem kia quang đoàn hơi hốt ném tiến kia hồ sâu.

Kia quang đoàn phiêu phiêu dâng dâng rơi vào hắc khí kia nồng nặc nhất hồ sâu.

Yên lặng hồi lâu, hắc khí kia nồng nặc nhất địa phương đột nhiên hiện lên một đạo hào quang, tiếp theo càng nhiều hào quang xuất hiện vờ trước đừng nghĩ trốn.

Tiếng triệt mặt trời mọc chi châu.

Tất cả tu sĩ ngừng đầu nhìn kia tia sáng chói mắt, sắc mặt ngưng trọng.

Hoàng cung, bảy đại học viện, u Vân Sơn mạch ở chỗ sâu trong một ít bế quan tu luyện thế hệ trước toàn bộ đều bị giật mình tỉnh giấc, sau đó bọn họ có xuất ra quẻ bàn bắt đầu xem bói, có rời khỏi bế quan, có thì tiếp tục rơi vào thật sâu tu luyện ở giữa.

Cái này lực lượng kinh khủng tựa hồ muốn hủy thiên diệt địa.

Hào quang tiêu tán, sau đó toàn bộ u Vân Sơn mạch bắt đầu kịch liệt chiến động.

Rừng cây giữa Yêu thú gào thét, tu sĩ kinh hoảng mà chạy, sông núi hé, nước sông đảo lưu, toàn bộ u Vân Sơn mạch rơi vào một loại sợ hãi trạng thái.

Mà Hồ Vương đứng địa phương, đã là biến thành một mảnh phế tích.

Phương viên vài dặm mặt đất, ước chừng bị tước mất một thước.

Ngay cả chôn sâu ở dưới mặt đất Yêu thú cũng trong nháy mắt hóa thành bột mịn.

Thế nhưng kia hố sâu vẫn ở chỗ cũ, hắc khí như trước phiêu đảng.

Sau đó một con mạo hiểm hắc khí tay từ kia hố sâu ở giữa vượn đến, Hồ Vương xem trong lòng giết mình, sau đó hắn thấy một đạo hắc ảnh xẹt qua chân trời, xuất hiện ở trước mắt mình.

Sau đó đạo hắc ảnh kia chém ra nắm tay, mang theo vô tận hắc khí, một quyền đó là hướng phía Hồ Vương oanh đi xuống.

Hồ Vương sắc mặt ngưng trọng, hắn đồng dạng cũng là hồi lấy một quyền.

Lực lượng kinh khủng cuộn sạch ra, cát bay đá chạy! Toàn bộ thế giới tựa hồ quất lên một trận bão cát.

Bóng đen tiêu thất, mảnh đất trông này trên chỉ để lại Hồ Vương thân ảnh.

Hồ Vương về mặt ngưng trọng nhìn mình biến thành màu đen bàn tay, sau đó trong miệng lặp lại nhắc tới một lần,

"Ta chủ ở đâu?"

Bạo động tiêu thất, Diệp Nhiên đứng ở u Vân Sơn mạch cửa vào thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh, không phải là bởi vì kia phóng lên cao chùm tia sáng, mà là bởi vì hắn cảm thụ được một cỗ quen thuộc lực lượng.

Không nghĩ tới lần thứ hai đi ra bán ra đan dược dĩ nhiên gặp phải như thế một màn.

Diệp Nhiên rất rõ ràng đó là cái gì, minh thụ!

Yên lặng hồi lâu minh thụ tại nơi sao trong nháy mắt bắt đầu sản sinh dị động.

Diệp Nhiên trên trán toát mồ hôi lạnh, hắn ngăn chặn minh thụ dị động, sau đó thúc giục Giang Thiên nhanh lên ly khai.

Giang Thiên đem Diệp Nhiên một bộ không thích hợp dáng dấp, nhanh lên thu dọn đồ đạc đó là ly khai.

Trở lại học viện, Diệp Nhiên trực tiếp đó là trở lại chỗ ở, ngồi xếp bằng tĩnh tâm áp chế minh thụ.

Giang Thiên về mặt ngưng trọng nhìn Diệp Nhiên nơi cổ hiện lên hắc sắc văn lộ, kia văn lộ như từng cái nằm vùng ở Diệp Nhiên da dưới độc xà, chậm rãi hướng đầu hắn bộ leo lên đến.

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Giang Thiên nội tâm như hỏa thiêu.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 182: Xin giúp đỡ Bạch Khiêm Tâm

Đã không phải là lần đầu tiên đối mặt minh thụ, cho nên Diệp Nhiên rất nhanh đó là cường chế trong cơ thể minh thụ dị động.

Cả người bị mồ hôi lạnh cho ướt đầm, Diệp Nhiên thở dài một hơi, sau đó đứng lên.

Giang Thiên đem Diệp Nhiên khôi phục nguyên trạng, quan tâm mà hỏi thăm, "Thế nào? Ngươi không sao chứ?"

"Ta không sao." Diệp Nhiên lắc đầu, ý bảo Giang Thiên không cần lo lắng, thế nhưng hắn cặp mắt kia con ngươi, hiện ra vẻ mệt mỏi.

Tại Giang Thiên trong mắt, Diệp Nhiên một mực chính là 1 cái tinh lực tràn đầy, không biết uể oải tu luyện cường nhân, tinh thần trên uể oải hắn vẫn là lần đầu tiên tại Diệp Nhiên trên người thấy.

"Ngươi thật không có chuyện?" Giang Thiên rất nghiêm túc mà lặp lại một lần.

"Thật, người đi về trước đi, ta nghỉ ngơi thật tốt một phen." Diệp Nhiên phát tay một cái, có một số việc không phải là Giang Thiên có thể giúp được một tay, mình thụ vấn đề này, hẳn chỉ có dựa vào tự mình giải quyết.

"Kia được rồi." Giang Thiên xem Diệp Nhiên liếc mắt, "Nếu là có vấn đề gì mà nói, người liền lập tức gọi ta."

"Tốt." Diệp Nhiên gật đầu.

Đội Giang Thiên rời đi, Diệp Nhiên đi tới mình thụ vị trí tại nơi cái thần bí không gian.

Từ đó lần trước mình thụ bị Thánh Quân Kiểm Kiểm khí cho trọng thương sau này, kia vẫn chính xác im lặng dưỡng thương, không có nữa đối Diệp Nhiên xuất thủ, tranh đoạt thân thể điều khiển quyền.

Mà hôm nay, u Vân Sơn mạch đã phát sinh dị động, khiến mình thụ bắt đầu rục rịch.

Cái này không khỏi khiến Diệp Nhiên nghĩ trong lòng một trận bất an.

Gấp gấp!

Diệp Nhiên duy vừa cảm thụ đến đó là áp lực, hẳn phải nhanh lên một chút cường đại lên, đem mình thụ từ trong cơ thể mình cho đuổi ra ngoài, bằng không mà nói hẳn đem ăn không ngon, ngủ không yên.

Mình thụ giống như là một thanh kiếm treo ở Diệp Nhiên trên đỉnh đầu, một ngày chưa trừ diệt, một ngày khó có thể an tâm đi vào giấc ngủ.

Từ mình thụ không gian rời khỏi, Diệp Nhiên bắt đầu tu luyện, hẳn nhất định phải gia tăng thời gian để thắng bản thân tu vi. "Hồ Vương người không sao chứ?"

U Vân Sơn mạch ở chỗ sâu trong, Hồ tộc bộ lạc.

Hồ Vương dành riêng bên trong cung điện, một gã thị nữ nhìn ngồi ở trên giường tản ra khiếp người hắc khí Hồ Vương, về mặt kinh hãi.

"Lui ra." Hồ Vương nhắm hai mắt, hẳn đạm mạc nói.

Tên kia thị nữ kinh khủng nhìn bốc hơi dựng lên hắc khí, run rẩy thân thể thối lui.

Hồ Vương vậy đối với đen nhánh đường như bầu trời đêm như sâu sắc đôi mắt mờ, hẳn nhìn mình từ bàn tay lan tràn tới tay khừ tay chỗ hắc khí.

Lúc trước cùng bóng đen kia chống lại một chương, kinh khủng kia hắc khí dĩ nhiên là trực tiếp xâm nhập trong cơ thể hẳn, bắt đầu chậm rãi từng bước xâm chiếm đến hẳn sinh cơ.

Tuy rằng hẳn dùng không ít đan dược, cũng đã ném thử đem hắc khí kia bức ra trong cơ thể, thế nhưng không hề ngoại lệ toàn bộ đều là thất bại.

Những thứ kia trên quý hiếm thấy đan dược tại hắc khí kia trước mặt, hoàn toàn chính là không hề tác dụng đường đậu, đá chìm đáy biển, một chút động tĩnh cũng không có.

Nếu hắc khí kia đã tiến nhập tâm mạch, hẳn sớm đã đem tay mình cho chặt bỏ đến.

Trầm tư hồi lâu, Hồ Vương lập tức gọi người qua đây, "Lập tức chuẩn bị cho tốt dược tài, ta muốn đi bái phỏng lão hữu."

Theo Hồ Vương ra lệnh một tiếng, những thứ kia trên quý hiếm thấy dược tài một mặt một mặt đưa tới, sau đó dùng hộp ngọc cất xong.

Mấy trăm cái hộp ngọc sắp hàng chỉnh tề đến, bên trong chứa cũng là có thể khiến Luyện Đan Sư liều mạng tranh đoạt dược tài.

Hồ Vương đem hộp ngọc toàn bộ thu hồi, sau đó đối về phía sau kiện tướng đắc lực nói, "Ta phải ra khỏi môn một chuyến, chẳng biết lúc nào mới có thể trở về, trong tộc toàn bộ vấn đề đều do người tạm thời xử lý."

"Chính xác!" Tên nam tử kia nào dám không theo.

Hồ Vương gật đầu, sau đó thân hình trong nháy mắt biến mất.

Hình ảnh biến đổi, Hồ Vương đi tới đô thành Hạo Dương thành nội.

Tuy rằng ở lâu u Vân Sơn mạch, thế nhưng hẳn đúng Hạo Dương thành chút nào không cảm xa lạ, không có chút nào lưu lại, Hồ Vương đó là đi tới Nguyệt Hoa học viện lối vào.

"Hồ Vương cầu kiến Bạch Khiêm Tâm."

Một đạo mặt ngữ truyền vào Nguyệt Hoa học viện.

Nghuyệt Hoa học viện lớn nhất Linh khí trên ngọn núi, Nghuyệt Hoa học viện đang lảng lảng đứng thẳng, phía sau hẳn chính xác Đại sư huynh.

"Hồ Vương?" Đại sư huynh hơi sùng sờ, "Lúc trước u Vân Sơn mạch phát sinh động tĩnh chính xác xuất từ hẳn chỉ thủ ah? Lúc này dĩ nhiên chạy đến trong học viện đầu, cầu kiến Bạch lão, chẳng lẽ chính xác phát sinh cái gì không?"

"Khiến hẳn vào đi dốc hết vốn liếng: Tà mị tướng công quá rêu rao." Nghuyệt Hoa Viện trưởng sắc mặt ngưng trọng, bởi vì hẳn từ lâu thu được Hồ Vương gởi thư.

Ma tộc tái hiện!

"Lão sư không đi tự mình nghênh tiếp sao?" Đại sư huynh hỏi. Lấy Hồ Vương loại thân phận này, Nghuyệt Hoa Viện trưởng mặc kệ từ cái phương diện kia mà nói, đều là rất có tất muốn đích thân đi nghênh đón một phen.

"Không cần, không muốn đình lại hẳn cứu mạng." Nghuyệt Hoa Viện trưởng nói.

"Cứu mạng?" Đại sư huynh hơi suy tư về, sau đó hẳn vung tay lên, một đạo hào quang rót vào Nghuyệt Hoa học viện đại trận ở giữa.

Học viện cửa vào đại trận bị giam đóng, Hồ Vương tiến nhập Nghuyệt Hoa học viện, thẳng đến Bạch Khiêm Tâm ở ở ngọn núi.

"Hồ huynh, người thế nào đến?" Vừa thấy được Hồ Vương, Bạch Khiêm Tâm đầu tiên là sùng sột, sau đó trên mặt hiện ra lướt một cái phát ra từ nội tâm đáng tươi cười.

Bạch Khiêm Tâm cùng Hồ Vương chính là bạn cũ, giữa hai người giao tình có thể nói là đặc biệt thâm hậu.

Năm đó Bạch Khiêm Tâm du lịch bên ngoài kết bạn Hồ Vương, hai người có thể nói là mới quen đã thân, tại chỗ kết bái là huynh đệ khác họ, Hồ Vương vì huynh, Bạch Khiêm Tâm là đệ.

Hai người hữu nghị từ thời kỳ thiếu niên một mực duy trì đến bây giờ.

"Bạch Thái ra mắt Hồ gia gia." Bạch Thái đứng Hồ Vương hơi thi lễ một cái, nàng đứng Hồ Vương cũng là cũng không xa lạ chút nào, dù sao Hồ Vương thế nhưng thường xuyên đến thấy Bạch Khiêm Tâm, Bạch Thái cũng là gặp qua không ít mặt, nhưng lại nghe Bạch Khiêm Tâm nhắc qua thiếu niên phát sinh chuyện cũ, tự nhiên là biết Hồ Vương cùng gia gia mình quan hệ, cho nên đặc biệt tôn kính.

Hồ Vương đối về Bạch Thái gật đầu, thờ dài nói, "Bạch Thái thật là càng ngày càng xinh đẹp, đến lúc đó cũng không biết muốn mê đảo nhiều ít thiếu niên lang đây."

Bạch Thái nghe lời này, trong đầu lập tức nổi lên Diệp Nhiên thân ảnh, ta chỉ muốn mê đảo người là được.

"Ta lần này tới tìm người là vì cứu mạng." Hồ Vương nhìn Bạch Khiêm Tâm, sau đó nghiêm trang nói.

"Cứu mạng?"

Bạch Khiêm Tâm trong tay đầu bình sứ té xuống đất, hẳn há hốc mồm, nhìn Hồ Vương, hẳn rất muốn hỏi, người đây không phải là đang nói đùa chứ?

Dù sao Hồ Vương thực lực đề ở chỗ này, nếu muốn đem Hồ Vương đưa vào chỗ chết, trừ phi bảy đại học viện Viện trưởng một loại cường giả xuất thủ mới có khả năng, thế nhưng tỷ lệ cũng là phi thường tiêu, Hồ Vương tuyệt đối có bản lĩnh chạy trốn, sẽ không để cho bản thân rơi vào tuyệt cảnh.

Mà Hồ Vương dĩ nhiên nói ra những lời này đến, cái này cũng khó trách Bạch Khiêm Tâm hội hoài nghi đối phương chính xác đang nói đùa.

Có thể nhiều năm như vậy giao tình, khiến Bạch Khiêm Tâm thật sâu giải, Hồ Vương tuyệt đối không phải là 1 cái ưa thích đùa giỡn người.

Như vậy, điều này cũng làm cho ý nghĩa Hồ Vương thật là đến nguy tại sớm tối thời khắc.

"Người thế nào?" Bạch Khiêm Tâm vẻ mặt ngưng trọng.

Hồ Vương xòe bàn tay ra, cho Bạch Khiêm Tâm quan sát.

Nhìn Hồ Vương mạo hiểm hắc khí bàn tay, Bạch Khiêm Tâm sắc mặt không khỏi đại biến, hẳn bỗng nhiên ngừng đầu nhìn Hồ Vương,

"Đây là Ma tộc lực lượng?"

"Không sai." Hồ Vương gật đầu, sắc mặt ngưng trọng nói.

Chương 183: Về cứu trị phương pháp

Ma tộc?

Bạch Thái nhìn Hồ Vương trong lòng bàn tay đầu toát ra đến hắc khí, tâm lý không khỏi vừa nhảy, cỗ lực lượng này nàng thậm chí có một loại giống như đã từng quen biết cảm giác quen thuộc.

Nàng nỗ lực nhớ lại, rốt cục nhớ tới cái gì, nàng không khỏi hoảng hốt.

Diệp Nhiên!

"Đến tốt cùng xảy ra chuyện gì?" Bạch Khiêm Tâm cùng Hồ Vương ngồi xuống, sau đó hần tiêu vội hỏi, cái này dĩ nhiên dính đến Ma tộc, cái này có thể không thể khinh thường a!

"Hôm nay buổi sáng" Hồ Vương chậm rãi đem sự tình chân tướng nói cho Bạch Khiêm Tâm.

"Ngươi là nói" Bạch Khiêm Tâm nghe được hết hồn, "Có Ma tộc tái hiện mặt trời?"

"Không sai." Hồ Vương một chút, sau đó liếc mắt nhìn trên bàn tay hắc khí, lầm bầm nói, "Hơn nữa còn là phi thường kinh khủng tồn tại."

"Chuyện này có tất phải báo cho bảy đại học viện, Ma tộc tái hiện, cái này có thể chuyện liên quan đến trọng yếu, hết không cho phép có nửa điểm chậm trễ." Bạch Khiêm Tâm thật sâu hít một hơi, Ma tộc, tựa hồ là 1 cái thật lâu Viễn lịch sử, thế nhưng hần cùng với Hồ Vương du lịch mặt trời mọc chỉ châu, biết có thể sánh bằng người bình thường nhiều hơn rất nhiều, biết rõ Ma tộc chỗ kinh khủng vợ trước đừng nghĩ trốn.

"Ta đã phái người thông tri một chút đi, nói vậy để quốc các đại thế lực hội rất nhanh thì làm ra phản ứng." Hồ Vương nói.

"Vậy là tốt rồi." Bạch Khiêm Tâm ngưng trọng gật đầu, sau đó hần nhìn về phía Hồ Vương vết thương, quan sát hồi lâu, thở dài một hơi nói, lo lắng nói, "Ngươi vết thương này"

"Thế nào? Ngay cả ngươi đều cảm kia không có cách nào sao?" Hồ Vương thấy Bạch Khiêm Tâm một bộ lo lắng dáng dấp, trong nháy mắt liền biết mình tình cảnh, kỳ thực tại tháng sau hoa học viện trước khi, hần đã làm tốt chuẩn bị tâm lý.

Cho nên lúc này, hần có vẻ rất lạnh nhạt.

"Ma tộc lực lượng, không phải là thông thường đan dược có thể hóa giải, coi như là tuyệt thế cường giả xuất thủ, cũng không nhất định có thể giúp ngươi khu trừ." Bạch Khiêm Tâm trên mặt nếp nhăn toàn bộ chồng chất cùng một chỗ, nội tâm hần rất mệt mỏi, thân là Thất phẩm Luyện Đan Sư, thế nhưng đối mặt cái này Ma tộc lực lượng, hần thật đúng là thúc thủ vô sách, chỉ có thể tro mắt nhìn mình anh em kết nghĩa tiến thêm một bước chuyển biến xấu.

"Tuyệt thế cường giả?" Hồ Vương ngẩng đầu nhìn trời, trong miệng thì thảo luận lại một lần.

"Kỳ thực còn có một loại biện pháp có thể cứu ngươi." Bạch Khiêm Tâm nhắc tới cái này còn lại biện pháp, trên mặt cũng không có hiện ra vẻ vui sướng vẻ.

Hồ Vương thấy nhất thanh nhị sở, cho nên trong nháy mắt mình bạch, cái này còn lại biện pháp cũng không so thỉnh tuyệt thế cường giả xuất thủ dễ dàng hơn.

"Biện pháp gì?" Thế nhưng hần vẫn hỏi.

"Thượng Cổ thời kì, Nhân tộc tại Thánh Quân dưới sự hướng dẫn, tiến công Ma tộc, ngoài có không ít tướng lĩnh dụng phải Ma tộc lực lượng từng bước xâm chiếm, Thánh Quân liền nghiên cứu ra một loại đan dược, có thể hóa giải Ma tộc xâm nhập trong cơ thể lực lượng." Bạch Khiêm Tâm thất thần nhìn viễn phương.

"Đan dược gì?" Hồ Vương nhàn nhạt hỏi, nếu là đan dược, thế nhưng Thất phẩm Luyện Đan Sư Bạch Khiêm Tâm lại như vậy vô lực, cái này đủ để nói rõ xuất từ Thánh Quân chi thủ đan dược, tuyệt đối không là cái gì đơn giản chi vật, ngay cả Bạch Khiêm Tâm đều không thể luyện chế ra đến.

"Một loại Nhất phẩm đan dược." Bạch Khiêm Tâm ngón tay đã là thật sâu rơi vào trong da thịt.

"Nhất phẩm đan dược?" Phía sau nghe Bạch Thái, không khỏi kinh hô, bất quá là Nhất phẩm đan dược thôi, vì sao gia gia một bộ cảm giác sâu sắc vô lực đáng dấp đây?

"Có cái gì chỗ kỳ lạ sao?" Hồ Vương uống một hớp trà, bình tĩnh hỏi.

"Viên thuốc này mặc dù nói phương pháp luyện chế đơn giản, thế nhưng kia lại có một cứng nhắc điều kiện." Bạch Khiêm lòng nói đạo, "Đó chính là kia phải do Thiên Hồn huyết mạch mà thành, mới có đến khu trục Ma tộc lực lượng công hiệu."

"Thiên Hồn?" Hồ Vương thất thần tự lẩm bẫm, hần ngẩng đầu nhìn thiên không kia vòng chói mắt Thái Dương, "Bắt Từ Điều "

Sau đó hần nhìn về phía u Vân Sơn mạch bắc bộ, trong mắt đột nhiên hiện ra lướt một cái hi vọng vẻ, chỉ bắt quá đạo kia hi vọng vẻ không có sáng lên bao lâu, liền tắt.

"Làm sao "

"Trừ Thiên Hồn "

"Đó chính là dựa vào Thiên Hồn huyết mạch luyện chế, tại đan dược trên lưu lại một đạo thần thức ấn ký."

"Năm đó, Thánh Quân liền là dựa vào đến Thiên Hồn huyết mạch, tìm được khắc chế Ma tộc chi lực biện pháp."

"Thiên Hồn huyết mạch?" Hồ Vương cười cười, sau đó cúi thấp đầu, không nói gì thêm.

Từ cổ chí kim, Thiên Hồn huyết mạch có ai từng có qua?

Thánh Quân ái phi đừng vội chạy.

Trừ Thánh Quân đây?

Đó là không còn có.

"Đã như vậy." Hồ Vương đưa hần mang đến dược tài toàn bộ lấy ra nữa, "Những dược liệu này ở lại ta chỗ đó cũng là không công lãng phí, ta liền toàn bộ giao cho người."

"Hồ huynh, người đây là" Bạch Khiêm Tâm lão lệ tung hoành.

"Thiên mệnh không thể trái." Đối mặt từ vong, Hồ Vương thần nhiên nói.

"Vi huynh trước cáo từ, hồi đi xử lý hậu sự." Hồ Vương đối về Bạch Khiêm lòng nói đạo.

To như vậy Hồ tộc sẽ bởi vì hần gần từ vong mà rơi vào Hỗn Loạn, hần phải nhanh đi về xử lý liên quan sự tình.

"Hồ huynh "

"Đi tốt!" Bạch Khiêm Tâm xóa sạch xóa sạch khỏe mắt giọt nước mắt, đau thanh nói, sau đó đối về Hồ Vương đi 1 cái đại lễ.

"Lúc đó sau khi từ biệt." Hồ Vương đối về Bạch Khiêm Tâm cũng là hồi lấy thi lễ, xoay người đó là muốn ly khai.

"Chậm đã!"

Vừa lúc đó, Bạch Thái đột nhiên mở miệng nói chuyện.

"Bạch Thái còn có lời gì muốn nói không?" Hồ Vương đột nhiên dừng thân từ.

"Ta có biện pháp cứu người!" Bạch Thái nghĩ đến Diệp Nhiên, kích động vạn phần nói, Thiên Hồn nàng không có, thế nhưng Thiên Hồn huyết mạch Diệp Nhiên có a!

Có lẽ mượn cơ hội lần này, Diệp Nhiên chẳng những có thể thu được Hồ Vương thân ái, hơn nữa cùng gia gia quan hệ còn có thể hòa hoãn.

Nhất cử lưỡng tiện!

"Người có biện pháp nào?" Hồ Vương nhìn Bạch Thái, cũng không có mừng rỡ chi ý, bởi vì lúc trước Bạch Khiêm Tâm đã đem lời nói rất rõ ràng, ra Thiên Hồn cùng trời Hồn huyết mạch, chứ không có cách nào khác.

Mà Thiên Hồn cùng trời Hồn huyết mạch, người nào có?

"Bạch Thái, người chớ hồ đồ." Bạch Khiêm tâm tình tự có chút không ổn định, hần hai mắt đỏ bừng nhìn Bạch Thái, sờ sờ đầu nàng.

"Ta biết ai có Thiên Hồn huyết mạch!"

Bạch Thái chăm chú nhìn Bạch Khiêm Tâm cùng Hồ Vương, phi thường nghiêm túc nói.

Bạch Khiêm Tâm cùng Hồ Vương liếc nhau, từ Bạch Thái kia phó chăm chú đáng đáp, bọn họ cũng không có lập tức phản bác, bởi vì Bạch Thái sẽ không vào lúc này đùa giỡn, nếu là Bạch Thái nói phải Thiên Hỏa mà nói, bọn họ sẽ lập tức nghi vấn, thế nhưng cái này nắm lấy bất định Thiên Hồn huyết mạch cũng không phải không có khả năng xuất hiện.

Bạch Thái mà nói cũng là có rất lớn có thể tin độ.

"Ai?" Bạch Khiêm Tâm hơi suy tư một phen, sau đó nắm chặt Bạch Thái cánh tay, "Cái nào tiền bối? Cao nhân kia "

"Cao nhân không tính là, tiền bối ngược cũng không phải." Bạch Thái ngoe đầu nói, khoe miệng năng mang theo nghiền ngẫm đáng tươi cười, "Người này người cũng nhận thức."

"Ta cũng nhận thức?" Bạch Khiêm Tâm trong đầu thật sâu hồi ức một phen, thế nhưng hắn không có tìm được bất kỳ có quan hệ vào Thiên Hồn huyết mạch người.

"Đó chính là Diệp Nhiên!" Bạch Thái thấy Bạch Khiêm Tâm vẫn luôn không có suy đoán đi ra, trực tiếp đó là công bố đáp án.

"Người ở đây đùa gì thế! ?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Ta muốn dạy hắn làm người

Mạc danh kỳ diệu.

Mạc danh kỳ diệu đã bị nhất hóa nhân bất cóc.

Mạc danh kỳ diệu đã bị mang cho son.

Mạc danh kỳ diệu liền xuất hiện ở nơi này.

Diệp Nhiên đến bây giờ mới thôi cũng còn không rõ ràng lắm phát sinh chuyện gì, hắn ngây ngô hơi giật mình nhìn cái này cái hoàn cảnh ưu mỹ, nhưng là lại cực kỳ xa lạ địa phương.

Diệp Nhiên nhìn trước mặt dùng gỗ trúc xây thành phòng ốc, nghi hoặc hỏi.

"Nơi này là nơi nào?"

Bên cạnh đứng thẳng hai gã nam tử người mặc Nguyệt Hoa học viện viện phục, đầy đủ biểu hiện rõ ở đây cũng còn là Nguyệt Hoa học viện ở giữa, Diệp Nhiên trong lòng bất an thoáng giảm thiểu một chút.

Nghe được Diệp Nhiên nghi vấn, kia hai gã học viên mang theo ước ao ánh mắt nhìn Diệp Nhiên, "Người người này đến tột cùng là lai lịch gì, dĩ nhiên lọt vào Bạch lão mời thấy, thật là may mắn."

"Bạch lão là ai?" Diệp Nhiên đầu tiên là hơi sững sờ, sau đó trong nháy mắt nghĩ đến cái gì.

Bạch Thái!

Cảm tình bản thân đi tới nơi này hoàn toàn hay là bởi vì Bạch Thái duyên cớ sao?

Chẳng lẽ, mình cùng Bạch Thái thư từ qua lại, bị Bạch Thái gia gia hắn cho phát hiện sao?

Ta Thiên!

Diệp Nhiên nhìn không được đỡ ngạch, hắn tinh tế nhớ lại, bản thân hắn là không nói gì thêm không nên nói chuyện ah?

"Người mang đến sao?"

"Mang đến."

"Khiến hấn tiến đến."

Đúng lúc này, trong phòng truyền đến một giọng nói ý bảo Diệp Nhiên tiến đến.

"Nhanh lên vào đi thôi." Đem Diệp Nhiên mang đến hai gã nam tử thúc giục.

Diệp Nhiên cau mày, cẩn thận đẩy ra gian nhà môn.

Đẩy cửa ra, đập vào mi mắt đó là đang ngồi đến hai gã nam tử, một người trong đó, hấn nhận thức, đúng là Bạch Thái gia gia, Bạch Khiêm Tâm sống lại thủ tịch thực cốt người yêu.

Mà khác một người trung niên nam tử Diệp trong trường hợp đó chính xác chưa từng có ra mắt, thế nhưng hấn lại không khỏi cảnh giác, mặc dù đối phương liền đơn giản như vậy ngồi, thế nhưng trên người toả ra như có như không khí tức, cũng khiến Diệp Nhiên trong cơ thể minh thụ không khỏi một trận dị động. (77nt. com thiên chi thiên chi mạng tiểu thuyết)

Người này đến tốt cùng là ai? Vì sao trong cơ thể minh thụ hội xao động thành cái dạng này.

"Diệp Nhiên." Bạch Khiêm Tâm phi thường không phải là tư vị nhìn hấn, không nghĩ tới lần nữa gặp mặt, dĩ nhiên là bản thân yêu cầu người ta qua đây.

"Ra mắt Bạch lão." Diệp Nhiên hơi thi lễ một cái, đối phương thế nhưng Thất phẩm luyện đan Tông sư, chỉ bằng cái này hấn cũng phải ôm tôn kính chi ý.

"Ừ." Bạch Khiêm Tâm nên phải một tiếng, sau đó hấn nhìn từ trên xuống dưới Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên bị Bạch Khiêm cảm nhận nhìn không rộn cả tóc gáy, đây là muốn để làm chi? Sẽ không phải là sẽ đối ta làm chút gì ah?

"Nghe nói ngươi có Thiên Hồn huyết mạch đây là thật sao?" Bạch Khiêm Tâm thu hồi ánh mắt, sau đó dường như không có việc ấy hỏi.

Tại Bạch Khiêm Tâm bên cạnh ngồi Hồ Vương cũng là đến tinh thần, hấn vậy đối với hắc sắc thú đồng nhìn Diệp Nhiên.

Yêu tộc?

Diệp Nhiên thấy vậy đối với đen nhánh thú đồng, trong lòng không khỏi cả kinh.

Mà đang nghe Bạch Khiêm Tâm câu hỏi, Diệp Nhiên không có nhiều do dự, trực tiếp đó là gật đầu, thừa nhận sự thực, "Chính xác."

Thiên Hồn huyết mạch sự tình Diệp Nhiên từ lâu nói cho Bạch Thái, Bạch Khiêm trong lòng biết đạo cũng không có cái gì cùng lắm.

Nghe được Diệp Nhiên khẳng định trả lời thuyết phục, Bạch Khiêm Tâm cùng Hồ Vương liếc nhau, trên mặt đều là mang theo vẻ mừng rỡ.

"Cho chúng ta nhìn." Bạch Khiêm Tâm nén xuống kích động trong lòng, sau đó đối về Diệp Nhiên nói.

"Cái này..." Diệp Nhiên có chút do dự.

"Không có việc gì, chúng ta sẽ không đối với ngươi có bất kỳ dị tâm." Bạch Khiêm Tâm đối về Diệp Nhiên, có chút ghen nói, "Bạch Thái như vậy ưa thích ngươi, ta có thể sẽ hại ngươi sao?"

Diệp Nhiên gật đầu, có Bạch Thái tầng này quan hệ tại, Bạch Khiêm Tâm mặc kệ thế nào, đều là không có khả năng xuống tay với tự mình.

"Thiên Hồn huyết mạch mở ra!"

Diệp Nhiên con ngươi lập tức hiện ra một màn màu đen, sau đó hấn thấy Hồ Vương trên bàn tay nòng nặc hắc khí, trong lòng không khỏi vừa nhảy, đây là...

Mà Bạch Khiêm Tâm cùng Hồ Vương thấy thế, thân thể không khỏi run lên, không sai, đây là Thiên Hồn huyết mạch!

"Diệp Nhiên!" Bạch Khiêm Tâm cường chế trong lòng tâm tình kích động, hấn giọng nói nghiêm túc nói, "Ngươi có thể nguyện bái ta làm thầy? Do ta truyền thụ ngươi luyện đan chi thuật!"

Luyện Đan Sư thế nhưng có cao thượng địa vị, Bạch Khiêm nghĩ thầm Diệp Nhiên tuyệt đối không có lý do cự tuyệt.

Thất phẩm luyện đan Tông sư giáo dục luyện đan, người khác nằm mộng cũng muốn đạt được chuyện đẹp, kẻ ngu si mới có thể cự tuyệt!

"A?"

Thế nhưng Diệp Nhiên phản ứng cũng ngoài Bạch Khiêm Tâm cùng Hồ Vương dự liệu.

Diệp Nhiên cũng là phi thường kinh ngạc kêu một tiếng, sau đó trên mặt hiện ra lướt một cái do dự vẻ khổ sở, cuối cùng hần lắc đầu cự tuyệt.

"Đa tạ Bạch lão hảo ý, thế nhưng ta không thể trở thành người đệ tử Trùng tộc ẩn núp nhỏ."

"Cái gì? !" Bạch Khiêm Tâm quá sợ hãi, còn có lần đầu tiên có người cự tuyệt hần!

"Người đây là đang hoài nghi ta luyện đan chi thuật phải không?"

"Người có từng nghe nói 《 Thái thượng đan sách 》?"

"Nếu là người cần cù mà nói, ta đảm bảo không được đã đem cái này tất cả Luyện Đan Sư đều tha thiết ước mơ đan sách truyền thụ cho người!"

Diệp Nhiên liếm liếm phát khô môi, hần rất muốn nói, ta đã xem qua.

Thế nhưng hần sợ bị Bạch Khiêm Tâm cho tươi sống đánh chết, cho nên nhịn xuống.

"Thế nhưng... Thế nhưng ta đã có sư phụ." Diệp Nhiên do dự một chút, còn là nói ra sự thật này.

"Vậy hãy cùng hần nói một tiếng, sau đó bái sư vào ta."

"Sợ rằng không thể..." Diệp Nhiên sợ hãi nói.

"A?" Bạch Khiêm Tâm phần nộ nghi vấn một tiếng, sau đó hần cười lạnh nói, "Yêu nghiệt phương nào? Mấy phẩm Luyện Đan Sư? Tạo nghệ mấy phần? Gọi hần đi ra cùng ta qua trên hai chiều, ta muốn nhìn hần có không có tư cách làm sư phụ người!"

"Nếu là không có, ta muốn dạy hần làm như thế nào người!"

Luyện đan thế nhưng Bạch Khiêm Tâm nhất đặc ý phương, bây giờ lại nghe được Diệp Nhiên không muốn buông tha hần cái kia cái gọi là sư phụ, hần nhất thời giận, chẳng lẽ còn có so với ta lợi hại hơn Luyện Đan Sư sao?

Thật là quá phận!

"Gia gia..." Bạch Thái chẳng biết lúc nào xuất hiện, nâng hai tay chấp sau lưng, cười tủm tỉm nhìn Bạch Khiêm lòng nói đạo.

"Đừng làm rộn!"

"Người không phải là muốn dạy ta làm như thế nào nhân sao?" Bạch Thái cắn môi, lông mi thật cao khơi mào.

Đẹp đẽ giống như là 1 cái Tinh Linh thông thường.

Bạch Khiêm Tâm nghe Bạch Thái mà nói, cả người trong nháy mắt liền đại ra.

"Người là sư phụ hần?"

"Có vấn đề gì không?"

Bạch Thái mang theo dáng tươi cười, ẩn tình đưa tình nhìn Diệp Nhiên, "Chẳng lẽ ta còn làm không Diệp Nhiên sư phụ sao?"

"Không đúng không đúng!" Bạch Khiêm Tâm hít một hơi thật sâu, được, bản thân thêm mang lên tầng đá đập bản thân chân.

Diệp Nhiên nhìn lấy diện mục chân thật xuất hiện ở trước mặt mình Bạch Thái, thật sâu hút tốt mấy hơi thở, mới bình phục lại trong lòng về kích động.

Rốt cục thêm gặp lại!

"Có thể nói chính sự sao?" Hồ Vương lúc này nhàn nhạt nói chuyện.

"Đúng!" Bạch Khiêm Tâm khôi phục nghiêm chỉnh, hần về mặt nghiêm túc nhìn Diệp Nhiên, nói, "Ta có một chuyện muốn nhờ!"

"Câu ta?" Diệp Nhiên trở tay chia chia bản thân, xác định bản thân không có nghe lầm.

"Đúng!" Bạch Khiêm Tâm trọng trọng gật đầu.

"Ta cần người giúp ta luyện chế một viên thuốc!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Hồ Vương tinh huyết

Nghe xong đã phát sinh toàn bộ, Diệp Nhiên gian nan nuốt một hóp nước bọt.

"Trên đời này còn có Ma tộc?"

Tuy rằng rõ ràng đã biết đáp án, thế nhưng hắn vẫn là không nhin được hỏi một câu.

"Ừ." Hồ Vương gật đầu, ngưng trọng nói, "Ngày trước Ma tộc mạnh như vậy thịnh, thiếu chút nữa đem Nhân tộc toàn bộ cho thôn tính tiêu diệt, vạn hạnh chính xác Thánh Quân xuất hiện, dẫn theo 9 đại chiến đem nhất cử tiêu diệt Ma tộc."

"Tuy nói Thánh Quân đại hoạch toàn thắng, thế nhưng Ma tộc kinh khủng như vậy tồn tại, làm sao có thể không có để lại chuẩn bị ở sau, chúng nó nằm vùng ở mỗi cái âm u trong góc phòng, nghỉ ngơi lấy lại sức, cùng đợi có một ngày có thể ngóc đầu trở lại!"

"Ngóc đầu trở lại?" Diệp Nhiên tự lẩm bầm, minh thị, người là tại Ma tộc ở giữa đến tốt cùng phần diễn cái dạng gì 1 cái nhân vật?

"Diệp Nhiên bên trong cơ thể người có Thiên Hồn huyết mạch, có thể luyện chế ra trị hết Hồ huynh đan dược." Bạch Khiêm Tâm nhìn Diệp Nhiên, gần như là dùng khẩn cầu giọng nói nói, "Cho nên nói, lúc này đây người nhất định phải giúp đỡ chúng ta!"

"Ta mình bạch trở lại hoang dã!" Diệp Nhiên trọng trọng gật đầu, "Các người yên tâm, chỉ cần ta có thể giúp được gấp cái gì, ta nhất định sẽ giúp đỡ các người!"

Hồ Vương nghe sau này, cũng là nhin không được một trận kích động, nếu là có còn sống khả năng, ai muốn ý tuyên chọn tử vong?

"Ta xem người bây giờ là Khoách mạch cảnh, " Hồ Vương nhìn Diệp Nhiên nói, "Nếu là người thành công đem ta trị hết, ta đem ban thưởng người một giọt tinh huyết, dùng cho mình vẫn!"

Mình vẫn cảnh!

Diệp Nhiên nghe được trước mắt nhất thời sáng ngời, Khoách mạch cảnh sau khi chính là mình vẫn cảnh.

Cái gọi là mình vẫn chính là tu sĩ dùng cường đại yêu thú máu kích ** nội lực lượng, đứng thân thể tiến hành cô đọng, trải qua thú huyết cô đọng qua đi mình vẫn cảnh tu sĩ, mặt ngoài thân thể sẽ có 1 tầng rõ ràng văn lộ, vì vậy xưng là mình vẫn cảnh.

Thối Thể cảnh, Khoách mạch cảnh, mình vẫn cảnh, cái này 3 đại cảnh giới, đều chú ý là đứng tu sĩ tự thân **, tiến hành cường hóa.

Mà hết thấy này hết thấy đều là vì mình vẫn cảnh sau khi tự linh cảnh, đánh tốt cơ sở!

Nhất là mình vẫn cảnh trọng yếu nhất, tại tu sĩ tiến hành thú huyết tẩy lễ, khắc ghi văn lộ thời điểm, hấp thu lực lượng càng cường đại còn lại là càng tốt, cái này đem ảnh hưởng tu sĩ kế tiếp đại cảnh giới tự linh cảnh thành tựu.

Mà ở mình vẫn cảnh, hấp thu thú huyết càng cường đại càng tốt!

Rất nhiều đại thể lực không tiếc nỗ lực trọng đại đại giới tại đấu giá hội trên cầu được trân quý cường đại yêu thú tinh huyết.

Diệp Nhiên hiện nay hiện tại bất quá là Khoách mạch cảnh 4 tầng, thế nhưng hắn cũng là sớm mà bắt đầu vì mình mình vẫn làm tốt dự định.

Hắn ý nghĩ đầu tiên chính là tự mình tiến nhập u Vân Sơn mạch săn giết kinh khủng Yêu thú.

Thế nhưng chỉ bằng hắn Khoách mạch cảnh tu vi, có thể đối phó Yêu thú cũng cùng hắn cùng cảnh giới, Khoách mạch cảnh Yêu thú tinh huyết, chỉ có thể coi như là hạ đẳng.

Mà cái thứ 2 nghĩ cách chính là đấu giá hội mua mình vẫn cảnh Yêu thú tinh huyết.

Đô thành lớn nhất đấu giá hội —— Sở thị đấu giá hội, cung cấp như thế nghiệp vụ, thế nhưng cần Linh Tinh chính xác một khoản con số thiên văn, căn bản không phải Diệp Nhiên có thể gánh chịu lên.

Vấn đề này một mực khôn nhiều Diệp Nhiên, không nghĩ tới bây giờ dĩ nhiên đạt được giải quyết!

Hồ Vương!

Từ cái chức vị này, Diệp Nhiên đó là suy đoán ra một tia đoan nghi, hồ chính là vua bách thú, tại Yêu thú ở giữa hồ loại Yêu thú xưa nay đều là đỉnh phong tồn tại, mà trước mặt người trung niên này nam tử dĩ nhiên chính là Hồ tộc Vương giả, nói vậy tu vi nhất định là đạt được cực kỳ kinh khủng cảnh giới.

Diệp Nhiên không nhìn được nghĩ lên tại u Vân Sơn mạch phát sinh kia một hồi bạo động, tia sáng kia vạn trọng!

Hồ Vương một giọt tinh huyết!

Diệp Nhiên nhìn không được liếm liếm phát khô môi, sợ rằng toàn bộ Hạo Dương thành tu sĩ đều biết trở nên điên cuồng ah?

"Như vậy ta liền với người nói tường tận vừa nói đan dược này sự tình, tốt nhất hôm nay đã đem ngoài luyện chế thành công." Bạch Khiêm Tâm gật đầu, sau đó hiểu được Diệp Nhiên bất quá là vừa tiếp xúc luyện đan không được thời gian một tháng lĩnh mới, hẳn cũng không có vì vậy mà nghĩ uể oải.

Bởi vì Diệp Nhiên muốn luyện chế đan dược bất quá là một quả Nhất phẩm đan dược, duy nhất đáng giá coi trọng địa phương, đó là ngày đó Hồn huyết mạch gia trì tại đan dược thượng thần thức ấn ký.

Bạch Khiêm Tâm lập tức tìm ra đan phương cho Diệp Nhiên nghiên cứu, mà Bạch Thái còn lại là bắt đầu chuẩn bị cho tốt cần dược tài.

Lúc xế chiều tình có không cam, danh môn luật sư Tâm quá lạnh.

Diệp Nhiên đối về Bạch Khiêm Tâm gật đầu, sau đó nói, "Có thể bắt đầu ném thử."

Bạch Khiêm Tâm lập tức mang theo Diệp Nhiên đi tới chuyên môn luyện chế đan dược phòng luyện đan.

Đây là một cái phong bế mật thất, bên trong phòng có 7 8 tôn dược đỉnh, mỗi một cái dược đỉnh đều tản ra thần bí ba động, cực kỳ bất phàm; hơn nữa phòng luyện đan nội còn phiêu có một luồng nhàn nhạt hoa mai, Diệp Nhiên nghĩ được không khỏi tinh thần chấn động, cả người thả lỏng rất nhiều, trạng thái trước đó chưa từng có tốt.

Bạch Khiêm Tâm mang theo Diệp Nhiên đi tới một tôn đồ sộ dược đỉnh trước mặt, sau đó ý bảo Diệp Nhiên trước quen thuộc một phen dược đỉnh.

Diệp Nhiên thúc giục dược đỉnh, tiêu tốn không ít thời gian ném thử một phen.

Bạch Khiêm Tâm ở một bên nhìn, hẳn thấy Diệp Nhiên đầu vào đẩy thúc giục đan dược, trong lòng không khỏi cả kinh, người xác định Diệp Nhiên tiếp xúc luyện đan chỉ có thời gian một tháng sao?

Nếu là thật mà nói, kia Diệp Nhiên thiên phú cũng quá kinh khủng ah?

Đúng đỉnh Hóa lực độ chương không dĩ nhiên như vậy tinh chuẩn, ngay cả hẳn cái này Thất phẩm luyện đan Tông sư cũng không thần phục không được.

"Có thể bắt đầu." Diệp Nhiên gật đầu, sau đó bắt đầu ném thử lần đầu tiên luyện đan.

Bạch Khiêm Tâm, Bạch Thái, Hồ Vương ba người lui ra phía sau, lặng lẽ nhìn.

Ba loại ở giữa, nhất là Bạch Thái khẩn trương nhất, Diệp Nhiên thuật luyện đan có thể là hoàn toàn do nàng truyền thụ.

Đỉnh Hóa hiện lên, Diệp Nhiên đem dược tài một mặt một mặt, đầu vào đẩy luyện hóa.

Hồ Vương cần đan dược tên là "Chém Ma Thánh linh đan", riêng từ tên là có thể nhìn ra đan dược này tác dụng.

Mặc dù nói tên uy vũ bất phàm, thế nhưng kia cần dược tài bất quá là toàn bộ đơn giản chi vật, luyện hóa cực kỳ dễ.

Diệp Nhiên rất nhanh liền đem ngoài cho luyện hóa thành công, kế tiếp đó là Ngưng Đan.

Nước thuốc hội tụ vào một chỗ, tại đỉnh Hóa cháy dưới, rất nhanh biến thành thực thể.

Đan thành!

Bạch Thái 3 người xem nhìn không được thở phào một cái, thế nhưng cũng không có hoan hô, bởi vì kế tiếp mới là mấu chốt nhất đem Thiên Hồn huyết mạch thần thức ấn ký gia trì trong đó.

Diệp Nhiên thủ quyết không ngừng biến hóa, hẳn hai mắt hiện ra lướt một cái quỷ dị hắc sắc, một đạo nhàn nhạt hắc sắc phù ấn xuất hiện ở bộ ngực hẳn chỗ, sau đó Diệp Nhiên khu động đến, đạo phù kia ẩn hướng phía đan dược chậm rãi bay đi.

Ngay muốn thành công một khắc kia, Diệp Nhiên trong cơ thể minh thụ lại sản sinh một tia dị động, thành công quá nhiều được Diệp Nhiên.

Phù ấn trong nháy mắt tiêu thất, đan dược cũng bị đình Hỏa cho trong nháy mắt thôn phệ.

Lần đầu tiên luyện đan thất bại.

Bạch Khiêm Tâm 3 người đi tới, hỏi thăm trạng huống.

Diệp Nhiên lắc đầu biểu hiện kỳ không có việc gì, hẩn tình tế quan sát đến trong cơ thể mình thụ tình huống, phát hiện mình thụ đúng cái này chém Ma Thánh linh đan phi thường bài xích, Diệp Nhiên cũng không nghĩ là, dù sao đây chính là khu trừ Ma tộc lực lượng đan dược, cùng Ma tộc đứng ở mặt đối lập trên, hai người thế như nước với lửa.

Bất quá, đan dược còn là muốn luyện chế, không thể bởi vì mình thụ mà sản sinh ngoài ý muốn.

Diệp Nhiên trước áp chế trong cơ thể mình thụ, sau đó bắt đầu lần thứ hai luyện đan.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 186: Tinh huyết tới tay

Có lần đầu tiên vết xe đổ, Diệp Nhiên đứng trong cơ thể mình thụ chính xác mọi cách đề phòng.

Cho nên cái này lần thứ hai luyện chế liền đem cái này chém Ma Thánh linh đan luyện chế thành công đi ra.

Diệp Nhiên đem bạch sắc chém Ma Thánh linh đan đưa cho Hồ Vương.

Hồ Vương tiếp nhận đan dược, tinh tế nghiên cứu một phen, sau đó thần thức kiểm tra đo lường đến, cảm thụ được kia một cỗ Thiên Hồn huyết mạch gia trì lên đồng thức ấn ký, ánh mắt không khỏi sáng ngời.

"Hồ huynh, người đi trước mặt thất chữa thương ah." Bạch Khiêm Tâm mang theo Hồ Vương ly khai, đi vào chữa thương.

Diệp Nhiên cùng Bạch Thái hai người ly khai phòng luyện đan, đến đi ra bên ngoài.

Đã lâu không gặp hai người, tuy rằng trong khoảng thời gian này có truyền tống vòng tròn thư từ qua lại, tiến hành giao lưu, thế nhưng cũng không có vì vậy mà yếu bớt đến tương tư tình.

Bạch Thái ngẩng đầu nhìn Diệp Nhiên hồi lâu.

Diệp Nhiên cúi đầu, sau đó cười cười, xoa bóp Bạch Thái trượt non khuôn mặt.

"Bạch Thái, đã lâu không gặp a." Diệp Nhiên đáy lòng tâm tình cũng là cuộn cuộn đến.

Bạch Thái càng trực tiếp, nâng một bả nhào vào đối phương trong ngực, ôm thật chặt Diệp Nhiên.

Hai người thừa dịp Bạch Khiêm Tâm cùng Hồ Vương chữa thương thời gian, hảo hảo trò chuyện một phen, hai người tại gần trong thời gian gần bên trong quan hệ tựa hồ thêm khôi phục lại tại u Vân Sơn mạch cái loại này thân mật vô gian trình độ.

"Khái khái!"

Ngay Diệp Nhiên cùng Bạch Thái trò chuyện thật vui thời khắc, Bạch Khiêm Tâm mang theo Hồ Vương đi ra.

Nghe được Bạch Khiêm Tâm tiếng ho khan, Bạch Thái cùng Diệp Nhiên trong nháy mắt quay đầu, trăm miệng một lời hỏi, "Thế nào? Hữu hiệu quả sao?"

Bạch Khiêm Tâm không trả lời, hẩn trên dưới quan sát Diệp Nhiên liếc mắt, cuối cùng thở dài một hơi, lắc đầu.

Từ lúc này lên, hẩn đáy lòng đó là buông ra, hẩn quyết định không ở gần cản Diệp Nhiên cùng Bạch Thái sống lại thủ tịch thực cốt người yêu.

"Đã hoàn toàn tốt." Hồ Vương sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng là từ hẩn kia hơi vung lên khoe miệng vẫn có thể đủ nhìn ra hẩn đáy lòng chân thật tâm

tình.

"Hữu dụng là tốt rồi!" Có thể thành công cứu trị Hồ Vương, Diệp Nhiên cũng là phát ra từ nội tâm vui vẻ.

Hồ Vương gật đầu, sau đó hít sâu một hơi, trong cổ họng tản mát ra một đạo hô khiếu chi thanh, một giọt đỏ sẫm yêu dị huyết dịch từ bộ ngực hân chỗ bay ra.

Kia tích huyết dịch tản ra rực rỡ hào quang, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Diệp Nhiên Thiên Hồn huyết mạch mở ra, ánh mắt hân hiện lên 1 tầng hắc quang, sau đó hân nhìn kia tích huyết dịch, một con rít gào giữa núi rừng mãnh hổ ẩn nấp trong đó.

"Thật là mạnh mẽ sinh mệnh lực, thật là khủng khiếp khí tức!"

Đội hào quang rời khỏi, Hồ Vương xuất ra 1 cái bình nhỏ đem kia tích huyết dịch cho cất xong, đưa cho Diệp Nhiên, "Đây là ta đồng ý ngươi tình huyết."

Diệp Nhiên hai tay tiếp nhận, sau đó cung kính nói tạ.

Xuyên thấu qua bình sứ, Diệp Nhiên lại vẫn có thể cảm thụ được kia giọt tinh huyết nóng hổi chi lực.

Hồ Vương tại Bạch Khiêm Tâm ở đây nghỉ ngơi chỉ chốc lát, đó là xin cáo lui.

Cho nên trúc phòng trong rất nhanh đó là chỉ còn lại có Diệp Nhiên, Bạch Thái cùng Bạch Khiêm Tâm.

Trúc phòng trong không khí có chút áp lực.

Diệp Nhiên cùng Bạch Thái đều không nói gì, Bạch Khiêm cảm nhận riêng tại hai người trên người qua lại dao động đến.

"Diệp Nhiên!" Bạch Khiêm Tâm trầm mặc hồi lâu, đột nhiên nói.

Kia thành linh xảy ra tiếng quát, khiến Diệp Nhiên cùng Bạch Thái hai người không khỏi dọa cho giật mình.

"Tại!" Diệp Nhiên đứng thẳng thân thể, hồi đáp.

Bạch Thái gợn dữ nhìn Bạch Khiêm Tâm, tựa hồ là đang trách cứ hân không nên như vậy nghiêm khắc.

"Ngươi ngày mai mang qua tới nơi này ở, ta tự mình giáo dục ngươi luyện đan chi thuật, trăm triệu không thể lãng phí ngươi thiên phú." Bạch Khiêm Tâm liếc đồ ăn liếc mắt, có chút bất đắc dĩ thờ dài một hơi nói.

"Cái cái gì?" Diệp Nhiên khó có thể tin nhìn Bạch Khiêm Tâm, ta không nghe lầm chứ?

Bạch Thái còn lại là vẻ mặt mừng rỡ nhìn Bạch Khiêm Tâm, "Gia gia, đây chính là ngươi nói, ngươi có thể tuyệt đối không thể đổi ý!"

"Nhanh đi thu dọn đồ đạc ah!" Bạch Khiêm Tâm nhìn mừng rỡ không thôi Bạch Thái, nhin không được cau mày một cái, ngươi cũng chó cao hứng quá sớm, dù sao có ta tự mình trông giữ đến, ta tuyệt đối sẽ không cho các ngươi phát sinh chút gì ngoài ý muốn!

"Đi thôi, Diệp Nhiên ca ca, ta cùng đi với ngươi dời ah!" Bạch Thái bị kích động lôi kéo Diệp Nhiên tay, nàng vừa nghĩ tới bản thân *** ** hàng đêm đều có thể cùng Diệp Nhiên dời cùng một chỗ, đáy lòng liền nói không nên lời sung sướng.

Diệp Nhiên tự hỏi một chút, cuối cùng vẫn đồng ý, đương nhiên hân là không phải là khác, mà là vì có thể đủ mau chóng đề cao mình luyện đan kỹ thuật.

Trải qua lúc này đây Hồ Vương sự kiện, Diệp Nhiên rốt cục mình bạch một cái đạo lý, giết người dễ, cứu người khó khăn!

Hân có thể dễ dàng đem mỹ hảo sự vật phá hủy, nhưng là muốn phục hồi như cũ cũng không phải dễ dàng như vậy.

Tự thân cường đại phải có, có thể dễ dàng đem bản thân cừ địch cho đưa ma Nguyệt nữa.

Mà cứu người thủ đoạn cũng phải có, hân không thể đứng bằng hữu mình không quan tâm.

Kết quả là Diệp Nhiên cùng Bạch Thái hai người đó là trở lại hân chỗ ở, đem bản thân cần đồ dùng hàng ngày toàn bộ dẫn đi.

Giang Thiên lúc này đến, hân nhìn Diệp Nhiên trống rỗng chỗ ở, vẻ mặt khiếp sợ, "Ngươi ngươi làm cái gì vậy?"

Diệp Nhiên tự hỏi một phen, đáy lòng tìm tòi tốt, đem sự tình nói cho Giang Thiên.

Giang Thiên nghe Diệp Nhiên giảng thuật, sau đó vuốt cằm, cau mày trầm tư hồi lâu.

"Người ý tứ là người bị cái kia cùng Đại sư huynh có quan hệ liên, hơn nữa còn là Thất phẩm luyện đan Tông sư tôn nữ bắt tù binh?"

"Cái gì gọi là bắt tù binh?" Diệp Nhiên cau mày, phi thường không ra lòng nói đạo.

"Ừ" Giang Thiên trầm tư một hồi, sau đó đổi loại thuyết pháp, "Người là ý nói, người đi làm thượng môn con rể?"

"Diệp Nhiên trầm mặc không nói lời nào.

"Khác mắt hứng a!" Giang Thiên hưng phấn nhìn Diệp Nhiên, "Người phải biết rằng, cái kia tự xưng Bạch Thái gia hỏa, gia gia nàng thể nhưng Thất phẩm luyện đan Tông sư!"

"Thất phẩm!" Giang Thiên trọng trọng lặp lại một lần, "Người biết cái này ý vị như thế nào sao? Ý nghĩa người sau này nhân sinh con đường có thể nói là thuận buồm xuôi gió!"

"Tiền đồ vô lượng!"

"Ta thật liên không nghĩ ra, nàng vì sao liên coi trọng người!" Giang Thiên cắn nhai nửa ngày, sau đó có chút buồn bực nói.

"Thất phẩm luyện đan Tông sư! Học viện Đại sư huynh!"

"Nói cho ta biết, ta không phải là đang nằm mơ!" Giang Thiên không phải không thừa nhận Diệp Nhiên vận may thật là tốt có thể cho người khác tự sát.

Sau khi hết khiếp sợ, Giang Thiên mang theo thương cảm nói, "Nhớ kỹ sau này nhiều xuống núi tới tìm ta."

"Tốt, ta nhất định sẽ." Diệp Nhiên gật đầu, thân phận của hắn không có Bạch Thái như vậy đặc thù, cho nên tự do xuất nhập vẫn là không có vấn đề.

"Duy nhất khiến ta nghĩ vui mừng chính xác, kia Bạch Thái ngày thường thông thường, điều này làm cho ta hơi chút cảm thấy một ít cân bằng." Giang Thiên nhớ tới học viện tỷ thí ở giữa ra mắt Bạch Thái, nhìn không được đắc ý nói.

"Hào hảo hưởng thụ!"

"Các người đang nói cái gì?" Lúc này, từ trên núi xuống tới Bạch Thái đột nhiên đi vào Diệp Nhiên gian phòng, sau đó cau mày nhìn hai người bọn họ hỏi.

"Người người người người người người là ai?" Giang Thiên quay đầu lại, vừa lúc thấy Bạch Thái kia cau mày đáng đáp, trong nháy mắt bị kinh diễm đến.

Chính xác người hay là Tiên?

Làm sao sẽ lớn lên như vậy xinh đẹp động nhân?

"Người tốt, ta là Bạch Thái, lần đầu gặp mặt, xin chiếu cố nhiều hơn." Bạch Thái biết Giang Thiên chính xác Diệp Nhiên hảo bằng hữu, tất cả phi thường nhiệt tình nói.

"Nàng!" Giang Thiên chỉ vào Bạch Thái, sau đó nhìn Diệp Nhiên, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Diệp Nhiên bắt đắc dĩ bày buông tay.

Không sai, đây là trong miệng người nói xong lớn lên thông thường Bạch Thái.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 187: Khoách mạch cảnh 5 tầng

Thu diệp héo rũ, Bạch Tuyết trắng như tuyết.

Từ đưa đến trên núi ở lại, đã có 3 tháng.

Bây giờ đang là mùa đông, khắp nơi đều là một mảnh Tuyết chấn động tràng cảnh.

Diệp Nhiên người mặc một bộ đơn bạc y phục đứng ở đỉnh phong một khối trên đất trống, lông ngỗng đại học viện bay xuống tại trên người hắn.

Bạch Thái ăn mặc dày áo bông, trắng thuần sắc áo bông, nơi ngực đâm có một đóa tiểu Hồng hoa, kia thượng đẳng diện liễu thoát nhìn đặc biệt mềm mại, khiến Bạch Thái có vẻ càng linh động, giống như một con đáng yêu động nhân tuyết Tinh Linh.

Bạch Thái xách một trương tiểu ghế, rúc cái cổ nhìn Diệp Nhiên, kia hồng thông thông khuôn mặt khiến người ta nhìn không được xoa nắn một bà.

Diệp Nhiên tâm vô bàng vụ, hắn nhìn từ Thiên hạ xuống huyết hoa, sau đó trong cơ thể hắn lực lượng không ngừng mà bắt đầu khởi động đến, lướt một cái rực rỡ kim sắc di động hiện tại hắn phải đầu ngón tay.

"Thiên khung chỉ!"

Trải qua ba tháng này khổ tu, Diệp Nhiên đã đem đất này cấp Linh kỹ thiên khung chỉ cho luyện liền lô hỏa thuần thanh.

Một màn kia kim sắc hiện lên, xung quanh hoa tuyết theo một cổ vô hình khí lưu bắt đầu xoay tròn, một ngọn gió bạo xuất hiện ở đứng trên đỉnh núi, Diệp Nhiên ở vào phong bạo trung tâm, hoa tuyết vây quanh hắn không ngừng vận chuyển.

"A!"

Diệp Nhiên thân hình lay động, tại nơi phong bạo quay chung quanh dưới, chỉ có thể nhìn thấy một màn kia kim sắc, hắn thân ảnh trong nháy mắt đi tới một khối cự tảng đá xanh trước mặt, sau đó một màn kia kim sắc đối về khối kia cự tảng đá xanh đâm tới mao sơn hậu duệ truyền.

"Phốc!"

Một đạo trăm mặc vỡ tan thanh từ Thanh Thạch nội bộ truyền đến.

Phong bạo tiêu thất, Diệp Nhiên ngón tay, sau đó xoay người, lướt một cái xanh tươi chỉ ý di động hiện tại hắn trên người, tiếp theo đó là một tiếng yếu không thể nghe thấy Long ngâm.

Diệp Nhiên trong chớp mắt đó là đi tới Bạch Thái bên cạnh, mà trên mặt đất nhưng không có Diệp Nhiên hành dấu qua vết chân.

Du long quyết!

Một bộ cao minh Địa cấp thân pháp!

Bộ này thân pháp Diệp Nhiên có thể nói là tổn hao không ít thời gian nghiên cứu cân nhắc, mới đưa cái này 《 du long quyết 》 cho hiểu rõ, thăm dò.

"Đi thôi, chúng ta vào đi thôi." Diệp Nhiên sờ sờ Bạch Thái tóc, sau đó nói.

Trải qua ba tháng này thời gian thân mật ở chung, Diệp Nhiên rất là thuận lợi dung nhập Bạch Thái cái gia đình này, cũng đúng Bạch Khiêm Tâm có một giải, hai người trong lúc đó gần cách tiêu trừ rất nhanh.

Bạch Khiêm Tâm cũng là đem Diệp Nhiên ở giữa thân nhân thông thường đối đãi, tại phương diện luyện đan có thể nói là nghiêm ngặt giáo dục, không có chút nào tàng tư.

Mà Diệp Nhiên cũng là chăm chú học tập luyện đan chi thuật, trình độ chăm chỉ, khiến Bạch Khiêm Tâm cùng Bạch Thái hai người xấu hổ không ngớt.

Điều này cũng làm cho dẫn đến Diệp Nhiên luyện đan chi thuật tiến triển phi thường cực nhanh.

3 tháng thời gian, Diệp Nhiên từ Nhất phẩm Luyện Đan Sư thành công tấn cấp trở thành Nhị phẩm Luyện Đan Sư.

Chỉ bất quá Diệp Nhiên quá bận rộn tu luyện, cùng với nghiên cứu luyện đan chi thuật, cho nên mới không có đi luyện đan hiệp hội tiến hành khảo hạch, thu hoạch Luyện Đan Sư huy chương.

Hai người ly khai đỉnh núi, Diệp Nhiên trực tiếp đó là trở lại gian phòng của mình, Bạch Thái cũng đi theo sau đó.

"Chính người chơi trước hội ah, ta muốn tiến hành đột phá."

Diệp Nhiên ngồi xếp bằng đến trên giường, nhắm mắt dưỡng thần.

Ba tháng này thời gian, Diệp Nhiên một mực điều trị đến thân thể mình, lúc trước hắn bị không ít thương, cũng lưu lại không ít di chứng, trước đây hắn còn vẫn chưa để ở trong lòng, thể nhưng theo tu luyện luyện đan chi thuật, đúng được thảo nhận thức cũng là có chút thâm hậu, Diệp Nhiên đó là phát hiện có thể trị liệu bản thân di chứng được thảo.

Cho nên, Diệp Nhiên liền đem ba tháng này thời gian đặt ở điều trị tự thân trên, cũng không có tuyển chọn đột phá cảnh giới.

Mà bây giờ bệnh kín đã hoàn toàn trị hết, Diệp Nhiên tự nhiên mà vậy chính xác tuyển chọn ở phía sau đột phá bản thân tu vi.

Không có mượn đan dược các ngoại lực, Diệp Nhiên trực tiếp bắt đầu hấp thu trong thiên địa Linh khí.

Hắn hiện tại đã là Khoách mạch cảnh 4 tầng Đỉnh phong, quanh thân đã là khai thác ra 36 điều tâm thường kinh mạch, cùng với 4 điều ẩn mạch! Cự ly Khoách mạch cảnh 5 tầng chỉ là cách một con đường.

Cho nên lần này đột phá, Diệp Nhiên có vẻ phi thường dễ dàng, nước chảy thành sông đạt được Khoách mạch cảnh 5 tầng.

Thứ 37 điều kinh mạch thuận lợi khai thác ra.

Bất quá, Diệp Nhiên mục tiêu không ngừng nơi này, hắn tiếp tục khai thác đến.

Thứ ba mươi tám điều...

Thứ 39 điều...

... ..

Thứ 45 điều yêu quái tổng tài: Bản tiểu thư trang thanh thuần!

Khoách mạch cảnh 5 tầng Đỉnh phong!

Diệp Nhiên cảm thụ được trong cơ thể dâng trào lực lượng sừng sờ, chính hắn cũng không nghĩ tới mình có thể đạt được Khoách mạch cảnh 5 tầng Đỉnh phong tình trạng, chẳng lẽ chính xác trong cơ thể lực lượng tích góp từng tí một quả mức lâu sao?

"Được không?" Chấn đến chết Bạch Thái thả tay xuống bên trong tiểu đồ chơi, có chút kinh hi nhìn Diệp Nhiên.

"Ừ." Diệp Nhiên gật đầu, hắn vừa định xuất phát, lại cảm thụ được trứ vật phù nội một trận dị động, hơn nữa dị động còn phi thường mãnh liệt.

"Chuyện gì xảy ra?" Diệp Nhiên mở ra trứ vật phù vừa nhìn, phát hiện dị động không phải là vật gì khác, mà là yên lặng hồi lâu —— Linh pháp hạch tâm!

Thời gian mấy tháng đi qua, kia nội bộ lực lượng lần thứ hai tràn ngập.

Diệp Nhiên có chút mừng rỡ xuất ra Linh pháp hạch tâm, lực lượng tràn ngập, cũng liên ý nghĩa hắn có thể lần thứ hai tiến giai bản thân hiện nay có một bộ Linh kỹ!

Tàn ra ánh sáng màu lam Linh pháp hạch tâm hóa thành từng đạo hẹp dài tiến nhập Diệp Nhiên đầu óc ở giữa, Diệp Nhiên không có chống cự, lẳng lặng khiến Linh pháp lực lượng nồng cốt tại bản thân đầu óc ở giữa lựa chọn sử dụng đến có thể tiến giai Linh kỹ.

Mà Bạch Thái chưa từng thấy qua một màn này, nòng đợi tại tại chỗ sừng sờ, lập tức xông lên vỗ Diệp Nhiên, "Diệp Nhiên Diệp Nhiên Diệp Nhiên! Người không sao chứ."

Diệp Nhiên ý bảo Bạch Thái không cần lo lắng, mà Linh pháp hạch tâm cũng chọn lựa ra có thể tiến giai Linh kỹ,

Cái này hai bộ Linh kỹ, theo thứ tự là 《 thiên khung chỉ 》 cùng 《 du long quyết 》!

Thế nhưng Linh pháp hạch tâm chỉ có thể vào cấp một bộ Linh kỹ, Diệp Nhiên phải làm ra lấy hay bỏ.

Diệp Nhiên không có làm nhiều do dự, hắn lập tức tuyển chọn 《 du long quyết 》, trên người hắn công kích tính Linh kỹ đã cũng đủ, mà thân pháp Linh kỹ xưa nay hiếm thấy, hơn nữa trân quý.

Tiến giai 《 du long quyết 》 không thể nghi ngờ là nhất lựa chọn tốt.

Diệp Nhiên lập tức làm ra tuyển chọn, kia 《 du long quyết 》 quang cầu không ngừng biến hóa, rất nhanh đó là hoàn thành tiến giai.

Địa cấp thượng đẳng Linh kỹ!

Nguyên bản cái này 《 du long quyết 》 bất quá là Địa cấp hạ đẳng Linh kỹ, hôm nay trải qua Linh pháp hạch tâm tiến giai, trực tiếp liền là trở thành Địa cấp thượng đẳng Linh kỹ.

Diệp Nhiên tinh tế học tập, đem tiến giai sau 《 du long quyết 》 thật sâu ghi tại đầu óc ở giữa.

Đội Diệp Nhiên mở hai mắt ra, Bạch Thái lập tức hỏi thăm vừa mới đã phát sinh toàn bộ.

Diệp Nhiên như thực chất nói cho Bạch Thái, Nhược không phải là bởi vì Bạch Thái, tâm thường này Linh pháp hạch tâm đến bây giờ cũng có thể ở lại thiên thánh võ quốc địa cung ở giữa.

Nghi ngơi chỉ chốc lát, Diệp Nhiên cùng Bạch Thái thảo luận phương diện luyện đan tri thức.

Giờ này khắc này Diệp Nhiên luyện đan tri thức mặc dù nói không có Bạch Thái như vậy uyên bác, thế nhưng hẳn đúng phương diện luyện đan có độc đáo kiến giải, thường xuyên có thể tìm được vấn đề điểm mấu chốt, điều này làm cho Bạch Thái cảm giác sâu sắc ước ao.

Hai người kinh thường tính tiến hành cái này một loại thảo luận, lấy này để đền bù tự thân chỗ thiếu hụt.

Kết thúc thảo luận, Diệp Nhiên không biết uế oải bắt đầu tu luyện cái này Tân 《du long quyết》, Diệp Nhiên phải nhanh một chút đem cho quen thuộc, đồng thời dung hội tụ quán thông.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Đánh chó

Sáng sớm hôm sau vẫn là lông ngỗng đại tuyết không ngừng.

Bạch Tuyết che lấp toàn bộ thế giới, thiên không khắp nơi đều là lu mờ.

Nghuyệt Hoa học viện một tòa Linh khí nồng nặc phủ đệ ở giữa, một gã thân mặc đơn bạc y phục nam tử đẩy ra viện môn, thẳng đến phòng trong đi.

Nam tử kia người mặc một bộ đạm thanh sắc tú có kim sắc biên văn trường bào, thân cao 7 xích, long hành hổ bộ, thoạt nhìn đặc biệt thần võ bất phàm, hẳn có một trương khuôn mặt tuần tú, da trắng nõn nhẵn nhụi, khiến người ta nhìn không được nghĩ sợ hãi than.

Thế nhưng hắn kia luôn luôn không hơi cao ngênh đầu ló, đầy đủ biểu hiện rõ hắn là 1 cái cực kỳ ngạo khí người.

Thế nhưng lại bị cửa bảo vệ cho cản lại.

"Xin lỗi, Chu công tử, Trịnh thiếu gia đang tại bế quan tu luyện, thỉnh không nên quấy rầy hắn."

Chu Văn Hải dừng thân tử, hắn nhìn đưa hắn ngăn cản bảo vệ, nhìn không được nhú mày, "Chuyện gì xảy ra cửa son cấm tú chỉ thủ hộ thiếp trên hết! Lão sư vì sao thêm bế quan!"

Nghe Chu Văn Hải kia nhân nhật quát lớn thanh, bảo vệ thân hình nhìn không được run lên, hắn cúi đầu, khiếp đảm nói, "4 tháng trước, Đại sư huynh đứng Trịnh thiếu gia xuất thủ, dẫn đến Trịnh thiếu gia chịu không nổi thương, cho tới nay cũng còn không khỏi hẳn."

"Đại sư huynh?" Chu Văn Hải nhìn không được neho mắt lại, trong mắt hắn hiện lên một tia tinh quang, "Đại sư huynh thế nào vô duyên vô cớ ra tay với lão sư!"

"Ta không ở nơi này mấy tháng ở giữa đến cùng xảy ra chuyện gì?"

"Sự tình là như thế này" tên kia bảo vệ rất nhanh đem làm chuyện phát sinh nói cho Chu Văn Hải.

"Tiểu bá vương Đường Tuyên?" Chu Văn Hải nhắc tới tên này lúc, trong mắt nhìn không được hiện ra lướt một cái gạt bỏ ý, nhưng là vẫn rất nhanh đó là âm đạm xuống.

Tên kia bảo vệ xem chân chân thiết thiết, đáy lòng đúng Chu Văn Hải sợ hãi thêm nâng cao một bước, không hổ là Trịnh Lăng Hàn học sinh, cũng dám đứng Đường Tuyên lên sát tâm.

Chu Văn trong nước Tâm ba đào bắt đầu khởi động, Nhược không phải là bởi vì lão sư chỉ tên điểm tính muốn đích thân giết người, bằng không mà nói, ta sớm đã đem người giết chết!

"Người nói, còn có một cái kêu Diệp Nhiên gia hòa?" Chu Văn Hải cau mày nhìn tên kia bảo vệ.

"Không sai, cái kia Diệp Nhiên cũng là lần này sự kiện nhân vật chủ yếu một trong, nhưng lại chiến thắng Đường Tuyên, thắng được lần này tỷ thí quán quân. Có người nói hắn cùng với Đường Tuyên quan hệ rất tốt."

"Quán quân?" Chu Văn Hải xuy cười một tiếng. "Một hồi kín đáo lác đác tỷ thí, cầu cũng có thể trở thành là quán quân!"

Bảo vệ nghe được mí mắt trực nháy, đây là đang trào phúng Diệp Nhiên thực lực cũng liền cùng cầu thông thường lạc?

"Nếu ta không thể đứng Đường Tuyên xuất thủ, như vậy thì cầm con chó này mở ra đao ah!" Chu Văn Hải ngọạ nguyệt nắm tay, chậm rãi nói.

Thủ vệ kia nghe được trong lòng giật mình, Diệp Nhiên người tự cầu nhiều phúc ah, mặc dù nói người som muộn cũng phải bị Trịnh thiếu gia giết chết, thế nhưng Trịnh thiếu gia cho người chết kiểu này nhất định rất sáng khoái, mà trước mặt cái này chủ, đã có thể không giống với.

"Đi! Mang ta đánh chó đi!"

"Diệp Nhiên, giúp ta một chuyện." Bạch Khiêm Tâm đưa tay bên trong tin cho buông, sau đó đem đang bận rộn Diệp Nhiên kêu đến.

"Sư phụ mời nói." Diệp Nhiên đưa tay bên trong sống cho buông, đi tới.

Từ phát hiện Diệp Nhiên biến thái thiên phú sau này, Bạch Khiêm Tâm nói cái gì cũng không chịu buông tha Diệp Nhiên, cũng sờ là muốn đem thành vì mình đệ tử.

Bạch Khiêm tâm tương tin, Diệp Nhiên có Thiên Hồn huyết mạch, cùng với kinh khủng luyện đan thiên phú, sau này thành tựu nhất định sẽ danh chấn toàn bộ mặt trời mọc chi châu.

Mà tương lai kiệt xuất nhất Luyện Đan Sư sư phụ cái này danh hiệu, Bạch Khiêm Tâm tự nhiên là không thể bỏ qua.

Roi vào đường cùng, Bạch Thái không thể làm gì khác hơn là thỏa hiệp, trở thành Diệp Nhiên sư tỷ.

"Là như thế này." Bạch Khiêm Tâm chia chia trong tay đầu gói thư, sau đó cùng Diệp Nhiên nói, "Ta chỗ này còn thiếu một vị thuốc, cần người đi Luyện Đan Sư hiệp hội nhìn có hay không, nếu là không có mà nói vậy cho dù."

"Người vừa lúc thừa cơ hội này đi Luyện Đan Sư hiệp hội tiến hành khảo hạch, thu hoạch Luyện Đan Sư huy chương ah xuyên qua chi phúc khí nông phụ."

"Tuy nói Luyện Đan Sư tiêu chuẩn không thể bị 1 cái huy chương cho ràng buộc, thế nhưng có cái này huy chương, thiết lập chuyện tới cũng hội dễ dàng rất nhiều."

Diệp Nhiên gật đầu, không có biện pháp, ai bảo Luyện Đan Sư rất thừa thốt, đan dược sang quý đây.

"Đây là người muốn đi lấy thuốc phẩm, người nhìn một chút." Bạch Khiêm Tâm đem tín hàm đưa cho Diệp Nhiên.

"Được tài sao?" Diệp Nhiên kết quả tín hàm nhìn, sau đó đem kia vị dược liệu cần thiết cho nhớ kỹ, gật gật đầu nói, "Tốt, sư phụ ta minh bạch."

"Hiện tại sẽ lên đường đi thôi, tận lực sớm đi thời gian trở về, đừng quá đình lại." Bạch Khiêm Tâm đối về Diệp Nhiên phát tay một cái nói.

"Tốt, ta minh bạch." Diệp Nhiên đối về Bạch Khiêm Tâm thi lễ một cái, sau đó cùng Bạch Thái cáo biệt, xoay người đó là xuống núi.

Đạp Bạch Tuyết, Diệp Nhiên có nhiều hăng hái nhìn xung quanh mỹ cảnh.

Hắn cũng không có vội vã ra học viện, mà là đi hướng học viện nhiệm vụ đại diện, rất có hăng hái chọn nhiệm vụ, nhìn có cái gì không mới lạ chơi thật khá sự tình.

Rất nhanh 1 cái quen thuộc nhiệm vụ liền là xuất hiện ở Diệp Nhiên trước mắt,

"Hiệp trợ bản thân công phá Linh ấn học viện, khôi phục Nguyệt Hoa ngày xưa vinh quang! Lúc trưởng, không hạn, thu được điểm cống hiến, 100 điểm."

Nhìn cái này cuồng vọng, ý nghĩ kỳ lạ nhiệm vụ, Diệp Nhiên nhìn không được liếm liếm khóe miệng, nhiệm vụ này lại vẫn không có bị thủ tiêu, hơn nữa một mực cũng cũng không có người tiếp thu.

Không bằng ta đến đây đi.

Diệp Nhiên hoạt động một chút thủ đoạn, sau đó tuyển chọn tiếp thu này nhiệm vụ.

Ngoài ra, hắn còn không chịu nhận thiếu về đan dược phương diện nhiệm vụ, thứ nhất là là ném thử các loại bất đồng phương pháp luyện chế, thứ hai còn lại là kiếm lấy nhất định thưởng cho.

Đan dược phương diện này, Diệp Nhiên vẫn có đến cũng đủ lòng tin có thể hoàn thành.

Tùy ý trở mình trở mình, Diệp Nhiên không có phát hiện cái gì khiến hắn tâm động nhiệm vụ, xoay người đó là ly khai nhiệm vụ đại diện.

"Quái tượng chỉ dĩ nhiên là Diệp Nhiên sao?"

Mà đang ở Diệp Nhiên mới vừa vừa ly khai trong nháy mắt, Đại sư huynh xuất hiện ở nhiệm vụ đại diện ở giữa, hần nhìn Diệp Nhiên xa như vậy đi thân ảnh, như có điều suy nghĩ.

Mặc dù nói lần trước Nguyệt Hoa Viện trưởng nhắc nhở hần một phen, đốc xúc hần đem này nhiệm vụ thủ tiêu, thế nhưng hần vẫn luôn không có thủ tiêu, đó là bởi vì hần tìm sư phụ hần, tính một quẻ, về Linh âm học viện việc.

Quái tượng làm hiện ra, diệt vong Linh âm, liền đang tiếp thụ này nhiệm vụ chỉ trên thân người.

"Diệp Nhiên" Đại sư huynh thân ảnh trong nháy mắt tiêu thất, hần đi tới Nguyệt Hoa học viện một tòa Linh khí thiếu thốn, thấp bé trên ngọn núi.

Trên núi mới trồng rất nhiều cây trà, địa phương khác giá lạnh không gì sánh được, Bạch Tuyết trắng như tuyết, thế nhưng nơi đây quả thực ấm áp Như Xuân, cây trà sinh cơ bồng bồng sinh trưởng, hoàn toàn nhìn không ra đời bại chỉ ý, cùng bên ngoài vừa so sánh với, chênh lệch trời đất vạn nê.

Một gã mặc cũ nát y phục, mang theo mũ rom, xích chân, hành tẩu tại rừng cây trong lúc đó, làm việc nhà nông trung niên nam tử đột nhiên mở miệng nói, "Nhìn thấy?"

"Nhìn thấy." Đại sư huynh đối về cái này thấy thế nào đều chỉ giống chính xác 1 cái sơn dã nông phu nam tử đi 1 cái đại lễ, sau đó hần cung kính xưng hô đến.

"Sư phụ."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Sửa

Cách học viện đại môn không đủ 10 bước thời điểm, Diệp Nhiên bị người cản lại.

Học viện đại môn ngay chính giữa đứng thẳng 2 cái bạch sắc người tuyết, trên đường đi lại học viên đối với lần này chỉ trở, tựa hồ là thật tò mò hai cái này người tuyết chính xác lúc nào xuất hiện.

Diệp Nhiên đi tới, hần đang muốn đi trước Luyện Đan Sư hiệp hội tổng bộ, kia 2 cái người tuyết đột nhiên động.

Bạch sắc tuyết tuôn rơi rơi xuống.

Sau đó lộ ra người bên trong.

"Hần chính là con kia tương đối lợi hại cậu?"

Một người hỏi.

"Không sai, chính là hần."

Một người đáp.

Diệp Nhiên đứng yên đến bất động, hần biết đây là tìm đến mình, bởi vì đối phương mang theo một cỗ như có như không sát ý.

Sát ý? Là ai?

Diệp Nhiên tương đối hiểu kỳ đối phương lai lịch, dựa theo đạo lý mà nói, bản thân cừ địch sớm đã thành được giải quyết hết, học viện ở giữa cùng mình có ân oán người còn có ai đây?

"Cho người bị chết hiểu hơn một ít ah giá trên trời vợ trước không dễ chọc." Chu Văn Hải thân hình chấn động, trên người hần tuyết toàn bộ rơi xuống đất.

Hần nghiêng đầu nhìn Diệp Nhiên, khóe miệng hiện ra lướt một cái châm chọc đáng tươi cười, "Nhà của ta lão sư bởi vì người cùng Đường Tuyên, mà

lọt vào Đại sư huynh nghiêm phạt, hôm nay ta liền tới thay lão sư trừng phạt nghiêm khắc người con này tự cho là đúng câu."

"Không thú vị." Diệp Nhiên khoe miệng hơi hơi lên, đồng dạng cũng là trào phúng. Hắn đã biết đối phương là thân phận gì, trong lòng nhin không được vừa nhảy đồng thời, cũng về chỉ vào bình tĩnh, Trịnh Lăng Hàn mặc dù nói thân phận bất phàm, thế nhưng hắn bây giờ là Bạch Khiêm Tâm đệ tử, thân phận cũng là không thể khinh thường.

"Được cái quán quân để người lớn lo sao?" Chu Văn Hải nhin sừng Cờ Nhục Khiêu Động đến, Diệp Nhiên cái này không thèm trả lời, khiến hắn cảm thấy rất phải không thoải mái.

"Đây chẳng qua là người tự nhận là thôi." Diệp Nhiên liếc đối phương liếc mắt, trên bầu trời hạ xuống hoa tuyết càng lúc càng lớn, hắn thật sự là không có thời gian nữa cùng hắn đình lại đi xuống.

"Quả nhiên là câu, một miệng lợi nha, công phu miệng trái lại tương đối khá." Chu Văn Hải hoạt động một phen gân cốt, đối về Diệp Nhiên nói, "Đi thôi, theo ta lên lôi đài một quyết sinh tử, không muốn đang lãng phí ta thời gian."

"Đi theo người trên lôi đài một quyết sinh tử, đó mới là lãng phí ta thời gian." Diệp Nhiên đậm mặt nói, tên ngu ngốc này!

Tuyết càng rơi xuống càng lớn, thế nhưng vậy xem người qua đường cũng càng ngày càng nhiều, chỉ bắt quá thấy cùng Diệp Nhiên phát sinh tranh chấp chính là Chu Văn Hải sau khi, lập tức tuyền chọn tránh xa.

Chu Văn Hải diên danh truyền bá khá xa, hắn bằng vào bản thân chính là Trịnh Lăng Hàn học sinh, tại trong học viện không chỗ nào kiêng kỵ.

Đoạn thời gian trước, hắn vừa tại trong học viện đem một gã học viên cho tươi sống đánh chết, lọt vào cảm đoán, không nghĩ tới bây giờ đã vậy còn quá nhanh chóng liền phóng xuất.

Kia một hồi sự cố, rất nhiều học viên nhưng khi nhìn được nhất thanh nhị sở, tên kia chết đi học viên đều quý xuống đất cầu xin tha thứ, thế nhưng Chu Văn Hải lại vẫn như cũ đối kỳ hạ ngoan thủ, đem đối phương cho tươi sống cho tàn phá chỉ từ.

Chiến đấu kết thúc một khắc kia, Chu Văn Hải cả người đều là Tiên huyết, cùng với hắn không rõ mảnh vụn, hắn cầm lấy kia chết đi học viên người tàn tật dạng thi thể, khoe miệng mang theo dáng tươi cười đứng vậy xem học viên nói, "Cùng ta đối nghịch người, đều là kết quả này!"

Kia một trận chiến đấu triệt để đem Chu Văn Hải hung danh cho truyền bá ra.

Chỉ là kia một trận chiến đấu chính xác công bình công chính phát sinh ở trên lôi đài, học viện cũng chỉ có thể đứng Chu Văn Hải tiến hành cảm đoán nghiêm phạt.

Mà bây giờ học viên mới ở giữa hắc mã —— Diệp Nhiên, dĩ nhiên chọc Chu Văn Hải, đồng đạo học viên đều là nhin không được là Diệp Nhiên tiếc hận; nhưng càng nhiều học viên còn là là Diệp Nhiên cầu khẩn, cầu khẩn Diệp Nhiên nghìn vạn đừng xung động, đáp ứng Chu Văn Hải khiêu chiến.

"Tránh ra, ta còn có việc, tốt câu không cản đường!" Diệp Nhiên nhin ngăn ở trước người mình Chu Văn Hải cùng Trịnh Lăng Hàn bảo vệ, lớn tiếng nói, "Tại trong học viện mặt, chẳng lẽ các người còn vô pháp vô thiên sao!"

Diệp Nhiên ngẩng đầu, đối mặt Chu Văn Hải phần nộ ánh mắt tia không sợ hãi chút nào, hắn trực tiếp đó là ngẩng đầu mà bước từ hai người bọn họ ở giữa đi xuyên qua.

Đội Diệp Nhiên ly khai, Chu Văn Hải cúi đầu nhin mình nắm chặt nắm tay, "Thật là dữ một con chó!"

"Ta muốn đánh được hắn kêu không được!"

"Cho ta đuổi nhin chăm chăm hắn, nếu là hắn vừa ra học viện, lập tức cho ta biết!"

"Cần Lăng Hàn sẽ trở thành viên xuất thủ đối phó hắn sao?" Cái kia bảo vệ hỏi.

"Không cần!" Chu Văn Hải hơi ngẩng đầu lên, hắn híp hai mắt, tự tin nói, "Giết cần nhiều người như vậy sao? Không nên quá coi người ta."

Cùng Chu Văn Hải phát sinh xung đột sau khi, Diệp Nhiên trực tiếp đó là ly khai học viện, hắn không có che giấu bản thân hành tung, Chu Văn Hải thân là Trịnh Lăng Hàn học sinh, tại Lăng Hàn hội tự nhiên là có cao thượng địa vị, mà Lăng Hàn sẽ trở thành viên có thể nói là trải rộng toàn bộ học viện, Diệp Nhiên nếu là ra đi nơi nào, Lăng Hàn hội người tất nhiên chính xác sớm liền phát hiện, bản thân hành tung đã sớm lộ rõ.

Tuy rằng hành tung đã bại lộ, thế nhưng Diệp Nhiên lại không có chút nào cảm thấy lo lắng.

Trước trước đối thoại ở giữa, Diệp Nhiên có thể phát hiện, đối phương chính xác 1 cái cực kỳ tự phụ cao ngạo người.

Tự phụ cao ngạo liền ý nghĩa đối phương nếu là thật muốn đứng tự mình ra tay, như vậy cũng chỉ là hắn một người.

Cao ngạo người xưa nay đều là như thế này, hết không cho phép có người ngoài nhúng tay bản thân sự tình. Diệp Nhiên cùng Đường Tuyên tiếp xúc thật lâu sau, tự nhiên là minh bạch điểm này.

Đối phương tu vi tu vi mặc dù không có trực tiếp bại lộ, thế nhưng Diệp Nhiên bằng vào cường đại thần thức, còn còn là phát giác đối phương tu vi cũng bất quá chính xác Khoạch mạch cảnh thôi.

Chỉ bất quá duy nhất khiến Diệp Nhiên cảnh giác liền là đối phương chính là Trịnh Lăng Hàn học sinh, Trịnh Lăng Hàn tầm dựa Trịnh gia, có vô cùng vô tận tài nguyên, mà thân là khác học sinh, tự nhiên là thiếu không các loại cường đại kinh khủng Linh kỹ, cùng đan dược.

Kinh địch!

Diệp Nhiên chỉ có thể như vậy đánh giá đối phương.

Đương nhiên hẳn đối với mình cũng là có lòng tin.

"Đến đây đi, ngươi nếu là muốn cùng ta phát sinh chút gì xung đột mà nói, vậy thì tới đi!"

"Ta Diệp Nhiên còn có thể sợ ngươi sao!"

Diệp Nhiên trong cơ thể huyết dịch đều ở đây sôi trào, một loại khát vọng chiến đấu tâm tình ở trong lòng chậm rãi tư dưỡng.

Lúc nào ta cũng vậy 1 cái chiến đấu cuồng nhân?

Luyện Đan Sư hiệp hội tổng bộ ở vào Hạo Dương trong thành Trung tâm, tọa lạc vào phồn hoa nhất đoạn đường.

Ở đây chính là Luyện Đan Sư trong lòng Thánh địa! Vô số Luyện Đan Sư tụ tập nơi này mà, các loại trân quý hiếm thấy dược tài cuộn cuộn không ngừng từ ngoại giới vận tải tiến đến, sau đó tại Luyện Đan Sư trong tay biến thành đan dược, dẫn tới vô số tu sĩ tranh nhau mua.

Còn chưa tới đạt Luyện Đan Sư hiệp hội tổng bộ, mùi thuốc nồng nặc cách xa nhau khá xa liền truyền vào Diệp Nhiên trong mũi.

Diệp Nhiên nghe cái này quen thuộc mùi thuốc, tinh thần nhện không được chấn động, hẳn nhanh hơn bước tiến, quẹo qua 1 cái chỗ rẽ, đó là thấy một cái cho phép 6 chiếc xe ngựa đang hành sử rộng mở Đại Đạo.

Sau đó hẳn ngừng đầu, liền thấy kia tòa rộng lớn thần thánh cung điện, hẳn thành công bị chấn động ở, ngốc tại chỗ hồi lâu.

Một tòa hoàn toàn là do Bạch Ngọc xây mà thành cung điện xuất hiện ở Diệp Nhiên trước mắt, kia tản ra bạch sắc quang huy, giống như Thần Quốc như cung điện tại từng đợt bay lên sương mù ở giữa trở nên vụn vỡ mê ly lên, bên trong cung điện bộ hào quang tỏa ra toàn bộ thế giới, khiến người ta không phân rõ hư ảo cùng hiện thực.

Diệp Nhiên nhìn kia cung điện ngay chính giữa trên kia thật lớn hỏa diễm tiêu chí, một chữ tại ngọn lửa kia ở giữa tản ra loá mắt hào quang.

"Đan!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Khảo hạch Nhị phẩm Luyện Đan Sư

Cung điện đỉnh tầng dâng lên trận pháp đem ngoại giới hoa tuyết cho tách ra, trên mặt đất không có hoa tuyết, tất cả cũng không có giọt nước nước bùn, dường như cung điện Bạch Ngọc như ngăn nắp sạch sẽ sạch sẽ, khiến người ta không sanh được một tia khinh nhờn chi ý.

Lui tới đi rất nhiều người, đại đa số đều là đến đây nơi đây mua đan dược tu sĩ.

Luyện Đan Sư cũng không phải số ít, Diệp Nhiên nhìn người mặc trường bào, ăn mặc thể, ngực đeo huy chương Luyện Đan Sư mang trên mặt thành kính biểu tình tiến nhập trong cung điện thời gian một tã.

Diệp Nhiên đón đến thân thể, sau đó trên dưới sửa sang một chút y bào, ngừng đầu mà bước đó là đi vào.

Tiến nhập bên trong cung điện bộ có mấy cái lối đi, Diệp Nhiên tuyển chọn Luyện Đan Sư chuyên môn thông đạo, sau đó bị cản lại.

1 vị mặc bạch sắc chế phục, dáng dấp xinh đẹp thiếu nữ đem Diệp Nhiên cản lại.

Người thiếu nữ kia tướng mạo ngọt, ước chừng 10 ** tuổi, tàn ra thiếu nữ phải có thanh xuân cùng sức sống, tóc đen thui lóe ra sáng bóng, kia một đôi thẳng tắp thon dài chân trắng tinh mà thêm nhắn nhủ, nàng tới gần Diệp Nhiên, mỉm cười, một cổ nhân nhạt hương vị từ trên người nàng phát ra, lao thẳng tới Diệp Nhiên.

"Xin lỗi, công tử đây là Luyện Đan Sư dành riêng thông đạo, không phải Luyện Đan Sư không được từ nay về sau thông qua."

Diệp Nhiên nhìn mình cao hơn một điểm thiếu nữ, người kia cổ nhân nhạt hương vị, nhìn không được lui ra phía sau vài bước, "Người tốt, ta là tới khảo hạch Luyện Đan Sư, thu hoạch Luyện Đan Sư huy chương."

"Luyện Đan Sư?" Người thiếu nữ kia trên dưới nhìn không được nhìn hơn Diệp Nhiên liếc mắt, phát hiện đối phương tuổi tác hẳn là so với chính mình nhỏ hơn 1 2 tuổi hình dạng, nhỏ như vậy?

Bất quá dễ cho nàng chân chính nghĩ kinh ngạc chính xác Diệp Nhiên xem cái này phó khí chất, hẳn không phải là xuất thân từ cái gì thế gia, thế nhưng hẳn dĩ nhiên tới nơi này tiến hành Luyện Đan Sư khảo hạch, cái này khó tránh khỏi liền có chút quái dị.

Dù sao, nếu là không có cái này tốt đẹp điều kiện, người bình thường coi như là có thiên phú, cũng là không có cơ hội báii sư học nghệ, tiếp xúc được phương diện luyện đan tri thức.

Thỉnh một gã Luyện Đan Sư giáo dục, kia cũng phải cần lớn tài chính, đừng nói người bình thường nhà, chính là Hạo Dương trong thành một ít cỡ nhỏ gia tộc đều không nhất định mời được.

Dù sao người nếu là thỉnh Luyện Đan Sư giáo dục, luyện đan sư kia bản thân chính là muốn Tam phẩm trở lên ah, người hoa linh tinh thiếu, người ta không nhất định dụng tâm dạy.

Mà có thể tại cái tuổi này trở thành một phẩm Luyện Đan Sư người, vẫn là vô cùng hiếm thấy.

Hơn nữa, đối phương còn không có sư phụ dẫn dắt, sẽ không phải là đến chọc cười ah?

Thế nhưng thiếu nữ cũng không có vì vậy mà chậm trễ Diệp Nhiên, nàng đối về Diệp Nhiên cười cười, cặp kia sáng sủa ánh mắt hơi nheo lại, giống như là bầu trời đêm ở giữa vắng lặng sáng tỏ nguyệt nha nhi.

"Tốt lắm, công tử mời đi theo ta, khảo hạch địa phương tại bên trong cung điện bộ, hơn nữa khảo hạch cần nộp lên trên khảo hạch phí dụng, thỉnh biết." Người thiếu nữ kia xoay người, vút động cột tóc lên, đứng Diệp Nhiên làm 1 cái thỉnh tư thế.

"Ta minh bạch." Diệp Nhiên gật đầu, khảo hạch quy trình hẳn cũng không xa lạ gì, luyện chế ra chỉ định đan dược là có thể thông qua khảo hạch.

Mà khảo hạch phí dụng đại bộ phận chính xác hoa tại người luyện chế đan dược được tài mặt trên.

Diệp Nhiên tại thiếu nữ dưới sự hướng dẫn đi tới một chỗ xanh vàng rực rỡ đại điện ở giữa.

Đại điện rất là trống trải, có không ít người đang ở bên trong chờ, bọn họ cùng Diệp Nhiên một dạng đều là đến tiến hành Luyện Đan Sư khảo hạch, chỉ bất quá hẳn môn phía sau đều đi theo mỗi người bọn họ sư phụ.

Diệp Nhiên đến đem rất nhiều người ánh mắt đều hấp dẫn tới, nhìn thấy Diệp Nhiên cũng không có trường bối dẫn dắt qua đây lúc, bọn họ cũng không có nghĩ kinh ngạc, mà là yên lặng thu hồi ánh mắt, không nhìn Diệp Nhiên.

Luôn luôn có rất nhiều ý nghĩ kỳ lạ gia hỏa, mưu toan thành công, nhưng cũng chỉ là làm trò cười cho người trong nghề thôi.

Người thiếu nữ kia mang theo Diệp Nhiên đi tới chỗ ghi danh, sau đó yên lặng rời đi

"Người tốt, ta là tới tiến hành Luyện Đan Sư khảo hạch." Diệp Nhiên đối về bên trong nhân viên công tác nói.

"Tốt, thỉnh đăng ký người một chút tin tức." Tên kia nhân viên công tác giúp đỡ Diệp Nhiên điền ăn ảnh nên phải tin tức.

Tính danh, tuổi tác cái này đơn giản tin tức đều điền xong, tên kia nhân viên công tác yêu cầu Diệp Nhiên nộp lên trên khảo hạch phí dụng,

"Người tốt, Nhất phẩm Luyện Đan Sư khảo hạch phí dụng cùng với lần đầu khảo hạch đăng ký phí dụng, tổng cộng chính xác 1300 Linh Tinh."

"Nhất phẩm Luyện Đan Sư?" Diệp Nhiên hơi sững sờ, "Xin lỗi, ta không phải là đến thi đậu Nhất phẩm Luyện Đan Sư."

Phụ cận những luyện đan sư khác nhỏ khẽ nâng lên đầu, nhìn đang tiến hành giải thích Diệp Nhiên, người này muốn làm gì?

"Công tử kia người là muốn" tên kia nhân viên công tác tại chỗ liền sững sờ, thế nhưng nhảy bén ứng biến năng lực, còn là rất nhanh để cho nàng thay một bộ hòa ái cười.

"Ta là tới tiến hành Nhị phẩm Luyện Đan Sư khảo hạch." Diệp Nhiên thành thật trả lời, hẳn hiện tại luyện đan trình độ đã là đạt được Nhị phẩm, ngay cả một ít Nhị phẩm thượng đẳng đan dược hẳn đều có thể đủ hoàn mỹ luyện chế ra đến, luyện đan hiệp hội này khảo hạch, đối với hẳn mà nói, quả thực

chính là dễ dàng.

"Nhị phẩm?" Biên tiến lên đây tiến hành khảo hạch Nhất phẩm Luyện Đan Sư mọi người chính xác sừng sốt, người này còn trẻ như vậy, dĩ nhiên là đến khảo hạch Nhị phẩm Luyện Đan Sư, ta không nghe lầm chứ?

Phụ trách là Diệp Nhiên tiến hành khảo hạch đăng ký nhân viên công tác trên mặt mang mỉm cười, "Công tử, người nhất định phải tiến hành Nhị phẩm Luyện Đan Sư khảo hạch sao?"

"Không sai." Diệp Nhiên trọng trọng gật đầu.

"Tốt lắm, công tử, Nhị phẩm Luyện Đan Sư khảo hạch phí dụng tổng cộng là 3 ngàn năm trăm Linh Tinh." Tên kia nhân viên công tác không có đi xen vào việc của người khác, năng chỉ là giải quyết việc chung thu Diệp Nhiên phí dụng, sau đó đưa cho Diệp Nhiên một khối Mộc bài.

"Đây là người phòng luyện đan biến số nhà, xin cầm lấy, sau đó đến chờ đợi khu chờ đợi khảo hạch."

Diệp Nhiên tiếp nhận Mộc bài, nhìn kỹ một phen cũng không có phát hiện cái gì đáng giá chú ý địa phương, sau đó đi tới đợi chờ khu lẳng lẳng cùng đợi.

"Nhất phẩm Luyện Đan Sư khảo hạch bắt đầu, thỉnh tham gia khảo hạch nhân viên tiến nhập phòng luyện đan tiến hành khảo hạch."

Đang đợi khu chuẩn bị tham gia Luyện Đan Sư khảo hạch nhân viên đại bộ phận đều là chút hai mươi ba hai mươi bốn tuổi nam tử, bọn họ đều là tới tham gia Nhất phẩm Luyện Đan Sư khảo hạch.

Tại cùng mình sư phụ cáo biệt sau khi, đó là tiến nhập từng người phòng luyện đan bắt đầu khảo hạch đến.

To như vậy đợi chờ khu chỉ còn một đám già nua năm Cao lão đầu tử, cùng với một gã thần sắc kiêu căng thanh niên.

Tên kia thần sắc kiêu căng thanh niên thường thường quay đầu lại nhìn Diệp Nhiên, sau đó mang theo khinh miệt đáng tươi cười lắc đầu, tựa hồ là tại cảm khái Diệp Nhiên không biết lượng sức.

Rất hiển nhiên, tên này thanh niên cũng là tới tham gia Nhị phẩm Luyện Đan Sư khảo hạch.

Mà ở tên thanh niên kia bên cạnh chính xác sư phụ hắn, là một gã dáng người thấp bé mập mạp tiểu lão đầu, mặt mày hồng hào, bạch sắc chòm râu kéo dài tới trước ngực, trong miệng không ngừng lầm bầm cái gì, thoạt nhìn thần tình kích động hình dạng.

Rất nhanh Nhất phẩm Luyện Đan Sư khảo hạch kết thúc, tham gia khảo hạch nhân viên lục tục từ phòng luyện đan đi tới.

Những người đó viên hoặc vui vẻ hoặc uể oải.

Mà bọn họ sư phụ lập tức xông lên hỏi thăm tình huống.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Khảo hạch thành công

"Thỉnh tham gia Nhị phẩm Luyện Đan Sư khảo hạch nhân viên lập tức tới ngay tiến hành khảo hạch.

Diệp Nhiên đứng dậy, mà tên kia thần sắc kiêu căng thanh niên cũng là đứng dậy, hắn xem Diệp Nhiên liếc mắt, sau đó cười cười không nói gì thêm.

Tham khảo Nhị phẩm Luyện Đan Sư khảo hạch người liền Diệp Nhiên cùng người thanh niên kia, cộng hai người.

Về phần những thứ kia tham gia Nhất phẩm Luyện Đan Sư nhân viên cũng không có tuyển chọn rồi đi, bọn họ muốn nhìn một chút cái này Nhị phẩm Luyện Đan Sư đến tốt cùng ai có thể đủ thành công thi đậu.

Diệp Nhiên đi tới phòng luyện đan, tiến nhập trong đó, bên trong có một tôn hắc sắc dược đỉnh, tại dược đỉnh bên cạnh có một cái bàn, mặt trên bày đặt một chút dược tài, 1 cái đồng hồ cát cùng một trương đan phương cái này ma phụ không quá lạnh.

Đồng hồ cát tại Diệp Nhiên tiến nhập trong nháy mắt đó là bắt đầu tiến hành tính giờ.

Diệp Nhiên không chút hoang mang, hấn lấy trước lên đan dược, tinh tế xem một lần, đáy lòng lập tức liền có đáy, hấn thúc giục dược đỉnh bắt đầu tình luyện dược tài.

Tổng cộng 13 vị thuốc, hơn nữa trong đó còn có 3 vị thuốc chính xác thuộc về cái loại này tương đối mãnh liệt không ổn định dược tài, thế nhưng đây đối với Diệp Nhiên mà nói không có áp lực chút nào.

3 tháng khổ tu cũng không phải là uổng phí, hơn nữa có Bạch Khiêm trung tâm Thất phẩm Luyện Đan Sư dốc lòng giáo dục, Diệp Nhiên luyện đan trình độ đã sớm khác hẳn với thường nhân.

13 vị thuốc thuận lợi để luyện ra, bị luyện hóa thành một đoàn đoàn dịch thể trôi nổi vào dược đỉnh ở giữa.

"Ngưng Đan!"

Dược tài một luyện hóa đi ra, Diệp Nhiên không có chút nào nghỉ ngơi, trực tiếp đó là bắt đầu Ngưng Đan.

Nước thuốc tụ tập cùng một chỗ, sau đó tại đỉnh Hỏa nhiệt độ cao dưới, ngưng tụ thành một hoàn thuốc.

Luyện chế thành công!

Diệp Nhiên lập tức đề xuống cơ quan, phòng luyện đan môn đó là mở ra, một gã mặc luyện đan hiệp hội Luyện Đan Sư trường bào lão giả đi tới, hấn đi tới Diệp Nhiên luyện chế đan dược trước, sau đó nhặt lên, tỉ mỉ quan sát một phen sau, nhấn gật đầu không ngừng tán thưởng, "Không sai không sai. 77nt. Com thiên chi thiên chi mạng tiểu thuyết "

"Tiểu tử ngươi rất tốt, có thể tại như vậy trong khoảng thời gian ngắn luyện chế ra hoàn mỹ như vậy đan dược, ngay cả ta đây cái lão đầu khớp xương cũng không khỏi không bội phục a!" Tên lão giả kia đem đan dược buông, sau đó nhìn Diệp Nhiên, lần nữa thở mẫn gật đầu.

"Ngươi sư thừa nơi nào?"

"Có thể giáo dục ra như ngươi vậy đệ tử đến, nói vậy sư phụ tất nhiên chính xác một vị cao nhân ah!"

Diệp Nhiên đối về lão giả thi lễ một cái, sau đó hấn do dự một chút, còn là đem Bạch Khiêm trung tâm danh hào cho báo ra đến, "Tiền bối tán mầu, văn bối sư từ Bạch Khiêm trung tâm, không biết tiền bối có từng nghe nói qua "

Tên lão giả kia thấy Diệp Nhiên như vậy khiêm tốn lễ độ, đáy lòng đúng Diệp Nhiên trình độ hài lòng trở lên một tầng lầu, có thể tại từng tuổi này đạt được Như thành tựu này, mà lại không kiêu không nóng nảy người thật sự là đáng quý.

Khi hấn nghe được Diệp Nhiên báo ra đến Bạch Khiêm trung tâm tên của, hấn trong nháy mắt sững sờ, sau đó nghe được Diệp Nhiên sau cùng vậy có chút không quá chắc chắn giọng nói lúc, hấn nhất thời tức giận nói, "Ngươi cái này không nói nhầm sao? Bạch lão tên ai không có nghe nói qua!"

"Bạch lão thế nhưng luyện đan hiệp hội danh dự hội trưởng một trong, hấn luyện đan trình độ trừ hấn sư đệ Công Tôn triết bên ngoài, không có người có thể so được với!"

"Không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên là Bạch lão đệ tử, cái này cũng khó trách ngươi có thể có cao như vậy siêu luyện đan kỹ thuật!"

"Bất quá thật là kỳ quái! Ta tại sao không có nghe nói qua Bạch lão tân thu cái đệ tử!"

Nghe được lão giả có chút thất thanh la lên, Diệp Nhiên không khỏi dọa cho giật mình, hấn thật không ngờ tại trong mắt hấn có chút bất cần đời Bạch Khiêm trung tâm thậm chí có như vậy danh tiếng.

Thất phẩm Luyện Đan Sư, Thất phẩm Luyện Đan Sư, Thất phẩm Luyện Đan Sư cũng cứ như vậy nha!

Suốt ngày bức ta nấu nước pha trà, bức ta nấu đồ ăn làm cơm, còn không trả tiền công! Diệp Nhiên có chút ủy khuất nghĩ, nhưng lại thường xuyên ăn Phi đảm, cùng cái 17 18 tuổi yêu tranh giành tình nhân thiếu niên một dạng, thường xuyên mặc danh kỳ diệu liền không cần thận chọc tới hấn, làm hại bản thân gặp bị trừng phạt, đi chỉnh lý những thuốc kia

Bất quá nghe được Bạch Khiêm trung tâm dĩ nhiên là luyện đan hiệp hội danh dự hội trưởng lúc, Diệp Nhiên có chút kinh ngạc, cứ như vậy một thiếu niên trung tâm Lý lão đầu, lại còn là danh dự hội trưởng.

Bất quá Thất phẩm Luyện Đan Sư toàn bộ mặt trời mọc chi châu cũng không mấy người, Bạch Khiêm trung tâm chính xác danh dự hội trưởng cũng chẳng có gì lạ.

Công Tôn triết là ai? Sư phụ sư đệ, cũng chính là ta sư thúc? Vì sao chưa từng có nghe nói qua? Diệp Nhiên có chút ngạc nhiên, thế nhưng hấn không có nói hỏi.

"Ngươi chừng nào thì theo Bạch lão bắt đầu học tập luyện đan chi thuật?" Tên lão giả kia hiểu kỳ hỏi.

"3 tháng trước." Diệp Nhiên thành thật trả lời.

"3 tháng trước? !" Tên lão giả kia trừng lớn suy nghĩ con người nhìn Diệp Nhiên, "Người mới cùng Bạch lão học tập 3 tháng luyện đan chi thuật?"

"Không sai." Diệp Nhiên gật gật đầu nói.

"3 tháng người liền từ một gã hoàn toàn không hiểu luyện đan chi thuật thái độ, trở thành một danh Nhị phẩm Luyện Đan Sư?" Tên lão giả kia lén lút bóp bản thân một bả, phát hiện đau quá.

"Người chẳng lẽ nói cho ta biết, người mới học luyện đan chi thuật 3 tháng ah?" Tên lão giả kia gân cổ nói, muốn thật là như thế này, Diệp Nhiên thiên phú cũng quá kinh khủng ah! ? Bản thân thế nhưng học tập luyện đan chi thuật tốt xấu có một năm mới được là Nhị phẩm Luyện Đan Sư ah? Hơn nữa trước lúc này, mình cũng chính xác một mực nhận lấy có quan hệ vào phương diện luyện đan tri thức, mới có như vậy ngạo nhân thành tựu.

"Dĩ nhiên không phải." Diệp Nhiên lắc đầu, trước lúc này, hắn cùng Bạch Thái học tập hồi lâu.

Đại khái chừng một tháng thời gian.

"Ta cũng nói nha!" Tên lão giả kia vỗ vỗ Diệp Nhiên vai, "Thật cao hứng người thông qua lần này khảo hạch, trở thành một danh chân chính Nhị phẩm Luyện Đan Sư!"

"Đa tạ tiền bối." Diệp Nhiên đối về lão giả thi lễ một cái.

"Không cần như vậy." Lão giả nói, "Đi bên ngoài lĩnh Luyện Đan Sư huy chương ah."

Diệp Nhiên cùng lão giả cáo biệt, sau đó đi ra phòng luyện đan, đến đi ra bên ngoài, ngạc nhiên phát hiện tên kia cùng hắn cùng nhau tham gia Nhị phẩm Luyện Đan Sư khảo hạch thanh niên nam tử dĩ nhiên so với hắn trước đi ra một bước.

Chỉ bất quá tên thanh niên kia nam tử vẻ mặt đỏ bừng, phi thường phần nộ, mà sư phụ hắn cái kia thấp bé bàn từ lão đầu mập nhai đang chỉ vào hắn không ngừng chửi bới, nước bọt chấm nhỏ bay loạn.

Diệp Nhiên nghe được trực cau mày, lão đầu đáng người không lớn, thế nhưng cái này giọng cũng kinh thiên địa quỷ thần khiếp cấp bậc, toàn bộ khảo hạch khu đều có thể đủ rõ ràng nghe được hắn tiếng chửi rủa, hơn nữa mắng chửi người ngôn ngữ dĩ nhiên không mang theo 1 cái lặp lại.

Mắng kĩ thuật được!

Phụ cận người đối với lần này chỉ trích, lão đầu nhai mắng càng hung, bọn họ chính là càng cao hứng, mà những thứ kia nhân viên công tác có chút không biết làm sao mà nhìn hai người bọn họ.

Thanh niên kiêu ngạo mang trên mặt phần nộ chỉ ý, nắm chặt nắm tay có nhiều lần giơ lên sau đó thêm hạ xuống, thân thể nhịn không được run rẩy kịch liệt đến, xem ra nhẫn được rất khó chịu.

Thanh niên nhìn thấy Diệp Nhiên đi ra, lập tức chỉ vào hắn nói.

Diệp Nhiên nghe được chân chân thiết thiết —— "Thật là! Không phải là không qua sao! Cũng không phải ta một người không qua, người xem tiểu tử kia lúc đó chẳng phải không qua sao? !"

Diệp Nhiên khẽ động khóe miệng trầm mặc không nói lời nào, hắn trực tiếp đi tới tên thanh niên kia trước mặt, sau đó

Nâng tay lên!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 192: Mạnh mẽ bá sư

Bên cạnh quan sát người đầu là trọn to hai mắt, đây là muốn để làm chi? Bị trào phúng đến, phần nộ xuất thủ sao? Không nghĩ tới thiếu niên này lại còn là cá tính tình người trong, tính tình như vậy nóng nảy!

Bọn họ nhất thời đến hứng thú, luyện đan hiệp hội loại này trọng yếu địa phương, tự nhiên là có hộ vệ, bọn họ đang mong đợi Diệp Nhiên bị hộ vệ như

quét rác rưởi một dạng cho đuổi ra ngoài.

Bọn họ cũng chỉ có thể như vậy tìm một điểm an ủi, muốn bình phục mấy lần khảo hạch không thể thông qua mà nghiền nát trung tâm.

"Khiến một chút!"

Diệp Nhiên nhìn tên kia nhận lấy như lời đình rít gào tên thanh niên kia nói.

Quan sát người đầu là nhìn không được hư một tiếng, còn tưởng rằng có thể đánh nhau đây, không nghĩ tới dĩ nhiên là như vậy kết quả.

Tên thanh niên kia trùng Diệp Nhiên, sau đó thân thể hơi sai mờ, không có cô ý thêm dẹt chuyện **.

Diệp Nhiên đi xuyên qua, đi tới lĩnh huy chương địa phương, tên kia nhân viên công tác đối về Diệp Nhiên mỉm cười.

"Người tốt, ta đến lĩnh Luyện Đan Sư huy chương." Diệp Nhiên trực tiếp nói.

Vậy xem xem nào nhiệt người đầu là một trận kinh ngạc nhìn Diệp Nhiên, sau đó nghe được Diệp Nhiên nói chuyện, toàn bộ điên cuồng.

Ta thảo! Người này đang làm gì thế? ! Ai có thể nói cho ta biết? !

Điên cuồng quần chúng biểu lộ ra các loại điên cuồng biểu tình, có nhéo tóc, có uốn lượn ngón tay, có khiếp sợ che miệng.

Giả giả giả giả! Tuyệt đối là giả!

Tên kia đang ở mắng tiểu lão đầu đột nhiên dừng lại, trong nháy mắt tĩnh.

Hắn gương mặt hai bên thịt béo thật cao chổng chắt cùng một chỗ, hắn vuốt râu mép, chỉ vào Diệp Nhiên, đối về tên thanh niên kia dùng một ánh mắt.

Đây là người cái gọi là "Cũng không qua" gia hòa sao?

Thanh niên cả khuôn mặt trong nháy mắt liền hồng, hắn trừng lớn suy nghĩ con người, đầy tơ máu hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Diệp Nhiên.

Nếu là Diệp Nhiên thành công mà nói, hắn cảm giác mình hội tan vỡ mà điên.

"Tốt chính thiệp sách." Tên kia nhân viên công tác tuần tra một chút tin tức, sau đó kinh ngạc xem Diệp Nhiên liếc mắt, kế tiếp xuất ra 1 cái hình vuông hắc sắc hộp ngọc đưa cho Diệp Nhiên. 77nt. Com thiên chi thiên chi mạng tiểu thuyết

Diệp Nhiên kết quả hộp ngọc, sau đó mở ra vừa nhìn, bên trong lựa bao lên lẳng lẳng bày đặt một khối màu trắng bạc hỏa diễm huy chương, hỏa diễm huy chương trung gian viết 1 cái "2" tự.

Nhị phẩm Luyện Đan Sư huy chương.

Diệp Nhiên không chút nào lao lực thông qua Nhị phẩm Luyện Đan Sư khảo hạch.

Kỳ thực ta có thể ném thử kiểm tra Tam phẩm Luyện Đan Sư. Diệp Nhiên đem hộp cất xong, đáy lòng không nhìn được nghĩ đến, thế nhưng hắn vẫn lắc đầu, Tam phẩm Luyện Đan Sư khảo hạch phí dụng quá đắt, hơn nữa hắn không có 100% nắm chắc, nếu là thất bại mà nói, vậy coi như thật bầy chết.

"Chúc mừng Diệp Nhiên công tử trở thành một danh Nhị phẩm Luyện Đan Sư, có Luyện Đan Sư huy chương người đem tại đô thành nội mua bất kỳ vật gì đều muốn hưởng thụ phải có giảm giá, đồng thời còn cung cấp tiện lợi phục vụ..." Tên kia nhân viên công tác đầu tiên là chúc mừng Diệp Nhiên một phen, sau đó nói liền miễn cần nhắc nói một thành thông nói nhảm.

Diệp Nhiên vô tâm tình nghe, quần chúng vậy xem cũng không có hứng thú nghe, bọn họ chỉ nghe thấy tên kia nhân viên công tác trước nửa đoạn mà nói.

"Chúc mừng Diệp Nhiên công tử trở thành một danh Nhị phẩm Luyện Đan Sư..."

Nhị phẩm Luyện Đan Sư...

Ta thảo!

Những thứ kia quần chúng vậy xem môn toàn bộ đều điên cuồng, sôi trào!

Về phần tên thanh niên kia còn lại là về mặt kinh ngạc xem Diệp Nhiên, sau đó cũng sờ ở tại chỗ.

"Ba!"

1 cái bàn tay đột nhiên rơi vào tên thanh niên kia trên mặt.

"Hắc, đây là người cái gọi là với người một dạng kết cục gia hòa?" Sư phụ hắc cười lạnh nhìn tên thanh niên kia, sau đó hung hăng đánh hắn một cước, "Nhìn người ta mới phần lớn, sau đó nhìn người! Ta mấy năm nay đều Bạch dạy người a!"

"Ta thảo đại gia người!" Kia thấp tiểu lão đầu cũng là cái tính tình nóng nảy người, hắn trực tiếp đó là đối về thanh niên vung tay.

Bị đánh một thanh niên cảm thụ được người chung quanh đùa cợt ánh mắt, nhất thời tỉnh ngộ lại, "Người cho lão tử dừng tay!"

"A a!" Tên kia tiểu lão đầu đột nhiên sùng sột, hắn liếm liếm phát răng vàng răng, có chút hưng phấn nói, "Người vừa mới tự xưng cái gì? Lão tử?"

"Lão tử hôm nay muốn nói cho người ai mới là lão tử!" Kia tiểu lão đầu nhi đỉnh cái mạng thai, một cái tát tiếp theo một cái tát phiến tại thanh niên nam tử trên người.

Chỉ tiếc hắn quá thấp, bằng không mà nói, hắn nhất định phiến mặt.

"Đù!" Tên thanh niên kia thật sự là chịu đựng không nổi, hắn đẩy ra kia tiểu lão đầu nhi, "Hắn không phải là thiên phú so với ta được không?"

"Chê ta ta không bản lĩnh, người đi làm sư phụ hắn a!" Thanh niên kia hỏn hỏn nói.

"Có loại!" Kia tiểu lão đầu nhi lý lý y phục, đối về thanh niên chia chia, "Nhớ kỹ cho ta."

Sau đó hắn tại thanh niên kinh ngạc ánh mắt ở giữa đi hướng Diệp Nhiên, "Tiểu tử, tuổi còn trẻ liền trở thành Ngũ phẩm Luyện Đan Sư, xem ra thiên phú không tệ a, có muốn hay không bái ta làm thầy?"

Diệp Nhiên sững sờ, cái này diễn chính xác kia vừa ra?

Sau đó hắn lắc đầu, cự tuyệt, "Không cần, ta có sư phụ lãnh cung thái tử thiếp: Điện hạ, chớ làm loạn."

"Có sư phụ?" Tiểu lão đầu trên dưới quan sát Diệp Nhiên liếc mắt, sau đó kết luận Diệp Nhiên sư phụ bất quá là 1 cái danh không lịch sự gia truyền hòa, bằng không mà nói hắn đồ đệ làm sao sẽ như vậy mộc mạc đây?

"Chim khôn chọn cành mà đậu." Tiểu lão đầu từ trong túi móc ra một quả hỏa diễm huy chương, trên đó viết 1 cái thật to "5" tự, Ngũ phẩm Luyện Đan Sư.

Diệp Nhiên nhìn không được cả kinh, cái này thoát nhìn tia không tầm thường chút nào lão đầu, dĩ nhiên là một gã Ngũ phẩm Luyện Đan Sư!

Ngũ phẩm Luyện Đan Sư phóng nhãn toàn bộ mặt trời mọc chi châu cũng là lắc đầu ah!

Tên thanh niên kia thấy tiểu lão đầu xuất ra cái này miếng huy chương, trên mặt hiện ra hồi hận chi ý.

Nếu là có cơ hội làm lại, hắn tuyệt đối sẽ không tuyển chọn xông tới lão đầu.

"Chim khôn chọn cành mà đậu..." Diệp Nhiên nhìn kia miếng Luyện Đan Sư huy chương, ánh mắt hơi nheo lại.

Lão nhân kia thấy chân chân thiết thiết, không có một tia ngoài ý muốn, hắn quay đầu lại vừa lúc thấy thanh niên hồi hận đáng đáp, khoe miệng nhin không được cong lên một tia cười lạnh, gọi người cuồng vọng!

"Người hồi hận cũng không dùng!"

Trước mặt thiếu niên này niên kỷ bất quá 20, lại có thể thông qua Ngũ phẩm Luyện Đan Sư khảo hạch, cái này cũng đủ để nói rõ đối phương có vượt qua thường nhân thiên phú, mất đi 1 cái đi theo nhiều năm đồ đệ, đối tới một người thiên phú vượt xa người thường Tân đồ đệ, cuộc mua bán này có lời!

"Xin lỗi, ta cự tuyệt."

Diệp Nhiên cự tuyệt kiên quyết.

Tiểu lão đầu trầm mặc, thanh niên kia sững sờ sau đó nói, "Hiện tại ta hồi hận còn hữu dụng không?"

"Không có!" Tiểu lão đầu phần nộ nói.

Tên thanh niên kia nghe vậy, cười to không ngớt, "Ha ha, người xem một chút người, tự cho là đúng ah? Người ta căn bản cũng không cảm kích, mặt mặt xấu hổ! Cười ngạo lão tử!"

"Cho ta một cái lý do!" Tiểu lão đầu khoe mắt gân xanh thỉnh thỉnh trực nhảy, hiện tại thiếu niên đều như thế tự đại sao?

"Ta không muốn phản bội sư phụ ta." Diệp Nhiên tự hỏi một phen, cho ra như thế 1 cái người ở bên ngoài xem ra có vẻ có chút buồn cười trả lời.

Tiểu lão đầu nắm chặt nắm tay, hắn lớn tiếng nói, "Chẳng lẽ sư phụ người có ta lợi hại sao?"

Diệp Nhiên lắc đầu không muốn trả lời, hắn còn muốn đi đem Bạch Khiêm trung tâm được liệu cần thiết cho mang về, không có thời gian phản ứng người ta.

"Kêu sư phụ ngươi đi ra theo ta tỷ thí một chút!" Lão nhân kia trực tiếp đó là lôi kéo ở Diệp Nhiên, "Ngươi đừng không quá không biết phân biệt, thu ngươi làm đồ đệ chính là ngươi phúc khí, người khác khóc cầu ta ta đều không nhất định đáp ứng!"

Quần chúng vây xem không khỏi một chút, phi thường tán thành lão đầu nói xong mà nói, tiểu tử này thật là quá can đảm, có Ngũ phẩm Luyện Đan Sư coi trọng hắn, hắn dĩ nhiên cự tuyệt, thật là không biết trời cao đất rộng!

"Ngươi buông tay!" Diệp Nhiên nhìn lôi kéo ở bản thân lão đầu, lạnh giọng nói.

"Ồn ào! Để cho ta tới thay sư phụ ngươi giáo huấn ngươi một phen!" Lão nhân kia trợn tròn đôi mắt, dương tay lại muốn phiến Diệp Nhiên bặt tai.

"Dừng tay!" Lúc này là Diệp Nhiên tiến hành đan dược xác định và đánh giá lão giả đột nhiên xuất hiện, một tay lấy lão nhân kia tay bắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 193: Bồi thường

Lão nhân kia cau mày, phần nộ nhìn đem tay mình cho kéo lão giả.

"Vương Vân Phi! Ngươi muốn làm gì? !" Lão đầu tựa hồ là nhận thức là Diệp Nhiên kiểm tra đo lường đan dược lão giả, bất quá hắn cũng không có đúng người sau có bao nhiêu khách khí, như trước nổi giận dùng dùng nói.

"Ngươi muốn làm gì mới đúng!" Kia là Diệp Nhiên kiểm tra đo lường đan dược lão giả Vương Vân Phi phần nộ nhìn lão đầu, sau đó thêm nhìn Diệp Nhiên, đưa cho Diệp Nhiên 1 cái ánh mắt áy náy sau, hắn đứng kia thấp tiểu lão đầu nói, "Nơi này chính là Luyện Đan Sư hiệp hội, không được phép ngươi ngang ngược!"

Xung quanh quan sát đều là lăng trên ngắn người, cái này diễn chính xác kia vừa ra? Vương Vân Phi thân là một gã Tứ phẩm Luyện Đan Sư, trường kỳ tại Luyện Đan Sư hiệp hội công tác, tính tình xưa nay ôn hòa, cho tới bây giờ đều chưa từng thấy qua hắn đứng người nào phát giận, mà hắn bây giờ lại dám đối với Ngũ phẩm Luyện Đan Sư phát giận, thật là kỳ quái.

1 cái Nhị phẩm Luyện Đan Sư thôi, về phần ngươi vì hắn như vậy?

"Không được phép ta ngang ngược?" Tên kia thấp tiểu lão đầu híp mắt nhìn Vương Vân Phi, sau đó cười cười, hắn chỉ vào Diệp Nhiên, tình thế bắt buộc nói, "Hôm nay ta nhất định phải giáo huấn một phen cái này không biết trời cao đất rộng tiểu nhi!"

"Hôm nay ta hảo tâm buông xuống liên hắn, hắn dĩ nhiên không cảm kích, thật là buồn cười!"

"Chẳng lẽ trong miệng hắn cái gọi là sư phụ, còn có ta lợi hại sao? Ta xem chính là một đồng phân!"

Diệp Nhiên nhú mày, lời này cũng quá mức phân ah, mình cùng hắn không oán không cừ, dĩ nhiên nói ra như vậy ác độc ngôn ngữ, làm thấp đi bản thân sư phụ.

Vương Vân Phi sắc mặt trong nháy mắt liền đen đến, hắn lạnh giọng nói, "Một đồng phân?"

"Ngươi biết sư phụ hắn là ai chăng?"

"A?" Tên kia thấp tiểu lão đầu nâng nâng bản thân mập mạp cái bụng, cười lạnh một tiếng sau nói, "Chính xác thần thánh phương nào? Nói ra nghe một chút, khiến ta kiến thức một chút!"

"Bạch —— Khiêm —— Tâm." Vương Vân Phi dùng một loại đối đãi ngu ngốc ánh mắt nhìn kia thấp tiểu lão đầu nói.

"Bạch Khiêm Tâm?" Kia thấp tiểu lão đầu hơi sững sờ, tựa hồ là phản ứng kịp, sau đó hắn run giọng hỏi, "Cái nào Bạch Khiêm Tâm?"

"Toàn bộ mặt trời mọc chi châu còn có cái thứ 2 Thất phẩm luyện đan Tông sư Bạch Khiêm Tâm sao?" Vương Vân Phi nhìn kia Tâm, lạnh lùng nói.

"Thất phẩm luyện đan Tông sư" tên kia thấp tiểu lão đầu thân thể run run một cái, thiếu chút nữa không có té ngã trên đất, bản thân vừa mới mắng chửi người dụng cụ sao tới? Một đồng phân phải không?

Ta xem mình mới là một đồng phân a! Kia thấp tiểu lão đầu trong lòng cái kia hồi hận, thiếu chút nữa không có trực tiếp lấy ra miệng mình.

Người chung quanh trong nháy mắt liền đại ra ỏ, to như vậy đợi chờ khu lặng ngắt như tờ, bọn họ trừng lớn suy nghĩ con người nhìn Diệp Nhiên, cái này mộc mạc thiếu niên dĩ nhiên là Bạch Khiêm Tâm đệ tử?

Quá không thể tưởng tượng nổi!

Mà tên thanh niên kia đầu tiên là sùng sốt, sau đó khốc mất trực tiếp chính là chảy xuống nước mắt, hấn bị điên hô to, "Ha ha ha, mẹ nó còn nói lão tử thiên phú không tốt! Ta xem là người dạy được không được ah!"

Tên kia thấp tiểu lão đầu không để ý đến hấn, hấn hiện tại thăm nghĩ, nên thế nào kéo cứu mình phạm xuống sai.

"Diệp Nhiên công tử, ở đây còn có một phần Bạch lão được liệu cần thiết, lúc trước nhất thời sơ sẩy." Kia Vương Vân Phi xuất ra 1 cái bạch sắc hộp ngọc đưa cho Diệp Nhiên.

"Ta vừa mới đang chuẩn bị tìm người nói chuyện này đây." Diệp Nhiên tiếp nhận hộp ngọc, sau đó mở ra, bạch sắc hộp ngọc bên trong chứa là một quả thanh sắc trái cây, trái cây tản ra từng đợt Hàn khí, trong nháy mắt để Diệp Nhiên tay đặt lên 1 tầng băng sương.

Diệp Nhiên lập tức khép lại che, sau đó xem kia thấp tiểu lão đầu liếc mắt, đối về Vương Vân Phi nói, "Sự tình đã hoàn thành, ta trước cáo từ."

"Diệp Nhiên công tử xin đi thông thả."

Đội Diệp Nhiên rời đi, đợi chờ khu lập tức liền vang lên mọi người nhộn nhịp tiếng nghị luận,

"Cảm tình chính xác Bạch lão đệ tử, thảo nào tuổi còn trẻ liền có thể trở thành Nhị phẩm Luyện Đan Sư "

"Nhìn hấn cái bộ dáng này, niên kỷ cũng không qua 20, học tập luyện đan chi thuật vậy cũng có mấy năm ah."

"Bạch lão nếu là tự mình giáo dục ta mà nói, ta chỉ cần 2 năm, liền có thể trở thành Nhị phẩm Luyện Đan Sư trí đầu nhà giàu có lão công."

"Người xác định?"

"nhiều lắm 3 năm!"

Tên kia thấp tiểu lão đầu nhìn thấy Diệp Nhiên biến mất thân ảnh, lập tức đuổi theo, tại khúc quanh hấn thấy cầm trong tay hộp ngọc Diệp Nhiên.

"Diệp Nhiên công tử, lúc trước là ta sai, ta không hấn là khẩu xuất cuồng ngôn."

Đang chuẩn bị đem hộp ngọc thu nhập trữ vật phù Diệp Nhiên đột nhiên dừng lại, hấn xem kia thấp tiểu lão đầu liếc mắt, sau đó tiếp tục đi về phía trước.

"Diệp Nhiên công tử người đại nhân có đại lượng, hãy bỏ qua được không?" Kia thấp tiểu lão đầu theo sát Diệp Nhiên, đau khổ cầu khẩn nói.

Diệp Nhiên không vì chỗ động, hấn giống như là không có gì cả nghe thông thường, tiếp tục hướng phía trước đi.

Thấp tiểu lão đầu thấy Diệp Nhiên bộ dáng này nhất thời hoảng, cái này nếu là truyền vào Bạch Khiêm Tâm trong tai, vậy hấn cũng không cần sống, Bạch lão tại Luyện Đan Sư hiệp sẽ có hết sức quan trọng địa vị, chỉ cần hấn một câu nói, toàn bộ Luyện Đan Sư hiệp hội đều biết động tác, đối phó bản thân, bản thân một người có thể chống lại toàn bộ Luyện Đan Sư hiệp hội sao?

Đáp án có hay không định.

Bồi thường!

Thấp tiểu lão đầu khế cắn môi, một mặt đau lòng nói, "Diệp Nhiên công tử, lúc trước là ta nói lỡ, mời đại nhân không nhớ tiểu nhân qua, tha ta một mạng được không? Ta chỗ này có mấy thứ bảo vật, không biết công tử có thể hay không coi trọng mắt, nếu là có thể coi trọng mắt mà nói, công tử sẽ theo liền cảm tốt!"

Diệp Nhiên dừng thân tử, nhìn kia thấp tiểu lão đầu.

"Lấy ra nữa cho ta qua xem qua ah."

Kia thấp đôi mắt nhỏ trong lòng nhất thời vui vẻ, chỉ cần Diệp Nhiên cảm thấy hứng thú vậy là tốt rồi.

Hấn lập tức từ trữ vật phù nội xuất ra 4 5 dạng bảo bối cho Diệp Nhiên xem.

Diệp Nhiên xuất ra trong đó một thứ bảo bối nhìn, sau đó buông, tiếp theo lại là cầm lấy khác một thứ bảo bối, thêm buông.

Thấp tiểu lão đầu xuất ra bảo bối toàn bộ bị Diệp Nhiên cho nhìn quét liếc mắt, thế nhưng không có một món khác có thể làm cho Diệp Nhiên nghĩ động tâm

"Cứ như vậy?" Diệp Nhiên nhàn nhạt hỏi.

Kìa thấp tiểu lão đầu trong lòng cả kinh, mấy thứ này cũng đều là hấn áp đáy hòm bảo bối, Diệp Nhiên dĩ nhiên hoàn toàn không có coi trọng mắt, đây cũng quá xoi mói ah?

"Không đúng không đúng không phải là, còn có cái khác bảo bối." Thấp tiểu lão đầu hoảng hoảng trương trương từ từ vật phù nội lại là lấy ra một đồng lộn xộn lung tung đồ vật, hấn lần lượt bày trên mặt đất cho Diệp Nhiên xem

Diệp Nhiên một dạng một dạng chọn, sau đó buông.

Thấp tiểu lão đầu xem về mặt khóc tang đáng đáp, đại ca, có thể không như thế chọn sao? Ta tất cả bảo bối người cũng nhìn không thuận mắt?

Thấp tiểu lão đầu trực tiếp tiếp tục từ từ vật phù nội lấy ra một dạng một dạng kỳ kỳ quái quái đồ vật, những thứ này đều là hấn du lịch đại lục nhật được hiếm lạ đồ chơi, không tính là cái gì tốt bảo bối, hấn cũng không trông cậy vào Diệp Nhiên có thể coi trọng mắt.

Một khối xích hồng sắc vòng tròn bị Diệp Nhiên cầm trong tay, trong cơ thể hấn minh thụ bắt đầu một trận dị động.

Diệp Nhiên hơi sùng sờ, hấn hít mắt nhìn khối này ri sét loang lỗ xích hồng sắc vòng tròn.

Cái này có cái gì cổ quái sao?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 194: Sơ sẩy sơ suất

Luyện Đan Sư tổng bộ dâng lên trận pháp bao phủ lên đỉnh đầu. 92Ks. Com

Ôn hòa hào quang từ vô số góc đánh xuống.

Thấp tiểu lão đầu trên mặt hiện ra tinh mịn mồ hôi hột, hấn không vết tích sờ sờ từ gương mặt chảy xuống tại hạ ba mồ hôi hột, gắt gao nhìn chăm chăm Diệp Nhiên trong tay đầu cầm xích hồng sắc vòng tròn.

Vật này là từ nơi này nơi nào mà đến?

Thấp tiểu lão đầu cau mày chăm chú suy tư về, hồi ức hồi lâu, hấn nhớ tới, đây là hấn 10 năm trước du lịch mặt trời mọc chi châu, tại đế quốc nam bộ 1 cái xa xôi tiểu thôn lạc trong thập đến bát luận hướng tới tự không gian.

Có người nói, ngày trước Thánh Quân thủ hạ 9 đại chiến đem trong cường đại nhất 1 vị Chiến Tướng —— Thiên Dương Chiến Tướng tại công phá Ma tộc sau khi, thân chịu trọng thương liền trở về ẩn tại nơi xa xôi hoang vắng tiểu thôn lạc trong.

Đương nhiên truyền thuyết này còn chờ khảo chứng, thật hay giả ai cũng nói không chính xác.

Khối này xích hồng sắc vòng tròn, đó là tại thôn xóm trong lão nhân chỉ vị kia Thiên Dương Chiến Tướng chết đi trong phòng thập đến.

Thập được này vòng tròn sau khi, hấn liền chắc chắn truyền thuyết này là giả, bởi vì ... này khối vòng tròn căn bản liền không có ích lợi gì, hơn nữa tại nơi rách nát trong phòng đầu, căn bản sẽ không có phát hiện cái gì cùng trời Dương Chiến Tướng có quan hệ liên đồ vật.

Cao hứng hựt một hồi hấn cũng không có tuyển chọn đem này vòng tròn cho vứt bỏ, mà vẫn luôn là đặt ở từ từ vật phù trong, đây là 10 từ năm đó lần đầu tiên lại thấy ánh mặt trời.

Nhược không phải là bởi vì Diệp Nhiên, hấn đều nhanh đem chuyện này quên nhớ.

Chẳng lẽ phương diện này có cái gì ta không có khai quật bí mật sao? Thấp tiểu lão đầu có chút khản trương nhìn Diệp Nhiên.

Trong cơ thể mình thụ truyền tới dị động chính xác chống cự, hiển nhiên mình thụ nhận thức thứ này, hơn nữa hai người chính xác tương đối lập. Diệp Nhiên mỉm cười môi, hân cầm khối này xích hồng sắc vòng tròn suy nghĩ một phen.

Ngay vừa mới, hân len lén vận dụng thần thức ra cảm nhận khối này vòng tròn nhưng là lại không có được bất kỳ một tia phản ứng, cái này không khỏi khiến hân hoài nghi khối này vòng tròn có hay không có giá trị. Thế nhưng mình thụ phản ứng là tuyệt đối sẽ không sai lầm, hân quyết định, liền tuyển chọn cái này không biết đồ chơi.

"Liền cái này." Diệp Nhiên cầm xích hồng sắc vòng tròn, sau đó đối về thấp tiểu lão đầu nói, "Cái đồ chơi này nhĩ cho ta có thể chứ."

"Hào hảo hảo." Thấp tiểu lão đầu không ngừng bận rộn gạt đầu, hân còn thật sợ mình nhiều đồ như vậy Diệp Nhiên cũng nhìn không thuận mắt, vậy coi như hung ác, mà bây giờ Diệp Nhiên tuyển chọn 1 cái đối với hân mà nói có cũng được không có cũng được đồ vật, vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn.

Bất quá hân đây lòng cũng vẫn có đến một tia hiếu kỳ, đây là không thật cùng trời Dương Chiến Tướng có quan hệ đây? Bản thân chẳng lẽ bỏ lỡ 1 cái bảo bối?

"Diệp Nhiên công tử, bảo bối này đến tốt cùng có chỗ lợi gì đây?" Thấp tiểu lão đầu mang trên mặt nọt đáng tươi cười nhìn Diệp Nhiên, khàn khàn trong mắt long lánh một tia tinh quang.

Diệp Nhiên liếc hân một cái, mới vừa muốn nói gì thời điểm, một đạo hắc ảnh đột nhiên từ đằng xa bôn tập mà đến, lao thẳng tới Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên sắc mặt cả kinh, hân vừa định làm ra phản ứng, đạo hắc ảnh kia cũng trực tiếp xuất hiện ở trước mặt hân.

"Thật nhanh!"

Diệp Nhiên quá sợ hãi, bóng đen kia trực tiếp đó là đối về hân xuất thủ, hân đưa tay đối về Diệp Nhiên thủ đoạn chớp tới, Diệp Nhiên trong tay đầu bạch sắc hộp ngọc trực tiếp đó là rơi xuống tại trong tay đối phương đầu.

Bóng đen lui ra phía sau.

Diệp Nhiên sắc mặt âm trầm nhìn mình trống trơn tay trái.

Bạch Khiêm Tâm được liệu cần thiết bị người cho cướp đi!

"Sơ suất." Diệp Nhiên đây lòng yên lặng niệm một câu, sau đó hân nhìn phía xa đứng thẳng người nọ, trong tay hân đầu cầm lấy đúng là Bạch Khiêm Tâm cần được tài.

"Không nên ép ta đến mức này sao?" Chu Văn Hải nhìn trong tay đầu bạch sắc hộp ngọc, đạm mạc nói.

"Đây là..." Thấp tiểu lão đầu nhìn phát sinh ở trước mắt mình một màn, không khỏi sửng sò, Bạch Khiêm Tâm đồ vật đều có người dám đoạt?

"Ồ đây đối với ngươi chuyện, ngươi đi trước ah vợ trước đừng nghĩ trốn." Diệp Nhiên âm trầm gương mặt nói.

Kia thấp tiểu lão đầu cũng không muốn chuyển cái này giao du với kẻ xấu, hân rất nhanh thối lui.

Đội thấp tiểu lão đầu rời đi, Diệp Nhiên nhìn Chu Văn Hải, lạnh giọng hỏi, "Ngươi đến tốt cùng muốn làm gì?"

"Ta muốn làm gì?" Chu Văn Hải xoay tròn trong tay đầu hộp ngọc, hân nhìn chăm chăm Diệp Nhiên nói, "Vi sư báo thù!"

"Buồn cười!" Diệp Nhiên lạnh lùng phun ra hai chữ, hân chết chết nhìn chăm chăm Chu Văn Hải trong tay đầu hộp ngọc, được liệu này vô cùng trân quý, hân không muốn có nửa điểm sai lầm.

Chu Văn hải nhãn Thần sắc nhợt, hân thấy Diệp Nhiên mờ ám, sau đó hân mở hộp ngọc ra, một cỗ Hàn khí lan ra.

Đội thấy bên trong hộp ngọc bộ được tài lúc, ánh mắt hân không khỏi tiếng, "A a, dĩ nhiên là Ngũ phẩm được tài, trời giá rét quả!"

"Trân quý như vậy đồ vật, nói vậy đối với ngươi mà nói nhất định rất nặng ah." Chu Văn Hải đem thu hồi hộp ngọc, hân tiếng nói Nhất chuyển, lạnh giọng nói, "Nếu muốn mà nói, kia thì tới lấy ah!"

Tiếng nói vừa dứt, Chu Văn Hải đó là xuất phát ly khai.

Đô thành nội có đế quốc bảo vệ duy trì trật tự, hướng chi cái này Luyện Đan Sư hiệp hội tổng bộ trọng yếu như vậy địa phương, ở đây hộ vệ so địa phương khác mạnh hơn mấy lần, nếu là ở ở đây đúng Diệp Nhiên xuất thủ mà nói, đế quốc bảo vệ lập tức liền sẽ tới, hân phải đem Diệp Nhiên dẫn tới 1 cái hẻm lách địa phương.

Diệp Nhiên thân hình lay động, cũng là trực tiếp đuổi theo.

Hai người một trước một sau, một chạy một đuổi, cảnh vật chung quanh rất nhanh thì phát sinh biến hóa, bọn họ ly khai đô thành nội bộ, đang theo u

Vân Sơn mạch phương hướng chạy đi.

Tuy rằng biết rõ có âm mưu, thế nhưng Diệp Nhiên còn chưa phải được không đuổi theo, đồ vật chính xác trong tay hắn bị cướp đoạt, hắn có cần phải cướp về!

Hai người cướp bộ cũng không chậm, rất nhanh bọn họ đó là tiến nhập u Vân Sơn mạch cửa vào.

U Vân Sơn mạch lối vào, để quốc cường đại nhất Thánh long kỵ binh đang chậm rãi từ trong đó rời khỏi.

Kim sắc Long Mã giờ lên móng trước chậm rãi rời đi, chúng nó phun ra bạch sắc hơi thở, màu đỏ con người tản ra khiếp người hào quang.

Trên lưng ngựa ngồi kỵ sĩ trên người vết thương chồng chất, hắc sắc huyết dịch chậm rãi từ áo giáp nội thấm thấu đi ra, hiển nhiên là tao ngộ một hồi đại chiến.

Đội Thánh long kỵ binh rời đi, thêm là một đám cường giả chậm rãi từ trong đó đi ra, bọn họ ước chừng hơn 30 nhân, phân biệt đại biểu cho đô thành nội các đại thực lực, bảy đại học viện, Đường gia, Trịnh gia...

Bọn họ sắc mặt ngưng trọng, có vẻ có chút chật vật, toàn bộ quá trình ai cũng không nói một câu, vừa ra u Vân Sơn mạch, bọn họ đó là kéo uể oải thân thể rời đi.

Từ 3 tháng trước Hồ Vương tao ngộ Ma tộc thân chịu trọng thương sau, phân biệt thông tri các đại thế lực xuất binh bao vây tiêu trừ Ma tộc dư孽.

Để quốc liên triệu tập đô thành nội các đại thế lực tạo thành bao vây tiêu trừ tổ chức tiến nhập u Vân Sơn mạch, đúng ngày trước kia cùng Hồ Vương từng có chiến đấu Ma tộc tiến hành bao vây tiêu trừ.

3 tháng trôi qua, tại đô thành các đại thế lực liên hợp Yêu tộc các đại thế lực mãnh liệt bao vây tiêu trừ sau, kia Ma tộc dư孽 rốt cục bị chém giết.

Mà bọn họ cũng nỗ lực thâm trọng đại giới.

Trên thân thể uể oải không tính là cái gì, nhất đề cho bọn họ nghĩ uể oải xuất xứ từ vào nội tâm, 1 cái lại thấy ánh mặt trời Ma tộc dư孽, các đại thế lực đồng thời xuất thủ, dĩ nhiên tiêu hao lâu như vậy thời gian

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 195: Tranh đấu

U Vân Sơn mạch khắp nơi đều là tuyết.

Mấy ngày liên miên đại tuyết tích góp từng tí một cùng một chỗ có chừng vài thước sâu.

Đã ngày đông giá rét, u Vân Sơn mạch nhân cực hiếm thấy, rừng cây giữa ngay cả một tia côn trùng kêu vang đều không nghe được.

Bao vây tiêu trừ Ma tộc nhân mã vừa rời đi, Chu Văn Hải cùng Diệp Nhiên đó là tiến nhập trong đó.

Chạy nhanh mấy trăm bước sau khi, Chu Văn Hải dừng lại, hắn nhìn theo sát tới Diệp Nhiên, sau đó chỉ vào xung quanh trắng như tuyết Bạch Tuyết nói, "Như vậy phong thủy bảo địa, cho người an táng, ngược cũng xem là tốt ah!"

"Ta cũng nghĩ như vậy!" Diệp Nhiên nắm chặt nắm tay, trong mắt sát ý bắt đầu khởi động.

Chu Văn Hải quá mức làm càn, không chỉ nói năng lỗ mãng, hơn nữa cướp giật hắn được liệu trọng yếu, tối trọng yếu chính xác hắn vẫn Trịnh Thần Hân học sinh!

Mình cùng Đường Tuyên là bạn tốt, liền nhất định là đứng ở Trịnh Thần Hân mặt đối lập, lần trước tỷ thí, Trịnh Thần Hân lại công nhiên phá hư quy tắc, ý muốn giết hắn, Nếu Đại sư huynh đúng lúc xuất thủ, chỉ sợ hắn hiện tại từ lâu chịu khổ kỳ độc tay

Cái này huyết hải thâm cừu, trước hết từ khác học sinh bắt đầu báo lên ah!

"Nghe nói người con này tương đối hung cả thiên phú dị bẩm, có Ngũ trọng huyết mạch phải không?" Chu Văn Hải đảo đảo cái lỗ tai, chẳng hề để ý nói, "Hôm nay liền thi triển ra khiến ta kiến thức một chút ah."

Diệp Nhiên trên thân thể leo lên thanh sắc Lô Điện, 3 tháng khổ tu, khiến hắn đứng Thanh Lô điều khiển càng ngày thuận buồm xuôi gió, lúc này Thanh Lô kia nhan sắc đã phi thường nồng nặc.

Cùng lúc đầu tỷ thí lúc vừa so sánh với, quả thực chính là cách biệt một trời.

Cảm thụ được kia Lô Điện cuồng bạo chi ý, Chu Văn Hải giằng cổ không dao động trên mặt rốt cục hiện ra một tia vẻ ngưng trọng, hắn đem hộp ngọc hướng mặt đất ném một cái, hộp ngọc kia trực tiếp cắm ở trong đồng tuyết.

"Có chút ý tứ." Chu Văn Hải từ trữ vật phù nội lấy ra một cây màu đỏ trường thương, kia trường thương thân thương đỏ đậm, tản mát ra một cỗ nóng rực chi ý, bên nhon mũi thương lỏng lảnh hàn quang, sau đó chỉ vào Diệp Nhiên nói, hung tàn nói, "Hôm nay xem ta đến đánh chó!"

Dứt lời, Chu Văn Hải đó là cảm trường thương đối về Diệp Nhiên xông lại.

"Khoách mạch cảnh 6 tầng?" Diệp Nhiên nhìn không được nhú mày, hắn chưa từng nghĩ vậy cái kiêu ngạo Chu Văn Hải tu vi bất quá mới là Khoách mạch cảnh 6 tầng, vẻn vẹn cao hơn hắn như vậy một tia.

Bản thân Ngũ trọng huyết mạch bạo phát thể nhưng đem mình văn cảnh tu sĩ đều cho đánh tan, hắn một Khoách mạch cảnh 6 tầng tu sĩ cũng dám đơn thương độc mã đối địch với tự mình?

Quá mức cổ quái!

Diệp Nhiên cũng không có khinh địch, đối phương dám một mình qua đây, cũng đủ để nói rõ đối phương thủ đoạn phi phạm.

Chu Văn Hải từng bước tới gần, khí thế bàng bạc từ trên người hắn phát ra trực bức Diệp Nhiên, sau đó hắn nhanh hơn bước tiến, cánh tay hướng sau co lại, sau đó vượt mức quy định đâm ra.

Ngân bạch mũi thương hiện lên nhàn nhạt hồng quang hướng phía Diệp Nhiên nơi ngực đâm tới.

Mũi thương mang theo một cỗ nóng rực chi ý, kia mũi nhọn đã là Biến đến đỏ bừng không gì sánh được, nhiệt khí bức người, trên mặt đất tuyết đều bày biện ra một loại hòa tan trạng thái.

Diệp Nhiên không dám khinh thường, Chu Văn Hải một thương này tính diệu không gì sánh được, cái này xảo quyết quan điểm đem hắn lực lượng toàn thân đều hoàn mỹ rót vào ở bên trong này, thoáng cái toàn bộ thả ra ngoài.

Lực lượng hoàn mỹ thả ra!

Bởi vậy có thể thấy được, Chu Văn Hải khác phương diện không nói, liền chỉ nói đây đối với thương pháp lĩnh ngộ, đã là đạt được Tông sư cấp bậc.

Cao thủ!

Nhanh như tia chớp xẹt qua chân trời, kia mũi thương nhanh chóng khiến Diệp Nhiên muốn tránh cũng không được.

"Thiên khùng chỉ!"

Diệp Nhiên đầu ngón tay kim quang lỏng lảnh, rực rỡ chói mắt.

Ngón tay hắn trực tiếp đó là chống lại cái này phong Hàn mũi thương.

Kinh khùng khí lưu từ ở giữa binh phát ra ngoài, xung quanh cây cối trên Bạch Tuyết, toàn bộ đều trực tiếp rơi xuống.

Diệp Nhiên thân hình chấn động, hắn trực tiếp đó là hướng lui về phía sau, sau đó nhìn bản thân hơi run ngón tay, nhìn không được nheo mắt lại.

"Tốt lực lượng kinh khùng."

Vận dụng Ngũ trọng huyết mạch chi lực, cộng thêm trên Địa cấp Linh kỹ thiên khùng chỉ, lại còn là thua trên một phần, cái này đủ để nói rõ Chu Văn Hải kinh khùng độc hết vốn luyện: Tà mị tướng công quá rêu rao.

"Ta 14 tuổi sư từ Trịnh Thần Hàn, một mực theo hắn học tập, hắn coi ta dường như tay chân, đem gia tộc tài nguyên không chút nào keo kiệt cho ta sử dụng, ta hưởng thụ Trịnh gia kinh khùng tài nguyên mới có hôm nay thành tựu, tu vi tuy rằng không cao, thể nhưng ta có thể khẳng định nói, coi như là Khoách mạch cảnh 9 tầng tu sĩ qua đây, ta cũng một cách tự tin đánh tan hắn!"

Chu Văn Hải nhìn mũi thương, lạnh nhạt nói, sau đó hắn ngừng đầu, ánh mắt từ mũi thương rơi vào Diệp Nhiên trên người, "Mà người, lại có thể thừa thụ ta mãnh liệt một kích, thật để cho ta rất kinh ngạc, rất kinh ngạc!"

Diệp Nhiên vẫn duy trì im miệng không nói, Chu Văn Hải quả thực rất mạnh, không chút nào khuếch trương nói, hắn có thể cùng Đường Tuyên sánh vai,

chút nào không thua với Đường Tuyên nửa phần.

Bản thân trước khi gặp Ngô Diệu Phong, Nhâm Viễn cùng với Phùng thị huynh đệ những người này, cũng không xứng cùng hấn tương đối!

Hắn mới là chân chính thiên tài.

Thiên tài tuyệt thế!

"Người rõ ràng không có những thứ kia phong phú tài nguyên, vậy người đến tột cùng chính xác bởi vì nguyên nhân gì mới đi đến một bước như vậy đây? Chẳng lẽ nói là ta thiên phú không bằng người sao?" Chu Văn Hải cắn chặt hàm răng, tiện tay kéo 1 cái thương hoa, hấn phần nộ quát, "Ta không phục a!"

Dứt lời, hấn cảm trường thương lần thứ hai xông lên.

Trường thương đâm động, dường như tạt phong sâu vũ như thế công phá thiên cái địa đối về Diệp Nhiên đánh tới.

Diệp Nhiên thi triển ra tiến giai qua đi 《du long quyết》, thân hình dường như ở trên trời tùy ý rong chơi đến du long, trở nên nắm lấy bất định.

Diệp Nhiên lui, Chu Văn Hải tiến.

Trường thương không ngừng đâm ra, một mực gát gao áp chế Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên liên tục tránh né, hấn cũng không có bởi vì Chu Văn Hải mãnh liệt thế công mà hiển lộ ra bất kỳ một tia dị động tâm tình, hấn một mực đang đợi cơ hội phát động công kích.

Cuối cùng sẽ có kẻ hờ! Diệp Nhiên tin tưởng điểm này, đối phương cũng không phải Thần, tuyệt đối không có khả năng không chệ vào đâu được.

Rất nhanh, Diệp Nhiên đó là phát giác Chu Văn Hải phạm hạ rất nhỏ sai lầm, kia sai lầm theo người khác không hề làm đáng nói, thế nhưng Diệp Nhiên lại có thể từ đó tìm được tiến hành phản kích địa phương.

Có cơ hội!

Diệp Nhiên ánh mắt rung mình, né tránh cái này mãnh liệt một kích sau, thân hình thoát một cái đó là dán chặt Chu Văn Hải thân thể.

Chu Văn Hải trong lòng giật mình, bị gần người cái này có thể hết!

Hấn nếu muốn làm ra phản kích, thế nhưng cũng đã là không kịp, một cổ cuồng bạo lực lượng sau lưng hấn bộc phát ra, sau đó hấn trong nháy mắt bị đẩy lùi đi ra ngoài mấy trượng xa, đến nơi đến chốn, một mảnh hỗn độn.

Chu Văn Hải gian nan đứng lên, hấn một tay chống trường thương, một tay lau khô miệng sừng vết máu.

Hấn nhả một búng máu, sau đó nhìn bản thân sau lưng vô cùng lo lắng một mảnh, kia nóng bỏng cảm nhận sâu sắc cuộn cuộn không ngừng truyền đến, hấn ánh mắt hung tàn nhìn Diệp Nhiên, "Bị chó cắn!"

Diệp Nhiên không để ý đến, hấn trực tiếp đó là xông lên, thật vất vả nắm lấy cơ hội, hấn tại sao có thể bỏ qua.

Chu Văn Hải cũng là giận quát một tiếng, trong khung hấn sức toàn bộ bộc phát ra, đây là hấn lần đầu tiên chịu nghiêm trọng như vậy thương; Diệp Nhiên một quyền này giống như là hung hăng bắn trúng hấn kêu ngao.

Giết chết Diệp Nhiên, lấy này cho hả giận!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 196: : Mẫu thân đại nhân

U vân trong dãy núi bộ nơi nào đó nguyên bản còn là hoàn toàn yên tĩnh không tiếng động, lúc này lại bị hai nam tử tiếng hét phần nộ cho đánh vỡ.

Kèm theo luồng đạo tiếng hét phần nộ mà đến còn có cây cối bị phá hủy tiếng rắc rắc, cùng với mặt đất hé tiếng ầm ầm.

Chiến đấu đã tới gay cấn giai đoạn, 2 người đã chính xác giao thủ không ngừng mấy trăm hiệp.

Diệp Nhiên cùng Chu Văn Hải ai cũng không có ẩn giấu thực lực, hoàn toàn đều là đem cường đại nhất một mặt cho bày ra, tận trời khí lưu đem u Vân Sơn mạch đảo loạn không cách nào an bình.

Bốn phía một mảnh hỗn loạn, những thứ này đều là bọn họ chiến đấu qua sau tạo thành.

Chu Văn Hải ** ** đến trên thân, hấn nửa người trên nơi ngực hơi ao hãm, nắm chặt trường thương tay không ngừng run rẩy.

Hắn lau khô miệng sừng vết máu, gắt gao nhìn chăm chăm xa xa không chút nào mạnh hơn hắn đi nơi nào Diệp Nhiên.

Đánh đến bây giờ, Chu Văn Hải đứng Diệp Nhiên không thể không phục!

Hắn có Trình gia tài nguyên, vô số đan dược hắn dùng qua, các loại kinh khủng cường đại Linh kỹ hắn học qua, thần binh lợi khí mặc hắn chọn, tại tài nguyên phương diện hắn siêu việt Diệp Nhiên không biết gấp bao nhiêu lần, thế nhưng hắn hôm nay lại rơi vào loại này giới dam cục diện, điều này làm cho hắn đáy lòng phi thường không dễ chịu.

Mình cùng hắn không phải là tại đồng nhất hàng bắt đầu trên, lại mơ hồ bị đối phương siêu việt một đầu, xưa nay cao ngạo hắn, tâm lý thật giống như ngạnh đến một cây gai nhọn, ngay cả hô hấp cũng không thông nhanh chóng.

Cười đến cuối cùng mới là tốt nhất.

Chu Văn Hải đáy lòng không ngừng an ủi bản thân.

Chỉ cần Diệp Nhiên vừa chết, đáy lòng không hài lòng tự nhiên sẽ tiêu tan thành mây khói.

Diệp Nhiên che miệng, ho ra một bãi Huyết bọt, hấn xương sườn phía dưới bị Chu Văn Hải cho đâm thủng, mơ hồ có thể thấy huyết nhục khò phức.

Cái này phò thảm liệt đáng đáp, Diệp Nhiên sớm có dự liệu, không có nghĩ ngạc nhiên.

Hắn nhìn đối phương hít một hơi thật sâu, nhanh lên một chút kết thúc chiến đấu ah, không thể còn như vậy mang xuống, tiếp tục như vậy đối với mình cực kỳ bất lợi.

Lôi quang lần thứ hai hiện lên, một cái thanh sắc Long hiện lên tại Diệp Nhiên lòng bàn tay, theo đúng thần thức tiến thêm một bước điều khiển, cái kia Lôi Long hiện tại đã là rất sống động, giống như có sinh mệnh thông thường, đây là tiền giai Lôi Long bí quyết giai đoạn thứ 3 —— Linh Long đoạn mở đầu.

Diệp Nhiên Chương Tâm Lôi Long chậm rãi diễn hóa xuất hiện.

Cường đại kinh khủng Lôi Điện ba động tàn mất ra, Chu Văn Hải không khỏi chau mày, sau đó trong tay hắn đầu trường thương trên cán thương hiện ra một đạo hỏa điểm ẩn kỵ, sau đó lướt một cái hiện lên một chút bạch quang hỏa điểm bao trùm tại trường thương trên.

Ngón tay hắn chuyển động, kia cây trường thương cũng theo chuyển động, chỉ một thoáng liền hình thành một cỗ kinh khủng hỏa điểm phong bạo.

"Nghịch ném Càn Khôn!"

Sau đó kia cây trường thương trong nháy mắt liền bay ra ngoài, hiện lên một chút bạch quang hỏa điểm dường như nước mưa như rơi xuống, xung quanh cây cối tại tiếp xúc được hỏa điểm trong nháy mắt liền hóa thành tro tàn.

Kia ném lên trường thương như một con mở rộng hai cánh Hỏa điều đối về Diệp Nhiên bay qua.

"Lôi Long bí quyết!"

Diệp Nhiên không vì chỗ động, hấn song chương hướng phía trước đẩy dòi đi, Lôi Long gầm thét trong nháy mắt bay ra, cùng con hỏa điều kia đụng vào nhau.

Lôi quang cùng hỏa quang lóng lánh.

Sau đó trong nháy mắt bạo tạc!

Oanh!

Giữa không trung đột nhiên phát ra một tiếng vang thật lớn.

Một cỗ kinh khủng khí lưu từ đó Tâm hướng bốn phía lan ra.

Bạch Tuyết bay lên sau đó trong nháy mắt hòa tan, hóa thành một bãi thác nước, sau đó thêm biến thành sương mù bốc hơi lên trên không trung.

Xung quanh cây cối toàn bộ bay không gặp hình bóng.

Sương mù tiêu tán, lộ ra bên trong hình dáng, Diệp Nhiên cùng Chu Văn Hải quần đấu cùng một chỗ.

Hai người bắt đầu cận chiến.

Chu Văn Hải tuy rằng mất đi trường thương, thế nhưng hấn gần người năng lực chiến đấu không kém chút nào Diệp Nhiên.

"Thình thịch thình thịch thình thịch!"

Từng quyền đến thịch nặng nề thanh liên miên bất tuyệt.

Trên người hai người đều là vết thương.

2 quyền giao phong, sau đó thân hình tách biệt.

Hai người đồng thời ngã vào trong tuyết diện, từng ngum từng ngum thở phì phò.

Diệp Nhiên xuất ra đan dược dùng xuống, những thứ này đều là đích thân hấn luyện chế ra đến đan dược, thế nhưng ở nơi này sống chết trước mắt, khôi phục lên lực lượng đến có vẻ có chút không còn chút sức lực nào.

"Ta từ bái Trịnh Thần Hân vì sư, chưa bại một lần!" Chu Văn Hải gián đoạn thở phì phò nói, "Hôm nay cũng không ngoại lệ, ta nói rồi muốn giết cậu, vậy tuyệt đối sẽ không nuốt lời!"

Nói xong, hấn khó khăn từ trữ vật phù nội lấy ra 1 cái bạch sắc bình nhỏ, sau đó đem bên trong dịch thể cho dùng xuống mạch chủ chìm nổi.

Chu Văn Hải cổ họng không ngừng mà ngoạ nguậy, kim sắc dịch thể theo thực quản tiến nhập hấn trong bụng.

Sau đó một cổ ảm áp cảm giác chậm rãi truyền tới, hấn hai mắt hiện lên kim quang, trong nháy mắt đó là khôi phục thể lực.

Hấn đứng dậy, đem ngược cầm ở mà trường thương cho nhặt lên, sau đó chậm rãi bước đi tới Diệp Nhiên trước mặt, mũi thương chỉ vào Diệp Nhiên cổ họng, hấn trên cao nhìn xuống nói, "Chó chết!"

Diệp Nhiên cau mày một cái, bởi vì Chu Văn Hải phát ra lực lượng có chút đặc thù, hoàn toàn liên không giống như là Khoách mạch cảnh 6 tầng lực lượng.

"Cho ta đi tìm chết ah!" Chu Văn hải nhả trong lồng lánh bạo ngược sát cơ.

Diệp Nhiên giùng giăng thân thể, nhưng là lại chỉ có thể ho ra nhè nhẹ Huyết bọt.

"!"

Mình thụ!

Trong cơ thể mình thụ lại bắt đầu gãy dựa, Diệp Nhiên vừa định tùy ý mình thụ điều khiển thân thể thời điểm, một đạo hắc ảnh đột nhiên xuất hiện ở Diệp Nhiên trước người.

Cái này thật là một đạo hắc ảnh.

Hấn? Nàng? Kia? Có người trưởng thành thân cao, dáng dấp thoát nhìn nhỏ gầy, yếu đuối hình dạng, thẳng tắp xử tại Diệp Nhiên trước người.

"Đây là cái gì ma! ?"

Diệp Nhiên cùng Chu Văn Hải đồng thời thốt ra trong lòng nghi vấn.

Bọn họ nghi vấn ở giữa đều mang sợ hãi.

Bởi vì đứng trước mặt không phải người, mà là một loại cùng loại hình người sinh vật.

Kia mặc dù có nhân đường viền, thế nhưng thân thể hấn giống như là một đoàn đoàn hắc sắc sền sệt bùn cấu thành, hơn nữa không ngừng giọt rơi trên mặt đất, sau đó bốc hơi hơn nữa, thêm đưa về trong cơ thể nó.

Chính là như vậy 1 cái không rõ sinh vật, cản lại Chu Văn Hải công kích, kia nhìn Chu Văn Hải, một đôi đậu phụ cao thấp hoàng sắc con ngươi gắt gao theo dõi hấn, kia vậy không có ngón tay bàn tay bọc lại trường thương mũi thương.

Chu Văn Hải gian nan nuốt mấy hớp nước miếng, trong tay trường thương buông ra, sau đó sợ hãi hướng sau di động tới.

"Mẫu thân đại nhân!"

"Xin không cần sợ, hài nhi hội đem uy hiếp được ngài Nhân tộc sinh vật toàn bộ đều cho giết sạch!" Không rõ sinh vật đột nhiên quay đầu, kia đầu giống như không có đầu khớp xương, trực tiếp là toàn lộn lại, đang đối mặt với Diệp Nhiên, kia lên tiếng, dữ tợn mà vừa kinh khủng, giống như là bị mở ra một nửa dưa hấu.

Cái gì mẫu thân đại nhân? Diệp Nhiên nhìn kia sênh sênh bần đần, trong lòng đột nhiên động một cái, kia nói mẫu thân đại nhân sẽ không phải là mình thụ ah?

Ta Thiên!

Ma tộc!

Diệp Nhiên nghĩ đến ngày trước Hồ Vương theo như lời tại u Vân Sơn mạch gặp phải cái kia Ma tộc, lúc đó thiên không ở giữa chính là nổi trời như vậy sênh sênh quỷ dị hắc sắc.

Tuyệt đối không sai, cái này đó là sống sinh sôi Ma tộc!

Diệp Nhiên sắc mặt bá một chút liền tái nhợt.

Mà Chu Văn Hải nhìn Diệp Nhiên, sau đó thêm nhìn kia Ma tộc, đột nhiên nước mắt lưng tròng tung ra, ngửa mặt lên trời thất thanh kêu khóc,

"Ta sai! Đừng giết ta!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 197: : Ngập trời Ma khí

Trên bàn tay vết thương sâu đậm, da tróc thịt bong, đỏ sẫm Tiên huyết không ngừng chảy ra.

Trên mặt đất tuyết từ lâu tại trong chiến đấu không còn nữa tồn tại.

Chu Văn Hải tay trực tiếp là chống đỡ trên mặt đất, vết thương cùng những thứ kia bùn cát hỗn hợp cùng một chỗ, người xem trong lòng trực nhút nhát, thế nhưng hẳn lại hoàn toàn không có tâm tình đi để ý tới.

Trước mặt cái này không rõ sinh vật khiến hẳn can đảm câu liệt, kia cả người tản mát ra âm hàn khí tức đều nhanh muốn đem hẳn đầu khớp xương cho đông toái, cặp kia đậu phụ cao thấp màu vàng đối mắt giống như là nào đó côn trùng con người, sinh trưởng tại trước mặt cái này không rõ sinh vật trên có vẻ đặc biệt dữ tợn.

Kia miệng phun tiếng người, nói ra kia lần mà nói, trong nháy mắt liền đánh tan Chu Văn Hải đáy lòng sau cùng một tia phòng tuyến, triệt để tan vỡ!

Trước mặt cái này sinh vật dĩ nhiên là cùng Diệp Nhiên có quan hệ, hơn nữa kia còn xưng hô Diệp Nhiên là "Mẫu thân" !

Diệp Nhiên đến tột cùng là lai lịch gì!

Khó trách hẳn có thể cùng bản thân đại chiến một trận mà không thất bại!

Mình đã uy hiếp được Diệp Nhiên sinh mệnh, trước mặt cái này không rõ sinh vật sẽ bỏ qua bản thân sao?

Vấn đề này nghĩ cũng không cần nghĩ, Chu Văn Hải đáy lòng đó là có đáp án.

Trốn!

Đầu óc hẳn trong chỉ có một nghĩ cách, trốn! Chạy ra u Vân Sơn mạch, đi học viện, đi tìm lão sư, chỉ ở bên cạnh hẳn mới là an toàn.

Đối mặt tử vong ai không biết sợ? Hơn nữa Chu Văn Hải có thể không xác định hẳn không mình sinh vật trước mặt hội có một bình thường chết kiểu này

sống lại thù tặc thực cốt người yêu!

Hắn còn trẻ hắn còn muốn sống sót, hắn là thiên tài, hắn là tương lai tuyệt thế cường giả, hắn còn chưa lãnh tốt hương thụ qua vinh hoa phú quý, hưởng thụ qua quyền lực tư vị, hắn phải sống sót!

Dùng kẻ đơn địch được lực cũng không có lập tức lui tán, Chu Văn Hải bây giờ còn là hài lòng trạng thái.

Hắn chống lên thân thể, sau đó xoay người đó là rời đi, tất cả tiềm lực tại nơi sao trong nháy mắt bộc phát ra, hắn tốc độ siêu việt cực hạn, trước đó chưa từng có cấp tốc.

Thế nhưng, sau lưng hắn một đạo hắc sắc xúc tu lại gắt gao theo đuôi hắn, mặc kệ hắn như thế nào đi nữa kiệt lực chạy trốn, chưa từng có thể bỏ qua cái này hắc sắc xúc tu truy tung.

Sau đó hắn bị xúc tu cho bắt được.

Thân hình rút lui.

"Hừ!"

Nháy mắt thời gian, hắn lại nhớ tới tại chỗ, hắc sắc tiếp xúc tay cầm thân thể hắn, vậy không minh sinh vật cách hắn mặt không sai một ngón tay độ dài.

Nhìn gần trong gang tấc không rõ sinh vật, Chu Văn Hải như chó chết thông thường lè lưỡi, đầu đồ mồ hôi lạnh, từng ngum từng ngum hộc bạch khí.

Bạch khí kia trực tiếp phun tại nơi không rõ sinh vật trên mặt, Chu Văn Hải không có tâm tình đi để ý tới đây hết thấy, hắn hiện tại ngay cả giấy dựa lực lượng cũng không có.

Chết thì chết ah.

Hắn vô lực nghĩ, tan rã con người nhìn đỉnh đầu cành lá khe hở lộ ra một góc thiên không, ngón tay hắn hơi rung động.

"Mẫu thân đại nhân, ta đến báo thù cho người."

Kia Ma tộc nhếch môi, hắc sắc chất lỏng sền sệt hóa thành từng đạo lụa mang sau đó bay múa đầy trời đến, cuối cùng đem Chu Văn Hải cho bọc lại.

Lụa mang không nhiều lắm, chỉ có thể bọc lại Chu Văn Hải nửa đoạn thân thể, đưa hắn địa phương còn lại bất quy tắc hiển lộ ra.

Diệp Nhiên đáy lòng sợ hãi cũng không có so Chu Văn Hải ít hơn nhiều ít, hắn nhìn bị bọc lại Chu Văn Hải, nhìn người sau không có giấy dựa, sau đó nhìn một giọt một giọt không ngừng tích tụ Tiên huyết.

Chu Văn Hải thân thể tại cuộn cuộn không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng chỉ còn lại có quả đấm lớn nhỏ.

Diệp Nhiên thấy hắn kia một khắc cuối cùng, con người như tinh thể một dạng nghiền nát, lỏng lẻo cầu sinh hào quang, thế nhưng đã là không có bất kỳ dùng.

Chu Văn Hải cứ như vậy tiêu thất ngay cả nửa điểm vết tích cũng không có còn lại.

"Mẫu thân đại nhân, hài nhi đã vì người báo xong thù." Kia Ma tộc quay đầu lại nhìn nửa nằm trên mặt đất trên Diệp Nhiên, sau đó kia ngồi xổm người xuống, màu vàng con người lỏng lẻo hào quang, kia thấy Diệp Nhiên trong cơ thể minh thụ, cho nên có vẻ có chút kích động, trên thân thể chất lỏng màu đen không ngừng kịch liệt vận động, giống như là sôi trào Thủy, bốc lên 1 cái lại một cái hắc sắc bọt khí sau đó vỡ tan.

Diệp Nhiên trong cơ thể minh thụ tàn mất ra hắc quang, một cây chạc cây từ Diệp Nhiên nơi ngực vươn đến, sau đó run rẩy vuốt ve kia Ma tộc.

Diệp Nhiên có thể cảm thụ được minh thụ cùng kia Ma tộc giữa hai người tâm tình kích động, hắn hoàn toàn không có bất kỳ một tia xúc động, như vậy 1 cái kinh khủng dữ tợn Ma tộc dán tại bên cạnh mình, ai hội bởi vì đối phương kích động mà kích động, nội tâm hắn chỉ sợ hãi.

"Mẫu thân đại nhân, ta không có tìm được Ma Chủ" kia Ma tộc run rẩy thanh âm nói, "Ma Chủ khả năng vĩnh viễn chìm Minh Hải."

Ma Chủ? Chẳng lẽ chỉ chính là ngày trước Ma tộc chủ nhân ah?

Minh Hải? Diệp Nhiên hơi sững sờ, cái này Minh Hải không phải là các người Ma tộc chế tạo ra, đem tam đại châu trọn đời cách ly dâng lên sao?

Như vậy Ma Chủ vĩnh viễn chìm Minh Hải, là chỉ kia đã bị Thánh Quân cho chém giết, mai táng tại Minh Hải ở giữa sao?

Kia minh thụ tàn ra bạch quang, tựa hồ là tại truyền lại tin tức gì Trùng tộc ẩn nấp nhớ.

Một lúc lâu sau khi, kia Ma tộc gật đầu, sau đó kia hóa thành từng đạo hắc khí khí thể, chậm rãi chui vào Diệp Nhiên trong cơ thể.

"Mẫu thân đại nhân, để hài nhi còn cho người chữa thương ah!"

Diệp Nhiên thân thể run lên, như cắt linh hồn như đau đớn từ nơi ngực truyền ra đến, hắc cảm thụ thân thể mình giống như là có ngàn vạn con kiến đang điên cuồng cắn xé.

Cái loại này đau đớn trong nháy mắt khiến Diệp Nhiên tan vỡ, hắc trên trán ấn ký bắn ra ra cường quang.

Mà ở trong cơ thể hắc, minh thụ làm tổn tại không gian tràn đầy nồng nặc hắc khí, hắc khí kia chậm rãi dung nhập minh thụ ở giữa.

Minh thụ trên cây khô phù vân điên cuồng lạnh lẽo, kia cành lá tuôn rơi lay động, giống như là tại từng trải đến nào đó mãnh liệt mưa rền gió dữ.

Nhưng là lại một mảnh lá cây đều không có rơi xuống.

Phù vân lạnh lẽo, một cây Tân chạp cây sinh ra.

Hắc sắc bóng người nổi lên, sau đó càng ngày càng chính xác nồng nặc.

Mà giới bên ngoài, Diệp Nhiên thống khổ giằng giằng thân thể, hắc sắc khí thể đem thân thể hắc bọc lại, hắc hai mắt hiện ra nồng nặc đỏ tươi hào quang.

Xâm chiếm!

Diệp Nhiên không hề chống lại chi lực, thân thể hắc lập tức bị tiếp thụ qua Ma tộc lực lượng minh thụ cho xâm chiếm.

Hắc sắc khí lắng tại Diệp Nhiên quanh thân không ngừng bốc hơi đến, Diệp Nhiên giống như là ở vào vào một đoàn ngọn lửa màu đen ở giữa.

"Rống!"

Diệp Nhiên ngửa mặt lên trời rít gào, trên người Ma khí phóng lên cao, xông thẳng lên trời, hủy thiên diệt địa lực lượng khuếch tán ra.

Toàn bộ mặt trời mọc chi châu mọi người nhìn cái này tận trời Ma khí.

Người không biết chuyện sợ hãi đến, sợ hãi đến cái này không biết sự vật.

Người biết chuyện sợ hãi đến, bởi vì minh bạch cho nên sợ hãi.

Toàn bộ mặt trời mọc chi châu rơi vào một mảnh khủng hoảng.

Mà tận trời Ma khí không ngừng mặt trời mọc chi châu nhân thấy.

Cách xa nhau ngoài vạn dặm, cách Minh Hải mặt khác hai đại châu —— tây ngạn chi châu, nam an chi châu, cũng là thấy.

Nam an chi châu một tòa hoang vắng trên núi, hai gã tiên phong đạo cốt lão giả sắc mặt phức tạp nhìn đạo kia tận trời Ma khí.

Một người nói, "Tổ tiên có mệnh, Ma tộc hiện, chúng ta làm có điều hi sinh."

Tên còn lại lặp lại, giọng nói kiên quyết,

"Làm tất cả hi sinh!"

Sau đó hai người đồng thời xoay người xuống núi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 198: : Long Đế

"Kiệt kiệt kiệt kiệt "

Ngập trời Ma khí tiêu thất, bị xâm chiếm thân thể Diệp Nhiên trong miệng phát ra liên tiếp cười quái dị.

Mà Diệp Nhiên bản thể lại bị bài trừ đến, núp ở trong một góc khác điện, hẳn có thể cảm thụ được thân thể mỗi một gặp hóa, nhưng là lại không thể điều khiển thân thể mình, hẳn giống như là người ngoài một dạng, dùng đệ nhất nhân thị giác nhìn mình thân thể động tác đến.

Minh thụ điều khiển Diệp Nhiên thân thể, khóe miệng hơi cong lên.

Cái này điên cuồng đáng tươi cười chưa từng có xuất hiện qua tại trên mặt mình. Diệp Nhiên vô lực nhìn cảm thụ được, nếu muốn tranh đoạt đúng thân thể mình điều khiển quyền, lại có vẻ như vậy vô lực.

"Cái này cụ thân thể là ta, người liền lẳng lẳng nhìn ta làm sao điều khiển thế giới này ah." Minh thụ mượn Diệp Nhiên thân thể mở miệng nói.

Diệp Nhiên trầm mặc không nói, hẳn hiện tại chỉ hy vọng phát sinh kỳ tích đem mình thụ cho bị thương nặng cũng tốt, khu trục cũng được, hẳn chỉ muốn đoạt lại thân thể mình điều khiển quyền.

Một cỗ nóng rực chỉ ý đột nhiên tại Diệp Nhiên bên trong túi trữ vật lan ra.

Diệp Nhiên có thể cảm thụ được, minh thụ tự nhiên cũng là có thể cảm thụ được.

"Đây là" minh thụ nhú mày, sau đó hẳn sắc mặt đột nhiên cả kinh, đỏ tươi con ngươi ở giữa lông lánh sát ý, hẳn lạnh giọng nói, "Ngự Hỏa viên bàn?!"

Cái gì là ngự Hỏa viên bàn? Diệp Nhiên hơi sững sờ, bỗng nhiên hẳn nghĩ đến bản thân từ lão nhân kia chỗ đó cảm đến xích hồng sắc viên bàn trở lại hoang dã.

Chẳng lẽ!

Một khối tàn mất ra màu đỏ hào quang viên bàn từ Diệp Nhiên bên hông trữ vật phù nội bay ra ngoài, sau đó viên kia bàn trên nhấp nhô 12 cái tối nghĩa khó hiểu văn tự.

Diệp Nhiên cau mày nhìn kia nhấp nhô văn tự, cái này không giống như là đế quốc thông dụng văn tự, trái lại có điểm như trên cổ thời đại hiếm thấy văn tự.

Minh thụ nhìn đây hết thấy, hẳn âm xột xa xột xa cười, "Thánh Quân ban tặng Thiên Dương Chiến Tướng thánh vật, khiến ta nhìn người một chút đến cùng có thật lợi hại ah!"

Mặc dù là đang cười, thế nhưng Diệp Nhiên vẫn có thể đủ cảm thụ ra minh thụ ngôn ngữ ở giữa ngưng trọng giọng nói, hiển nhiên cái này ngự Hỏa viên bàn dành cho kia lớn lao áp lực.

Mà nghe được minh thụ mà nói, Diệp Nhiên trong lòng không khỏi lại là vừa nhảy, cái này dĩ nhiên là Thánh Quân luyện chế, ban tặng 9 đại chiến đem cường đại nhất Thiên Dương Chiến Tướng thánh vật.

Kia chiếu nói như vậy, tình huống bây giờ còn có nghịch chuyển có khả năng!

Ngày trước Thánh Quân kiểm lưu lại đến một đạo Kiểm ý, liền đem mình thụ cho bị thương nặng, mà hôm nay cái này ngự Hỏa viên bàn thêm hội tạo thành cái dạng gì hiệu quả đây?

12 cái hiện lên văn tự cổ đại một lần nữa quy về ngự Hỏa viên bàn bên trên, sau đó kia ngự Hỏa viên bàn đột nhiên vọt vào Diệp Nhiên trong cơ thể, đi tới minh thụ làm tại không gian.

Nóng rực chỉ ý đem mình thụ bên trong không gian Ma khí cho hòa tan rất nhiều.

Mà minh thụ bản thể không ngừng lay động, kia trên cây khô phù văn bộc phát ra cường liệt hào quang.

Ngự Hỏa viên bàn rút đi rỉ sét, quanh thân có vẻ trơn trượt không gì sánh được, sau đó 12 cái văn tự cổ đại lông lánh, một đạo nhiệt độ cao xích ngôn lửa màu đỏ hiện ra, ngọn lửa kia ngưng tụ thành một chi nhánh hỏa diễm mũi tên, đối về minh thụ đó là gào thét đi qua.

Minh thụ Ma khí hiện lên, sau đó đồng dạng cũng là hóa thành mũi tên hướng phía những thứ kia hỏa diễm mũi tên tiến lên.

Mũi tên giao phong, trong nháy mắt nổ bễ ra đến, toàn bộ minh thụ không gian các loại cuồng bạo khí lãng hiện ra đến.

Mà lúc này, minh thụ không gian lại nổi lên một trận rung động, một đạo hắc ảnh lao đảo xuất hiện.

Điều khiển Diệp Nhiên thân thể bóng đen.

Diệp Nhiên thân hình khẽ động, đột nhiên phát hiện mình cũng là có thể động tác, hẳn lập tức xuất hiện ở minh thụ không gian, cùng đạo hắc ảnh kia tương đối mà đứng đến.

Đạo hắc ảnh kia nhìn Diệp Nhiên, phát ra liên tiếp cười quái dị, "Để cho ta tới hội hội người đi!"

"Đang có ý đó." Diệp Nhiên hoạt động thủ đoạn, đối với cái này 3 lần vài lần xâm chiếm thân thể mình gia hỏa, hấn thể nhưng không có một tia hảo cảm.

Hai người đồng thời xuất động, thân hình quán đầu cùng một chỗ.

"Lôi đình vạn quân!" Diệp Nhiên sắc mặt ngưng trọng, hấn đối về đạo hắc ảnh kia chém ra một quyền, 10 lần lực lượng đột nhiên bộc phát ra.

"Chỉ ngươi biết sao?" Đạo hắc ảnh kia cười lạnh một tiếng, sau đó cũng là chém ra một quyền, "Lôi đình vạn quân!"

Đồng dạng là 10 lần lực lượng bộc phát ra.

2 quyền giằng co.

Đồng dạng chiêu số, đồng dạng lực lượng.

Diệp Nhiên nhìn Ma khí nhấp nhô bóng đen, cắn chặt môi, có ý tứ.

"Đấu chuyển tinh di tinh có không cam, danh môn luật sư Tâm quá lạnh!"

"Đấu chuyển tinh di!"

Lực lượng dồi dào, sau đó phun phát ra ngoài.

Hai người đồng thời lui về phía sau vài bước, lão đảo thân thể dừng hấn.

Hoạt động một chút tê dại nắm tay, Diệp Nhiên ý chí chiến đấu sục sôi xông lên, cùng mình chiến đấu khả năng phát hiện mình vẫn đề chỗ thiếu hụt, khả năng không ngừng đề cao đến bản thân trình độ, bù đắp đến bản thân lỗ thủng.

Diệp Nhiên cùng bóng đen chiến đấu cùng một chỗ, ngự Hỏa viên bàn cùng mình thụ chiến đấu.

Mình thụ bên trong không gian rơi vào một hồi có một không hai đại chiến.

Bóng đen phương thức chiến đấu hoàn toàn chính là mô phỏng theo Diệp Nhiên, mà kia lực lượng cũng là cùng Diệp Nhiên lực lượng ngang nhau, cho nên trận chiến đấu này vẫn luôn là bày biện ra một loại bình ổn trạng thái, ai có thể không có thắng lợi dấu hiệu, cũng đồng dạng không có tan tác vết tích.

Mà ngự Hỏa viên bàn yên lặng hồi lâu, năng lực tự nhiên là không lớn bằng từ trước; thế nhưng mình thụ càng chịu không nổi, kia trực tiếp là từ một quả mầm mống phát triển đến bây giờ cái này hoàn cảnh, hoàn toàn không có làm năm lực lượng kinh khủng.

Cho nên, ngự Hỏa viên bàn cùng mình thụ chiến đấu cũng Diệp Nhiên cùng bóng đen chiến đấu thông thường, khó có thể phân ra thắng bại.

Tự thân kết thúc bất chiến đấu, vậy cũng chỉ có thể do ngoại giới đến kết thúc.

Một tiếng rống ngâm vang lên, cuồng phong gào thét, cát bay đá chạy, cây cối nhỏ tận gốc, quần sơn ầm ầm đổ nát, mặt đất nghiền nát.

Một cái thanh sắc Cự Long từ đằng xa bay tới, thẳng đến Diệp Nhiên.

Ngự Hỏa viên bàn cùng mình thụ đồng thời cảm ứng được cái gì.

Cùng Diệp Nhiên giao chiến bóng đen trong nháy mắt biến mất, Diệp Nhiên một lần nữa điều khiển thân thể điều khiển quyền, hấn mở mắt ra, thấy cái kia lân phiến lông lánh hào quang, thân thể cuộn tròn đến có chừng nửa tháng hoa học viện to lớn Thanh Long.

Cái kia Thanh Long hóa thành một gã đầu đội Kim quan, mặc thanh sắc trường bào, oai hùng bất phàm nam tử.

Nam tử vừa rơi xuống đất, một cỗ Đế Vương chi khí trực áp Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên trong nháy mắt liền không thể hô hấp, trong cơ thể hấn mình thụ cùng ngự Hỏa viên bàn đồng thời phát lực, đem kia cỗ kinh khủng Đế Vương chi khí cho bị xua tan.

"Ma tộc?" Nam tử kia lạnh lùng thanh âm truyền tới, sau đó hấn phát tay, 3 đạo thanh sắc Phong nhận đối về Diệp Nhiên gào thét đi.

Lôi lệ phong hành, sát phạt quả quyết!

Kia 3 đạo kinh khủng thanh sắc Phong nhận cắt đứt không gian, trực hướng Diệp Nhiên đi.

Diệp Nhiên thân thể run rẩy kịch liệt đến, trong cơ thể hấn mình thụ cùng ngự Hỏa viên bàn lần thứ hai phát lực, Ma khí cùng hỏa điểm đồng thời hiện lên, đem Diệp Nhiên cho bao phủ ở.

"Oanh!"

Một trận đất rung núi chuyển rung động, khói mù bốc hơi dựng lên.

"Đất lập." Lúc này có một nam tử xuất hiện cùng kia Đế Vương chỉ khí mười phần nam tử đặt song song tại một khối.

"Long Đế." Nam tử kia kêu.

Kia được gọi là Long Đế nam tử nhìn bụi mù lui tán sau trống không một vật địa phương, hơi nhú mảy.

Sau đó hần chân mảy mờ ra, hỏi.

"Hỗ Vương, thương nuôi được thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199 : :: Ổn định

Màu đỏ cùng hắc sắc đan vào mà thành màn sáng giống như một cái viên cầu bao phủ tại Diệp Nhiên trên người.

Cái kia từng đạo điều văn phòng ngự viên cầu bắt đầu xoay tròn, hình thành trận trận khí lãng.

Trực diện mà đến 3 đạo thanh sắc Phong nhận bắn trúng kia xoay tròn quang cầu, kinh khủng cường đại kinh đạo đem Diệp Nhiên vị trí mặt đất toàn bộ đều phá hủy, thân thể hần hướng hăm, thế nhưng thân thể bản thân nhưng không có bị nửa điểm thương tổn.

Phong nhận cùng quang cầu đụng vào nhau, phát ra từng đợt làm người ta khó có thể chịu đựng kéo kẹt kéo kẹt thanh, chui thẳng Diệp Nhiên cái lỗ tai, rất dẫn vật hần.

Sau đó kia đỏ đen thay thế quang cầu xuất hiện một đạo nứt ra, Diệp Nhiên xem chân chân thiết thiết, không phải đâu! Ngự Hóa viên bàn cộng thêm minh thụ lực lượng dĩ nhiên không cách nào chống đỡ một kích này? Đối phương đây là muốn có kinh khủng bức nào?

Diệp Nhiên không khỏi nghĩ đến tên nam tử kia chân thân —— Long!

Long chính là Yêu tộc ở giữa kinh khủng nhất tồn tại, vừa sinh ra đó là có cường hần thân thể, cùng với đúng thiên địa linh khí vượt xa người thường lực tương tác, cái này dẫn đến chúng nó Long tộc hấp thu Linh khí tốc độ là thường nhân gấp trăm ngàn lần.

Cường hần thân thể cộng thêm Linh khí thân thiện dẫn đến mỗi một điều thành niên Long tộc đều là cái thể cường giả, có mây mưa thất thường, hủy thiên diệt địa thần thông.

Thế nhưng làm sao Long tộc sinh dục năng lực vẫn luôn là chúng nó 1 cái điểm yếu, to như vậy Long tộc ngoài tộc ngoại lác đác, số lượng phi thường có hạn.

Nhưng dù vậy, Long tộc đã ở Yêu tộc ở giữa vẫn luôn là ở vào bá chủ địa vị, ở vào Yêu tộc đỉnh phong.

Hỗ Vương làm thống trị Hồ tộc cũng không dám tùy tiện chọc giận Long tộc.

Mà lúc trước tên nam tử kia phát ra Đế Vương chỉ khí không hề nghi ngờ nói rõ đối phương chính là Long tộc cao tăng.

Có thể là Long tộc bộ tộc Tộc trưởng.

Long tộc cường đại nhất tồn tại một kích xuống tới, uy lực khởi cho khinh thường.

Ngự Hóa viên bàn cộng thêm minh thụ lực lượng thất bại xuống tới, ngược cũng không phải cái gì kỳ quái phương.

Sợ hãi than vào đối phương kinh khủng chỉ sau này, Diệp Nhiên phải đối mặt 1 cái phi thường tàn khốc sự thực, hiện tại nên thế nào thoát đi!

Đỏ đen thay thế quang cầu rất nhanh thì muốn nghiền nát, hần hiện tại đã có thể cảm thụ được kia làm người ta hít thở không thông lực lượng.

Tràn ngập nguy cơ, mở không được vui đùa!

Minh thụ sống ở Diệp Nhiên trong cơ thể, vậy dĩ nhiên đó là cùng Diệp Nhiên làm một thể, kia làm sao có thể cho phép Diệp Nhiên bị đánh chết, đem bản thân bại lộ tại Long Đế trước mặt.

Minh thụ bên trong không gian, kia trên cây khô bay xuống hạ một đạo bạch quang lóng lánh phù văn, sau đó xuyên thấu qua Diệp Nhiên ngực bay ra ngoài; tại quang cầu nghiền nát trong nháy mắt liền đem kia 3 đạo thanh sắc Phong nhận cho thôn phệ.

Thế nhưng cũng chỉ là giới hạn nơi này, minh thụ hiện tại tuyệt đối không dám đi chủ động công kích Long Đế, hiện tại minh thụ bất quá là ấu thể, kia còn không có hấp thu đến cũng đủ năng lượng, lớn lên thành hoàn toàn thể, có phiên giang đảo hải năng lực.

Ấu thể minh thụ nếu là đi khiếu chiến Long Đế, đó chẳng khác nào là ở muốn chết.

Phù văn tuy rằng đem 3 đạo thanh sắc Phong nhận cho thôn phệ, thế nhưng kinh khủng kia tàn dư năng lượng như trước lưu lại.

Năng lượng đem Diệp Nhiên da thịt cho mở ra, lộ ra bên trong huyết nhục.

Lúc này ngự Hỏa viên bàn xuất thủ, kia phát lực, một đạo hỏa diễm trào hiện ra, đem Diệp Nhiên trong nháy mắt đưa u Vân Sơn mạch cái khác tương đối an toàn phương.

...

...

Tay run run, Diệp Nhiên đem 6 viên thuốc cho dùng xuống bụng.

Ấm áp được lực tại hắc trong bụng chậm rãi khuếch tán ra, săn sóc ân cần đến hắc kinh mạch, khôi phục hắc lực lượng.

"Hoàn hảo trên người mang đủ đan dược." Diệp Nhiên cảm ra tự chế biến mà thành thuốc bột vẽ loạn tại tự thân trên vết thương, cái này ngoại thương sâu cạn không đồng nhất, có chỉ là một điểm rất nhỏ tiểu thương, có trực tiếp là có thể thấy bạch cốt.

Diệp Nhiên phải đem trên người chỗ đau lý một phen, nếu hắc không là cái dạng này trở lại thật tâm không tốt hướng Bạch Khiêm Tâm khai báo, hắc cũng không muốn Bạch Khiêm Tâm tuổi đã cao còn vì mình làm lụng vất vả lo lắng.

Về phần Bạch Thái đoán chừng là không thể gạt được, hắc nghiêm trọng như vậy thương không có một đoạn thời gian rất dài chính xác khó khôi phục.

"Hí ~" thuốc bột va chạm vào huyết nhục, liền lập tức bốc hơi lên một luồng bạch khí, đau đến Diệp Nhiên khòe miệng hơi một trận co quắp, từ trừ vật phù nội lấy ra đơn giản một chút băng vải, Diệp Nhiên băng bó một chút vết thương sau, liền bắt đầu quan sát đến trong cơ thể ngự Hỏa viên bàn cùng minh thụ.

Tiếp thụ qua Ma tộc dư nghiệt lực lượng sau, minh thụ đã là trở nên càng cường đại hơn, kia thân cây chính lại chính xác mở rộng một vòng, nhưng lại tân sinh một cây chạc cây, cành lá cũng là càng thêm phồn thịnh.

Trên cây khô nhảy động lóng lánh phù văn càng thêm rõ ràng.

Diệp Nhiên đi tới minh thụ không gian, hắc nhìn chăm chăm kia minh thụ trên cây khô phù văn tỉ mỉ quan sát đến, nếu muốn tìm tòi nghiên cứu trong đó có hay không không có ai biết huyền bí.

Không hề nghi ngờ, minh thụ hiện tại cường đại nhất thủ đoạn đó là phù văn này, vô luận là trên trán mình phù văn, còn là công kích thủ đoạn, đều không - lý khai phù văn này.

Nếu là có thể từ phù văn ở đây nghiên cứu ra đối phó minh thụ biện pháp, vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn.

Cường hóa qua đi minh thụ càng phát ra khiến Diệp Nhiên nghĩ kiêng kỵ.

Nếu là mình sẽ không tìm chút hữu hiệu thủ đoạn, tùy ý minh thụ dần dần phát triển, bản thân sớm muộn sẽ bị minh thụ bất tri bất giác điều khiển tâm trí, thân thể sẽ bị minh thụ hoàn toàn điều khiển.

Nếu lần này chợt được ngự Hỏa viên bàn áp chế minh thụ, đã biết lần thật là liền chơi xong!

Quan sát nửa ngày phù văn Diệp Nhiên, một trận đầu vầng mắt hoa, những phù văn này hiển nhiên không phải cùng Nhân tộc tương đồng, chắc là Ma tộc đặc biệt phù văn, hắc nghĩ dòm ra trong đó huyền bí, quả thực chính là không có khả năng.

Diệp Nhiên không thể làm gì khác hơn là đành hoàng tuyền chọn buông tha, hắc bắt đầu quan sát đến trời nổi vào minh thụ bên trong không gian ngự Hỏa viên bàn.

Tại minh thụ bên trong không gian ngự Hỏa viên bàn cũng chỉ lớn bằng bàn tay tiểu, giống như là 1 cái hàng mỹ nghệ một dạng, rất khó nhìn ra cái này đó là có thể đủ ngăn chặn minh thụ đồ vật.

Diệp Nhiên quan sát cái này ngự Hỏa viên bàn đã lâu, trừ kia 12 cái văn tự cổ đại có chút đáng giá nghiên cứu địa phương, địa phương khác cũng không huyền bí.

Diệp Nhiên tinh tế đem cái này 12 cái văn tự cổ đại cho ghi nhớ đáy lòng.

"Cái này ngự Hỏa viên bàn chính là Thánh Quân thân thủ luyện chế mà thành ban tặng Thiên Dương Chiến Tướng thánh vật, vậy nó đến tột cùng có gì hữu dụng đâu?" Diệp Nhiên không nhận được nghĩ đến lúc trước mình thụ nói, cái này ngự Hỏa viên bàn tác dụng tuyệt đối không chỉ là như vậy, kia chủ động công kích mình thụ là là bởi vì Ma tộc cùng bản thân nó chính là thể bất lường lập, đây chỉ là xuất phát từ một loại miễn cưỡng xưng là bản năng phản ứng.

Kia hẳn là có khác hẳn dùng!

Chỉ tiếc mặc kệ Diệp Nhiên thế nào thúc giục ngự Hỏa viên bàn, ngự Hỏa viên bàn không có phản ứng chút nào, vẫn luôn là lẳng lặng trôi nổi vào không trung.

Roi vào đường cùng, Diệp Nhiên không thể làm gì khác hơn là rời khỏi mình thụ không gian, chuyên tâm chữa thương.

Bóng đen dần dần nổi lên, kia nhìn lơ lửng ngự Hỏa viên bàn, khoe miệng hơi cong lên, "Người đã muốn hồng ta chuyện tốt, như vậy tùy người đi, dù sao cũng ta cũng không nóng lòng cái này nhất thời."

"Diệp Nhiên người tốt nhất phát triển ah, càng cường đại càng tốt."

"Dù sao cũng người hết thấy đều là ta, bao quát thân người thân, người vĩnh viễn không có khả năng chạy trốn ta lòng bàn tay!"

Điện thoại di động người sử dụng thỉnh xem lướt qua xem, càng chất lượng tốt xem thể nghiệm, giá sách cùng máy tính bản đồng bộ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 200: : Đường về

Người ngoại lai viên đánh vỡ u Vân Sơn mạch vắng vẻ. 77nt. Com thiên chi thiên chi mạng tiểu thuyết

Mấy tháng trước có các đại thế lực bao vây tiểu trừ Ma tộc, dẫn đến u Vân Sơn mạch không có một bóng người, hiện tại các đại thế lực từ đó rời khỏi, những thứ kia trồng cấy vào tại u Vân Sơn mạch mà sống tu sĩ chen chúc tới.

Một gã đáng người nam tử gầy nhỏ tiến nhập u Vân Sơn mạch, ánh mắt hắn cực tiểu, tặc đầu Thử não, mũi phía dưới kia râu cá trê run lên run lên, hắn ăn mặc một thân bản thủ y bào, nơi ống tay áo bản tí người xem trực buồn nôn, vừa nhìn cũng không phải hàng tốt gì.

Chỉ bất quá hắn mặc dù mới chừng hai mươi mấy tuổi, thể nhưng tu vi đã là Khoách mạch cảnh 7 tầng, cũng miễn cưỡng có thể coi như là một cao thủ.

Cùng khác tu sĩ không giống với, hắn không có ở u Vân Sơn mạch ngoại vi dừng lại lâu, mà là hướng phía u vân trong dãy núi bộ phương hướng đi tới.

Vượt qua một đồng tuyết động, kia tặc đầu Thử não gia hỏa kinh ngạc nhìn trước mặt chịu đựng một hồi đại chiến, bị tàn phá không đành lòng nhìn thẳng cây cối sống lại thủ tịch thực cốt người yêu.

Sau đó hắn tại ánh mắt sắc bén thấy cách đó không xa nằm ở trong tuyết 1 cái bạch sắc hộp ngọc.

Hộp ngọc nhan sắc cùng tuyết thông thường, không tỉ mỉ mà nói còn thật là khó khăn phát hiện, thể nhưng kia tặc đầu Thử não gia hỏa liếc mắt một liếc thấy thấy, cái này đủ để nói rõ hắn nhãn lực có cường đại đường nào.

Tại phát hiện hộp ngọc kia trong nháy mắt, kia tặc đầu Thử não gia hỏa hai mắt lập tức bắn ra ra một đạo khiếp người tinh quang, hắn 3 bước cũng làm hai bước, cơ hồ là ngay cả bò mang lần tiến lên.

"Thình thịch."

Tên kia té nhào vào trong tuyết, bắt lại hộp ngọc kia.

"Hi vọng có bảo bối, hi vọng có bảo bối!"

Hắn dưới đáy lòng cầu nguyện.

Sau đó hắn mở ra, một trận Hàn khí đó là thả ra ngoài.

"Thật có bảo bối!" Kia tặc đầu Thử não gia hỏa trên lỗ mũi râu cá trê không ngừng run rẩy, sau đó hắn hoàn toàn mở hộp ngọc ra, một quả tản ra Hàn khí trái cây lẳng lẳng nằm ở bên trong.

Tặc đầu Thử não gia hỏa hai mắt trong nháy mắt liền trực.

"Ta thảo!"

"Phát đạt!"

"Trời giá rét quá!"

Tặc đầu Thử não gia hỏa trong nháy mắt liền bạo phát, kiến thức rộng rãi hắn đúng cái này miếng trái cây có thể không xa lạ gì, hắn liếc mắt liền nhận ra đây là Ngũ phẩm được tài trời giá rét quả!

Hắn nhớ mang máng lần trước tại Sở thị đấu giá hội đánh ra đi ra ngoài trời giá rét quả giá trị thể nhưng đạt được 1 cái con số thiên văn.

Khoản tiền kia tài đủ đủ để mua kế tiếp tiểu Thành, mình làm Thành chủ.

Mà hắn không nghĩ tới bản thân dĩ nhiên thập được một quả trời giá rét quả!

Hắn tiểu trái tim trong nháy mắt mà bắt đầu phác thông phác thông nhảy, cái này từ hắn nhưng là phải phát tài, bất quá Thương Hàn quả xử lý như thế nào còn là một vấn đề, từ nơi này chiến đấu đó có thể thấy được, nhất định có có người phát sinh cái gì ngoài ý muốn, mới đưa cái này miếng trời giá rét quả cho đi ở tại chỗ này, nếu là hắn tùy tiện xử lý mà nói, không làm được đem đưa tới họa sát thân.

Được qua một đoạn thời gian chờ danh tiếng đi qua, lại đem ngoài cho xử lý xong, bằng không mà nói hắn rất dễ bạo lộ ra.

Hơn nữa xử lý xong tất, muốn lập tức rời đi đô thành, tìm một bí mật thôn xóm ẩn núp trên mây tháng lại nói.

Tặc đầu Thử não hắn lập tức đem hộp ngọc này cho giấu ở nơi ngực, chuẩn bị lập tức rời đi.

Sau đó hắn dừng bước lại, bởi vì ở trước mặt hắn, 1 cái sắc mặt tái nhợt nam tử đang nhìn hắn.

"Hắn thấy cái gì không?"

"Sẽ không phải là đến cộng phân ah?"

"Cái này tại sao có thể!"

Hắn trong nháy mắt liền không muốn, quý giá như vậy đồ vật, đừng nói chia đều, chính là phân hắn 1 cái từ hắn đều không muốn!

"Phải đem người này cho giết người diệt khẩu!" Tặc đầu Thử não hắn lá gan cũng đặc biệt thành, hắn nhìn đối diện sắc mặt tái nhợt, cước bộ phù phiếm nam tử, trong nháy mắt chính là động sát tâm, nếu là bị hắn bộc lộ ra đi, bản thân chẳng phải là có khả năng đưa tới họa sát thân?

"Người làm gì?" Tên kia tặc đầu Thử não gia hỏa sắc mặt âm trầm, lớn tiếng quát dẹp đường Nguyệt nữa.

"Đem ta đồ vật trả lại cho ta."

Diệp Nhiên đưa tay phui phui trên vai tuyết, sau đó hắn ngẩng đầu, đôi mắt trấn định nhìn đối phương, đạm mạc nói.

Mặc dù đối phương chính xác Khoách mạch cảnh 7 tầng tu sĩ, mà hắn bất quá mới là 5 tầng Đình phong, hơn nữa hiện tại thân chịu trọng thương, thế nhưng Diệp Nhiên lại không có chút nào nghĩ sợ hãi, ngược lại là khí định thần nhàn nói.

"Cái gì? !" Kia tặc đầu Thử não gia hỏa nghe Diệp Nhiên mà nói, trong lòng không khỏi cả kinh, sau đó hắn trên dưới quan sát Diệp Nhiên liếc mắt, thấy đối phương thân chịu trọng thương, cộng thêm xung quanh đồng hồ hỗn loạn hoàn cảnh, cái này cùng mình lúc trước suy đoán một dạng, phát sinh một trận chiến đấu, nói như vậy, trước mặt nam tử này có thể là Thương Hàn quả thực chính chủ nhân!

"Cái gì ta ngại? ! Thiếu cho ta nói một ít mạc danh kỳ diệu mà nói!" Kia tặc đầu Thử não nam tử nhìn Diệp Nhiên, tâm lý rất nhanh đó là trấn tĩnh lại, đối phương thân chịu trọng thương, hơn nữa xung quanh không có giúp đỡ, nhất lựa chọn tốt chỗ quá vào đưa hắn cho giết!

"Ta khuyên ngươi nhanh lên cho ta cách khá xa Viễn, không thì mà nói có ngại tốt chịu." Hắn vừa nói một bên hướng phía Diệp Nhiên đi tới, một bà phong Hàn chủ thủ đi động hiện tại hắn tay áo ở giữa, mặc dù là đối mặt Diệp Nhiên loại này nhìn như không hề sức chiến đấu nhân viên, hắn cũng muốn tùy thời phát động đánh lên.

Diệp Nhiên nhìn hắn, gãi gãi cái lỗ tai, cả cái động tác có vẻ có chút ngây ngốc, sau đó trên người hắn thanh quang hiện lên, một bả thanh sắc Lôi Điện trường cung ra hiện trong tay hắn.

"Thứ lặp thứ lặp!"

Một chi Lôi Điện mũi tên khoát lên thanh sắc Lôi Điện trường cung trên.

Kia tắc đầu Thử não gia hóa trong nháy mắt liền ngây ngốc tại tại chỗ, kia cổ kinh khủng Lôi Điện chi lực áp chế hắn, khiến có chút hắn không cách nào hô hấp.

"Huru!"

Diệp Nhiên buông ra dây cung, mũi tên bắn ra, kia do Lôi Điện chi lực cấu thành dây cung đất lập một tiếng đó là tan vỡ, sau đó hóa thành thanh sắc một chút hào quang, tiêu thất vào không trung, trường cung cũng theo đó đang mà tiêu thất.

Kia tắc đầu Thử não gia hóa trường lớn suy nghĩ tinh nhìn bay vút mà đến mũi tên, hoàn toàn không lực tránh né, hắn chỉ có thể trở mắt nhìn chỉ kia mũi tên xuyên qua hắn bụng, đưa hắn toàn bộ bụng dưới cho móc sạch.

"Nguoi..."

Kia tắc đầu Thử não gia hóa trường lớn suy nghĩ tinh chỉ vào Diệp Nhiên, thân thể ầm ầm sập.

Làm xong đây hết thấy, Diệp Nhiên hơi ho khan một phen, trên người hắn thương tốt có hạn, còn như vậy mang xuống hắn cũng tốt không, hơn nữa sẽ làm Bạch Thái bọn họ lo lắng, không bằng về sớm một chút cho thỏa đáng.

Hơn nữa trời giá rét quả còn đang bên ngoài, hắn sợ phát sinh ngoài ý muốn, cho nên lập tức đó là vội vã chạy tới, kết quả gặp phải như thế một màn.

Đoạt ta đồ vật, còn đối với ta lên sát tâm.

Diệp Nhiên tự nhiên là không chút khách khí ra tay với hắn, một mũi tên miểu sát chi.

Khoách mạch cánh 7 tầng tu vi, tại đây Ngũ trọng Lôi Điện chi lực gia trì cung tiễn trước mặt, không hề sức chống cự đáng nói.

Diệp Nhiên đi tới vậy cũng tại vũng máu ở giữa bên người nam tử, từ trong ngực hắn móc ra trang bị trời giá rét quả hộp ngọc, kiểm tra một phen sau này đó là cẩn thận thu nhập trữ vật phù ở giữa.

Sau đó hắn quay đầu lại xem phía sau liếc mắt, xoay người đó là rời đi, hắn phải sớm một chút chạy trở về học viện, đình lại lâu như vậy, Bạch Khiêm Tâm cùng Bạch Thái sợ rằng cấp bách chết đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.